This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

A 474937 DUPL

FROM THE LIBRARY OF
Professor Karl Heinrich Rau
OF THE UNIVERSITY OF HEIDELBERG
PRESENTED TO THE
UNIVERSITY OF MICHIGAN
BY
Mr. Philo Parsons
OF DETROIT
1871

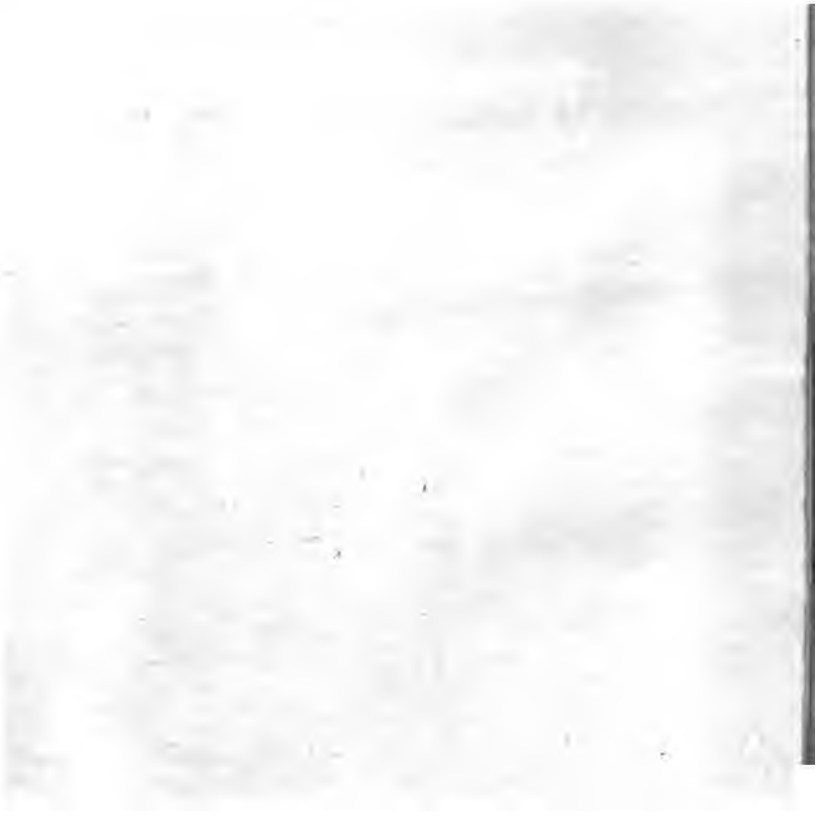

POLYBII
HISTORIARVM

TOMI VIII. PARS POSTERIOR.

LEXICON POLYBIANVM.

17784

ΠΟΛΥΒΙΟΥ
ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΙΣΤΟΡΙΩΝ
ΤΑ ΣΩΖΟΜΕΝΑ.

POLYBII
MEGALOPOLITANI
HISTORIARVM
QVIDQVID SVPEREST.

PARSONS LIBRARY University of MICHIGAN

RECENSVIT, DIGESSIT, EMENDATIORE INTERPRETATIONE, VARIETATE LECTIONIS, ADNOTATIONIBVS, INDICIBVS ILLVSTRAVIT

IOHANNES SCHWEIGHÆVSER
CIVIS GALLO-FRANCVS, ARGENTORATENSIS.

TOMI OCTAVI PARS POSTERIOR

CONTINENS

LEXICON POLYBIANVM.

LIPSIAE
IN LIBRARIA WEIDMANNIA
MDCCXCV.

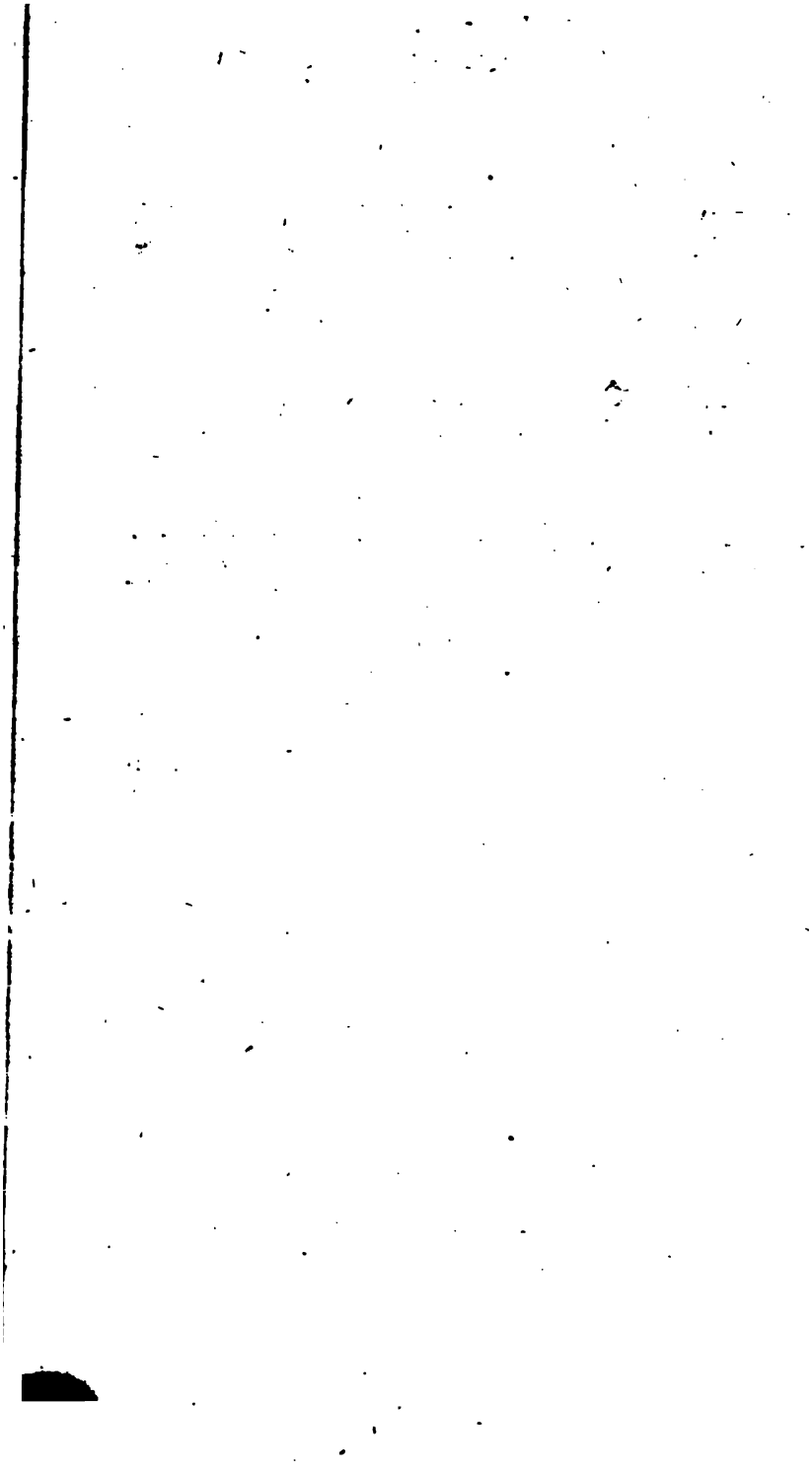

INDEX GRÆCITATIS
POLYBIANÆ

SIVE

LEXICON
POLYBIANVM

AB

IS. ET MERICO CASAVBONIS

OLIM ADVMBRATVM

INDE AB

IO. AVG. ERNESTI

ELABORATVM

NVNC AD NOVAM POLYBII EDITIONEM
AB EDITORE ADCOMMODATVM
PASSIM EMENDATVM, PLVRIMISQVE
PARTIBVS AVCTVM.

LIPSIAE
IN LIBRARIA WEIDMANNIA
MDCCXCV.

ÆQVO LECTORI

IOHANNES SCHWEIGHÆVSER

S.

In concinnando Lexico Polybiano, quo finem nunc tandem imponimus bono cum Deo operæ noſtræ, inſtaurandis illuſtrandisque Polybii Hiſtoriis dicatæ, triplicem maxime uſum ſpectavimus ſtudioſorum Scriptoris noſtri Lectorum: grammaticum uſum, quo de ſermonis Polybiani vi ac ratione planius conſtaret; criticum, quo de ſelectu quem fecimus discrepantium lectionum, aut de emendationibus quas locis prorſus corruptis adtulimus, certius ferri iudicium poſſet; mnemonicum, quo iuvaretur memoria eorum, qui rei cuiusdam aut ſententiae apud Polybium olim a ſe lectæ meminerint, ſed, qua parte quove loco legerint, ut denuo evolvere poſſint, non recordantur.

Ita fit, fieri certe voluimus, ut, intuitu duorum quæ prima nominavimus commoda, fungeretur hoc Lexicon

POLYBII

HISTORIARVM

TOMI VIII. PARS POSTERIOR.

LEXICON POLYBIANVM.

17784

ΠΟΛΥΒΙΟΥ
ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΙΣΤΟΡΙΩΝ
ΤΑ ΣΩΖΟΜΕΝΑ.

POLYBII
MEGALOPOLITANI
HISTORIARVM
QVIDQVID SVPEREST.

PARSONS LIBRARY University of MICHIGAN

RECENSVIT, DIGESSIT, EMENDATIORE INTERPRETATIONE, VARIETATE LECTIONIS, ADNOTATIONIBVS, INDICIBVS ILLVSTRAVIT

IOHANNES SCHWEIGHÆVSER
CIVIS GALLO-FRANCVS, ARGENTORATENSIS.

TOMI OCTAVI PARS POSTERIOR

CONTINENS

LEXICON POLYBIANVM.

LIPSIAE
IN LIBRARIA WEIDMANNIA
MDCCXCV.

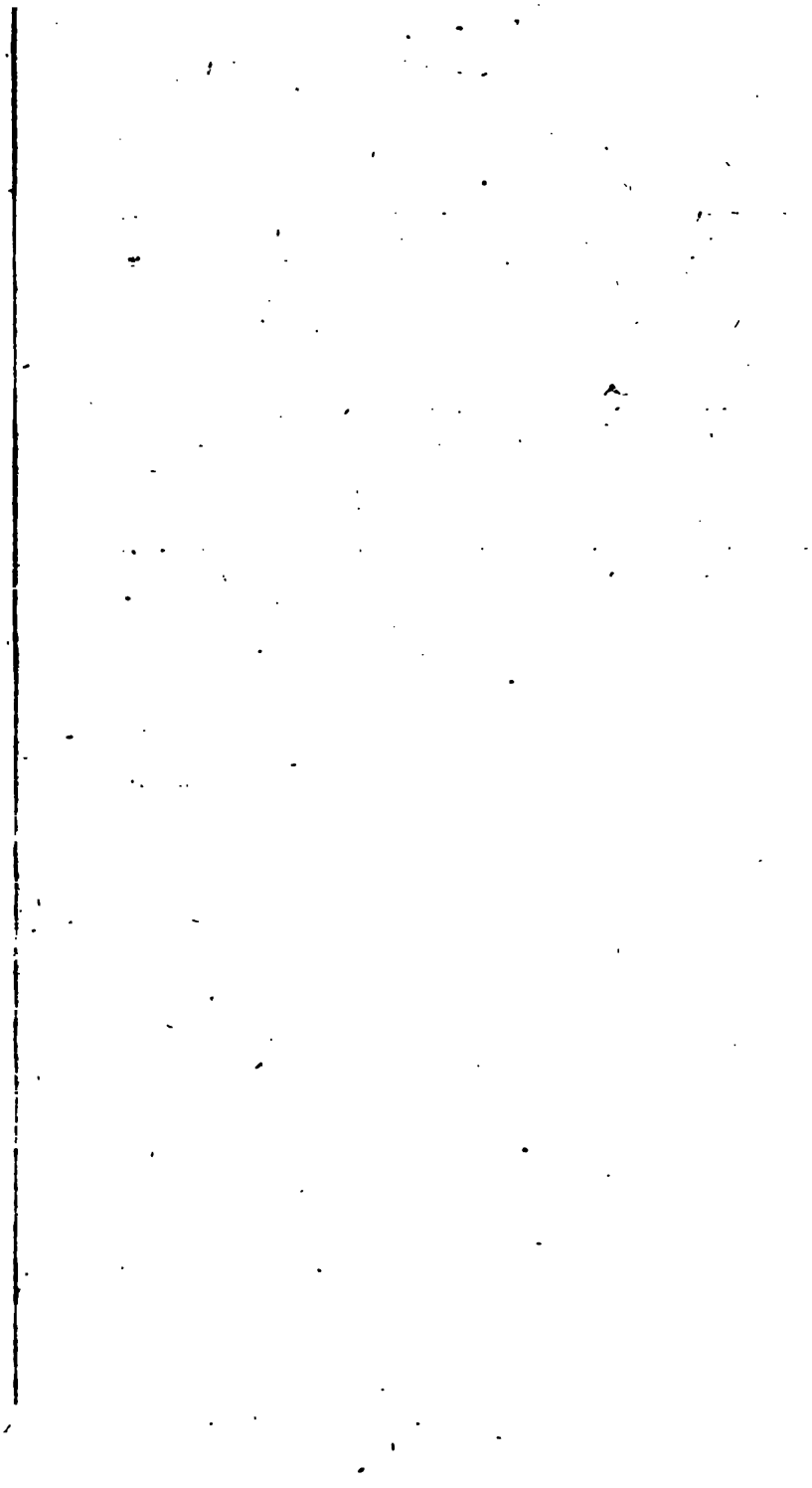

INDEX GRÆCITATIS
POLYBIANÆ

SIVE

LEXICON
POLYBIANVM

AB

IS. ET MERICO CASAVBONIS

OLIM ADVMBRATVM

INDE AB

IO. AVG. ERNESTI

ELABORATVM

NVNC AD NOVAM POLYBII EDITIONEM
AB EDITORE ADCOMMODATVM
PASSIM EMENDATVM, PLVRIMISQVE
PARTIBVS AVCTVM.

LIPSIAE
IN LIBRARIA WEIDMANNIA
MDCCXCV.

ÆQVO LECTORI

IOHANNES SCHWEIGHÆVSER

S.

In concinnando Lexico Polybiano, quo finem nunc tandem imponimus bono cum Deo operæ noſtræ, inſtaurandis illuſtrandisque Polybii Hiſtoriis dicatæ, triplicem maxime uſum ſpectavimus ſtudioſorum Scriptoris noſtri Lectorum: grammaticum uſum, quo de ſermonis Polybiani vi ac ratione planius conſtaret; criticum, quo de ſelectu quem fecimus discrepantium lectionum, aut de emendationibus quas locis prorſus corruptis adtulimus, certius ferri iudicium poſſet; mnemonicum, quo iuvaretur memoria eorum, qui rei cuiusdam aut ſententiae apud Polybium olim a ſe lectæ meminerint, ſed, qua parte quove loco legerint, ut denuo evolvere poſſint, non recordantur.

Ita fit, fieri certe voluimus, ut, intuitu duorum quæ prima nominavimus commoda, fungeretur hoc Lexicon

Polybianum vice neceſſarii cuiusdam ſupplementi complementique noſtrarum in hunc Scriptorem Adnotationum; in quibus conſulto multa paſſim vel prorſus prætérita ſunt a nobis, vel levius perſtricta, quæ ex nuda inter ſe collatione variorum locorum, in Lexico colligendorum, ſufficientem per ſe lucem acceptura putavimus. Quo in conſilio ne vana me ſpe deceptum iudicent æqui peritique hoc in genere æſtimatores, eo minus equidem vereor, quo magis ipſi mihi, poſt ſatis etiam longam cum Polybio contractam notitiam, ſæpenumero uſu venit, ut, quæ loca vel parum mihi perſpicua etiam tum fuerant, quum Græca cum latina verſione prelo pararem, aut quum Adnotationes perſcriberem, eisdem locis, poſtquam elaborando huic Lexico extremam manum admovi, ad eamque vocem dictionemque perveni in qua ſita maxime difficultas erat, ſubito obortam lucem viderem; aut ut, quæ loca ſatis bene a me percepta, ac ſatis commode vel in latina verſione expreſſa vel in Adnotationibus illuſtrata mihi viſa erant, eadem loca nunc demum longe aliam habere rationem intelligerem. Quare bene multa in hoc Lexico loca inveniet ſtudioſus lector, quibus, quæ ſuperioribus voluminibus, ſive in Graeco contextu, ſive in ſubiecta Verſione, ſive in ipſis Adnotationibus, minus recte minusve commode poſita erant, retractantur, corriguntur, emendan-

dantur. Quod ſi qui forte occaſionem inde ceperint, levitatis crimen ac nimiæ feſtinationis nobis impingendi, quod priora illa immatura præpropere a nobis in publicum fuerint protruſa, videant hi primum, ne nimium moroſi ſint, ac pæne immodeſti dixerim, qui, niſi ea, quæ a me olim peccata mihi viſa ſunt, ingenue retractaſſem melioribusque mutaſſem, fortaſſe nihil magnopere ipſi fuerant reperturi quod in ſuperioribus illis reprehenderent, aut, ſi maxime odorati eſſent erratum aliquod, certam rationem adferendi remedii forſitan non erant habituri. Tum vero illud velim cogitent, ſi tantam operis molem, quanta erat hæc noſtra, nonniſi ea lege liceret ſuſcipere, ut vulgandi in publicum, quæ parata fuerint, initium facere non daretur prius quam cuncta intus fuiſſent ad finem perducta et omnibus numeris abſoluta, conſequens fore, ut multorum utiliſſimorum laborum fructu caritura eſſet res literaria, qui labores nunquam fuiſſent abſoluti, niſi pars aliqua operis in lucem primum emiſſa, veluti iacta ſemel alea, vel invitos traxiſſet auctores ad id, quod inſtituiſſent, conſtanter fortiterque perſequendum, et animum eis viresque ac patientiam addidiſſet, moleſtias omnes devorandi, difficultatesque cunctas, quæ cohortatim ſæpe aliæ ex aliis in longa reliqua via ſubnaſcuntur, feliciter ſuperandi.

De mnemonico uſu quod dixi, præſtare illum quidem uſum Hiſtoricus potiſſimum Index debebit: at occurrunt in ſcriptore multæ res atque ſententiæ, quæ in rerum Indice hiſtorico, niſi in immane volumen extendere volueris, commodum titulum locumque non inveniunt; præterea, quo minus locum aliquem, olim à nobis lectum, nunc, ubi requirimus, non reperiamus, obſtat ſubinde hoc ipſum, quod propriorum nominum ad quæ pertinet res quam quærimus, non ſuccurrit memoria: quod ubi fit, ſi modo verbum quod ſignatius dictionemve paulo luculentiorem ad animum revocaveris, quæ eo loco, quem quæris, continebatur, iſto quaſi filo, iuvante Verborum Indice, rem ipſam invenies. Ita Hiſtorici quoque & Rerum Indicis ſupplementum aliquod complementumque voluimus eſſe tunc Verborum Indicem; quem *Lexicon Polybianum*, Erneſto præeunte, inſcribere placuit. Vale.

Scripſi Argentorati, Calendis Germinalibus, Reipublicæ Gallo-Francorum Anno III. Chriſti Servatoris MDCCXCV.

ISAACI

ISAACI CASAVBONI
PRÆFATIO
AD SVAM POLYBII EDITIONEM. *

Quum a pluribus retro ſæculis in principum animis toto Occidente amor politioris litteraturae & Græci ſermonis exoleviſſet; accidit non ſine numine profecto, ut circa illa ipſa tempora Byzantinæ cladis, et paullo ante ſummi in Europa viri & principes generoſiſſimi hunc veternum, ceu virgula divina tacti, opportune excuterent, & ad bene merendum de ſtudiis politioribus & de linguis, ardore incredibili accenderentur. Prima terrarum Italia ad hanc palmam occupandam, e diuturno torpore tunc demum expergefacta ſeſe concitavit, & nationibus aliis per Europam exemplum, quod imitarentur, præbuit. In ipſa vero Italia ad certamen adeo glorioſum Nicolaus Quintus pontifex Maximus, in cuius extrema tempora Byzantini imperii everſio incidit, princeps, quod equidem ſciam, ſignum ſuſtulit. nam & literarum dicitur fuiſſe intelligentiſſimus, &, quod res arguit, earum amore flagrantiſſimus. Primus hic illa aetate libros antiquorum ſcripto-

* Caſauboni hæc præfatio continebatur Dedicatione ad Henricum IV. Franciæ olim & Navarræ regem ſcripta, quam in fronte ſui Polybii poſuit editor ille, de ſcriptore noſtro immortaliter meritus. Reſecuimus autem, cum de initio eiusdem dedicationis, tum de fine, complura quædam folia, quibus in alia argumenta evagata erat copioſiſſima viri docti oratio; & ea tantum cum emtoribus huius noſtræ editionis communicanda hoc loco duximus, quæ ad ipſum Polybium eiusque Hiſtorias propius aliquanto ſpectare viſa ſunt.

ſcriptorum ſedulo conquirere curæ habuit; magnamque earum copiam in Vaticanam intulit: primus cum aſſiduis hortatibus, tum ingentibus etiam propoſitis praemiis, ad meliorem literaturam e tenebris oblivionis in lucem revocandam, homines Italos ſtimulavit: primus, Græcæ linguæ auctores omnis ſincerioris doctrinæ eſſe promos condos, qui non ignoraret, ut Latino ſermone exprimerentur, vehementiſſime optavit & efficere contendit. Eſt ita natura comparatum, ut in magnorum operum inceptionibus, eorum antevertat cura, quæ eſſe proviſa ad ſummam totius propoſiti plurimum interſit. Ecquodnam igitur literarum genus, renaſcentibus diſciplinis, illius vindicis muſarum auſpiciis, primo reduci in vitam cœpit? hiſtoria: cuius fuiſſe hunc pontificem peritiſſimum, æquales illorum temporum affirmant. qui primi auctores Græcorum latinitate ſunt donati? hiſtorici: nam Herodotum & Thucydidem miniſter domeſticus Nicolai Laurentius Valla, rem ſæculo maiorem auſus, Romane loqui docuit. An ergo dubitamus, quodnam tantus pontifex de hiſtoriæ præſtantia iudicium fecerit? ego vero non ſolum magni ipſum doctrinam hiſtoricam æſtimaſſe, ſed etiam de toto hoc genere ſcriptorum recte ſciſſe iudicare, non dubitanter inde colligo, quod ex omnibus Græcis hiſtoricis illum præ ceteris habuit in delitiis, qui ut eloquentiæ laude uni aut alteri priorum fortaſſe eſt inferior; ita prudentia & propriis aliis hiſtoriæ omnibus numeris perfectæ dotibus, ſic excellit, ut pauci e cunctis, ſive Græcis, ſive Romanis, cum ipſo mereantur componi, anteponi certe nullus. Scriptor ille is ipſe eſt POLYBIVS, & a generis ſplendore, & ab inſtructu diſciplinarum, & a rebus geſtis, & ab ingenii monumentis, vir & philoſophus nobiliſſimus, idem pacis, idem belli artibus, idem ſtudiorum laude longe clariſſimus; patriæ ſuæ, reipubl. Achæorum, quondam bonis inſtitutis florentiſſimæ, cui huius pater Lycortas diu princeps præfuit, pars maxima: qui Scipioni Africano, a quo deleta eſt Carthago, a conſiliis amicus fuit, & in ea expeditione comes:

comes: qui in amicitiis regum, ducum, procerum, Græcorum, Romanorum, Aſiaticorum, Ægyptiorum, quoad vixit, primas tenuit: poſtremo poſtquam obiit, politicis, bellicæ rei ſtudioſis, veræ & legitimæ hiſtoriæ amantibus, dum ſuus literis honos ſtabat, unice delectus & probatus. Hunc communi fato omnium excellentium ſcriptorum, peſſime ſuperioribus ſæculis acceptum, et in noſtra Europa vix de nomine paucis notum, Nicolaus Quintus, vindex ille literarum primus, fecit tanti, ut eius reſtituti gloriam ad ceteros laudum ſuarum titulos voluerit accedere. Itaque partem illius librorum aliquam nactus, eius in Latinum ſermonem transferendæ, viro Græcæ & Romanæ linguæ, ut erat captus eius ætatis, non ignaro, munus delegavit. Magnificum eſt ad commendationem hiſtoriæ, quod, ubi primum literatura melior ex ipſis orci faucibus incipiebat eripi, omnium prima novæ lucis beneficium experta, ceteras honeſtas diſciplinas ad ſpem ſalutis erexit. Magnificum & glorioſum Polybio, quod inter omnes ſui generis ſcriptores, primus indulgentiam principis ad liberationem muſarum ſeſe accingentis promeruit. Sed nimirum rerum magnarum tardi ſunt progreſſus; raroque tam bene cum humano genere agitur, ut inceptа generoſa ab iis, qui ſuſceperunt, inoffenſo pede ſtatim ad finem perducantur. Quare etiam Nicolao, Polybii reſtitutionem molienti, multa ſunt oblata impedimenta, quo minus quod optabat poſſet perficere. Nam quum operis Polybiani, quod noſtra exhibet editio, tres ſint ratione certa diſtinctæ partes; unam dumtaxat harum pontifex Nicolaus habuit; duas reliquas, in rerum natura eſſe, ne ſcivit quidem. Iam ille eruditus Italus, quo ipſe uſus eſt interprete, partim ſæculi vitio, partim propria culpa, provinciam ſibi demandatam, ita geſſit male, facile ut appareat, non ob ſingularem aliquam eruditionem, in Græcis præſertim literis, Polybium interpretari fuiſſe iuſſum; ſed quia nemo erat, qui amplius ſciret, velut coclitem inter cæcos captum, qui in vacuam ſtationem pro tempore ſubſtitue-

ſtitueretur. Et is erat tamen Polybius, qui propter genus dictionis ac doctrinæ hautquaquam translatitiæ; maxime autem propter ſummam rei caſtrenſis peritiam & imperatorium quendam ſtilum, attentum cum primis, & diſciplinæ Tacticæ, totiusque militiæ Romanæ, Græcæ, Macedonicæ aliorumque populorum peritum interpretem deſideraret. Quarum omnium rerum cognitio, quam tenuis ac pene nulla in ætatis illius hominibus fuerit; quantis doctiſſimorum hominum laboribus e profundo ignorantiæ puteo fuerit poſtea educta, atque etiamnum educatur, nihil dicere attinet; rem nemini non notam. Quo magis equidem ſoleo demirari, a tam longo tempore, hoc eſt ab annis fere CLX. tam erudito ſæculo inſecuto, tanto doctorum tota Europa virorum numero, nondum aliquem extitiſſe, qui opus in ipſo principio παλιγγενεσίας literarum inchoatum, curaret perficere: neminem eſſe repertum ad hanc diem, qui, ſi adeo celebris famae apud veteres auctorem ſerio perpolire aggrederetur, operæ pretium ſe facturum putaret. Quamquam non ſane defuerunt viri præſtantes aliquot, Græci, Hiſpani, Itali, Belgæ, qui variis modis de Polybio mereri bene conarentur: alii publicandis, quæ prius viſa non fuerant; alii nonnulla explicando Latine; quidam ſelecta operis totius parte, in qua illuſtranda vires ingenii experirentur. quibus omnibus quum laus multo maxima debeatur; omnes tamen, ſi quod res eſt dicere volumus, ſitim lectorum exacuere, quam ſedare maluerunt. Non etiam defuere, qui in vulgares linguas tantum huius verterent, quantum Latine expoſitum inveniebant: ſi tamen vertere eſt, Romanæ interpretationis errores ſexcentos aliis totidem cumulare, atque interim Græcæ linguæ peritiam in prima libri fronte mentiri. Vnicam excipio Germanicam verſionem ab homine longe eruditiſſimo profectam: ſed quod res arguit & alia eiusdem ſcripta teſtantur, variis ſemper curis occupato. At univerſum opus Latinum facere, laceri corporis membra hactenus diſiecta & diſſipata in unum colligere, atque invicem

vicem colligare, rerum aut verborum difficultates explanare, latentes in abdito opes reſerare, & quod maxime fuerat optandum, huius hiſtoriæ uſum & præſtantiam demonſtrare, nemo dum eruditorum inſtituerat. Cedreni, Zonaræ, Simocati, Glycæ, Manaſſæ & alii eius farinæ, ſive Græci, ſive Latini quam plurimi, legitimæ hiſtoriæ, ſi verum amamus, dehoneſtamenta, ſuos aſſertores invenerunt; Polybius, ſitu & ſqualore obſitus, in tenebris iacet; Græce neſcientibus parte aliqua tantum ſui notus, idque perperam; parte alia, ne ſic quidem. ille inquam Polybius, cuius in philoſophia doctrinam, in moribus probitatem, in hiſtoria prudentiam, Cicero, Strabo, Ioſephus, Plutarchus, Deus bone, qui quantique viri! & optimus quisque veterum dilaudant. cuius fidem T. Livius, ille Romanæ longe princeps hiſtoriæ, tantopere probavit, ut pene ad verbum libros illius integros verteret, atque iis pro ſuis uteretur, quem M. Brutus, ſeverus ille morum ſcriptorumque cenſor, cui ne ipſe quidem M. Tullius ſatisfacit, adeo eſt admiratus, ut eius lectioni propemodum immoreretur: ultimis certe ſuis temporibus, iisque afflictiſſimis ad ſolatium doloris pariter & magiſterium vitae, hiſtoriam illius excerperet atque in compendium redigeret, quem denique Conſtantinus imperator, corporis hiſtorici, de quo antea mentionem fecimus, auctor, ſenatoribus, ducibus & principibus tam utilem iudicavit, ut qui e Diodoro Siculo, Dionyſio Halicarnaſſeo, Ioſepho, Dione Cocceio & aliis primæ notæ hiſtoricis pauca admodum ſeligeret, quæ in ſuum pandecten transferret; Polybium prope totum deſcriberet atque operi illi ſuo inſereret. Vtinam vero aut illi Auguſto eius incepti nunquam veniſſet in mentem; ea quidem lege, ut integro hoc ſcriptore frueremur: aut ſi hoc nobis carendum erat bono, corpus ſaltem ab illo compoſitum hodie haberemus. Sciremus, quantus civilis prudentiæ, quantus diſciplinæ militaris doctor habitus ſit olim Polybius. quarum rerum documenta conquirenti undique Conſtantino, plura multo unus hic ſuppeditavit,

tavit, quam ceteri omnes ſimul, e quorum libris florilegium illud polſticum fuit conflatum. argumento ſit, qui ſolus hodie ſupereſt eius titulus, e tribus & quinquaginta, legationum excerpta continens: cui tertiam partem editionis noſtræ debemus totam: facili coniectura, quid eſſemus debituri, ſi opus univerſum alicubi inveniretur atque in publicum ederetur. Enimvero quum dos præcipua, quæ Polybium antiquis commendabat, non in eloquentia nuda & verborum fucatorum lenocinio, ſed in rerum politicarum & militarium exquiſita explicatione ſit poſita; cuius gratia viri principes & politici omnes olim in pretio magno eum habebant; quia longe diverſa hodie ſtudiorum ratio obtinet, evenit, ut his præſtantiam illius parum intelligentibus, verborum & linguæ dumtaxat ſtudioſi, patienter eo carerent. Loqui enim, non vivere, plerique omnes hodie diſcimus, & hiſtoriam, quæ vitæ magiſtra audit, non ad vitam formandam referimus: ſed vel ad linguarum alicuius notitiam, dicendive facultatem augendam, vel ad rerum antiquarum cognitionem percipiendam. atque ut politicam & moralem philoſophiam, *in qua conſilium vitæ regimenque locatum*, aut omnino non docemur, aut non niſi diſputandi cauſſa: ſic & hiſtoriam, quæ practica quædam philoſophia eſt, non ut utamur diſcimus, verum ut ſciamus; plane iis non diſſimiles, qui aurum, argentum & regias gazas parare norunt; artem utendi fruendi partis, neque ſciunt, neque vel ſaltem de ea cogitant: ſimiles item iis, qui ſacros aut medicorum libros multa lectitant cura, non ut animo corporive medicinam faciant; ſed ut ingenito morbo curioſitatis ſciendi multa ſatisfaciant. Quod non invenuſte magiſtri Hebræorum de lege Moſis dicunt, cor & corticem illi ineſſe; non immerito de hiſtoria quoque uſurpetur. Doctrina politica & ſcientia militaris, aliaque egregia documenta, quæ legitima hiſtoria ſui cultoribus affatim ſubminiſtrat, inſtar cordis ſunt: atque huic parti qui attendunt, cordatos fieri neceſſe. orationis elegantiam & antiquitatis notitiam, prae illis, quid

aliud

aliud niſi corticem appellemus? Sunt ſane apud Thucydidem, Xenophontem, hunc noſtrum Polybium, dictionis virtutes multæ eæque eximiæ: ſunt etiam multa in eorum operibus cognoſcendæ antiquitatis cupidis ſcitu neceſſaria. ſi quis tamen propter iſta ſolummodo hiſtorias illorum requirit; næ ille cor non habet, neque umquam per iſtud quidem ſtudium habebit: ſed merum tantum corticem leget. Quid magis ridiculum, quam Iulii Cæſaris commentarios, divinum opus & maximarum atque utiliſſimarum rerum doctrina fœtum, ea ſolum fine lectitare, ut loqui Latine diſcamus? aut ut Romanæ linguæ puritatem & verborum proprietatem obſervemus? mihi quidem ſimile facere videmur, ut ſi quis arboris alicuius præſtantiſſimæ fructibus veſci aſpernetur; florum amœnitate ſe oblectet. Et tamen, qui hodie veteres hiſtoricos aut voce viva, aut ſcriptis ſuis interpretantur, quid niſi hoc unum curant? quid illi, qui dies totos & tempus omne ſuum tranſeundis hiſtoricorum voluminibus inſumunt? quorum ut quisque plurima tenet, ac pectus ſuum locupletiſſimam hiſtoriæ bibliothecam fecit, ad vitæ officia muniaque obeunda plurimum eſt ineptus. Deſinamus igitur mirari, quid cauſſæ ſit, cur hodie e lectione hiſtoriarum nemo eum fructum ferat, quem tulit olim Lucullus: in promtu ratio eſt, nemo illam ut Lucullus legit, nemo ea fine. Itaque ergo eo ſtudia videmus rediiſſe, ut qui ſtrenuiſſimi rerum actores cenſeri volunt, hi adeo non ſint veteris memoriæ ſtudioſi, ut e contrario etiam contemtum illius ultro præ ſe ferant. Quid prius querar neſcio, hiſtoriæ ne vicem, quæ olim in clara verſans luce, regum & principum ac nobilium procerum familiaritate intima frui ſolita; ſapientiam et vitæ artem eos docere, dignitatem ab illis accipere: nunc velut naturæ prioris oblita & ad vitæ actiones facta inutilis, hominibus privatis pulverem ſcholaſticum terentibus, et in umbratico otio deliteſcentibus eſt derelicta. an potius nobilium adoleſcentium errorem doleam, qui falſa perſuaſione ducti, unicum hoc ſibi proprie conve-

 venien-

venientis diſciplinae genus, maximum rerum gerendarum inſtrumentum, habent contemtui. O quis ille erit, qui opera eadem priſtinum hiſtoriae ſplendorem reſtituet, & nobilitatem Gallicam ex hoc errore in viam rectam ſiſtet? illa quidem literas non odit; *non obtuſa adeo geſtamus pectora Galli:* ſed quarum literarum verus in utendo eſt fructus; quia nullum earum videt uſum pene dixerim, merito contemnit. Nihil erravero, ſi dixero, intereſſe, ut generoſi iuvenes, quos maiorum imagines, aut impetus animi, & vivida vis ingenii ſpondent ad rempubl. ituros, errore tanto liberati, ſtudii huius beneficio utantur, quo ad iuſſa capeſſenda paratiores & omnibus rebus inſtructiores accedant. Liberabuntur autem, ſi perſuaderi ſemel illis potuerit, ut magnum hunc ſcriptorem in conſilium adhibeant; eius in ſumma doctrina parem prudentiam, non deguſtare ſummatim, ſed penitus velint imbibere. Quo maxime opus habent, docebit eos Polybius, non ſolum quam uberes fructus ad rationes vitæ geſta maiorum ſint ipſis allatura; verum etiam quo pacto percipere illos ſint valituri. Eſt utique proprium hoc eximio huic auctori, quod duo ſimul pari fere cura agit, ut narret ac moneat. bene ac perſpicue narrandi laus, cum ceteris præſtantibus hiſtoricis illi communis; fideliter monendi cum paucis: aut ut verius dicam, cum nemine. Nego enim ex univerſo numero Græcorum aut Romanorum generis huius ſcriptorum, vel unicum poſſe reperiri, qui pari fide & cura duo hæc coniunxerit. quid miremur? perſonam hiſtorici cum aſſumſit Polybius, non in totum exuit philoſophi. Philoſophus enim erat, ſed vita, non lingua: operibus, non ſermonibus: rebus ipſis, non profeſſione & inani ſpecie. porro ut poetæ fingendo, hiſtorici narrando, ſic philoſophi monendo & præcipiendo vitam hominum corrigere propoſitum habent. Iure igitur ſuo eſt uſus, cum diverſa munera in unum coniungens, qua narrando, qua monendo ſimul humano generi prodeſſe eſt conatus. narratio, cognitione rerum variarum lectorem inſtruit:

inſtruit: monitio, prudentia, quæ obſervatione aſſidua colligitur cauſſarum, eventorum & omnium rerum in vita hominum evenire ſolitarum. Praeclare Peripatetici dicunt, generari prudentiam ἐξ ἐπισκέσεως, obſervando: & fore prudentem, quisquis fuerit ἐπισκατικὸς. obſervandi ſtudioſus: ac vice verſa omnem prudentem eſſe ἐπισκατικόν. Plena eſt Polybii hiſtoria talium animadverſionum; quæ brevi compendio lectorem ad prudentiam recta ducunt, & illius divae ſacris initiant. Mirum vero quo ſtudio, qua ſollicitudine, quo affectu id genus monitiones, quoties datur occaſio, inſerat. Vere philoſophum, id eſt, parentem communem humani generis dicas, qui modo cunctis mortalibus in univerſum ſalutaria dictat præcepta; modo privatim hanc aut illam gentem familiarium ſibi peccatorum admonet. Sic Mantinenſibus, Cynæthenſibus, Eleis atque aliis Græciæ populis, pertinentia ad propriam cuiusque illorum ſalutem, dat conſilia. Sic Romanos, ut obſtinatae et praecipiti pervicaciae, ſæpe ipſis exitiabili, modum ſtatuant, graviter commonet. Sic Græcos omnes non ſemel hortatur, ut Romanorum in fide maneant; ſtatum præſentem ne ſollicitent; otium quo abundabant, cura publicarum omnium rerum ad victorem populum translata, ceu opportuna occaſione utantur ad ſtudia excolenda, non inertium literarum, ſed βιωφελῶν, & ad vitæ actiones utilium. Quin etiam apparet, atque hoc ipſe non ſemel teſtatur, cauſſam ſcribendi huius ingentis quondam operis, vel præcipuam eum habuiſſe, amorem patriæ; ut contumaces & ad rebellium pronos ſuorum animos, parum adhuc ſervire aſſuetos, ad pacis, qua fruebantur, etſi ſub alieno imperio, firma & beata, amorem traduceret. Propterea in rebus geſtis exponendis id unice ſpectavit ſemper, ut Græcis fidem faceret, non fortunæ munus eſſe Romanorum imperium, ſed vera illos virtute id ſibi peperiſſe, fruſtraque adverſus illos arma cogitari, quos in illa ſtatione ipſa ſuis quaſi manibus virtus collocaſſet. Et tamen idem hic patientiae ſuaſor, quamdiu ſpes aliqua reſtabat

poſſe Romanis obſiſti, multo ante patriæ caſum proſpiciens, nihil prætermiſerat, quo poſſet progreſſus illorum impediendo, imminentem reipubl. Achæorum ruinam aut arcere, aut tardare. Verum fatis omnia ad Romanos trahentibus, rectis ſuis conſiliis Polybius, non tantam gratiam a civibus iniit, quantam bello Perſis offenſam apud Romanos contraxit: quam mox Romam accitus, longi exilii tædio expiavit. Sed enim, *qui per virtutem peritat, non pol interit:* ſaluti fuit clarituda nominis bonis collecta artibus, & illa ipſa, quæ adflixerat virtus. Igitur deprecatoribus apud ſenatum uſus Catone Cenſorio, Scipione Æmiliano, et aliis Romanis proceribus, libertati reſtituitur Polybius, qui libertatis potitus, ubi ſemel apud ſe conſtituiſſet, nullam Achæis ſuis, niſi in amicitia Po. Ro. ſpem ſupereſſe, ad colendam bona fide maieſtatem illius populi converſus, pro ſua ſapientia ſuis ipſe moribus ſibi fortunam finxit. Nam patria quidem ipſius aliquanto poſt immani ſua culpa exitium ſibi concivit; bello Achaico a Mummio deleta, & Achæorum ſoluto concilio; quum interim Polybius tranquillitate illa frueretur, quam ſuamet ipſe prudentia & admiranda ſapientia ſibi quæſiverat. Idem, quum in urbe dominatrice multos annos Scipioni, Lælio & aliis ætatis illius viris primariis, privatim charus vixerit; patribus quoque acceptus, & unice probatus; gratia, qua pollebat apud principes Romani nominis, non ad opes ſibi ſtruendas, more multorum, eſt uſus: verum in occaſionem vertit, partim res magnas gerendi; ut cum Scipioni Carthaginis excidium in Africa molienti, comitem ſeſe, & conciliorum laborumque omnium participem præbuit: quo etiam tempore, claſſe a Scipione accepta, mare Atlanticum ſcrutandi illius orbis cauſſa, eſt circumvectus: partim bene de hominibus, præſertim Græcis ſuis, merendi. Teſtimonio ſint ſtatuæ cum ampliſſimis titulis per oppida Græciæ, quod ſcribit Pauſanias, illi poſitæ. Dicat hoc ipſum & civitas Locrorum in Italia, quæ huius ope immunitatem duriſſimorum onerum nacta, quorum præ-

præſtationem ex legibus datæ pacis Romani exigebant, vitam & fortunas omnes ſuas uni Polybio ferens acceptas, in eo ornando nullum excellentis honoris genus prætermiſit. Sed omnia beneficia, quæ a quoquam mortalium proficiſci poterant, vicit ſcriptio huius hiſtoriæ; in eum præcipue, ut modo dicebamus, ſcopum directæ, quo civibus civis prodeſſet, ac bonam illis mentem & prudentiam ingeneraret. Fuit omnino in hoc viro naturalis quædam bonitas & efficax erga omnes homines humanitas. cuius celebratur vox divina, conſilium dantis Scipioni ſuo; quoties foras prodiſſet, ne domum prius rediret, quam aliquem ſibi benefaciendo amicum adiunxiſſet. o hominem publico omnium hominum bono natum! o dignum maximi cuiusque regis aut imperatoris conſiliarium! etenim quum plurimis amicitiis fortuna principum indigeat, præcipuum eſt iudicio ſapientium principis opus, amicos parare. Ab hoc igitur fonte & illud ingens manavit ſtudium efficiendi, ut fructum ex hiſtoria ſua omnes, qui legerent, quam uberrimum perciperent. inde illa tot documenta, tot monita, quibus hoc opus, ceu intertextis gemmis nitet. Quis autem erroris dedignetur monitorem, quem Scipio Africanus, quem multi reges non ſunt dedignati conſiliorum auctorem? probitatem vero Polybii, recti honeſtique amorem, & vitii odium, nemo ſatis pro merito hominis laudaverit. Vni æquus virtuti, pari tenore opere toto, præclara facta ubique extollit, ſecius admiſſa, gravitate quadam cenſoria, non arguta declamatione ad oſtentationem ingenii, carpit & deteſtatur. Fidem, candorem, integritatem in dictis factisque paſſim commendans, qui iis utantur, viros bonos pronuntiat; verſutos, veteratores, vafros & dolorum architectos, nusquam non abominatur. Malitiam aſtutam, quæ fere politicis hominibus prudentia dicitur, tanta ſeveritate, tot locis, tam ſerio inſectatur, κακοπραγμοσύνην vera appellatione indigetans, ut vel eo dumtaxat nomine bonorum omnium amore, ſtudio ac lectione iugi, ſit unus omnium hiſtori-

corum dignissimus. Neque tamen is est Polybius, qui supercilium quoddam Stoicum, aut rusticam simplicitatem, ad iudicandum de actionibus hominum politicorum afferat. faciunt hoc umbratici quidam sophi, rerum humanarum imperiti, ac propterea iniqui persaepe virorum magnorum censores, quorum rationes non capiunt. Sciebat homo negotiorum callentissimus, & tanto usu præditus, quid sit discriminis ponendum inter eam, quæ simpliciter dicitur prudentia, & περισατικὴν, cuius consilia, ut necessitate temporum expressa, & sapientes excusant; prudentes vero etiam laudant. atque hæc est, quam solet πολιτικὴν συνυπόκρισιν nominare, quoniam aliud simulatur, aliud agitur: res toto genere diversa ab illa veteratoria malitia, ut in nostris commentariis diligenter exposuimus. Discant igitur ab hoc doctore iuvenes studii politici candidati veram prudentiam & eius leges; non ab illo Etrusco, in opprobrium religionis christianæ nato; cui probitas, fides, integritas atque adeo in Deum pietas, o seculi dedecus! inania sunt sine re nomina, prudentia, ars fallendi; politica doctrina, instrumentum inhumanæ tyrannidis. Discant & qui ad scribendum res gestas animum applicant, præcipuum annalium munus esse, uni favere virtuti, unum odisse vitium; illam esse legitimam, & æternitate dignam historiam, cui unum bonum honestas; unum malum turpitudo. Sed probitatem huius viri illa eximia æquanimitas manifestissime arguit, quam in reprehendendis antiquioribus, qui ignoratione, non malitia lapsi fuerant, semper adhibet. sic enim errores tollit, ut eorum, qui errarint, famæ nihil propterea velit detractum. quin etiam gratias illis agere se, plurimumque eos mirari profitetur, quod etsi errassent, tentando tamen & conando viam posteris perveniendi ad verum indicaverint. Scias vera virtute fuisse præditum, qui causam scribendi solam habuerit publicam utilitatem & errores vitæ corrigendi desiderium. Porro amori virtutis studium veritatis necessario semper est coniunctum: neque enim virtus

tus eſt, cuius non ſit origo veritas: nec vitium, quod non a mendacio ſumat initium. Veritas nullius non doctrinæ eſt fundamentum; veræ ſapientiæ mater, legitimæ, nec præpoſteræ, prudentiæ comes individua; fidei & ſocietatis hominum ancora; omnis boni & honeſti, ut aiebat Plato, ἡγεμονίς. Quod ſi recte attendimus, ſcire hominum aliud nihil eſt, niſi poſſe veritatem rerum contemplari, ſive quæ ſunt, ſive quæ fiunt, qua mente philoſophi antiquiſſimi ſapientiam definiebant, ἐπιστήμην τῆς ἐν τοῖς οὖσιν ἀληθείας. Simillime & hiſtoriæ naturam illi demum capiunt, qui ſciſcunt eſſe veritatis illarum rerum notitiam, quas mortales gerunt. Græca eruditio τὰ γινόμενα vel τὰ πραχθέντα vocat. Regulam certe unicam, atque adeo animam hiſtoriæ veritatem eſſe, omnes, qui de ea ſunt locuti, conſentiunt. Hiſtoria, inquit Diodorus Siculus, προφῆτίς ἐστι τῆς ἀληθείας, deæ veritatis ſacerdos eſt & propheta. Dionyſius Halicarnaſſeus idem, ἱερὰ ait τῆς ἀληθείας ἡ ἱστορία· qui etiam alibi pronuntiat, veritatem hiſtoricam eſſe totius prudentiæ & ſapientiæ principium. quod & ille magnus auctor ſenſit, qui hiſtoriam eſſe dixit *univerſæ philoſophiæ quaſi metropolin.* Sed ut pulchra omnia, quod proverbio dici ſolet, difficilia ſunt; ita veritas hiſtoriæ, res omnium pulcherrima, eadem & inventu difficillima eſt; & poſtquam inventa, quo minus proferatur in medium, maximas difficultates experitur. quod latet, partim malitia ſit hominum, qui prava ſua facta ſileri, atque hoc pacto ignominiam lucrifacere volunt: partim incuria etiam eorum, qui res gerunt memoria & laudatione dignas. Iam quum propter has ipſas cauſſas geſtorum ſcriptores nulli labori, nulli ærumnæ, addo & nulli impenſæ, quod de Thucydide & Theopompo legimus, parcere deberent, ut veritatem illarum rerum eruerent & aſſequerentur, ad quarum narrationem ſeſe parant: paucos tamen ab omni ævo ſit nominare, qui huius diligentiæ gloriam ambiverint. plurimos contra omnibus ſæculis, qui res parum ſibi compertas poſteris tradere aggreſſi, falſa pro veris traderent;

alii ignoratione & ſecuritate; alii vitio huic pari credulitate: plures & mentiendi libidine; quos aut turpis ſpes lucri, aut gratia, aut odium corruperat. Hic eniminvero ſcriptorem hunc præſtantiſſimum omnes æquos iudices demirari, convenit, qui ſtudio vera narrandi nullum laborem umquam refugit. nam & in remotiſſimas oras peregrinatione, ob id ipſum ſuſcepta, Aſiam, Africam, Europam luſtravit: Atlanticum quoque Oceanum navigavit. ut de Hannibalis itinere ſibi comperta narraret, Galliam & Alpes viſit: ut de Scipionis rebus in Hiſpania geſtis digna fide proderet, Carthaginem novam adiit, loca ſingula cum cura inſpexit, Hiſpaniæ pleraque oculis uſurpavit. quin & linguam Romanam Polybius didicit; atque antiquiſſima monumenta, quæ vix pauci e Romanis civibus intelligebant, e Capitolina æde ut promere ſibi liceret impetrato, in ſermonem Græcum transtulit; ac Romanos ipſos proceres ſuæ civitatis iura docuit, quæ ipſi ignorabant, & Fabius quoque Pictor, ſenatorii vir ordinis, ignoraverat, qui de Punicis bellis ſcripſerat. Ad hæc Polybius, ne nimis antiqua & parum explorata, atque ut ipſe ait, *αἰσῶν ἐξ αἰσῶν* ſcribere cogeretur, hiſtoriæ quam ſuſcipiebat terminos poſuit, ſuam aut patrum memoriam. multa ergo illorum, quæ ſcribit, præſens ipſe vidit; certe nihil ſcripſit, de quo illos non poſſet conſulere, qui rebus gerendis interfuerant. Adeo qui nullam perfectæ hiſtoriæ legem negligebat, illam omnium maximam, quæ vera ſcribere præcipit, ea fide cuſtodiit, ut liquido conſtet nobis, non ſolum rationem ipſum habuiſſe veritatis, ſed etiam toto affectu illam amaſſe, & religione quadam coluiſſe. Non eſt dubitationi relictus locus: ipſe ſuam mentem nobis aperuit; idque verbis graviſſimis, quæ merito Brutus, ſive quis alius, digna ſuo calamo iudicavit, nos quoque digna cenſemus, quæ hic deſcribantur: *exiſtimo equidem*, ait, *naturam humano generi* VERITATEM *conſtituiſſe numen maximum, maximamque illi vim attribuiſſe. Nam quum ab omnibus oppugnetur, atque adeo omnes nonnunquam* veri-

veriſimiles coniecturæ a mendacio ſtent; ipſa per ſe neſcio quomodo in animos hominum ſeſe inſinuat, et modo repente ſuam illam vim exerit, modo tenebris obtecta longo tempore, ad extremum ſuapte vi ipſa vincit obtinetque, & de mendacio triumphat. En animi veritatis amore ſtupentis teſtimonium luculentiſſimum. Huic autem dicto mirifice congruit tota eius hiſtoria, amorem enim veri, odium falſi ſexcentis locis conſtanter profitetur. Fuit Polybii ſententia, ſcriptori hiſtoriæ nihil veritate antiquius eſſe debere: non ad gratiam, aut odio cuiusquam, non reſpectu ullius, ſive privatæ, ſive publicæ amicitiæ; non denique ulla charitate erga parentes aut patriam; cuius ſanctiſſimum in terris eſt nomen, veritatem profeſſum, & ut ipſe loquitur, τὸ τῆς ἰσοφίας ἦθος ἀναλαβόντας, debere adduci, ut vel latum, quod aiunt, unguem a vero recedat. In cetera quidem vita, ait ille, amicorum eſſe amantem ac patriæ, laudo: in ſcribenda vero hiſtoria, etiam harum charitatum affectus exui volo: volo vni fidei conſuli, &, vel cum diſpendio exiſtimationis amici, parentis, patriæ, uni litari veritati. Duram legem, aliquis dicet. ſed eſt tanti veritas; quam tollere, aut per ſpeciem cuiusdam ψευδωνύμου prudentiæ, vel mendacii officioſi, violare, tanto maius neſcio quid eſt, quam ſolem de mundo tollere; quanto Deus creator omnium, totius veritatis auctor, atque adeo ipſa veritas, ſole maior. Hanc legem quum principio operis ſibi pariter & omnibus annalium conditoribus impoſuiſſet; per univerſam deinceps ſcriptionem exactiſſime ſemper & religioſiſſime eam ipſe ſervavit: neque fuit quisquam adeo illi charus, cuius gratia libertatem ſuam & παῤῥησίαν obliviſceretur. Aratum Sicyonium reipubl. Achæorum principem, paullo ante huius ætatem Græcia omnis erat mirata; virum integritate, induſtria, rectitudine conſiliorum, ac plerisque aliis magni politici ducisque laudibus, præ ceteris æqualibus ſuis, ornatum. Achæi vero tot beneficiorum ab Arato in ſuam rempubl. collatorum memores, fato functum ad ſempiternam memoriam

conſecrarunt, & omnes heroibus deferri ſolitos honores ei decreverunt. Hunc talem virum Polybius præcipue videtur ſuſpexiſſe, quod ex locis plurimis operis iſtius facile poteſt intelligi. at non eo ſecius tamen Arati peccata commemorat; tardum in conſiliis excogitandis vocans; ignavum in rerum inceptionibus, parum firmum ad micantium gladiorum conſpectum, ſalutis ſociorum negligentem, auctorem unicum cladis ad Caphyas acceptæ: neque parcit dicere, tropæis illum contra ſe poſitis totam Pelopis peninſulam impleſſe. Philippum Demetrii F. regem Macedoniæ modo laudat, modo vituperat: et utrumque facit exquiſite. iudicii vero inconſtantiam non ſemel deprecatur; graviſſimasque huius varietatis cauſſas, & cum de hoc, & cum de Arato loquitur, profert in medium. Nulli videlicet mortalium ita ſuperos indulſiſſe, ut non interdum, ſi minus ſæpe, aliud agat, aut male agat. quin humani ingenii eam eſſe conditionem, ut non ſolum in diverſis virtutibus idem homo appareat alius atque alius: ſed etiam in eadem ſæpe aliquis ſibi ſit diſſimilis. idem fortis in defendendo; ignavus in aggrediendo, animoſus in ſingulari pugna; cunctator in publica, ad Martem apertum aptus; ad inſidias ineptus, audax in terra, trepidus in mari, conſtans adverſus irruentem hoſtem; pavidus in excipiendo cervo aut apro. Mens præterea unicuique talis, (divinitus Homero dictum) quam in dies ſingulos Deus ſuggerit. non igitur perſonas agentes ſpectare hiſtoricum debere, ſed factis orationem ſuam adæquare. Vt enim Phidias materiam ad ſtatuas, aurum vel argentum ab Athenienſibus ſumere ſolitus, non ipſe domo ſuppeditare; & floridos colores dominus pingenti olim præſtabat; ſic rerum geſtarum ſcriptores, non faciunt ipſi operis ſui materiem, poetarum more, ſed ab iis accipiunt, qui ſcribenda geſſerunt. Ergo etiam optimi quique viri interdum venient culpandi: peſſimi quique, rarenter fortaſſe, at venient tamen nonnunquam laudandi. Eapropter reprehenſus a noſtro eſt Timæus, ille hiſtoricorum maledicentiſſimus,

mus; quod Agathoclis tyrannorum omnium, quos Sicilia tulit, immaniſſimi, dotes ingenii & facta laudabilia vel diſſimulaſſet, vel in contrarium detorſiſſet, an Polybius vir integerrimus tyrannidem Agathoclis probabat? ille vero non magis hunc probabat, quam Aratum oderat. Sed aliud eſt tyrannidem commendare, aliud egregie factorum exempla, a quocunque tandem profecta, ſive amico, ſive hoſte, aut excellentem ingenii præſtantiam, non ſinere indictam. cauſſam affert Polybius, quia fallere non minus videtur, qui geſta præterit ſciens, quam ille, qui nunquam facta fingit. Pari item ratione Sozomenus eccleſiaſticæ hiſtoriæ auctor, orthodoxorum hominum contentiones, iurgia, perfidiam multorum, & alios defœdos nævos narraturus, ἐθελοπάθειαν προαιρέσεως opinionem deprecatur: non enim illa ſe ſcribere, quod voluptatem ex talibus caperet, ſed volentem nolentem, quoniam infecta reddere, quæ facta eſſent, non poſſet; quæ geſta autem eſſent, ſilere, hoc vero eſſet veritatem prodere & hiſtoriæ legitimæ iura corrumpere. μάλιστα, inquit Sozomenus, τῆς ἀληθείας ἐπιμελεῖσθαι χρεών, διὰ τὸ τῆς ἱστορίας ἀκίβδηλον. & iterum, πάντα δεύτερα ποιεῖσθαι τῆς ἀληθείας τὸν συγγραφέα προσήκει. Iuvat enim adhuc commemorare candoris Polybiani teſtimonium, ſed inſigne. Erat reipubl. Achæorum vetus cum regibus Ægypti fœdus, quod cum ſingulis eorum, modo conditionibus iisdem, modo multum diverſis, fuerat renovatum. Accidit Olympiade CXLVIII. ut Ptolemæus Epiphanes, ea de re legatum Demetrium ad Achæos mitteret. Sciſſa tum erat reſp. illa in factiones duas; quarum alterius principes cenſebantur Philopoemenes & Lycortas, noſtri pater: alterius cum alii, tum Ariſtænus quidam. Quum parti Philopoemenis amicitia Ægyptii probaretur; fit decretum de renovando fœdere, eaque ſine Lycortas ad Ptolemæum mittitur. it Lycortas, redit, legationem renuntiat. Ariſtænus, qui fœderis ſimpliciter fieri mentionem audiret; gnarus plures ac diverſas pro temporibus fuiſſe eius formulas;

petit

petit in concilio a Lycorta, ecquodnam e multis fœdus eſſet inſtauratum? ad hanc inimici vocem ſilere Lycortas, nec quod mutiret invenire. evenerat enim ſtupenda quadam Philopoemenis atque ipſius negligentia, & conſiliariorum Ptolemæi parili ſtupore, aut quod potius arbitrer, & verius eſt, aſtu, ut totum illud tanti momenti negotium, temere, ſine ulla diſtinctione tranſigeretur, quod graviſſimum peccatum, in eius loci præſertim & dignitatis viris, magna & iuſta utrumque ignominiæ macula aſperſit. Hanc hiſtoriam Polybius ita narrat, quaſi de hominibus loqueretur, nulla notitia ſibi coniunctis, qui tamen alterius erat filius, alterum parentis loco ſemper coluit. ſed memor vir ſummus legis a ſe rogatæ, maluit in hiſtoria veritatis amicum ſe probare, quam φιλόφιλον aut φιλοπάτορα. Non vivebat, opinor, Lycortas, cum illa filius ſcribebat, ſed ſi vel maxime vixiſſet, non fuit Polybio verendum, ne hac ingenua libertate patrem offenderet. Levia ingenia quia nihil habent, nihil ſibi detrahi patiuntur: magni viri, & fiduciam magnarum rerum habentes, adeo fidelium hiſtoricorum veritate non offenduntur; ut contra ſuos ipſi errores & fruſtrationes generoſo animo profiteantur. Hippocratem a ſuturis capitis fuiſſe deceptum neſciremus, niſi ipſe memoriæ prodidiſſet. Cæſarem magnum ignominiam ingentem ad Dyrrachium accepiſſe, & magnis ſæpe in Gallia detrimentis fuiſſe affectum, niſi ipſe narraſſet, vix hodie ſciremus. nam quæcumque Dio, aut alii ſcriptores, iis de cladibus ſcripſerunt. præ iis, quæ ipſe dicit, levia ſunt. Quod ſi memorias veteres replicare voluerimus, ſolos inveniemus Tiberios, Caligulas, Nerones, Domitianos, Commodos, qui fidei præclaros ſcriptores, Cremutium Cordum, Livium, Suetonium, Arulenum, Senecionem & his ſimiles, exoſos habuerint. Illud vero in hoc auctore eximio, quam eximium & inſigne? quod miraculorum commenta & omnem παραδοξολογίαν acerrime inſequitur: cauſſas vero cunctorum geſtorum diligentiſſime ſcrutatur. nimirum ex eo, quod poſterius dixinus,

alte-

alterum illud prius naſcebatur. propterea enim oſor extitit omnium præſtigiarum, quas vulgus temporibus priſcis mirabatur, quia rerum omnium & eventorum cauſſas veſtigarat: quis autem neſcit, antiqua paganorum miracula meras, ut plurimum fuiſſe dæmonum illuſiones & humanarum mentium ludibria? ſcilicet pro vero credendum, quod toties in aliorum monumentis hiſtoricis legimus, ſanguine aut lapidibus pluiſſe; ſaxum viſum volitare, bovem eſſe locutum & ſexcenta iſtiusmodi portenta. quid iſta? Hannibali & Scipioni Africano præſentem deum affuiſſe: illi Alpes ſuperare nitenti atque hærenti, viam præviſſe, huic Carthaginem novam temere invadenti, aquas maris ſubduxiſſe. Eleganter non minus, quam vere ſolet Polybius dicere, ſcriptores annalium, qui talia chartis ſuis illinunt, tragœdias non hiſtorias componere. nam ut tragici poetæ poſtquam turbata ſunt omnia, et fabula eſt impedita, atque ea facta eſt, quam Philoſophus δέσιν τῦ δράματος appellat, ut exitum inveniant, & ſpectatores abſolvant, deo indigent & machina: ſic imprudentes hiſtorici, ubi ſummos duces magna auſa conſilio temerario, aut nullo adoriri fecerunt; poſtquam ad rerum difficultates eſt ventum, ut ſeſe expediant, tragico illo ſubſidio opus habent. Sed & vulgi imperiti cauſſasque rerum ignorantis opinio erat, hoc divini auxilii commento eorum virorum gloriam mirum in modum augeri, quos omni laude volebant honeſtare. hiſtoricorum autem leviſſimus quisque aut ſuperſtitioſiſſimus, tenendo & oblectando lectori, mirabilia quam vera narrare præoptavit. eſt namque humanæ naturæ vitium, rara, inaudita, indicta, & ut ait Iſocrates, τὰς περιττότητας καὶ θαυματοποιίας amare. At noſter hic, ſolidiſſimi iudicii vir, ut iſta pro frivolis haberet, & contrariam narrandi viam ingrederetur, ille quem expoſuimus veritatis amor, & notitia cauſſarum effecerunt. Qui igitur ſciret, falſo dici primum Hannibalem cum exercitu Alpes traieciſſe, quas multo ante non ſemel Galli, Italiam petentes, cum magnis copiis ſuperaverant; ſciret etiam,

pru-

prudentiſſimum illum Pœnum, priusquam ex Hiſpania pedem moveret, miſſis ad Gallos, qui cis & trans Alpes habitabant, legatis; rebus omnibus tanto incepto neceſſariis providiſſe, narrationem illius expeditionis miraculorum quidem vacuam, ſed ſummæ prudentiæ plenam inſtituit. Scipionem quoque priusquam ab urbe proficiſceretur, omnes negotiorum difficultates probe meditatum; non miraculo, ſed admirabili quadam prudentia Hiſpanias domuiſſe oſtendit: & eorum, quæ ſcribit, Lælium Africani aſſiduum comitem, diligenter a ſe de ſingulis interrogatum, teſtem locupletiſſimum laudat. Innumera poſſent alia huc afferri, ex quibus de ſincera fide & iudicio exquiſito huius ſcriptoris, planiſſime queat conſtare. inſtar omnium hoc unum eſto. Legionem Romanam e quatuor millibus Campanorum compoſitam, quæ Rhegium inſignito perfidiæ exemplo, belli Tarentini tempore, diripuit & occupavit, totam poſtea a Romanis ſecuri fuiſſe percuſſam, ſcribunt Oroſius, Iulius Frontinus, ipſe etiam Titus Livius, nec non alii: noſter contra ccc. dumtaxat eo ſupplicio affectos narrat. atque eius ſententiam veriſſimam certiſſimamque eſſe clare demonſtramus in noſtris commentariis. quid igitur Latinos illos impulit, ut tam liberali mendacio veritatem interficerent, ut cum Tertulliano dicam? grandidati videlicet rerum, quas exponebant, non ſimplici fidei ſtuduerunt. Vt dubitare nemo debeat, Polybione, an aliis, qui res easdem diverſe prodiderunt, plus auctoritatis ſit tribuendum. rara, grandia & miraculoſa plerisque illorum tradere poſteris curæ fuit; noſtro, vera, certa & fructuoſa, delectare illi lectorem ſuum, noſter doctrina civili inſtruere, propoſitum habuit. Qui etiam loco non uno profitetur, de voluptate quidem auditoribus paranda, quam ſcribentium plerique ſectantur, non admodum ſollicitum ſe eſſe: utilitatis vero ad vitam pertinentis, tantam rationem habere, ut ad eam cuncta referat. omnes igitur amœnitates & reficiendo lectori diverticula, in opere tam ſerio neglexiſſe, ut uni adhæreret rerum geſtarum accurate explica-

plicationi & obſervationibus, quæ eodem pertinebant. Propterea hiſtoriam ſuam πραγματικὴν vocans, quod eſſet tota de negotiis geſtis aut bellis; nec non ἀποδεικτικὴν, propter certitudinem narrationum, id ſe agere oſtendit, ac ſæpius inculcat, ut vel artem quandam, & ut ipſe loquitur, μεθοδικὴν ἐμπειρίαν rerum gerendarum politicis hominibus concinnet. Quamobrem, ſicut verum eſt dicere, Polybium hiſtoriam ſui temporis ſcripſiſſe; ita non minus verum eſt dicere, Polybium in hiſtoria quam ſcribebat, praxin politicæ doctrinæ & diſciplinæ militaris exercuiſſe. Nihil ille, paullo præſertim maioris momenti, narrat factum, cuius non afferat & antecedentes & cohærentes cauſſas cur ita fit factum, aut cur eum habuerit res exitum. ſimul autem & modum accurate explicat, quo ſingula fuerint adminiſtrata. Hinc illæ non infrequentes digreſſiones, quibus aut naturam locorum declarat; qua non prius probe cognita, præliorum deſcriptiones & ſimiles expoſitiones, cæcæ, (nam ſic ipſe appellat) ſint futuræ: aut aliquod theorema politicum ex profeſſo perſequitur. Sic libro II. cauſſæ quæruntur mirabilis incrementi reipubl. Achæorum. Sic libro IV. de miſerorum Cynæthenſium infelicitate, & eius cauſſis, multis diſſeritur. Sic libro IX. de inſtitutione imperatoris, & diſciplinis magno duci neceſſariis doctiſſime diſputatur. Sic libro X. ratio tota dandorum ſignorum per faces, qua multum, idque mirabiliter, uſi ſunt veteres, non ſolum exponitur, ſed & novis inventionibus ipſius auctoris perpolitur. Sic libro XVII. cur phalangem Macedonicam, creditam prius eſſe invincibilem, & quæ revera talis natura ſua erat, Romanæ legiones ſæpe viciſſent, pulcherrime docetur, eiusque rei cauſſæ manifeſtiſſimæ certiſſimæque afferuntur. Sic multa paſſim de officio hiſtorici, & legitimæ hiſtoriæ natura, inferuntur. Totus quoque liber ſextus, digreſſio quædam eſt a propoſita narratione, ſed Deum immortalem, quam ex uſu, quam docta, quam divina! cum qua ſi componantur omnes omnium auctorum digreſſiones, nihil ſimile invenias, nihil

ulla

ulla ex parte comparandum. Expoſuerat prioribus libris Polybius, quomodo Hannibal Italiam ingreſſus, populum Romanum tribus continuis cladibus ad Ticinum, ad Trebiam, ad Thraſymenum, iisque magnis attriverat, & quarta inſuper Cannenſi, omnium longe maxima, pene deleverat: eo certe redegerat, ut emerſurus ex illo miſerrimo ſtatu numquam videretur. emerſit tamen, & cum adverſa fortuna aliquamdiu luctatus, mox & Hannibalem Italia expulit, & pace cum Pœnis in ſuas leges facta, ad ſpem imperii orbis terrarum ſeſe erexit. Rei igitur ſtupendæ, & omnibus ſæculis inauditam cauſſam eo libro aperit noſter: cauſſa autem erat, ipſa reipubl. Rom. forma & ſcientia bellandi, quæ duo capita ſic a Polybio explicantur, ut vel ſolus ille liber, qui nullo ſatis æſtimari pretio queat, doctrinam, iudicium, peritiam pacis bellique artium & ſummam auctoris prudentiam arguat. Atque hoc in genere illud cum primis obſervatu dignum, quanta cura Polybius lectorem ſuum ad contemplationem verarum cauſſarum ſubinde revocet, unde ſucceſſus ſive læti, ſive illætabiles manant: quanta item multorum veterum (atque utinam horum tantum) opinionem ſtultam, de fortuna pendentium, reprehendat & confutet. Non enim pati poterat tantus prudentiæ magiſter, in res humanas induci cæcum illud cæcorum hominum πλάσμα καὶ εἴδωλον, ut Democritus vocabat, quod *nullum numen habet, ſi ſit prudentia.* Clamat igitur noſter, τῶν συμβαινόντων τύχην αἰτιᾶσθαι, φαῦλον· Fortunam facere cauſſam eventorum, amentia eſt, quippe ſapientibus, & qui rectis conſiliis utuntur, haut magni fortunam momenti eſſe, aut potius fortunam, quæ nihil ſit, nullam intervenire: non enim caſibus regi, ſed regere magis prudentem caſus: mentem, rationem, virtutem, pietatem dominari. Qui ſi aliquando parum ſibi videtur conſtare, fortunam ipſe quoque nominans, & vim illius agnoſcens; non tam ſententiæ errorem eum eſſe, quam loquendi conſuetudinem quandam, abunde probatum eſt in noſtris commentariis. Vbi etiam illo-

illorum errorem ſupinum atque inſanum magnum validiſſimis rationibus confutavimus, qui male de diis & divina providentia Polybium ſenſiſſe, auſi ſunt ſcribere. Adeo homine imperito nihil quicquam iniuſtius. Quid iniuſtius, quam ἀθεότητος a male feriato politico & Theologaſtro omnis humanitatis imperitiſſimo eum virum damnari, qui Arcadiæ patriæ ſuæ præcipuum decus ponat ἐν τῇ εἰς τὸ θεῖον εὐσεβείᾳ, in pietate erga deum? qui locis ſacris belli tempore non parcere, ultimam ſceleris atque immanitatis lineam putet? qui pacis poſt diuturnum bellum inſecutæ, primum et omnium pulcherrimum fructum agnoſcat, ædes ſacras dirutas aut collapſas inſtaurare; neglectas divini cultus ceremonias in uſum revocare? qui civitatis bene & legitime ordinatæ primam omnium conditionem ponat, ut in ea religio vigeat? qui magnitudinem imperii Romani pietati illius populi ferat acceptam? qua quidem usque eo Romanos vult excelluiſſe, ut etiam ſuperſtitioſi ſapientum iudicio videri poſſent: verum, quam ſuperſtitionem alii vocant, inquit, ea eſt apud Romanos ὑπερβολὴ pietatis. qui toties bona bonis provenire, malos male perire, bene conſulta parum bene interdum cedere παρὰ θεῶν καὶ τῷ δαιμονίῳ, dei nutu atque numine, pronuntiet? qui denique omnia miraculorum commenta ex hiſtoria, quam πραγματικὴν appellat, cum ſtudio magno eliminet; verbis tamen diſertis libro xvi. ea miracula, quæ ad firmandam opinionem de deo eiusque potentia pertineant, & admittat & commendet. Poterantne a miſero ethnico illuſtriora inclinati ad pietatem animi proficiſci teſtimonia? ſed ut melius conſtet, qui fuerit Polybii ſenſus, quæ ſententia ſuper quæſtione tam gravi de rerum humanarum gubernatione, verba Suidæ, hominis Chriſtiani, qui diligentiſſime illius ſcripta legerat, hic deſcribam. *Fortuna*, ait ille, *apud Græcos et paganos, eſt gubernatio mundi ſine ulla providentia, aut rerum curſus ab incertis ad incertum, & id quod caſu ſponteque evenit. at nos Chriſtiani Deum omnia adminiſtrare confitemur: id-*

que etiam Polybius dicit. Pudeat nunc eos, qui crimen adeo tetrum tam bono ſcriptori auſi ſunt impingere. Pudeat illum politicum, qui audire chriſtianus quum vellet, de cauſſis converſionum, quæ imperiis accidunt, tam infeliciter & abſurde pronuntiavit, ad numeros lectorem ſuum revocans, quam docte & graviter Polybius libro ſexto; cum futuram olim mutationem in Romana republ. cuius florentiſſimam tunc cum maxime ætatem ipſe videbat, centum fere annis prius, quam eveniret, veriſſime prædixit. Poſt tot tantasque & eas adeo inſignes rerum virtutes, facultatem dicendi in auctore tam nobili laudatum ire, pars fuerit iniuriæ. in quo nulla quum eloquendi virtus rerum ſcriptori neceſſaria deſideretur, hoc fundamentum ingentibus illis, quas oſtendimus, ſuperſtructum molibus ſic obruitur, vix ut appareat. Non deeſt, ſed non eminet in Polybio facundia. nihil vero eſt iniquius illis, qui nullam putant eſſe eloquentiam, niſi ubi nihil eſt præter eloquentiam. Semper mihi apprime placuit Diodori Siculi ſententia, vehementius in hiſtorico eloquentiæ ſtudium improbantis. Verborum enim curam nimiam, rerum fere par ſequitur incuria. Oratio vultus animi eſt. ut hic fuerit gravis aut ſolutus, ita etiam illa vel ſevera erit vel mollis. Polybii ingenium verbo iudicavit excellens auctor Strabo, quum illum appellavit τὸν ἔτως ἐσπουδασμένον ἄνδρα, virum adeo ſerium, & rebus ſeriis deditum. nam hoc voluit Strabo. non dubitabunt periti de rectitudine huius iudicii & elogii veritate, qui diligenter expenderint. ineſt ſane in huius ſcriptis gratus quidam ſine ullo fuco veritatis color, & quod Græci critici appellant τὸ ἔμπρακτον καὶ τὸ ἐναληθὲς τῶν ἐννοιῶν. Equidem rideam an indigner neſcio, quoties apud Dionem Pharſalicæ vel Philippicæ aut ſimilium pugnarum deſcriptiones lego; in quibus eloquentiæ plurimum, bellicæ vero artis & tacticæ peritiam nullam penitus animadverto: ut de hiſtoricis aliis nihil nunc dicam, ne Dioni quidem ullo pacto comparandis. Dares eadem prælia Polybio deſcribenda.

in

in re eadem, nihil idem diceret: omnia alia & diverſa. neque enim eo propoſito ad præliorum deſcriptiones accedit, ut in depingenda negotii facie rhetoricetur: verum ut, ceu Xanthippus aliquis tacticus, uſum eius diſciplinæ in ipſis rebus lectorem doceat, cauſſas hinc victoriæ, illinc cladis ob oculos ponat, quid in eligendo belli campo, quid in ordinanda acie, quid in ſubſidiis diſponendis, quid in procurrendo concurrendove, aut excipiendo hoſte bene aut ſecius fuerit factum: quis levis, quis gravis armaturæ fuerit uſus: equitesne an pedites ad ſummam operis plus momenti attulerint. Ad harum rerum expoſitionem ſi orationem noſter adhibuit nullis calamiſtris inuſtam, nullis fractam cincinnis, ac ne diligentius quidem comptam, ſed maſculam & quodammodo militarem, opus, credo, cenſorium fecit. Vt poma quædam ſunt ſuaviter aſpera, & in vino nimis veteri ipſa nos amaritudo delectat, ſic in ſeriis magnisque ſcriptoribus minus interdum culta dictio, non ſine auſteritate quadam iuvat. Et eſt ſane Polybiana dictio eiusmodi, in qua multa verba, multas obſervo locutiones in caſtris natas, & glorioſum illum Martis pulverem, potius quam rhetorum lecythos & pigmenta redolentes. quidni autem? maluit Polybius exercere in agendis rebus quantum habuit eloquentiæ, quam inerti otio ſeſe dare, ut ſequeretur, quantum eius poterat per ingenium conſequi. Nam quid aliud ab eo exigas, cui paullo poſt quam ex ephebis exceſſerat, legis annariæ gratia facta eſt a concilio Achæorum, ut negotiis ſe immiſceret, ac legatus in Ægyptum cum patre Lycorta & Arato Arati F. proficiſceretur? factum eſt hoc decretum, circa principium Olympiadis CL. Vnus, credo, fuit ex omnibus antiquis Dionyſius Halicarnaſſeus, qui propter dictionis incuriam & minus accuratam verborum comprehenſionem, tantum virum impolitiæ notare ſuſtineret. cuius critici putidæ morositati ſic alibi reſpondimus, ut æquis iudicibus noſtrum iudicium probatum iri confidamus. Neque tamen nævos, ſi qui ſunt in hoc pulcherrimo corpore, diſſimulavimus.

nam equidem ſicut eos, qui maligne ſcripta aliena tractant, ſceleſtos & publica omnium exſecratione digniſſimos cenſeo; ita, qui ſine cura diſcriminis omnia pariter laudant, cur ſint laudanda non intelligere, perſuaſum habeo. Et fuit quidem felicitatis populi Romani pars non pœnitenda, ſempiternæ gloriæ per eum virum fuiſſe commendatum, qui ipſe quoque in eo ornando propriam ingenii gloriam erat conſecuturus, ſed & Polybii magna prorſus extitit felicitas, in ea tempora incidiſſe, quæ materiam digniſſimam facultate & copia ſua ipſi ſubminiſtrabant. Scitum vetus eſt, omnium imperiorum, ſicut ceterarum rerum humanarum tria eſſe tempora; primordium, ſummam incrementi, inclinationem ad interitum. Græci melius, ἀρχήν, ἀκμήν, παρακμήν aut φθοράν. hæc quum natura ſint diverſa, etiam ſcriptoribus admodum diverſam ad ſcribendum materiam ſuppeditant. Principia incerta, fabulis involuta, tenuia: ſemper enim, modo primumque naſcentia ſunt minuta. poſtrema tempora, ipſa quoque, ſed ex alia cauſſa, attenuata, & vitiis deformia, utpote exitio propinqua. ſolum eſt medium tempus, quod vigoris florem obtineat; ſive ad experiundum, ſive ad ſcribendum, aut cognoſcendum, pulchrum & optabile. Respubl. Romana, ut obſervat Polybius, ſi qua ulla unquam alia, omnes temporum diverſitates ſecundum naturæ communes leges eſt experta. quæ ab obſcuris, fabularum plenis, & oppido exilibus profecta principiis, per annos ferme 10 cum populis Italiæ perpetuum quaſi bellum varia fortuna geſſit. Tantæ molis erat orbi terrarum dare caput. deinde ubi ſemel pedem extra Italiam extulit, dictu mirabile, quanta cum ſua gloria, quanto cum ſtuppore tunc viventium & videntium, Europam, Aſiam, Africam, triumphis peragratas, dominationi ſuæ ſubiecerit. Hæc fuit & reipubl. & virtutis Rom. ἀκμή, & præcipuus vigor. quod tempus vulgo hiſtorici ad cc. usque annum extendunt. ſed ſpatii huius ultima civitatem ſanguine civili fœdatam habuerunt, & luxu, poſtquam victores Aſia capta cepit, multis-

tisque aliis vitiis corruptam. Eam partem Polybius non attigit, non vidit, qui ipſam dumtaxat ἀκμὴν τῆς ἀκμῆς, ut ſic dicam, & puriſſimam laudatiſſimamque partem florentis reip. Rom. ad occupandum ingenium, ſingulari felicitate aurei illius temporis, materiam eſt nactus. Quare hiſtoriæ huius non poſtrema hæc laus eſt, quod in parte verſetur rerum Romanarum longe nobiliſſima; ſive virorum virtutem ſpectes, ſive publica inſtituta, aut mores, ſive geſtorum magnitudinem. Quum autem inter excellentis hiſtoriæ conditiones doctiſſimi veterum hanc cum primis ponant, ut certi intervallo temporis circumſcribatur, & a notabili principio ad notabilem finem perducatur; hanc hiſtoriæ legem, (ut quidem illis placet) a Polybio mirifice eſſe obſervatam, invenimus. Ille principio cum ad ſcribendum animum appulit, annorum LIII. res geſtas ſuſcepit explicandas; ab anno primo Olympiadis CXL. & initio belli Punici II. ad finem belli Perſici, & regni Macedonici ultimam everſionem. quo ſpatio affirmat Polybius, & incepiſſe & conſummata eſſe imperii Romani incrementa. recte, ſi modo intelligatur, ut in noſtris animadverſionibus eſt expoſitum. Geſtæ igitur ſunt eo temporis intervallo tot tantæque res, quot & quantæ nullo umquam ſæculo pari numero annorum. Ante omnia bellum occurrit Punicum II. bellum, viribus partium, generoſitate ducum, magnitudine cladium, varietate caſuum, eventorum conſequentia, omnium, quæ ubivis terrarum geſta umquam ſunt, maximum. finem huius initium Macedonici cum Philippo excepit; ob veterem Macedoniæ regum famam, & Magni Alexandri gloriam, bellum nobiliſſimum. Secuta ſunt Antiochicum & Ætolicum, illud cum rege Aſiæ opulentiſſimo, & terra marique vi copiarum ingente inſtructiſſimo: hoc cum populo omnium ferociſſimo, & qui bellandi decus ſibi uni vindicabat, ſeque eo nomine impotentiſſime iactabat. his interiecta ſunt minora iam alia bella cum Inſubribus, Boiis, ceterisque Gallis trans Alpes Italiam incolentibus. Poſtremum fuit Macedonicum alte-

rum cum Perſe Philippi F. in quo illa antiqua Macedonum regia, cui aliquando ἦν Ἑλλὰς αὐτὴ σμικρὸν οἰκητήριον· imo vero, cui capiendæ orbis terrarum olim parvus erat, exemplo penitus miſerando, eſt exſtincta. Tum primum omnes & Orientis & Occidentis nationes attonitæ magnitudinis Romanæ ſtupore cœptæ ſunt defigi, ac vim ineluctabilem fatorum intelligere, quæ Po. Ro. imperandi honorem deferebat; ſibi parendi neceſſitatem imponebat. Quæ admirabilis rerum univerſi mundi converſio Polybium initio impulerat, ut hoc tam memorabili fine hiſtoriam ſuam terminaret: paucis tantum annis inſecutæ pacis adiectis, ut quam modis omnibus laudabilis eſſet forma regendi imperii, qua Po. Ro. utebatur, & cunctis quidem omnium ſæculorum gentibus, ſed præcipue Græcis ſuis teſtatum faceret. Ac quoniam non unius tantum populi huius res peragere inſtituerat, ſed Romani quidem primario; deinde autem & ceterorum totius orbis populorum omnium, paullo ſaltem nobiliorum; multa de regum Syriæ, Ægypti, Ponti, Cappadociæ, Perſidis, aliarumque gentium rebus, ordinem ſecutus temporum, inſeruit, propter quæ opus ſuum καθολικὴν ἱστορίαν, quaſi univerſalem hiſtoriam dicas, iure nominat. Eſt hoc quoque hiſtoriæ Polybianæ grande atque inſigne decus, quod non de una tantum aut de altera natione fuerit inſtituta; verum de omnibus, quæ toto orbe illis temporibus noſcebantur. Cuius generis hiſtoria, quum reliquas eius formas tantum dignitate ſuperet, quantum parte aliqua ſui totum eſt præſtantius; iis cum difficultatibus eſt coniuncta, ut poſt hominum memoriam perquam pauci fuerint reperti, qui oneri tanto ſubire auderent, quorum autem humeris onus illud bene ſederet, pauciſſimi. Plane inuſitatam animi magnitudinem, & parum vulgo conſuetum ingenii modum præ ſe fert, qui univerſalis hiſtoriæ, qualem Alphonſus X. Caſtellæ rex ſolitus optare, ſcriptionem πραγματικὴν aggreditur. Proprias vero laudes eiusmodi hiſtoriæ, ſi commemorare velim, nimis longum faciam, &

præ-

præclare noſter hic ea ſuper re nonnulla operis ſui initio. Vel illud quantum eſt, quam admirabile? poſſe aliquem mortalium, illam Dei ter maximi πολυποίκιλον & inenarrabilem ſapientiam, quæ non unam aliquam aut alteram regionem, ſed vero mundum univerſum regit ac temperat, quaſi veſtigiis perſequi, mente capere, & ſtilo enarrare? quid de populis Orientis, quid tempore eodem de Occidentis divina ſtatuat providentia, quid vel ſublevandis vel premendis ad Aquilonem Auſtrumve gentibus, eadem decernat. Tot res, tam varias, vel animo poſſe capere, magnum ſit: quid componere inter ſe, in ordinem digerere, & in unius hiſtoriæ faciem concinnare? hoc demum illud vere eſt, quod initio dicebamus, miniſtrum providentiæ divinæ in terris agere. Polybius igitur, tantis de rebus tam exquiſitæ formæ hiſtoriam, quam moliebatur, ultra illos LIII. annos, & paucos alios pacis curam ſuam non extendebat. qui tamen eo labore perfunctus, novam hiſtoriam annorum circiter octo, eorum bellorum, quibus ipſe ut plurimum interfuerat, priori ſubtexuit: a principio Celtiberici ad deletam a Mummio Corinthum, & in formulam provinciæ redactam Achaiam: nec non ad Carthaginem paullo ante a Scipione captam, & ſolo æquatam. Scripſerat & de bello Numantino, ſed ſeparato a perpetua ſua hiſtoria volumine, ut auctor eſt Tullius. Porro univerſum quod modo expoſuimus argumentum, libris XL. Polybius fuerat complexus, vel potius duodequadraginta. primus ſiquidem & ſecundus, apparatum ad hiſtoriam primario ſuſceptam, non ipſam hiſtoriam, continent. Nam quia Græcis hominibus illa ætate res Romanæ, ſua memoria vetuſtiores, parum erant cognitæ, prudentiſſimus ſcriptor ex uſu futurum putavit, ſi reip. illius tempora ſtrictim attingeret, a capta Roma per Gallos duce Brenno, ad primum extra Italiam cum claſſe tranſitum: & paullo uberius a prima traiectione in Siciliam, quando bellum Punicum primum eſt conflatum, ad Punici II. annum primum. quas ille res cum Græcanicis aliorumque populorum ratione

temporum congruentibus, in illa duum librorum præparatione comparavit. At quam dolendum, nec ſine indignatione ſumma memorandum, quod auctoris tanti tam excellens opus ſuperiorum ſæculorum barbara ignorantia magna ex parte nobis invidit? quando id vulnus reip. literariæ fuerit impoſitum, difficile eſt pro certo affirmare. Conſtantinum Porphyrogenitum, pandectarum politicarum ex hiſtoriis compoſitorem, integrum opus habuiſſe, nullus dubito. Suidæ quoque grammatico, ſuum illum centonem contexenti, reor equidem totum Polybium ad manum fuiſſe. idque ſatis manifeſto e fragmentis poteſt cognoſci, quæ inde collegimus. Nunc, proh dolor! ſolos quinque primos libros, quales auctor reliquerat, habemus: cetera varia manu interpolata ad nos pervenerunt. Tres operis totius partes diſtinctas editio noſtra exhibet. Prima eſt eorum, quos modo dicebamus quinque librorum. Sequitur altera, excerpta continens a v. fine ad principium XVIII. ipſam, *niſi fallor*, illam epitomen, quam Marcus Brutus conficere orſus, non perfecit. qua de re plura nos alibi. Tertia quoque pars excerpta complectitur, ſed diverſi generis: ſunt enim illa ipſa loca laudabilia, quæ viri eruditi, iuſſu imperatoris Conſtantini excerpſerunt, ut titulo operis novi XXVIII. exemplis legationum deſtinato, inſererent. Quis ſatis pro rei magnitudine iacturam hanc queat deflere? habent quod doleant, qui literas Græcas amant, tam bonum eius linguæ auctorem tam male fuiſſe acceptum. Habent hiſtoriæ Romanæ amatores, tam accuratum illius ſcriptorem tantum detrimenti eſſe paſſum. Habent qui res Syriacas & totius Orientis, regum ſucceſſiones, defectiones ſatraparum, bella ab Antiochis & Ptolemæis geſta, multorum item aliorum ſive principum, ſive civitatium res, hodie ſciunt maiore ex parte ignorari. Habent etiam illi, qui in eccleſiaſtica hiſtoria Maccabaicorum temporum recte capienda, quantum ſit hodie difficultatis ex inopia veterum hiſtoricorum, non neſciunt: & quantum illi lucis Polybii hiſtoria, ſi integra extaret, foret alla-

allatura, ex iis, quæ ſuperſunt facere coniecturam ſcibunt. Omnium vero maxime quod doleant habent, qui geſta maiorum eo animo legunt, ut ad vitæ uſum illa referant; quique doctrinæ civilis & bellicæ ſeriam cognitionem præſtantiſſimum hiſtoriæ legendæ fructum putant: neque neſciunt, ſuis potiſſimum utilitatibus eximium hunc & πολιτικώτατον ſcriptorem iviſſe conſultum. At enimvero cui bono amiſſa deflere, niſi eorum deſiderio excitentur generoſi adoleſcentes, ut tanto diligentius, quæ reſtant, velint cognoſcere, & hoc Dei beneficio perfrui? deſinant igitur inutilium querelarum veræ doctrinæ candidati, & Polybium quem nunc offerimus, non illum quidem integrum, ſed qualem tamen nemo adhuc vidit, grati excipiant: quodque pars adeo luculenta excellentiſſimi huius auctoris naufragio ſit erepta, eo nomine gaudeant, & publicæ rei literariæ gratulentur. Nos quidem totam Polybii hiſtoriam non damus, ſed vel in tota eminebant, ea ſine dubio damus. Et formam quidem univerſæ ſcriptionis, ipſumque adeo auctoris genium, e prima noſtræ editionis parte, quæ integra & ſine imminutione ulla notabili ad nos pervenit, licet hodieque cognoſcere. Multa ſtudioſi in duobus præparationis libris invenient, nusquam alibi tam bene deſcripta, quædam omnino apud nullum alium, neque Græcum neque Latinum, invenienda. Punici primi hiſtoriam non plene quidem ibi narrat Polybius, neque enim id agebat; ita tamen, ut hodie in tanta bonorum librorum paucitate, plura de eo bello unus hic quam alii omnes nos doceat. idem de bellis, quæ Romani cum Gallis in Italia degentibus geſſerunt, eſt cenſendum. Libyci vero Carthaginienſium, multis nominibus cum primis memorabilis, hiſtoriam uni huic debemus. Reip. Achæorum quondam illuſtriſſimæ, primam inſtitutionem, augmenta & formam ex eodem apparatu cognoſcimus. Tres, qui deinde ſequuntur hiſtoriæ legitimæ primi, propter ſubiecti magnitudinem, varietatem ingentem, accuratam eius tractationem, doctrinæ, qua

civilis, qua bellicæ uberrimam copiam, ut eos magni duces & politici diligentiſſime ſæpiſſimeque verſent, merentur. Secundæ & tertiæ partis excerpta, oſſa & nervi ſunt, carne & cute nudati. decus formæ abeſt, & illa vivi corporis venuſtas: unde tamen fructus feramus uberrimos, abunde adeſt. Mihi quidem videtur M. Brutus, ſive eſt alius, magno iudicio uſus, in iis ſeligendis, quæ politico informando erant accommodatiſſima. Iccirco librum ſextum totum paucis exceptis ſibi ac nobis deſcripſit: quod de illius præſtantia & utilitate recte iudicaret. plane totus ille liber omnibus principibus, ducibus & politicis non legendus, ſed ad verbum eſt ediſcendus. Legationum excerpta quam potiſſimum utilitatem ſpondeant, ipſo titulo profitentur. in eum namque finem fuere confecta, ut viri politici, quorum induſtria in ſimili miniſterio ſummi principes utuntur, documenta inde ſumerent, ſibi uſui futura. Scire quæ ſint legati partes, quis uſus datæ poteſtatis, quæ illum circumſtent pericula, doctrinæ politicæ pars minima non eſt. Expoſui cauſſas, cur rempubl. cogitantibus & cum utilitate omnium, ſuaque laude ſive domi, ſive militiæ eam adminiſtrare cupientibus, hiſtoria quidem præ ceteris diſciplinis ſtudioſe ſit cognoſcenda; e cunctis vero illius ſcriptoribus, qui vetuſtatem pertulerunt, Polybius præcipue notus ac familiaris eſſe debeat. Non erat alienum huic loco, ut inter hunc ceterosque hiſtoricos, tam Græcos quam Latinos, quid quantumque interſit, (& intereſt ſane haut parum) quid inter hanc & illorum hiſtorias ſit diſcriminis, expenderemus. Facit enim ad rem ſi quid aliud, cum in omni ſtudio, tum in iſto non minime, de auctoribus ſingulis, eorumque ſcriptis, quid ſit ſentiendum ex veris principiis ſtatutum habere. Verum quoniam longius iam neſcio quomodo oratio noſtra eſt provecta, ea autem quæſtio non adeo facilis, ut paucis queat abſolvi, ne plane immemor videri queam, apud regem ſermonem habere me, pulcherrimi argumenti, & ad cognoſcendum utilioris, quam ad explicandum faci-

facilioris, tractatione accurata in præsentia supersedens; illud interim omni asseveratione confirmare nequaquam verebor, non posse aliquem neque Græcum inveniri, neque Latinum ex illo meliore sæculo, nedum e posterioribus, quem non aliqua legitimæ historiæ laude, aut etiam pluribus, noster hic antecedat. Magnus sane scriptor Herodotus, & sine controversia historiæ pater, sed qui ad πολυμαθειαν & rerum antiquissimarum cognitionem plurimum, ad eam vero quam quærimus prudentiam, non multum sit collaturus. Magnus & vir & scriptor Thucydides, qui a gerendis rebus ad easdem stilo persequendas, quum sese contulisset; historiæ ad usum politicorum scriptæ mortalium, credo, primus, exemplum post futuris mirandum potius quam imitandum dedit. Sed vir maximus; par ingenio argumentum non habuit. qua quidem re tanto est Polybio inferior, quanto Græcia, hoc est angustus terræ angulus, ceteris omnibus antiquæ οἰκουμένης partibus est minor. ut de obscuritate dictionis Thucydideæ nihil dicam. Magnus Xenophon, & eius oratio quovis melle dulcior. sed is belli pacisque artes in ficta historia serio docens, in seria & vera, de eo proposito ne cogitasse quidem videtur. Thucydidem ille continuat: verum ita, ut sit illi dissimillimus. accuratior idem in Anabasi, quæ tamen unius expeditionis narratio est, non alicuius imperii aut potentis reipubl. legitima historia. Magni sunt auctores Diodorus Siculus, Dionysius Halicarnassæus, Iosephus. Sed primus ille in priore operis sui parte fabularem historiam, quum persequatur; ne in altera quidem parte, licet præstantissima, eam rationem tenuit, quæ politico informando erat accommodata. aliud enim, non hoc, spectabat. quippe in magna ingeniorum diversitate aliud alii natura iter ostendit. Dionysius Polybii æmulus, a primis Romanorum orsus temporibus, historiam suam eo perduxerat, unde noster, sæculo uno antiquior, suæ principium duxerat. Hunc aliquis cum Polybio putet componendum? qui nullam umquam reipubl.

par-

partem attigit, qui exercitibus nullis umquam præfuit, ac ne interfuit quidem, opinor, qui rerum uſum experientia collectum nullum habuit, qui hiſtoriæ Romanæ partem maxime exilem, maxime incertam & obſcuram (eiusmodi ſemper eſſe primordia antea oſtendimus) in qua ſe exerceret delegit, qui denique omne ſuum ſtudium dicendi paranda facultate poſuit. Ioſephus, populi unius res geſtas & caſus memorabiles deſcribit; breviter quidem & ſtrictim in originibus, uberius vero in altera hiſtoria: qui vir eximius, ſi materiam ad agendum primo, deinde ad ſcribendum, quanta Polybio obtigit, foret nactus, de dignitate & præſtantia ſcriptionis merito ſuo dubiam atque ancipitem cum ipſo palmam potuit habere. Magnus vel potius maximus Plutarchus, ſed qui hiſtoriam πραγματικὴν ex profeſſo nunquam ſcripſerit, in huius comparationem venire non eſt aptus. multo minus Apianus, qui neque propria multa habet, & rationem propoſiti toto genere diverſam eſt ſecutus. Cocceium Dionem inter nobiles Græcæ linguæ hiſtoricos poſſumus recenſere: ita tamen ut propter omnia alia potius videatur laudandus, quam propter illa, quæ in Polybio admiramur. E veteribus Romanis, qui usque in Græcorum ingeniorum comparationem ſunt evecti, magnus omnino auctor eſt Criſpus Salluſtius, ſed quem Polybius propter amplitudinem & varietatem ſubiecti, iudicii rectitudinem, doctrinæ copiam, qua civilium rerum, qua bellicarum, poſtremo propter illam, quæ Græcis dicitur ἦθος διάθεσις, quæque in hiſtoria vel maxime debet ſpectari, longe a tergo relinquit. quod ſi veritatem & libertatem iudicii hodierna ingenia ferre poſſunt; is profecto fuit Salluſtius, & vita & ſcriptis, qui omnium libidinum ſervus, ſic aliorum vitiis perpetuo iraſceretur, quaſi invideret. inde eſt illud trux & violentum dicendi genus, quo lectorem mirifice interdum afficit, trahit, rapit. omitto dicere de eius dictione, quam multi veterum valde laudarunt, multi non adeo, quidam vehementer improbarunt. Magnus, Deus bone, auctor

T. Li-

T. Livius, lactea quadam ubertate dictionis divinitus facundus; amans virtutum, oſor vitiorum, rectus iudicii, rerum togæ, rerum ſagi, etſi non ex uſu neque experientia, egregie tamen peritus: denique, ſi quid iudico, hoc ſolum ingenium (de hiſtoricis loquor) populus Romanus par imperio ſuo habuit. ceterum tantus & tam admirabilis ſcriptor, ut eloquentia Polybium facile vincit, quod ingenue fateor: ita aliis dotibus a Polybio non obſcure vincitur. nam ut de libro ſexto nihil dicam, & id genus aliis Polybii digreſſionibus, & tactiæ imperitiam eſt ubi deprehendas, quod noſtri commentarii Polybiani dicent, & in cauſſis rerum aſſignandis, a ſincero noſtri iudicio, præ nimia ſuperſtitione non raro deflectens, aniles ineptias ſolidis rationibus, & certis illius demonſtrationibus anteponit. illa quoque tam frequens & tam accurata portentorum enumeratio, annon eundem hunc animi illius morbum palam facit? ut non abhorreat a veri fide, quod memoriæ proditum eſt a nonnullis, Gregorium Magnum, pontificem religionis chriſtianæ propagandæ ſtudioſiſſimum, hac tanti ſcriptoris ridicula ſuperſtitione offenſum, ex omnibus bibliothecis eius hiſtorias curaſſe tollendas. Iulium Cæſarem hiſtoricorum omnium in ſuo genere primum & maximum, propter inſtituti diverſitatem prætermitto. Vnus adhuc reſtat Romanorum Cornelius Tacitus, quem in hac contentione piaculum ſit omiſiſſe. Hic magni & acerrimi vir ingenii, novæ cuiusdam, gravis, conciſæ & ſententioſæ eloquentiæ genere eximie præditus; ſi a fortuna non eſſet deſtitutus, quæ dignam ei tanta facultate materiam negavit, quemvis e principibus Romanorum, ſive etiam Græcorum hiſtoricorum videtur potuiſſe provocare. Nunc quum eiusmodi tempora conſtet ab eo, præſertim in annalibus, eſſe deſcripta, quibus nulla umquam fuerunt turpiſſimis vitiis fœdiora, neque aut virtutum ſteriliora, aut virtutibus inimiciora; cum Polybii hiſtoria Taciti libellos velle comparare, hoc vero fuerit non Tacitum laudare, ſed inſignitam ſuam temeritatem

pro-

propalam vulgare. Nam quid ſimile, quid ulla ex parte comparandum? non iam ſcriptores ipſos inter ſe contendo; quorum alter philoſophus inſignis fuit, rebus geſtis vir clariſſimus, alter, ut Romanus, ab omni philoſophia alienus, nulla re publice umquam geſta admodum memorabilis, ſed de materia amborum loquor, quam nemo ſanæ mentis hic præcipue ſpectandam negaverit. Vt enim Therſites, quem Apelles aut Protogenes pinxerit, non eo minis eſt turpis, quia excellentis artificis penicillo eſt pictus; quin potius contra eo magis conſpicua eſt illius deformitas, quo præſtantior eſt, quæ effinxit manus: ſic improborum ſceleſta facinora cum a diſertis viris ſunt deſcripta, non minus quidem ſunt deteſtanda, ſed velut in editiore & illuſtriore loco poſita, magis fiunt inſignia. Quid igitur ſimile? florem ipſum Romanæ virtutis, & ut dicebamus ipſam ἀκμὴν τῆς ἀκμῆς eius reipubl. deſcripſit nobis Polybius: Regulos, Scipiones cum ſuis Læliis, Fabios Maximos, Marcellos, Paulos Æmilios, Flaminios, Metellos, Mumnios & ſimiles his θεοεικέλους heroas: res domi militiæque geſtas, omnium, quæ ulla umquam memoria hominum ſunt geſtæ, maximas: provincias, nationes, regna, ad quæ vix imperii Romani nomen pervenerat, ſtupenda brevitate temporis, imperio adiecta: exempla fidei, fortitudinis, iuſtitiæ, generoſæ & altæ mentis adeo inſignia, ut præ raritate apud poſteros fides factorum laboraverit. Cornelius Tacitus Tiberios, Caligulas, Claudios, Nerones, Vitellios, non homines, ſed humanæ naturæ prodigia, nobis narrat: populum multiplici patientia & fœditate obſequii turpiſſimum: ſenatores, alios meditatis adulationibus gratiam principis captantes, alios ſævitiæ dominantis vel turpiter inſervientes, vel ſceleſte adrepentes, alios etiam infimas delationes exercentes, & optimo cuique exitium per calumniam ſtruentes: plures ſomno & libidinoſis vigiliis marcidos, ſegnitia ſeſe ab invidia & periculo redimentes: poſtremo, ad unam rem ſortes, mortem ſibi conſciſcendam. Pleni ſunt Taciti annales

nales non facinorum bellicorum, quæ ita raro edebantur insignia, quum non hostis metueretur, verum imperator, ut continuo exercituum otio creditum aliquando sit, ereptum ius legatis ducendi in hostem, sed senatusconsultorum adulatione novorum, aut patientia postremorum: pœnarum item bonorum, ab iis principibus irrogatarum, qui ipsum si possent virtutis nomen exscinderent. crimina principum, voluptates, flagitia, incestus abominandi, lamentabiles veneni propinationes, parricidia; aulicorum proditiones mutuæ, criminationes, conspirationes & similes artes accuratissime describuntur, quarum rerum non tam cognitio potest esse fructuosa, quam exemplum pernicioſum. verissime enim de talibus Plinio dictum, parum abesse a docente eum, qui narret. Sed Tacitum nascendi sors huic duræ conditioni alligaverat, (qua de re sæpius ipse gravissime queritur) ut vel silendum ei esset, vel ista scribenda. Tacitum igitur facile nos quidem excusamus, illos excusari non posse iudicamus, ut qui unicum hunc historicum omnibus aliis anteponunt: unum Tacitum politicis hominibus assidue terendum pronuntiant: unum esse, unde principes & principum consiliarii documenta regendæ reipubl. petere debeant. cuius absurditatem sententiæ si vellemus exagitare, facile probaremus, qui ita sentiunt, eos tyrannidis principes hodiernos tacite accusare, vel palam tyrannidis instituta videri velle eos docere. Quid enim principi, præsertim iuveni, lectione illorum annalium esse queat pernitiosius? ut bona exempla, si sæpe ob oculos versentur, proficiunt, etiam non sentientibus nobis: sic mala nocent: paullatim namque descendunt in animos, & vim præceptorum obtinet frequenter legere aut frequenter audire. Sed longius abii quam instituera m: redeo in viam & ad Polybium. Hoc igitur scriptore adeo præstante, adeo utili, ne diutius carendum esset generosæ indolis hominibus, qui literarum studium, cum actione rerum amant coniungere; Dei ope, & tuo, qui hæc otia nobis præstas, immortali beneficio, labore

vero

vero noſtro immenſo, & mediocri induſtria, tandem eſt effectum. Erant infelicis Polybii membra, quæ ſuperiorum ætatum feritas barbara fecit nobis reliqua, huc illuc diſperſa, nos collegimus, & ad ſimilitudinem unius corporis, quoad eius fieri poterat, redegimus. Erant pleraque confuſa, cæca & miſerandum in modum corrupta: nos digeſſimus, temporum luce illuſtravimus, & pro copia librorum veterum atque ingenii ſanavimus. Quam quidem ad rem iis exemplaribus, quæ nobis bibliotheca ſuggerebat, non ita acquievimus, ut aliunde ſubſidia non peteremus. Nam quum eſſem admonitus, penes ſeneriſſimum principem, Franciſcum Mariæ Secundum, Vrbini ducem VI. eximiæ vetuſtatis codicem Polybii extare, egiſſemque per literas cum ampliſſimæ dignitatis viro, Philippo Canio Fraxineo, tuæ maieſtatis tunc temporis apud ſeren. Venetorum remp. oratori, ut eius codicis uſuram mihi impetraret: adeo non gravate princeps ſapientiſſimus, & quod iam olim re probavit, harum literarum & doctrinæ Polybianæ peritiſſimus, quod rogabatur ſivit a ſe auferri, ut literis, quas ad me dedit ſingulari humanitate conditas, diſerte ſignificaverit, ſtudio gratificandi maieſtati tuæ nihil ſibi eſſe antiquius. Non parum inſtituto noſtro codex ille, quo vix alium antiquiorem hodie putem extare, fuit utilis. Iuvit poſtea aliquid & exemplar aliud ſereniſſimi potentiſſimique principis Maximiliani Boiorum ducis, quod virorum gravium & amiciſſimorum nobis opera & favore ſumus conſecuti. Iam quia erat Polybii ſermo, ut hominis Græci, plerisque eorum hodie quibus ipſe ſcripſit, & quorum præcipue intererat poſſe illum intelligere, ignotus; neque ab interpretibus prioribus quicquam auxilii poterat ſperari, qui neque omnia verterant, & pleraque omnia perverterant: nos ut Romane loqueretur, & quidem ſi minus ornate, at intelligenter tamen & caſte; imprimis ut Græcis Romana congruerent, fide bona operam dedimus. Præterea, quum in eius libris & multæ magnæ difficultates reperirentur, quæ lectorem, in

Græ-

Græcis literis rebusque antiquis, præſertim bellicis minus exercitatum, remorari, & lectionis fructum omnem poterant impedire; nos ſtudio & diligentiæ contentione effecimus, (efficere certe conati ſumus) ut omnes ſive rerum, ſive & verborum obſcuritates tollerentur, omnes remoræ amoverentur, omnia denique plana & facilia redderentur. Quin etiam memores eum auctorem interpretari nos, qui tot locis profitetur, ſicut oſtendimus, id agere ſe, ut in hiſtoria ſcribenda artem quaſi quandam rerum gerendarum ſtudioſis traderet: ipſi quoque ad iſtud inceptum hoc propoſito atque hoc voto nos accinximus, ut eorum potiſſimum adoleſcentium ſtudiis inſerviremus, qui ad negotia ſeſe parant. Itaque in horum ſpem gratiæ parum adhuc uſitatum in iſtiusmodi ſcriptoribus explicationis genus, abſit verbo invidia, aggreſſi rationem iis indicavimus, ad veluti præire viam ſtuduimus, quam ſi ingredi voluerint, certum ex hiſtoricis monumentis fructum, & ad rationes vitæ nequaquam pœnitendas utilitates poterunt referre. Sed de commentariis in hunc auctorem noſtris, quorum editionem remorantur hactenus partim moleſtiæ graves, quibus nunc curſus meorum ſtudiorum impeditur, partim figurarum ſculptura, quas ad rerum bellicarum illuſtrationem neceſſario adhibuimus, alius erit, ſpero, dicendi locus.

IO. IAC. REISKE
AD SVA
POLYBIANA
PRÆFATIO.

Auctorum græcorum nulli, quod ſciam, contigit, noſtra patrumque memoria, ut a viris doctis tam diligenter & aſſidue tractaretur, enucleretur, edereturque denique aliis ex aliis formis, atque Polybio contigit, in quem & grammaticorum, & pragmaticorum & militarium ſtudia exarſerunt. Et erat ſane Polybius in primis eo ſtudio dignus, cum is ſit, qui nullo non literatorum generi abunde, in quo elaborent, ſufficiat. Qui verbis ducuntur, licet illis, ut in tabula antiqua artificis, neque ſummi, neque rudis tamen illius, ſed in naturæ ſimplicitate ingenua admirabilis atque ſuſpiciendi, ita in Polybii dictione, non illa quidem terſiſſima, at neque rurſus tamen incultiſſima & propriis ſibi ſuis coloribus nitente hærere. Rerum rurſus civilium domi forisque bene gerendarum, & geſtarum olim, ſi quos cognoſcendarum, & memoriæ mandandarum ſtudium tenet, illos Polybius inprimis & reip. gerendæ & condendæ hiſtoriæ exemplisque præceptisque ſaluberrimis inſtruit. Magiſtri quidem ille ſupercilium haud raro induit; facile tamen id feras, in magiſtro eo, qui, quam profiteatur artem, eam & tota vita exercuerit, & quas res exponat, iis ipſe interfuerit, partim etiam præfuerit. Fecit ea res, ut, ex quo intellecta eſſet huius auctoris multiplex uſus atque præſtantia, viri docti, quod

modo

modo dicebam, ad eum, quibus quisque poſſet, modis ornandum, ſigno quaſi ſublato concurrerent. Ne primos illos nunc commemorem Polybii editores atque interpretes, de quibus ſuo loco paulo poſt diligentius diſſeram, nunc hos noviſſimos tantummodo attingam, quorum lucubrationes vix ac ne vix quidem oculis uſurpavi, & de quibus fando ſolummodo inaudivi. Quos inter agmen ducit Follardus, qui ſignum quaſi extulit inſecutis Anglis Germanisque noſtris, qui ab illo Gallofranco tribuno militum excitati de Polybio anglice germaniceque reddendo cogitare cœperunt. Viennæ Auſtriacæ aiunt & Berolini duas eodem tempore curatas Polybii germanicas interpretationes. Neutra enim ad manus noſtras pervenit. Poterat hoc noſtrorum ſtudium ad levitatis quoddam genus referri, unde parum gloriæ ad Polybium, parum fructus ad ſtudia literarum rediret. Fervet enim hoc ſæculum, quod nunc agimus, converſionibus in linguam noſtram auctorum omne genus, veterum, recentium, francicorum, anglicorum, & imitatione ſtudiorum, in quibus ultra Rhenum & ultra Oceanum poſiti populi verſentur. Cœperunt etiam haud ita pridem noſtri græcos auctores germanice interpretari; quo e conatu ut ad literarum ſplendorem patriæque decus quam plurimum accedat, Deum oro. Auſpicatis enim verbis uti, quam diris ominibus, ſatius eſt. Dabo hoc patriæ caritati, ut bene de fortunis eius ominer magis, quam, ut inſtituti me pœnitere aiam, non peſſimi illius quidem, in quo tamen haud ſapientiſſima nos conſilia ſequi videam. Qui parum ſoleam aliena curare, & quo magis ætate literisque proficio, eo magis ſatagere mearum rerum ſtudeam, naſuti cenſoris operum alienorum perſonam refugiam atque deteſter, quod uſu rerum, ſæpe mihi peracerbo, didicerim, in iudicando ſæpe nos temeritate labi, & noſtri iudicandi libertate alios offendi & ad recalcitrandum irritari, vidi tamen hoc in genere eiusmodi quædam, quæ ſuos auctores nè germanice quidem ſatis, nedum græce callere teſtarentur. Vt cœperim de

toto hoc genere deſperare. Aut ſatis habemus, græcos auctores e francogallicis interpretationibus, quas vitioſiſſimas eſſe omnium confeſſione conſtat, germanice reddere, aut noſtro marte eos ita redditos venditamus, ut non poſſint homines ætate ſua in ſapientibus habiti ſapientibus, qui hodie ſunt, non ſordere & deriſui eſſe. Nondum ſatis diligentem græcis literis operam navavimus, ut negotium hoc convertendi e græcis proſpere decenterque nobis ſuccedere poſſit. Facit tamen hoc, in quod ab aliquot annis exarſere librarii noſtri, ſtudium græcos auctores ſua primigenia oratione utentes typis ſuis recudendi, ut ſperemus, fore, ut brevi poſt etiam hæc labes tollatur. Quibus in auctoribus græcis elegantia typographeorum Lipſienſium nuper admodum illuminatis non infimum locum obtinebit Polybius, cum in manus hominum pervenerit, quod paulo poſt fiet, publici iuris factus, qui nunc ſub oculis moderatoris dexterrimi, Erneſtii V. C. & omni de literatura elegantiore preclare meriti, operarum Breitkopfianarum diligentiam exercet. Quæ operæ in Diogene Laërtio artis & diligentiæ ſuæ eam fidem fecerunt, ut nullus dubitem, eum quoque Polybium ab ipſis eſſe profecturum, qui cum primogenio exemplo Amſtelodamenſi de nitore cæterisque laudibus artis typographicæ contendat, in quibusdam etiam palmam illi eripiat.

In hac igitur, quæ undique facta eſt, doctorum hominum ad ornandum Polybium concurſatione deeſſe illi auctori nolui, a cuius lectione me ſæpius neque parum oblectatum meminiſſem; ſed quæ in eum obſervata tot lectionibus collecta in commentariis haberem, ea expromere & publicum in locum producere decrevi. Quo conſilio exſequendo quid ſim poſt alios conſecutus, penes alios eſto iudicium. Mihi quidem viſus ſum non omnino nil egiſſe. Quod quisque poteſt, ſi liberaliter id in commune confert, efficitur tandem, ut quacunque in re & arte elaboretur, ea ad perfectionis culmen extollatur. Neque

auſim

auſim præfationem ad Polybium pragmaticam polliceri, cui conſcribendæ parem me non eſſe ſentio; videturque is, quem modo honoris ergo nominabam, V. C. illa præfatione, qua frontem Polybii Lipſienſis, tanquam faſtigio ſplendidiſſimo, exornabit, omne deſiderium operæ noſtræ, quæ tralaticia & contemnenda eſt, exſtincturus eſſe. Interea donec illa in publicum prodeat, de Polybio expoſitio, quam neceſſe eſt cæteris ſimilem, h. e. & doctam & exquiſita cum orationis elegantia exaratam eſſe, iuvat hoc loco noſtra quædam cum de ipſo hiſtorico, tum de interpretibus eius editoribusque cogitata & obſervata per lancem ſatyram, quod aiunt, effundere.

Polybii multæ ſunt inſignesque laudes, quas ſi omnes exſequi oratione velim, & [illegible]queam, materia vires exſuperante, & actum agam. Nulla enim caruit ætas hominum iis, qui in illis celebrandis multi atque ſeduli eſſent. Sed agnoverunt iidem nævos quoque Polybii non minus inſignes, in quibus facile princeps eſt illa profeſſoria, hoc eſt, ſupercilii & faſtus atque inſolentiæ plena, moleſta & odioſa docendi & præcipiendi ratio, in levibus & apertis atque in medio poſitis ingerendis importuna & modum excedens. Tum nimis apertum & iniquum Romanarum partium ſtudium, quod eum ſæpe invitum & velut reluctantem, ſæpe rurſus imprudentem, plerumque volentem, in transverſum egit, ut eadem libidinis turpitudine, quam in aliis notat, veritatem rerum geſtarum mendacio corrumperet, nitidamque eius lucem adulationis cuiusdam aut diſſimulationis nebula quaſi obſcuraret. Quæ tamen illi, quæ ei obtigit, naſcendi ſorti fortunisque, quibus uſus eſt, facile æquus quisque condonet. Ita enim græci ante Polybium ſcriptores de rebus Romanis, cum ieiune & exiliter, tum perverſe & ridicule tradiderant, ut, quorum errores demonſtrare atque reprehendere vellet, neque facere poſſet, quin id ageret, eos vix poſſet ſine ſtomacho dimittere. Deinde ruſticitas quædam morum ex oratione

erumpens in homine militari, quam civili, facilius ferantur. Sed Polybium in armis & peregrinationibus plurimum ætatis peregiſſe conſtat. Cui hominum generi ſolet ex illa, quam ſequuntur, vitæ ratione levitatis aliquid puerilis & illius ſenilis, quam Græci appellant, ὀψιμαθίας adhæreſcere, quæ gemina animi labes in rebus communibus atque omnium uſu contritis oratione iactandis & inculcandis, quaſi eæ res a rerum inde principio ad hoc diei ignoratæ & nunc primum repertæ eſſent, tum in contemtu & faſtidioſa alienæ diligentiæ elevatione, in ſuæ putida oſtentatione aut induſtriæ aut peritiæ multifariæ odioſe & proterve velut exſultat. Cum locos communes vel paſtoribus obvios ipſo in opere Polybii integro lego, magna orationis ambitione venditatos, fero & condono reliquorum præſtantiæ. Sed iudici[illegible], vel tarditati potius carnificis, quisquis ille fuit, qui Polybium membratim contruncavit, ſuccenſeo, qui ſatius duxerit, tot triviales locos e Polybio enotare, quam inſignium rerum geſtarum memorias poſteritati transmittere. Numeremus in cæteris Polybii infortuniis hanc hominis male feriati ſtultitiam, cui caput illius adverſa ſors obiecit. Sed tota tamen dictio prodit auctorem non literatiſſimum, terſæ quidem dictionis ita non ſtudioſum, ut ſupinam potius & lutulentam vel affectaſſe videatur; quo ne quis, opinor, opus limatum & perpolitum & lucernam rhetoris olens ab eo, qui in caſtris & itineribus conſenuiſſet, profectum non eſſe diffideret. Verbo, dictio patriam olet. Romanorum ſtudioſorem eum fuiſſe, quam verum & æquum patiatur, negari quidem nullo modo poteſt, cum res ipſa loquatur. Nam quæ in ipſis notare ſimulat, ſunt ea primum pauca numero, tum ad fucum lectoribus faciendum, cæterarumque laudum prædicationi, cum modum excedere videatur, fidem tanto facilius conciliandam comparata; ſunt denique levia & tralaticia; ut nimis etiam apertum ſit, eum, cum res Romanas extollit, adverſariorum deprimit, oratorem agere alteri parti ſtudentem, non auctorem rerum

rum utrique parti æquum. Eſt etiam ubi videatur Polybius veteratoriis artibus uſus, prævaricatorem agere, & Romanis ita patrocinari, ut eorum cupiditatem, quam defendere ſtudeat, deridendam præbuerit. Vnde colligo, Polybio neque ſenſum veri, neque voluntatem ex animi ſententia dicendi, defuiſſe, ſed locum. Ecquis unus omnium neceſſitati non ſerviat eidem, eadem loci iniquitate concluſus. Erat Polybius in poteſtate Romanorum, fortunas iis ſuas debebat omnes, earumque conſtantia ex voluntate Romanorum apta erat; plurimum Romæ poterat, (proinde atque homini græco ibi licebat poſſe) Scipionum gratia ſtabat aut cadebat, quorum beneficiis & familiaritate obſtrictus tenebatur; quos auctores, quos moderatores, quos cenſores & quaſi emendatores habebat hiſtoriæ ſuæ, qui paſſuri non erant, ut in annalibus ſuis aliquid ad Græcos, populares ſuos, proderet Polybius, quod gentis Corneliæ cunctique P. R. gloriæ derogaret. Neque Cenſores, aut ſi qui alii magiſtratus commentarios in vulgus edendos perluſtrabant, hoc erant commiſſuri, ut a Polybio gerendæ reip. Rom. penetralia exteris reluderentur, aut ulcera & cicatrices velut nudarentur. Stultitia ergo ſit ab eo verum expectare, quem beneficiorum cum acceptorum recordatio tum ſperandorum exſpectatio, tum cura ſalutis ſuæ, tum denique tot acres appoſitæ vigiliæ, ſæpe aliquid auribus dare, ſæpe gratiæ, ſæpe animo memori, ſæpe diſſimulationi atque taciturnitati cogeret. Condonemus hoc hiſtoricæ arti, cuius ea eſt natura, ut, ſive in laudes effuſa eſt, ſive in vituperando ſedula & ſagax, nunquam poſſit non ſuſpicioſa eſſe.

Venio ad editores & interpretes Polybii, quibus quia Livius accenſeri quodammodo poteſt, dicam de eo, ut omnium antiquiſſimo, primo loco. Livio igitur, Polybium Latine, quod ſæpe facit, reddenti, cave cœcam fidem ne adhibeas. Interpres ille parum fidus eſt. Sæpe labitur cum ignoratione græci ſermonis, tum lubricitate

generis illius, quod interpretando ſecutus eſt. Quod genus eſt periculoſiſſimum, licentiæ, quam ſibi arrogat, enormitate. Dum conſequi hoc ſtudet Livius, ut elegans, ut liberalis, ut ſui iuris homo, ut ſuæ dictionis arbiter, non ſervus alienæ, ut plane latinus, & auctor rerum primigenius habeatur, tum fit incurius, ſupinus, infidus & mendax, teſtis improbus, auctori ſuo diſſimilis atque diſſidens. Sæpe cum ſuos Polybio de rebus cogitandi modos & latinas dictiones accommodat, ita græca latine reddit, ut neque rebus ipſis conſentiat eius oratio, neque moribus græcis, neque Polybianis ſententiis. Poſtrema primis permutat & miſcet, alia neceſſaria excludit, alia de ſuo affingit, cum non neceſſaria, tum & falſa & repugnantia; quæ græcus auctor plane, perſpicue, apte, certe, concinne, breviter, naturæ rerum denique conſentanee narraverat, ea ſæpe Livius confuſe, dubie, cum ubertate rem impediente reddidit, ut haud raro dubites, ſatin latinæ linguæ callens fuerit. Quod quanquam prævideo fore, quibus inſanum & nefandum atque deteſtabile dictum videatur, ab eo profectum homine, qui ipſe latine ſe neget ſcire, (erunt autem hi illi, qui multi ſunt, qui lactea Livii, quam aiunt, ubertate ita capti tenentur, ut horribilem & exſecrabilem eiusmodi ſententiam ne ad aures quidem ſint admiſſuri;) conſtitit mihi tamen non uno documento eius rei, quam contendo, fides, neque ſane miror veteribus, qui melioribus inſtructi eſſent hiſtoriæ Romanæ auctoribus, iis, quibus carendum noſtræ ætati eſt, Livium aut obſcurum fuiſſe, aut plane ſorduiſſe. Græcæ quidem linguæ non penitiſſime callentem non raro Livius ſe prodidit. Neque tamen iccirco minus utile, minusve neceſſarium etiam eſt, ab editore Polybii hanc provinciam diligenter adminiſtrari, & ea via, quam Fulvius Vrſinus inſtitit, decurri. Mihi, cum otio, præſidia rei huius bene gerendæ defuere, cum editio Livii Drakenborghiana nuper deeſſet. Denique editorem Polybii me non gero.

Iuvat

Iuvat, quis in hunc locum incidi, iis occurrere, ſed breviter, qui, cur a græcis auctoribus edendis alienior animo eſſem, me interdum interrogarunt. Quibus cum alia excuſavi, quæ hic repetere nil attinet, vulgaria, partim quoque invidioſa, ſed cum natura humana coniuncta, & a ſimplicitate morum atque ingenuitate & pudore non ſuperanda, cui cum vanitate & audacia & verſutia & cupiditate contentio eſt, tum unam hanc reticui cauſam penitiorem, quam ad doctos homines deferre par eſt, quibus eam confido me facile approbaturum. Auctorem græcum iis modis edere, qui cum ipſum deceant ornentque atque illuminent, tum eorum ſtudia ſublevent, ſi qui illius lectioni otium ſtudiumque ſuum conſecrent, & edentium denique exiſtimationi ſuffragentur, id vero perarduum eſſe & paucis datum exiſtimo. Recudendam operis typographicis auctoris alicuius editionem aliquam vulgo probatam, eique notulas ſubitarias appingere, mea indignum perſona puto. Chartis eiusmodi ætatem haud ferentibus, ut vinis patriæ limites non excedentibus, non multum proficimus, ad literarum quidem fundum amplificandum & ditionem proferendam. Editori autem, qui quidem nomen hoc mereri & tueri velit, tot res ſunt agendæ, quæ commentarienſibus committi nequeant, tot curandæ & evigilandæ, tot ſcopuli præternavigandi, ut refugiat animus recordationem faſtidii atque reprehenſionum, quibus editor quicunque novus caput obiicit. Incendio invidiæ, & faſtidii, & ſtomachi occurrit, quisquis hanc aleam iactat; cui incendio vix auſim meam exiſtimationem rurſus committere, poſteaquam in illo rogo, quem Caſpar Burmannus ad Petronium conſtruxerat, pæne conflagravit. Quod enim mihi contigit, ut indigner, ut ſtomacher, ut fæviam, cum Caſaubonum, ſed quantum heroa, in Polybio videam, in Cicerone Victorium, alios divinos homines in aliis auctoribus, ſeu errore occæcatos, ſeu libidine & intemperantia actos, pro bonis lectionibus veterum editionum, aut etiam pro vitioſis illis quidem, iis tamen lectionibus, e quibus ſatis clara & in-

ſignia veræ lectionis veſtigia exſtarent, commenta ſua ſubieciſſe, quibus auctorum ſententia fœdum in modum deformata & obliterata eſſet; potero effugere (ſic ſæpe ego mecum) quin in idem incendium odii & convicii incidam, ſi auctorem ullum quempiam attigero? Ecquis enim ita felix, ita prorſus ultra humanæ ſortis debilitatem evectus eſt, ut ſperare poſſit, in hoc genere nunquam fore, ut turpiter ruat. Quæ ſemel adſperſæ bonis auctoribus ſunt labes, & quæ impoſita vulnera ab eorum manibus, quorum magnum in literis nomen eſt, eæ tenaciter ipſis adhæreſcunt, tanquam mala ſcabies, & latius ſerpunt, ad poſteros etiam, ut ægerrime detergi & eradicari queant. Errores autem maiorum per noſtras editiones propagare, & ea, quæ ne ipſi quidem intelligamus, poſteris cum commendatione quadam noſtra obtrudere, dedecus eſt, animi cupidi, lucro dediti, levis, & rerum omnium incurii, a viro bono denique, qui velit is eſſe, quem profiteatur, alieniſſimi. In libellis autem animadverſionum aut veriſimilium, aut periculorum criticorum, aut utcunque lubet appellare, quamvis male rem agas, fraudi tamen auctori tuo tua ſeu inſcitia ſeu infelicitas non erit; cum integrum ſit editori & lectori cuique eius auctoris, quem tu tibi tractandum ſumſeris, e tuis coniecturis, quantum viſum fuerit, excerpere & ad uſum ſuum transferre. Denique auctoritas mei nominis apud librarios inſtitores nulla eſt, neque, ut aut magna, aut ulla ſit, multum laboro. Sed hæc hactenus.

Polybii igitur, ut illuc redeat oratio, laceros artus collegere homines doctiſſimi ſummo ſtudio, alii ex aliis, & ita magnis temporum intervallis, ut nondum plane cœperim deſperare, quin aliquis codex undeunde exiſtat, Polybii nova quædam fragmenta conſervans. Sed in his, quæ nunc tenemus, Polybii ruderibus colligendis & componendis ſignum quaſi ſuſtulit Vincentius Obſopœus, ludi literarii Onolzbachenſis, ni fallor, moderator, homo de lite-

literis græcis optime meritus. Primos ille Polybii quinque libros primus græce typis Secerianis Hagenoæ A. 1530. edidit, e codice, de quo ipſe pauca hæc memoriæ prodidit: „Cum non ſine mente, non ſine numine divum, „opera ornatiſſimi viri, Iacobi Ottonis Ætzelii, cauſarum „oratoris optimi, Polybii reliquiæ græce ad manus ſuas per„veniſſent, exiluiſſe ſe gaudio.“ — Vnde ille Ætzelius codicem illum habuerit, ſuumne, an alienum, neſcimus; quo item devenerit; &, in quo maxime laboramus, pluresne Polybii codices penes Obſopœum fuerint, id nos plane celatum voluit, pro ea, quæ illorum erat temporum, tarditate, qua factum eſt, ut in nugis illi conſumerent ſuas præfationes; quæ rem continerent, ea præterirent, qui fuiſſent ſui codices, unde extracti, qua fide ipſi verſati ſint in iis exprimendis, quid ipſorum ingenio, quid librorum auctoritati in acceptis referendum ſit, ea omnia tacita transmitterent. — Eſt igitur hæc editio Polybii princeps a Gronovio inſpecta illa quidem, at non ita diligenter, ut mihi relicta non ſit ſeges bonarum lectionum haud contemnenda. Nondum ſatis conſuevi cum Baſileenſi ſeu Herwagiana, ut decernere poſſim, qui eam curarunt, illine primi induxerint eas lectiones, in quibus Caſauboniana ab Seceriana ſeu Hagenoënſi diſcedit, an Caſaubonus, vel Fulvius Vrſinus, quem Caſaubonus in multis ſecutus videtur eſſe, auctor earum diſcrepantiarum fuerit. Non paucas reperi in editione Caſauboni lectiones pravas, quas aut Caſaubonus, aut Vrſinus, aut quicunque alius invexit, errore, quod earum lectionum, quæ in Hagenoënſi ſunt, vim, cum ſunt bonæ, cognitam perſpectamque non haberent, aut cum ſunt malæ, non ſic, ut oportebat fieri, emendarint; quod utrumque genus vulgo παραδιορθώσεις ſeu emendationes vitioſas appellitamus. Dedi igitur operam, ut lectiones Hagenoënſis huius codicis, quæ non eſſent manifeſtæ mendæ, indicarem; quarum alias ſine laude, alias ſine nota transmittens, in medio poſui, meritas autem commendatione inſignivi. In quo quin magnam inierim

inierim gratiam a bono quoque & æquo, nullus dubito, qui certus ſim, non minus bene de vetuſtis auctoribus mereri eos, qui bonas lectiones a poſteriorum editorum inſcitia & levitate loco depulſas & in exſilium quaſi ablegatas, e ſitu primarum editionum, incultiorum quidem illarum, ſed multo fideliorum, revocant & quaſi reſuſcitent, & demonſtrent ignorantibus, dubitantibus commendent; quam qui ſuo marte veras lectiones reperiant & ex ingenio ſuo reſtituant. Non commemorat Obſopœus in præfatione, niſi unum illum codicem Noribergenſem, quidni enim ſic appellem, quem Norimberga accepiſſet ad ſe miſſum. Affert tamen idem haud uno loco varietates lectionis. Quas unde habuit? cur nil curavit ea de re nos docere? Suſpicabimurne, plures Polybii codices penes eum fuiſſe? indigni nempe eramus, quos certiores ea de re faceret. an amici eum de lectionibus quibusdam admonebant? quid ergo hanc amicorum officioſitatem ingratus diſſimulavit? Nimis hercle ἀέχαϊοι erant boni illi ſenes, quorum præfationes teſtantur, ipſos ignoraſſe, quæ natura, quæ munia ſint præfationum libris in vulgus exituris præfigendarum. Si peccandum neceſſario eſt in alteram partem, præferre nullus dubitabo præfationis inſolentiam & nimiam ſedulitatem in multitudine codicum, ſæpe triobolarium, decantanda ſeſe iactantem, quam iſtam veterum ſupinitatem & ieiunitatem, quæ loco præfationis declamationem, vix illiteratiſſimo quoque plebeiano dignam, nobis obtrudit. Næ viros principes, qui tum erant, ad quos illi ſuos libros cum iſtiusmodi literis mittebant, aut faciles, aut ingenuo palato fuiſſe, neceſſe eſt.

Septimo anno poſt, Lazari Bayfii prodiit Baſileæ libellus de re navali veterum, & in eo particula libri XVI. Polybianæ hiſtoriæ, quæ particula de prœlio navali ad Chium Philippi cum Rhodiis & Attalo tradit. Bayfio, quod ipſe teſtatur, illam particulam Victor Fauſtus impertiverat, e Codice Veneto S. Marci, ut videtur, excerptam.

Ipſo

Ipſo eodem anno 1537. eadem in urbe Baſilea prodiit ex officina Io. Oporini particula illa celebris e libro ſexto Polybiani operis ſuperſtes, de militia Romana, cum Ioannis Laſcaris latina interpretatione: qua in particula explananda tot doctorum hominum, qui militiam Romanam perveſtigarunt, ingenia laborarunt, Lipſii, Salmaſii, Schelii, nuper admodum Pœſchelii, ne alios commemorem. In præfatione teſtatur Oporinus, illud opuſculum ad ſe miſſum eſſe a Iacobo Bedroto, qui in univerſitate Argentoratenſi, tum primum naſcente, bonas literas docebat. Hic eſt ille (iuvat enim & æquum eſt, nos obſcuri hodie nominis, ſed tempore ſuo non ignobilis, memoriam velut e cineribus ad vitam & lucem revocare) hic igitur Bedrotus ille eſt, qui, cum ad Florum & Athenæum ſuam operam contuliſſet, tum etiam ſcholiaſten Homericum in officina Rihelana A. 1541. curavit, ut emendate excuderetur.

Duodecimo anno poſt, hoc eſt A. 1549. eadem in urbe Baſilea, quæ olim, ceu fœcunda mater, nobiliſſimos libros græcos & latinos ſinu fertili effundebat, officina Herwagiana inſignem, & tum temporis pleniſſimum emittebat codicem Polybii, continentem, una cum quinque illis primis libris, qui ſoli hodie integri ſuperſunt, ab Obſopœo primo editis, acceſſionem nobilem, eclogas puta, quas vulgo uſurpant, librorum duodecim a quinto proximorum. Cuius editionis copiam ſerius mihi factam eſſe, cum operæ iam noſtras ad primos quinque libros animadverſiones excudendo abſolviſſent, impenſe doleo. Ex quo factum eſt, ut nondum ſatis otii mihi occurrerit, ad comparandam hanc editionem cum Hagenoënſi. Faciam tamen, ut, quæ ipſa de ſe illa prædicet, cum ea illinc huc translata repetiero, tum iis, qui nos legent, conſtet. Arnoldus Paraxylus Arlenius itaque, Belga, qui Baſileæ extremam ætatem egit, homo de Platone, Ioſepho & aliis Græcis egregie meritus, codicem hunc a ſe curatum profitetur,

fitetur, in epiſtola, codici græco præmiſſa, qua eum ad Diegum Hurtadum a Mendoza, Cæſaris (is eſt Carolus Quintus) ad Paulum III. P. M. Legatum, miſit. Verba Arlenii ad rem præſentem facientia, (nam plurima pars epiſtolæ aut in alienis aut in tralaticiis conſumitur) ſed ea, quibus opus nobis nunc eſt, hæc ſunt: „Huius itaque ſcri„ptoris libros quinque priores, quorum editionem ante „annos aliquot docto viro Vincentio Obſopœo debebamus, „iam ad manuſcriptos codices collatos una cum ſexto „propemodum integro damus, multo tum caſtigatiores, „tum alicubi plenius inſtructos. quibus ex domeſtica tua „bibliotheca duodecim conſequentium librorum epito„men, quam a Corcyra, e doctiſſimi ſenis Io. Moſchi „libraria ſupellectile, nactus eras, nunc primum adieci„mus, rati, hoc tam ſingulari beneficio —“ mitto reliqua. Quæ latina Nicolai Perotti interpretatio quinque priorum Polybii librorum Hagenoënſi codici adiecta eſt, eadem huic quoque Herwagiano eſt ſubiecta, una cum acceſſione a Wolfgango Muſculo profecta, qui eclogas latine reddidit. Agebat enim ille tum temporis, diſceſſione a partibus Lutheranorum facta, Baſileæ, ſedes ſtabiles & fortunas ſecundiores circumſpiciens, loco tam iniquo, ut, quicquid occurreret, aut obiiceretur, unde victus honeſte quæreretur, id neceſſe haberet, velut tabulam in naufragio, arripere. Non iam mirum eſt, eum ad provinciam vocatum acceſſiſſe, quam ab eo non feliciſſime geſtam eſſe, facile credo Caſaubono & aliis affirmantibus. Ipſe enim ego Muſculi interpretatione uſus nunquam ſum. Sed ab homine, græce mediocriter, ut aiunt, docto, & ab hiſtoria literisque profanis, quas appellant, derelicto, aut abhorrente, & ſacris conſecrato, & e textrina ad literarum ſtudia, ætate iam affecta translato, ecquid poterat hoc in genere exſpectari, niſi invita & pingui Minerva natum. Ex huius itaque Muſculi epiſtola latinis præmiſſa intelligo, Perotti latinam interpretationem ab eo reformatam eſſe, rogatu Herwagii, cui negat potuiſſe hanc operam

ram poſtulanti denegare: tum illud; invitum Muſculum & detrectantem, ſed rurſus eiusdem Herwagii precibus & donis victum, ad interpretationem eclogarum ſuſcipiendam acceſſiſſe. In quo ingenuum hominis animum & pudorem cum cerno, tum ſuſpicio. Nihil præterea aliud, quod ad Polybium faciat, & noſtra interſit ſcire, in illa Muſculi præfatione reperi, quæ homiliæ cuidam, quam præfationi ad Polybium, eſt ſimilior, pro illorum temporum ingenio. Paſſim apparet in margine Herwagiani codicis lectionum varietas, quæ videtur excerpta eſſe e codice Auguſtano; de quo paulo poſt pluribus dicetur. Ad hunc Herwagianum codicem accommodatæ ſunt emendationes Fulvii Vrſini, qui poſt Arlenium & Muſculum primus bene de Polybio meritus eſt.

Vir enim hic doctiſſimus cum ab Antonio Auguſtino, Archiepiſcopo Tarraconenſi, codicem accepiſſet, in quem coniecta eſſent excerpta e libris ab octavo poſt decimum inde usque ad finem operis, & illa quidem inprimis excerpta, quæ ad legationes pertinerent, unde vulgo Excerpta legationum uſurpantur, quo nos etiam interdum utemur nomine brevitatis ergo, quanquam ſatius ſit Vrſinina appellari: ſed illum codicem cum Fulvius accepiſſet, miſit eum ad Chriſtophorum Plantinum, typographum ætate illa nobilem, qui Excerpta hæc A. 1582. in forma quarta dicta typis ſplendidis excuſa divulgavit. Inſunt illi volumini præter fragmenta Polybii, Dionyſii Halicarnaſſenſis, Diodori Siculi, Appiani, Dionis Caſſii, F. Vrſini ad hæc omnia animadverſiones, tum etiam in fine emendationes ad codicem Herwagianum. Inſigni utique dono rem literariam auxit Vrſinus hac proferenda Polybiani operis particula; & pro ea, quæ mirifica in Vrſino erat, ſagacitate atque felicitate, multas codicis Hiſpanici fœdiſſimas mendas dexterrime ſuſtulit; ſed quod accidere ſolet magnis ingeniis & conſcientia ſuæ virtutis fidentibus, ut intra modum conſiſtere nequeant, id ipſe quo-

quoque paſſus eſt, ut elatus proſperitate medelæ, quam locis multis Polybii prodigioſe in codice Hiſpano depravatis ſenſerat ſe feliciſſimam adhibuiſſe, delaberetur ad eius audaciæ præcipitium, ut ipſe nova Polybio vulnera eadem manu, quæ alia ſanaſſet, imponeret. Non uno in loco ſpero planum a me factum eſſe, Vrſinum aut ſana vitiaſſe ultro, aut vitioſa in peius mutaſſe, ubi fomentis leniori-bus res poterat peragi: & ubi blanda manu ſuſpenſaque malum tolli poterat, igni ferroque graſſatum eſſe. Quod facinus, audax quidem illud, nec ferendum, æquiore ferremus animo, & minore cum damno noſtro, ſi, qua ſæpe uſus eſt cautionis prudentia, ut ſui codicis mendas fideliter atque diligenter indicaret, ea prudentia ubique voluiſſe uti. At enim vero nos ille quam ſæpiſſime hiantes deludit, & deluſos dimittit, quum ita, ut quoque loco fecit, ſe emendaſſe, vitioſum ibi locorum fuiſſe codicem ſuum affirmat. Quæ res mihi ſæpe vehementer ſtomachum movit; cernenti, ſi acrius & ſubtilius inſpicerentur veſtigia pravarum lectionum, cum eas demonſtrare Vrſino viſum eſſet, ſæpe meliorem & veroſimiliorem ſententiam ex iis erui poſſe, quam Vrſinus eruiſſet. Negari profecto nequit, hanc Vrſini audaciam & Polybium & alios auctores græcos (nam ad alios quoque cupidas manus extendit) tabo quaſi quodam Celæneo perfudiſſe. Nam aut non agnovere eum viri docti, Caſaubonus in Polybio, Hudſonus in Dionyſio Halicarnaſſenſi, aut ab eo ſibi ſatis non caverunt: quo factum, ut Vrſini commenta pro veritate Polybiana & Dionyſiana amplecterentur, & velut pupulam exornarent. Eccui vero tandem tanti nominis quantum Vrſino merito & tum contigit, & hodie manet, non præſtinguat oculos ſplendor. Eccui tantæ doctrinæ copia, tanti acuminis felicitas non imponat, & aſſenſum extorqueat. Quod anno ſuperiori iam, cum ad tertium harum Animadverſionum volumen præfationem conſcriberem, querebar, fuiſſe ſæculo XV. exeunte & vertente XVI. in Italia viros doctos, qui veteres auctores commentis ſuarum,

rum, quas videri volebant, correctionum, ſed depravationum potius, contaminarent, in eo cum Naugerio & Sigonio, Fulvium hunc Vrſinum inprimis notabam. Nam Petrum Caſtellum, cuius deteſtabile latrocinium in Ammianum Marcellinum Henricus Valeſius dignis modis exagitavit, aliosque eadem de familia gladiatores, quos haud paucos illud ſæculum apud Italos tulit, dignos commemoratione non habeo. Quantam Hermolaus Barbarus invidiam ſibi Plinio corrumpendo contraxerit, quantam Naugerius Tullio, nemo facile hodie eſt, qui ignoret. Ne ipſe quidem Petrus Victorius, homo de Tullio immortaliter meritus, ad eius reſtaurationem eam, quam afferri par erat, religionem attulit. Ad Livium conjecturas ſuas Sigonius pro lectionibus codicis antiqui, quem penes ſe eſſe mentiebatur, venditavit. Henricus Stephanus in Italia, cum ibi ſtudiorum cauſa peregrinaretur, artes has nequam impoſturæ literariæ videtur didiciſſe, quas poſtmodum ſtrenue, ſi quis alius, exercuit, qua de re hodie inter omnes conſtat. Videtur eodem ille contagio generum polluiſſe. Sed ad Fulvium redeo. Dionyſii Halicarnaſſenſis Antiquitates Romanæ in membranis pervetuſtis Romæ aſſervantur in bibliotheca Vaticana. Codex ille præſtantiſſimus eſt ſummique faciendus, quo ſi recte uti noſſet Hudſonus, paratis & præſentibus opibus, poterat ille Dionyſium multis modis emendatiorem dare. Verum non erat Hudſonus editor Dionyſio par & dignus. At eſt tamen illa membranarum Dionyſiacarum præſtantia non nullis Vrſini depravationibus contaminata. Verbo, quanquam in non multis auctoribus flagitium hoc compertum uſu meo habeo, auſim tamen affirmare, nullum eſſe, neque græcum neque latinum auctorem a quo corrumpendo correctores, naſutum & imprudens genus, ſuæ temperaſſent libidini. Quo in genere ut quisque peccavit a literis inſtructior, (nam aut licebat illo ſæculo ita inſanire, aut etiam laudi ducebatur) ita intra veniam peccavit magis. Et haud ſcio, quotquot eo furore perciti fuere,

an omnium unus nemo Vrſino cum ratione magis inſanierit. Sed ſatis hac de re, de qua plura, ſi opus erit, afferentur, cum noſtras ad Tullium animadverſiones in publicum proferre per fata licebit. In hoc quidem, quod nunc carceribus emittimus, opuſculo ſatis planum confido a me factum eſſe, in edendis fragmentis legationum Fulv. Vrſinum non ea fide verſatum eſſe, quam præſtare editor quisque ſapiens & religioſus debet. Neque dubito, ſi ſatis otii mihi ſuperfuiſſet, ad emendationes Vrſininas codicis Herwagiani examinandas, (nam, ut dixi, currente rota, & operis typographicis in hoc opere medio prælum exercentibus, ſchedasque identidem novas poſcentibus, offerebatur codex Herwagianus, ut vix ſatis ſupereſſet otii ad illum codicem cum vulgato Gronoviano conferendum) ſi igitur anguſtiis temporis excluſus non fuiſſem, poteram, quod certo confido, planum facere, etiam in emendandis illis libris Polybii, qui codice Herwagiano continentur, ſimilem Vrſini ſortemque fidemque eſſe, ſuaque illum ſorte implicaſſe Caſaubonum, quem ſuſpicor, ſignis haud ſcio an non fallacibus, Vrſini auctoritatem haud raro temere ſecutum, & ab ea in errorem pertractum eſſe, etiam in libris ab Herwagio editis, ut pro certo compertum habeo, Vrſini auctoritatem Caſaubono in fragmentis legationum impoſuiſſe. Pertinet huius rei inveſtigatio ad editorem Polybii navum & peritum; quem non profiteor. Id vero ſancte affirmare poſſum, me Vrſininis illis emendationibus XVII. priorum Polybii librorum, cum has Animadverſiones conſcriberem, non tantum non uſum eſſe, ſed ne potuiſſe quidem illis uti, quippe qui codice Herwagiano carerem, ad cuius paginas & verſus illæ Vrſininæ notulæ ſunt accommodatæ. Si quid igitur illis ineſſe deprehendetur, quod cum noſtris conſentiat, ab æquitate lectorum ſpero me hoc impetraturum, ut nullam cupiditatem meam ſuſpicentur, (ſuum enim cuique & tribuere & ſervare integrum diligenter curo, & nunquam non curavi) ſed ad fortuitum aliquem caſum

caſum & ad veritatis vim referant, quæ duos homines tantis temporum locorumque intervallis disiunctos in easdem ſententias deduxerit. Ægre id quoque in Vrſino fero, quod quas profert emendationes codicis Herwagiani, illas ad nullius auctoritatem retulerit; notulis ſolummodo quibusdam adſperſit has breves voculas *Ex ingenio*, cæteras omnes auctoritate deſtitutas proiecit, dubios nos & incertos relinquens, cui codici illæ ſint in acceptis referendæ. Relictum nihil nobis eſt, niſi ut ſuſpicemur, eas ex eodem codice Tarraconenſi expromtas eſſe, unde prolata ſunt fragmenta legationum. Deinde vehementer dubito, ſolæne illæ notulæ, quibus hoc ſignum *Ex ingenio* adhæret, ſint coniecturæ ingenii Vrſinini, an ſint etiam in reliquis, quæ ab illo ſigno derelictæ ſunt, notulis, nonnullæ ab eodem ingenio, non a codice manuſcripto profectæ, id quod valde probabile mihi accidit.

Sed ſatis diu, & ſuper etiam, in Vrſino hæſimus. Quare age tandem ad Caſaubonum tranſeamus, qui traditam ab illo lampada ſuſcepit, & ita Polybium ornavit, ut nemo alius magis. Vnam enim rei militaris peritiam ſi exceperis, reliqua, quæ in Polybii interprete eſſe debent, ingenii & doctrinæ præſidia omnia in uno Caſaubono ſumma erant. Ecquis eſt tandem, cui excellentia laudum lateat, quæ ex divino illo ingenio exſplenduerunt, eum plurimæ, tum maximæ, & prædicatione mea longe maiores? Quid opus eſt, ſoli facem accendere? Ego vero, quod hominem ingenuum decet, hoc agam, ut nævos, quos mihi in operis huius Phidiaci excellentia deprehendiſſe videor, libere, aperteque demonſtrem; quod non inſectatione tanti nominis faciam, quod tantum eſt, ut eius claritatem nullius livoris nebulæ, nullius ætatis vetuſtas ſint obſcuraturæ; ſed cum veritatis ſtudio, quo teneor, tum reverentiæ, qua Caſauboni nomen proſequor, hoc tribuam. Ineptos enim & plane ridiculos

ne nota quidem ulla dignos habeo, ſed ſilentii condemnatione transmitto. Sed ad huius hominis iudicanda merita & ſtudia Polybiana, tanquam ad regis alicuius adorandam purpuram, pudens & venerabundus accedam, deprecans ab æquo quoque veniam auſi, a quo levitatis & obtrectationis ſuſpicionem & herois excellentia, & ætatis, quam nunc ago, ſedatio excludit. Ἕλεως δὲ καὶ ἵππις ἡμῖν γενέσθω καὶ ὁ τοῦ Διὸς Ἡρακλῆς, ut illo Libanii Orat. Morell. p. 659. in fine utar. Spectanda igitur eſt primo loco Caſauboni in conſtituenda Polybii græca oratione fides, tum latinæ interpretationis ratio, cætera denique acceſſoria quædam ornamenta, cuiusmodi ſunt lemmata, (quæ vulgo dicunt) & ſynopſis chronologica & index. Nam commentarios in Polybium ipſi non licuit abſolvere. Sed de ſingulis his ſeorſim. Quamquam igitur & ingenio accerrimo inſtructus erat Caſaubonus, & mirifica emendandi ſagacitate, & græci ſermonis rerumque vetuſtarum tanta peritia, quanta haud facile quisquam illa memoria fuit alius, quamquam ſuppetebant codices Polybii manu exarati, iisque opibus omnibus cum adventiciis, tum domeſticis, præclare uſus eſt ad eam emendandam & ſarciendam dictionem Polybii, quæ in codicibus Hagenoënſi & Herwagiano circumferebatur mendoſiſſima & multis locis lacunoſa; fecit tamen operis magnitudo, ut in quibusdam conniveret atque dormitaret, & verum prætervideret, quod in ruderibus pravarum lectionum, tanquam ſeges in herba latebat, in aliis nimium ſecurus & fidens Vrſini auctoritate, pravas lectiones civitate velut ſua Polybiana donaret; bonis civibus vetuſtis, probis lectionibus, non in coloniam, ſed in exilium plane ablegatis. Neque hoc poſſum ſatis mirari, cur Caſaubonus, homo virtutis & ingenuitatis, quam ubique locorum præ ſe fert, ſtudioſiſſimus, ab improbitate, cupiditate, arrogantia, fraude, plagio, alieniſſimus, quippe cui, domeſticis copiis affluenti, non opus eſſet aliena appetere, nusquam tamen, quod ſciam, Fulvium

Vrſi-

Vrſinum, ne ſemel quidem, ſi bene memini, ne nomine quidem tenus, appellet, aut eo facem illam præferente, ſe per has tenebras aiat perreptaſſe, quam facem Caſaubono præluxiſſe in multis certo certius conſtat. Quæ cauſa ſit huius ἀνελευθερίας, me fateor non perſpicere. Quicquid eſt, illiberale facinus eſt & parum honeſtum. Accidit hoc quoque perincommode, ut, quæ Polybii oratio hodie a Caſaubono inde inter manus doctorum hominum verſatur iactaturque, nulla certa nitatur auctoritate vetuſtorum codicum, ſed in ſola Caſaubonini nominis dignitate conquieſcat; quod fundamentum ſane perquam lubricum & fluxum eſt. Gronovius enim, qui unus poſt Caſaubonum exſtitit Polybii editor, nil egit aliud, in græca quidem oratione, quam ut quam a Caſaubono traditam acceperiſſet, eandem plane redderet atque propagaret, quod exemplum hodie ſequimur, & ſequi neceſſe habemus, propter ſæculi ſtultitiam, cui perſuaſum eſt, eam ipſam eſſe, neque aliam Polybii orationem, quam Caſaubonus iudicaſſet ei tribuendam. Si licuiſſet Caſaubono commentarios ſuos edere, operam videtur daturus fuiſſe, ut certo nobis conſtaret, quid quoque loco aut ingenio indulſiſſet, aut codicum manuſcriptorum, & quorum, auctoritati detuliſſet. Sed nunc ea norma nobis carendum eſt. Venio ad latinam Caſauboni interpretationem, de qua fateor me iudicem ſedere idoneum non poſſe: cum quod parum latine calleo, non ſatis quidem latine, ut ex æquo & vero conſtituere iudicium de Caſauboni latinitate queam. Sero adiicere animum ad latinæ linguæ culturam cœpi, quum mens iam occalluiſſet, & occupata ſtudiis eſſet aliis. Quod prævideo fore, alios, qui mirentur, cum audiant ex me inſcitiæ meæ confeſſionem, quibus viſus ſemper ſim nonnihil mundius, quam vulgo fieri ſoleat, latine ſcribere: alios, qui avide arreptam in meam contumeliam detorqueant meæ huius confeſſionis ingenuitatem, ut olim aliquando fuere, cum

Homerum negaſſem me πεπατηκέναι, qui totos greges iuvenum a ſe ſubornatos mihi immitterent, rogaturos illos, ut ſcholas ſibi Homericas aperirem, deridiculi cauſa. Tam lepidi ſunt, tam ſapiunt, noſtri Attici, homines emunctæ profecto naris. Sed eſto de mea latinitate, quod cuiusque erit, iudicium, defugio & eiuro perſonam iudicis in cauſa Caſauboninæ interpretationis, quam neque invidendis laudibus extollam, quod vulgo fieri ſolere novi ab illis, qui famam ſequuntur, non iudicium ſuum, quo carent; neque carpam: cum illa de cauſa, quam modo dixi, tum iſta, quod hanc interpretationem perquam raro inſpexi. Quantum tamen recordatio ſuggerit illius ſenſus, qui animum meum tum pepulit, cum locos quosdam huius interpretationis, quod raro evenit, examinandos & in conſilium adhibendos iudicarem, & quantum porro colligo ex recordatione aliorum a Caſaubono latine ſcriptorum, quæ quidem uſurpavi, ſuſpicor, hanc Polybianæ hiſtoriæ interpretationem a Caſaubono profectam, ſatis illam quidem & fidam & perſpicuam eſſe, nam ea de re dubitari vix poteſt, ſatis tamen latinam eſſe, ego equidem affirmare haud auſim. Accedo ad acceſſiones ornatus, quo a Caſaubono Polybius auctus eſt. Quæ ſunt primum ſummulæ, vel argumenti breves complexiones, fragmentis quibusque præpoſitæ; tum conſpectus rerum geſtarum a Polybio enarratarum brevi tabella concluſus & certis annorum velut areis deſcriptus: index denique rerum. De quibus ſingulis dicam breviter. Sæpenumero miratus etiam atque etiam ſum, quæ intemperiæ Caſaubonum egerint, hominem limati exquiſitique iudicii, ut infructuoſam, & ſupervacaneam, & ridiculam operam caperet, lemmata, quæ vulgo appellant, conſcribendi, eaque græca. Nulla enim illa ſunt, neque in codice Herwagiano neque in Vrſinino; unde certo certius conſtat, ea a nemine alio, quam a Caſaubono, profecta eſſe. Latina illa ſolummodo de-

diſſet

diſſet argumenta, ſi omnino opus erat, & minutis literis, ſed cui bono brevibus haud raro fragmentis indices præfigere, utroque ſermone, typorum genere prægrandi, tam longos, ut ipſa pæne fragmenta magnitudine æquent & obruant. Libri molem per ſe ſic ſatis grandem augent, nullo operæ pretio. Synopſis Chronologica egregium adminiculum eſt lectorum hiſtoriæ Polybianæ ſtudioſorum, in qua fieri poteſt, ut inſint nævi quidam & lapſus humanæ infirmitatis, ſed eos paucos ſuſpicor eſſe; iudicare illos denique non poſſum, chronologiæ veteris parum gnarus. Sed hoc debebat Gronovius curare, ut res geſtæ, in illis fragmentis enarratæ, quæ Valeſius dudum poſt Caſaubonum in lucem protulit, ſuo quæque loco in illam Synopſin Chronologicam inſererentur. Quod negotium quia ille omiſit, immemor, ni fallor, & imprudens, (conſulto enim præteriſſe non videtur) datum ſibi hoc putabunt, qui poſt erunt, Polybii editores, ut gerant, & defectum hunc ſarciant. Indicem, quem Wechelana editio adiunctum habet, Amſtelodamenſis ſeu Gronoviana repetiit, ut a Caſaubono profectum aſſentiar, tametſi omnes aiant, inducere animum non poſſum. Videtur Caſaubonus eo uſus compendio, quo hodienum utuntur, qui parva opera & brevi tempore magna ſtipendia librariorum inſtitorum mereri ſtudent, ut operam indicis conficiendi adoleſcenti alicui demandaret; aut, ſi ipſe eum confecit, neceſſe eſt, ut puer admodum fecerit, privatos in uſus ſuos, nihil dum de edendo Polybio cogitans; tempore poſt, in ipſa Polybii editione, feſtinans & trepidans, rerum agendarum oppreſſus multitudine, & otio excluſus, eum indicem, quem refingere & emendare nequiret, potius ſervarit, quamvis mendoſum, quam nullum daret. Vergit tamen animus in eam partem magis, ut indicem illum Caſaubono prorſus abiudicem. Ita enim inſcienter & infubide eſt conſarcinatus, ut, quisquis eum procudit, neceſſe

ſit, eum fuiſſe hominem omnium tardiſſimum, hiſtoriæque veteris ignorantiſſimum & ab omni elegantia alieniſſimum. Quo in indice emendando tametſi Gronovius miris modis ſuam deprædicat induſtriam, & incredibiles iactat a ſe toleratas moleſtias, faciteque credo, nihil in ea deprædicatione vanitati datum eſſe; ut eſt tamen, vel ſic recoctus ille index nihili eſt, macula præclari operis, cauda inutiliter & turpiter dependens, & plane novus eſt conſcribendus ab homine veteris hiſtoriæ inprimis perito. Commentarios, quos inſtituit & inchoavit Caſaubonus in Polybium, nil miror, abſolutos non eſſe. neque etiam ægre fero, ne quid diſſimulem. Ita ſunt abnormes & inutiliter operoſæ eorum rationes, ut deſiderium eorum æquiore animo ferre queamus. Cavendum nobis eſſe quorundam locorum Polybianorum enucleata expoſitione, cuiusmodi Caſauboninæ ſolent eſſe expoſitiones, & lectionum quarundam certitudine, id enimvero paulo fero impatientius; cæteris, quæ accumulaturus erat, e copiis lectionis ſuæ Caſaubonus de omnis ætatis militaribus inſtitutis, ultro careho; nam ſi exſtarent etiam, ego equidem illis nil eram uſurus. Ecquis tandem non eiusmodi ſilvam exhorreſcat ingredi, quaſi aliquam Hercyniam, quam non ſexaginta diebus, ſed ne anno quidem toto ſit emenſurus? Superſunt huius ſilvæ raræ quædam, velut in extimis angulis arbuſculæ, in Adverſariis Caſauboninis, quæ Oxonii in Bodleiana aſſervantur, unde ſarmenta quædam Io. Chriſtophorus Wolf, vir egregius, & ad bene de literis merendum, quoad poſſet, natus, in Caſaubonianis. Prodiit editio Caſauboniana Polybii A. 1609. Pariſiis in folio forma ſplendidiſſima, eodemque ipſo anno, Francofurti apud Wechelos eadem forma ita recocta eſt, ut paginæ huius paginis illius, ſi bene memini, & verſus verſibus fideliter reſponderent. Mihi Wechelana tantum ad manus fuit.

Annis

Annis viginti quinque poſt eadem in urbe Pariſina Polybium inſigni locupletavit acceſſione Henricus Valeſius, vir ſummus, & Caſaubono plane par: quem Valeſium in paucis magni facio. Vt Fulvius Vrſinus Excerpta Legationum dederat, ſic Valeſius Excerpta de vitiis & virtutibus dedit Anno 1634. in forma quarta. Sunt hi duo tituli duo quidam, & ne illi quidem integri, magni operis a Conſtantino Porphyrogeneto, aut ab aliis, quibus ille id negotii dediſſe videtur, ex antiquorum hiſtoricorum flore excerpti & comportati, quod olim quinquaginta titulis conſtabat, quorum nomina collegit Fabricius Bibl. Gr. T. VI. p. 492. Quo e codice Valeſius hæc fragmenta protulit, quoniam eum codicem a Nicolao Peireſcio, nomine nobili & literarum ſtudioſiſſimo altore, accepiſſet, factum ex eo eſt, ut illa Excerpta vulgo Peireſciana uſurparentur. Qua in re cum nil ornatum Peireſcium, tum magna læſum iniuria Valeſium exiſtimo. Cur diguior Valeſius Vrſino erat, qui tam inſignem iniuriam auferret? Cur excerpta Vrſinina ſeu legationum non item Auguſtinina appellitamus? Aut vehementer fallor, aut in appellandis eiusmodi fragmentis, quum res ipſa nomen aliud conveuientius non ſuppeditat, honor appellationis non domino codicis, ſed illi debetur, a quo vitam atque celebritatem & ingenii lucem accepit. Codicem enim monimenta quædam egregia priſci ævi ſervantem in poteſtate habere, quæ magna, quæ propria tandem laus erit? Signum ex auro factum ex artificis, qui ſculpſit, nomine appellatur, non e nautæ, qui aurum e Braſilia pervexit, non mercatoris, qui aurum vendidit, non domini, qui faciendum locavit, & nunc ſecum habet. De ornamentis, quæ Valeſius in Polybium contulit, quid dicam, in quibus nihil eſt, quod non ex aſſe mihi placeat; ut optem, ab eo totum Polybium ita editum eſſe. Commentarii præſentim me tenent, in quibus nihil eſt alienum, nihil ſuperfluum,

nihil tralaticium, omnia exquiſita, ſcita, inventu rara, quæ a nemine alio, quam a Valeſio, exſpectes & nanciſcaris; in brevitate concinna & velut tornata, docet lectorem, quæ ad intelligendum auctorem ſcire debet.

Conquievit ab eo tempore Polybius usque ad Annum 1670. quo & in Germania Bœclerus, & in Batavis Iacobus Gronovius, ad eum emandum conſurrexerunt. De illo prius agam, tametſi epiſtolæ, qua libellum ſuum Io. Capellano inſcripſit & miſit, diem Novembris 20. anni, quem dixi, Iacobus Gronovius autem epiſtolæ, qua Polybium ſuum patri Io. Friderico conſecravit, ſubſcripſit Cal. Martias eiusdem anni, ut Gronovianus Polybius Lectiones Bœcleri Polybianas octo menſibus anteverterit. Bœcler etiam editionem illam Gronovianam obiter commemorat, ut ſibi notam. Sed prior Bœclerus de edendo Polybio cogitaſſe videtur, quam Gronovius, tum minor quoque eius opella eſt, ut breviore cum notatione transmitti queat. Cum frigeret opuſculum Bœcleri, novo titulo id librarii cupiditas amicivit, cui annus 1681. inſcriptus eſt. Sed lectiones illæ Polybianæ non niſi ſemel ſunt typis excuſæ A. 1670. unde emendari velim errorem illum, in quem illa fraus me coniecit, cum aliquo loco mearum Animadverſionum mirarer, cur Bœcler nusquam Gronovianam editionem Polybii commemoraret. Lectiones Polybianas inſcripſit Bœclerus opuſculum ſuum, quod nihil pæne contineret, quam lectiones a vulgata Wechelana diſcrepantes e codice reipubl. Auguſtanæ excerptas. Rogaverat enim eius uſum atque impetraverat, quod decreviſſet, editionem Caſauboninam vel Wechelianam Polybii eadem forma maiori recoquere, cum excerptis Valeſianis & fragmentis diligentius conquiſitis, & commentariis Caſauboni inchoatis, & notis quibusdam ad rem militarem pertinentibus. (ipſa reddidi Bœcleri verba e p. 178.) Dimiſerat etiam (ut

(ut pergit ipſe narrare) Argentorato ſpecimen aliquot foliorum prorſus ad exemplum modo laudatum expreſſorum. Sed exitum res non habuit. Interea prodiit editio Gronoviana, quæ res Bœclerum permovit, ut copiolas ſuas, quas conſcripſiſſet ad Polybium ornandum, (nam omnes omnino, quæ ſuppeterent, eduxiſſe videtur) in aciem educeret. Sed poterat opera illa ſuperſedere. Contemnendæ ſunt illæ copiæ, & nullius pæne uſus. De ſuo enim plane nihil dedit; neque erat Bœcler Polybio par edendo; & quicquid lectionum protulit, id omne fere dudum in codice Hagenoënſi & Herwagiano maxime, fuerat prolatum, ut plane nihil novum protulerit. Codex enim ille Auguſtanus dudum fuerat a Xyſto Betuleio, Rectore ludi literarii Auguſtani, cum illo codice, quem Herwagius ad ſuam editionem adhibuerat, ſeu cum Mendoziano, collatus, & ex hoc ſuppletus, deinde Baſileam miſſus, ut Wolf. Muſculus eo ad concinnandam ſuam verſionem latinam uteretur. (v. Lect. Polyb. Bœcl. p. 174.) Ipſæ variantes lectiones a Bœclero inde repetitæ cum in ſe non ſunt graviſſimæ fructuoſiſſimæque, tum dudum ante vulgatæ proſtabant, & in omnium manibus verſabantur, magna denique cum ſupinitate excerptæ a Bœclero ſunt, nullis pæne locis indicatis, qui ſedes varietatis cuiusque eſſent, nullis iudiciis lectionum adſperſis, verbo, nullo ſale, nulla elegantia, ut facile conſtet, quid de Bœclerana Polybii editione fuiſſet exſpectandum, ſi ſucceſſum habuiſſet. Quid enim de eo ſperes, qui, cuius auctoris editionem receperit, eius ne fortunas quidem codicum editionumque teneat, careat editionibus principibus, unde quæque ducta ſit, ignoret, qui codex uſurpatus iam ſit, qui minus, quod cuiusque codicis pretium, neſciat. Turpis eſt & pudenda eiusmodi ſocordia.

Multo elegantior & exquiſitior atque fructuoſior eſt opera Polybio a Iacobo Gronovio navata, qui non ſolum modo,

modo, quicquid opis conquirere poſſet, conquiſivit, quicquid copiarum conſcribere, conſcripſit, e libris editis pariter atque ſchedis manu exaratis, & ex ingenio denique ſuo, iuvenili quidem illo tum, ſed magna iam promittente, & haud ſcio, an præſtante etiam maiora, quam poſtmodum præſtitit. Nam tametſi Gronovius in Polybio tyrocinium ſuarum literarum ponebat, ut videretur in dolio figlinam diſcere velle, ego tamen is ſum, qui de Gronovii hac opera Polybiana ſic ſtatuam, quicquid commentationum ad græcos auctores a Gronovio ſit poſtmodum profectum, quod a me quidem ſit oculis uſurpatum, uſuque cognitum & perſpectum, id huic operæ Polybianæ aut ſecundum eſſe, aut certo non multo ſuperius. Vſu venit interdum, ut quæ ingenia in pueris ſpem de ſe maximam feciſſent, & fructus nobiliſſimos protuliſſent, illa, ætate matureſcente, paulatim degenerent, & a ſe deſciſcant, ſpemque ſuam fruſtrentur. Id quod in Iacobo quoque pæne videtur eveniſſe. Sed & adventitiis ornamentis commendabilis eſt hæc editio, quibus ſuperiori præſtat. Acceſſerunt enim hic fragmenta Valeſiana, cum Valeſii ad ea annotationibus, tum Merici Caſauboni notulæ ad quinque primos libros Polybii, qui quanquam magnis intervallis a divinitate paterni abeſt ingenii, non tamen plane contemnenda neque aliena loquitur, ſed ſæpe audiendus eſt, & magno inprimis eo beneficio ſibi nos obligavit, quod patris, Iſaaci, coniecturas de Polybianæ orationis emendatione, quas ille ſæpe in latina interpretatione ſecutus eſt, ex eius ſchedis protulit. Excipiunt F. Vrſini notæ ad Excerpta legationum. Sed cur emendationes eiusdem ad codicem Herwagianum omiſit Gronovius? Cur, cum Vrſini præfationem ad Cardinalem Granvellanum, non illam ſpernendam quidem, ſed neque rurſus plane neceſſariam & Valeſianæ multis partibus inferiorem, redderet, nil curavit, Henrici Valeſii perdoctam ad Excerpta ſua præfationem reddere,

dere, tot ſcitis, tot exquiſitis animadverſionibus refertam, ut ſunt omnia Valeſiana, ut, qui Polybii & græcarum omnino literarum ſtudio teneantur, eorum quam plurimum interſit eam legere. Cur fragmentorum ab Vrſino Polybio imputatorum quædam omiſerit, id quærere nil attinet, & ſuſpicari in promtu eſt. Intelligebat enim, ea Polybii non eſſe. Eſt ſane magna in his cautio adhibenda, in quibus labi perquam facile eſt: & lapſum ſæpius Vrſinum docuit Valeſius in illa eadem præfatione. Non ſatis confidi poteſt, quæ cuiusque auctoris fragmenta ſint in eiusmodi Collectaneis, quibus magna dominatur confuſio & permutatio nominum, ut in Stobæo. Sed ad laudes operæ Gronovianæ redeo, in quibus hæc quoque eſt, quod diligentius conquiſita ſint Polybii fragmenta, quam ante factum eſſet. Probanda quoque Gronovii induſtria in corrigendis & demonſtrandis interpretationis Caſaubonianæ labeculis, ſi quid, ut par eſt accidere in opere tam gravi & tam longo, vir ſummus aut feſtinans, aut calami aut memoriæ errore omiſiſſet, aut ſecius exaraſſet. Optandum erat, ut hanc quoque operam dediſſet Gronovius, ut fragmenta legationum & Valeſiana in unum conſequentem ordinem conſtrueret, qui, quantum eius fieri ex ſola coniectura poteſt, proxime accederet ad illum primigenium, quem olim in libris adhuc integris obtinebant; qui ordo haud raro ſatis eſt dilucidus atque inſignis. Erat illa ratio non parum lucis rebus ipſis illatura, memoriamque rerum narratarum altius animo infixura.

Quæ ſecundum Gronovium ſuperiori & hoc maxime ſæculo ad ornandum Polybium diligentia virorum doctorum & elegantium contulit, nihil horum omnium licuit nobis oculis uſurpare. Quare de his dicere ſuperſedebo, quæ noſtri homines melius tenent, ut rerum illi vetuſtarum paulo minus ſtudioſi, ita earum, quæ hodie geruntur in rep. literaria, diligentiores; contra atque ego ſum.

Neque

Neque dubito, his de rebus abunde dictum esse in præfatione ad Polybium germanicum annis aliquot ante editum; ut nihil superfit, quam ut de mearum ad Polybium animadversionum ratione brevibus exponam.

Operam itaque id maxime dedi, ut e primis quarumque particularum editionibus, ut Hagenoënsi, in primis quinque libris, Herwagiana, in eclogis duodecim proximorum librorum, in excerptis Vrsini, eruerem veras lectiones, easque approbarem, aut ubi ab hoc desererer præsidio, probabili coniectura mendas vulgarium librorum eluerem, tum ut mentem auctoris obscuram expositione declararem, denique, ut vim verborum græcorum, si quod occurreret abstrusius, aut ab usu remotius, & Polybio proprium, paulo etiam operosius enuclearem. In quo vereor, ne sint, quibus μεγαλειωδῶς & insolentius me gessisse videar. Quod eorum iudicium tantum abest, ut mirer, ut ipse pæne sim probaturus. Personam enim ipse mihi ultro imposui alienissimam ab ingenio meo. Sed urebat me quorundam contumelia, qui meis ad græcos auctores animadversionibus ieiunitatem exprobrarant; quos ut ulciscerer, repente me cepit impetus, exempla dictionum græcarum ex indicibus, quibus instructus essem, coacervandi, & dictionum græcarum vim, rationemque & natales veluti demonstrandi, sed subito resedit rursus, id quod necesse erat fieri, ille impetus, non a natura insitus, sed ex tempore natus. Cum sesqui mensem fere hanc febrim toleraſſem, cœpit eius me pœnitere, redii ad sanam mentem, hoc est, ad illam mihi cognatam & adamatam humilitatem, atque siccitatem & maciem; postquam id consecutus eram, quod volebam, ut illis censoribus vitio creatis planum facerem, si quis, qui græce quidem sciat, bonis & locupletibus instructus sit indicibus græcorum auctorum, ei multo esse factu facillimum, ut farragines disputationum de verbis conferat, & materiam lexicis dignam comportet; multoque

que citius atque multo facilius ingentia eiusmodi commentariorum volumina conſcribi, quam exiguos libellos criticarum, quas appellant animadverſionum. Paucorum hoc eſt, illud multis datum, ingenium his dominatur, illis in induſtria omnia ſunt. Centeni centones conſarcinent Burmannianos, ſed Caſaubonianas, aut Valeſianas, aut, ſi recentiora exempla volumus, Bentleianis & Hemſterhuſianis ſimiles emendationes, easque numero multas, vix centeſimus quisque pariat. In illo genere aſſiduitas quædam enotandi & in adverſaria conferendi, ingeniumque aliquod philoſophicum, quod appellant, cernitur, in rebus confuſis diſponendis, ſedulum & ſolers, quod ingenium ſæpe tardioribus etiam ineſt. Sed ſagacitas critica, rarum naturæ donum, aſſiduitate parari nequit. Cum igitur, quod dicebam, menſem unum & ultra, illo mirifico paroxyſmo laboraſſem, ut diſputationes conſcriberem, lexico græco, quam huic animadverſionum generi convenientiores, cepit me rei inſuetæ & ingratæ, ipſique mihi deſpectæ atque deriſæ, tædium; & redii ad naturam meam. Habetis cauſam, cur ad librum Polybii ſecundum & tertium diſputationes de dictionibus græcis paulo ſpiſſiores attulerim; in reliquis, ab aura illa abterrana deſertus, ſim adſtrictior & propoſiti tenacior atque conſtantior.

Declarando Polybio partem ſolummodo quandam meam conferre libuit, non omnia exſequi munia, quæ aut poteram aut debebam. Sciens enim volensque nonnulla præterii, quæ ſi profeſſus Polybii editor transmittat, vix ille reprehenſionem effugiat. In quibus maximum hoc eſt, qui lectionis cuiusque auctor ſit, quæ fides, conſtituere; tum auctores alios utriusque linguæ, qui Polybio uſi ſunt, ad eum exigere, Plutarchi, ut hoc utar, vitas Arati & Philopoemenis, et Livii imitationes Polybianas; poſt, videre, num inſint Polybio dialecti Macedonicæ, aut Alexandrinæ, veſtigia, et num a verſione

τῶν

τῶν LXX poſſit lucem accipere. Memineriut quoque locos quinque primorum librorum in fragmentis recurrentes, qui non pauci ſunt, inter ſe comparare, & mutuo emendare. Sed ſupereſt magnus labor, & haud ſcio, an humano maior ingenio, Chronologiam Polybianæ hiſtoriæ, a Caſaubono inchoatam magis, quam perfectam emendandi & rationes temporum, in quibus narratio Polybiana verſatur, conſtituendi; quod effici vix poſſe videtur per ſceleratorum hominum ſtultitiam, qui artus Polybii ita laceraruut, & diſſiparunt, et permiſcuerunt, ut pæne nihil agnoſcas. Sed hæc & alia huius generis fructuoſa & neceſſaria curabit ille præſtare, qui Polybium nova editione reddet. Mihi ſatis eſt, pro virili mea, ſi non multum, aliquid tamen ad decus Polybii non plane pœnitendum contuliſſe. Ita bene vale, Lector æque.

LEXICON POLYBIANVM.

Primus numerus Librum indicat, alter Caput, tertius ſectionem vel verſum capitis. Litera n indicat Notam vel Adnotationem, ubi de verbo vel phraſi uberius exponitur. Fr. hiſt. *indicat fragmenta hiſtorica, et* Fr. gr. *fragmenta grammatica, quæ ſub initium Tomi quinti collecta exhibentur.*

A.

Ἄβακιον, τὸ, abacus, tabula calculatoria. *οἱ ἐν τοῖς βασιλείοις παραπλήσιοί εἰσι ταῖς ἐπὶ τῶν ἀβακίων ψήφοις*, 5, 26, 13.

Ἀβασάνιστος, intentatus. *μηδὲν ἀβασάνιστον μηδ' ἀπέραντον ἀπολιπεῖν*, 4, 75, 3.

Ἄβατος. 1) *locus*, quem adire vel ingredi non licet. *οἷς ἄβατος ἦν ἡ θρέψασα*. 13, 6, 4. *τὸ τοῦ Διὸς ἄβατον ſc. ἱερὸν*, 16, 12, 7. (*opp.* ἔμβατος.) 2) *fluvius*, qui vado tranſiri nequit, 1, 75, 5. 2, 32, 10. 4, 70, 7. 5, 22, 2. 16, 7, 7.

Ἀβέβαιος. *τὸ ἀβέβαιον καὶ δυσφύλακτον τῆς τύχης*, 15, 34, 2.

Ἀβεβαιότης. *τὴν ἀθεσίαν αὐτῶν καὶ τὴν ἀβεβαιότητα*, *Fr. gr.* 6. *niſi poſterius vocab. interpretationis cauſa adjectum eſt a grammatico.*

Ἀβλαβής. 1) *paſſive*; illæſus. *τὴν Λιβύην εἰς τέλος ἀβλαβῆ διαμένουσαν*, 1, 20, 7. *ἀβλαβῆ τὴν πατρίδα ἀπολαβεῖν*, 2, 61, 10. *Adde* 7, 8, 7. *&c.* 2) *active*; *ἀβλαβῆ τὴν ἵππον αὐτοῖς ἐσομένην*, nihil eis nociturum equitatum; 9, 4, 2. *ἀβλαβέστερος*, cum minori damno & periculo conjunctus; 1, 35, 7.

Ἀβλεπτεῖν. *ἀβλεπτοῦντες*, oculos claudentes, conniventes. *Fr. hiſt.* 45. *ἀβλεπτοῦντες τὸ πρέπον*, decorum non reſpicientes, honeſti rationem non habentes; 30, 6, 4.

Ἀβλεπτήματα, peccata, *Fr. gr.* 1.

Ἀβοήθητος πληγή. *ἀβοήθητον ἕλκος, καυὸν, vulnus, ulcus, malum* inſanabile, cui adferri nequit remedium; 16, 4, 12. 1, 81, 5. 14, 4, 6.

Ἀβουλία, imprudentia, 1, 31, 1. 1, 37, 6. 11, 2, 7. 30, 9, 21.

Ἀβούλως, inconſiderate, 1, 11, 5.

Ἀγαθός. 1) ἀγαθοὶ οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων, οὐκ ἐκ τῶν κατὰ λόγον, ἀλλ' ἐκ τῶν συμβαινόντων ποιεῖσθαι τὰς διαλήψεις, amant, ſtolent *judicare*, 21, 5, 6. *niſi ita intelligendum*, non ſunt habiles ad judicandum ex eo quod rationi eſt conſentaneum, ſed tantum ex eventu. 2) ἐπ' ἀγαθῷ. ἐπ' ἀγαθῷ πᾶσι γενόμενος, omnibus utilem ſe præſtans, omnium commodis proſpiciens; 6, 2, 15. πολλὰ περὶ Ῥωμαίων εἰπὼν ἐπ' ἀγαθῷ, de Romanis in bonam partem verba fecit, multa in eorum laudem dixit; 27, 6, 13. τῆς ἐπ' ἀγαθῷ μνήμης ἄξιος, 6, 39, 2. τὴν ἐπ' ἀγαθῷ μνήμην ποιεῖσθαί τινος, virtutis laude aliquem proſequi; 16, 40, 7. *Sic* ἡ ἐπ' ἀγαθῷ μνήμη 2, 61, 6. *non ſolum eſt* mentio honorifica *obiter facta, ſed ubi* ex profeſſo laudem alicujus celebrat *ſcriptor*, & lectores attentos reddit ad praeclare facta.

Ἀγαμαι. ἀγασθῆναι τὴν μεγαλοψυχίαν, 18, 24, 5. ἐν οἷς ἀγασθὲν τὸ πλῆθος αὐτοῦ τὴν προαίρεσιν, 40, 8, 11. *Valeſius*, ἐν οἷς *vertens cujus rei cauſſa*, ἐφ' οἷς *in animo habuerat. Verba* ἐν οἷς *ad* προαίρεσιν *referenda*; multitudo admirans, laudans ſtudium ejus quod his rebus ille teſtatum fecerat.

Ἀγαναπτεῖν. ἀγαναπτῶν *perperam editum erat* 3, 80, 4. *pro* ἀγωνιῶν.

Ἀγγελία, nuncius, 3, 61, 8. ἀγγελίαν *mendoſe dabant* mssti 11, 2, 7. *pro* ἀγεννίαν.

Ἄγγελος. οὐχ οἷον παρακλήσεως, ἀλλ' ἀγγέλου μόνον ἐδεήθησαν. 1, 72, 4.

Ἄγειν. 1) ducere, agere *prædam vel commeatum, præſertim pecora; ſive* advehendo aut adigendo, *ut* ἄγοντες καὶ φέροντες συνεχῶς τὰς ἀγοράς. 1, 18, 5. *ſive* abigendo & avehendo, *ut* ἄγειν καὶ φέρειν τὰ τῶν πέλας. 4, 27, 2. ὅσα δυνατὸν ἦν ἄγειν καὶ φέρειν, 5, 13, 1. ὥστε μήτε ἄγειν μήτε φέρειν δύνασθαι τὸ στρατόπεδον τὰς ὠφελείας, 3, 86, 10.

2) ducere, adducere aliquem, veluti *in ſummum periculum*, εἰς ὁλοσχερῆ κίνδυνον ἄγειν τινα, 2, 67, 2. vinctum ducere, *nude* ἄγειν, 15, 32, 5. in ſervitutem redigere, ἄγειν ὑπὸ τὸν ζυγὸν, 4, 82, 2.

3) *ſpeciatim*, ducere milites adv. hoſtem, ſigna inferre, *& neutraliter*, progredi; *v. c.* κατὰ πρόσωπον ἄγειν τοῖς πολεμίοις, a fronte ſigna inferre, 11, 14, 6. *& ſimilia ſæpius. Eodem pertinet* 29, 9, 8. καλῶς ποιοῦντας τοὺς Ἀχαιοὺς καὶ τρεῖς ἄγειν καὶ τέτταρας μυριάδας ἀνδρῶν μαχίμων, Achæos abſque ſuo incommodo triginta quin & quadraginta armatorum millia adverſus hoſtem ducere; *niſi ibi cum Reiskio interpretari velis* æſtimari poſſe ad XXX vel XL millia.

4) *Ad*

4) *Ad mentis operationes tum animi adfectiones varie transfertur verbum.* ὑπὸ τὴν ὄψιν ἄγειν, ob oculos ponere, 29, 8, 8, *& ſæpius alias.* εἰς μνήμην ἄγειν τι τινὶ, 2, 35, 5 *&* 7. εἰς ἀληθινὰς ἐννοίας ἄγειν τοὺς ἐντυγχάνοντας ὑπὲρ τούτου, 1, 15, 13. εἰς ἔκπληξιν ἄγειν τινα περί τινος, aliquem attentum reddere ad aliquid, 2, 56, 6. *n.* 9, 22, 7. *n.* 10, 40, 4. 28, 3, 6. εἰς μέγαν Φόβον ἄγειν τινὰ περί τινος, 3, 2, 2. ἀγόμενοι ἐπὶ τὰς ἁρπαγὰς, incitati, cupiditate prædæ adducti, 4, 3, 3.

5) *Paulo variori uſu,* pro ἐκδέχεσθαι, interpretari, accipere; *ut,* εἰς ἐθελοκάκησιν ἄγειν τι, interpretari aliquid tamquam de induſtria peccatum & inſidioſo conſilio male geſtum, 27, 13, 13.

6) agere, *ſicut dicimus* agere vitam, otium, dies feſtos, *& ſimilia; item* uti, *ut* tali uti inſtituto. ἡσυχίαν *vel* τὴν ἡσυχίαν ἄγειν, 3, 60, 12. 4, 3, 2. *cf.* ἡσυχία. τὴν εἰρήνην ἄγειν, 16, 34, 4. 17, 1, 11. ἑορτὴν ἄγειν, 8, 37, 1. ἀγῶνας ἄγειν καὶ πανηγύρεις, 16. 23, 7. ἁλινύας ἄγειν, ferias, dies feſtos agere, 21, 1, 1. οὕτως ἦγε τοὺς χρόνους τὸ τῶν Αχαιῶν ἔθνος, ita gens Achæorum tempora putabat. 5, 1, 1. ἄγειν ἐκέλευε τὴν ἀγωγὴν, ἣν καὶ νῦν ἄγουσι, idem inſtitutum porro tenere juſſit quod nunc tenerent, 26, 2, 9. 25, 9, 4. τὴν αὐτὴν αἵρεσιν ἦγον ἐκεῖνοι, idem inſtitutum atque ille tenebant, eamdem ſectam ſequebantur. 27, 13, 13. *Præteritum activ.* ἦχα, 3, 111, 3. *n.* 9, 22, 7. *n. ubi perperam vulgo* εἶχε *legebatur, quæ verba paſſim inter ſe a librariis permutata ſunt.* cf. ἔχω. *Alibi tamen etiam præteritum* ἀγῆοχα *formavit Polybius; certe compoſitum verbum* ἐξαγηοχέναι *habemus* 24, 3, 1.

Ἀγεληδὸν, gregatim, 34, 2, 14.

Ἀγένεια, *vide* Ἀγεννία.

Ἀγενὴς *&* ἀγεννὴς, ignobilis, parum genetoſus, parum e dignitate, *& de homine,* ignavus. *In ſcripturam cum duplicata litera νν plerumque conſentiunt codices, certe in quinque prioribus Polybii libris, quorum exemplaria ſunt vetuſtiora.* οὐκ ἀγεννὴς πρᾶξιν, 5, 111, 3. τὸ ἀγενὲς καὶ γυναικῶδες τῆς αἱρέσεως, 2, 56, 9. ἀπρεπὲς καὶ ἀγεννὲς, 3, 112, 9. ἧς ἀγεννεστέραν Φωνὴν οὐ ῥᾴδιον εἰπεῖν, 30, 16, 4. εἴημεν ἀγενέστατοι πάντων, 15, 10, 5. *quo loco, æquabilitatis cauſſa ſcripturæ, teneri potuerat* ἀγεννέστατοι, *quod ediderat Caſaub. quamvis ibi ſimplici litera ν utuntur codices mssti.*

Ἀγεννία, ignobilitas, degener & puſillus animus, ignavia, 30, 9, 1 *&* 19. 30, 6, 8. 39, 2, 10. *Hoc vocabulum Polybio reſtituimus* 11, 2, 7. *ubi in* ἀγγελία *detortum*

erat a librariis. Pariter pro ἀγένειαν, 5, 83, 13. *ex melioribus libris reſtituendum* ἀγεννίαν; *quam formam vocis, diſerte etiam a Suida commendatam, immerito damnavit H. Stephanus in Indice Theſauri Linguæ græcæ. Vide Adnot. ad* 5, 83, 13.

Ἀγεννῶς καὶ τοιλίως χρώμενοι τοῖς πράγμασι, parum generoſe & parum conſtanter, 4, 30, 7. ἀγεννῶς καὶ νωθρῶς, 3, 90, 6.

Ἀγεροχία, inſolentia, arrogantia, ſuperbia. 10, 35, 8.

Ἀγεροχως καὶ λίαν ὑπερηφάνως, 2, 8, 7. ἀγεροχότερον αὐτοῖς ἐπῆντα. 18, 17, 3.

Ἄγημα, 5, 85, 1. 5, 65, 1. 31, 3, 8. *Conſer Indic. hiſtor. in* Agema.

Ἀγκιστρώδης ἐπιδορατὶς, hamatum ferrum haſtæ. 34, 3, 5.

Ἀγκιστροτὸν βέλος, 6, 23, 10.

Ἀγκύλη, ἡ, lorum, amentum, 27, 9, 6.

Ἀγνοεῖν. 1) errare, in errore verſari, 3, 26, 7. 3, 32, 1. 3, 38, 3. 3, 81, 1. 4, 74, 3. κατ' ἀμφότερα ἀγνοεῖν μοι δοκοῦσι. 6, 3, 7. 18, 21, 7. ἀγνοεῖν τοῖς ὅλοις πράγμασι, re falli, toto cœlo aberrare, 18, 19, 6. 2) ignorantia labi, per errorem peccare, & *nude*, peccare. Sic οἱ ἠγνοηκότες, errore lapſi, 1, 67, 5. & ἀγνοεῖν, 15, 19, 3. *n.* πολεμεῖν τοῖς ἀγνοήσασι, bellum gerere cum eis qui peccarunt, qui deliquerunt, 5, 11, 5. *n.* τὰ ἠγνοημένα, errata, peccata, 38, 1, 5.

Ἄγνοια, ἡ, error, imprudentia, ſtultitia; peccatum, delictum, *præſertim* errore & per imprudentiam commiſſum; 1, 68, 1. 2, 7, 12. *n.* 2, 58, 13. 3, 16, 4. 4, 36, 3 & 9. 29, 7, 2. 31, 7, 9. Σὺν τῶν μὲν τὰς ἀγνοίας ἐπὶ τὸ χεῖρον ἐνδεχόμενος *vel* ἐνδεχόμενος, aliorum leviora delicta, per imprudentiam commiſſa, iniqua interpretatione graviora faciens, 5, 41, 3, ἀπαρείδεσθαι τὴν ἄγνοιαν ἐπὶ τοὺς αἰτίους τῆς ἁμαρτίας, erroris culpam in auctores delicti conferre, 38, 1, 5. *Nonnumquam tamen de* graviori culpa & deliberato crimine *uſurpatur idem vocab. veluti* 27, 2, 2. 38, 2, 12. 38, 3, 6. *Sic Apellis* ἄγνοια 5, 1, 8. *nimis leniter vertitur* error; *ac videri poterat* culpa & ſcelus *dici, niſi ex collato loco* 4, 87, 10. *intelligeretur, dicere Polybium voluiſſe* ſtultitiam *hominis, qui ſibi perſuaſerat, ſe invito Arato Achæos in ſervitutem redigere poſſe.*

Ἀγνωμόνως ποιεῖν κατά τινος, ingrate facere adverſus aliquem. 25, 2, 2. (*i. q.* ἀχαρίστως, 25, 1, 10.)

Ἀγνώμων. 1) ingratus, beneficii nullum ſenſum habens. ἐπεὶ τὸν οὕτως ἀχαρίστους ὑμᾶς ὁ βασιλεὺς καὶ λίαν ἀγνώμονας εὑρίσκει, 4, 85, 3. 2) ſtolidus. ἀλλὰ τοῦτό γε ἐστὶ πάντων ἀγνωμονέστατον, omnium ſtolidiſſimum,

18,

18, 20, 6. τοῖς ἀγνῶμοσι olim ex uno codice perperam editum erat 5, 11, 5. pro τοῖς ἀγνοήσασι.

Ἀγνωσία. διὰ τὴν ἀγνωσίαν τῆς ἐκτὸς θαλάττης, quoniam ignotum, non ſatis cognitum eſt mare exterius, 16, 29, 12.

Ἀγορὰ, ἡ, 1) forum. οἱ ἐκ τῆς ἀγορᾶς βάναυσοι, 1, 40, 9.

2) concio. *Apud Achæos* ἡ ἀγορὰ 28, 7, 3. & 29, 9, 5. *erat* genus συνόδου *vel* concilii, in quo (præter Archontes, *id eſt* ſummos magiſtratus) conveniebat ſola βουλὴ, (*id eſt* ſenatores a civitatibus delegati;) & *diſtinguitur a* τῇ συγκλήτῳ, *ad quam conveniebant quicumque vellent Achæorum, qui triginta annis eſſent majores;* 28, 7, 5 ſq. coll. c. 8, 8. *Itaque* οἱ πολλοὶ, *quorum fit mentio* 29, 9, 5. & ὁ ὄχλος & τὸ πλῆθος 28, 7, 4 & 14. *rurſusque* 29, 8, 9. *non ſunt privati cives Achæi, ſed* τῆς βουλῆς *membra; niſi* τὸ πλῆθος & τὸν ὄχλον *intelligere malimus de corona populi concilium circumſtantis, qui voluntatem ſuam ſive adplauſu ſive murmure ſignificabat. In* ἀγορᾷ 28, 7. *agebatur de honoribus Eumenis reſtituendis: ſed de auxilio ferendo decretum* ἐν ἀγορᾷ *fieri vetabant leges;* 29, 9, 5.

3) ἀγοραὶ, omne genus commeatus; *latius patet quam* ἡ σιταρχία, *vide* 1, 52, 5. & *comprehendit* τὴν τροφὴν καὶ τὰ ἄλλα ἐπιτήδεια, 1, 82, 6. 28, 10, 5. τὰς τῶν ἐπιτηδείων ἀγορὰς ἐκπέμπειν ἀψιλεῖς, 1, 68, 5. ἄγειν καὶ φέρειν τὰς ἀγορὰς, omne genus commeatuum advehere & adferre, 1, 18, 5. ἀγορὰς παράγειν, 3, 75, 6. τὰς ἀγορὰς κομίζειν τοῖς στρατοπέδοις, 1, 39, 8. παραπομίζειν, 1, 52, 5. 1, 82, 6.

Ἀγοράζειν τὰς ἐκδόσεις παρὰ τῶν τιμητῶν, locationes redimere a cenſoribus, 6, 17, 4. οἱ ἠγορακότες, *ibid.*

Ἀγορανομία, ædilitas, 10, 4, 1.

Ἀγορανόμος, ædilis, 10, 4, 6. 10, 5, 3. τὸ τῶν ἀγορανόμων ταμιεῖον, 3, 26, 1.

Ἄγρα, ἡ, venatio, præda, captura. ὡς ἂν εἰς ἄγραν ἥκοντες τοιαύτην, εἰς ἣν οὐδεὶς οὐδέποτε πολέμιον ἤξειν ἤλπιζε, ad eas opes deprædandas &c. 9, 6, 9.

Ἄγριος τύραννος, ferus tyrannus, 4, 77, 4. αἰξ ἄγριος, 12, 3, 9. πρόβατον ἄγριον, *ibid.* αἶγες ἀγρίαι, 12, 3, 8. ζῶα ἄγρια, 12, 4, 1.

Ἀγριότης, feritas, efferati mores. 4, 20, 2. 4, 21, 11. 9, 24, 4.

Ἄγρωστις, graminis genus, 34, 10, 3 ſq.

Ἀγύρτης ἄνθρωπος, 12, 9, 5.

Ἀγχίαλος, *ex Homero adfertur,* 34, 4, 2.

Ἀγχιβαθὴς. ἀγχιβαθῆ, profunda loca, 4, 41, 6. — „*Vox Homerica (ait Erneſti)* ex Od. ε. 413. *quæ tamen non de omni profunditate maris*

dicitur, ſed de ea quæ eſt ſtatim ad litus, ſcopulum &c.“

Ἀγχίνοια, conſilii prudentia, ingenii acumen. 5, 10, 4. 8, 36, 10. 32, 23, 4. αὐλικὴ ἀγχ. aulica calliditas. 15, 34, 4.

Ἀγχίνους, callidus, 25, 8, 1. σκεῦος ἀγχίνουν, 15, 25, 1.

Ἀγχόνη. διὰ τῆς ἀγχόνης ἀπόλλυσθαι, ſuſpendio vitam finire, 12, 16, 1.

Ἀγωγεύς, lorum quo trahitur vel adligatur equus. 3, 43, 4. *Fr. hiſt.* 13.

Ἀγωγή. 1) adductio rei ad judicem vindiciarum cauſſa, vindiciæ. 12, 16, 4 *ſqq. n.*

2) inſtitutio, diſciplina. 10, 24, 2 *ſq.* ἀγωγὴ παιδικὴ, νεωτερικὴ, 10, 24, 6 *ſq.* Λακωνικὴ, 1, 32, 1. ἡ ἐκ παίδων ἀγωγὴ, 6, 2, 13. δημοτικῆς ἀγωγῆς τετευχὼς, 25, 8, 1. *Conf.* ἀναγωγή.

3) ἀγωγὴ τῶν πραγμάτων, adminiſtratio rerum, 3, 8, 5. 3, 86, 7. τῆς πολιτείας, 25, 9, 4. ἀγωγὴ τοῦ βίου, inſtitutio vitæ, inſtitutum, 4, 74, 1 & 4. Ἑλληνικὴ ἀγωγὴ, mos, inſtitutum Græcorum, 18, 1, 2. *ubi tamen poterat etiam* diſciplina *verti, quoniam de parte quadam agitur diſciplinæ militaris.* ἄγειν τὴν ἀγωγὴν ἣν καὶ νῦν ἄγουσι, idem inſtitutum perſequi, quod nunc teneant. 26, 2, 9.

4) *neſcio utrum pro* διαγωγὴ, oblectatio, *accipiatur, an peculiarem uſum habeat hoc vocab. ubi* de conviviis *agitur, ut* 4, 20, 10. τὰς ἀγωγὰς τὰς ἐν ταῖς συνουσίαις οὐχ οὕτω ποιοῦνται διὰ τῶν ἐπεισάκτων ἀκροαμάτων, ὡς δι' αὐτῶν &c. (*vide Adnot.*) *Cui loco parum lucis adfundit ille* 15, 29, 7. κατὰ τὴν εἰθισμένην ἀγωγὴν ἐπετέλει τὴν συνουσίαν, *ubi quamquam pariter de convivio agitur, tamen* ἡ εἰθισμένη ἀγωγὴ *nil aliud eſt, niſi* conſuetus mos, conſuetum inſtitutum.

Ἀγὼν, ὁ. 1) *de* prælio, *perſæpe; veluti* νεανικὸς ἀγὼν, 10, 31, 2. οἱ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγῶνες, 2, 35, 7. συστάντος ἀγῶνος, 1, 27, 11. χωρὶς τῶν λοιπῶν ἀγώνων, 1, 63, 5. 2) *de* ludis ſolennibus. ἀγῶνας ἄγειν καὶ πανηγύρεις, 16, 23, 7. γυμνικοὶ ἀγῶνες, 7, 10, 2. 5, 101, 6. ὁ τῶν Ἀντιγονείων ἀγὼν, 28, 16, 3. ἀγῶνες ἐπινίκιοι, 30, 13, 1. ἀγῶνες ἐν Μακεδ. συντετελεσμένοι, 31, 3 *ſeq. & cap.* 5, 1. 3) *de* contentione oratorum *in foro, vel in ſenatu.* πλείστων μετασχηκὼς πολιτικῶν ἀγώνων, qui plurimas cauſſas egit, qui in plurimis contentionibus forenſibus verſatus eſt, 12, 27, 8. πρεσβευτικοὶ ἀγῶνες, diſceptationes legatorum *a diverſis populis miſſorum*, 9, 32, 4. 4) ἐν ἀγῶνι εἶναι, μὴ &c. 4, 56, 4. *n.* in periculo eſſe, ne; *ſi modo vera ſcriptura. Perſpecte Erneſtus:* „Etſi ἀγῶνα (*inquit*) ſic dici ſcio, *tamen conſtructionis forma* prope-

propemodum ſuadet legere ἀγωνίᾳ.

Ἀγωνία. πλήρης ἀγωνίας, anxietatis plenus, 8, 21, 2. ἐκπληκτικὸν καὶ παραστατικὸν ἀγωνίας, terrorem, metum, anxietatem, horrorem incutiens, 3, 43, 8. 18, 8, 1. ἐν ἀγωνίᾳ *legendum videtur* 4, 56, 4. *pro* ἐν ἀγῶνι; *vide* ἀγών. *Mendoſe* ἀγωνίας *vulgò legebatur* 7, 10, 5. *pro* ἀναγωγίας. *Et pariter corrupte* ἀγωνίας 10, 24, 3. *pro* ἀγωγὰς, *quod reſtituimus.*

Ἀγωνιᾶν, valde vereor. *Cum accuſ.* timere aliquem *vel* aliquid. πόλεις ἀγωνιῶσαι τὰς πεζικὰς δυνάμεις, 1, 20, 6. ἡγωνία τὸ συμβησόμενον, 1, 44, 5. ἀγωνιῶν τὴν ἀθεσίαν τῶν Κελτῶν, 3, 78, 1. ἀγωνιῶν (*perperam olim* ἀγαναιτῶν) τὸν ἐπιτωθασμὸν τῶν ὄχλων, 3, 80, 4. τοὺς Αἰτωλοὺς ἠγωνίων, 10, 41, 2. ἀγωνιῶντες οὐδένα, timentes neminem, 30, 5, 9. ἠγωνία τὸν ἔκπλουν, timebat profectionem, verebatur proficiſci, 16, 24, 2. *Cum præpoſ.* περί. περὶ τῆς κατ' Αἴγυπτον ἠγωνίων ἀρχῆς, timebant Aegypti regno, ſoliciti de eo erant ne invaderetur, 5, 34, 9. περὶ σφῶν αὐτῶν, ſibi ipſis timebant, de ſe erant ſoliciti, 2, 6, 8. *Sequente conjunct.* μὴ *cum ſubjunct.* ἀγωνιῶν μὴ πιστευθῇ (ταῦτα) παρά τισιν, veritus, ne fidem hæc apud nonnullas invenirent, 3, 9, 2. 1, 10, 6. *n.* 1, 31, 4. 1, 66, 8. 18, 22, 4.

Ἀγωνίζεσθαι. 1) pugnare, dimicare. οἱ ἀγωνιζόμενοι, 1, 45, 9. 15, 9, 4. κελεύσας ἀγωνίζεσθαι καὶ διαμάχεσθαι περὶ τοῦ τόπου, 3, 104, 6. Ἀντίοχος ἠγωνίζατο τῷ κατὰ τὸ δεξιὸν κέρας προτερήματι, 5, 85, 7. *n. haud ſatis emendatus locus; certe mihi non liquet.* 2) ſpectaculum edere. οὐδέπω ἡ τύχη τοιοῦδ' ἠγωνίσατο ἀγώνισμα, οἷον τὸ καθ' ἡμᾶς. 1, 4, 5. *Vide mox* ἀγώνισμα, *& dein* ἐναγωνίζεσθαι.

Ἀγώνισμα. certamen, dimicatio, 3, 4, 4. 3, 81, 2. *Sigillatim de* certamine athletico *uſurpatur, ut* 1, 58, 1. ὅσοι περ ἀγαθὸς βραβευτὴς ἡ τύχη αὐτοὺς ἐκ τοῦ προϋπάρχοντος ἀθλήματος εἰς παραβολώτερον ἀγώνισμα (in periculoſius certamen) συνέκλεισεν. *Pariter ad* athleticum certamen *potiſſimum pertinet illud,* καθάπερ γὰρ ἐπὶ τῶν κατ' ἄνδρα καὶ ζυγὸν ἀγωνισμάτων, 3, 81, 21. *Quare quum* athleticum certamen, *tamquam* ludus, *inſtitui conſueverit* ſpectaculi cauſſa, ad oblectationem ſpectatorum; *ipſum quoque vocab.* ἀγώνισμα *pro* ludo *&* ſpectaculo *uſurpatur, ut in illo* 3, 31, 12. ſi cauſſarum explicationem tollas ex Hiſtoria, τὸ καταλειπόμενον αὐτῆς, ἀγώνισμα μὲν, μάθημα δ' οὐ γίγνεται, quod ſupereſt illius, ludicrum eſt ſpectaculum, quod oblectari quidem in præſens poteſt, non autem opus ad eru-

diendum lectorem comparatum; *quem locum ex Thucyd.* I. 22. *imitatus est Polybius, ut jam monuit Ernestus, qui & conferri jussit Casaubonum ad Suetonii Cajum cap.* 53. *Eodem pertinet* 1, 4, 5. οὐδέπω ἡ τύχη τοιόνδε ἠγωνίσατο ἀγώνισμα &c. nunquam fortuna tale spectaculum ediderat, quale nostra ætate.

Ἀγωνιστὴς, certator, propugnator. ἀγωνιστὴς καὶ τελεσιουργὸς τῆς πράξεως (τῆς Πελοποννησίων ὁμονοίας) Φιλοποίμην, 2, 40, 2. *Distinguuntur ibi tria genera virorum, qui in ea re elaborarunt: primum* ἀρχηγὸς καὶ καθηγεμὼν, *tum* ἀγωνιστὴς καὶ τελεσιουργὸς, *denique* βεβαιωτής.

Ἀγωνοθετεῖν τινας καὶ συμβάλλειν, aliquos veluti spectaculi causſa committere inter ſe, ut bella invicem gerant, 9, 34, 3. *n.* — „*Unde ſimpliciter pro* incitare ad pugnandum *dicitur. Ioſ. Ant.* XVII. 3, 1. ἀγωνοθετεῖν στάσιν, ſeditionem ciere. *Item* ἀγωνοθετεῖν τινα *ſimpliciter eſt* alicui bellum contrahere, & eum quaſi præmium ponere, quod bello petendum ſit.“ *Ern. Conf.* διαγωνοθετεῖν.

Ἀδαὴς, ignauus, indoctus, inſcius. 5, 33, 4. 12, 25, 9.

Ἀδειφάνες, magiſtratus *s.* judices apud Seleucienſes. 5, 54, 10. *n.*

Ἀδελφιδοῦς, fratris filius, 5, 79, 12. *n.* 5, 87, 1. ſororis filius. 12, 13, 4. 17, 10, 8.

Ἀδελφικὴ συγγένεια. 22, 7, 11.

Ἀδελφὸς, τἀδελφοῦ 3, 76, 1. τἀδελφῷ 3, 91, 4. μετ' ἀδελφοῦ καὶ τῶν φίλων, 3, 85, 6. *forſan* μετὰ τἀδελφοῦ *ſcribendum.* ἀδελφὸς ἐκ μητρὸς. 22, 12, 11.

Ἀδένδρος. τὰ ἄκρα τῶν Ἀλπεων ἄδενδρα. 3, 55, 9.

Ἀδέσποτον σκάφος, 6, 44, 3. *non eſt* gubernatore carens, *ut interpretatus eſt Ern. nam gubernatoris mox ibid. vs.* 4. *diſerta fit mentio; ſed* domino carens, *ut vertit Caſaub. id eſt*, cujus *vel* nauclerus non adeſt, *vel* cui non adeſt præfectus dans imperia. *De navi absque gubernatore vide* 3, 81, 11. *&* 10, 33, 5.

Ἀδεῶς ἀβασίλευτος, ſine metu, tuto, ſecure, absque periculo regnabat. 1, 16, 10. ἀδεῶς πορεύεσθαι, impune, nemine reſiſtente, 1, 12, 4. 1, 30. 3. 2, 25, 1. 3, 92, 2. 5, 96, 1. *&c.* ἀδεῶς ἐστρατεύετο τὰς πόλεις, fidenter obivit civitates, 2, 52, 1. ἀδεῶς διῆγον, licenter agebant, 1, 66, 10.

Ἄδηλος, obſcurus, dubius, anceps. ἄδηλον εἶχον τὴν γνώμην, non nudabant ſuam ſententiam, 4, 22, 5. τὰ τῆς τύχης ἄδηλα, incerti fortunæ caſus, 35, 2, 14. ἄδηλος ἐπίβασις, incertus greſſus, quum non videmus ubi pedem ponimus, *ob nivem*, 3, 54, 5. ἄδηλον βέλος, occultum telum, *ex inſidiis miſſum*, 13, 3, 4.

ἄδηλοι

ἄδηλοι τόποι, occulta loca. 3, 19, 2. 5, 13, 3. ἄδηλοι ἦσαν αὐτοῖς, latebant illos, conſpici ab eis non poterant, (*oppoſ.* σύνοπτοι) 7, 17, 14. ἄδηλος Φόβος, anceps metus, 30, 4, 17. ἄδηλοι Φόβοι, incerti terrores, 6, 56, 11. ἄδηλοι ἐλπίδες, 8, 3, 2.

Ἀδηλότης, ἡ, τῶν προσδοκωμένων, exſpectationis incertitudo, 36, 4, 2. δεδιότες περὶ σφῶν διὰ τὴν ἀδηλότητα καὶ τὸ τάχος τῆς παρουσίας τῶν πολεμίων, propter improviſas ſæpè & ſubitas hoſtium incurſiones, 5, 2, 3.

Ἀδήλως, clam, 2, 47. 9. (*opp.* προδήλως.)

Ἀδήριτος, non controverſus, nulli contentioni obnoxius. ἀδήριτον κατέχειν vel ἔχειν τὴν ἡγεμονίαν, 1, 2, 3. 1, 20, 12. τὴν εἰρήνην εἰς πάντα τὸν χρόνον ἀδήριτον κτᾶσθαι, 4, 74, 3. εἰς ὑπεροχὴν καὶ δυναστείαν ἀδήριτον ἀφικνεῖσθαι, 6, 57, 5. ὑπολαβόντας ἀδήριτον ὑπάρχειν αὐτοῖς τὴν Ἰβηρίαν, 10, 36, 3.

Ἀδηρίτως, ſine controverſia, ſine ullo diſcrimine. 3, 93, 1.

Ἀδιάκριτος φωνὴ, confuſæ voces, promiſcuus clamor, 15, 12, 9. *de mercenariis Pœnorum, quorum varius erat ſermo.*

Ἀδιαλείπτως νικῶντες, ſine intermiſſione, continenter, 9, 3, 8.

Ἀδιαλύτως πολεμεῖν τινι, 18, 20, 4. *quod eſt alias* ἄσπονδος πόλεμος, implacabile bellum gerere.

Ἀδιανόητος. λέξεις ἀδιανόητοι καὶ κρουσματικαὶ, voces quæ non intelliguntur, verba quibus notio nulla ſubjecta eſt, 8, 56, 3. tibicines Φυσῶντας ἀδιανόητα, confuſos & diſcrepantes ſonos edentes, 30, 13, 8.

Ἀδιάπαυστος καὶ συνεχὴς, non intermiſſus, 4, 39, 10. *cf.* ἄπαυστος.

Ἀδιαπαύστως, ſine intermiſſione, 1, 57, 1. 22, 11, 7.

Ἀδιάπτωτος. ὁ τρόπος εὐχερὴς καὶ ἀδιάπτωτος, ratio *capiendæ menſuræ ſcalarum* facilis ac certa, nulli errori obnoxia, 5, 98, 10. κεμιδῆς ὑπαρχούσης ἀδιαπτώτου, quum (*ea, quæ contuliſſent,*) haud dubie, citra controverſiam, eſſent recepturi, 4, 61, 10. *ubi in verſione latina interpretatio hujus vocis per errorem omiſſa eſt.* ἀδιάπτωτα γίγνεται τὰ κατὰ τὰς φυλακὰς, ſine errore, inoffenſo tenore obſervantur excubiæ, 6, 37, 6.

Ἀδιαπτώτως παραγίγνεσθαι, διασαφεῖν, &c. ſine ullo errore, certiſſime, indubitanter, exactiſſime. 6, 26, 4. 6, 41, 11. 10, 47, 3. 12, 4, 2.

Ἀδιάσπαστος, indiviſus. τὸ τῆς τάξεως σύστημα ἀδιάσπαστον ἔμεινε. 1, 34, 5.

Ἀδιαφορεῖν, juxta habere. τῶν ναυκλήρων ἀδιαφορούντων, *ſcil.* ὑπὲρ τοῦ πράγματος, cum naucleri id non curarent, perinde haberent, 31, 22, 10.

Ἀδιαφόρως ἔχειν ὑπέρ τινος, *i. q.* ἀδιαφορεῖν. εἰ ἀδιαφόρως

[illegible] τοῦ παθ[illegible] τοὺς Ἕλλη[illegible] [illegible] ut is periude eſſet, [illegible] ut eum curarentur, &c. 26, [illegible] *Corruptum διαφόρως [illegible] quod in διαφόρως [illegible] naturum editores.*

[illegible] ἀργυρέου λόγου, [illegible], 28, 8. [illegible] λόγος.

Ἀδίκημα. ἀδικήματα γίγνεται κατὰ τὴν πόλιν, iniuriae, maleficia perpetrantur per urbem, 1, 90, 6 & 8. τὸ κατὰ Ζακυνθίων ἀδίκημα, injuria Zacynthiis illata, 3, 8, 1. quemadmodum & 1, 20, 6. ex quo fuit, ubi ejusmodi erat. ἀδικήματα περὶ τὰς ἀποστάσεις, crimina, ſalſum judicium, 4, 21, 7. al.

Ἀδικία. διὰ τὴν τῶν πέλας ἀδικίαν, 15, 21, 3. ob ſuam in alios inquitatem *vertit Caſaubonus*: imo, aliorum injuria, ex aliorum inquitate.

Ἀδικοβουλία, iniquum, pravum conſilium. 23, 16, 7. *Fr.* [illegible], 5.

Ἀδόκιμός ἐστιν ἡ χρεία, rejiciendus, experientia reprobatus eſt uſus *hujus generis armorum*, 6, 25, 8. ἀδόκιμός ἐστι παρὰ Λακεδαιμονίοις ἡ τοῦ διαφόρου τίμησις, nulla apud Lacedaemonios pecuniae auctoritas eſt, 6, 25, 8. ἀδόκιμος σύνταξις, hiſtoria improbanda, fidem nullam merens, 16, 14, 19.

Ἀδόλως κοινωνεῖν τινι πάντος ἔργου. 1, 78, 7.

Ἀδοξεῖν, male audire, 1, 53, 2. 16, 39, 2. *ubique jungitur cum* διαβάλλεσθαι.

Ἀδοξία, mala fama, infamia. ἀδοξίαν παρὰ τοῖς ὄχλοις καὶ διαβολὴν, 26, 2, 5. *conf.* ἀδοξεῖν. πόλεμος ἀδοξίας καὶ βλασφημίας πλήρης, bellum infamiae plenum, turpiſſimum, 11, 5, 8. τὸ τῆς ἀδοξίας ὄνειδος, *pro olim vulgato* τὸ τῆς ἀδοξίας εἶδος, *ex Reiskii conjectura edidi* 6, 57, 6. *quam & Ernestus comprobavit his verbis*: „ἀδοξία, conditio privata, *cum aliquis expers eſt magiſtratuum, adeoque gloriae populari caret, quam Cicero dicit de Offic. lib. II. tradens ejus comparandae rationem. In vitiis liberae reipublicae Polybius ponit* Φιλαρχίαν καὶ τὸ τῆς ἀδοξίας εἶδος. *In εἶδος eſſe vitium, planum eſt. Cl. Reiskius conjicit* ὄνειδος, *eleganter. Poſſis & conjicere* μῖσος ἀδοξίας. *Hanc ſignificationem bene illuſtrat idem V. Cl.*“ — *Videndum tamen, an vera ſit ſcriptura codicis Pariſ. E.* τὸ τῆς εὐδοξίας εἶδος, *ea notione, quam in Adnot. ad h. l. expoſuimus.*

Ἀδοξοποίητος. ἀδοξοποίητα ζῶα, animalia quae non reguntur opinionibus, 6, 5, 8. *cf.* δοξοποιεῖν.

Ἀδυναμία, imbecillitas, impotentia, virium defectus, 5, 62, 78. 31, 12, 3 & 7. inopia, 22, 17, 10. ἀδυναμίαν ἐνεργάσασθαι ἄλλοις, aliorum vires frangere. 9, 10, 11. ἀδυναμία ἐν τοῖς ἱππικοῖς, imperitia rei equeſtris. 10, 25, 8.

διὰ

διὰ τὴν αὐτοῦ ἀδυναμίαν τοῦ βασιλεύειν, quod eſſet ipſe parum idoneus ad gubernandum regnum, 15, 34, 5.

Ἀδυνατεῖν ſeq. infinit. i. q. οὐ δύνασθαι, non poſſe, 3, 70, 10. 5, 48, 3. 5, 60, 2. 8, 36, 7. *Abſolute poſitum verbum, de inſtrumento, v. c. telo, gladio, haſta;* nihil amplius valere, nulli uſui eſſe, nullum amplius uſum poſſe præſtare: ὅτε τι τούτων ἀχρειωθὲν ἀδυνατήσειε, 16, 33, 3. *De homine;* nihil amplius poſſe, exhauſtum eſſe viribus: τῶν δὲ λοιπῶν ὑπὸ τοῦ κόπου καὶ τῶν τραυμάτων ἀδυνατούντων, 16, 33, 4.

Ἀδύνατος. 1) *active.* τὸ παρειλκυσμένον τῆς δυνάμεως ἀδύνατον, viribus exhauſtum, nihil agere valens, nullius uſus, 3, 64, 8. ἀδύνατος διὰ τὴν μέθην, nihil valens, inhabilis ad agendum, 8, 32, 6. Νομαδία ἀδύνατος πρὸς ἡμέρους καρπούς, non idonea frugibus ſativis ferendis, 37, 3. 8. ἡ τῆς Φάλαγγος χρεία ἀδύνατος κατ' ἄνδρα κινδυνεύειν, 18, 9, 4. 2) *paſſive.* τὸ γὰρ ἀδύνατον αὐτόθεν ἔχει τὴν πίστιν, 12, 21, 9. *n. aut* ἀπιστίαν *legendum, aut* ἀθετεῖ *vel* ἀφαιρεῖ *pro* ἔχει, quod fieri non poteſt, eo ipſo non eſt credibile, fidem non meretur. ἀδυνατώτερον τοῦ πρόσθεν, magis impoſſibile, quam id quod prius dixi. 1, 67. 9. *Metonym.* ἀδυνάτου τινὸς συμβάντος, ſi quid incidit cur fieri non poſſit, *ſive* quod rem impoſſibilem faciat, juſtum impedimentum, 6, 17, 5. *Sic* τὰ ἀδύνατα 6, 26, 4. *n. ſunt* impedimenta inſuperabilia, *quæ legitimam excuſationem faciunt militi, qui, ſacramento adactus, ad diem non adeſt.*

Ἀδυνάτως εἶχον διεκπλεῖν διὰ τῶν πολεμίων νεῶν, non poterant, 1, 51, 9. ταῖς χορηγίαις πρὸς πᾶν ἀδυνάτως εἶχον, ad faciendos ſumtus facultatibus omnibus erant nudati. 5, 93, 3.

Ἀεὶ & αἰεί. *In ſcripturam* αἰεὶ 1, 20, 7. 1, 83, 10. 5, 75, 4. *conſentiunt veteres libri. mesti; ſic & paſſim alias unus & alter, v. c. Flor.* 1, 82, 7. *Ceterum plerumque omnes* ἀεὶ *præferunt, quod utique perinde eſt. Uſurpari hanc particulam amat de eo quod fit* quavis occaſione, ſubinde, identidem, quovis loco, ubi res fert vel poſcit; *ut* 1, 15, 13. 1, 23, 6. 1, 26, 12. 1, 50, 4. 1, 83, 10. 20, 4, 2. *&c.* Sic συνεχῶς ἀεί, 3, 70, 11. αἰεὶ (*vel* ἀεί) καὶ μᾶλλον, indies magis, magis magisque, 1, 20, 7. 1, 42, 10. 3, 11, 3. 3, 70, 11.

Ἀείμνηστος, in omne ævum memorabilis. ἀείμνηστος καὶ καλὴ προαίρεσις, 9, 9, 10. ἀείμνηστος καὶ λαμπρὰ ἐλευθερία, 11, 12, 3.

Ἀζήμιος. ἀζήμιον ποιεῖν τινα τῶν ἀσεβημάτων, 3, 60, 5.

Ἀηδία. πολλὰς ἀηδίας παρέχειν, moleſtias creare. 5, 50, 8.

Ἀήρ ἐκ τῶν ναφῶν πεσὼν ἐπὶ τὴν

τὴν γῆν, aër caliginoſus, caligo, 18, 3, 7. δυσσυνόπτου τῆς κατὰ τὸν ἀέρα περιστάσεως ὑπαρχούσης, quum denſa aëris caligo proſpectum eriperet, 3, 84, 2. *Eadem notione* τὸ κατὰ τὸν ἀέρα γενόμενον σύμπτωμα, 3, 108, 9.

Ἀήττητος, invictus, 1, 35, 5. 1, 58, 5. 15, 11, 7 & 11 *ſq.* 15, 16, 5. ἀήττητος δικαστὴς, inexorabilis, 5, 41, 3. *n. ubi alii codd. habent* ἀπαραίτητος, *quod nos ſecuti ſumus.*

Ἀθανατίζεται ἡ τῶν καλόν τι διαπραξαμένων εὔκλεια, immortalis fit gloria, 6, 54, 2.

Ἀθέμιτος συχνὴ, *Plutarch. ex Polyb.* 29, 6, 17.

Ἀθεραπευσία τοῦ σώματος, corporum illuvies, & *omnino* cum corpus curare non licet, 3, 60, 3.

Ἀθεσία, perfidia, 15, 1, 14. ἡ τῶν πιστευθέντων, perfidia eorum quibus fidem habuimus. 8, 23, 10. ἡ Γαλατικὴ, 2, 32, 8. 3, 70, 4. 3, 78, 2. τῶν βαρβάρων, 3, 49, 2. ἡ περὶ τοὺς Μεσσηνίους ἀθεσία καὶ παρασκόνδησις, 9, 30, 2. ἡ πρός τε τοὺς θεοὺς καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἀθεσία, 14, 1, 5. αἱ εἰς αὐτοὺς (*i. e.* ἀλλήλους) ἀθεσίαι, 4, 29, 4. τὴν ἀθεσίαν αὐτῶν καὶ τὴν ἀβεβαιότητα, *Fr. gr.* 6. *ubi poſterius vocab. interpretationis cauſſa a grammatico adjectum videtur, neque vero id ſatis apte; certe gravius quid Polybius* τὴν ἀθεσίαν *dicere conſuevit, quam* ἀβεβαιότητα, *id eſt*, levitatem & inconſtantiam.

Ἀθετεῖν τὴν πίστιν, (*oppoſ.* τίθεσθαι) fidem deferere, frangere, 8, 2, 5. 11, 29, 3. Sic τὰς πίστεις, 23, 16, 5. 24, 6, 7. τὰς ὁμολογίας, 3, 29, 2. 15, 17, 3. τοὺς ὅρκους καὶ τὰς συνθήκας, 15, 1, 9. 11, 29, 3. τυχόντες ὧν ἠξίουν, ἠθέτησαν ταῦτα, παρασκονδήσαντες ἡμᾶς, 15, 8, 9. τὴν πρὸς τὸ ἔθνος χάριν καὶ φιλίαν ἀθετεῖν, gratiam & fidem abjicere, 2, 58, 5. ἀθετεῖν τὴν ἐπαγγελίαν, revocare promiſſum, 30, 3, 7. τὸν μερισμὸν, irritam, infectam reddere partitionem, 31, 18, 1. τὰς τιμὰς, tollere honores, 27, 15, 2. ἠθετῆσθαι, ſublatos, revocatos eſſe, *ibid.* ἀθετεῖν (*intellige* τὴν πίστιν) τοῖς ὑπ' ἄλλου εἰρημένοις, fidem abrogare, improbare, repudiare, rejicere, 12, 14, 6. *n.* τὸ ὑπεραῖρον ἀθετεῖσθαι, quod modum excedit, prorſus improbandum, repudiandum, 16, 12, 11. *oppoſ.* δεδόσθαι συγγνώμῃ, *ibid.*

Ἀθετητέον, 3, 29, 2. *vide* ἀθετεῖν.

Ἄθετος. οὐκ ἄθετον, non improbandum, non rejiciendum. 17, 9, 10.

Ἄθλημα, dimicatio, certamen, 1, 58, 1.

Ἄθλησις. δόξα ἐκ τῆς ἀθλήσεως, 5, 64, 6. 7, 10, 2.

Ἀθλητὴς ἀδικίας καὶ βδελυρίας, *ex Theopompo citat Polyb.* 8, 11, 8. ἀθληταὶ ἀληθινοὶ, τέλειοι, τῶν κατὰ πόλεμον

λαμεν ἔργων, 1, 6, 6. 2, 20, 9. 15, 9, 4. ἀθλητὰς ἀπετέλεσε πρὸς τὸ προκείμενον τοὺς ναύτας, 1, 59, 12. ſtrenuos probatosque bellatores.

Ἄθλον. τὰ ἄθλα τῆς ἀρετῆς. 6, 56, 5. τῆς παρανομίας, 15, 8, 11. ἄθλα ἐκτίθεσθαι τοῖς ἀγωνιζομένοις, 15, 9, 4.

Ἀθόρυβος εἴσοδος, ingreſſus abſque tumultu, 8, 31, 1.

Ἄθραυστος, illæſus, 2, 22, 5.

Ἀθροίζειν. ἀθροίσαντες τοὺς νέους νυκτὸς, 5, 29, 9. *n.* ἠθροίζετο ἀεὶ τὸ κεφάλαιον αὐτοῖς, magis magisque cumulabatur eis ſumma mali, 4, 32, 2. τὰς δυνάμεις ἠθροῖσθαι πᾶσας, *active*, contraxiſſe, contractas habere copias, 5, 62, 4. *nam ex communi refertur ad* τὸν Πτολεμαῖον, *& eſt inter duo verba activa; niſi intelligamus*, τὰς ἠθροισμένας δυνάμεις ἀναστομοῦν τὰς διόρυγας *&c. quod tamen non videtur. Sic* ἠθροίζοντο τοὺς αἰχμαλώτους, 18, 10, 5. *niſi ibi cum cod. Aug.* ἤθροιζον *ſcribendum, quod dant omnes ibid. vs.* 3. *cf.* συναθροίζειν.

Ἀθροισμοὶ ἐν τοῖς ὅπλοις, 4, 22, 10.

Ἀθρόον, *adv.* ſimul, prorſus, omnino; πάσης ἀθρόον ἀγορᾶς διακλεισθέντες. *Fr. gr.* 28.

Ἀθρόος *&* ἄθρους. — „ἄθρους, 1, 49, 6. *vertunt* confertus: *nihil impedit, quominus intelligamus ſilentio; quo ſenſu & ipſo h. v. dicitur Heſychio.*[a] *Ern. At conſtanter vocabulum iſtud Polybius uſurpat pro* confertim incedens, conferto agmine, junctis viribus, confertis ordinibus; *quæ notio & percommode loco citato convenit. Nempe primum* conferta claſſe *navigaverat conſul; ſed ubi verſus Drepana venit, paululum direnta fuit, ut nonniſi ſingulæ naves alia poſt aliam portum intrarent, adeoque poteſtas daretur hoſti ab oppoſita portus parte cum ſua claſſe exeundi.* τηροῦντες τὰς τάξεις ἀθρόοι ἀπεχώρησαν, 3, 74, 6. ἀθρόους καὶ συνεστραμμένους τηρῶν, 3, 92, 2. *tibi opponitur* χωρίζεσθαι. ἀθρόοι συμμείναντες, 4, 58, 1. *ubi opp.* διέρρεον. ἀθρόοι κατὰ ταγμα συνησπικότες, 4, 64, 6. ἄθρους διαμάχεσθαι, junctis copiis pugnare, 10, 6, 5. *opp.* κατὰ μέρος κινδυνεύειν. *Adde* 10, 31, 4. 11, 17, 4. 11, 33, 1. *n.* ὁ ῥοῦς εἰς τὴν συνεχῆ θάλατταν ἄθρους ἐφέρετο καὶ πολὺς, confertim & magna copia, 10, 14, 8.

Ἀθυμεῖν, animum deſpondere, 3, 54, 7. mœrere, 5, 14, 12.

Ἀθύμως διέκειτο, 4, 31, 8.

Ἀθυρογλωσσία, linguæ temeritas, effrenis dicacitas *ſcriptoris*, 8, 12, 1.

Ἀθῷος, innocens, 2, 56, 15. ἀθῷον ἀφιέναι, illæſum, ſine noxa dimittere, 2, 58, 8. ἀθῷος ἀπέθανε, impunis vitam finivit. 2, 60, 1. *i. q.* ἀζήμιος *vs.* 5.

Ἄϊγειρος,

& *ex uno.* 3. *generatim interpretari* noſtrum conſilium, *ſimul tamen includitur* benevolentiæ *ſignificatio.*) αἵρεσις καὶ συμπεριφορὰ αὐτῶν, mutuum ſtudium & animorum conjunctio, 32, 9, 3. *i. q.* φιλία καὶ συνήθεια *ibid.*

Αἱρετιστὴς, earumdem partium ſectator, 1, 79, 9. 2, 38, 7. 2, 55, 8. τῆς προαιρέσεως γεγονότες αἱρετισταὶ, 22, 6, 11.

Αἱρετὸς, (*opp.* Φευκτὸς) eligendus, probandus, 3, 4, 7. 6, 47, 1 *ſq.* & *vs.* 6. αἱρετώτερον ὑπάρχειν, ὅτι δέοι παθεῖν μᾶλλον, ſatius eſſe, 1, 54, 4,

Αἴσθησις. διαφύλαξε τὰς αἰσθήσεις ἀπάσας, 7, 8, 7.

Αἴσσω. τοὶ δὲ σκιαὶ ἀΐσσουσιν, 36, 6. 6. *ex Homero.*

Αἰσχροκέρδεια, turpis quæſtus, 6, 46, 3.

Αἰσχρολογία κατά τινος, maledicentia, *præſertim* obſcœna convicia in aliquem conjecta, 8, 13, 8. 12, 13, 3. 31, 10, 4.

Αἰσχρός. αἰσχρὰ ψυχὴ, fœdus animus. 3, 116, 13.

Αἰσχύνεσθαι. ὥστε πάντας αἰσχυνομένους φεύγειν. 31, 4, 8.

Αἰτεῖσθαι, *activa notione*, petere, ſibi petere. αἰτεῖσθαι συγγνώμην, 4, 14, 7. βοήθειαν, 28, 13, 1. αἰτεῖσθαι στρατιώτας παρά τινος, 28, 11, 7 & 10. *i. q.* αἰτεῖν *ibid. vs.* 7. ἔκδοτόν τινα αἰτεῖσθαι, poſtulare ut aliquis ſibi dedatur, 3, 34, 8. *Paſſive*, αἰτούμενος πολλάκις ὑπ' αὐτῶν, tametſi ſæpe ab eis flagitaretur, quamvis ſæpe hi ab eo petiiſſent, 27, 12, 2.

Αἰτία. ἐπὶ ταῖς τυχούσαις αἰτίαις, leviſſimis de cauſſis, 4, 76, 5. αἱ ἐκτὸς αἰτίαι, cauſſæ externæ, 11, 25, 2. εἰς τὴν αἰτίαν ἐμπίπτειν, accuſari, reum agi, *de eo* cujus nomen defertur, 32, 7, 6. 30, 6, 5. αἰτίαν ἔχειν, *eadem notione*, 30, 7, 5. οἱ ἐν ταῖς αἰτίαις, qui in culpa ſunt, rei, fontes, 11, 27, 3. *Corrupte* αἰτίαν *erat in cod. Peireſc. pro* αἰκίαν, 16, 1, 1. *Conf.* αἴτιον.

Αἰτιᾶσθαι. πάντας ᾐτιῶντο τὸν Φάβιον, ὡς &c. 3, 103, 3.

Αἴτιον, cauſſa efficiens. μόνον αἴτιον τῆς στάσεως, 1, 66, 10. τούτου δ' ἐστὶν αἴτιον, ὅτι &c. 5, 33, 6. 5, 75, 5. 9, 21, 4. 9, 43, 5. τὰ αἴτια, 4, 40, 4. πλείω δ' ἂν εὕροι τις αἴτια δι' ἃ, 3, 108, 4. *n. mendoſe vulgo* πλείω αἰτίας διό. *Conf.* αἴτιος.

Αἴτιος. αἰτιώτατος γέγονε τοῦ καταστραφῆναι τὴν βασιλείαν, præcipua cauſſa ille fuit, 13, 4, 8. ὃ δὴ νομιστέον αἰτιώτατον γεγονέναι τῆς κατορθώσεως, 2, 53, 3. *Conf.* αἴτιον.

Αἰφνίδιος *in fœm.* αἰφνίδιος ἐπιφάνεια, ἐπίθεσις, 1, 44, 4. 5, 5, 4. &c.

Αἰχμαλωτὶς, ἡ, captiva. αἱ αἰχμαλωτίδες, 10, 18, 7.

Αἰχμάλωτος. ἡ αἰχμάλωτος ναῦς, captiva navis, 1, 28, 7. τὰ αἰχμάλωτα, captivi, 1, 46,

16, 9. *αἰχμάλωτα γράμματα*, interceptæ literæ, 30, 8, 7. 30, 10, 10. (*i. q. ἑαλωκότα*, 30, 8, 1.)

Αἰωρεῖσθαι, *de terra*, ſuſpenſam eſſe, ſublimem pendere. 34, 5, 4.

Ἀκαιρία, 1) incommoditas ſitus, parum opportunus ſitus, 4, 44, 11. 2) immodicitas, intemperantia. *ἀκαιρία καὶ πολυτοσία*, 5, 15, 2. 11, 8, 4.

Ἄκακος, bonus homo, qui nihil mali in animo habet & nihil mali ſuſpicatur, ſimplex, 3, 98, 5. 31, 19, 7.

Ἀκάκως, 5, 20, 5. 7, 17, 9. 8, 31, 8. 9, 29, 7. *Sic & reſcripſi* 2, 9, 3. *pro vulgato* κακῶς. *ἀκακώτερον ἢ στρατηγικώτερον*, 10, 32, 7.

Ἀκανθώδης, ſpinoſus, 12, 2, 2.

Ἄκαρπος *χώρα*, ſterilis, 12, 3, 2.

Ἀκατακάλυπτος, *fæm. de muliere* cui velamen detractum eſt, nudata facie, 15, 27, 2.

Ἀκαταλλάκτως *διακεῖσθαι πρός τινα*, implacabilem eſſe alicui, 11, 29, 13. *ἀκαταλλ. ἔχειν*, 18, 20, 5. *τινί*, 12, 7, 5. *πρὸς τινά*, 4, 32, 4. 31, 7, 15.

Ἀκαταλλήλοι *τόποι*, loca quæ figura inter ſe differunt, *ut potius* quæ figuram habent irregularem, 6, 42, 3. *n.*

Ἀκατάπαυστος. *ἀκατάπαυστοι στάσεις*, 4, 17, 4.

Ἀκατασκεύως *καὶ Φυσικῶς*, ſine opera humana, nulla arte, ipſius naturæ vi, 6, 4, 7. 10, 11, 1.

Ἀκαταστασία, 1) *i. q.* ταραχή, trepidatio, perturbatio, tumultus, 1, 70, 1. 14, 9, 6. 32, 21, 5. *Sic ἀκαταστασία τῆς βασιλείας* 31, 13, 6. *eſt* turbatus regni ſtatus, *ubi minus commode* incertus *verſio habet.* 2) inconſtantia, levitas *hominis*, 7, 4, 8.

Ἀκατάστατος, levis, inconſtans *homo*, 7, 4, 6.

Ἀκατάτριπτος *χορηγία*, *vel ἀκατάτριπτα χορήγια*, commeatuum copia inexhauſta. 3, 89, 9. *n.*

Ἀκάτιον, navicula, 8, 32, 6. *τὰ μέγιστα τῶν ἀκατίων ad belli uſum inſtruxerunt Pœni*, 1, 73, 2.

Ἀκέραιος, 1) integer, incolumis, illæſus, illibatus, intactus. *ἡ τῶν Μεσσηνίων χώρα μόνη ἀκέραιος διεμεμενήκει*, ſola illæſa, intacta manſerat, 4, 5, 5. *ἀκέραιοι ἔμενον αἱ νῆες*, (*i. q.* ἄτρωτοι) 2, 10, 2. *ἀκέραιον διαφυλάττειν πόλιν*, 2, 61, 4. *ἀκέραιοι ἐλπίδες*, integra ſpes, 3, 48, 4. 3, 68, 11. 2) recens, novus; *ἀκέραιοι ὁρμαὶ*, recentes animorum impetus, 1, 45, 2. 3, 70, 9. 2, 33, 2. *ἀκέραιοι νῆες*, recentes, quæ nondum in conflictu fuerant, 1, 28, 7. *Sic ἀκέραιος φάλαγξ*, 1, 34, 6. *ἀκέραιοι καὶ συντεταγμένοι*, recentes copiæ, 1, 40, 14. *ἀκέραιοι σπεῖραι*, 2, 68, 8. *ἀκέραιοι τοῖς τε σώμασι καὶ ταῖς ψυχαῖς*, corporibus & animis recentes, 15, 16, 4. *Sic ἐλπὶς ἀκέραιος*, 6, 9, 3. *poteſt quidem* ſpes integra *verti, ut ſupra; ſed & commode* ſpes recens, no-

va, adhuc non tentata. 3) ſincerus, intemeratus, nulla re extrinſecus adveniente corruptus. *τὰ πολιτεύματα ἀκμὴν ἀκέραια ἦν τοῖς ἐθισμοῖς*, civitates inſtituta ſua incorrupta ſervabant, 1, 13, 12, *ἀκέραια ἦλη*, paludes adhuc intactæ, nondum conturbatæ, 3, 78, 5. *ἅμα μὲν ἦσαν ἀκέραιοι*, 22, 14, 12 & 15. *ubi commode Caſaub.* mentis compotes *interpretatus eſt; ſed rectius expoſueris*, quamdiu ſua conſilia ſunt ſecuti, quamdiu non ab aliis ſunt concitati, *ut ex ſeqq. intelligitur. οὐδεὶς ἀκεραίῳ χρώμενος γνώμῃ*, 8, 13, 5. nemo ſanæ mentis *vertit Valeſius, non male; ſed rectius fuerit, ni fallor*, nemo cui ſuo judicio licet uti, cui ſuum judicium ſequi licet; *nempe qui non eſt προκαταληφθεὶς ὑπὸ βασιλικῆς δυναστείας, ut ibidem exponitur, id eſt, cujus judicium non transverſum rapitur aut adſtrictum tenetur auctoritate regis, cui obnoxius eſt.*

ἐξ ἀκεραίου, 1) rebus adhuc integris: *ἐξ ἀκ. προσπίπτειν* (*τοῖς πολεμίοις*) *καὶ καταρχεσθαι τῆς μάχης*, 6, 24, 9. *ἐξ ἀκ. βουλεύεσθαι*, 9, 31, 1. 9, 32, 7. *πρεσβεύεσθαι*, 39, 1, 8. 2) de integro, velut de integro, de novo: *μὴ πάλιν ἐξ ἀκεραίου περὶ πάντων ἀντιλέγοιεν*, 24, 4, 10.

ἐν ἀκεραίῳ ἔᾶν, ᾧ ποτ' ἂν ἡ τύχη &c. rem integram relinquere, 2, 2, 10.

Ἀκεραιότης, recentes vires, 3, 73, 6. 3, 105, 7.

Ἀκίνητος. *αἱ ἀκίνητοι σημαῖαι λεγόμεναι*, 2, 32, 6.

Ἀκληρεῖν, miſeriis vexari, miſera conditione uti, *præſertim de eis* qui injuſte in exſilium ejecti ſunt & bonis multati. 9, 30, 3. 26, 1, 2. 31, 8, 10. *οἱ ἠκληρηκότες*, miſeri, partim trucidati, partim in exſilium ejecti, 1, 7, 4. *n.* 30, 18, 4.

Ἀκληρία, calamitas ejus qui bonis exutus eſt & in exſilium ejectus vel venumdatus, 23, 8, 9. — *„Exemplis hujus vocabuli & voc. ἀκλήρημα a Weſſelingio ad Diodor. lib. III. p.* 182. *allatis addendus locus Dicæarchi de ſtatu Græciæ p.* 18.“ *Ern.*

Ἀκλυδώνιστος *τῶν ἄλλων πνευμάτων λιμὴν*, portus tutus & liber a fluctibus qui ab omnibus aliis ventis concitantur, 10, 10, 4.

Ἀκμάζειν. *ἀκμάζουσα γυνὴ*, ætate florens, 15, 25, 5. *ἀκμαζούσης τῆς τοῦ σίτου κομιδῆς*, tempore meſſis, media meſſe, 1, 17, 9. 1, 40, 1. *τῆς ὥρας ἀκμαζούσης πρὸς τὴν συγκομιδήν*, 3, 100, 8. *ἀκμαζούσης τῆς πανηγύρεως*, cum celebraretur feſtum, 23, 10, 1. *ἀκμ. τῆς συνουσίας*, durante convivio, 20, 11, 5.

Ἀκμαῖος. *οἱ ἀκμαιότατοι ταῖς ἡλικίαις*, qui ætate erant florentiſſima, 6, 22, 7. *ὁ ἀκμαιότατος καιρὸς τῆς ἡμέρας*, opportuniſſimum diei tempus, 3, 102, 1. *an ſimpliciter* meridianum tempus?

Ἀκμαίως

Ἀκμαίως ἔχειν κατὰ τὴν ἡλικίαν, ætate florere, 32, 15, 7.
Ἀκμή. κατὰ τὴν ἀκμὴν, in adoleſcentia, 7, 10, 2. κατὰ τὴν ἀκμὴν τοῦ θέρους, media æſtate, 9, 43, 3. ἀχρειῶσαι τὰς ἀκμὰς τῶν ὅπλων, hebetare armorum aciem, 15, 16, 3.
Ἀκμὴν, adhuc, etiamnum, cum maxime, 1, 13, 12. 1, 25, 2. 3, 17, 5. 3, 62, 10. 4, 36, 8. ἀκμὴν ἔτι, 14, 4, 9. n. 15, 6, 6. &c.
Ἀκοὴ, 1) auditus, 12, 27, 1. ἀκοῇ μαθεῖν, 1, 63, 4. 1, 88, 7. 2) id quod auditu accepimus: ἀκοὴν ἐξ ἀκοῆς γράφειν, 4, 2, 3. 3) auris: ψιθυρίσας πρὸς τὴν ἀκοὴν, 15, 27, 10. τοῖς ἀκροάμασι τὰς ἀκοὰς ἀνατεθεικὼς, 24, 5, 9.
Ἀκολουθεῖν τοῖς καιροῖς, temporum ſeriem ſequi, 4, 28, 2 & 5. temporibus inſervire, 28, 6, 7.
Ἀκολουθία, comitatus clientum, 11, 8, 5.
Ἀκόλουθος. τὸν ἀκόλουθον ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων ἀποδιδόναι λόγον, inſequentes res Græcorum exponere. 4, 2, 1. τὸν ἴδιον βίον ἀκόλουθον εἰσφέρεσθαι τοῖς εἰρημένοις, vitam conſentaneam præſtare dictis, 11, 10, 2.
Ἀκολούθως τοῖς λόγοις, quemadmodum prædixerat, 3, 116, 2. ἀκολούθως ταῖς ἐντολαῖς, prout in mandatis habebat, 4, 23, 2. 31, 6, 3. 31, 8, 1 & 6
Ἀκονᾶν, acuere *ferrum*, 10, 20, 6.
Ἀκονιτὶ, ſine pulvere, ſine certamine, (*etiam de re mari geſta, ut* 1, 20, 5.) ſine controverſia, nemine impediente, 1, 83, 3. 29, 3, 2. 30, 10, 5. 32, 20, 8. *Mendoſe plerumque* ἀκονητὶ *præferunt veteres libri, ut monui ad* 1, 20, 5. *quod pro* ἀκονητὶ *dictum putarunt nonnulli.*
Ἀκοντισταὶ, jaculatores, leviter armati, 2, 30, 1. *diſtinguuntur a manipulis, i. e. gravius armatis, per quorum intervalla ſe recipiunt ex pugna recedentes,* 2, 30. 6. *Comitantur equites,* 3, 65, 3 *ſqq.* 3, 69, 8. *Iidem ſunt quos alias* γροσφομάχους *dicit, quos velites vulgo interpretantur; vide Adnot. ad* 1, 33, 9.
Ἀκόρεστος, inſatiabilis *ob avaritiam.* 13, 2, 3.
Ἀκούειν τινος, *pro* περί τινος, audire aliquid, 9, 32, 11. ἀκούειν τινὸς, parere alicujus imperio, 5, 79, 7. ἀκούειν τοῦ προστάγματος, 11, 19, 5. κακῶς ἀκούειν παρά τινι, male audire apud quem, 3, 94, 8, πᾶν ῥῆμα καὶ πᾶσαν φωνὴν ἀκούειν, omnibus conviciis excipi, 12, 8, 5. πρὸς χάριν ἀκούειν, audire quæ grata ſunt. 11, 5, 10.
οἱ ἀκούοντες, *de* lectoribus *librorum,* 1, 13, 6. 1, 64, 2. 2, 61, 11. 3, 37, 1. 10, 9, 8. χάριν τῶν ἀκουόντων, lectorum cauſſa, 10, 5, 9. &c. *ſed &* οἱ ἀναγινώσκοντες, lectores, 10, 26, 10. 10, 31, 6.)

Ἀκουσίως, præter voluntatem, 4, 25, 7.

Ἀκουστὴς *dabat ed. Herv. cum mſstis* 16, 37, 1. *pro quo* ὠτακουστὴς ex *Vrſini conject. recepit Caſaub. cum teneri fortaſſe alterum potuiſſet.*

Ἄκρα, ἡ, 1) *i. q.* ἀκρόπολις, arx, 1, 10, 1. *coll.* 1, 11, 4 *ſq.* 3, 101, 3. 4, 78, 11. 8, 34, 2. *&c.* ἄκρα ἀτείχιστος, 4, 58, 5 *&* 7. 2) promontorium, (*i. q.* ἀκρωτήριον,) 1, 29, 2. 1, 54, 6. 10, 1, 8. *&c. Sic* 36, 4, 1. ἡ τῆς Ἰτύκης ἄκρα *non* arx Vticæ *fuit interpretandum, ſed* promontorium ad Vticam; *coll.* 14, 6, 7.

Ἀκρασία, intemperantia, petulantia, 1, 66, 6. 32, 11, 5. ἡ πρὸς τὰς ὠφελείας, effuſa prædæ cupiditas, 4, 6, 10.

Ἀκρατής. ἀκρατέστατος πρὸς γυναῖκας, 8, 11, 2.

Ἀκρατοποσία, 8, 11, 4.

Ἀκρατῶς καὶ μειρακιωδῶς συνεκχυθεὶς τοῖς ἑαυτοῦ μισθοφόροις, impotenter, effuſe, ut qui ſe continere non poſſet, 11, 14, 7.

Ἀκρίβεια, ἡ περὶ τὸ διάφορον, attentio ad rem familiarem, 32, 13, 11. ἡ ἐκ τῶν νόμων ἀκρίβεια, ſtrictum jus quo ex legibus uti licet, 32. 13, 14. („*eſt* τὸ ἀκριβοδίκαιον" *ait Ern.*) τὴν ἀκρίβειαν εἰδέναι βουλόμενος, verum adcurate ſcire cupiens, 3, 41, 8.

Ἀκριβής. τὸ τῆς συντάξεως (τῶν Ῥωμαίων) ἀκριβὲς, diligens, adcurata, eximia aciei ordinatio, 15, 13, 2.

Ἀκριβολογία περί τινων, adcuratior diſputatio, 2, 16, 14.

Ἀκριβοῦν, adcurate verſari, diligenter curare. τὸ κατ' ἄνδρα καὶ κατὰ λόγον ἀκριβωθὲν, 10, 22, 7.

Ἀκρισία, ἡ. 1) judicii inopia, levitas, temeritas, ſtoliditas, 11, 8, 7. 11, 14, 3. 40, 5, 7. τοῦ προεστῶτος, 3, 84, 4. 5, 106, 8. 7, 5, 3. τοῦ κατὰ μέρος χειρισμοῦ, 2, 39, 3. 2) perturbatio, confuſio, turbæ, 2, 39, 8. 5, 25, 6. n. (*ubi perperam* ἀκριβείας *pro* ἀκρισίας *dederant codd.*) 5, 48, 5. 24, 1, 13. 30, 14, 6. 40, 2, 8. 40, 4, 9.

Ἄκριτος. 1) temerarius, inconſultus; ἀλόγιστος καὶ ἄκριτος τόλμα, 3, 19, 9. οὐδὲν προτετὲς οὐδ' ἄκριτον, 5, 12, 7. 2) non finitus, non judicatus. ἄκριτος πολιορκία, nondum finita, 2, 11, 2. τὰ πρὸς τὸν Ἀντίοχον ἄκριτα μένειν αὐτῷ, non diremta cauſſa, non finita controverſia, 4, 51, 3. ἄκριτος καὶ πάρισος συμπλοκὴ, anceps pugna, 11, 22, 9. 3) confuſus, turbatus; ἄκριτος κραυγὴ, 15, 31, 1. ἄκριτα πάντα καὶ πολλῆς γέμοντα ταραχῆς, 40, 10, 5.

Ἀκρίτως; οἱ ἀκρίτως τὰ τοιαῦτα θεώμενοι, qui ſine judicio, leviter, obiter talia ſpectant, 3, 31, 1. ἀκρίτως πιστεύειν, temere, re non excuſſa, 4, 85, 4. ἀκρίτως ἑαυτὸν προέσθαι *&c.* temere ſe abjicere, temere, imprudenter committere ut Romam abducaris,

caris, 27, 13, 15. — „ἀκρίτως χρῆσθαι τοῖς εὐεργέταις, non diſcernere benefactorem ab hoſte, 2, 6, 11. *niſi malis*, ſtulte uti amicis; *mox certe* ἀκρίτως *ſic* 2, 7, 2. *dicitur* ἀκρίτως καὶ προφανῶς περιβάλλειν αὐτὸν ταῖς συμφοραῖς.“ *Ern.*

Ἀκρόαμα, τὸ, lector *vel* cantor, qui in convivio canit vel aliis prælegit; *præſertim de* cantoribus *uſurpatur apud Polybium:* ἐπείσακτα ἀκροάματα, 4, 20, 10. τὰ διὰ τῶν ἀκροαμάτων ᾀδόμενα παίγνια, 16, 21, 12. *Adde* 24, 5, 9. 31, 4, 6. 32, 11, 4. — „*Vide dicta noſtra de* Acroamatis, *ad Sueton. Excurſ.* 8.“ *Ern.*

Ἀκροάομαι. ἠκροῶντο τοῦ ψόφου, auribus captabant ſonum ſtrepitus, 22, 11, 11.

Ἀκρόασις. τῶν τὰς ἀκροάσεις ποιουμένων, ex eorum numero qui recitationes, prælectiones publicas inſtituere ſolent. 32, 6, 5.

Ἀκροατής, lector libri, 9, 1, 2. *Conf.* οἱ ἀκούοντες.

Ἀκροβολίζεσθαι, velitari, 1, 19, 6. *&c.*

Ἀκροβολισμός, velitatio, 5, 70, 8. 5, 100, 2. 6, 39, 4.

Ἀκρόκομος, in extremitate crinitus, 34, 10, 9.

Ἀκρολοφία, ἡ, ſummi colles, 2, 27, 5. 18, 2, 5.

Ἄκρον. τὰ ἄκρα τῆς Ἑλλάδος, extremitates, termini Græciæ, 1, 42, 1. τὰ τῶν Ἀλπεων ἄκρα, Alpium ſumma faſtigia, 3, 55, 9. *Conf.* ἄκρος.

Ἀκρόπηλος. τὰ ἀκρόπηλα, loca ſuperne molli luto tecta, adeoque lubrica, 3, 55, 2.

Ἀκρόπολις. *cf.* ἄκρα. αἱ ἀκροπόλεις πολλάκις ταῖς πόλεσιν αἰτίαι γίγνονται δουλείας. *Fr. gn.* 9.

Ἀκροποσία. — „ſumma intemperantia; (8, 11, 4.) Suidas in ἐκπαθὴς habet ἀκρατοποσία, quod præfert Valeſius.“ *Ern. Nos in contextum recepimus Suidæ ſcripturam.*

Ἄκρος. οἱ ἄκροι, colles, collium vertices, 3, 54, 1. (*ubi ſervari debuerat librorum ſcriptura,* περὶ τοὺς ἄκρους;) 18, 4, 8. 18, 7, 3. *Conf.* ἄκρον.

Ἀκροσφαλής, periculum ruinæ de alto adferens, 9, 19, 7. *de ſcala nimis ardua.*

Ἀκρότομος πέτρα, 9. 27, 4. *n.* — „duriſſima. *Huc reſpicit, ut opinor, Suidas in h. v.* ἀκρότομος πέτρα· ἡ σκληρὰ καὶ ἄτμητος.“ *Ern.* — *Immo vero idem valere hoc voc. ac* ἀκότομος *videtur, incluſa ſimul* altitudinis *notione;* prærupta & abſciſſa petra, a ſummo ad imum abrupta.

Ἀκροφύλαξ, præfectus arcis, 5, 50, 10.

Ἀκρώρεια, ἡ. αἱ τῶν Ἄλπεων ἀκρώρειαι, Alpium juga, 3, 47, 4. 24, 6, 5.

Ἀκρωρειάζουσα *ex mendoſa ſcriptura vulgo editum erat* 4, 43, 2. *pro* ἀκρωτηριάζουσα, *quod vide.*

Ἀκρωτηριάζειν. 1) mutilare, præcidere extremas *vel* eminentiores partes corporis, 5,

54, 10. 8, 23, 3. *n. præſertim* aures & naſum, *nam manuum quidem amputatio ſeparatim memoratur* 1, 80, 13. 2) inſtar promontorii prominere; *ἐπὶ προοχῆς τινος ἀκρωτηριαζούσης*, 4943, 2. *n. ex Vat. & Flor. ubi vulgo ἀκρωρειαζούσης minus recte edebatur.*

Ἄκυρος, irritus. *ἀκύρους ποιεῖν τὰς συνθήκας*, 3, 21, 2. 6, 15, 9. 23, 2, 8. 23, 7, 6. 26, 6, 4.

Ἀλαζονεία, arrogantia, 5, 33, 8. *ἔμφυτος Ἑτολορum*, 4, 3, 1. *ἡ περὶ τοὺς βίους ἀλαζ. καὶ πολυτέλεια*, arrogantia in vitæ ratione, faſtus, 6, 57, 6. 11, 8, 4.

Ἀλαζονικός. *ἀλαζονικώτερος*, 27, 6, 12.

Ἀλάστωρ, *Fr. gr.* 10.

Ἀλγηδών, ἡ, acris dolor, 12, 25, 2.

Ἀλείπτης, unctor, ſcholæ athleticæ moderator, 27, 6, 1 & 9.

Ἀλείφειν. ἠλείφοντο, ungebant ſeſe. 3, 72, 6. *Conf.* ἐπαλείφω.

Ἄλεκτον ἦν τὸ συμβαῖνον, dici vix poteſt, 30, 13, 12.

Ἀλήθεια. ἐπ' αὐτῆς ἀληθείας ἦν συνιδεῖν, ipſa re cernere licuit, 1, 84, 6. („*Herat.* 17, 18. *cum ventum ad verum eſt.*" *Ern.*) τὸ κατ' ἀλήθειαν ὄν, id quod res eſt, 4, 69, 70. *Sigillatim de* vera pugna *uſurpatur, & de* vero belli uſu, *quatenus opponitur exercitationi & meditationi*, 1, 21, 3. 5, 63, 13. 10, 21, 10. 18, 12, 3. *Plural.* ταῖς ἀληθείαις, revera, 10, 40, 5. πυθέσθαι τὰς ἀληθείας περί τινος *vel* παρά τινος, 23, 14, 2. *n.*

Ἀληθεύειν, verum dicere, veritatis ſtudioſum eſſe, 11, 10, 4. 12, 23, 8.

Ἀληθινός. ἀληθινοὶ ἀθληταὶ τῶν κατὰ πόλεμον ἔργων, 1, 6, 6. αἱς ἀληθιναὶς ἐννοίαις ἄγειν τινὰ ὑπέρ τινος, 1, 15, 13. ἀληθινὸς βίος, vera vita, *i. e.* ipſa vitæ actio, (*cui opponuntur vitæ aliorum in hiſtoriis deſcriptæ, & præcepta a ſcriptore interſperſa*) 1, 35, 9. κρατὴς ἀληθινὸς τοῦ βελτίονος, 1, 35, 10. ἀληθινοὶ ὑπομνηματισμοί, 2, 40, 4. ἀληθινὴν χρείαν παρέχεσθαί τινι, veram operam præſtare, *nempe* ipſa re, rebus gerendis, *non ſolum* conſilio ſuo, 3, 70, 5. *Quibus ex exemplis vide an explicari defendique poſſit phraſis illa,* παρορμῆσαι πρὸς φυλακὴν πίστεως καὶ πρὸς ἀληθινῶν πραγμάτων καὶ βεβαίων κοινωνίαν, 2, 61, 11. *n. ubi haud ſane improbabiliter viri docti ſuſpicati ſunt ſcribendum* πρὸς ἀληθινὴν πραγμάτων καὶ βέβαιον κοινωνίαν. ἀληθινὸς φόβος, verus, gravior metus, tempora quæ merito metum incutiunt, 3, 75, 8. μάχη ἀληθινὴ καὶ βαρβαρικὴ, atrox & barbarica pugna, 3, 115, 2. *nempe ibi* μάχη ἀληθινὴ, vera pugna, *opponitur conſueto generi pugnandi equitum, quod fit* ἐξ ἀναστροφῆς καὶ μεταβολῆς,

(*vs.*

(vs. 3.) & eſt velitationis quoddam genus. ἀληθινωτάτη παιδεία, veriſſima inſtitutio, 1, 1, 2.

Ἀληθινῶς φιλοδοξεῖν, veram gloriam quærere, 35, 4, 12. ἐὰν μὴ πρότερον ἐπιδείξηταί τι τῶν ἑαυτῆς ἔργων ἀληθινῶς, 6, 47, 8. ubi utique ἀληθινῶν videtur corrigendum. conf. ἀληθινός. ἀληθινώτατα διατηρεῖν τὴν φιλίαν. 40, 8, 7.

Ἀλίμενος, portu carens; πολισμάτιον ἀλίμενον, 1, 53, 10. τόποι ἀλίμενοι, loca importuoſa, 1, 54, 8. ἡ πλευρὰ αὕτη τῆς Ἰταλίας ἀλίμενός ἐστι, 10, 1, 1.

Ἅλις. ἐπεὶ πρεσβεύοντες ἅλις εἶχον, 5, 60, 1. n.

Ἁλίσκω. ἥλω & ἑάλω, captus eſt, 16, 7, 2 & 4 & 6. Pleonaſtice, οἱ ἁλισκόμενοι αἰχμάλωτοι, 3, 104, 1.

Ἀλιτενής, vadoſus, humilis, de mari, 4, 39, 3. — „Vide de h. v. Cl. Weſſeling. ad Diodor. I. p. 211. & Cl. Rhunken. ad Timæi Gloſſar. in h. v. ubi inprimis locus Xenophontis conſiderandus.“ Ern.

Ἀλιτήριος, ὁ, flagitioſus, peſtifer homo, 32, 21, 3.

Ἀλκή, fortitudo. ἡ ἀλκὴ καὶ δύναμις (τῶν ζώων,) 10, 41, 7. 12, 3, 5. οὔθε γὰρ καὶ λόγων ἀλκὴ θανάτου καταφρονεῖν. Fr. gr. 11.

Ἄλκιμος, fortis, validus. ἄνδρες ἄλκιμοι, 5, 55, 8. 6, 48, 3. οἱ ἀλκιμώτατοι, 6, 5, 9. &c.

Ἀλλὰ, pro ἤ. οὐχ ἑτέροις τισὶ χρώμενος, ἀλλ' οἷς &c. non aliis uſus eſt præter eas quæ &c. 10, 11, 5. πρὸς οὐδὲν τῶν ἄλλων, ἀλλὰ πρὸς &c. ad nil aliud niſi, 18, 24, 5. n. ubi quod Suidas ἀλλ' ἢ habet, Polybio id non obtrudendum. οὐδὲν διαφέρει τὰ κατ' ἰδίαν ἀδικήματα τῶν κοινῶν, ἀλλὰ πλήθει μόνον. 4, 29, 4.

Ἀλλαγὴ, ἡ, permutatio mercium, 1, 10, 8.

Ἀλληλος. Pro κατ' ἀλλήλους, 15, 9, 7. aut κατ' ἀλλήλας ſcribendum, aut una voce καταλλήλους; refertur enim ad τὰς σπείρας; alias poſt alias eadem linea locavit. vide Adnot. Rurſus 28, 14, 11. pro τὰς κατ' ἀλλήλων πράξεις legendum τὰς καταλλήλους πρ. aut τὰς κατ' ἀλλήλα γενομένας πράξεις. Conf. κατάλληλα, & κατάλληλος.

Ἀλλοῖος; γλώττῃ ἀλλοίᾳ χρώμενοι, 2, 17, 5. In compar. uſurpari amat; ἀλλοιότερος, diverſus, alius, longe alius, diverſi generis, diverſæ naturæ, 3, 32, 5. 10, 30, 6. 18, 33, 4. Fr. gr. 59. præſertim in partem deteriorem, 2, 50, 8. n. ubi ἀλλοιότερόν τι Polybio reſtituimus pro mendoſo ἀλλ' ὕστερόν τι. Sic ἄλλως pariter in malam partem accipitur, quod vide.

Ἀλλοιοῦν, mutare, 4, 91, 9. μήτε τὴν ὄψιν ἀλλοιῶσαι, vultum non mutare, 11, 30, 2. αἱ περιστάσεις ἀλλοιοῦσι

τὰς προαιρέσεις τῶν ἀνθρώπων, 16, 28, 6. κατὰ τὴν πρὸς τοὺς συμμάχους αἵρεσιν ἠλλοιωμένος, 7, 13, 1. οὐδὲν ἠλλοιωμένος, 3, 103, 6. ἠλλοιωμένοι ὑπὸ τῆς μέθης, mente alienati ex ebrietate, 8, 29, 5.

Ἀλλοίωσις καὶ μέθη, mentis alienatio, 3, 81, 5. *conf.* ἀλλοιοῦν.

Ἄλλος. τὰς μὲν ἄλλας τὰς εἰς τὴν χώραν εἰσβολὰς, 2, 65, 6. *n.* ἐστασίασαν πρὸς τοὺς ἄλλους, 4, 53, 5. *n.* ἐκ τῶν ἄλλων χρωμάτων, ex aliis coloribus, 6, 41, 7. *ubi abesse poterat articulus.* πρὸς τοὺς ἄλλους στρατηγοὺς, 10, 37, 2. *n. articulus a Casaub. ex conject. adjectus videtur, recte, nam significat* ceteros duces. *Confunditur a librariis cum* ἄλλος, 6, 57, 3. *n. Confunditur cum* ὅλος, 6, 56, 7. *n. Bene Casaub. pro* τὴν τῶν ἄλλων κρίσιν 21, 4, 3. τὴν τῶν ὅλων κρίσιν *restituit. Mendose* ἄλλη τῆς *erat* 3, 21, 10. *pro* ἀλλ' ἤ τις.

Ἀλλοτριάζειν, alieno animo esse, 15, 22, 1.

Ἀλλοτριοπραγεῖν, res novas moliri, 5, 41, 8.

Ἀλλότριος. τὰ ἀλλότρια λέγειν ὡς ἴδια, aliena, quæ jam dicta sunt ab aliis, 9, 2, 2. ἀλλοτρία ναῦς, navis partis adversæ, 1, 22, 8. οὐκ ἀλλότριον τῆς προθέσεως, non alienum ab instituto, 8, 3, 1. ἀλλότριος πολεμικῆς χρείας, insuetus, 10, 24, 1. 32, 2, 3. ἀλλότριος, *i. q.* δυσμενὴς, infensus, animo alienato, 24, 8, 8. *Sic* ἀλλότριος Ῥωμαίων, 28, 4, 4. οὐκ ἀλλότριος διαλύσεως, 5, 100, 10. 5, 102, 3. δύο τὰ πάσης ἱστορίας ἀλλοτριώτατα, quæ ab Historia sunt alienissima. 3, 47, 6.

Ἀλλοτριότης, animus abalienatus, simultas, 2, 44, 1. 4, 84, 7. πρός τινα, 4, 5, 4. 10, 37, 2. 30, 1, 8. 38, 1, 4.

Ἀλλοτρίως διακεῖσθαι πρὸς Ῥωμαίους, 3, 67, 8. ἀλλοτριώτατα, 31, 5, 4.

Ἀλλόφυλος, diversæ nationis, extraneus. *Conf.* Φῦλον, *&* ὁμόφυλος. *Intuitu Romanorum* ἀλλόφυλοι *sunt populi qui non sunt Italici*, 6, 31, 9. *Romani* ἀλλόφυλοι *sunt Græcis*, 9, 37, 7. 9, 39, 3. ἀλλοφύλοις δυνάμεσιν, diversarum gentium militibus *usus est Hannibal*, 3, 61, 5. 24, 9, 5.

Ἄλλως. 1) οὐδ' ἄλλως εἰπεῖν οὐδένα πέπεισμαι, neminem aliter dicturum, contra dicturum, 9, 28, 1. 3, 80, 5. 2) ἄλλως. *i. q.* ματαίως, ὡς ἔτυχε, *temere*, 3, 38, 3. *n.* 3) ἄλλως περ καὶ 28, 7, 13. *in* ἄλλως τε *mutandum videtur.* ἄλλως τε καὶ 9, 39, 4. *n. ubi particula* καὶ, *cum abesset a mss tis, ex conject. adjecta est a Casaub.* 4) ἄλλως, *in tristiorem partem; scilicet* aliter quam pro spe; ἐὰν ἄλλως πως τὰ παρόντα κριθῇ, 3, 109, 10. ἐὰν δ' ὡς ἄλλως (*i. q.* ἄλλως πως) ἐκβῇ τὰ

τὰ κατὰ τὸν κίνδυνον, 15, 10, 3. 15, 11, 5.

Ἄλξεις *mendoſa olim ſcriptura* 5, 68, 1. *n. pro* ἅλις.

Ἁλοᾶσθαι. ἡλοήθησαν, protriti, conculcati ſunt, 10, 12, 9. *n.* (*i. q.* συνεπατήθησαν, 4, 58, 8. 14, 4, 10.) *Mendoſe* ἠλογήθησαν *libri.*

Ἁλογεῖσθαι, decipi. ἀλογηθῆναι, 8, 2, 4. ἠλογήθησαν, 28, 9, 8.

Ἀλόγημα, abſurditas, error, abſurde & imprudenter factum, peccatum, 9, 16, 5. 10, 33, 6. 12, 19, 7. 12, 20, 2. 12, 22, 1. 16, 20, 1.

Ἀλογία. 1) *fere ut præcedens* ἀλόγημα, abſurditas, temeritas; abſurde, temere, repugnanter, præter rationem & contra rationem dictum aut factum: ἐξόφθαλμος ἀλογία τῆς βοηθείας, 1, 10, 3. 1, 11, 1. ταῦτα τῆς πάσης ἐστὶν ἀλογίας πλήρη, 1, 15, 6. ἡ τῶν πραγμάτων ἀλογία, 18, 37, 5. ἦν πλήρης ἀλογίας καὶ θυμοῦ βιαίου, non rationem, ferocem iram unice ſequebatur, 3, 15, 9. *Adde* 4, 35, 6. *n.* 5, 107, 7. 10, 23, 6. *n.* 15, 19, 4. 18, 36, 7. 23, 9, 12. 28, 7, 12. *n. ubi* contemtum *interpretatus erat Caſaub.* 2) confuſio, perturbatio. 5, 53, 7. 15, 14, 2. 3) ſilentium, tacitus ſtupor, 36, 5, 4. *n.*

Ἀλογιστία, temeritas, defectio a recta ratione, ſtoliditas, alienatio mentis, furor. 11, 4, 2. 17, 15, 16. 28, 9, 4. οἱ μὲν ἀλογιστίαν, οἱ δὲ μανίαν ἔφασαν εἶναι, *Fr. gr.* 12. ὑπὸ τῆς μέθης καὶ ἀλογιστίας ἐλαυνόμενοι, 5, 15, 3. ὑπὸ τοῦ θυμοῦ καὶ ἀλογιστίας, præ ira & furore, 2, 30, 4.

Ἀλόγιστος, inconſideratus, imprudens, ſtultus; θυμοῦ ἀλογίστου πλήρης, 2, 21, 2. ἀλόγιστος καὶ ἄκριτος τόλμα, 3, 19, 9. ἀλόγιστος καὶ νωθρὸς, 3, 63, 7. ἀλογιστότερος ἡγεμών, 3, 48, 1. ἀλογιστότατος, 3, 47, 7.

Ἀλογίστως, imprudenter, ſtulte, præter & contra rationem; εἰκῇ καὶ ἀλογίστως τοῖς πράγμασι κεχρημένος, 1, 52, 2. γυναικοθύμως καὶ ἀλογίστως, 2, 8, 12. προπετῶς καὶ ἀλογίστως, 27, 2, 10.

Ἄλογος, abſurdus, a ratione alienus; ἄλογοι οἰνοφλυγίαι καὶ πλησμοναὶ, 2, 19, 4. ἄλογοι προφάσεις, 3, 15, 9. 10, 26, 4. ἄλογος θυμὸς, 3, 81, 9. 6, 56, 11.

Ἀλόγως, temere, ſine ratione, præter rationem; οὐ μόνον ἀλόγως, ἔτι δὲ μᾶλλον ἀδίκως, 3, 15, 11. 5, 49, 4. 5, 110, 10. 27, 13, 14. ἀλόγως πως, neſcio quo modo, mirum qui fieri potuerit, 5, 15, 7.

Ἀλύειν. ἀλύων, oberrans, vagabundus, 26, 10, 1.

Ἀλυσιδωτοὶ θώρακες, 6, 23, 15. 31, 3, 3.

Ἄλυσις. εἰς τὴν ἄλυσιν ἐνέπεσον, 21, 3, 3. εἰς τὴν ἄλυσιν ἀπάγειν, 4, 76, 5. 20, 10, 7. ἀλύσεις καὶ πέδαι, 3, 82, 8.

Ἀλυσιτέλεια, damnum, jactura, 4, 47, 1.

Ἀλυσιτελής, inutilis, *id eſt*, noxius, pernicioſus, damnoſus, 3, 116, 13. 4, 49, 2. 11, 5, 7. 28, 6, 4. 29, 7, 3. — „*ut apud Cic. de Inv.* 1, 49. inutilis *civis*, *pro* pernicioſo.“ *Ern.*

Ἅμα, ſimul, eodem tempore; τὰ πρότερον, καὶ τὰ ἅμα (*ſcil.* γιγνόμενα,) καὶ τὰ ἐπιγιγνόμενα τοῖς ἔργοις, 3, 31, 11. omnes ſimul ſumti; νῆες ἅμ' ἀκτωκαίδεκα τὸν ἀριθμὸν, 10, 17, 13. ſimul hoc & illud; ἅμα μὲν, ἅμα δὲ, 1, 11, 10. 2, 11, 3. ἅμα δὲ, *absque præcedente* ἅμα μὲν, *v. c.* ἀβούλως, ἅμα δ' ἀνάνδρως, 1, 11, 5. αὐτοπαθῶς, ἅμα δὲ ἀληθινῶς, 3, 12, 1. *n.* ἀχανεῖς, ἅμα δὲ περιχαρεῖς ὄντες, 7, 17, 5. ἐναργὲς καὶ πρακτικὸν, ἅμα δὲ καὶ δυσδιάλυτον, 1, 26, 16. ἅμα τοῦτο καὶ ἐκεῖνο, ſimul hoc & illud, ἅμα τῆς θαλάττης ἥψαντο, καὶ τῶν κατὰ Σαρδόνα πραγμάτων ἀντείχοντο, 1, 24, 7. *Qua in phraſi eam rem priori loco ponere amat Polybius, quæ natura poſterior videri debebat, velut* προσδοκίαν ἔχοντες τῆς ἐκείνου παρουσίας ἅμα καὶ σωτηρίας, 4, 35, 6. *n.* 3, 5, 3. *n.* 5, 3, 6 *ſqq.*

ἅμα *ſeq. dat.* cum, ſimul cum; ἅμα τῷ Φωτὶ, prima luce, 1, 12, 2. *& ſæpe alias*; ἅμα τούτοις, eodem tempore, 4, 2, 11. Μάγωνα καὶ τοὺς ἀμ' αὐτῷ Καρχηδονίους *ſcil.* ὄντας, 10, 18, 1. τοὺς ἅμα τούτοις ἱππεῖς, 3, 65, 5. ἅμα τούτοις καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας, 10, 23, 5. *n. ubi plerique codices* ἅμα καὶ τούτοις *dabant.* τοὺς ἅμ' αὐτῷ Φυγόντας *reſtituimus Polybio* 23, 2, 5. *ubi perperam vulgo* τοὺς ἀμφ' αὐτῷ *legebatur.* ἅμα τῷ κατασχεῖν τὴν πόλιν, 2, 57, 4. ἅμα τῷ διαυγάζειν, 3, 104, 5. ἅμα τῷ προσπεσεῖν αὐτῷ, 2, 53, 5. *& ſic ſexcenties cum dat. & infinitivo.* ἅμ' αὐτῷ προσπεσεῖν τὴν τῆς Καρχηδόνος ἅλωσιν *ex Gronovii conject. edidi* 10, 34, 2. *ubi vulgo* ἅμα τῷ προσπεσεῖν *absque* αὐτῷ *legebatur.* ἅμα τῷ πρὸς τὸ πρῶτον Φυλάκιον προσμίξαι τοὺς περὶ τὸν Διογένην, 10, 30, 6. *ubi articulum* τῷ, *quem ignorabant codices, adjecit Caſaubonus. Non ſolum vero accuſativus cum infinitivo poſt* ἅμα τῷ *ponitur, verum etiam nominativus caſus; veluti* ἅμα τῷ συνιδεῖν οἱ βάρβαροι τὸ γεγονὸς, 10, 31, 3. *ſed id quidem per trajectionem intelligendum, pro* οἱ βάρβαροι δὲ ἅμα τῷ συνιδεῖν *&c.*

Pro ἅμα *perperam dant* ἀλλὰ *veteres codices mssti* 2, 38, 4. *n. Viciſſim pro* ἀλλὰ *mendoſe dant* ἅμα 4, 45, 6.

Ἀμαξα. δήσας τοὺς ἀνθρώπους γυμνοὺς ταῖς ἁμάξαις εἵλκε, 23, 16, 5.

Ἀμαράκινον μύρον, 31, 4, 2.

Ἀμάρτημα γραφικὸν, ſcribarum error, 34, 3, 11.

Ἀμαυροῦν, obſcurare; τὴν δόξαν,

ξαν, 20, 4, 3. τὸ τέλος τῶν ἰδίων πράξεων, 22, 5, 11. n. ἀμαυροῦν καὶ ταπεινοῦν τι, minuere verbis, 6, 15, 7.

Ἀμαχητί, 10, 14, 13.

Ἀμβλεῖα γωνία, 4, 43, 9.

Ἀμβλυγώνιον, τὸ, 34, 6, 7.

Ἀμείβεσθαί τινα πᾶσι τοῖς τιμίοις, 12, 5, 3. σίτῳ ἀμείβονται, 4, 38, 5. ubi Caſaub. in frumento mutuum faciunt; *ſputo*, alternatim *alias invehunt*, *alias evehunt*, *nempe adjicitur*, ποτὲ μὲν εὐκαίρως ἐπάγοντες, ποτὲ δὲ λαμβάνοντες.

Ἀμείψις, permutatio mercium; τὰς ἀμείψεις ποιεῖσθαι πρός τινας, 10, 1, 5.

Ἀμελλήτως, haud cunctanter, ſine cunctatione, 4, 71, 10. 16, 34, 12.

Ἀμετάθετος ἐπιβολή, pertinax conſilium, a quo nullo pacto abſiſtere volumus, 2, 32, 5. ὁρμή, 15, 37, 7. διάληψις, judicium immutabile, 30, 17, 2.

Ἀμετάκλητος ὁρμή, effuſus impetus, 37, 2, 7.

Ἀμεταμέλητος αὐτοῖς ἔσεται πίστις, numquam pœnitebit eos præſtitæ fidei, 24, 12, 11. προαίρεσις, 21, 9, 11.

Ἀμηχανία. εἰς ἀμηχανίαν ἐνέπιπτε, 5, 78, 3. 22, 8, 9. ὁλοσχερὴς ἀμηχ. περιέστη αὐτούς, 36, 1, 1. εἰς πολλὴν ἀμηχανίαν ἦγεν αὐτούς, 36, 2, 9. ἐν ἀμηχανίαις εἶναι, 33, 10, 6. 35, 4, 7. n. ubi Verſimus ἐν ἀμηχανίᾳ ediderat, ex ingenio, ut videtur.

Ἄμιλλα καὶ ζῆλος ἐν τοῖς κινδύνοις, 6, 39, 8. ἄμιλλαν ποιεῖσθαι τῆς εἴς τινα εὐεργεσίας, 3, 98, 10.

Ἀμιλᾶσθαι πρὸς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν, 30, 10, 5. ὑπὲρ τοῦ φθάσαι, 5, 86, 8. περὶ τὸ προστεσὸν ἀεὶ πάντων ὁμοῦ ταῖς ἐπινοίαις ἀμιλλωμένων, 6, 18, 3.

Ἀμιξία, confuſionem *interpretatur Ern. minus recte; eſt* ſtatus rerum ubi nulla ſunt mutua commercia, ubi non communicant inter ſe homines, 1, 67, 3 & 11. *ubi bene Caſaubonus* ſeparata conſilia *vertit; nempe quod nec inter ſe communicarent ſeditioſi, quippe ſermonem alii aliorum non intelligentes; nec cum ducibus & probis viris, quippe quibus diffidebant. De quo & monuit idem Erneſtus in Addendis ad Lexicon Polyb.*

Ἀμμώδης χώρα, 12, 3, 2.

Ἀμνημόνευτος. οὐκ ἀμνημόνευτον παραλιπεῖν, 2, 35, 4.

Ἀμνησικάκητον ποιεῖσθαι (τινὶ) τὴν ἁμαρτίαν, culpam alicui condonare, 40, 12, 5.

Ἀμοιβή. τὴν οἰκίαν ἀμοιβὴν ἐπιφέρει αὐτοῖς τὸ δαιμόνιον, 1, 84, 10.

Ἄμοιρος, expers, 2, 17, 9. 37, 3, 6. τόπος ἄμοιρος θανασίμων θηρίων, 1, 56, 4.

Ἀμπελίνη βακτηρία, virga vitea, 29, 11, 5.

Ἄμπωτις, ἡ, τῆς ἀμπώτεως, receſſus maris, 1, 39, 3. 20, 5, 7. cf. Ἀνάπωτις.

Ἀμύθητον πλῆθος, 2, 26, 5.

Ἀμύνειν

Ἀμύνειν τινὶ, opem ferre, ſubvenire alicui, 6, 4, 2. ὅταν ἀμύνῃ τις πρὸ πάντων ἐν τοῖς δεινοῖς, ſi quis in periculis pro omnibus, *vel* ante omnes, propugnet, 6, 4, 8. ἀμύνασθαι σπεύδοντες διὰ τὰς ἐλαττώσεις, ſtudentes ulciſci clades, 2, 36, 6. ἀμύνεσθαι τοὺς ἠδικηκότας, ulciſci, punire auctores injuriæ, 2, 6, 9. 3, 30, 4. ἀμύνασθαί τινα, pugnare adverſus hoſtem, repellere, 3, 53, 6,

[illegible]ριον εὐκαιρότατον κατὰ τὴν Εὐρώπης, propugnaculum, 18, 32, 2.

Ἀμφήριστος, dubius, anceps. ἀμφηρίστους ἐλπίδας ἔχειν ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος, 5, 85, 6.

Ἀμφί. τοὺς ἀμφ' αὐτῷ Φυγόντας *mendoſe vulgo edebatur* 23, 2, 5. *pro* ἄμ' αὐτῷ.

Ἀμφιβάλλειν, dubitare, ligitare, περί τινων, 40, 10, 2,

Ἀμφιδήριτος νίκη, anceps victoria, 4, 33, 8. μάχη, 35, 2, 14.

Ἀμφιδοξεῖν περί τινων, dubitare de re, 32, 26, 5.

Ἀμφίδοξος κίνδυνος, anceps prælium, 9, 4, 4. ἀμφίδοξος νίκη, 11, 1, 8. ἀμφίδοξα τέλη τῶν κινδύνων, 18, 11, 11. ἀμφίδοξοι ἐλπίδες, 15, 1, 12.

Ἀμφίδρομος τόπος, locus in freto Siculo ubi in gyrum agitur curſu, aquæ, 34, 2, 5.

Ἀμφικτύονες. εἰ αὐτῷ τὸ τῶν Ἀμφικτυόνων συνέδριον συνέταττε, 40, 6, 6.

Ἀμφισβητεῖν, contendere, certare. ἠμφισβήτουν περὶ Σάρδονος, 8, 3, 3. ὑπέρ τινος, de re, 1, 2, 3. 3, 2, 4. & *nude* τινός, *per ellipſin præpoſitionis*, 1, 2, 6. 20, 4, 6. τινὶ ὑπέρ τινος, 1, 71, 5. τινὶ τινός, cum quo de qua re, 2, 71, 7. ἀμφισβητεῖν πρὸς τὰ λεγόμενα, opponere ſe dictis, 2, 2, 10. τὰ ἀμφισβητούμενα, res controverſiæ, controverſiæ, 1, 68, 11. 1, 80. 12, 12, 16, 4 & 7. *Sic* περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων *ex melioribus codicibus Polybio reſtituimus* 3, 21, 6. *pro vulgato olim* ἀμφισβητούντων.

Ἀμφισβήτησις, diſſidium, 5, 93, 4. ἀμφισβήτησις πραγμάτων, contentio de propagando imperio, 6, 48, 6.

Ἀμφίστομος δύναμις, ἀμφιστ. τάξις, acies bifrons, 2, 28, 6. 2, 29, 4.

Αν. 1) *pro* ἐὰν *poſitum, cum indicativo conſtruitur rariori uſu* 9, 31, 2. *n.* 2) *i. q.* κἂν, licet, quamvis, *aut in hoc mutandum*, 2, 56, 10. *n.* 3) *Potentialis particula; ter repetita in eadem phraſi*, 18, 18, 1. *temere omiſſa ab editoribus*, 2, 56, 2. *n. temere adjecta*, 3, 1, 6. *n.* 1, 1, 1. *Vbi in protaſi præceſſit conjunctio ei, in apodoſi promiſcue vel adjici vel omitti poteſt potentialis particula; vide Adnot. ad* 1, 1, 1. *T. V. p.* 105 *ſq.* 4) *Alii uſus:* ἐμοὶ δ' οὐ μόνον ἂν δοκῇ Καρχηδονίοις τὰ τότε συμβαίνοντα παρέχειν ἀπορίαν, 9, 3, 5. *ubi ſatisne ſana ſint illa verba*

ba ἂν δοκῇ παρέχειν, dubitare licet. οἷων γὰρ ἂν δέκα τινῶν εἶναι συμβαίνῃ τὸ τοῦ τείχους ὕψος, 9, 19, 6. ubi συμβαίνῃ ex Suida recepi pro vulgato συμβαίνει, quod vide an teneri debuerit legendumque ἀνὰ δέκα pro ἂν δέκα, ut ἀνὰ δέκα ſint deni.

Ἀνά. 1) *de tempore, ἀνὰ ἑκάστην (vel ἀν' ἑκάστην) ἡμέραν*, 1, 59, 12. 2, 2, 8. 3, 112, 6. (*i. q. καθ' ἑκάστην ἡμέραν*, 1, 68, 6). 2) *de directione motus*, ſurſum; *ἀνὰ τὸν Πάδον ποταμὸν*, adverſo flumine, 3, 75, 3. 3) ſecundum, pro ratione; *ἀνὰ τὸν αὐτὸν λόγον, ex Reiskii emendatione, pro vulgato ἅμα*, 3, 37, 1. 4) *diſtributive, de numeris; ἀνὰ τέτταρας*, quaternos, 2, 10, 3. *ἕκαστον στρατόπεδον, ἀνὰ τετρακισχιλίους πεζοὺς, ἱππεῖς δὲ τριακοσίους*, 1, 16, 2. 2, 24, 13. *ἀνὰ διακοσίους καὶ τριακοσίους ἱππεῖς*, partim ducenos, partim trecenos, 3, 104, 4. *ἀνὰ τρισχιλίους, καὶ πεντακισχιλίους, ποτὲ δὲ καὶ μυρίους*, alias ter mille, alias quinquies, ſemel etiam decem millia, 10, 46, 3. *ἀνὰ μέρος*, alternatim, ſua quisque vice, 4, 20, 10. *Conf. ἂν in fine.*

Ἀναβαίνειν ἐκ τῆς ἀγορᾶς ὡς ἐπὶ τὴν οἰκίαν, e foro (Romano) domum abire, 10, 4, 6. — „*nam in forum qui eunt, dicuntur Romanis deſcendere.*“ *Ern. εἰς τὸν πόλεμον ἀνέβαινον perperam olim erat editum pro ἐνέβαινον*, 2, 62, 6. *n. Sic ἀνέβαινε mendoſe pro ἐνέβαινε*, 5, 68, 3. *n. De flumine uſurpatum, eſt* augeri, intumeſcere; *vide προσαναβαίνειν.*

Ἀνάβασις, adſcenſus montis, 1, 55, 9. 3, 54, 4. 3, 60, 3. *αἱ ἀναβάσεις καὶ καταβάσεις*, 5, 8, 2.

Ἀναβάτης, ſeſſor, *de equite; οὐ μόνον τὸν χαλινὸν προσδέξασθαι, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀναβάτην, proverbialiter dictum*, 21, 12, 9.

Ἀναβιβάζειν τοὺς στρατιώτας ἐπὶ τὸ τεῖχος, milites jubere murum conſcendere, 7, 17, 9. *ἡ τύχη ἐπὶ τὴν ἐξώστραν, ἐπὶ τὴν σκηνὴν, ἀνεβίβαζε τὴν αὐτῶν ἄγνοιαν*, in ſcenam produxit, *i. e.* omnibus conſpicuam fecit, 11, 6, 8. 29, 7, 2.

Ἀναβλύειν, ſcaturire, ebullire, 34, 9, 7.

Ἀναβοᾶν, exclamare, 3, 62, 7. 10, 32, 6. *κατ' ὄνομα τὸν Ξάνθιππον ἀναβοῶντες*, cum clamore nominatim eum ducem poſtulârunt, 1, 33, 4. *ἀναβοῶντες ἐκ πολλοῦ, μένειν κατὰ χώραν*, adclamantes e longinquo, manerent in veſtigio, 8, 32, 3. *ἀνεβόα τις, βοήθεια*, exclamavit aliquis, auxilio venite! 13, 8, 5.

Ἀναβολὴ, 1) adſcenſus; *cum* ipſa adſcenſio; *tum* via qua adſcenditur; 10, 30, 5. 3, 51, 13. 1, 55, 10. *n. τῶν Ἄλπεων*, 3, 39, 9. *πρὸς τὰς Ἄλπεις*, 3, 50, 1. *αἱ εἰς τὸ ὄρος ἀναβολαὶ*, 5, 54, 7. *τὴν ἀνα-*

ἀναβολὴν ποιεῖσθαι, aſcendere, 3, 50, 3. 2) dilatio, mora; οὐδ' ἠντινοῦν ἀναβολὴν ἐποιήσαντο τῆς τιμωρίας, *Spicileg. ex lib.* XXIV. *num.* 3. *T. V. p.* 44. *Adde Adnot. ad* 1, 55, 10.

Ἀναγγέλλειν τι τινὶ, renunciare, denunciare, aperire alicui aliquid, 1, 43, 2. 2, 26, 2. 2, 27, 3. 20, 11, 8. τὶ πρός τινα, 1, 67, 11. renunciare legationem, 25, 2, 7.

Ἀνάγειν. 1) captivum, vinctum abducere, (*ſive de terra in naves, ſive e mari in terram, ſive undecumque ducere ad regem, ad imperatorem, Romam &c. conf.* ἀναφέρειν, ἀναλαλεῖν, ἀνατέμπειν.) 1, 29, 7. 2, 8, 2. 8, 22, 7. 8, 26, 2. 20, 11, 5. 27, 13, 14. *Sic paſſive,* ἀνάγεσθαι δεδεμένον 40, 4, 2. 2) ἀνάγειν τι εἰς παρασπόνδημα, ad fœderis violationem referre aliquid, interpretari ut perfidiam, 5, 67, 9. *cf.* ἄγειν. 3) ἀνάγεσθαι, vela dare, oram ſolvere, navi *vel* cum claſſe proficiſci, 1, 21, 4. 1, 23, 3. 2, 3, 8. 14, 10, 6. ἀνάγεσθαι ἐπί τινα, navi in aliquem invehi, 1, 46, 12. 4) τὴν πρόθεσιν ἐπὶ τέλος ἀναγαγεῖν *mendoſe ſcriptum videtur* 3, 5, 7. *pro* ἀγαγεῖν, *in quod conſentiunt libri ibid. vs.* 8.

Ἀναγκάζειν. ὅταν εἰς αὐτὸν ἀναγκασθεῖεν ὑπὸ τῆς πατρίδος αἱ τῶν ὅλων ἐλπίδες, *ſic conſentientibus libris editum erat* 10, 3, 7. *ubi* ἀναρτηθεῖεν *ex conjecti. correxi.*

Ἀναγκαῖος. ἀναγκαῖος καὶ συγγενὴς, 5, 71, 2. χρείας ἀναγκαίας παρέχεσθαί τινι, majoris momenti operam alicui præſtare, (*rendre des ſervices eſſentiels*) 12, 5, 1. ἀπονεύειν ἐπί τι τῶν ἀναγκαίων, ſecedere de via neceſſariæ cujusdem functionis cauſſa, corporis deonerandi cauſſa, 5, 56, 12. ἀψιλῇ τἀναγκαῖα παρασκευάζειν τινὶ, 1, 18, 5. εὐπορεῖν τοῖς ἀναγκαίοις, 1, 17, 2. τὰ μέτρια καὶ τἀναγκαῖα τῶν χορηγιῶν, modica, ſufficiens copia commeatuum maxime neceſſariorum, 1, 18, 11. τὰ ἀναγκαῖα, res magni momenti, 2, 35, 6. ἀναγκαιότερα καὶ συμφορώτερα λέγειν, 5, 49, 6. τὸ σφέτερον ἀναγκαιότερον τίθεσθαι τοῦ κοινοῦ, potius ducere, 4, 61, 5. ἀναγκαιότατα, res maximi momenti, 3, 32, 6. (*i. q.* κυριώτατα *ibid. vs.* 5.) 12, 28, 4. τὰ ἐν ἀνθρώποις ἀναγκαιότατα, res quæ hominibus cariſſimæ eſſe ſolent, 4, 61, 10. ἀναγκαιότατοι καιροὶ, tempora maxime neceſſaria, periculoſiſſima, 2, 60, 6. 4, 79, 3. ἀναγκαῖόν ἐστιν αὐτοῖς τοῦ δήμου εἰς τὸ διαλύεσθαι, populi conſenſu opus eſt ſenatui ad pacem concludendam, 6, 15, 9.

Ἀναγκαιότης πρός τινα, neceſſitudo, cognatio; *de adfinitate,* 18, 34, 10. 28, 19, 2. *Temere pro* ἀναγκαιότητα 4, 48, 9. *editum erat* συγγένειαν.

Ἀναγ-

Ἀναγκαίως καὶ] Φυσικῶς ἐπιτελούμενα, quæ fiunt naturæ neceſſitate, 6, 10, 2.

Ἀνάγκη. 1) κατ' ἀνάγκην, *i. q.* βίᾳ, vi, neceſſario, *active:* 1, 37, 7. *paſſive*, neceſſitate coacti, velint, nolint, 3, 67, 5. οἱ ἐξ ἀνάγκης οἰκέται, (*ſi vera ſcriptura*) ſervi, 39, 2, 4. *n.* 2) τὰ πρὸς τὰς ἀνάγκας ὄργανα, inſtrumenta torturæ, 15, 28, 2.

Ἀνάγνωσις, lectio, (*in qua mirum eſt quantum valeat uſus,*) 10, 47, 6 *ſqq.* lectio libri, 9, 1, 5.

Ἀναγορεύειν κήρυγμα, alta voce recitare, proclamare, 18, 29, 4 & 9.

Ἀναγράφειν, ſcribere, perſcribere, memoriæ prodere, τὰς πράξεις, *de hiſtorico*, 1, 1, 1. 2, 37, 4. 9, 45, 1. *De conſignatione rerum in publicis commentariis vel monumentis*, 12, 11, 5.

Ἀναγραφή, recenſio, enumeratio, 3, 33, 17. δημοσία ἀναγραφή, ſcriptum publicum, monumentum publicum, 12, 11, 4 *ſq.* & *vs.* 9. 12, 12, 1.

Ἀναγωγή. 1) erectio in altum. τὴν ἀναγωγὴν ποιεῖσθαι, *i. q.* ἀνάγεσθαι, oram ſolvere, vela dare, 1, 46, 10. 5, 95, 4. 14, 10, 4. *coll. vs.* 6. 16, 4, 4 & 6. 2) *figillatim* reditum *videtur ſignificare*, 1, 46, 7. εὐθέως ἐγένετο περὶ ἀναγωγήν. 3) αἵματος ἀναγωγή, ſanguinis rejectio, *crachement de ſang*, 2, 70, 6. 4) *i. q.* ἀγωγή, diſciplina, inſtitutio; πεφευγὼς τὴν Κρητικὴν ἀναγωγὴν, 33, 15, 5. *n.*

Ἀναγωγία, ἡ τοῖς ἀθληταῖς παρεπομένη, ruſticitas, ruditas, 7, 10, 5. *n. vulgo* ἀγωνία *mendoſe.*

Ἀνάγωγος, rudis, incultus, ferus, (*opp.* τῷ πολιτικῷ) 34, 14, 2. indoctus, literarum rudis, 12, 25, 6. (*i. q.* ἀδαὴς *vs.* 9.) *Sic apud Gellium VII.* 3. inerudite & ἀναγώγως.

Ἀναδασμοὶ γῆς, diviſiones agrorum, 4, 17, 4. 6, 9, 9. & *nude* ἀναδασμοὶ, 4, 81, 2 & 23.

Ἀναδεικνύειν, 1) oſtendere, declarare, demonſtrare. τὸν πυρσὸν ἀναδείξαντες, facem oſtendentes, tollentes, 8, 30, 10. ἀναδείξαντες αὐτοὺς, *pro* ἑαυτοὺς, ex occulto coorti, oſtendentes ſe hoſtibus, 2, 67, 1. πολέμιον, ἐχθρὸν τινὶ ἀναδεικνύναι ἑαυτὸν, 2, 46, 5. 11, 29, 3. ὃν ἀνέδειξαν εὐεργέτην αὐτῶν, publice prædicaverant, 1, 80, 12. ἀναδεδειχὼς ἑαυτὸν βασιλέα, regem ſe renunciaverat, 4, 48, 3, 4, 51, 3. *conf.* ἀνάδειξις. 2) reddere aliquem *talem*; Πλεύρατον μέγιστον τῶν κατὰ τὴν Ἰλλυρίδα δυναστῶν ἀναδεδείχατε, 22, 4. 3. *i. q.* πεπονήκατε *vs.* 2. — „reddidiſtis, *quod alias eſt* ἀποδεδείχατε.“ *Ern.* 3) ἀναδεδειγμένος, in lucem editus, natus. 30, 2, 6. *n. Corruptus aut defectus eſt locus* 32, 19, 9. τοῖς γε μὴν ἐκτὸς τὸν πόλεμον ἀναδεικνύειν, *ubi vide Adnot.*

Ἀναδεῖν, religare, adligare. *In verbo*

verbo med. ἀνεδείτο & ἀνεδήσατο τὰς ἀκμαλώτους ναῦς, 1, 28, 7. 3. 96, 6. 16, 6, 13. *In paſſivo, notione act. vel reciproca;* ἀναδεδεμένος τὴν ναῦν, navem e ſua revinctam trahens, 16, 6, 10.

Ἀνάδειξις τοῦ διαδήματος, ſolennis aſſumtio diadematis, inauguratio regis, 15, 26, 7.

Ἀναδενδρίτης οἶνος, vinum arbuſtivum, 34, 11, 1.

Ἀναδέχεσθαι. 1) ſuſcipere, in ſe recipere, ſuſtinere, *veluti* πράξεις, 4, 14, 3. 1, 81, 9. *Sic &* ἀνεδέξατο τὴν πρᾶξιν εἰς αὐτὸν, 8, 17, 4. ἀναδέξασθαι πόλεμον, bellum ſuſcipere, 1, 88, 12. 3, 10, 3. 29, 2, 2. πόλεις γενναίως ἀναδεδεγμέναι τὸν πόλ. quæ bellum generoſe ſuſtinuerant, 1, 82, 8. ἀναδεξάμενος πολιορκίαν, qui obſidionem ultro toleravit, 2, 61, 7. εὐγενῶς ἀναδέχεσθαι τὰς περιπετείας, 3, 4, 5. πολλὰς ἀναδεξάμενος χιόνας καὶ ταλαιπωρίας, ſuſtinuerat, toleraverat, 4, 70, 1. πᾶν βουληθῆναι ἀναδέξασθαι, omnia potius pati velle, 13, 4, 3. *n.* 2) recipere alicui, ſpondere, polliceri; *cum dat perſ. & accuſ. rei,* ἀναδέξασθαι τοῖς στρατιώταις τὴν τῶν ὀψωνίων ἀπόδοσιν, 11, 25, 9. *Sic &* recipere pro alio, polliceri pro alio; πᾶν ἀναδέχεσθαι διότι ποιήσομεν τὸ προσταττόμ. 39, 1, 6. *ſi modo ſana ibi & integra oratio. Rurſus cum ſuſt. infin.* ἀναδεχόμενος ἐγχειρισεῖν αὐτοῖς τὴν πόλιν, 5, 74, 7. περὶ τῶν ἑξῆς ἀνεδέχετο μελήσειν αὐτῷ, 10, 6, 6. πάντα ποιήσειν Ῥωμαίοις ἀναδεχόμενος, 32, 4, 3. 3) ſponſorem fieri pro aliquo: τὸν Μεγαλέαν Λεόντιος ἀνεδέξατο τῶν χρημάτων, 5, 16, 8. *cf. c.* 15, 9. & *c.* 27, 1 & 4. 4) exſpectare aliquem, 1, 52, 8. 3, 68, 6. 5) ἀναδεξάμενος (*ſcil.* τὸν λόγον) ἔφησεν, ſuſcipiens ſermonem, *prenant la parole,* 18, 20, 1. *Pro olim vulgato* ὧν οὐδ' ἀναδέχεσθαι ἠβουλήθη 33, 5, 5. *correxi* ὧν οὐδ' ἀνέχεσθαι.

Ἀναδιδόναι. 1) diſtribuere, *inter plures,* 2, 33, 4. 5, 64. 1. 2) offerre, tradere, (*etiam uni ſoli; gallice préſenter;*) χρυσοῦν στέφανον ἀνέδωκε μόνῳ τῶν παρόντων, 15, 31, 8. ἀνέδωκαν τοῖς ἄρχουσιν ἐπιστολὰς παρὰ τῶν βασιλέων, 29, 10, 7. 3) communicare cum aliquo; ἀναδίδωσι τὴν πρᾶξιν αὐτῷ, patrandæ rei conſilium cum eo communicavit, 8, 17, 2. *Huc pertinet illa phraſis Polybio familiaris,* διαβούλιον ἀναδιδόναι τοῖς φίλοις, ad deliberandum proponere, περί τινος, *vel,* τί δεῖ ποιεῖν, 5, 58, 2. 5, 102, 2. 7, 5, 2. *Fragm. gramm.* 18. *Conf.* & ἀποδιδόναι.

Ἀναδιδράσκειν, fuga ſalutem petere, 29, 7. 1. -- „*ſed corrige* ἀπεδίδρασκεν.“ *Ern. Ego vero, cur ſolicitandum ſit illud verbum, quamquam*

non

non adnotatum Lexicographis, non video.

Ἀναδοσις, 3, 57, 8. — „de cibis in cœna diſtributis, *ut apud Athen. & alios; verterim* perceptio, *nam jungitur* τροφή." *Ern. Immo vero*, digeſtio ciborum. *vide Adnot.*

Ἀναδοχή, ſponſio pecuniæ, 5, 27. 4. *n.* (*i. q.* ἐγγύη *vs.* 7. *& cap.* 28, 6.) *conf.* ἀναδέχεσθαι.

Ἀναδραμεῖν, *vide* ἀνατρέχειν.

Ἀναδρομή, receptio, facultas ſeſe recipiendi; ἀναδρομὴ γίγνοιτο, καὶ σφαλλοίμεθα, *Fr. gr.* 14.

Ἀναδύεσθαι. ἀνεδύετο τὴν ἔξοδον, vitavit, refugit expeditionem, 4, 7, 6.

Ἀναζευγνύναι, caſtra movere, progredi, proficiſci cum exercitu (*etiam ex urbe,*) 1, 11, 8. 1, 29, 6. 2, 54, 12. 3, 17, 1. 4, 64, 3. 31, 26, 8. *quo loco in verſione latina* caſtra movit *ſcribendum eſt, pro* revertitur. *Conf.* ἀναζυγή.

Ἀναζητεῖν. ἀναζητήσαντες τὴν προδοσίαν, inſtituta perquiſitione de proditione, 4, 33. 6. ἀναζητῆσαι τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνῃρημένων, 24, 8, 8. ἀναζητηθὲν, conquiſitum, 22, 26, 17.

Ἀναζυγή, profectio cum exercitu, 3, 44, 13. 3, 68, 1. 5, 1, 12. 5, 5, 14. ἀναζυγὴν ποιεῖσθαι, caſtra movere, (*ut* ἀναζευγνύναι) 2, 54, 10. 8, 28, 4. cum claſſe proficiſci, 5, 110, 5. χρησάμενοι κατὰ τὸ συνεχὲς ταῖς ἀναζυγαῖς, ſingulis diebus caſtra moventes, 5, 52, 3. περὶ ἀναζυγὴν ἐγένοντο, *Fr. gr.* 15. *ubi in lat. verſ. pro* reditum parabant, *oportebat* iter *vel* profectionem parabant, *vel* caſtra movebant, *ut Fr. gr.* 80.

Ἀναθαρρεῖν ταῖς ψυχαῖς, animos recipere, 1, 32. 8.

Ἀναθήματα, τὰ, templorum donaria, 11, 4, 1. 40. 7, 1.

Ἀναθηματικαὶ τιμαὶ, 27, 15, 3. — „*ſunt in* ſtatuis, imaginibus, coronis." *Ern. Vide Adn.*

Ἀναθυμιᾶσθαι, ſufflari, inflammari, augeri, *de odio*, 15, 25, 7.

Ἀναίδην. τῇ ἐξουσίᾳ ἀναίδην χρώμενος, 10, 26, 5. *corrige* ἀνέδην, *ut alibi fecimus; vide Adnot. & loca ibi citata.* (*Conf.* ἀνέδην.) *Ferenda tamen vulgata videri cuidam poſſit, ob locum mox ad vocem ſeq. citandum.*

Ἀναιδής. παύεσθαι τῆς ἀναιδοῦς ἐξουσίας, 32, 6, 7. *n. ubi nostri quidem* ἀναίδης *dabant, quod ex* ἀναίδην, *idque rurſus ex* ἀνέδην *detortum nobis viſum eſt.* ἡ ἀνέδην ἐξουσία *eodem modo dicitur quo* αἱ ἀνέδην ἡδοναὶ *apud Diodor. T. II, p.* 586. *lin.* 51. *ed. Weſſel. Conf. quæ notavimus ad Polyb.* 10, 26, 5.

Ἀναιρεῖν τὰ πρὸ τοῦ καλὰ, ſuperiora præclare facta evertere, delere; („irritas reddere ſuperiores victorias" *Ern.*) 15, 7, 6. τὴν συμμαχίαν ἀναιρεῖν, fœdus tollere, diſſolvere, 32, 1, 3. δόξαντες τὸν πόλεμον

λεμον ἀνηρηκέναι, cum putarent ſuſtuliſſe, confeciſſe ſe bellum *cum Romanis*, 9, 11, 2. *n. conf.* αἴρειν.

ἀναιρεῖσθαι καὶ θάπτειν τοὺς νεκρούς, tollere & ſepelire mortuos, 5, 86, 2. ἀναιρεῖσθαι πόλεμον, bellum ultro ſuſcipere, inferre, 20, 5, 3. *Fr. hiſt.* 57.

Ἀναίρεσις τῶν νεκρῶν, ſepultura mortuorum, 5, 86, 4 & 8.

Ἀναισχυντεῖν, impudentem eſſe, 30, 8, 4.

Ἀναισχυντία, impudentia, *quod non pudebat juvenes Romanos, ad militiam citatos, non reſpondere ad nomina*, 35, 4, 7. *mentiendi* impudentia, 12, 13, 3. obſcœnitas vitæ, obſcœni mores, 8, 12, 5. fœdum facinus, 40, 5, 5.

Ἀναισχυντογράφος, rerum obſcœnarum ſcriptor, 12, 13, 1.

Ἀναισχύντως κολακεύειν, ſine pudore, 28, 4, 9.

Ἀναναθαίρειν τὰ πρὸ ποδῶν, purgare viam, 10, 30, 8.

Ἀναπάθαρσις τοῦ πτώματος, expurgatio ruderum, s. materiæ ex ruina, 5, 100, 6.

Ἀναπαλεῖν. ἀναπαλεῖσθαι & ἀναπαλέσασθαι τινά, *verbo medio*, 1) ad ſe vocare, *de magiſtratu, rege, imperatore, qui inferiorem ad ſe vocat*, 1, 32, 3. 3, 71, 6. 5, 16, 1. ἀνεπαλοῦντο αὐτὸν εἰς τὰς συναρχίας, ad conſeſſum magiſtratuum citarunt eum, diem ei dixerunt, 4, 4, 2. *Sic Caſaubonus* τοὺς ὑπάτους ἀναπαλεσάμενοι 27, 7, 4. *interpretatus eſt* conſules vocatos in ſenatum; *ubi rectius fuerat* invocantes conſules, cum clamore eos obteſtantes. 2) receptui canere, milites revocare e pugna, 1, 45, 13. 3, 69, 13. *Paſſive*, ἀνακληθεὶς εἰς Ῥώμην, Romam accitus, 20, 11, 10. οἱ ἀνακεκλημένοι, *Romam* evocati *Achæi & alii Græci*, 32, 9, 5. 32, 22, 4. 33, 1, 7. 33, 13, 1.

Ἀνακαλύπτειν τι πρός τινα, aperire alicui aliquid, 4, 85, 6.

Ἀνακάμπτειν δὶς ἢ τρὶς, ultro citroque ire, 5, 102, 7.

Ἀνακινεῖν τινα, excutere aliquem, ſtudioſe exquirere ex aliquo, 10, 7, 4.

Ἀνακλᾶν. ἀνακλᾶται εἰς αὐτὸν τὸ κεφάλαιον τῶν πράξεων, ſumma rerum ad eum redit. 18, 22, 4.

Ἀνάκλασιν ποιεῖται ὁ ῥοῦς, refringitur, repercutitur curſus aquæ in obliquum, 4, 43, 9.

Ἀνακλήρωσις *ſcriptum maluerat Reiskius* 5, 93, 6. *pro* ἀπακλήρωσις, *quod vide.*

Ἀνακλητήρια, τὰ, τοῦ βασιλέως, ſolennis proclamario & inauguratio regis, *qui hactenus ſub tutoribus fuerat*, 18, 38, 3. 28, 10, 8.

Ἀνακλίνειν, diſcumbere facio, locum in lectulo adſigno. 31, 4, 5.

Ἀνακοινοῦν. ἀνεκοινοῦτο τῷ συνεδρίῳ τί δέον ἐστὶ ποιεῖν, concilio deliberandum propoſuit, 11, 26, 2.

Ἀνακομιδή, reditus, 1, 68, 13. 3, 106, 7. 4, 39, 6. &c. ἀνακομιδὴν ποιεῖσθαι, redire, 5, 22, 5.

Ἀνα-

Ἀνακομίζεσθαι. *Verbo medio*; στεύδων ἀνακομίσασθαι τὸ Φρούριον τοῖς Δυμαίοις, recipere caſtellum Dymæis, *i. e.* pro Dymæis, 4, 83, 2. *Verbo paſſ.* ἀνακομισθῆναι, redire, reverti, 3, 96, 14. 11, 24, 9. evadere *e naufragio*, recipere ſe aliquo *e pugna parata prospera*, 1, 38, 5. 3, 74, 8.

Ἀνακράζειν. πάντες ἅμα ἀνακραγόντες, 36, 5, 3,

Ἀνακραμεῖν. ἀνακραμάσαι πᾶσαν τὴν πίστιν εἰς τινὰ, 8, 21, 3.

Ἀνακρίνειν τινὰ, excutere percunctando, explorare, 2, 27, 3. 4, 68, 4. ὑπὲρ πράγματος, 8, 19, 6. 8, 21, 1.

Ἀνάκρισις, percunctatio, examen, 8, 19, 8. 12, 27, 3.

Ἀνακρούεσθαι, incipere orationem; ἔτι αὐτοῦ ταῦτ' ἀνακρουομένου, 4, 22, 11. — „*Proprie de* proluſione muſicorum; *unde Plato transtulit ad* exordium, initium rei, *dixitque v. c.* λόγον ἀνακρούεσθαι, *in Philebo T. II.* 13. *Id imitatus eſt cum multis Polybius.*“ *Ern.* — *Ejusdem uſus hujus verbi exempla nonnulla ex aliis auctoribus protulit Reiskius ad h. l. veluti Lucian. adv. Indoctum, T. III. ed. Hemſt. p.* 107. *c.* 8. *Plutarch. Convivial. Serm. p.* 161. *lin.* 29. *ed. Franc. & p.* 790, 46. *& p.* 996, 16. *Philoſtr. p.* 861, 11. *Euſeb. Hiſt. Eccl.* 7, 25.

Ἀνακτᾶσθαι, 1) recipere, τὴν ἀρχὴν, 3, 5, 2. τὰ πράγματα, 2, 1, 6. 18, 34, 3 & 6. 2) reficere, recreare, (*ut* ἀναλαμβάνειν) σώματα, ψυχὰς, 3, 60, 7. 3, 87, 3. 3) reparare, τὰς ἐκ τῶν περιστάσεων ἐλαττώσεις, 10, 33, 4.

Ἀνακύκλωσις πολιτειῶν, converſionum orbis in rebuspublicis, 6, 9, 10.

Ἀνακύπτειν, caput erigere, emergere, attolli, recreari; τὰ τῶν Καρχηδονίων ἀνέκυψε, 1, 55, 1. — „*Exempla plura ex taphorici in hoc verbo uſus congeſſit Dorvill. ad Charit. p.* 177.“ *Ern.*

Ἀναλαμβάνειν, 1) recipere, recuperare, τὴν ἀρχὴν, regnum, 22, 8, 1. τὴν σφετέραν δύναμιν, ſuas vires, priorem potentiam, 2, 18, 5. τοὺς ἐν Λιβύῃ μείναντας ναυτίσους ἀναλαβόντες, receptis militibus qui in Africa manſerant, 1, 36, 12.

2) accipere, *copias educendas*, ſecum ſumere, 1, 26, 5. 1, 29, 9. 1, 30, 2. 1, 32, 8. 2, 1, 6. 2, 27, 5. *&c. Eodem pertinet* τὴν στρατὴν ἀναλαβόντες, 2, 6, 6. ἀναλαμβ. εἰς τὴν ναῦν, in navem recipere aliquem, 30, 9, 8.

3) ſuſcipere; *variis modis; veluti* ἀναλαμβάνειν τὴν αἰτίαν τῶν συμβάντων, culpam ſuſcipere, reum culpæ fieri, 2, 50, 8. τὴν δυναστείαν, ſuſcipere, adire imperium, 3, 8, 2. τὴν ἀρχὴν, 22, 8, 1. πόλεμον, bellum ſuſcipere, *ſive ab aliis factum ſit belli initium, ut* 1, 71, 5. 1, 88, 11. 3, 8, 8. *ſive priores*

ipſi arma capiamus, *ut* 2, 46, 1. 3, 2, 5. 5, 1, 3. ἀναλαμβανειν Φανερῶς τὴν πρὸς Λακεδαιμονίους ἔχθειαν, 2, 46, 6. ἀναλαμβάνειν βίβλον, ſuſcipere librum, *id eſt* legere. 3, 9, 3. 26, 7, 5. *nempe* εἰς τὰς χεῖρας ἀναλαμβάνειν, in manus ſumere, *ut eſt* 30, 4, 11. 32, 8, 8. ἀναλαμβάνειν τέχνας καὶ ἐμπειρίας, artes ſuſcipere, *id eſt*, addiſcere, ſibi parare, addiſcere, 3, 4, 10. 9, 20, 8. τὴν ἐπὶ σωφροσύνῃ δόξαν ἀναλαμβ. ſibi parare, 32, 11, 2. τὸ τῆς ἱστορίας ἦθος ἀναλαμβάνειν, ſuſcipere perſonam hiſtorici, 1, 14, 5.

4) ἀναλαμβάνειν τὰς δυνάμεις, (*ſcil.* ἐκ τῆς ταλαιπωρίας) reficere, recreare milites, 3, 60, 2. 3, 85, 5. *Et reciproce, per ellipſin pronom.* ἑαυτὸν, ſe recipere, convaleſcere, 12, 26, 6. *conf.* προσαναλαμβάνειν.

5) τὴν ὁρμὴν τῆς νεὼς ἀναλαμβάνειν, curſum navis inhibere, 16, 3, 4.

Reiskius 39, 2, 7. *ex codicis Peireſciani præſcripto* καὶ λίαν ἀνειλῆφθαι *legendum judicaverat; minus probabiliter, ut nobis quidem viſum eſt.*

Ἀνάληψις, refectio, recreatio. ἀνάληψις καὶ θεραπεία τῶν ἀνδρῶν, 3, 87, 1.

Ἀναλογίας, *i. e.* τῆς περὶ τὰς ὁμοιότητας θεωρίας, ἔννοιαν ἔχειν, proportionum notitiam habere, 9, 20, 1.

Ἀναλογίζεσθαί τι, 10, 37, 10. ἀναλογιζόμενος ὅτι, 5, 109, 1.

Ἀναλύειν, (*i. q.* ἀπολύειν,) abire, redire, (*in caſtra.*) 3, 69, 14. ἀνέλυσαν ἐκ τῶν τόπων, 2, 32, 3. 16, 19, 10. εἰς παραχειμασίαν ἀνέλυσε. 5, 29, 8. ἀνέλυε τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἐν ἧπερ ἦκε, 4, 68, 4.

Ἀνάλωτος πόλις, inexpugnabilis, 3, 18, 3. non expugnata, 4, 63, 9.

Ἀνάμάχεσθαι τὴν περίπετειαν, reparare cladem, 1, 55, 5. ἀναμαχ. τοῖς ὅλοις, totis viribus bellum redintegrare, 6, 52, 6.

Ἀναμὶξ ἐκτὸς τάξεως ἐποιοῦντο τὴν μαχὴν, promiſcue pugnabant, 1, 45, 9. ἀναμὶξ ἀλλήλοις συμπεπτωκότες, 2, 28, 9. ἀναμὶξ γενέσθαι, promiſcue manum conſerere, 11, 13, 1. πάντες ἦσαν ἀναμὶξ ἀλλήλοις, omnes erant inter ſe permixti, 16, 4, 9. *Hinc forte defendi poſſit ſcriptura probatorum codicum veterum*, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἀναμὶξ τέκνοις καὶ γονεῦσι γηραιοῖς ἀπαγομένων, *pro quo ex Bav. editum eſt* ἀναμὶξ ἅμα τέκνοις, 2, 56, 7.

Ἀνάμνησις. ἀναμνήσεως χάριν, 4, 66, 10. ἀνάμνησιν ποιεῖσθαι, 2, 37, 6. κεφαλαιώδη, 1, 5, 4. ἡ τῶν ἰδίων περιπετειῶν ἀνάμνησις, 9, 10, 10.

Ἀναμφισβήτητος ἐλπὶς, 3, 64, 3. δόξα, fama, 18, 18, 12.

Ἀναμφισβητήτως κρατοῦντες τῶν ὑπαίθρων, 11, 18, 8.

Ἀναυδρία, 1, 31, 1. 3, 6, 12.

Ἀναν

Ἀνανδρος πρᾶξις, 5, 81, 1.
Ἀνάνδρως, 1, 11, 5, 3, 94, 4.
Ἀνανεοῦσθαί τι, in memoriam revocare, 5, 36, 7. 15, 25, 7. (*conf.* προσανανεοῦσθαι.) τὴν συμμαχίαν, renovare fœdus, 23, 1, 5. τὰ Φιλάνθρωπα, 4, 26, 8. 28, 10, 9. τὴν Φιλίαν, 11, 34, 11. τὰς συνθήκας, 7, 3, 1.
Ἀνανεύειν, 1) negare, repulſam dare, 16, 21, 9. 2) ἀνανευκὼς, erectus, in altum eminens, ſurſum ſpectans, 1, 23, 5. (*coll. cap.* 22, 8.) 18, 13, 3.
Ἀνανέωσις τῆς συμμαχίας, renovatio, 23, 1, 6 *ſq.*
Ἀναντανώνιστον σθένος, invictum robur, *Fr. gr.* 57.
Ἀνάντης, arduus, *pro* προσάντης *habet cod. Bav.* 5, 8, 1. *n.*
Ἀναντίῤῥητος. πᾶν τὸ ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων παραγγελθὲν ἀναντίῤῥητον γέγονεν, 28, 11, 4. ἀναντιῤῥήτους ἔχειν τὰς τῶν ἀΦροδισίων χρείας, 6, 7, 7.
Ἀναντιῤῥήτως, 23, 8, 11.
Ἀναξαίνεσθαι. τῆς διαΦορᾶς ἀναξαινομένης, recrudeſcente diſſenſione, 27, 6, 6.
Ἀνάξιος, *abſol.* indignus homo, 15, 26, 10.
Ἀναξυρίδες, αἱ, braccæ, 2, 28, 7. 2, 30, 1.
Ἀναπαύειν τινὰ, quietem dare, 3, 53, 9. ἀναπαύειν ἑαυτὸν ἐκ τῆς κακοπαθείας, requieſcere, 3, 42, 9. ἀναπαύεσθαι καὶ ῥαθυμεῖν, quietem & otium agere, 10, 20, 2.
Ἀνάπαυσις εὐσχήμων, honeſtum otium, 5, 75, 6. εἰς τὰς ἀναπαύσεις ὑπερτίθεσθαί τι, in tranquilliora tempora, in majus otium differre, 5, 104, 9. κατὰ τὰς ἀναπαύσεις καὶ ῥαθυμίας, per otium, 10, 9, 5. *opp.* οἱ τοῦ πράττειν καιροὶ, *ibid.*
Ἀναπείθειν. τούτοις τοῖς λόγοις ἀναπειθόμενος, commotus, 29, 3, 3.
Ἀνάπειρα, exercitatio, 5, 2, 4. ἀναπείραις καὶ μελέταις χρῆσθαι, 10, 20, 6. ἀνάπειρα τῶν πλοίων, 26, 7, 8. — „luſtratio navium, *cum periculum fit, an ſint integræ, inſtructæ.*“ *Ern. Adde,* & *an ſatis exercitati remiges.*
Ἀναπειρᾶσθαι ἅπασι τοῖς σκάΦεσι, navium omnium experimentum agere, 26, 7, 9.
Ἀναπέμπειν εἰς τὴν Ῥώμην, *viuctum* Romam mittere, 1, 7, 12. 29, 11, 9. 30, 9, 2. *conf.* ἀνάγειν, & ἀναλαλεῖσθαι.
Ἀναπετάννυμι. ἀναπεπταμένος τόπος, patens locus, 1, 51, 5. 6, 40. 10.
Ἀναπηδᾶν ἐπὶ τοὺς ἵππους, inſilire in equos, 6, 25, 4.
Ἀναπίπτειν, 1) reclinare ſe, *de remigibus remos adducentibus*, 1, 21, 2. *n.* 2) ἀναπίπτειν ταῖς ψυχαῖς, ταῖς ὁρμαῖς, animum abjicere, 4, 51, 8. 20, 4, 6.
Ἀναπλάττειν τι μεῖζον τοῦ συμβαίνοντος, animo ſibi fingere, 3, 94, 2.
Ἀναπλεῖν, 1) cum claſſe exire, (*i. q.* ἀνάγεσθαι) 1, 25, 9. *coll. vs.* 7. 1, 39, 1. 1, 64, 1.

99, 11, 9. 2) redire cum claſſe, 5, 102, 10. 3) ἀναπλεῖται ἐκ θαλάττης ὁ ποταμὸς, ſurſum, adverſo flumine navigari poteſt, 2, 16, 10.

³Ἀναπληροῦν. ὁ ἀναπληροῦν τὰς βίβλους καὶ ἐπιμετρῶν λόγος, 7, 7, 7.

²Ἀναπλήρωσις. εἰσφέρειν τὸ τρίτον μέρος τῆς γῆς εἰς τὴν τῶν προσλαμβανομένων οἰκητόρων ἀναπλήρωσιν, 5, 93, 6. n. ἀναπλήρωσιν ſuſpicatus erat Reiskius; ſed eadem fere notione teneri vulgata poterit, ad complendam menſuram, ut ſatis haberent novi cives.

³Ἀνάπλους, 1) exitus cum claſſe, profectio in altum, 1, 53, 13. 16. 2, 6. τὸν ἀνάπλουν ποιεῖσθαι, i. q. ἀνάγεσθαι, 1, 49, 12. 16, 2, 4. coll. vs. 2 & 5. Sic cod. Ang. 5, 5, 12. n. διὰ τὸν τῶν Ῥοδίων ἐπ' αὐτὸν ἀνάπλουν, 4, 19, 8. 2) reditum interpretatus eſt Valeſius 15, 24, 1. n. conf. ἀναπλεῖν.

³Ἀναπνεῖν, reſpirare a malis, 17, 11, 6. 17, 14, 6.

³Ἀναπνοή, 1) ſpiritus; ἵνας τῆς ἐσχάτης ἀναπνοῆς, 3, 63, 5. ὑπὸ τὴν ἀναπνοὴν, uno ſpiritu legere, 10, 47, 9. 2) reſpiratio a malis, 1, 71, 3.

³Ἀναπόδεικτος ἀπόφασις, abſque demonſtratione, 7, 13, 2.

³Ἀναπόκριτος, absque reſponſo; 1) paſſive, qui reſponſum non accipit, 4, 34, 1. 15, 2, 4. 23, 10, 13. 2) active, qui reſponſum non dat; ἀναπόκριτος οἰμωγή, ejulatus nullo dato reſponſo, 8, 23, 6.

³Ἀναπολόγητον ποιεῖν τὴν ἁμαρτίαν, 29, 4, 5. ἀναπολ. ψεῦδος, 12, 21, 10.

³Ἀναπομπή, deducti captivi Romam, 30, 9, 10. cf. ἀναπέμπειν.

³Ἀναπτύειν. κοχλίας σίαλον ἀναπτύων, 12, 13, 11.

³Ἀνάπτω. 1) incendo; ὑπολαβόντες αὐτομάτως ἀνῆφθαι τὸν χάραξ, 14, 5, 1. 2) ſublime ſuſpendo; καταῤῥάκται διὰ μηχανημάτων ἀνημμένοι, Spicileg. ex lib. X. num. 2.

³Ἀνάπωτις, 10, 14, 2. i. q. ἄμπωτις.

³Ἀναρίθμητον πλῆθος, 4, 75, 7. 5, 44, 1. 9, 6, 9.

³Ἀνάριστος, impranſus, 3, 71, 10. 3, 72, 3.

³Ἀναρπάζειν. ἄρδην ἀνηρπάσθη, funditus deleta eſt urbs, & ex oculis hominum erepta. 4, 54, 6.

³Ἀνάρπαστος. ποιῶν ἀναρπάστους αὐτῶν τοὺς βίους, opes eorum in prædam conceſſit, fortunas eorum evertit, 9, 26, 7. Videtur ἀναρπαστὸς acute ſcribendum, quia eſt a verbo ἀναρπάζω, non ab ἁρπάζω cum a privativo.

³Ἀναῤῥηγνύειν ὑπόνομον, perfringere fornicem canalis ſubterranei, 5, 71, 9.

³Ἀναρτᾶν. ὅταν εἰς αὐτὸν ἀναρτηθεῖεν ὑπὸ τῆς πατρίδος αἱ τῶν ὅλων ἐλπίδες, 10, 3, 7. n. ubi vulgo ἀναγκασθεῖεν legebatur. conf. ἐξαρτᾶν.

³Ἀνατείνειν, ad bellum concitare, Fr. hiſt. 66.

³Ἀνα-

Ἀνασκάπτειν ναοὺς ἐκ θεμελίων, 16, 1, 6.

Ἀνασκευάζειν συνθήκας, fœdera evertere, dissolvere, 9, 31, 6. 9, 32, 8. Φήμην, famam evertere, 12, 25, 4.

Ἀνάσκητος, non exercitatus, 1, 61, 4. 3, 70, 10. 3, 106, 5.

Ἀνασκολοπίζειν, cruci adfigere, *Spicil. lib. X. num.* 2..

Ἀνασοβεῖν, terrere, 38, 1, 8.

Ἀνασπᾶν, τὰς γεφύρας, 2, 32, 9. τὰς σανίδας τῆς γεφύρας, 2, 5, 5. 3, 66, 4. τὰς πυλίδας, 5, 39, 4. τὰς ἀγκύρας, 5, 110, 4. ἀνασπᾶν τὰς ναῦς ἐκ τοῦ κινδύνου, 16, 30, 4.

Ἀνάσπαστος, retractus, excitus, commotus ad discedendum ex aliquo loco, 2, 53, 5. sede sua expulsus, 24, 8, 6.

Ἀνάστασις, *surrectio ex insidiis*, 5, 70, 8. *nempe sic ibi perperam vulgo pro* διανάστασις *erat editum.* ἀναστάσεις τῶν ἀντιπολιτευομένων, *factiones*, 30, 7, 8. *n. sed ibi cum Reiskio* ἀνατάσεις *restituimus Polybio.* τὴν τῶν οἰκετῶν ἀνάστασιν 40, 2, 10. abductionem *interpretatus est Valesius;* elevationem in numerum civium & militum *Toupius; nos* motum, turbas, seditionem, insurrectionem. *vide Adnot.*

Ἀνάστατος. ἀναστάτους ποιεῖν, eversa urbe, sedibus suis pellere cives, 4, 27, 6. 9, 9, 4. perdere, delere, 15, 20, 8. πόλεις καὶ βίους ἀναστάτους ποιεῖν, urbes & fortunas evertere, 3, 81, 6. εἰς τέλος ἀναστ. ποιεῖν πόλιν, funditus delere, 4, 53, 4, ἀνάστατον ποιεῖν χώραν, vastare regionem & cultoribus vacuam reddere, 28, 8, 3. ἀνάστατον γενέσθαι ὑπό τινος, sedibus suis pelli ab aliquo, 2, 9, 8. 18, 34, 7. everti, deleri, *de urbe*, 17, 4, 6.

Ἀνασταυροῦν, crucifigere, e cruce suspendere, 1, 11, 5. 1, 24, 6. 1, 79, 4. 5, 54, 6 *sq.* ἀνασταυρῶσαι τὸ σῶμα, 8, 23, 3.

Ἀνάστειρος ναῦς, navis cujus pars anterior & rostrum magis solito in altum erigitur, 16, 3, 8. *n.*

Ἀναστέλλειν τοὺς ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων μαχομένους, repellere, depellere, 8, 6, 1. ἀναστέλλεσθαι, sese continere, inhibere se, 9, 22, 9. *n.* — „dissimulare, tegere animum & mores.“ *Ern.*

Ἀνάστημα, τὸ, locus eminens, *Tom. V. p.* 27. *sub fin.*

Ἀναστομοῦν τὰς διώρυγας τοῦ Νείλου, aperire Nili claustra, 5, 62, 4. *n.*

Ἀναστρατοπεδεία, ἡ, mutatio castrorum, profectio e castris, 6, 40, 1.

Ἀναστρατοπεδεύειν, castra movere, 1, 24, 4. 3, 110, 4. 4, 18, 9. 14, 10, 8.

Ἀναστρέφειν, 1) invertere, convertere, *intellige* τὸν ἵππον, 11, 21, 3. *Et omnino per ellipsin pronominis* ἑαυτὸν, sese convertere, reverti, 1, 50, 2. 1, 76, 4 *sq.* 4, 11, 2.

4, 12, 7. *& ſæpe alias.* 2) ἀναστρέφεσθαι, verſari, agere; *ut*, θρασέως καὶ προπετῶς, 1, 9, 7. ναυθρῶς ἀνεστράφη, 1, 74, 13. ῥαθύμως, 1, 86, 5. 3, 76, 9. περί τι, negligenter verſari in re, 12, 27, 3. (*ſed hic quidem* ἀνεστράφη *ex Caſauboni eſt conject. & mssti* ἀπεστράφη *habent, quod vide.*) ἀσεβῶς ἀναστρέφεσθαι εἰς τινα, 25, 1, 10. ἀναστρ. ἐν πράγμασι, in rebus gerendis verſari, 1, 14, 7. ἐν ταῖς ἡγεμονείαις, in imperiis verſari, ducis munere fungi, 9, 21, 5. ἐπὶ ταῖς κυνηγεσίαις (*putabam* ἐν ταῖς κυνηγ.) ἀναστρεφόμενος, venationibus occupatus, venationibus dans operam, 32, 15, 19.

Pro olim vulgato ἀνέστρεψαν τοὺς ἀνδριάντας, 5, 9, 3. *ex codicum præſcripto correxi,* ἀνέτρεψαν, ſtatuas everterunt. *Similiter* 30, 8, 3. *ubi vulgo legitur* τὸ δοκοῦν εἶναι περὶ αὐτοὺς τολμηρὸν καὶ παράβολον ἀνέστρεψαν, *corrigendum* ἀνέτρεψαν *putem*, fortitudinis, quæ eis ineſſe viſa erat, laudem everterunt: *quam emendationem a Reiskio etiam, obiter quidem, & alio loco (p. 364.) commendatam video. conf.* ἀνατρέπω.

Ἀναστροφή, 1) converſio. ἐξ ἀναστροφῆς ἐπανῆλθον εἰς τὴν πόλιν, converſo agmine, retro converſo itinere, in urbem redierunt, 4, 54, 4. equites pugnare ſolent ἐξ ἀναστροφῆς καὶ μεταβολῆς, convertendo ſe, recipiendo ſe, & rurſus in hoſtem redeundo, 3, 115, 3. *Sigillatim in imperio militari, ex Tacticorum præſcripto,* ἀναστροφὴ reſpondet τῇ ἐπιστροφῇ, *& eſt* nova converſio poſt ἐπιστροφὴν facta, *ſive* converſio in priorem locum ſtatumque. *vide* 10, 21, 2 *ſq. n.*

2) vitæ actio, vitæ genus; *ut*, κατὰ τὴν λοιπὴν ἀναστροφὴν τεθαυμασμένος, 4, 82, 1. *conf.* ἀναστρέφεσθαι.

3) mora, tempus. ἀναστροφὴν διδόναι τινὶ εἰς τὶ, 1, 66, 3. 2, 33, 3. πρὸς τὶ, 8, 26, 7. οὐδὲ τὸν τυχόντα χρόνον ἀναστροφὴν δόντες, 1, 70, 4. οὐ δέδωκε χρόνον οὐδ' ἀναστροφὴν ταῖς ἐπιβολαῖς αὐτῶν, 3, 93, 3. τοτ' ἤδη τῶν πραγμάτων οὐκ ἔτι διδόντων ἀναστροφήν, 2, 51, 4. 11, 1, 2. πῶς ἂν ἔτι γένοιτό τις ἀναστροφὴ καὶ λάβοι χρόνον πρὸς &c. 23, 14, 8. λαμβάνειν ἀναστροφὴν πρὸς τὰς παρασκευάς, 24, 6, 2.

Ἀνασώζειν. οἱ ἐκ τῆς φυγῆς ἀνασωζόμενοι, 18, 10, 2. *conf.* συνανασώζειν.

Ἀνασωρεύειν τὸν χοῦν, 8, 35, 5. *n.*

Ἀνάτασις, ἡ, 1) minæ, 4, 4, 7. *n.* 30, 4, 2. 30, 7, 8. *n. Fr. gr.* 17. 2) ἡ εἰς ὕψος ἀνάτασις, altitudo, 5, 44, 3. 8, 15, 3. 10, 13, 8.

Ἀνατατικὴ ἐπιστολή, minaces literæ, 5, 43, 5.

Ἀνατατικῶς, minaciter, 4, 4, 7. 22, 17, 6. *Fr. gr.* 16.

Ἀνα-

Ἀνατείνειν. 1) extendere, porrigere; (*i. q.* ἐκτείνειν.) πρὸς τὸ πέλαγος ἀνατείναντες τὸ δεξιὸν κέρας τοῦ στόλου, 1, 27, 3. *Et neutraliter*, extendere ſe, porrigi; *promontorium* ἀνατεῖνον εἰς τὸ πέλαγος, 1, 27, 4. *Cephallenia inſula* ὡς εἰς τὸ Σικελικὸν ἀνατείνουσα πέλαγος, 4, 3, 9.

2) in altum protendi, in altitudinem erigi, altum eſſe; λόφοι πρὸς ὕψος ἱκανὸν ἀνατείνοντες, 18, 5, 9. *Et nude* ἀνατείνειν; λόφος ἀνατείνων ἱκανὸν, 11, 5, 5. *Rurſus forma paſſiva verbi*; οἰκίαι εἰς ὕψος ἀνατεταμέναι, 9, 21, 10.

3) ἀνατείνεσθαι & ἀναταθῆναι, minari, 5. 55, 1. 5, 58, 1. *Fr. gr.* 16. *cum infin.* ἀνετείνοντο διαρπάσειν τὰ θρέμματα, 4, 18, 10. *cum dat.* τοὺς μὲν παρακαλῶν, οἷς δ' ἀνατεινόμενος, 4, 82, 8. *Nempe intelligitur* τὸν Φόβον, *ut ſit proprie* metum alicui intendere *vel* incutere; *quod nomen diſerte adjicitur* 2, 52, 1. ἀνατεινόμενος αὐτοῖς τὸν Φόβον. & 31, 21, 13. ἀνατεθεὶς (αὐτοῖς) τὸν Φόβον τοῦτον.

Ἀνατέλλειν, oriri, *de ſignis cœleſtibus*, 9, 15, 10.

Ἀνατήκεσθαι, liquefieri, *de nive*, 2, 16, 9.

Ἀνάτηξις τῶν χιόνων, 9, 43, 5.

Ἀνατιθέναι. 1) τοῦτον ἀνέθεσαν, *ſcil.* εἰς τὸν σταυρὸν, cruci hunc impoſuerunt, *vel* in crucem erexerunt, e cruce ſuſpenderunt, 1, 86, 6. *n.* (*quemadmodum v. c.* ἀναθήματα *ſunt tabulæ altaribus* impoſitæ, *vel ſuper eis* erectæ, *aut e parietibus templorum* ſuſpenſæ.) βωμὸν τῆς Ἑστίας ἀνέθεσαν, aram poſuerunt, erexerunt, ſtatuerunt, 5, 93, 10.

2) tribuere, adſcribere, imputare alicui aliquid; *veluti* ſententiam aliquam, ἀνατιθέναί τινὶ γνώμην τινὰ, 4, 24, 2. culpam, ἀνατιθ. τὴν αἰτίαν τῶν γεγονότων ἐπί τινα, *vel* τινὶ, 5, 1, 8. 24, 2, 6. οἱ Ῥωμαῖοι πᾶσαν τὴν ἐξ αὐτῶν χάριν τῷ Δημητρίῳ ἀνέθεσαν, Romani omnia ſua beneficia (*in Philippum collata*) Demetrio imputata volebant, *i. e.* Demetrii cauſſa ſe ea omnia feciſſe præ ſe ferebant, 24, 7, 4. *quod ipſum ibid. vs.* 1. *dicit*; πᾶσαν τὴν ἐξ αὐτῶν χάριν εἰς τὸν Δημήτριον ἀπερείδοντο.

3) τοῖς ἀκροάμασι τὰς ἀκοὰς ἀνατεθεικὼς, cantoribus aures adcommodans, 24, 3, 9. *quam phraſin Ernеſtus cum illa*, ἀνατιθέναι βωμὸν, *confert*, *ut*, *quemadmodum illa verti poteſt* dedicare aram, ſic ἀνατιθέναι τινὶ τὰς ἀκοὰς *ſit* aures alicui dicare, *vel* dedere, *ut ait Cicero.*

4) ἡ τῆς ἐφεδείας πίστις εἰς τοὺς ἱππεῖς ἀνατίθεται, circuitionis fides curæ equitum demandatur, equitibus injungitur, 6, 35, 8. ἀνέθεντο περὶ τούτων εἰς τὴν σύγ-

αλητον, eam rem ad ſenatum rejecerunt, 22, 27, 11.

Ἀνατολή, 1) ortus ſolis, ἡ κατὰ τὸν ἥλιον ἀνατολή, 11, 22, 6. *De* mundi plaga orientali *in plurali numero amat uſurpari, αἱ ἀνατολαί, ut ſicut αἱ δυσμαί, αἱ ἄρκτοι, & ſimilia*; 11, 6, 4. 2, 14, 4. 5, 22, 2. κατὰ χειμερινὰς ἀνατολὰς τῆς πόλεως, 5, 22, 3. *conf.* θερινός. 2) fluvii ortus & fontes; *αἱ ἀνατολαὶ τοῦ* Πάδου, 2, 17, 4.

Ἀνατρέπειν, evertere; ἀνατρέπουσι καὶ συμπατοῦσιν ἀλλήλους, ſe invicem evertunt, ſternunt, & proculcant, 6, 31, 12. ἀνατρέπειν πόλιν evertere urbem, 30, 15, 5. τὰς εἰκόνας, 4, 62, 2. τὰς τιμὰς, 28, 7, 9 & 12. *Sic &* τοὺς ἀνδριάντας, 5, 9, 3. *n. ubi mendoſe vulgo omnes* ἀνέστρεψαν *pro* ἀνέτρεψαν *dederant. Parique ratione* 30, 8. 3. ἀνέτρεψαν *ſcribendum pro* ἀνέστρεψαν, *quod obſervationem noſtram effugerat, ſed monitum ſupra ad verbum* ἀναστρέφειν.

Paſſive ἀνετράπησαν ταῖς ψυχαῖς, concidetunt animis, 22, 8, 8. ἀνετράπησαν *temere & perperam editum erat* 3, 74, 2. *pro* ἐτράπησαν, in fugam verſi ſunt. *Rurſus* ἀνετράπη *perperam olim vulgatum pro* ἐνετράπη, 22, 14, 5. *n.*

Ἀνατρέχειν, recurrere, redire, celeriter redire; ἀνέτρεχον εἰς τὰς ἐξ ἀρχῆς τάξεις, 2, 67, 6. *Sic* 4, 12, 5. *Præſertim de navibus; ubi ſimpliciter* redire *denotat, ut* 1, 50, 4 & 8. 7, 3, 6. *De equis qui aberrant de via,* 3, 53, 10.

2) ἀνατρέχειν κατὰ δύναμιν, pro viribus emendare peccata, 2, 13, 4. *ſicut gallice dicimus, revenir ſur ſes pas. Sic* ἀνατρέχουσι καὶ διορθοῦνται σφᾶς αὐτοὺς, 26, 3, 12.

3) ἀναδραμεῖν τοῖς χρόνοις, temporibus retrogredi & paulo altius repetere rem, 1, 12, 6. 2, 14, 1. 2, 37, 7. 3, 1, 2. *Sic* ἀναδραμεῖν ἐπί τι, 5. 40, 4.

Ἀναφαίνειν τινὶ τὸ σημεῖον, ſublatum oſtendere ſignum, 5, 22, 10. (*i. q.* ἄρειν τὸ σύνθημα, 5, 21, 2.)

Paſſ. ἀναφαίνεσθαι, adparere, in conſpectum venire, 10, 48, 7.

Ἀναφανδὸν, palam, 13, 4, 5. 32, 21, 11.

Ἀναφέρειν, 1) ſurſum ferre, ſurſum ducere; ἡ πλατεῖα ἀναφέρουσα ἐπὶ τὴν ἀγοράν, via ſurſum ducens in forum, 8, 31, 1. *Et paſſive* ἀναφέρονται ζώδια, oriuntur ſupra horizontem, 9, 15, 8. (*i. q.* ἀνατέλλουσι *vel* ἐπιτέλλουσι.)

2) perferre aliquid ad aliquem, deferre, (*præſertim* ad eum qui dignitate ſuperior eſt; *conf.* ἀνάγειν, ἀναπέμπειν.) τοῖς ὑποτεταγμένοις ἀναφέρειν ἐπέταξαν ἀπογραφὰς τῶν ἐν ταῖς ἡλικίαις, 2, 23, 9. 2, 24, 10. ὁ παῖς ἀναφέρει τὴν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν

τὸν Σωσίβιον, 5, 38, 2 *ſq.* ὁ ἔφοδος ἀναφέρει τὸ σύνθημα πρὸς τὸν χιλίαρχον, 6, 36, 6. ἡ ὑπόνοια ἐπὶ τὸν Λίβιον (*qui erat præfectus urbis*) ἀνοισθήσεται πρῶτον, 8, 59, 8. *Eodem pertinet* ἀναφέρειν τῷ δήμῳ (*intell.* τὸ διαβούλιον) περὶ διαλύσεως, de pace referre ad populum, deliberationem proponere populo, 15, 8, 13. (*conf.* ἀναφορά.) πάντες ἀναφέρουσι τὰς ὠφελείας τοῖς ἑαυτῶν στρατοπέδοις, 10, 16, 4. καθ' ἑκάστην ἡμέραν τακτὸν ἀναφέρειν μέτρον, 3, 100, 3. *Sic de pecunia quæ in ærarium populi Rom. infertur*, 34, 9, 9.

3) perferre, tolerare, ſuſtinere, & ſuſtinendo ſuperare; ἀναφέρειν φθόνους καὶ διαβολὰς, 1, 36, 3. *n.* τὸν κλύδωνα, 1, 60, 10. *n.* τὸν πόλεμον, 4, 59, 10.

4) mente, cogitatione, *vel* opinione referre aliquid ad aliquid *vel* ad aliquem; πάσας ἐπιβολὰς πρὸς ἓν ἀναφέρειν τέλος, 2, 43, 7. *conf.* ἀναφορά. τὴν αἰτίαν τοῦ πράγματος ἐπιφέρειν ἐπί τινα *vel* εἰς τινα, 4, 60, 7. 7, 13, 3. 10, 5, 8. τὰ ἀναφερόμενα εἰς Ἀννίβαν περὶ τῆς ὠμότητος, 9, 24, 8. ταῦτα ἐπὶ τὴν τῶν Ἀχαιῶν προαίρεσιν ἀνοιστέον, hæc ad Achæorum inſtitutum referenda ſunt, cauſa horum repetenda ab Achæorum inſtituto, 2, 42, 4. ἀναφέροντες ἐπ' αὐτοὺς (*i. q.* ἐφ' ἑαυτοὺς) τὸ παραπλήσιον, ſimilem fortem ad ſe referentes, *i. e.* cogitantes idem ſibi ipſis poſſe accidere, 6, 6, 6. πρὸς ταύτην ἀναφέροντες τὴν ἔννοιαν, 2, 23, 8. *n. ubi ſi vera ſcriptura eſt, neutraliter vel reciproce ſumitur verbum, ſive per ellipſin accuſativi* ἑαυτοὺς *aut* τὸν νοῦν, *ut Reiskius voluit, ſive intelligendo* ἀναφέροντες τὰς ἐπιβολὰς καὶ τὰς πράξεις, *quæ vocabula adjiciuntur*. 2, 43, 7.

Pro eo quod codices mſsti dabant, & quod defendit Reiskius, ἀνέφερον οἱ περὶ τὸν Ἄτταλον τῷ τῶν καταφράκτων νεῶν πλήθει, 16, 4, 2. *perſpecte, ut nobis viſum erat,* διέφερον *correxit Caſaubonus.*

Ἀναφθέγξασθαί τι, vocem aliquam emittere, 17, 5, 6. *Cf.* ἐπιφθέγγεσθαι & προσεπιφθεγγ.

Ἀναφορὰ, *conf.* ἀναφέρω. 1) reſpectus ad aliquid, relatio ad finem; πρὸς ἓν γίγνεται τέλος ἡ ἀναφορὰ ἁπάντων, 1, 3, 4. πᾶσαι αἱ πράξεις πρὸς ἓν τέλος ἤρξαντο τὴν ἀναφορὰν ἔχειν, 4, 28, 3. τὴν ἀναφορὰν ποιεῖσθαι πρός τι, 5, 105, 5. *i. q.* ἀποβλέπειν πρὸς ἐκεῖνον τὸν σκοπὸν, *ibid.* οὐ χρὴ ποιεῖσθαι τὴν ἀναφορὰν ἐπὶ τοῦτο, non cogitandum eſt de hoc; id, de quo agitur, non eſt ad hoc referendum, 2, 17, 2.

2) referre ad aliquem, & ejus voluntati rem permittere; τὴν ἀναφορὰν ἐποιοῦντο πρὸς ἐκεῖνον, ad ipſum de omnibus refe-

referebant, 5, 26, 5. ἡ ἀμφορὰ τούτων γίγνεται πρὸς τὴν σύγκλητον, 6, 17, 6. 17, 10, 1. 23, 4, 1. οὐδὲ ἀναφορὰν ἔχει τὸ διαβούλιον, *nempe* πρὸς *vel* ἐπὶ τὸν δῆμον, ne referre quidem de ea re ad Populum licet, 15, 8, 13. ἔδει γίγνεσθαι τὴν ἀναφορὰν ἐπὶ Ῥωμαίους, 22, 13, 6. *ſcilicet* ἐπὶ τὸν δῆμον τῶν Ῥωμαίων, *ibid. vs.* 16.

Ἀναφυσήματα, τὰ, τῶν κρατήρων, efflationes, eructationes flammarum, 34, 11, 17 *ſq.*

Ἀναφωνεῖν, exclamare, 3, 33, 4.

Ἀναχαλᾶσθαι, remitti, laxari, *de vinculo*, 6, 23, 11.

Ἀναχωρεῖν, 1) redire, reverti, *diſcedere*, *abire*. 1, 11, 15. 3, 8, 4. 28, 7, 7. 29, 9, 4. 32, 22, 9. 33, 11, 4. *&c.* *Sic* decedere *de provincia*, 1, 17, 6. *de quo loco conf. Adn. ad* 28, 3, 4.

2) *Sigillatim*, recedere, abſiſtere a negotiis, a propoſito, ab inſtituto; ἀναχωρήσουσι καὶ συγκαταθήσονται διότι *&c.* diſcedent a propoſito, abſiſtent, non urgebunt poſtulatum, 26, 1, 5. *In eamdem ſententiam interpretatus ſum* ἀνεχώρησεν ἐκ τῶν πραγμάτων 29, 10, 5. *n.* urgere ſuam ſententiam amplius noluit; *ſed adjectum vocab.* τῶν πραγμάτων *in plur. num. videtur utique aliquid amplius ſignificare*, receſſit a negotiis & abſtinuit dehinc adminiſtratione rerum; *quam in ſententiam locum hunc interpretatus erat Caſaubonus. Et ſic haud dubie ipſum verbum* ἀναχωροῦντες *nude per ſe ſignificat*, qui negotiis abſtinuerunt, ab adminiſtranda republica receſſerunt, 28, 3, 4 *ſq. n.* 30, 10, 5. *& ſunt iidem quos* τὴν ἡσυχίαν ἄγοντας *dicit* 28, 3, 8. *Sic rurſus* ἀναχωρητικὸς ἐκ τῶν ἐπισήμων ἐξόδων 32, 12, 7. *eſt* quæ abſtinuerat a pompis publicis.

3) πολισμάτιον ἀναχωρητικὸς ἀπὸ τῆς θαλάττης, oppidulum a mari non nihil remotum, 2, 11, 16.

Ἀναχώρησις, reditus, 10, 11, 3. τὴν ἀναχώρησιν ποιεῖσθαι ἐπὶ πόδα, 8, 16, 5. ἡ ἐπὶ πόδα ἀναχώρησις *eſt proprium pugnæ manipulorum Romanorum*, 2, 33, 7. ἡ εἰς τοὔπισθεν ἀναχώρησις, 2, 29, 3.

Ἀνδραγαθεῖν, fortiter agere, 1, 45, 3. *n.* 3, 71, 10. 6, 39, 2. 10, 11, 6. 14, 5, 8.

Ἀνδραγάθημα. ἀνδραγαθήμασι *habent codices nonnulli pro* ἀνδραγαθήσασι 1, 45, 3. *n.*

Ἀνδραγαθία, fortitudo, virtus, 2, 38, 3. 5, 60, 3. 6, 37, 10. 6, 39, 2 & 9. 18, 17, 2.

Ἀνδραποδίζεσθαι, 15, 4, 2. *conf.* ἐξανδραποδ.

Ἀνδραποδιστής, plagiarius, qui liberos homines in ſervitutem rapit, 12, 9, 2. 12, 10, 6.

Ἀνδράποδον. ἀνδράποδα καὶ βλάκας, 16, 22, 5.

Ἀνδρεία & ἀνδρία, 1, 6, 4. *n.*

Ἀνδρόγυνος, effeminatus, timidus, 38, 4, 9.

Ἀνδρομήκης. ὡς ἀνδρομήκους ὕψους,

ὕψους, 8, 7, 6. βάθος ὡς ἀνδρόμηκες, 10, 46, 3.

Ἀνδρότορνος, pathicus, 8, 11, 12. *ex Theopompo.*

Ἀνδρώδης τῇ Φύσει, 16, 21, 3. ἀνδρ. σύμπτωσις, fortis conflictus, 11, 13, 1. ἀνδρωδέστατος, 2, 1, 8. 3, 71, 8. 14, 9, 7.

Ἀνδρωδῶς, 1, 14, 3. 1, 31, 8. 3, 19, 13. 3, 107, 8. 5, 83, 6. ἀνδρωδῶς ἔστη καὶ γενναίως, 1, 31, 8. ἀνδρωδῶς βουλεύεσθαι, 3, 118, 7.

Ἀνδρωνῖτις, ἡ, virorum habitatio. ἐκνεύσας τὴν ἀνδρωνῖτιν, εἰς τὴν γυναικωνῖτιν κωμάσαι, *Fr. hiſt.* 27.

Ἀνέδην, *ab* ἀνίημι, effuſe, licenter, effrenate. *Plerumque* ἀναίδην *præferunt codices noſtri, & ſic ſubinde editum erat apud Polybium, quod & ſemel nos tenuimus,* 10, 26, 5. *minus recte. Vide Adnot. ad h. l. & conf. ſupra, voc.* ἀναίδην. ἀπολαύοντες τῶν ἐκ τῆς χώρας ἀνέδην, 2, 5. 6. *n.* ἀνέδην καὶ θηριωδῶς ἄρμησαν, 15, 20, 3. *n.* ἀνέδην ὑπ' ἀναξίων ὑβρίζεσθαι, 15, 26, 10. *n.*

Ἀνειπεῖν. οὓς ἀνεῖπαν οἱ προειρημένοι, 30, 10, 7. *n. ubi latina verſio ſic refingenda;* quos prædicti viri (*nempe Callicrates & alii, vs.* 3 *ſq. commemorati*) nominaverant, *ſive* denunciaverant; quorum nomina illi ediderant.

Ἀνέκαθεν, a prima origine repetendo rem; ἀνεκ. κατηγορεῖν, 5, 16, 6. 9, 33, 1. ποιεῖσθαι τὴν ἐξήγησιν, 2, 35, 10, τὴν σύγκρισιν, 12, 12, 1. τὸ ἀνέκαθεν Ἀργείων ἄποικοι γεγόνασι, prima origine coloni Argivorum fuerant, 16, 12, 2.

Ἀνεκτὸς, ferendus, tolerabilis, 12, 9, 5.

Ἀνελίττειν, *evolvere ſe.* ἀνελίξαντες *pro* ἀναδείξαντες *ſuſpicatus erat Reiskius* 2, 67, 1. *citra neceſſitatem.*

Ἀνέλπιστος, inopinatus, *de calamitate,* 4, 58, 2.

Ἀνελπίστως, 1, 6. 3. 1, 21, 11. 1, 23, 7. ἀνελπίστως σώζειν τινὰ, ſervare aliquem qui omnem ſalutem deſperaverat, 23, 11, 8.

Ἄνεμος; *vide* οὔριος, Φορὰς, λαμπρὸς, *& conf.* πνεῦμα. οἱ ἐπιχώριοι τὰς τῶν ἀνέμων στάσεις κάλλιστα γινώσκουσι, 9, 25, 3. *Adde* στάσις.

Ἀνεμποδίστους ἔχειν καὶ τὰς ἐξαγωγὰς καὶ τὰς ἀναχωρήσεις, 10, 11, 3.

Ἀνεννόητος τῶν τοιούτων, ignarus rerum hujusmodi, qui nullam earum notitiam habet, 2, 35, 6. 11, 8, 3. *Fr. gr.* 12 *&* 19. (*Eſt autem Fragm. hoc gramm. num.* 19. *ex ipſo loco modo citato* 11, 8, 3. *ductum; quod nunc demum obſervavimus.*)

Ἀνεπάγγελτος πόλεμος, bellum non indictum, non denunciatum, 4, 16, 4. *ubi codex Flor.* αὐτεπάγγελτος *præfert.*

Ἀνεπιβούλευτος. ἀνεπιβούλευτον διεφύλαξε τὴν ἀρχὴν ἑαυτῷ, ab inſidiis ſecurum regnum, 7, 8, 4.

Ἀνε-

89, 11, 9. 2) redire cum claſſe, 5, 102, 10. 3) ἀναπλεῖται ἐκ θαλάττης ὁ ποταμὸς, ſurſum, adverſo flumine navigari poteſt, 2, 16, 10.

Ἀναπληροῦν. ὁ ἀναπληρῶν τὰς βίβλους καὶ ἐπιμετρῶν λόγος, 7, 7, 7.

Ἀναπλήρωσις. εἰσφέρειν τὸ τρίτον μέρος τῆς γῆς εἰς τὴν τῶν προσλαμβανομένων οἰκητόρων ἀναπλήρωσιν, 5, 93, 6. n. ἀνακλήρωσιν ſuſpicatus erat Reiskius; ſed eadem fere notione teneri vulgata poterit, ad complendam menſuram, ut ſatis haberent novi cives.

Ἀνάπλους, 1) exitus cum claſſe, profectio in altum, 1, 53, 13. 16. 2, 6. τὸν ἀνάπλουν ποιεῖσθαι, i. q. ἀνάγεσθαι, 1, 49, 12. 16, 2, 4. coll. vs. 2 & 5. Sic cod. Aug. 5, 5, 12. n. διὰ τὸν τῶν Ῥοδίων ἐπ' αὐτὸν ἀνάπλουν, 4, 19, 8. 2) reditum interpretatus eſt Valeſius 15, 24, 1. n. conf. ἀναπλεῖν.

Ἀναπνεῖν, reſpirare a malis, 17, 11, 6. 17, 14, 6.

Ἀναπνοή, 1) ſpiritus; ἕως τῆς ἐσχάτης ἀναπνοῆς, 3, 63, 5. ὑπὸ τὴν ἀναπνοήν, uno ſpiritu legere, 10, 47, 9. 2) reſpiratio a malis, 1, 71, 3.

Ἀναπόδεικτος ἀπόφασις, abſque demonſtratione, 7, 13, 2.

Ἀναπόκριτος, abſque reſponſo; 1) paſſive, qui reſponſum non accipit, 4, 34, 1. 15, 2, 4. 23, 10, 13. 2) active, qui reſponſum non dat; ἀναπόκριτος οἰμωγή, ejulatus nullo dato reſponſo, 8, 23, 6.

Ἀναπολόγητον ποιεῖν τὴν ἁμαρτίαν, 29, 4, 5. ἀναπολ. ψεῦδος, 12, 21, 10.

Ἀναπομπή, deducti captivi Romam, 30, 9, 10. cf. ἀναπέμπειν.

Ἀναπτύειν. κοχλίας σίαλον ἀναπτύων, 12, 13, 11.

Ἀνάπτω. 1) incendo; ὑπολαβόντες αὐτομάτως ἀνῆφθαι τὸν χάραπα, 14, 5, 1. 2) ſublime ſuſpendo; καταῤῥάπται διὰ μηχανημάτων ἀνημμένοι, Spicileg. ex lib. X. num. 2.

Ἀνάπωτις, 10, 14, 2. i. q. ἄμπωτις.

Ἀναρίθμητον πλῆθος, 4, 75, 7. 5, 44, 1. 9, 6, 9.

Ἀναίριστος, impranſus, 3, 71, 10. 3, 72, 3.

Ἀναρπάζειν. ἄρδην ἀνηρπάσθη, funditus deleta eſt urbs, & ex oculis hominum erepta. 4, 54, 6.

Ἀνάρπαστος. ποιῶν ἀναρπάστους αὐτῶν τοὺς βίους, opes eorum in prædam conceſſit, fortunas eorum evertit, 9, 26, 7. Videtur ἀναρπαστὸς acute ſcribendum, quia eſt a verbo ἀναρπάζω, non ab ἁρπάζω cum a privativo.

Ἀναῤῥηγνύειν ὑπόνομον, perfringere fornicem canalis ſubterranei, 5, 71, 9.

Ἀναρτᾶν. ὅταν εἰς αὐτὸν ἀναρτηθεῖεν ὑπὸ τῆς πατρίδος αἱ τῶν ὅλων ἐλπίδες, 10, 3, 7. n. ubi vulgo ἀναγκασθεῖεν legebatur. conf. ἐξαρτᾶν.

Ἀνασείειν, ad bellum concitare, Fr. hiſt. 66.

Ἀνα-

Ἀνασπάττειν ναοὺς ἐκ θεμελίων, 16, 1, 6.

Ἀνασκευάζειν συνθήκας, fœdera evertere, diſſolvere, 9, 31, 6. 9, 32, 8. φήμην, famam evertere, 12, 25, 4.

Ἀνάσκητος, non exercitatus, 1, 61, 4. 3, 70, 10. 3, 106, 5.

Ἀνασκολοπίζειν, cruci adfigere, *Spicil. lib. X. num.* 2.

Ἀνασοβεῖν, terrere, 38, 1, 8.

Ἀνασπᾶν, τὰς γεφύρας, 2, 32, 9. τὰς σανίδας τῆς γεφύρας, 2, 5, 5. 3, 66, 4. τὰς πυλίδας, 5, 39, 4. τὰς ἀγκύρας, 5, 110, 4. ἀνασπᾶν τὰς ναῦς ἐκ τοῦ κινδύνου, 16, 30, 4.

Ἀνάσπαστος, retractus, excitus, commotus ad diſcedendum ex aliquo loco, 2, 53, 5. ſede ſua expulſus, 24, 8, 6.

Ἀνάστασις, *surrectio ex inſidiis*, 5, 70, 8. *nempe ſic ibi perperam vulgo pro διαναστασις erat editum.* ἀναστάσεις τῶν ἀντιπολιτευομένων, *factiones*, 30, 7, 8. *n. ſed ibi cum Reiskio ἀνατάσεις reſtituimus Polybio.* τὴν τῶν οἰκετῶν ἀνάστασιν 40, 2, 10. abductionem *interpretatus eſt Valeſius*; elevationem in numerum civium & militum *Toupius*; *nos* motum, turbas, ſeditionem, inſurrectionem. *vide Adnot.*

Ἀνάστατος. ἀναστάτους ποιεῖν, everſa urbe, ſedibus ſuis pellere cives, 4, 27, 6. 9, 9, 4. perdere, delere, 15, 20, 8. πόλεις καὶ βίους ἀναστάτους ποιεῖν, urbes & fortunas evertere, 3, 81, 6. εἰς τέλος ἀναστ. ποιεῖν πάλιν, funditus delere, 4, 53, 4. ἀνάστατον ποιεῖν χώραν, vaſtare regionem & cultoribus vacuam reddere, 28, 8, 3. ἀνάστατον γενέσθαι ὑπό τινος, ſedibus ſuis pelli ab aliquo, 2, 9, 8. 18, 34, 7. everti, deleri, *de urbe*, 17, 4, 6.

Ἀνασταυροῦν, crucifigere, e cruce ſuſpendere, 1, 11, 5. 1, 24, 6. 1, 79, 4. 5, 54, 6 *ſq.* ἀνασταυρῶσαι τὸ σῶμα, 8, 23, 3.

Ἀνάστειρος ναῦς, navis cujus pars anterior & roſtrum magis ſolito in altum erigitur, 16, 3, 8. *n.*

Ἀναστέλλειν τοὺς ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων μαχομένους, repellere, depellere, 8, 6, 1. ἀναστέλλεσθαι, ſeſe continere, inhibere ſe, 9, 22, 9. *n.* — „diſſimulare, tegere animum & mores.“ *Ern.*

Ἀνάστημα, τὸ, locus eminens, *Tom. V. p. 27. ſub fin.*

Ἀναστομοῦν τὰς διώρυγας τοῦ Νείλου, aperire Nili clauſtra, 5, 62, 4. *n.*

Ἀναστρατοπεδεία, ἡ, mutatio caſtrorum, profectio e caſtris, 6, 40, 1.

Ἀναστρατοπεδεύειν, caſtra movere, 1, 24, 4. 3, 110, 4. 4, 18, 9. 14, 10, 8.

Ἀναστρέφειν, 1) invertere, convertere, *intellige* τὸν ἵππον, 11, 21, 3. *Et omnino per ellipſin pronominis* ἑαυτὸν, ſeſe convertere, reverti, 1, 50, 2. 1, 76, 4 *ſq.* 4, 11, 2.

4, 12, 7. *& ſæpe alias.* 2) ἀναστρέφεσθαι, verſari, agere; *ut*, θρασέως καὶ προπετῶς, 1, 9, 7. νωθρῶς ἀναστράφη, 1, 74, 13. ῥαθύμως, 1, 86, 5. 3, 76, 9. περί τι, negligenter verſari in re, 12, 27, 3. (*ſed hic quidem* ἀναστράφη *ex Caſauboni eſt conject. & mssti* ἀπεστράφη *habent, quod vide.*) ἀσεβῶς ἀναστρέφεσθαι εἰς τινα, 25, 1, 10. ἀναστρ. ἐν πράγμασι, in rebus gerendis verſari, 1, 14, 7. ἐν ταῖς ἡγεμονείαις, in imperiis verſari, ducis munere fungi, 9, 21, 5. ἐπὶ ταῖς κυνηγεσίαις (*putabam* ἐν ταῖς κυνηγ.) ἀναστρεφόμενος, venando occupatus, venationibus dans operam, 32, 15, 19.

Pro olim vulgato ἀνέστρεψαν τοὺς ἀνδριάντας, 5, 9, 3. *ex codicum præſcripto correxi* ἀνέτρεψαν, ſtatuas everterunt. *Similiter* 30, 8, 3. *ubi vulgo legitur* τὸ δοκοῦν εἶναι περὶ αὐτοὺς τολμηρὸν καὶ παράβολον ἀνέστρεψαν, *corrigendum* ἀνέτρεψαν *putem*, fortitudinis, quæ eis ineſſe viſa erat, laudem everterunt: *quam emendationem a Reiskio etiam, obiter quidem, & alio loco* (*p.* 364.) *commendatam video. conf.* ἀνατρέπω.

Ἀναστροφή, 1) converſio. ἐξ ἀναστροφῆς ἐπανῆλθον εἰς τὴν πόλιν, converſo agmine, retro converſo itinere, in urbem redierunt, 4, 54, 4. equites pugnare ſolent ἐξ ἀναστροφῆς καὶ μεταβολῆς, converſo ſe, recipiendo ſe, & rurſus in hoſtem redeundo, 3, 115, 3. *Sigillatim in imperio militari, ex Tacticorum præſcripto,* ἀναστροφὴ *reſpondet τῇ* ἐπιστροφῇ, *& eſt* nova converſio poſt ἐπιστροφὴν facta, *ſive* converſio in priorem locum ſtatumque. *vide* 10, 21, 2 *ſq. n.*

2) vitæ actio, vitæ genus; *ut*, κατὰ τὴν λοιπὴν ἀναστροφὴν τεθαυμασμένος, 4, 82, 1. *conf.* ἀναστρέφεσθαι.

3) mora, tempus. ἀναστροφὴν διδόναι τινὶ εἰς τί, 1, 66, 3. 2, 33, 3. πρὸς τί, 8, 26, 7. οὐδὲ τὸν τυχόντα χρόνον ἀναστροφὴν δόντες, 1, 70, 4. οὐ δέδωκε χρόνον οὐδ' ἀναστροφὴν ταῖς ἐπιβολαῖς αὐτῶν, 3, 93, 3. τοτ' ἦδη τῶν πραγμάτων οὐκ ἔτι διδόντων ἀναστροφήν, 2, 51, 4. 11, 1, 2. πῶς ἂν ἔτι γένοιτό τις ἀναστροφὴ καὶ λάβοι χρόνον πρὸς &c. 23, 14, 8. λαμβάνειν ἀναστροφὴν πρὸς τὰς παρασκευάς, 24, 6, 2.

Ἀνασώζειν. οἱ ἐκ τῆς φυγῆς ἀνασωζόμενοι, 18, 10, 2. *conf.* συναναsώζειν.

Ἀνασωρεύειν τὸν χοῦν, 8, 35, 5. *n.*

Ἀνάτασις, ἡ, 1) minæ, 4, 4, 7. *n.* 30, 4, 2. 30, 7, 8. *n. Fr. gr.* 17. 2) ἡ εἰς ὕψος ἀνάτασις, altitudo, 5, 44, 3. 8, 15, 3. 10, 13, 8.

Ἀνατατικὴ ἐπιστολή, minaces literæ, 5, 43, 5.

Ἀνατατικῶς, minaciter, 4, 4, 7. 22, 17, 6. *Fr. gr.* 16.

Ἀνα-

Ἀνατείνειν. 1) extendere, porrigere; (*i. q.* ἐκτείνειν.) πρὸς τὸ πέλαγος ἀνατείναντες τὸ δεξιὸν κέρας τοῦ στόλου, 1, 27, 3. *Et neutraliter*, extendere ſe, porrigi; *promontorium* ἀνατεῖνον εἰς τὸ πέλαγος, 1, 27, 4. *Cephallenia inſula* ὡς εἰς τὸ Σικελικὸν ἀνατείνουσα πέλαγος, 4, 3, 9.

2) in altum protendi, in altitudinem erigi, altum eſſe; λόφοι πρὸς ὕψος ἱκανὸν ἀνατείνοντες, 18, 5, 9. *Et nude* ἀνατείνειν; λόφος ἀνατείνων ἱκανὸν, 11, 5, 5. *Rurſus forma paſſiva verbi*; οἰκίαι εἰς ὕψος ἀνατεταμέναι, 9, 21, 10.

3) ἀνατείνεσθαι ἐς ἀνατάθηναι, minari, 5. 55, 1. 5, 58, 1. *Fr. gr.* 16. *cum infin.* ἀνετείνοντο διαρπάσειν τὰ θρέμματα, 4, 18, 10. *cum dat.* τοὺς μὲν παρακαλῶν, οἷς δ' ἀνατεινόμενος, 4, 82, 8. *Nempe intelligitur* τὸν Φόβον, *ut ſit proprie* metum alicui intendere *vel* incutere; *quod nomen diſerte adjicitur* 2, 52, 1. ἀνατεινόμενος αὐτοῖς τὸν Φόβον. ἐς 31, 21, 13. ἀνατάθεις (αὐτοῖς) τὸν Φόβον τοῦτον.

Ἀνατέλλειν, oriri, *de ſignis cœleſtibus*, 9, 15, 10.

Ἀνατήκεσθαι, liquefieri, *de nive*, 2, 16, 9.

Ἀνάτηξις τῶν χιόνων, 9, 43, 5.

Ἀνατιθέναι. 1) τοῦτον ἀνέθεσαν, *ſcil.* εἰς τὸν σταυρὸν, cruci hunc impoſuerunt, *vel* in crucem erexerunt, e cruce ſuſpenderunt, 1, 86, 6. *n.* (*quemadmodum v. c.* ἀναθήματα *ſunt tabulæ altaribus* impoſitæ, *vel ſuper eis* erectæ, *aut e parietibus templorum* ſuſpenſæ.) βωμὸν τῆς Ἴστιας ἀνέθεσαν, aram poſuerunt, erexerunt, ſtatuerunt, 5, 93, 10.

2) tribuere, adſcribere, imputare alicui aliquid; *veluti* ſententiam aliquam, ἀνατιθέναί τινὶ γνώμην τινὰ, 4, 24, 2. culpam, ἀνατιθ. τὴν αἰτίαν τῶν γεγονότων ἐπί τινα, *vel* τινὶ, 5, 1, 8. 24, 2, 6. οἱ Ῥωμαῖοι πᾶσαν τὴν ἐξ αὐτῶν χάριν τῷ Δημητρίῳ ἀνέθεσαν, Romani omnia ſua beneficia (*in Philippum collata*) Demetrio imputata volebant, *i. e.* Demetrii cauſſa ſe ea omnia feciſſe præ ſe ferebant, 24, 7, 4. *quod ipſum ibid. vs.* 1. *dicit*; πᾶσαν τὴν ἐξ αὐτῶν χάριν εἰς τὸν Δημήτριον ἀπερείδοντο.

3) τοῖς ἀκροάμασι τὰς ἀκοὰς ἀνατεθεικὼς, captoribus aures adcommodans, 24, 3, 9. *quam phraſin Erneſtus cum illa*, ἀνατιθέναι βωμὸν, *confert*, *ut*, *quemadmodum illa verti poteſt* dedicare aram, ſic ἀνατιθέναι τινὶ τὰς ἀκοὰς *ſit* aures alicui dicare, *vel* dedere, *ut ait Cicero.*

4) ἡ τῆς ἱππείας πίστις εἰς τοὺς ἵππους ἀνατίθεται, circuitionis fides curæ equitum demandatur, equitibus injungitur, 6, 35, 8. ἀνέθεντο περὶ τούτων εἰς τὴν σύγ-

αλητον, eam rem ad ſenatum rejecerunt, 22, 27, 11.

Ἀνατολή, 1) ortus ſolis, ἡ κατὰ τὸν ἥλιον ἀνατολή, 11, 22, 6. *De* mundi plaga orientali *in plurali numero amat uſurpari*, αἱ ἀνατολαί, *ut ſicut* αἱ δυσμαί, αἱ ἄρκτοι, *& ſimilia*; 11, 6, 4. 2, 14, 4. 5, 22, 2. κατὰ χειμερινὰς ἀνατολὰς τῆς πόλεως, 5, 22, 3. *conf.* θερινός. 2) fluvii ortus & fontes; αἱ ἀνατολαὶ τοῦ Πάδου, 2, 17, 4.

Ἀνατρέπειν, evertere; ἀνατρέπουσι καὶ συμπατοῦσιν ἀλλήλους, ſe invicem evertunt, ſternunt, & proculcant, 6, 31, 12. ἀνατρέπειν πόλιν evertere urbem, 30, 15, 5. τὰς εἰκόνας, 4, 62, 2. τὰς τιμὰς, 28, 7, 9 & 12. *Sic &* τοὺς ἀνδριάντας, 5, 9, 3. *n. ubi mendoſe vulgo omnes* ἀνέστρεψαν *pro* ἀνέτρεψαν *dederant. Parique ratione* 30, 8. 3. ἀνέτρεψαν *ſcribendum pro* ἀνέστρεψαν, *quod obſervationem noſtram effugerat, ſed monitum ſupra ad verbum* ἀναστρέφειν.

Paſſive ἀνετράπησαν ταῖς ψυχαῖς, concidерunt animis, 22, 8, 8. ἀνετράπησαν *temere & perperam editum erat* 3, 74, 2. *pro* ἐτράπησαν, in fugam verſi ſunt. *Rurſus* ἀνετράπη *perperam olim vulgatum pro* ἐνετράπη, 22, 14, 5. *n.*

Ἀνατρέχειν, recurrere, redire, celeriter redire; ἀνέτρεχον εἰς τὰς ἐξ ἀρχῆς τάξεις, 2, 67. 6. *Sic* 4, 12, 5. *Præſertim de navibus; ubi ſimpliciter* redire *denotat, ut* 1, 50, 4 & 8. 7, 3, 6. *De equis qui aberrant de via,* 3, 53, 10.

2) ἀνατρέχειν κατὰ δύναμιν, pro viribus emendare peccata, 2, 13, 4. *ſicut gallice dicimus, revenir ſur ſes pas. Sic* ἀνατρέχουσι καὶ διορθοῦνται σφᾶς αὐτοὺς, 26, 3, 12.

3) ἀναδραμεῖν τοῖς χρόνοις, temporibus retrogredi & paulo altius repetere rem, 1, 12, 6. 2, 14, 1. 2, 37, 7. 3, 1, 2. *Sic* ἀναδραμεῖν ἐπί τι, 5. 40, 4.

Ἀναφαίνειν τινὶ τὸ σημεῖον, ſublatum oſtendere ſignum, 5, 22, 10. (*i. q.* ἄρειν τὸ σύνθημα, 5, 21, 2.)

Paſſ. ἀναφαίνεσθαι, adparere, in conſpectum venire, 10, 48, 7.

Ἀναφανδὸν, palam, 13, 4, 5. 32, 21, 11.

Ἀναφέρειν, 1) ſurſum ferre, ſurſum ducere; ἡ πλατεῖα ἀναφέρουσα ἐπὶ τὴν ἀγοράν, via ſurſum ducens in forum, 8, 31. 1. *Et paſſive* ἀναφέρονται ζώδια, oriuntur ſupra horizontem, 9, 15, 8. (*i. q.* ἀνατέλλουσι *vel* ἐπιτέλλουσι.)

2) perferre aliquid ad aliquem, deferre, (*præſertim* ad eum qui dignitate ſuperior eſt; *conf.* ἀνάγειν, ἀναπέμπειν.) τοῖς ὑποτεταγμένοις ἀναφέρειν ἐπέταξαν ἀπογραφὰς τῶν ἐν ταῖς ἡλικίαις, 2, 23, 9. 2, 24, 10. ὁ παῖς ἀναφέρει τὴν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν

τὸν Σωσίβιον, 5, 38, 2 *ſq.* ὁ ἔφοδος ἀναφέρει τὸ σύνθημα πρὸς τὸν χιλίαρχον, 6, 36, 6. ἡ ὑπόνοια ἐπὶ τὸν Λίβιον (*qui erat præfectus urbis*) ἀνοισθήσεται πρῶτον, 8, 59, 8. *Eodem pertinet* ἀναφέρειν τῷ δήμῳ (*intell.* τὸ διαβούλιον) περὶ διαλύσεως, de pace referre ad populum, deliberationem proponere populo, 15, 8, 13. (*conf.* ἀναφορά.) πάντες ἀναφέρουσι τὰς ὠφελείας τοῖς ἑαυτῶν στρατοπέδοις, 10, 16, 4. καθ' ἑκάστην ἡμέραν τακτὸν ἀναφέρειν μέτρον, 3, 100, 3. *Sic de pecunia quæ in ærarium populi Rom. infertur*, 34, 9, 9.

3) perferre, tolerare, ſuſtinere, & ſuſtinendo ſuperare; ἀναφέρειν φθόνους καὶ διαβολὰς, 1, 36, 3. *n.* τὸν κλύδωνα, 1, 60, 10. *n.* τὸν πόλεμον, 4, 59, 10.

4) mente, cogitatione, *vel* opinione referre aliquid ad aliquid *vel* ad aliquem; πάσας ἐπιβολὰς πρὸς ἓν ἀναφέρειν τέλος, 2, 43, 7. *conf.* ἀναφορά. τὴν αἰτίαν τοῦ πράγματος ἐπιφέρειν ἐπί τινα *vel* εἰς τινα, 4, 60, 7. 7, 13, 3. 10, 5, 8. τὰ ἀναφερόμενα εἰς Ἀννίβαν περὶ τῆς ὠμότητος, 9, 24, 8. ταῦτα ἐπὶ τὴν τῶν Ἀχαιῶν προαίρεσιν ἀνειστέον, hæc ad Achæorum inſtitutum referenda ſunt, cauſa horum repetenda ab Achæorum inſtituto, 2, 42, 4. ἀναφέροντες ἐπ' αὐτοὺς (*i. q.* ἐφ' ἑαυτοὺς) τὸ παραπλήσιον, ſimilem ſortem ad ſe referentes, *i. e.* cogitantes idem ſibi ipſis poſſe accidere, 6, 6, 6. πρὸς ταύτην ἀναφέροντες τὴν ἔννοιαν, 2, 23, 8. *n. ubi ſi vera ſcriptura eſt, neutraliter vel reciproce ſumitur verbum, ſive per ellipſin accuſativi* ἑαυτοὺς *aut* τὸν νοῦν, *ut Reiskius voluit, ſive intelligendo* ἀναφέροντες τὰς ἐπιβολὰς καὶ τὰς πράξεις, *quæ vocabula adjiciuntur* 2, 43, 7.

Pro eo quod codices mſsti dabant, & quod defendit Reiskius, ἀνέφερον οἱ περὶ τὸν Ἄτταλον τῷ τῶν καταφράκτων νεῶν πλήθει, 16, 4, 2. *perſpecte, ut nobis viſum erat,* διέφερον *correxit Caſaubonus.*

Ἀναφθέγξασθαί τι, vocem aliquam emittere, 17, 5, 6. *Cf.* ἐπιφθέγγεσθαι & προσεπιφθεγγ.

Ἀναφορὰ, *conf.* ἀναφέρω. 1) reſpectus ad aliquid, relatio ad finem; πρὸς ἓν γίγνεται τέλος ἡ ἀναφορὰ ἁπάντων, 1, 3, 4. πᾶσαι αἱ πράξεις πρὸς ἓν τέλος ἤρξαντο τὴν ἀναφορὰν ἔχειν, 4, 28, 3. τὴν ἀναφορὰν ποιεῖσθαι πρὸς τί, 5, 105, 5. *i. q.* ἀποβλέπειν πρὸς ἐκεῖνον τὸν σκοπὸν, *ibid.* οὐ χρὴ ποιεῖσθαι τὴν ἀναφορὰν ἐπὶ τοῦτο, non cogitandum eſt de hoc; id, de quo agitur, non eſt ad hoc referendum, 2, 17, 2.

2) referre ad aliquem, & ejus voluntati rem permittere; τὴν ἀναφορὰν ἐποιοῦντο πρὸς ἐκεῖνον, ad ipſum de omnibus

refe-

referebant, 5, 26, 5. ἡ ἀμφορὰ τούτων γίγνεται πρὸς τὴν σύγκλητον, 6, 17, 6. 17, 10, 1. ες, 4, 1. οὐδὲ ἀναφορὰν ἔχει τὸ διαβούλιον, nempe πρὸς vel ἐπὶ τὸν δῆμον, ne referre quidem de ea re ad Populum licet, 15, 8, 13. ἔδει γίγνεσθαι τὴν ἀναφορὰν ἐπὶ Ῥωμαίους, 22, 13, 6. ſcilicet ἐπὶ τὸν δῆμον τῶν Ῥωμαίων, ibid. vs. 16.

Ἀναφυσήματα, τὰ, τῶν κρατήρων, efflationes, eructationes flammarum, 34, 11, 17 ſq.

Ἀναφωνεῖν, exclamare, 3, 33, 4.

Ἀναχαλᾶσθαι, remitti, laxari, de vinculo, 6, 23, 11.

Ἀναχωρεῖν, 1) redire, reverti, diſcedere, abire. 1, 11, 15. 3, 8, 4. 28, 7, 7. 29, 9, 4. 32, 22, 9. 33, 11, 4. &c. Sic decedere de provincia, 1, 17, 6. de quo loco conf. Adn. ad 28, 3, 4.

2) Sigillatim, recedere, abſiſtere a negotiis, a propoſito, ab inſtituto; ἀναχωρήσουσι καὶ συγκαταθήσονται διότι &c. diſcedent a propoſito, abſiſtent, non urgebunt poſtulatum, 26, 1, 5. In eamdem ſententiam interpretatus ſum ἀνεχώρησεν ἐκ τῶν πραγμάτων 29, 10, 5. n. urgere ſuam ſententiam amplius noluit; ſed adjectum vocab. τῶν πραγμάτων in plur. num. videtur utique aliquid amplius ſignificare, receſſit a negotiis & abſtinuit dehinc adminiſtratione rerum; quam in ſententiam locum hunc interpretatus erat Caſaubonus. Et ſic haud dubie ipſum verbum ἀναχωροῦντες nude per ſe ſignificat, qui negotiis abſtinuerunt, ab adminiſtranda republica receſſerunt, 28, 3, 4 ſq. n. 30, 10, 5. & ſunt iidem quos τὴν ἡσυχίαν ἄγοντας dicit 28, 3, 8. Sic rurſus ἀναναχωρηκυῖα ἐκ τῶν ἐπισήμων ἐξόδων 32, 12, 7. eſt quæ abſtinuerat a pompis publicis.

3) πολισμάτιον ἀναναχωρηκὸς ἀπὸ τῆς θαλάττης, oppidulum a mari non nihil remotum, 2, 11, 16.

Ἀναχώρησις, reditus, 10, 11, 3. τὴν ἀναχώρησιν ποιεῖσθαι ἐπὶ πόδα, 8, 16, 5. ἡ ἐπὶ πόδα ἀναχώρησις eſt proprium pugnæ manipulorum Romanorum, 2, 33, 7. ἡ εἰς ταὐτισθεν ἀναχώρησις, 2, 29, 3.

Ἀνδραγαθεῖν, fortiter agere, 1, 45, 3. n. 3, 71, 10. 6, 39, 2. 10, 11, 6. 14, 5, 8.

Ἀνδραγάθημα. ἀνδραγαθήμασι habent codices nonnulli pro ἀνδραγαθήσασι 1, 45, 3. n.

Ἀνδραγαθία, fortitudo, virtus, 2, 38, 3. 5, 60, 3. 6, 37, 10. 6, 39, 2 & 9. 18, 17, 2.

Ἀνδραποδίζεσθαι, 15, 4, 2. conf. ἐξανδραποδ.

Ἀνδραποδιστής, plagiarius, qui liberos homines in ſervitutem rapit, 12, 9, 2. 12, 10, 6.

Ἀνδράποδον. ἀνδράποδα καὶ βλάκας, 16, 22, 5.

Ἀνδρεία & ἀνδρία, 1, 6, 4. n.

Ἀνδρόγυνος, effeminatus, timidus, 38, 4, 9.

Ἀνδρομήκης. ὡς ἀνδρομήκους ὕψους,

ὕψους, 8, 7, 6. βάθος ὡς ἀνδρόμηκες, 10, 46, 3.

Ἀνδρόπορνος, pathicus, 8, 11, 12. *ex Theopompo.*

Ἀνδρώδης τῇ Φύσει, 16, 21, 3. ἀνδρ. σύμπτωσις, fortis conflictus, 11, 13, 1. ἀνδρωδέστατος, 2, 1, 8. 3, 71, 8. 14, 9, 7.

Ἀνδρωδῶς, 1, 14, 3. 1, 31, 8. 3, 19, 13. 3, 107, 8. 5, 83, 6. ἀνδρωδῶς ἔστη καὶ γενναίως, 1, 31, 8. ἀνδρωδῶς βουλεύεσθαι, 3, 118, 7.

Ἀνδρωνῖτις, ἡ, virorum habitatio. ἐκνεύσας τὴν ἀνδρωνῖτιν, εἰς τὴν γυναικωνῖτιν κωμάσαι, *Fr. hist.* 27.

Ἀνέδην, *ab* ἀνίημι, effuse, licenter, effrenate. *Plerumque* ἀναίδην *præferunt codices nostri, & sic subinde editum erat apud Polybium, quod & semel nos tenuimus,* 10, 26, 5. *minus recte. Vide Adnot. ad h. l. & conf. supra, voc.* ἀναίδην. ἀπολαύοντες τῶν ἐκ τῆς χώρας ἀνέδην, 2, 5. 6. *n.* ἀνέδην καὶ θηριωδῶς ὥρμησαν, 15, 20, 3. *n.* ἀνέδην ὑπ' ἀναξίων ὑβρίζεσθαι, 15, 26, 10. *n.*

Ἀνειπεῖν. οὓς ἀνείπαν οἱ προειρημένοι, 30, 10, 7. *n. ubi latina versio sic refingenda;* quos prædicti viri (*nempe Callicrates & alii, vs.* 3 *sq. commemorati*) nominaverant, *sive* denunciaverant; quorum nomina illi ediderant.

Ἀνέκαθεν, a prima origine repetendo rem; ἀνεκ. κατηγορεῖν, 5, 16, 6. 9, 33, 1. ποιεῖσθαι τὴν ἐξήγησιν, 2, 35, 10, τὴν σύγκρισιν, 12, 12, 1. τὸ ἀνέκαθεν Ἀργείων ἄποικοι γεγόνασι, prima origine coloni Argivorum fuerant, 16, 12, 2.

Ἀνεκτὸς, ferendus, tolerabilis, 12, 9, 5.

Ἀνελίττειν, *evolvere se.* ἀνελίξαντες *pro* ἀναδείξαντες *suspicatus erat Reiskius* 2, 67, 1. *citra necessitatem.*

Ἀνέλπιστος, inopinatus, *de calamitate,* 4, 58, 2.

Ἀνελπίστως, 1, 6. 3. 1, 21, 11. 1, 23, 7. ἀνελπίστως σώζειν τινὰ, servare aliquem qui omnem salutem desperaverat, 23, 11, 8.

Ἄνεμος; *vide* εὔριος, Φορὰς, λαμπρὸς, *& conf.* πνεῦμα. οἱ ἐπιχώριοι τὰς τῶν ἀνέμων στάσεις κάλλιστα γινώσκουσι, 9, 25, 3. *Adde* στάσις.

Ἀνεμποδίστους ἔχειν καὶ τὰς ἐξαγωγὰς καὶ τὰς ἀναχωρήσεις, 10, 11, 3.

Ἀνεννόητος τῶν τοιούτων, ignarus rerum hujusmodi, qui nullam earum notitiam habet, 2, 35, 6. 11, 8, 3. *Fr. gr.* 12 *&* 19. (*Est autem Fragm. hoc gramm. num.* 19. *ex ipso loco modo citato* 11, 8, 3. *ductum; quod nunc demum observavimus.*)

Ἀνεπάγγελτος πόλεμος, bellum non indictum, non denunciatum, 4, 16, 4. *ubi codex Flor.* αὐτεπάγγελτος *præfert.*

Ἀνεπιβούλευτος. ἀνεπιβούλευτον διεφύλαξε τὴν ἀρχὴν ἑαυτῷ, ab insidiis securum regnum, 7, 8, 4.

Ἀνε-

Ἀνεπιγνώστως, ut agnosci, ut cerni nequeat. ἀνεπιγνώστως γίγνεται τὸ διάστημα, 18, 1, 16. *ubi* ἀνεπίγνωστον *probabiliter maluerat Reiskius.*

Ἀνεπίγραφος οἰκία, domus quæ inscriptionem nullam habet, 8, 33, 6.

Ἀνεπίληπτος, culpæ expers, 14, 2, 14. 30, 7, 6.

Ἀνεπιμιξία τῶν ἐθνῶν, defectus mutui commercii inter populos, 16, 29, 12. *conf.* ἀμιξία.

Ἀνεπισήμαντον παραλιπεῖν τινα, nullo elogio insignitum præmittere aliquem, 11, 2, 1. ἀνεπισήμαντος κατὰ τὴν ἐσθῆτα, non insignis veste, in vestitu nihil habens e quo ab aliis dignosci possit, 5, 81, 3.

Ἀνεπίσκεπτος, non inspectus, neglectus, 32, 19, 5.

Ἀνεπιστάθμευτος, a præbendorum militibus hospitiorum onere immunis, 15, 24, 2. *n. conf.* ἀστάθμευτος.

Ἀνεπίστατος, qui ad negotia non adtendit, rerum agendarum incuriosus, negligens, 5, 34, 4. *n. cf.* 5, 35, 6. *Nodum in scirpo quæsisse Ernestus videtur, cum ad hunc locum hæc adnotavit: „quamquam tota forma orationis aliam significationem videtur postulare, cum dicatur se præbuisse aulicis* ἀνεπίστατον καὶ δυσέντευκτον, *cui* negligentia *non satis videtur convenire. An,* qui aut omnino adiri non posset, aut immitis adeuntibus esset?" —

Ἀνεπιστάτως, cum ad rem non subsistimus, cum ad rem non magnopere adtendimus, eamque non curamus. *conf.* ἐφιστάνειν, ἐφιστάναι, & ἐπίστασις. τὸ κάλλιστον ἐπιτήδευμα τῆς τύχης ἀνεπιστάτως παρῆλθε, pulcerrimum fortunæ institutum inobservatum præteriit, 1, 4, 4. τὸ ῥηθὲν παρέδραμεν αὐτὸν ἀνεπιστάτως, dictum aures ejus ita prætervolavit, ut illud non moraretur Scipio, non magnopere ad illud adtenderet, nec curaret, 10, 40, 3. *n.* ἀνεπιστάτως παραδραμεῖν περὶ τῶν τοιούτων, sine notatione prætermittere talia, ita prætermittere talia, ita prætermittere ut nihil ad ea moreris, ut nec ipse ea adtentius consideres, nec alios de eis diligentius considerandis admoneas, *Fr. gr.* 20. ἀνεπιστάτως ὑπὸ τὴν ἀναπνοὴν πέντε στίχους συνείρειν, sine mora quinque versus uno spiritu & uno tenore legere, 10, 47, 9. *ubi utrumque simul intelligi potest, tam* sine cogitandi mora, *ut exposuit Casaubonus, id est,* absque multa mentis intentione, *quam* sine pronunciandi mora, sine intermissione. ὥρμησαν ἀνεπιστάτως διὰ τὴν τάφρον, sine mora per fossam currebant, non magnopere considerantes vel curantes quem in locum se demitterent, inconsiderate, 11, 15, 8. πρόσεισι πρὸς τὸ δέλεαρ ἀνεπιστάτως, incaute, imprudenter, 15, 21, 7.

Ἀνε-

Ἀνεπιτήδειος, minus idoneus, 31, 22, 2.
Ἀνεπιτίμητος, 1) culpa carens, non vituperandus. 8, 2, 2. 2) impunis, 35, 2, 3.
Ἀνεπίφθονος, non invidiosus, *scil. sine invidioso fastu*, 11, 10, 3.
Ἀνέργαστος, non elaboratus, parum adcurate tractatus, 10, 43, 1.
Ἄνεσις καὶ σχολὴ, remissio & otium, 1, 66, 10.
Ἀνέστιος, laribus carens, 12, 26, 4. *ex Homero.*
Ἀνέτοιμος, imparatus, ἀνετοιμότερος, 12, 20, 6.
Ἀνέχεσθαι, ferre, sustinere; *cum genit.* οὐδ' ἀνείχετο τῶν ἀποφαινομένων ταῦτα, 3, 82, 5. *cum accus.* οὐδὲ λόγον ἠνείχετο περὶ τούτων, 5, 67, 13. 8. δυσχερῶς ἀνείχοντο τὴν παῤῥησίαν, 15, 2, 2. πᾶν γένος ἐνδείας ἀνασχόμενοι, 1, 58, 4.
Ἀνήκειν. τὰ πρὸς τὴν τροφὴν ἀνήκοντα, quæ ad victum pertinent, 2, 15, 4. *Sic* 6, 5, 2. 6, 12, 4. 17, 14, 8. *&c. Sic & cum præpos.* εἰς, τὰ εἰς τόλμαν ἀνήκοντα, quæ ad audaciam pertinent, quæ cum audacia sunt conjuncta. *conf.* ἥκω. πρὸς ἐμὲ ἀνήκει τοῦτο, ad me hoc pertinet, me hoc tangit, 11, 5, 6. 29, 3, 9.
Ἀνήκεστόν τι βουλεύεσθαι περί τινος, („*phrasis Thucydidea*" *ait. Ern.*) insanabile aliquid, durius quid consulere in aliquem, 4, 24, 7. 18, 20, 3. μηδὲν ἀνήκεστον ἐπιτηδεύειν, nihil gravius, nihil inexpiabile moliri, 1, 88, 3. ἀνήκεστόν τι παθεῖν, 4, 18, 11. 15, 1, 8. ἀνηκέστῳ συμφορᾷ περιπίπτειν, 4, 53, 3.
Ἀνηλειψία, cum lavari & ungi non licet, illuvies & squalor, 3, 87, 2.
Ἀνήνυτος. ἀνήνυτόν τι ἔχει ἡ ὁδὸς, difficultatem pæne insuperabilem habet iter, 9, 24, 4.
Ἀνὴρ, *notione eminenti*, αὐτὸν μὲν ἄνδρα γεγονέναι, 16, 22, 5. (*ubi opponuntur* ἀνδράποδα καὶ βλάκες.) ἥμισυς ἀνὴρ, 37, 2, 1. ἄνθρωπος τῶν ἐξηρμένων τὸν ἄνδρα κατὰ πάντα τρόπον, 4, 4, 5. ἄνδρες, milites, 1, 64, 6. (*opp.* ἡγεμών, *ibid.*) οὔσης κατ' ἄνδρα τῆς μάχης, 15, 13, 1. 3, 45, 9. 2, 69, 5. 3, 81, 2.
Ἀνθεῖν, florere. ἀνθοῦσα ἡ Μακεδόνων οἰκία, 3, 16, 4.
Ἀνθομολογεῖσθαι πρός τινα, profiteri apud aliquem, fateri alicui, *cum conjunctione* διότι, 5, 56, 4. 10, 38, 3. 12, 28, 7. *cum acc. & infinit.* 29, 6, 11. ἀνθομολογεῖσθαι πρὸς οὐδὲν τῶν λεγομένων, nihil fateri, 25, 27, 9. ἀνθωμολογεῖτο καὶ σύμφωνος ἦν τοῖς γράμμασι, omnia confessus est, & consensit cum literis interceptis, 30, 8, 7. ἀνθομολ. τοῖς εἰρημένοις, adstipulari, adtentiri dictis, 28, 4, 4. 28, 17, 6. πρὸς σφᾶς ὑπὲρ *vel* περὶ τινῶν, consentire inter se in *propositas conditiones*, & *paciſci*, 5, 105, 2. 15, 19, 9. ἑαυτοῖς ἀνθομολογήσασθαι διότι πρασέχουσι,

ἔχουσι, ſibi invicem teſtificari, ſignificare, ſe animum advertere, 10, 45, 10.

Ἀνθομολόγησις, pactio, mutua profeſſio mutuumque promiſſum, 32, 10, 12.

Ἀνθρώπειος, ad hominem pertinens, humanus. ἐγγεύσασθαι αἵματος ἀνθρωπείου, 7, 13, 7. ποταμὸς ὑποδεχόμενος τὰς ἀνθρωπείας λύμας, 5, 59, 11. *ubi* ἀνθρωπείους *ſcribendum videtur, niſi cum cod. Flor.* ἀνθρωπίνας *malis, quod tamen minus placet.* τὰ ἀνθρώπεια ἁμαρτήματα, 17, 13, 1. τὰ ἀνθρώπεια πράγματα, 15, 20, 5. τότε τἀνθρώπεια καλῶς ἕξει, tunc bene habebunt res humanæ, bene agetur cum hominibus, 12, 28, 2.

Ἀνθρώπινος. ἄν τι συμβῇ περὶ ἡμᾶς ἀνθρώπινον, ſi quid humanitus nobis acciderit, ſi vita nobis non ſuppetierit, 3, 5, 8. τῶν ἀνθρωπίνων στοχάζεσθαι, humanæ ſortis rationem habere, 15, 8, 3. 15, 17, 4. οὐκ ἀνθρωπίνη καμία, 1, 67, 6.

Ἀνθρωπίνως βουλεύεσθαι περὶ τῶν ἐνεστώτων, ita deliberare ut humanæ ſortis memineris, 15, 7, 5. τὰς ἐξουσίας ἀνθρωπίνως φέρειν, 18, 16, 4. μὴ πικρῶς, ἀλλ' ἀνθρωπίνως σκοπεῖν τὰ πράγματα.

Ἄνθρωπος. οὐδεὶς ἄνθρωπος ὤν, 3, 31, 3. ἄνθρωποι ὄντες, qui homines nati ſunt, mortales, 2, 4, 5. 2, 7, 1. παρὰ τὰ κοινὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη, 1, 70, 6. — ἤθη καὶ νόμιμα, 4, 67, 4. κατὰ τοὺς κοινοὺς τῶν ἀνθρ. νόμους, 2, 58, 6. τὰ παρ' ἀνθρώποις ὡρισμένα δίκαια, 2, 8, 12. 4, 6, 11. 8, 1, 1. τὰ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμολογούμενα δίκαια, 11, 29, 8.

Ἀνθρωποφαγεῖν, humana carne veſci, 9, 24, 6.

Ἀνθύπατος, ὁ, proconſul, 21, 8, 11. *n.* 28, 5, 6. *Spicil. lib.* 22.

Ἀνιέναι. ἀνιεμότας τοὺς ἐπιτηδειοτάτους τόπους πρὸς τὴν τῶν θηρίων συναγωγήν, dicare ſoliti. — „deſtinare ſoliti. *Nempe* ἀνιεῖναι *proprie eſt* liberum facere ac dimittere, *ut alicui rei* deſtinari, ſacrari *poſſit*" *Ern.*

Ἄνιππος, qui equo caret, 10, 40, 10.

Ἄνισος μάχη, 10, 12, 6.

Ἀνιστάναι. ἐκ τῆς καθέδρας ἀνέστησε τὴν γυναῖκα, mulierem de ſede ſua ſurgere fecit, excitavit, 13, 7, 8. τὸν Φίλιππον ἀναστήσειν ἀπὸ τῆς πολιορκίας, *ſperans* ſe Philippum revocaturum ab obſidione, ad tollendam obſidionem commoturum, 5, 17, 5. ἀνέστησε τὸ στρατόπεδον ἐκ τῆς χώρας, exercitum ejecit, excedere coëgit, 29, 11, 10. *perperam Caſaub.* motis caſtris; *manifeſte ſane idem eſt quod* ἐκβαλεῖν ἐκ τῆς νήσου. *ibid. vs.* 9. οὔτε καθελεῖν ἔξεστιν, οὐδ' ἀναστῆσαι πρότερον οὐδένα (*neutr. plur. i. q.* οὐδέν) τῆς τοῦ στρατηγοῦ σκηνῆς,

νῆς, non licet prius tollere neque loco movere quidquam, quam imperatoris tentorium fuerit detenſum et ablatum, 6, 40, 2. *ubi* ἀναστῆσαι *minus recte Caſaubonus de* figendis tentoriis *accepit, cujus verſio non teneri a nobis h. l. debuit, & correctam eam velimus.* ἀναστῆσαι *ibi, ut ſæpe alias, eſt contrarium τοῦ* στῆσαι, *quemadmodum in vocab.* ἀνάστατος.

ἀναστήσασθαι τὸν πόλεμον, reſuſcitare, denuo movere bellum, 11, 5, 2, *n. ubi non opus erat ut* ἀνεστήσασθε *vellet Reiskius.* (*Temere* πόλεμος ἀνέστη *pro* ἐνέστη *dant codd. nonnulli* 3, 6, 1.) πρὸς τὸ μηδὲ πάλιν ἀνασταθῆναι μηδὲν τῶν διεφθαρμένων, ne rurſus erigi, reſtitui poſſet, 16, 1, 5.

Ἀνιστόρητος περί τινος, qui *locorum indolem* non exploravit, non cognovit, 12, 3, 2. *cf.* ἱστορεῖν.

Ἀνίσχειν τὰς χεῖρας τοῖς θεοῖς, 15, 29, 14.

Ἀνοδία. ἀνοδίᾳ καὶ προτροπάδην ἔφυγον, 5, 13, 6. ἀνοδίᾳ κατὰ τῆς νήσου διεσπάρησαν, 3, 19, 7. *Sed maxime in plur. num.* διανύσας ταῖς ἀνοδίαις τοὺς κρημνούς, 4, 57, 8. Φεύγων ταῖς ἀνοδίαις, 4, 58, 10. 4, 69, 2, 4, 81, 7. 5, 23, 5. 8, 16, 6. 40, 3, 5.

Ἄνοδος. ἡ πλευρὰ περιέχεται ἀνόδῳ μεγάλῃ καὶ ἀπροσίτῳ, 5, 24, 4. *vide Not. & cf.* ἀπορρώξ.

Ἄνοια, ſtultitia, amentia, 4, 35, 15. 20, 5, 1. ἄνοια καὶ μανία, 40, 5, 8. ἄνοια μετὰ κακίας, τὸ δοκεῖν, ἐάν τις αὐτὸς ἐπιμύῃ, μηδὲ τοὺς πέλας ὁρᾷν, 4, 27, 7. ὑπερβολὴν ἀνοίας μὴ καταλιπεῖν, 4, 11, 1. πολλάκις τὸ τολμᾶν περιττὸν εἰς ἄνοιαν καὶ εἰς τὸ μηδὲν καταντᾶν εἴωθεν, 4, 34, 1. *Pro* ἄνοια *alias Polybius vocabulo* ἄγνοια *amat uti, quod vide, & cf. not. ad* 2, 7, 12. *Sic fortaſſe* 30, 9, 19. *n. διὰ τὴν ἰδίαν ἄγνοιαν ſcripſit, non ἄνοιαν, ut vulgo legitur.*

Ἀνοίκειος. οὐκ ἀνοίκειον πρᾶγμα ἐκείνῳ, res non diſſimilis illi, non diſſentanea, 5, 96, 8. ἔστιν οὐκ ἀνοίκειος ὁ λόγος τῆς προθέσεως, non alienus a propoſito, 6, 10, 1. ἀνοίκειον ὑπόθεσιν τῆς ἰδίας αἱρέσεως καὶ Φύσεως ἀποδέδωκε, alienum, abſurdum ſpecimen edidit, *vel* ſententiam, opinionem parum commodam de ſe adtulit hominibus, 24, 5, 13. *n. Huc ſpectat quod Suidas habet,* ἀνοίκειον ἄπρεπές.

Ἀνοιμώζειν. πολλάκις ἀνοιμώξαντες, ejulatum tollentes, 4, 54, 4.

Ἀνομοιότης, 6, 45, 3.

Ἄνοπλος, inermis; *de milite,* 2, 26, 2. *de navi,* 2, 12, 3.

Ἀνόρθωσις. τοῖς ἐπιγενομένοις ἐξέθηκε κάλλιστον ὑπόδειγμα πρὸς ἀνόρθωσιν, ad proficiendum, quo ad ſuam emendationem uterentur, 15, 20, 3. *n. nempe ſic ibi ſcripti libri*

libri omnes, pro quo ἐπανόρθωσιν *posuit Casaub. quod vide.*

Ἀνόσιος, impius. πλῆθος ἀνθρώπων ἀνοσίων, 16, 13, 2.

Ἀνοχή. ἀνοχὰς ποιεῖσθαι, inducias facere, 2, 6, 5. 5, 28, 1 & 3. 5, 66, 2.

Ἀνταγωνιστὴς βαρὺς καὶ Φοβερὸς, 5, 35, 9. ἀνταγωνιστὴν αὐτὸν ἔξουσι ταῖς ἐπιβολαῖς, 2, 45, 5.

Ἀνταίρειν. μηδέποτε Καρχηδονίους Ῥωμαίοις ὑπὲρ τούτων ἀντᾶραι πόλεμον, bellum inferre, 15, 7, 8. *Sic* τοὺς ἀντηρκότας *suspicatus erat Reiskius* 9, 29, 3. *ubi tamen bene habet vulgatum* ἀντειρηκότας.

Ἀναναίγεσθαι, classe solvere ut obviam eas hosti, 2, 10, 1. 14, 10, 10. οὐδενὸς ἐπ' αὐτοὺς ἀνταναγομένου, 16, 8, 5.

Ἀνταπόδοσις; 1) conversio in contrarium; ἀνταπόδοσιν ποιεῖται ὁ ῥοῦς πρὸς &c. rursus convertitur, rursus e contrario fertur ad, 4, 43, 5. ἀνταπόδοσιν λαμβάνει τὰ πράγματα, in contrarium vertuntur; 27, 2, 4. ἐξ ἀμφοῖν τῆς τοιαύτης ἀνταποδόσεως γιγνομένης, quum utrique vicem sic rependerint, 5, 30, 6.

2) solutio debiti; τῶν πεταλάντων ἑκατέρᾳ (τῶν ἀδελφῶν) ποιήσασθαι τὴν ἀνταπόδοσιν, 32, 13, 6. τοῦτο ἱκανὸν ἀνταπόδοσιν ποιήσει ἐκείνου, hoc abunde satisfaciet pro illo, compensabit illud, 6, 5, 3. *Metaphorice, de* Fortuna, ὥσπερ ἐπίτηδες ἀνταπόδοσιν ποιουμένη ἡ τύχη, 20, 7, 2.

Ἀνταποστέλλειν ἄλλους ἐμήρους δι' ἐτῶν δέκα, 22, 26, 22.

Ἀντεμβάλλειν εἰς τὴν χώραν, vicissim, vice versa irrumpere in *Stratensium* fines, 5, 96, 3.

Ἀντεμφαίνειν, *cum dat.* repugnare, obstare, adversari, 18, 11, 12. *n.*

Ἀντενέδρα. ἐποιοῦντο κατ' ἀλλήλους ἐνέδρας, ἀντενέδρας &c. 1, 57, 3. 7, 15, 1.

Ἀντεξάγειν τὰ στρατόπεδα, (*scil.* τοῖς πολεμίοις,) 2, 18, 6. οὐδενὸς σθένοντος ἀντεξάγοντος, 3, 66, 11.

Ἀντεξιέναι, 1, 24, 10. 2, 33, 8.

Ἀντεπάγειν, vicissim signa inferre hosti ἐπάγοντι, 12, 18, 11.

Ἀντεπιγράφω. θεωρῶν ἀντεπιγραφομένους ἐπὶ τὸ νίκημα, 18, 17, 2. *ubi bene Casaubonus*, cum intelligeret ipsos victoriæ decus a Romanis ad se transferre; *a quo non erat cur discederet Ernestus, sic monens:* „ἀντεπιγράφεσθαι ἐπὶ τὸ νίκημα, aliter inscribere tropæum; *sed* τὸ ἐπὶ *delendum videtur.*“ --- *Conf.* ἐπιγραφή.

Ἀντεπιέναι τοῖς πολεμίοις, obviam procedere, 11, 1, 4.

Ἀντεπισκώπτειν τινά, 17, 7, 5.

Ἀντερείδειν. δοκεῖ μοι τύχη τις ἀντερεῖσαι πρὸς τὴν μανίαν τῶν ἡγουμένων, *ex Valesii emend.* 40, 5, 8. *n. ubi* ἀντε-

ἀντερίσαι ms. ab ἀντερίζειν, quod defendit Reiskius.

Ἀντερεῖν. πότερον ἀντερῶν ἢ συνηγορήσων πάρεστιν αὐτοῖς, 1, 69, 10.

Ἀντερίζειν, vide ἀντερείδειν.

Ἀντέχειν, reſiſtere; *cum dat.* ἀντεῖχον τοῖς ὑπεναντίοις, 31, 17. 2. *Abſolute*; ἀντεῖχον ἐρρωμένως, fortiter reſtiterunt, fortiter pugnarunt, 29, 6, 1. *& nude* ἀντέσχον *vel* ἀντεῖχον, reſtiterunt, defenderunt ſe, durarunt, non ſuccubuerunt, non ceſſerunt, 3, 46, 12. *n.* 3, 116, 10. 3, 117, 11. *Sic* 1, 58, 3. ἀντέχειν *æquivalet* τῷ ὑπομένειν *ibid.*

ἀντέχεσθαι, *cum genit.* 1) ſibi vindicare, adfectare, capeſſere; animum adjicere ad aliquid, curam ſuam in aliquid intendere; τῶν κατὰ Σαρδόνα πραγμάτων, 1, 24, 7. τῶν κατὰ θάλατταν πραγμάτων, 1, 25, 5. τῆς θαλάττης, 3, 96, 8. τῆς τῶν Ἑλλήνων ἡγεμονίας, 2, 49, 4. τῶν ὑπερδεξίων ἀντέχεσθαι τόπων, loca capeſſere ſuperiora, operam dare ut ea occupes, 3, 93, 9. τοῦ πράττειν τι τῶν ἐξῆς ἀντεῖχοντο, 5, 100, 11. αὖθις ἀντέχεσθαι τοῦ Ἀράτου, rurſus ad Aratum, ad Arati amicitiam ſeſe adplicare, 5, 1, 8. *Adde quæ mox num.* 2. *adſeruntur.*

2) *idem fere quod* ἔχειν, tenere, *ſimulque* ἔχεσθαι, inhærere rei, eam porro ſequi, firmiter tenere, curare ut retineas, ſerves & tuearis. *Sic* τῆς θαλάττης καθ' ἕνα τόπον ἀντεχόμενοι 1, 58, 13. *eſt* uno duntaxat loco maris uſum adhuc retinentes. ἀντεχόμενοι τῶν ὀρεινῶν τόπων, montanis inhærentes, 1, 39, 13. ἕως ἂν ἐλπίδος τινὸς ἀντέχηται, quamdiu ſpem aliquam retinet, ſequitur, 4, 60, 8. ταύτης ἀντείχοντο τῆς ἐλπίδος, in hanc ſpem incumbebant, 8, 9, 10. μηδὲ πόλεως οἰκείας μηδ' ἄλλης ἐλπίδος μηδεμιᾶς ἀντεχόμενος, 1, 56, 9. ἀντέχεσθαι τῆς φιλίας, συμμαχίας, εὐνοίας τινός, amicitiam alicujus ſequi, *ſive* nunc primum ad eam te adplices, *quemadmodum capi poteſt* 3, 77, 5. *ſive* eam partem colas, retineas & in ea perſtes, *quo pertinent loca hæc*, 4, 9, 10. 4, 24, 8, 4, 33, 11. 27, 5, 1 & 3.

Ἀντηρὶς, ἡ, ſublica, contus; ἀντηρίσιν ἐξερείδειν, 8, 6, 6.

Ἀντηχεῖν πρὸς τὸν ἐκτὸς ψόφον, reſonare, 22, 11, 12.

Ἀντὶ, *præpoſitio ſubintelligenda in hujusmodi locutionibus, ut* τῶν δέκα μνῶν ἀργυρίου, χρυσίου μνᾶν διδόντες, 22, 15, 8.

Ἀντιβαίνειν. πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ἀντιβαίνει τὰ τῆς τύχης, fortuna obſtat quin hoc effici poſſit, 2, 50, 12. ἀντιβαίνοντος τοῦ χωρίου, adverſante natura loci, 5, 100, 3. τοῦ δὲ πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ἀντιβαίνοντος, huic *poſtulato* quum ille repugnaret, reniteretur, 25, 5, 8.

Ἀντιβάλλειν τὸ βέλος, remittere telum jaculando, 6, 22, 4.

Ἀντιγραφεύς, reſcriptor, contraſcriptor, *quem vernacua* controleur *vocamus*, 6, 56, 13.

Ἀντιδοξεῖν, diſſentire ab aliquo, 2, 56, 1. πρός τινα, 16, 14, 4.

Ἀντιδωρεῖσθαι, 3, 28, 3.

Ἀντικαθῆσθαι ἀλλήλοις μετὰ στρατοπέδων, caſtra caſtris oppoſita habere, 3, 49, 8.

Ἀντικαθιστάναι ἄλλον, alium in locum alterius ſiſtere, dare, mittere, 22, 15, 11.

Ἀντικαταλλάττεσθαι (τινί,) reconciliari alicui, 15, 20, 5. ἀντικαταλλάττ. τί ἀντί τινος, mutare aliquid aliquo, aliquid pro aliquo poſtulare & accipere, 2, 42, 6.

Ἀντικατάστασις, diſceptatio cauſſæ ab utraque parte litigante coram inſtitura, 4, 47, 4. *conf.* συγκατάστασις.

Ἀντικινεῖσθαι πρὸς πᾶν, ad omnes molitiones hoſtis occurrere, contra movere, 2, 66, 3.

Ἀντικρύ. οἱ ἀντικρὺ τῆς Ἀσίας τόποι, oppoſita loca Aſiæ, 4, 43, 4. *ubi unus codex* ἄντικρυς *præfert.*

Ἀντιλαμβάνεσθαι τῆς θαλάττης, mare ſibi adſerere, maris poteſtatem & uſum ſibi vindicare; 1, 39, 14. 8, 36, 2. ἐλπίδος, ſpe uti, ſpe niti, accipere ſpem, 18, 22, 4. *ſicut* ἀντέχεσθαι *&* ἀντιποιεῖσθαι, *quæ vide.*

Ἀντιλέγειν. τοῖς πλείστοις ἀντέλεγε, *ex Reiskii emend.* 33, 10, 4. *pro* ἀντελέγετο, *quod vulgatum erat.* τὰ ἀντιλεγόμενα, controverſiæ, res controverſæ, 9, 33, 12. τὰ ἀντιλεγόμ. τοῖς βασιλεῦσι πρὸς τοὺς Γαλάτας, 31, 23, 10.

Ἀντιλογία, ἡ, ſententiarum diſcordia, 26, 1, 7. ἀντιλογίας εἰσφέρεσθαι ὑπὲρ τινῶν, controverſias movere ſuper re, 3, 74, 9. πρὸς τὴν ἀντιλογίαν ἀνίσταντο πολλοί, ad contradicendum ſurrexerunt multi, 28, 7, 4.

Ἀντιμεταλλεύειν τοῖς πολεμίοις, cuniculos contra agere, 16, 31, 8. 1, 42, 12.

Ἀντιμηχανᾶσθαι, *de eis qui defendunt urbem oppugnatam ab hoſte*, opera contra moliri, 16. 30, 2. πρός τι, 22, 10, 4.

Ἀντίος, oppoſitus, adverſus. ἐτίθει τοὺς Ἴβηρας ἀντίους τοῖς ἵππεῦσι, 3, 113, 7. ἀντίοι συμπίπτοντες τοῖς ὑποζυγίοις, in jumenta a fronte incidentes, 3, 51, 5. ἀντίοι ἑαυτοῖς, ex adverſo ſibi invicem oppoſiti, 6, 28, 2. ποιησάμενοι τὴν πορείαν ἀντίοι τῷ ῥεύματι, adverſo flumine, 3, 42, 7. πρὸς ἀντίον τὸ πνεῦμα, 1, 60, 6.

Ἀντιοχισταί, οἱ, qui Antiochi partes ſequuntur, Antiochica factio, 21, 4, 2.

Ἀντιπαλεῖν, reſiſtere. μηδὲν ἐκ τῆς τύχης ἀντέπαισε πρὸς τὴν ἐπιβολήν, 18, 29, 15.

Ἀντίπαις τὴν ἡλικίαν, jam puber, 15, 33, 12. 27, 13, 4.

Ἀντίπαλος, ὁ, adverſarius, 5, 35, 9. 16, 28, 9. 18, 14, 3. *Adjective.* οὐδὲν ἀντίπαλον εὑρὼν ταῖς σφετέραις ἐπι-

ἐπιβολαῖς, nihil quod conatibus ejus obſtaret, opponeretur, 3, 6, 11.

Ἀντιπαράγειν τοῖς πολεμίοις, a latere *vel* a parte oppoſita ſequi hoſtem *ex modico intervallo, obſervandi cauſſa & occaſionem captandi qua opportune eum adgrediamur aut agmen ejus carpamus;* 3, 90, 1. *n.* (*ubi verbum hoc ex mſstis reſtituimus Polybio.*) 3, 92, 6. 9, 3, 10. — ταῖς ὑπωρείαις, ſecundum montium radices, 1, 77, 2. 9, 3, 7. -- ταῖς παρωρείαις, latera montium legendo, 3, 53, 4. -- ταῖς ἀκρωρείαις, per juga montium, 3, 101, 1. *Alibi*, nempe 1, 84, 3 & 4, 10, 2 *ſq. eadem notione verbum hoc accipi poteſt; ſed fortaſſe etiam nude ibi intelligendum* adverſus hoſtem educere copias; *cf. Adnot.* ad 4, 10, 2.

Ἀντιπαραγωγή, 1) ductio exercitus e regione agminis hoſtium, 9, 3, 10. *ubi verſio lat. ita corrigenda eſt, ut in Adnot. docui. conf.* ἀντιπαράγειν. *Eodem modo* 11, 18, 2. *de Philopœmene e regione Machanidæ ab altera parte foſſæ obequitante, & transitum ejus obſervante.*

2) αἱ ἀντιπαραγωγαὶ πρός τινα *vel* πρὸς ἀλλήλους, inimicitiæ, diſſenſiones, contentiones, 10, 37, 2. 17, 14, 13. 18, 18, 8. 30, 10, 7.

Ἀντιπαρακεῖσθαι, *cum dat.* e regione ſitum eſſe, oppoſitum eſſe, 3, 37, 7.

Ἀντιπαράκλησις, cohortatio viciſſim facta, 11, 12, 2.

Ἀντιπαραπορεύεσθαι, a latere & e regione iter facere, 5, 7, 11. *ſicut* ἀντιπαράγειν, *ſed h. l. præſidii cauſſa.*

Ἀντιπαρατάττειν, opponere; *& reciproce, ſicut & in paſſiva forma*, opponere ſe, reſiſtere; τῶν πολεμίων πλείοσι στρατοπέδοις ἀντιπαρατεταγμένοις, (*intell.* ἑαυτούς,) 9, 26, 4. *n.* πρὸς τὴν τῶν Αἰτωλῶν πλεονεξίαν ἀντιπαρατεταγμένος, 2, 43, 9. τῇ προσβολῇ τῶν μηχανημάτων γενναίως ἀντιπαρεστάξαντο, 22, 10, 1. στρατηγικώτερον ἀντιπαρατεταγμένοι, 22, 11, 5.

Ἀντιπαρεξῆγε *temere ex uno cod. Aug. editum erat* 3, 90, 1. *pro* ἀντιπαρῆγε, *quod auctori reſtituimus.*

Ἀντιπάσχω. *Fons, qui Gadibus eſt, perhibetur* ἀντιπαθεῖν ταῖς παλιρρύτοις τῆς θαλάττης, ratione ſe habere æſtui maris contraria, 34, 9, 5.

Ἀντίπερα, ἀντίπεραν, & ἀντιπέρας, 1, 17, 4. *n.* 3, 43, 1. *n.* 4, 43, 8. 4, 57, 5. 5, 48 4 & 6 & 8. *&c.* ἡ ἀντίπερα χώρα, 1, 17, 4. οἱ ἀντίπερα βάρβαροι, 3, 43, 1. κατ' ἀντίπεραν τῆς χώρας, 9, 41, 11. ἐκ τῶν ἀντιπέρας, 10, 1, 8.

Ἀντιπεριάγειν, 1, 22, 8, *n.* — „*de nave, cum oblique acta latus hoſtilis navis petit.*“ *Ern.* *Difficultas ejus loci, de qua in Adnot. dixi, inde*

maxime nata erat, quod verbum ἀντιπεριάγειν *ad* navem *retulerant interpretes, cum ad* corvum *ſit referendum. Ubi navis hoſtilis a latere prætervolabat. detexſura remos navis Romanæ,* Romani ἀντιπεριάγοντες, *nempe τὸν κόρακα,* corvum verſus illud latus contra Punicam navem circumagebant, *eumque in latus illius impingebant. Id ipſum eſt quod rurſus cap.* 23, 10. *dicit,* undecumque adcurriſſent naves Punicæ, corvos fuiſſe in illas directos. *Sic igitur eo loco, de quo agimus,* (1, 22, 8.) *poſt verba* ποτὲ μὲν κατὰ πρῴραν, *ad illa* ποτὲ δὲ *intelli ndum ex ſequentibus erit* ποτὲ δὲ ἐκ τῶν πλαγίων. *Præpoſitio vero* κατὰ, *quam ignorant libri veteres, ad complendam ſententiam vel ſic utique neceſſaria erat.*

Ἀντιπεριϊστάναι τινὶ φόβους καὶ κινδύνους, viciſſim timorem & periculis aliquem circumdare, 4, 50, 1. πάντη ἀντιπεριϊσταμένων (αὐτοὺς) τῶν μηχανημάτων, *ſcil.* τῶν κοράκων, 1, 23, 10. *conf. quæ ad* ἀντιπεριάγειν *modo monuimus.*

Ἀντιπερισπᾶν, diſtinere, aliorſum abſtrahere hoſtem, alio occupare eum, *faire une diverſion à l'ennemi,* 2, 24, 8. *Eadem fere notione accipiendum idem verbum in illis,* πραγματικῶς ἀντιπερισπάσαντος τοῦ Ἀράτου καὶ λυμηναμένου τὰς ἐπιβολὰς αὐτῶν, 2, 45, 6. *quæ Cajanbonus (per ſe quidem non male) ſic vertit, ſollerter Arato conſilia omnia illorum* in contrarium vertente *atque corrumpente.*

Ἀντιπερίσπασμα ποιεῖν τινι, 3, 106, 6. *i. q.* ἀντιπερισπᾶν.

Ἀντιπίπτειν, 1) τινὶ *vel* πρός τινα, irruere in aliquem; ἀντέπεσαν ταῖς σπείραις καταπληκτικῶς, 3, 19, 5. *n.* ὁ ξένος ἀντιπίπτει πρὸς τὴν ἐπιβολὴν, contrarius incidit, contrarius eſt conatui, 4, 44, 9. 2) *Plerumque ad alia transfertur verbi uſus; veluti* ὁ νόμος ἀντιπίπτει τούτῳ, lex huic repugnat, 25, 9, 5, τῶν κατὰ τὴν πολιορκίαν ἀντιπιπτόντων αὐτῷ, oppugnatione non ex voto ei ſuccedente, 16, 2, 1. τῶν πραγμάτων ἀντεπισόντων ταῖς ἐπιβολαῖς, 30, 7, 3. *n. Et cum præpoſ.* πρὸς; πρὸς τοῦτον ἀντιπίπτει ἡμῖν ἡ φύσις τῶν πραγμάτων, huic contraria, hujus commodis oppoſita eſt natura rerum quas nos petimus, 22, 5, 6. *Et abſque regimine;* τὰ κατὰ τὴν μάχην ἀντιπίπτει, *intell.* ταῖς ἐλπίσι, *aut* αὐτῷ, *ut* 16, 2, 1,) ſecus evenit prælium, 10, 37, 5. τῆς τύχης ἀντιπιπτούσης, 16, 28, 2. οἱ δὲ ἀντέπιπτον, hi refragabantur, opponebant ſe, *Fr. gramm.* 12.

Ἀντίπλοια. κατὰ τὸν τῆς ἀντιπλοίας λόγον, 6, 10, 7. — „ut, cum navis contrariis ventis in diverſas partes rapitur, *ſi tamen*

tamen vera lectio.“ Ern. — Vide Adnot.

Ἀντιπνεῖν. *ὅτε τὰ τῆς τύχης ἀντέπνευσε*, reflante fortuna, 26, 5, 9.

Ἀντιποιεῖσθαί τινος, (*fere ſicut ἀντιλαμβάνεσθαι*) ſibi aliquid vindicare contra molitionem aliorum; *veluti τῆς θαλάττης*, maris poſſeſſionem, maris imperium, 1, 60, 1. 3, 97, 3. *τῆς κατὰ θάλατταν ἐλπίδος*, ſpem maris potiundi capeſſere, res maritimas bello tentare, 1, 24, 1. *ἀντιποιεῖσθαι τόπων*, capere, occupare loca, 2, 27, 6. *οὐδενὸς ἀντιποιουμένου τῶν ὑπαίθρων*, nemine vindicante ſibi, occupante & tuente adverſus eum aperta regionis loca, 1, 12, 4. 1, 15, 4. 1, 30, 6. 14, 7, 8. *ἀντιποιεῖσθαι πραγμάτων*, conari potiri rerum, vindicare ſibi imperium, 5, 42, 7. *τῆς ἀρχῆς*, regnum, *ibid. στρατηγίας*, munus imperatoris adfectare, 9, 20, 8. *τῆς τῶν Ἑλλήνων ἡγεμονίας*, Græciæ principatum ſibi vindicare, 2, 39, 8. *τότε πρῶτον ἐθάρρησαν ἀντιποιεῖσθαι τῶν πέραν τοῦ Ἴβηρος πραγμάτων*, tunc primum trans Iberum res tentare, imperium ſuum propagare auſi ſunt, 3, 97, 5. *τῶν καθηκόντων ἑαυτῷ*, quæ ad ſe pertinent vindicare ſibi, 5, 67, 5. *πίστεως ἀντιποιούμενος*, fidem præ ſe ferens, fidelis ſocii famam adfectans & ſibi adferens, 2, 47, 5. *τῷ λόγῳ τῶν μεγίστων ἔργων ἀντιποιήσασθαι, τελείως ἐστὶ ῥᾴδιον· τὸ δὲ τοῖς πράγμασιν ἐφικέσθαι τινὸς τῶν καλῶν, οὐκ εὐμαρὲς*, 5, 33, 6. *τῆς νίκης*, tribuere, adſcribere ſibi victoriam, verbis eam ſibi vindicare; 16, 8, 2. *βραχὺν μέν τινα χρόνον ἀντεποιήσανσο τῆς νίκης*, breve tempus victoriam ſibi vindicarunt, pro victoria certarunt, 3, 96, 2. *εἰ εἰς βραχὺ τῶν καιρῶν ἀντεποιήσατο*, ſi parumper captaviſſet opportunitates temporum, tentaſſet opportunitate temporum uti, 2, 70, 3. *τῶν διὰ τῆς ἀκοῆς ὁδῶν ἀντεποιήσατο*, ſola via per auditionem cognoſcendi res uſus eſt *Timæus*, ſolam illam viam ad ſe pertinere putavit, & ſuam fecit, 12, 27, 3. *ἐπὶ πολὺν χρόνον ἀντιποιησάμενοι, ſcil. τῶν τειχῶν καὶ τῆς πόλεως*, poſtquam per ſatis longum tempus poſſeſſionem urbis ſibi vindicaſſent, obtinuiſſent, & hoſti reſtitiſſent, 2, 9, 5. *κατὰ ποσὸν ἀντιποιησάμενος τῆς πόλεως*, partem urbis ſibi vindicavit, occupavit, & tenuit, 2, 53, 6. *ἀντιποιήσασθαι τῆς ἑαυτῶν πατρίδος καὶ μὴ προέσθαι τὰς σφετέρας ἐλπίδας*, patriam ſibi adferre, pro patria pugnare, ei liberandæ operam dare, 4, 80, 4. *τῶν δὲ παίδων ἀντιποιουμένων (ſcil. τῶν ἀποσκευῶν) καὶ κωλυόντων, nempe τοὺς ἁρπάζοντας*, cum ſervi vindicarent ſarcinas, eas ſibi & domino adfererent, pro eis dimicarent, 33, 7, 5.

Ἀντιπολιτεία μεγάλη ἐστὶ τοῦ-

τοις πρὸς ἐκείνους, diſſenſio, diſſidium in re publica, 20, 5, 5. 23, 10, 4. ἀντιπολιτεῖαι, factiones contrariæ in republica, factionum ſtudia, 11, 25, 5. 28, 14, 1.

Ἀντιπολιτεύεσθαι, contrariæ partis eſſe in republica; *unde* οἱ ἀντιπολιτευόμενοι, adverſarii in rep. 1, 8, 4. 3, 18, 1. 4, 14, 2 & 8. 30, 7, 8.

Ἀντιπορεύεσθαι *mendoſe cod. Bav. pro* ἀντιπαραπορ. 5, 7, 11.

Ἀντίπραξις τῶν τῆς συγκλήτου βουλευμάτων, adverſatio, oppugnatio voluntatis ſenatus, 6, 17, 8. ἐκ τῶν ἀμυνομένων, oppoſitus conatus eorum qui ex muro pugnant, 10, 13, 8.

Ἀντιπράττειν, 28, 6, 5. πρός τι, 6, 17, 9. 27, 4, 9.

Ἀντίπρωρος, prora navis in hoſtem verſa; πάντες ἔπλεον ἀντίπρωροι τοῖς πολεμίοις, 1, 23, 3. *n.* πάσας ἱστάντες ἀντιπρώρους τὰς ναῦς τοῖς πολεμίοις, 1, 27, 3, 1, 60, 10. ὑπέστησε τὴν ἑαυτοῦ ναῦν &c. 1, 50, 6. ἐποίουν (αὐτοὺς) ἀντιπρώρους τοῖς πολεμ. 1, 50, 4. κατὰ πρόσωπον ἀντιπρώρους τάξαντες τὰς ναῦς ἀμφότεροι, 16, 4, 7. ἀντίπρωροι συμπτώσεις, 16, 4, 11.

Ἀντιπυρσεύειν, viciſſim igne ſigna dare, 8, 30, 1.

Ἀντιῤῥεῖν, contradicere. οἱ ἀντειρηκότες, 9, 29, 3. *n.*

Ἀντίῤῥησις, altercatio, 18, 25, 7. πρός τινα ὑπέρ τινος, 2, 7, 7. περί τινος, 23, 10, 6.

Ἀντισπᾶν. *Verbo paſſivo;* ἡ ἑκάστου δύναμις ἀντισπᾶται ὑπ' ἀλλήλων, vis cujusque mutuo niſu in contrarium trahitur, vires omnium mutuo ſibi reſiſtunt, & a ſe invicem temperantur, 6, 10, 7. ἀντισπᾶται καὶ παραπολίζεται ἡ ἑκάστου πρόθεσις ὑπ' ἀλλήλων, 6, 18, 7. *Medio verbo;* ἀντισπάσασθαί τινα, aliquem ad ſe trahere *vel* advocare quem opponas alteri, 23, 10, 14. *ubi in præpoſ.* ἀντὶ *latere illam vim exiſtimaveram* opponendi alteri; *ſed rectius fortaſſe fuerit,* advocare aliquem avocando eum ab aliis negotiis, *quæ vis ineſt vocabulo* ἀντίσπασμα. *Ceterum verba iſta, de quibus agimus,* ὡς τούτους ἀντισπασαμένους, 23, 10, 14. *in aliam partem vulgo interpretari ſolent: nempe Caſaubonus,* illos a cæteris abalienatos ſibi adjunxiſſe; *quem ſecutus Erneſtus* ἀντισπᾶσθαι diſſidere *h. l. interpretatur.*

Ἀντίσπασμα, diſtractio, avocatio ab alia occupatione; ad aliud negotium, 2, 18, 3. *ſicut* ἀντιπερίσπασμα.

Ἀντιστράτηγος, proprætor, imperatoris vicarius, imperatoris vice fungens per ipſius abſentiam, 15, 4, 1. Proconſul, proconſulare imperium tenens, 3, 106, 2. 28, 3, 1. (*ubi* ἀντιστράτηγος *cum accentu in antepen. erat ſcribendum, non in ultima;*) *i. q.* ἀνθύπατος 28, 5, 6.

Ἀντι-

Ἀντιστρατοπεδεία, caſtra caſtris oppoſita, 3, 101, 8.

Ἀντιστρατοπεδεύειν, caſtra caſtris conferre, caſtra oppônere alicui, 1, 9, 4. τινὶ, 1, 74, 13. 2, 32, 6. 3, 76, 5. 3, 86, 3. 5, 29, 7. ἀλλήλοις, 2, 52, 9. 3, 107, 1. 5, 80, 5.

Ἀντιστρέφω ἀντεστραμμένοι ἑαυτοῖς, ſibi invicem oppoſiti, 6. 32, 6.

Ἀντιτάττειν, opponere, 11. 33, 1. π. πρὸς τὴν τῶν Αἰτωλῶν πλεονεξίαν ἀντιταττόμενος διατέλει, Ætolorum cupiditati aſſidue ſe oppoſuit, 2, 43, 9. πάσαις ταῖς ἐπιθυμίαις ἀντιταξάμενος, 32, 11, 8. οἱ ἀντιταττόμενοι, adverſarii, hoſtes, 3, 63, 12. οἱ ἀντιταξάμενοι, qui in acie contra eum ſteterant, 5, 10, 2.

Ἀντιτιμωρεῖσθαι, (τινα,) viciſſim ulciſci, punire aliquem, 1, 81, 9.

Ἀντιτυγχάνειν. ἐσθλὸς ἐὼν, ἄλλου κρείττονος ἀντέτυχεν, 15, 16, 6.

Ἀντίτυπος τινὶ, ex adverſo poſitus, 6, 31, 8.

Ἀντιφιλοδοξεῖν πρός τινα, æmulari cum aliquo, 1, 40, 11.

Ἀντιφιλονικεῖν πρὸς μηδὲν τῇ συγκλήτῳ, nulla in re voluntati ſenatus ſe opponere, 32, 7, 16. πρὸς πάντα, in omnibus rebus (præ æmulatione) repugnare alicui, 3, 103, 7.

Ἀντιφωνεῖν τινι, reſpondere literis alicujus, 8, 18, 11. 8, 19, 8. μέχρις ἀντιφωνηθῇ τι ἐκ Ῥώμης, donec reſponſum aliquod adveniat Roma, 15, 18, 6.

Ἀντοικοδομεῖν, contra munire, *præſertim* dejectas ab oppugnatoribus partes muri inſtaurare, *aut* hiatum novo oppoſito muro obſtruere, 1, 42, 16. 16, 30, 6. 22, 11, 3.

Ἀντοικοδομίαι, 1, 48, 1. *vide* ἀντοικοδομεῖν.

Ἀντοφθαλμεῖν, oculos tollere adverſus aliquem, & (*intelligendo* ἐν τοῖς ὅπλοις, in armis, *quæ verba adjiciuntur* 1, 68, 7.) reſiſtere, opponere ſe alicui; πρὸς τινα, 2, 24, 1. 3, 14, 9. 3, 64, 4. 4, 32, 7. 4, 34, 6. 9, 3, 7. τινὶ, 1, 17, 3. 2, 47, 1. *Et ubi non agitur de armis*, repugnare, adverſari voluntati, poſtulatis, ſententiæ alicujus; πρός τινα, 24, 12, 3. *Fr. hiſt.* 45. *Sic* ἀντοφθαλμεῖν τινὶ περὶ τῶν κοινῶν πραγμάτων, 28, 6, 5. *Translato uſu*, μὴ δύνασθαι τοῖς χρήμασιν ἀντοφθαλμεῖν, oculos contra pecuniam non poſſe adtollere, tentationi ejus accipiendæ reſiſtere non poſſe, 28, 17, 18. *Rurſus notione maxime propria* ἀντοφθαλμῆσαι κατὰ πρόσωπον, ſuis oculis coram ſpectare aliquem, 18, 29, 12.

Ἀνυδρία, ἡ, aquæ inopia, 5, 71, 10. 10, 28, 1.

Ἄνυδρα, ἡ, *ſcil.* χώρα, arida regio, 5, 80, 2.

Ἀνύειν, 1) efficere, perficere; οὐδὲν ἤνυον, 1, 47, 4. οὐδαμῶς δυνάμενος ἀνύειν οὐδὲν, 5, 17, 2. 15, 32, 1. ἀνύειν τὸ προκείμενον, 30, 12, 2. &c. *Vide mox in paſſivo.*

ſivo. 2) viam conficere per locum, pervadere, emetiri locum; (*quod alias eſt διανύειν;*) ἤνυον τὰ ἕλη, viam per paludes confecerunt, 3, 79, 5. ἀνύσας τοὺς τόπους, 5, 8, 2. 3) conſumere; ἀνύειν τὰς λείας, 3, 90, 7. 4) ſufficere; οὐκ ἤνυον φέροντες τοὺς νεκροὺς, non ſufficiebant abportandis mortuis, 10, 31, 9. *In* efficiendi, conficiendi, *vel* perficiendi *notione in Paſſivo potiſſimum occurrit; veluti,* δόξαντες ἠνύσθαι σφίσι τὸ πλεῖστον τῆς ἐπιβολῆς, 8, 31, 1. τοσοῦτον εἰκὸς ἠνύσθαι (*nonnulli codd.* ἠνῦσθαι) τῆς νυκτὸς, 9, 15, 10. τοῦ στρατηγοῦ δοκοῦντος ἠνύσθαι τὸ μέγιστον τῶν προκειμένων, 28, 11, 3. *n. ubi perperam libri ſcripti* παρακειμένων *dabant;* νομίσαντες ἠνύσθαι σφίσι τὸ προκείμενον, 30, 12, 2. *n. Quibus ex locis firmatur Vrſini conjectura, quam in contextum recepimus* 17, 11, 10. καὶ γὰρ ἠνῦσθαι (*pro mendoſo* ἠρῦσθαι *vel* ἠρῆσθαι *quod erat in libris*) τὰ μέγιστα τοῦ πολέμου; *niſi quod pro* ἠνῦσθαι *rectius ſortaſſe futurum fuiſſet* ἠνύσθαι *cum acuto accentu; nam quod circumflexum præferendum dixi in Adn. ad* 28, 11, 3. *Eſ ad* 30, 12, 2. *vereor ut ſatis rectum ſit. Conf. Adn. ad* 18, 3, 8.

Ἀνυπέρβλητος ὑπεροχὴ, 1, 2, 7. πικρία, 8, 12, 12. εὐχέρεια καὶ ἀπειρία, 16, 18, 3. εὐνοια, 23, 18, 3. *conf.* ὑπερβολή.

Ἀνυπεύθυνος. ἀνυπεύθυνον ἦν τὸ λεγόμενον, a nemine conſutabatur, 32, 20, 7.

Ἀνυπονόητος; 1) *active, cum genit.* nihil ſuſpicans de aliqua, ἀνυπ. τοῦ μέλλοντος, 4, 10, 7, τῆς Ἐρμείου τόλμης, 5, 56, 2. 2) *paſſive;* ἀνυπονόητα τινὰ, inopinata nonnulla, 10, 45, 2. ἀνυπονόητος ἐλπὶς, de qua nihil in mentem venerat, 2, 57, 6. ἀνυπονόητοι ἄνθρωποι, homines non ſuſpecti, 13, 6, 8.

Ἀνυπονοήτως; 1) *act.* absque doli ſuſpicione, 5, 39, 2. ἀνυπ. διακεῖσθαι, nil ſuſpicari, 14, 10, 7. 2) *paſſ.* inopinato ex improviſo, præter opinionem, 1, 84, 9. 4, 3, 10. 11, 21, 3.

Ἀνύποπτος; 1) *active;* ἀνύποπτος ἦν τῆς πράξεως, non ſuſpicatus eſt rem, 8, 29, 2. 2) *paſſive;* ἀνύποπτος ἦν ἡ τῶν ἐνεδρευόντων ὑποβολὴ, 3, 105, 1. ἀνύποπτον ἦν πᾶσι τὸ γενόμενον, 7, 17, 2.

Ἀνυπόπτως; 1) *act.* ἀνυπόπτως καὶ τεθαρρηκότως, absque mali ſuſpicione, absque metu, 11, 18, 7. 2) *paſſ.* ἀνυπόπτως ἐπέστη τοῖς τόποις, nemine de eo aliquid ſuſpicante, 9, 7, 10, 31, 20, 13.

Ἀνυπόστατος; 1) nullum firmum fundamentum, nullum certum initium habens, 1, 5, 3. *n.* 2) cujus vis ſuſtineri non poteſt, cui reſiſtere nemo poteſt, intolerabilis, invictus; ἀνυποστ. ἐν τοῖς κινδύνοις, in

præ-

prælliis, 14, 7, 7. 4, 8, 10. 5, 45, 2. ἀνυπόστατος ἡ τῶν ἀπηλπικότων τόλμα, 3, 63, 13. 16, 40, 3. ἀνυπόστατος *eſt respubl. Romana*, nihil ei reſiſtere poteſt, 6, 18, 4.

Ἀνυπόστακτος διήγησις, narratio quam quo referat neſcit lector vel auditor, quæ nonniſi confuſam & vagam notionem animo adfert, 3, 36, 4. *n.* 3, 38. 4. 5, 21, 4. — „narratio quæ non habet notitiam antecedentem in animo diſcentis, cui ceu fundamento & baſi innitatur.“ *Caſaub. in Comment. ad* 1, 5, 3.

Ἀνυστικός, efficax. μία ψυχὴ πολυχειρίας ἀνυστικωτέρα, 8, 5, 3.

Ἄνω. αἱ ἄνω σατραπεῖαι, *regni Perſici & dein regni Syriaci* provinciæ in ſuperiori Aſia ſitæ, 3, 6, 10. 5, 41, 1. 5, 48, 12. 5, 54, 13. ἑταιρεῖν τοῖς ἄνω μέρεσι τοῦ σώματος, 12, 13, 1. *ex Timæo.*

ἀνώτερον. ἐν τοῖς ἀνώτερον χρόνοις, 5. 6, 1. 2, 41, 3. οὐ πολλοῖς ἀνώτερον χρόνοις, 1, 7, 2. μικροῖς ἀνώτερον χρόνοις, 4, 2, 7. 4, 50, 3. τρίτῃ ταύτης ἀνώτερον βίβλῳ, 3, 1, 1.

ἀνωτέρω προσλαβεῖν τοῖς χρόνοις, temporibus altius regredi, e ſuperioribus temporibus repetere rem, 4, 2, 3.

Ἀνωτάτω. αἱ ἀνωτάτω ὑπερβολαὶ τῶν Ἄλπεων, 3, 53, 6.

Ἀνωμαλία. αἱ ἀνωμαλίαι τῶν τόπων, inæqualitas locorum, 9, 41, 4. ἀνωμαλία τῆς Φύσεως τῆς Ἀθηναίων πολιτείας, inconſtantia formæ reip. Athen. 6, 44, 2.

Ἀνώμαλος. ἀνώμαλοι καὶ βουνώδεις τόποι, 5, 22, 1.

Ἀξία, ἡ, 1) pretium. τὸ τίμημα τῆς ἀξίας, æſtimatio pretii, 2, 62, 7. ἀξίαι ἵππων, 1, 68, 8. 2) ἀπὸ τῆς ἀξίας ποιεῖσθαι τὰς εἰς τὸν πόλεμον εἰσφορὰς, pro cenſu conferre pecuniam ad bellum, 2, 62, 7. 3) τὰ σώματα διένειμε κατὰ τὴν ἀξίαν ἑκάστοις, captivos diſtribuit pro meritis, pro dignitate cujusque, 3, 17, 10. διανεμητικὸς τοῦ κατ' ἀξίαν ἑκάστοις, qui ſuum cuique tribuit, 6, 6, 10. 4) ἐξεπορεύετο μετὰ μεγάλης ἀξίας, egreſſus eſt cum magno adparatu, 39, 2, 6.

ἀξιόλογος, memorabilis, notabilis. οὐδὲν ἀξιόλογον πράττοντες, 1, 39, 2. πρᾶξις ἀξιόλογος, 2, 39, 11. ἀξιόλογοι χρεῖαι, 5, 40, 2. μηδὲν ἀξιόλογον, nulla idonea manus, 3, 110, 6. ἱματισμὸς ἀξιόλογος, veſtitus alicujus pretii, 16, 31, 3.

Ἀξιόμαχος, idoneus ad pugnandum, par hoſti, 4, 12, 6.

Ἀξιόπιστος. τὸ τῆς ἐπαγγελίας ἀξιόπιστον, 3, 44, 7.

Ἀξιοπίστως ψεύδεσθαι, cum veritatis ſpecie mentiri, 3, 33, 17. Sic ἀξιοπίστως ἐνιέναι διαβολὰς κατά τινος, 28, 4, 10. τοῦτο αὐτὸς λέγει οὕτως ἀξιοπίστως ὥστε δοκεῖν &c. tanta cum auctoritate & confidentia hoc dicit, ut videatur &c. 12, 9, 3.

Ἄξιος.

Ἄξιος. ἐφάνη ἄξιος τῶν προγεγονότων ἔργων, 1, 75, 3. οἱ ἄξιοι τῆς πολιτείας 24, 4, 3. *cum Caſaub. vertimus* bene meriti cives; *ſed videndum ne ſit* qui mereatur in numerum civium recipi.

οὐκ ἐπιτιμᾶν αὐτοῖς ἄξιον, non debent reprehendi, 3, 59, 1. ἄξιον βραχὺ διατορῆσαι περὶ τούτου, par eſt, operæ pretium eſt, 4, 20, 2. ἄξιόν γε στρατεύεσθαι, id vero præclarum eſt! *ironice*, 9, 38, 5: *n.* ἄξιόν γε τὸ γεγονὸς ὀνείδους, en facinus dignum ſcilicet quod vituperetur, 9, 33, 13.

Ἀξιοῦν; 1) petere, poſtulare. ἀξιοῦν παιδικὴν ἀξίωσιν, 39, 1, 7. τοὺς περὶ τῶν αὐτῶν ἀξιώσοντας, 4, 60, 1. ἀξιοῦντες βοηθεῖν, 4, 50, 8. *Et cum fut.* ἀξιοῦντας καταλύσειν αὐτοὺς τὸ παραγώγιον, 4, 47, 3. *ubi* καταλύσειν *in præſ. vulgo edebant, bene quidem per ſe, ſed invitis mſſtis.* ἠξίουν αὐτὸν εἰς λόγους ἐλθεῖν, 22, 17, 8. *n.* 2) dignari; μεγαλῆς ἀποδοχῆς ἀξιούμενος παρὰ τοῖς δυνάμεσιν, 5, 41, 4. πρότερον ἀξιοῦσθαι *corrupte dabat Vrſini codex*, 29, 11, 3. *n. fortaſſe pro* οὐ πρότερον ἀξιώσας.

Ἀξιόχρεως (*fere i. q.* ἀξιόλογος, *& in bello i. q.* ἀξιόμαχος) notabilis, memorabilis, idoneus *quovis in genere*, par hoſti, *vel* par alicui rei. πόλις ἀξιόχρεως, 1, 30, 5. *n.* ἀξιόχρεοι ἄνδρες, idonei viri, 3, 5, 8. 4, 23, 3. φυλακὴ ἀξιόχρεως, 3, 17, 9. (*i. q.* ἀρκοῦσα, *ibid. vs.* 10.) ἀξιόχρεως ἀνταγωνιστής, 2, 46, 3. πρόσωπον ἀξιόχρεων τὸ προστησόμενον, 15, 25, 8. *Et cum præpoſ.* πρὸς; στρατόπεδα ἀξιόχρεα πρὸς μάχην, 1, 19, 1. πρὸς ναυμαχίαν, 1, 53, 10. ἐφεδρεία ἀξιόχρεως πρὸς τὰ παράδοξα, 5, 6, 4. ἀξιοχρεωτέρους πρὸς τὸ πολεμεῖν τοῖς Ἀχαιοῖς, *ſic correxi* 4, 3, 3. *n. pro vulgato* ἀξιωτέρους. ἀξιοχρεωτάτη τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν δυναστειῶν, 10, 27, 1.

In terminatione hujus vocabuli conſtanter fere ſervatur Attica forma; invenitur tamen in accuſ. plurali non ſolum ἀξιόχρεως, *ut* 1, 53, 10. 2, 40, 1. 11, 16, 7. *ſed &* ἀξιοχρέους, 4, 23, 3. *&* ἀξιόχρεα *in neutr. plur.* 1, 19, 1. ἀξιόχρεω *correxi, ut eſſet nominativus plur. pro* ἀξιόχρεως, 1, 38, 1. *n.*

Ἀξίωμα, dignitas, ſplendor, decus; τὸ τῆς πατρίδος ἀξ. 3, 64, 2. πόλις ἡ μέγιστον ἀξίωμα περιποιησαμένη, 15, 35, 3. 9, 28, 5.

Ἀξιωματικός; 1) dignitatis multum habens, cum dignitate conjunctus; γυνὴ προστασίαν τινὰ ἀξιωματικὴν ἐπιφαίνουσα, 10, 18, 8. ἀξιωματικὸς κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν, 33, 9, 1.

2) cum precibus conjunctus; λόγος ἀξιωματικός, preces, deprecatio, 20, 9, 9. ἀξιωματικὰς ἐντολὰς δοὺς τοῖς πρεσβευταῖς, mandans legatis

tis ut precibus uterentur, 31, 15, 3. 32, 7, 16.

Ἀξίωσις, preces, poſtulatum. ποιεῖσθαι τὰς ἀξιώσεις καὶ παρακλήσεις, 1, 67, 10. μετ' ἀξιώσεως, adjectis precibus, 7, 11, 9. 22, 7, 2.

Ἀξύμβατος κοινολογία, colloquium irritum, in quo nihil convenit, 15, 9, 1. *n.* *niſi ἀσύμβατον ſcripſit Polybius, qui atticam formam ξὺν pro σὺν non ſolet frequentare.*

Ἀοίκητος, non habitatus, 2, 15, 10.

Ἀόκνως, haud cuſtanter, 31, 13, 8.

Ἄορατος; 1) act. ἀόρατος δεινοῦ, qui pericula non vidit, non eſt expertus, 3, 108, 6. κακοῦ, 2, 21, 2. 2) paſſ. ἀόρατοι τόποι, loca nobis inviſa, quæ ipſi non vidimus, 3, 36, 7.

Ἀόριστος, indefinitus, infinitus, varius atque varius, 4, 43, 6. 4, 45, 1. (opp. ὡρισμένος, 4, 43, 6.)

Ἀπαγγελία. ἀπαγγελίαν ποιεῖσθαι περὶ τῶν κατὰ Πελοπόννησον, nunciare, renunciare, 24, 10, 8. *de legato qui legationem renunciat.*

Ἀπαγγέλλειν; 1) nunciare, nuncium perferre; πρεσβευταὶ οἱ ἀπαγγελοῦντες περὶ τῶν γεγονότων, 1, 29, 6. 24, 10, 6. 2) — „*de hiſtoricis*, tradere, narrare. *vid. Weſſeling. ad Diodor. lib. V. initio. Thucydides III. 67. ipſam orationem & narrationem hiſtorici vocat ἀπαγγελίαν.“ Ern.* -- ἀπαγγέλλειν τὴν ἀλήθειαν, verum tradere, 1, 14, 1. ἠτιμένους αὐτοὺς ὑπὸ τοῦ συγγραφέως ἀπηγγέλθαι, traditos, proditos, pronunciatos, 1, 15, 11. (*ubi ἀπαγγέλλειν idem valet quod ἀποφῆναι vs. 7. & ἀποδεικνύναι vs. 8.*) εἰ ἀπαγγέλλαιμι περὶ τῆς τοῦ βασιλέως προαιρέσεως, ſi regis inſtitutum explicarem, de eo exponerem, 14, 12, 5.

3) ἀπαγγέλλειν τινὶ πόλεμον, indicere bellum, 3, 10, 1.

Mendoſe ἀπαγγελλόμενος *editum erat* 2, 11, 4. *n.* *pro* ἀπαγγέλλοντες, promittens.

Ἀπάγειν, ducere, abducere. *Legati Scipionis, Carthaginem miſſi, τὸ μὲν πρῶτον εἰς τὴν σύγκλητον, (intellige ἀχθέντες,) μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν ἐπὶ τοὺς πολλοὺς ἀπαχθέντες, 15, 1, 5. Præſertim* vi abducere invitum; (*& ipſo loco modo citato innuitur, per tumultum aliquem & parum honorifice ductos eſſe legatos, quod & ex cap. 2. ſatis intelligitur;*) μετὰ βίας εἰς οἶκον ἀπηχέναι τὸν δοῦλον, *ſic correxi mendoſum* ἀποιχέναι 12, 16, 2. *quod in* ἀγηοχέναι *mutaverat Caſaubonus.* ἀπάγειν εἰς Φυλακὴν *vel* εἰς τὴν Φυλακὴν, 5, 15, 9. 5, 16, 3. 5, 38, 7. 5, 39, 4. *n.* εἰς τὴν ἅλυσιν, 4, 76, 5. 20, 10, 7. *Et ſubintellectis verbis* εἰς τὴν Φυλακὴν; ἀπάγειν τινὰ πρὸς τὴν ἀποδοχὴν, aliquem in

in vincula ducere. ſponſionis cauſſa, 5, 27, 4. *n.* ἀπάγεσθαι πρὸς τὰς εἰσφοράς, tributorum ſolvendorum cauſſa in vincula abduci, 1, 72, 5. ἀπάγειν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν legendum fortaſſe 12, 16, 3. *n.*

ἀπαγαγεῖν ἐπ' αὐτοὺς & ἀπῆγον ἐπ' ἀλλήλους 30, 13, 6 & 8. *de tibicinibus in ſcena neſcio dictum ne ſit ex verbi uſu ſcenæ proprio, an* ἐπαγαγεῖν & ἐπῆγον *ſit legendum.*

Ἀπάγχειν τινὰ, 16, 34, 9. ἀπάγχεσθαι, 16, 34, 10.

Ἀπαγωγὴ, abductio in carcerem, 5, 27, 5. *n. ſic enim ibi ſcribendum putavi pro vulgato* ἐπαγωγή.

Ἀπαθὴς, nullo malorum ſenſu præditus, nullis malis ſuccumbens, 1, 58, 5.

Ἀπαιδία, orbitas, 30, 2, 5.

Ἀπαίρειν, proficiſci, abire, *ſive navibus, ut* 1, 21, 8. 2, 69, 11. 5, 2, 9. *ſive pedeſtri itinere, ut* 32, 25, 10. *n.* μηδέποτε ἐπὶ τοσοῦτον ἀπηρκέναι τῆς πόλεως, 9, 6, 2. *n.* — „numquam tam parvo intervallo abfuiſſe ab urbe, *i. e.* tam prope acceſſiſſe; *niſi forte excidit* ἐπί." *Ern.*

Ἀπαιτεῖν, 1) deſiderare, poſtulare; *ut* τοῦτο ἀπαιτεῖ ἐκεῖνο, hoc poſtulat illud, ad hoc requiritur illud, 10, 24, 8: 2) repetere, 17, 1, 5. τί τινὰ, aliquid ab aliquo, 1, 66, 11. 1, 70, 3. ἀπαιτοῦμαι τοῦτο ὑπ' αὐτοῦ, ille hoc a me repetit, 33, 12, 2.

Ἀπαλγεῖν, deſpondere animum, deſperare; εἰς τέλος ἀπήλγουν, 1, 58, 9. ἀπηλγηκυῖαι ψυχαὶ, 1, 35, 5. ἀπαλγοῦντες ταῖς ἐλπίσι, 9, 40, 4. — „*Unde patet, interpretem latinum, Epheſ.* 4, 19. ἀπηλγηκότες *vertentem* deſperantes, *non neceſſario* ἀπηλπικότας *legiſſe, ut videtur viris doctis, ſed modo alienam ab illo loco ſignificationem expreſſiſſe.*" *Ern.* τὸ γὰρ Φάσναιν τοῦτο, ἀπηλγηκυίας ἐστὶ ψυχῆς, hominis eſt deſperati ingenii, deplorati ingenii, 16, 12, 7. — „ἀπηλγηκυίας ψυχὰς (1, 35, 5.) *accipiunt de* deſperatione, *forte melius intelligas* ignavas & ad militiam inutiles. *Ceterum* ſtupor & ſumma inſcitia *eſt* 16, 11." *Ern.*

Ἀπαλλάττειν. ἀπήλλαξαν αὐτοὺς (*i. q.* ἑαυτοὺς) ἐκ τοῦ ζῆν, eduxerunt ſe e vita, mortem ſibi conſciverunt, 27, 2, 9. ἀπαλλάττεσθαι, abire, 6, 14, 7. ἀπηλλαγμένοι τοῦ ζῆν, necati, 11, 30, 3. ἀπηλλάττετο τῆς κακουχίας εἰς τὴν αὐτοῦ σκηνὴν, vexatione liberatus in ſuum tabernaculum ſe recepit, 5, 14, 6. ἀπαλλαγέντες τῶν πόνων, laboribus liberati, 3, 111, 9. *&c. Cum adverbiis* καλῶς & *ſimil.* οὔτε τοὺς ἵππεῖς ἀπαλλάξαι καλῶς, 3, 64, 6. λαμπρῶς ἀπήλλαττε κατὰ τὸν κίνδυνον, præclare geſſit rem, 18, 8, 2. κακῶς ἀπαλλάττοντες (*i. q.* διακείμενοι) male ſe habebant, malo loco, malo ſtatu-

ſtatu erant, 1, 28, 8. 2, 25, 10. 3, 60, 3. 10, 49, 10. &c. ἀπραγοῦντες καὶ δυσχρήστως ἀπαλλάττοντες, cum nihil efficere poſſent, & ipſi admodum laborarent, difficili loco eſſent, 4, 64, 7. *Et in paſſivo, ex vulgata olim ſcriptura, in quam mssti libri conſentiunt,* κακῶς ἀπηλλάττοντο, 10, 49, 10. *n. pro quo* ἀπήλλαττον *in act. ex conject. edidimus.*

Ἀπαλλοτριοῦν. 1) ἡ Σαρδὼ ἀπηλλοτριώθη Καρχηδόνος, a Carthagine ſeparata, Pœnis erepta eſt, in alienas manus pervenit, 1, 79, 6. 1, 82, 9. 2) *ad animum præcipue transfertur;* ἀπηλλοτριωκέναι τοὺς συμμάχους, ſociorum animos alienaſſe *a Romanis*, 10, 6, 3. ἀπαλλοτριοῦν τοὺς κατοικοῦντας τὴν Ἰταλίαν τῆς πρὸς Ῥωμαίους εὐνοίας, 3, 77, 7. *Sic* ἀπηλλοτριωμένος, 2, 50, 5. τῆς Εὐμένους (*i. e.* πρὸς Εὐμένην) εὐνοίας, 30, 1, 6. *coll. vs.* 8.

Ἀπαναγειν ἐκ τῆς Ῥώμης *temere ex Vrſini ingenio editum erat* 33, 5, 5. *pro* ἐπαναγειν.

Ἀπαναγκασθέντες *minus recte dant veteres nonnulli codd.* 4, 46, 6. *pro* ἐπαναγκ.

Ἀπαντᾶν, 1) ἀπαντᾷ, accidit, evenit; πολλὰ αὐτοῖς εὔχρηστα δι' ἐκείνους ἀπαντᾷ, 4, 38, 10. μηδὲν αὐτῷ δυσχερὲς ἀπαντήσει ὑπὸ Ῥωμαίων, 32, 7, 10. *Et in paſſ.* ἃ ὀὴ εἰκότως αὐτοῖς ἀπηντήθη, 2, 7, 4. μηδὲν αὐτοῖς παράλογον ἀπηντῆσθαι ὑπὸ τῆς τύχης, 2, 37, 6. τὰ ἀπαντώμενα (τοῖς Ῥωμαίοις) ὑπ' Ἀρχιμήδους, quæ Romanis accidebant Archimedis opera, 8, 8, 5. οὐδὲν Φιλάνθρωπον ἀπηντημένον ἐξ αὐτοῦ, 29, 9, 16. αἱ τιμαὶ αἱ ἀπηντημέναι αὐτοῖς παρὰ τῶν Ἀχαιῶν, 17, 6, 6. *Adde* 10, 13, 10. 10, 37, 8. 15, 5, 7. 20, 10, 5. *De quo uſu verbi paſſivi pro activo laudarunt Reiskius & Erneſtus ea quæ ſunt a Dorvillio congeſta ad Charit. p.* 122. *Polybio quidem, ut vidimus, maxime familiaris hic uſus eſt.*

2) ἀπαντᾶν *non ſolum, ut vulgo, eſt* occurrere, obviam venire alicui, *ſed &* undecumque ad aliquem venire, jungere ſe alicui, convenire; ἀπηντηκότων (αὐτῷ) καὶ τῶν Ἀχαιῶν ἐνταῦθα, 2, 54, 6. ἀπαντᾶν πρὸς τὸ διαβούλιον, 20, 10, 15.

3) ἀπαντᾶν πρός τι, *&* πρὸς τινα, occurrere verbis, vel factis, *id eſt*, reſpondere, *vel, tali quodam modo* gerere ſe erga aliquem; πρὸς τοὺς ταῦτα λέγοντας ἀπαντῆσαι, 12, 28, 9. πρὸς ὃν οἰκείως ἀπηντηκέναι δοκεῖ Κάτων, cui percommode Cato reſpondit, 40, 6, 5. ἀγεραχότερον αὐτοῖς ἀπήντα, ſuperbius eis reſpondit, cum eis egit, eos excepit, 18, 17, 3. ἀκολούθως δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ἀπήντησε, pari modo & aliis reſpondit, *vel* cum aliis egit, 28, 2, 7. πῶς ἀπαντῆσαι δεῖ πρὸς

πρὸς τὴν Ῥωμαίων ἀπόκρισιν, quid contra dicto aut facto opus ſit poſt illud Romanorum reſponſum, 36, 1, 1.

Ἀπάντησις, occurſus, occurſio, 5, 26, 8. comitatus obviam progrediens, 5, 43, 3. congreſſus, & ratio excipiendi aliquem, & eum compellandi vel ei reſpondendi in congreſſibus; τὰς ἀπαντήσεις φιλανθρώπως ποιεῖσθαι, 5, 63, 7. προσφιλὴς κατὰ τὴν ἀπάντησιν, 10. 5, 6. ἡ πρὸς τοὺς ἐκτὸς ἀπάντησις, congreſſus cum exteris, 16, 22, 2. ἀνέλπιστος ἀπάντησις, *un accueil inattendu*, 20, 11, 9. 30, 1, 4. occaſio; τὰ λέγεσθαι μέλλοντα περὶ τέτε τοιάνδε τινὰ λήψεται ἀπάντησιν, hinc occaſionem capiam verba faciendi de &c. 12, 8, 3.

Ἅπαξ. *Vide* καθάπαξ & εἰσάπαξ. σχεδὸν ἅπαξ ἀπεγνωκὼς τὰς τῆς σωτηρίας ἐλπίδας *vertunt* fere prorſus deſperans, nulla propemodum ſalutis reliqua ſpe, 33, 1. 8. *n. ſed non dubito quin* ἁπάσας *ſit legendum.*

Ἀπαξιοῦν τὶ *vel* τινὰ, aſpernari, dedignari, 1, 67, 13. 10, 40, 9. *Tum* & rogare *interpretatus Erneſtus, provocans ad* 29, 11, 3. *quæ interpretatio quo vel per ſe fundamento nitatur, vel quo pacto in iſtum locum cadere poſſit, non video. Adi Adnot. ad h. l.* & *conſer ſupra in* ἀξιοῦν, *nam* ἀπαξιῶν *ex Caſauboni eſt ingenio.*

Ἀπαξίωσις, contemtus. *Fr. hiſt.* 42.

Ἀπαραγγέλτως, ſine imperio, non exſpectato pugnæ ſigno, 16, 3, 1. *Fr. gr.* 21.

Ἀπαράγραφος τοσότης, quantitas quæ definiri nequit, 16, 12, 10.

Ἀπαρκίτητος, inexorabilis, implacabilis; ὀργὴ, 1, 82, 9. κατηγορία, 12, 12, 4. δικαστὴς, 5, 41, 3. *n.* ἐχθρὸς, 7, 14, 3. ἀτιμητὴς, 12, 12, 4. ἀπαραίτητος τιμωρία, certiſſimum ſupplicium, quod deprecari nemo poteſt, 1, 78, 15. 6, 37, 6. μηδὲν ἀπαραίτητον βουλεύεσθαι περί τινος, nihil durius ſtatuere in aliquem, 4, 24, 6. — „*pro quo Thucydides* & *mox ipſe Polybius* (*vs.* 7.) ἀνήκεστον.“ *Ern.* ἀπαραίτητα ἁμαρτήματα, 30, 4, 14. ἀπαραιτήτος ἁμαρτία, 33, 8, 5.

Ἀπαραιτήτως, inexorabiliter, 3, 115, 4. 6, 38, 3, ἔχειν πρός τινα, inexorabilem eſſe alicui, 22, 14, 15.

Ἀπαράσκευος πρὸς τὸ μέλλον, imparatus, 1, 49, 4. 3, 71, 10. 5, 7, 2. 29, 3, 2. *Fr. hiſt.* 26.

Ἀπαρασκεύως, 2, 9, 5. 11, 22, 8. ἀπαρασκεύως ἔχειν, 1, 45, 7. διακεῖσθαι, 14, 10, 7.

Ἀπαρατηρήτως, ſine cautione, 3, 52, 7. 14, 1, 12.

Ἀπαραχώρητος, fortiſſimus *miles*, cedere neſcius, 1, 61, 3.

Ἀπαραχωρήτως διακεῖσθαι περὶ τῶν πρωτείων, de principatu nemini cedere, 5, 106, 5.

Ἀπαρ-

Ἀπαρρήσιαστος, libertate privatus, 23, 12, 2 *ſq.*

Ἀπαρτᾶν. *τοῖς καιροῖς οὐ μακρὰν ἀπηρτῆσθαι*, non admodum eſſe remotum, 12, 17, 1. *n. ubi mend. vulgo ἀπηρτίσθαι.*

Ἀπαρτίζειν τὰ πρὸς τὸν πλοῦν, præparare, 31, 20, 10. 31, 21, 1. *Conf.* ἀπαρτᾶν.

Ἀπαρχή. *αἱ πάτριοι ἀπαρχαί*, primitiæ fructuum quos protulit patria, 31, 20, 12.

Ἅπας. *Vide* πᾶς.

Ἀπάτη. *διὰ τὴν ἀπάτην τῶν θεωμένων*, 2, 56, 12. — *Opponitur τῇ ὠφελείᾳ lectorum, eſtque adeo* oblectatio inanis, *quæ & ψυχαγωγία dicitur.* Clare *Mœris*, ἀπάτη. *ἡ τέρψις παρ' Ἕλλησι, ubi videatur Pierſonus. Plura exempla congeſſit Cl. Reiskius ad h. l.*" *Edit. Gallice* charme, illuſion, *dixeris. Rurſus ipſe Polybius noſter* 4, 20, 5. *οὐ γὰρ ἡγητέον, μουσικὴν ἐπ' ἀπάτῃ καὶ γοητείᾳ παρεισῆχθαι τοῖς ἀνθρώποις*, non ad *ſolam* oblectationem & ad incantandos animos eſſe inventam.

Ἄπαυστος. *ἄπαυστοι συμπτώσεις*, continui concurſus, velitationes, 1, 57, 7. 7, 15, 1. *conf.* ἀδιάπαυστος.

Ἀπειπεῖν, 1) vetare; *ἀπεῖπον αὐτῷ πορεύεσθαι ἐντὸς* Πυλῶν, denunciarunt ei, ne intraret intra Thermopylas, 2, 52, 8. 2) *ἀπειπεῖν τὰς ἐλπίδας*, ſpem abjicere, 14, 9, 6. *Pro οὐς ἀπεῖπαν* 38, 10, 7. *n. monente Erneſto οὐς ἀνεῖπαν correxi.*

ἀπείπασθαι, 1) negare, dicere non ita eſſe, *τοῦ δ' ἀπειπαμένου*, 3, 50, 13. *ἀπείπατο μὴ χρείαν ἔχειν τῆς βοηθείας*, 29, 9, 2. 2) negare, recuſare, repudiare poſtulatum, oblatum, & ipſum offerentem, poſtulantem vel petentem; 25, 5, 8. *ἀπειπάμενοι τὴν διαλύτρωσιν τῶν ἀνδρῶν*, 6, 58, 10. *τὴν δωρεάν*, 23, 9, 13. *τὸν Εὐμένη*, 23, 8, 8. 25, 4, 7. *τὴν αὐτοπάθειαν*, repudiare propriam experientiam, nolle ea uti, 12, 28, 6. *τὴν φιλίαν ἀπείπαντο αὐτῷ*, amicitiam ei renunciarunt, ſocietati ejus renunciarunt, 33, 10, 5.

Ἀπειρῆσθαι. *ἀπείρηται γυναικὶ πίνειν οἶνον*, 6, 2, 3. *τὰ ἀπειρημένα*, res nefariæ, 1, 81, 9. 6, 56, 3.

Ἀπειρία, imperitia, 1, 23, 3 *&c. διὰ τὴν ἀπειρίαν τῶν παρεστώτων κακῶν* 1, 45, 1. *vertunt* quod urgentia obſeſſos mala necdum erant experti; *rectius fuerat puto*, non noverant.

Ἄπειρος; 1) *εἰς τέλος ἄπειροι τῆς ναυτηγίας*, 1, 20, 10. *ἄπειροι πάσης κακουχίας*, inexperti, 3, 79, 6. 2, 21, 2. 6, 8, 4. *πολλῶν χρόνων ἄπειροι ἦττης*, 3, 85, 9. 2) *ἄπειρος χρόνος*, infinitum tempus, 4, 40, 5.

Ἀπείρως διακεῖσθαι τῆς πρὸς Ῥωμαίους μάχης, 3, 111, 6.

Ἀπελπίζειν, deſperare; *abſol.* 3, 63, 13. *cum accuſ. ἀπελπ. τὰ πράγματα*, 1, 19, 12. 10, 19, 9. *τὴν σωτηρίαν*, 2,

54, 7. 3, 69, 3. *cum gen.* τῆς γῆς, 1, 55, 2. τῆς πόλεως, de capienda urbe, 8, 15, 3. τοῦ ζῆν, 15, 10, 7. τοῦ ἑλεῖν τὴν πόλιν, 22, 11, 4. *cum nudo infin.* οὐκ ἀπελπίζοντες κατακρατήσειν τῶν πολεμίων, 16, 30, 5.

In paſſ. τόποι δοκοῦντες ὑπὸ τῶν ὑπεναντίων ἀπηλπίσθαι, de quibus expugnandis deſperant hoſtes, 7, 15, 3. ἀπηλπισμέναι ἐλπίδες, 24, 9, 5. πράξεις παρὰ τοῖς ἄλλοις ἀπηλπισμέναι, 10, 6, 10. δυσχωρίαι ἀπηλπισμ. 18, 6, 4. ἀπηλπισμένοι 9, 5, 2. *non eſt i. q.* ἀπηλπικότες, *qui deſperarunt, ſed* de quibus ſervandis deſperarunt alii, *nempe Pœni.*

Ἀπελπισμός, 31, 8, 11.

Ἀπεμφαίνειν, diſſimilem eſſe, non convenire: ἀπεμφαίνουσα σύγκρισις, incongrua, inconveniens comparatio, 6, 47, 10. — „abſurda, *ſcil. inter res diſſimillimas.*“ *Ern.*

Ἀπέναντι. ἡ ἀπέναντι ταύτης πλευρὰ, latus huic oppoſitum, 1, 86, 3.

Ἀπεοικώς. τίς οὕτως ἀπεοικὼς πρὸς τὰ καλὰ, quis ita alienus ab rebus honeſtis, 6, 26, 12. οὐκ ἀπεοικὸς, non improbabile, 2, 62, 8.

Ἀπέραντος χρεία, infinitum negotium, infinitus labor, 1, 57, 3. μηδὲν ἀπέραντον ἀπολιπεῖν, nihil infectum relinquere, omnia facere quæ fieri poſſunt, 4, 75, 3.

Ἀπεργάζεσθαι. τέλειον αὖθις ἀπεργασάμενος τὸ ζῶον, 1, 4, 8. μεγάλην ἀπειργάζοντο ταραχὴν, 3, 51, 5. τὸ συμβὰν ἕλεον αὐτῷ ἀπειργάσατο παρὰ τοῖς ἐκτὸς, 8, 2, 9. τὴν μεγίστην πρᾶξιν ἀπειργάσατο, *ex Suidæ lect. pro* κατειργ. 5, 10, 4. εἰς ὁμοιότητα διαφερόντως ἀπειργασμένον, 13, 7, 2. *pro quo in eadem phraſi eſt* ἐξειργασμ. 6, 53, 5. *Cum dupl. accuſ.* reddere aliquem talem, 6, 47, 2.

Ἀπερείδεσθαι. *In Verbo medio;* 1) *reciproce s. neutraliter,* niti; πρὸς τὴν τούτου πίστιν ἀπερεισάμενος, 12, 11, 7. ἀπερειδόμενος ἐπὶ τοῦτο, *in diſceptatione* nitens hac re, hoc premens, 28, 17, 8. *Sic* προσαπερειδ. 3, 21, 4. *ubi eſt i. q.* πιέζειν τι. τῆς διανοίας ἐπ' οὐδὲν ἀπερειδομένης, cum non habet mens ubi nitatur, ſed vagatur & errat, 3, 36, 4. πρὸς ἐκεῖνον ἀπερείδομαι, ad eum maxime me converto, 32, 10, 3.

2) *notione activa;* ἀπερείσασθαι τὰς ἐλπίδας εἰς τινὰ, ſpem in aliquo reponere, 24, 5, 3 πρός τινα, 3, 107, 8. ἐπὶ ταύτην ἐλπίδα ἀπηρείσατο τὴν ἐνεστῶσαν ἀπορίαν, hac ſpe in præſenti difficultate nitus eſt, *Fr. gr.* 24. ἀπερείδεσθαι τὴν ὑπέρ τινος ὀργὴν εἰς τινὰ, iram aliunde conceptam effundere in aliquem, 1, 69, 7. 18, 19, 4. *Sic & correximus* 15, 25, 8. *ubi* ἀποσείσονται *vulgo pro* ἀπερείσονται *legebatur.* τοῦ πλήθους ἐπ' οὐδὲν δυναμένου πέρας

πέρας ἀπερείσασθαι τὴν ὁρμήν, impetum, furorem, 15, 32, 6. τὴν ἐξ αὐτοῦ χάριν ἀπερείδεται ἐπὶ τοῦτον, beneficium ſuum *alteri collatum* imputat huic, hujus cauſſa videri vult beneficium contuliſſe alteri, 24, 3, 6. 24, 7, 1. (*ubi eſt i. q.* ἀνατίθησι *vs.* 4.) ἀπερείσασθαι τὴν (ἑαυτοῦ) ἄγνοιαν ἐπὶ τοὺς αἰτίους τῆς ἁμαρτίας, culpam in auctores delicti conferre, 38, 1, 5. τὴν λείαν εἰς τοιοῦτον ἀπερείσασθαι τόπον, in ejuſmodi loco reponere prædam, 3, 92, 9.

Verbo paſſivo. τὰς δυνάμεις εἰς ἀσφαλὲς ἀπηρεῖσθαι νομίζων, in tuto collocatas, 3, 66, 9. *Et notione reciproca;* ἡ πατρὶς πᾶσαν τὴν αὐτῆς δύναμιν εἰς ὑμᾶς ἀπήρεισται, omnes vires ſuas in vobis poſitas habet, 3, 109, 11.

Verbum ἀπερείδεσθαι, vel ἀπερείσεσθαι in futuro, haud dubie reſtituendum Polybio 28, 7, 13. *pro* ἀποδίδοσθαι, *quod vide infra, ſuo loco.*

Ἀπεριννοήτως, præter opinionem, 4, 57, 10.

Ἀπερίσπαστος, qui non diſtinetur alia occupatione, 2, 67, 7. 4, 32, 6. ſepoſitis omnibus aliis negotiis, 29, 8, 10.

Ἀπερισπάστως, ſine diſtractione, abſque impedimento, 2, 20, 11. omiſſa omni alia cura, 4, 18, 16. 12, 28, 4.

Ἀπερίστατος, quem nulla circumſtant pericula; *vide* περίστασις. ἐν ταῖς ἀπεριστάτοις ῥαστώναις, in facillimo rerum curſu, 6, 44, 8.

Ἀπερύκειν, repellere, 16, 1, 3.

Ἀπέρχεσθαι, decedere de imperio, deponere imperium, 1, 87, 3. *conf.* 1, 82, 5.

Ἀπευθύνειν, ex obliquo & incurvato rectum facere; τὰς μαχαίρας καμπτομένας, 2, 33, 3.

Ἀπέχειν, 1) diſtare, abeſſe, τινὸς ὡς βέλη σταδίους & *ſimil.* 1, 19, 5. 1, 33, 2. 1, 42, 5. 1, 46, 3. οὐ μακράν, 1, 39, 2. — *Unde explicant & illuſtrant Marc.* 14, 41. " *Ern.* τοσοῦτον ἀπέσχον τοῦ βέπειν ταῖς γνώμαις *&c.* tantum aberant, 1, 31. 5. *Sic* τοσοῦτον ἀπέσχε τοῦ βοηθεῖν 5, 74, 7. *ubi temere* ἀπέσχετο *erat editum.* 2) *Verbo medio;* πάντων ἀπέσχετο, omnibus abſtinuit, 5, 10, 8. ἀποσχέσθαι τῶν τῆς πατρίδος, 10, 25, 5. *Adde* 3, 22, 12. 3, 26, 3. *&c.*

Ἀπέχθεια, ἡ, inimicitia, odium, 38, 1, 6. μετ' ἀπεχθείας, odioſe 1, 66, 9. ἀναλαμβάνειν τὴν πρὸς τοὺς Ῥωμαίους ἀπέχθειαν, (*i. q.* πόλεμον) 1, 88, 11. 2, 46, 6. ἀπεχθείας αὐτοῦ χάριν, 12, 15, 12. *Vide* ἐπιμετρεῖν.

Ἀπήνη, ἡ, pilentum, 32, 12, 4 & 7.

Ἀπίθανος. μῦθοι ἀπίθανοι, 12, 24, 5. διαιτολογία ἀπίθανος, apologia parum apta ad perſuadendum, 30, 4, 11. ἀπίθανόν τι, aliquid abſurdi, 30, 17, 5.

Ἀπιστεῖν τινι, ſuſpectam habere

fidem alicujus, 3, 98, 1. *πᾶσι παρηγγελκὼς ἀπιστεῖν αὐτῷ*, omnes admonuit ne ſibi fidem haberent, 9, 18, 9. *οἷς ἠπίστησαν ἔχειν κεκρυμμένον διάφορον*, quos ſuſpicabantur habere abſconditam pecuniam, 4, 18, 8. *n. ubi temere vulgo οὓς ἤλπισαν* ediderant. *μεμνασθ' ἀπιστεῖν*, 18, 23, 4. *τῆς ἐλπίδος τῆς κατὰ τὴν ὠφέλειαν οὐκ ἀπιστουμένης ἀλλήλοις*, quoniam ſpem prædæ quod adtinet non diffidunt ſibi invicem, 10, 16, 9. *τούτῳ οὐκ ἀπιστητέον*, de hoc non eſt dubitandum, non incredibile debet hoc videri, 4, 41, 8.

ᵇ**Ἀπιστία**, 1) perfidia, 3, 99, 7. *& alibi.* 2) diffidentia, 1, 67, 11. *Quod ſi* 12, 21, 9. *nil deeſt, fuerit ἀπιστίαν pro vulgato πίστις ſcribendum, ut ſit ἀπιστία* incredibilitas. *τὸ ἀδύνατον αὐτόθεν ἔχει τὴν ἀπιστίαν*, quod impoſſibile eſt, hoc ipſo ſtatim eſt incredibile: *ſed vide Adn.*

ᵇ**Ἄπιστος**, incredibilis, falſus; *ἀπίστῳ ἔοικε τοῦτο*, 18, 18, 7. *ἀπίστῳ δοκεῖ δοικέναι τοῦτο*, 32, 8, 8. *n.*

ᵇ**Ἀπίστως**, ſupra hominum fidem, 1, 58, 3. *ἀπίστως διάκειμαι εἰ &c.* incredibile mihi hoc videtur, 4, 42, 6.

ᵇ**Ἄπλετος θόρυβος**, 1, 50, 3. *ἄπλετον πλῆθος*, 3, 100, 8. 3, 92, 8. *n. (quo loco reſtituendum vocab. videtur Polybio;)* 4, 75, 1. *Monuit Erneſtus, poëticum eſſe vocab. ut paſſim alia ſcriptori noſtro frequentata.*

ᵇ**Ἀπληστοι εὐωχίαι**, helluationes, 6, 8, 5.

Ἁπλότης, ἡ τοῦ ναυίσκου κατὰ τὴν ἔντευξιν, ſimplicitas in ſermonibus, in congreſſu, 1, 78, 8.

ᵇ**Ἄπλους ἂν ἡμῖν ἦν ὁ Πόντος**, navibus a nobis adiri non poſſet, 4, 38, 7.

Ἁπλοῦς. ἁπλουστάτοις χρώμενοι βίοις, ſimpliciſſima vitæ ratione, 9, 10, 5.

Ἁπλῶς. ἁπλῶς οὐ, nullo modo, omnino non, *Fr. gr.* 25. *ἁπλῶς οὐδ' ἀκούειν ἠξίου*, 1, 43, 6. *οὐδέπω τοσόνδε ἁπλῶς οὐτ' εἰργάσατο ἔργον*, 1, 4, 5. *οὐδεὶς ἁπλῶς*, omnino nemo, 8, 22, 12. *τοῖς φίλοις ἁπλῶς χρῆσθαι καὶ γενναίως*, cum amicis candide agere & liberaliter, 32, 13, 14.

ᵇ**Ἀπνοια**, aëris tranquillitas, 34, 11, 19.

Ἀπό. 1) *ἀπὸ τούτων γενόμενοι, ἐπεὶ ἀπὸ τούτων ἐγένοντο*, his rebus perfectis, poſt hæc, 1, 24, 13. 5, 77, 7. 1, 7, 10. 16, 21, 7 *&c. Sic* 3, 100, 6. *ubi perperam ἐπὶ erat vulgatum.*

2) poſt, inde ab; *εὐθέως ἀπὸ τούτων τῶν καιρῶν*, 5, 107, 1. *ἀπὸ Περσῶν*, inde a Perſarum temporibus, 5, 55, 9. *ἀπὸ τούτου τοῦ Φόβου*, poſt hunc tumultum, ab hoc tumultu, 2, 18, 9. *ἀπὸ τοῦ κατορθώματος τούτου*, poſt hanc victoriam, 2, 31, 8. *ἀπὸ ταύτης τῆς χρείας*, poſt hanc pugnam, 5, 14, 7.

3) *οἱ*

3) *οἱ ἀπὸ τῆς χώρας*, rustici, agrorum cultores, (*non modo qui rure veniunt, sed & qui rure degunt,*) 1, 31, 3. 2, 6, 8. *οἱ ἀπὸ τῆς πόλεως*, oppidani, 5, 70. 8. *οἱ ἀπ' Ἰταλίας πλοϊζόμενοι*, Italici mercatores, 2, 8, 1. *οἱ ἀπὸ τοῦ στόλου τῶν Ῥωμαίων*, classiarii Romani, 3, 76, 9.

4) *Alias locutiones enotavimus has: αἱ κτήσεις ἀφ' ὧν ἐξ ἀρχῆς ἔφυγον*, possessiones e quibus olim pulsi erant, 24, 4, 2. *n. ubi perperam vulgo ἐφ' ὧν, conf.* 26, 5, 2. *πάντων ... ποιησαμένων ἀφ' ἑνὸς σημείου καὶ παραγγέλματος ἑνὸς τὰς προσβολάς*, ad unum signum datum unumque imperium, 5, 6, 9. *ἀπὸ τοῦ κρατίστου, vide κράτιστος. στέφανος ἀπὸ πεντεκαίδεκα ταλάντων, & similia, de ponderе coronæ vel de numero pecuniæ honoris causſa in donum oblatæ; vide στέφανος, & Ind. Hiſtor. in* Corona. *ὁ Φόβος ἀπό τινος (ſcil. περιεστώς τινι, quod adjicitur* 3, 16, 2.) metus ab aliquo; *pro quo* 26, 3, 13. *ὑπὸ legebatur, quod correxi; vide ibi Not. & conf. Φόβος. Sic paſſim ἀπὸ & ὑπὸ* perperam *a librariis permutantur, ut monui ad* 1, 34, 8. 3, 69, 3. 3, 76, 1.

Ἀποβαίνειν, 1) decedere, cedere, *ἀπὸ τῶν πόλεων*, 23, 11, 4. 23, 13, 1. 24, 6, 1. 2) exſcendere e navi, 1, 29, 5. 3, 19, 2. 12, 4, 4. 33, 7, 4. 3) evadere, fieri talem, 8, 12, 10. *τύραννος ἐκ βασιλέως ἀπέβη*, 7, 13, 7. 4) evenire; *παρὰ τὴν προσδοκίαν αὐτοῖς τῶν πραγμάτων ἀποβεβηκότων*, 1, 71, 2. *ὃ κίνδυνος τοῦτον τὸν τρόπον ἀπέβη*, 4. 12, 14. *ἀπέβη τούτων τἀναντία*, contrarium hujus rei evenit, 5, 16, 10. *τῆς πολιορκίας τοιοῦτον ἀπέβη τὸ τέλος*, 8, 8, 7. *τὰ ἀποβαίνοντα*, eventus, 3, 109, 6. 11, 5, 7. *τὸ μέγεθος τῶν ἀποβησομένων*, 8, 21, 2.

Ἀπόβασις, 1) exſcensio e navibus, 2, 5, 2. 3, 18, 12. 33, 7, 3. *τὴν ἀπόβασιν ποιεῖσθαι*, egredi e navibus, 1, 29, 3. 1, 53, 11. 2, 3, 2. *&c. πλείστας ἀποβάσεις ποιεῖσθαι*, pluribus locis ſubinde exſcensionem facere, 1, 39, 2. 3, 76, 2.

2) diſtantia *imæ ſcalæ a muro cui adplicatur*, 9, 19, 7. *κλίμαξ ἐξ ἀποβάσεως ἰσοϋψὴς τῷ τείχει*, ſcala quæ ex juſto intervallo ad murum adplicata eamdem cum muro altitudinem habet, 8, 6, 4, n.

Ἀποβιάζεσθαί τινα, vim adferre alicui, 16, 24, 5. *abſol.* vim adhibere, 33, 7, 5.

Ἀποβιβάζειν τοὺς στρατιώτας, e navibus in terram exponere milites, 1, 44, 6. *εἰς τόπους ὑλώδεις*, 3, 18, 10.

Ἀποβλέπειν εἰς τινα, aliquem reſpicere, oculos in eum convertere, 6, 50, 3. *πρός τι*, aliquid reſpicere, rationem ejus habere, 2, 39, 10.

Ἀπόγαια, τὰ, funes quibus naves religantur in litore, 33, 7, 6.

Ἀπογεύεσθαι πάντων τῶν παρακειμένων, omnia fercula deguſtare, 3, 57, 8.

Ἀπογινώσκειν τὸ ποιεῖν τι, vel τοῦ ποιεῖν τι, repudiare, abjicere, damnare, miſſum facere conſilium aut inſtitutum aliquod vel agendi rationem; τὸ διακωλύειν, 1, 44, 4. τὸ πολιορκεῖν, 1, 48, 10. τὸ ἀποπειράζειν, 2, 65, 13. *u.* τὸ διαιολογεῖσθαι, 3, 21, 6. τοῦ παραφυλάττειν τὸν ἐπίπλουν, 1, 29, 5. τοῦ διαφθείρειν τὰς τῶν ὑπεναντίων μηχανάς, 1, 48, 1. *Et cum nominibus;* ἀπεγνωκότες τὰς πρεσβείας, omiſſis legationibus, miſſa facta ratione per legatos agendi, 5, 1, 5. *Sigillatim cum vocabulo* ἐλπίς, abjicere ſpem, deſperare; ut ἀπογνόντες τὰς τῆς σωτηρίας ἐλπίδας, 2, 35, 1. 1, 31, 8. ἀπεγνωκέναι τὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας, 2, 47, 8. 1, 80, 1. & ἀπεγνωσμέναι ἐλπίδες, ſpes deplorata, profligata, 30, 8, 3. *Quæ* deſperandi *notio etiam alias ſubinde obtinet, ubi vocab.* ἐλπὶς *non adjectum eſt, ſed facile intelligitur, aut etiam ex vicinia repeti poteſt; quam in partem nonnulla ex locis ſuperius prolatis interpretati ſumus in latina verſione græcis ſubjecta, ſed ſunt illuſtriora certioraque exempla hujusmodi:* ἀπεγνωκότες τὴν σωτηρίαν 1, 86, 1. *idem valet ac* ἀπεγν. τὴν τῆς σωτηρίας ἐλπίδα, *quod ipſum vocab.* ἐλπὶς *ibi etiam proxime præceſſit. Sic* 3, 89, 6. ἀπεγνωκότας πάντα, (i. e. πᾶσας τὰς ἄλλας ἐλπίδας) μίαν ἐλπίδα ἔχειν τῆς σωτηρίας τὴν ἐν τῷ ναυσὶν. *Contra, hominem* ἀπογινώσκειν *rurſus eſt* abjicere eum, miſſum facere, omittere, deſerere. *Sic* 2, 51. *s. n.* ἀπογνοὺς τὸ ἔθνος *verti debuit* ſpretis, abjectis, omiſſis Achæis; & 1, 62, 2. ἀπογινόντες τούτους *eſt* omittentes, deſerentes hos, *quod vel ex verbis proxime ſequentibus* καὶ προδόται τρόπον τινὰ γενόμενοι *intelligitur.* ἀπογνοὺς ἑαυτὸν 22, 9, 14. *eſt* ſe ipſum abjiciens, & *veluti* ſe ipſum deſerens, ſpreta ſalute ſua.

Ἀπογράφειν. οὓς ἀπέγραψαν, quos ſcripto ediderant, quorum nomina ſcripta illi dederant, 30, 10, 7. ἀπογράφεσθαι πρὸς τὸν ταμίαν, apud quæſtorem edere nomen, 10, 17, 10. εἰς τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶνας ἀπογραψάμενος τυγμὴν ἢ παγκράτιον, profiteri nomen inter athletas ad pugilatum aut ad pancratium, 40, 6, 8. ἀπογράφεσθαι ἑαυτὸν, 40, 6, 7. — „ſua ſponte ſcribere," *Ern. ſcil. ut ſcriptor* ſcribit hiſtoriam; *at* hiſtoriam ſcribere *eſt* γράφειν ἱστορίαν *ibid. vs.* 5. 6. & ἀπογράφεσθαι *vs.* 7. *vertendum erat* nomen inter ſcriptores profiteri, ſcriptorem ſe profiteri.

Ἀπογραφή. ἀναφέρων ἀπογραφὰς,

γραφὰς τῶν ἐν ταῖς ἡλικίαις, Romam deferre catalogum, tabulas, recenſionem eorum qui ſunt ætate militari, 2, 23, 9.

Ἀποδεής. οὐδενὸς ἀποδεέστερος, 2, 35, 2.

Ἀποδεικνύναι, 1) oſtendere, demonſtrare. πικρὸν ἑαυτὸν ἀποδεικνύων ἐχθρὸν τοῖς διαφερομένοις, hostem ſe oſtendens, ſe præbens, 7, 14, 3. πολιορκοῦντας (αὐτοὺς) τὰς Συρακούσας ἀπέδειξε, ſcriptor oſtendit illos, inducit illos oppugnantes Syracuſas, 1, 15, 8. *i. q.* ἀπέφηνε *ib. vs.* 7. Sic ἀποδεικνύουσιν ἡμῖν ἀλογιστότατον, oſtendunt eum nobis & depingunt veluti imprudentiſſimum, 3, 47, 7. *ubi æquivalet* τῷ παρεισάγειν *ibid.* τῶν πρεσβυτέρων τινὸς ἀποδείξαντος (*ſcil.* αὐτῷ) τὰ δεδογμένα, cum ſeniorum aliquis voluntatem ſenatus ei indicaſſet, expoſuiſſet, 22, 2, 10. *ubi Reiskius quidem* ἀπολέξαντος *maluerat, præter neceſſitatem.* ὀρχήσεις ἐπονοοῦντες κατ' ἐνιαυτὸν ἐν τοῖς θεάτροις ἀποδείκνυνται τοῖς αὐτῶν πολίταις οἱ νέοι, oſtendunt ſe, producuntur in theatris, 4, 20, 12. *nempe ex ſcriptura olim vulgata, pro qua nos ex Athenæo* ἐπιδείκνυνται, *proprium in ea re verbum, adſcivimus. Neſcio utrum huc pertineat* ἀποδεδειγμένη καὶ κοινὴ δεικτηριὰς, 14, 11, 4. declaratum, profeſſum & publicum proſtibulum, *an ex notione, de qua mox dicam, intelligendum ſit* publice conſtitutum; *ſed videtur prius illud præferendum.*

2) deſignare, conſtituere, inſtituere, facere. ἀποδεικνύναι τοὺς ὑπάτους, deſignare, conſtituere, creare conſules, 6, 19, 1. (*ubi idem eſt* ἀποδεικνύναι *atque* καθιστάναι.) ἀπέδειξαν Διὸς Ὁμορίου (*vel* Ὁμαρίου) κοινὸν ἱερὸν, inſtituerunt, conſtituerunt, 2, 39, 6. ἐβούλετο τοὺς Ῥοδίους μεσίτας ἀποδεῖξαι, voluit Rhodios mediatores conſtituere, 28, 15, 8. *ubi Caſaubonus per ellipſin pronominis* ἑαυτοὺς *reciproce intellexit*, ſtimulare voluit Rhodios, quo ſe medios interponerent inter reges. τὰς ἐλπίδας ἀπέδειξαν κενὰς, vanam, irritam reddiderunt ſpem, 6, 58, 11.

Ἀποδεικτικός. ἀποδεικτικὴ ἱστορία, 2, 37, 3. *n.* διήγησις, 4, 40, 1. narratio μετ' ἀποδείξεως, cum demonſtratione & explicatione cauſſarum conjuncta. *conf.* ἀπόδειξις.

Ἀποδειλία, ἡ, metus, terror, animorum abjectio, 35, 4, 4.

Ἀποδειλιᾶν, timere, pavere, trepidare, præ timore refugere. *Abſolute;* ἀποδειλιῶντας ἐν ταῖς παρατάξεσι, 1, 40, 1. 5, 4, 11 & 3. 35, 4, 14. τὰ ζῶα ἀποδειλία, 3, 46, 9. ἀποδεδειλιακότες, 1, 15, 4. ταῖς ψυχαῖς, 1, 15, 7. *Apud Romanos* τὸ ἀποδεδειλιακέναι (κατὰ τὴν μάχην) *numeratur in delictis militaribus, ultimo ſupplicio dignis*, 6,

38, 2. 6, 58, 6. *Et est*, si quis præ timore ſtationem deſerit, aut in pugna armis abjectis fugam capit, *cf.* 6, 37, 11. *Sic* 18, 9, 11. *οἱ ἀποδεδειλιακότες dicuntur Macedones*, arma & ſeſe hoſti tradentes. *In regimine varie conſtruitur. Cum præpoſ.* πρὸς; πρὸς ὑπερδεξίους τοὺς πολεμίους ἀποδειλιάσαντες ἐτρέποντο, 11, 16, 2. *Cum genit. & infinitivo verbi;* τοῦ ἐγχειρεῖν τοῖς ὑπεναντίοις ἀποδειλίασαν, 4, 11, 4. *n. Sed maxime cum accuſ.* reformidare, metu refugere aliquid; ἀποδειλιῶν τὴν μάχην, 5, 84, 5. τὸν πόλεμον, 35, 4, 3.

Ἀποδειλίασις, 3, 103, 2.

Ἀπόδειξις, demonſtratio. ἀπόδειξις προφάτητος, 5, 10, 3. αἱ κατὰ τὰς αἰτίας ἀποδείξεις, 1, 12, 6. ἀπόδειξιν προσάγειν τοῖς εἰρημένοις, 4, 86, 2. ἀποδείξεις τινὸς φέρειν, 12, 5, 5. πάντα μετ' ἀποδείξεως ἐνδείκνυσθαι καὶ μαρτύρων, 5, 16, 7. μετ' ἀποδείξεως ἐξαγγέλλειν, cum explicatione cauſſarum exponere *vel* narrare res, 3, 1, 3. 10, 24, 3. 18, 16, 6. *ſimulque ſignificat* copiam & ubertatem *narrationis*, *quemadmodum* 10, 24, 3. *opponitur* ὁ μετ' ἀποδείξεως ἀπολογισμὸς τῷ ἀσφαλεῖ. *Conf. Adnot. ad* 2, 37, 3.

Ἀποδεκτέον ἐστὶ μᾶλλον τοῦτο ἐκείνου, hoc magis probandum quam illud. 6, 52, 5. *cf.* ἀποδέχεσθαι.

Ἀποδερματοῦσθαι *dicitur ſcutum*, cum corium humore laxatur, 6, 25, 7.

Ἀποδέχεσθαι; 1) excipere, admittere, τοὺς πρεσβευτάς, 22, 18, 5. 22, 19, 4. φιλανθρώπως, 3, 66, 8. 25, 2, 12. 28, 17, 1. φιλοφρόνως, 22, 5, 1. 22, 24, 6. μεγαλομερῶς, 24, 2, 9. 25, 6, 5. ἀσμένως ἀπεδέξαντο τὴν ἀπαγγελίαν, 25, 7, 2.

2) *Sigillatim*, bene excipere, probare, laudare; ἀπεδέξαντο τὴν αἵρεσιν τῶν Ἀχαιῶν, probarunt, 2, 39, 5. οἱ τοῦτο τὸ τέλος ἀποδεχόμενοι τῆς πολιτείας, qui hunc finem probant, quibus hic finis placet, 6, 50, 2. ἀποδεξάμενος αὐτῶν τὴν ὁρμὴν, laudato eorum ſtudio, 3, 64, 11. *Sic* ἀποδεδεγμένος τὴν Ῥοδίων εὔνοιαν, 27, 3, 6. τὸν Φίλιππον ἀποδέχεσθαι (laudare) καὶ θαυμάζειν, 5, 12, 1. ἐφ' οἷς μεγάλως ἀπεδέχοντο τοὺς νεανίσκους, 23, 18, 6. ἀποδεξάμενος τοὺς Θηβαίους, benigne excepit, (*ut ex ſeqq. intelligitur*) 27, 2, 4. Ἄρατον ἀεὶ καὶ μᾶλλον ἀπεδέχετο καὶ κατηξίου, 4, 86, 8. ἀπεδέξαντο μετέχειν τοὺς Ῥωμαίους, benigne exceperunt petitum, conſenſerunt, placuit ipſis, 2, 12, 8. *n.*

3) ἀποδέχεσθαι τὸ πολὺ τῆς βίας, majorem partem impetus excipere, 3, 43, 3. *n.* θέλων ἀποδέξασθαι (*ſcil.* ἐκεῖ) τὴν ἐπιφορὰν καὶ τὴν ἀκμὴν τοῦ χειμῶνος, excipere

pere ibi, ſuſtinere & tolerare hiemis rigorem, 5, 51, 1. 8. *In aliam partem abiit Ernestus:* „dicere *voluit (inquit) Polybius*, volens *vel* vitare, *vel* præterire ſævitiam hiemis; *& requiritur adeo verbum, quod alterutrum exprimat; niſi capiamus* ἀποδέξασθαι *latius pro* exſpectare dum præteriret, *ut* παραδοῦναι *apud Polybium eſt* eventum rei ſpeculari & exſpectare.“

4) *ὁ ἀποδεχόμενος τὴν πυρσαίαν vel τοὺς πυρσούς*, qui ſigna per faces ab altero data obſervat & excipit, 10, 45, 12. 10, 46, 7 *ſq.*

Ἀποδηλοῦν τινὶ, τίνα τρόπον *&c.* ſignificare alicui, 15, 4, 3.

Ἀποδιδόναι, 1) reddere, reſtituere; *τὴν πόλιν τοῖς Ῥηγίνοις ἀπέδοσαν.* 1, 7, 13. *ἀποδοὺς αὐτοῖς τὸ πάτριον πολίτευμα*, a, 70, 4. 5, 9, 9. 22, 27, 7. *τὰς θυγατέρας αὐτοῖς ἀπέδωκε*, 10, 38, 4. reddere debitum, 21, 14, 6. *Sed &* 2) dare, tradere, *(ubi non agitur de reſtitutione) variis modis; veluti*, tradere alicui literas, 8, 19, 6. tradere, dedere hominem, tradere elephantos, naves, 22, 26, 11 *ſqq.* (*ibidem vs.* 10. *poterat* reddere *verti.*) ſolvere, pendere pecuniam, 22, 26, 23. *ἀποδοὺς τὴν ἐπιμέλειαν τῶν ἔργων τούτοις*, his curam operum tradens, *i. e.* comittens, 5, 71, 6. *ἀποδιδόναι τὰ συνθήματα*, dare ſigna, 2, 67, 2. 3, 84, 1. 3, 105, 4. 4, 71, 8. 5, 60, 6. 10, 15, 4 *&* 8. *unde pro olim vulgato* ἀποτεθέντος *&* τοῦ συνθήματος, 4, 78, 10. ἀποδοθέντος *corrigere non dubitavi; pariterque* 8, 22, 5. *τὸ σύνθημα ἀπέδωκα pro vulgato ἐπέδωκα ſcripſi. πόλεις ἀπέδωκεν αὐτοῖς ἐν αἷς διακριθήσονται*, urbes illis dedit, *id eſt* aſſignavit, in quibus diſceptarent, 22, 27, 1. *ἀπέδωκε κρίσιν τοῖς περὶ τὸν Μεγαλέαν*, dedit eis judicium, cauſſam eorum judicibus cognoſcendam tradidit, 5, 16, 5. *ἀποδιδόναι διαβούλιον*, conſultationem edere, amicis deliberandum tradere *vel* proponere, 5, 51, 3. *quod alias* ἀναδιδόναι διαβούλιον *dicit, & eſt l. c.* ἀποδοθέντος διαβουλίου *idem prorſus ac* προτεθέντος διαβουλίου 33, 1, 4. *Denique eſt* tradere *eo modo, quo ſcriptor* tradere aliquid, *vel* proponere *aut* exponere *dicitur. Sic τὸν κατὰ μέρος λόγον ἀποδιδόναι*, rationem qua res ſingulæ geſtæ ſunt tradere, exponere, 1, 56, 11. 3, 37, 11. *τὸν ἀκόλουθον ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων ἀποδιδόναι λόγον*, res Græcorum ab illo tempore geſtas exponere, 4, 2, 1, *νῦν ἀποδοτέον τὸ συνεχὲς τῆς διηγήσεως*, nunc ea quæ in ſerie narrationis ſequuntur tradenda ſunt, 5, 98, 10. *τὴν περίμετρον τῆς νήσου τετταράκοντα μυριάδων ἀπέδωκε*, tradidit, perhibuit, 34, 5, 2. 34, 6, 1. 34, 7, 2.

ἀποδίδοσθαι, vendere, 3, 22, 9. 4, 6, 1. *Quod vero* 28, 7, 13. *vulgo legitur.* μέλλοντας μὴ μόνον ἀπ' αὐτὸν τὸν βασιλέα τὴν χάριν ἀποδίδοσθαι ταύτην, ἔτι δὲ μᾶλλον εἰς τὸν ἀδελφὸν Ἄτταλον, *aut omnia me fallunt, aut* ἀπαρείδεσθαι *pro* ἀποδίδοσθαι *fuerat ſcribendum. Sic non ſolum plana fuerit ſententia, ſed & liquido fluet oratio, quæ inſolens & ſcabra eſt, ut vulgo jacet. Ceterum vulgata ibi ſcriptura unius Arſini nititur auctoritate, qui quem ſæpe codicis ſui veſtigia temere deſeruerit, ſatis novimus. Vide ſupra,* ἀπαρείδεσθαι.

Ἀποδιδράσκειν τινὰ, profugere ab aliquo. *Sic* ἀποδιδράσκων ἐκ τῆς αὐλῆς τοὺς ἐσχάτους, inſciis miniſtris ex aula ſe propipiens, 26, 10, 2. ἀποδρᾶναι, 1, 84, 9. ἀποδαδρακέναι, 2, 25, 7.

Ἀποδοκιμάζειν τι ἐκ τῆς συγκρίσεως, rejicere aliquid ex collatione, 6, 47. 6. τὸ συναγγίζειν τῇ Ῥώμῃ ἀπεδοκίμασεν, non probavit, accedendum non putavit, 3, 86, 8.

Ἀπόδοσις, reſtitutio. ἡ τῶν ὁμήρων ἑκάστοις ἀπόδοσις, 10, 34, 1.

Ἀποδοτέον τὸ συνεχὲς τῆς διηγήσεως, 5, 98, 11. *vide* ἀποδιδόναι.

Ἀποδοχὴ, ἡ. *ſequitur fere ſignificationem verbi* ἀποδέχομαι, ratio qua quis excipit alterum, aut ab altero excipitur, *præſertim* exceptio ſtudii & favoris plena, *& ipſum* ſtudium, adprobatio, favor, gratia. τὰς τῶν ἄλλων ἀποδοχὰς πόσαι ὑπῆρχον, quanta fuerint aliorum *(in principem terrarum orbis populum)* ſtudia, 3, 4, 6. ἀποδοχῆς μεγάλης τεύξεσθαι παρὰ ταῖς Ἀντιοχεῦσι, magno ſtudio ab eis exceptum iri, ingentem favorem apud eos inventurum, 8, 19, 11. μεγάλης ἀποδ. ἔτυχε παρ' αὐτῷ, magnam gratiam apud eum invenit, 6, 2, 13. 1, 43, 4. ὁ λόγος ἀποδοχῆς τυγχάνει παρὰ τοῖς ἀκούουσι, ſtudioſe excipitur, acceptus eſt, probatur, 1, 5, 5. *Scriptor* ἀποδοχῆς ἀξιοῦται παρ' ἐνίοις, nonnullis probatur, fide dignus habetur, 2, 56, 1. ἡ ἀποδοχὴ τοῦ μειρακίου 32, 10, 11. *eſt* ſtudium & adfectus *quam Polybio teſtificatus eſt juvenis Scipio.* μεγάλην ἀποδοχὴν ἐνεργάζεσθαι τοῖς ἄλλοις, magnum ſui ſtudium, adfectum & admirationem ingenerare aliis, 10, 19, 7. ἡ ἐλασχερὴς ἀποδοχὴ, 4, 86, 3. „*eſt (ut Erneſtus ait)* benevolentia in aliquem univerſa, *h. e. quum aliquem amamus, magni facimus, etſi nobis in una aut altera re non ſatis placet: unde talis tribuitur Philippo in Apellem, etſi æperat* λοξῶς ἔχειν πρὸς αὐτὸν *poſt ſermones de eo habiti.*"

Ἀπόδρασις, fuga. ἀπόδρασιν 1, 12, 1. *librarii ingenio debetur pro corrupto* ἀπόδοσιν, *quod*

quod ex ἀπόλυσιν detortum; & hoc pro illo reſtituendum Polybio.

Ἀπεδύετο. ἀπεδύοντο τὰς χλαμύδας, 15, 27, 9. τὸν δὲ Μακεδόνων Φόβον ἀπεδέδυντο *perperam vulgo legebatur* 5, 106. 6. *pro* τῶν δὲ Max. Φόβων ἀπελέλυντο.

Ἀποθεσῶν Ἀλέξανδρον οὐκ ἐβουλήθη Καλλισθ. 12, 23, 4.

Ἀποθεωρεῖν τὸ γιγνόμενον, ſpeculari & exſpectare eventura, 27, 4, 4.

Ἀποθηριοῦν τινα πρός τινα, efferare, feroci ira aliquem in aliquem incendere, 1, 79, 8. πρὸς ἑαυτὸν, 15, 22, 5. *ſed ibi pro* ἀποτεθηριώκει τε, *quod eſt in mss.tis, haud dubie* ἀποτεθηρίωται *legendum, quod poſcebat reciproca verbi notio, ſibi iratos reddidit; idque reſtitutum auctori velimus. Paſſive,* ἀποθηριοῦσθαι & ἀποθηριωθῆναι, 1) feroci ira ſævire, 1, 67, 6. 1, 70, 1. 20, 10, 15. 2) quovis modo efferari, ac feræ ſimilem fieri, *ſive* quoad corpus, 3, 60, 6. 32, 7, 7. *ſive* quoad animum & mores, 1, 81, 5 & 9. 4, 21, 6. 6, 9, 9. 32, 7, 7. 3) *de* ulcerum genere inſanabili, 1, 81, 5. *n.*

Ἀποθινοῦσθαι, arenæ aggere oppleri, *ut* στόμα ποταμοῦ ἀποθινούμενον, 1, 75, 8. — „*Nam* θὶν *inprimis de arena e mari ejecta dicitur, ut apud Joſeph.* 15, 9, 6. αἱ ἐκ τοῦ πόντου θῖνες. *Vide inpr. Stanlei. ad Aeſchyl. Perſ.* 820.“ *Ern.*

Ἀποικία, colonia, 3, 40, 3. &c. ὁ περὶ τὰς ἀποικίας τρόπος ἱστορίας, 9, 1, 4. *An dicitur* ἀποικίαν ἀποστέλλειν, *pro* ἀποικίαν ἄγειν? *Non videtur. Vide Adn. ad* 3, 40, 3.

Ἀποκαθίζειν, in tribunali ſedere, *de judice,* 31, 10, 3. (*quod alias eſt* προκαθῆσθαι.)

Ἀποκαθιστάναι τί τινί, reſtituere alicui aliquid; *ut* τὰ ἀπολωλότα, 4, 3, 3. τοὺς ὁμήρους, 3, 98, 7. τὸ πάτριον ὑμῖν ἀποκατάστησε πολίτευμα, 9, 36, 4. (*conf.* ἀποκατέστησε πολίτευμα, 9, 36, 4. (*conf.* ἀποδιδόναι). *Et ſic* 2, 70, 1. *n. pro vulgato* κατεστήσας *utique* ἀποκατεστήσας *videtur corrigendum, ubi prior præpoſitio librariorum negligentia intercidit.* ἀποκαθιστάναι τινα εἰς τὶ, aliquem reſtituere in locum; *velut* εἰς ἀσφαλὲς, 3, 66, 2. εἰς οἶκον, 8, 29, 6. εἰς τὴν οἰκείαν, 3, 5, 4. 22, 26, 8. εἰς τὰ πάτρια πολιτεύματα, 4, 25, 7. *Sic in Aor.* 2. *notione paſſiva,* οἱ Μεσσήνιοι ἀποκατέστησαν εἰς τὴν ἐξ ἀρχῆς κατάστασιν, 25, 1, 1. *Pro quo & nude* ἀποκατέστησαν *legitur,* in priſtinum ſtatum reſtituti ſunt, 2, 41, 14. *Præteritum perf.* quod ab aliis *ſcriptoribus fere nonniſi paſſiva notione frequentatur, activa notione uſurpat Polybius;* ἀποκαθεστακέναι αὐτῷ τὸν ἵππον, 21, 9, 9. *Conf.* ἱστάναι & *alia verba ex* ἵστημι *compoſita.*

Ἀπο-

Ἀποκαθιστάνειν. ἀποκαθιστάνων τοὺς παῖδας εἰς τὰς πόλεις, 3, 98, 9.

Ἀποκαλεῖν τινα προδότην, proditorem aliquem vocare, 17, 14, 10. ἀλάστορα, *Fr. gr.* 10. — „ἀποκαλεῖσθαί τινα, auxilio vocare *Ecl. Leg. CXI. niſi ἀνεκαλέσατο legendum.*“ *Ern. Nos cum Reiskio ἐπεκαλέσαντο correximus; locus in noſtra edit. eſt* 31, 17, 1.

Ἀποκαραδοκεῖν, exſpectare, τὴν Ἀντιόχου παρουσίαν, 18, 31, 4. (*ubi in lat. verſione nil opus erat adjecto adverbio cupide.*) ἀπεκαραδόκει αὐτοὺς ἐπί τίνος ἔσονται γνώμης, 22, 19, 3. ἀπεκαραδόκει τὸν κίνδυνον, eventum prælii exſpectabat, 16, 2, 8. *Conf.* παραδοκεῖν.

Ἀποκατάστασις, reſtitutio, *obſidum in patriam*, 3, 99, 6 *ſq.* prioris ſtatus & conditionis reſtitutio, *vel* reſtitutio alicujus in priorem ſtatum; ἕως εἰς τὴν ἀποκατάστασιν ἔλθῃ τὰ κατὰ τὴν πόλιν, 4, 23, 1. ἡ τῶν Μεσσηνίων ἀποκατάστασις, 25, 2, 11. *coll. cap.* 1, 1 τῶν Εὐμένους τιμῶν, 28, 10, 7. *Activa vel reciproca notione, πάντων ἀμιλλωμένων ὑπὲρ τοῦ Φθίσαι τοὺς πέλας περὶ τὴν ἀποκατάστασιν καὶ μετάθεσιν τὴν πρὸς αὐτόν*, 5, 86, 8.

Ἀποκλείειν. ἀπέκλεισαν αὐτοὺς ταχέως τῆς ἐξόδου, 1, 11, 8. τῆς κατὰ θάλατταν χορηγίας, 1, 59, 5 ἀποκλεισθῆναι τῶν ἀναγκαίων, 1, 16, 7.

Ἀποκληροῦν, ſorte deligere, 2, 58, 2.

ἀποκληροῦσθαι. ἐκ τοῦ δήμου ὕβρεως ἀποκληροῦται ὀχλοκρατία, *ex lectione olim vulgata* 6, 4, 10. — „naſcitur, oritur; *ſi lectio recte ſe habet, de quo valde dubito. Tentavi* ἀποκληροῦται, *& vidi poſt, idem aliis, ut Cl. Reiskio, in mentem veniſſe; nec tamen ſatisfacit mihi. Ante dixit* Φύεται, γεννᾶται. *Conveniret* ἀποκυεῖται, *niſi media paulo longius a ſcriptura vulgata recederent.*“ *Ern. Nos* ἀποκληροῦται *recepimus, quod & in ora veteris cod. adnotatum erat.*

Ἀπόκλητοι Ætolorum, 20, 1, 1. 20, 10, 11 & 13. 21, 3, 2.

Ἀποκλίνειν. τὰ πρὸς τὰς ἄρκτους ἀποκλίνοντα μέρη τῶν Ἄλπεων, 3, 47, 2. ἀποκλίνοντες πρὸς Εὐμένη κατὰ τὴν εὔνοιαν, 23, 13, 9. (*conf.* ἀπονεύειν.)

Ἀποκοιμᾶσθαι, 3, 79, 10. — „foris dormire“ *interpretatur Ern. parum commode; eſt enim nude* dormire, interquieſcere, βραχὺ μέρος τῆς νυκτὸς ἀπεκοιμᾶτο.

Ἀποκομιδή, ἡ, τῶν πλοίων, avectio, deportatio, deductio navium, 25, 7, 3.

Ἀποκομίζειν τὸν στόλον εἰς Ῥώμην, abducere, reducere, 1, 29, 8. τὰς δυνάμεις, reducere copias, 5, 41, 4. 5, 54, 8. ἀποκομίζειν αὐτὸν ὡς τὸν υἱόν, ad filium, reducere, abducere illum (*navi*) ad filium, 4, 51, 5. τινὶ τὸ δόγμα,

ψμα, perferre alicui ſenatus conſultum, 28, 10, 7.

Ἀποκόπτειν. ἀποκεκομμένης τῆς ἐλπίδος, 3, 63, 8. ἀποκοπεισῶν τῶν ἐλπίδων πᾶσι, 23, 2, 1.

Ἀποκορυφοῦν τὸ σχῆμα, figuram in verticem finire, figuræ verticem elicere, 3, 49, 6.

Ἀποκρεμᾶν. ἑαυτὸν ἀπεκρέμασε, *ſcil.* ἀπὸ τοῦ καλωδίου, 33, 3, 2.

Ἀποκρούειν, repellere. ἀποκρουσθέντες, repulſi, 9, 42, 2. ἀπεκρούσθησαν ταύτης τῆς μηχανῆς, ab hoc aſtu repulſi ſunt, hoc conſilium eis non ſucceſſit, 22, 11, 5.

Ἀποκρύπτω. ταύτην τὴν ἐπιβολὴν πάντας ἀπέκρυψατο, celavit omnes, 10, 9, 1. ὁ Φίλιππος ἀπεκρύπτετο τὴν ἐπὶ τούτοις δυσαρέστησιν, diſſimulavit, *ex ſcriptura codicis Bav.* 24, 7, 5. *ubi* ἐπεκρυπτ. *edidit Orſinus.*

Ἀποκτιννύναι, 2, 56, 15.

Ἀπολαμβάνειν. 1) adimere, *ut* πόλεις, χρήματα ἀπολαμβ. ἀπό τινος, 22, 26, 8 & 17. *n.* 2) recipere, recuperare, patriam, 2, 61, 10. 3) ἀπολαμβάνειν τινὰ μέσον, & εἰς μέσον, intercipere ne effugere poſſit, 2, 27, 4. 1, 76, 2. μέσα ἀπειλημμένα τὰ θηρία, 11, 1, 9. μέσοι ἀπειλήφθησαν οἱ Ῥωμαῖοι ὑπὸ τῶν Λιβύων, 3, 115, 11. ἐν καλῷ ἀπειληφέναι τοὺς πολεμίους, 3, 92, 4. *n. Mendoſe, ut nobis viſum erat,* 3, 33, 2. *edebatur* ἐκβαλὼν οὖν ὁπότερον ἐν καλεύσασιν ἀπολήψειν, *pro quo nos ex cod. Flor.* ἀπολείψειν *recepimus.*

Ἀπολαύειν. πλεῖστον χρόνον ἀπολαλαυπέναι τῆς ἰδίας εὐβουλίας, 1, 16, 11. ἀπολαύοντες τῶν ἐκ τῆς χώρας ἐνέδρων, 2, 5, 6.

Ἀπόλαυσις. ὥρμησαν πρὸς ἀπόλαυσιν καὶ μέθην, ad epulas, 5, 48, 1. ἡδείας τοῖς νέοις ἀπολαύσεις τὰ τοιαῦτα παρέχεται, 10, 19, 5.

Ἀπολαυστικὸς οἶνος, ſatis potabile vinum, non injucundum, 12, 2, 7.

Ἀπολέγειν, renuere. recuſare. ἀπολέγει τὸ χορηγεῖν, dicit ſe pecunias non amplius ſuppeditaturum, 2, 63, 1. περὶ τῆς συμμαχίας ἀπέλεγον, de ſocietate abnuerunt poſtulatum, 4, 9, 3. ἀπολέγεσθαι τὴν ἀρχὴν, recuſare imperium *vel* magiſtratum, *Fr. gr.* 1. ἀπολέγειν τὰ δεδογμένα dici *ſenatorem eum*, qui decreta ſenatus, ejusdem nomine, renunciat ad eum ad quem pertinent, *contendit Reiskius. Vide Adnot. ad* 22, 1, 10.

Ἀπολείπειν. ἀφ' ὧν Τίμαιος ἀπέλιπε, in quibus deſiit Timæus, 1, 5, 1. οὐδὲν ἀπέλειπεν τῶν ἐνδεχομένων, nihil omiſerunt, 1, 52, 4. 16, 40, 6. ὑπερβολὴν χαρᾶς οὐκ ἀπέλιπον, & *ſimilia* 1, 36, 1. 5, 86, 11. *n. alias* καταλείπειν. *conf.* ὑπερβολή. ἀπολείψειν *pro vulgato* ἀπολήψειν *recepi* 3, 33, 2. *n. Pro* ἀπολελειμμένους *perperam* ἀπελελυμ. *editum erat* 3, 76, 9. *Pro* τοὺς ἀπολειπομένους, relictos,

relictos, 3, 59, 9. *plerique & probatiſſimi codices* ἀπολειπομένους *præferunt, quod recipi in contextum debuerat; ſic* 3, 76, 9. 21, 4, 1. *&c.*

ἀπολείπεσθαι τῆς ἀληθείας, abeſſe a veritate, 1, 4, 8. πολὺ ἀπολειπόμενος τούτου, multum impar huic rei, 24, 2, 2. τοῦ δέοντος πάμπολυ τὰ κατὰ τὴν ἐπίνοιαν ἀπελείφθη, inventum ejus longiſſime abfuit a perfectione, 10, 44, 1. τὸ πλέον αὐτῷ μέρος ἀπελείπετο τῆς πορείας, major pars itineris illi adhuc conficienda ſupererat, 3, 39, 12.

Ἀπόλεκτος, ſelectus; οἱ τῶν ἐπιλέκτων ἀπόλεκτοι, 6, 31, 2.

Ἀπολέμητος, bellicorum malorum expers. χώρα πολλῶν χρόνων ἀπολέμητος, 3, 90, 7.

Ἀπολῃρεῖν, 33, 12, 10. — „nugari, ut ἐκλῃρεῖν.“ *Ern. Imo vero* ἀπολῃρεῖν τινὰ *l. c. eſt* nugando, delirando ſuperare aliquem.

Ἄπολις, *gen.* ιδος, exſul, patria carens, (*quippe quæ deleta eſt*, 4, 54, 5.

Ἀπόλλυμι. ἀπολέσαι τὰ πράγματα, res ſuas perdere, 1, 43, 7. ἀπόλωλα τοῦτο ὑπὸ Ῥωμαίων, hoc mihi a Romanis ereptum eſt. τοὺς κατὰ τὴν Ἰταλίαν ἀνθρώπους οὐκ ἐβούλοντο ἀπόλλυσθαι διὰ τὴν πολυχρόνιον εἰρήνην, otio corrumpi, 32, 19, 6. εἰ μὴ ταχέως ἀπωλόμεθα, οὐκ ἂν ἐσώθημεν, 40, 5, 12.

Ἀπολογεῖσθαι, cauſſam ſuam defendere, reſpondere, πρὸς τοὺς κατηγοροῦντας, 23, 6, 4. πρὸς τὰς διαβολὰς, 28, 14, 7. 31, 9, 4. περὶ Ἀράτου ὁ βίος ἀπολογεῖται τοῦ μηδὲν ἂν ποιῆσαι μοχθηρὸν, de Arato vita ipſius reſpondet, (pro eo loquitur & teſtarum facit) nihil improbi eum fuiſſe futurum, 7, 14, 4. *n. ubi, ſi vera ſcriptura, ad* τοῦ μηδὲν *intelligendum* περὶ *vel* ἕνεκα.

In Aor. 1. *perperam ſubinde a librariis poſitum eſt hoc verbum,* ἀπολογήσασθαι, *pro* ἀπολογίσασθαι, *ut* 2, 12, 14. *n.* 2, 54, 4. *n.* 10, 37, 7. *n.* 23, 9, 2. *n. de quo verbo vide mox.*

Ἀπολογίζεσθαι, differere de aliqua re, exponere, commemorare, enumerare aliquid, rationem rei exponere. *Conſtruitur* 1) *cum accuſ. ut,* τῶν Πατραιέων ἀπολογιζομένων τὰ γεγονότα ἀδικήματα, 4, 7, 2. ἀπολογιζόμενοι τὴν περὶ σφᾶς ἀπορίαν, 5, 26, 2. ἀπολογιζόμενοι τὴν λοιπὴν δυσχέρειαν καὶ διότι δέοι *&c.* 5, 51, 6. τὴν εὔνοιαν καὶ προθυμίαν, 20, 13, 2. *Hinc recte Caſaubonus* 2, 12, 14. ἀπελογίσαντο τὰς αἰτίας τοῦ πολέμου *ſcripſit, pro* ἀπελογήσαντο *quod erat in mſſtis; ibique idem valet hoc verbum ac* διεξῆλθον, *quod proxime ſequitur.* 2) *cum præpoſ.* περὶ *& genit. veluti* ἀπελογίζοντο περί τε τῶν καθ' ἑαυτοὺς καὶ περὶ τῶν κατὰ τὴν πατρίδα, 8, 26, 4. *Sic* ἀπελογισάμενος περὶ τῶν καθ'

καθ' αὐτὸν, *ex Caſauboni emendatione*, differens de rebus ad ſe pertinentibus, 2, 54, 4. *ubi male* ἀπολογησαμ. *dabant mssti, nec enim de apologia aut defenſione cogitari debet. Eodem modo* ἀπελογίσαντο περὶ τῆς προγεγενημένης σφίσι φιλίας *rurſus percommode correxit idem Caſaub.* 10, 37, 7 *ubi vide Adn. Rurſus* 30, 3, 1. 3) *cum* πῶς *& ſimilibus; ut,* τῶν Ἀχαιῶν ἀπολογιζομένων πῶς καταλάβοιντο *&c.* 4, 25, 4. ἀπελογίσατο πρῶτον μὲν, τίνα τρόπον *&c.* 23, 9, 2. *ubi Vrſinus quidem* ἀπελογήσατο *ediderat, ſed verum rurſus reſtituit Caſaub. cum quo conſentit codex Bav. Denique,* πρὸς ὃν ἀπελογίζετο φάσκων ὅτι *&c.* 11, 34, 1. apud quem cauſſam ſuam exponens, de rebus ſuis differens, dixit *&c.*

Ἀπολογία. οὐδ' ἀπολογίας ἔτι καταξίουν τοὺς ἐγκαλοῦντας, 4, 16, 4.

Ἀπολογισμὸς, 1) ſermo, diſputatio, expoſitio. ὁ κεφαλαιώδης τῶν πράξεων ἀπολογισμὸς, brevis rerum geſtarum expoſitio per ſumma capita, 10, 24, 8. ὁ μετ' ἀποδείξεως ἀπολογ. uberior expoſitio cum explicatione cauſſarum, *ibid.* ἀπολογισμὸν *&* πλείους ἀπολογισμοὺς ποιεῖσθαι πρός τινα, περί τινος, differere, verba facere apud aliquem de aliqua re, 15, 25, 2. 3, 11, 4. 4, 85, 3.

2) ratio, argumentum. οὐχ ἑτέροις χρώμενος λογισμοῖς, ἀλλ' οἷς ἐτύγχανε πεπεισμὸς αὐτὸς, 10, 11, 5. τῶν κατὰ τὴν παράκλησιν λόγων ἅμα ἀπολογισμοῖς ἀκριβέσι μεμιγμένων, 10, 12, 18. *Hinc* ἀπολογισμοὺς, πολλοὺς ἀπολογισμοὺς φέρειν, rationem explicare, argumenta proferre, demonſtrare, uberius & adlatis documentis differere, περί τινος, 9, 25, 4. ὑπέρ τινος, 10, 24, 5, 21, 9, 5. *Eadem phraſis nonnumquam videri poteſt idem valere ac* ἀπολογεῖσθαι, excuſare ſe, reſpondere ad ea quæ nobis objecta ſunt, *veluti* 4, 14, 7. 18, 37, 5. *ſed ea quidem vis per ſe non ineſt huic dictioni; nam pariter de accuſatore uſurpatur, ut* κατηγορούντων αὐτοὺς καὶ φερόντων ἀπολογισμοὺς ἐναργεῖς, quum eum accuſarent & manifeſtas rationes, perſpicua documenta proferrent, 4, 14, 2. *Itaque verba illa* φέρων ἀπολογισμοὺς περὶ τῶν ἐγκαλουμένων, ὡς οὐ γέγονεν αἴτιος, 4, 14, 7. *ſic intelligenda ſunt,* de eis, quorum cauſſa accuſatus eſt, demonſtravit, prolatis argumentis docere conatus eſt ſe non eſſe in culpa; *&* ἐπειρᾶτο φέρειν τινὰς ἀπολογισμοὺς, 18, 37, 5. inſtituit uberiora quædam verba facere, cauſſamque ſuam explicare. *Rurſus* ἔφερε τοῖς ἄρχουσι τοὺς ἀπολογισμοὺς, παρὰ τὸ σφαλείσιν, καὶ διότι *&c.* magiſtratibus rationem explicavit, demonſtravit, docuit eos, 1, 32,

32, 4, *Denique invenitur etiam* εἰσφέρειν *πολλοὺς* ἀπολογισμοὺς *περί τινος, eadem notione*, 22, 5, 3.

Ἀπολοιδορεῖν τινα, convíciis aliquem lacerare, 15, 33, 4.

Ἀπολύειν, dimittere; ἀπέλυσαν τοὺς ἄνδρας εἰς τὴν οἰκείαν, 6, 26, 1. 6, 40, 10. liberare; ἀπολύειν τινα προβλήματος, liberare aliquem a dubitatione, eximere dubitatione, 2, 52, 2. *Φόβου*, 2, 12, 5. 5, 34, 2. τῆς διαβολῆς, 3, 5, 4. τῆς στρατείας, 3, 88, 8. *ni ibi* στρατηγίας *legendum.* τῆς ὀργυιᾶς, 6, 17, 5. τῶν Φόρων, 21, 9, 9. 22, 27, 2. *Conf.* παραλύειν.

ἐκ τεταγμένων ἀπολύειν 11, 16, 6. *vertit Caſaubonus*, aciem jam inſtructam ſolvere, *nos* acie inſtructa ſe recipere; *vereor ne neuter recte: certe* ſolvere aciem, διαλύειν *eſt, non* ἀπολύειν; & recipere ſe, diſcedere, *græce* ἀπολύεσθαι *ſonat, non* ἀπολύειν. *Quare videndum, utrum* ἀπολῦσαι, *quod erat in mſstis, in* ἀπολυθήσεται *fuerit mutandum, non in* ἀπολύσει, *ut Caſaubonus fecit, an* ἀπολύσει *intelligendus ſit tertius caſus nominis* ἀπόλυσις, *quod idem nomen mox in eadem diſputatione vs.* 8. *recurrit. At verbum* ἀπολύσει, recipiet ſe, diſcedet, *in activo, pro paſſivo,* ἀπολυθήσεται, *defendi fortaſſe poterit ex ſimillimo uſu verbi* διαλύειν, digredi, diſcedere, 23, 9, 14, *pro* διαλύθησαν.

In paſſivo, ἀπολύεσθαι, 1) liberari, κακῶν, 3, 62, 10. *Φόβου*, 5, 97, 1. 6, 18, 5. λειτουργίας, 6, 34, 8. ἀῤῥωστίας, 25, 6, 2. 2) diſcedere, abire, recipere ſe, 2, 34, 12. 5, 98, 6. 6, 58, 4. 7, 17, 2. 10, 23, 4. 11, 16, 9. 33, 7, 4.

Ἀπόλυσις, 1) liberatio, dimiſſio captivi, 33, 1, 5. 2) diſceſſus, receptus, 5, 98, 5. 11, 16, 8. 11, 17, 4. *Hinc* τὴν ἀπόλυσιν ποιεῖσθαι, diſcedere, recipere ſe, (*i. q.* ἀποχωρεῖν & ἀπολύεσθαι) 3, 69, 10. 4, 10, 9. 4, 13, 5. 4, 80, 6 & 12. ἀπόλυσις *ex veterum codicum veſtigiis legendum*, 1, 12, 1. *n. pro vulgato* ἀπόδρασιν. *De loco* 11, 16, 6. *paulo ante dictum eſt in* ἀπολύειν.

Ἀπολυτροῦν τινα, accepto pretio liberare, liberum dare captivum, 22, 21, 8. τινὶ τὰ σώματα καὶ τὴν πόλιν, pretio accepto reſtituere, 2, 6, 6.

(Ἀπολύτρωσις, ἡ, redemtio captivi. *Pro hoc,* διαλύτρωσιν *frequentat Polybius; quod vide.*)

Ἀπομαρτυρεῖν, *cum accuſ. & infin.* teſtatum facere, 31, 7, 20. τινὶ, teſtimonium alicui publice perhibere, 32, 1, 2. *Cum ſeq.* διότι, 31, 18, 4.

Ἀπομάττειν τὰ δάκρυα τῇ χλαμύδι, 15, 25, 3.

Ἀπομάχεσθαι ἐκ τῶν πλοίων, pugnare e navibus, 8, 7, 5.

Ἀπομερίζειν, 1) τί τινὶ, partem alicui dare; ἀπεμέρισε τῆς δυνάμεως τῷ Ἄννωνι μυρίους πεζοὺς,

πεζοὺς, 3, 35, 5. ἀπεμέριζον τοῖς συσσιτίοις τὸ πλεῖον μέρος τῆς οὐσίας, majorem bonorum partem ſodalitatibus diſtribuebant, 20, 6, 6. 2) ἀπομερίζειν τινὰς ἐπί τι, vel πρός τι, partem copiarum aliquo mittere, *quod vernacula* détacher *dicimus*, 3, 101, 4. 8, 32, 1. *Sic* οἱ πρὸς τὴν ἁρπαγὴν ἀπομερισθέντες, quibus negotium commiſſum eſt *urbem expugnatam* diripiendi, 10, 16, 4. *Similiter* ὃν χρόνον τῆς ἡμέρας ἀπεμέριζε πρὸς ἐντεύξεις, audiendis negotiis tribuit, 16, 21, 8. *Et in verbo medio;* ἑκάστης ἡμέρας πρὸς τὴν πρᾶξιν ἀπομερίζονται τῶν ἀνδρῶν, *nempe* μέρος τι, 10, 16. 2.

Ἀπονέμειν, *ferunt* ἀπομερίζειν, partem alicui dare, tribuere; Γαΐῳ τοὺς ἡμίσεις ἀπονέμας τῶν στρατιωτῶν, 14, 4, 2. partem copiarum aliquo mittere, delegare; τὸ τρίτον μέρος πρὸς θάλατταν ἀπένειμε, 5, 69, 5. μετρίαν εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀπένειμαν φυλακὴν, 8, 15, 9.

Ἀπονεύειν, declinare de via, ἐπὶ τὴν ἀγορὰν, in forum, 32, 9, 7. ἐπὶ τὴν ἁρπαγὴν, 16, 6, 7. ἐπί τι τῶν ἀναγκαίων, 5, 56, 12. δεξιὸς ἀπονεύει τὸ Ἀπέννινον, ad dextram declinat, 2, 16, 4. ἀπονεύειν εἰς τοὐπίσω, retrocedere, 3, 79, 7. vergere, *de ſitu*, πρὸς ἓν μέρος ἀπονενευκυῖαι (σκηναὶ) τῆς πόλεως, unam urbis partem ſpectantes, 15, 29, 2. ἀπονεύειν πρός τινα, ad partes alicujus transire, 3, 67, 8. 5, 46, 8. 20, 6, 7 & 9. 23, 6, 7. *Item* πρὸς φιλίαν τινὰς, ad ſocietatem alicujus transire, 3, 75, 2. πάντας ἀπονεύσειν ἐπ' ἐκείνην τὴν ὑπόθεσιν, ad illas partes transituros omnes, 26, 2, 7. ἀπονενευκὼς πρὸς Ῥωμαίους, qui Romanarum eſt partium, 21, 4, 4.

Ἀπονήχεσθαι πρὸς τὴν ναῦν, enatare ad navem, 16, 3, 14.

Ἀπονοεῖσθαι ταῖς γνώμαις, in deſperationem adduci, 16, 31, 1.

Ἀπόνοια, ferocia *pugnantium* deſperatus furor, perdita audacia, 1, 82, 1. 2, 35, 2. 9, 39, 1. 13, 4, 4. 22, 17, 12. 33, 8, 6. 33, 12, 10. *quo loco* veſaniam *interpretatus eſt Valeſius, non ſatis accurate; agitur enim de mentiendi* audacia & impudentia. *Percommode vero* 22, 17, 12. perditam impudentiam *vertit Caſaubonus.* ἡ τῆς ἀπονοίας ὑπερβολὴ, furoris, vecordiæ, impudentiæ immanitas, 18, 37, 9. αἱ τῶν ὄχλων ἀπόνοιαι, 1, 70, 5.

Ἀπονουθετεῖν; ὑπὸ τῆς τύχης ἀπονουθετούμενοι, bonam nobis mentem fortuna corrumpente. 15. 6, 6. *n.*

Ἀποξύνειν. ἀπωξυσμένος, acuminatus, 1, 22. 7. ἀπωξυμμένος, 18, 1, 13.

Ἀποξυστροῦσθαι, obtundi, *de acie gladii*, 2, 33, 3.

Ἀπόπειρα, ἡ. ἀπόπειραν λαμβάνειν τῆς τινὸς προαιρέσεως, 27, 4, 2. εἰς ἀπόπειραν ἐπὶ τίνος

τίνος ἐστὶ γνώμης, tentandi, experiundi cauſſa, 22, 17, 13.

Ἀποπειρᾶσθαι, τῆς γνώμης τινὸς, expiſcari ſententiam, 35, 6, 3. τῶν ἔνδον, oppidanos laceſſere, 5, 13, 10.

Ἀποπίπτειν. 1) ἀποπεσοῦν τῆς ἐπιβολῆς, cum excidiſſet eo auſu, 2, 53, 6. τῆς προσβολῆς, non ſuccedente ea adgreſſione, 9, 9, 3. (*ni ibi pariter* ἐπιβολῆς *legendum.*) ἀποπεσοῦν *vel* ἀποπεπτωκὼς τῆς ἐλπίδος, ea ſpe fruſtratus, 9, 7, 1. 16, 1, 8. 21, 9, 13. *Abſolute*, ἀπέπεσον, 4, 16, 7. *intellige* τῶν προσβολῶν *ex præcedentibus, aut* τῆς ἐπιβολῆς. *Sic* Γλύμπεσι προσπεσών, ἀπέπεσε, 4, 36, 5. *n. ubi vulgo* ἀπέσπασε. (*conf.* ἀποσπᾶν, *infra.*)

2) *Alia notione;* ἀπὸ τῶν ἵππων ἀπέπεσον, (*nam* ἀπὸ *pro corrupto* αὐτὸ *utique legendum*) 11, 21, 3. *n. ubi in latina verſione pro eo, quod Caſaubonus dabat*, equis ſunt delapſi, *dubitare non debueramus reponere* ex equis ſe dejecerunt, ex equis deſiluerunt, *ſcilicet ut pedibus pugnarent, quemadmodum & pars Romanorum, nempe velites, fecerunt, ut ait vs. ſeq. Nec enim Polybius dicit*, fuga ſalutem petiiſſe *illos quos ait* ἀπὸ τῶν ἵππων ἀποπεσεῖν, *ſed paululum prius* retroceſſiſſe, ἀναστρέφοντες, *nempe, ut equos tuto loco ex aliquo intervallo locarent & ibi relinquerent, dum ipſi e pugna pedeſtri redirent, qui mos erat Celtiberorum equitum, ut Suidas docet in Fragmento, quod cum Valeſio tribuendum Polybio duximus, & in Fragmentis Hiſtoricis num. 13. T. V. p. 57. poſuimus. Eodem modo* 35, 5, 2. ὀρθὸς ἀπέπεσεν (*ſcil.* ἀπὸ τοῦ ἵππου) ἐπὶ τὴν γῆν, non prolapſus eſt, *ſed* de equo in terram ſe rectus conjecit, *i. e. ita ut rectus humi ſtaret.*

Mendoſe vero ἀποπεσοῦν 3, 41, 4. *editum erat pro* ἀπὸ Πισῶν. *vide Adn.*

Ἀποπιστεύειν, fidere, confidere. τοῖς τόποις ἀπεπίστευον, (*opp.* ὑπόπτως εἶχον,) 3, 71, 2. *n.*

Ἀποπλανᾶν ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως τοὺς φιλήκοοῦντας, aberrare facere, 3, 57, 4.

Ἀποπλεῖν, claſſe proficiſci, vela dare, 2, 12, 5. 5, 70, 3. *&c. Pro* καταπλεῖν 30, 5, 11. *&* 33, 11, 1. *videtur* ἀποπλεῖν *legendum. cf. Adn. ad ea loca.*

Ἀποπληροῦν. ἐκ τοῦ δήμου ὕβρεως ἀποπληροῦται σὺν χρόνῳ ὀχλοκρατία, 6, 4, 10. *n. Vide ſupra, in* ἀποχληροῦν.

Ἀπόπλους, ὁ, profectio, diſceſſus claſſis vel navis. κατὰ τὸν ἀπόπλουν, dum in eo erant ut navim ſolverent, 30, 9, 12. *n.* ἐποιεῖτο τὸν ἀπόπλουν, 5, 5, 12. *n.*

Ἀποπορεύεσθαι, *nude* abire, *velut e balneo*, 25, 8, 6.

Ἀποπρεσβεύειν, *abſol.* renunciare legationem, 7, 2, 5.

Ἀποπρεσβεία, renunciatio legationis,

tionis, legatio renunciata, *le rapport de l' envoyé*, 24, 10, 5. 26, 3, 14. 28, 15, 11.

Ἀποτετεῖσθαι, conſternari, *de equis*, 3, 53, 10.

Ἀπότυμμα, τὸ, infelix eventus, 11, 2, 6. *conf.* ἀποπίπτειν.

Ἀπορεῖν. ἀπορῆσαι τις ἄν, quærat aliquis, 1, 64, 1. οὐκ ἀπορεῖν τῶν ἐπιτηδείων, 3, 79, 2. προφάσεως, 4, 5, 8. ἀπορῶν καὶ δυσχρηστούμενος, 8, 22, 1. *Et in verbo medio*, ἀπορούμενος καὶ δυσχρηστούμενος, 20, 5, 8. 21, 3, 4. *conf.* 1, 66, 5. *n.*

Ἀπόρημα, dubitatio, 1, 12, 6. difficultas, 31, 21, 8.

Ἀπορία καὶ δυσχρηστία, 1, 28, 1. 2, 30, 2. 2, 51, 6. *& ſæpe alias.*

Ἀποῤῥεῖν, 1) effluere, defluere, 10, 44, 7. 2) elabi, ſubducere ſe fuga, ἀπέῤῥυσε, 5, 15, 7. πάντες ἀπέῤῥεον ἀπ' αὐτοῦ, ab ejus comitatu dilapſi ſunt, deſeruerunt eum, 5, 26, 11. 11, 17, 6.

Ἀπόῤῥευσις. ἔχοντος τοῦ Ταύρου πολλὰς ὑδάτων ἀποῤῥεύσεις, 10, 28, 4. *conf.* ἀπόῤῥυσις.

Ἀπορῥήγνυμι. ἀπερῥωγυίας τῆς γῆς *vel* τῆς ἀποῤῥῶγος, 3, 54, 7. *n.*

Ἀπόῤῥησις, denunciatio, renunciatio, *ſcil. induciarum, cum denunciamus exitum & finem induciarum*, 14, 2, 14. *conf.* ἀπολέγειν.

Ἀπόῤῥητος. ἀπόῤῥητοι λόγοι, arcani ſermones. τὰ ἀπόῤῥητα προῆσθαι, prodere arcana, 3, 20, 3. ἐν ἀποῤῥήτοις, clam, arcano, ſecreto, 4, 16, 5. 10, 9, 4. 11, 26, 5. 15, 27, 3. ταῦτα ἐν ἀποῤῥήτοις ἐπράττετο, clam agitabantur, 2, 21, 4.

Ἀποῤῥίπτειν τὸν πόλεμον τοῖς πρὸς Αἰτωλούς, abjicere bellum, omittere, finem ei imponere, 5, 101, 8. τὰς διαβολὰς οὐκ ἀπέῤῥιπτε, *ſenatus* non rejecit, non reſpuit accuſationes *contra Eumenem apud ſe prolatas*, 31, 6, 5.

Ἀπόῤῥυσις συνεχὴς (τοῦ ὕδατος) γίγνεται διὰ τῶν στομάτων, 4, 39, 10. *conf.* ἀπόῤῥευσις.

Ἀπορρὼξ, *adjective*, πέτραι ἀπαῤῥῶγες, præruptæ petræ, 5, 59, 6. 10, 48, 5. *Subſtantive*, ἡ ἀπορρὼξ, abruptum præcipitium, 3, 54, 7. 4, 7, 6, 3 & 5. ubi æquivalet τῷ χρημνῷ *vs.* 6. *An* ἀπαῤῥῶγι μεγάλῃ *legendum* 5, 23, 4? *vid. Adn.*

Ἀπόρως ἔχειν πρὸς τὸ συμβαῖνον, 4, 18, 6. ἀπόρως διακείμενος ἐπὶ τῷ μηδὲν πράττειν, conſilii inops quod nil facere poſſet, 11, 1, 6. 10, 38, 9.

Ἀποσείειν, τὴν ὀργὴν εἰς τὸν Ἀγαθοκλέα ἀποσείσονται, 15, 25, 8. *n. ex ſcriptura olim vulgata, pro qua* ἀπαρείσονται *correximus, quod vide.*

Ἀποσιωπᾶν. εἰς τέλος ἀπεσιώπησεν, prorſus tacuit *ſcil.* quid a ſenatu peiturus adveniſſet, 30, 17, 9.

Ἀποσκευάζεσθαι, quæ moveri poſſunt amovere; *cf.* σκευή. τὰ ἀπὸ τῆς χώρας ἀπεσκευάζοντο, quidquid moveri poterat,

erat, ex agris in urbem transferebant, 4, 81, 11. ἀποσκευασάμενος ταῦτα, his impedimentis remotis, depositis, 2, 26, 6.

Ἀποσκευή, ἡ, supellex, vasa, sarcinæ, impedimenta 2, 3, 7 *sq.* 2, 26, 5. 4, 75, 2. 6, 27, 5. πόλις παντοδαπῆς ἀποσκευῆς γέμουσα, 3, 90, 8. *Distinguitur a* τῇ παρασκευῇ, 1, 74, 12. *al* ἀποσκευαὶ, 1, 66, 7 & 9. 1, 68, 3. 3, 35, 5.

Ἀποσκήπτω. εἰς τὴν τῶν ἐχθρῶν βλάβην ἀποσκῆψαι, in hostium perniciem incumbere, 9, 9, 4. *ubi temere a Casaub. adjectam esse particulam* πρὶν, *monui in Adn.*

Ἀποσκοτοῦν. ἀποσκοτούμενοι ὑπὸ τῆς λιγνύος, occæcati, tenebris obvoluti, 1, 48, 6.

Ἀποσοβεῖσθαι ταῖς διανοίαις, terrefieri, 30, 5, 16.

Ἀποσπᾶν. τῆς λείας ἀποσπάσαι τι, abstrahere aliquid de præda, 2, 26, 8. n. *Sic* ἀποσπᾶν ναῦς, abstrahere & captivas facere naves, 1, 53, 4 & 7 & 13. ἀποσπᾶν ἔνια τῶν σκευοφόρων, 3, 53, 7. τὸ τρίτον στρατόπεδον ἀπέσπαστο, divulsum erat a reliqua classe, 1, 27, 9 *sq.* τὸν Φίλιππον ἀποσπάσειν τῆς πολισορκίας, 5, 5, 1. τὴν πατρίδα καὶ τὴν ἑαυτοῦ προαίρεσιν ἀποσπάσας ἀπὸ τῶν Ἀχαιῶν, 2, 60, 6. ἀποσπάσαι τὸν Φίλιππον ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτοὺς φιλίας, 1, 84, 1. Ζάραξι προσπεσὼν ἀπέσπασε *vulgo consentientibus mssis editum erat* 4, 36, 5. *qua de scriptura hæc monuit Ernestus:* „abstraxit *sc.* a societate *vertit Casaubonus: Reiskius* abscessit, *ab obsidione, opinor; & hanc discedendi vim copiose post alios illustrat. Mihi placet Iac. Gronovii conjectura,* ἀπέτεσσεν, excidit spe, infectis rebus abire coactus est. *Vide in* ἀποπίπτειν.“ — *Nempe perspecte monuerat Gronovius in Notis editis ad h. l. adjectam in contextu particulam* δὲ *satis ostendere, Polybium de his* χωρίοις (Γλύπεσι δὲ καὶ Ζάραξι προσπεσὼν) *aliud significasse ac diversum ab eo, quod paulo ante de aliis dixerat,* Πολίχναν, Πρασίας, *& alia loca.* προσπεσὼν ἄφνω, κατέσχε. *Tum vero, ne verum quidem esse, ostenderat idem Gronovius, Glympes a Lycurgo, Lacedæmoniorum rege, captas esse aut abstractas: nam lib. V. cap.* 20. *dicuntur (ait) Messenii, ex præscripto Philippi cum auxiliis venientes, sed a Lycurgo oppressi, Glympes unicum salutis refugium habuisse. Quare* ἀπέτεσσε *corrigendum monenti, id est,* rejectus est, decidit, *utique obtemperandum judicavi.*

Ἀπόσπασις. ἐν ἀποσπάσει *perperam dant vett. codd. nonnulli* 3, 113, 4. *pro* ἐν ἀποστάσει.

Ἀπόστασις. διὰ τὴν ἀπόστασιν, quia longius aberat, ob longius intervallum, 1, 86, 8. 2, 30,

2, 30, 4. ἐξ ἀποστάσεως, 3, 114, 3. &c. ἐν ἀποστάσει, 3, 113, 4. interjectis intervallis, 15, 9, 7.

Ἀποστάτης, qui ab alicujus imperio defecit, 32, 2, 7. ἀποστάται γεγανότες τοῦ βασιλέως, 5, 57, 4. τῆς πατρίδος, 11, 28, 6.

Ἀποσταυροῦν, vallo, ſudibus præcludere, 4, 56, 8. 16, 30, 1.

Ἀποστέγειν; *umbo ſcuti* τὰς ὁλοσχερεῖς ἀποστέγει πληγὰς, ictus vehementiores defendit, 6, 23, 5.

Ἀποστέλλειν τοὺς πρέσβεις, dimittere legatos, 4, 66, 2. ἀναποκρίτους, 4, 34, 1. χωρὶς λύτρων ἀποστ. τοὺς αἰχμαλώτους, remittere, dimittere, 5, 10, 4.

Ἀπόστημα. ἐν ἀποστήματι αὐτοὺς συνεῖχε, 1, 9, 4. καθορμισθεὶς τῶν πολεμίων ἐν ἀποστήματι περὶ τοὺς ὀγδοήκοντα σταδίους, 3, 95, 6. ἐξ ἀποστήματος βάλλοντες, eminus, 10, 30, 7.

Ἀποστολὴ, ἡ τῶν ὑπάτων πρὸς Ἴστρους, expeditio, 26, 7, 1.

Ἀποστομοῦν τὰς διώρυγας, obruere foſſas, occludere canales, *Fr. gr.* 26. *Conf. Adn. ad* 5, 62, 4.

Ἀποστρέφειν. εἰς τοὔμπαλιν ἀπεστραμμέναι σκηναὶ, in alteram partem averſa tentoria, 6, 27, 6. 6, 30, 4. ἀποστραφέντες ἔφυγον, terga verterunt, 5, 85, 4. τὴν Αἰτωλῶν ἀποστραφῆναι Φιλίαν, Ætolorum amicitiam repudiare, 9, 39, 6. ἀποστρέψασθαι τὸν ἐνεστῶτα φόβον, metu declinare præſens periculum, 35, 3, 9. μόλις ἀπεστρέψατο τὸν ἐνεστῶτα κίνδυνον dant *codd. nonnulli* 3, 102, 7. *ubi alii* ἀπετρέψατο, utrumque male pro ἀπετρίψατο. *vide* ἀποτρίβειν. τὰς ἀναπείρεις ἀπεστράφη, percunctandi & per ſe ipſum inquirendi moleſtiam declinavit, vitavit, 12, 27, 3. *ubi locum in libris corruptum emendaturus Caſaubonus* ἀνεστράφη *edidit.*

Ἀποσύρειν, τὴν ἐπιπολῆς γῆν, amovere terram quæ in ſuperficie eſt, 34, 10, 10. τὰς ἐπάλξεις, pinnas mari detergere, 22, 10, 4. ἀποσύρειν τοὺς πολεμίους, *ſcil.* ἀπὸ τοῦ τείχους, hoſtes de muro dejicere, 10, 15, 1. *ex Reiskii emend. pro olim vulgato* ἐπισύρειν. ἀποσύρεσθαι (ἀπὸ τῶν κλιμάκων) καὶ καταφέρεσθαι πρὸς τὴν γῆν, deturbari, præcipitem trahi, & in terram dejici, 10, 13, 9.

Ἀποσφάλλεσθαι τῆς ἐπιβολῆς, excidere auſu, 4, 81, 8. (*ut* ἀποπίπτειν.)

Ἀποσφαλῶν, prolabi, corruere. *Sub hoc verbo citat Suidas ex Polybio fragmentum illud quod lib.* 35. *cap.* 5, 2. *poſuimus, in quo forteſſe* ἀπεσφάλμησε *pro ſimplici* σφάλμησε *ſcribi debuit.*

Ἀποσφάττειν, jugulare, interficere, 1, 7, 3 & 8. 2, 59, 9. &c.

Ἀποσχεδιάζειν περί τινων, temere & perfunctorie loqui vel ſcribere de re, 12, 3, 7.

Ἀποτάττειν, locare, conſtituere,

amandare, delegare. ὁ στρατηγὸς ἀποστάττει τὰς Φυλακάς, 6, 35, 3. *ubi alii quidem codices* ἐπιστάττειν *habent.* οἱ ἐπὶ τὰς Φυλακὰς ἀποταχθέντες, 6, 35, 6. 6, 37, 8. οἱ πρὸς τὴν ἐπιμέλειαν τῶν γυναικῶν ἀποτεταγμένοι, 10, 18, 9 *sq.* *Similiter* 10, 16, 3. 11, 17, 3. *fere eadem notione qua* ἀπομερίζειν *&* ἀπονέμειν. *Rursus,* τὸν Φιλήμενον ἀπέταξαν ἐπὶ τὰς κυνηγίας, Philemeno dant partes venatum exeundi, 8, 27, 5. *ubi perperam vulgo* ἐπέταξαν.

Ἀποτελεῖν, *cum simplici accus.* perficere, efficere; *qua notione quidem usitatius est verbum* ἐπιτελεῖν, *quod & passim cum illo confunditur a librariis; (vide Not. ad* 2, 58, 7. *ad* 3, 84, 2. *ad* 4, 72, 10.) *sed in* ἀποτελεῖν *subinde etiam consentiunt codices. quibus in locis certe solicitatum nolim.* τὰ κατὰ τὴν πρόθεσιν ἀπετέλεσε, 1, 54, 1. *n.* ἀποτελεῖν ἀσέβημα *editum erat* 2, 58, 7. *sed ibi ex vetustis codd.* ἐπετέλεσαν *pro* ἀπετελ. *rescripsi.* τὸ πλῆθος χειροκρατίαν ἀποτελεῖ, 6, 9, 10. ἡ πραγματικὴ ἱστορία κριτὰς ἀληθινοὺς ἀποτελεῖ τοῦ βελτίονος, 1, 35, 10. ἡ τῶν ὁρῶν σύμπτωσις ἀποτελεῖ τὴν κορυφὴν τοῦ σχήματος, 2, 14, 8. *Et in pass.* ἡ μάχη τοῦτον ἀπετελέσθη τὸν τρόπον, 5, 86, 7. δύο ἀποτελοῦνται ῥύμαι, 6, 29, 7. *Cum dupl. accus.* reddere, efficere aliquem talem, ἀθλητὰς ἀπετέλεσε πρὸς τὸ προκείμενον τοὺς ναύτας, 1, 59, 12. *n.* τοιούτους ἀποτελεῖν ἄνδρας ὥστε *&c.* 6, 52, 11. 6, 47, 2. *Et in pass.* τὸ εἶδος ἀπετελέσθη τρίγωνον, 1, 26, 13. τὸ ὅλον σχῆμα τῆς τάξεως ἀπετελέσθη ἔμβολον, 1, 26, 16. συνέβαινε τὸν κίνδυνον ἀποτελεῖσθαι παραπλήσιον πεζομαχίας, 1, 23, 6. τὸ τῶν διόδων σχῆμα ἀποτελεῖται ῥύμαις παραπλησίον, 6, 29, 2.

Ἀποτέλειοι, οἱ, magistratus civitatum Achaicarum, οἱ κατὰ πόλεις ἄρχοντες, 10, 21, 9. *n.* 16, 36, 3 *sq.*

Ἀποτέλεσμα, (*opp.* τῇ προαιρέσει) effectus consilii, 2, 39, 11. τῆς τέχνης, opus artis, 4, 78, 5.

Ἀποτέμνεσθαι, *notione activa,* 1) intercipere, intercludere hostem, ut sejungatur a suis. πολλοὺς ἀποτεμνόμενος καὶ συγκλείων, 1, 84, 7. 9, 7, 10. ἀποτέμνονται καὶ διακλείουσιν, 10, 32, 4. ἀποτεμόμενος, 11, 32, 4. *Et in præt. pass. notione pariter activa,* ἀπετέτμητο τοὺς διώκοντας, 11, 14, 3. *Similiter, de* Pado fluvio, ἀποτέμνεται τὸ πλεῖστον μέρος τῆς πεδιάδος χώρας εἰς τὰς Ἄλπεις, sejungit a reliqua Italia & a parte Alpium intercludit, 2, 16, 7. 2) hostiliter carpere regionem, partem ejus adimere domino; ἀποτεμόμενος τὰς πόλεις καὶ τὴν χώραν ὑμῶν, oppida & agros vobis ademit, 9, 28, 7. ἀποτεμόμενα

μενοι τῆς χώρας αὐτῶν, ſcil. μέρος, parte agri eis ademta, 23, 15, 1. ἐδυνήθησαν ἀποτεμέσθαι τῆς Καππαδοκίας οὐδὲν, 31, 13, 2.

Ἀποτίειν. *vide* ἀποτίνειν.

Ἀποτιθέναι. *In medio verbo fere uſurpatur, variis modis.* ἀποτίθεσθαι τὸν πόλεμον, deponere bellum, 5, 106, 1. (*cf.* ἀπορρίπτειν.) ἀποθέσθαι τὰς ἀγορὰς καὶ κουφίσαι τὰς ναῦς, exponere commeatus e navibus, 1, 60, 3. εἰς Φυλακὴν ἀποθ. τινὰ, in cuſtodiam dare, 24, 8, 8. ἀποθ. τὸν χρόνον τοῦτον εἰς τοῦτο, tempus hoc in hac re collocare, huic rei impendere, 17, 9, 10. ἀποτίθεσθαι ἰδίαν χάριν παρά τινι, privatam gratiam inire ab aliquo, beneficium collocare apud aliquem, 28, 6, 6. *Sic* ἐν πολλοῖς ἀπετίθετο χάριν, apud multos collocavit beneficiorum gratiam, multos ſibi beneficiis & gratia devinxit, 6, 2. 15.

Ἀποτίνειν. τῆς ἀνοίας ἀπέτισαν τοὺς μισθοὺς, 4, 35, 15.

Ἀποτολμᾶν, audere. ἀπετόλμησαν Ἀντιγόνῳ κοινωνεῖν, 2, 45, 2.

Ἀποτομαὶ, ſectiones viarum, *quales ſunt in biviis*, 6, 29, 9.

Ἀπότομος λόφος, præruptus collis, 12, 17, 5. 12, 22, 4. *cf.* ἀκρότομος. ἀπότομος συγκεφαλαίωσις, brevis recapitulatio, 9, 32, 6.

Ἀποτόμως. κατηγόρουν ἀποτόμως τὸν Φίλιππον, aſperrime, acriter accuſabant, 17, 11, 2. πᾶσαν ἀποτόμως σφίσι παρείχοντο τὴν χρείαν, omnino ad omne officii genus præſto eis erant, 3, 95, 6.

Ἀποτρέπειν τινὰ τῶν χειρίστων, a peſſimis conſiliis avocare, avertere, revocare, 11, 10, 1. *In verbo medio,* μόλις ἀπετρέψατο τὸν Φίλιππον, ab incepto avertit, deterruit, 7, 13, 1. *Ceterum* ἀποτρέψασθαι *ſubinde perperam ponitur a librariis pro* ἀποτρέψασθαι, *cum eſt* depellere, propellere, *ut,* τὸν κίνδυνον, 3, 102, 7. *n.* τὸν πόλεμον, 4, 45, 2. *n. Pariter in præt. paſſ. activa vel reciproca notione,* ἀποτετραμμένοι τὸν κίνδυνον, 10, 14, 1. *n. mendoſe pro* ἀπετετριμμένοι. *Vide* ἀποτρίβειν.

Ἀποτρέχειν, abire, diſcedere, *ſive navibus, ſive terra,* 3, 22, 7. *n.* 3, 24, 11. 22, 26, 9. 32, 1, 3. deficere *interpretati ſumus* 22, 26, 18. *ubi Caſaubonus* ad eum confugere *vertit; non incommode; ſed poterat pariter* abire, diſcedere *teneri, ſcil.* ex eis urbibus quas tradidiſſet Antiochus.

Ἀποτρίβειν. *In medio verbo, & rarius in paſſivo occurrit, denotatque* repellere a ſe, propellere, *& ſimilia;* τοὺς παλάζοντας ἀποτριβόμενος, 3, 102, 5. τούτων ἀποτριβομένων αὐτὸν, repellentibus eum *precantem,* repulſam dantibus, 30, 9, 13. ἀποτριβόμενοι καὶ περιορῶντες αὐτὸν, ſubmoventes eum, in conſpectum

non admittentes, 27, 1, 5. τὴν ᾠδὴν οὐ δύνανται ἀποτρίβεσθαι, amoliri a ſe, excuſare ſe ne conantur, 4, 20, 11. τὸν ὑπὸ τῆς τύχης δεδόμενον ἀποτρίβεσθαι στέφανον, repudiare, reſpuere, detrectare, 5, 42, 8. *adde* 25, 1, 4 & 7. ἀποτρίβεσθαι τὰς διαλύσεις, impedire compoſitionem, 5, 29, 4. τὰς τῶν βαρβάρων ἐφόδους ἀποτριβόμενοι, propellentes, amolientes, 5, 104, 1. ἀποτριβομένους τὰς ἐπιβολὰς αὐτοῦ, 8, 8, 5. οὕτω δύναιτο τὸν πόλεμον ἀπὸ τῆς Ἀσίας ἀποτρίβεσθαι, 21, 9, 13 *Et in aoriſto primo,* ἀποτριψαμένους τὸν ἐπιφερόμενον πόλεμον, 3, 8, 10. *ubi in veram ſcripturam conſentiunt veteres codices omnes. Sic* 11, 7, 1. ὅταν τὸν ἐν Ἰταλίᾳ πόλεμον ἀποτρίψωνται. *Et* ἀποτρίψασθαι τὸν κίνδυνον, 16, 23, 4. *Sed in hoc quidem tempore ſæpius* ἀποτρίψασθαι *in* ἀποτρέψασθαι *corruperunt librarii, quod correximus; ſic,* μόλις ἀπετρίψατο τὸν ἐνεστῶτα κίνδυνον, 3, 102, 7. *n. ubi alii* ἀπετρεψ. *alii* ἀπεστρεψ. *dederant. Sic,* ἀποτρίψασθαι τὸν πόλεμον οἷόν τε εἰσὶ, 4, 45, 2. *n. Rurſus,* ἀποτριψάμενοι τὰς ἐπιφερομένας αἰτίας, emolientes a ſe, diluentes crimina, 31, 9, 5. *n. Pariter* ἀποτετριμμένοι τὸν κίνδυνον *pro vulgato* ἀποτετραμμένοι *ſcripſimus* 10, 14, 1. *n. Conf.* ἀπετρέπω.

Ἀποτυγχάνειν, excidere auſis; *abſolute poſitum,* 1, 37, 8. (*ubi opponitur* κατορθοῦν.) ἀποτυγχάνειν καὶ διαψεύδεσθαι τῶν ἐλπίδων, 21, 12, 9. ἀποτυχόντες, quum non obtinuiſſent id quod petierant, *ſcil. pacem,* 2, 34, 2. *Conſtructum cum præpoſ.* ἐν ταῖς ἐπιβολαῖς, 5, 98, 6. ἐν τοῖς πλείστοις ἀποτευξόμεθα, 9, 15, 4. *Cum genit.* τῆς πράξεως ταύτης ἀποτυχόντες, 2, 7, 9. οὐκ ἀπέτυχε τῆς προθέσεως, 3, 17, 11.

Ἀποτυχία. αἱ ἀποτυχίαι, infelices conſiliorum vel conaminum exitus 5, 98, 5. 9, 12, 10. *n. ubi perperam* τὰς ἀτυχίας τῶν ἐπινοηθέντων *dabant mſsti libri.*

Ἀπουραγεῖν, agmen claudere; *abſol.* 3, 47, 1. *n. ubi* τούτοις *non* his *in dat. intelligendum videtur, ſed* cum his, *i. q.* σὺν τούτοις. *Cum dat.* ἀπουραγεῖν τινι, a tergo ſequi aliquem, tergus tegere agminis, 3, 49, 13. 5, 7, 11. 5, 23, 10. 6, 40, 7.

Ἀπουρῶσαι, adverſo vento uti, 16, 15, 4. *n. (Aliud eſt* ἀπουρῶσαι, 2, 10, 6.)

Ἀποφαίνειν, *in act.* dicere, pronunciare, contendere; ἀπέφηνεν ἀποφεύγοντας, dicit eos fugiſſe, inducit eos fugientes, 1, 15, 7. *i. q.* ἀπέδειξε *ibid. vs.* 8. πάσας ἀποφαίνειν τῷ Κλεομένει τὰς ἐλπίδας ἐν Πτολεμαίῳ, 2, 63, 5. *i. q.* φάναι *ibid.* τὴν τοιαύτην ὀργὴν βαρυτέραν ἀπέφαινον εἶναι, 4, 23, 9. 2) nominatim

tim designare, *veluti, obsides*, 29, 2, 4. *Sic πρώτην ἀποφαίνουσιν αἰτίαν, τὴν Ζακάνθης πολιορκίαν*, primam causam adsignant, primam causarum ponunt, 3, 6, 1. *In med.* dicere, pronunciare, adfirmare; *ταῦτα*. 2, 63, 1. 3, 82, 5. *ὑπὲρ τούτων*, verba facere de re, exponere, 3, 4, 9. 4, 18. *περὶ τούτων*, 8, 1, 1. *cum acc. & infin.* 12, 14, 1. *ὑπερβολικῶς ἀποφαινόμενος*, 2, 62, 9.

Ἀπόφασις, 1) pronunciatum, dictum, adsertio, 1, 14, 8. 2, 42, 2. 4, 2, 3. 32, 10, 3. *ὑπέρ τινος*, 1, 15, 9. 6, 3, 1. *μηδεμίαν τῶν ἀποφάσεων ἀνακόδεικτον καταλιπεῖν*, 7, 13, 2. *αἰσχίστην πεποιημένος ἀπόφασιν*, 4, 30, 7. *ἡ ὑφ' ἡμῶν λεγομένη ἀπόφασις*, 6, 12, 10. *ἀπόφασιν ποιεῖσθαι χωρὶς ὀργῆς ἢ φθόνου*, 6, 9, 11. *περί τινος*, 4, 8, 9. *παραπλήσιόν τι συμβαίνει γενέσθαι περὶ τὰς τῶν πόλεων ἀποφάσεις*, similis est error qui in pronunciando (in ferendo judicio) de urbibus committi solet, 9, 21, 7. *n. intellige περὶ aut ὑπὲρ τῶν πόλεων, nisi forte pro ἀποφάσεις legendum sit ἐπιφάσεις, quod idem significet ἐπιφανείας*, superficies, areas.

2) responsum, 4, 31, 2. *coll. vs.* 1. 22, 13, 7. *ἀπόφασις πρὸς τὰ κατηγορούμενα*, 24, 2, 5 & 7. *Sic ἡ πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους ἀπόφασις est* responsum Lacedæmoniis datum, 4, 24, 9. *ἀπόφασιν δοῦναι περί τινος*, responsum dare, mentem suam declarare de re proposita, 29, 11, 5. 31, 19, 3.

Ἀποφέρειν τὰ πράγματα πρός τινα, 28, 5, 2. — „referre ad.“ *Ern.* — *Imo vero rectius Casaub.* res trahere ad aliquem.

Ἀπόφυσις πρέμνου, rami e stirpe enati, 18, 1, 10.

Ἀποχεῖν. *ἀποχεομένων τῶν ὑδάτων*, defusa aqua 34, 9, 10. *conf. ἀποχύειν.*

Ἀπόχειρος πρός τι, imparatus, 23, 14, 8.

Ἀποχρᾶσθαι, *i. q. χρᾶσθαι*, uti, 1, 45, 2. 3, 70, 9. 17. 15, 9.

Ἀποχρώντως, satis. *τοῦτο εἶχεν ἀποχρώντως αὐτῷ πρὸς τὸ προκείμενον*, 13, 7, 5.

Ἀποχύειν. *ἀποχυθέντος τοῦ μολύβδου*, defuso plumbo, 34, 9, 11. *conf. ἀποχεῖν.*

Ἀποχωρεῖν, recedere, regredi, discedere, recipere se, 1, 9, 5. 1, 11, 15. 4, 64, 7. 40, 3, 10. *&c. μέρη τινὰ τῆς αὐλῆς ἀποκεχωρηκότα*, semotior quædam pars palatii, 15, 27, 8. *Pro ἀποκεχωρηκότων 3, 50, 9. alii ἀνακεχωρ. habent; & pro ὑπεχώρουν 3, 69, 11. vetustiores codices ἀπεχώρουν præferunt, quod in contextum recipi debuit.*

Ἀπόχωρησις. discessus, receptus, 10, 12, 9. 15, 13, 4. *n. de* recessione aquæ, 10, 8, 7. *τὴν ἀποχώρησιν ποιεῖσθαι*, recipere se, 3, 64, 7. 3, 69, 9. 10, 39, 8. 15, 13, 10. 3, 40, 13. *n.* 40, 3, 5.

Ἀνοψις, vultus, oris ſpecies. ἐκ τῆς ἀπόψεως παραπλήσιοι ἦσαν τοῖς &c. 11, 31, 8.

Ἀπραγεῖν, otium agere, 3, 70, 4. facultate rei gerendæ carere, nil agere aut efficere poſſe, 4, 64, 7. 28, 11, 8.

Ἀπραγία, ἡ τῶν στρατοπέδων, otium, torpor, 3, 103, 2.

Ἀπραγμάτευτον χωρίον καὶ δυσπρόσοδον, 4, 75, 2. commercio carens. — „*Sic hoc verbum eſt in fragmento apud Suidam in h. v. quod vix dubitem eſſe Polybii.*“ *Ern. Vide Fragm. gramm.* 28.

Ἀπράγμων, rerum geſtarum incurioſus & imperitus, 9, 29. 2. (*opp.* πολυπραγμονεῖν.)

Ἄπρακτος, *de homine*, iners, ignavus, 3, 81, 8. 4, 8, 9. τῇ Φύσει, ineptus ad res gerendas, 5, 1, 7. ἄπρακτος μένει, nihil agit, nil agere poteſt, 5, 5, 7. ἀπράκτους αὐτοὺς ἐποίησαν πρὸς τὰς ἐπιβολάς, facultatem agendi eis ademerunt, 2, 35, 5. 3, 116, 5. 8, 7, 7. *De re*; τὸ μηδενὶ πιστεύειν εἰς τέλος, ἄπρακτον, omnino nemini fidem habere, eſt omnem agendi facultatem remittere, 8, 2, 2. ἡ θερσία ἄπρακτος γίγνεται, per æſtatem nil geri poteſt, 5, 5, 5. τὸν λοιπὸν χρόνον ἐς τέλος ἄπρακτον εἶχον, 2, 31, 10. ἄπρακτος βοήθεια, irritum, inefficax auxilium, 1, 48, 5. ἄπρ. ἐπιβολή, irritus conatus, 6, 15, 5. πληγή, inefficax ictus, 2, 33, 3. τὰ ὁράματα ἄπρακτα ἦν αὐτοῖς καὶ μάταια, inutilia, 6, 25, 5 ſq.

Ἀπρίξ, tenaciter, mordicus, 12, 11, 6. n.

Ἀπροθέτως, ſine certo propoſito, 9, 12, 6.

Ἀπρονόητος λαμβάνεται, imprudens, nulla re proviſa deprehenditur, 5, 7, 2. χώρα ἀπρονόητος οὖσα, regio quæ ſine cautione, ſine cuſtodia eſt, in qua de hoſtis adventu nemo cogitat, 4, 5, 5. εἰς ἀπρονοήτους τόπους καθιέναι, in loca improviſa, non explorata, ſe demittere, 3, 48, 4.

Ἀπρονοήτως. τοῖς ἀπρονοήτως θεωμένοις ἄπιστον φαίνεται, qui inopinato, re non ante cognita id vident, 10, 14, 8.

Ἀπροσδέητος τούτου, hujus rei non indigens, 22, 6, 4.

Ἀπροσδοκήτως, inopinato, (*in re mala,*) 1, 62, 1.

Ἀπρόσιτος ἄνοδος ſive ἀπορρώξ, inacceſſus, 5, 24, 4. Φάραγξ, 9, 27, 6. ἀπρόσιτα ὄρη, 3, 49, 7.

Ἀπροσλόγως, intempeſtive, alieno loco, *mal-à-propos, hors de propos*, 9, 36, 6.

Ἀπροφάσιστος ἀγωνιστὴς, συναγωνιστὴς, qui nulla excuſatione aut tergiverſatione utitur, 10, 34, 9. 16, 31, 2.

Ἀπροφασίστως, ſine tergiverſatione, ſine prætextu, 1, 55, 4. 1, 72, 5. 5, 4, 5. 5, 49, 7. 25, 9, 6.

Ἅπτεσθαι θαλάττης, tentare mare, 1, 24, 7. τῆς οὐραγίας, carpere extremum agmen, 2, 34, 12. καιρίως ἅπτεσθαι τῆς ἐπιβολῆς, opportune rem

rem adgredi, 1, 59, 3. τῶν ἀσεβημάτων, impia facinora adgredi, 7, 13, 6. τῶν ἀπιτέδων, 3, 56, 1. τῆς ὑπερβολῆς, pervenire in ſumma montium juga, 18, 7, 3. ἡ ὑμετέρα ὀργὴ ἥπται τῆς πόλεως, ira veſtra in urbem incubuit, 31, 7. 12.

ἀΦθείσης τῆς συνουσίας *mendoſe editum erat* 5, 15. 3. *pro* λυθείσης.

Ἀπώλεια, *active*, (opp. ἡ τήρησις) πρὸς τὴν ἀπώλειαν εὖφυεῖς εἰσὶν, ad res perdendas proni, 6, 59, 5.

Ἄπωθεν, ex intervallo, 11, 18, 2.

Ἀπωτέρω, longius; τὴν ὑδρείαν ἀπωτέρω μικρὸν εἶχε, 15, 6, 2. ἀπωτέρω πρὸς τὴν οἰκίαν κατὰ γένος, longinquiore cognatione attingere familiam, 4, 35, 13.

Ἀρὰ, ἡ. ῥίψειν κατὰ τὰς ἀρὰς τὸν ἄργυρον εἰς τὴν θάλατταν, 16, 31, 5. *n.* περὶ τούτων ἀρὰς ἐποιήσαντο τοῖς Ἠπειρώταις, εἰς τὸ μηδένα δέξασθαι τῇ χώρᾳ, 9, 40, 6.

Ἀραρότως, apte. πήξαντες σχεδίας καὶ πλείους ἀραράτως, (*nam ſic hæc jungenda, non commata ſeparanda*) quum plures rates apte compegiſſent, 3, 46, 1.

Ἀργεῖν. οὐκ ἀργήσει ἡ ὑπόθεσις, non incultum, neglectum, inelaboratum jacebit hoc argumentum, 3, 5, 8. *Conf.* ἀργός.

Ἀργός. οὐδὲν ἀργὸν, nullus locus (*in caſtris hoſtium*) neglectus, cuſtodia vacuus, 2, 65, 2. οὐδὲν ἀΦθὲν ἀργὸν, nihil neglectum, inexplicatum præteriri a nobis debet, 4, 40, 1.

Ἀργυράσπιδες, 5, 79, 4.

Ἀργυρεῖα, τὰ, argentifodinæ, 3, 57, 3. *n.* 34, 9, 8. τὰ ἀργύρεια μέταλλα, 10, 10, 11. 10, 38, 7. -- „*Sic Demoſthenes de Cherſoneſo*, τῶν ἔργων τῶν ἀργυρείων, *quod Wulfius de argentifodinis capit.*“ *Ern.*

Ἀργύριον. πέντ' ἀργυρίου, *ſcil.* δραχμαὶ, 16, 36, 3. *n.* τῶν δέκα μνῶν ἀργυρίου χρυσίου μνᾶν διδόντες, 23, 15, 8.

Ἀργυρῖτις βῶλος, ἡ, gleba argentaria, 34, 9, 10.

Ἀργυροκοπεῖον, officina fabri argentarii, 26, 10, 3.

Ἀργυρολογεῖν τινα, pecunias per vim hoſtilem exigere ab aliquo, 3, 13, 7. *n.* 6. 49, 10. τινὰς μὲν ἠργυρολόγει, 4, 16, 8.

Ἀργυρόποδες. ἀργυρόποδον Φορεῖον, lecticæ cum pedibus argenteis, 31, 3, 18.

Ἀργυροπωλεῖν πόλιν, ſectoribus vendere; *nempe ſic perperam editum erat* 3, 13, 7. *pro* ἀργυλογεῖν, *conſentientibus nonnullis codd.*

Ἄργυρος, ὁ, 16, 31, 3 & 5. *i. q.* τὸ ἀργύριον.

Ἀργυροφάλαροι ἱππεῖς, 31, 3, 6.

Ἀργύρωμα. τὰ ἀργυρώματα, argentea vaſa, 5, 2, 10. 31, 3, 16.

Ἀργυρώνητος, emtitius ſervus, 12, 6, 7.

Ἀργὸς ἔχειν, ociosum, negligentem

paulo ante *dictum eſt, ſed & quod* ſatis multo ante; *adeoque generatim* jam, jamjam *ſonat*; *vide* 5, 67, 4. 5, 95, 5. *n.* 5, 111, 2. *n.*

Ἀρτιτελής, omnibus numeris per ſe perfectus, 6, 18, 7.

Ἀρτύειν. *ἀρτύσαι φόνον τινὶ*, necem alicui comparare, 15, 25, 2.

Ἀρχαῖος, *οἱ ἀρχαῖοι*, veteres, 5, 32. 1. 13, 3, 2. *n. οἱ ἀρχαῖοι μισθοφόροι*, 1, 9, 3. *οἱ ἀρχαῖοι Φυγάδες*, veteres exſules *Lacedæmoniorum; vide loca citata ad* 20, 12, 4. *quo loco perperam* Ἀχαιῶν *ſcriptum erat pro ἀρχαίων, quemadmodum* 13, 3, 2. *Viciſſim ἀρχαίους Bav. corrupte* 23, 11, 8. *pro* Ἀχαίους.

Ἀρχαιρεσία. *Nonniſi in plurali occurrit, αἱ ἀρχαιρεσίαι*, electio, creatio, *veluti imperatoris, a militibus facta*, 1, 8, 4. *Præſertim vero de Romanorum* comitiis conſularibus *frequentatur; tum de Achæorum & Ætolorum* prætoriis comitiis, 4, 87, 2. 4, 82, 7. 5, 1, 7. *In genit. plur. non ſolum τῶν ἀρχαιρεσιῶν in uſu eſt, ſed & τῶν ἀρχαιρεσίων, tamquam a recto caſu τὰ ἀρχαιρέσια; vide Adn. ad* 4, 82, 2. *& ad* 3, 106, 1. *& loca ibi citata.*

Ἀρχαιρεσιάζειν, comitia agere, comitiis intereſſe, comitia adire 26, 10, 6.

Ἄρχειν, incipere. *ἄρξει τῆς πραγματείας ἡμῖν τοῦτο*, 1, 3, 1. *ἄρξειν τῆς ἐπὶ τὸ χεῖρον μεταβολῆς ἡ φιλαρχία*, 5, 57, 6. *ἄρχει τοῦ στόματος, ἀπὸ τῆς Προποντίδος τὸ κατὰ Καλχηδ. διάστημα*, oris (*ſcil. Bospori Thracici*) principium eſt, 4, 39, 5. *χειρῶν ἄρχειν ἀδίκων*, 2, 45, 6. 2, 56, 14. 9, 35, 8. 15, 8, 2. *cf. κατάρχειν. ἄρχειν*, magiſtratum gerere, imperare; *vide infra, ἄρχων.*

ἄρχεσθαι, incipere. *ἀρχομένης Φαρμακείας*, cum inciperent homines quaſi malo carmine incantari, 40, 3, 7. *αὖθις ἀρξάμενος, ſcil. τῆς πορείας, vel κινεῖν τὸν στρατὸν*, 5, 14, 2. *ἤρχατο τῆς πολιορκίας*, 10, 31, 7. *ἤρξαντο τῶν ὀρυγμάτων*, 5, 100, 2. *ἤρξατο πολιορκῶν haud male dederant missti* 16, 11, 2. *n. quod in ἤρξ. πολιορκεῖν cum Vrſino mutavit Caſaub. ἀΦ' ὁμοίων ἄρχεσθαί τινι*, inde ab initio idem inſtitutum ſequi ac alter, veſtigiis alicujus inſiſtere, 4, 37, 6.

Ἀρχεῖον, curia; *τὸ τῶν ἐΦόρων Lacedæmone*, 4, 35, 9. *αἱ τῶν ἀρχείων καὶ δικαστηρίων κατασκευαὶ*, 7, 6, 2.

Ἀρχή, 1) initium, principium. *ἀρχή, πρόΦασις, & αἰτία, quid differant*, 3, 6, 6 *ſqq. αἱ ἀρχαὶ καὶ αἱ ὑποθέσεις*, 1, 15, 11. *αἱ ἀρχαὶ τῆς πραγματείας*, 3, 1, 1. *αἱ ἀρχαὶ τῶν πολέμων*, 4, 28, 3 *ſq. ἀρχὴν vel ἀρχὰς λαμβάνειν*, initium capere, 1, 12, 9. 4, 28, 3. *& ſæpe alias. τὴν ἀρχὴν ποιεῖσθαι*, 2, 37, 2 *& c. ἡ ἀρχὴ ἥμισυ τοῦ παντὸς*, 5, 32, 1. *ἀρχὴ καὶ τέλος*

τέλει κέχρηνται τούτῳ, *proverbialiter dictum*, 1, 1, 2. *n.* τὰς ἀρχὰς, *adverbialiter*, ab initio, ſtatim, 2, 25, 8. 3, 40, 13. 3, 60, 2. 13, 7, 3. 16, 22, 8. τὰς μὲν ἀρχὰς, 18, 9, 9. *n. ubi vocabulum* ἀρχὰς, *quod aberat vulgo, ex conjecł. adjeci.* ὧν κατ' ἀρχὰς ἐκυρίευσαν τοῦ πολέμου, 3, 67, 6. τὰ κατ' ἀρχὰς ληφθέντα τοῦ πολέμου, 4, 52, 7. *quibus locis niſi aliud verbum interjectum eſſet inter* ἀρχὰς *&* τοῦ πολέμου, *oportebat* κατὰ τὰς ἀρχὰς *adjecto articulo.* ἐν ἀρχαῖς, ab initio, ſtatim, (*i. q.* τὰς ἀρχὰς) 4, 76, 8. 10, 22, 5. 18, 29, 6. ἡ ἐν ἀρχαῖς πρόθεσις, 8, 3, 1. ἐν ταῖς ἀρχαῖς, 18, 9, 6. ἐξ ἀρχῆς, *idem.* κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς πρόθεσιν *vel* ἐπιβολὴν, ex primo inſtituto, 2, 37, 2. 3, 4, 1. 3, 60, 11. 5, 87, 8. *&c. Quid vero ſit* κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς ὑπόθεσιν 18, 12, 2. *haud ſatis nobis quidem in liquido eſt. Caſaubonus interpretatur*, ut quidem vetus inſtitutum erat. *Poſſis vero etiam intelligere* ex primis poſitis, *i. e. ſi ſeparatim ferri & ſeparatim conti longitudinem cogites. (cf. ſupra in* ἁρμογή.) περὶ τὴν ἀρχὴν, *quod vulgo dabant omnes* 3, 55, 6. *in* περὶ τὴν ῥάχιν *mutavi cum Vrſino.*

2) magiſtratus, imperium; ἡ ὕπατος ἀρχὴ, conſulatus, 3, 40, 9. perſona magiſtratum gerens; ἄγειν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν, ducere ad magiſtratum, 12, 16, 3 & 5. 13, 8, 5 *ſq.* αἱ ἀρχαὶ *Achæorum*, 23, 10, 2. *quos alias* τοὺς ἄρχοντας *dicit, &* τὰς συναρχίας.

Ἀρχηγέτης, ὁ, coloniæ ductor, gentis auctor, 34, 1, 3. *Apud Athenienſes* οἱ ἀρχηγέται, 16, 25, 9. *ſunt* „heroes a quibus tribus Atticæ nomina habebant. *vide Heſych. in h. v.*“ *Erm.*

Ἀρχηγέτις, ἡ, τῆς δυναστείας, de metropoli imperii, 5, 58, 4.

Ἀρχηγὸς, dux & auctor, princeps cauſſa; *de homine*, 2, 40, 2. 4, 60, 6 & 10. 3, 34, 2. *de re*, ἀρχηγὸν καὶ αἴτιον, 1, 66, 10. 1, 81, 10. 2, 21, 8.

Ἀρχῆθεν, principio initio, 1, 50, 5. 13, 4, 6. ἀρχῆθεν αὐθὺς, 2, 43, 3.

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς δυνάμεως, qui ſcribis & quæſtoribus in exercitu præeſt, 5, 54, 12. *n.*

Ἀρχιεραὺς, 23, 1, 2. 32, 22, 5.

Ἀρχιτέκτων, 13, 4, 6.

Ἄρχων, magiſtratus, qui eſt cum imperio. οἱ ἄρχοντες, conſules Romani, 1, 24, 9. 1, 39, 1. ſummi magiſtratus civitatum Achaicarum, 5, 1, 6. 23, 10, 11. 23, 12, 5 & 7. 24, 5, 17. *cf. Adn. ad* 24, 5, 16.

Ἀρώματα, 13, 9, 5.

Ἀσαλεύτως καὶ βεβαίως μένειν ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων, 9, 9, 8.

Ἀσαφὴς, obſcurus, non perſpicuus. ἀσαφῆ τὰ λεγόμενα, 1, 41, 7. ἀσαφὴς διήγη-

ἀνήγησις, 1, 64, 4. 3, 36, 1.

Ἀσαφία, incertitudo, cum non intelligunt ſe mutuo homines, *des mal entendus*; ἦν ἀσαφίας, ἀπιστίας, ἀμιξίας ἅπαντα πλήρη, 1, 67, 11.

Ἀσέβεια καὶ παρανομία, 1, 84, 10. ἀσεβείας βωμὸς, 18, 37, 10.

Ἀσέλγεια, ἡ, εἰς τινὰ, petulantia, protervia, inſolentia, flagitium in aliquem commiſſum, 1, 6, 5. 5, 28, 9. 5, 111, 2. 8, 14, 1. 10, 26, 4. ἡ τοῦ βίου ἀσελγ. laſciva, flagitioſa, turpis vita, 5, 40, 1. ἀσέλγεια περὶ τὰς σωματικὰς ἐπιμυθίας, 37, 2, 4.

Ἀσέλγημα γενόμενον εἰς τινὰ, 38, 2, 2.

Ἀσελγής. οὐδὲν ἀσελγὲς ἐπετήδευσαν, nil flagitioſum, 8, 12, 9.

Ἀσέληνος νὺξ, illunis nox, 7, 16, 3. 8, 19, 9.

Ἄσημος ὁρασμὸς, latens, occulta fuga, 31, 23, 3.

Ἀσθενεῖν, ægrotare, 31. 21, 7.

Ἀσθενῶς διακεῖσθαι, debilem, debilitatum eſſe, 1, 19, 1.

Ἀσινὴς, illæſus, incolumis, 2, 22, 5. 15, 18, 2.

Ἀσκεῖν, *cum accuſ. rei*, exercere artem, & exercere ſe vel exerceri in arte; τὰ πολεμικὰ, 2, 17, 10. τὴν μουσικὴν, 4, 21, 10. τὰ ἐμβατήρια μετ' αὐλοῦ καὶ τάξεως, 4, 20, 12. τάντα τὰ τῆς ἀρετῆς ἔργα ἐκ παίδων ἀσκεῖν, 6, 59, 1. *Cum præpoſ.* περὶ; οἱ περὶ τὰς βαναύσους τέχνας ἀσκοῦντες, 9, 20, 9. *Caſaub.* qui artes illiberales exercent; *ſed videtur cum Erneſto intelligendum*, qui exercent ſe, qui exercentur, qui addiſcunt; *nam æquivalet fere* τῷ ἐφίεσθαι, ἀντιποιεῖσθαι, *ibid. vs.* 7 & 8.

Ἄσκεπτος. μὴ παραλιπεῖν ἄσκεπτον τοῦτο τὸ μέρος, non ſine conſideratione & explicatione relinquere hunc locum, 2, 56, 2. 3, 21, 9.

Ἀσκέπτως, inconſiderate, 5, 98, 2. 8, 2, 1.

Ἀσκεψία, inconſiderantia, incogitantia, 2, 63, 5.

Ἄσκιος, umbræ expers, 16, 12, 7.

Ἀσκόπως καὶ εἰκῇ χρῆσθαι τοῖς πράγμασι, inconſiderate, ſine conſilio, temere, 4, 14, 6.

Ἀσκὸς, ὁ, 1) uter; ὄνειος ἀσκὸς, 8, 23, 3. ὁ τῶν ἀνέμων ἀσκὸς, 34, 2, 11. 2) follis, 22, 11, 18.

Ἀσμενίζειν τι, contentum eſſe aliqua re. 6, 8, 3. τινὶ, *idem*, 3, 97, 5. 6, 9, 4. ἐπί τινι, *idem*, & probare aliquid 5, 87, 3. 31, 12, 10. *Cum εἰ*, ἀσμενίζοντες εἰ μή τις αὐτοῖς ἐγχειροίη, 4, 11, 5.

Ἄσμενος, 4, 49, 4.

Ἀσμένως, 1, 16, 8. 5, 6, 2. 28, 2, 6.

Ἀσπάζειν. τοὺς θεοὺς ἀσπάσαιντο *ſortaſſe legendum* 15, 1, 6. *n. pro vulgato* σπείσαιντο.

Ἀσπάρχος. 34, 8, 5.

Ἀσπαστικὸς. ἀσπαστικὴ ἔντευξις, comis & humanus ſermo in congreſſu, 28, 3, 10.

Ἀστε-

Ἄστατον πλῆθος, 3, 92, 8. *alii* ἄπλετον, *quod vide.*

Ἀστιδιώτης. Κρῆτες ἀσπιδιῶται, clypeati, 10, 29, 6. 10, 30. 9.

Ἀστίς. ἀστὶς ἄρ ἀστίδ' ἔρεισε, 18, 12, 6. ἐπ' ἀσπίδα κλίνειν, ad lævam, 3, 115, 9. 11, 23, 2. ἐξ ἀσπίδος παρεμβάλλειν, 10, 23, 5. 11, 23, 5. 18. 7. 3. παρ' ἀσπίδα κλίνειν, 6. 40, 12. *i. q.* ἐπ' ἀσπίδα.

Ἀσπονδος πόλεμος, implacabile bellum, 1, 65, 6.

Ἀστουδεὶ, 5, 38, 10. *ex Homero.*

Ἀστάθμευτος, 15, 24, 3. *n. conf.* ἀνεπισταθμ.

Ἀστασίαστος, liber a ſeditionibus, 6, 48, 3. 11, 19, 3. 18, 24, 10.

Ἀστάτοι, 6, 22, 7. 6, 23, 1. 14, 8, 5. 15, 9, 7. *conf. Ind. hiſtor. in* Haſtati.

Ἄστατος θεωρία, parum certa firmaque ratio, 6, 57, 2.

Ἀσταφὶς, ἡ, *gen.* ἴδος, uva paſſa, 6, 2, 4.

Ἀστοχεῖν τινὸς, rationem alicujus rei non habere, & reſpectu ejus male ſibi conſulere; τῆς πρὸς τοὺς ἵππους μάχης, 1, 33, 10. τοῦ μέλλοντος, 5, 107, 2. ἠστόχει τῆς σφετέρας προθέσεως, aberravit a propoſito, 7, 14, 3. ἀστοχεῖν περί τινος, in judicio ſuo de re quadam aberrare, parum recte de ea judicare, 3, 21, 10. πρὸς τὸ μεταθεῖναι τοὺς ἡγουμένους, ὁλοσχερῶς ἀστοχοῦσι, ad hoc quod attinet, prorſus male ſibi conſulunt, prorſus prava eorum eſt ratio, 1, 67, 5. ἀστοχεῖν Ῥωμαίων 29, 9, 1. *non ſatis accurate Erneſtus* non facere cum Romanis *interpretatus eſt; oportebat*, rationem non habere, reſpectum non habere Romanorum. *Caſaubonus periphraſi uſus eſt*, Romanis defuiſſe aut parum in tempore adfuiſſe.

Ἀστοχία τοῦ προεστῶτος, imprudentia, inconſiderantia ducis, 2, 33, 8. εἰς τηλικαύτην ἀστοχίαν ἐνέπεσε, in tantam incidit abſurditatem, 7, 5, 6. τῶν δὲ καταπλαγέντων τὴν ἀστοχίαν 7, 3, 3. *tenui Caſauboni verſionem*, hominis importunitatem ſtupere legati: *at rectius fuerit* imprudentiam & abſurditatem hominis, *ſcil. amicitiam Romanorum ita temere abjicientis; ni malueris*, illis cum ſtupore intelligentibus, quantum aberraſſent a ſcopo; *ſed ob* 7, 5, 6. *ubi de eodem homine agitur, præferenda videtur prior interpretatio.*

Ἀστοχος κατηγορία, abſurda, parum probabilis accuſatio, quæ non ferit eum in quem profertur, 5, 49, 4.

Ἀστόχως ἐχρῆτο τοῖς καιροῖς, imprudenter, imperite; pravas de rebus conjecturas faciendo, 1, 74, 2.

Ἀστράγαλος, talus; ἀστράγαλοι δορκάδειοι, 26, 10, 9.

Ἀστρολογεῖν, aſtronomiæ operam dare, 9, 20, 5.

Ἀστρολογία, 9, 14, 5. 9, 19, 4.

Ἀστυγειτων, *ſubſtant.* ἐπολέμουν

μουν πρὸς τοὺς ἀστυγείτονας, 1, 6, 3, 32, 18, 4. *Adjective*, ἀστυγείτων τινὶ πόλεμος, 21, 7, 3. *Adde* 4, 45, 5. *n.*

Ἀσυλία, ἡ, loci ſanctitas, 4, 74, 2. *conf.* *cæp.* 73, 10.

Ἀσυλλόγιστος, *de homine*, nihil valens iudicio, 12, 3, 2.

Ἄσυλος. ἄσυλον ἱερὸν, 4, 18, 10. 9, 34, 4. 16, 13, 2.

Ἀσύμβατος; *vide* ἀξύμβατος.

Ἀσυμμετρία, ἡ τῶν κλιμάκων, menſura non quadrans, inconvenientia menſuræ, 9, 18, 8.

Ἀσύμφορος, inutilis, 2, 47, 7.

Ἀσυνηθεια *vel* ἀσυνηθία, ἡ, τῶν παραστάτων, ignoratio hominum circumſtantium, quibuscum nulla umquam nobis conſuetudo fuit, 15, 32, 7. *n.* οὐ προσίεται τὰ ζῶα διὰ τὴν ἀσυνηθειαν, 12, 4, 3.

Ἀσυνήθης, γραμματικῆς, legendi uſum non habens, 10, 47, 7.

Ἀσυρὴς ἄνθρωπος, fœdus, impurus, improbus. 4, 4, 5. βίος ἀσυρὴς, 18, 38, 7. — „*Vide quos laudant Intt. ad Heſych.*“ *Ern.*

Ἀσφάλεια, ἡ, ſecuritas, tutamen, præſidium. ἀσφάλειαν ὑπάρχειν παρ' ἑκατέρων τοῖς ἑκατέρων συμμάχοις, utrique tutos præſtent ſocios alterius partis, 3, 27, 3. 3, 69, 5. ἀσφάλεια ἀπὸ τῶν πολεμίων, cum quis tutus eſt ab hoſte, 3, 97, 7. 4, 5, 3. 4, 84, 4. *Metonymice* ἡ ἀσφάλεια *&* αἱ ἀσφάλειαι *ſunt* munimenta, quæ ſecuritatem præſtant, loca tuta, 3, 69, 11. 1, 57, 8.

Ἀσφαλῆς. ἀσφαλεῖς ἔχειν διαλήψεις, 4, 2, 3. *n. niſi cum codd.* τὸ ἀσφαλὲς ἔχειν *legendum*, tutum eſſe. ἐν ἀσφαλεῖ, in tuto, 5, 24, 5. 9, 29, 10.

Ἀσφαλίζειν, tutum præſtare, defendere; τὸν κατὰ κορυφὴν τόπον ἀσφαλίζειν τῆς ἐκτάξεως, 18, 13. 3. *Potiſſimum in verbo medio uſurpatur, notione activa*, munire, tutum præſtare, firmare; ἀσφαλίζεσθαι τὰς πλευρὰς, 1, 22, 10. τὴν χώραν διὰ τῶν μισθοφόρων, 4, 60, 5. τὴν ἄκραν τείχεσι, 4, 65, 5 *&* 11. τὰς εἰσβολὰς φυλακαῖς, 2, 65, 6. τὰ κατὰ τὴν Ἰλλυρίδα πράγματα, in tuto locatis rebus in Illyria. 3, 16, 1 *&* 4. τὰ κατὰ τὴν πόλιν, 2, 54, 8. τὰ πρὸς ἐκείνους, 2, 32, 10. *Sic* τὰ πρὸς τοὺς ὑπερκειμένους τῆς Μακεδονίας βαρβάρους, 4, 29, 1. *n. ubi fallitur Erneſtus, cum ait, recte in ed.* 1. *omiſſum eſſe* τὰ *articulum.* ἀσφαλίζονται τὴν τοῦ νυκτερινοῦ συνθήματος παράδοσιν, 6, 34, 7. *Sed & inverſa ratione* ἀσφαλίζεσθαί τι, *ſignificat etiam* munire, tutum præſtare contra aliquid, *vel* ab aliqua re; *ut*, ὁ θυρεὸς διὰ τὸ σιδηροῦν σιάλωμα ἀσφαλίζεται τὰς καταφορὰς τῶν μαχαιρῶν, ſcutum per ferream laminam, qua prætextum eſt, tutatur virum adverſus ictus cæſim illatos, 6, 22, 4. τοῖς βαρέσι τῶν ὅπλων ἀσφαλιζόμενοι τὴν ἐπιφορὰν τῶν βελῶν, gravi armatura pro munitione

PARSONS LIBRARY Univ. MICHIGAN

one utentes adverſus tela hoſtilia, 9, 3, 3. *Qua ratione latine dicimus, defendere frigus.*

In verbo paſſivo, ἀσφαλίζεσθαι *eſt* muniri, 4, 70, 9. *& in præterito,* πόλις τείχεσιν ἠσφαλισμένη, 1, 42, 7. 4, 83, 3. ἠσφάλισται, 4 65, 6. 5, 59, 8. ἠσφαλίσθαι, 5, 46, 12. *Sed & notione activa,* munire, firmare; ἠσφαλισμένος τὰ κατὰ τὰς παραπειμένας σατραπείας, 5, 43, 6. τὴν ἐκ τῶν εὐωνύμων ἐπίφανειαν τῆς πορείας ἠσφαλίσθη λίμνη, *vel* ἡ λίμνη, (*nam ſic,* cum articulo, *legendum videtur,*) lævum agminis latus tutum præſtitit lacus, 5, 7, 12. *n. nempe lacus ille Trichonius, de quo ibidem paulo ante dictum.*

Ἀσχάλλειν, agre ferre; *abſol.* 2, 64, 3. *Cum dat.* τοῖς ὑποκειμένοις ἀσχάλλοντες, tædio præſentis rerum ſtatus, 11, 29, 1. *Cum præpoſ.* ἐπὶ, 16, 22, 1. 16, 28, 8. 31, 26, 3.

Ἀσχολεῖσθαι ἐκ τοῦ καιροῦ, improviſis laboribus occupari, 8, 5, 5.

Ἀσχολία. τῆς περὶ τὰς διαλύσεις ἀσχολίας ἀπέστη, 21, 12, 13. ὄργανα μικρὰν ἔχοντα τὴν ἀσχολίαν, inſtrumenta quæ brevi negotio conficiuntur, 5, 98, 3.

Ἀσωτία Αἰγυπτιακὴ, Ægyptiaca luxuria, 40, 12, 7. ἰσχὺς καὶ τεχνητικὴ ἀσωτία, 32, 20, 9. *n.*

Ἄσωτος βίος, 14, 12, 3.

Ἄτακτος βοὴ, confuſus clamor, 14, 5, 12.

Ἀτάκτως, ſine ordine, 1, 25, 1. 3, 43, 5.

Ἀταξία, confuſio, 3, 43, 12. *coll. vs.* 5.

Ἀτε λίαν *in* ἀτέλειαν *& in* ἀτελῆ *corruptum in vett. libris,* 4, 57, 4. *n.* 4, 75, 5. *n.* ἅτε *correxit Caſaub.* 7, 3, 2. *cum mendoſe ita te edidiſſet Urſinus.*

Ἀτείχιστος ἄκρα, 4, 58, 7. *n. Sic Livius* 24, 3. arx ſine muris, *de arce Crotonenſi.* ἐρύματα ἀτείχιστα, 1, 30, 4. *n.* ἀτείχιστος κώμη, 2, 17, 9. πόλις, 3, 90, 8. *n. ubi* αὐτείχιστον *editur invitis mſstis, pro* ἀτείχιστον. *Adde* 10, 27, 6.

Ἀτέλεια, immunitas a vectigalibus; 5, 88, 7. 25, 3, 3.

Ἀτελής. ἀτελῆ τὰ πρὸς τοὺς Ῥοδίους ὑπαρχέτω, Rhodiorum commercium a vectigali immune eſto, 22, 26, 17.

Ἀτενές. βλέπων εἰς αὐτὸν ἀτενές, 18. 36, 9.

Ἀτενίσαι εἰς τὶ, oculos in aliquid intendere, 6, 11, 7. ἀτενίσαι περὶ πολιτικῶν πραγμάτων, acute videre, 24, 5, 8.

Ἀτέραμνος, durus, ferus, præfractus; τὸ τῆς ψυχῆς ἀτέραμνον, 4, 21, 4.

Ἄτερος *dant plures codd. mſsti pro vulgato* ἕτερος, 6, 6, 6. *atque id tenere debuerat.*

Ἄτολμος, imbellis, ignavus, 10, 24, 1.

Ἀτόλμως χρώμενος τοῖς καιροῖς, 3, 103, 3. 4, 60, 2.

Ἀτοπία, insolentia, importunitas, perversitas. 8, 11, 5. absurditas, 12, 22, 5. 40, 6, 7. ἀτοπία ὑποκουρουμένη, alienatio in animo gliscens, 3, 11, 3. — „occulta suspicio & inde nata diffidentia, malevolentia, *quæ alias Polybio* κακοξία. *Nam* ἀτοπία *late patet, & omnem* vitiositatem & perversitatem *rerum, animorum &c. significat.*“ *Ern.*

Ἄτοπος. ἄτοπον, absurdum, incongruum, 10, 24, 3. 25, 5, 5. ἄτοπόν τι συνεκύρησε αὐτοῖς, res parum opportuna, aliena, 4, 51, 7. οὐδὲν ἄτοπον οὐδὲ δυσχερὲς ἔχων ἐν τῇ διανοίᾳ, nihil adversi, importuni, mali, cogitans, 8, 29, 6. οὐδὲν ἔφατο ποιεῖν ἄτοπον, nil quod non rectum & suo loco esset, 5, 11, 1. 18, 37, 9.

Ἀτραπός, ἡ, callis, 8, 20, 7.

Ἀτρεκὴς ἐπιστήμη καὶ γνώμη, 1, 4, 9.

Ἀτρεκῶς λέγειν, certo affirmare, 3, 38, 1.

Ἀτρεμὴς, non tremulus, 6, 25, 9.

Ἄτρωτος ναῦς, navis non vulnerata, 1, 46, 10.

Ἄττα δή ποτ' οὖν, nescio quid, quidquid sit, 13, 4, 3. *n.* 15, 27, 10. *n.* 30, 9, 4.

Ἀτυχεῖν. ἠτύχησαν ἀτυχίαν ὁμολογουμένην, 40, 3, 10. οἱ ἠτυχηκότες, miseri, *qui cruciati perierunt*, 1, 81, 1. 1, 82, 10. *qui in prælio cecidere*, 4, 13, 3. *qui captivi abducti sunt*, 9, 39, 3.

Ἀτύχημα, calamitas, clades, 1, 37, 6. 5, 74, 3. calamitas ex propria culpa contracta, & *idem fere quod* ἁμαρτία, 1, 21, 9. 6, 8, 6. *n.* scelus & flagitium *interpretantur* 5, 67, 4. *n. quo &* 6, 8, 6. *retulit Reiskius.* — „*Sed in his locis non ita perspicuum est, in quibus &* de calamitatibus, damnis *&c. capi poterit. An origo hujus consuetudinis fluxit ex Herodoto, qui* συμφορῇ ἐχόμενον *vocat eum qui interfecerat fratrem, sed inconsulto?*“ *Ern.* Flagitium *manifeste significat* 12, 4, 2. *quemadmodum &* ἀτυχία, 12, 13, 5.

Ἀτυχία, *de* facinore improbo, 12, 13, 5. 17, 15, 6. *&* ἀτυχίαι *pariter de* improbe factis, 12, 13, 5. *Similiter* ἀτυχία 4, 21, 7. *est quidem* calamitas, miser status *civitatis Cynæthensium, sed nimirum qui in eo maxime cernitur*, quod gravissimis flagitiis contaminati sint cives. *Conf.* ἀτύχημα.

τὰς ἀτυχίας τῶν ἐπινοηθέντων, *quod dabant libri omnes* 9, 12, 10. *perspecte in* τὰς ἀποτυχίας *mutavit Casaub.*

Αὐγή, ἡ. ὑπ' αὐγὰς τεθεᾶσθαί τι, e propinquo, in clara luce aliquid vidisse, 5, 35, 10. 10, 3, 1, — *Vide Hemsterh. & Ruhnken. ad Tim. Gloss. p.* 188. *sq.*“ *Ern.*

Αὐθάδεια, ἡ, morositas, pervicacia, arrogantia, insolentia, 16, 22, 1. 38, 1, 6.

Αὐθάδης. τὸ αὐθαδὲς τῆς Φύσεως,

σεως, feritas naturæ, 4, 21, 3. αὐθαδέστατοι οἱ Ῥωμαῖοι κατὰ τὰς ἐλαττώσεις, maxime pervicaces & indomiti, 27, 8, 8.

Αὐθαίρετος καταφθορά τινος, pernicies quam quis ſibi ipſe conſcivit, 2, 21, 6.

Αὐθέντης τῆς πράξεως, 23, 14, 2.

Αὐθημερὸν, una eademque die, 34, 10, 16. *Fr. gr.* 34.

Αὖθις *recte Caſaub. ex recentiſſimis codicibus adſcivit* 1, 86, 1. *pro* ἀρθεὶς, *quod dabant veteres.* αὖθις & αὐτοῖς *permutata a librariis* 6, 49, 3. *n. Sic fuit cum ſuſpicarer, pro* περιπεσόντες αὐτοῖς 1, 58, 8. περιπεσόντες αὖθις *legendum, intelligendo* αὐτοῖς *vel* ἀλλήλοις *ex proxime ſequentibus.*

Αὐθύπατος an *legendum pro* ἀνθύπατος? 21, 8, 11. *n.*

Αὐλαία, ἡ, aulæum. ἀκούων ταῦτα πάντα διὰ τῆς αὐλαίας, per aulæum omnia audivit, *Fr. gr.* 29. *Sic,* λαβὼν ἐκ τῆς παρατεπετασμένης αὐλαίας καλώδιον, ἑαυτὸν ἀπεπρέμασε, 33, 3, 2. *ubi quum ex codice Peireſciano Valeſius edidiſſet,* καλωδίῳ τῶν ἐκ τῆς αὐλαίας περιπετασμάτων ἑαυτὸν ἀπεπρέμασε, *Erneſtus in Lexico Polyb. hæc poſuit:* " τὰ ἐκ τῆς αὐλαίας περιπετάσματα. *Valeſius:* velum quod aulæ prætendebatur, *id eſt, januæ quæ ad aulæum ferret; ſed id non eſt* αὐλαία, *verum* aulæum. *Locus vitioſus videtur, qui & paulo aliter eſt apud Suidam in* αὐλαία." — *Nos Suidæ lectionem ſumus ſecuti.*

Αὐλεῖν, tibia canere, 30, 13, 5.

Αὔλειος, ἡ, *ſcil.* θύρα. ταῖς αὐλείοις βιασάμενοι, per fores veſtibuli, per fores atrienſes irruperunt, 5, 76, 4.

Αὐλὴ, ἡ, aula regia; ἦκε πρὸς τὴν αὐλὴν, 5, 26, 9. οἱ περὶ τὴν αὐλὴν, aulici, 5, 36, 1. 5, 50, 14. 16, 22, 1. οἱ περὶ τὰς αὐλὰς διατρίβοντες, 4, 87, 4. οἱ ἱππεῖς οἱ περὶ τὴν αὐλὴν, equites de regis comitatu, 5, 65, 5.

Αὐλητὴς, tibicen, 30, 12, 2 *ſqq.* διονυσιακοῖς αὐλητᾶις (*ſic corrigendum pro* αὐλήταις) 4, 20, 9. *n.*

Αὐλητικὴ, ἡ, ars tibia canendi, 9, 20, 7.

Αὐλητρὶς, ἡ, tibicina, 14, 11, 4.

Αὐλίζεσθαι, de exercitu caſtra metante & in caſtris conſidente *uſurpari ait Erneſtus* 2, 25, 4. *Poterat addere* 5, 86, 1. 10, 49, 13. *quibus locis* commorari, manere, tendere, *interpretantur. Sed omnibus his locis rectius* pernoctare, noctem agere, *exponetur*, quemadmodum fecimus 10, 15, 9. & 18, 10, 5. *& intelligendum plerumque,* noctem ſub dio agere, *bivouaquer; ſæpe etiam* in armis, *quod diſerte adjicitur* 8, 34, 2. ἐπὶ τῶν ὅπλων ηὐλίσθησαν.

Αὐλικός. οἱ αὐλικοὶ, 16, 22, 8. 23, 13, 5. αὐλικὸς ἄνθρωπος 24, 5, 4. *eſt idem fere atque*

atque πολιτικὸς *ibid. vs.* 7. αὐλικὴ ἀγχίνοια καὶ κακοπραγμοσύνη, 15, 34. 4.

Αὐλίσκος, canaliculus, 10, 44, 7. σιδηροῦς, 22, 11, 15. διόπτρα δύο αὐλίσκους ἔχουσα, duo tubos, 10, 46, 1.

Αὐλὸς καὶ ῥυθμὸς, *in bello*, 4, 20, 6. ἐμβατήρια μετ' αὐλοῦ καὶ τάξεως, 4, 20, 12. *Pro* αὐλοῖς, *quod* 4, 20, 9. *vulgo legebatur*, αὐτοῖς *corrigendum visum erat Ernesto; sed* αὐληταῖς *restituere jusserunt probati codices cum Athenæo.*

Αὐλὼν, vallis plana, convallis, locus montibus circa septus, *ut ait Livius* 28, 33. *qui locus Livii respondet Polyb.* 11, 32, 1 *sq.* αὐλὼν ἐπίπεδος, 3, 83, 1 *sqq.* 7, 6, 2 & 4. *Adde* 3, 47, 3. αὐλὼν Μαρσύας, Marsyas campus, 5, 45 8. 5, 46, 2.

Αὔξειν, τὸν πόλεμον, majori adparatu & vi gerere bellum, quam adhuc fecimus, 3, 97, 1. αὔξεται τὸ ῥεῦμα, augetur flumen, 9, 43, 3. αὐξηθεὶς ποταμὸς, 10, 48, 4. αὔξειν τὸ βάθος τῶν τάξεων, *in acie*, 11, 1, 3. ἤυξον αὐτὸν, honore & potestate eum auxerunt, 3, 103. 3. ἐξ ὑπερβολῆς αὔξειν τι, verbis amplificare, exaggerare, 8, 17, 8.

Αὔξησις, ἡ, incrementum; τῶν Ἀχαιῶν, 17, 13, 9. *Romanæ reipublicæ*, 6, 4, 13. τῶν δένδρων, 17, 6, 4. ὁ μετ' αὐξήσεως λόγος *vel* ἀπολογισμὸς, rhetorica amplificatio, *convenit stylo panegyrico, non historico*, 10, 24, 8. 10, 27, 8. 15, 36, 1. 38, 1, 1. *conf. Quinctilian. VIII.* 4.

Αὔριον. εἰς τὴν αὔριον, 1, 60, 5.

Αὐστηρία, ἡ, τῶν ἡθῶν, 4, 21, 1.

Αὐστηρὸς. αὐστηρόν τι ἔχει ἡ τοῦ Πολυβίου πραγματεία, 9, 1, 2. αὐστηρότατοι τοῖς βίοις, 4, 20, 7.

Αὐτανδρὶ, 3, 81, 11.

Αὔτανδρος. αὐτάνδρους ναῦς ἀποβαλεῖν *vel* λαβεῖν, naves cum nautis, cum viris, 1, 23, 7. 1, 25, 3 *sq.* 1, 28, 12. 1, 36, 11. 1, 61, 6. 16, 5, 1. αὔτανδρον πλοῖον, 5, 94, 8.

Αὐτάρκης, sua sorte contentus, paucis contentus, 6, 48, 7, πρὸς πᾶσαν περίστασιν αὐτάρκης, sibi sufficiens adversus omnes casus, qui adversus omnes fortunæ casus in se ipse satis præsidii invenit, 3, 31, 2. χώρα αὐτάρκης ταῖς πρὸς τὸν πόλεμον παρασκευαῖς, per se abundans omni genere adparatus, 5, 55, 8.

Αὐτεπάγγελτος. αὐτεπαγγέλτους πολέμους φέροντες πολλοῖς, *sic scribit cod. Flor. &* ex eo *codices recentissimi Parisini*, 4, 16, 4. *Hinc in Casauboni Indicem græcum manuscriptum relatum est illud vocabulum, ad quod citatur Xiphilin. Aug.* 72.

Αὐτίκα μάλα, subito, repente, 1, 4, 8. mox moxque, jam nunc, 14, 6, 13. 15, 27, 5. (Αὐτοσχία, *vox a Valesio ex ingenio conficta, pro*

qua

qua αὐταξία *reſtituimus* 32, 11, 8.)

Αὐτόθεν, ſtatim, illico, e veſtigio, 2. 13, 5. *& ſæpe alias.* αὐτόθεν ἐκ τοῦ προβεβηκότος, *vertitur* ſtatim e re nata, 7, 11, 2. *ſed vide ne ſit* ſtatim inter diſcedendum. αὐτόθεν ἐξ ἕδρας, e veſtigio de ſede ſurgens, 18, 20, 12. αὐτόθεν ἀσκέπτως, 5, 98, 2. αὐτόθεν πᾶσι προφανὲς, omnibus ſtatim per ſe perſpicuum, 4, 39, 7. *Sic* αὐτόθεν ἔχει πίστιν, 12, 21, 9. *conf.* ἀδύνατος. αὐτόθεν αὐθέως, per ſe ſtatim, eo ipſo ſtatim, 11, 9, 6. 14, 5, 5. ſtatim ex eo ipſo tempore, 32, 10, 10. χρυσὸς αὐτόθεν καθαρὸς, aurum ſtatim purum *ut e terra extrahitur*, nativum, 34, 10, 12.

Αὐτοκράτωρ, ſui juris, domino non parens. αὐτοκράτορες Ἴβηρες 3, 17, 5. *ſunt* liberi Hiſpani, Pœnorum imperio non ſubjecti. αὐτοκράτωρ *dicitur rex* cum tutelæ eſt exemtus, & per ſe regnat, 18, 38, 3. αὐτοκράτορα ἐξουσίαν *vel* δύναμιν ἔχειν, abſolutam poteſtatem habere, 6, 12, 5. 6, 14, 2. *De vallo loquens* 18, 1, 14. *quemque ſtipitem ait* αὐτοκράτορα τὴν ἐκ τῆς γῆς δύναμιν ἔχειν, propriam per ſe e terra firmitatem habere, *ſcil.* non pendere ab alio. αὐτοκράτορα στρατηγὸν *dicit* dictatorem *apud Romanos*, 3, 86, 7. 3, 87, 8 *ſq.* 3, 103, 4. αὐτοκράτορες πρεσβευταὶ *ſunt* legati infiniti arbitrii, 25, 5, 9. 36, 1, 7. *ſic & στρατηγὸς αὐτοκράτωρ ab Antiocho adverſus Molonem miſſus*, 5. 45, 6. 5, 46, 6.

Αὐτόματος κοχλίας, limax interni mechaniſmi ope gradiens, 12, 13, 11.

τὸ αὐτόματον, *vel* ταὐτόματον, caſus fortuitus, fortuna, 3, 97, 5. (*i. q.* τύχη, 3, 99, 9.) 4, 3, 4. 25, 29, 5. ταὐτομάτῳ, ἐκ ταὐτομάτου, fortuito caſu, 10, 2, 5. 9, 9, 3.

Αὐτομάτως, caſu quodam, fortuito, forte fortuna, 1, 58, 8. 1, 63, 9. ſua ſponte, non ad hoc vocati, 9, 6, 7.

Αὐτομολεῖν πρὸς τοὺς πολεμίους, 1, 19, 7. 1, 77, 5, 9, 5, 1. αὐτομοληκὼς παρὰ τῶν Ῥωμαίων, 1, 69, 4. ἀπὸ τῶν πολεμίων, 1, 75, 2.

Αὐτονομεῖσθαι. αὐτονομούμενοι, ſuis legibus utentes, 22, 5, 4 & 10. 26, 6, 13.

Αὐτονομία καὶ ἐλευθερία, 22, 2, 9. 22, 5, 7. 26, 8, 3.

Αὐτόνομοι πόλεις καὶ ἐλεύθεραι, 4, 27, 5. 18, 30, 1 & 6.

Αὐτοπάθεια, proprius ſenſus, propria experientia, ἡ ἐκ τῆς πλάνης καὶ θέας, 12, 28, 6. ἐξ αὐτοπαθείας διατίθεσθαι τοὺς λόγους, 3, 108, 2.

Αὐτοπαθῶς, ex animi ſententia, ita ut ipſe ſentias quæ dicis, — „cum ſenſu *ait Cicero.*“ *Ern.* 3, 12, 1. 8, 19, 7. 15, 17, 1.

Αὐτόπτης. αὐτόπτην γίγνεσθαι, propriis oculis videre, 1, 4, 7. 1, 46, 4. 4, 38, 12.

Αὐτός. 1) *pro* ſolus, unus, ipſe

per ſe, *ſæpiſſime*; 1, 3, 9. *n.* ῥητέον αὐτὴν τὴν διαβάσεως αἰτίαν ψιλῶς, ſola eauſſa trajectionis illius nude exponenda eſt, *ſcil. in ſequenti narratione etiam cauſſarum cauſſæ exponentur*, 1, 5, 3. *n.* τούτους αὐτοὺς συνέβαινε διαΦθείρεσθαι, hi ſoli peribant, 1, 57, 8. τούτῳ δ' αὐτῷ διαΦέρουσι, hoc uno differunt, 1, 42, 2. 2, 30, 7. 2, 34, 8. 2, 56, 10. 3, 23, 6. 3, 32, 8. 5, 102, 2. *&c. Quare verba illa* αὐτὴν τὴν ἵππον ἐξαπέστειλε 3, 72, 1. *non debuit Ernestus cum Gronovio* totum equitatum *interpretari, ſed* equitatum ſolum, nonniſi equitatum. *Rectius vero mox idem ait*, τούτους αὐτούς, 1, 57, 8. *eſſe* hos ipſos, *i. e.* hos modo; *&* 1. 59, 1. δι' αὐτῶν τῶν πεζικῶν δυνάμεων, per ipſas pedeſtres copias, *i. e.* per pedeſtres modo *aut* ſolas copias; *& ejusdem uſus hujus vocis exempla ex aliis auctoribus collecta laudat ab Hemſterh. ad Lucian. T. I. p.* 230. *& Hutchinſ. ad Xenoph. Cyrop. p.* 611. *In eam ſententiam nos cum Reiskio* αὐτοὺς ἐΦῆκε τοὺς μισθοΦόρους correximus 5, 23, 1. pro vulgato αὐτοῖς.

2) αὐτοὶ (*& interdum* αἱ τοὶ) *pro* ἄλληλοι, *non tamen frequenter: ſæpe* σύνεγγυς αὐτῶν ἦσαν, 1, 51, 1, *id eſt* ἀλλήλων, *quod & ipſum ibidem mox additur*, συνέβαλλον ἀλλήλαις. πρὸς αὐτὰς δεδεμένας, inter ſe colligatæ, 3, 46, 4. μαχόμενα γράΦειν αὐτοῖς, pugnantia ſecum, inter ſe, 3, 47, 6. *Adde* 3, 65, 4. 4, 33, 11 *ſq.* 5, 84, 2. 10, 12, 9. 11, 33, 4. *&c. Sic* διακινδυνεύειν πρὸς αὐτοὺς, 17, 3, 7. *ex codicum ſcriptura; quibus invitis citra neceſſitatem* πρὸς αὐτοὺς *edidit Caſaubonus, quamquam id per ſe quidem non male; ſic enim omnes*, πολλοὶ μὲν ὑΦ' αὐτῶν συνεπατήθησαν 14, 4, 10. *rurſusque* 15, 13, 8. *& ſic pro* ὑπ' αὐτῶν 5, 47, 2. ὑΦ' αὐτῶν *dabat codex Flor. Viciſſim cum in* διέλυσε τοὺς Μεγαλοπ. πρὸς αὐτοὺς *conſenſiſſent codices omnes* 5, 93, 1. *temere* πρὸς αὐτοὺς *editum erat; quod Caſaubonus* domum dimiſit *interpretatus eſt, nos* reconciliavit inter ſe. (*De* πρὸς αὐτούς, domum *ſignificante, vide mox num.* 3.) *Interdum repetitur pronomen*, ut αὐτοὶ ἐν αὐτοῖς, 1, 9, 1. αὐτοὶ ὑπ' αὐτῶν, 5, 47, 2.

3) αὐτοῦ, αὐτῷ, *& alii caſus pronominis demonſtrativi* αὐτός, *frequenter pro reciprocis* ἑαυτοῦ, ἑαυτῷ *&c. ponuntur; cujus uſus exempla proxime ante vidimus, alia invenies quavis fere pagina; & in his quidem rurſus variant ſubinde codices, alii lenem ſpiritum, alii aſperum præferentes. velut* 2, 7, 2 *ſq. n.* 3, 14, 10 *n.* 3, 15, 3 *ſq. n.* 3, 18, 6. *n. ſed paſſim*

paſſim etiam, ubi in lenem ſpiritum, adeoque in demonſtrativi, quod vulgo habetur, pronominis formam conſenſerunt ſcripta exemplaria, aſperum ſua auctoritate poſuerunt editores, de quo monui ad 1, 18, 3. ad 1, 21, 7. ad 1, 49, 8. & paſſim alias. Ad eumdem uſum hujus pronominis pertinent exempla hujuſmodi: παρ' αὐτῷ, domi ſuæ, *chez ſoi, chez lui*, 31, 21, 5. παρ' αὐτοὺς, domum, in patriam, 9, 10, 11. (*conf.* 5, 93, 1. *n.*) μεῖναι παρ' αὐτὸν, apud ſe manere, *i. e.* mentis compotem manere, 11, 14, 3. *pro quo eſt* ἐν ἑαυτῷ διαμένειν 10, 40, 6. δι' αὐτοῦ, *ipſum* per ſe *facere aliquid, non per alium*, 10, 22, 1. *pro quo eſt* δι' αὐτοῦ & δι' ἑαυτοῦ, 7, 8, 1 *ſq. Sed* δι' αὐτοῦ, *quod eſt* 5, 3, 2. *ex* δι' Ἀτταλου *corruptum videtur.*

4) *Cum uſu hoc, de quo modo monuimus, conjunctus eſt ille, quod pronomen* αὐτὸς *cum ſuis caſibus notione reciproca non ſolum in tertia perſona, ſed etiam in prima & ſecunda nonnumquam accipiatur. Sic* αὐτὸς *ex lectione olim e cod. Bav. vulgata* 3, 48, 12. *pro* ἐγὼ αὐτὸς, *pro quo tamen nos ex aliorum codicum præſcripto* αὐτοὺς edidimus, *i. e.* ἡμᾶς αὐτοὺς. *Sic* πρὸς αὐτὸν, *pro* πρὸς ἐμὲ αὐτὸν, 11, 29, 8. περὶ αὐτοῦ, *pro* περὶ ἐμαυτοῦ, 16, 20, 8. *n.* βοηθῶν τοῖς αὐτοῦ συμμάχοις, *pro* ἐμαυτοῦ *vel* ἐμοῖς, 17, 5, 4. κατά γε τὴν αὐτοῦ γνώμην, *pro* ἐμαυτοῦ *vel* ἐμὴν, 30, 10, 11. *n. Et in plurali pro ſingulari,* ἡ αὐτῶν πραγματεία, 1, 3, 5. *n.* 3, 1, 3. 4, 1, 9. *pro* ἐμαυτοῦ, *vel* ἐμὴ *aut* ἡμετέρα, *quod eſt* 1, 4, 1. *Pariter in ſecunda perſona,* οὐδ' ἐν αὐτοῖς εἴχετε τὰς ἐλπίδας, *pro* ἐν ὑμῖν αὐτοῖς, 11, 29, 5.

5) ὁ αὐτὸς *cum ſuis; conſtruitur cum dativo, ut* κατὰ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς ταῖς προειρημέναις πράξεσι, 3, 95, 2. 4, 1, 3. *Adde* 1, 13, 5. *& Adnot. ad* 1, 13, 4. *In neutro,* ταὐτόν; συναθροίζειν ἐπὶ ταὐτὸν, 2, 32, 6. τὸ τέλος ἱστορίας καὶ τραγῳδίας οὐ ταὐτὸν, 2, 56, 11. *Et* ταὐτὸ, *ut* ταὐτὸ συμφέρον, 2, 37, 9. 17, 14, 10. *Sic* κατὰ ταὐτὸ *correxi* 32, 9, 7. *pro* κατ' αὐτό. *In plur.* ἐπὶ τῶν αὐτῶν διέμενον, in eodem rerum ſtatu manebant, 1, 18, 6.

6) *Prorſus abundare videtur* αὐτοὺς *in illo,* περιιδεῖν σφᾶς αὐτοὺς ἀναστάτους γενομένους, 2, 9, 8. *n.*

7) ἐξ αὐτῆς, *ſcil.* ὥρας: *vide* ἐξαυτῆς.

8) *Paſſim in hac voce erraverunt librarii.* κατέγραφον αὐτοὺς *erat* 1, 49, 2. *pro* ναύτας. ἡ Καρχηδὼν αὕτη *dederant omnes* 1, 73, 4. *pro* αὐτὴ, Carthago ipſa. *Sic* 5, 44, 11. *n. &* 16, 29, 13. *n. Alios errores ſuperius jam notavimus.*

Αὐτοτελὴς, ex ſe perfectus, non pendens ex alio, per ſe ſufficiens, 3, 4, 4. 3, 9, 5. 6, 18, 7. πρὸς τὶ, 3, 36, 2. *Fr. hiſt.* 56. αὐτοτελὴς νίκη τῶν ἡγουμένων, ſolis ducibus debita, 5, 12, 4. *Conf.* ἀρτιτελής.

Αὐτοτελῶς, ſuo arbitrio, plena & abſoluta auctoritate, 3, 29, 3.

Αὐτοῦ *adverb.* ibi, eodem ipſo loco, in veſtigio, 3, 65, 2. 3, 79, 10. 3, 80, 1. 4, 35, 2. 5, 76, 4. *&c. Sed ſæpe corrupta hæc vox a librariis; vide* 2, 25, 6. *n.* 3, 116, 11. *n.* 4, 81, 5. *n.* 11, 15, 4. *n.*

Αὐτουργία, ἡ, cum quis opus ipſe facit, *non per ſervos facienda curat*, induſtria, aſſiduitas in opere faciendo, 4, 21, 1. propria experientia & uſus rerum, 9, 14, 4.

Αὐτουργὸς τῆς ταλαιτωρίας, qui graves labores ipſe ſuſcipit, 3, 17, 8.

Αὐτοφυῶς, a natura, 9, 27, 4. *n. ubi alii* αὐτοφυοῦς *dant, ſcil.* πέτρας. *Opponitur* τῷ χειροποιήτῳ.

Αὐτόχειρ. αὐτόχειρα τινὸς γενέσθαι, ſua manu interficere aliquem, 2, 58, 8. 16, 1, 1. 32, 4, 5. 32, 6, 4.

Αὐχὴν, (*i. q.* ἰσθμὸς) *v. c.* ὁ συνάπτων τὴν Καρχηδόνα πρὸς τὴν Λιβύην, 1, 75, 4. *coll. c.* 73, 5. ad Sinopen urbem, 4, 56, 5.

Ἀφαιρεῖν, adimere, tollere, *cum accuſ.* νεὼς ἐὰν ἀφέλῃ τις τὸν κυβερνήτην, 3, 81, 11. *Cum gen. intelligendo* τὶ, *vel* μέρος τι, *demere, detrahere de re, minuere ſummam;* χρημάτων ἀφελεῖν, 21, 3, 4. ἀφῄρουν ἀμφοτέρων ἀεὶ τῶν προειρημένων, *ſcil.* τῆς δόξας καὶ δυνάμεως, 20, 4, 2 *ſq. In med. cum accuſ.* ἀφαιρεῖσθαι τὴν ἐπιβολὴν, τὰς ἐπινοίας τινος, conatus, conſilia alicujus irrita reddere, 10, 12, 4. 30, 5, 10. *Cum gen. perſ. & accuſ. rei;* eripere, adimere alicui aliquid, 3, 75, 1. 3, 81, 6. 5, 100, 7. *Sic* ἀφαιρουμένους τἀνδρὸς τὰ κατὰ λόγον γεγονότα κατορθώματα, τῇ τύχῃ προσάπτειν, *ſcil.* αὐτὰ, 32, 16, 3. *Sic in paſſ.* ζώου τῶν ὄψεων ἀφαιρεθεισῶν, oculos ſi eripias animanti, 1, 14, 6.

Ἀφάλλεσθαι, abſilire. ἡ καταφορὰ τοῦ ῥεύματος ἀφάλλεται τῆς πέτρας πλέον ἢ στάδιον, 10, 48, 5.

Ἀφανίζειν, perdere, 1, 81, 6. τὰς τιμὰς τινὸς, tollere honores alicui decretos, 40, 8, 3. e medio tollere, interficere, exſtinguere, 4, 33, 6. 13, 6, 10. ἄρδην ἀφανίσας τοὺς ἐχθροὺς, 1, 82, 2. *Paſſ.* ἠφανίσθαι, periiſſe, interiiſſe, 34, 14, 6.

Ἀφανισμὸς, interitus, *Fr. hiſt.* 23. ἐπ' ἀφανισμῷ, delendi conſilio & exſtinguendi, 5, 11, 5.

Ἀφασία. εἰς τοιαύτην ἀφασίαν ἦλθε διὰ τὸ παράδοξον, obmutuit, hæſit vox faucibus, 8, 22, 9.

Ἄφατος. ἄφατον καὶ παράλογον

γον τὸ συμβαῖνον, difficile dictu, 15, 28, 1.

Ἀφέλεια ἡ περὶ τὴν δίαιταν, ſimplicitas victus, 6, 48, 4.

Ἀφελὴς, ſimplex & facilis *homo*, 26, 10, 8. ἀφελεῖς καὶ φιλάνθρωποι ἐντεύξεις, 18, 33, 4.

Ἀφελῶς ἔχων, ſimplici habitu, 39, 1, 4.

Ἄφεσις, dimiſſio, liberatio captivi, 1, 79, 12. 22, 9, 17. emiſſio teli, 27, 9, 6.

Ἀφετέον. οὐδὲν ἀφετέον ἀργὸν, nihil prætermittendum, relinquendum, 4, 40, 1. *conf.* ἀφιέναι.

Ἀφέτης, ὁ, miniſter tormenti bellici, tractandarum baliſtarum peritus, 4, 56, 3.

Ἀφεψεῖν. τοῦ ὑγδόου μόνον ἀφεψηθέντος, octava tantum parte decocta, *reliquum purum aurum eſt*, 34, 10, 12.

Ἀφησυχάζειν *dant plures vett. codd.* 2, 64, 4. *pro vulgato* ἐφησυχάζειν, quietum ſe tenere.

Ἀφθονία, ἡ, abundantia, 2, 15, 1.

Ἄφθονος; ἄφθονοι χορηγίαι, 3, 90, 2. (*coll.* 3, 89, 9. *n.*) 3, 97, 3. 9, 41, 10. *Corrupte* χωρὶς ὀργῆς ἀφθόνου *dabant codd. omnes* 6, 9. 11. *pro* ἢ φθόνου, *vel* καὶ φθόνου.

Ἀφθόνως χρῆσθαι τοῖς βέλεσι, telis non parcere, 1, 40, 7.

Ἀφιέναι, 1) liberare, dimittere captivum, 33, 1, 6. *conf. mox num.* 4. *Et in med.* ἀφίεσθαι, dimittendum cenſere, dimitti jubere. *ibid.*

2) emittere; *veluti* ignem imittere & jaculari in machinas hoſtium; ἀφιέντες τὸ πῦρ, 1, 48, 8. emittere milites *ad populandum & ſimilia; qua in notione ſæpe fluctuant libri inter* ἀφιέναι *&* ἐφιέναι, 5, 3, 5. *n.* 5, 8, 4. *n.* 5, 95, 8. *n. &c. tum*, objicere aliquem alicui, permittere aliquem alicui, *ut* τοῖς στρατιώταις ἠφίει τὰ πλήθη, 34, 14, 7. δύο πόλεις ἀφῆκε τοῖς στρατιώταις διαρπάζειν, duas urbes militibus diripiendas conceſſit 14, 6, 5. *n. quo loco tamen quod damnavi ſcripturam probati codicis,* ἐφῆκε *præferentis, intelligo minus recte me feciſſe, nam proprium in ea re verbum eſt* ἐφιέναι, *vide* 5, 111, 6. 10, 39, 9. *Verum tamen rurſus* permittendi *notione occurrit hoc verbum in iſta phraſi, ſi modo recte eam cepimus,* τῷ ἔμπροσθεν ἀφιᾶσι (*intell.* τὴν ναῦν) κατὰ ῥοῦν, porro curſui deſcendentis aquæ ſe permittunt, 4, 44, 4.

3) omittere, prætermittere, *cum genit.* ἀφεὶς τοῦ ἅπαντα τοῖς πολεμίοις, 17, 3, 3. *Maxime in verbo medio;* ἀφέμενοι τούτων, 1, 13, 1. 2, 37, 3. τῶν προκειμένων, 2, 67, 6. 3, 61, 9. τοῦ χρῆσθαι ταῖς ὑπαιρίαις, 2, 68, 3 *&c.*

4) remittere, condonare; ταύταις ἀφεῖσθαι τὸν φόρον, his remiſſum eſſe tributum, has civitates eſſe immunes, 22, 7, 8. *Activo vero,* ἀφορολόγητον

τητον ἀφιέναι τινά, immunem dimittere, 18, 29, 5. 22, 27, 4.

Ἀφιλονείκως, ſine pertinaci contentione, 22, 3, 1.

Ἀφιλόσοφος, philoſophiæ expers, 12, 25, 6.

Ἀφιλότιμος, ab ambitione alienus, vanitatis expers, ſplendorem vitæ negligens, 6, 48, 8.

Ἀφιλοτίμως ἀληθεύειν, absque ambitione, ſine partium ſtudio, nullius gratiam captando, 12, 23, 8.

Ἀφικπάσατο εἰς τὴν πόλιν, 29, 6, 16.

Ἀφιστάναι. *In aor.* 1. ἀποστῆσαί τινα τινός, auctorem fuiſſe alicui deficiendi ab altero, 1, 88, 9. ἀποστῆσαι αὐτὸν τῆς ὁρμῆς, retrahere eum ab impetu, 5, 5, 2. 5, 76, 7. *In aor.* 2. ἀπέστησαν τῆς Σαρδόνος, ceſſerunt Sardinia, 1, 88, 12. τῆς ἐπιβολῆς ἀπέστη, deſtitit, abſtitit, 5, 46, 4. 5, 48, 15. 5, 52, 11. τῆς ἐλπίδος, 8, 15, 13. οὐκ ἄν τις ἀποσταίη τῆς τελευταίας ἐλπίδος, 2, 35, 8. ἀποστὰς πάντων τῶν καλῶν, qui a ſtudio omnium rerum honeſtarum defecit. 14, 12, 3. τῶν ἐθισμῶν ἀπέστησαν, inſtituta deſeruerunt, 2, 39, 7. *Pro* ἀπέστη, 36, 6, 1. *legendum videtur* ἐπέστη, ſubſtitit. *In præt.* μακρὰν ἀφεστῶτες, procul remoti, 4, 35, 7. *oppoſ.* παρόντες.

Ἀφίστασθαι ἀπό τινος, deficere ab aliquo, 1, 16, 3. 1, 20, 6. *&c.* οὐκ ἀφίσταντο τοῦ ποιεῖν τοῦτο, non ceſſarunt, non intermiſerunt, 1, 87, 2.

Ἀφιστάνειν. *Perperam* ἀφιστάνουσι *editum erat pro* ἐφίστ. 11, 25, 4. *n.*

Ἀφορᾶν. ἀφορῶντες τὰ πυρά, e longinquo conſpicientes, 2, 26, 4.

Ἀφορία καρπῶν, fructuum ſterilitas, 6, 5, 5.

Ἀφορίζειν τὴν βίβλον, librum terminare, finire, 2, 71, 10. 5, 105, 10. πῶς ἀφορίζετε τὴν Ἑλλάδα, quosnam fines ponitis Græciæ? 17, 5, 7. ἀφωρισμένου πλήθους ἐλαττοῦν ἀεὶ τοὺς ὑπεναντίους, certo quodam, definito numero, minuere quavis occaſione hoſtes, 3, 90, 4. *n.*

Ἀφορμᾶν, proficiſci, *ſive navibus, ut* 1, 39, 1. *ſive pedeſtri itinere, ut* 5, 27, 11. 15, 4, 4. 28, 8, 11. *Mirum quo pacto Erneſtus* ἀφορμησάντων 5, 27, 11. *ubi haud dubie de pedeſtri itinere agitur, a verbo* ἀφορμεῖν *derivarit, quod interpretatur* ſolvere naves. ταχέως ἀφορμήσας πρὸς τούτους, 18, 8, 5. celeriter ad hos ſe contulit.

Ἀφορμή. 1) occaſio; ἀφορμὴ καὶ πρόφασις εὔλογος, 2, 52, 3. 2, 59, 9. εὔλογοι ἀφορμαὶ, 1, 72, 1. οὐδεμίαν ἀφορμὴν εἶχον πρὸς διάλυσιν, nullam occaſionem, nullam anſam, nullam aditum habebant, 1, 88, 2. πόλις πολλὰς ἀφορμὰς ἔχουσα εἰς παρασπόνδησιν, urbs in qua multæ occaſiones ſunt, quæ *milites præſidiarios*

diarios invitare ad perfidiam poterant, vel quæ favere poterant defectioni, 2, 7, 5. ἀφορμαῖς χρήτασθαι, 1, 5, 2. ἀφορμὰς διδόναι τινὶ πρὸς τι, 10, 33, 4. 14, 9, 9. ἀφορμὰς λαβεῖν ἐκ τινος, 3, 32, 7. 3, 7, 5. λαβόντες ἀφορμὴν ἐγκλίματος, *pro* ἐκ *vel* ἀπὸ τοῦ ἐγκλ. ab inclinatione hostium occasionem capientes, occasione illa utentes, 4, 58, 8. *Eadem notione* ὁρμὴ *dicitur* 5, 41, 5. βουλόμενος ἀεί τινος ὁρμῆς ἐπιλαβέσθαι καὶ προφάσεως, *nisi plane ibi* ἀφορμῆς *pro* ὁρμῆς *legendum.*

2) præsidia, commoditates, quibus quis instructus est ad aliquid suscipiendum, opportunitates rei gerendæ, & omnino quidquid sit ἀφ' οὗ ὁρμᾷ τις πρός τι. *Sic* εὔλογοι ἀφορμαὶ, 1, 3, 10. probabiles opportunitates, *quibus usi Romani ad parandum orbis imperium accesserunt, fuerunt* copia consilii, virorum & commeatuum, *ibid. vs.* 9. *Sic recte* 1, 20, 12. ἀφορμαὶ *intelliguntur* adparatus. αἱ ἐκ τούτων τῶν τόπων ἀφορμαὶ, 2, 17, 2. *sunt* copiæ variæ generis & opes, quas suppeditant & largiuntur illa loca. βασιλέα πλείοσιν ἀφορμαῖς ἐκ φύσεως κεχορηγημένον πρὸς πραγμάτων κατάκλησιν, οὐκ εὐμαρὲς εὑρεῖν, regem pluribus præsidiis, pluribus dotibus, a natura instructum ad parandum imperium, 4, 77, 2. ἀφορμαὶ πρὸς σωτηρίαν, salutis præsidia, 14, 9, 8.

3) ἀφορμὴ, 1, 41, 6. *videtur idem fere esse ac* ὁρμητήριον, arx Belli. *vide Adm.*

Ἀφορολόγητος, immunis a tributo, 4, 25, 7. 4, 84, 5. 15, 24, 2. 18, 29, 5 & 13. ἀφορολόγητον ἀφιέναι τινὰ, 22, 27, 4.

Ἄφρακτα πλοῖα, naves apertæ; *comites dantur triremibus, & aliis majoribus navibus tectis*, 4, 53, 1. *coll. c.* 52, 2. 16, 2, 9.

Ἀφρήτωρ, 12, 26, 4. *ex Homero.*

Ἀφροδίσια. αἱ τῶν ἀφροδισίων χρεῖαι, 6, 7, 7. ἡ πρὸς τὰ τῶν ἀφροδισίων ὁρμὴ, 3, 81, 6. *n.*

Ἀφροντιστεῖν τινος, non curare, negligere, 9, 13, 1. ταῦτ' ἀφροντιστεῖν *ex conjecti. scripsi* 28. 11, 10. *n. pro* ταῦτα Φροντίζειν *quod dabant libri.* οὐκ ἀφροντιστητέον οὐδενὸς, 9, 16, 5. *n. ubi* ἀφροντιστέον *corrupte dabant codices omnes.*

Ἀφροντίστως ἔχειν πρὸς τὸ μέλλον, 3, 79, 2.

Ἀφρούρητος πόλις, cui non est impositum præsidium, 4, 25, 7. 4, 84, 5. 15, 18, 2. 15, 24, 2 *sq.* 18, 29, 5 & 15.

Ἄφυης τόπος ταῖς δυνάμεσι, incommodus, alienus, 1, 30, 7. ἀφυέστερος καιρὸς, 4, 74, 8. *Fr. gr.* 25. ἀφυέστατος τόπος πρὸς, 4, 38, 1. ὅπερ ἀφυέστατον ὑπάρχει ξενικαῖς δυνάμεσι, maxime alienum

num, noxium, 1, 66, 10. ἀφυέστατος τὴν οἰκονομίαν, ineptiſſimus ad, 16, 21, 4.

Ἀφυλακτεῖν, negligere cuſtodias, incaute agere, 7, 15, 2. 11, 21, 1. ἀφυλακτεῖται τὸ τεῖχος, 7, 15, 6 & 9. τόπος ἀφυλακτούμενος, neglectus, non cuſtoditus, 5, 73, 10.

Ἀφυλάκτως διακεῖσθαι, 4, 36, 4.

Ἀφυστερεῖν, κατὰ πλοῦν, non conſequi præeuntes, morari, 1, 52, 8. *abſol.* in tempore non adeſſe, ſero venire, 22, 5, 2.

Ἀφυῶς διακείμενοι πρὸς τὸ ἀναλαμβ. τὴν Ῥωμ. ἀπέχθειαν, male omnino comparati ad ſuſcipiendum bellum, 1, 88, 11.

Ἀχαϊκωτέρα ὑπόθεσις, ratio Achæis acceptior, 26, 2, 4.

Ἀχανὴς, ſilentio & ſtupore defixus, 7, 17, 5. 11, 30, 2. 15, 28, 3.

Ἀχαράκωτος, absque vallo, vallo non munitus, 10, 11, 2.

Ἀχαριότης, 18, 38, 2. *n.*

Ἀχαριστεῖσθαι παρά τινος, *ſive* παρά τινι, *ut vulgo cum mſstis legebatur*, ingratum experiri aliquem, 23, 11, 8. *n.*

Ἀχαριστία, 3, 16, 4. 4, 35, 6.

Ἀχθοφόρα, τὰ. τῶν ἀχθοφόρων *vulgo ex Bav. legebatur* 3, 51, 4. *n. pro* τῶν ὑποζυγίων.

Ἀχθοφορεῖν, *de ſervis*, 4, 32, 7.

Ἀχλὺς ὁμιχλώδης καταχεῖται, 34, 11, 15.

Ἀχορηγία, ἡ, commeatuum inopia, 5, 28, 4.

Ἀχορηγησία, inopia commeatuum & omnino rerum neceſſariarum ad rem gerendam, *ut pecuniæ &c.* 28, 8, 6.

Ἀχρειοῦν, inutilem reddere, corrumpere. ἠχρειωκὼς τοὺς ἵππους, 3, 64, 8. *Paſſ.* ἀχρειοῦται τὸ ὅλον, 1, 14, 6. ἠχρείωται, 1, 30, 9. ἀχρειωθῆναι, 1, 48, 9. 1, 54, 8. 2, 33, 5.

Ἄχρηστος. ἀχρήστους (*i. e.* ἀπράκτους) ἑποίει αὐτούς, perfecit ut illi nil efficere poſſent, 8, 7 6.

Ἄχυρον. τὰ ἄχυρα, palea, acus, folliculus tritici; Φορμοὶ ἀχύρων σεσαγμένοι, 1, 19, 13.

Ἀψευστεῖν, non mentiri, non falli, verum dicere, 3, 111, 8. πρὸς τοὺς θεούς, 6, 59, 4.

Ἀψηλάφητος. οὐδὲν ἀψηλάφητον εἶχε, 8, 21, 5.

Ἀψηφοφόρητος, qui ſuffragium non tulit, 6, 14, 7.

Ἀψικορία, ἡ, faſtidium, ſatietas, 14, 1, 4.

Ἀψιμαχεῖν, altercari, 17, 8, 4.

Ἀψιμαχία, contentio, rixa, 5, 49, 5.

Ἀψυχαγώγητος, non jucundus, 9, 1, 5.

Ἄψυχος, inanimis, vita carens, (*opp.* ἔμψυχος) 6, 47, 10. 10, 24, 4. οὐκ ἄψυχος, non timidus, 36, 6, 1. (*opp.* εὔψυχος.)

B.

Βάθην, preſſo gradu, lente, dimenſo gradu, militari gradu; ἐπῆει τοῖς ὑπεναντίοις σοβαρῶς, ἐν τάξει καὶ βάθην ποιούμενος τὴν ἔφοδον, 3, 72, 13. 10, 30, 9. 15, 12, 7.

βάθην

βάθην καὶ πρᾶξιν ἐποιεῖτο τὴν πορείαν, 4, 65, 1. βάθην ποιεῖσθαι τὴν ἐπαγωγήν, preſſo gradu progredi adv. hoſtem, 11, 23, 3. *cui opponitur* ἐνεργῶ ποιεῖσθαι τὴν ἔφοδον, *ibid. vs.* 2. βάθην προάγειν, προϊέναι, ἐκπορεύεσθαι &c. 2, 27, 4. 3, 65, 5. 5, 80, 4. 8, 30. 4. 18, 2, 1. 39, 2, 6.

Βάθος ἐλευθέριον, altitudo mentis & ingenii, prudentia liberalis, liberale & altum ingenium, gravitas liberalis, 27, 10, 3. *n.* *In acie*, τὸ βάθος *opponitur* τῷ μήκει. τὸ βάθος τῶν ἐφεστώτων, 1, 34, 5. διπλασιάζειν τὸ βάθος, 18, 7, 8. *Conf.* βαθύς.

Βάθρον, τὸ, gradus. τὰ βάθρα καταγέμοντα ἀνθρώπων, gradus ſcalarum quibus in tecta conſcenditur, 15, 30, 9.

Βαθύκλουτα εἰρήνα, 12, 26, 5. *ex Euripide.*

Βαθύς. τὸ βαθύτερον μέρος τῆς Εὐρώπης, ampliſſima, latiſſima pars Europæ *ipſis ſeptemtrionibus ſubjacet*, 3, 27, 8. *In acie, de* altitudine; τὴν σύμπασαν τάξιν βραχυτέραν μὲν ἢ πρόσθεν, βαθυτέραν δὲ ποιήσαντες, 1, 33, 10. *De* profundiore colore *exponunt* 12, 2, 2. *niſi ibi* Φύλλον μικρῷ βαθύτερον καὶ πλατύτερον *eſt* folium paulo longius & latius: *nam ſicut* βάθος *in acie, ubi* τῷ μήκει *opponitur, id eſt longitudini ſeu latitudini frontis*, profunditas ſeu altitudo *intelligi debet, ſic in aliis rebus, quatenus* τῷ πλάτει *i. e. latitudini opponitur*, longitudinem *ſignificaverit.*

De ingenio, βαθὺς τῇ ψυχῇ, gravis, prudens & conſideratus, 6, 24, 9. 21, 5; 6. *cui opponitur* θρασὺς & ταλμηρός.

Βαθεῖα *eſt nomen viæ in urbe Tarento*, 8, 31, 1. *n.* 8, 35, 6.

Βαίνειν. *In præt.* βεβηκέναι *eſt* ſtare, inſiſtere. βεβηκυῖα κλίμαξ εἰς τὴν ναῦν, ſcala navi inſiſtens, 8, 6, 10. *conf. Adn. ad* 8, 6, 4. γωνία βεβηκυῖα ἐπί τε τοῦ τορθμοῦ καὶ τῶν στηλῶν, angulus cujus crura inſiſtunt freto Siculo & columnis Herculis, 34, 6, 3.

Βακτηρία, 10, 44, 3 & 7 *ſq.* ἀμπελίνη, 29, 11, 5.

Βαλανάγρα. αἱ βαλανάγραι, clauſtra portæ, 7, 16, 5. *n.* — clauſtrum, *ſ.* foramen cui inſeritur peſſulus. *conf. Thucyd.* 2, 4." *Ern.*

Βαλανεῖον, balneum, 26, 10, 13. 30, 20, 3.

Βαλανίτης, ὁ, balneator, 30, 20, 4.

Βάλανος, ἡ, 1) quercus, 34, 8, 1. 2) glans, 34, 8, 2 *ſq.* 2, 15, 2.

Βάλλειν, τοῖς λίθοις, lapidibus inceſſere, lapidibus ferire, 1, 43, 6. 1, 69, 10 & 12 *ſq.* 1, 80, 9. 5, 15, 4. *Sic & nude* βάλλειν, 28, 4, 12 *ſq. nec aliter capiendum videtur* ἄγειν καὶ βάλλειν τοὺς αἰτίους 5, 25, 6. ταῦρον βάλλειν μεσαγκύλῳ, taurum feri-

re amentato jaculo, 23, 1, 9. *βάλλειν (ſive τῦρ ſive τέλη) ἀντὶ τοὺς βοηθοῦντας*, 1, 48, 8. *Sed τῦρ βαλεῖν, quod vulgo edebatur* 5, 100, 5, *in πῦρ ἐμβαλεῖν mutavi cum cod. Flor. Φαιὰ βαλεῖν ἱμάτια*, pallas veſtes induere, 30, 4, 5. *niſi λαβεῖν legendum, quod pene perſuaſum habeo.*

βάλλεσθαι χάρακα, jacere vallum, 3, 105, 10. 3, 110, 10.

Βάναυσος, fellularius, opifex, *οἱ ἐκ τῆς ἀγορᾶς βάνουσοι*, 1, 40, 9. 10, 8, 5. *πεφυκέναι ἐκ βαναύσων καὶ χειροτέχνων ἀνθρώπων*, 13, 4, 4. *τελώνης ἢ βάνουσος*, 12, 13, 9. *ἐργαστηριακοὶ καὶ βάναυσοι ἄνθρωποι*, 38, 4, 5, *αἱ βάναυσοι τέχναι*, artes illiberales, 9, 20. 9.

Βαπτίζειν, *τὰ πλοῖα vel σκάφη*, mergere naves, 1, 51, 6. 8, 8, 4. 16, 6, 2. *αὐτοὶ ὑπ' αὐτῶν βαπτιζόμενοι ἐν τοῖς τέλμασι*, 5, 47, 2. *ἕως τῶν μαστῶν*, 3, 72, 4. 43, 3, 7.

Βάραθρον, vorago. *βάραθρα καὶ λιμνώδεις τόποι*, 3, 78, 8. *τὰ Βάραθρα, nomen propr.* Voragines prope Peluſium, 5, 80, 2.

Βαρβαρίζειν, non bene, græce ſcribere, 40, 6, 7.

Βαρβαρικὸς καὶ ὠμὸς, 11, 6, 6. *βαρβαρικοὶ φόβοι*, terrores a barbaris inculſi, tumultus irrumpentium barbarorum, 3, 3, 5.

Βάρβαρος. *βάρβαροι, de Romanis*, 5, 104, 1. 9, 37, 5. 9, 38, 5 & 7. *ἡ βάρβαρος, ſc. χώρα vel γῆ*; *πᾶσαι αἱ κατὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ* Βαρβαρον *πράξεις*, 5, 33, 5, *βάρβαρα ἤδη*, 1, 65, 7.

Βαρέως ὑπέφερον 16, 22, 1. *ex conject. pro vulgato βραχέως.*

Βάρος, 1) onus, pondus; *hinc τὰ βάρη*, onera navium, (*i. q. Φόρτοι*) 1, 61, 3. *Et* gravitas, gravis moles, *ut navium Romanarum*, 1, 51, 6. *tributorum*, 1, 67, 1. *τῆς στρατείας ſive στρατιᾶς, majoris exercitus qui ob ſui molem non expedite moveri poteſt*, 3, 86, 3. *Deinde* grave & durum imperium, 5, 72, 10. gravitas *poſtulatorum*, 1, 31, 5.

2) vis & robur; *τὸ βάρος τῶν Ῥωμαϊκῶν στρατοπέδων*, 1, 16, 4. 5, 104, 2. *τὸ βάρος τῆς συντάξεως*, acici pondus & robur, 2, 3, 5. *τὸ βάρος τοῦ καθοπλισμοῦ καὶ τῆς συντάξεως*, 2, 68, 9. *οὐ δυνάμενοι τὸ βάρος οὐδὲ τὴν ἔφοδον ὑπομεῖναι τῶν ἐλεφάντων*, 1, 74, 5.

3) opes, potentia, opulentia; 4, 32, 7. 30, 15, 1. *Fr. gr.* 30. — „*Vide Weſſeling. ad Diodor. lib. IV. p.* 264. Fortaſſe *& de* felicitate *capiendum apud Sophocl. Ajac.* 209. *nam Scholiaſtarum explicatio eſt nugatoria.*“ *Ern. Conf.* **Βαρύς**.

Βαρύνεσθαι, pondere oneris premi, 8, 31, 6. *Et translate; βαρυνόμενοι ὑπὸ τῆς τῶν Καρχηδονίων ἀγερωχίας*, preſſi

preſſi, 10, 38, 8. τὰ μὲν ὑπὸ τῆς ἀῤῥωστίας, τὰ δὲ ὑπὸ τῆς ἡλικίας βαρυνόμενος, Fr. gr. 31. (*quod Fragmentum ad Philopœmenem eſt referendum, ut docuit Valeſius in Adn. ad* 24, 9. 3. *Abſolute*, βαρυνόμενος καὶ στένων, ægre ferens, 29, 11, 8. 3, 10, 3.

Βαρύς. 1) gravis. τὰ βαρέα τῶν ὅπλων, gravis armatura, 1, 76, 3. 3, 73, 6. *& ſæpe alias.* βαρὺς ὤν, cum gravis eſſet, *ſcil. præda*, præda onuſtus, 4, 75, 8. οὐδὲν βαρύτερον τῶν τότε προστεταγμάτων, nihil gravius, durius, 1, 31, 7. πρᾶγμα βαρύ, res aſpera, dura, inſolens, 29, 11, 4. βαρὺς καὶ φοβερὸς γέτων, 1, 10, 6. 2) potens, opulentus, copioſus, validus; *de urbe* βαρυτάτη πόλις, 1, 17, 5. 1, 38, 7. 3, 13, 5, 3, 60, 9. *de exercitu*, χεὶρ, δύναμις χαρεῖα, 31, 25, 4. 2, 23, 1. βαρυτέρα παρασκευὴ, major, gravior adparatus, 1, 17, 3. μερὶς βαρυτάτη, potiſſima pars, 6, 14, 3. βαρὺς & βραχὺς *ſubinde inter ſe permutantur a librariis; de quo vide Adn. ad* 1, 38, 7.

Βαρύτης, ἡ, durum, grave imperium, inſolentia imperii *vel* poſtulatorum, 1, 31, 7. (*i. q.* βάρος, *ibid. vs.* 5.) 26, 7, 4. βαρύτης, *naviam Romanarum*, 1, 51, 9, *cf.* βάρος.

Βασανίζειν, explorare, inquirere, examinare, 1, 4, 3.

Βάσανος, ἡ, 1) tormentum. τῶν πρωτιδεὶς βάσανον, 15, 27, 7. τὰ πρὸς τὰς βασάνους ὄργανα, 15, 27, 9. πάσας ἐπιδέχεσθαι βασάνους, 30, 4, 16. 2) exploratio; πέρα καὶ βάσανος ἀληθινὴ, 10, 41, 6. οἱ πειροὶ τὴν ἐκ πυρὸς βάσανον ἐμοὶ προσῆγον, 22, 3, 7. τὴν ἐκ πυρὸς ἔχειν βάσανον, Fr. gr. 32.

Βασιλεία. βασιλείας ἀληθινῆς ἀρχὴ καὶ γένεσις, 6, 7, 1 *ſqq. coll. cap.* 6, 8 *ſqq.* ἡ Πτολεμαίου βασιλεία, Ptolemæi regnum, *bene exponitur* Ægypti regnum, *la cour d'Egypte*, 5, 61, 4. *Sic &* 23, 9, 7 *&* 29, 9, 12 *ſqq.*

Βασίλειον, τὸ, regia urbs, ſedes regni, 3, 15, 3. 4, 46, 2. 10, 27, 5. 10, 31, 6. 22, 13, 9. *Plur.* τὰ βασίλεια (*intell.* δώματα) regia domus, regia, regium palatium, 10, 10, 9. 10, 27, 7 *&* 9. 10, 31, 5. οἱ ἐν τοῖς βασιλείοις, *i. q.* ἐν ταῖς αὐλαῖς, 5, 26, 12 *ſq.*

Βασίλειος. λυμήνασται τὴν βασίλειον δύναμιν, 31, 12, 11.

Βασιλεύειν Κύπρου, 5, 34, 6. ὁ βασιλευθέντες, 2, 41, 4 *ſq.* βασιλευθῆναι, 4, 1, 5. συνηθὴς ὄντες βασιλεύεσθαι, 4, 22, 4.

Βασιλεύς. ἐκ μονάρχου γενόμενος, 6, 6, 12. βασιλεὺς Καρχηδονίων, 3, 33, 3. *&* 3, 42, 6.

Βασιλικὸς, regius, vir regii animi, regii ingenii, regiæ virtutis, 8, 12, 10. 8, 24, 1. 10, 40, 5. βασιλικὸν, rege dignum, 4, 85, 5. οἱ βασιλικοὶ, regis amici, regii miniſtri,

ſtri, 4, 76, 2. *ad quam ſignificationem ſit ſimul alluſio* 8, 12, 10. *τῶν βασιλικῶν τινα γεγονότα παίδων*, inter pueros regios in aula quondam educato, *ex verſ. Caſaub.* 5, 82, 13. *ſed videtur utique τῶν βασιλικῶν τινος legendum*, filium alicujus ex regis amicis. *βασιλικὰ ἐγκλήματα & βασιλικαὶ αἰτίαι*, 26, 5, 1 & 3. *ſunt* majeſtatis crimina. *βασιλικὰ ὀφειλήματα*, æs alienum regi debitum, 26, 5, 3. *βασιλικὴ ἴλη*, ala regia, 10, 42, 6. *τὰ βασιλικὰ νόμιμα*, jura regia, 2, 8, 11.

Βασιλίσκος, regulus, 3, 44, 5.

Βασίλισσα, ἡ, regina, 23, 18, 2.

Βάσις, ἡ *τοῦ τριγώνου*, 2, 14, 7 & 11. *αἱ βάσεις τῶν πύργων*, 1, 48, 8 & 9. *π.* *βάσεις λαβήτων*, 5, 88, 5.

Βασκανία, ἡ, invidia, 4, 87, 4.

Βάσταγμα. *μέγα τὸ βάσταγμα τῆς πόλεως ἦν*, magnæ opes urbis, 36, 4, 7. *π. cf. βάρος & βαρύς.*

Βαστάζειν, 1) tollere & geſtare, ſublatum geſtare; *ὅπλα βαστάζειν*, arma ferre, 2, 24, 6. *ὄργανα ὧν τινα ἐβάσταζε λίθους δέκα ταλάντων*, tollebant, geſtabant, 8, 7, 9. *βαστάσας τὸ παιδίον*, puerum ſublimen tollens, 15, 26, 3.

2) tollere, loco movere, auferre; *de quo uſu vide quæ ad* 18, 1, 15. *adnotavimus. ὁ ἄνεμος τοὺς πύργους τῇ βίᾳ βαστάζει*, ventus vi ſua turres loco movet, abripit, 1, 48, 2. *πολλὰς κεραίας (τοῦ χάρακος) πεπηγμένας ἅμα βαστάζειν*, plures ramulos, a priore pendentes, ſimul loco movere, tollere, evellere, 18, 1, 15. *π.* *τὸ τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἄγαλμα βαστάσας* (tollens, loco movens) *ἀπήνεγκεν ὡς αὐτὸν*, 32, 25, 4.

3) ponderare, librare, excutere, diligenter conſiderare. *πᾶν ἐβάσταζε πρᾶγμα καὶ πᾶσαν ἐπίνοιαν ἐψηλάφα.* 8, 18, 4. quo pertinet gloſſa *βασανίζειν* alieno loco in cod. Bav. 1, 48, 2. in ipſo contextu poſita.

Βάτος, ἡ, rubus, ſentis, 3, 71, 1.

Βατὸς; *βατὴ λίμνη*, vado permeabilis lacus, 10, 8, 7.

Βατώδης, ſentibus, ſpinis obſitus, 2, 28, 8. 12, 22, 4.

Βδελυρία, impura & flagitioſa vita, *βδελυρίας ἀθλητὴς*, 8, 11, 8. *ex Theopompo.*

Βδελύττεσθαί τινα, deteſtari, abhorrere, 33, 16, 10. 34, 14, 1.

Βέβαιος, *gen. comm.* *ἐλευθερία βέβαιος*, 18, 19, 6. *κατάφη βέβαιος*, 13, 6, 6. *Sed & βέβαια in fœm. velut βεβαίαν τὴν ἀσφάλειαν*, 6, 48, 5. *πρὸς ἀληθινῶν πραγμάτων καὶ βεβαίων κοινωνίαν*, 2, 61, 11. *π.*

Βεβαιοῦν. *βεβαιοῦσθαι, in medio*, firmare *ſcil.* ſibi, in ſuam rem; *ἐβεβαιώσατο τὰ περὶ τῆς βοηθείας*, 2, 51, 5. *τὴν περὶ τοῦ μέλλοντος ἐλπίδα βεβαιώσασθαι*, de futuro certam ſpem concipere, 3, 31, 3.

πρὸ-

προκατελπίζειν βεβαιουμένους ὑπὲρ ὧν ἀκμὴν &c. 2, 4, 5. *ubi ad* βεβαιουμένους intelligi poterit τὴν ἐλπίδα, *aut passive accipiendum id participium; nisi fortasse* βεβαιουμένως *scripsit Polybius, nam in terminationibus vocum præcipue sæpenumero errarunt librarii, ex perperam acceptis scripturæ compendiis.*

Βεβαιωτὴς, ὁ, qui firmavit, stabilivit, confirmavit aliquid, 2, 40, 2. ἄπιστοι τῶν ἀμφισβητουμένων βεβαιωταὶ, *nempe* τὰ ὦτα, 4, 40, 3. *ex Heraclito.*

Βέλος κοινὸν, quod in hostem remitti potest, 6, 22, 4. ἐντὸς βέλους, intra teli jactum, 8, 7, 5. *n.*

Βελόστασις, ἡ, locus ubi stant tormenta bellica, *une batterie*, 9, 41, 8.

Βελτίων. κατανοεῖν βελτίονα, faciliora ad intelligendum, 2, 14, 3. διαφέρειν τινὸς πρὸς τὸ βέλτιον, 18, 5, 5.

βέλτιστος. οἱ κατὰ τὸ βέλτιστον ἱστάμενοι ἐν τοῖς ἰδίοις πολιτεύμασι, qui optimarum sunt partium, 26, 3, 4. προκοπὴν λαμβάνειν κατὰ τὸ βέλτιστον, in præclaris institutis progressum facere, 26, 3, 10.

Βῆμα, τὸ, suggestus, tribunal, 15, 19, 2.

Βηματίζειν. ὁδὸς βεβηματισμένη κατὰ μίλιον, κατὰ σταδίους ὀκτὼ, 34, 12, 3. 3, 39, 8.

Βία, ἡ, violentia, status rerum ubi per vim omnia geruntur; μεθίσταται εἰς βίαν καὶ χειροκρατίαν ἡ δημοκρατία, 6, 9, 7. *In dat. vel abl.* vi, per vim, *amat adjicere articulum ubi non videbatur necessarius; & intelligi potest* sua vi; 1, 48, 2. 5, 84, 3. *n.* 10, 48, 5.

Βιάζεσθαι, *in verbo medio*, vim facere, vim adhibere, vi conari penetrare *vel* irrumpere; *absol.* 1, 26, 3. 2, 68, 8. 8, 9, 3. τῇ πύλῃ, 4, 18, 6. εἰς τὴν παρεμβολὴν, 1, 74, 5. πρὸς τὸν λόφον, per vim tentare adscensum collis, 2, 67, 2. πρὸς τὸ ῥεῦμα, 3, 43, 6. βιάζεσθαι πρὸς οὕτως ὀχυρὰν πόλιν, 4, 71, 5. διὰ τοῦ πτώματος, 5, 4, 9. βιάζεσθαί (τινα) κινδυνεύειν, ad præliandum cogere aliquem, 4, 11, 5.

Βιαιομαχεῖν, pertinaciter, summa vi pugnare, 1, 27, 12. 5, 84, 2.

Βίαιος. βίαιος τόλμα, 1, 75, 5. βιαίοις τραύμασι *vel* πληγαῖς περιπίπτειν, 2, 57, 7. *n.* 2, 69, 2. 3, 116, 9. *Vocab.* τραύμασι *in* πράγμασι *vulgo detortum est* 2, 57, 7. *quod corrigi debuerat.*

Βιαίως, firmiter, validissime *colligare*, 3, 46, 1 & 4. 14, 10, 11.

Βίαχα *corrupta vox* 16, 3, 8. τὴν τῶν πολεμίων τρώσας ναῦν ὑπὸ τὰ βίαχα. *Quod si commode dictum foret* ὑπὸ τὰ ὕφαλα *scil.* μέρη, *ex* ὕφαλα *natum illud monstrum suspicarer. Certe & alias* β

& Φ inter ſe, ob pronunciationis cognationem, permutant noſtri librarii, II, 16, 2. 12, 17, 5. *conf. Adn. ad* 15, 32, 6. *& literas* X *&* Λ, *χ & λ, ob figuræ ſimilitudinem*, 10, 37, 2. *n.* 9, 41, 5. *n. Sed vereor, ne incommode ſonare hoc videatur*, vulnerare navem *ſub* partibus quæ *ſub* aqua ſunt.

Βιβλιαφόρος, tabellarius, 4, 22, 2. *n. conf.* βιβλιοφορ.

Βιβλίδιον, libellus, commentariolus, 24, 2, 5.

Βιβλιοθήκη, 12, 27, 4.

Βιβλιοφόρος, tabellarius, *Fr. hiſt.* 38. *n. cf.* βιβλιαφορ.

Βιβρώσκω. βεβρωκότες, pranſi, 3, 72, 6.

Βίος, ὁ. 1) vita, & vitæ ratio & inſtitutum; προσδεῖ τῆς τύχης ἵνα συνδράμῃ τὰ τοῦ βίου πρὸς *&c.* ut vita etiam ſuppetat ad *&c.* 3, 5, 7. ἱερὸς βίος, 4, 73, 9. ἡ τοῦ βίου παρίστασις, vitæ adparatus, 3, 98, 2. ἡ κατ' ἰδίαν βίοι, vita privata hominum, 5, 93, 4. 11, 9, 3. *cui opponuntur* τὰ κοινὰ πράγματα, publicæ res, *ibid.* τοὺς κατ' ἰδίαν βίους διεξάγειν ἀπὸ τῶν ἐκ τῆς χώρας γεννημάτων, vitam ſuſtentare, 1, 71, 1. ἤδη καὶ βίοι, 4, 20, 1. τὸ τῶν βίων ἐπίπονον, 4, 21, 1. *Conf. mox num.* 3.

2) *non ſolum vita cujusque per ſe, ſed &* omnino hominum vita, omne ævum, mundi duratio, mundus; 5, 33, 7. *n.* 9, 35, 2. *n.*

3) οἱ βίοι, victus, vitæ commoditates, res familiaris, bona, fortunæ; αἱ εἰς τοὺς ἰδίους βίους παραθέσεις, adparatus in proprium victum, in proprium vitæ uſum, 2, 15, 3. οἱ λοιποὶ βίοι, reliquæ vitæ commoditates, reliquæ poſſeſſiones, 1, 7, 4. ἡ περὶ τοὺς ἰδίους βίους εὐδαιμονία, 1, 7, 8. τὰ πολυτελέστατα τῶν ἐν τοῖς βίοις ὑπαρχόντων, res pretioſiſſimæ quas in bonis habebant, 5, 8, 5. καθυστερεῖν τοῖς βίοις, minus habere in bonis, 22, 9, 9. *Adde* 3, 81, 4 *&* 6. 5, 106, 2. *&c.*

Βιοτεία, ἡ, victus & totius vitæ ratio, 6, 7, 5.

Βιωτικὸς, ad rem privatam, ad rem familiarem pertinens; βιωτικόν τι πυθέσθαι τινὸς, 9, 17, 6. *n.* βιωτικαὶ χρεῖαι, 4, 73, 8. βιωτικὰ συναλλάγματα, (*i. q.* ἰδιωτικὰ,) 13, 1, 3. *n.*

Βλακεία, ἡ, inertia, 3, 81, 7.

Βλάξ, ὁ, iners, fatuus. ἀνδραποδα καὶ βλάκας, 16, 22, 5. — „*Vide Cl. Ruhnken. ad Timæi Gloſſ. in h. v. & nos ad Xenophont. Mem. Socr. III.* 13.“ *Ern.*

Βλάπτειν. μεγάλα βλάπτειν τὰς ἰδίας πράξεις, rebus ſuis valde nocere, 1, 79, 13. αἱ ἐντὸς αἰτίαι τοῦ βλάπτειν, nempe τὸ σῶμα, 11, 25, 2. ὑπεροχὴ δυναμένη ἑκατέρους βλάπτειν, 3, 104, 3.

Βλασφημίας πλῆρες, cum infamia conjunctum, quod maledictis hominum meſitis objicit nos, 11, 5, 8.

Βλέπειν πρός τι, 3, 9, 3. εἴς τι, 3, 16, 4. 3, 51, 6. 39, 2, 8. προσκαλεῖν ἐπ' αὐτὸν βλε-

βλεπόντων ἐπλήρωσε τὴν Πελοπόννησον, 4, 8, 6. βλέποντα μὴ βλέπειν, 12, 24, 6. οὐ συμβήσεται τὸν ἥλιον βλέπειν ἅμα καὶ τὴν πατρίδα πυρπολουμένην, 39, 2, 8. εἰ γὰρ ἐμοὶ ταύτην ἰδεῖν γένοιτο τὴν ἡμέραν, 10, 4, 7. 32, 19, 9.

Βόειος. βόειον δέρμα, 6, 25, 7.

Βοήθαρχος, præfectus auxiliorum, *s.* mercenariorum militum, 1, 79, 2.

Βοήθεια, ἡ, copiæ auxilio venientes, 1, 44, 4. 1, 45, 1. ἀνεβόα τις, βοήθεια! 13, 8, 5.

Βοηθεῖν, 1) juvare, opem ferre; *cum dat.* μὴ δυνάμενοι αὐτοῖς (*i. e.* ἑαυτοῖς) βοηθεῖν, ſibi ipſis opem ferre, ſe defendere, 1, 84, 4. βοηθεῖν Ῥωμαίους *mendoſe dederant omnes* 29, 9, 8. *pro quo* Ῥωμαίοις *auctori reſtitui. Sed* 2) βοηθεῖν ταῖς νόσοις, & ταῖς αἰτίαις τοῦ βλάπτειν τὸ σῶμα *eſt* defendere, opem ferre homini adverſus morbos & cauſſas morborum, 11, 25, 2. 3) *Generatim & ſuâ origine eſt* adcurrere, *nempe defendendi amici cauſſa, & repellendi hoſtis, ſive ad quidvis quod huc pertineat faciendum. Inde explicandæ illæ locutiones:* σαφῶς γινώσκων, ὅτι παρέσται βοηθῶν ἐκ χειρὸς, 3, 104, 3. βοηθεῖν πρὸς τοὺς διὰ τῆς πύλης εἰσπίπτοντας, adverſus irruentes, 4, 18, 6. ἐβοήθουν ἐπὶ τοὺς εὐκαίρους τῶν τόπων, adcurrerunt ad opportuna loca, *ſcil. ad ea occupanda & contra hoſtes defendenda*, 5, 76, 5. προέθετο βοηθεῖν εἰς τὴν Ἰταλίαν, in Italiam transire, *ſcil. ad copias jungendas cum fratre adverſus Romanos*, 10, 37, 5. *Conf.* παραβοηθεῖν.

Βοήθημα πρὸς τὴν μάχην, ſubſidium, utile inventum ad pugnam, 1, 22, 3.

Βούβαλος, ὁ, bos ſylveſtris, 12, 3, 5.

Βουθυτεῖν, 32, 25, 2.

Βουκανᾶν, tuba ſignum dare, 6, 35, 12. 6, 36, 5. *conf.* βυκάνη.

Βούλεσθαι, ἀεὶ βούλεται τοῦτο ποιεῖν, *pro* ἀγαπᾷ, ſemper amat, ſolet, *aut pro futuro*, ſemper hoc facturus eſt, 9, 40, 1. *In ſec. perſ. contra conſtantem Græcorum uſum* βούλῃ *editum erat* 39, 1, 5. *pro quo* βούλει *reſtituimus; in quod recte conſentiunt libri omnes* 10, 4, 7. *Interdum* βούλεσθαι *mallet aliquis, & id ipſum ex ingenio poſuerat Caſaubonus* 21, 13, 2. & 30, 1, 8. *ubi* βουλεύεσθαι *concordi conſenſu præferunt libri, neque id ſolicitandum, ut docuimus ad* 1, 38, 5. & *ad* 30, 1, 8. *Eſt tamen ubi variant libri;* atque etiam ἐβούλετο μαθεῖν *ex Bav. fuit reſtituendum* 22, 24, 5. *pro* ἐβουλεύετο *quod vulgatum ibi erat. Rurſus* 29, 9, 10. βουλομένους *ex mſstis reſtituimus pro* βουλευομένους, *quod temere erat editum.*

Βουλεύεσθαι. *Vide quæ ad* βούλεσθαι *modo notata ſunt.*

Βούλευμα. ἓν σοφὸν βούλευμα *&c.* 1, 35, 4. *n. ex Euripide.*

Βουλή. ποιεῖσθαι πρόνοιαν καὶ βουλὴν περὶ τοῦ μέλλοντος. 14, 6, 9.

βουλὴ *apud Achæos erat* collegium ſenatorum, a civitatibus fœderatis ad σύνοδον s. concilium delegatorum; *vide* 28, 3, 10. *n.* 29, 9, 6. 2, 46, 6. 4, 26, 8. 23, 7, 3. 23, 8, 3 *ſq. Conf. Adn. ad* 28, 5, 6. *& Lexic. Polyb. ſupra, in* ἀγορά.

De Ætolis, 30, 14, 5. ὥστε μηδὲ βουλὴν διδόναι τοῖς προεστῶσι, ita ut ne paterentur quidem ut præſides civitatum in ſenatum convenirent.

ἥ τε βουλὴ καὶ οἱ πρυτάνεις Rhodiorum, 16, 14, 8.

Βούλησις, ἡ, voluntas; 3, 34, 6. 4, 9, 5.

Βουνὸς, ὁ, clivus, *humilior quam* λόφος, 3, 83, 1 *ſqq. Commemorantur tamen &* βουνοὶ διαφερόντως ὑψηλοὶ, 5, 22, 3.

Βουνώδης. οἱ βουνώδεις τόποι *in Alpibus*. 2, 15, 8. *diſtinguuntur hinc a* τοῖς γαιώδεσι, *ibid. illinc a* τοῖς ἄκροις, *vs.* 10. ἀνώμαλοι καὶ βουνώδεις τόποι, regio collibus inæqualis, 5, 22, 1. πέλεις βουνώδεις, ſtructæ in collibus, 9, 21, 7.

Βοῦς ἄγριος, 12, 3, 9. ἁρπάζεται βοῦς, 3, 93, 4. ἑκατέρων τῶν καράτων κρατῶν, μόνως ἂν ὑποχείριον ἔχοις τὸν βοῦν, 7, 11, 3.

Βραβεύειν, adminiſtrare, gubernare *rempublicam*, 6, 4, 3. τὸ διαβούλιον, præciſſe deliberationi, ſenatum habere, 33, 1, 5. τὰ δοκοῦντα τοῖς πλείοσι, adminiſtrare, exſequi populi ſcita, 6, 12, 4. ἅπαν τὸ γιγνόμενον ὑπὸ τῶν Γαλατῶν θυμῷ μᾶλλον ἢ λογισμῷ βραβεύεται, 2, 35, 3. τῆς τύχης οὕτω βραβευούσης τὰ κατὰ τὸν Περσέα, 29, 11, 12. εἰ μὴ τύχη τις ἐβράβευσε (*intell.* τὸ πρᾶγμα) πρὸς τὸ βέλτιον, regendo convertit in meliorem partem, 27, 14, 4. — „*Vide de uſu hujus metaphoræ Dorvill. ad Chariton. p.* 404.“ *Ern.*

Βραβευτὴς, certaminum in ludis gymnicis præſes judexque qui præmia decernit; *de fortuna*, 1, 58, 1.

Βραδὺς, tardus ingenio, 4, 8, 7. *opp.* συνετὸς *ibid.* βραδεῖα ἐπινοῦρία, 7, 17, 8. βραδεῖαι παραβοήθειαι, 2, 5, 7. *ex conjecł. ubi vulgo* βραχεῖαι.

Βραδύτης, ἡ, tarditas ingenii, 10, 32, 12.

Βράχεα, τὰ, (*i. q.* βραχέα ὕδατα) brevia in mari; 1, 47, 5. προσπεσόντος εἰς τινὰ βράχεα, 1, 39, 3. ὁ διὰ τῶν βραχέων εἴσπλους, 1, 47, 1. τοῖς βράχεσι περιπίπτειν. 1, 51, 5 & 12. ἐν τοῖς βράχεσι καθίζειν, 1, 51, 11.

Βραχέως ὑπέφερον, *quod conſentientibus mſstis* 16, 22, 1. *editum erat, in* βαρέως mutavi.

Βραχύ,

Βραχὺ, *adverb.* paulo, paululum; βραχὺ ἐπιμελέστερον, 1, 13, 10. βραχὺ μόνον, πιεσθῆναι, 2, 33, 8. βραχὺ διαφέροντες, 2, 17, 5. *ubi plures codices* βραχεῖ, *mendose, ut puto.* pauliſper, parumper; αἱ βραχὺ τῶν καιρῶν ἀντεποιήσατο, 2, 70, 3. *n. Conf.* βραχύς.

Βραχυς, brevis, parvus, paucus; ξυλήφια βραχέα τελέως, 6, 35, 7. βραχὺς ἀφορμὴ, levis occaſio, 1, 69, 8. βραχεῖ χρόνῳ πρότερον, 1, 80, 12. βραχεῖς καιροὶ πάντας ἀνθρώπους ὑψοῦσι καὶ πάλιν ταπεινοῦσι, 5, 26, 12. βραχεῖς τινες ἱππεῖς καὶ πεζοὶ, pauci, 4, 19, 10. τὴν τάξιν βραχυτέραν μὲν, βαθυτέραν δὲ ποιήσαντες, 1, 33, 10. βραχύ τι, (*i. q.* βραχὺ *adverb.*) 14, 7, 5. *ſæpe alias.* βραχεῖαι παραβοηθεῖαι, 2, 5, 2. *in* βραδεῖαι *mutavi.*

Cum præpoſitionibus. 1) διὰ βραχέων, paucis, 1, 15, 13. *opp.* διὰ πλειόνων, 1, 45, 3. 2) εἰς βραχὺ, 2, 70, 3. 3) ἐπὶ βραχὺ, breviter, leviter, paululum, pauliſper; 1, 19, 14. 2, 37, 5. (*ubi perperam* ἐπὶ βραχεῖ *editum erat ſicut &* 7, 18, 7.) 3, 115, 5. *n. Et cum genit.* τῶν συναπτόντων μερῶν τῆς ἱστορίας παραλαβόντες ἐπὶ βραχὺ, *intellige* ἓν μέρος *vel* μέρος τι, 6, 58, 1. 4) κατὰ βραχὺ, paulatim, 3, 88, 1. 3, 90, 4. ὃ κατὰ βραχὺ τῷ χρόνῳ κατείργασται, 4, 70, 7. *Et cum artic.* τῷ κατὰ βραχὺ (*ſcil.* χρόνῳ) 4, 76, 6. *n.* 4, 82, 2. *Cum genitivo, pendente a nomine* μέρος *ſubintellecto;* κατὰ βραχὺ συνηθροικὼς εἰς τὴν ἰδίαν οἰκίαν τῶν ἐκ τοῦ στρατοπέδου στρατιωτῶν. *Rurſus* κατὰ βραχὺ *etiam* aliquantulum *ſignificat, vel* aliquatenus, 7, 12, 2, 5) παρὰ βραχὺ, aliquantum, intra modum, parum, nonnihil, 16, 12, 11. *i. q.* παρὰ μικρὸν, 16, 16, 5.

Βρέχειν. τὸ ἄγαλμα οὐ βρέχεται, a pluvia non humectatur, non attingitur, 16, 12, 3.

Βρόχος. βρόχων κρεμασθέντων, *ſc.* ἐκ τῶν τραχήλων, 12, 16, 10.

Βρῶσις, cibus. μεγάλην διαφορὰν ἔχει κατὰ τὴν βρῶσιν, multum differt guſtu, 12, 3, 10.

Βυθίζειν ναῦν, 2, 10, 5. 16, 3, 2.

Βυκάνη, buccina. αἱ βυκάναι ἀναβοῶσι, 15, 12, 2. βυκάνη *ſubulcorum & aliorum paſtorum,* 12, 4, 6 *ſq. & vs.* 11 *ſq. Conf.* βουκανᾶν.

Βυκανητὴς, 2, 29, 6. *n.* 14, 3, 6. *n.* 30, 13, 11. *n.*

Βύρσαι Λιγυστικαὶ, 29, 6, 1.

Γ.

Γάζα, ἡ, pecunia, pecuniæ ſumma, 11, 34, 12. 22, 26, 21. *n. quibus in locis manifeſte nil aliud eſt.* τὰ χρήματα καὶ ἡ γάζα *junguntur* 26, 6, 9. *ubi* ἡ γάζα, *præter* ſignatam pecuniam, *intelligi*

simul potest aurum & argentum factum aliaque pretiosa.

Γαία. Πισάτιδος γαίης *dat codex Vat. cum suis sequacibus* 4, 74, 1. *pro* γῆς.

Γαῖσος, hasta, 6, 39, 3. 18, 1, 4. *Conf. Adn. ad* 2, 22, 1.

Γαιώδης. οἱ βουνώδεις καὶ γαιώδεις τόποι *in Alpibus*, 2, 15, 8. *opponuntur* τοῖς ἄκροις *ibid. vs.* 10.

Γαλεώτης, ὁ, xiphias piscis, 34, 2, 12 & 15. 34, 3, 1 *sqq.*

Γαληνὸς; θάλασσα γαληνὴ, 22, 14, 10

Γαμετὴ, ἡ, uxor, 23, 18, 1.

Γάνωσις, *splendor. Cum* 11, 9, 2. *mendose vel defecte vulgo legeretur* περὶ τὴν τῶν ὅπλων, *Reiskius excidisse nomen* γάνωσιν *suspicatus erat, quod quidem nomen nusquam apud Polybium invenitur; nam quod in argumento, quod Excerpto illi præposuit Casaubonus, ita legitur*, ὅτι ὁ τῶν ὅπλων καλλωπισμὸς καὶ γάνωσις καταπληκτικὴ ἐστι τῶν πολεμίων, *id sane non a Polybio est, sed ex Casauboni ingenio, sicut fere omnia ista lemmata, quæ a nobis consulto prætermissa sunt.*

Γὰρ, sane; τί ἂν εἰπεῖν ἔχοι πρὸς αὐτά; δῆλον γὰρ, ὡς οὐδὲν, 3, 8, 10. γὰρ *in* γὲ *mutandum* 10, 47, 2. *n. Cum* δὲ *passim permutatum a librariis, ob similitudinem compendiorum scripturæ, quibus utraque designatur particula: vide* 3, 33, 18. *n.* 3, 5, 8. *n.* 3, 70, 4. *n.* 4, 44, 8. *n.* 11, 6, 4. *n. Adde* 3, 5, 8. *n. Ridiculo errore particula* γὰρ *ex ora cod. Bav. contextui inserta olim erat* 3, 10, 2. *n.*

Γαστὴρ, ὁ, gula, 10, 18, 12.

Γαστρίμαργος, helluo, 12, 24, 2. *ex Timæo.*

Γε. οἵ γε, 4, 35, 8. hi certe, *scil. Lacedæmonii, de quibus quidem periodo proxime præcedenti non agebatur, sed in superioribus. Sic* 3, 8, 10.

γε μὴν, porro vero, ad hæc, quin &, 1, 82, 10. 5, 2, 5.

οὐδέν γε προὔργου περαίνων, nihil sane quod operæ pretium esset proficiens, *vel* nihil quod quidem operæ esset, 5, 19, 5. *ubi* οὐδέν γε *restitui, cum in* οὐδὲν δὲ *temere mutatum fuisset a Casaubono. Alibi vicissim, ubi* τε *dabant libri veteres, recte (ut nobis quidem visum est)* idem Casaubonus *cum uno recentissimo Parisino codice* γε *scripsit*, 4, 38, 12. *n.* 5, 106, 4. *n. Contra*, 2, 32, 2. *ubi mssti* τοῦ γεαδόα *dabant*, τοῦ τε Ἀδόα *fuit corrigendum.* γε *scribendum pro* γὰρ 10, 47, 2. *n.*

Γειτνιᾷν τινι, vicinum esse alicujus, 4, 32, 3. 6, 33, 10.

Γειτνίασις, ἡ, vicinia, 18, 19, 4.

Γείτων. ἠνάγκασε μετελθεῖν εἰς γείτονα, 27, 14, 5. in vicinam urbem *vertit Valesius: rectius, puto, fuerat* in vicinam domum, *intell.* οἰκίαν; *ac fortasse* εἰς γείτονος *scripsit Polybius.*

Γελαστός. *Pro mendoso* κατά γε τὴν, 4, 74, 2. *fortasse* καὶ γελα-

γελαστὴν fuerit legendum. Vide Admot.

Γελωτοποιὸς, ſcurra, 31, 4, 8.

Γέμειν. γέμοντος τοῦ στρατοπέδου πάντων τῶν ἐπιτηδείων, 4, 65, 2. n. ubi mendoſe mastii γενόμενος. γέμοντα σιάφη, 1, 60, 7. γέμουσαι νῆες, 1, 61, 4. σίτου γέμουσα πόλις, 2, 34, 10. σίτου γέμουσα χώρα, 5, 3, 5. Adde loca citata ad 4, 65, 2.

Γαμίζειν. στρατιωτῶν γαμίσαντας τὰς ναῦς, 1, 18, 9.

Γενεά. ἀπὸ γενεᾶς, inde a natalibus, 6, 19, 2. γενεὰς ἔχοντας, prolem habentes, 20, 6, 6.

Γενεαλογίαι καὶ μῦθοι, 9, 2, 1.

Γενεαλογικὸς τρόπος τῆς ἱστορίας, 9, 1, 4. n.

Γενετή. Φρονεῖν ἐκ γενετῆς, a primis incunabulis ſapere, 3, 20, 4.

Γενναῖος, 1) generoſus, magnanimus, fortis. ἄλκιμος καὶ γενναῖος ἀνὴρ, 6, 48, 3. τὸ Φιλελεύθερον καὶ γενναῖον, 2, 55, 9. 2) γενναιοτάτη χώρα, uberrima regio, 4, 45, 7.

Γενναιότης, ἡ, 1) fortitudo, γενν. καὶ τόλμα τῶν ἀνδρῶν, 1, 36, 7. 2) generoſitas, munificentia, 1, 59, 6. 3) ubertas, τῆς χώρας, 3, 44, 8. i. q. ἀρετή.

Γενναίως ὑποφέρειν τὰς τῆς τύχης μεταβολὰς, 1, 1, 2. οὕτως ἀνδρωδῶς ἔστη καὶ γενναίως, 1, 31, 8. γενναίως καὶ τῆς πατρίδος ἀξίως, 3, 108, 1. πάνυ γενναίως καὶ προθύμως ἐκβοηθήσαντες, 1, 30, 11. γενναιότατα κοινωνεῖν τινι πραγμάτων, 9, 25, 5.

Γεννᾶν. στάσις ἐγεννᾶτο, 1, 67, 2. ὕλην γεννώμενα ἐν τοῖς σώμασι, 1, 81, 5. οἱ γεννήσαντες, parentes, 3, 98, 9.

Γεννήματα, τὰ ἐκ τῆς γῆς, terræ proventus, 3, 71, 1. 4, 79, 6. 3, 87, 1.

Γερόντιον, τὸ, 1) ſenex, filicernium; γερόντια Γραικὰ, 35, 6, 2. 2) τὸ Γερόντιον, ſenatus Carthagine, εἶχε τὴν ἀριστοκρατικὴν ἐξουσίαν, 6, 51, 2. n. — „Sic ſcripti & editi ſine varietate, quod ſciam. Hic locus ergo latebat Kuſterum, cum ad Heſychium, in Γερωνία, γερόντια, ſcriberet, γερόντιον pro ſenatu, ſibi ſuſpiam occurriſſe, niſi apud Nic. Damaſc. Nec ceteri viri docti ad illum locum, & ad Γερῶα, quod interpretatur γερόντια, quod omnes corrigunt, hoc loco ſunt uſi. Creſo cum inſtauratore Heſychii, Alberto, in utroque loco eſſe legendum γεροντία, ut ſit γερουσία; & in h. l. proclivis olim fui ad corrigendum γερούσιον, quod ſit pro γερουσία. Quia tamen hoc proprie eſt adjectivum, in quo intelligitur βουλὴ aut ejusmodi quid, ſuſpicor fuiſſe id verbum apud populares Polybii vicinosque populos dictum pro γερουσία.“ Ern. — τὸ γεροντικὸν pro τὸ γερόντιον ſcribi in probato codice Pariſino, & in ora Aug. monui in Nota.

Γερουσία, ἡ, de ſenatu *Pæno-rum*, 1, 21, 6. 1, 68, 5. *quæ diſtinguitur a* τῇ συγκλήτῳ, 10, 18, 1. 36, 2, 6. *De Achæorum* ſenatu, 38, 5, 1. i. q. βουλή.

Γερουσιαστής, ſenator *Carthaginienſis*, 7, 9, 1 & 4.

Γέρρον. γέρρα, vineæ, 8, 5, 2 & 6. 8, 6, 8. 9, 41, 3.

Γέρων. οἱ γέροντες, ſenatores *Lacedæmoniorum*, 6, 45, 5, 4, 35, 5.

Γεύειν τῶν ἰδίων τέκνων, prorios liberos comedere, 15, 29, 12. γεύεσθαι τοῦ Φόνου, 15, 33, 5. 30, 14, 5. *Conf.* ἐγγεύεσθαι.

Γεφυροποιεῖν, *abſ.* 3, 64, 1.

Γεφυροῦν. γεφυρῶσαι ἑαυτῷ τὴν διάβασιν, 1, 10, 9. γεφυρώσας τοῖς ποταμίοις πλοίοις τὴν διάβασιν, 3, 66, 6. τὸ στόμα τὸ κατὰ τὴν Ἄβυδον γεφυρούμενον, 16, 29, 11.

Γεωλόφος, tumulus, 1, 75, 4. 3, 67, 9. 11, 20, 9.

Γεωμετρεῖν, geometriæ operam dare, 9, 20, 1 & 5.

Γεωμετρία, 9, 14, 5.

Γεωργήσιμος τόπος, 1, 56, 4. χώρα, 7, 6, 4.

Γίγνεσθαι. *Cum in hanc ſcripturam* γίγνεσθαι, *litera* γ *ante* ν *inſerta, plerumque conſentientes invenerim veteriſſimos maxime & probatiſſimos codices Polybianos, conſtanter eam tenui ſcripturam, etiam ubi* γίνεσθαι *absque* γ *ſcriptum erat; ut monui in Adn. ad* 1, 3, 4.

τοῦτό μοι γίγνεται, hoc meum eſt, hoc mihi debetur; οὐ νομίζονται τὰς λείας τὰς γιγνομένας αὐτοῖς ἐκ τῶν ἐθισμῶν, ipſis debitas, 5, 25, 2. γεγενημένος, priſtinus, ſuperior; ἡ γεγενημένη δόξα τῆς πολιτείας αὐτῶν, 20, 4, 1. μόνος τῶν γεγονότων, unus omnium mortalium, 6, 46, 6.

γίγνεσθαι περί τινα, adoriri, adgredi aliquem, *être après quelqu'un*, *ſe mettre après quelqu'un*; περὶ τούτους ἐπεβάλατο γίγνεσθαι καὶ κακοπραγμονεῖν τοιῷδέ τινι τρόπῳ, 4, 82, 3. *Sed diverſa notione dicitur* ταῦτο γίγνεται περὶ αὐτὸν, *quam dictionem vide infra in* περί. *Rurſus alia notione* γίγνεσθαι περί τι; *vide pariter in* περί. γίγνεσθαι πρός τι, *vel* πρός τινι, *vide* πρός. γίγνεσθαι ἐν ἑαυτῷ, apud ſe eſſe, ſe colligere, 1, 49, 8. *conf.* ἐν.

Γλισχρότης, lubricitas, viſcoſitas, 26, 10, 16.

Γνήσιος. οἱ γνήσιοι τῶν ἀνδρῶν, viri probi, ingenui, ſinceri, 4, 30, 4.

Γνησίως, vero, ſincero, ingenuo animo, 4, 30, 2.

Γνώμη. ἐπὶ τῆς ἀρίστης ὑπῆρχε γνώμης, optime animatus erat, 27, 13, 10. ἐπ' ἄλλης ἐγένοντο γνώμης, 4, 34, 10. ὑπὲρ τῆς ἐναντίας γνώμης ὑπάρχων, 3, 110, 3. κατά γε τὴν ἐμὴν γνώμην, 4, 31, 2. *conf. Adn. ad* 4, 74, 2. μετὰ τῆς αὐτοῦ γνώμης, de ejus ſententia, eo conſentiente, 2, 11, 5. 3, 19, 11. μετὰ τῆς τῶν θεῶν γνώμης, volentibus ſic

ſic diis, 32, 7, 2 & 4. *Cui opponitur* χωρὶς τῆς αὐτοῦ γνώμης, 3, 21, 7. 21, 8, 7.

Γνωρίζειν, noſſe, notum habere; ἀνατολὰς, δύσεις &c. πάντες γνωρίζομεν, 3, 36, 6. γνωριζόμενος, notus, 2, 37, 4 *ſq.* 5, 1, 4 *ſq.* 3, 36, 3. διὰ τὸ πολλοῖς ἐμπόδων εἶναι καὶ γνωρίζεσθαι, notum, cognitum eſſe, 2, 17, 1.

Γνώριμος, notus, 3, 36, 4. γνώριμος ἔννοια, notio quæ nobis familiaris eſt, 3, 36, 5. παράκλησις γνώριμος τοῖς ἀκούουσι, cohortatio audientibus perceptu, intellectu facilis, 18, 6, 2.

Γοητεία, præſtigiæ; τεθεραπευμένοι τῇ Ἡρακλείδου γοητείᾳ, 33, 16, 11. πάσης γοητείας πάρεσι ἐλάμβανον, *Fr. gr.* 63. ἐπὶ γοητείᾳ καὶ ἀπάτῃ παρεισῆχθαι τὴν μουσικὴν, 4, 20, 5. γοητείας χάριν καὶ πρὸ ὑπόκρισιν, 15, 17, 2.

Γόμφοι σιδηροῖ, clavi ferrei, 13, 7, 9.

Γονεύς. ὡς γονεῦσι πρὸς τέκνα, 12, 10, 3. *n.*

Γονυπετεῖν. γονυπετῶν, 32, 25, 7. γονυπετοῦσα, 15, 29, 9.

Γοῦν *ex conject. ediderat Caſaub.* 3, 11, 3. *pro* γὰρ, *quod dabant manuſcripti, quod ex* δὲ *videtur corruptum. Forte* γοῦν *pro* γὰρ *legendum* 3, 5, 8. *n.*

Γραικὸς, græcus, 35, 6, 2.

Γράμμα. τὰ βασιλικὰ γράμματα, 18, 16, 2. *i. q.* ὑπομνήματα *ibid. vs.* 3. γράμμα *i. q.* ἐπίγραμμα, 4, 33. 2 & 4. *n.* *Pro* ἐν τοῖς γράμμασιν 2, 56, 2. *videtur* σὺγγράμμασιν *adoptandum ex cod. Flor. Opponuntur inter ſe* γράμματα & πράγματα, 11, 6, 2. *Sed* γράμματα & πράγματα *inter ſe permutata a librariis*, 9, 40, 3. *n.* 11, 6, 3. *n.* 15, 26, 4. *n.*

Γραμματεῖον. ὁ ἐπὶ τοῦ γραμματείου, archiſcriba, 4, 87, 8.

Γραμματεὺς, 17, 1, 2.

Γραμματικὴ, ἡ, ars legendi, 10, 47, 7.

Γραμματικὸς, ὁ, literator, τῶν τὰς ἀκροάσεις ποιουμένων, 32, 6, 5. *idem* πριτικὸς, 32, 4, 5.

Γραμματοφόρος, ὁ, tabellarius, 1, 79, 9 & 14. 2, 61, 4 *ſq.* 5, 17, 9. 5, 101, 6. 22, 26, 30.

Γραμμὴ, ἡ ταῦτα τὰ παιδία περιγράφουσα, (*i. q.* ἡ παρίματρος) 2, 14, 8. μίαν τῷ βίῳ γραμμὴν διανύσας, 12, 23, 6. ἐσχάτην τρέχοντες ταύτην, *ſcil.* γραμμὴν, 1, 87, 8. *n.* 18, 35, 6.

Γράφειν τοὺς αὐτοὺς καιροὺς Ἀράτῳ, eorumdem temporum hiſtoriam cum Arato perſcribere, 2, 56, 1. οἱ ὑφ' ἡμῶν γραφόμενοι καιροὶ, 2, 56, 4. γράφειν ὑπέρ τινος, ſcribere de re, 1, 1, 4. 3, 1, 4. 3, 106, 10. γράφειν καὶ χειροτονεῖν περί τινος, perſcribere, decernere, decreto ſtatuere, & ſententias dicere de re, 9, 30, 5.

Γραφή. ἡ γραφὴ, hæc noſtra ſcriptio, hiſtoria noſtra, 1, 2, 8. *n. T. V. p.* 125. 1, 56, 11. 2, 40, 3. *Sic de ſua hiſtoria*

hiſtoria Diodorus Siculus loquens, 1, 37. *κατὰ τὴν γραφὴν ait.*

γραφαὶ, picturæ, 22, 13, 9. *Ἀριστείδου γραφὴ τοῦ Διονύσου*, 40, 7, 3.

Γραφικὸν ἁμάρτημα, error ſcribarum, 34, 3, 11.

Γροσφομάχος. *γροσφομάχοι*, velites, 1, 33, 9. *n.* 6, 21, 7. 6, 24, 3 *ſq. n.* 6, 33, 8. 6, 35, 5. *n. (coll. Adn. ad* 6, 31, 11.) 10, 32, 2. 10, 39, 1. 11, 23, 1. *n.* 15, 9, 9. *n. Conf. ἀκοντισταί. Adde Ind. Hiſtor. in* Velites.

Γρόσφος, haſta velitaris, jaculum, (*nam ἀκοντίζεται*, 10, 20, 2.) 1, 40, 12. 6, 22, 1 & 4. 8, 6, 1. *γρόσφοι ἐσφαιρωμένοι*, 10, 20, 3.

Γροσφοφόροι, 6, 21, 9.

Γυμνασία, ἡ, *πρὸς τὰς πολιτικὰς πράξεις*, 1, 1, 2. *ἡ ἐν τοῖς ὅπλοις γυμνασία*, 4, 7, 6. 10, 20, 1 & 6.

Γυμνάσιον, 16, 31, 2.

Γυμνικὸς ἀγών, 5. 101, 6. 7, 10, 2.

Γυμνός. *σκοπεῖν ὅπου τι τοῦ σώματος γυμνὸν*, *i. e. ἔξοπλον*, 3, 81, 2 *ſq. ſic γυμνοὶ τόποι ſc. τοῦ σώματος*, 16, 33, 3. *γυμνοὶ*, nudi, abſque veſtibus, *pugnabant Galli Gæſatæ*, 2, 28, 8. 2, 29, 7. *γυμνὴ*, *de muliere*, nudata facie, detracto velamine, 15, 33, 8.

Γυμνοῦν. *γεγυμνῶσθαι*, 10, 27, 10.

Γυναικεῖος. *γυναικείοις λογισμοῖς χρωμένη*, 2, 4, 8. *τῆς δὲ παθούσης τὸ (an τι?) γυναικεῖον πάθος*, 10, 4, 7. *n. an de lacrymis? αἱ γυναικεῖαι ἔξοδοι*, cum mulieres feſtis ſolennibus cum pompa in publicum prodeunt. 32, 12, 3 *ſq.*

Γυναικίζεσθαι. *γυναικιζόμενος*, muliebri ſuperſtitione utens, 32, 25, 7.

Γυναικισμὸς, muliebres mores, 30, 16, 5. *n.*

Γυναικοθύμως, muliebri animo, 2, 8, 12. 32, 25, 9.

Γυναικώδης καὶ ἀγεννὴς, 37, 2, 1. *ταραχεία*, 12, 24, 5.

Γυναικωνῖτις, *Fr. hiſt.* 27. *cf. ἀνδρωνῖτις.*

Γύρος, circulus, *quo Antiochum circumſcripſit Popillius*, 29, 11, 5.

Γὺψ, ὁ. *γυπῶν πλῆθος*, 7, 15, 8.

Γωνία, angulus. *αἱ κορυφαὶ τῶν γωνιῶν*, 1, 42, 3. *πρὸς ὀξεῖαν γωνίαν ποιεῖται τὰς ἀνακλάσεις*, 4, 43, 9. *γωνία βεβηκυῖα ἐπὶ &c. vide in βαίνειν.*

Δ.

Δαί. *τί δαί, in τί δὲ mutatum a Caſaub. ſed reſtituendum Polybio*, 16, 34, 5. *n.*

Δαιμονᾶν, inſania, furore corretum eſſe, 31, 6, 4.

Δαιμόνιον, τὸ, Deus, 1, 84, 10.

Δαιμονίως, veluti divinitus, forte fortuna, ſane quam bona fortuna, 15, 14, 7. *δαιμονίως πως*, 27, 14, 5. *παραστατικῶς καὶ δαιμονίως ἐνήρμοσεν*, velut

velut divino furore concitus, 16, 28, 8.

Δαιμονοβλάβεια, ἡ, amentia, mentis occæcario divinitus immiſſa, 28, 9, 4.

Δαίμων Καρχηδονίων, Numen Carthaginenſium, 7, 9, 2. n.

Δαιτρεύειν, coquum agere, epulas inſtruere, 12, 24, 2.

Δάκνειν, 15, 33, 9.

Δάκρυα. τὰ δάκρυα τῶν αἰγείρων, 2, 16, 13.

Δακτυλιαῖος, longitudine digiti, 6, 22, 4. δακτυλιαῖα διάμετρος, 27, 9, 3.

Δακτύλιος, ὁ, annulus *ferreus*, 1, 22, 7. τὴν εἰκόνα τινὸς φέρειν ἐν τῷ δακτυλίῳ, 15, 31, 9.

Δαμῶν. ἐδάμησαν, domiti, repreſſi ſunt, *ex conject.* 31, 13, 2. n.

Δανείζεσθαι *dicitur pecunia*, quæ fœnori locatur, 23, 7, 3.

Δεκαημάτων ἐνδεία, commeatuum inopia, 9, 42, 4. *niſi fortaſſe vocabulum illud Heronis debetur, non Polybio.*

Δᾶς, ἡ. δᾶδα καὶ στυππεῖον καὶ πῦρ ἐμβάλλειν ταῖς μηχαναῖς, tædas, *vel* tædam, *collective*, 1, 45, 12.

Δασύτης, ἡ, ſpiritus aſper in pronunciandis literis; τὰς δασύτητας συσσώζειν, 10, 47, 10.

Δαψίλεια, ἡ, copia, frequentia, abundantia, καὶ εὐωνία, 2, 15, 2 & 4. τῆς χορηγίας, 5, 70, 2.

Δαψιλής. δαψιλεῖς χορηγίαι, 5, 68, 2. 5, 70, 5. δαψιλὲς μέτρον, 9, 19, 6. n.

Δαψιλῶς, 9, 19, 6. n. *ſecundum codices nonnullos.*

Δὲ, *abundans in apodoſeos initio, repetitum fere ex protaſi, & ſubinde temere vel extruſum ab editoribus vel mutatum, ſed reſtituendum auctori. Vide præcipue Adnot. ad* 1, 29, 6. *tum* 1, 30, 14. n. 2, 37, 3. n. 2, 39, 2. n. 4, 1, 6. n. 6. 41, 6. n. 9, 31, 4. n. 10, 16, 7. n. 11, 22, 10. *Pari ratione haud cunctanter defendere debueram* θεωροῦντες δὲ, 1, 20, 9. n. *quibus verbis reſpiciuntur ac veluti reſumuntur ea quæ vs.* 7. *præceſſerant,* ὅθεν ὁρῶντες. *Sed, ut* 2, 67, 1. *eamdem particulam, incommodius ibi vulgo inſertam, ejicerem, commovit me trium vetuſtiſſimorum codicum auctoritas: eademque fere ratio obtinet* 2, 56, 2. *Rurſus vero* 2, 24, 2. n. *ubi in media periodo* μετὰ δὲ ταῦτα *erat, contra communem codicum conſenſum ejicienda fuit illa particula.*

δὲ *particula cum* δὴ *permutata a librariis,* 1, 30, 12. n. 1, 80, 9. n. 3, 21, 8. n. 4, 38, 11. n. 10, 37, 5. n. 11, 14, 2. n. 11, 15, 7. n.

δὲ *cum* γὰρ *commutata a librariis; vide ſupra in* γάρ. *Corrupte mssti* δὲ καὶ *dant, pro* δένα, 1, 85, 3. n. 3, 71, 8. n.

Ad præcedens τε *vel* οὔτε *non neceſſario deinde* τε *aut* οὔτε *infertur, ſed &* δὲ *&* οὐδὲ *locum habet; vide* 1, 12, 6. n. 1, 80, 8 *ſq.* n.

Δεδο-

Δεδογμένα, τά, 3, 40, 2. 3, 44, 5. *n.*

Δεγγάνες *temere editum erat* 5, 54, 10. *pro* **ἀδεγγάνες**, *quod vide.*

Δεῖγμα, 1) documentum, ſpecimen, 32, 14, 4. 32, 22, 4. **ἐκφανέστατον καὶ μέγιστον περὶ τοῦ** &c. 7, 12, 9. **τεχνίτου δεῖγμα τῶν ἔργων**, 6, 58, 1. **δεῖγμα ἔχομεν**, 5, 12, 7. 6, 58, 1. **δεῖγμα ἐκφέρειν τῆς προαιρέσεως**, *documentum edere*, 3, 69, 3. *Sic* **δεῖγμα φέρειν τῆς δυνάμεως**, 10, 22, 4. **δεῖγμα καλὸν ἐκτίθεσθαι**, 4, 24, 9. **δεῖγμα ποιούμενοι διότι** &c. his ex rationibus collegit, intellexit &c. 2, 48, 3. *n.*

2) **δεῖγμα**, locus in urbe Rhodiorum, 5, 88, 8. — „forum, ubi **δείγματα** mercium exponuntur, ut apud Athenienſes.“ *Ern.*

Δεδέειν. δείσαντες ἐκ τῶν ὕπνων, terrore e ſomno excitati, 5, 52, 13.

Δεικνύειν. σαφῶς οἶμαι δεδείχαμεν, 5, 105, 9. *n.* **ἐφεδρεύουσιν ἀεὶ πρὸς τὸ δεικνύειν**, 10, 16, 3. *n.* **πρὸς τὸ δεικνύον** *conj. Reisk.*

Δεικτηριὰς, 14, 11, 4.

Δείλη. ἀναζεύξας δείλης, 5, 6, 5. **ὀψίκις δείλης**, 7, 16, 4. 17, 8, 1. **ἐπὶ** (*potius* **ὑπὸ**) **δείλην ὀψίαν**, 10, 8, 7.

Δειλία, ἡ, καὶ βλακεία, 3, 81, 7.

Δεῖν, 1) oportere. **ἀνέδωκε διαβούλιον τί δεῖ ποιεῖν**, 7, 5, 2. *n.* *Et locis ibi citatis adde* 5, 51, 3. **ἂν οὐδὲν ἂν δέοι μνημονεύειν ἐπ' ὀνόματος**, 8, 12, 10. **ὅτι δέοι παθεῖν μᾶλλον**, quidvis potius puti, 1, 54, 4. *n.* 40, 4, 8. *Sic*, **περὶ τῶν ἄλλων, ὅτου δέοι πάντως παραχωρήσαιμι**, alia re quacumque cedam, 21, 3, 1. *Verbum* **δεῖ** *vel* **δεῖν** *per ellipſin omiſſum*; **τὸ διαπιστεῖν τῇ τύχῃ ἐναργέστατον ἐφάνη πᾶσι**, *veritas illius ſententiæ quæ monet* diffidendum eſſe fortunæ *manifeſta facta eſt omnibus*, 1, 35, 2. *n.* *Perperam omiſſum verbum a librariis, ex ingenio reſtitutum a Caſaub.* **τὰς τοιαύτας ζητεῖν πίστεις δεῖ δι' ὧν** &c. 8, 2, 5. *Recte abeſſe videtur a cod. Vat. & ejus adſectis* 3, 28, 5. *ubi ex Bav. editur* **λοιπὸν διευκρινῆσαι δεῖ**. *Satis erat*, **λοιπὸν** (*ſc.* **ἐστὶ**) **διευκρινῆσαι**. *Conf.* **δέον**.

2) **πολλοῦ δεῖ**, multum abeſt, 3, 6, 3. &c. *Conf.* **προσδεῖν, προσδεῖσθαι**.

3) **δεῖν**, *i. q.* **μέλλειν**. *Sic* **δεῖν βλάπτειν** 9, 30, 6. *idem valet quod* **βλάψειν**.

4) **δεῖν**, vincire. **δήσας τοὺς ἀνθρώπους ταῖς ἁμάξαις**, 23, 16, 5. **πλοῖα δεδεμένα τοῖς ὀργάνοις**, naves quæ per corvos vinctæ tenebantur, 1, 23, 6. **πλοῖα δεδέντα κατὰ τὰς ἐμβολὰς**, naves quæ facta in hoſtiles naves impreſſione illigatæ ſunt illis, 2, 10, 4.

Δεινολογία, ἡ, oratio miſerabilis, rei gravitatem & indignitatem exaggerans, 33, 5. 3.

Δεινοπαθεῖν, 12, 16, 9.

Δεινός. δεινοὶ Ῥωμαῖοι θεοὺς ἐξιλά-

ἐξιλάσκεσθαι καὶ ἀνθρώπους, 3, 112, 9.

δεινόν. οὐ γάρ ἐστιν ἐπὶ τῶν τοιούτων πράξεων, ἢ μὴ ποιῆσαί τι τῶν δεόντων, ἢ μηδὲν παθεῖν δεινὸν, 5, 98, 4. συνεγγίζοντος τοῦ δεινοῦ, 29, 6, 15. 30, 7, 3. τοῦ δεινοῦ αὐτοῖς παριστάντος, 1, 53, 6. ἔξω τοῦ δεινοῦ, *vide* ἔξω. ἐκτὸς τοῦ δεινοῦ, 1, 57, 8. πρωτόπειρος παντὸς δεινοῦ, 1, 61, 4. *cf.* ἄπειρος.

Δεινότης. πολλὴν ἐπιφαίνει δεινότητα καὶ τόλμαν, multam dicendi vim oſtendit, 12, 24, 5.

Δειπνήτης, ὁ, conviva in cœna; οἱ λίχνοι τῶν δειπνητῶν, 3, 57, 7.

Δειπνοποιεῖσθαι, cœnari, 3, 67, 2. 3, 71, 6. 5, 6, 6. 5, 48, 2.

Δεισιδαιμονεῖν, ſuperſtitioſum eſſe, 10, 2, 9. δεισιδαιμονήσας, religione tactus, 9, 19, 1. ἐπὶ τοῖς σημείοις, *Fr. gr.* 33.

Δεισιδαιμονία, religio, religionis cura, 6, 56, 7. ἀγαννὴς, ſuperſtitio, 12, 24, 5.

Δέκα *mendoſe dant mssti pro* δ'. καὶ *i. e.* τέτταρα καὶ, 1, 59, 1. *n.* *Viciſſim* 1, 85, 2. & 3, 71, 8. δέκα, δὲ καὶ *fecerunt librarii.*

Δεκαδάρχης, ὁ, *vel* δεκάδαρχος, 6, 25, 2.

Δεκαδύω. *Vide Adnot. ad* 1, 42, 5.

Δεκαμναῖος. δεκαμναῖον ὀψώνιον, ſtipendium decem minarum, 13, 2, 3.

Δεκανᾶται, decem navium claſſis, 23, 7, 4. 25, 7, 1.

Δεκαπέντε. *Vide Adnot. ad* 1, 42, 5. & *ad* 1, 59, 1.

Δεκάπηχυς, 17, 16, 2.

Δεκαπλάσιος, 22, 5, 15.

Δεκαταῖος παραγενηθεὶς, decimis caſtris, 11, 32, 1.

Δεκατεύειν τοὺς Θηβαίους τοῖς θεοῖς, decimam ex Thebanis conſecrare diis, 9, 39, 5.

Δεκήρης, deceris, 16, 3, 3. 16, 7, 1.

Δελεάζειν τινὰ, 6, 9, 6. δελεάζεσθαι ὑπό τινος, 32, 22, 2. τῇ χάριτι, 38, 3, 11.

Δελτάριον, 29, 11, 2.

Δελφὶν, ὁ, 34, 2, 14.

Δέμα, τὸ, vinculum; ἐμπλέκεσθαι τοῖς δέμασι, *de equis*, 6, 33, 11.

Δεξιὰ, ἡ. *Pro* δεξιὰ δὲ, 3, 82, 3. δεξιᾷ δὲ *vel* ἐν δεξιᾷ δὲ, *aut* δεξιὰν *videtur ſcribendum.* τὰ διδόμενα τῇ δεξιᾷ παρὰ Ῥωμαίων ἐδέχοντο τῇ λαιᾷ χειρὶ, *proverbialiter dictum*, 38. 2, 9. *n.*

Δέον. δέον ἂν εἴη, *cum infin.* 2, 37, 5. ὃ δέον ἦν πράττειν, 1, 30, 8. 11, 1, 6. δέον στρατηγὸν ἕτερον ἑλέσθαι, 2, 2, 8. 2, 3, 1.

τὸ δέον. τὸ δέον ἐγένετο αὐτοῖς, recte cum eis agebatur, non lædebantur, 4, 32, 5. ὑπὲρ τὸ δέον οἰκεῖος τῆς ἡσυχίας, ſupra quam fas eſt amans otii, 5, 87, 3. προχειρότερον τοῦ δέοντος, 1, 21, 5. σφάλλεσθαι τοῦ δέοντος, a ſcopo aberrare, male rem gerere, 3, 70, 8. πρᾶξαί τι τῶν δεόντων, præclari quid gerere, 1, 55, 5. μὴ ποιῆσαί τι τῶν δεόντων, aliquid eorum quæ fieri

fieri debent prætermittere, 5, 98, 4.

Δεόντως, recte, rite, probe; στοχάζεσθαι, 1, 33, 10. ἀπαγγέλλειν τὴν ἀληθ. 1, 14, 1. συνόπτεσθαι, 1, 12, 7. δεόντως ἕξειν, bene secum actum iri, 9, 7, 3.

Δέρμα, τὸ. δέρματα καταφαγεῖν, 7, 1, 3. δέρματα, *quod vulgatum erat* 4, 38, 4. *in* θρέμματα *mutavi ex cod. Vrb.*

Δεσμὸς, ὁ. καθ' ἕνα δεσμὸν, *superiores editt.* 10, 22, 7. *n.*

Δεσπόζειν, *cum genit. velut* τῆς Σικελίας, 1, 10, 8. 5, 34, 7. 5, 55, 2.

Δεσποτικῶς ἄρχειν τῶν ὑποτεταγμένων, 10, 36, 7.

Δευτεραῖος ἦλθε, 2. 70, 4.

Δευτερεύειν οὐδενὸς, nulli secundum esse, 18, 38, 5.

Δεύτερον, secundo, deinde, 2, 39, 6. iterum, 8. 1, 7.

Δεύτερος. ἀλύων δεύτερος ἢ τρίτος, cum uno aut duobus, 26, 10, 2. δεύτερος ἂν εἴη πλοῦς, altera via ac ratio hæc fuerit, 8, 2, 6. δευτέρας τραπέζας παρετίθετο πολυτελεῖς, 39, 2, 11. τἄλλα πάντα δεύτερα θέμενος, 32, 10, 9. μηδενὸς ἐν μηδενὶ δεύτερος, 4, 23, 6.

Δέχεσθαι, *i. q.* ἀποδέχεσθαι. δεξάμενοι τὰ λεγόμενα, probantes dicta, 1, 30, 5. ἐπαινέσας καὶ δεξάμενος τὴν προθυμίαν, acceptam habens, 1, 45, 4. δέχεσθαι τοὺς πυρσοὺς, signa facibus data excipere, 10, 46, 9. *i. q.* ἀποδέχεσθαι, *ibid. vs.* 8.

δέχεσθαί τι ἐν παρακαταθήκῃ παρά τινος, 33, 12, 2. οὐ δυνάμενοι δέξασθαι τὴν δαπάνην, sustinere sumtum, 32, 14, 5.

Δεχήμερος. δεχήμεροι ἀνοχαὶ, 20, 9, 5. 20, 10, 12.

Δή. — „μικραὶ λίαν ἐγίνοντο βοήθειαι πρὸς δὴ τὰς ἀποβ. &c. *ubi eleganter* τὸ δὴ *adjicitur*, adversus Illyriorum utique exscensiones, 2, 5. ὅτε δὴ καὶ πρῶτον &c. 2, 12, (8.) *Hanc particulam pro* τι *reposuerim* 10, 4. *extr.* καὶ δὴ προσεπιφθεγξαμένης." *Ern.* — „*Nos* 2, 5, 7. *particulam, quæ incommoda nobis inserta videbatur, ejecimus consentientibus vetustissimis codicibus. Ad* 10, 4, 7. *vide Adnot. Bene habet* δὴ *in hujusmodi:* ὑπὲρ ὧν νῦν δὴ ὁ λόγος, 5, 21, 9. ἅττα δή ποτ' οὖν, *de quo vide in* ἅττα, &c. *Importune vero rursus inserta videtur* 4, 23, 6. *n.*

δὴ *particula cum* δὲ *passim permutata a librariis; vide supra in* δέ. *Locis ibi citatis adde* 4, 81, 14. *ubi pro* δὲ, *quod dabant libri,* δὴ *scribendum duximus.*

Δῆλον. δῆλον ὡς ἔοικε φαίνεσθαι, 2, 29, 1. ἢ δῆλον, 5, 36, 5. *oportebat puto* ἦ δῆλον, *cum circumflexo, & valet idem ac* δηλονότι, nempe, videlicet.

Δηλοῦν. ὑπὲρ ἂν ἄρτι δεδηλώκαμεν, exposuimus, 2, 22, 11. τοῦτο μεθερμηνευόμενον δηλοῖ, significat, sonat, 6, 26, 6.

Δημα-

Δημαγωγία, ἡ, artes quibus demeretur populus, 38, 3, 11. δημαγωγίαν εἰσηγεῖσθαι, legem ferre ad captandum populi favorem adcommodatam, 2, 21, 8.

Δημαγωγικὸς κατὰ τὴν αἵρεσιν καὶ πλεονέκτης, 15, 21, 1.

Δημαγωγὸς καὶ ὀχλαγωγὸς τέλειος, 3, 80, 4.

Δημεύειν τὰς οὐσίας, 15, 21, 2.

Δημιουργικὸν πλῆθος, multitudo ex opificibus conſtans, 10, 8, 5.

Δημιουργός. ἀρχιτέκτων καὶ δημιουργὸς τῶν ἐπινοημάτων Ἀρχιμήδης, inventorum architectus & opifex, 8, 9, 2. οἱ δημιουργοὶ τῶν Ἀχαιῶν, 24, 5, 16. n.

Δημοκρατία, 6, 9, 3. *cf. Ind. hiſtor. in* Democratia.

Δημοκρατικὸν πολίτευμα, 24, 9, 3. δημοκρατικὴ καὶ συνεδρικὴ πολιτεία, 31, 12, 12. 4, 1, 5. δημοκρατικὴ συμμαχία. 10, 23, 6.

Δῆμος, ſtatus popularis, (*i. q.* δημοκρατία) 6, 4, 9. n.

Δημόσιος. δημόσιοι τῆς Ῥώμης, ſervi publici, 10, 17, 9. δημοσίᾳ πίστει ὁμνύειν, 3, 25, 7. δημοσία ἀναγραφή, ſcriptum publicum, inſtrumentum publicum, 12, 11, 9. τὰ δημόσια, publica opera, publica ædificia, 6, 13, 3. 6, 17, 2 & 6. bona publica, 6, 56, 15.

Δημοτελὴς θυσία, publicum ſacrificium, 6, 53, 6.

Δημότης, ὁ. τῶν δημοτῶν ἡ πλῆθυς, populi multitudo, 8, 29, 9.

Δημοτικὸς, popularis, καὶ πρᾶος, 10, 26, 1. ἐσθὴς δημοτικωτέρα, 10, 26, 2 δημοτικῆς ἀγωγῆς τετευχώς, 25. 8, 1.

Δημότις, ἡ, mulier privata, 23, 18, 2.

Δή που, nempe, certe ſane, (*præcedente etiam particula* τε,) 11, 58, 5. δήπουθεν, *idem*, 21, 8, 8.

Διὰ; *cum genit.* 1) *de tempore;* διὰ χρόνου, poſt longum tempus, 1, 66, 8. *Sic* διὰ πολλοῦ χρόνου, 1, 66, 10. *Et* δι' ἐτῶν δέκα, poſt decem annos, decimo quoque anno, 22, 26, 22. *Sed* διὰ ἡμέρας, per totum diem, totum diem; στὰς ἐν τοῖς αὐτοῖς ἴχνεσι δι' ἡμέρας ἔμενε, 37, 3, 3. διὰ προγόνων 22, 4, 4 *eſt* inde a majoribus noſtris. 2) *de loco,* in, *vel potius* ſecundum, juxta, præter; δι' αὐτῆς τῆς κορυφῆς, 2, 68, 8. n. διὰ τῆς τῶν Ἀρρητίνων πόλεως, 3, 77, 1. δι' ἀμφοτέρων τῶν καράτων, 3, 72, 9. *Adde* 3, 68, 12. n. 15, 14, 4. n. 3) *de cauſſa inſtrumentali, de modo ac ratione qua efficitur aliquid;* ἐξαίροντες διὰ τῆς τροχιλίας, 1, 22, 8. *& ſexcenta hujuſmodi alia. Huc refer* δι' αὐτοῦ, per ſe, *non ope aliorum*, 1, 9, 6. 7, 8, 2. 8, 36, 5. *Tum exempla hujuſmodi:* ὑπερβολὴν χαρᾶς οὐκ ἐτέλειον διά τε τῆς πρὸς τὸν θεὸν εὐχαριστίας &c. 1, 36, 1. *nempe* modum nullum poſuerunt lætitiæ quam ſignificabant partim gratiarum actio-

nibus &c. διὰ τῆς μεταθέσεως, 1, 82, 9. *eſt* per ipſum modum defectionis, per ea quæ in ipſa defectione patraverunt. *Et licet* διὰ, *ubi cauſſam efficientem ſignificat, & per latinum* propter *exponitur, accuſativum caſum proprie adſciſcat, tamen eadem notione etiam cum genitivo conſtrui poteſt, quia inſtrumentalis cauſſa eſt ſpecies quædam cauſſæ efficientis; quare v. c.* 7, 17, 4. *peræque* διὰ τῆς ὀφρύος *ac* διὰ τὴν ὀφρὺν *dici potuit; &* 9, 33, 3. *peræque* διὰ Φίλιππον *&* διὰ Φιλίππου. *Qua ratione vero* δι' ὧν, 8, 4, 1, *ubi videri poteſt* quapropter *ſignificare, in genitivo caſu poſitum intelligi debeat, pro accuſativo, docui in Adn. ad h. l.*

Cum accuſativo; 1) propter. *Hinc* δι' ἃ quapropter, quamobrem; *quod interdum perperam in unam vocem* διὰ *contractum eſt a librariis, velut* 5, 35, 12. *n. conf.* 5, 42, 7. *n.* εἰ δὲ μὴ διὰ τοῦτο, niſi per hoc ſtetiſſet, niſi hoc obſtitiſſet, 17, 14, 14. 2) *Paulo rarior uſus eſt ille* 5, 24, 5. *n.* διὰ τὴν πρόσθεσιν τῆς πόλεως, quod adtinet ad propinquitatem urbis, *vel* licet in proximo ſit urbs.

Διαβαίνειν, 1) transire, trajicere, τὸν ποταμὸν, 2, 13, 7. 3, 35, 2. 3, 71, 10. τὸ Ῥῖον, 4, 64, 2. 4, 78, 2. *Sic* διαβὰς αὖθις τὸν ποταμὸν, *corrigendum fuit* 3, 76, 21. *deleta præpoſ.* εἰς, *quæ ex terminatione vocis præcedentis temere repetita erat. Nam diverſum eſt,* διαβαίνειν εἰς Σικελίαν, 1, 5, 2. εἰς τὴν Ἤπειρον, 4, 66, 5. 2) digredi, dilabi; *ſi modo vera ſatisque certa eſt Reiskii conjectura, quam in contextum recepimus* διαβαίνοντες, *pro* διχυένοντες *quod haud dubie vitioſum erat*, 4, 12, 11.

Διαβάλλειν, τινὰ πρὸς τινὰ, clam accuſare aliquem apud aliquem, obtrectare alicui, 28, 11, 14. *Pro* μακρὰν αὐτὸν ἐμπειρίας διαβαλεῖ, *quod ex Caſauboni editione tenuimus* 11, 16, 2. *debuerat, puto, plurimorum & vetuſtiſſimorum codicum veſtigiis preſſius inhærendo, ſcribi* μακρὰν αὐτὸν ἐν πορείᾳ διαβάλλει, *& verbum hoc interpretandum fortaſſe erat* disjicit ſe (*i. e.* exercitum ſuum) diducit. *Ceterum vide ibi Adnot.*

διαβάλλεσθαι, *in verbo paſſivo, eſt* incuſari, male audire; *non ſolum immerito, ſed & merito;* Πόπλιος παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις ἠδόξει καὶ διαβέβλητο, 1, 52, 2. 16, 39, 2. 2) διαβεβλημένος πρός τινα, infenſus alicui, 30, 17, 2. *n.*

Διαβάσις, trajectio, *&* trajectus, *i. e.* locus ubi trajicitur flumen, ἡ πρώτη διάβασις ἐξ Ἰταλίας Ῥωμαίων, 1, 5, 1 *&* 3. ἡ τοῦ Ῥοδανοῦ διάβασις, 3, 35, 7. 3, 39, 8 *ſq.* κατεσκήνωσαν ἐπὶ τῆς διαβάσεως (τοῦ Ἑλλησπόντου) 21

10, 7. *Adde* 10, 6, 7. *Hinc correxi* Φυλάττοντας τὰς περὶ τὸν Ἄριον ποταμὸν διαβάσεις, 10, 49, 1. *ubi, abſorpto a vocis præcedentis terminatione articulo* τὰς, erat διαβάς. *Contra*, 10, 27, 8. *ubi vulgo ſcribebatur* μετ' αὔξήσεως ἔνια καὶ διαβάσεως ἐξαγγέλλειν, *correxi* διατάσεως, *conf. Adn. ad l. c. ſed* διαθέσεως malim, *quod vocabulum vide infra ſuo loco.*

Διαβεβαιοῦν. διοριζόμενος καὶ διαβεβαιούμενος περὶ τούτων, *diſtincte & adductis rationibus, adjecta confirmatione, de his rebus agens*, 12, 12, 6.

Διαβιάζεσθαι. διαβιασάμενος τὴν ἀσθένειαν, *Fr. gr.* 34. *quod Fragm. pertinere ad Philopœmenem, jam ſupra monui in* αὐθημερόν.

Διαβιβάζειν. (*activum τοῦ* διαβαίνειν) trajicere exercitum; διαβιβάζειν εἰς τὴν Μεσσήνην τὰς δυνάμεις, 1, 20, 13. διαβιβάσαντες αὐτοὺς τὸν Πάδον, 2, 34, 5. 3, 113, 2 & 6. 4, 67, 7.

Διαβολὴ, accuſatio privata *vel* clandeſtina, denunciatio, *ſive vera, ſive falſa*; τὰ πρὸς διαβολὴν πυροῦντα καὶ κατηγορίαν, 12, 15, 9. τὸ πρᾶγμα οὐ προσδεῖ διαβολῆς, 6, 2, 8. ἐν διαβολαῖς ὤν, accuſatus *apud reginam*, 2, 11, 4. διαβολὴν πλάττειν, 4, 84, 1 & 7. προσφέρειν τινὶ, 4, 84, 7. ἐπιφέρειν, 3, 5, 4. δέχεσθαι, 4, 85. 5. αἴρε τὴν βολὴν οὖσαν ψευδῆ, 4: 86, 7. ἀπολύειν τινα τῆς διαβολῆς, 3, 5, 4.

Διαβούλιον, 1) deliberatio, conſultatio. διαβούλιον ἀναδιδόναι, ἀποδιδόναι, *vide ſupra in his verbis.* πρὸς τούτοις ἐγίγνετο τοῖς διαβουλίοις, 3, 93, 2. διαβούλιον ἄγειν περί τινος, inſtituere, 3, 20, 1. εἰσάγειν, proponere, 23, 9, 1. πολιτικὰ διαβούλια, 25, 9, 2. τὴν πλείστην δύναμιν ἐν τοῖς διαβουλίοις ὁ δῆμος μετειλήφει, 6, 51, 6. *Adde* 2, 26, 3. 29, 8. 1. 33. 1, 4. 2) decretum; ἐκυρώθη τὸ διαβούλιον, ſancitum eſt decretum, *aut* ſancita, decreta eſt ea ſententia quæ hoc ſtatuit, 5, 49, 6. οὐκ εἴασε κυρωθῆναι τὸ διαβούλιον, 23. 9, 12. αἱ κυροῦσαι τὰ διαβούλια γνώμαι, ſententiæ quæ ſanciunt decreta, *i. e.* quæ vincunt, ex quarum præſcripto fiunt decreta, 4, 24, 2. 3) concilium conſultantium; τὴν τῶν Ῥοδίων ἀντιπολιτείαν διέκρινε τὸ διαβούλιον, 29, 4, 2. συντελεσθέντος τοῦ διαβουλίου, 11, 10, 7, dimiſſo concilio, *ſed poteſt pariter verti*, peracta deliberatione. *Sic* 2, 39, 6. ἐν ᾧ τόπῳ τάς τε συνόδους καὶ τὰ διαβούλια συντέλουν.

Διάβροχος τόπος, locus aqua repletus, 5, 22, 6.

Διάγειν, 1) transducere *copias per regionem, aut* tranſduci ſinere, tranſitum dare, 22, 15, 3. *cf.* διιέναι. adminiſtrare; παντηγυρικώτερον διῆγε τὰ

τὰ κατὰ τὴν ἀρχήν, 5, 34, 3. 3) *neutraliter, per ellipſin nominis* τὸν χρόνον *vel* τὸν βίον, vitam *vel* tempus tranſigere, verſari; διῆγον ἀδεῶς, ῥᾳθύμως &c. agebant, vivebant, 1, 66, 10. 2, 5, 6. ἐν ταῖς παρωρείαις προσανέχων διῆγε, verſabatur, morabatur, 5, 17, 6. 4, 6, 3. 4) διάγεσθαι τὸν λόγον τῆς διηγήσεως, εἰς τινὰ, ſermonem, narrationem ad aliquem transferre omiſſo alio, 7, 7, 7.

Βουληθεὶς τὸ τῶν Ἀχαιῶν ἔθνος διαγαγεῖν εἰς παράκλησιν διάθεσιν τῇ Θετταλῶν, *ſic ex Bav. editum erat* 4, 76, 1. *per ſe quidem non male; nos tamen ex reliquorum codd. conſenſu* ἀγαγεῖν *adſcivimus.* διάγειν τινὰ, differre aliquem de die in diem: *hinc ex Reiskii ſententia* 15, 22, 4. *pro mendoſo* διαλεγόμενοι *ſcribendum erat* διαγόμενοι *vel* διαγαγόμενοι, *quod probabilius etiam faciunt adjecta verba* καθ' ἡμέραν.

Διαγελᾶν. διαγελώμενοι καθ' ἡμέραν *edidimus ex cod. Peireſc.* 15, 22, 4. *ubi rectius fortaſſe fuerat* διαγόμενοι *vel* διαγαγόμενοι, *quod eſt a Reiskio propoſitum.*

Διαγίγνεσθαι. 1) διαγενομένων ἐτῶν δέκα, decem annis interjectis, 2, 19, 7. 2) ἐν στρατιωτικῷ βίῳ διαγεγόνει, in militari vita conſtanter, aſſidue verſatus erat, 16, 21, 1.

Διαγινώσκειν, 1) τινὰ, dignoſcere, internoſcere aliquem ab aliis, 4, 4, 3. diſcernere, *qua de re agatur*, 6, 46, 10. 2) decernere, ſtatuere; διέγνω ποιεῖσθαι τὴν μάχην, 2, 66, 8. ὑπὲρ ἁπάντων διαγνωσόμενοι, judicaturi, 22, 7, 5. 3) *i. q.* διαναγινώσκειν, legere, perlegere, 3, 32, 2. *n.* 21, 9, 3.

Διάγραμμα, τὸ, decretum ſcriptum, edictum, 23, 10, 6. — „*ſic & Ioſephus*, 19, 5, 1.“ *Ern.*

Διαγράφειν τοὺς στρατιώτας, imperare milites, 6, 12, 6. — „*ut latine dicunt*, deſcribere milites.“ *Ern.* τοιούτων τινῶν συνθηκῶν διαγραφεισῶν, perſcriptis his pacis legibus, 1, 62, 7.

Διαγραφὴ, ſolutio, numeratio pecuniæ, & expunctio debiti; τοῦ τραπεζίτου ποιοῦντος τὴν διαγραφὴν ἑκατέρῳ τῶν κεκαταλάντων, 32, 13, 7. *n.* — „*vide Salmaſ. de Uſuris p.* 513.“ *Ern.*

Διαγρυπνεῖν τὰς νύκτας, 22, 9, 11.

Διαγωγὴ, 1) vita, vitæ ratio; ἀνεχώρησαν εἰς τὰ σφέτερα νόμιμα καὶ τὰς διαγωγὰς, 5, 106, 1. τὴν ὅλην τοῦ βίου διαγωγὴν ἐν τούτοις ἔχειν, 12, 3, 8. μετὰ τούτου τὴν πᾶσαν ἐποιεῖτο διαγωγὴν, cum hoc unice verſabatur, tempus tranſigebat, 5, 27, 3. (*conf.* διάγειν.) ἀπὸ τούτων ποιεῖσθαι τὴν διαγωγὴν, his vitam ſuſtentare, 5, 2, 10. (*Sic* τοὺς βίους διεξάγειν, 1, 71, 1.) 2) obtectatio animi, animi voluptas, 5, 75, 6. *& ſic manifeſte etiam* 3, 57, 9. *ubi parum*

parum recte Erneſtus profectum in diſcendo *interpretatus eſt. Eadem notione accipiendum nomen* ἀγωγὴ 4, 20, 10. *niſi in* διαγωγὴ *mutandum.*

Διαγώγιον, portorium, 4, 52, 5.

Διαγωνιᾶν, valde timere; *cum μὴ & ſubjunct.* 3, 105, 5. 4, 10, 3. 10, 38, 10. 11, 32, 5. *Cum accuſ.* διαγωνιάσας τοὺς Ῥωμαίους, μὴ κύριοι γένωνται, 3, 102, 10. *ſed & id ipſum, recte ſi ſpectes, vix differt a ſuperiori conſtructione, nam idem valet ac* διαγωνιάσας μὴ οἱ Ῥωμαῖοι κύριοι γένωνται.

Διαγωνίζεσθαι, acriter pugnare, *& nude*, pugnare. ἐπὶ πολὺν χρόνον διαγωνισάμενος, 1, 11, 14. 1, 58, 6. 2, 9, 5. ἐνθύμως καὶ γενναίως διαγωνίζεσθαι. 3, 115, 4. *Et in præt. paſſ. notione activa vel reciproca.* τηλικαύτας δυνάμεις ἐν θαλάττῃ διαγωνισμένας, quæ mari inter ſe pugnarunt, 1, 63, 8. διαγωνίζεσθαι πρός τινα, 2, 10, 6. 2, 20, 10. *ſic* πρὸς τὴν τοῦ ποταμοῦ βίαν, 3, 43, 7. τινὶ, 1, 28, 2. περὶ τῆς πατρίδος, 2, 35, 8. ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς, 2, 20, 10.

Διαγωνοθετῶν τινας, certaminibus implicare aliquos inter ſe, 26, 7, 7. *cf.* ἀγωνοθετ.

Διαδάκνειν τινὰ, obtrectare alicui, 4, 87, 5.

Διαδέχεσθαι, τινὰ, ſuccedere alicui, 17, 3, 6. τὰ πράγματα τινός, ſuccedere alicui in imperio, 9, 29, 1. τὴν βασιλείαν, 2, 4, 7. 4, 2, 7. 31, 12, 7. διεδέξατο παρ' αὐτοῦ τὴν ἀρχὴν, 9, 28, 8. τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν, 3, 8, 5. οἱ διαδεξάμενοι, *abſol.* ſucceſſores Alexandri, 9, 34, 11.

τὰ πεζικὰ στρατόπεδα διαδεξάμενα τοὺς ἐπζύγους, 3, 115, 4. legionarii in locum expeditorum ſuccedentes; *niſi capiendum de* receptione expeditorum per intervalla manipulorum, *ut* 11, 22, 10. διαδεξάμενος ὁ Πόπλιος διὰ τῶν διαστημάτων ἐν ταῖς σημαίαις εἴσω τοὺς ἀκροβολιζομένους.

Διάδηλος, conſpicuus, 6, 22, 3. 10, 41, 7.

Διαδιδόναι, diſtribuere, *v. c. prædam, cum dat.* 3, 76, 13. 10, 40, 10. 5, 43, 2. διέδωκεν αὐτοὺς εἰς φυλακὴν ἐπὶ τὰ τάγματα, 3, 85, 3. *n.* divulgare *famam, ſermonem;* λόγους, 1, 32, 3. 23, 2, 2. *unde* διέδωκε λόγον *correxi* 7, 16, 7. *pro vulgato olim* δέδωκε. Φήμην, 5, 39, 1. 3, 78, 8. 15, 22, 3. *Hinc* 32, 14, 7. *ubi vulgo editur* Φήμης περὶ αὐτὸν διδομένης, *utique* διαδιδομένης *aut* διαδεδομένης *legendum.* Φωνὴν, 1, 32, 6. τοῖς Δηλίοις διάδοθείσης ἀποκρίσεως παρὰ Ῥωμαίων, *i. q.* δοθείσης, edito reſponſo, 32, 17, 2. διαδοῦσα τὴν πεῖραν, *quod editum erat* 18, 11, 2. *ſervari fortaſſe poterat, eadem notione, qua* ὀιδοῦσα, *quod ex uno codice Pariſino recepimus*, experimentum ſui dedit,

dedit, edidit, in publicum edidit, 18, 11, 2. *ſed tamen id verbum hac in phraſi inſolentius.*

Διαδιδράσκειν, 15, 30, 3. διαδρὰς, 4, 81, 7. τὸν ἐνεστῶτα καιρὸν, 4, 69, 2.

Διαδορατίζεσθαι, *non* jaculari, *ut interpretatus eſt Erneſtus, ſed* protenſis haſtis pugnare, *nam adjicitur* ἐκ χειρὸς, 5, 84, 2.

Διάδοσις χώρας, agri diſtributio, 2, 23, 1. *n.* 3, 67, 6. — *Cl. Reiskius autem utroque loco reſcribit* διάβασις. *Ego vulgatum ſequor. Et* διαδοῦναι *de ejuſmodi diviſionibus publicis dicitur, &* διάδοσις *eſt ipſa diſtributio, &* διαδόσεις *portiones. V. Valeſ. ad Harpocr. in h. v.* Ern.

Διαδοχή. ἐκ διαδοχῆς καὶ κατὰ γένος, per generis ſucceſſionem, 6, 7, 6. ποιούμενοι τὴν ἐργασίαν ἐκ διαδοχῆς, per vices operi ſuccedentes, alternatim opus facientes, 5, 100, 4. 16, 33, 1. 22, 11, 7. ἐκ διαδοχῆς ταῖς ἵλαις ἐμβολὰς ποιεῖσθαι, 3, 116, 8. ἐκ διαδοχῆς τριῶν σπειραις ἐπὶ πόλιν ποιεῖσθαι τὴν ἀναχώρησιν, 8, 16, 5.

Διαδράσσεσθαι ἀλλήλων, ſeſe invicem prehendere, corripere, 1, 58, 8. *n.*

Διαδρομὴ, diſcurſio *per urbem*, 15, 30, 2.

Διαδῦναι. διαδὺς διά τινος ὑδροβρόας, 4, 57, 8.

Διαζευγνύειν, dividere, ſejungere; *Alpium juga* διαζευγνύουσι, ſejungunt *Galliam Ciſalpinam a valle quam perfluit Rhodanus*, 3, 74, 4. ἡ Μηδία διέζευκται πλείοσιν ὄρεσιν ἀπὸ τῆς ἠοῦς ἕως πρὸς τὰς δύσεις, Media multis montibus ab oriente ad occidentem diviſa eſt, 5, 44, 11. Σελεύκεια διεζευγμένη φάραγγι κοίλῃ καὶ δυσβάτῳ, profunda & prærupta valle (in duas partes) dividitur, 5, 59, 6 *n. Sic enim videntur capienda iſta verba.*

Διαζευγμὸς τῶν στρατοπέδων, disjunctio legionum, 10, 7, 1.

Διαζηλοτυπούμενοι πρὸς τὸν Σκιπίωνα, invidentes Scipioni, *Fr. hiſt.* 61.

Διαζωννύειν. συμβαίνει τοῦτον τὸν τόπον ῥάχει τραχεῖα διεζῶσθαι, ſpatium iſtud aſpero dorſo e montibus decurrente tranſverſum intercipitur, 5, 69, 1.

Διάθεσις, 1) ſtatus, conditio, ratio rei. αἱ διαθέσεις καὶ περιστάσεις τῶν πόλεων, 10, 24, 3. *n.* τοιαύτη τις ἦν ἡ περὶ τὸ ἔθνος διάθεσις, 2, 41, 3. πῶς εἰς ταύτας παρεγένοντο τὰς διαθέσεις ἐν αἷς ὑπάρχουσι νῦν, quo pacto *Romani* in eum ſtatum pervenerint quo nunc ſunt, 1, 12, 9. ἡ κατὰ τούτους μάχη τοιαύτην εἶχε διάθεσιν, 1, 27, 13. τὰ κατὰ τὴν Ἰταλ. τοιαύτην εἶχε διαθ. 3, 95, 1. χωρεῖν εἰς τὴν ἐξ ἀρχῆς διάθεσιν, ad priſtinum ſtatum, priſtinam conditionem redire, 15, 31, 5. ἄρκυος λαμβάνει διάθεσιν, habet rationem arcis, inſtar arcis eſt,

eſt, 5, 76, 2. ἀκροπόλεως διάθεσιν ἔχουσιν αἱ Ἄλπεις τῆς ὅλης Ἰταλίας, 3, 54, 2. οὐχ ὁμήρων ἔχουσι διάθεσιν, ἀλλ' αἰχμαλώτων, non obſidum loco habentur, ſed captivorum, 10, 38, 2. ἡ σύμπασα Πελοπόννησος μιᾶς πόλεως διάθεσιν ἔχει, 2, 37, 11. εἰς τὴν ἐσχάτην διάθεσιν ἦκειν, 27, 2, 3. εἰς τὴν αὐτὴν ἑλθεῖν διάθεσιν ἑαλνῳ, in eumdem caſum incidere, 28, 6, 7.

2) *Sigillatim de* adfectionibus corporis & animi *uſurpatur, ut* 3, 60, 6 *ſq.* 3, 6, 7. *Et præſertim de* morbis, *maxime de* morbis chronicis, *ut* 2, 70, 6. *n.* 8, 14, 3. *ſed Et de* aliis quibusque, *ut* 3, 7, 5. *hinc cum adjectivo*, λοιμικὴ διάθεσις, peſtis, morbus peſtilentioſus, 2, 31, 10. *Indeque ducta metaphora*, λοιμική τις πολέμου διάθεσις ἐπέστησε πᾶσι Γαλάταις, belli furor, velut peſtilens morbus, omnes Gallos corripuerat, 2, 20, 8. *De* corruptiſſimo animi ſtatu, 1, 81, 10.

3) *In rhetorum ſcholis* ἡ διάθεσις *eſt* amplificatio & exornatio *argumenti*, qua velut ad vivum depingitur res; *de qua notione vide omnino* 34, 4, 1 *Et* 3. *ibique notata. Sic* calamitates Mantinenſium a Phylarcho μετ' αὐξήσεως καὶ διαθέσεως enarratas *ait* 2, 61, 11. *Quibus ex locis probabile fit*, 10, 7, 8. *pro eo quod olim vulgatum erat*, μετ' αὐξήσεως καὶ διαβάσεως ἐξαγγέλλειν, *non* διάτασεως corrigi *debuiſſe, ſed* διαθέσεως. *Eodem denique fortaſſe pertinent illa* ἐκκλησιαστικαὶ καὶ παραστατικαὶ διαθέσεις, *quarum mentio fit Fr. gr.* 38.

Δίαιμος. πτύσμα δίαιμον, ſputum cruore permiſtum, 8, 14, 5.

Διαίρειν, (*a* διαίρω) trajicere, 1, 60, 8. 5, 109, 2. 10, 42, 1. τὸν πόρον, 1, 37, 1. τὸν κόλπον, 5, 16, 5. εἰς τὴν Σαρδόνα, εἰς τὴν Σικ. *&c.* 1, 24, 6. 1, 39, 1. 1, 46, 6. 4, 44, 3. *&c.*

Διαιρεῖν, (*a* διαιρέω) dividere. δίχα διαιρεῖν, 3, 92, 1. 7, 4. 2. διαλόντες εἰς δύο μέρη τὴν δύναμιν, 1, 18, 2. 1, 26, 5. τοὺς ἱππεῖς διελὼν ἐφ' ἑκάτερα, προέστησε τοῖς κέρασι, *ex lectione cod. Bav.* 3, 72, 9. τὸ Λιλύβαιον ἀκρωτήριον διαιρεῖ τὸ Λιβυκὸν καὶ τὸ Σαρδῷον πέλαγος, 1, 42, 6.

In paſſ. ὁ χρόνος αὐτῷ τῆς ἀρχῆς μάλιστά πως διῃρητο, dimidium fere tempus magiſtratus illius præterierat, 4, 37, 2. βακτηρίαι διῃρημέναι εἰς ἴσα μέρη, 10, 44, 3. *n.*

In med. διαιρεῖσθαι, διαλέσθαι, partiri inter ſe, 1, 7, 4. 7, 4, 2.

Διαίρεσις, 1) diviſio, partitio, ἐποιήσαντο συνθήκας πρὸς ἀλλήλους ὑπὲρ διαιρέσεως τοῦ τῶν Ἀχαιῶν ἔθνους, ſocietatem inter ſe inierunt de dividendis, de partiendis inter ipſos civitatibus Achæorum, 2, 43, 10. *n.* (*conf.* καταδιαιρεῖσθαι

σθαι) 3, 2, 8, 9, 34, 6. διαίρεσις τῆς χώρας, divisio agrorum, 3, 40. 9. (ut διάδοσις.) τὰς διαιρέσεις συσσώζειν, distinctiones orationis servare in legendo, 10, 47, 10.

2) ἐκ διαιρέσεως, punctim. τῇ μαχαίρᾳ ἐκ καταφορᾶς καὶ διαιρέσεως ποιεῖσθαι τὴν μάχην, 28, 13, 7. *ubi vide Adnot. Fr. gr.* 107. a.

Δίαιτα, ἡ. ἡ κατὰ τὴν δίαιταν ἐπιμέλεια, cura disciplinæ, 1, 59, 12. τὸ καθ' ἡμέραν τὴν δίαιταν ποιεῖσθαι ἐπὶ τῶν πυλώνων, in statione ad portam per totum diem morari, 4, 18, 2.

Διαιταρτεῖν τὴν κακοπάθειαν, laborem tolerare, 37, 3, 4.

Διαιτατέχειν, (*i. q.* κατέχειν) 1) tenere, habitare *regionem*, 2, 17, 5. 2) in potestate retinere, τὴν ἀρχήν, regnum, 8, 70, 3. *portum*, *urbem*, 4, 55, 6. 22, 4, 7. 3) cohibere, coërcere, τὰς ἐπιβολάς τινος, conatus alicujus, 2, 51, 2. τὴν ἐπιφορὰν τῶν ἐχθρῶν, 6, 55, 2.

Διαιτᾶσθαι ἐσχάτως, ad extrema redactum esse, 1, 24, 2. ἑτοίμως, paratum esse, 3, 13, 3. ἀσθενῶς, debilem, 1, 19, 1. εὐλαβέστερον πρός τι, cautius versari in aliqua re, 1, 18, 1. Φιλοτίμως πρός τι, cum summo studio pro aliqua re laborare, 4, 32, 1. *Et sic cum aliis fere quibusvis adverbiis, quæ statum aliquem aut affectionem sive corporis sive animi significant; velut* ἀφυῶς, εὐφυῶς, ἀηδόμως, οἰκείως *&c. quæ vide suis locis.*

Διαιτᾶσθαι κενοῖσθαι τὴν ἐπίνοιαν, frustra, 2, 50, 5. διαιτᾶσθαι προῖσθαι τὸν χρόνον, 3, 70, 10.

Διακινδυνεύειν, prælio rem committere, prælio cernere, 1, 11, 12. 1, 19, 7. 1, 26, 2. 2, 32, 11. 3, 89, 2. περὶ τῶν ὅλων, 2, 18, 7. τοῖς ὅλοις, 2, 26, 6. ἐλοσχερῶς, 2, 32, 5. ἐκ παρατάξεως, 2, 26, 8.

Διακλέπτειν, subripere. μηδὲν διακλάπῃ, 2, 62, 11.

Διακλείειν τινὶ τὰς χορηγίας, 1, 82, 13. διακλείειν τινα, intercludere aliquem, 3, 60, 12. a. (*ubi vulgo omnes* διακεκλικότων, *pro* διακεκλεικότων) ἀπὸ τῶν οἰκείων νεῶν, 16, 6, 4. ἀπὸ τῆς χώρας, 1, 73, 6. ἀπὸ τῆς παρεμβολῆς, 10, 32, 4. *Et cum nudo genit.* διακλείειν τινὰ τῆς ἐπανόδου, intercludere aliquem reditu, 5, 51, 10. 5, 52, 4. τὸν αὐχένα ἡ πόλις διακλείει κυρίως, prorsus interseptt, 4, 56, 5. διακλείεσθαι ἀπ' ἀλλήλων, secludi, discludi a se invicem, 10, 6, 2. διακλεισθέντες, 20, 6, 8.

Διακλίνειν, τῆς ἀγορᾶς, declinare de foro, excedere, subducere se de foro, 11, 9, 8. διακλίναντας ἀπὸ τῶν πυλῶν, postquam a porta in diversa abierunt, 6, 41, 11. διακλίνειν τὰς καταγραφάς, declinare delectum militum, ad nomina non respondere, 35, 4, 6. διακεκλικότας τὴν φυγήν, per fugam delapsos *interpretatur Ernestus, parum recte;*

com-

commodius Casaub. qui e fuga declinassent; *proprie*, qui devitassent fugam, *i. e.* in fugam se pelli non passi essent, 11, 15, 5. *n.* *Absolute*, βραχὺ διακλίνας, leviter declinans, avertens se in alteram partem, paululum secedens, 7, 11, 1.

διακεκλικότων 3, 60, 12. *cum Reiskio in* διακεκλεικότων *mutandum putavimus.*

Διακολυμβᾷν, transnatare fluvium, πρός τινα, 5, 46, 8.

Διακομιδὴ, ἡ, *active*, trajectio, transvectio; τῶν θηρίων, 3, 45, 6. τῆς λείας, 4, 10, 4.

Διακομίζειν, τὴν δύναμιν διὰ τῶν στενῶν, transducere, 3, 94, 5. transvehere, trajicere *copias per fluvium*, 5, 46, 12. 5, 48, 8. διακομίζεσθαι, transvehi, trajicere, *mare vel fluvium*, 1, 23, 1. 3, 42, 8. 3, 46, 10.

Διακονία, ἡ, ministerium, & *per metonym.* ministri, famuli, 15, 25, 4. *minus late patet quam* ὑπηρεσία, *ibid.*

Διάκονος, famulus. οἱ διάκονοι *fercula adponunt in epulis*, 31, 4, 5.

Διακοπὴ, ἡ, intercisio, interruptio, 10, 10, 13.

Διακόπτειν τοὺς δεσμοὺς, præcidere, rumpere vincula, 3, 46, 8. τὰς διαλύσεις, abrumpere, impedire, 1, 69, 5. 17, 9, 4. τὴν συμμαχίαν, 4, 36, 2. τὰς συνθήκας, 18, 25, 3. τὴν ἐπιβολήν τινος, conatum alicujus frangere, 28, 11, 14. διακόπτειν τοὺς μοχλοὺς, distringere, 7, 18, 2. 7, 16, 5. 8, 30, 12. 8, 31, 9. τὰς πύλας, 7, 18, 6. τὴν χιόνα, pertundere, 3, 55, 1 *sq.* & *vs.* 4 *sq.* τὴν τῶν πολεμίων τάξιν, perrumpere, 3, 74, 4. 3, 115, 6. *torrens* διακόπτει, perrumpit *loca*, 4, 41, 9.

διακόπτεσθαι, cædi, concidi, 2, 30, 7. *i. q.* κατακόπτεσθαι, *ibid. vs.* 9.

Διακόρως ἔχειν ὑπέρ τινος, — „satietate alicujus rei defessum esse." *Ern.* *At ista scriptura*, εἰ μὲν οὖν διακόρως ἔχουσιν, 26, 2, 9. *ex Vrsini est ingenio, cum* διαφόρως *darent mssti, quod in* ἀδιαφόρως *fuerat mutandum, ut docui in Adn. ad l. c.*

Διακοσμεῖν, aciem instruere, κατὰ τὰς εἰθισμένας τάξεις διακοσμήσαντες τοὺς πεζοὺς, 2, 28, 2.

Διακούειν, *cum acc. rei*, (*i. q.* ἀκούειν) 1, 32, 2. τί τινος, audire, cognoscere aliquid ex aliquo, 2, 50, 5. 9, 25, 4. *Cum nudo gen. pers.* ὑπερηφάνως αὐτῶν ἤκουε, 2, 7, 7. *Cum gen. rei;* διακούσαντες τῶν λεγομένων, 6, 58, 7. 17, 8, 6. *Cum* περὶ; περὶ τῶν ἐνεστώτων, 3, 15, 4.

Διακρίνεσθαι. διακριθῆναι πρός τινα, acie decernere cum quo, 2, 22, 11. περὶ τῶν ὅλων, 3, 111, 2. πρῶτοι διεκρίθησαν, primi finem fecerunt pugnandi, e pugna discesserunt, *an* decreverunt rem? 1, 28, 6. *n.*

ἐπὶ Ῥωμαίων διακριθῆναι τινὶ περὶ τῶν ἀντιλεγομένων,

arbitris Romanis disceptare cum aliquo res controversias, 18, 35. 4. 22, 27, 1.

Διάκρισις πρὸς ἀλλήλους, discertatio, 18, 11, 3.

Διακωλύειν τὸν εἴσπλουν, impedire introitum, opponere se ne quis introeat, 1, 44, 4. τοὺς ἀποβαίνοντας, 3, 19. 4. i. q. κωλύειν τὴν ἀπόβασιν, 3, 18, 12.

Διαλαγχάνειν, sortiri inter se, sorte inter se dividere; *cum accus.* 6, 33, 5.

Διαλαλεῖν, loqui, fermocinari; τινὶ περὶ διαλύσεως, 1, 85, 2. διαλαλοῦντες ἐν ἀλλήλοις, 9, 32, 1. πρὸς ἀλλήλους, 23, 9, 6.

Διαλαμβάνειν. 1) *i. q. simplex* λαμβάνειν, sumere, in manus capere; ὅταν τὴν ἀσπίδα καὶ τὸν θώρακα καὶ τὸ κράνος διαλαμβάνῃ. 11, 9, 5. *de quo tamen loco vide quae monui ad* 2, 33, 5. *T.* V. *p.* 420.

2) intercipere, praecludere; διαλαμβάνειν τάφρῳ καὶ χάρακι τὰ μεταξὺ τῶν στρατοπέδων, 5, 99, 9. Φυλακαῖς τὰ διαστήματα, τὰς ὁδούς, *&c.* 1, 18. 4. 1, 75, 4. 4, 67, 8. 5, 46, 3. *Eodem pertinet* οἱ διειληφότες τὰς ἐνέδρας, 8, 16, 7. qui in insidiis erant dispositi, qui loca insidiis apta passim (alii hunc locum, alium alii) ceperant, *ut interpretatus sum in Adn. ad* 2, 33, 5. *T.* V. *p.* 420. *aut*, qui viam insidiis interceperant.

3) *de mentis operatione*; perpendere, cogitare, deliberare. μὴ διειληφότας τί διαφέρει *&c.* 3, 6, 6. διελάμβανε μετὰ τούτων τί δεῖ ποιεῖν, 4, 25, 1. συνήρευε μετὰ τούτων, καὶ διελάμβανε περὶ τῶν ὅλων, 18, 28, 1. cogitando discernere, statuere, judicare; διαλαμβάνειν σαφέστερον ὑπέρ τινος, 2, 42, 7. κατὰ τὰς αὐτῶν ὁρμὰς καὶ κρίσεις διαλαβόντας, 4, 5, 10 διέλαβον τὴν τοῦ στρατηγοῦ σιωπὴν οὐ δεῆσαι θεῖναι, 6, 41, 2. διαλήψεσθαι τὸν καιρὸν αὐτὸς, de tempore se statuturum, justum tempus se selecturum, 15, 5, 2. ὀρθῶς διαλαμβάνειν περὶ τῶν ἐνεστώτων, 15, 17, 5. ὡς περὶ πολεμίου διελάμβανε τοῦ Φιλίππου, hostem judicavit Philippum, 15, 23, 6. διέλαβε ἀποστέλλειν, statuit mittere, 30, 9, 2.

Διαλγεῖν, *cum dat.* dolere aliquid, 4, 4, 2.

Διαλέγειν, deligere, seligere, 5, 8, 8. 6, 12, 6. 6, 21, 7. 10, 40. 10. 10, 46, 4.

διαλέγεσθαι, Φοινικιστὶ, Punice loqui, 1, 80, 6. τοῖς θεοῖς, cum diis colloqui, 10, 5, 5. διαλεχθέντας αὐτοῖς, *pro* ἀλλήλοις, 15, 9, 1. (*ubi* ἐν αὐτοῖς *praeter necessitatem voluit Reisk.*) διαλεγόμενοι *vulgo editum erat* 15, 22, 4. *pro* διαγελάμενοι, *aut pro* διαγόμενοι *vel* διαγαγόμενοι.

Διάλειμμα, intervallum *temporis*; διαλείμματα ποιῶν τῆς ἐξαποστολῆς, 1, 66, 2,

Διαλείπειν. χρόνον οὐδένα διαλιπόντες, statim, 5, 107, 6.

πεντή-

πεντήκοντα διαλείποντες πόδας, 6, 30, 1.

Διαλεκτος, ἡ. εἰδέναι τὰς ἑκάστων διαλέκτους ἀδύνατον, 1, 67, 9. 1, 80, 8. *de lingua Punica*, 1, 80, 6. *de latino ſermone*, 3, 22, 3. *de græco*, 40, 6, 3 *ſq.*

Διάλεξις. κατὰ τὰς τῶν πολλῶν διαλέξεις *vulgatum erat* 6, 6, 10. *pro quo cum Reiskio* διαλήψεις *poſui. Vide Adn.*

Διαλεύειν. *An* διέλευσαν *legendum, i. e.* (veluti lapidibus) obruerunt, *pro* διέλυσαν, 18, 29, 11?

Διαλογιστέον, cogitandum, ſtatuendum; περὶ τῆς Ἀθηναίων πολιτείας, 6, 44, 1. *cf.* διαλαμβάνειν & διάληψις.

Διάληψις, 1) opinio, ſenſus, ſententia, judicium. ἡ τῶν πολλῶν διάληψις, 2, 50, 11. 3, 4, 6. 6, 6, 10. *n. ubi vulgo* διαλέξεις, *mendoſe.* οὐκ ἀσφαλεῖς διαλήψεις, οὔτ' ἀποφάσεις, 4, 2, 3. τίνα χρὴ διάληψιν ποιεῖσθαι περὶ τούτου, 3, 64, 5. οὐκ ἐκ τῶν κατὰ λόγον, ἀλλ' ἐκ τῶν συμβαινόντων ποιεῖσθαι τὰς διαλήψεις, 21, 5, 6. ἡ περὶ θεῶν διάληψις, 6, 56, 6. ἀκολουθοῦντες ταῖς ἰδίαις διαλήψεσιν, ſuam ſententiam, ſuum ſenſum, ſuum judicium ſecuti, 30, 17, 3. τὴν περὶ τῶν ὅλων ἐποιήσαντο διάληψιν τοιαύτην, de ſumma rerum hoc modo ſtatuerunt, judicarunt, 22, 27, 1.

2) mentis conſilium, animi decretum, id quod nobiſcum ſtatuimus, inſtitutum; κρίσεις καὶ διαλήψεις, 3, 6, 7. ἐπιβολαὶ καὶ διαλήψεις, 3, 7, 7. αἱρέσεις καὶ διαλήψεις, 3, 31, 8. ἐπὶ τούτων διαλήψεων ἦσαν, 2, 46, 5. μένειν βεβαίως ἐπὶ τῆς ἐξ ἀρχῆς διαλήψεως, 3, 89, 2. 3, 103, 6. οἱ τοιαύτας ἔχοντες διαλήψεις, qui ita animati ſunt, 15, 10, 7. διαλήψεις ἀμεταθέτους ἔχοντας, 30, 17, 2. τὸ τέλος τῆς διαλήψεως, finis conſilii, extremus ſcopus quem reſpicit, conſilium noſtrum & quo tendit, 2, 56, 16. αἱ ὁλοσχερεῖς διαλήψεις, univerſum inſtitutum *ſcriptoris*, 8, 13, 3.

3) ἐκ διαλήψεως, punctim *ferire;* ubi pugnans adverſarium haſta vel gladio, recta in eum intento, intercipit, atque ita eum ferit; οὐκ ἐκ καταφορᾶς, ἀλλ' ἐκ διαλήψεως ὀρθαῖς χρώμενοι ταῖς μαχαίραις, πρακτικοῦ τοῦ παντήματος περὶ αὐτὰς ὑπάρχοντες, τύπτοντες εἰς τὰ στέρνα καὶ τὰ πρόσωπα, 2, 33, 6. *ubi vide Adnotata.* πατάξας τῷ ὁράτι καιρίως, καὶ προσενεγκὼν τῷ σαυρωτῆρι πληγὴν ἄλλην ἐκ διαλήψεως, 11, 18, 4. ὧν δὲ συντρίβοντες τὰς σαρίσσας, αὐτοῖς τοῖς ἐκείνων κλάσμασιν ἐκ διαλήψεως τύπτοντες αὐτῶν ταῖς ἐπιφορατίσι τὰ πρόσωπα καὶ τοὺς γυμνοὺς τόπους, 16, 33, 4. *n. De iſto uſu hujus vocabuli, qui difficultatis nonnihil ac dubitationis habet, adſcribere non gravabor quæ paulo uberius, quam alias ſolitus*

solitus est, adnotavit Ernestus: „Ut opinor, est *cominus;* (ait) cum is, qui ferit, est intra ictum cæsim pugnantis, ipse autem brevibus ictibus punctim ferit & tundit velut acceptum in manus; unde, qui ἐκ διαλήψεως uti gladiis dicuntur, sunt συνδιαλαβόντες hostem εἰς χεῖρας, *accepto in manus hoste*, ut habet recte editio prima, non συνδραμόντες, 2, 33, (5.) Non bene Casaubonus vertit *subinde*, (2, 33, 6.) nec Küsterus apud Suidam, ubi locus 2, 33: a Suida profertur, sed sine interpretatione, *repetitis ictibus:* nam id separatim expressit Polybius, πληγὴν ἐπὶ πληγῇ φέροντες. Hanc explicationem nostram puto esse facillimam & verbo reique aptissimam; a qua non multum discrepat Reiskiana, si eam bene cepi." —

Διαλλάττειν, differre, abesse; τούτῳ μόνῳ διαλλάττει ἡ σύμπασα Πελοπόννησος τοῦ μὴ μιᾶς πόλεως διάθεσιν ἔχειν, τῷ μὴ τὸν αὐτὸν περίβολον ὑπάρχειν &c. 2, 37, 11.

Διαλογισμὸς, cogitatio, ratiocinatio. τοιούτοις χρώμενος διαλογισμοῖς, hæc secum reputans, 3, 17, 8. τοῦ πράγματος αὐτῷ κατὰ νοῦν καὶ κατὰ τοὺς ἐξ ἀρχῆς διαλογισμοὺς προκεχωρηκότος, 17, 10, 3.

Διαλύειν, 1) dissolvere, disjungere. διαλύειν τὸ ἔθνος, dissolvere gentem, nempe fœdus & societatem, quæ inter civitates interedit, 4, 60, 6. & *in pass.* κατὰ πόλεις διαλυθέντος τοῦ ἔθνους, 2, 40, 5, διαλύειν τὰς οἰκήσεις, demoliri domos, 4, 65, 4. *Sic in passivo, de agmine*, διαλελυμένοι ὄντες ἐν πορείᾳ, interrupto, sparso agmine, solutis ordinibus iter facientes, 4, 12, 11, διαλελυμένος ἀνάπλους, navigatio navibus non junctim & instructa acie, sed sparsim, nullo ordine, soluto ordine incedentibus, 16, 2, 6. *n.*

2) dimittere; τὸ ξενολόγιον, milites mercenarios, 31, 25, 7. τὰς δυνάμεις εἰς παραχειμασίαν, copias in hiberna dimittere, 3, 99, 9. 4, 66, 6 & 8. *Et neutraliter s. reciproce*, digredi, discedere; διέλυσαν εἰς τὰς ἰδίας ἕκαστοι πόλεις, 23, 9, 14. *quod alias verbo passivo exprimi solet; ut*, τότε μὲν διελύθησαν, 4, 86, 1. 10, 17, 8. *Idem vero verbum passivum* διαλύεσθαι *latine etiam in passivo interpretati sumus* 5, 25, 6. τῶν δὲ οἰομένων δεῖν διαλύεσθαι, aliis censentibus dimittendas esse: *ubi tamen non male fortasse Casaubonus aliam expresserat verbi significationem*, cum alii auctores essent, ut motum hunc compesceret; *poterat pariter dicere;* ut in gratiam cum eis rediret. *Sic in medio genere, quod dicunt grammatici, poni ibi solet, ubi hoc verbum fuerit intelligendum. Vide paulo inferius.*

3) dirimere litigantes, & inter

inter ſe conciliare; διαλύειν τινὰς ἐκ τῆς προγενημένης διαφορᾶς, 1, 87, 4. 6, 13, 6. διαλύειν τινὰ πρὸς τινά, 5, 68, 7. 5, 93, 1. διαλύειν τὴν ταραχήν, ſedare tumultum, 5, 15, 5.

4) diſſolvere *vel* dirimere negotium *aut* conſilium, *i. e.* impedire; *ſic* διαλῦσαι τὸ βοηθεῖν *eſt* impedire ne mittatur auxilium, 29, 9, 3.

5) ſolvere, diſſolvere debitum; *ſic* διαλύειν τὰ προσοφειλόμενα τῶν ὀψωνίων, 1, 69, 3. 1, 72, 6. τὰ ὀψώνια, 1, 69, 8. τὰς σιταρχίας, 5, 50, 2. τὸ χρέος, 32, 13, 4. τὴν Φέρνην, 32, 8, 4.

6) *ſingularis prorſus uſus hujus verbi obtinet* 18, 29, 12. παρ' ὀλίγον διέλυσαν τὸν ἄνθρωπον, *ubi* enecare *interpretatus eſt Erneſtus, Caſaubonus* ſpiritum homini elidere; *ſi modo vera ibi ſcriptura, de qua dubitare utique licebit, quamquam certa emendatio aut ſatis commoda adhuc mihi non ſuccurrit.*

διαλύσασθαι, *in verbo medio, uſurpatur* 1) *notione* dimittendi copias, *ſicut activum* διαλύειν, 31, 25, 5. *ſed* 2) *potiſſimum & frequentiſſime de* diſſolutione belli *& de* pacis compoſitione; διαλύσασθαι τὸν πόλεμον, 2, 7, 10. 5, 103, 3. τὰς ἔχθρας, 3, 12, 5. διαλύσασθαι πρός τινα, pacem facere cum quo, 4, 9, 5. 4, 17, 6. *in gratiam redire, ignoſcere, veniam* dare alicui, 11, 26, 3. 11, 29, 12. *qua notione idem verbum capiendum videtur loco paulo ante ad num.* 2. *citato,* 5, 25, 6. *ubi pariter ut* 11, 29, 12. *duo hæc junguntur,* διαλύεσθαι *&* μὴ μνησικακεῖν.

Διαλυμαίνεσθαι τὰς ἐπιβολὰς τινός, irrita reddere conſilia, evertere conatus alicujus, 5, 111, 4,

Διάλυσις, ἡ, 1) diſſolutio belli, & pacis compoſitio, 1, 84, 11. 1, 85, 2. 1, 88, 2. 5, 102, 2 *ſq.* 5, 107, 5. 21, 8, 1 *&* 3 *&* 5. *Et eadem notione* αἱ διαλύσεις, 1, 17, 1. 5, 102, 4 *&* 8. 5, 103, 2. 5, 105, 2. 5, 107, 5. 21, 8, 6. *Sed* αἱ διαλύσεις *in plur. commode ſubinde* conditiones pacis *intelligentur.*

2) diſſolutio, everſio imperii; ἐπὶ διαλύσει πάντων τῶν δυναστῶν, ad evertendos, tollendos omnes tyrannos, 21, 9, 2.

3) διάλυσιν, 1, 68, 10. (*in illa phraſi* εἰς ἀδύνατον ἐκβάλλοντες τὴν διάλυσιν) *non ſine veri ſpecie Gronovius intellexit* ſtipendiorum ſolutionem. *Vide Adnot.*

Διαλύτρωσις τῶν αἰχμαλώτων, redemtio captivorum, 6, 58, 11. 27, 11, 3.

Διαλωβᾶσθαι τὰ ἐν τῷ ἱερῷ ἀναθήματα, corrumpere, mutilare, 11, 4, 1.

Διαμαρτάνειν. εἰ μὴ διήμαρτον, niſi eos ratio fugiſſet, 10, 30, 3.

Διαμαρτύρεσθαι, cum μὴ & infinitivo; omisso casu personæ, (qui adjicitur ad ἐπιμαρτύρεσθαι, quod vide;) obtestari, per deum hominumque fidem monere aliquem ne hoc faciat; v. c. τοῦ Ξανθίππου διαμαρτυρομένου μὴ παρεῖναι τὸν καιρὸν, 1, 33, 5. πολλὰ τῶν κυβερνητῶν διαμαρτυραμένων μὴ πλεῖν &c. 1, 37, 4. Sic 3, 15. 5. Et nude, πολλὰ διαμαρτυρομένου καὶ κωλύοντος τοῦ Λευκίου, 3, 110, 4. Rursus sequente ἐπὶ τῷ; ἐγκαλῶν καὶ διαμαρτυρόμενος ἐπὶ τῷ τετολμηκέναι, 5, 57, 2. ubi tamen illud ἐπὶ τῷ τετολμ. non tam a διαμαρτυρόμενος pendet, quam ab uno ἐγκαλῶν; & καὶ διαμαρτυρόμενος veluti per parentheſin intelligendum, deûm hominumque fidem obteſtans.

Διαμῆσθαι, διαμησάμενος τὴν χιόνα, effoſſa egeſtaque nive, 3, 55, 6.

Διαμάχεσθαι τοῖς πολεμίοις ῥᾳθυμέντως, 1, 45, 7. πρός τινα, 1, 51, 9. 2, 34, 14. Et abſol. 1, 57, 1. Hinc, quoniam 10, 6, 5. codices omnes dant ἄθρους δὲ μάχεσθαι, ubi importuniſſima erat δὲ particula, non eſt dubitandum, ἄθρους διαμάχεσθαι debuiſſe illos dare, atque ita adeo corrigendum.

Διαμένειν ἐν ἑαυτῷ, ſui potentem manere, non dejici de ſtatu mentis, 10, 40, 6. ἐπὶ τῶν αὐτῶν, in eodem ſtatu manere, 1, 18, 6. Abſol. ἐκείνην τὴν ἡμέραν διέμειναν, 3, 42, 9. ſcil. ἐνταῦθα, ut eſt ibid. vs. 7. χιὼν διαμεμενηκυῖα ἐκ τοῦ πρότερον χειμῶνος, 3, 55, 1. Quod vulgo ex mſstis editum erat, οἱ μὲν αὐτῶν, εὐθέως διαμένοντες, ἀτάκτως ἐποιήσαντο τὴν ἀποχώρησιν, 4, 12, 11. in διαβαίνοντες mutavi cum Reiskio.

Διαμετρεῖν. τὰς ῥύμας διεμέτρησαν, vias dimetiuntur, 6, 41, 8. Et verbo medio, notione activa; διαμετροῦνται τὴν περίστασιν τῆς σκηνῆς, 6, 41, 3.

Διάμετρος, ἡ. κατὰ διάμετρον ἀλλήλοις κείμενα, e diametro oppoſita, 4, 39, 1. Et brevius: ἡ κατὰ διάμετρον μοῖρα τοῦ οὐρανοῦ, punctum cœli e diametro oppoſitum, 9, 15, 9.

Διαμιλλᾶσθαι τοῖς θυμοῖς, ira certare cum aliquo, furorem intendere, 1, 81, 9. πρὸς τὰ μειράκια διαμιλλώμενος ἐν τοῖς ὅπλοις, 16, 21, 6.

Δίαμμος γῆ, arenoſa terra, 34, 10, 3.

Διαμφισβητεῖν πρός τινα περί τινος, contendere, diſceptare, 28, 9, 6. τὰ ἀμφισβητούμενα, res controverſæ, 12. 16, 4.

Διαναγινώσκειν, legere, perlegere, 31, 21, 9. 31, 22, 1. pro quo alibi brevius διαγινώσκειν dicit, quod vide ſuo loco.

Διαναπαύειν τὴν δύναμιν, requiem dare militibus, 5, 6, 6. 10, 29, 1.

Δια-

Διανάστασις, ſurrectio; **κατὰ τὴν διανάστασιν**, dum ſeſe humo erigebant, 3, 55, 5. ſurrectio ex inſidiis, 5, 70, 8. *n. Conf.* **διανιστάναι.**

Διαναυμαχεῖν, navali prælio rem cernere, 1, 26, 2. *Cum dat.* **τοῖς Ῥωμαίοις**, 5, 109, 2. *conf.* **διακινδυνεύειν.**

Διανέμειν, diſtribuere, 3, 17, 10. *In verbo med.* **διανέμασθαί τι**, dividere, partiri aliquid inter ſe, 27, 16, 4. *&* **διανεμασθαί τι πρός τινα**, partiri aliquid cum alio, 2, 45, 1.

Διανεμητικὸς τοῦ κατ' ἀξίαν ἑκάστοις, qui ſuum cuique tribuit, 6, 6, 10.

Διανεύειν τι, (*i. q.* **ἐκκλίνειν**) vitare, declinare al quid, 1, 23, 8. *Aliud eſt* **συνδιανεύειν.**

Διανιστάναι. *In aor.* 2. **διαναστὰς ἐκ τῆς νεώς**, erigens ſe, ſurgens de ſede in navi, (*nam navi non eſt egreſſus*) 17, 1, 6. *ubi* **ἐκ τῆς νεὼς** *eo referri poteſt, quod e navi cum Tito ſit collocutus; ſed commodius fortaſſe fuerit, ſi ſic diſtinguatur oratio,* **διαναστὰς, ἐκ τῆς νεὼς οὐκ ἔφησαν ἀποβήσεσθαι.** *Certe* 17, 4, 1. *non eſt* **διαναστὰς ἐκ τῆς νεώς, ſed ἐπὶ τῆς νεώς.** *Sigillatim uſurpatur de* ſurgentibus *vel* coorientibus ex inſidiis, **διαναστάντες ἐκ τῆς ἐνέδρας**, 3, 74, 1. 8, 22, 5. *&nude* **διαναστάντες**, 2, 25, 8. 16, 37, 7. **διαναστάντες ἐπὶ τοὺς προπεπτωκότας**, 5, 13, 6.

Διανοεῖσθαι. *Abſol.* acute cogitare, prudentia conſilia capere; **διανοεῖσθαι καὶ στέξαι τὸ κριθὲν δυνατὸς**, 4, 8, 2. **μετά τινος**, deliberare cum quo, 3, 41, 8. 3, 85, 6. *Et nude*, **διανοούμενος πῶς χρήσεται τοῖς τόποις**, deliberans ſecum, 3, 93, 2. *Et cum infinit.* conſilium capere aliquid faciendi; **ἐπενοοῦντο ἐφέλκειν τοὺς ἵππους**, 3, 43, 4.

Διάνοια, ἡ, cogitatio **Φέροντες ἀεὶ τῇ διανοίᾳ τὸ λεγόμενον ἐπί τι τῶν προειρημένων**, 3, 36, 7. *n.* **διανοίᾳ συνδιανεύειν καὶ συρρέπειν εἰς τοὺς τόπους**, 3, 38, 5. **Φέρειν ἐπὶ τῇ διανοίᾳ τὸ λεγόμενον**, 3, 38, 4. *n. ubi diſecta utique aut alias corrupta videtur oratio.*

Διανύειν, permeo, pervadere; **τὴν χώραν**, 3, 86, 9. **τὰς δυσχωρίας**, 3, 51, 9. **ἱκανόν τινα τόπον**, 5, 48, 2. *Et abſol.* **τριταῖος ἀπὸ τῶν κρημνῶν διανύσας** (*ſcil.* **τὴν ὁδὸν,**) **ἥψατο τῶν ἐπιπέδων**, 3, 56, 1. 4, 70, 5. *Cum præpoſitionibus:* **διανύσας εἰς τὰς ὑπερβολὰς.** (*intelligendo rurſus τὴν ὁδὸν,*) 3, 53, 9. **ἐπὶ τὸ προκείμενον**, 5, 80, 3. **πρὸς τὴν πόλιν**, 2, 54, 6.

Διάνυσμα, τὸ, τῆς πορείας, confectio itineris, tempus intra quod confici iter poteſt, 9, 13, 6. *n.* **διάνυσμα ἡμερήσιον**, iter aut negotium quodlibet quod intra unius diei ſpatium confici poteſt, ad quod conficiendum requiritur unius diei ſpatium, 9, 14, 8. **τὰ διανύσματα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ**

τὰ θάλατταν, itinere & negotia quævis, quæ terra aut mari peraguntur, 9, 15, 3.

Διαπατεῖν, conculcare, calcando pertundere *nivem*, 3, 55, 2. τὰ ἕλη διαπεπατημένα εἰς βάθος, paludes ad magnam altitudinem conculcatæ.

Διαπέμπειν, mittere trans *mare*. ἕτερον στρατηγὸν ἔμελλον διαπέμπειν εἰς τὴν Ἰβηρίαν, 35, 3, 6.

In verbo medio præsertim usurpatur; διαπέμπεσθαι, nuncios mittere *ad agendum de aliqua re, ad petendum aliquid;* πρός τινα, 1, 16, 5. 1, 19, 7. 4, 34, 3. 6, 58, 2. 21, 10, 2. πρός τινα περὶ βοηθείας, 5, 72, 1. εἰς τὴν πόλιν, 1, 18, 7. ὄνοι διεπέμποντο διὰ τοῦ θεάτρου, traducebantur per theatrum, 12, 13, 11.

Διαπερᾶν, transire *fossam*, 11, 18, 4.

Διαπιμπράναι, cremare. διαπρῆσαι τὰς ναῦς, 22, 26, 30. 31, 12, 11.

Διαπίπτειν, 1) elabi, evadere, *absol.* 1, 75, 6. πρός τινα, 4, 86, 4. εἰς τόπον, 1, 34, 11. 20, 11, 4. διὰ τῶν διωκόντων, 11, 17, 4. 2) dilabi, diffugere, 8, 28, 5. *ubi* οἱ διαπίπτοντες *non sunt* qui in eos incidissent, *sed* qui diffugissent. 3) excidere, *v. c.* ausu, spe. διαπεσὼν τῆς προθέσεως, si excidisset proposito, 10, 8, 9. τοῦ καιροῦ διέπεσε, opportuno tempore aberravit, 9, 18, 5. *conf.* ἀποπίπτειν. *Et inversa constructione*, ἡ ἐλπὶς, ἡ προσδοκία διέπεσεν, spes, exspectatio fefellit eos, ad irritum cecidit, 24, 5, 18. διαπεσούσης αὐτῷ τῆς ἐπιβολῆς, 5. 26, 16. 5, 92, 7. *Fr. gr.* 35. τὰ κατὰ τὴν βοήθειαν διέπεσε τοῖς βασιλεῦσι, 29, 10, 5.

Mendose 12, 15, 5. *vulgatum erat* πᾶσι διαπίπτειν, *pro* πᾶσι διαπιστεῖν. *cf. Adn. Pariter mendose* διέπεσαν οἱ νεανίσκοι πρὸς τὸν στρατηγὸν 32, 9, 5. *pro* διέσπευσαν *vel* διήνυσαν, *vel* διέπραξαν. εἰς τὴν πρὸς Ῥωμαίους ἀλλοτριότητα διαπεσόντας *ex ing. edidit Casaub. pro* διεμπεσόντας, 38, 1, 4. *n.*

Διαπιστεῖν, *i. q.* ἀπιστεῖν, 1) non credere; διηπίστει τοῖς λεγομένοις, 3, 52, 6. 4, 8, 12. 32, 13, 8. *Hinc corrigendum fuit* 12, 14, 5. *n.* πᾶσι διαπιστεῖν πέρα τοῦ δέοντος λεγομένοις, 12, 14, 5. *ubi mendose* διαπίπτειν *vulgatum erat.* 2) diffidere alicui, 1, 67, 13. 1, 78, 5. 5, 40, 2. 5, 47, 4 *sq.* 15, 21, 5 *sq.* τοῖς σφετέροις πράγμασι, diffidere rebus suis, 25, 5, 8. τῇ τύχῃ, 1, 35, 2. *n. Hinc correxi* 4, 71, 6. *n.* διηπίστουν, *pro vulgato* διηπόρουν. *Et* 31, 20, 4. διαπιστούντων *scripsi, pro mendoso* διαπιστευόντων.

διαπιστούμενον (τὸ πλῆθος) *in medio*, multitudo vix satis sibi credens, auribus suis diffidens, 18, 29, 7.

Διαπιστεύειν τι τινὶ, (*i. q.* πιστεύειν) alicujus fidei aliquid com-

mittere, 5, 40, 7. *Conf. Adn. ad* 31, 20, 4. *quo loco quum vulgo* διαπιστευόντων τῶν πολλῶν τοῖς περὶ Λυσίαν *legeretur*, διαπιστούντων *correxi. Aliorum ſcriptorum locis, quæ ibi citata ſunt de uſu verbi* διαπιστεύειν, *adde Ioſeph. de Bello Iud.* I. 14. *ubi* habes πόλεμόν τινι διαπιστεύειν, *ut monuit Caſaub. in Indice græco inedito.*

Διαπλεῖν. βραχὺ διάστημα ποιῶν ὥστε ὑπηρετικοῖς ἐκπλεῖν δύνασθαι καὶ διαπλεῖν, *Spicil. ex lib.* 14. *T. V. p.* 40. *ubi* διεκπλεῖν *fortaſſe fuerat ſcribendum.*

Διάπλους, ὁ, tranſitus navium, 1, 61, 1.

Διαπνεῖν, reſpirare, 3, 46, 12. ἐκ τῆς δυσχερείας *aut* δυσχρηστίας, 31, 16, 1.

Διαποθνήσκειν, emori, intermori; ἐπὶ τοῦ πτώματος διαμάχεσθαι καὶ διαποθνήσκειν, 16, 31, 8.

Διαπολεμεῖν, depugnare cum aliquo, bellum conficere; διαπολεμήσας Αἰτωλοῖς, 3, 2, 3.

Διαπονεῖν τὴν χώραν, colere terram, 4, 45, 7.

Διαπόντιος πόλεμος, bellum tranſmarinum, 1, 71, 7. 18, 18, 1. (*Vocabulum hoc fortaſſe Plutarcho reſtituendum in Lycurg. cap.* 12. *T. I. p.* III. *nuperæ editionis Tubingenſis, ut pro* Ποντικῶν βασιλέων *legas* διαποντίων.)

Διαπορεῖν. διαπορήσας, poſtquam nonnihil hæſitaſſet, 7, 11, 5. διηπόρει τί δεῖ χρῆσθαι τοῖς παροῦσι, dubitabat, incertus erat, 3, 60, 6. διαπόρουν ἐπὶ τοῖς συμβαίνουσι, conſternabantur ea re, 4, 71, 5. ἄξιον βραχὺ διαπορῆσαι περὶ τούτου, πῶς &c. operæ pretium eſt paucis diſquirere, 4, 20, 2. οὐ διαπορεῖν ἐστι περὶ τῆς αἱρέσεως Τιμαίου. 12, 24, 1. *ubi particulam negantem ex conject. adjecimus; recte haud dubie, ſi verbum* διαπορεῖν dubitandi *notione accipiatur; ſed quoniam pariter* diſquirere *ſignificare poteſt, intelligo, non temere obtrudi illam partic. debuiſſe Polybio, præſertim quum ex abrupto eclogam hanc inceperit epitomator & præcedentia omiſerit auctoris verba, quæ particulam illam fortaſſe non requirebant.*

Διαπορεύεσθαι, 1) proficiſci per, tranſire; τὰ στενὰ, 12, 17, 2. 12, 19, 4. ἐκ τῶν πόλεων ὧν (*i. q.* ἃς διεπορεύετο, 4, 70, 2. διὰ τῆς Ῥώμης, præter urbem Romam iter facere, 3, 68, 12. 2) διαπορεύεσθαι τὰς κρούσεις τῶν αὐλῶν, percurrere varios tibiarum ſonos, 30, 13, 5. 3) narrando percurrere, commemorare; τὰς εὐεργεσίας, 16, 26, 2.

Διαπόρησις, conſternatio, anxietas; τοὺς πολλοὺς εἰς ἔκστασιν καὶ ἀπόρησιν ἦγον, 28, 3, 6.

Διαποστέλλειν, mittere, *literas*; ἐπιστολὴ διαπεσταλμένη παρ' Ἀχαιοῦ, 5, 42, 7. *homines*; προσανέχων τῇ παρου-

σία τοῦ διαποσταλησομένου πρὸς αὐτὸν, 31, 23, 13. *per errorem in edit. noſtra eſt διαποστολ. pro διαποσταλ. quod corrigendum tam in contextu, quam in nota ſubjecta.* huc illuc dimittere *ad explorandum; πυνθανόμενος τὰ συμβαίνοντα παρὰ τῶν διαποστελλομένων*, 28, 4, 2.

Διαποστολή, miſſio legatorum, 5, 37, 3. *n.* 5, 103, 8. 14, 1, 9. *διαποστολαὶ πρὸς ἀλλήλους*, legationes mutuæ, ultro citroque miſſæ, 5, 103, 8.

Διαπράττειν, perficere; *τὰ πρὸς Μεσσηνίους διαπράξας*, 4, 9, 7. *Et in verbo medio; ταῦτα διαπραξάμενος*, his rebus perfectis, 4, 67, 5. 4, 80, 14. *Sic & codex Flor.* 5, 18, 1. *ubi ceteri διαταξάμενος. καλόν τι διαπραξάμενος*, 6, 54, 2 *τὴν τῶν Μεγαρέων πόλιν διαπραξάμενος προσένειμε τοῖς Ἀχαιοῖς*, 2, 43, 5. *ubi Caſaub. interpretatur* aſtu in poteſtatem redactam; *nos in Adnot.* perfecit ut Megarenſium civitas Achæis ſe adjungeret.

διέπραξαν οἱ ναυνίσχοι πρὸς τὸν στρατηγὸν legendum conjecerat Reiskius 32, 9, 5. *pro vulgato διέπεσαν.*

Διατρεπῶς. *ἠγωνίσατο διατρεπέστατα τῶν μεθ' ἑαυτοῦ*, egregie præ omnibus, præclariſſime omnium, 10, 49, 9.

Διαπρεσβεία, legatio, 5, 67, 11. 5, 72, 9. 27, 8, 15.

Διαπρεσβεύεσθαι πρός τινα, *in verbo medio*, (*i. q. ſimplex* πρεσβ.) legatos mittere, 1, 11, 11. 1, 83, 8. 4, 3, 11. 4, 78, 12. 4, 79, 8. 23, 2, 17. *τῶν Μασσαλιητῶν διαβρεσβευσαμένων πρὸς Ῥωμαίους, κακῶς πάσχειν αὐτούς*, cum per legatos ſignificaſſent Romanis; *niſi omiſſa ab epitomatore ſunt verba, καὶ διασχθησάντων*, 33, 7, 1.

διαβρεσβεύειν, *in activo, poteſt* (ſicut πρεσβεύειν 2, 39, 4. 35, 4, 14.) *eſſe* legationem obire, legatum adeſſe: *hinc pro δὲ πρεσβεύοντας* 18, 37, 4. *dixi, fortaſſe διαπρεσβεύοντας legendum; ubi tamen vide quæ in Adn. ad h. l. monuimus.*

Διαπροστατεύειν τὸ διαβούλιον, decreti fuiſſe fautorem & auctorem eſſe, 4, 13, 7.

Διαπτοεῖν. *διαπτοεῖσθαι ἐκ τῆς πληγῆς*, ex vulnere conſternari. *de equis*, 3, 51, 5.

Διάπτωμα, *τὸ*, peccatum, erratum, 16. 17, 8.

Διάπυρος ἵμερος, ardens deſiderium, *Spicil. ex lib.* 10. *num.* 1. *ſi modo Polybii eſt iſtud fragm.*

Διαπυρσεύεσθαι, accenſis ignibus ſignificare, 1, 19, 7.

Δίαρμα παλάγιον, trajectus per altum, per medium mare, 10, 8, 2. *cf. διαίρειν.*

Διαρμόζειν. *τοῦτον τὸν τρόπον διηρμοσμένοι*, in hunc modum inſtructi, ſic comparati, 8, 7, 1. *In medio, notione activa; ταῦτα διαρμοσάμενοι πρὸς τὸ μέλλον*, 8, 27, 5.

Διαρπαγή, ἡ, 10, 16, 6. *i. q.* ἁρπαγὴ *ibid. vs.* 4.

Διαῤῥεῖν, *de fluvio*, *διαῤῥεῖ τὸν Ἀπέν-*

Ἀπέννινον, perfluit, 3, 110, 8. *De hominibus*, διέῤῥεον, dilapſi ſunt, 4, 58, 1. 15, 28, 4. ἐκ τῆς στρατοπεδείας, 1, 74, 10.

Διαῤῥήδην, (*i. q.* ῥητῶς) diſertis verbis, verbotenus, 3, 26, 5.

Διαῤῥίπτειν. διαῤῥιμμένα μέρη, disjectæ partes, 1, 4, 7. κόμαι διαῤῥιμμέναι, paſſus capillus, 2, 56, 7. *n.* διαῤῥιμμένην ποιήσασθαι τὴν μνήμην, ſparſim mentionem facere, 3, 57, 5. (*Sic alibi* διατιθῆναι τὴν ἐξήγησιν.) τὸν περίβολον τοῦ Νικηφορίου διαῤῥίψας, ſeptum *vel* murum diſjecerat, 16, 1, 6.

Διαῤῥιπτεῖν, *a* διαῤῥίπτω, diſſipare, projicere *pecuniam*; διαῤῥίπτει τὰ βασιλικὰ χρήματα τοῖς περὶ τὴν αὐλὴν, 16, 21, 8.

Δίαρσις, ἡ, elatio. ἡ ἐκ διάρσεως μάχη, quæ fit cædendo, cæſim feriundo, 2, 33, 5. *n. Fr. gr.* 107. *ubi tamen* ἐκ διαιρέσεως *habent Suidæ codices, quod diverſum eſt: conf. ibi Not. & Adn. ad* 18, 13, 7. *Ad* δίκρσιν *pertinet illa Plutarchi dictio in Camillo c.* 27. *p.* 353. *edit. Tubing.* τοῦ μὲν ἕΦθατε, διηρμένου ποπίδα, τῷ ξίφει τὴν δεξιὰν ἀποκόψας.

Διαρτᾶσθαι εἰς ὕδωρ, in aqua ſuſpendi, 34, 9, 10.

Διασαλεύειν, vehementer concutere, *de vento, concutiente* τὰς στοὰς, τὰς βάσεις τῶν πύργων, 1, 48, 2 & 5. balliſtis concutere machinas hoſtium, 16, 30, 4.

Διασαφεῖν, *abſ. &* τί *cum dat. perſ. &* τί *accuſ. rei* nunciare, ſignificare, aperire, 1, 46, 4 & 13. 2, 27, 3. (*i. q.* ἀναγγέλλειν *ibid.*) 32, 1, 3. διασαφεῖν εἰς τὴν Καρχηδόνα περὶ τῶν γεγονότων, 3, 87. 4. docere, exponere, 2, 1, 1. 3, 52, 5. ὑπέρ τινος, 2, 19, 13. *In verbo medio;* αἰσχύλλων ἐπὶ τῷ μηδὲν διασαφήσασθαι, 31, 26, 3. *n. Forſan* μηδένα μηδὲν διασ.

Διασείειν τινὰ, terrere aliquem, metum injicere, 10, 26, 4. 29, 2, 5. commovere, concitare *auditores*, 18, 28, 2.

Διατημαίνειν; ἅμα τῷ τὸν Πόπλιον ταῖς σάλπιγξι διασημῆναι τὸν κιρὸν τῆς προσβολῆς, 10, 12, 4. *n.*

Διασκευάζειν, parare, diſponere; τὰ πρὸς τοὺς βασάνους ὄργανα, 15, 27, 9. 15, 28. 2. οὓς εἰς δουλικὰς ἐσθῆτας διασκευάζων, quos ſervili habitu inſtruxit, 14, 1, 13.

In Paſſivo; διασκευάζεσθαι, parare ſe, inſtruere ſe, 1, 33, 5. 12, 19, 6. *Et* διεσκευασμένος, paratus, *ad pugnam* inſtructus, 4, 18, 3. 4, 71, 3. *Hinc* 5, 76, 1. *pro* διεσκεύαζε *ponendum fuit* διεσκευάζετο. χώρα κώμαις καὶ πύργοις διεσκεύασται, inſtructa eſt, 13, 9, 1. γυναῖκες πολυτελῶς διεσκευασμέναι, magnifice exornatæ, 31. 3, 18. ἐλέφαντες διεσκευασμένοι, elephantes ornati, ad bellum inſtructi. 31, 3, 11. *ubi mendoſe vulgo* διεσκεδασμένοι.

Διασκευὴ, ἡ, ναυαδικὴ, paſtori-

tius cultus, veſtitus, 8, 31, 7. *liberti* habitus, 30, 16, 3. πολυτελεστάτῃ διασκευῇ, 31, 4, 3. *αἱ διασκευαὶ*, ornatus orationis, adparatus verborum, 15, 34, 1.

Διασκορπίζειν. διασκορπίζεσθαι, diſjici, diſſipari, *de rebus & de hominibus*, 1, 47, 5. 27, 2, 10.

Διασπᾶν, divellere; τὴν διήγησιν, 3, 57, 4. τὴν γέφυραν, 6, 55, 1. τὴν τάξιν, 1, 27, 8. 1, 34, 1. 15, 16, 2. τὸν χάρακα, 1, 17, 13. 3, 102, 4. 5, 73, 10. τὸ ἔθνος, 38, 1, 6. *Sic* οἱ Ἀχαιοὶ διεσπάσθησαν κατὰ πόλεις καὶ κώμας, 4, 1, 5. *Sed* διεσπασμένοι ταῖς χώραις, diſſiti, 5, 2, 3. ἀπ' ἀλλήλων πολὺ διεστασμένοι στρατοπεδεύουσι, 10, 6, 3.

Διαστέρειν. ἀνοδίᾳ διεσπάρησαν κατὰ τῆς νήσου, 3, 19, 7.

Διασπεύδειν, conniti, contendere, 4, 33, 9. *conf.* 32, 9, 5. *n. & ſupra in* διαπίπτειν τοὺς στρατιώτας διασπεύσας, incitans. *Fr. gr.* 36.

Διαστασιάζειν πρὸς σφᾶς, 1, 82, 4. 2, 18, 8. 4, 53, 7.

Διάστασις. ἐν διαστάσει, per intervalla, 1, 18, 4. 37, 3, 8. κατὰ τὰς ὁλοσχερεῖς διαστάσεις *&c.* ut quisque populus longiſſime diſtat ab alio, ita *&c.* 4, 21, 2.

Διαστέλλειν πρός τινα, diſſentire ab aliquo; Τίτου δὲ πρὸς τὸ συνέδριον διαστείλαντος, 18, 30, 11.

διαστέλλεσθαι, *in verbo medio*, diſtinguere, clare, diſtincte, enucleate explicare; *cum accuſ.* τὸν δὲ διαστείλασθαι τὸν νόμον, φήσαντα *&c.* 12, 16, 7. *n.* προφερομένου τοῦ στρατηγοῦ πάσας τὰς συμμαχίας, καὶ κατὰ μέρος ἐν ἑκάστῃ διαστελλομένου, *intell.* πάντα, 23, 9, 10. *Cum* ὑπέρ. ὑπὲρ Σικελίας διαστέλλονται ῥητῶς. ὑπὲρ αὐτῶν τούτων ποιούμενοι τὰς συνθήκας, ὅσα *&c.* de Sicilia diſerte diſtinguunt, diſerte definiunt, ſe de eis tantum partibus tranſactionem facere, quæ *&c.* 3, 23, 5. *Et abſolute*; τούτου χάριν ἐν ἀρχαῖς τῆς πραγματείας διεστειλάμην, φήσας *&c.* diſerte monui, 16, 28, 5. *Conf.* διαστολή.

Eadem notio etiam in activo verbo obtinet 12, 8, 4. *ſi vera ibi eſt emendatio, quam Erneſto auctore adhibuimus,* διαστεῖλαι, *pro* διαστῆναι. *Vide Adnot.*

Διάστημα, τό, intervallum; διαστήματα, intervalla manipulorum in acie, 11, 22, 10. 15, 12, 4. 2) temporis ſpatium; διάστημα τετραετές, ὃ δεῖ Ὀλυμπιάδα νομίζειν, 9, 1, 1.

Διαστολή, ἡ, diſtinctio, ſubtilior, enucleatior & uberior explicatio. διαστολῆς οὐ προσδεῖται, 1, 15, 6. ἄξιος διαστολῆς, qui meretur ut enucleatius de eo verba faciamus, 16, 14, 2. μετὰ διαστολῆς ποιεῖσθαι τὴν ἐξήγησιν, 2, 40, 5. (*ubi opponitur* τὸ ἐπιψαλαιοῦσθαι, *vs.* 4.) 36, 6, 5.

6, 5. περὶ τούτων ἐν ἄλλοις ἀκριβεστέραν ποιησόμεθα τὴν διαστολήν, de his enucleatius alibi exponemus, 3, 87. 9. τὴν ἐπιπλεῖον διαστολὴν πεποίημαι περὶ τούτων, 3, 7, 4. ἐπιπλεῖστον ὑπὲρ τούτων, 18, 18, 13. ποιοῦμαι τὴν τοιαύτην διαστολήν, utor hac distinctione, 16, 28, 4. οὐδεμίαν ἐποιήσατο διαστολήν, nullam fecerat distinctionem, nihil sigillatim definiverat, sed καθωλικῶς solum, *i. e.* generatim de re locutus erat, 23, 9, 8. οὐ προσδέχεται τὴν διαστολὴν ἡ σύγκλητος, illam distinctionem senatus non admisit, nihil sigillatim definitum voluit, 31, 1, 5. *Conf.* διαστέλλεσθαι.

De eodem vocab. porro sic monuit Ernestus: „διαστολαὶ, disceptationes de re aliqua, actiones *v. c. de pace.* 5, 37. *Ecl. Leg.* 16.“ — *Sed, posteriori loco (scil.* 21, 1, 5.) *quæ sit vis dictionis, modo exposuimus; priori vero,* 5, 37, 3. *prave editum erat* διαστολὰς *pro* διαποστολὰς, *pro* διαποστολὰς, *quod ex mss restituimus.*

Διαστρατηγεῖν, *cum accus. pers.* dolo petere aliquem; οἱ Γαλάται διεστρατήγουν τοὺς Ῥωμαίους, 22, 22, 9. *Cum acc. rei;* ταῦτα διεστρατήγει, hoc strategemate est usus, 16, 37, 1.

Διαστρέφειν, a recta linea avertere & detorquere: *hinc, in acie, est* turbare, divellere ordines; ἀναχωροῦντες ἐπὶ πόδα, διέστρεφον τοὺς κατόπιν, 2, 30, 4. τί ἀνετοιμότερον φάλαγγος ἐν μετώπῳ διαλελυμένης καὶ διεστραμμένης, 12, 20, 6. *Tum* corrumpere, depravare; διεστρέφετο ὑπὸ κόλακος, 8, 24, 3. *Et,* ab obsequio avertere, ad defectionem solicitare, 5, 41, 1.

Διαστροφὴ τοῦ δήμου ἐπὶ τὸ χεῖρον, depravatio populi, 2, 21, 8.

Διαστυλοῦν, sublicis inferne fulcire murum cuniculis subfossum, 5, 4, 8. 5, 100, 4. 22, 11, 13. *De re diximus olim in Adnotationibus ad Appianum; lubet autem hoc loco transscribere, quæ de eodem instituto Apollodorus præcipit in Poliorceticis p.* 17. (*inter Veteres Mathematicos Parisiis editos A.* 1693.) Ἵνα δὲ μὴ ἐπισυμπέσῃ τοῖς ἐργαζομένοις (*nempe* τοῖς ὀρύττουσι) τὸ τεῖχος ὑπὸ χειρὸς, στυλώμασιν ἀρειδέσθω. πυκνοῖς μᾶλλον καὶ λεπτοῖς, καὶ μὴ παχέσι καὶ ἀραιοῖς, ἐπάνω καὶ κάτω σανίδος τιθεμένης, ἵνα μὴ ἐνδάκῃ ὁ στύλος τῇ γῇ, καὶ βαστάσῃ τὸ τεῖχος. Ὅταν δὲ συντελεσθῇ τὸ ὅλον, καὶ ὀρυγὲν καὶ στυλωθὲν, περικείσθω Φρύγανα καὶ ὅση αὔκαυστός ἐστιν ὕλη, σχίδακές τε καὶ ὄξδες, καὶ πυρούσθω τὸ πᾶν. — — Καὶ οὕτω κατακαέντων τῶν ὑποστυλωμάτων, καταπεσεῖται ὅλον τὸ τεῖχος. *Hoc* suspendere *dicit Vegetius de Re Militari IV.* 24. „cum ad murorum fundamenta per-

pervenerint, — ruinam muri tumultuario opere ſuſpendunt.“ *Eodem modo Polybius* κρεμᾶν *dicit, quod vide ſuo loco.*

Διασύρειν, 1) diſtrahere, diſſipare, dirimere; διασύρειν τὴν σύνοδον τῶν Αἰτωλῶν, 5, 42, 4. 2) traducere, obtrectare, calumniari; διασύρειν τινὰ vel τὰς πράξεις τινός, 4, 3, 13. 38, 4, 7. *Fr. hiſt.* 61. διέσυρον τὴν ἐπιστολήν, ludibrio habuerunt epiſtolam, 27, 6, 8.

Διασφαλίζεσθαι, *in paſſivo, notione activa*, munire; τοὺς τόπους κατασκευαῖς διησφαλισμένος, 5, 69, 2. *Conf.* ἐσφαλίζ.

Διασφάλλεσθαι, (*i. q. ſimplex* σφάλλεσθαι) adverſa fortuna uti, infeliciter rem gerere; ἐν οὐδενὶ διασφάλλεσθαι, 3, 44, 10. οὐ διασφάλλῃ τῆς ἐπιβολῆς, 3, 81, 12. 5, 36, 1. ἐν αἷς (πράξεσι) συνήθει τολμάκις αὐτῷ διασφαλλόμενῳ, 4, 14, 3.

Διάταξις, ἡ, mandatum, imperium; πέμπειν τὰς βοηθείας κατὰ τὴν διάταξιν, imperata auxilia mittere, 4, 19, 10. ordinatio teſtamento facta; κινῆσαι τὴν ὑπ' Ἀντιγόνου καταλειφθεῖσαν διάταξιν, 4, 87, 5. pactio, conventio; τῆς διατάξεως γενομένης τοιαύτης, hoc cum inter eos conveniſſet, 8, 18, 12. 8, 20, 5. διάταξιν ποιεῖσθαι πρός τινα περὶ τινός, 27, 11, 3.

Διαταράττειν. διαταραχθῆναι *dicuntur* elephanti in acie, *quum vulnerati* conturbantur, conſternantur, & ſævire incipiunt, 1, 40, 13. 11, 24, 1. 15, 12, 2. *de militibus*, διαταραχθέντες, conturbati, 8, 16, 8.

Διάτασις. μετ' αὐξήσεως καὶ διατάσεως; *ſic ex conjecł. ſcripſi* 10, 27, 7. *pro* διαβάσεως. *Vide Adnot. & conf. ſupra in* διάθεσις.

Διατατικός. τοῦτ' ἄμεινον εἶναι καὶ διατατικώτερον, hoc melius fore & majorem vim habiturum, *Fr. gr.* 38. *n. conf.* διατείνειν.

Διατάττειν, πάντα κατὰ τὴν ἑαυτοῦ προαίρεσιν, ordinare omnia ſecundum ſuam voluntatem, 3, 19, 11. πάντα τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν διατάξας, 11, 33, 8. διατάττειν τὸ τῶν ὑζώνων πλῆθος, in varia agmina partiri, 10, 29, 4. φόρους, tributa deſcribere, imperare; φόροι διαταχθέντες, 2, 13, 3. *ſic* οἱ διαταχθέντες σύμμαχοι, imperata auxilia, 5, 4, 4. διέταξε αὐτῷ πῶς δεήσει &c. præcepta, mandata ei dedit, 3, 33, 6. 4, 87, 7. *Et in Medio*, διαταξάμενος περὶ τοῦ μέλλοντος κινδύνου τοῖς ἡγεμόσι, poſtquam ducibus de futuro certamine mandata dediſſet, 5, 21, 1. *Et breviter*, ταῦτα διαταξάμενος, his rebus ordinatis, his ita conſtitutis, 4, 87, 13. *quod in Paſſivo eſt* τούτων διατεταγμένων, 9, 17, 5. οἱ τεταγμένοι πρὸς τοῦ Ἀπελλοῦ ἐμποδιεῖν, conſtituti ab Apelle ad impediendum, 5, 14, 11. *Rurſus vero* ὧν διατεταγμένων, 8, 30, 5. *de*

mutua

mutua ordinatione *accipiendum*, ea quum ita inter ipſos conveniſſent. *Sic ὁ τῷ Καμβύλῳ διατεταγμένος τόπος*, locus Cambylo adſignatus, de quo eis cum Cambylo convenerat, 8, 22, 5. *Ruſſus vero & Activa notione uſurpatur Paſſivum; τούτῳ γὰρ ἐπεπιστεύκει καὶ διετέτακτο περὶ τῆς ὅλης ἐπιβολῆς*, mandata dederat, 16, 36, 3.

Διαταφρεύειν, foſſa munire, foſſa intercipere, 3, 105, 11. 14, 2, 3.

Διατείνειν, 1) pertinere, pertingere; *cum εἰς. vel πρὸς; τὰ Πυρηναῖα ὄρη διατείνει ἀπὸ τῆς καθ' ἡμᾶς θαλάττης ἕως εἰς τὴν ἐκτὸς*, 3, 37, 9. *ἐλπίζων καὶ πρὸς αὐτόν τι διατείνειν τὴν εὐαγρίαν*, ſperans ad ſe quoque aliquatenus pertinere proſperam venationem, 8, 31, 6. *ἡ σύγκλητος νομίζουσα πρὸς αὐτήν τι διατείνειν τὴν αὔξησιν τοῦ βασιλέως*, exiſtimans ſua nonnihil intereſſe ut augeatur regis potentia, 29, 1, 2. *ὡς καὶ πρὸς τὰ ὅλα διατεινούσης τῆς ἐνεστηκυίας κρίσεως*, ut qui exiſtimarent ad ipſam etiam ſummam rei pertinere illud inſtans diſcrimen, 9, 5, 4. *οὐχ ἕως τοῦ μέσου νομίζομεν διατείνειν τὰς ἀρχάς, ἀλλ' ἕως τοῦ τέλους*, non modo ad medium usque, verum etiam ad finem *operis* pertinere putamus bene captum initium, 5, 32, 5. *τοῦτο πρὸς οὐδὲν ἔτι διατείνει*, hoc nulli amplius uſui eſt, 30, 12, 2.

2) contendere in aliquem locum; *διέτεινε πρὸς Γάζαν*, 5, 86, 4.

3) intendere; *διατεταμένοι τὰς μάστιγας*, intenta tenentes flagra, 15, 28, 2. augere; *ἦξεν δὲ καὶ διατείνειν (pro fut. διατενεῖν) τὰς ἐπιβολὰς καὶ τὰς δυνάμεις αὐτῶν πέρα τοῦ δέοντος*, 5, 104, 3.

Διατειχίζειν *τὴν πόλιν ἀπὸ τῆς ἄκρας*, urbem ab arce muro ſejungere, 8, 34, 2.

Διατείχισμα, *τὸ*, murus interjectus, *urbem ab arce ſeparans*, 8, 36, 9. murus interior, 16, 31, 5 & 8. 16, 33, 1.

Διατελεῖν. *ὧραι διετέλουν δι-δόντες*, dona ſemper dabant, 4, 46, 3. *ταύτας ἀεὶ τὰς χώρας πορθοῦντες διετέλουν*, 2, 5, 1. „*Ex quo loco patet, (ait Ernestus) in hac phraſi non intelligi neceſſario* perpetuitatem actionis, *niſi ἀεὶ redundare dicamus. Et ſunt alia loca, ubi illa vis non convenit.*“ — *Nobis vero viſa eſt illa vis conſtanter huic verbo, cum participiis conſtructo, ineſſe; nec obſtat augendæ ſignificationis cauſſa adjecta particula ἀεὶ, præſertim apud Polybium, qui & alias cumulare ſynonyma verba amat.*

Διατηρεῖν, *τὴν πόλιν*, cuſtodire urbem, 1, 7, 7. *τὴν πίστιν*, ſervare fidem, *ibid.* *τὰς παρασκευὰς*, illæſas contervare machinas, 1, 45, 14. *πάντα τὰ μέρη τοῦ σώματος ἀβλα-*

βῆ, 7, 8, 7. διατηρεῖν τῇ πατρίδι τὴν εἰρήνην, 7, 8, 4. 4, 17, 1.

Διατιθέναι, *in Activo ſemel tantum, aut bis, quoad quidem obſervavi, apud Polybium occurrit,* μύθους διατιθέναι, 3, 38, 3. *ubi videtur cum Reiskio* διατίθεσθαι *legendum, quod conſtans ceteroquin uſus requirit; taceo frequentiſſime in terminationibus verborum peccatum eſſe a librariis. Alterum exemplum activi uſus vide infra, num.* 4.

In Medio, διατίθεσθαι, diſponere, in publicum exponere, in medium proferre; *variis modis; veluti* 1) διατίθεσθαι λόγους, ſermones proferre ac diſponere, *i. e.* diſſerere, verba facere, 3, 108, 2. πολλούς, 3, 111, 6. 7, 7, 6. πλείστους περί τι, 1, 2, 1. ματαίους διατίθεσθαι λόγους, 9, 32, 9. *Et in ſing.* ὑπὲρ ὧν τὸν πλεῖστον διατίθενται λόγον, 3, 57, 3. *ſic,* πολλὴν διατίθεσθαι τερατείαν περί τινος, multa mirabilia narrare, *gallice diceres* débiter, êtaler, 2, 17, 6. 7, 7, 1. *Et,* ταῦτα διατιθέμενος, hæc diſſerens, 30, 2, 10. 29, 9, 15. *Hinc* διατίθεσθαι μύθους, *pro* διατιθέναι, *legendum videri* 3, 38, 3. *ſupra monui.*

2) διατίθεσθαι τὴν ὀργὴν εἰς τινά, iram ſuam in aliquem promere, effundere, 16, 1, 2 & 4. τὴν εἰς τὸ θεῖον ὕβριν διατίθεσθαι, contumeliam in deos depromere, 32, 35, 8.

3) διατίθεσθαι τὰς οὐσίας εἰς εὐωχίας καὶ μέθας, diſponere bona ſua *vel* de bonis ſuis ad convivia, *i. e.* teſtamento legare, 20, 6, 5. *Sed* τὴν ὠφέλειαν διατίθεσθαι τοῖς ἐμπόροις, *eſt,* prædam venum exponere, venumdare mercatoribus, 14, 7, 3.

4) *cum Adverbiis & accuſ.* κακῶς τινα διατίθεσθαι, male tractare quem; τούτους κακῶς διετίθετο, 3, 62, 4. *Et in Activo;* κακῶς διατίθει τὴν χώραν, male vexavit regionem, 33, 11, 3. *In paſſivo;* ὑπὸ τῶν ὄμβρων διετίθεντο δεινῶς, peſſime habiti ſunt, 3, 74, 11.

Διατρέπειν τινα, metum alicui injicere, animum alicujus dejicere, 2, 47, 8. διέτρεψαν αὐτοὺς τοῦ μὴ τελεσιουργῆσαι &c. deterruerunt eos, terrore injecto averterunt ne perficerent, 5, 4, 10.

Paſſiv. διατρέπεσθαι, perturbari, conſternari, vereri, trepidare, 1, 33, 1. διατραπῆναι, 3, 54, 7. 3, 86, 6. 5, 54, 2. διετράπη, 1, 47, 7. διατραπείς, 5, 69, 11. 23, 14, 2. τοῖς ὅλοις, quam maxime, 10, 31, 11. (*i. q.* ὡς ἔνι μάλιστα, 23, 14, 2.) διατετραμμένος, conturbatus, conſternatus, 5, 26, 11. 10, 39, 7. διατετράφθαι, 3, 108, 3. διατραπήσεται τὰ ὅλα, omnia plena conſternationis erunt, 10, 12, 7. δείσας μὴ τἆλλα τὰ κατὰ τὴν βασιλείαν

λείαν αὐτῷ διατραπῇ, 8, 25, 2. n. *Conf.* διατροπή.

Perperam & invitis msstis 3, 19, 8. τὸ λοιπὸν διέτρεψε τοῦ βίου μέρος *editum erat, pro* διέτριψε.

Διατρέχειν, evadere, *citatur in Erneſti Lex. Polyb. ex* 8, 15. *quod nobis eſt cap.* 20. *lib.* 8. *At ibi eſt* διαδραίη, *a* διαδιδράσκω, *non a* διατρέχω, *vs.* 8.

Διατρίβειν, περί τι, 3, 9, 9. τὸ λοιπὸν τοῦ βίου μέρος παρά τινι, 3, 19, 8. n. πλείω χρόνον διατετριφὼς παρ' αὐτοῖς, 4, 57, 3.

Διατριβή. ἡδεῖαι ἀπολαύσεις καὶ διατριβαὶ, oblectamenta, 10, 19, 5.

Διατροπή, perturbatio, conſternatio, trepidatio. 1, 16, 4. 1, 42, 11. 1, 53, 6. 3, 85, 8. 5, 57, 7. εἰς διατροπὴν ἄγειν, 8, 7, 3. εἰς ὀλοσχερῆ διατρ. 3, 53, 4. 16, 33, 3. διατροπὴν ποιεῖν τινι, commovere aliquem dicendo, ut eum pudeat & pœniteat, 11, 7, 9. εἰς διατροπὴν ἐμπίπτειν, conſternari, perturbabari, 16, 8, 10.

Διαυγάζειν. ἅμα τῷ διαυγάζειν, primo diluculo, 3, 104, 5.

Διαφαίνειν; *active*, τοὺς συγγραφέας ἐν τοῖς ὑπομνήμασι διαφαίνειν τὰς ἑαυτῶν φύσεις, 12, 24, 1. τῆς ὁμίχλης διαφαινούσης (*ſcil.* τὸ φῶς τῆς ἡμέρας) 18, 5, 2. *Neutraliter*, τῆς ἡμέρας διαφαινούσης, 18, 2, 5.

Διαφαύσκω. διαφαύσκοντος *forte legendum* 31, 22, 13. *pro* διαφώσκοντος.

Διαφέρειν; 1) διαφέρει, intereſt, refert; τοῦτο γὰρ διέφερε τοῖς Θηβαίοις, 4, 27, 4. διαφέρει αὐτοῖς τὸ σαφῶς εἰδέναι, 3, 21, 9. τὰ διαφέροντα τοῖς ἰδίοις πράγμασι, quæ rebus ipſius vel prodeſſe vel obeſſe poſſunt, 22, 1, 9.

2) διαφέρειν τινὸς τινὶ, differre ab aliquo in aliqua re, *ſive* in partem meliorem, πρὸς τὸ βέλτιον, 18, 5, 5. 18, 11, 1. *ſive* in partem deteriorem, πρὸς τὸ χεῖρον, 18, 11, 1. *Sed nude poſitum, uſu græcis omnibus ſcriptoribus vulgatiſſimo, intelligitur plerumque* in meliorem partem, ſuperare, antecellere aliquem aliqua re; *qua quidem notione diverſis modis conſtructum reperitur:* διαφέρω σου τούτῳ, 16, 40, 10. & ἐν τούτῳ, *ibid.* κατὰ τοῦτο, 3, 98, 2. περὶ τοῦτο, 10, 25, 4. διαφέρω παρά σε τούτῳ, 10, 27, 5. διαφέρω σὲ τούτῳ, 1, 88, 7. *ubi vide Addn. Et abſque caſu perſonæ*, eminere, excellere aliqua re, τινὶ, *velut* ἀρετῇ, μέγεθει, κάλλει; & πρός τι, *velut* χώρα διαφέρουσα πρὸς πάντα τὰ γεννήματα, regio excellens omnibus terræ proventibus, 3, 87, 1. *Sic*, τοσούτῳ τὸν περὶ τῶν εὐψύχων ἀνδρῶν λόγον διαφέρειν εἰκὸς πρὸς *vel* εἰς ἐπανόρθωσιν, 10, 24, 4. n. *Denique prorſus abſolute*, διαφέρων, eximius, egregius, præcipuus,

ſingularis; ἡ τε κραυγὴ καὶ τὸ σύστρεμμα διαφέρον ἦν πρὸς αὐτοῖς τοῖς ἔργοις, 1, 45, 10. διαφέρουσαν χρείαν παρέχεσθαι, 1, 61, 3. οἱ δόξαντές τι πεπραχέναι διαφέρον, 6, 39, 2.

3) διαφέρεσθαι (in Paſſ.) πρὸς ἀλλήλους ταῖς γνώμαις, ſententiis inter ſe diſſidere, 4, 23, 7. διαφέρεσθαι κρίσει πραγμάτων, judiciis de re publica diſſidere, 17, 14, 10. & nude οἱ διαφερόμενοι, diverſa ſentientes adverſarii, 7. 14, 3. διενεχθῆναι πρός τινα, diſſidere cum quo, vel a quo, 1, 8, 3. νεανίσκων δυοῖν περί τινος οἰκέτου διαφερομένων, duo adoleſcentes controverſiam inter ſe habebant de ſervo quodam, 12, 16, 1. τῶν δὲ πρὸς πᾶν διαφερομένων, illis vero de omnibus rebus controverſiam moventibus, 25, 5, 11. *Pro* ὑπὲ πραγμάτων διαφερόμενοι, 40, 3, 8. *utique* ὑπὲρ πραγμάτων *ſcribendum*, de republica diſſentientes, inter ſe contendentes.

Eadem fere notione, in Activo quoque uſurpatur idem verbum, hoc modo: τὰ διαφέροντα τῷ βασιλεῖ πρὸς τοὺς Γαλάτας, ea quæ controverſa erant regi cum Gallis, controverſiæ quas habebant rex cum Gallogræcis, 31, 13, 1. οἱ αὐλητὰι διαφέροντες τοὺς αὐλοὺς, diſſonas facientes tibias, diſſonantia canentes, 30, 13, 8.

Διαφερόντως, præ ceteris, eximie, egregie, ſingulariter, valde, admodum; εὐδοκιμῶν παρὰ τῷ πλήθει διαφερόντως, 1, 9, 2. ὄντες ἐν παντὶ φιλότιμοι διαφερόντως, 1, 39, 7. πόλις τείχεσι διαφερόντως ἠσφαλισμένη, 1, 42, 7. δύναμις γεγυμνασμένη διαφερόντως, 3, 35, 8. δύο πεπηγυῖαι σχεδίαι διαφερόντως, duæ rates præcipua diligentia compactæ, 3, 46, 4. πρόσωπον εἰς ὁμοιότητα διαφερόντως ἐξειργασμένον, 6, 53, 5. ἡ τῶν Ἠλείων χώρα διαφερόντως οἰκεῖται, præ ceteris frequens eſt habitatoribus, 4, 73, 6. 4, 74, 8. *Adde* 3, 72, 3. 3, 76, 7. 3, 84, 1. 5, 8, 1. 5, 22, 3.

Διαφεύγειν, evadere, effugere; *abſol.* 1, 21, 11. 1, 23, 7. 11, 17, 2. *Et cum accuſ.* διαφυγόντες τὸν περὶ Δελφοὺς κίνδυνον, 4, 46, 1. 1, 25, 3. *&c.*

Διαφθείρειν, 1) corrumpere, perdere; τὰς τῶν ὑπεναντίων παρασκευὰς, 1, 48, 1. τὰς οὐσίας, bona perdere, diſſipare, 6, 9, 6. ναῦς, perdere, deprimere naves, 1, 25, 3. *& in paſſivo* διαφθάρη εἴκοσι σκάφη, 1, 28, 14. τὰς ἀγορὰς διαφθαρῆναι συνέβη κατὰ θάλατταν διὰ χειμῶνος, perierunt, 1, 82, 6. διέφθειρε τὸ τῆς Ῥωμαϊκῆς μάχης ἆθλον, corrupit id quod pugnæ Romanorum proprium eſt, 2, 33, 7. *Eſt & ubi* amittere *potius, quam* perdere, *interpreteris; velut, de magno militum numero, quem Hannibal in Alpium tranſitu* διέφθειρε, amiſit, 3, 60, 5. (*Sic* κατα-

καταφθείρειν, 3, 64, 8.) *De* corruptione animi & ingenii, διέφθαρται τῇ ψυχῇ, 12, 23, 2.

2) occidere, 1, 7, 11. 1, 17, 13. 3, 65, 11. 3, 86, 5. ἐν χειρῶν νόμῳ, in ipſo diſcrimine, 1, 82, 2. *Et in paſſivo*, διαφθείρεσθαι, διαφθαρῆναι, occidi, cadere, perire, 1, 9, 4. 1, 19, 11. 1, 34, 6. 1, 57, 8. *n.* ἐν χειρῶν νόμῳ, 1, 34, 5. *i. q.* ἐν αὐτῷ τῷ κινδύνῳ, in ipſa pugna, 1, 87, 10.

Διαφθορὰ, ἡ, corruptio *largitionibus effecta*, 5, 60, 10. interitus *Gallorum ad Delphos*, 2, 20, 6. διαφθορὰ τῶν ἔργων, *nempe* τῶν μηχανημάτων, corruptio, deſtructio operum & machinarum, 1, 48, 3 & 8.

Διαφιέναι, τὰς δυνάμεις, exercitum dimittere *domum, in hiberna*, 2, 54, 14. 2, 55, 1. 4, 14, 4. τοὺς πολλούς, dimittere concionem, 3, 109, 13.

Διαφορὰ, 1) differentia, diverſitas, τινὸς πρός τι, 1, 63, 8. ἡ τῶν ἐθισμῶν διαφορὰ. 1, 17, 11. ἡ πρὸς τὸ βέλτιον διαφορὰ, præſtantia, 6, 56, 6. *Sic nude*, τηλικαύτην ἔποιες διαφορὰν (intell. πρὸς τὸ βέλτιον) παρὰ τὴν τῶν προτέρων στρατηγῶν ἀπειρίαν, 1, 32, 7. αἱ ὁλοσχερεῖς διαφοραὶ τῶν ἡλικιῶν, maximæ differentiæ, diverſitates ætatum, & *metonymice*, diverſiſſimæ ætates, ætates quam maxime diverſæ, 3, 78, 2.

2) *Per ſimilem metonymiam*, ἡ διαφορὰ & αἱ διαφοραὶ *ſunt* res diverſæ, diverſa genera, diverſæ claſſes rerum, diverſæ partes. αὗται εἰσι καὶ τοσαῦται διαφοραὶ παρὰ Ῥωμαίοις καὶ τῶν ἐνεμασιῶν, καὶ τῶν ἡλικιῶν, ἔτι δὲ τῶν καθοπλισμῶν ἐν ἑκάστῳ στρατοπέδῳ, hæ & tot ſunt diverſitates, partitiones, hæ & tot diverſa genera ſunt nominum, ætatum, & armaturæ, in quaque legione, 6, 21, 8. αἱ ἐκ τοῦ περιέχοντος διαφοραὶ, cœli differentiæ, *i. e.* diverſæ cœli partes, diverſæ mundi plagæ, 5, 51, 8. *ſic & in ſingulari*, ἑκάστη διαφορὰ τῶν προειρημένων, 3, 36, 7. *n. Rurſus* αἱ διαφοραὶ τῆς οἰκουμένης *ſunt* tres illæ partes, *Europa, Aſia, Africa*, in quas *a veteribus* diſtribuebatur terra, 3, 37, 1 *ſq. Eodem modo* αἱ ὁλοσχερεῖς διαφοραὶ 4, 38, 4. *ſunt* majores & ſummæ partitiones cœli & terræ.

3) diſſidium, controverſia, inimicitia; διαφορὰ καὶ στάσις, 1, 67, 2. 1, 87, 4. ἡ πρὸς τὸν βασιλέα διαφορὰ, 5, 26, 2. αἱ διαφοραὶ, controverſiæ, 24, 4, 7. *Huc referri poſſunt* αἱ διαφοραὶ τοῦ ὄρους, diſſidia montis, ubi mons in plura juga, in plura dorſa dividitur; *quibus opponuntur* αἱ συγκλείσεις, loca ubi illa diverſa juga ac velut diverſi rami in unum coëunt, 5, 44, 7.

Διάφορον, τὸ, pecunia, 4, 18, 8. ἀπρί-

ἀκρίβεια περὶ τὸ διάφορον, diligentia in re pecuniaria, attrentio ad rem familiarem, 32, 13, 11. τὰ περὶ τὴν τοῦ διαφόρου τίμησιν, 6, 45, 4. — „ubi legendum puto κτῆσιν, ut patet e contextu & ſequentibus.“ *Ern.* — *Mihi videtur, cum e contextu tum e ſeqq. præſertim ex cap.* 46. 2. *pariter &* τίμησιν *&* κτῆσιν *poſſe defendi; ſed adoptanda utique fuerat ea ſcriptura, quam plerique iique probatiſſimi libri præferebant,* κτῆσιν. — κρίνει ὁ δῆμος καὶ διαφόρου τοῦ λάχους, judicium ſæpe exercet populus etiam in criminibus ære luendis, 6, 14, 4. *Et in plur.* τὰ διάφορα, *eodem ſignificatu;* διάφορα προτείνειν, pecuniam offerre, 23, 8, 11. χρῆσθαι τοῖς διαφόροις ἱκανὸν χρόνον, 32, 13, 13.

Διάφορος, eximius, excellens; (*i. q.* διαφέρων, *quod vide in* διαφέρειν, *num.* 2.) κέντημα διάφορον, 6, 23, 7.

Διαφόρως ἀπειργασμένος, exquiſite elaboratus, 13, 7, 2. (*i. q.* διαφερόντως, *quod vide.*) διαφόρως *mendoſe dederant mssti* 26, 2, 9. *pro* ἀδιαφόρως.

Διαφυλάττειν τὴν πρός τινα πίστιν, fidem ſervare alicui, 1, 78, 8. διεφύλαξε ἑαυτῷ τὴν ἀρχὴν ἀνεπιβούλευτον, 7, 8, 4. τὰς αἰσθήσεις ἁπάσας, 7, 8, 7. διαφυλάξαι τοὺς συμμάχους, tueri ſocios, *Fr. hiſt.* 67. διαφυλάξαι πατέρων εὖ κείμενα ἔργα, 15, 4, 11.

Διαφωνεῖν. „διαφωνεῖ τι, non convenit pactis, *ſcil.* in ſumma pecuniæ ex pacto ſolutæ; *qui diſſenſus eſt, cum aliquid deſideratur, non totum perſolutum eſt; unde in re pecuniaria* διαφωνεῖν *de* reliquis *dicitur. Vide Weſſeling. ad Diodor. T. I. p.* 208.“ *Ern.* — ἐάν τι διαφωνήσῃ τῶν ἀποδιδομένων χρημάτων, ſi quid deſideratum fuerit in pecuniæ penſione, 22, 26, 23.

Διαφώσκει, — *ſcil.* ἡμέρα,“ *Ern.* dies illuceſcit, 31, 22, 13. *n. Poſſis &* ἡ ἡμέρα *intelligere, quod adjectum ſupra vidimus ad* διαφαίνει. *Conf.* διαφαύσκω.

Διαχειρίζεσθαι, interficere. Ἀντίοχος διακεχειρισμένος τὸν Ἀχαιὸν, 8, 23, 8.

Διαχλευάζειν, ludere, jocari, illudere; τινὰ, 17, 4, 4. 39, 2, 13. *& abſol.* 30, 13, 12.

Διάχρυσος ἐσθὴς, veſtis auro diſtincta, *viri cenſorii*, 6, 53, 7. διάχρυσοι στολαὶ, 31, 3, 13. ἐφαπτίδες, 31, 3, 10.

Διαχύω. διακεχυμένοι, diffuſi, 8, 29, 4. — „hilariores, *inprimis e convivio. Sic Lucian. Symp.* 18.“ *Ern.*

Διαχωρεῖν. παρὰ τοῖς ἄλλοις διαχωρεῖ τοῦτο, apud alios hoc ſuccedit. 18, 23, 3. *n.*

Διαψεύδεσθαι. διαψεῦσθαι τῆς ἀληθείας, aberraſſe a veritate, 3, 26, 5. τῆς αἱρέσεως τοῦ βασιλέως, falſum eſſe opinione ſua de ſententia regis, 5, 56, 5. τοῖς λογισμοῖς, 3, 16, 5. 3, 17, 11. τῶν ἐλπίδων, excidere ſpe, 20, 12, 1. διαψευ-

ψευσθῆναι τῆς πράξεως, excidere conatu, 5, 97, 6. 5, 99, 1. τοῦ κρατεῖν τῶν ἀντιταξαμένων, 3, 63, 12. τῆς συμμαχίας, ſpe auxiliorum excidere, 29. 10, 7. πάντων τούτων διεψευσμένοι, *Fr. hiſt.* 5.

Et notione activa, ἄν (ἐλπίδων) ὑμεῖς τὴν πατρίδα μὴ διαψευσθῆτε, quam ſpem patriæ vos ne fruſtremini, ne committatis ut patriam hæc ſpes fallat, 3, 109, 12. *n.*

Διαψιθυρίζειν, fremere, ſuſurrare, 15, 26, 8.

Διδασκαλεῖον, ſchola, 30, 20, 7.

Διδασκαλικῶς ὑποδεικνύειν περί τινος, docte, ſubtiliter, via ac ratione exponere de re, 6, 3, 5.

Διδάσκαλος ἐναργεστάτη, 1, 1, 2.

Διδάσκειν. σαφῶς ὑμᾶς δεδιδάχαμεν *olim editum erat* 5, 105, 9. *pro* σαφῶς οἶμαι δεδείχαμεν.

Διδόναι. ἄν ποτ' αὐτοῖς ὁ θεὸς εὖ δῷ, ſi quando Deus bene cum eis egerit, 4, 21, 11. *n.* δεδομένου τοῦ πλήθους τῶν πεζῶν, *ex uſu mathematicorum*, dato numero peditum, 6, 32, 1. ὥστε μηδὲ βουλὴν διδόναι τοῖς προεστῶσι, ut ne conſultandi quidem locum darent, *aut* ne facultatem quidem in ſenatum conveniendi, 30, 14, 5.

διδόναι, *pro* offerre; (*de quo uſu conf. Indicem noſtrum Græcitatis Appiani*) διδομένων χρημάτων ἐπὶ τῷ τοῦ διδόντος συμφέροντι, τούτων ἀπέχεσθαι, 32, 8, 6. *Sic verba illa,* πίστεις δόλου τῶν ἐπαγγελιῶν, 3, 100, 3. *intelligenda videntur* pignora obtulit promiſſorum, *vel, ut Caſaubonus vertit*, paratus fidem dare facturum ſe quæ pollicitus fuiſſet.

διδόναι λόγον ἑαυτῷ; *vide* λόγος.

Phraſis διδόναι ἑαυτὸν, *vel* αὐτὸν *pro* ἑαυτὸν, *varie uſurpatur:* διδόναι ἑαυτὸν εἰς ἔντευξιν, dare ſe in colloquium, *i. e.* adeundi ſui facere poteſtatem, 3, 15, 4. εἰς τὰς χεῖρας (τινὶ) familiariter converſari cum quo, 3, 52, 7. (*cf.* χείρ.) εἰς τὴν χρείαν, negotium in ſe ſuſcipere, rem adgredi, 8, 18, 11. ἐπὶ πράξεις. 10, 6, 10 *ſq.* εἰς κινδύνους, offerre ſe periculis, ſuſcipere pericula, 3, 17, 8. 10, 3, 7. 10, 13, 1. εἰς τόπους παραβόλους, in periculoſa loca ſe immittere, 5, 14, 9. εἰς τοὺς πολεμίους εἰκῇ προσπίπτοντες, καὶ διδόντες σφᾶς αὐτοὺς ἑκουσίως, ἀπέθνησκον, ſponte ſe offerentes, *ſcil.* cædi, 2, 30, 4. οὐδεὶς ἂν ἑκὼν εἰς πρόδηλον ἀπιστίαν καὶ καταφρόνησιν ἔδωκεν αὐτὸν, nemo ultro committere voluerit, ut manifeſti mendacii arguatur, & contemtui ſeſe exponat, 32, 8, 10.

„Φήμης διδομένης, *pro* διαδιδομένης;" *Ern.* — *Et equidem corrigendum utique* διαδιδομένης *aut* διαδεδομένης *putem*, 32, 14, 7. *n. Conf.* διαδιδόναι.

Διεγ-

Διεγγυᾶσθαι, per ſponſores ſe obligare, ſponſores dare; *διεγγυηθέντες ἐπανῆλθον*, 17, 9, 13.

Διείργειν, dirimere, ſeparare, 5, 45, 10. 5, 55, 7. *τὸ Ἀπέννινον ὄρος διείργει πάσας τὰς κατὰ τὴν Ἰταλίαν φύσεις, τὰς μὲν εἰς τὸ Τυρρηνικὸν πέλαγος, τὰς δὲ εἰς τὸν Ἀδρίαν*, 3, 110, 9. *διείργειν τινὶ τὴν ἔξοδον*, præcludere, intercludere alicui exitum, impedire, 1, 75, 5.

Διεκβάλλειν *χώραν τινά*, exercitum tranſducere per regionem, peragrare regionem cum exercitu, 4, 68, 5, *τὴν ἔρημον*, 10, 28, 1. *n.* *οὓς (τόπους) ἔδει διεκβάλλειν αὐτὸν*, 10, 29, 3.

Διεκβολή, ἡ, *&* *αἱ διεκβολαί*, tranſitus *per montem aut per montium anguſtias*, 1, 75, 4. 3, 40, 1. 3, 92, 11. 3, 93, 10.

Διεκπίπτειν, *vide* διεμπίπτειν.

Διεκπλεῖν, *in pugna navali*, per hoſtiles naves ſuam navem tranſmittere, ut converſione facta illas a tergo adoriamur, 1, 51, 9. 16, 4, 10. („Thucyd. 1, 50." *Ern.*) *Conf.* διαπλεῖν, *&* ἐκδιεκπλεῖν, *&* διέκπλους.

Διέκπλους, ὁ; *κατὰ τοὺς διέκπλους*, dum per hoſtiles naves diſcurrunt, perrumpunt, transvehuntur, 16, 4, 14. *conf.* διεκπλεῖν. — „*Eſt pariter vocabulum Thucydidis ex* 1, 49. *ubi Schol. interpretantur*, ἐμβαλεῖν καὶ πάλιν ὑποστρέψαι, καὶ πάλιν ἐμβαλεῖν. *cf. ad* 7, 89. *& quos ad priorem locum laudat Dukerus. Uſus tamen eſt verbo jam Herodotus* 4, 179. *ubi videtur eſſe* exitus navis ex aliquo loco, *quomodo interpretantur hanc vocem Lexica. In loco Polybii verbum tantum* tranſitum navis per naves hoſtium *exprimit, non qui fugæ cauſſa fiat, ſed qui obſit hoſtibus, remos navium hoſtilium detergat, & poſt quem fiat converſio navis, ut redeat ad ſuos, & rurſus impetum faciat. Similiter verbum* διεκπλεῖν *in l. c. tantum actum* naves agendi per hoſtiles naves *exprimit.*" *Ern.*

Διελέγχειν, refellere, mendacii arguere, 7, 3, 3.

Διέλκειν, in longum extrahere. *τοῦ χρόνου διελκομένου*, 31, 26, 4. *διελκομένων τῶν διαβουλίων*, in longum tractis deliberationibus, 28, 2, 4. *ubi vereor ne immerito tenuerim Caſauboni interpretationem*, diffidentibus ſententiis.

Διεμπίπτειν, *idem quod* ἐμπίπτειν *μετ' αὐτούς (i. e. ἑαυτούς) λαθεῖν εἰς τὴν πρὸς Ῥωμαίους ἀλλοτριότητα διεμπίπτοντας*, 38, 1, 4. *n. ubi Caſaub. ex ing.* διαπίπτοντας *edidit, Reiskius* διεκπίπτοντας *maluerat.*

Διεξάγειν, adminiſtrare, curare, *v. c.* regnum, regni negotia, *τὰ κατὰ τὴν ἀρχήν*, 1, 9, 6. *ῥᾳθύμως διεξάγειν τὰ κατὰ τὴν φυλακήν*, cuſtodias negligenter agere, 4, 57, 3. *διεξαγ.*

ag. τὸ δίκαιον, juſtitiam adminiſtrare, jus dicere, *abſol.* 20, 6, 1. *& cum dat.* alicui, 4, 73, 8. *Cum de controverſiis agitur, ſignificat* componere, terminare *item*; διεξάγειν τὰ πρός τινα *ſc.* ἀμφισβητούμενα, 18, 34, 10. λόγῳ διεξάγειν τὴν ἀμφισβήτησιν, 5, 1, 5. *&* περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων, 3, 21, 6. *Sed* τοὺς βίους διεξάγειν ἀπὸ τῶν ἐκ τῆς χώρας γεννημάτων, eſt vitam ſuſtentare, 1, 71, 1. ἐν τῇ τάξῃ Φιλανθρωπίᾳ διεξάγειν τοὺς συμμάχους, perhumaniter agere cum ſociis, 3, 77, 4.

Διεξαγωγὴ, ἡ, exitus negotii; καὶ ταῦτα μὲν τοιαύτης ἔτυχε διεξαγωγῆς, 24, 2, 11. *præcipue* exitus & terminatio controverſiarum, finis belli, pacis compoſitio, 5, 102, 3. 5, 103, 3. 25, 5, 7. τὴν διεξαγωγὴν ποιεῖσθαι, 4, 26, 3.

Διεξιέναι χώραν, per regionem tranſire, 4, 25, 4. διέξιμεν τὰς Ἑλληνικὰς πράξεις, exponemus, *præſ. pro fut.* 4, 1, 3.

Διεξέρχεσθαι (*ut* διεξιέναι) exponere, enarrare, 2, 12, 4.

Διεξικνεῖσθαι, pervenire, 10, 26. 3

Διέξοδος, ἡ, exitus, finis: τὰ ἔργα τοιαύτην εἴληφεν διέξοδον, 2, 1. 3. 3. 41, 1. δεῖν γίγνεσθαι διέξοδον τῶν πρὸς ἀλλήλους, fieri finem debere litium, 23, 2, 2.

Διεργάζεσθαι, facere, perficere, conficere. ταῦτα διεργασάμενοι, 4, 22, 1. πολλὰ καὶ κακὰ διεργάζοντο, 3, 73, 7.

Διερεθίζειν, ad iram provocare, 9, 18. 9.

Διερείδεσθαι, περὶ τῆς χώρας, de loco inter ſe contendere, 5, 84, 3. *n.* πρός τι, reniti poſtulato. 22, 7, 14.

Διερευνᾶν. συνέκρινε καὶ διηρεύνα τὰ λεγόμενα, 14, 3, 7. τῷ Σκιπίωνι πάντα διηρεύνητο πρὸς τὴν ἐπιβολὴν, 14, 2, 1.

Διερμηνεύειν, interpretari, 3, 22, 3.

Διερρὶμμένως, interrupte, ſparſim *de re verba facere, & obiter*, 3, 58, 3.

Διέρχεσθαι, 1) præterire; ἅμα τῷ διελθεῖν τὰς ἐν ταῖς ἀνοχαῖς ἡμέρας, 20, 10, 17. διελθούσης τῆς πανηγύρεως, peracta celebritate, 18, 30, 1. 2) tranſire; διελθὼν τὴν Θετταλίαν, Theſſaliam emenſus, 4, 61, 1. *Sic* 22, 20, 4. *ubi facile adpiaret, verbum* διερχόμενος *non ad* τὸν Σαγγάριον *referendum, ſed ad regionem quam tranſiit Manlius priuſquam ad Sangarium fluvium perveniſſet.* 3) διέρχεσθαι ὑπὲρ τοῦ πολέμου. (*i. q.* διεξέρχεσθαι) exponere, enarrare bellum, 1, 13, 10.

Διερωτᾶν τινα, μὴ *&c.* interrogare aliquem, an *&c.* 5, 50, 12.

Διευκρινεῖν, 1) diſpicere, diſquirere, examinare *rem*; ὑπέρ τινος, 2, 56, 4. *n.* περί τινος, 3, 28, 5. τί, 31, 13, 1. *Sic in paſſ.* ὁ περὶ πολιτειῶν λόγος

λόγος ἀκριβέστερον διευκρινεῖται παρὰ Πλάτωνι, ſubtilius diſquiritur, excutitur, 6, 5, 1. *Sigillatim vero de* cognitione & dijudicatione cauſarum controverſarum; *velut* διευκρίνειν τὰ διαφέροντα, *loco modo citato*, 31, 13, 1. τὰς διαφορὰς, 24, 4, 7. 24, 2, 1. διευκρινῆσαι περὶ ὧν οἱ ἄνθρωποι ἀμφιβάλλουσι, 40, 10, 2. *Hinc & cum dat. perſ.* διευκρινεῖν τισὶ περὶ τῶν ἀντιλεγομένων, de controverſiis aliquorum cognoſcere, jus eis dicere, arbitrium facere, 31, 9, 7.

2) intelligere; ὥστε τοὺς συνετωτάτους ἔνια μόλις διευκρινεῖν, 3, 22, 3. rectum judicium facere, recte ſtatuere; οὐκ εἰκὸς παῖδα περὶ τηλικούτων δύνασθαι πραγμάτων διευκρινεῖν, 4, 34, 1. diſcernere; διὰ τὴν ἀπειρίαν οὐδὲ τὸ δυνατὸν καὶ τὸ μὴ δυνατὸν δύναται διευκρινεῖν, 12, 22, 6.

Διευλαβεῖσθαι, (*i. q.* εὐλαβεῖσθαι) timere, vereri, *cum acc.* 14, 2, 7. *cum* μὴ *& optativo ſubjunct.* 21, 13, 5. 28, 7, 7.

Διευτονεῖν, vim habere, *de fluxu aquæ in Boſporo Thracico*, 4, 43, 8.

Διευτυχεῖν. διευτυχήκει πάντα τὸν χρόνον, *Fr. gr.* 22.

Διέχειν, *active*, τὰς χεῖρας, in diverſa porrigere *vel* extendere manus, dirimere ſtudere pugnantes, 4, 52, 1. *n. Fr. hiſt.* 48.

Neutraliter, i.q. ἀπέχειν, diſtare; διασχόντες ὡς δύο στάδια τῆς παρεμβολῆς, 5, 103, 6. 1, 42, 6. 4, 64, 5. *&c. Ad verba* οὐκ ἔλαττον εἴκοσι σταδίων, 10, 49, 4. *ex conjecT. adjeci* διέχουσαν.

Διήγημα, τὸ, narratio, 1, 14, 6. ἐμπορικὸν, fabuloſa, quales venditant mercatores, 4, 39, 11.

Διήγησις, ἡ, narratio, 3, 36, 4. 4, 40, 1. *&c. An* διηγήσεις *legendum, pro* διαλύσεις, 22, 25, 10? *n.*

Διηθεῖν, percolare, eluere, 34, 9, 10.

Διήκειν. ὁ Ἀπέννινος διὰ μέσης τῆς Ἰταλίας διήκων, per mediam Italiam porrectus, 2, 16, 4.

Δίθυρα, τὰ, tribunal, podium, 27, 1, 6. *n.*

Διϊέναι, *a* διΐημι; μὴ διϊέναι διὰ τῆς χώρας πολεμίους ἐπὶ Ῥωμαίοις, non dare tranſitum per fines ſuos hoſti adverſus Romanos tendenti, 22, 26, 2.

Διϊέναι, *a* δίειμι, tranſire; διὰ μέσης Πελοποννήσου διῆσαν, 4, 13, 4. διῇει τὰς δυσχωρίας, 5, 23, 8. τὸν ποταμὸν, trajecit flumen, 32, 18, 1.

Διΐπτασθαι, tranſvolare, pervolare, 5, 9, 5.

Διϊσθμεῖν λέμβους, per Iſthmum tranſducere. 4, 19, 7. *n. cf.* ὑπερισθμεῖν.

Διϊστάναι; *in aor.* 2. *& præt.* 1) τῆς θαλάττης οὐ πολὺ διέστηκε, haud procul diſtat a mari, 5, 44, 5. 2) διέστηκε τοῦτο ἐκείνου, hoc differt ab illo, (*i. q.* διαφέρει) 3, 6, 6. ἃ πλεῖστον διεστᾶσι, quæ plurimum inter ſe differunt, 6, 3, 11.

11. 3) διέστησαν, diſceſſerunt, 10, 3, 6. 4) διαστῆναι πρός τινα, diſſentire & ſejungere ſe ab aliquo, 3, 8, 3.

Διζητεῖν περὶ τὰς προνομάς, pericrutari pabulandi & prædandi cauſſa, 4, 68, 3.

Δικαιοδοσία, ἡ, 1) juris redditio, juris dictio, exercitium judiciorum, judicium, 20, 6, 2. 23, 2, 1 & 10. *conf. Adn. ad* 24, 1, 2. εἰς δικαιοδοσίας προκαλεῖσθαί τινα περὶ τῶν γεγονότων καὶ περὶ τῶν μελλόντων, in jus vocare aliquem, provocare aliquem, ad reddendam rationem factorum, ad ſatisfaciendum pro factis, & ad cavendum de futuris, 4, 16, 4. *n.* ἡ περὶ τῶν ἐγκλημάτων δικαιοδοσία, 38; 3, 2. οἱ περὶ τῆς κοινῆς δικαιοδοσίας νόμοι, 40, 10, 5. 2) diſceptatio juris; Φιλίππου συγκλεισθέντος εἰς τὴν (κατὰ τὸ σύμβολον) δικαιοδοσίαν πρὸς τοὺς ἀστυγείτονας, 24, 1, 2. *n. nempe ibi paſſive accipiendum vocabulum*, Philippo coacto ſubmittere ſe jurisdictioni, coacto ad cauſſas diſceptandas cum finitimis (ex recepta juris formula.) *Sic* & 24, 1, 12. *n.* 3) peculiaris formula ſecundum quam jus dicitur, ex cujus præſcripto judicantur cauſſæ, (*quod alias* σύμβολον *vel* δικαιοδοσία κατὰ τὸ σύμβολον *dicitur*) 32, 17, 4. *Fragm. gramm.* 39. *Conf. rurſus Adn. ad* 24, 1, 12.

Δικαιολογεῖσθαι, περὶ ἑαυτοῦ, de jure ſuo diſceptare, cauſſam ſuam agere, 3, 20, 10. 3, 21, 6. 25, 9, 7. πρὸς τοὺς ἐγκαλοῦντας, 4, 3, 12.

Δικαιολογία, ἡ, diſceptatio juris, 3, 21, 3 & 6. 5, 67, 4 & 11. συνίστασθαι τὴν δικαιολογίαν, cauſſam ſuam defendere, 20, 9, 7. 27, 7, 3.

Δίκαιον, τὸ, 1) jus, juſtitia. τὸ δίκαιον διεξάγειν, *vide* διεξάγειν. τὸ δίκαιον ἐκλαβεῖν παρὰ τῶν ἀδικησάντων, jus repetere ab eis qui injuria nos adfecerunt, *Fr. gr.* 39. *n.* 32, 17, 3. *n. ubi vulgo* ἐκεῖ λαβεῖν, *pro* ἐκλαβεῖν. 2) ratio quam quis adferre, qua quis niti poteſt ad cauſſam ſuam defendendam vel excuſandam, 11, 29, 7.

Maxime pluralis in uſu eſt, τὰ δίκαια, jura. τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῖς πρὸς ἀλλήλους δίκαια, mutua illorum jura, *ſcil.* conventiones quæ inter ipſos intercedunt, & jura quæ illis conventionibus nituntur, 3, 21, 10. 3, 27, 10. 9, 32, 6. τηρεῖν τὰ κατὰ τὰς συνθήκας δίκαια, 1, 83, 5 & 11. λέγειν ὑπὲρ τῶν δικαίων, de ſuis juribus diſſerere, jura ſua exponere, 28, 7, 6. τὰ τῶν Μακεδόνων δίκαια, Macedonum jura, rationes quæ pro cauſſa Macedonum faciunt, 9, 32, 4. τὰ δίκαια προτίθεσθαι, jura proferre, rationes proferre quæ valent ad cauſſam defendendam, 11, 29, 8. νικᾶν τινα τοῖς δικαίοις, vincere juſtitia cauſſæ, juribus, rationibus quæ pro ſua cauſſa proferre quis poteſt, 3,

10, 1. *Sic κατακρισῆναί τινος τοῖς δικαίοις*, 5, 67, 2. *τὰ τοῦ πολέμου δίκαια* jura belli, 5, 11, 3. *i. q. οἱ τοῦ πολέμου νόμοι, ibid. παρὰ πάντα τὰ δίκαια*, contra omne jus & fas, 3, 28, 2. *ubi δικαιώματα habet ſolus codex Aug. τὰ κοινὰ τῶν ἀνθρώπων δίκαια*, 2, 58, 7. *τὰ κατὰ κοινὸν ὡρισμένα δίκαια*, communia gentium jura, 4, 6, 11. 2, 8, 12. 8, 1, 1. (*Fortaſſe περὶ τῶν κατὰ κοινὸν δικαίων legendum eſt* 23, 15, 4. *n.* de communibus *gentis* juribus, *pro κατὰ κοινοδίκαιον.*) *Denique τὰ δίκαια ποιεῖν τῇ πατρίδι eſt* juſta facere, *omnia* boni civis officia præſtare patriæ, 3, 116, 9.

Δικαιοῦν, cauſſam agere alicujus, jus alicujus defendere, 3, 31, 9. *n.* — „*ὁ δικαιῶν*, qui jus reddit alicui, *v. c. ulciſcendo injuriam ei factam &c.*“ *Ern.*

Δικαιώματα *habet ſolus codex Aug.* 3, 28, 2. *pro δίκαια.*

Δικαίως, merito. *ἔδοξαν ἠτυχηκέναι δικαιότατα*, 4, 19, 13.

Δίκη, ἡ. *δίκην δοῦναι*, puniri, 2, 58, 9. *δίκας ὑπέχειν τῶν ἡμαρτημένων*, judicium ſubire, 5, 42, 6. 16, 27, 2. *περὶ τῶν ἀδικημάτων*, 16, 34, 3. *ἔχειν τοῦ φόνου δίκην*, cædis pœnam exegiſſe, ſatisfactionem habere, 32, 7, 11. *Δίκης ὀφθαλμός*, Iuſtitiæ oculus, 24, 8, 3.

Δικοδοσία. *Sic perperam habent codices nonnulli* 4, 16, 4. *pro δικαιοδοσία.*

Δίκροτον, *τό*, *navigii minoris genus*, biremis; *τριήρεις, καὶ δίκροτα, καὶ κέλητες*, 5, 62, 3.

Δικτάτωρ, *gen. ορος*, 3, 87, 6 *ſqq. n.* 3, 106, 1.

Δικτυωτὸς; *θύραι δικτυωταὶ*, fores reticulatæ, 15, 30, 8.

Δίκωπος. *δίκωπα σκαφίδια*, naviculæ quæ duobus remis agitantur, 34, 3, 2.

Διλοχία, duo lochi, *de equitibus*, 10, 21, 4. *n.*

(**Διμερής.** *ταύτην μὲν οὔσης * τινὸς*, 12, 27, 3. *Excidiſſe διμεροῦς ſuſpicatus eſt Reiskius.*)

Δίμηνος, ἡ, *ſcil. ὥρα vel ἀρχή*, 6, 34, 3. *cf.* ἔμμηνος.

Διὸ, —„, *ſervit tranſitioni, copulationi ſententiarum*, 2, 66, *init.* [*nobis* 2, 65, 13.] *& alibi, ut διόπερ. Quod prodeſt loco Pauli Rom.* 2, 1. *in quo fruſtra ſe nonnulli torſerunt. cf. Iac.* 1, 19, 21. *Matth.* 23, 34. *ubi διὰ ταῦτα ſic dictum videtur. Et hanc vim particulæ jam obſervavit noſter Glaſſius Phil. S. de conjunct. can.* 22.“ *Ern.* — *Vide quæ de iſto uſu particularum διὸ & διόπερ notavimus ad* 1, 60, 9. *ad* 1, 82, 13. *& ad* 2, 65, 13.

Διοδεύειν, *τὴν χώραν*, 2, 15, 5.

Δίοδος, ἡ; *τηρεῖν ἐπιμελῶς τὴν δίοδον*, 11, 18, 1. *ſcil. τὴν διὰ τῆς γεφύρας ὁδόν, quod eſt* 11, 17, 7.

Διοικεῖν. *ταῦτα διοικήσαντες*, his peractis, 23, 2, 8. *Et in medio; ταῦτα διοικησάμενος*, 20, 19, 8. *In Paſſ. τὰ Ἀράτου*

τῷ διωκημένα, Arati facta, res ab Arato geſtæ, 2, 40, 4.

Διοικητὴς βασιλικὸς, adminiſtrator, diſpenſator, 27, 12, 2. — „procurator regius in fiſco ſ. reditibus. *vid. Clavem Cicer. in* Dioeceres." *Ern.*

Διοικίζειν τοὺς πολίτας ἐκ μιᾶς πόλεως εἰς πλείους, 4, 27, 6.

Διολισθάνειν, evadere, elabi; *abſol.* 4, 32, 2. *cum accuſ.* effugere; διόλισθον τοὺς κατὰ Φίλιππον καιρούς, 20, 7, 1. ἐὰν διολισθῇ τὸν παρόντα καιρὸν, 18, 20, 11. τὰς ἐπιβουλὰς, 17, 15, 12.

Διολοφύρεσθαι. διωλοφύρετο πρὸς αὐτὸν, (*i. q.* ἑαυτὸν) ſecum lamentabatur, 22, 9, 11.

Διομολογεῖσθαι, promittere, paciſci. διομολογηθέντος συχνοῦ χρυσίου, 22, 21, 8. τὰ διομολογούμενα, conventa inter eos, 31, 27, 1.

Διομολόγησις, pactio. πρὸς Ἀσδρούβαν γίγνονται διομολογήσεις, 3, 27, 9.

Διόνυσος. οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον, 40, 7, 3. γραφὴ τοῦ Διονύσου, *ibid.*

Διόπερ, igitur, inquam, 1, 60, 9. *n.* 1, 82, 13. *n. &c. Vide ſupra in* διό. *Eodem pertinet* 9, 6, 3.

Διόπτρα, δύο αὐλίσκους ἔχουσα, 10, 46, 1 *ſq. n.*

Διοργίζεσθαι, (*i. q. ſimpl.* ὀργίζ.) *abſol.* διοργισθεὶς, 4, 4, 4. ἐπὶ τῇ παρανομίᾳ, 2, 8, 13.

Διορθοῦν, τὰ ἀδικήματα, corrigere, caſtigare *verbis*, 4, 24, 4.

In Medio; διορθοῦσθαι παρὰ τοῖς συμμάχοις τὴν αὐτῶν (*i. q.* ἑαυτῶν) πίστιν, fidem ſuam, labefactatam apud ſocios, reſtituere, reparare, 1, 7, 12. διορθώσασθαι τὴν ἄγνοιάν τινος, errorem alicujus corrigere, 3, 58, 4. 3, 59, 8. delictum alicujus caſtigare, 3, 16, 4. διορθώσασθαι τὴν τόλμαν καὶ βίαν, *ſcil.* ἑαυτοῦ, ſuam violentiam audaciam corrigere, 1, 37, 10. διορθοῦνται σφᾶς αὐτοὺς, ſe ipſos corrigunt, 26, 3, 12. τὰ κατὰ τοὺς Καυνίους ταχέως διωρθώσαντο, Caunios quod adtinet, brevi res apud eos in ordinem coëgerunt, 30, 5, 13. *Sic* διωρθώσατο καὶ τἄλλα πάντα, reliqua etiam omnia recte curavit, in ordinem conſtituit, 24, 6, 2.

In Paſſivo; τὰ προσοφειλόμενα οὐ διορθοῦτο, non ſoluta ſunt debita, 11, 28, 5. διορθοῦσθαι ὑπὸ τῶν σπουδαίων ἔργων, ex commemoratione præclare factorum proficere, fructum capere ad vitæ emendationem, 2, 61, 3. *Conf. Adn. ad* 1, 11, 2.

Διόρθωσις, 1) *de fortunæ bonis caſibusque;* πρὸς ἀναπόρθωσιν τῶν συμπτωμάτων, ad ſarcienda, ad reparanda detrimenta accepta, 6, 38, 4. *n. Et abſol.* διόρθωσις (*oppoſita* τῇ βλάβῃ) lucrum, emolumentum, incrementum opum fortunæ, 5, 88, 2. (*conf* ἀναπόρθωσις) αἱ τῶν πολιτευμάτων διορθώσεις, emendatio reipublicæ *ſive quoad interiorem formam, ſive quoad ſta-*

tum externum, 3, 118, 12.

2) *de debitis*; ſolutio, expunctio debitorum; 5, 50, 7. διόρθωτις τῶν ὀψονίων, 5, 50, 7. 11, 25, 9. (*i. q.* ἀπόδοσις, *ibid.*)

3) *de ingenio & moribus & vitæ actione*; correctio, emendatio erratorum ſuorum, πολλὰ τῶν αὑτοῖς (*i. q.* ἑαυτοῖς) εἰρημένων εἰς διόρθωσιν καὶ μετάθεσιν ἤγαγον, 3, 58, 4. *cf.* 1, 35, 6 *ſq.* *Huc pertinet*, τὴν ἐκ τῆς ἱστορίας διόρθωσιν περιποιεῖσθαι, fructum ex hiſtoriæ lectione ad ſui emendationem percipere, 7, 12, 2. *Tum* correctio, caſtigatio aliorum, ἐπιστροφὴ καὶ διόρθωσις, 4, 24, 5. 5, 54, 13. τύπτεσθαι ἐπὶ διορθώσει καὶ μαθήσει, (*de pueris in ſchola*) 2, 56, 14. inſtitutio morum, eruditio ad vitam recte inſtituendam, 1, 1, 1. 1, 35, 6 *ſq.* (ubi διόρθωσις æquivalet τῇ ἐπὶ τὸ βέλτιον μεταθέσει.) *Conf.* ἐπανόρθωσις, *& Adnot. ad* 1, 11, 2.

Διορίζειν. definire *quid ſit quod volumus*, 21, 11, 6. ſeparare, diſterminare; *Pyrenæus mons* διορίζει τοὺς Ἴβηρας καὶ Κελτούς, 3, 39, 4. *ſinus Ambracius* διορίζει τὴν Ἤπειρον καὶ τὴν Ἀκαρνανίαν, 4, 63, 6. ὁ ῥοῦς βραχὺ εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ διορίζει, fluxus aquæ exiguam ſui partem (αὐτοῦ *pro* ἑαυτοῦ; *vel*, exiguam partem aquæ ibi, *voce* αὐτοῦ *adverbialiter ſumta*) ſeparat & in ſinum immittit; 4, 43, 7. *n.*

διορίζεσθαι, definire, determinate, præciſe loqui de aliqua re, aut adfirmare & contendere aliquid; περί τινος, 12, 12, 6. 29, 9, 7. *cum* ὅτι, 18, 29, 2. *cum accuſ. & infin.* 22, 22, 7. *conf.* προσδιορίζεσθαι.

Διορκισμὸς, obteſtatio, confirmatio adjecto jurejurando, 16, 26, 6.

Διόρυκτος, ὁ, Foſſa; nomen propr. 5, 5, 12. *n.*

Διότι, *frequentare Polybius ſolet pro ſimplici* ὅτι, quod; *pro* διότι *vero paſſim a librariis nonnullis & editoribus* ὅτι *temere erat invectum, ut monui ad* 1, 10, 7. *ad* 1, 26, 10. 5, 33, 3 *ſq. &c.*

διότι *initio orationis, quæ cum videatur obliqua adferri a ſcriptore, tamen recta procedit*, 4, 22, 10. *ſicut* ὅτι *ſubinde apud alios ſcriptores uſurpatur.*

Poſt parentheſin, quam præceſſit particula ὡς, *ad quam refertur oratio ſequens, cum perſpicuitatis cauſſa repeti debuerit eadem particula* ὡς, *ejus loco ponitur* διότι, 5. 104, 3. *conf. Adn. ad* 12, 23, 7.

διότι περ, *pro* διόπερ, quare, qua ratione, 5, 8, 7. 6, 29, 5.

Διοχυροῦν. *In pract. paſſ. notione activa*; διωχυρωμένος τὰ στενὰ τάφροις, *ex Reiskii emend.* 5, 46, 3. *n.*

Διπάλαιστος, duorum palmorum longitudine, 27, 9, 2.

Διπλα-

Διπλασιάζειν τὸ βάθος, *in acie*, 18, 7. 8. τὰς δυνάμεις, 25, 4, 11.

Διπλάσιος ἢ πρὶν, 1, 72, 2. διπλάσιοι τῶν προηγεγενημένων, 10, 17, 12. ὁ ἀνὴρ Φαίνεται διπλάσιος ἑαυτοῦ, 6, 23, 13.

Διπλασίως ἐπερρώσθησαν, 1, 24, 1. 2, 8, 4. διπλ. παρωξύνοντο, 2, 29, 9. διπλ. ἐξανάστα τὰ τῆς ὑποψίας, 18, 17, 6.

Δίπλεθρον, τὸ, duo jugera, 34, 12. 5. (*i. q.* δύο πλέθρα, 5, 100, 7.)

Δὶς; μὴ δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν λίθον πταίειν, 31. 19, 5. 31. 20, 1. δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν πειράζειν, *Fr. hist.* 60. *n.*

Δίστομος ποταμὸς, duobus ostiis in mare excurrens, 34, 10, 5.

Διττὸς, duplex, 10, 47, 1.

Διττῶς. καὶ ταύτης δὲ οὔσης διττῶς, *sic ex conjecl. ediderat Casaub.* 12, 27, 3. *n.*

Διφαλαγγία ἐπάλληλος, 2, 66, 9. *n.* 12, 20, 7.

Δίφρος, ὁ, ἐλεφάντινος, sella eburnea, curulis, 6, 53, 9. 26, 10, 7. 32, 5, 3.

Δίχα διαιρεῖν, 3, 92, 1. 7, 4, 2. δίχα τοῦ ψηφίσματος *cum Reiskio scripsi* 30, 5, 5. *pro* διά. *Eodem modo* 8, 19, 10. δίχα προόδου *corrigendum videtur, pro* διὰ προόδου.

Διχοτομεῖν, in duas partes secare *limacem*, 6, 28, 2. dissecare *canes*, 10, 15, 5.

Δίωγμα, τὸ, persecutio, 1, 34, 9. 3, 45, 3. 11, 15, 5.

Διωγμὸς, ὁ, *idem. Verba* λόχους τε καὶ διωγμοὺς *imperite vulgo inserta erant*, 1, 87, 7. *n.*

Διωθεῖν, τὰς σαρίσσας διὰ τῶν τρήματα, sarissas intrudere per foramina, 22, 11, 17.

In Medio; 1) perrumpere; αἱ ῥύσεις τῶν ποταμῶν διωθοῦνται τὴν θάλατταν, 4, 41, 4. διώσασθαι τὰς τάξεις, ordines hostium perrumpere, 11, 1, 2. 2) a se amoliri, propulsare; φθόνους καὶ ἐπιβολὰς, 18, 24, 4. κινδύνους, περιστάσεις, eluctari pericula, 6, 57, 5. 6, 44, 8. τὴν ἐπιταγὴν, detrectare jussa, 13, 7, 6.

Διώρυξ, ἡ, βασιλικὴ, regia fossa *in Mesopotamia*, 5, 51, 6. διώρυγες τοῦ Νείλου, canales per quos aqua Nili deducitur per Ægyptum, 5, 62, 4. *Fr. gr.* 26. canales *Euphratis*, 9, 43, 2.

Δόγμα, τὸ, decretum, senatusconsultum, populiscitum; μετὰ κοινοῦ δόγματος, 20, 4, 6. χωρὶς κοινοῦ δόγματος, 4, 26, 4. Ῥωμαῖοι Καρχηδονίοις πόλεμον ἐξήνεγκαν ἕως δόγματος, decreto tenus bellum intulerunt, bellum decreverunt, 3, 27, 7.

Δογματοποιεῖν, *seq. infin.* decretum facere, 1, 81, 4.

Δοκεῖν, putare, 5, 16, 10. 12. 8, 4. 12, 11, 4. *Impersonn.* δοκεῖ. ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, 1, 15, 6. ὡς γ' ἐμοὶ δοκεῖ, 2, 61, 12. 4, 33, 4. *& sic* 15, 4, 9. *& 16, 1, 4. expressum malim*, quam ὡς γε μοι δοκοῦν ὡς αὐδενὶ ἂν δόξαι, 1, 1, 3.

δοκεῖ δοκίνοι ἀπίστῳ, 32, 8, 8. δόξαντος δὲ σφίσι, quum ipsis visum esset, placuisset, 2, 26, 7. 22, 15, 1. δόξαντος ἀκριβῶς τοῦτο πράττειν, quum ille visus esset merito id facere, 2, 50. 9. τὰ δεδογμένα, quæ visa sunt, quæ placuerunt, decreta, 3, 40, 2. 3, 44. 5. n. καταλαβόντας πόλεμον δεδογμένον, 36, 1, 9.

δοκεῖ, dicitur, fertur, perhibetur, 2, 33, 1. 9, 24, 5. 9, 25, 1. n. 9, 43, 2. 10, 3, 5. 10, 10, 11. 10, 48, 2. 15, 25, 1. 16, 32, 2. 40, 6, 5. (*Sic fortasse & ἔοικε*, 10, 3, 4. n.)

Δοκιμασία, ἡ, probatio, exploratio; τὴν δοκιμασίαν τῆς χαρακοποιΐας ποιοῦνται οἱ χιλίαρχοι, exigunt, examinant, an recte curatum sit vallum, 6, 34, 2. τὰς δοκιμασίας ποιεῖσθαι τῶν στρατοπέδων, delectum militum facere, 9, 6, 6. judicium; ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων ποιεῖσθαι τὰς δοκιμασίας, 3, 9, 5. τὰ παρελληλυθότα ἔργα ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων λαμβάνει τὴν δοκιμασίαν, de præteritis factis e rebus ipsis, ex ipso exitu, judicium facere licet, 3, 31, 8. ἀλλοιοτέρας ἕκαστα τυγχάνει δοκιμασίας, longe aliud de rebus judicium feras, 3, 32, 5.

Δοκιμαστὴρ τῶν κοινῶν, *apud Lacedæmonios*, quæstorem ærarii *vertit Valesius*; qui exploraret statum ærarii, præfectus ærarii, 25, 8, 5 *jqq*.

Δόκιμος, probatus, notabilis, eximius *usus rei*; τοῦτο δοκίμους αὐτοῖς παρέχεται χρείας, 6, 31, 11.

Δοκὸς, ἡ, trabs, 8, 9, 3. trabes, *argenteis laminis obductæ*, 10, 27, 10. *ab oppugnatis dejectæ in oppugnantes, scalas conscendentes*, 10, 13, 9.

Δόλιος, dolosus, fraudulentus; *de homine*, 22, 17, 1. δολιώτερα ἤθη, 6, 47, 5.

Δολοφονεῖν, ex insidiis interficere, 32, 21, 11. δολοφονηθῆναι ὑπό τινος, 2, 36, 1. 5, 40, 6.

Δολοφονία, ἡ, cædes dolo mala parrata, 6, 13, 4.

Δόλων, ὁ, anterius & minimum velum navis; τὸν δόλωνα ἐπάρασθαι, dolonem erigere *fugæ capessendæ caussa*, 16, 15, 2. n.

Δόμος, ὁ, stratum lapidum in muro, 10, 22. 7. n. *Spicil. lib. VIII. num.* 1.

Δόξα, ἡ. ταύτην περὶ αὐτῶν πάντες εἶχον τὴν δόξαν, omnes hanc de eis opinionem habebant, 2, 39, 10. κληρονομεῖν τῆς ἐπ' ἀσεβείᾳ δόξαν, 15, 22, 3. ἐπὶ σοφροσύνῃ δόξαν ὁμολογουμένην πεποιημένος, *ut* περιπεποιημένος *scribendum*, 35, 4, 8.

Δοξάζειν, putare, 3, 82, 2. δεδοξασμένοι ἐπ' ἀρετῇ, clari virtute, 6, 53, 10.

Δοξοποιεῖν. τὸ δὲ τῶν ἀνθρώπων γένος καὶ πρὸς δεδοξοποιημένον, hominum genus, variis præterea opinionibus ductum, rectum, 17, 15, 16. n.

Δοξοφαγία, ἡ, (*ut* ἀορτοφαγία) avidi-

invidiæ gloriæ popularis, auræ popularis captatio, 6, 9, 7.

Δορίαλωτος, bello captus, 24, 8, 6. (*Sic nomen proprium* Δορίμαχος, *per iota, non per υ.*) *Conf.* δορίκτητος.

Δορίκτητος, 18, 34, 4. *n.*

Δορκάδειος ἀστράγαλος, 26, 10, 9.

Δόρυ, τὸ, haſta *triariorum*, 6, 23, 16. *qua pugnabant cominus*, 2, 33, 4 *ſq.* δορατὰ λεπτὰ *olim equitum Romanorum*, 6, 25, 5. ἐπὶ δόρυ κλίναν, *in tacticis*, ad dextram ſe converterè, 6, 40, 12. ἡ ἐπὶ δόρυ κλίσις, 3, 115, 10. 10, 21, 2. ἐπὶ δόρυ ἐπιστρέφειν, 11, 22, 11. ἐκ δόρατος, a dextra, 3, 115, 9. 11, 23, 5. περὶ δόρυ περιπλάσαντες, 11, 23, 2. *niſi* ἐπὶ δόρυ *ibi ſcribendum, ſicut præceſſit* ἐπ' ἀσπίδα.

καὶ τὸ δόρυ καὶ τὸ πηρύκειον ἅμα πέμπειν πρός τινα, *proverb.* 4, 52, 3. *n.*

Δορυδρέπανον, τὸ, contus falcatus, harpago, 22, 10, 4. *ſq.*

Δορύκτητος, *vide* δορίκτητος.

Δορυφορεῖν τινι, cuſtodem corporis eſſe, *de fratris Eumenis*, 32, 23, 6. δορυφοροῦντες, *quod erat in mssstis* 2, 19, 1. *rectè in* δωροφοροῦντες *mutatum.*

Δοσιδίκους *dant mssti libri omnes* 4, 3, 3. *pro* δωσιδίκους; *atque id teneri fortaſſe potuerat.*

Δουλεύειν αὐταῖς ταῖς τοῦ σώματος ἐπιθυμίαις, *de brutis animantibus*, 17, 15, 16. τῇ ἀλαζονείᾳ, 4, 3, 1.

Δουλικὸς; τὰ δουλικὰ τῶν σωμάτων, 1, 85, 1. 2, 62, 10.

Δρᾶμα, τὸ; τὴν κατασκευὴν τοῦ δράματος ἐνενόουν, fabulæ commentum intelligebant, 33, 16, 10. τρίτον ἢ τύχῃ δρᾶμα ἐπεισήγαγε, 24, 8, 12.

Δραπέτης, ὁ, 15, 18, 3.

Δρασμὸς, ὁ, fuga, 5, 26, 14. 15, 27, 4. 31, 23, 3.

Δράττεσθαι, prehendere, corripere, *cum gen.* τῇ σιδηρᾷ χειρὶ δραξάμενος ὅθεν ἐπιλάβοιτο τῆς πρώρας, 8, 8, 2. λέων δραξάμενος τοῦ ἵππου, *Fr. hiſt.* 10. *T. V. p.* 56.

Δραχμὴ, τῆς ἡμέρας, *ſtipendium diurnum equitis in exercitu Romanorum*, 6, 39, 12. δραχμῶν δεκαπέσσαρας μυριάδας, 4, 56, 2. ἑκατὸν μυριάδας δραχμῶν, 31, 7, 12. πεντ' ἀργυρίου, *ſcil.* δραχμαὶ, 16, 36, 3. *n.* τετρακόσιαι δραχμαὶ *ſunt apud Romanos* quatuor millia æris, 6, 19, 2. *n.*

Δρεπανηφόρα ἅρματα, currus falcati, 5, 53, 10.

Δρέπανον, falx *conto adaptata*, 22, 10, 5. *cf.* δορυδρέπανον.

Δριμύτης, ἡ, acrimonia *fumi*, 22, 11, 20.

Δρύϊνος, quernus. στύπη δρύϊνα, 22, 10, 4.

Δρυμὸς, ὁ, quercetum, 2, 15, 2. 3, 40, 12. 12, 4, 13.

Δρύοχος, ὁ. ἐκ τῶν δρυόχων εἴκοσι καὶ διακόσια ναυπηγεῖσθαι σκάφη, 1, 38, 5. *n.* — „a fundamentis, *de navibus, quæ totæ recentes fiunt.*

Nam δρύοχοι *sunt* trabes quernæ, fulcra, super quibus nova navis ædificatur. *Vid. Scheffer. de re Nav. p.* 46 " *Ern.*

Δρύφακτος, ὁ, lorica, cancelli *pontis & simil.* 1, 22, 6 & 10.

Δρυφακτοῦν θωρακίοις, loricis, cancellis munire, 8, 6, 4. *ubi delendum comma post* δρυφακτώσαντες.

Δυναμικὸς, vi ac robore præstans; δυναμικωτέραι ἐπιβολαί, efficaciores conatus, 5, 11, 3. δυναμικωτέρα σύστασις τῆς πολιτείας, firmior, ad opes parandas aptior constitutio reip. 6, 50, 4. δυναμικώτατος, validissimus, plurimum roboris habens, 4, 11, 8. ἀνδρώδης καὶ δυναμικὸς πρὸς τὰς πολιμικὰς χρείας, 22, 21, 4. δυναμικώτατος κατὰ τὴν σωματικὴν ἕξιν, corporis viribus validissimus, robustissimus, 37, 3, 3. *Sic & nude,* δυναμικώτατος, 6, 5, 9. *de corporis robore.*

Δύναμις, ἡ. 1) de exercitu; ἡ ὅλη δύναμις, 8, 28, 5. ναυτικὴ δύναμις, 1, 41, 2. *&c. Sed præsertim in plur.* αἱ δυνάμεις, *frequentissime.* δυνάμεις συστήσαντες (αὐτῷ.) 2, 1, 5. τῶν πλειόνων δυνάμεων *mendose scriptum erat* 17, 15, 3. *pro* τῶν πλεῖον δυναμένων.

2) vis, *varia vocis significatione;* εἰς δύναμιν, pro viribus, summa vi, 1, 41, 2. εἶδος πολιτείας ἁπλοῦν καὶ κατὰ μίαν συνεστηκὸς δύναμιν, resp. in qua obtinet una tantum vis, *nec adest alia illi æquiponderans.* 6. 9, 2. *Quas dicat* τῶν πολιτειῶν δυνάμεις, 6, 47, 2. *haud satis liquet. vide Adn.* ἡ τοῦ καθήκοντος δύναμις καὶ θεωρία, vis & ratio honesti, 6, 6, 7. *Eodem fere pertinet, quod de Chæreæ & Sosili scriptis dicit,* οὐ γὰρ ἱστορίας, ἀλλὰ κουρεακῆς λαλιᾶς ἐμοί γε δοκοῦσι τάξιν ἔχειν καὶ δύναμιν, vim & valorem habere, 3, 20, 5. *Similiter de* vi *verborum;* οὐκ εἰδότες, τίνα δύναμιν ἔχει τοῦτο, *scil.* τὸ δοῦναι αὐτοὺς εἰς τὴν Ῥωμαίων πίστιν, 20, 9, 11. σωματικὴ δύναμις, robur corporis, 1, 69, 4. 37, 3, 5. αἱ σωματικαὶ καὶ θυμικαὶ δυνάμεις, corporis robur & animi ferocia, 6, 7, 3.

3) *sigillatim*, vis ingenii, ars, dexteritas, solertia; *de qua notione vid. Adn. ad* 1, 84, 6. δύναμις στρατηγικὴ, ars imperatoria, dexteritas in omni parte muneris imperatorii, 1, 84, 6. *n.* 39, 1, 1. *Sic* ἡ τοῦ προεστῶτος δύναμις ἐν τούτῳ τῷ μέρει, 11, 19, 6. ἡγεμονικὴ δύναμις, 10, 22, 4. στρατηγὸς παραπλησίαν δύναμιν ἔχων Ἀννίβᾳ, 18, 11, 8. βασιλικὴ δύναμις, regium ingenium, 4, 77, 3. ἡ περὶ τοὺς ἵππους καὶ τὰ ὅπλα δύναμις, solertia, 23. 1, 8. ἡ αὐτοῦ δύναμις ἐν τῇ πραγματείᾳ, ars & solertia in scribenda historia, 2, 56, 5. αἵρεσις καὶ δύναμις, confi-

lium & ars, *vel* solertia, 2, 35, 8.

Δύνασθαι. (*In imperf.* ἠδύναντο, 4, 32, 7. *ubi alii* ἐδύναντο,) τί δύναται, καὶ ποῖ τείνει; quæ hujus rei vis sit, & quo tendat, 2, 49, 1. τοῦτο ἐν μέσῳ κεῖται τοῖς μόνον τολμᾶν δυναμένοις, 5, 33, 7. οὐ δύνανται τηρεῖν τὴν πίστιν, (*i. q.* οὐ τηρήσουσι, *vel* οὐχ οἷοί τε εἰσὶ τηρεῖν,) non servabunt, nolent servare, 6, 53, 13. 10, 37, 9.

Δυναστεία, ἡ, præfectura; τὰς δυναστείας τῶν πόλεων τοῖς αὐτοῦ φίλοις ἐνεχείρισε, civitatibus amicos suos præfecit, 3, 18, 1. regnum, 12, 15, 7. ἀφαιρεῖσθαι τῶν βασιλέων τὰς δυναστείας, 21, 9, 6.

Δυναστεύειν. αἱ δυναστεύουσαι πόλεις, civitates potentiores, 2, 5, 2.

Δυνάστης. *Late patet hoc nomen, & non tantum* minores terrarum dominos, *sed &* reges *complectitur; velut* 9, 1, 4. πράξεις ἐθνῶν καὶ πόλεων καὶ δυναστῶν. *Sed præsertim* minores dominos *significat, quos* regulos *dicere Livius consuevit. Vide* 9, 21, 6-8. *&* 9, 23, 5. *Commemorantur* δυνάσται *in Hisp.* 10, 34, 2. 10, 35, 6. *&c. in Illyr.* 5, 4, 3. *in Thracia*, 4, 45, 2 *sq. in Ægypto*, 23, 16, 1. *in Asia*, 5, 34, 7. 5, 90, 1. 21, 9, 2. *Pro* τὸν δυνατὸν δυνάστην, 10, 34, 2. *n.* videtur τὸν Ἐδετανῶν *legendum.*

Δυνατὸς, 1) *activè;* οὐκ ἐκφυγεῖν ἔτι δυνατὸς ὤν, non valens, 1, 54, 3. πᾶν πρᾶξαι ὃ δυνατὸς ἂν εἴη, 3, 11, 9. ἔνιοι τῶν δυνατῶν, principes nonnulli, 9, 23, 4. *Sic jungit* τῶν δυνατῶν καὶ βασιλέων, 27, 6, 2; *nisi utrobique* δυναστῶν *suspiceris, quod tamen neutiquam necessarium videtur.* προτείχισμα δυνατὸν, murus validus, 10, 31, 8. 2) *Passive*, τὸ δυνατὸν, quod fieri potest; οὐδὲν παρέλειπε τῶν δυνατῶν, 1. 42, 12. *&c. Mendosum* δυνατὸν, 10, 34, 2, *ex* Ἐδετανῶν *aut simili nomine proprio corruptum, ut modo ad voc.* δυνάστης *monui.*

Δύο, *vel* δύω, duo; *indeclinabile*, — „ex imitatione Thucyd." *Ern.* — δύο συνεργοῖς χρωμένη, 2, 38, 8. ἐπὶ δύο, bini, 1, 22, 9. *pro* ἐπὶ δυοῖν; *conf. Adn. ad* 1, 26, 13. ἐπὶ δύο ἡμέραις, 3, 52, 8. *n.* ἐπὶ ταῖς δύο μυριάσιν, 2, 24, 14. *Sed & genit. plur.* δυοῖν, 3, 51, 12. *n. &* δυεῖν, *non solum in fœm. genere, ut fere præcipiunt grammatici, sed & in masc. Vide Fr. gramm.* 40. *& loca citata ad* 6, 27, 4. δύο τοὺς πιστοτάτους *legendum* 31, 22, 8. *pro* δυσπιστοτάτους, *quod habent mssti libri.*

Δυσανασχετεῖν, ægre ferre, 16, 12, 5.

Δυσαντιῤῥήτως εἰρηκέναι, liquido verum dixisse, ita ut nil facile in contrarium dici queat, 9, 31, 7.

Δυσαντοφθάλμητόν τι ἔχειν, quod repudiare nemo facile ſuſtineat, quod nemo facile adſpiciat quin tentetur, 23, 8, 13. *cf.* ἀντοφθαλμεῖν.

Δυσαπολόγητος ἁμαρτία, 1, 10, 4.

Δυσαρεστεῖν, improbare, ægre ferre, offendi; *ſine regimine*, 3, 26, 6. 5, 107, 6. 6, 6, 3. καὶ δυσαρεστεῖ καὶ φοβεῖται τὸν Ἑρμείαν, & odio habet & metuit Hermeam, 5, 56, 4. *Cum dativo rei*, δυσαρεστεῖν τοῖς γινομένοις, offendi aliqua re, graviter ferre aliquid, 4, 22, 9. 11, 28, 1 *ſq. & vs.* 11, 27, 6. 4. *Sed cum dat. perſ.* δυσαρεστεῖν Ῥωμαίοις *eſt* non placere, non gratum eſſe Romanis, offendere Romanos, 7, 5, 6. *Contra, in Paſſ.* δυσαρεστοῦμαι τῷ ἀνδρὶ, vir mihi non placet, offenſus ſum, indignor illi, 5, 94, 2. 11, 28, 3.

Δυσαρέστησις, ἡ, improbatio, indignatio, ægritudo ex re aliqua; 15, 25, 6. *cum dat.* τοῖς πραττομένοις, *& ſimil.* 4, 21, 7. 24, 10, 9. ἐπὶ τούτοις, 24, 7, 5. 11, 28, 11. ἀφορμὰς διδόναι τινὶ προσκοπῆς καὶ δυσαρεστήσεως, 27, 6, 10.

Δύσβατος, difficilis tranſitu; δύσβατοι τόποι καὶ ἄρυμνοὶ, 1, 30, 8. γεωλόφοι, λόφοι, 1, 75, 4. 4, 57, 5. τόποι δύσβατον ἔχοντας τὴν ἀναχώρησιν, loca per quæ difficilis eſt receptus, 2, 68, 10.

Δίσγνωστος, cognitu difficilis; *de homine*, 3, 78, 4. *de libro, ubi idem valet ac* δυσανάγνωστος, lectu, perlectu difficilis, 3, 32, 1.

Δυσδιάβατος, 1, 39, 13. *i. q.* δύσβατος.

Δυσδιάλυτος τάξις, acies ægre diſſolvenda, 1, 26, 16.

Δυσδιάσπαστος τάξις, ægre divellenda, 15, 15, 7.

Δυσδίοδος πορεία στρατοπέδοις, 3, 61, 3. δυσδίοδος πάροδος, difficilis tranſitus, 5, 7, 10.

Δυσέκβολος; *vide* δυσέμβολος.

Δυσέμπλους τόπος, e quo ægre enavigari poteſt, 34, 2, 5.

Δυσέκφευκτος ἀπορία, pæne ineluctabilis difficultas, 1, 77, 7.

Δυσελπίζειν, deſperare; περὶ τῆς ἄλλης ἐπιβολῆς, 16, 33, 1. *abſol* 21, 10, 2. *cf.* δυσελπιστεῖν.

Δυσελπιστεῖν. δυσελπιστήσαντας τοῖς ὅλοις ἐκ τῶν συμβεβηκότων, 2, 10, 8. *ubi alii vulgo* δυσελπίσαντες, *non male.* ἐπὶ τῷ μεταλλαχέναι αὐτὸν, ſpe deſtitui ob ejus mortem, 2, 44, 3. ἐπὶ ταῖς βοηθείαις, deſperare de accipiendis auxiliis, 4, 60, 4. ἐπὶ τοῖς συμμάχοις, nihil ſperare a ſociis, 5, 74, 3.

Δυσελπιστία, ἡ, conſternatio animorum, cum rebus diffidimus noſtris, 1, 39, 14. 1, 71, 2. 1, 76, 11. ὑπὲρ τῶν ὅλων, 3, 103, 1.

Δυσελπίστως ἔχειν, 1, 87, 1. διακεῖσθαι τοῖς ὅλοις, 2, 9, 8.

Δυσέμβολος, difficilis ingreſſu; χώρα στενὴ καὶ δυσέμβολος, 4, 75, 2. ὄρη δυσπρόσοδα καὶ δυσέμβολα, 3, 49, 7. δυσέμβολα τὰ πεδία, 3, 91, 8.

ex

ex emend. Caſaub. pro δυσάκβολα, *quod erat in mſstis.*

Δυσεντερία, ἡ, 32, 25, 14.

Δυσέντευκτος, difficilis aditu *homo*, 5, 34, 4.

Δυσεξαρίθμητος, 3, 58, 6.

Δύσεργος εἰσβολή, difficilis ingreſſus, 28, 8, 3.

Δυσέφικτος καὶ μέγας ὁ στέφανος, haud facile conſequenda laurea, 32, 11, 3. *ubi accentus ex ultima in antepenult. retrahendus.* τὴν ἄλλην πομπὴν λέγειν ἐστὶ δυσέφικτον, difficile eſt, 31, 3, 12. *Conf.* ἐφικτός.

Δυσθετεῖν. δυσθετήσας ταῖς συνθήκαις, ægre ferens fœderis conditiones, *Fragm. hiſt.* 34. *ſi modo illud ex Polybio ductum eſt.*

Paſſiv. δυσθετούμενος, *abſol.* ad magnam difficultatem & conſilii inopiam redactus, 8, 7, 4. *quod alias eſt* δυσχρηστούμενος.

Δυσθεώρητος, cognitu difficilis, 3, 31, 7. 17, 13, 3.

Δυσθυμία, mœror, anxietas, dejectio animorum, deſperatio. 1, 31, 3. 1, 71, 2. 40, 2, 8.

Δυσθύμως ἔχειν, animo concidere, 1, 87, 1. διακεῖσθαι, 3, 54, 1. 15, 4, 6.

Δύσις, ἡ, occidens. τὸ πρὸς δύσει μέρος, 1, 42, 5. *Sed potiſſimum in plur.* πρὸς ταῖς δύσεις βλέπειν, 5, 104, 7. ὁ συνεστὼς πρὸς ταῖς δύσεσι πόλεμος, 5, 104, 2. χειμερινὰι δύσεις, 1, 42, 6.

Δυσκαταγώνιστος, 15, 15, 8.

Δυσκατάπληκτός τινι, qui terreri & contineri ab aliquo vix poteſt, 1, 67, 4.

Δυσκίνητος. δυσκίνητα πλοῖα, motu difficilia, 1, 22, 3. ἐδυσχρηστεῖτο ἡ δεκήρης καὶ δυσκίνητος ἦν πρὸς πᾶν, 16, 3, 5.

Δύσκτητος, paratu, emtu difficilis, 3, 32, 1.

Δύσμαχος, 15, 15, 8. *i. q.* δυσκαταγώνιστος *ibid.*

Δυσμένεια, ἡ, odium, inimicitia, 3, 12, 2 *ſq.* 38, 3, 9. πρὸς τινὰ, 3, 34, 3. 5, 108, 6.

Δυσμενικὸς; δυσμενικὴ ὀργὴ, acris ira, 6, 7, 8. λόγοι δυσμενικοὶ, infenſi ſermones, 16, 22, 8. ἀρχὴ δυσμενικωτέρα πολέμου, 15, 3, 1.

Δυσμενικῶς ἐξαγγέλλειν, odioſe, 12, 15, 10. δυσμενικῶς διέφθειρε τὴν χώραν, 8, 10, 1. πικρῶς καὶ δυσμενικῶς ἐξονειδίζειν, 30, 4, 14.

Δυσμενῶς καὶ πικρῶς διέφθειρε τὴν πόλιν, 2, 55, 7.

Δυσμὴ; δυσμαὶ, *i. q.* δύσεις, occidens, *mundi plaga*, 2, 14, 4. 4, 70, 3. *Et, de tempore*, occaſus ſolis, περὶ δυσμὰς ἡλίου, 2, 25, 4. 8, 29, 1. 9, 18, 2.

Δύσοπτος; τὸ δύσοπτον τῆς ἡμέρας, 18, 4, 2.

Δυσπαραβοήθητος, cui auxilium ægre ferri poteſt, 5, 22, 7.

Δυσπαράγραφον, quod ægre definiri poteſt, 16, 12, 10. 17, 13, 3. 17, 15, 1.

Δυσπαραδέκτως ἔχειν, difficilem eſſe ad credendum, 12, 4, 7.

Δυσπαράκτητος ὀργὴ, 31, 7, 13.

Δυσπα-

Δυσπαρακόμιστος καὶ μακρὸς πλοῦς, difficilis navigatio, 3, 61, 2.

(Δύστιστος. *Corrupte* τοὺς δυστιστοτάτους *dant mssti* 31. 22. 8. *quod in* δύο τοὺς πιστοτάτους *mutandum.*)

Δυσπολιόρκητον πολισμάτιον, 5, 3, 4.

Δυσποτμεῖν; *Fr. gr.* 41.

Δυσπραγίαν *dat cod. Bav. pro* ἀπραγίαν, 3, 103, 2.

Δυσπρόσοδος, aditu, adgressu difficilis, 1, 26, 10. 2, 65, 12. 4, 75, 2.

Δυσπροσόρμιστος, adpulsu difficilis, 1, 37, 4. 4, 56, 6.

Δυσσύνοπτος, obscurus; δυσσυνόπτου τῆς κατὰ τὸν ἀέρα περιστάσεως γενομένης, 3, 84, 2. *n.* δυσσύνοπτος καὶ φαραγγώδης ποταμός, fluvius qui haud facile conspici e longinquo poterat, 8, 28, 6. *n.*

Δυστυχεῖν. ἐν δυστυχηκυίᾳ πατρίδι, 39, 2, 13. *m. Oportebat, adjecta augmento,* δεδυστυχηκυίᾳ.

Δυσφύλακτος τόλμ, 2, 55, 2. τὸ δυσφύλακτον τῶν ἐκ τῆς τύχης συμβαινόντων, 8, 22, 10. τὸ τῆς τύχης ἀβέβαιον καὶ δυσφύλακτον, 15, 34, 2.

Δυσχεραίνειν, ἐπὶ τῷ μὴ τυγχάνειν, 18, 28, 1. ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις, 2, 8, 9. *Etc.*

Δυσχέρεια, ἡ, difficultas; (*i. q.* δυσχρηστία.) πολλὴν αὐτοῖς παρεῖχε τοῦτο τὸ μέρος δυσχερείαν, 1, 20, 10. εἰς δυσχερείας ἐμπεσών, 8, 9, 1. διαπεπνευκότες ἐκ τῆς περὶ αὐτοὺς γενομένης δυσχερείας, 31, 16, 1. ἡ δυσχέρεια τῆς ὁδοῦ, 3, 64, 8. difficultas discendi artem, 10, 47, 11.

Δυσχερὴς; ἕως ἂν δυσχερές τι βουλεύηται κατὰ Ῥωμαίων, aliquid duri, hostile aliquid, 3, 11, 8. εἰς δυσχερῆ διάθεσιν ἐμπίπτειν, in difficultates magnas incidere, 1, 31, 2.

Δυσχερῶς ἔχειν πρός τινα, infensi in esse alicui, 1, 68, 12. δυσχερῶς ἀντιπράττειν ταῖς ἐπιβολαῖς τινος, egre, invitum, idemque lente opponere se conatibus alicujus, 20, 11, 10.

Δυσχρηστεῖσθαι, *in Passivo maxime usurpatur*, in difficultate esse, difficultatibus premi, hærere, impediri, laborare, incommoda pati, expedire se non posse; *Abjol.* δυσχρηστούμενοι, 1, 28, 9. 7, 17, 7. ἐδυσχρηστεῖτο ἡ δεξιὰ πρὸς πᾶν, 16, 3, 5. τότε μάλιστα δυσχρηστηθεὶς εἰς ἀπορίαν ἐνέπεσεν ὑπὲρ τῶν ἐνεστώτων, 9, 26, 3. *ubi perperam vulgo* δυσχρησθείς. *Et varie conſtruitur;* δυσχρηστούμενος ἐν τοῖς κατὰ μέρος κινδύνοις, 1, 87, 7. διὰ τὰς δυσχωρίας τῶν τόπων, 2, 6, 4. τοῖς πράγμασι, 1, 18, 7. δυσχρηστούμενος καὶ περικακῶν τοῖς ὅλοις, 3, 84, 6. τοῖς λόγοις, laborans in dicendo, cum purum se expedire posset, 3, 11, 4. δυσχρηστούμενοι περὶ ταῦτα, 21, 3, 4.

Sed & in Activo reperitur hoc verbum, & quidem 1) *eadem notione qua in paſſivo;* εἰ δὲ δυσχρήστει περὶ τὴν ἔξοδον,

ὁδόν, 1, 79, 7. ἐδυσχρήστησαν ὡς ἔνι μάλιστα διὰ τὸ μὴ &c. 21, 2, 4. (*ubi mox in eadem re cap.* 3, *vs.* 4. *ait*, διόπερ ἀπορούμενοι καὶ δυσχρηστούμενοι περὶ ταῦτα.) δεδέντα κατὰ τὰς ἐμβολὰς, ἐδυσχρήστουν τὰ πλοῖα, impeditæ hærebant, laborabant naves, 2, 10, 4. *n. ubi ſi quid mutandum, non tam* ἐδυσχρηστοῦντο *velim cum Reiskio*, (*nec enim opus eſt paſſiva forma, ut ſuperiora exempla demonſtrant,*) *quam* ἐδυσχρήστει, *ut referatur verbum in ſing. ad nomen in neutro plurali poſitum; ſed ne id quidem urgendum; nam, licet plerumque legitimo illi græci ſermonis uſui ſe conformet Polybius, tamen & alibi paſſim apud eumdem verbum in plurali cum nomine plurali neutrius generis conſtructum reperitur, velut* 3, 74, 2, 6, 41, 6. *quamquam ſubinde rurſus, ubi verbum in plurali ponunt juniores codices, vetuſtior Vaticanus cum Flor. ſingularem dabat, ut* 3, 60, 4. *n.* 5, 83, 3. *n.*

2) δυσχρηστεῖν, *in activo genere, notione activa, habemus* 27, 6, 10. *ubi peraptε & ad verbum & ad rem Caſaubonus* ἐν πᾶσι δυσχρηστεῖν in omnibus difficiles ſe præbere *interpretatus eſt; ut plane neſciam, Erneſto quid venerit in mentem, ut eodem loco hanc vim illi dictioni ſubjiceret*, omnibus in rebus laborare inopia.

Δυσχρηστία, ἡ, (*fere i. q.* δυσχέρεια) difficultas, incommodum; μεγάλη δυσχρηστία ἐγίγνετο περὶ αὐτούς, difficultatibus premebantur, malo loco res eorum erant, 3, 74, 1. 1, 51, 11. τοῦ τόπου πολλὰς ἔχοντος δυσχρηστίας, multa incommoda habebat is locus, 1, 53, 15. 18, 5, 19. δυσχρηστίας πολλῆς ἀπολυθείς, magna difficultate liberatus, 5, 56, 14. θεωροῦντες τὴν δυσχρηστίαν τῶν συμβαινόντων, 10, 13, 7. *ubi utique* ἀναβαινόντων *aut* προσβαινόντων *malim, niſi cum Reiskio vocabulum* δυσχρηστία *active ſit accipiendum* de eo quod difficultatem habet, quod incommodum alteri adfert; *quemadmodum* 11, 16, 6. & ἡ δυσχρηστία τῆς τάφρου, *de quo loco conf. infra in* δύσχρηστος. μεγάλης γενομένης ἀλυσιτελείας καὶ δυσχρηστίας πᾶσιν ἐκ τοῦ τέλος πράττειν τοὺς Βυζαντίους &c. cum omnes damnum & incommodum, moleſtiam perciperent, premerentur, &c. 4, 47, 1. ἦν ἀμφισβήτησις καὶ δυσχρηστία περὶ τοὺς ἡγεμόνας, oriebatur controverſia & difficultas inter imperatores, 3, 110, 3. (*quo loco de diſſenſu uſurpari hoc vocab. exiſtimavit Erneſtus, quatenus diſſenſu res impediuntur.*) *Confer* δυσχρηστεῖσθαι.

Δύσχρηστος, in difficultate rei agendæ

agendæ conſtitutus, qui incommodo & impedito loco eſt; qui difficultatibus premitur; *ſic* δυσχρηστότατον εἶναι, 4, 11, 8. *opponitur* τῷ εὐχρηστότατον εἶναι καὶ δυναμικώτατον.

τὸ δύσχρηστον τῆς τάΦρου, *active*, incommodum, difficultas, quam objectura eſſet foſſa, quam habiturus erat foſſæ tranſitus, 11, 16, 6. *ubi nempe ſic haud male ſane correxit Caſaub. pro corrupto* τὴν δύσχρηστον τῆς τάΦρου, *quod nos cum Pyſino in* τὴν δυσχρηστίαν *mutavimus, eodem ſignificatu.*

Δυσχρήστως διέκειντο αἱ νῆες πρὸς τὸν κίνδυνον, incommode ſe habebant, incommodæ, parum habiles erant ad pugnam, *ſc. quia commeatibus onuſtæ*, 1, 61, 4. ἠπόρουν καὶ δυσχρήστως διέκειντο πρὸς τὸ παρὸν, 5, 18, 11. ἠπορεῖτο καὶ δυσχρήστως διέκειτο περὶ τοῦ μέλλοντος, 16, 2, 1. 16, 24, 1.

Δυσχωρεία; *vide* δυσχωρία.

Δυσχώρητος ἀπορία, inextricabilis confuſio, unde exitus non patet, 24, 1, 13.

Δυσχωρία, ἡ, τῶν τόπων, locorum difficultas, difficilia, iniqua, aſpera loca, 3, 48, 5. *In plurali potiſſimum uſurpatur*, αἱ δυσχωρίαι τῶν τόπων, 2, 6, 4. *& nude*, αἱ δυσχωρίαι, 1, 86, 8. 3, 34, 5. 8, 16, 3. *ſigillatim de* montium anguſtiis, 3, 94, 5. 18, 6, 4. *ubi mendoſe* τὰς δυσχωρείας *olim erat editum.*

Δωρεά, ἡ. ἐν δωρεᾷ διδόναι τι τινὶ, doni loco, 23, 3, 4 & 7. 26, 7, 5. τιμὰς ἐψηΦίσαντο καὶ δωρεὰς τοῖς Ῥωμαίοις, 27, 1, 12. *ubi vocab.* δωρεὰς, *quod deſiderabatur vulgo, ex Reiskii conjectura adjecimus.*

Δωρεὰν, *adverb.* κατὰ τὴν Ἑλλάδα μηδεὶς μηδὲν δωρεὰν πράττει, 18, 17, 7.

Δωροδοκεῖσθαι, munera accipere, largitionibus corrumpi, 6, 56, 2. 23, 8, 3. δωροδοκηθεὶς, 26, 3, 14. *n.*

Δωροδοκία, ἡ, munerum captatio, corruptio. κατὰ τὴν Ἑλλάδα τῆς δωροδοκίας ἐπιπολαζούσης, 18, 7, 7. διὰ τῆς τῶν προεστώτων εὐνοίας καὶ δωροδοκίας, propter præfectorum benevolentiam largitionibus ſibi conciliatam, 5. 43, 6.

Δωροδόκος, ὁ, munerum captator, 6, 9, 7.

Δωροφάγος, ὁ, munerum devorator, 6, 9, 7.

Δωροφορεῖν, dona adferre, 2, 19, 1. *ex conjectura Caſaub. pro* δορυφορεῖν, *quod habebant libri.*

Δωσιδίκος. δωσιδίκους παρέχειν τοὺς ἠδικηκότας, ſiſtere cædium auctores ad luendas pœnas, 4, 4, 3. *ubi* δοσιδίκους *habent codices, quod teneri potuerat.*

E.

Ἐὰν; *vide ſupra in* ἄν. ἐὰν μὴ, *elliptice, omiſſo in præcedentibus eo membro orationis ad quod refertur ea parti-*

particula; ἄγνωστον ἡμῖν ἕως τοῦ νῦν ἐστιν, (intell. καὶ μετὰ ταῦτα ἔσται.) ἐὰν μή τι μετὰ ταῦτα πολυπραγμονοῦντες ἱστορήσομεν, 3, 38, 2.

Ἐᾶν. ἐγὼ δὲ ταύτας μὲν ἐῶ, 6, 43, 2. *n. sive ad proxima hæc referas, (scil. ad Atheniensium & Thebanorum resp.) sive ad remotiora, impeditus erit ille locus; nisi, ταύτας (i. q. ἐκείνας) ad remotiora referens, verbum ἐῶ intelligas*, in præsens omitto, *nempe* deinde de eis dicturus. *Sed, ut dixi in Adnotatione, a compilatoris negligentia orta videtur illa difficultas.*

Ἑαυτοῦ; *vide* ὥρα.

Ἑαυτοῦ *cum suis casibus, usurpatum* 1) *de prima persona;* ἡ ἑαυτῶν σύνταξις, commentarius noster, 2, 37, 2. 2) *de secunda pers.* ἐκβιχσάμενοι ταῖς ἑαυτῶν ἀρεταῖς, veitra virtute, 18, 6, 4. 3) *de tertia, vulgatissimo usu, etiam ubi demonstrative, non reciproce, intelligendum pronomen;* Βώσταρον μετὰ τῶν ἑαυτοῦ πολιτῶν ἀπέκλειναν, cum ipsius popularibus, 1, 79, 2. Τληπόλεμος μειζόνων ἀφιέμενος ἢ καθ' ἑαυτὸν πραγμάτων, 15, 26, 5. *qum locum minus diligenter inspiciens Ernestius, ad primam personam temere retulit. Conf. quæ de pronom. αὐτὸς supra adnotavimus.*

ἑαυτοῦ *in fœminino genere, aut pro eo positum;* ἑαυτοῦ χάριν προτιμῆσαι τὴν ἀλήθειαν, *veritatem propter se (propter ipsam) colere*, 3, 58, 9.

Ἑβδομηκοστὸν ἔτος, *Fr. gr.* 31. *quo fragmento de Philopœmene agitur, ut monuit Valesius ad* 24, 9, 3.

Ἔγγαιοι κτήσεις, fundi, 6, 45, 3. — „*nisi legendum* ἔγγειοι; *nec quo non & illud rectum; (vid. Gloss. Labb. in h. v.) sed ne Polybius idem varia scriptura usus sit.*“ *Ern.* — *Nil variant isto loco libri, quoad quidem animadverti; nec vero impedit quidquam, quo minus statuamus, diversa vocis forma diversis in locis usum esse scriptorem nostrum.*

Ἔγγειοι κτήσεις, 32, 8, 4. *i. q.* ἔγγαιοι.

Ἐγγεύεσθαι αἵματος, sanguinem degustare, 7, 13, 7. (Sic γεύεσθαι Φόνου, 30, 14, 5.) ἐγγεύσασθαι τῆς ἐλευθερίας *in contextum velim receptum*, 17, 11, 7. *pro mendoso* ἐναύσασθαι.

Ἐγγίγνεσθαι. ἐγγιγνομένου χρόνου, interjecto tempore, 22, 1, 8. οὐδεμιᾶς προφάσεως ἐγγιγνομένης, nulla causa interveniente, 15, 23, 8. ἐγγενομένης στάσεως τοῖς πολλοῖς, orta inter multitudinem seditione, 5, 50, 1.

Ἐγγηράσκειν; ἐγγηράσας τῇ δυναστείᾳ, consenuerat in imperio, 12, 15, 7. ἐνεγήρασκον ταῖς βασιλείαις, 6, 7, 4.

Ἐγγίζειν, *notione activa;* ἐγγίσαντες τῇ γῇ τὰς ναῦς, naves admoventes terræ, 8, 6, 7. *Significatione neutrali*, adpropin-

propinquare, *cum genit. conſtruere amat Polybius;* 4, 62, 5. *n.* 8, 6, 6. *n.* 12, 7, 1. 15, 31, 3. *varius cum dat. ut* 17, 4, 1. *rurſus cum infin.* ὅταν ἐγγίζωσι στρατοπεδεύειν, *ex olim vulgata lectione,* 6, 41, 1. *ubi tamen non dubitavi genitivum τοῦ inſerere,*

Ἔγγιον ὑπέλαβε τὴν Τέγεαν εἶναι Μεσσηνίων, 16, 17, 3. *ubi poſtremam vocem ex Valeſii conject. recepi pro vulgato μόνον.*

ἔγγιστα, propemodum; ἔγγιστά που τῶν ἑκατὸν, 1, 32, 9: *tum, de* cognationis propinquitate. οἱ Φίλοι οἱ ἔγγιστα, 9, 24, 2.

Ἔγγραπτος, ſcripto conſignatus; εἰρήνη, 3, 24, 6. συμμαχία, 3, 25, 3. 4, 82, 5. διπλωλογία, 30, 4, 10. τὰ ἔγγραπτα, quæ ſcripto continentur, ſcripta in fœdere vel lege; 3, 27, 1. 21, 9, 4. 22, 25, 10. 23, 10, 12. 29, 2, 4. ἔγγραπτοι τιμαὶ *ſunt quæ conſtant* decretis, titulis, 27, 15, 2. *a quibus diſtinguuntur* αἱ ἀναθηματικαὶ τιμαὶ, *ibid.*

Ἔγγραφος, *i. q.* ἔγγραπτος; ἔγγραφον οὐδὲν, 3, 21, 4. 3, 26, 4.

Ἐγγυᾶσθαι τοὺς ἠγοραπότας, pro emtoribus ſatis dare, fidem & ſponſionem ſuam interponere, 6, 17, 4. *Sic recte ibi interpretatus eſt Caſaub: atque id res poſcebat; quo magis miror quo pacto* ab emtoribus ſatis accipere *intellexerit Ernеſtus.*

Ἐγγύη, ἡ, ſponſio, ſatisfactio, 5, 27, 7. 5, 28, 7. *Conf.* πρός.

Ἐγγυητής, ὁ, præs, ſponſor; ἐγγυητὰς διδόναι, 12, 16, 3. *conf.* 5, 27, 1. *n.*

Ἔγγυος, ὁ, ἡ, *i. q.* ἐγγυητής; καταλιπὼν αὐτὸν ἔγγυον τῶν οἴκοσι ταλάντων, 5, 27, 1. *n.*

Ἐγείρειν. ἐξ ἅπλης ἀρχῆς ἐγείρειν τὸν πόλεμον, 15, 1, 2.

Ἔγερσις, ἡ, evigilatio, ſurrectio; αἱ ἐγέρσεις *olim edebatur* 9, 14, 4. *Nos* ἐξεγέρσεις *e cod. Vrb.*

Ἐγκάθετος, clam ſubmiſſus inſidiandi cauſſa, 13, 5, 1.

Ἐγκαθῆσθαι, inſidere; ἐγκαθημένου ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν τοῦ παλαιοῦ Φόβου, 2, 23, 7. ἐν Κορίνθῳ Φρουρᾶς ἐγκαθημένης, 17, 11, 6. οἱ ἐγκαθήμενοι, qui in inſidiis locati ſunt, 5, 70, 8.

Ἐγκαθιέναι, *vide mox in* ἐγκαθίζειν.

Ἐγκαθίζειν. ἐνεκάθισε τὴν στρατιὰν ἐν τοῖς τόποις, 16, 37, 4. τοῦ Φιλίππου τοὺς αὐλικοὺς ἐγκαθιπότος εἰς τὰς πόλεις ταύτας, 23, 8, 5. *n. quod Caſaub. vertit* in iis urbibus locaverat. *Erneſtus intellexit* civitatibus impoſuerat; *ſed oportebat* ἐγκαθιπότος, *niſi cum Reiskio* ἐγκαθιπότας *legamus, quod verum puto, ab* ἐγκαθίημι, *quod verbum non modo* immittere *ſonat, quod notavit Reiskius, ſed* clandeſtino, inſidioſo conſilio ſubmittere; *unde ductum vocabulum* ἔγκάθετος, *quod ſupra vidimus.*

Ἐγκα-

Ἐγκακεῖν, — „aliquid vitio ſuo non facere.“ *Ern.* Λακεδαιμόνιοι τὸ πέμπειν τὰς βοηθείας ἐνεκάκησαν, Lacedæmonii auxilia ſubmittere prævo conſilio (præ animi pravitate, *ait Caſaub.*) negligunt, 4, 19, 10. *n.* — „*Lexica habent* ἐκκακεῖν, *quod eſt uſitatum, & forte apud Polybium legendum* ἐξεκάκησαν. *Heſychius habet* ἐγκακοῦμεν, *ſed forte & ibi legendum* ἐκκακοῦμεν, *aut ſaltem vitioſus eſt locus. Nam & locus in Clementis R. epiſtola eſt ſuſpectus. Et crebro hæ præpoſitiones in compoſitis permutantur. Sic ex* ἔγκτησις *factum* ἔκτησις, ἔκτησις.“ *Ern.*

Ἐγκαλεῖν τινι, accuſare, incuſare alicui, conqueri de quo; 3, 15, 7. 4, 3, 12. 4, 47, 1. τὰ ἐγκαλούμενα, quæ alicui culpæ dantur, quorum cauſſa ille accuſatur, 5, 27, 5.

Erneſtus quid ſpectarit, ſub hac voce ſic ſcribens: „ἐγκαλεῖσθαι, ad ſe vocare, *quod proprie eſt* ἐκκαλεῖσθαι, 13, 5.“ — *nec video equidem, nec nunc diſquirere vacat. Certe lib.* 13. *cap.* 7, 2, *(quod caput reſpondet capiti* 5. *ſuperiorum editionum) in verbum* ἀνακαλέσασθαι *conſentiunt libri, quod verum eſt.*

Ἐγκαταλείπειν τινὰ *vel* τί, relinquere, deſerere aliquem *vel* aliquid; 1, 79. 3. 2, 57, 1. 4, 15, 5. 4, 33, 12. 4, 69, 3. 9, 26, 6. ἐγκαταλιπόντες τοὺς ὁμήρους, deſertis, proditis ſuis obſidibus, 3, 40, 7. οὐκ ἐγκατέλιπον τὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας, nullam ſpem, quæ in ipſis ſita eſſet, deſeruerunt, inexpertam reliquerunt, 2, 53, 2. πρὸς τῷ τέρματι ἐγκαταλιπεῖν τὰς ἑαυτῶν προαιρέσεις, circa ipſam metam ſuis deſiſtere inceptis, 16, 28, 9. ἐγκαταλειπόμενον αὔθυγμα, fomes relictus, 20, 5, 4. 4, 35, 7.

Ἐγκεῖσθαι, imminere, inſtare alicui, premere, urgere, 18, 5, 3. ἐγκεῖσθαι κακοπαθείαις, *ſi vera ſcriptura* 14, 9, 5. *n.* idem valebit ac κεῖσθαι ἐν κακοπαθείαις. *Tum* ἐγκεῖσθαι *i. q. ſimplex* κεῖσθαι *valens, habemus* 15, 2, 7. κατὰ τοὺς πρὸ τῆς Ἰτύκης ἐγκειμένους τόπους.

Ἔγκλημα, τὸ, accuſatio, querela, & *per meton.* materia accuſationis, culpa; ἂν ᾖ πάντα χωρὶς ἐγκλήματος, ſi omnia recte curata ſunt, & nihil peccatum eſt, 6, 36, 6. ἔλυσε τὸ γεγονὸς ἔγκλημα πρὸς τὴν οἰκίαν, obliteravit culpam in qua fuerat intuitu Macedonicæ domus, materiam querelæ quam olim domui Maced. dederat, 2, 52, 4. Ἀχαιοὺς οὐκ ἐρεῖν ἐγκλήματα τοῖς ἀμυνομένοις, 4, 5, 7. *n. Forſ.* οὐχ ἕξειν ἐγκλ.

Ἔγκλιμα, τὸ; 1) inclinatio, declivitas ſoli; τὸ ἔγκλιμα τοῦ ἐδάφους, 9, 21, 8. flexus viæ ad latus declinantis, 5, 59, 9. *n. ubi pro* ἐγκλίμασι, ἐν κλίμασι *dant libri, quod temere*

tumere in ἀλήμασι mutavit Caſaub. 2) inclinatio in fugam, 4, 58, 8. γενομένου ἐγκλίματος ὁλοσχεροῦς, 1, 19, 11.

Ἐγκλίνειν, declinare de via, deflectere, 1, 54, 3. *Sigillatim*, ad fugam inclinare, fugere; 1, 57, 8. 1, 74, 7. 3, 69, 11. 11, 14, 6. ἐγκλίναντες ἔφυγον, 1, 23, 10. ἐνέκλιναν καὶ στορέσθην ἔφευγον, 5, 14, 5. *Subinde variant libri, alii* ἐγκλιν. *alii* ἐκκλιν. *quod perinde eſt;* 1, 30, 11. 3, 65, 7. 5, 23, 4. *conf. Adn. ad* 1, 19, 2. ἐγκλίνειν τινὰ, *eſt* fugere coram aliquo, fugere aliquem, ab eo in fugam pelli, 14, 8, 8.

Ἐγκόπτειν. ἐγκόπτειν τῇ δικαιοδοσίᾳ *edidit Caſaub.* 24, 1, 12. *n. cum* ἐκκόπτειν *dediſſet Vrſinus, unde* ἐκκόπτειν τὴν δικαιοδοσίαν *oportuerat.*

Ἐγκράτεια καὶ μετριότης, continentia & moderatio, 10, 19, 7.

Ἐγκρατὴς γενόμενος, compos factus, potitus; τινὸς ζωγρείᾳ, 1, 9, 8. τῆς πατρίδος, 1, 6, 3. χώρας καὶ πόλεως, 1, 7, 5. 3, 51, 11. ἁπάντων, 1, 6, 4 & 8.

Ἐγκρατῶς εἶχον τὴν νῆσον, insulam in poteſtate ſua tenebant, 1, 79, 5.

Ἐγκρίνειν; ὁ πραγματικὸς τρόπος ἐνεκρίθη, (*ſcil.* ἡμῖν) ſelegimus, 9, 2, 4. — „probatus nobis eſt & uſurpatus, ſ. prælatus. *Cyrillus Hieroſ. Catech.* 10. πάντων ἔγκριτοι, omnium præſtantiſſimi.“ *Ern.* — οἱ ἐγκριθέντες ἅπαξ καὶ τυχόντες τῆς ἐξουσίας *ex probato cod. Pariſino reſtituendum Polybio videtur* 6, 7, 4. *n. pro vulgato* οἱ κριθέντες.

Ἔγκτησις, *ex Ernеſti emend. pro corrupto* ἔκτησις, 28, 17, 8. *n.*

Ἐγκυρεῖν, κακοῖς, in mala incidere, 8, 1, 5. *Sic cum aliis nominibus*, 7, 12, 11. 15, 36, 6 & 9. μεγάλας ἔχοντες ἐλπίδας, τοῖς ἐναντίοις ἐνεκύρησαν, 33, 12, 8.

Ἐγκωμιάζειν τινὰ, 4, 34, 7. 8, 10, 7. 12, 8, 1.

Ἐγκωμιαστικὸς τόπος, locus laudativus, 10, 24, 8. ἐγκωμιαστικαὶ ἀποφάσεις περί τινος, quæ ad laudem alicujus dicuntur, 8, 13, [redacted]

Ἐγχειρεῖν, adgredi; *cum infin.* πολιορκεῖν ἐνεχείρησαν, inſtituerunt, cœperunt, 1, 6, 8. 1, 38, 7. *cum dat.* ἐγχειρεῖν τολμηρότερον τοῖς πράγμασι, 1, 17, 7. τοῖς ἔργοις, opus adgredi, 1, 3, 7. *Sed rurſus* ἐγχειρεῖν τοῖς ἔργοις *eſt* opera et machinas hoſtium hoſtiliter adgredi, impetum in ea facere, 1, 42, 13. 1, 45, 6. *Et* ἐγχειρεῖν τοῖς Ῥωμαίων πράγμασι, hoſtiliter adgredi rem Romanam, imperium Romanorum, 2, 26, 6. *Sic* ἐγχειρεῖν τοῖς Συρακουσίοις, Καρχηδονίοις, τῇ πόλει, 1, 11, 12. 1, 12, 1. 3, 18, 3. *Singularis eſt conſtructio cum* πρὸς; ἐνεχείρησαν πρὸς τὰ κατὰ τοὺς πολεμίους,

μους, 2, 22, 11. *de qua vide ibi Adn. ſubinde* ἐνεχειρ. *permutatum cum* ἐπεχειρ. 3, 82, 11. *n.* 4, 37, 4. *n. Interdum perperam confuſa* ἐγχειρησ. *&* ἐγχειρισ. *ut* 8, 7, 8. *n.* 8, 18, 6. *n.*

Ἐγχείρημα, τὸ; οἰκεῖος ὢν τῶν τοιούτων ἐγχειρημάτων, adſuetus hujuſmodi inceptis, 4, 57, 4.

Ἐγχειρίζειν, tradere, ἑαυτόν τινι, 1, 10, 1. *τινὶ τὴν πόλιν*, 1, 10, 8. 1, 11, 4. *τὰ ἱπποφόρβια τοῖς Μήδοις ἐγχειρίστα*, alendorum equorum cura Medis commiſſa eſt, 5, 44, 1. *Temere Caſaub.* 1, 66, 4. ἐνεχειρίζετο. *τὰ κατὰ τὴν ἔξαπ. ediderant, pro* ἐχείριζε *τὸ vel τὰ κατά. Pro τὰ κατὰ τὴν Μεσσ.* ἐγχειριστήσεσθαι *reſcribendum* χειριστήσεσθαι *ex cod. Peir.* 24, 5, 14. *n. Verba* ἐγχειρεῖν *&* ἐγχειρίζειν *in aor.* 1. *perperam a librariis inter ſe permutata* 8, 7, 8. *n.* 8, 18, 6. *n.*

Ἐγχρονίζειν, *abſol. ſcil.* ἐν τῇ Ῥώμῃ, morari in urbe, 33, 14, 2. *cf.* 33, 16, 6. ἐγχρονίζειν πράγματι, immorari rei, 15, 36, 6.

(Ἐγχυριάζειν *per errorem in Ern. Lex. Polyb. irrepſit; vide* ἐνεχυριάζειν.)

Ἐγχώματα, τὰ, terra adgeſta per fluvios in mare, 4, 39, 9. 4, 40, 9.

Ἐγχωννύεσθαι, adgeſtitia terra oppleri; ἐγχωσθήσεται ἡ Μαιῶτις, 4, 40, 4.

Ἔγχωριος. ἐγχώριοι ταραχαὶ, 2, 8, 5. τὰ τῶν ἐγχωρίων ἀνθρώπων ἤθη, 9, 25, 3.

Ἔγχωσις, ἡ, 4, 39, 10. 4, 40, 4. *cf.* ἔγχωμα.

Ἐγῶμαι, 6, 57, 4. *vide* οἶμαι.

Ἐδαφίζειν, æquare, complanare ſolum; τὸν περὶ τὴν σκηνὴν τόπον ἐδάφισαν, 6, 33, 6.

Ἔδαφος, τὸ; ἐν φόβοις ἦσαν περὶ τοῦ τῆς πατρίδος ἐδάφους, 3, 118, 5, εἰς ἔδαφος καθεῖλε τὸ χωρίον, 4, 64, 10. τὸ τεῖχος κατέσκαψα πᾶν εἰς ἔδαφος, 4, 65, 4. 5, 9, 3. τὰ τῶν ἱερῶν ἐδάφη πλύνειν ταῖς κόμαις, 9, 6, 3. ἐδάφη, ſolum, *i. e.* urbes & agri, (*opponuntur homines*) 9, 39, 3.

Ἕδος, τὸ; τὰ τῶν θεῶν ἕδη καὶ τεμένη, deorum ſimulacra, 16, 1, 4. *n.*

Ἕδρα, ἡ; ὁ Τίτος αὐτόθεν ἐξ ἕδρας καὶ θυμικῶς, παῦσαι, φησι, 18, 20, 12. *n. an excidit* ἀναστὰς? *an ſatis eſt ſubintelligere hoc verbum?*

Ἑθελοκακεῖν, conſulto minus facere quam poſſis & debeas, ultro & malevolo conſilio rem male gerere, de induſtria & maligne ceſſare; 4, 38, 6. 5, 1, 7. 5, 2, 8. 5, 4, 11. 5, 20, 3. 5, 100, 7. 6, 15, 5, 38, 3, 6.

Ἑθελοκάκησις, ἡ, de induſtria & conſulto rem male gerere, voluntaria deſertio commodorum & officii, defectio, perfidia; 3, 68, 10. 5, 5, 10. 27, 13, 13.

Ἑθελοντηδὸν, ſponte, ultro, 6, 30, 2.

Ἐθελοντὴν, & ἐθελοντὶ, *idem; in quibus ſæpe variant librarii; ſed vetuſtiſſimus codex Vat. plerumque* ἐθελοντὴν *præfert*; 2, 22, 5. 2, 38, 7. *n.* 2, 46, 3. *n.* 2, 54, 3. *n.* 2, 57, 1. *n.* (*ubi viciſſim* ἐθελοντὶ *præfert idem Vat.*) 5, 77, 3. *n.* 8, 16, 10. *Fr. gr.* 42.

Ἐθελοντὴς, voluntarius; ἐπέλαξε ἐθελοντὰς τοὺς ἀρίστους, 1, 49, 5. *n.* οὐχ οἷός τ' ἦν ἐθελοντὴς ὑπακούειν, 25, 9, 7. *Fr. gr.* 42.

Ἐθίζειν. τῶν εἰθισμένων ἐπολησάν τι, 4, 34, 1. *cf.* 3, 84, 7.

Ἔθισμὸς, ὁ; ἡ τῶν ἐθισμῶν διαφορὰ, 1, 17, 11. ἐκ τῶν ἐθισμῶν, de more, 3, 84, 7. (*ubi mendoſe vulgo* εἰθισμῶν, *quod & ex* εἰθισμένων *corruptum videri poterat, niſi alias paſſim eadem phraſis* ἐκ τῶν ἐθισμῶν *occurreret.*) 3, 110, 4. 5, 25, 2. κατὰ τοὺς παρ' αὐτοῖς ἐθισμοὺς, 3, 76, 12. κατὰ τὸν ἐθισμὸν, 11, 27, 6. *n.*

Ἐθνικός. αἱ ἐθνικαὶ συστάσεις, gentium concilia, 30, 10, 6.

Ἔθος, τὸ; ἔθη μοχθηρὰ, pravi mores, prava inſtituta, 1, 81, 10. τί διαφέρει ἤθη (ἔθνη *ſcribe*) σύμμικτα καὶ βάρβαρα τῶν ἐν παιδείαις καὶ νόμοις καὶ πολιτικοῖς ἔθεσιν ἐντεθραμμένων; 1, 65, 7. (*ubi codd. nonnulli* ἤθεσιν *dant, minus recte.*) τὰ κοινὰ τῶν ἀνθρώπων ἔθη καὶ νόμιμα, 4, 67, 4. τὰ Ῥωμαίων ἔθη καὶ νόμιμα, 18, 17, 8. τὰ τῶν πόλεων ἔθη, 9, 23, 8. δύο ἀρχαὶ πάσης πολιτείας, ἔθη καὶ νόμοι, 6, 47, 1. *ſed mox ibid. vs.* 2. *eſt τὸ κοινὸν ἦθος τῆς πόλεως, & τὰ κατ' ἰδίαν ἤθη.*

Εἰ *cum ſubjunct. conſtructum legebatur vulgo* 4, 26, 3. *ubi nos ex Vat. & Flor. indicativum reſtituimus. Cum optat. frequenter*; 1, 4, 6. 1, 5, 8. 1, 10, 6. *&c. Cum indic. ubi videri poterat optativus requiri;* διαπορῶν, εἰ δεῖ *&c.* 31; 19, 4. *n. ni ibi* δέοι *legendum; ſed ſimili ratione* διαπόρει τί δεῖ, τί χρὴ, *in indicativo dicit*; 1, 60, 6. 4, 69, 3. 4, 70, 6. εἰ *pro* ὅτι, *poſt* αἰσχύνεσθαι *& ſimilia verba*, 8, 14. 6. *n. &c.* εἰ γὰρ *cum opt.* utinam tandem, 10, 4, 7. 32, 10, 9.

εἴτε - - εἴτε, ſive, ſive, 5, 98, 2. εἰ - εἴτε, *eadem notione, niſi pro priori* εἰ *pariter* εἴτε *legendum*, 2, 70, 3. *n.* εἴτε καὶ -- εἴτε καὶ, 5, 47, 4. *Ad* οὔτε *infertur* εἴτε, 3, 21, 1. εἰ καί τινες ἕτεροι, καὶ Ῥωμαῖοι, 6, 25, 11. 3, 95, 7.

εἰ δὲ μὴ, *elliptice*, 3, 15, 10. 4, 9, 7. 21, 3, 8. *Sic* εἰ δὲ, 3, 24, 10. *n. ſi modo recte percepimus vim loci.* εἰ δὲ μή γε, ſaltem, 18, 4, 7. *&c.* εἰ δὲ μὴ διὰ τοῦτο, ni hoc obſtitiſſet, 17. 14, 14.

Particulæ εἰ *&* ἤ *peperam inter ſe permutatæ a librariis, qui mendoſe dederunt*

runt ἢ pro εἰ. 8, 14, 6. *n.* & *εἰ pro ἢ*, 8, 17, 6. *n.*

Εἰδεχθὴς κατὰ τὴν ἔμφασιν, fœdus adſpectu, 37, 2, 1. — „*per pleonaſmum, nam εἰδεχθὴς idem eſt. Sed videtur latius dici cœpiſſe pro* fœdo quolibet, *ut accipiunt apud Sext. Emp. Hypotyp. Pyrrh.* 3, 24. *deum eſſe πνεῦμα διῆκον καὶ διὰ τῶν εἰδεχθῶν.*" *Ern.*

Εἰδέναι. *οἱ εἰδότες τοὺς τόπους*, quibus cognita ſunt loca, 1, 47, 3. *ἐξητάκει τῶν εἰδότων*, 10, 8, 1. *n.* ἤδη σαφῶς *ed. Cajaub. pro* ἤδει, *non male*, 2, 64, 3. *Sic & plures codd.* 10, 19, 9. *n.*

Εἶδος. *πᾶν εἶδος πολιτείας*, omne genus reipublicæ, quælibet forma reip. 6, 10, 2. (*cf.* 6, 4, 6.) *τὸ μὲν τῆς βασιλείας εἶδος*, illud genus, illa forma reip. quæ regno continetur, 6, 8, 1. *ἁπλῶς οὐδὲν εἶδος τῶν μελλόντων* (*forte addendum ἐξαγγελθῆναι*) *ἔγνωσαν*, nullam omnino ſpeciem, nullam notionem ſibi informare poterant, 36, 5, 1. *ἡ Φιλαρχία καὶ τὸ τῆς εὐδοξίας εἶδος ex ſcriptura cod. Pariſ. E.* 6, 57, 6. *n.* dominandi libido, & gloriæ ac celebritatis ſpecies; *ſed cum de veritate, tum de vi illius lectionis haud ſatis mihi conſtare, etiamnum profiteor.*

Εἴδωλον γυναικεῖον, figura muliebris, 13, 7, 2 & 7. εἴδωλα θεῶν καὶ δαιμόνων, 31, 3, 13.

Εἰκαῖος, levis, vanus *homo*, 7, 7, 5. (*idem fere ac* ἀκατάστατος, 7, 4, 6.) εἰκαιότατος, 15, 25, 4. 32, 21, 8.

Εἴκειν, cedere, *abſol.* 24, 12, 3. *n. cum dativ.* μόλις εἶξαν ταῖς ψυχαῖς, 2, 20, 5. οὐκ εἴκειν ταῖς συμφοραῖς, 6, 58, 8. εἴκειν τοῖς παροῦσι, *ſcil.* πράγμασι, præſenti neceſſitati cedere, 3, 84, 7. 5, 50, 5. 5, 55, 10. *Conf. ſeq. verbum.*

Εἴκειν, ſimilem eſſe; προαιρέσει οὐκ εἰκούσῃ τοῖς λόγοις, animo non ſimili verbis, 35, 2, 13. *n. niſi ibi* (*quod fere perſuaſum habeo*) *duo verba* τοῖς λόγοις *a ſciolo quodam adſuta ſunt, ut* προαιρέσει εἰκούσῃ *idem valeat ac* ἡττωμένῃ, *quod ibidem continuo ſequitur. Conf. verbum præc.*

Præt. ἔοικα, videtur; *An* & fertur, perhibetur, *quemadmodum* δοκεῖ? *Vide* 10, 3, 4. *n. Sic forte* & 2, 26, 5. *niſi ibi* ὡς ἔοικε *ſit*, quemadmodum facile credi, facile intelligi poteſt. *Conf.* εἰκώς.

Εἰκῇ, καὶ ὡς ἔτυχε, 2, 56, 3. εἰκῇ καὶ ἀλογίστως, 1, 52, 2. καὶ παραλόγως, 1, 74, 14. καὶ ἀσκόπως, 4, 14, 6. Φερόμενοι εἰκῇ (τὰ θηρία,) belluæ temere huc illuc ferebantur, 11, 24, 1.

Εἰκοβολεῖν, temere jaculari, *Fr. gr.* 43.

Εἰκὸς, *vide ſub* εἰκώς.

Εἰκὼν, ἡ, *de* ſtatua. ψηφισμένων τισὶς εἰκόνας αὐτοῦ, ταύτας οὐκ ἀνεστήσαν, 4, 49, 1. εἰκόνες Ἀχαιοῦ, Ἀράτου, Φιλοποίμενος, 40, 8, 10.

8, 10. imagines *majorum apud Romanos*, 6, 53, 4 *ſqq.*

Εἰκὼς λόγος, ratio probabilis, veriſimilis, 12, 10, 2.

εἰκὸς, veriſimile, conſentaneum; ἄτερ εἰκός ἐστι πάσχειν τοῖς ὑπὸ τὰς τῶν ἀλλοφύλων πεσοῦσιν ἐξουσίας, 9, 39, 3. *n. mira conſtructio, in qua nil variant libri. Pleonaſmum non minus mirum amat in hac voce ſcriptor noſter*; δῆλον ὡς εἰκὸς &c. manifeſtum eſt, conſentaneum eſſe ut &c. 6, 6, 3. 6, 47, 4. Φανερὸν ὡς εἰκὸς, 6, 6, 6. 10, 17, 1. δῆλον ὡς εἰκὸς Φαίνεσθαι, 2, 29, 1.

Εἰλικρινὴς, purus, ſincerus, liquidus; εἰλικρ. Φιλία, 4, 84, 7. ὄντος Φωτὸς εἰλικρινοῦς, 8, 33, 1. εἰλικρινεστέρα προαίρεσις δημοκρατίας, 2, 38, 6.

Εἶνεκα *pro* ἕνεκα *olim editum erat* 3, 48, 12. *n. contra Polybii morem.*

Εἱμαρμένη, ἡ; τῆς εἱμαρμένης τυχεῖν, fato fungi, 16, 32, 4.

Εἶναι. οὐδεὶς τῶν ὄντων, nemo mortalium, nemo eorum qui vivunt, 9, 29, 2. *ſic* μέχρι μὲν οὖν ἦν Ἀντίγονος, quamdiu in vivis erat, 2, 43, 9. εἶναι πρός τι & πρός τινι, *vide in* πρός. μηδέν ἐστι τούτων εἰς ἐμὲ, hoc nil pertinet ad me, 25, 1, 7. πρὸς ἐμὲ, 3, 21, 1. ἐστὶ *pro* ἔξεστι; ἐξ ὧν ἔσται σαφῶς καταγνοεῖν, 1, 12, 9. & *ſæpe alias*; *ſed ſingulare illud eſt*, οὐκ ἔστιν ἢ μὴ ποιῆσαί τι τῶν δεόντων, ἢ μηδὲν παθεῖν κακὸν, 5, 98, 4. *n.* ἐὰν καὶ τοῖς Ἀχαιοῖς τοῦτο βουλομένοις ᾖ, quod ſi hoc etiam volentibus fiat Achæis, 2, 50, 2. ὅτι ἂν ᾖ πάσχειν ὑπομενητέον, 3, 112, 5.

εἴη *cum infin.* utinam; εἴη μὲν οὖν οἱονεὶ συμφῦναι τὴν κατάστασιν, 4, 32, 9. δέον ἂν εἴη, opus fuerit, 2, 37, 5. πρέπον ἂν εἴη, 2, 37, 3. 2, 38, 5. ῥητέον ἂν εἴη, 1, 5, 2. 4, 38, 13. & *ſic corrigendum fuit* 2, 24, 2. *n. ubi mendoſe εἶναι dabant codices. Rurſus εἶναι, quod erat in libris, in εἴη fuit mutandum* 4, 4, 5. & *in* ἐστὶ *vel* εἴη, 11, 7, 2. *denique in* ἦν, 35, 2, 15. *n.*

Participium ὄντες *perſæpe tali modo inſeritur, ut in his*, οἱ λοιποὶ πάντες, ὄντες εἰς μυρίους, 3. 117, 4. τὰ θηρία, δέκα τὸν ἀριθμὸν ὄντα, 5, 53, 4. *adde* 1, 51, 12. 3, 71, 9, 3, 85, 1. 8, 31, 8. *Vnde correxi* 1, 85, 3. ἦκον ὄντες δέκα, *cum corrupte omnes dediſſent* ἥκοντες δὲ καί. *Idem particip. adjiciendum haud improbabiliter ſuſpicatus eſt Reisk.* 4, 32, 1. *n.* οὐδεὶς τῶν ὄντων, *vide ſupra in* εἶναι.

Εἰπεῖν. εἴποι τις, verbi cauſſa, ut hoc utar, 15, 35, 1. *In hoc verbo aoriſtum primum* εἶπα *plerumque præferunt codd. Vat. & Flor. ubi ceteri* εἶπον *in aor.* 2, *habent: ut* 3, 33, 1. 3, 56, 5. 3, 114, 8. *n.* 5, 45, 1. *n. &c.* εἶπον, dic, 15, 8, 10.

Εἰρεσία, ἡ, remigatio, remigium;

gium; συνεθίζε αὐτοὺς ταῖς αἱρεσίαις, 5, 2, 4. δυσχρηστεῖν ταῖς αἱρεσίαις, 16, 4, 10. κατηρτισμένοι ταῖς αἱρεσίαις, 5, 2, 11. διὰ τῆς αἱρεσίας ἐγγίσαντες τῇ γῇ τὰς ναῦς, 8, 6, 7. *Et per meton.* αἱ αἱρεσίαι tranſtra; καθίσαντες ἐπὶ τῶν αἱρεσιῶν ἐν τῇ χέρσῳ τοὺς ἄνδρας, 1, 21, 2.

Εἰρηνεύειν. εἰρηνευομένη χώρα, quæ fruitur pace, 5, 8, 7.

Εἰς; *de loco, pro* πρὸς, ad; ἦκον εἰς τὸν Πάδον, 2, 23, 1. κατέφραντες εἰς Πάνορμον, 1, 38, 7. ad Panormum, *nam mox urbem obſederunt.* ἐνεδίωξαν εἰς τὴν τάφρον, 1, 40, 11. perſecuti ſunt usque ad foſſam, verſus foſſam, *non* in foſſam, *ut patet ex vs. ſeq.* κατεστρατοπέδευσαν εἰς αὐτὴν, *ſcil.* Τύνητα πόλιν, 1, 30, 15. ad Tunetem, *non in ipſa urbe*, caſtra locarunt. *Sic eod. cap. vs. 5.* ἀφικόμενος εἰς πόλιν, περιστρατοπεδεύσας ταύτην, *ſed ibi quidem plures codices & in his vetuſtiſſimus Vat.* πρὸς *habent. Viciſſim ubi vulgo* πρὸς editur, 1, 78, 2. ἦκε πρὸς τὴν στρατοπεδείαν, *ibidem probatiſſimi codd. Vat. Flor. & Vrb.* εἰς *habent, eadem notione*, ad caſtra. *Pariter in illa phraſi*, οὐδὲν τοῦτο εἰς αὐτοὺς, 25, 1, 7. *idem valet* εἰς *ac* πρὸς, *cf.* 24, 10, 11. *Quod* 2, 52, 7. *vulgo legebatur* εἰς Θετταλίαν ἐτ' ὤν, *mendoſum erat; vide Adn. Perperam intruſa erat præpoſ. in illo*, διαβὰς αὖθις εἰς τὸν Ἴβηρα, 3, 76, 11.

εἰς *de tempore*; εἰς τὴν ὑστεραίαν πρᾶττε, (*i. q.* τῇ ὑστεραίᾳ) 5, 13, 8. *Sic* εἰς εἰς τὴν αὔριον ἀναζυγῆς ἐσομένης, 3, 44, 13. *n.* εἰς τε τοὺς πρὸ ἡμῶν καὶ καθ' ἡμᾶς καιρούς, (*i. q.* ἐν τοῖς καιροῖς,) 4, 1, 4. *Sic* εἰς δέκα μῆνας 32, 13, 6. *non differt ab illo* ἐν τοῖς δέκα μησὶ, *ibid. vs. ſeq.* ὃ ἂν δοκῇ ὑμῖν καὶ ἡμῖν, ἂν εἰς *vel* ἐς ὃ ἂν δοκῇ, *ut ſit idem ac* ἕως ἂν δοκῇ? 7, 9, 4. *n.*

εἰς, *de numero*, ad, circiter, *frequentiſſime, velut* 1, 63, 6 *&c.*

Notamus porro locutiones hujuſmodi: εἰς ἀσέλγειαν ὀνειδίζειν τινι, 5, 11, 2. πολλὰ κατὰ τῶν Ἀχαιῶν εἰς ἀθεσίαν εἶπε καὶ ἀχαριστίαν, 17, 6, 7. εἰς μαλακίαν καὶ ἀνανδρίαν λέγειν περί τινος, 8, 12, 5. *& id genus alia. Tum*, Φιλοδοξῶν εἰς τοὺς Ἕλληνας, laudem quærens apud Græcos, 1, 16, 10. — χορηγῶν αὐτοῖς εἰς τὰ ἐπείγοντα τῶν πραγμάτων, ad neceſſitatem, prout res urgebat, *vel* quoad quidem ea quæ maxime erant neceſſaria, *ibid.* 1, 16, 10. *niſi fortaſſe prorſus tollenda præpoſitio, ex terminatione vocis præcedentis temere repetita.* — εἰς τέλος, εἰς δύναμιν, *vide* τέλος, δύναμις; *& ſi qua ſunt hujus generis alia.*

Εἷς. μία, ἕν. τῆς Φάλαγγος εἷς καιρὸς καὶ εἷς τόπος, 18,

14, 2. τὸ σφέτερον στρατοπ. ὑπὸ τὸν ἕνα κυρὸν ὑποβάλλειν, 18, 14, 12. ὁ εἷς, unus homo ſolus, 18, 13, 10. ἐφ' ἕνα ἐξάγειν τοὺς ἐλέφαντας, 1, 33, 6. ἐπὶ μίαν ναῦν, 1, 26, 13. n. cf. ἐπί. ἓν σοφὸν βούλευμα, 1, 35, 4. ἓν καὶ ταὐτὸ λέγειν, in ſumma concordia vivere, 2, 62, 4. ἕν pro τι, aliquid, vel pleonaſtico quodam modo adjectum pronomini τι; ἀπιστήμων πράγματος ἑνὸς τῶν ἀξίων λόγου, 6, 26, 12. τῶν ἀγαλμάτων ἓν, ſtatua aliqua, 6, 47, 9. ποιεῖν ἕν τι τῶν κεκτημένων, 22, 25, 2. ὧν ἦν ἓν καὶ τὸ τότε πραχθὲν, 5, 11, 1. ὧν ἕν τι μοι δοκεῖ καὶ τότε γεγονέναι παρὰ τὸν Φίλιππον, 16, 28, 7. δεῖγμα τῶν ἔργων ἕν τι προφέρεσθαι, 6, 58, 1. Idem ἓν latere videtur in vitioſa illa codicum ſcriptura 1, 68, 10. n. ἓν τινι καινῶν, pro ἕν τι τῶν καινῶν.

Εἰσαγγελία, ἡ, nuncius; τῇ πρώτῃ εἰσαγγελίᾳ συνεκχυθέντες, ad primum nuncium effuſi adcurrentes, 9, 9, 7.

Εἰσάγειν, inſtituere, introducere morem, 4, 20, 6. εἰσαγαγόντος αὐτοὺς τοῦ δημάρχου, quum ad populum illos produceret, 30, 4, 6. introducere in ſenatum, 24, 1, 8. &c.

Εἰσακοντίζειν κυκνοῖς τοῖς βέλεσι, 2, 30, 1 & 4. n. εἰς τὴν παρεμβολὴν, 9, 3, 2. εἰς τὰ θηρία, 3, 40, 8.

Εἰσανάγειν. τοὺς δὲ ζωγρείᾳ πρὸς αὐτὸν εἰσαναχθέντας, 1, 82, 2. cf. ἀνάγειν.

Εἰσάπαξ συμπεσόντας, ſimul omnes congreſſi ad dimicandum, vel, ut ſemel erant congreſſi, ſic ſine intermiſſione acriter & pertinaciter pugnabant, 3, 115, 3. κρατήσαντες αὐτῶν εἰσάπαξ, victoria ſemel de eis relata, 4, 45, 2.

Εἰσαποστέλλειν. εἰσαπέστειλα (ſc. εἰς τὴν Καπύην) ſorte legend. 9, 5, 3. pro ἧς ἀπέστειλα, quod habent libri.

Εἰσβαίνειν. μεθ' ὅπλων ἤδη δὶς εἰσβεβηκότας εἰς τὴν Ἀχαΐαν, 4, 15, 1. ubi εἰσβεβληκότας l'at. & Flor. quod recipi debuerat.

Εἰσβάλλειν εἰς τὴν θάλασσαν, de fluvio, influere in mare, 4, 41, 1. 5, 70, 4. cf. ἐκβάλλειν. εἰσβάλλειν εἰς χώραν, hoſtiliter ingredi, invadere; εἰσβεβληκότας εἰς Μακεδονίαν, 2, 70, 1. ſic & 4, 15, 1. n. Vide ſupra in εἰσβαίνειν.

Εἰσβολὴ, ἡ, 1) ingreſſio, invaſio; ἡ εἰσβολὴ ἡ εἰς Ἰταλίαν Ἀννίβου, 4, 1, 1. ἀσφαλῆ τὴν εἰσβολὴν εἰς τὴν Μεσσ. ἐσομένην, 4, 5, 4. τὴν εἰσβολὴν ποιεῖσθαι εἰς τὴν Λιτωλίαν, 4, 57, 1. 2) aditus, introitus, ingreſſus, initium; τῶν Τεμπῶν, 18, 10, 2. 18, 19, 1. διαλαβόντας τῆς ἀγορᾶς τὰς εὐκαιροτάτας εἰσβολὰς, 8, 29, 7. αἱ εἰσβολαὶ τῶν ῥυμῶν, i. q. ἀρχαὶ, ingreſſus, principia viarum, 6, 29, 7. 3) influxus fluvii in mare,

mare, 4, 40, 9. 4, 41, 6 *sq.*

Εἰσάγεσθαι, inferunt se. τὸ δὲ λάθος ἐστὶν ὃ αὐτὸς εἰσάγεται εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀνδρῶν, 13, 5, 5.

Εἰσαγγέλλειν τοῖς πολίταις, *significare civibus* 12, 16, 1.

Εἰσερχεσθαι, *in concionem prodire*, 3, 44, 12. *εἰσέρχεται* ad senatum 3, 1, 1. *Sic.*

Εἰσηγεῖσθαι ἐπιτιμίαν, *legem popularem ferre*, 2, 21, 8. ταύτὰ τοῖς τὴν ἐναντίαν εἰσηγεῖτο λύσιν, *contrariam proposuit*, 11, 26, 5. τέτερον δὲ πάλιν τούτοις τοῖς εἰσηγεῖται τὰ τοιαῦτα, *in medium adferunt, commemorant*, 6, 3, 5.

Εἴσοδος, ἡ, *introitus ad aliquem locum*, 24, 1, 5. *introitus, pars castrorum*, 6, 35, 5. 6, 39, 2. 14, 7, 3 *recitus, nempe ex vestibulis & similibus*. (πασῶν τῶν εἰσόδων πάσας κρατεῖ ἡ σύγκλητος, 6, 13, 1. *Sic* αἱ εἴσοδοι *jura tribuna.*)

Εἰσπλεῖν, *classem mittere*; Μακεδόνας εἰσπλεύσας εἰς τὰς Θήβας, 5, 100, 8. *Metaph. & meton.* εἰσπλεόντες εἰς τὴν πόλιν ἐπὶ τέλει τῆς εὐδαιμονίας, 6, 57, 1.

Εἰσπίπτειν, ἡ βοῦθεια εἰσέπεσεν εἰς τὴν πόλιν, *intraverat, penetraverat*, 4, 70, 11.

Εἴσπλους, ὁ, *introitus portus*, 1, 42, 7. 8, 36, 3. 10, 10, 2 *sq.* διακωλύειν τὸν εἴσπλουν, 1, 44, 4. τὸ κατὰ τὸν εἴσπλουν στόμα, *ipsum ostium portus*, 1, 46, 5. 3, 47, 2.

Εἰσπράττειν χρήματα, *pecunias exigere, exprimere, suis ex illis*, 15, 7, 5. τὰ πρὸς διάλυσιν εἰσπραττόμενα, *ea mutuo a singulis omnes*, 5, 29, 4. 8. *pro* πράττειν. *Unde* Ernestus: εἰσπράττειν τὰ πρὸς τὸν, *facere quae valent ad aliquid. Sed* χρήματα πράττειν, *ex natura rei i. q. negotium alicui dare* —

Εἰσρεῖν, *influere aquosus ex vasi*, 10, 5, 2.

Εἰσφέρειν, *ferre, conferre in concilio deorum, proponere legem*. 2, 21, 8. τὰ χρήματα, *pecuniam conferre, solvere*, 5, 29, 4. ἐκ εἰσενεγκὰν ἀλλὰ χρήματα, 5, 10, 2. *Idem est* 5, 9 & 11. εἰσφέρειν τοιαῦτα ἀπαλλαγματικὰ περὶ τὸν μισθὸν εἰσάγειν, *ferre rogationem de mercede militum*, 11, 4, 6. φαῦλος εἰσφέρειν τὰ ἄλογα, *male ferre animalia*, 3, 46, 12. *In* εἰσφέρειν ἐπὶ τὰς ἐπάλξεις ἐπὶ τὰς ἐπάλξεις ἐφέρετο, 16, 4, 5 *non video quid mutandum sit. Aliter* Ernestus, *qui* ἐπὶ τὰς ἐπάλξεις *proponit (pro* ἐπὶ τὰς ἐπάλξεις. *Sed* ἐπὶ τὰς ἐπάλξεις ἐφέρετο *recte se habet.*)

In Med. εἰσφορὰ ἐπὶ τὰς ἐπάλξεις, *excitamentum pro* ἐπάλξεις, 5, 74, 9. πᾶσαν εἰσφορὰν ποιεῖσθαι, *omne studium adhibere, conferre*, 22, 13, 11. εἰσφορὰ παραδείγματος τῆς ἰδίας βίου, 11, 10, 2 *sq.*

14, 2. τὸ σφέτερον στρατοπ. ὑπὸ τὸν ἕνα καιρὸν ὑποβάλλειν, 18, 14, 12. ὁ εἷς, unus homo ſolus, 18, 13, 10. ἐφ' ἕνα ἐξάγειν τοὺς ἐλέφαντας, 1, 33, 6. ἀπὶ μίαν ναῦν, 1, 26, 13. *n. cf.* ἀπί. ἓν σοφὸν βούλευμα, 1, 35, 4. ἓν καὶ ταὐτὸ λέγειν, in ſumma concordia vivere, 2, 62, 4. ἕν *pro* τί, aliquid, *vel* pleonaſtico quodam modo adjectum pronomini τί; ἀποστήμων πράγματος ἑνὸς τῶν ἀξίων λόγου, 6, 26, 12. τῶν ἀγαλμάτων ἕν, ſtatua aliqua, 6, 47, 9. ποιεῖν ἕν τι τῶν καθηκόντων, 22, 25, 2. ὧν ἦν ἓν καὶ τὸ τότε πραχθὲν, 5, 11, 1. ὧν ἕν τι μοι δοκεῖ καὶ τότε γεγονέναι περὶ τὸν Φίλιππον, 16, 28, 7. δεῖγμα τῶν ἔργων ἕν τι προφέρεσθαι, 6, 58, 1. *Idem* ἓν latere *videtur in vitioſa illa codicum ſcriptura* 1, 68, 10. *n.* ἕν τινι καινῶν, *pro* ἕν τι τῶν καινῶν.

Εἰσαγγελία, ἡ, nuncius; τῇ πρώτῃ εἰσαγγελίᾳ συνεκχυθέντες, ad primum nuncium effuſi adcurrentes, 9, 9, 7.

Εἰσάγειν, inſtituere, introducere *morem*, 4, 20, 6. εἰσαγαγόντος αὐτοὺς τοῦ δημάρχου, quum ad populum illos produceret, 30, 4, 6. introducere in ſenatum, 24, 1, 8. *&c.*

Εἰσακοντίζειν πυκνοῖς τοῖς βέλεσι, 2, 30, 1 & 4. *n.* εἰς τὴν παρεμβολὴν, 9, 3, 2. εἰς τὰ θηρία, 1, 40, 8.

Εἰσανάγειν. τοὺς δὲ ζωγρείᾳ πρὸς αὐτὸν εἰσαναχθέντας, 1, 82, 2. *cf.* ἀνάγειν.

Εἰσάπαξ συμπεσόντες, ſimul omnes congreſſi *ad dimicandum, vel*, ut ſemel erant congreſſi, *ſic ſine intermiſſione acriter & pertinaciter pugnabant*, 3, 115, 3. κρατήσαντες αὐτῶν εἰσάπαξ, victoria ſemel de eis relata, 4, 45, 2.

Εἰσαποστέλλειν. εἰσαπέστειλε (*ſc.* εἰς τὴν Καπύην) *forte legend.* 9, 5, 3. *pro* ἧς ἀπέστειλε, *quod habent libri.*

Εἰσβαίνειν. μεθ' ὅπλων ἤδη δὶς εἰσβεβηκότες εἰς τὴν Ἀχαΐαν, 4, 15, 1. *ubi* εἰσβεβληκότες *l'at. & Flor. quod recipi debuerat.*

Εἰσβάλλειν εἰς τὴν θάλασσαν, *de fluvio*, influere in mare, 4, 41, 1. 5, 70, 4. *cf.* ἐκβάλλειν. εἰσβάλλειν εἰς χώραν, hoſtiliter ingredi, invadere; εἰσβεβληκότες εἰς Μακεδονίαν, 2, 70, 1. *ſic &* 4, 15, 1. *n. Vide ſupra in* εἰσβαίνειν.

Εἰσβολή, ἡ, 1) ingreſſio, invaſio; ἡ εἰσβολὴ ἡ εἰς Ἰταλίαν Ἀννίβου, 4, 1, 1. ἀσφαλῆ τὴν εἰσβολὴν εἰς τὴν Μεσσ. ἀσομένην, 4, 5, 4. τὴν εἰσβολὴν ποιεῖσθαι εἰς τὴν Αἰτωλίαν, 4, 57, 1. 2) aditus, introitus, ingreſſus, initium; τῶν Τεμπῶν, 18, 10, 2. 18, 19, 1. διαλαβόντες τῆς ἀγορᾶς τὰς εὐκαιροτάτας εἰσβολὰς, 8, 29, 7. αἱ εἰσβολαὶ τῶν ῥυμῶν, *i. q.* ἀρχαὶ, ingreſſus, principia viarum, 6, 29, 7. 3) influxus fluvii in mare,

mare, 4, 40, 9. 4, 41, 6 *ſq.*

Εἰσδύεσθαι, inſinuare ſe; ἡ ἀλήθεια αὐτὴ δι' αὑτῆς εἰσδύεται εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρ. 13, 5, 5.

Εἰσεγγίζειν τοῖς πολεμίοις, (i. q. ἐγγίζειν) 12, 19, 6.

Εἰσέρχεσθαι, in concionem prodire, 3, 44, 10. (*cf.* εἰσάγειν.) ad ſenatum, 24, 3, 1. *&c.*

Εἰσηγεῖσθαι δημαγωγίαν, legem popularem ferre, 2, 21, 8. τοιάνδε τινὰ τῶν ἐνεστώτων εἰσηγεῖτο λύσιν, ſolutionem propoſuit, 11, 25, 8. πότερον ὡς ἀρίστας ταύτας ἡμῖν εἰσηγοῦνται τῶν πολιτειῶν, proponunt, in medium adferunt, commemorant, 6, 3, 6.

Εἴσοδος, ἡ, 1) intromiſſio *legationis in ſenatum*, 24, 1, 9. 2) introitus, porta *caſtrorum*, 6, 35, 5. 6, 36, 2. 14, 3, 7. 3) reditus, *nempe* ex vectigalibus & ſimil. (*quod alias* ἡ πρόσοδος) τῆς εἰσόδου πάσης κρατεῖ ἡ σύγκλητος, 6, 13, 1. (*Sic* αἱ εἰσφοραὶ *ſunt* tributa.)

Εἰσοικίζειν, colonos mittere; Μακεδόνας εἰσοικίσας (εἰς τὰς Θήβας,) 5, 100, 8. *Metaph. & meton.* εἰσοικιζομένης εἰς τὴν πόλιν ἐπὶ πολὺ τῆς εὐδαιμονίας, 6, 57, 5.

Εἰσπίπτειν. ἡ βοήθεια εἰσπέπτωκε εἰς τὴν πόλιν, intraverat, penetraverat, 4, 70, 11.

Εἴσπλους, ὁ, introitus *portus*, 1, 42, 7. 8, 36, 3. 10, 10, 2 *ſq.* διακωλύειν τὸν εἴσπλουν, 1, 44, 4. τὸ κατὰ τὸν εἴσπλουν στόμα, ipſum oſtium *portus*, 1, 46, 5. 1, 47, 2.

Εἰσπράττειν χρήματα, pecunias exigere, exprimere, *intell.* αὐτούς, ab illis, 13, 7, 3. τὰ πρὸς διαλύσεις εἰσπράττειν, *ſic mendoſe vulgo omnes*, 5, 29, 4. *n. pro* πράττειν. *Unde Erneſtus;* „εἰσπράττειν τι πρός τι, facere quæ valent ad aliquid: *Sed legendum* πράττειν, *ut natum eſt e repetitione ultimæ in præcedente* διαλύσεις.“ —

Εἰσρεῖν, influere; εἰσρεούσης εἰς τὴν ναῦν τῆς θαλάσσης, 16, 5, 2.

Εἰσφέρειν, γνώμην, ſententiam in concilio dicere, proponere ſententiam, 2, 26, 5. τὰ χρήματα, pecuniam conferre, pendere, ſolvere, 5, 27, 7. *ſic* εἰσοίσειν ἄλλα χίλια τάλαντα, 3, 10, 3. *Adde* 40, 2, 6 *&* 11. εἰσφέρειν πολλοὺς ἀπολογισμοὺς περὶ τῆς αὐτῶν εὐνοίας, multa verba facere, multa commemorare, 22, 5, 3. ψεῦδος εἰσέφερε τὸ ὅλον, mera mendacia protulit, 2, 58, 12. *In paſſivo,* οἱ εἰσφερόμενοι ὑπὸ τῶν ὑπάτων πρεσβευταὶ, 35, 4, 5. *non ſunt* inducti in ſenatum, *ut habet Erneſtus, ſed* a conſulibus propoſiti (*vel* delecti, *ut Caſaub. vertit*) legati militares.

In Med. εἰσφέρεσθαι σκήψεις, excuſationes proferre, 5, 74, 9. πᾶσαν σπουδὴν, omne ſtudium adhibere, adferre, 22, 12, 12. εἰσφερόμενος παράδειγμα τὸν ἴδιον βίον, 11, 10, 2 *&* 5.

Εἰσφοραὶ, αἱ εἰσφοραὶ, tributa, 1, 72, 5. 2, 62, 7. 14, 9, 5. αἱ εἰς τοῦτο τὸ μέρος εἰσφοραὶ, pecunia in hoc conferenda, 5, 91, 4.

Εἰσφρεῖν. εἰσέφρησαν εἰς τὴν πόλιν, in urbem penetrarunt, 22, 10, 7. *n. ſi modo Polybii id verbum eſt non Heronis.*

Ἐκ & ἐξ. *Ita ſubinde adjicitur nominibus iſta præpoſitio, ut vel abundare quodammodo, vel pro ἐν aut ἐπὶ poſita videri poſſit; de quo uſu monui in Adn. ad* 4, 50, 4. Sic κατὰ τὴν ἐξ αὐτῶν Φύσιν, 1, 81, 6. *ubi* τὴν ἑαυτῶν *ſuſpicatus erat Reiskius.* ἐγένετό τις ἀμφισβήτησις ἐξ ἀμφοῖν, 1, 83, 6. ἦν ἀγὼν ἐξ ἀμφοῖν βίαιος, 2, 25, 8. ἡ ἐξ ἀμφοῖν ἐπίστασις καὶ θέα, 3, 1, 7. (*conf.* ἐπίστασις, *num.* 4.) οἱ προνομεύοντας ἐξ αὐτῶν, 2, 27, 2. οἱ ἐκ Μακεδονίας βασιλεῖς, 2, 40, 5. διαναστάντων τῶν ἐκ τῆς ἐνέδρας Νομάδων, 3, 74, 1. *n.* οἱ ἐκ τῆς συγκλήτου, (*i. q.* ἡ σύγκλητος) 3, 97, 1. οἱ ἐκ τῆς πόλεως, oppidani, *non qui ex urbe venerunt, ſed qui in urbe ſunt,* 4, 71, 11. Sic αὐσύνοπτος τοῖς ἐκ τῆς πόλεως, (*i. q.* ἐν τῇ πόλει, *ſed nimirum intelligendum* τοῖς ἐκ τῆς πόλεως ἀφορῶσι, *ex urbe proſpicientibus,*) 5, 24, 6. πολλάκις ἐνομαζόμενος ὑπὸ τῶν ἐκ Παλοπεννήσου Φίλων, 9, 39, 9. συγκαθελκυσάμενοι τὰς ἐκ τῆς προκατασκευῆς πράξεις, 4, 1, 9. *nempe quæ* in Præparatione *expoſita ſunt, ea breviter* ex illa *nunc repetemus.* περιτοιήσασθαι τὴν ἐκ τῶν Ἑλλήνων εὔνοιαν, *ſcil.* a Græcis in ipſum proficiſcentem, 3, 6, 13. τὴν ἐκ τούτου πρᾶξιν, hujus viri factum, 9, 29, 7. *n.* διὰ τὴν ἐκ τοῦ λοιποῦ βίου καλοκἀγαθίαν, 3, 107, 8. *Sic quod* 4, 50, 4. *editum erat* παρείλατο τὴν ἐκ τῆς Ἀσίας χώραν, *deſumdi quodammodo ex his poterat, ni probati codices* ἐπὶ *darent.*

ἐκ & ἐξ, *de tempore,* poſt, *vulgato uſu, ſed incluſa plerumque ſimul notione cauſſæ,* propter, 1, 9, 7. 1, 25, 5, 1, 53, 8. &c. *Sed* ἐκ πολλῶν χρόνων, jam diu, a multo retro tempore, 4, 17, 4. ἐκ πλείονος χρόνου, 26, 2, 14. Sic ἐκ πολλοῦ *frequentiſſime, cum de* temporis intervallo, *tum de* loci; *vide* πολύς. *Sed de tempore ubi agitur, ſubinde per ellipſin omittitur præpoſitio, ut* πολλῶν χρόνων, 3, 85, 9. *ubi vide Adn.* ἐκ δευτέρου, altera vice, iterum, 14, 9, 6.

οἱ ἐκ τούτων, (*ſcil.* γεγονότες, *quod ipſum etiam max adjicitur*) ex his nati, 6, 7, 2. ἐκ τοῦ δικαίου, legitima ratione, 15, 22, 1. ἐξ αὐτῶν, (*pro* ἐξ ἑαυτῶν) ſua ſponte, ultro, 10, 40, 6. ἐξ ἑκόντων παραλήψεσθαι, a volentibus, ultro ſe recepturum, 5, 66, 6. ἐκ χειρὸς, ἐκ παραυτοῦ, ἐκ παρατάξεως, ἐξ

ἐξ ἑτοίμου, ἐκ παρέργου &c. vide χεὶρ, παριττὸς, παράταξις &c. ἐκ παρατεταγμένων ἀπολύειν, 11, 16, 6. *an pariratione dictum, ut* ἐξ ἑκόντων, 5, 66, 6? *conf. ſupra in* ἀπολύειν.

Ἕκαστος. παρ' ἕκαστον, *intell.* καιρὸν, ſubinde, idemtidem, quavis occaſione, 4, 82, 5. 5, 4, 11. 5, 11, 2. 9, 31, 4. *Sic* παρ' ἕκαστα, ad quæque, in quibusque, quavis occaſione, 3, 37, 4. *Errorem in hoc vocabulo librariorum,* ἑκάστου *pro* ἑκάστους *ponentium, notavimus* 2, 33, 1. *n.* & 2, 37, 9. *n.*

Ἑκάτερος. *Quod de plurali numero* ἑκάτεροι *monui ad* 1, 20, 7. *id pariter in ſingularem* ἑκάτερος *valet; ſcilicet, numquam hoc vocabulo ita ſignificatur* alteruter, *ut definitum certumque habeatur, uter ille ſit ex duobus; ſed vel* uterque (*aut in plurali,* utrique) ſimul, *i. e.* ambo, *vel* uterque diſtributive, *i. e.* utervis, uterlibet; *aut, quodſi nonnumquam* alterutrum *interpretari poſſis,* (*ut fecimus in Adn. ad* 10, 21, 4.) *id non aliter erit intelligendum ac* utervis, uterlibet, *nempe ut ſit quidem* alter e duobus, *ſed ut* perinde ſit uter eorum, ſive hic, ſive ille; *atque etiam* modo hic, modo ille. *Videamus primo exempla ſingularis numeri:* δύο στρατόπεδα δόντες ἑκατέρῳ τῶν ὑπάτων, utrique ex duobus conſulibus dant duas legiones, 3, 107, 13, τοὺς ἀκροβολιζομένους μερίσας ἐφ' ἑκάτερον κέρας, in utrumque cornu diſtribuit, 11, 22, 10. *Sic* τοὺς ἱππεῖς ἐφ' ἑκάτερον θεὶς τὸ κέρας, 3, 72, 13. *Et* τοὺς δ' ἱππεῖς διελὼν ἐφ' ἑκάτερον παρέστησε τὸ κέρας, 3, 72, 9. (*i. e.* διεῖλε ἐφ' ἑκάτερον κέρας καὶ παρέστησε τοῖς κέρασι, *quam ſententiam codex Bav., diſcedens a ceteris codicibus, planius ſic expreſſit,* τοὺς δ' ἱππεῖς διελὼν ἐφ' ἑκάτερα, *ſc.* μέρη, παρέστησε τοῖς κέρασι.) *Quod* 10, 21, 5. *vulgo legitur* ἐκτάξεις ἐφ' ἑκατέρων τῶν κεράτων, *mendoſum eſt, & ſine ſenſu: oportebat* ἐφ' ἑκάτερον τῶν κεράτων, *ea ſententia quam in Adnot. ad h. l. cum Guiſchardto expreſſimus: in motibus militaribus, ad quos exercuit equites ſuos Philopœmen, hic erat, ut diſcerent* in utrumlibet cornu, *i. e.* in utrumlibet latus aciem dirigere. *cf.* κέρας.

Pluralis numeri exempla enotavimus hæc: παρὰ τὰς πλευρὰς ἑκατέρας, ſecundum utramque latus, 3, 83, 1. εἰσὶ δ' ἑκάτεροι πλωτοὶ, uterque *fluvius (Oxus & Tanais)* navigari poteſt, 10, 48, 1. *Sic rurſus* ἀμφότεροι, uterque, *tam Hannibal, quam Mago,* 9, 25, 5. ἐφ' ἑκάτερα, *ſcil.* μέρη, verſus utramque, in utramque partem, 6, 32, 2. *quemadmodum & Bav.* 3, 72, 9. *Tum,* οὐκ ἦννον ἑκάτεροι φέροντες τοὺς νεκροὺς, non ſufficiebant utrique

utrique (*in plur.*) ad tollendos mortuos, 10, 31, 9. *Sic* ἑκάτεροι, utrique, 3, 25, 4. *& alias. Denique* ἐρῶντες εἰς ἑκάτερα τὰ μέρη ῥοπὴν λαμβάνοντα τὸν πόλεμον, 1, 20, 7. *non in alterutram, ut voluit Reiskius, ſed* in utramque partem inclinare fortunam belli, *nempe mari in partem Pœnorum, terra in partem Romanorum; unde rei ſumma in æquilibrio manebat, ut proxime ante dixit.*

Subinde perperam inter ſe permutantur a librariis vocabula ἕτεροι *&* ἑκάτεροι. *Sic pro* ἑτέρους *nonnulli vitioſe* ἑκατέρους *habent*, 2, 47, 2. n. *Viciſſim mendoſe libri omnes* ἑτέραν τὴν ἐπίνοιαν *dabant* 10, 47, 3. *pro* ἑκατέραν, *quod correxit Caſaub. Pariter corrupte omnes* παρ' ἑτέροις 2, 69, 7. *pro* παρ' ἑκατέροις, *quod in contextum receptum velim. Similiter* 12, 11, 3. *pro* ἑτέρων *fortaſſe* ἑκατέρων *ſcribendum. Rurſus pro* ποτέρου, 5, 12, 6. *codices nonnulli prave* ἑκατέρου *habent.*

Ἑκατόμπεδος. τὸ ἑκατόμπεδον διάστημα, intervallum centum pedum, 6, 29, 7.

Ἐκβαίνειν, *ſcil.* ἐκ τῆς νεώς, exſcendere in terram, 2, 5, 4. 17, 8, 6. (*quod alias eſt* ἀποβαίνειν.) ἐκβαίνειν ἐκ τῆς θαλάσσης, excedere, cedere mari, 1, 55, 2. ἐκ τοῦ πολέμου, finire bellum, 3, 40, 7. μὴ ἀλόγως ἐκβαίνειν εἰς τὴν πρᾶξιν legebatur vulgo 8, 26, 4. n. *ubi nos ex Vrb.* ἐμβαίνειν *recepimus; conf. Adn. ad* 27, 6, 8.

De exitu *rerum præſertim uſurpatur hoc verbum:* πάντα κατὰ λόγον ἐξέβαινε τὰ τέλη τῶν πράξεων, 10, 2, 13. τοιοῦτον τῆς μάχης ἐξέβη τὸ τέλος, 3, 108, 4. τὸ τέλος ἐναντίον ἐκβήσεται τοῦ ἀγῶνος, 3, 109, 3. ἀκόλουθον ταῖς ἐπιβολαῖς, 4, 11, 9. οὐ κατὰ τὴν ἐλπίδα ἐκβάσης τῆς ἐπιθέσεως, 3, 110, 7. 5. 26, 14.

τὰ ἐκβαίνοντα, eventus, 2, 27, 5. τὰ περὶ τὰς μάχας ἐκβαίνοντα παράλογα, 15, 15, 5. τὴν ἐπιγραφὴν τῶν ἐκβαινόντων λαμβάνειν, 10, 23, 2.

Ἐκβάλλειν, 1) ejicere, abjicere, excutere, projicere; *& ſimil.* θυρεὸν ἤ τι τῶν ἄλλων ὅπλων, 6, 37, 13. τὴν κατασκευήν, 16, 6, 6. e ſinu veſtis excutere, promere, 3, 33, 2 *ſq.* ἐκβάλλειν βέλος, telum mittere; μὴ φθάσαι τὸ πρῶτον ἐκβαλόντας βέλος, 3, 65, 7. ἐκβ. τινὰ ἐκ τῆς ὑποθέσεως, aliquem de ſtatu dejicere, 4, 32, 6. *& nude* ἐκβάλλειν τινά, ejicere, 27, 1, 11. ἐκβάλλειν τὰς θύρας, fores perfringere, 5, 25, 3. 15, 31, 3.

2) navem ejicere in terram, ἐκβάλλειν ναῦν εἰς τὴν γῆν, 1, 51, 12. 15, 2, 14. 16, 6, 4. εἰς τὸν αἰγιαλόν, 3, 96, 5. (*cui reſpondent verba neutra* ἐκπίπτειν *&* ἐκπέλλειν εἰς τὴν γῆν.)

3) in

3) in publicum projicere. proferre, edere; ἐκβάλλειν ἀπόκρισιν, edere reſponſum, 29, 7, 5. δόγμα, decretum, ſenatus conſultum, 30, 5, 11. 30, 17, 6. λόγον ἐν τῷ μέσῳ ἐκβάλλειν, 30, 7, 6. πραγματικὰς ἀποφάσεις ἐξέβαλε, de rebus politicis publice verba fecit; verba profudit, 32, 6, 7. ἐκβάλλειν ἐγγράπτον τὴν διαλογίαν, ſcriptam defenſionem in publicum edere, 30, 4, 10.

4) rejicere, repudiare; τὴν δωρεάν, donum, 23, 8, 13. *opiniones de deo & de inferis*, 6, 56, 12. (*ubi opponuntur* παρεισάγειν & ἐκβάλλειν.) *inſtitutum alicujus* improbare, ἐν τῷ λοιπῷ βίῳ τὴν τοιαύτην ἐπιείκειαν ἕως οὐκ ἄν τις ἐκβάλοι, 1, 14, 4. εἰς ἀδύνατον ἐκβάλλοντες τὴν διάλυσιν, rejecerunt, repudiarunt compoſitionem pacis ita ut coire non poſſet, *niſi cum Reiskio intelligas* diſſulerunt, ex uno tempore in aliud, ex una difficultate in aliam rejecerunt, 1, 63, 10. *n. Sermones aliorum ſæpe paucis verbis* ἐξέβαλε, procul abjecit, refutavit, evertit, proſtravit, 11, 10, 6. *Huc pertinet illud*, οἱ περὶ Καλλικράτην ἐξέβαλον τὸ διαβούλιον, 29, 8, 9. *ubi ſi* διαβούλιον *neceſſario* deliberationem, conſultationem *ſignificaret, placeret etiamnum Reiskii interpretatio, quam in Adn. ad l. c. probavi*, prorogabat, *in aliud tempus* rejiciebat, *quamquam alia ejusdem uſus verbi certa exempla deſidero; ſed nunc reputans id quod ſupra in* διαβούλιον *eſt demonſtratum, vocabulo hoc perſæpe denotari* ſententiam in concilio dictam, *non dubito hanc eſſe vim illius dictionis, de qua quærimus*, Callicrates hanc ſententiam, *quæ ſuadebat auxilium regibus ferendum, tum jam de eo eſſet ut illa communi conſenſu ſanciretur*, ejecit, *i. e.* evertit, proſtravit, irritam reddidit, fecit ut repudiaretur, *terrore injecto magiſtratibus* &c.

5) *Neutraliter*, ἐκβάλλει ὁ ποταμὸς εἰς τὸ πέλαγος, exonerat ſe in mare, 3, 47, 2. 4, 39, 2. *Et, poſtquam ſub terra aliquantiſper occultus erat fluvius*, ἐκβάλλει ἐκ τῆς γῆς, emergit, prorumpit e terra, 16, 17, 5.

Quid ſit ἐκβάλλουσι τὰς πλεγάς, *de gallis gallinaceis*, 1, 58, 8. *fateor mihi etiam nunc non ſatis liquere; & prope abſum ut veram putem Merici Caſauh. conjecturam*, εἰκῇ βάλλουσι *eſſe legendum. Vide Adnot. ad h. l. Corrupte vulgo* 3, 51, 11. ἐκβληθῆναι πρὸς τὰς ὠφελείας, *pro* ἐκκληθῆναι *editum erat, quo ſpectabat quod in Lexico Polyb. poſuit Erneſtus*, ἐκβάλλεσθαι exire, *nulla alia præterquam mendoſi codicis auctoritate.*

Ἐκβαρβαροῦσθαι, *de regione a feris barbaris habitata*, 3, 68, 8. &

8. & prorſus efferata, 11, 34, 5.

Ἔκβασις, ἡ. περὶ τὰς ἐκβάσεις, *ſcil.* ἐκ τοῦ ποταμοῦ, in exitu e fluvio, eo loco ubi e fluvio egrediebantur *Pœni*, 3, 14, 6. τὴν ἔκβασιν ποιεῖσθαι ἐκ τοῦ ποταμοῦ, 4, 64, 5 *ſq.* ἡ ἔκβασις ἐκ τοῦ πολέμου, 3. 7, 2. 21, 8, 6.

Ἐκβιάζεσθαι; *in Medio*, ἐκβιάσασθαί τινας, vi depellere aliquem *e montium anguſtiis*, 18, 6, 4. *Paſſive*, ἐκβιασθεὶς, vi ſuperatus, vim hoſtium non ſuſtinens, 1, 28, 6. ἐπεὶ ἐώρα τούτους ἐκβιαζομένους, vi hoſtium cedentes, 11, 15, 2.

Ἐκβιβάζειν τὴν δύναμιν, milites in terram exponere e navibus, 5, 18, 9. ἐκβιβ. τινὰ εἰς τὸν πόλεμον, trahere aliquem ad bellum, bello implicare, 27, 6, 8. *n. ubi Reiskius* ἐμβιβάζειν *voluit, quo nihil opus videtur.*

Ἐκβοηθεῖν, ἐκ τῆς πόλεως, ex urbe exire ad opem ferendam ſuis, & ad repellendum hoſtem, 3, 19, 3. ἐξεβοήθουν ἐκ τῶν οἰκιῶν, 4, 58, 3. ἐκβοηθήσας παντὶ μέρει, 4, 59, 2. obviam ire hoſti, 10, 49, 6. προθύμως ἐκβοηθήσαντες, fortiter in hoſtem euntes, fortiter pugnantes, 1, 30, 11.

Ἔκβολη, ἡ. 1) ejectio *Ætolorum ex urbe*, 4, 8, 4. 2) τῶν μαστῶν, exſertio uberum, 2, 56, 7. 3) τοῦ ποταμοῦ εἰς τὴν θάλατταν, oſtium fluvii, 1, 75, 8. ἐκβολὴν ποιεῖ vel ποιεῖται ὁ ποταμὸς εἰς τὴν θαλ. influit in mare, 2, 16, 7. 3, 110, 9. 5, 59, 11. 9, 43, 2. ἡ εἰς θάλατταν ἐκβολὴ τῶν τοῦ Πάδου στομάτων, locus ubi Padi oſtia in mare ſe exonerant, 3, 86, 2.

Ἐκγίγνεσθαι. ἐξεγένετο συνιδεῖν τοὺς πολεμίους, (*i. q.* ἐξῆν) licuit videre hoſtes, 3, 108, 9. *Sic fortaſſe* ἐκγίγνεται *ſcribendum pro* γίγνεται, 3, 81, 11.

Ἔκγονοι, οἱ, liberi, proles, 33, 16, 9. poſteri, 6, 7, 3.

Ἐκδαπανᾶν, abſumere, exhaurire; τὰς προσόδους, regni reditus, 25, 8, 4. τὰς χορηγίας καὶ παρασκευὰς, 21, 8, 9. *Paſſiv.* ἐκδεδαπανημέναι χορηγίαι, 17, 11, 10.

Ἐκδεσμεύειν, vincire, illigare; ἐκδεσμεύων τὴν ἑκατέρων πίστιν εἰς ἀλλήλους, 3, 33, 8.

Ἐκδέχεσθαι, 1) recipere, *ſi vera eſt ſcriptura* 24, 12, 7. ἐὰν φυλακὴν ἐκδέξωνται εἰς τὴν ἄκρην, *ubi* ἐσδέξωνται *mallet aliquis, quod tamen non urgeam.* 2) exſpectare, τὴν παρουσίαν τινὸς, 20, 4, 5. τινὰ, 3, 45, 6. *Huc refer illud* ἐξεδέξατο πόλεμος Ῥωμαίους, Romanos exſpectavit bellum, *i. e.* apud Romanos ſecutum eſt bellum, 1, 65, 2. 3) excipere, *legatos*, 25, 4, 11. *obſides*, 3, 99, 4. 4) recipere, interpretari aliquid; οὐκ ὀρθῶς ἐκδέχῃ τοὺς λόγους, non recte capis, 10, 18, 22. βέλτιον ἐκδέχεσθαι τὸ γεγονὸς, in mitiorem partem, mitius interpretari, 38, 2, 5. ἐπὶ τὸ χεῖρον, 12, 16,

16, 11. 27, 13, 9. 38, 3, 8. *Conf.* ἐνδοχή.

Ἔνδηλος, manifeſtus; ἔνδηλον ποιεῖν τὴν ἑαυτοῦ προαίρεσιν, 3, 12, 4. 3, 48, 5. ἔνδηλον γίγνεται τοῦτο, 4, 41, 7. 32, 8, 1. οἱ ἔνδηλόν τι πεποιηκότες, 30, 10, 7. *non ſunt* eximio aliquo merito inſignes, *ut cum Caſaub. & Erneſto in verſione ſcripſimus, ſed, quemadmodum in Adnot. docuimus*, qui manifeſtum aliquid patraverant, *i. e.* qui *ſuam a Romanis alienationem & favorem in Perſeum* aperto aliquo facto manifeſtaverant.

Ἐνδημία, ἡ, peregrinatio, 16, 22, 5. iter, 25, 6, 4.

Ἐνδιδόναι, ἐνδοῦναι, τινά, dedere aliquem, *hoſtibus*, 3, 8, 8 & 10. 21, 14, 7. 40, 3, 6. υἱὸν εἰς ἑτέραν οἰκίαν, filium adoptandum dare in aliam familiam, 32, 14, 2. ἔργα, elocare opera, 6, 17, 2. ἱστορίαν, hiſtoriam, *aut aliud ſcriptum*, in publicum edere, 2, 37, 6. 16, 26, 3.

Ἔνδικησις. τὴν ἐνδίκησιν ποιησαμένους, 3, 8, 10. *Caſaub.* ab illo ſe vindicarent; *puta* a bello; *nos* ab illo homine *ſcripſimus, vereor ne minus recte. Videtur vertendum fuiſſe*, ſatisfactionem darent, *nempe Romanis.*

Ἔνδοσις, ἡ. ἐνδόσεις ἀγοράζειν, locationes operum redimere, 6, 17, 4.

Ἔνδοτον διδόναι τινά, dedere aliquem *hoſtibus*, 3, 20, 8. 20, 10, 5. 28, 4, 11. προδόσιμον ἐνδότους τὰς πόλεις, 6, 49, 5.

Ἐνδοχή, interpretatio. καθάπερ ἐποιοῦντο τὴν ἐνδοχὴν οἱ Καρχηδόνιοι, 3, 29, 4. ἐξ ὧν ἀναγκη ποιεῖσθαι τὴν ἐνδοχὴν ὅτι &c. quibus ex rebus intelligi debet, 12, 18, 7. *Sic* ἐξ ὧν ἦν λαμβάνειν τὴν ἐνδοχὴν, 23, 7, 6.

Ἐνδύειν, exuere alicui veſtem. ἐξεδύθη, [illegible] 27, 9.

Ἐκεῖ, *pro* ἐκεῖσε, *illuc*. τὸν πόλεμον ἐκεῖ περιστῆσαι, 1, 26, 1. τὴν ἐκεῖ διάβασιν, tranſitum in Italiam, 5, 101, 10. *Cf.* ἐκεῖσε.

Ἐκεῖνος, *in oratione obliqua refertur ad eum ipſum cujus oratio commemoratur. Sic* ἐκείνου *valet i. q.* ἑαυτοῦ, 3, 44, 10. 12, 16, 5. *n.* ἐκείνων, *i. q.* ἑαυτῶν, *ex Reiskii interpretatione*, 25, 1, 10. *n.* ἐκείνους, *i. q.* ἑαυτοὺς, 27, 6, 8. *Sed viciſſim, in oratione pariter obliqua,* ἐκεῖνος *ſubinde refertur ad eum ad quem ſe convertebat oratio. Sic* ἐκείνῳ, 5, 101, 10. *idem valet ac* αὐτῷ, ipſi, *ſcil. Philippo;* ἐκείνων, 13, 7, 4. *idem ac* αὐτῶν, *ipſorum, nempe Lacedæmoniorum.*

Ἐκεῖσε, *pro* ἐκεῖ, ibi, 5, 51, 3. 36, 4, 1.

Ἐκεχειρία, ἡ, belli feriæ, ceſſatio a bello, 12, 26, 2. *n.* — „*Suſpicor legendum* ἐπιχειρα ſupellex, *vel* ἐπιχείρια.“ *Ern.*

Ἐκήβολον βέλος, 13, 3, 4.

Ἐκθαμβος, attonitus. ἔκθαμβοι γεγονότες, 20, 10, 9.

Ἐκθα-

Ἐκθεατρίζειν, in ſcenam producere, ſpectaculo hominum exponere; τοὺς πολεμίους φυγομαχοῦντας, ignaviam hoſtium pugnam detrectantium, 3, 91, 10. ἑαυτὸν, animum ſuum nudare, ſe ipſum arguere, publico contemtui ſe exponere, 5, 15, 2. 30, 17, 3. *Fr. gr.* 51. τὴν ἀκρισίαν, τὴν ἀβουλίαν ἑαυτοῦ, 11, 8, 7. 30, 9, 12. *Conf.* σκηνὴ, & ἐξώστρα.

Ἔκθεμα, τὸ, edictum, 31, 10, 1.

Ἐκθεραπεύειν, perſanare, penitus ſanare, 3, 88, 1.

Ἐκθηλύνεσθαι, effœminari. ἐκτεθηλυμένος, 37, 2, 2. ἐκτεθηλύνθαι, 32, 2, 3. *n.*

Ἐκθυμία, ardor animi, 3, 115, 6.

Ἐκθύμως, acriter, fortiter, magno ſtudio, magna animi contentione; ἀκολουθεῖν, 1, 27, 8. (*i. q.* μετὰ σπουδῆς, *ibid.*) ἀμύνεσθαι, 1, 7, 11. βοηθεῖν, 2, 9, 5. ἐπικεῖσθαί τινι, 3, 96, 5. 5, 13, 4. 15, 12, 6. ὁρμᾶν ἐπὶ τοὺς ὑπεναντίους, 2, 67, 7. ἐκθύμως χρήσασθαι τῇ κραυγῇ, 2, 70, 6. ἐκθύμως ἔχειν πρὸς τὸ κινδυνεύειν, ardere pugnandi ſtudio, 3, 64, 11. ὥρμησαν ἐνθουμότερον τοῦ δέοντος πρὸς τὸ σιτολογεῖν, 1, 17, 9.

Ἐκκαίειν, & ἐκκάειν, πολέμου τινὶ, 3, 3, 3. 4, 4, 9. 2, 1, 3. τὴν ἐλπίδα τινὶ, 5, 108, 5. ἐκκαίεται ὁ πόλεμος, 1, 70, 5. μίσος, 6, 7, 8. ὀργὴ, 9, 10, 10. μάλιστα τῶν γυναικῶν ἐκκαουσῶν τὴν τοιαύτην διάθεσιν, mulieribus maxime excitantibus commiſerationem, 36, 3, 7. τὰ τῆς ὑποψίας ἐξεκάετο, 18, 17, 6. ἐκκάεται τὰ πτίλα, 22, 11, 19.

Ἑκκαιδεκαπήχυς, ſedecim cubitorum, 5, 89, 6.

Ἑκκαιδεκήρης, ἡ, 18, 27, 6. 36, 3, 9. *n.*

Ἐκκακεῖν *ex Polyb. lib. IV.* citat *H. Steph. Sed ibi* ἐγκακεῖν *legitur, quod vide ſuo loco.*

Ἐκκαλεῖσθαι, ἐκκαλέσασθαι; *in Med.* incitare, invitare, provocare, commovere, alicere; τινὰ, 1, 19, 2. τινὰ *cum inf.* ἐξεκαλέσατο αὐτὸν διαβῆναι τὸν ποταμὸν, 1, 40, 5. τινὰ, πρὸς τὸ κινδυνεύειν, 6, 39, 1. πρὸς τὴν ἄμιλλαν, 6, 39, 8. πρὸς τοὺς ὑπὲρ τῆς πατρίδος καιροὺς, 16, 9, 5. πρὸς τὰς τῶν Καρχηδ. ἐλπίδας, 3, 69, 4. πρὸς τὴν σφετέραν εὔνοιαν, 18, 26, 2. τινὰ, εἰς ἔλεον, 2, 56, 7. ἐκκαλεῖσθαι τὴν ὁρμὴν τῶν πολεμίων, 1, 40, 3. 8, 34, 5. τὴν εὔνοιάν τινος, 3, 98, 8. τὰς τῶν ὑπεναντίων ἐπινοίας πρὸς τὸ μέλλον, elicere quid conſilii habeant hoſtes, 2, 66, 2.

In Paſſivo: ſignificatione activa, ἐξεκέκλητο αὐτοὺς πρὸς τὴν πρᾶξιν, 4, 57, 4. *Notione paſſiva; abſol.* ἐκκληθέντες, 8, 16, 5. elici ſe paſſi, *ſcil.* πρὸς τὸν κίνδυνον, *quod adjicitur* 18, 5, 9. ἐκκληθῆναι πρὸς τὰς ὠφελείας, elici ad prædam, 3, 51, 11.

11. *n. ubi mendoſe* ἐκβληθῆναι *editum erat*; ὑπὸ τῶν μισοθοφόρων ἐκκληθέντας, invitati, 1, 88, 8. *Et cum infin.* ἐξεκλήθησαν ὑπὸ τοῦ συμβαίνοντος ἐξάπτεσθαι τῆς πορείας, 3, 51, 2.

Ἐκκεντεῖν, percutere ferro & interficere, 5, 56, 12. 15, 33, 4. 25, 8, 6. — „ſic & alii.“ *Er n.*

Ἐκκηρύττειν τινά, præconis voce jubere aliquem excedere urbe, 4, 21, 8. — „exulem facere; ſic & Lyſias Or. 3. extr.“ *Er n.*

Ἐκκλείειν, τινὰ τῆς πόλεως, 25, 1, 10. ἐκκλεῖσαι τῷ καιρῷ τὴν κατηγορίαν, 17, 8, 2.

Ἐκκλέπτειν νυκτὸς τὰς δυνάμεις ἐκ τῆς πόλεως, 1, 23, 4. ἐκκλαπεὶς διὰ φίλων, per amicos ſubductus, 4, 81, 7.

Ἐκκλησία, ἡ, concio, *militum*, 11, 27, 5. 15, 26, 8. *&c.* concio populi; διδόναι τινὶ τὴν ἐκκλησίαν, 4, 34, 6. ἡ καθήκουσα ἐκκλησία τῶν Αἰτωλῶν, 4, 15, 8. 28, 4, 1 *ſq.* ἐκκλησία *Acarnanum*, 28, 5, 1. *Achæorum* ἐκκλησία *differt a* τῇ βουλῇ, 28, 3, 7 & 10. *conf.* βουλὴ & ἀγορά. ὁ βασιλεὺς συνῆγε τοὺς Ἀχαιοὺς διὰ τῶν ἀρχόντων εἰς ἐκκλησίαν, 5, 1, 6 & 9. ὁ Καικίλιος ἠξίου (τοὺς ἄρχοντας,) τοὺς πολλοὺς αὐτῷ συναγαγεῖν εἰς ἐκκλησίαν. οἱ δὲ τῶν Ἀχαιῶν ἄρχοντες - - οὐκ ἔφασαν αὐτῷ συνάξειν τὴν ἐκκλησίαν, 23, 10, 10 *ſq.*

Ἐκκλησιασμός, ὁ, concio, 15, 27, 9. *i. q.* ἐκκλησία *vs.* 8.

Ἐκκλησιάζειν, concionari, 1, 67, 8 *ſq.*

Ἐκκλησιαστικός; ἐκκλησιαστικαὶ διαθέσεις. *Fr. gr.* 38. *n. conf. ſupra in* διάθεσις.

Ἐκκλησις; ἐκκλήσεις πρὸς ἐπίθεσιν, *Fr. gr.* 44.

Ἐκκλίνειν, declinare, evitare. ἐξέκλινον καὶ διένευον τὰς τῶν ὀργάνων ἐπιβολάς, 1, 23, 8. ἐκκλίνειν τὴν τῶν θηρίων ἔφοδον, 1, 34, 4. τὴν στρατείαν, 5, 42, 4. τὴν ταλαιπωρίαν, 6, 42, 2. ad fugam inclinare, *i. q.* ἐγκλίνειν; & *ſæpe cum hoc verbo commutatum*; ἐκκλίνειν καὶ φεύγειν, ἐκκλίναντα φεύγειν, 1, 19, 2. *n.* 1, 30, 11, *n.* 3, 65, 7. *n.* 3, 96, 4. 5, 23, 4. *n. Fr. gr.* 84. *&c.*

Ἐκκοιλαίνειν, excavare, 10, 48, 7.

Ἐκκομίζειν, efferre *mortuum*, 35, 6, 2.

Ἐκκοπαὶ δένδρων, concædes arborum, *des abatis*, 2, 65, 6. 10, 30, 3.

Ἐκκόπτειν, τὰς οἰκίας, domos effringere, 4, 3, 10. 4, 4, 1. ὀφθαλμούς. oculos extundere, 15, 33, 9. αἱ παιδιαὶ, ἃς νῦν παίζομεν. ἐκκοπήσονται πάντων ἡμῶν ἐπὶ τοσοῦτον, adeo nobis præcidetur facultas ita ludendi, 5, 104, 10. ἐκκόπτειν τὴν δικαιοδοσίαν, jurisdictionem differre, extrahere, rejicere in aliud tempus, adeoque declinare, 20, 6, 2. 24, 1, 12. *n. ubi mendoſe, ut videtur*, ἐκκόπτειν τῇ δικαιοδοσίᾳ *mssti habent.*

Ἐκκυβεύειν, aleam *prælii* ſubire; ἐκκυβεύειν καὶ παραβάλλεσθαι τοῖς ὅλοις, 3, 94, 4. 2, 63, 2. ὑπὲρ τῶν ὅλων, 1, 87, 8.

Ἐκλαμβάνειν, ſumere, ſeligere, 3, 42, 3. *n.* ἐκλαβόντας ἐθισμοὺς καὶ νόμους Ἀχαιῶν, adſciverunt inſtituta Achæorum, 2, 39, 6. *n.* ἐκλαβεῖν τὸ δίκαιον, παρά τινος, jus ſuum repetere ab aliquo, *Fr. gr.* 39. *Sic & ſcripſi* 32, 17, 3. *n. pro* ἐκεῖ λαβεῖν, *quod ibi legebatur.*

Ἐκλάμπειν; οἱονεὶ πῦρ ἐξέλαμψε, 15, 29, 3. ἐξέλαμψεν ἡ ὀξὰ ἀὐτοῦ, emicuit, 32, 9, 2, ἡ αἵρεσις, vigorem cepit, 32, 11, 6. μάλιστα ἐκ τῆς ἀκρίτου παραυγῆς ἐξέλαμψε (emicabat, præ ceteris audiebatur) τὸ καλεῖν τὸν βασιλέα, 15, 31, 1.

Ἐκλανθάνεσθαί τινος; τῆς τοῦ ποταμοῦ βίας ἐξελανθάνοντο, 5, 48, 6.

Ἐκλέγειν, ἐκ πάσης τῆς λείας, 3, 93, 4. ἐν τοῖς σκύλοις, 3, 114, 1.

Ἐκλείπειν τὸ ζῆν, 2, 41, 2. 2, 60, 7. 24, 8, 3. ἐκλιπόντων τῶν κατοικούντων τὸν τόπον, 4, 62, 2. ἡ ἐκλείπουσα χώρα, vacuus locus, 10, 13, 10.

Ἔκλειψις, τῆς σελήνης, 5, 78. 1. τοῦ βασιλέως, 29, 6, 8.

Ἐκληρεῖν, nugas agere, 15, 26, 8.

Ἐκλογή, ἡ. διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀνδρῶν, propter præſtantiam ſelectorum virorum, 1, 47, 9. κατ' ἐκλογὴν ἄνδρες ἀπαραχώρητοι ἐκ τῶν στρατοπέδων, 1, 61, 3. ἡ ἐκλογὴ καὶ διαίρεσις τῶν ἀνδρῶν, delectio & centuriatio militum, 5, 63, 11. ταῦτα τὰ πλοῖα κατ' ἐκλογὴν λαμβάνονται, 31, 20, 12.

Ἐκλογίζεσθαι, 1) reputare ſecum, rationes ſubducere; Φρονίμως ἐκλογιζόμενος, 3, 33 8. *intell.* τὸ πρᾶγμα, *prudenter rem reputans, aut* τὸ συμβησόμενον, *quod adjicitur* 4, 12, 2. ἐξελογίσατο τὰ διαστήματα, computavit, ſecum reputavit diſtantias *ut bium*, 16, 36, 1. εὐήθως ἐκλογιζόμενοι τὰ παρόντα καὶ παιδικῶς, *Fr. gr.* 6(ἐπὶ τὸ πλεῖον ἐκλογίζεσθαι τὰ προσοφειλόμενα, ad maximum computare, maxim pretii æſtimare, 1, 66, 11 *cf. c.* 68, 9. 2) *i. q.* ἀπολογίζεσθαι, exponere, explicare, 3, 99, 3. 10, 9, 3.

Ἐκλογισμός; οἱ ἐκλογισμοί, rationes quas quis ſecum repu tat, ratiocinia, 10, 6, 1 10, 9, 2 *ſq.* τὸ ἔργον προχωρεῖ αὐτοῖς κατὰ τοὺς ἐκλογισμούς, 1, 59, 2. nc ut videbatur fieri debere; *qu alias dicit* κατὰ λόγον.

Ἐκλούειν τοὺς ἵππους οἴνοις, 8, 1.

Ἐκλύειν, τὴν Φιλοτιμίαν τινὸς fruſtrare ſtudioſam alicuj operam, 3, 98, 7. ἐξέλυσε τὴν σπουδήν, joco eluſit, fr git, ſeriam *magiſtratus* ſev ritatem, 12, 16, 14. ἐξέλυσε αὐτοὺς (*i. q.* ἑαυτοὺς) ἐκ τοῦ κινδύνου, e prælio ſe ſubdux

rum

runt, 16, 6, 12. *Paſſ.* ἐκλύεται τὰ ῥεύματα, frangitur, minuitur vis fluentorum, 4, 51, 5. ὁ ῥοῦς, 4, 43, 9. ἐκλύεσθαι τοῖς σώμασι, ταῖς ψυχαῖς, frangi corpore, animo, 20, 4, 7. 29, 6, 14. 40, 12, 7.

Ἐκμετρεῖν. ἐκμετρήσασθαι τὰ τείχη, 5, 98, 2 *ſq.*

Ἐκμέτρησις, ἡ, dimenſio, 5, 98, 10.

Ἔκμηνος, ἡ, *ſcil.* ἀρχὴ *vel* ὥρα, ſemeſtre *imperium*, ſemeſtre *tempus*, 27, 6, 2. 6, 43, 3. *Cf.* ἑξάμηνος.

Ἐκπηρύσσθαι, evolvere, explicare id quod convolutum eſt, &, *in tacticis*, longis & anguſtis ordinibus ducere *vel* intrudere; 1) *notione activa*; ἐκπηρυσάμενος τὴν δύναμιν ἐκ τῶν δυσχωριῶν, *Fr. gr.* 45. 2) *reciproce, vel neutraliter*; οἱ ἱππεῖς δυσχερῶς ἐκπηρυόμενοι καὶ μακρῶς τὰς δυσχωρίας, 3, 51, 2. τὰ ὑποζύγια μέλις ἐξεμπηρύσατο τῆς χαράδρας, *vel* τὰς χαράδρας 3, 53, 5. *n.*

Ἐκνικᾶν, bello vincere, victorem e bello excedere, 15, 3, 6.

Ἑκούσιος, voluntarius; ἑκούσιον ἑαυτοῦ κατηγνώκειν Φυγαδείαν, 6, 14, 7.

Ἐκπαθής, immodice adfectus; ἐκπαθεῖς ἐγίγνοντο κατὰ τὴν εὐχαριστίαν καὶ κατὰ τὴν εὔνοιαν, nullum modum ſtatuerunt gratiarum actionum & benevolentiæ, 16, 23, 5. πρὸς τὰς ὠφελείας, prædæ immodice cupidi, 4, 58, 1. πρὸς θεάματα, ſpectaculorum, 1, 1, 6. ἐκπαθεῖς ὄντες περὶ τὴν τῆς πόλεως εὐκαιρίαν, cupiditate & invidia accenſi, 1, 7, 8.

Ἐκπέμπειν, mittere *nuncium, legatum, ad aliquem*, 8. 19, 5. 20, 9, 2. *Sed* ἐκπέμπειν τοὺς πρέσβεις, remittere, dimittere legatos, 5, 66, 4. 5, 103, 7. ὁ δὲ ἐξέπεμψε τὸν Πόπλιον μετὰ μεγάλης προστασίας, dimiſit Publium (*forte Scipionem Maſiniſſa, ex Hiſpania ad ſe miſſum*) cum magna honoris demonſtratione, *Fragm. apud Suid. in* προστασίαν, *quod recte ad Polybium retulit Caſaubonus. Impedita, ac corrupta fortaſſe, eſt oratio in illo*, προσαντιλάμενοι τοῖς ἐκπεμπομένοις ταῦτα πρὸς τὸ Ῥῆον ἅπαντες, 4, 10, 4.

Ἐκπεριάγειν τινὰς κατὰ τὴν πρωτοπορείαν, e primo agmine circumducere aliquos, 3, 83, 3.

Ἐκπεριέρχεσθαι ἐκ τοῦ πολοῦ, per longas ambages circumire, 10. 31, 3.

Ἐκπερίπλειν, *in pugna navali, eſt*, poſt τοὺς διέκπλους rurſus a puppi impetum facere in naves hoſtium, 16, 4, 14. 1, 23, 9. ἐκπεριπλέοντες, καὶ ῥᾳδίως μὲν προσιόντες, ὀξέως δὲ ἀποχωροῦντες, 1, 27, 11. *ubi ſimul* ὁ διέκπλους *eodem verbo ſignificatur; haud incommode Caſaubonus* circumvolitare *vertit; Erneſtus* naves circumagere, *parum accurate.*

Ἐκπερισπασμός, ὁ, *in tacticis*, flexus triplex, converſio triplex

quæ dodrantem circuli efficit, 10, 21, 3. n.

Ἐκπεταννύειν. ἐκπετάσας πᾶσι τοῖς ἀρμένοις, 1, 44, 3.

Ἐκπηδᾷν, clam exire, 1, 43, 1 & 6.

Ἐκπιέζειν, ad cedendum cogere, 18, 15, 3. *Passiv.* ἐκπιέζεσθαι, premi, urgeri, ad cedendum cogi, in fugam verti, 1, 40, 8. 3, 74, 5. 11, 14, 1. 18, 8, 4. 18, 15, 3. ἐκπιέζεται τὸ ὑγρὸν, propellitur aqua, 4, 39, 9. 4, 40, 9.

Ἐκπίπτειν, ejici, expelli, ἐκ τῆς στρατοπεδείας, 1, 30, 12. 1, 74, 5. ἐκ τῆς Ἤλιδος ἐκπεπτωκὼς, Elide pulsus, 4, 86, 5. τοῖς ἐκπεσοῦσιν (*sive, ut alii habent,* ἐκπεσαμένοις) οὐδ' ὡς ὑπάρχει σωτηρία, qui castris ejiciuntur, *nempe qui supplicio supervivunt, & fustibus percussi castris ejiciuntur, vel* qui e castris vivi evadunt, 4, 36, 3. *nam &* evadere, in apertos campos e *faucibus montium* pervenire, *est* ἐκπίπτειν, 12, 19, 6. *Sed rursus* ἐκπίπτειν ἐκ τῆς ἰδίας, patria excidere, patria pelli, 2, 7, 6. *pro quo & nude* ἐκπίπτειν, ἐκπεπτωκότες, *invenitur*, 1, 20, 1. *cui respondet activum* ἐκβάλλειν, 2, 19, 11. ἐγὼ ἐκπέσοιμι οὕτως, ὡς ὅδε λίθος νῦν, 3, 25, 8. ἐκπεσεῖν ἐκ τῆς πόλεως, 2, 9, 5. 2, 41, 14. 5, 4, 12. *sed &* τῆς Σπάρτης, *absque præpos.* 2, 41, 4. ἐκπεσὼν ἐκ τῆς ἀρχῆς, *vel* ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, ὑπό τινος, regno ejectus ab aliquo, 3, 5, 2. 40, 12, 5. ἐκπεπτωκὼς ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἐκ τῆς Ἰλλυρίδος, 4, 66, 4. τὴν Φυλακὴν συνέβαινε ἐκπεσεῖν ὑπὸ τῶν Ὀδρυσῶν, 24, 6, 7. ἐξέπεσον ὑπ' ἐκείνων εἰς τὴν Ἰταλίαν, ab illis *Sardinia* pulsi sunt in Italiam, 1, 79, 5.

σκάφη ἐκπίπτοντα, *sc.* εἰς τὴν γῆν, naves quæ terræ adliduntur, 1, 51, 11. *cui respondet activum* ἐκβάλλειν εἰς τὴν γῆν *ibid. vs.* 11. ποταμὸς ἐκπίπτων εἰς τὸν Πόντον, 4, 42, 5. (*i. q.* ἐκβάλλων.) *Simili quadam ratione dicitur* sinus maris ἐκπίπτειν ἐκ τοῦ πελάγους, *scil.* in terram, 4, 63. 5.

Aliæ sunt phrases hujusmodi: ἐκπίπτειν τοῦ καθήκοντος, a decoro prorsus aberrare, 12, 14, 7. λανθάνουσιν ἐκπίπτοντες εἰς δύο τὰ ἀλλοτριότατα, imprudentes declinant & incidunt, 3, 47, 6. n. *ubi quod codices nonnulli* ἐμπίπτοντες *habent, ingenio alicujus librarii videtur deberi.* εἰς ταύτην ἐκπεπτωκέναι τὴν ἀτυχίαν, 23, 13, 9. καθαπερεὶ λαίλαπός τινος ἐκπεπτωκυίας εἰς αὐτοὺς, 30, 14, 6.

Rursus ἐκπίπτειν, in vulgus emanare; ταύτης τῆς ἀποκρίσεως ἐκπεσούσης, 31, 8, 10. *Denique,* repulsam ferre, *ut germanice dicunt durchfallen*, 4, 82, 8.

Ἐκπλαγὴς, terrore perculsus; *familiare Polybio vocab.* ἐκπλαγὴς γενόμενος, 1, 21, 7. διὰ τὸ παράδοξον, 1, 76, 7.

ἐπὶ

ἐπὶ τῷ παραδόξῳ, 2, 3, 3. 4, 18, 6. 4, 69, 3. 14, 5, 2. ἐκπλαγεῖς ἦσαν καὶ περίφοβοι ταῖς ψυχαῖς, 14, 6, 8. ἐκπλαγεῖς καὶ καταφοβοι τὸ μέλλον, 3, 107, 15. μᾶλλον ἐκπλαγεῖς ἦσαν, magis obſtupuerunt, mirati ſunt, 8, 36, 8

Ἐκπληκτικός. ἐκπληκτικὴ ἐπιφάνεια, mira & terribilis ſpecies, 2, 29, 7. διήγησις, narratio ad movendam admirationem comparata, portentoſa, 10. 27, 8. ἦν τὸ γιγνόμενον ἐκπληκτικὸν καὶ παρασταικὸν ἀγωνίας, 3, 43, 8. αἱ ἐκπληκτικότατα περιπέτειαι, caſus adverſi quamvis terribiles, 3, 4, 5.

Ἐκπληκτικῶς, cum admiratione & plauſu, 10, 5, 2.

Ἔκπληξις, ἡ, terror, ſtupor, 1, 48, 6. ἐν τοῖς ἀφροδισίοις, furor in libidine, 3, 81, 6.

Ἐκπληροῦν, τὰς ἐπαγγελίας, 1, 67, 1.

Ἐκπλήττειν, *abſ.* animos percellere, concutere, *ſc. lectorum*, 2, 56, 10. *u. ubi mendoſe* ἐπιπλήττειν *habent niſsti & editi.* ἐκπλήττειν τινὰ, ſtupefacere, admiratione percellere, 3, 47, 6. *Et* terrere; *ut*, ἐκπλήττειν τινὰ εἰς τὴν ὁμολογίαν, terrendo redigere aliquem ad paciſcendum, 24, 4, 11.

Ἐκπλήττεσθαί τι, demirari, attonitum eſſe aliqua re, ſtupere, 1, 23, 6. 1, 63, 7. (*ubi majus quam* θαυμάζειν.) 15, 1, 9. *tum* terreri, pavere, τι, 3, 53, 8. ἐκπλαγεὶς ἐπὶ τοῖς συμβαίνουσι, territus, 5, 48, 3. ἐκπεπληγμένος πρὸς τὸ συμβαῖνον, attonitus, 11, 30, 2.

Ἐκποδὼν ποιεῖν ἑαυτὸν, fugæ ſibi conſulere, 8, 25, 2. ſponte vitam finire, 30, 8, 2. ἐκπ. ποιεῖν τινα, e medio tollere aliquem, 15, 25, 3. ἐκποδὼν γεγονότος αὐτοῦ, eo e vivis ſublato, 32, 21, 2.

Ἐκποιεῖν. *Impersonn.* ἐκποιεῖ χαρίζεσθαι, (*ſc.* αὐτῷ ταῦτα,) licet gratificari illi hoc, nil impedit quo minus *&c.* 17, 9, 8. σαφέστερον ἐκποιήσει κατανοεῖν, 2, 24, 17. (*i. q.* ἔστιν διαλαμβάνειν, 2, 42, 7.) *An* ἐκπεποίηκε *legendum* 3, 36, 3? *n. ubi* πεποίηκε *dant libri, quod in* πέφυκε *mutavit Caſaub.*

Ἐκπολεμεῖν ἀλλήλους, bello ſe invicem adfligere, 15, 6, 6.

Ἐκπολεμοῦν τινα πρός τινα, ad bellum concitare aliquem adverſus alium, 20, 4, 4.

Ἐκπολιορκεῖν, expugnare, 1, 39, 13. 3, 60, 9. 3, 117, 12. 4, 61, 4. *An ſic legendum pro ſimpl.* πολιορκεῖν, 3, 102, 4? *n.*

Ἐκπομπὴ, ἡ, miſſio legati, 21, 14, 11. devectio, tranſportatio, tranſvectio, 30, 9, 1.

Ἐκπονεῖν ὀρχήσεις, exercere ſaltationes, 4, 20, 12. τὰς ἀῤῥωστίας, morbos labore vincere, *Fr. gr.* 22.

Ἐκπορεύεσθαι, in publicum prodire, 32, 12, 7. τὸ βουλευτήριον, exire e curia, 11, 9, 8. ἐκ τοῦ χάρακος, 6, 58, 4.

Ἐκπορθεῖν, *ut simplex* πορθεῖν, vastare, depopulari, 2, 32, 4.

Ἐκπορίζεσθαι γράμματα παρά τινος, impetrare, exprimere literas ab aliquo, 23, 1, 2.

Ἐκπορεῦσθαι, *operarum error scriptum pro* ἐκπυρεῦσθαι, *Tom. V. p.* 26 *med.*

Ἐκπρεπὴς, ἐκπρεπῆ ποιεῖσθαι τὴν χρείαν, eximiam præstare operam, egregie pugnare, 2, 69, 1.

Ἐκπρεπῶς, eximie, 5, 59, 8.

Ἐκπτοεῖσθαι; ἐξεπτοημένος, consternatus, 5, 36, 3. 14, 5, 7.

Ἔκπτωσις, ἡ, expulsio *e regno*, 4, 1, 8. 4, 7, 7. 4, 35, 8. ἐκ τῆς ἰδίας, exsilium, expulsio in exsilium, 4, 35, 5. 23, 6, 2.

Ἐκπυροῦν. ἐκπυρουμένου τοῦ χαλκοῦ, igne candefacto ære, 12, 25, 2. ἐκπυροῦσθαι, igne torreri, *de Zona terræ torrida. T. V. p.* 26 *med.*

Ἐκραίνειν, — „educere; *proprie* effundere, *ut* ἐξεραίω.“ *Ern.* τὴν ἄλυσιν ἐκ τῆς μηχανῆς ἐξέραινε, 8. 8, 3. *n. At ab* ἐκραίνω *imperfectum formari debebat* ἐξέρραινον, *quare ab* ἐξεραίνω *ductum videtur istud verbum apud Polyb. Vide H. Steph. Indic. Thes. Græc. Ling. in* ἐξεραίω, *& conf. infra* ἐξεραίνω.

Ἐκρήγματα, loca a torrentibus excavata & perrupta, 12, 17, 5. 12, 20. 4. 18, 14, 5.

Ἐκρίπτειν τὰ βάρη ἐκ τῶν πλοίων; 1, 39, 4.

Ἔκρυσις, ἡ, effluxus, 4, 39, 8 *sq.*

Ἐκσείειν τοὺς κάλους, excutere, explicare rudentes, 6, 44, 6. *n.*

Ἐκσιωπᾶσθαι περί τινος, silentio tegere, nullam mentionem rei facere, 28, 4, 13.

Ἐκσπᾶν χάρακα, 18, 1, 10 *&* 14.

Ἔκσπονδος τῶν συνθηκῶν, expers fœderis, 22, 13, 5. 4, 33, 9. (τοῦ τόπου,) ad convivium non pertinens, 8, 8, 6.

Ἔκστασις, ἡ; εἰς ἔκστασιν καὶ ἄκαιρα ἀγαγεῖν τοὺς Ἕλληνας, 2, 56, 6. *n. ubi rectius alii codd.* ἐπίστασιν.

Ἐκστατικῶς ποιεῖσθαι τὸν κίνδυνον, fortissime pugnare, ceu mente emota, 15, 13, 6.

Ἐκστρατεύειν, κατά τινος, 5, 5, 9. πανδημεί, 2, 20, 1. εἰς Μεσσηνίαν, 5, 5, 1.

Ἐκσύρειν. ἐκσυρόντων τοὺς κάλους *ed. Casaub. & sqq. invitis mss.* 6, 44, 6. *pro* ἐκσειόντων.

Ἐκσώζειν ἑαυτόν, 14, 5, 9. 15, 1, 11. 15, 2, 15. *n.*

Ἔκταξις, ἡ, acies, 18, 13, 3. instructio, ordinatio aciei, ἐφ' ἑκάτερον τῶν κεράτων, (*sic enim scribendum puto, pro* ἑκατέρων) in alterutrum, in utrumlibet cornu, 10, 21, 5. *conf. supra in* ἑκάτερος. τὴν ἔκταξιν ποιεῖσθαι, 2, 27, 7. 2, 33, 7. 5, 53, 7.

Ἐκτάττειν, *absol.* ἐξέταξαν *scil.* ἑαυτούς, 2, 28, 7. *n.* (*i. q.* ποιούμενοι τὴν ἔκταξιν, 2, 27, 7.) *& cum accus.* in acie locare, 1, 50, 4. 3, 112, 1. 3, 113,

3, 113, 2. 5, 24, 6. *Paſſiv.* ἐκτάττεσθαι, 5, 83, 1. 11, 1, 2.

Ἐκτείνειν τὰς χεῖρας, πρός τινα, amicitiam alicujus quærere, 2, 47, 2. *n.* 15, 23, 8, ἐπὶ τὰ λοιπὰ, reliqua adgredi, 1, 3, 6. μακρὰν, longinqua & remota petere, cogitare, 5, 34, 9. ἐκτείνειν τὸν στόλον ἐπὶ μίαν ναῦν, 1, 60, 10. ἐπὶ λεπτὸν ἐκτεταμένοι, 1, 27, 7. *cf.* ὑπερεκτείνειν, & ἀνατείνειν.

Ἐκτελεῖν; μετὰ τὸ ἐκτελέσαι τὸν τῶν Νεμέων ἀγῶνα, 10, 26, 1.

Ἐκτέμνεσθαί τινα Φιλανθρωπίᾳ, — „decipere ſua comitate, *non* adjungere ſibi, *ut Caſaub. vertit.*“ *Ern.* 31, 6, 8. *n. Conf.* ἐκτρέπεσθαι.

Ἐκτενὴς; ἐκτενέστατοι, intenſiſſimi, *i. e.* diligentiſſimi, ſtudioſiſſimi, *ſcil. in colenda Romanorum amicitia*, 22, 5, 4.

Ἐκτενῶς, συνιστάνειν τινὰ τινὶ, impenſe, diligenter, 31, 22, 12. ἐκτενῶς καὶ Φιλοφρόνως προσδέξασθαί τινα, ſingulari comitate, 8, 21, 1. 33, 16, 4.

Ἔκτησις, *vide* ἔγκτησις.

Ἐκτιθέναι, ἆθλα, proponere præmia, 15, 9, 4. 15, 10, 5. παροχὰς, lautia decernere, exhibere, præbere, 25, 6, 6. ὀψώνιον, ſtipendium conſtituere, ſolvere alicui, 13, 2, 3. ἐκτιθέναι δι' ἐπιστολῆς ὅτι &c. per literas exponere, 10, 9, 3. ἐκτιθέναι ὑπόδειγμα, ἔκθεμα, edere exemplum, proponere edictum, 15, 20, 5. 31, 19, 1. οἱονεὶ τάκτικα ἐκτιθέμενον, veluti tabuſis propoſitis, quæ in aliorum exemplis doceant, *quid ſequendum, quid fugiendum*, 30, 6, 4. *Sic & in Medio*; καλὸν δεῖγμα ἐκτιθέμενος, documentum edens, 4, 24, 9. ἐκθέσθαι ἀπόκρισιν, 24, 10, 14. τὴν ἑαυτοῦ γνώμην, patefacere ſuam mentem, 31, 19, 3. τοιαύτας ἀποφάσεις ἐκτιθέμενος ἐν τοῖς ὑπομνήμασι, 12, 23, 2. *cf.* ἐντιθ.

Ἐκτιμᾶν, æſtimare, magni facere, 6, 46, 2. 30, 17, 3.

Ἐκτίνειν τὴν ἐγγύην, ſatisfacere ſponſioni, *vel* ἐκτίνειν τὰ χρήματα, ſolvere pecuniam, 5, 27, 7.

Ἐκτοιχωρυχεῖν τοὺς βίους, egerere ædibus bona, diripere ædes, 4, 18, 8. τὴν βασιλείαν, expilare regnum, 18, 38, 2.

Ἐκτοπίζειν ἑαυτὸν, excedere loco, fugere, 1, 74, 7.

Ἐκτόπως, mire, inſolite; ὄψις ἐκτόπως φοβερὰ, 32, 7, 8.

Ἐκτὸς; τὰ ἐκτὸς πράγματα, 1, 12, 7. οἱ ἐκτὸς τόποι τῆς Ἰταλίας, 1, 5, 2. τῶν ἐκτὸς οὐδὲν περισκεπτομένη, nihil curans *regina* eorum quæ extrinſecus accidere poſſunt, 2, 4, 8. τὰ ἐκτὸς ἐπιτηδεύματα, aliæ diſciplinæ, diverſæ *ab arte imperatoria*, extrinſecus adhibendæ, 9, 20, 8. αἱ ἐκτὸς αἰτίαι τοῦ βλάπτειν, cauſſæ externæ, 11, 25, 2. οἱ ἀρχαῖοι πολύ τι τούτου τοῦ μέρους ἐκτὸς ἦσαν, longiſſime ab hoc aberant, 13, 3, 2.

τῶν νόμων ἐκτὸς ἐπιτάττειν τι, præter leges aliquid imperare, 25, 9, 7. τοῦτο ἐκτὸς πίπτει ἐκείνου, hoc alienum eſt ab illo, 15, 36, 3 & 7. 16, 12, 6. ἐκτὸς τοῦ δεινοῦ εἶναι, 1, 57, 8. ἐκτός ἐστι τῶν ἐνεστώτων, extra propoſitum eſt, non pertinet ad rem de qua agitur, 9, 37, 1.

οἱ ἐκτός, extranei, externi, qui conſilii non ſunt participes, vulgus, alii quicumque diverſi ab eo de quo agitur, 2, 47, 10. 5, 37, 6. 8, 2, 6 & 9. 8, 14, 3. 9, 13, 2. 9, 23, 4. 32, 18, 9. *Fr. hiſt.* 56. τὰ ἐκτός, *ſcil.* μέρη, pars exterior, 3, 46, 2.

ἐκτὸς Ἴβηρος, & ἐκτὸς τῶν στηλῶν, *ubi de Romanis agitur, eſt* ab occidente Iberi *aut* Freti Herculei; *ubi de Pœnis,* ab oriente; *vide Adn. ad* 3, 14, 2. *ad* 3, 76, 6. & *ad* 10, 7, 5.

Ἐκταγαδεῖν, τὰς ἐπιτυχίας τῶν ἡγουμένων, cum pompa celebrare, 6, 15, 7. augere, exaggerare, 6, 56, 8.

Ἐκταχηλίζεσθαι, præcipitari, 4, 58, 10.

Ἐκτρέπεσθαι εἰς ὀλιγαρχίαν, εἰς τὴν συμφυῆ κακίαν, declinare, mutari, degenerare, 6, 4, 9. 6, 10, 2 & 7. τὸν ἔλεγχον, vitare, 35, 4, 14. — „*Niſi legendum* ἐντρέπεσθαι, vereri, *quod melius & aptius. Sic viſum Gronovio.*“ *Ern.* — *Mihi ferri percommode poſſe vulgata viſa eſt. Adde* 31, 6, 8. *n. ubi pro* ἐξετέμοντο *vel* ἐξετέκοντο, quod eſt in Bav., *forte* ἐξετρέποντο *legendum,* declinarunt eum, *aut* a veri veſtigio declinare eum fecerunt, averterunt.

Ἐκτρέφειν, educare, — *ſed ut includatur* τὸ gignere.“ *Ern.* — 6, 6, 2. 12, 4, 8. ἐκτεθραμμένος ἐν παιδείαις, innutritus, 1, 65, 7.

Ἐκτρέχειν; ἁπλῶς ἅπαντα πρὸς ἕνα καιρὸν ἐκδραμεῖν, 18, 29, 15. *niſi* συνεκδραμεῖν *ſcripſit Polyb.*

Ἐκτρίβειν τὰ ὅπλα, detergere, 10, 20, 2.

Ἐκτροπή, ἡ, digreſſio, locus & argumentum unde digreſſa eſt oratio; ἐπὶ τὴν ἐκτροπὴν ἐπάνιμεν, 4, 21, 12. 32, 16, 4. ἀπὸ τούτων ἐποιησάμεθα τὴν ἐκτροπήν, 5, 91, 1. ἐκτροπαὶ ποταμοῦ, canales per quos pars fluvii derivatur in agros, 9, 43, 5.

Ἐκτυφοῦσθαι, intumeſcere ſuperbia, 16, 21, 12.

Ἐκφανής, manifeſtus, apertus, inſignis; μηδὲν ἐκφανὲς ἡμαρτηκέτες, 4, 24, 6. ἐκφανέστατον δεῖγμα, 7, 12, 9. ἐκφανεστάτη χαρά, *Fr. gr.* 47.

Ἐκφανῶς, aperte, ἀναλαμβάνειν τὸν πόλεμον, 5, 1, 3. παρασκευάζεσθαι, 27, 17, 1. ἐκφανέστατα, 6, 44, 2. 28, 2, 3.

Ἐκφέρειν, efferre ad ſepulturam, 1, 80, 10. καρπούς, fructus ferre, *de agro,* 37, 3, 8. δεῖγμα, edere documentum, 3, 69, 3. Φόρους, 3, 27, 5. 3, 28, 2. 3, 64, 4. 15, 18, 7.

ἐκφέ-

ἐκφέρειν πόλεμον τινί, bellum inferre alicui, (*non* indicere, *ut interpretatus eſt Erneſt.*) 2, 36, 4. 3, 8, 6. 3, 27, 5. 4, 5, 10. 4, 25, 5. 4, 30, 6. 4, 62, 3. 6, 49, 1. ἐκφέρειν τοῖς Αἰτωλοῖς τὸν ἀπὸ τῆς χώρας πόλεμον, 4, 26, 2. *n.* 4, 30, 2. ἐκφ. πόλεμον πρός τινα, 1, 3, 1. 2, 13, 7. 3, 5, 1. ἐκφέρεται αὐτοῖς κίνδυνος περὶ τῆς πατρίδος, periculum eis immineat, bellum eis infertur de patria, 6, 58, 7. φανερῶς ἐκφέρειν τὸ μῖσος εἰς τοὺς προεστῶτας, manifeſtare odium, 15, 27, 3.

Quod pro ἐξ ἀνάγκης, 39, 2, 4. *fortaſſe* ἐξενέγκαι *legendum dixi in ſubjecto ſcholio, vereor ne minus probabile ſit, quoniam* educere hominem *non* ἐκφέρειν *græce dicitur, ſed* ἐξάγειν.

ἐκφέρεσθαι δόξαν, gloriam conſequi, 7, 10, 4. 12, 28, 6. 32, 15, 9 & 11. τὸ πρωτεῖον, primas ferre, 18, 11, 4.

[2]Ἐκφεύγειν. οἱ ἐκφεύγοντες τὴν χιόνα τόποι, loca ubi nulla nix reperitur, 3, 55, 7.

[3]Ἐκφοβεῖν, terrere, 14, 10, 3.

[3]Ἐκφορά, ἡ, funus; συντελεῖν τὴν ἐκφοράν, 6, 53, 1 & 6.

[4]Ἔκφρων, exanimis, 8, 21, 7.

[3]Ἐκφυγγάνειν, effugere, 17, 15, 11.

[3]Ἐκφυσᾶν, efflare, 3, 46, 12. *Paſſiv.* 1, 48, 8. ἐκπεφυσημένος, inflatus *rebus jucundis*, 3, 103, 7.

[4]Ἔκφυσις, ἡ; ἐκφύσεις πέριξ τοῦ πρέμνου, rami circa ſtirpem excreſcentes, 18, 1, 6 & 12.

[3]Ἐκχαράδρουν; χειμάρρους ἐκχαράδροι τοὺς τόπους, torrens perrumpit, excavat & confragoſa reddit loca, 4, 41, 9.

[3]Ἐκχεῖν; ἐξεχέοντο, effuſe procurrebant, 1, 19, 3. 3, 43, 5. 8, 16, 1.

[3]Ἐκχύειν; ἐξεκέχυντο εἰς ἑταίρας, in meretrices effuſi erant, 32, 11, 4. εἰς τοὺς βασιλέας, impenſo adfectu colebant reges, 5, 106, 7.

[3]Ἐκχωρεῖν, cedere; τῶν ὑπαίθρων, 1, 15, 7 & 10. 3, 90, 10. τῆς θαλάττης, 1, 39, 10. Σικελίας, 2, 43, 6. τῆς ἐπιτροπίας, 15, 31, 4. τῆς εἰς ὑμᾶς εὐνοίας οὐδενὶ ἐκχωρήσαιμι, benevolentia in vos cedam nemini, 22, 3, 1. ἐκχωρεῖν (τινι) τῶν ὑπαρχόντων, cedere alicui bonis, 32, 14, 3. ἐκ τοῦ ζῆν, exire e vita, 2, 21, 2. ἐκχωρήσαντος τοῦ Θράσωνος, Thraſone e medio ſublato, 7, 2, 1.

[3]Ἐκψύχως *dant codd. nonnulli, pro* εὐψύχως, 10, 39, 2.

[3]Ἑκών; ἐξ ἑκόντων παραλαμβάνειν πόλεις, ultro oblatas a volentibus accipere urbes, 5, 66, 6.

[3]Ἐλάτη, ἡ, abies, 34, 3, 7.

[3]Ἐλαττοῦν, (*opp.* σωματοποιεῖν) adterere, 31, 6, 3. 26, 3, 4. *ubi i. q.* ταπεινοῦν *vs.* 3. οὐ μόνον ἔσφηλεν, ἀλλὰ καὶ τὴν βασιλείαν ἠλάττωσε, 16, 21, 5.

ἐλαττοῦσθαι, *notione activa, ſi vera lectio, quam ſolicitare non ausim;* ἐλαττούμενοι

μενοι Γορτύνιοι τοὺς Κνωσσίους, 23, 15, 1. *Passiva notione*; ἠλαττωμένος τοῖς ὄμμασι, debilis oculis, 17, 4, 3. μεγάλως ἐλαττοῦσθαι, magnum incommodum pati, 1, 50, 9. 3, 73, 2. τάλασιν ἢ λιμόσιν ἠλαττῶσθαί τι διὰ τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς, detrimentum aliquod passos esse, jacturam fecisse quoad urbes aut portus, 3. 77, 7. *Et absolute*, ἠλαττῶσθαι, ἐλαττωθῆναι, detrimentum, cladem accepisse, 1, 41, 1. & 2, 51, 3. *i. q.* ἡττηθῆναι *ibid.* ἠλαττωμένοι περὶ τὴν βοήθειαν, quum hostem insequentes cladem accepissent, 4, 60, 1. οὐ μετρίως ἠλαττωμένοι ταῖς ἄλοις, 2, 53, 1. ἠλαττωμένος παρὰ πολὺ τὴν ναυμαχίαν, 16, 6, 9.

Ἔλαττωμα, τὸ, jactura, detrimentum; περὶ τοὺς βίους, quoad rem familiarem, 6, 16, 3. *Præsertim* clades, calamitas bello accepta, 1, 32, 2, 1, 52, 2. 3, 4, 1. (*ubi opp.* κατόρθωμα;) 3, 96, 8. 5, 69, 11.

Ἐλάττων. ἐλάττους, pauciores, 3, 117, 9. ἅπαντα ἐν ἐλάττονι θέμενοι τῆς σφετέρας πλεονεξίας, posthabitis rebus omnibus, 4, 6, 12.

Ἔλάττωσις, (*ut* ἐλάττωμα,) jactura, detrimentum, 4, 47, 3. (*ubi i. q.* βλάβη, & ἀλυσιτέλεια *ibid.* & *vs.* 1.) 31, 7, 4. clades, 3, 89, 8. 2, 36, 6. *ubi* αἱ περὶ Σικελίαν ἐλαττώσεις, *non sunt* jactura Siciliæ, *ut interpretatur Ern. sed* acceptæ ad Siciliam *vel* in Sicilia clades, *ut recte vertit Casaub.*

Ἐλαύνειν. ἐλαυνόμενος ὑπὸ τῆς φιλοδοξίας, 3, 70, 7. *In aor.* 1. *pass.* & *prat. pass. amat literam* σ *ante* θ & *ante* μ; *vide* 6, 22, 4. *n.* 8, 26, 6. *n.* 18, 5, 6. *n. &c. An legendum* ἤλασαν ἔξω πελάγιοι, 1, 37, 5? *vide Adnot.*

Ἐλαφοειδής, *animal* cervi specie, 34, 10, 8.

Ἐλαφρός, 1) tenuis; ποταμὸς τὰς ἀρχὰς ἐλαφρός, 16, 17, 7. ἐλαφραὶ πόλεις, urbes parum munitæ, 5, 62, 6. (*ubi opp.* αἱ πιστεύουσαι ταῖς ὀχυρότησι τῶν τόπων.) ἐλαφροὶ δυνάσται, dynastæ minus potentes, 21, 9, 8. 2) *i. q.* ψιλὸς *vel* εὔζωνος, leviter armatus, expeditus, 2, 3, 4 *sq.* Sed παντελῶς ἐλαφρὸς ἐξελθών, cum oppido exiguis & levibus copiis egressus, 5, 92, 5. 3) levis ingenio; πᾶν πλῆθος ἐλαφρὸν καὶ πλῆρες ἐπιθυμιῶν, 6, 56, 11.

Ἐλάχιστος; κατ' ἐλάχιστον, sensim sensimque, 13, 7, 10.

Ἐλέγχειν. ἐλέγχονται αἱ φύσεις ὑπὸ τῶν περιστάσεων, cognoscuntur, probantur, nudantur ingenia, 9, 22, 9. 9, 23, 4. διὰ τῶν βασάνων ἐλεγχόμενος, tormentis convictus, 30, 9, 7.

Ἔλεγχος, ὁ; ἐκτρεπόμενοι τὸν ἐκ παραδόσεως ἔλεγχον, veriti ne *ignaviæ* arguerentur ex collatione, 35, 4, 14.

Ἐλεα-

Ἐλεεινῶς, miſerabili modo, 14, 5, 10.

Ἐλευθέριος, liberalis; βάθος ἐλευθέριον, 27, 10, 3. *cf.* βάθος.

Ἐλεφάντινος δίφρος, ſella curulis, 6, 53, 9. 26, 10, 7. 32, 5, 3.

Ἐλιγμός, ὁ; ἑλιγμοὺς *codex Bav. in marg. habet*, 1, 87, 7. *pro* διαγμοὺς *quod eſt ibidem in contextu, ſed utrumque temere, & ex librarii ingenio.*

Ἑλινύειν; ἑλινύας ἄγειν, ferias agere, 21, 1, 1. *n.*

Ἕλκειν, 1) educere; ἕλκειν τὴν δύναμιν ἐκ τοῦ χάρακος, 18, 5, 10.

2) commovere, adducere, impellere; ἑλκόμενος ὑπὸ τῆς ῥαθυμίας, 5, 87, 3. ἑλκόμενοι τῷ μισεῖν ἢ τῷ φιλεῖν, 16, 14, 9.

3) trahere in longum; ἑλκομένου τοῦ πολέμου καὶ πλείω χρόνον, 29, 7, 3. *conf.* ἑλκύειν. πᾶν ἕλκων πρᾶγμα καὶ κατηγορίαν, 31, 10, 4. *interpretatus ſum* omnem rem omnemque accuſationem in longum trahens; *neſcio an ſatis recte: Valeſius*, omnem criminandi anſam amplectens, *quod haud cunctanter probarem, ſi eſſet* ἑλκόμενος *in verbo medio; ſed vel ſic tenenda hæc interpretatio videtur, niſi fortaſſe intelligere poſſis* pondus addens, *aut* ponderans; *conf. mox num.* 4. *Rurſus* vero ſuperiori notione, εἵλκε τὸν χρόνον τῶν συνθηκῶν ἀεί, ex alio tempore in aliud proferebat, 9, 74, 9. ἑλκομένης τῆς διαιρεσίας ἐξ εἴκοσι ἐτῶν, cum dilata, tracta eſſet jurisdictio, 23, 2, 2.

4) *de pondere;* μὴ ἔλαττον ἑλκύτω τὸ τάλαντον λιτρῶν π', talentum ne minus octoginta libris pendat, 22, 26, 19. *Hinc ductæ videntur dictiones hujuſmodi:* ἕλκων τὸ τῆς πράξεως στάσιμον, par incepto tanti ponderis, 8, 21, 2. *n.* ἕλκων τὴν τοῦ συγγραφέως προστασίαν, idoneus ad ſuſtinendam gravis ſcriptoris perſonam, *quaſi dicas* pondere æquans dignitatem ſcriptoris Hiſtoriarum, 12, 28, 6. *n. Sed in illa phraſi,* μείζω φαντασίαν εἵλκον, 32, 20, 5. *n. verbum* ἕλκειν *idem fere ſonare videtur ac* ἑφέλκεσθαι, poſt ſe trahere; *ſententia haud obſcura*, majorem ſpeciem præ ſe ferebant.

Ἕλκος. τὰ ἐν τοῖς σώμασι γεγωνόμενα ἕλκη καὶ φύματα, 1, 81, 5. μεγάλῳ ἕλκει μικρὸν ἴαμα προσέθηκε, 7, 14, 2.

Ἑλκύειν. τῆς συνηθείας ἑλκυσθείσης, protracto in longum convivio, 31, 21, 8.

Ἐλλείπειν, 1) deeſſe, deficere; deſtituere; *item, de debito, quod* ſupereſt, nondum ſolutum eſt; *Abſolute;* ἐπεὶ ἡ χορηγία ἐνέλιπε, cum defeciſſet commeatus, 4, 71, 10. ὁ ἐλλείπων σῖτος, frumentum adhuc debitum, nondum ſolutum, 21, 14, 6. *Cum accuſ.* βουλόμενοι μηδὲν ἐλλείπειν τὰ στρατόπεδα τῶν ἀναγκαίων, 1, 69, 2. *n.* 10, 18, 11.

11. οὐδὲν ἐνέλιπε τὸν Φιλιππον πρὸς τὰς ἐπιβολὰς, 9, 41, 11. αἱ χορηγίαι ἐλλείπουσι τὰς ἐπιβολὰς αὐτῶν, 5, 93, 4. *Cum dat.* οὐδὲν ὑμῖν ἐνέλιπε τῶν ὀψωνίων, nihil vobis defecit, omnia vobis ſoluta ſunt, 11, 28, 4. διὰ τὸ τινὰ τῶν χρημάτων ἐλλείπειν αὐτῷ τῶν ὁμολογηθέντων, 5, 95, 1.

2) deſtitui, inferiorem eſſe; ἐλλείπων τοῖς ἱππικοῖς, equitatu inferior, equitatu deſtitutus, 15, 3, 5. τὸ σύμπαν τίμημα τῆς οὐσίας ἐνέλιπε τῶν ἑξακισχιλίων ταλάντων διακοσίοις, ſumma totius cenſus ducentis talentis minor erat quam ſex millia, 2, 62, 7.

3) non perſolvere, inſolutum relinquere; διὰ τὸ ἐλλοιπέναι τινὰ τῶν ὀψωνίων τοὺς Ἀχαιοὺς τοῖς μισθοφόροις, 4, 60, 2.

Ἐλλειπὴς, *i. q.* ἐλλιπὴς, *quod vide; conf.* 6, 49, 6. *n.* 18, 5, 5. *n.* μηδὲν ἐλλειπὲς γίγνεσθαι πρὸς τοῦτο, nihil deſideratur, 10, 13, 5. τὴν τοῦ βίου χορηγίαν ἐλλειπεστέραν ἔχειν τῆς κατὰ τὴν εὐγένειαν φαντασίας, rem familiarem inferiorem, ariſtocratiae habere, 32, 12, 6. ἐλλειπέστερον τῆς ἀληθείας εἴρηκε, minus dixit quam pro rei veritate, 5, 32, 2.

Ἑλληνοκοπεῖν, gratiam captare Grœcorum, 26, 5, 1. græcos mores adfectare, 20, 10, 7.

Ἑλιμένιον, τὸ, portorium, 31, 7, 12.

Ἑλιπὴς, *l. q.* ἐλλειπὴς, *quod vide; & poſteriorem hanc formam paſſim præferunt plures codices, ubi prior illa typis vulgata eſt.* τὸ τῆς νομοθεσίας ἑλιπὲς, defectus legislationis, id quod ei deeſt, 6, 49, 6. *n.* συνεκπληρῶσαι τῷ λογισμῷ τὸ τῆς προθυμίας ἑλιπὲς, 16, 28, 2. ἑλλιπεῖς εἰσι τῷ καθολισμῷ καὶ τῇ συντάξει πρὸς τοὺς ὁλοσχερεῖς ἀγῶνας, 18, 5, 5.

Ἐλλόγιμος, nobilis, notabilis; αἱ ἐλλογιμώτατα τῶν προγεγενημένων δυναστειῶν, 1, 2, 1.

Ἐλπίζειν, exſpectare, putare, *de re triſti;* 9, 6, 9. ἤλπισαν *temere ediderat Caſaub.* 4, 18, 8. *pro* ἠπίστησαν.

Ἐλπὶς, ἡ. τὰς ἐλπίδας ἔχειν ἐπί τινι ὑπὲρ τῶν ὅλων, 11, 20, 6. ἐπί τινι περί τινος, 1, 82, 6. αἱ ἐν ταῖς ναυτικαῖς δυνάμεσιν ἐλπίδες, 1, 59, 2. μίαν ἑαυτοῖς ἀπολείποντες ἐλπίδα τῆς σωτηρίας τὴν ἐν τῷ νικᾶν, 2, 32, 10. αἱ ἐλπίδες ἐξήρτηνται ἐξ αὐτοῦ, 10, 33, 5. ὅταν εἰς αὐτὸν ἀναρτηθεῖσαν ὑπὸ τῆς πατρίδος αἱ τῶν ὅλων (*forſ.* ὑπὲρ τῶν ὅλων) ἐλπίδες, 10, 3, 7. *ubi vulgo* ἀναγκασθεῖσαν. ποικίλας ἔχειν ἐλπίδας ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος, ancipitem ſpem habere, 14, 1, 5. τὰς ἐλπίδας ἀποκόπτειν, 3, 63, 8. 23, 2, 1. ὑποδείξαι, ὑπογράφειν; *vide hæc verba.* τῆς ἐλπίδος ἐπίσης ἑστηκυίας τούτοις καὶ ἐκείνοις, 10, 16, 9. πίπτειν ταῖς ἐλπίσι, 1, 87, 1. ἐλπίσιν ἐπαρθεὶς; *vide*

vide ἐπαίρειν. ἀντέχειν τῆς πρὸς τὴν ἐλευθερίαν ἐλπίδος, 31, 26, 15. μειζόνων ἐλπίδων ὀρεγόμενος, 1, 8 5. ἐκκαλεῖσθαι τινὰ πρὸς τὴν τῶν Καρχηδονίων ἐλπίδα, 3, 69, 4. συνεστηκὼς *sive* συνεξεστηκὼς ταῖς τῶν Καρχηδ. ἐλπίσι, 3, 68, 8. *n. Adde* ἐπικύδης, ἐπιῤῥεπὴς, κοινωνεῖν *&c.*

Ἕλυμος, ὁ, panicum, 2, 15, 2.

Ἐμβαδὸν, τὸ, area, 6, 27, 2.

Ἐμβαίνειν, *ſcil.* τὰς ναῦς *vel* εἰς τὰς ναῦς. 1, 25, 2. 1, 49, 11. ἐνέβη τὸν λέμβον, 30, 9, 11. εἰς τὸν πόλεμον, ſuſcipere bellum, 2, 62, 6. 3, 10, 6. 4, 36, 7. 5, 68, 3. εἰς τὴν πρᾶξιν, 8, 26, 4. εἰς τὴν θάλατταν, mare ingredi, *ſcil.* belli cauſſa, 1, 20, 8. *conf.* συνεμβαίνειν *&* ἐπεμβ.

Ἐμβάλλειν, τινὰ εἰς ὑποψίαν πρός τινα, 3, 11, 2. τινὰ εἰς φόβον, 1, 73, 7. εἰς ἀπορίαν, 8, 7, 2. ἐμβάλλειν θάρσος (τινὶ,) 10, 14, 10. ἐμβάλλειν πῦρ, 1, 42, 13. 5, 8, 9. 5, 100, 5. *n.* (*ubi vulgo ſimpl.* βάλλειν.) 14, 4, 6. *cum dat. velut* τοῖς ἔργοις, ταῖς μηχαναῖς *& ſimil.* 1, 42, 13. 1, 45, 12. 1, 48, 4. 1, 53, 3. 5, 4, 8. 14, 5, 3. ὁ ποταμὸς ἐμβάλλει εἰς τὴν θάλατταν, 10, 48, 1. ἐμβάλλειν λόγους εἰς τοὺς στρατιώτας, ſermonem ſpargere inter milites, 5, 25, 1. ἐμβαλεῖν τοῖς πολεμίοις, adgredi hoſtem, impreſſionem facere, 2, 67, 5. 10, 3, 6. *ſic & in navali pugna*, 1, 23, 5. *unde phraſis* ἐμβολὴν ποιεῖσθαι. ἐμβάλλειν εἰς Ἰταλίαν, Italiam *hoſtiliter* ingredi, 3, 47, 7. 1, 26, 2. 3, 2, 2. 3, 47, 7. 4, 16, 11. 1, 26, 2. πληρώματα πρὸς καιρὸν ἐμβεβλημένα, *ſcil.* ταῖς νηυσὶν, navibus impoſiti milites, 1, 61, 4. 2, 7, 10.

ἐμβάλλουσι τὰς πληγὰς *ex conjecta. ediderat Caſaub.* 1, 58, 8. *pro* ἐκβάλλουσι.

Ἔμβασις, ἡ, τοῦ ποταμοῦ, locus ubi in amnem ingrediuntur, 3, 46, 1. τὴν ἔμβασιν ποιεῖσθαι εἰς τὰς ναῦς, 4, 10, 3 *ſq.*

Ἐμβατήρια ἀσκεῖν, 4, 20, 12. *n. nempe ſic ex Athenaeo edidi, pro vulgato* ἐμβατηρίαια, *quod reſpiciens Erneſtus, ſic ſcripſerat in Lexic. Polyb.* „ἐμβατήριος; ἐμβατηρίας ἀσκεῖν, *int.* ὀρχήσεις, ſaltationes *in armis*, ὑόπλους.“ — *Vide noſtram Adnot.*

Ἐμβατὸς, quo iri poteſt, 34, 5, 2. (*oppoſ.* ἄβατος.)

Ἐμβελὴς; ἐμβελὲς διάστημα, intervallum quo pertingere poteſt telum, 8, 7. 2.

Ἐμβιβάζειν, τὰ πληρώματα εἰς τὰς ναῦς, 1, 49, 5. 1, 66, 2. 3, 49, 3. 31, 26, 10. ἐμβιβ. τινὰ εἰς ἀπέχθειαν (πρός τινα) 16, 38, 1.

Ἐμβλέπειν ἀλλήλοις, 15, 28, 3.

Ἐμβολὴ, ἡ, 1) impetus in navem hoſtilem factus, 1, 22, 8. 1, 23, 8. 1, 46, 9. 2, 10, 3 *ſq.* 16, 3, 10. ἐμβολὰς ποιεῖσθαι, 1, 23, 9. ποιεῖσθαι

σθαι τὸν ἐπίπλουν ὡς εἰς ἐμβολήν, 1, 23, 8. μετὰ βίας ἐπιφέρεσθαι εἰς ἐμβολήν, 16, 3, 12. *Sed & in pedestri pugna*, ἐμβολὴν ποιεῖσθαι *est* impetum facere in hostem, 3, 116, 8. 4, 12, 6. *Al* 3, 115, 9. *n.* ἐμβολὴν *pro* παραμβολὴν *positum videtur aut in hoc mutandum.* 2) ἐμβολή, jactus *teli*, 6, 22, 4. *lapidis*, 8, 19, 3.

Ἔμβολον, τό, rostrum, figura rostri vel cunei, 1, 26, 16. εἰς ἔμβολον τάττειν τὸν στόλον, 1, 26, 3.

Ἔμβολος, ὁ, rostrum navis, 16, 5, 2. 8, 6, 4. *Hinc* οἱ ἔμβολοι, Rostra, tribunal pro Rostris in foro Romano, 6, 53, 1 & 9. ἀναβαίνειν ἐπὶ τοὺς ἐμβόλους, 6, 53, 2. εἰπεῖν ἀπὸ τῶν ἐμβόλων, 3, 85, 8. κατασκᾶν τινὰ ἀπὸ τῶν ἐμβόλων, 30, 4, 6.

Ἐμβριθής; ξενολόγιον ἐμβριθὲς, valida manus peregrini militis, 31, 25, 1. *i. q.* βαρὺ *vs.* 4.

Ἐμμελής, qui curam adhibet; ἐμμελέστερος, diligentior, 9, 20, 9.

Ἐμμένειν, *absol.* manere *sc. in Africa*, 1, 29, 8. τοῖς ὑποκειμένοις, in suo statu manere, 6, 18, 8. τῇ πίστει, 1, 43, 3. ἐν τῇ πίστει, 3, 70, 4. ταῖς συνθήκαις, & ἐν ταῖς συνθήκαις, 7, 5, 3 & 7. 25, 5, 11.

Ἔμμετρος, justam magnitudinem habens, 5, 89, 1.

Ἐμὲς; κατά γε τὴν ἐμὴν *ex conject. ediderat Casaub.* 4, 74, 2. *intelligens* ὄψιν.

Ἐμπαθῶς πιέζειν τὴν χεῖρά τινος, cum adfectu premere manum, 32, 10, 9.

Ἔμπαλιν, contra, e contrario, 9, 22, 10. *Sic* τοὔμπαλιν, contrarium; Φιλίππῳ ταῦτα δοκεῖ, Φαρίᾳ δὲ τοὔμπαλιν τούτων, 1, 14, 3. *Porro* τοὔμπαλιν, rursus, 3, 14, 8. 4, 81, 12. e diverso, 3, 77, 2. ἡ εἰς τοὔμπαλιν μεταβολὴ, mutatio in contrariam partem, 7, 12, 1. εἰς τοὔμπαλιν τοῦτου τοῦ μέρους ἐστραμμένος, aversus ab ea parte, in contrariam partem spectans, 6, 27. 6. 6, 30, 4. βλέπουσιν ἔμπαλιν πρὸς τὰς ἐναντίας τοῖς ἱππεῦσιν ἐπιφανείας, e diverso in aversam ab equitibus partem spectant, 6, 29, 3. *cf. vs.* 8.

Ἐμπαῤῥησιάζεσθαί τινι, libere, licenter apud aliquem & in aliquem dicere, 38, 4, 7.

Ἐμπεδοῦν τὰς συνθήκας, firmiter servare pacta, 29, 9, 4.

Ἐμπεδῶς μένειν ἐν ταῖς συνθήκαις, 2, 19, 1.

Ἐμπειράζειν τῶν τῆς Λιβύης, res in Africa tentare, 15, 35, 5.

Ἐμπειρεῖν, peritum esse, nosse; τῆς χώρας, 3, 78, 6. *n.* τῶν τόπων, 8, 17, 14.

Ἐμπειρία, ἡ, notitia, cognitio, scientia. 1, 1, 6. 1, 4, 10. 1, 35, 9. αἱ ἐμπειρίαι καὶ τέχναι, 9, 2, 5. ἐμπ. μεθοδική, 1, 84, 6. 9, 14, 1 & 5. θεωρητική, 10, 22, 4.

Ἔμπειρος, perite, 1, 30, 9. 3, 33, 8. ἐμπειρότατα γράφειν ὑπέρ τινος, peritissime, 1, 14, 1.

Ἐμπε-

Ἐμπεριέχεται τοῦτο ἐν ἐκείνῳ, hoc in illo continetur, 9, 32, 4.

Ἐμπηγνύναι; οἱ κόρακας ἐμπαγέντας ταῖς σανίσι, 1, 22, 9.

Ἐμπηδᾶν; εἰς πᾶσαν αὐλὴν καὶ σκηνὴν ἐμπεπηδηκώς, 12, 9, 4.

Ἐμπιπρᾶν τὰς ναῦς, 1, 53, 4.

Ἐμπίπτειν, τοῖς πολεμίοις, incidere in hoſtes, obviam habere hoſtes, 1, 21, 11. 4, 12, 7. εἰς ἁμάρτημα, 1, 47, 9. *cf. vs.* 6. *n.* εἰς ὀργὴν καὶ διαβολὴν ἐμπίπτειν πρός τινα, iram & reprehenſionem alicujus incurrere, 1, 67, 6. εἰς τὴν αἰτίαν, accuſari, reum agi, 32, 7, 6. εἰς σφαγὰς καὶ ταραχὰς πρὸς ἀλλήλους, 4, 22, 3. — „*Videtur legendum* ἐκπίπτ. *quæ permutatio frequens eſt in libris Polybii.*“ *Ern.* — *At nil opus erat ſolicitare vulgatam, in quam conſentiunt libri. Conf. interim* ἐκπίπτειν. ἐνεπιπτώκει θροῦς ὑπὲρ τοῦ τὸν Λυκ. ἐκπέμπειν, mentio erat facta de mittendo Lycurgo, 5, 18, 5.

Ἐμπλάσσω; ἀλλήλοις ἐμπλασσόμενοι, ſe mutuo complexi, aut in unam maſſam ſe colligentes, *Fr. hiſt.* 11. *quod fragm. Polybio tribuit Caſaub. vereor ne immerito.*)

Ἐμπλέκειν, τὸν δῆμον εἰς τὴν Περσέως Φιλίαν, illigare, 27, 6, 11. ἐμπλέκεσθαι τῷ ἔθνει, ſocietatem inire, 25, 7, 1. εἰς τὰ κατὰ τὴν Σικελίαν, immiſcere ſe rebus Siciliæ, 1, 17, 3. 25, 3, 3. ἐμπλεκόμενος καὶ λιτανεύων ἐδεῖτο αὐτοῦ, amplexus eum, 40, 4. 4.

Ἔμπλεως πάσης πονηρίας, 27, 13, 6.

Ἐμποδίζειν τινὶ πρὸς τὴν ἐπιβολήν, 4, 6, 7. ἐμπ. ταῖς ἐπιβολαῖς τινος, 5, 14, 11. ταῖς χορηγίαις τῶν πολεμίων, commeatus intercludere hoſtibus, 5, 111, 4. ἐμποδισθέντας, 2, 39, 7.

Ἐμπόδιον πρός τι, 4, 81, 4. 3, 58, 6. 10, 19, 5. 12, 20, 3.

Ἐμποδισμός, ὁ, 5, 16, 6. 5, 25, 1.

Ἐμποδών; 1) impedimento; μηδενὸς ἐμποδὼν στάντος, nemine impediente, reſiſtente, 4, 71, 4. οὐδ. ἐμπ. αὐτοῖς ἱσταμένου, idem, 1, 19, 15. 1, 29, 7. 4, 82, 3. 31, 12, 10. 2) ἐμποδὼν ἦν, ante pedes, in promtu, in proximo erat, 2, 61, 6. *n.* διὰ τὸ πολλοῖς ἐμποδὼν εἶναι καὶ γνωρίζεσθαι, 2, 17, 1. *n.* — „*de terra*, quia multis trita aut vicina eſt; *ſi lectio ſine vitio eſt, quæ ſane habet aliquid duri ex eo, quod totæ regiones vix dicuntur* ἐμποδὼν *vel* ἐν τοσὶν εἶναι.“ *Ern.*

Ἐμποιεῖν, θάρσος ταῖς συνόδοις, 5, 80, 6. θόρυβον ἐμποιεῖν τοῖς ὅλοις, terrorem incutere, univerſam aciem turbare, 11, 12, 5. ἐμποιεῖν τριβὴν τῇ πολιορκίᾳ, moram nectere obſidioni, 22, 10, 6.

Ἐμπολιτεύεσθαι; οἱ ἐμπολιτευόμενοι, cives, 5, 9, 9. *Adde Adnot. ad* 24, 9, 5.

Ἐμπο-

Ἐμπορεῖον, *vide* ἐμπόριον.

Ἐμπορεύειν; πολλά τινα πρὸς ταύτην τὴν ὑπόθεσιν ἐμπορεύων καὶ μεθοδευόμενος, multa in hanc partem fraudulenter dicens, *velut mercatores ſolent, qui perſuadere hominibus cupiunt ut merces ſuas emant.* 38, 4, 3.

Ἐμπορεύεσθαι διὰ πόλεων, per urbes proficiſci, *de agmine.* 28, 10, 5. *n.*

Ἐμπορία, ἡ, negotiatio, mercatura; κατ' ἐμπορίαν πλεῖν εἰς Σικελίαν, 3, 23, 4. ταῖς ἐν τῇ θαλάττῃ ἐμπορίαις χρῆσθαι, 3, 42, 2. *n. Vulgo* ἐμπορείαις. *De Emporiis ad Syrtin ubi agitur*, 1, 82, 6. *cod. Vat. & Flor. in gen. plur.* Ἐμπορίων *ſcribunt, tamquam a nominativo* αἱ Ἐμπορίαι.

Ἐμπορικὸς; ἐμπορικὸν διήγημα, narratio fabuloſa, qualis eſſe mercatorum ſolet de locis a ſe aditis, 4, 39, 11.

Ἐμπόριον, & ἐμπορεῖον; 1) *nomen appellativum*, emporium, mercatus, forum nundinarium; τούτοις τοῖς ἐμπορίοις (*nonnulli* ἐμπορείοις) χρῆσθαι, 3, 91, 2. τὰ ἐμπορεῖα καὶ τὸ προάστειον *Seleuciæ ad Mare*, 5, 59, 7. Ἀττάλου βασιλέως ἐμπόριον, 16, 41, 5. παραχωρεῖν τῶν ἐμπορίων καὶ λιμένων ἁπάντων, 17. 2, 4. 2) *nomen Proprium; vide Ind. Hiſtor. in* Emporia, & Emporium.

Ἐμπρήθω; καθ' οὓς καιροὺς ἐνέπρησαν τὰ συνέδρια τῶν Πυθαγορ. 2, 39, 1. *n.*

Ἐμπρησμός; ἐμπρησμοὺς *invitis mſstis ediderat Caſaub.* 9, 41, 5. *pro* ἐμπυρισμούς.

Ἔμπροσθεν, ante; 1) *de tempore*; ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις, 2, 13, 4. μικροῖς ἔμπρ. χρόνοις, 3, 15, 7. 4, 30, 3. ὀλίγοις ἔμπρ. χρόνοις τῆς παρουσίας αὐτοῦ, 4, 17, 6. 2) *de loco*; εἰς τοὔμπροσθεν προάγειν, 2, 27, 4. 3, 60, 13. προβαίνειν, 3, 79, 6. ἡ εἰς τοὔμπροσθεν πορεία, 3, 17, 6. τὸν Τίκινον χρίνων εἰς τοὔμπροσθεν διαβαίνειν, ſtatuens (*trajectio jam Pado*) porro, *vel* ulterius, Ticinum ſuperare, 3, 64, 1, *ubi* εἰς τοὔμπροσθεν deinceps *interpretatur Erneſt.* τῷ ἔμπροσθεν ἐφιᾶσι κατὰ ῥοῦν, porro navem curſui deſcendentis aquæ permittunt, 4, 44. 4. *n.*

Ἔμπρωρος. ἔμπρωρα τὰ σκάφη ποιοῦντες, proras navium ſuarum deprimentes, 16, 4, 12. *ex Bayfii emendatione, pro* ἐν πρώρᾳ *quod dabant manuſcripti. Vocabulum eadem ratione formatum, ac* ἀντίπρωρος.

Ἔμπυρα, τὰ; κατάρας ποιεῖσθαι ἐπὶ τῶν ἐμπύρων, dum ſacra in aris adolentur, 16, 31, 7.

Ἐμπυρισμὸς, ὁ, 9, 41, 5. *n.* 14, 1, 15. 14, 4, 6.

Ἐμφαίνειν; indicare, declarare; τὰ παρελπιζόμενα τῶν ἔργων ἐμφαίνει τὰς αἱρέσεις ἑκάστων, 3, 31, 8. *Sic* 10, 27, 9. μεγάλην εὔνοιαν τοῦ βασιλέως ἐμφήναντες πρὸς τὸ ἔθνος, quum ſignificaſſent, teſtificati

ſtificati eſſent, 23, 7, 9. μεγάλην προθυμίαν ἐμφαίνειν, magnum ſtudium ſignificare, oſtendere, 3, 44, 3. ἐκ τούτων τῶν συνθηκῶν περὶ Σαρδόνος ἐμφαίνουσιν ὡς περὶ ἰδίας ποιούμενοι τὸν λόγον, hoc fœdere ſatis oſtendunt *Pœni*, *ſe* de Sardinia ut de ſua ditione loqui, 3, 23, 5. *Paſſivum*; ἐμφαίνεται τὸ φῶς τῆς σελήνης, conſpicua eſt lux lunæ, 9, 15, 12.

Ἐμφανὴς; ὅταν ἐμφανεῖς γένωνται, cum cogniti, reperti fuerint *captivi*, 22, 15, 7. ἐμφανὲς, perſpicuum, 1, 2, 1.

Ἐμφανίζειν, ſignificare, declarare, docere, aperire; ἐμφανίζων, ὃν τρόπον &c. 3, 34, 8. *Cum accuſ. rei*, 10, 37, 7. (*i. q.* ἐξηγεῖσθαι *ibid. vs.* 8.) *Et cum* διότι; πρὸς τοὺς φίλους ἐνεφάνισε, διότι &c. 1, 32, 2. πάλιν ἐξ ἀρχῆς ἐμφανίζοντες διότι &c. 31, 31, 8, 3. ἵνα τέτταρσιν οὗτος ἐμφανίσῃ νεανίσκοις τοῖς μέλλουσιν ἐφοδεύειν, 6, 35, 8. *ubi intellige* ἵνα ἐμφανίσῃ τοῖς μέλλουσιν ἐφοδεύειν, διότι αὐτοὶ εἰσὶν οἱ ἐφοδεύσοντες. ἐμφανίζειν ἑαυτὸν, mentem ſuam declarare, aperire, 30, 17, 2.

Ἐμφαντικὸς; ἐμφαντικὴ παράκλησις, cohortatio perſpicua, ad intelligendum facilis, 18, 6, 2. *ni malis* gravis, quæ pondus, quæ emphaſin habet.

Ἐμφαντικῶς; παρεκάλει βραχέως μὲν, ἐμφαντικῶς δὲ τοῦ παρόντος κινδύνου, apte ad declarandum qualenam eſſet præſens certamen, 11, 12, 1. ἐμφαντικώτερον, clarius, ſignificantius, 12, 27, 10.

Ἐμφανῶς; προῆγεν ἐμφανῶς, palam, aperte, 3, 50, 8. *n. ex emend. Caſauboni, cum* ἀφανῶς *darent veteres libri.*

Ἔμφασις, ἡ, declaratio, expoſitio, ſignificatio, ſpecies; ἡ καθόλου τῆς ὑποθέσεως ἔμφασις, 3, 1, 8. ἡ καθολικὴ ἔμφασις, 6, 5, 3. (*opp.* ὁ κατὰ μέρος λόγος, *ibid.*) αἱ ἐμφάσεις, (*i. q.* λόγοι, *vel* ἀποφάσεις) dicta, verba, adſerta, enunciata, 12, 13, 2. ἐμφάσεως χάριν, quo magis res pateat, quo minus ignoretur, 9, 1, 6. ἱκανὴν τοῦ πράγματος ἔμφασιν λαβεῖν διὰ τούτου, ex hoc ſufficientem rei notitiam capere, ſatis rem intelligere, 9, 24, 5. 24, 5, 10. τοῦτο τὸ ὄνομα περιέχει τὴν ἀσεβεστάτην ἔμφασιν, hoc nomen ſummæ impietatis ſignificationem continet, 2, 59, 6. οὐδεμίαν ἔμφασιν ποιήσας παρῆν, adveniebat nullo adventus ſui indicio facto, nulla ſignificatione facta, 26, 10, 5. ἔμφασιν ἐποίει τοῖς ἔνδον ὡς πολιορκήσων, ſpeciem præbebat obſidionem parantis, 4, 80, 10. 5, 110, 6. ἐποίει ἔμφασιν περὶ τοῦ μὴ τυχόντως χρῆσθαι ταῖς ἐπιβολαῖς, ſignificavit, ſpeciem ſibi ſumſit, videri voluit, ſe haud temere &c. 28, 4, 11. κατηγόρουν τοῦ βασιλέως, ἔμφασιν ποιοῦντες τῆς πρὸς Ἀντίοχον κοινοπραγίας, ſignificantes, eum cum Antiocho facere, 31, 6, 4. *Sic*, μάλιστα δὲ κατὰ τούτων

τούτων ἐποίει τὰς ἐμφάσεις, hos maxime designabat suo sermone, hos maxime accusabat, 28, 4, 8. *Rursus*, speciem præ se ferre, significationem dare; τοῦ μνησικακεῖν οὐδ' ἄντινα οὖν ἔμφασιν ἐπολουν, *Fr. gr.* 93. βραχεῖαν ἔμφασιν ἐποιήσατο αὐτῷ, ὡς οὐκ ἀδυνάτου τῆς ἐπιβολῆς οὔσης, 14, 1, 10. ἔμφασιν ἐναντίαν ὑποδεικνύειν, aliud simulare, quam agas, 2, 47, 10. κατὰ τὴν ἔμφασιν, in speciem, specie, 5, 63, 2.

(Ἐμφέρεσθαι πολλὰ πρός τι, commemorare, dicere in aliquam sententiam, 11, 29." — *Sic quidem Ernestus habet in Lex. Polyb. indicans locum Polybii* 11, 31, 2. *at ibi* ἐνεγκάμενος, *a simplici verbo* φέρεσθαι, *non* ἐμφέρεσθαι.)

Ἐμφράττειν τὰ πότιμα τῶν ὑδάτων, puteos aquam dulcem habentes obruere, 5, 62, 4. 5, 71, 9. τοὺς πόρους τῆς πηγῆς, 34, 9, 6.

Ἐμφρόνως, prudenter, 1, 66, 2. 3, 80, 5. 4, 22, 12.

Ἐμφρουρος πόλις, quæ alieno præsidio tenetur, 2, 41, 10. 18, 27, 3. ἔμφρουρον ποιῆσαι τὴν Ἀκαρνανίαν, 28, 5, 2.

Ἐμφύλιος, πόλεμος, 1, 65, 2. 1, 71, 5. 2, 18, 4. 6, 46, 9. στάσις, 1, 71, 7. καὶ διαφορὰ, 6, 46, 7. ταραχὴ, 3, 9, 9.

Ἐμφυτεύειν, μονάρχους τοῖς Ἕλλησι, 2, 41, 10. τυράννους, 9, 29, 6.

Ἔμφυτος, innatus; ἡ ἔμφυτος αὐτοῖς πλεονεξία, 2, 45, 1. 9, 11, 2.

Ἔμψυχος, animatus, vivus; ἔμψυχον σῶμα, 1, 4, 7. 12, 7, 3. ἐμψύχους *legendum utique videtur* 10, 24, 4. *pro* εὐψύχους, *ubi opponuntur* ἄψυχα κατασκευάσματα.

Ἐν, 1) ad, apud; ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς, 1, 6, 1. κατεστρατοπεδευσαν ἐν τοῖς πρὸς Ἡράκλειαν κεκλιμένοις μέρεσι τῆς πόλεως, castra posuerunt juxta illam urbis partem quæ Heracleam spectat, 1, 18, 2. ἐν τῷ Γοργύλῳ ποταμῷ, juxta Gorgylum amnem, 2, 66, 10.

2) ἐν αὐτῷ γενόμενος, sese recolligens, 1, 49, 8. (*ubi opponitur* ἐξενίσθη *vs.* 7.) ἐν ἑαυτῷ διέμεινε, sibi constitit, sui compos mansit, 10, 40, 6. ἐν αὐτῷ βαρέως ἔφερε τὸ γεγονὸς, 5, 37, 6. *n. ex conjecl. pro* ἑαυτῷ *quod dabant libri absque* ἐν; *opponitur ibi* πρὸς τοὺς ἐκτὸς ὑπεκρίνετο.

3) coram *judice*; ἐν τούτῳ (τῷ δήμῳ) τὰς εὐθύνας ὑπέχειν τῶν πεπραγμένων, 6, 15, 10. ἐν ἴσῳ κριτῇ, 17, 6, 1. κρίνας αὐτὸν ἐν τοῖς Μακεδόσιν, coram Macedonibus, causam cognoscentibus Macedonibus, 5, 29, 6. (μὴ χωρὶς αὐτῶν ait *c.* 27, 5.) πόλεις ἀπέδωκαν, ἐν αἷς διακριθήσονται περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων, civitates eis adsignarunt *ex communi consensu*, quibus arbitris controversias suas disceptarent, 22, 27, 1. *Etiam* coram, *extra judicium*,

cium, velut προλέγουσιν ἐν τῷ δήμῳ τὴν ἡμέραν, 6, 19, 5. *quod eodem modo dictum eſt, ac tritum illud,* ἐν πᾶσι, coram omnibus, publice.

4) *de tempore,* ἐν ᾧ, interea dum, 4, 10, 8. ἐν ἡμέραις τρισὶ διήγαγε τὰ Ἠλεῖα, 3, 55, 9. ἐν οἷς, in quo rerum ſtatu, quæ cum ita ſint, 15, 8, 13. *Eodem pertinet illud,* ἐν οἷς ἐγένετο ἡ Ῥωμαίων διάβασις, quibuscum eodem tempore facta eſt *&c.* 1, 13, 4. *niſi ibi delenda præp.* ἐν, *ut dativus* οἷς *pendeat a verbis* κατὰ τὸν αὐτὸν καιρόν.

5) *de ſpatio & intervallo;* ἐν ἀποστάσει, relicto intervallo, 3, 113, 4. παρατεταμένοι τοῖς πολεμίοις ἐν ἓξ καὶ πέντε σταδίοις, intra ſex vel quinque ſtadia, non amplius ſex vel quinque ſtadia, 1, 39, 12. *n. Sic* 1, 17, 8. 1, 56, 11. 15, 7, 3. στρατοπεδεύσας ἐν βραχεῖ διαστήματι, 2, 66, 1. κεῖται πρὸ τῆς πόλεως ἐν ἑπτὰ σταδίοις, 9, 8, 11. τὸ πλεῖστον τῆς Μαιώτιδος μέρος ἐν ἑπτὰ καὶ πέντε ὀργυιαῖς ἐστι, *non* ad, *ut Erneſtus interpretatur, ſed* intra, *vel* non ultra ſeptem aut quinque ulnas, 4, 40, 8.

6) *Varie adjicitur nominibus, veluti* ἐν χειρῶν νόμῳ, *vide* χείρ. ἐν χάριτι, gratis, 3, 28, 3. ἐν δωρεᾷ, pro munere, *vide* δωρεά. ἐν Φέρνῃ, dotis loco, 28, 17, 9. ἐν παρακαταθήκῃ, depoſiti loco, in depoſito, 33, 12, 2. οὐκ ἐν ἁμαρτίᾳ, ἀλλ' ἐν ἐπαίνῳ γέγονε τοῦτο, non vituperandum hoc eſt, ſed laudandum, 8, 10, 4. τούτου ἐν ἐπαγγελίᾳ μόνον εἰρημένου ἡμῖν, 7, 13, 6. ἐν ἐπαγγελίᾳ κατελιπὼν, 18, 11, 1.

7) *Abundare paſſim videtur, ubi temere irrepſit, orto errore ex litera* ν *in quam definit vox præcedens; quæ referenda hæc loca:* ἐκ πολλῶν χρόνων ἐν ἀκαταπαύστοις συνεσχῆσθαι στάσεσι, 4, 17, 4. *cf.* συνέχειν. τὴν αὐτὴν ὁδὸν, ἐν ᾗπερ ἦκε, 4, 68, 4. *n.* ἐφιστάνων ἐν οὐδενὶ τῶν τοιούτων, *ex ſcriptura veterum codicum,* 5, 35, 6. *n. ubi recte præpoſitionem delevit Caſaub. cum recentiſſimo codice Pariſino.* καταταχήσειν ἐν τῇ παρασκευῇ τοὺς ὑπεναντίους, 8, 5, 2. *n.* προσμίξας περὶ τρίτην ὥραν ἐν τῇ πόλει, *ex ſcriptura olim vulgata, in quam conſentiunt codices fere omnes,* 9, 8, 5. *ubi nos delevimus importune intruſam præpoſitionem.* τῶν βαθυληθικότων τοῖς Καρχηδονίοις Νομάδων, 15, 12, 2. *n. ubi perperam* ἐν τοῖς Καρχ. *habebant mssti.* συγγνώμης τυχεῖν ἐν τοῖς ἡμαρτηκόσι, 20, 9, 9. *n.* καταμένων ἐν τοῖς ὅλοις, 21, 10, 1. *n. Conf. infra in* ἐνεργάζεσθαι.

8) *Viciſſim deſideratur ſubinde in mssts & editis eadem præpoſitio, abſorpta a litera* ν, *in quam deſinebat vox præcedens; vide* 4, 14,

6. n. 5, 40, 5. n. 6, 36, 9. n. 6, 39, 4. n. 6, 52, 11. n. 14, 2, 9. n. *Eodem fortaſſe pertinet* 4, 20, 7. μὴ μόνον πασὶν οὖσιν, *ubi ex Athenæo adjiciendum videtur* ἐν πασὶν, *& deinde* ἐν ναυλοχίοις. *conf. infra in* ἐνεργάζεσθαι. *Interdum vero recte abeſt, per ellipſin omiſſa; velut,* εἴποντο κατόπιν ταῖς παρορείαις, 9, 7, 6. n. *ubi præter neceſſitatem Reiskius adjectam voluit præpoſitionem.*

Ἐνάγειν. ἐνῆγον τὰ τοῦ πολέμου, ſedulo parabant bellum, 7, 5, 8. n. *ſed ibi* ἐνήργουν *videtur utique legendum, verbum Polybio frequentatum.* ἐνῆγε τὰς δυνάμεις *invitis mſstis editum erat,* 3, 34, 6. *pro* συνῆγε.

Ἐναγίζειν, ſacra pro mortuis facere, parentalia celebrare, *Spicil. ex lib.* 24. *num.* 1.

Ἐναγκυλίζειν, loro involvere, amento illigare *ceſtrum,* 27, 9, 5.

Ἐναγωνίζεσθαι; ἡ τύχη συνεχῶς ἐναγωνιζομένη τοῖς τῶν ἀνθρώπων βίοις, 1, 4, 5. n. ἐνηγωνίζετο *legendum ſuſpicatus erat Reiskius pro ſimpl.* ἠγωνίζετο, 5, 85, 7. n.

Ἐναγώνιος, πύκνωσις, condenſatio militum in acie, 18, 12, 2. παρακελευσμὸς, cohortatio acris qualis fit in prælio, 10, 12, 5.

Ἐναλλὰξ; ἐναλλὰξ καὶ κατὰ παράθεσιν ποιεῖσθαι τὴν ἐξήγησιν, 4, 28, 2. ἐναλλὰξ *poſita in acie* σπεῖραι *Illyricæ & Macedonicæ,* 2, 66, 5. *Sic Galli & Hiſpani,* 3, 114, 4. χάρακας ἔχοντες τὰς κεφαλὰς ἐναλλὰξ πέριξ τοῦ πρέμνου, 18, 1, 6 *ſq.* τῆς τύχης ἐναλλὰξ ἀμφοτέροις διδούσης ἀφορμὰς *&c.* 1, 86, 7.

Ἐναλλάττειν μεταβολὰς, diverſas ſucceſſive ſubire mutationes, 6, 43, 2. *ubi* μετρίους *legendum videtur pro* μετρίως.

Ἐναντίον τινὸς, in conſpectu, 2, 59, 9. 9, 36, 9. *Sic* in conſpectu *deorum pangitur fœdus,* 7, 9, 2 *ſq.*

Ἐναντίος, contrarius, *cum dat.* 33, 1, 6. *ex Vrſini ingenio; ſed ibi genitivum habent mſsti non male.* οἱ ἐναντίοι, hoſtes, 1, 19, 2. 10, 21, 7. *pro quo alias* τοὺς ὑπεναντίους *dicere amat.* ἐκ τῶν ἐναντίων, e contrario, 5, 9, 9.

Ἐναντιοῦσθαι πρός τι, averſari aliquid, ægre ferre quid, 16, 12, 5.

Ἐναντίως; τοῦτο ἐναντίως ἔχει ἐκείνῳ, 3, 109, 3.

Ἐναπερείδεσθαι, τὴν ὀργὴν εἴς τινα, 23, 13, 2. *i. q.* ἀπερειδ. *quod vide.*

Ἐναποδείκνυσθαι, τινὶ τὴν μεγίστην πίστιν, (*i. q.* ἀποδεικν. demonſtrare, 1, 82, 9. τὴν εὔνοιαν, 10, 34, 10. τὸ γενναῖον τῆς αὐτοῦ προαιρέσεως, 27, 15, 4. τὴν ἔχθραν εἴς τινα, 3, 12, 4. τὴν μεγίστην ἀσέλγειαν εἰς τινα, 8, 14, 1. πᾶσαν αἰτίαν, 16, 1, 1. τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν, 8, 34, 4.

Ἐναποθνήσκειν, ἐν τοῖς κάλλιστοις ἔργοις, 18, 24, 9. ἐν αὐταῖς

αὐταῖς ταῖς χώραις, 15, 14, 6. ταῖς ὑπεροχαῖς, absque præpoſ. in honoribus, 15, 35, 5.

Ἐναπορεῖν, i. q. ἀπορεῖν; βραχὺν χρόνον ἐναπορήσας, 29, 11, 6. Alias ἐπαπορεῖν amat.

Ἐνάπτειν, adligare, illigare; εἰς τὰ δένδρα ἐνάπτοντες τὰ ἐπίγυα, 3, 46, 3. ubi alii ἀνάπτοντες. ῥύματα ταύτοις ἐνῆψαν, 3, 46, 5.

ἐνάψασθαι τὰς πεντήρεις, captivas naves religare, 16, 15, 5. quod alias eſt ἀναλήσασθαι.

Ἐνάργεια, ἡ, evidentia; τῆς Ἰταλίας, conſpectus Italiæ oculis ſubjectæ, 3, 54, 2. ubi alii ἐνέργεια, de quorum vocabulorum frequenti confuſione dixi ad 16, 23, 5. & ad loca ibi citata. διὰ τὴν ἐνάργειαν, propter evidentiam, quia res manifeſta erat, 3, 111, 3. (ubi genitivus τούτου non cum ἐνάργειαν conjungendus erat, ſed ad ſequentia referendus, τούτου τοιγαροῦν τοῖς θεοῖς ἔχετε χάριν, ut perſpecte Reiskius monuit. τοῖς λόγοις ἐπικρύψασθαι τὰς τῶν πραγμάτων ἐναργείας, 4, 17, 2. ubi vetuſtiſſimi codices ἐνεργείας præferunt. ἡ τῶν κατειργασμένων πραγμάτων ἐνάργεια, 6, 15, 8. n. διὰ τῆς τῶν εἰσαγομένων ἐναργείας, quum res ipſæ oculis ſubjicerentur, quas prius nonniſi fando audiverant, 16, 23, 5. n. ubi tamen in ἐναργείας conſentiunt mssti libri, quod teneri potuerat debueratque. Conf. omnino, ἐνέργεια. Adde 3, 44, 6. n.

Ἐναργὴς, evidens, manifeſtus, luculentus, certus; ſæpe confunditur cum ἐνεργὴς; vide ad 1, 1, 2. & ad 16, 23, 5. ἐναργὲς ἀτύχημα, 1, 21, 9. ποιῆσαι πᾶσιν ἐναργῆ καὶ γνώριμον τὴν κατάστασιν, 2, 70, 2. ἐναργὲς ἦν αὐτοῖς, 3, 105, 8. ἐναργῆ μαρτύρια, 4, 8, 4. 21, 9, 4. Φέρειν ἀπολογισμοὺς ἐναργεῖς, 4, 14, 2. ἐναργὴς χρεία, 10, 11, 7. ἐναργέστερος τρόπος τῆς ἐπὶ τὸ βέλτιον μεταθέσεως, 1, 35, 7. ἐναργέστερον δ' ἔσται, 8, 2, 7. ubi alii ἐνεργέστερον, minus recte. τὰ δ' ἐναργέστερα vel ἐναργέστατα, 4, 81, 14. ἐναργέστατον παράδειγμα, 7, 12, 2. ἐναργέστατον ἐφάνη πᾶσι, 1, 35, 2. ἐναργεστάτη διδάσκαλος, certiſſima magiſtra, 1, 1, 2. n.

Pro ἐναργῆ σφαγὴν, 5, 16, 6. ἐν Ἄργει correxi cum Reiskio. ἐναργῶς θεάσασθαι τὸ συμβαῖνον, 3, 63, 2. ἐναργᾶς ὑπὸ τὴν ὄψιν ἐνδείκνυσθαι, 18, 6, 2.

Ἐναρμόζειν εἰς τοὺς καιρούς, , , .

Ἐνάρχεσθαι, incipere, i. q. ἄρχεσθαι. ἐνήρχετο τῆς καταβάσεως, 3, 54, 4. τῆς ἐπιβολῆς, 5, 1, 3. τῆς πολιορκίας, 10, 12, 1. πολεμεῖν, 5, 1, 5. τῆς θερείας ἐναρχομένης, 5, 30, 7.

Ἐνασκεῖν, ἐν πράγμασι, 1, 63, 9. i. q. ἀσκεῖν.

Ἐναύειν; μὴ τῷ ἐναύειν τινὶ,

9, 40, 5. „ἐνανύσασθαι τῆς ἐλευθερίας, adipiſcare ad libertatem," *Ern. Nempe* 17, 11, 7. *n. Alt ibi haud dubie* ἐγγεύσασθαι *corrigendum.*

*Ἔνανσμα, fomes; βραχύ τι τῆς Ἑλλάδος ἔνανσμα καταλιπέσθαι (f. καταλείπεσθαι, in paſſ.) ὑπέλαβε, 9, 28, 8.

*Ἔνδεής, indigens, deſtitutus; ἐνδεὴς ὢν σίτου καὶ χρημάτων εἰς τὰς δυνάμεις, 5, 1, 6. mancus, defectus; ἐνδεὴς τῇδέ πῃ, 6, 50, 4.

*Ἔνδεια, ἡ, τῶν ἐπιτηδείων, 1, 16, 7. 1, 84, 2. τῶν ἀναγκαίων, 8, 9, 10. τῶν δαπανημάτων, 9, 42, 4. *Et nude,* ἡ ἔνδεια, inopia commeatuum, fames, 1, 19, 1 & 7. (*i. q.* σιτόδεια καὶ σπάνις τῶν ἀναγκαίων, 1, 18, 10.) 3, 72, 5. 5, 73, 6. 9, 44, 3. διὰ τῆς ἐνδείας κρατεῖν τῆς πόλεως, 7, 15, 4. *Sed* 5, 92, 6. ἐπὶ βραχὺ προσβολὰς ποιησάμενος πρὸς τὴν ἔνδειαν, *haud dubie corruptum vocab. pro quo* Ἀρδανίαν *vel* Ἀρδάνειαν *legendum ſuſpicatus ſum.*

*Ἐνδείκνυσθαι, digito monſtrare rem oculis ſubjectam, 3, 54, 3. 11, 9, 8. 18, 6, 2. *conf. Add. ad* 3, 38, 5. oſtendere, clare monſtrare, docere, 2, 4, 3. 4, 28, 4. 25, 4, 11. μετ' ἀποδείξεως, 5, 16, 7.

*Ἐνδεῖν, illigare, inſerere; ἐνδέοντες τὸ βέλος ἕως μέσου τοῦ ξύλου, 6, 23, 11.

In Medio; ἐνδήσασθαι φίλους, amicos ſibi conciliare, devincire, 4, 8, 2. εἰς τὴν ἑαυτοῦ φιλίαν καὶ πίστιν ἐνδήσασθαί τινα, 10, 34, 1.

Paſſivum; ἐνδεδεμένος τῇ χάριτί τινος, beneficiis alicujus devinctus, 20, 11, 10. ἐνδεδεμένοι εἰς τὴν τῆς συγκλήτου πίστιν, in fidem ſenatus ſtrictius adſtricti, 6, 17, 8. ἐνδεδέσθαι ταῖς ὠναῖς, redemtionibus operum impliciti, 6, 17, 3. ἐνδεδεμένοι εἰς πολλὰ συναλλάγματα, obærati, 13, 1, 3. *cf.* συναλλαγμα. ἐνδεδεμένος ἀρχαίοις φήμαις, deditus, nimium tribuens, 12, 3, 2. *Et reciproce,* νομίσας βεβαίως ἐνδεδέσθαι τὴν Σικελιωτῶν ἀρχὴν, ratus ſibi firmiter devinxiſſe, conciliaſſe regnum, 9, 23, 2.

*Ἔνδειξις, ἡ, cum aliquid digitis monſtratur, 3, 38, 5. *n.*

*Ἔνδεσις, ἡ, revinctio, inſertio, connexio, 6, 23, 11.

Ἐνδέχεται, fieri poteſt, poſſibile eſt; εἰ ἐκ τούτων ἐνεδέχετο ἱκανὴν ποιήσασθαι τὴν διάληψιν, 3, 4, 1. ὡς ἐνδέχεται μάλιστα, quam maxime fieri poteſt, 3, 49, 1. πῶς γὰρ ἐνδέχεται, qui enim id fieri poteſt? 8, 4, 3. εἰ ἐνδέχεται, 17, 9, 5. τῆς χώρας ὅσην ἐνεδέχετο, 33, 8, 12.

ἐνδεχόμενος, *i. q.* δυνατὸς, poſſibilis; οὐδὲν ἀπέλειπον τῶν ἐνδεχομένων, 1, 52, 4. 8, 2, 8. (*i. q.* τῶν δυνατῶν, 1, 42, 12.) τὴν ἐνδεχομένην πρόνοιαν ποιεῖσθαι, 1, 68, 13. 8, 2, 1. 3, 76, 2. τὰς ἐνδεχομένας πίστεις λαβεῖν, 8, 2, 2.

6, 2, 2. τὴν ἐνδεχομ. ἐπιστροφὴν ποιεῖσθαι τοῦ πράγματος, 5, 16, 1. τοὺς ἐνδεχομένους λόγους ζητεῖν, sermones qui haberi potuerunt, 2, 56, 10. n. — *Ernestus:* „narrationes (*non* sermones, *ut Casaubonus vertit*) probabiliter fictæ, *ut sunt poëtarum; paulo post vocat* πιθανούς." — *l'ide nostram Adnot.*

ἐνδέχεσθαι, i. q. ἐκδέχεσθαι, accipere, interpretari, *si vera scriptura* 5, 41, 3. n. τῶν μὲν τὰς ἀγνοίας ἐπὶ τὸ χεῖρον ἐνδεχόμενος, in deteriorem partem accipiens errata, *sc. pro facinoribus.* — „*Sed non dubito, Polybium dedisse* ἐκδεχ." *Ern.*

Ἐνδεχομένως, χειρίζειν τὰ πράγματα, probabiliter, commode quoad fieri potuit, pro viribus, 1, 20, 4. ἐνδεχ. γίγνεσθαι περί τι, 1, 74, 1. 15, 16, 1. βεβουλεῦσθαι ὑπὲρ τῶν πραγμάτων, 4, 60, 6. προϊδεῖν τὸ μέλλον, 21, 9, 3.

Ἐνδιατρίβειν, τῇ χώρᾳ, morari in regione, 3, 88, 1. ταῖς εὐτυχίαις, in rebus secundis diutius versari, 6, 18, 5.

Ἐνδιδόναι, τὴν πόλιν τοῖς Ῥωμαίοις, tradere urbem, 1, 43, 1. 1, 38, 9. 3, 69, 1. αὐτὸν τοῖς Καρχηδ. 3, 13, 6. ἑαυτὸν ἐπὶ αἱρεσίν τινα, consilio alicui accedere, ad consilium aliquod manus dare, 9, 33, 11. *ubi* „*idem quod* ἐπιδιδ. *ait Ern. nisi sic legendum;*" — *sed nil opus videtur solicitare vulgatam, in quam consentiunt libri. Absolute,* cedere; τῶν ἀρεσμάτων ἐνδόντων, 5, 100, 5.

„ἂν θεὸς αὐτοῖς ἐνδῷ, si deus lenior ipsis sit, 4, 21. *Sed suspecta est lectio viris doctis, & ed. pr. habet* ὁῷ. *Est tamen* ἐνδοῦναί τινι, se alicui exorabilem vel mitiorem præbere, *quod h. l. non male convenit.*" *Ern. Nos ex probatis msstis* εὖ ὁῷ edidimus, 4, 21, 11. n. *Porro* ἐνέδωκα διαβούλιον *mendose editum erat ex Bav.* 5, 58, 2. & 5, 102, 2. *pro* ἀνέδωκα.

Ἔνδοθεν, *pro* ἔνδον; οἱ ἔνδοθεν, oppidani, 16, 30, 6. *ut* οἱ ἐκ τῆς πόλεως, *de quo vide in* ἐκ.

Ἔνδοξος; τὰ ἔνδοξα, gloria, splendor; τὰ ἐκ τῶν κατορθωμάτων ἔνδοξα, 11, 2, 5. τὰ διὰ προγόνων ἔνδοξα, 12, 5, 6.

Ἔνδοσις, ἡ; γενομένης ἐνδόσεως, *bene Casaub.* remittentibus obsessis; (cum cederent, *Ernest.*) 5, 100, 2.

Ἐνδουχία, ἡ, supellex, vasa, 18, 18, 6. — „*eadem quæ* ἐνδυμασία; *vide Intt. ad Hesych. Ern.*

Ἐνδυμασία, ἡ, *aliis* ἐνδυμένεια, supellex, 4, 72, 1. *præsertim* vestes, 5, 81, 3.

Ἐνέδρα; ἐμπεσεῖν εἰς ἐνέδραν, 4, 59, 3.

Ἐνεδρεύειν, ἐν τοῖς συλλόγοις, 17, 3, 2.

Ἐνεῖναι. ὥσπερ ἐν δείπνῳ πάντα ἔνεστι ἱκανά, 22, 5, 13. οἱ ἐνόντες, qui intus sunt, oppidani, 4, 63, 2. καταλαβὼν τοὺς Ῥωμαίους ἐνόντας

ἀπὸ τῆς στρατοπεδείας, ſic reſcripſi ex libris, 21, 10, 7. ubi ἔτι ἔντας ex ing. ediderat Caſaub. equidem μένοντας malueram. τοὺς συνόντας ex conj. edidi 6, 6, 3. pro vulgato τοὺς ἐνόντας.

ἔνι, pro ἔνεστι, licet, fieri poteſt; ὡς ἔνι μάλιστα, 21, 8, 14. 23, 14, 2. Sic 16, 30, 7. ubi importune adjectum erat verbum Φαίνεται, quod delevi. ἵνα ἐνῇ αὐρεῖν τὴν ἀκρίβειαν, 12, 11, 5. i. q. ἐξῇ ibid.

Ἔνεκαν, ἕνεκεν Ῥωμαίων, per Romanos licet, 24, 10, 14. ἐξὴν αὐτῷ χορηγῶν ἕνεκεν, 28, 9, 5.

Ἐννεήκοντα, 1, 51, 12. n. 4, 16, 6. alii vulgo ἐννενήκοντα, quemadmodum & nos edidimus 37, 3, 5.

Ἐνεργάζεσθαι, τινὶ θάρσος, 2, 64, 5. φόβον, 2, 6, 7. n. 3, 60, 10, 5, 43, 5. ἐλπίδας, 3, 13, 8. προθυμίαν, 5, 64, 7. δόξαν, opinionem, 10, 3, 2. Adde 3, 63, 3. 3, 76, 13. Et cum præpoſ. ἐν πᾶσι δ' εὔνοιαν ἐνεργάσατο, 6, 2, 15. niſi ibi ἐν ante πᾶσιν adhæſit ex poſtrema litera vocis præcedentis χάριν; (conf. ſupra in ἐν, num. 7.) quemadmodum viciſſim 3, 51, 13. ubi vulgo legitur φόβον εἰργάσατο τοῖς ἔξῃς, præpoſitio ἐν ab initio verbi extruſa eſt, occaſione ejusdem literæ ν, in quam deſinit vox præcedens, ubi referibendum utique ἐνεργάσατο videtur. conf. ſupra in ἐν, num. 8. τοῖς Αἰτωλοῖς μῖσος ἐνεργάσατο πρὸς αὐτὸν, 15, 23, 7. ubi perperam ἐνεργάσατο dabant mssti.

ἁλιεῖς ἐνεργασάμενοι τοῖς τόποις, qui piſcatum ibi exercuerant, 10, 8, 7.

Ἐνεργεία, ἡ, 1) vis, efficacia; ἡ τῶν βελῶν ἐνέργεια, 8, 9, 2. Et de hominibus, induſtria, gnavitas; ἡ τῶν ἀνδρῶν ἐνέργεια καὶ Φιλοτιμία, 1, 57, 2. ἡ τοῦ βασιλέως ἐνέργεια, 10, 31, 10. Fr. gr. 8. Vis vitalis, quæ animanti ineſt, qua differt corpus mortuum a vivo animali, 1, 4, 7. ubi ἡ ἐνέργεια reſpondet τῷ ἐμψύχῳ, quod præceſſit.

2) In oratione oratorum, poëtarum, atque etiam hiſtoricorum, ἡ ἐνέργεια, eſt nervoſa amplificatio argumenti, quæ vim narrationi addit, rem ad vivum depingendo & veluti oculis ſubjiciendo lectorum vel auditorum; ſic 15, 36, 2. n. 34, 4, 3. n. ubi pro ἐνάργειαν, quod edidimus, reſtitutum auctori ἐνέργειαν velim, in quod conſentiunt libri.

3) Interdum fere idem valet quod ἐνάργεια, quo proclivius fuit, ut paſſim cum illo vocab. permutaretur a librariis; (conf. ſupra, in ἐνάργεια.) ſed differt tamen, & ea notione accipitur, qua in philoſophorum ſcholis diſtinguitur actus a potentia, aut qua & alias diſtinguere ſolemus realitatem rei, ſi ita loqui

loqui latine fas eſt, *aut* rem ipſam, rem actu exiſtentem & ſenſibus noſtris ſubjectam, *a mera cogitatione*, *notione*, *vel ſpe*, *quam de ea conceperamus*. *Sic* 3, 44, 6. *n. non ſolicitandum videtur hoc vocab. in illa phraſi ἡ τῆς παρουσίας ἐνέργεια*. *Parique ratione* 16, 23, 5. *teneri debuerat διὰ τῆς τῶν εἰσαγομένων ἐναργείας*, *in quod conſentiunt ſcripti libri omnes*. *Ac videndum*, *an in illa dictione*, *τοῖς λόγοις ἐπιπρύψασθαι τὰς τῶν πραγμάτων ἐναργείας*, *ex vetuſtiſſimis codicibus Vat. Flor. & Urſini codice ἐναργείας ſit adſciſcendum*. *Sic &* 6, 15, 8. *ubi cum Caſaubono & nonnullis e codd. noſtris ἡ τῶν κατειργασμένων πραγμάτων ἐνάργεια edidimus*, *ſortaſſe ἐνέργεια ex edit. Hervag. fuerat revocandum*, *cum quæ conſentit codex Pariſinus D. in quo plurimæ probatæ lectiones conſervatæ ſunt*, *quæ in aliis codicibus depravatæ*. *Denique nec ita male fortaſſe habet ἡ τῆς Ἰταλίας ἐνέργεια*, *quod pro ἐνάργεια præferunt codd. Vat. & Flor.* 3, 54, 2.

Ἐνεργεῖν, facere, efficere, perficere. *οὐκ ὀλίγα ἐνήργησε καὶ παρεσκευάσατο πρὸς τὸν πόλεμον*, 3, 6, 5. *πάντα κατὰ δύναμιν ἐνεργεῖν*, 17, 14, 8. *ἐνεργεῖν τὴν συμμαχίαν*, operam dare ut conſiat ſocieras, 27, 1, 12. *n. Abſolute*, agere, operari; *τῶν αἰτίων ἐνεργούντων κατὰ τὸ συνεχὲς*, 4, 40, 4. *Et in paſſivo*; *ὁ Κλεομενικὸς ἐνηργεῖτο πόλεμος*, 1, 13, 5. *τὰ ἐν καιρῷ ἐνεργούμενα*, 9, 12, 3 & 7. *ἐνεργήσεται τὸ χρεὼν*, 9, 13, 9. *Contra*, *meudoſe legebatur vulgo Φόβου ἐνεργησάμενοι*, *pro ἐνεργασάμενοι*, 2, 6, 7. *Sed* 7, 5, 8. *pro ἐνῆγον τὰ τοῦ πολέμου haud cunctanter ἐνήργουν correctum oportuerat*.

Ἐνέργημα, τὸ; *τὰ ἐνεργήματα*, actiones, facta, 2, 42, 7. 4, 8, 7. *τὰ κατὰ τὸν πόλεμον ἐνεργήματα*, res bello geſtæ, *Fr. gr.* 91. *ἐνεργήματα καὶ συνεργήματα*, 30, 4, 13.

Ἐναργὴς, efficax, acris, validus, *i. q. ἐνεργὸς*, *inter quæ vocabula ſæpe variant libri*, *ſed plerique & vetuſtiores ἐναργὸς conſtanter præferre ſolent*; *vide Adnot. ad* 1, 1, 2. *& confer ἐνεργός*. *παράτειξις ἐναργὴς*, 2, 65, 12. *n. lege ἐνεργός*. *ἐναργῆ ποιούμενοι τὴν ἔφοδον*, 11, 23, 2. *ubi quidem conſentiunt libri*. *ἐναργεστέραν ἀποφαίνουσι τὴν ναυμαχίαν*, 16, 14, 5. *n. ἐναργεστάτην διδάσκαλον voluerat Caſaub.* 1, 1, 2. *pro ἐναργεστ. ſed vide noſtram ibi Adnot.*

Ἐνεργητικὸς; *ἡ ἐνεργητικὴ περὶ τὰς πράξεις αὐτοπάθεια*, cum quis ipſe intereſt rebus quæ geruntur, & agit ipſe, 12, 28, 6.

Ἐνεργὸς, *confer ἐναργὴς*. *De homine*; *ἐνεργὸς ἐγίγνετο περὶ τὴν πολιορκίαν*, gnavus,

acris, induſtrius, aſſiduus, 3, 17, 4. 5, 91, 5. *De re*, efficax, acris, vehemens; γιγνομένης ἐνεργοῦ (*al.* ἐναργοῦς) τῆς πολιορκίας, 1, 42, 10. *n.* τὴν ἔφοδον ἐναργὸν, *alii* ἐνεργῆ, 3, 19, 5. *n. Sic* προσβολὰς ἐνεργοὺς καὶ κατακλητικὰς ποιεῖσθαι, 4, 63, 8. 3, 13, 8. ἐνεργὸν καὶ βίαιον προσβολὴν, 5, 60, 6. τὸ σύμπαν ἐνεργὸν καὶ πρακτικὸν, *de acie navali Romanorum triquetra*, totum corpus ad omnia expeditum & efficax, 1, 26, 16. *Sic* παράταξις ἐνεργὸς, 2, 65, 12. *n.* συνακοντιζόμενοι ἐνεργοῖς καὶ πυκνοῖς τοῖς ὑσσοῖς, validis frequentibusque pilis, 1, 40, 12. *Nonnunquam commode exponetur* rapidus, celer, citatus. ἐνεργὸς καὶ πρακτικὴ νομὴ τοῦ πυρὸς, 1, 48, 5. ἐνεργὸν καὶ λαθραίαν ποιησάμενοι τὴν ἀπόβασιν, 3, 2, 2. τὴν παρουσίαν, 4, 67, 7. ἐνεργὸν ποιεῖσθαι τὴν πορείαν, 5, 8, 3. *ſic* 5, 72, 8. 5, 97, 5. 9, 5, 8. 9, 8, 9. 10, 49, 3. *ubi opponitur* σύμμετρος πορεία, *vs.* 2. *Superlat.* ἀκροβολισμοὺς ὡς ἐνεργοτάτους ποιεῖσθαι, 3, 106, 4.

Ἐνεργῶς, ſedulo, acriter. ἐνεργῶς προσέκειντο τῇ πόλει, 1, 11, 6 & 10. συνήθροιζον στόλον ἐνεργῶς, 1, 39, 15. τὰς πόλεις ἐνεργῶς ἐτείχιζον, 3, 40, 4. πάντα ἐνεργῶς ἡτοίμαζον, 3, 75, 7. ἐνεργῶς χρῆσθαι τῇ πολιορκίᾳ, 2, 54, 7. ἐπιγενομένης ἐνεργῶς τῆς βοηθείας, 2, 9, 4. *n. ubi ſi vera eſt ſcriptura, erit* ἐνεργῶς celeriter, citato, *ſicut* 1, 40, 14. 4, 71, 4. *ſed* 2, 9, 4. *ſuſpicari licet* ἐνεργοῦς *vel* ἐνεργοῦ. *Comparat.* προσέκειτο τοῖς πολεμίοις ἐνεργότερον, 4, 59, 2.

Ἐνερευθὴς τῷ χρώματι, ruber colore, 32, 9, 8.

Ἐνεχυριάζειν, pignora capere, 6, 37, 8.

Ἐνέχυρον τιθέναι τι, aliquid pignori dare, 5, 2, 10.

Ἐνθουσιασμὸς, divinus & fanaticus quidam furor, 8, 23, 4. 11, 12, 2. ὁ αὐτοῦ πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ἐνθουσιασμὸς, ſingularę ejus ſtudium & ardor in hanc partem, *nempe venationem*, 32, 15, 8.

Ἐνιαύσιος, annuus. πέντε ἐνιαύσιοι στρατεῖαι, 6, 19, 1 & 3.

Ἐνιέναι, (*ab* ἐνίημι) τὸ πῦρ τοῖς πύργοις, ignem immittere, injicere, 1, 48, 7. *Fr. gr.* 48. ἐνίεσαν τὰ ὑποζύγια εἰς τὸν ποταμὸν, 5, 48, 7. ἐνιέναι διαβολὰς κατά τινος, calumnias, ſuſpiciones, ſpargere contra quem, 28, 4, 10.

Ἔνιοι; κοινῇ δὲ καὶ μετὰ πολεμικῆς ἐνίων συντάξεως ἄπρακτοι, 4, 8, 9. τοῖς μετ' αὐξήσεως ἔνια εἰθισμένοις ἐξαγγέλλειν, 10, 27, 8.

Ἐνίστασθαι, ἐνστῆσασθαι, 1) reſiſtere, adverſari; ταῖς ἐπιβολαῖς, 2, 46, 4. ἐν ἀρχαῖς περὶ τῶν τοιούτων ἐνίστασθαι, naſcenti malo reſiſtere, 4, 76, 8. repugnare, intercedere, vetare, *ut tribuni pl.* 6, 16, 4. *ſic* 35, 6, 1. 2) ἐνίστα-

στασθαι τοῖς πολεμίοις, instare hostibus, premere, urgere hostes, 3, 97, 1. 3) incipere, susscipere, instituere; πόλεμον πρός τινα, 2, 71, 9. 4, 2, 11. 32, 19, 8. ὀργὴν καὶ μῖσος πρός τινα, 1, 82, 9. τὸν βίον παρὰ Φύσιν, 18, 37, 11. τὴν διήγησιν ὑπέρ τινος, 22, 16, 1. ὃς τὴν ἀρχὴν ἐνεστήσατο τῆς ἐπιβολῆς, 18, 24, 6.

In Passivo; ἐνίστασθαι, imminere, instare, adesse; μείζονος ἐνίστατο πολέμου καταρχή, 1, 71, 4. ἅμα τῷ ἐνίστασθαι τὴν ἐαρινὴν ὥραν, 2, 64, 1. ἐνισταμένης τῆς θερείας, & *simil.* 22, 1, 1. 2, 54, 5. 2, 65, 1. 3, 77, 1. 4, 37, 3.

Sic ἐνστῆναι & ἐνεστηκέναι, coepisse, ortum cepisse, adesse; ὁ πόλεμος ἐνέστη, ortum cepit bellum, 3, 6, 1. ὁ νῦν λόγος ἐνέστηκε, praesens sermo coepit, susceptus est, 8, 2, 7. ἔτος ἐνειστήκει ἐννακαιδέκατον, coeptus erat, aderat, agebatur annus sextus decimus, 1, 6, 1. κατὰ τὸν λόφον ἐνειστήκει κίνδυνος, coeptum erat, comminssum erat praelium, 2, 28, 9. *Hinc* ἐνεστὼς, *non* instans *vel* imminens, *sed* qui coeptus est, *i. e.* praesens; *sic* ὁ ἐνεστὼς πόλεμος, praesens bellum, 1, 75, 2. 1, 82, 8. 1, 83, 2. 5, 101, 9. μὴ παριέναι τὸν ἐνεστῶτα καιρόν, 1, 60, 9. 7, 5, 4. ὁ ἐνεστὼς βασιλεύς, rex hujus temporis, 18, 38, 5. ἤδη τῆς πολιορκίας δεύτερον ἔτος ἐνεστώσης, jam in alterum annum durabat obsidio, 7, 15, 2. τὰ ἐνεστῶτα, res praesentes, id de quo agitur, 2, 26, 3. 3, 15, 4.

Ἐνναταῖος διανύσας, nono die pervenit, 3, 53, 9.

Ἐννενήκοντα, *vide* ἐνενήκ.

Ἐννήρης, ἡ, novem ordinum remorum navis, 16, 7, 1.

Ἔννοια, ἡ, *cum opponitur* τῇ ἐπιστήμῃ, *est* aliqualis notio, 1, 4, 9. *sed* ἀληθινὴ ἔννοια *est* vera & justa notio *vel* notitia, *ut* εἰς ἀληθινὰς ἐννοίας ἄγειν τινὰ ὑπέρ τινος, 1, 15, 13. ἀγαγεῖν τινα εἰς ἔννοιαν τινὸς, notitiam alicui adferre rei, 1, 41, 7. εἰς ἔννοιαν ἄγειν τινὰ τῆς τοῦ νικᾶν ἐλπίδος, admonere, ab oculos ponere, 1, 49, 10. εἰς ἔννοιαν ἔρχεσθαί τινος, 1, 57, 4. ἔννοιαν λαβεῖν τινος, notitiam capere, cognoscere, 1, 57, 2. 4, 69, 6. 9, 24, 7. ἔννοιαν ἔλαβον τῆς αὑτῶν ἀγνοίας, suum errorem agnoverunt, 20, 10, 13. λαβόντες ἔννοιαν τῶν ἐν Δίῳ πεπραγμένων, cogitantes ea, ubi animum subiit cogitatio eorum quae Dii patrata fuerant, 5, 9, 2. οὐχ οἷόν τε τοὺς Ἕλληνας ἔννοιαν λαβεῖν ἐλευθερίας, 17, 11, 4. ἔννοια τῶν πραγμάτων, cogitatio, memoria rerum ab aliquo gestarum, 15, 10, 6.

κοινὴ ἔννοια, sensus communis; τὸ παρὰ τὴν κοινὴν ἔννοιαν λεγόμενον, 10, 27, 8.

Ἔννομος, legitimus; ἔννομον βασιλείαν εἰς τυραννίδα μεταστήσας, 2, 47, 3.

Ἐννυ-

Ἐννυκτερεύειν, ἐν τῇ χώρᾳ, 3, 22, 13.

Ἐνοικεῖν; οἱ ἐνοικοῦντες, oppidani, 9, 4, 7. 24, 6, 5.

Ἐνοτοιεῖν, in unum jungere, 8, 6, 11.

Ἔνορκος, jurejurando obſtrictus; ἐνόρκους σφᾶς ἐποίησαν, 6, 49, 2. ἐνόρκους εἶχον τοὺς στρατιώτας, 9, 6, 6. jurejurando ſanctus; ἔνορκος συμμαχία, 4, 9, 4. συνθήκη, 27, 16, 5.

Ἐνορμᾶν, irruere; παραστατικῶς ἐνώρμησεν εἰς τοὺς ἐναντίους καιρούς, 16, 28, 8.

Ἐνορμεῖν (ἐν τῷ λιμένι,) in ancoris ſtare, ſtationem habere, 16, 29, 13.

Ἐνοχλεῖν, moleſtare, incommodare, opponere ſe; τὴν τῶν πολεμίων ἔφοδον, 2, 25, 6.

Ἔνοχος κατηγορήματι, 12, 14, 1. ἁμαρτήμασι, 12, 23. 1 ſq. ἐγκλήμασι, 31, 8, 5.

Ἔνστασις, ἡ, (i. q. ἀντίπραξις) adverſatio, 6, 17, 8. τοῦ πολέμου, initium, 4, 62, 3. ἀπὸ ταύτης τῆς ἐνστάσεως, ab hoc initio, 20, 11, 9. conf. ἐνίστασθαι.

Ἐνσχολεῖν, commorari inibi aliquamdiu, 9, 17, 1.

Ἐνταυθοῖ, ibi, ibidem, 5, 13, 8.

Ἐνταφιον, τὸ, linteum ſepulcrale, ornamentum ſepulcrale; κάλλιστον ἐνταφιον ὑπὲρ τῆς πατρίδος θάνατος, 15, 10, 3. ἡ πατρὶς καὶ τὸ ταύτης πῦρ, ἐνταφιον καλὸν, 39, 2, 9.

Ἐντείνειν; ἐντεταμένος τῇ διανοίᾳ περὶ τὸ προτεθὲν, 10, 3, 1.

Ἐνταλὴς, δεκαναῦται, decem naves rebus omnibus inſtructæ, 25, 7, 1. ἐντελεῖς παρασκευαὶ, omnes adparatus ad oppugnationem neceſſarii, 8, 36, 1.

Ἐντέλλειν; in Med. ἐντελλόμενοι πολλὰ τοῖς τῆς γερουσίας, etiam atque etiam mandant, commendant ſenatoribus, 1, 87, 4. In paſſivo, notione activa; ἐντέταλμαι ταῦτα, hæc mandata dedi, 17, 2, 1.

Ἐντελῶς ἐξαδυνατεῖν, proſſus nil poſſe, 10, 30, 3.

Ἐντεῦθεν, illico, e veſtigio, 3, 69, 10. cf. αὐτόθεν.

Ἔντευξις, ἡ, 1) congreſſus, colloquium, audientia; 2, 8, 6. 5, 67, 11. κατὰ τὴν ἔντευξιν, in congreſſibus, 11, 34, 9. κατὰ τὰς ἐντεύξεις, 10, 40, 2. εἰς ἔντευξιν ἐαῦναι ἑαυτὸν, copiam ſui facere, 3, 15, 4. ἐντεύξεις ἐποιεῖτο πρὸς τὸν βασιλέα, adibat regem, 5, 35, 4. χρόνον τῆς ἡμέρας ἀπεμέριζε πρὸς ἐντεύξεις, deſtinavit audiendis eis qui ſecum colloqui voluiſſent, 16, 21, 8. πρὸς τὴν ἔντευξιν αὐτῶν καλῶς ἀπήντησεν ἡ σύγκλητος, cum ad audientiam venirent, honorifice obviam eis ivit ſenatus, 25, 6, 6. αἱ κατ' ἰδίαν ἐντεύξεις, 18, 33, 4.

2) lectio libri, 1, 2, 4. 9, 1, 3. cf. ἐντυγχάνειν.

Ἐντίθεμαι; τοιαύτας ἀποφάσεις ἐντιθέμενος τοῖς ὑπομνήμασι, Suidas in Ἔνοχος ex Polyb. 12, 23, 2. ſed rectius libri Polybiani ἐντιθέμενος ἐν

ἐν τοῖς ὑπομν. *Vide* ἐκτιθ.

Ἐντίκτειν δόξαν τινὶ, opinionem alicui injicere, ingenerare, 12, 23, 2. ἐντίκτειν τινὶ διότι &c. 17, 11, 4.

Ἔντονος. ἐντονωτέροις λιθοβόλοις *bene Hero pro* αὐτονωτέροις, 8, 7, 2.

Ἔντος Ἴβηρος ποταμοῦ, 3, 14, 9. (*conf. Adn. ad* 3, 14, 2.) 3, 76, 6. *n.* 10, 7, 3. Ἐντὸς Ἡρακλείων στηλῶν, 10, 7, 5. *n. contrariam rationem habet* τοῦ ἐκτὸς; *ubi de Romanis agitur, eſt* ab oriente; *ubi de Pœnis*, ab occidente. *Conf.* ἐκτός.

Ἐντρέπεσθαι, moveri, cedere dictis, precibus, 3, 10, 3. 4, 47, 4. ἐντραπεὶς, commotus, 10, 38, 3. ἐντράπητε καὶ παίσθητε τοῖς παρακαλουμένοις, 11, 5, 6. ἐντράπη καὶ προσέσχε τὸν νοῦν, 22, 14, 5. *n.* εἰ μὲν ἐντρέποιντο διὰ τῶν τοιούτων λόγων, 13, 7, 5. ἐντρέποντο ἅπαντες ἀκούοντες ἐν ἑαυτοῖς, animis commoti ſunt, 31, 12, 6. ἐντρέπεσθαί τινα, (*i. q.* εὐλαβεῖσθαι) revereri aliquem, pudore alicujus retineri, reſpectum alicujus habere, 9, 36, 10. *ſic* ἐντρεπόμενος τὴν πατρίδα, 30, 9, 2. *Et cum genit. perſ.* οἷς πρότερον οὐ προσέσχετε τὸν νοῦν, τούτων νῦν ἐντραπέντες, 9, 31, 6. *Rurſus cum accuſ. rei;* τὴν ἐξ αὐτῶν γεγενημένην εὔνοιαν ἐντρεπόμενοι, 2, 49, 7. 22, 27, 6. τὸ τῆς πόλεως ἀξίωμα, 33, 15, 7.

Ἔντροπή, ἡ, cum cedimus alicujus dictis vel precibus, 4, 52, 2.

Ἐντυγχάνειν, τῷ βασιλεῖ περὶ τούτων, adire regem, 4, 76, 9. ἐνετύγχανον τούτοις, conveniunt hos cum eisque agunt, 4, 30, 1. οἱ ἐντυγχάνοντες τοῖς ὑπομνήμασι, lectores, 1, 35, 6. 2, 61, 3. *Et nude* οἱ ἐντυγχάνοντες, (*ſcil.* τῇ βίβλῳ, qui in librum incidunt; *conf.* ἀναλαμβάνειν.) lectores, 1, 3, 10. 1, 4, 1. 1, 15, 13. 2, 40, 5. 3, 9, 2. (*i. q.* ἀναγινώσκοντες *ibid. vs.* 5.) 12, 23, 2.

Ἐνυάλιος, ὁ, 3, 25, 6.

Ἐνυβρίζειν γυναικὶ, vim inferre, 10, 26, 3.

Ἔοικα, *vide* εἴκειν.

Ἐξ, *vide* ἐκ.

Ἐξαγγέλλειν, enunciare, tradere, narrare, *de hiſtorico*, 3, 1, 3. 6, 3, 2. 10, 24, 3. 10, 27, 8. 12, 15, 10. σαφῶς ὑπὲρ ἑκάστων, 4, 87, 12. δεόντως ἐξαγγέλλειν τὰς πράξεις, recte exponere, *ſcil.* quoad dictionem, comte & ornate, 16, 17, 10. *coll. c.* 18, 2.

Ἐξάγειν; ἐξαγηοχέναι τὰς Φρουρὰς ἐκ τῶν πόλεων, 24, 3, 1. ἐξαγοήχει τοὺς εἰσηγητορας (ἐκ τῶν πόλεων) 26, 6, 5. τὰ ἐξαγόμενα ἐκ τοῦ Πόντου, quæ exportantur, 4, 47, 1. ἐξάγειν ἑαυτὸν ἐκ τοῦ ζῆν, mortem ſibi conſciſcere, 40, 3, 5. ἐξάγειν τινὰ ἐκ τοῦ ζῆν *ex Legat.* 92. *id eſt ex* 24, 12, 13. *citavit* Ernestius, *ſed ibi* αὐτοὺς *intelligendum*

legendum pro ἑαυτοῖς, ut recte interpretatus est Casaub. ut educerent ipsi se e vivis.

Ἐξαγοράζειν, *i. q. simplex*; ἐξηγόρασε παρ' αὐτῶν τὰ μονόξυλα πλοῖα πάντα, 3, 42, 2.

Ἐξαγωγή, ἡ, 1) eductio *militum e castris, adversus hostem*, 5, 24, 4. 10, 11, 3. 11, 22, 2. 10, 21, 4. ἐξαγωγὴ σίτου, exportatio frumenti, 28, 2, 2. σιτική, 28, 14, 8. mercium, 4, 38, 9. 2) finis, exitus, terminatio rei; ἡ τῶν παρόντων κακῶν ἐξαγωγή, 2, 39, 4. τῶν πραγμάτων, 4, 51, 9. τὴν ἐξαγωγὴν ποιεῖσθαι περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων, componere controversias, 9, 33, 11.

Ἐξάδειν; ἐξάσαι τὸ κύκνειον, 31, 20, 1. *n.*

Ἐξαδυνατεῖν, viribus deficere, 1, 58, 5. ἐντελῶς, prorsus nil posse, 10, 30, 3.

Ἐξαθυμεῖν, 11, 17, 6. *idem fere quod* ἀθυμεῖν.

Ἐξαίρειν, 1) tollere, exigere, excitare; τὰς χεῖρας, 3, 62, 8. 3, 84, 10. τοὺς κόρυκας, 1, 22, 8. τὰς σαμβύκας, 8, 6, 11. 8, 7, 8. τὰς προβέσκιδας ὑπὲρ τὸ ὑγρὸν, 3, 46, 12. ἐξαιρόμενος κονιορτὸς, 3, 65, 4. ἐξαίροντας *legendum videtur, pro vulgato* ἐξαιροῦντας, 8, 9, 4. *n. Pari ratione* ἐξαιρομένης Φλογὸς *correxi* 14, 5, 1. *pro* ἐξαιρουμένης, *quod ibi legebatur.*

2) movere castra, progredi cum exercitu; ἐξάραντες παν-στὶ τῷ στρατεύματι, 2, 23, 4. 18, 2, 3. 21, 8, 2. *Et notione transitiva, si vera lectio veterum codicum*, 3, 101, 6. ἐξῆρε τοὺς σύζυγους, movit, eduxit expeditos, *ubi tamen tenendum* ἐξῆγε *putavi, quod e recentissimis mss. tis adoptavit Casaub.*

3) ἐξηρμένοι, laudibus ferentes *interpretatur Ernestus*, 4, 4, 5. *nempe Casaubonum secutus, qui illa verba,* τῶν ἐξηρμένων τὸν ἄνδρα κατὰ πάντα τρόπον, *sic vertit*, Dorimacho omnibus modis deditus; *nos*, qui virum *vel* virilitatem quovis modo exuerat; *vide Adnot. sed fortasse* ἐξῃρημένων *legendum.*

Ἐξαιρεῖν, πόλιν κατὰ κράτος, vi capere urbem, 1, 76, 10. 3, 16, 5. 5, 58, 9. ἐξαιρεῖν τὰς ὄψεις, oculos eripere; ἐμψύχου σώματος τῶν ὄψεων ἐξαιρεθεισῶν, 12, 7, 3. ἐξαιροῦντας τοὺς ἄνδρας σὺν τοῖς ὅπλοις, 8, 9, 4. *n.* ἐξαίροντας *scribe*, in altum tollentes.

In medio; ἐξαιρεῖσθαι τοὺς ἄνδρας, eripere, eximere periculo, liberare, 1, 36, 5. 8, 32, 3, 23, 14, 5. τινὰ τοῦ πολέμου, a bello aliquem liberare, 1, 11, 11. ἐξαιρεῖσθαι τὸ φιλότιμον ἐν ταῖς μάχαις τῶν ἀντιταττομένων, ardorem pugnandi adimere hostibus, 6, 58, 9.

τῶν ἐξῃρημένων τὸν ἄνδρα *fortasse scribendum* 4, 4, 5. *pro* ἐξηρμένων. *Conf.* ἐξαίρειν.

Ἐξαί-

Ἔξαίρεσις, ἡ, τῶν ὀργάνων, excitatio, erectio machinarum, 14, 10, 9.

Ἐξαίσιος, inusitatus, ingens, immanis; ὄμβρος, 2, 31, 10. χειμὼ βροντὴ, 18, 3, 7. συστροφὴ κατὰ τὸν ἀέρα, 11, 24, 9. κρότος, 18, 29, 6. 30, 13, 10. χειμῶνος μέγεθος ἐξαίσιον, *Fr. gr.* 49.

Ἐξαιτεῖν, expetere aliquem ut dedatur, τὸν Ἀννίβαν, 4, 66, 9. *Sic in Paſſivo*, ἐξαιτηθεὶς ὑπὸ τῶν Ῥοδίων, 30, 8, 6. *In Medio*; εἰς ἑαυτοὺς ἐξαιτούμενοι τὴν κτῆσιν, ſibi petentes poſſeſſionem, 30, 18, 2.

Ἐξακολουθεῖν; ἡ ἐξακολουθήσουσα εὔνοια σφίσι παρ' αὐτῶν, 4, 5, 6. ἡ ἐξακολουθ. αὐτῷ φήμη, 5, 78, 4. *n.* ῥᾳδίως ἐξακολουθήσοντα τοῖς ἐκεῖ φίλοις, qui facile obſecuturus erat amicorum conſilio, 17, 10, 7. *n. Sed* τοῖς φίλοις *eſt ex Scalig. & Caſaub. ingenio*; τοὺς φίλους *perperam dabant libri.*

Ἐξακριβοῦν, περί τινος, adcurate inquirere, diſcutere & dijudicare, 2, 56, 4. τοὺς λόγους ὑπέρ τινος, ſubtiliter & enucleate verba facere de re, 3, 31, 1.

Ἐξαλείφειν πόλιν, prorſus delere, 30, 18, 4. — „*Similiter* γένος ἐξαλείφειν *dixit Ioſeph.* 17, 12, 2." *Ern.*

Ἐξαλλάττειν, immutare; *& neutraliter*, differre; *tum* (*ſicut* διαφέρειν) differre in meliorem partem, præſtare; βραχὺ ἐξήλλαχε τοῦτο ἐκείνου, nonnihil hoc præſtat illi, 10, 45, 1.

μηδὲν ἐξηλλαγμένον, nil ſingulare, nil maxime novi, 2, 37, 6. τὸ τῆς φωνῆς ἐξηλλαγμένον, diverſitas ſermonis, 3, 58, 8. θαυμαστὸν αὐτῷ φανῆναι καὶ τελέως ἐξηλλαγμένον, prorſus ſingulare, prorſus a re præſente alienum, 15, 19, 5.

Ἔξαλλος, diverſus, *cum ſignificatione* præſtantiæ; οἱ ἡγούμενοι ἐξάλλους ἐσθῆτας ἔχουσι τῶν ὑποταττομένων, 6, 7, 7. ἔξαλλοι περὶ τὴν τροφὴν ἀπολαύσεις, exquiſitior uſus alimentorum, *ibid.*

Ἐξάλλως, ſingulariter, exquiſito ſtudio, 32, 25, 7. — „magnifice. *Suidas*, κατ' ὑπεροχήν, *ubi huius locum laudat. Adde Heſych. in* ἔξαλλα." *Ern.*

Ἔξαλος, extra mare, ſupra ſuperficiem maris eminens; ἔξαλον φέρεται τὸ ζῶον, 34, 3, 3. ἔξαλος πλοῖον, *in prælio navali*, 16, 3, 8. 16, 4, 12. *cf.* ὕφαλος.

Ἐξάμηνος; ἐξάμηνοι ἀνοχαὶ, induciæ ſemeſtres, 21, 3, 11. *cf.* ἕκμηνος.

Ἐξανάστασις, 1) ſurrectio; προσεξαναστῆναι πρὸς τὴν ἐξανάστασιν, ad ſurgendum, 3, 55, 4. 2) everſio, expulſio, 2, 21, 9. 2, 35, 4.

Ἐξανδραποδίζεσθαί τινα, in ſervitutem redigere, 4, 34, 9. 5, 100, 8. 9, 38, 8. 9, 39, 2. 15, 24, 1. 30, 15, 6. 33, 8, 3. τοὺς βίους τῶν τεθνεώτων, bona interfectorum inva-

invadere, rapere, 32, 21, 11.

Ἐξανδραποδισμός, ὁ, 15, 23, 3. ἐπ' ἐξανδραποδισμῷ πόλεμον ἐκφέρειν τινὶ, 6, 49, 1. 11, 6, 2.

Ἐξανέψιος; οἱ ἐξανέψιοι, filii consobrinorum, 6, 2, 6.

Ἐξανιστάναι. ἐξαναστῆσαι ἔρθην τοὺς Καρχηδονίους, prorsus ejicere sedibus, funditus delere Pœnos, 3, 5, 5. *ubi opponitur* μεταναστῆσαι, sedes mutare cogere, translocare. ἐξανιστάμενοι, qui sedibus suis relictis movent in alios fines, 2, 19. 1.

ἐξαναστῆναι, *scil.* ἐκ τῆς ἐνέδρας, surgere, cooriri ex insidiis, 5, 95, 9. 8, 16, 7 *sq.* 10, 31, 4. ἐξαναστάντες, surgentes *e compotatione*, 8, 29, 4. ἐξαναστάντες Μακεδόνες, excitati e somno & excíti ad prodeundum, surgentes & prodeuntes, 15, 31, 2. ὄρος ἐξαναστηκὸς ἐκ τῆς περικειμένης χώρας εἰς ὕψος ἱκανὸν, ad insignem altitudinem adsurgens, erectus, 1, 56, 4.

Ἐξαπέλεκυς ἡγεμών, prætor Romanus, 2, 24, 6. 3, 40, 14. στρατηγὸς, 3, 106, 6. *& de prætore urbano*, 33, 1, 5. *& nude*, ἐξαπέλεκυς, 3, 40, 11. 3, 56, 6. *Sic pro* τῶν πελεκυφόρων, 2, 23, 5. *n. corrigendum* ἐξαπελέκεων. ἡ ἐξαπέλεκυς ἀρχὴ, prætura, 3, 40, 9.

Ἐξαπιναῖος, subitus, improvisus; ἐξαπιναίου καὶ βαρείας αὐτῷ τῆς ἐφόδου γενομένης, 26, 6, 1. *ubi nescio, sit-ne* ἐξαπιναίας *corrigendum, an faminini formam in adjectivo* ἐξαπιναῖος *masculino similem formarit Polybius, an denique (quod verisimillimum mihi videtur)* ἐξαπιναίου *adverbialiter accipiendum sit, tamquam idem valeus ac* ἐξαπίνης *vel* ἐξαπιναίως.

Ἐξαπορεῖν; ἐξηπόρουν τοῖς λογισμοῖς, inopes erant consilii, rationem nullam inire poterant, 1, 62, 1. *& nude* ἐξηπόρησαν, nescibant quo se verterent, 4, 34, 1. 3, 47, 9. κατὰ πάντα τρόπον ἐξαπορούντες, 3, 48, 4.

Ἐξαποστέλλειν, 1) mittere *legatos ad aliquem*, 3, 11, 1. 4, 26, 2. 4, 30, 2. 5, 103, 3. 21, 14, 9. *Sic in Passiv.* διακούσαντες τῶν ἐξαποσταλέντων πρεσβευτῶν, 3, 40, 2. βούλεσθαι τὸν Ἀντίοχον ἐξαποσταλῆναι πρεσβευτὰς, velle, cupere Antiochum, ut mittantur legati, (*scil. ab utraque parte in locum aliquem definitum*) *qui de rerum summâ agerent*, 21, 13, 2. *n. ubi restitutam in contextum utique velim Vrsini illam emendationem* βούλεσθαι, *pro* βουλεύεσθαι *quod ex mssstis revocavi. Nam, quod in versione latina posui*, cogitare Antiochum de mittendis legatis, *id in Græco postulabat* ἐξαποστεῖλαι *in activo: quare, cum in passivum* ἐξαποσταλῆναι *consentiant libri, qui duo verba* βούλεσθαι *&* βουλεύεσθαι *passim inter se permutant, intelligi*

telligi par erat, hoc loco pariter alterum alterius locum invaſiſſe. In bello, ἐξαποστέλλειν *eſt* mittere, emittere adverſus hoſtem, *ut* 4, 11, 6. *& Jæpius alias.*

2) remittere, dimittere; εἰς τὴν οἰκείαν ἐξαπέστειλεν αὐτόν, domum dimiſit, 10, 35, 2. ἐξαπέστειλε τὸν Ἀρχιδάμον χωρὶς λύτρων, Archidamum (*qui captivus fuerat*) absque pretio dimiſit, remiſit, 4, 84, 4. τοὺς πρέσβεις ἀναποκρίτους ἐξαποστέλλειν, ſine reſponſo remittere, 15, 2, 4. *Sic in eadem connexione pro ſimplici verbo.* ἀπέστειλα, *quod vulgo* 4, 34, 1. *legitur, in codice Aug.* ἐξαπέστειλα *pro varia lectione notatur, quæ in contextum fortaſſe fuerat recipienda. Rurſus,* εὐδοκουμένους τῇ πόλει τοὺς πρεσβευτὰς ἐξαπέστειλεν, legatos dimiſit contentos civitate *Rhodiorum*, 27, 3, 5.

Ἐξαποστολή, ἡ, 1) profectio, iter, expeditio; παρασκευασθέντων τῶν ἐπιτηδείων πρὸς τὴν ἐξαποστολήν, 1, 41, 3. 2) dimiſſio *Cleomenis domum cum idoneo adparatu*, 5, 38, 5. *Sic* transmiſſio, transvectio *militum Pœnorum ex Sicilia* domum, 1, 66, 2 & 4. 3) miſſio, emiſſio, transmiſſio *rei cujuscumque; velut prædæ*, 4, 10, 5. *navium*, 27, 6, 1 & 13. *ſubſidiorum*, 9, 5, 5.

Ἐξάπτεσθαι τῆς πορείας, agmen invadere, carpere, 3, 51, 2. τῆς εὐρυχίας, 4, 11, 6. 4, 12, 1.

Ἐξαργυρίζεσθαί τινα, pecunia emungere aliquem, 32, 22, 1. — „*Vide Weſſeling. ad Diod. T. II. p. 562.*“ *Ern.*

Ἐξαριθμεῖσθαι τὰ κατὰ μέρος ὑπέρ τινος, enumerare, recenſere, 1, 13, 6. *In præt. paſſ notione activa;* πολλῶν ἐξηριθμημένων τὰ περὶ τὰς γενεαλογίας, 9, 2, 1.

Ἐξαρίθμησις, ἡ, commemoratio, enumeratio, 16, 26, 5.

Ἐξαρκεῖν. ἐξαρκεῖ τὰ νῦν εἰρημένα, 15, 31, 10. *Fortaſſe ad Polybium quoque pertinebat Fragm. quod eſt apud Suidam in* Ἐξήρκει. *Paſſiv.* οὐκ ἐξηρκεῖτο φυγαδεύων τοὺς πολίτας, non contentus erat, non ſatis habuit, in exſilium ejeciſſe cives, 13, 6, 6. *ubi* Φυγαδεύων *eſt ex Caſauboni emend. & Φυγαδεύειν habent codices, quod ſervari fortaſſe poterat debueratque: ſic certe & ſimplex verbum* ἀρκοῦμαι *cum infin. conſtruitur*, 1, 20, 1. *& conſtructio cum participio ambiguam vim habet, quoniam ſignificare pariter poteſt* non ſufficere ad aliquid faciendum.

Ἐξαρνεῖσθαι, *i. q.* ἀρνεῖσθαι, negare; ὃν ἐξαρνοῦντα μὴ φῦναι παρὰ σφίσιν, quem natum apud ſe negant, 2, 55, 9. ἐξαρνούμενος τὴν ὁμολογίαν, negans pactum, negans verum eſſe quod dicitur de pacto, 28, 17, 9. πολλοὺς διέφθειρα τῶν ἐξαρνουμένων, 13, 7, 11. *interpretantur* multos qui pecuniam dare recuſaverant; *ſed*

rellius fuerit, qui negaverant ſe habere pecuniam; *conf. ibid. vs.* 6.

Ἐξαρτᾶν, ſuſpendere; *τοὺς θυρεοὺς ἐκ τῶν ὤμων ἐξηρτακότες*, 18, 1, 4. *ἐκ μιᾶς ἐλπίδος ἐξήρτηται ἡ ἐπιβολή*, ex una ſpe pendet, 8, 31, 4. *πᾶσαι αἱ ἐλπίδες ἐξήρτηνται ἐκ τῶν ἡγουμένων*, 10, 33, 5.

Ἐξαρτύειν, (*i. q.* καταρτίζειν,) parare *claſſem*, inſtruere *navem*, *claſſem*, 1, 36, 5 & 8. 1, 46, 8. (*coll. vs.* 6.) 14, 1, 2. *ναῦς πρὸς πολιορκίαν εὖ καὶ δεόντως ἐξηρτυμένας*, 14, 20, 9. *ἐξηρτυμένη ναῦς παντοδαπαῖς βέλεσιν*, 10, 12, 1. *Sed & nude*, *ναῦς ταῖς ὑπηρεσίαις ἐξηρτυμένη*, *i. q.* *εὖ ἐξηρτυμένη*, navis remigio bene inſtructa, 1, 25, 3. *n.* *Sic πυνθανόμενος τὴν πόλιν ταῖς χορηγίαις ἐξηρτῦσθαι καὶ ταῖς ἄλλαις παρασκευαῖς*, urbem commeatibus & reliquis adparatibus bene inſtructam, 3, 18, 8. *ταύτας ἐξήρτυε τὰς παρασκευάς*, hæc ad bellum præſidia comparabat, 5, 92, 1. *ἐξηρτυμένοι παρενέβαλον εἰς ναυμαχίαν*, claſſem ad pugnam navalem paratam habentes, inſtruxerunt aciem, 5, 69, 7.

Ἐξασκεῖν; *πάντα καλῶς καὶ δεόντως ἐξησκῆσθαι τὰ πρὸς τὰς χρείας*, omnia ſatis exercitata & parata ad belli uſum, 10, 20, 8.

Ἐξαυτῆς; *interdum ſic una voce edidi*, *ut* 2, 7, 7. 4, 65, 6. 15, 12, 2. 15, 16, *n.* *alias diviſis vocibus*, *ἐξ αὐτῆς*, (*ſcil.* ὥρας) *ut* 10, 37, 5. 27, 14, 5. *&c.* ſtatim, illico, continuo.

Ἐξαφιέναι; *τοὺς γροσφομάχους ἐξαφιεὶς*, 10, 39, 1. *Sic ἐξαφῆκε τῶν γροσφομάχων τινὰς ex codice Pariſino*, *in quo probæ multæ lectiones conſervatæ ſunt*, *recipi debebat* 11, 32, 3. *ubi ἀφῆκε habent alii libri*, *quod in ἐξέφηνε mutavit Caſaub.*

Ἐξεγείρειν; *ὑπὸ τὴν ἑωθινὴν ἐξεγείρας τὴν δύναμιν*, expergefacto, excitato milite, 18, 2, 5. *ἐξεγερθέντας διὰ τὴν σφετέραν βλάβην*, 4, 47, 3.

Ἐξέγερσις, ἡ; *πρωΐαν ποιητέον τὰς ἐξεγέρσεις*, qua hora mane excitandus ſit miles, 9, 15, 4.

Ἔξειναι. *περὶ τούτου σαφῶς ἐξέστω τὰς αἰτίας καταγνοῦναι*, *ὅταν &c.* 1, 64, 2. *ſic* 1, 2, 8. *n.* *περὶ ὧν τοῖς μὲν ἄλλοις ἴσως ἂν ἐξείη μνησικακεῖν*, 9, 34, 5. *ἐξόν γε*, *quod erat* 9, 38, 5, *in ἀξιόν γε mutavi*; *vide Adnot.*

Ἐξελασία, ἡ, eductio pecoris ad paſtum, 12, 4, 10.

Ἐξελαύνειν; *κέντρον ἐπὶ λεπτὸν ἐξεληλαμένον καὶ συνωξυσμένον*, ſpiculum in tenuitatem eductum, cuſpis valde acuta, 6, 22, 4. *τετράτοιχος λείαις ἀναρίθμητον ἐξελασάμενος πλῆθος*, 14, 75, 7.

Ἐξελέγχειν, tentare, experiri *ſpem*; *ταύτην τὴν ἐλπίδα*, 9, 5, 6. 14, 9. 8. *πάσας ἐλπίδας*, 1, 62, 4. 2, 35, 6. 3, 8, 11. *τὰς τελευταίας ἐλπίδας*, tentare ultimas vires, 2, 34,

94, 2. μὴ τὴν τύχην ἐξελέγχειν, ne fortunam nimis experiri vellent, 21, 11, 4.

Paſſive, ἐξελέγχεσθαι dicuntur, qui, *aliqua re inducti aut decepti vel coacti*, nudant animum, & ſe ipſos arguunt, accuſant & reprehendendos præbent, 28, 9, 6. 31, 8, 6.

Ἐξελίττειν, *de navi, quæ* e pugna ſubducitur, *quod & latinis* evolvi *dicitur*, νῆες ἐξελίξασαι παρὰ τὴν γῆν, quæ littus legendo ſubducuntur, 1, 28, 12. *Et active*, ὁ στρατηγὸς παρὰ τὴν γῆν ἐξελίξας, *nempe* τὴν ναῦν, 1, 51, 11. *Item*, de militibus qui ex acie ſubducuntur; *vide* προσεξελίττειν. *Conf. Henr. Valeſii Præfationem, Tomo noſtro VII. præfixam, pag. XXV. ſeq.*

Ἐξεπαρείδειν, ſublicis fulcire; πρὸς δύο πλέθρα τοῦ τείχους αὐτοῖς ἐξεπήρεισται, *ſic ed.* 1. *cum tribus e noſtris codd.* 16, 11, 5. *n. quod nos ex* ἐξεπήρεισται *leviter corruptum ſuſpicati eramus.*

Ἐξεραίνειν, (*i. q.* ἐξαίρειν) educere, eximere, extrahere; 8, 8, 3. *n. pro quo eſt* ἀφιέναι, 8, 7, 10.

Ἐξεργάζεσθαι κατὰ μέρος περί τινων, enucleate differere de re aliqua, 3, 26, 5. συνεχῶς ἐξεργάζεσθαί τι, aſſidue aliquid in ore terre, aliqua re occupari, 12, 24, 3. *Significatione magis propria*; πραγματικῶς ἐξεργάζεσθαι τὴν ὑπόθεσιν, ſollerter exſequi propoſitum, exſequendo propoſito intentum eſſe, 5, 26, 6. ἐξεργάσατο βασιλεὺς ὑπὸ Ῥωμαίων προσαγορευθῆναι, perfecit ut Rex adpellaretur a Romanis, 32, 4, 3. δόξας ἐξεργᾶσθαι τὰς κατὰ τῶν Ἑλλήνων διαβολάς, qui credebatur auctor fuiſſe calumniarum contra Græcos delatarum, 30, 10, 9. ἐξεργασάμενος καὶ γράψας τοὺς νόμους. 40, 10, 5.

Ἐξεργασία, elaboratio, perfectio rei; ὁ τελευταῖος τρόπος τυχὼν τῆς ἐξεργασίας ἐξ ἡμῶν, poſtrema ratio (*ſigna dandi per ignes*) a nobis correcta & perfecta, 10, 45, 6.

Ἐξεργαστικὸς τοῦ προτεθέντος, efficax in agendo, idoneus & acris ad perficienda inſtituta, 15, 37, 1.

Ἐξερείδειν, infra connitendo fulcire & ſuſtinere ſublicis; ταῖς ἀντηρίσι, 8, 6, 6. ἐξερείδεσθαι, de muris per cuniculos ſuffoſſis, & ſublicis ſuffultis, ne ruant, 16, 11, 5. *n. Vide ſupra in* ἐξεπαρείδειν.

Ἐξέρεισις, ἡ; αἱ πρὸς τὴν γῆν ἐξερείσεις, *ſcil. ſcuti*; cum ſcutum humo inſiſtit & miles ei innititur, 6, 23, 4.

Ἐξερευνᾶν; τὴν παρεμβολὴν ἀσφαλῶς ἐξερεννῆσαι καὶ κατοπτεῦσαι, *ſic correxi* 14, 1, 13. *n. pro* ἐξερευνῆσθαι *quod ibi legebatur.*

Ἐξεριθεύεσθαι τοὺς νέους, ſibi obnoxios reddere, devincere, cooperatores ſibi comparare, 10, 25, 9. *n.*

Ἐξερμηνευόμενον, 2, 15, 9.

Ἐξέρχεσθαι καὶ βοηθεῖν, 4, 9, 5. ἐξέρχεσθαι κατὰ τὴν συμμαχίαν, 4, 9, 6.

Ἐξετάζειν, explorare, percunctari, inquirere, & inquirendo cognoſcere; *cum accuſ. rei;* ἐξητάκει τὴν ἀρετὴν τῆς χώρας, exploratam habebat, 3, 34, 2. 3, 48, 11. *Sic* ἐξηταικὼς τεναγώδεις ὑπάρχοντας τοὺς τόπους, cum inquirendo cognoviſſet, 3, 79, 1. ἐξήτασε, 3, 52, 4. ἐξήταζε, 8, 19, 2. *Cum accuſ. perſ.* τὸν Μοιραγένη Φιλοτίμως ἐξετάσαι, πᾶσαν προτιθέντα (*vel* προστιθέντα) βάσανον, quæſtionem habere, examinare, veritatem ex eo exprimere, adhibitis tormentis, 15, 27, 7. *Cum gen. perſ. & accuſ. rei;* ἐξηταίκει τὰ κατὰ μέρος τῶν εἰδότων, 10, 8, 1.

Pro ἐξέταξεν τὴν δύναμιν, 5, 24, 6. *n. mendoſe codd. nonnulli* ἐξήταζεν *habent, & unus* ἐξήταζεν. *Sic* 2, 28, 7. *mendoſe libri noſtri omnes* ἐξέταζον *dabant, quod Caſaubonus cum Suida in* ἐξήταζον *mutavit, parum feliciter: nos, rectius puto, in* ἐξέταξαν. *Ubi vulgatam inde a Caſaub. lectionem ſpectans Erneſtus:* ἐξετάζειν, *ait, pro* ordines in acie occupare, collocari in acie, *videtur dici,* 2, 28 *med. Sed vereor, ne vitioſa ſit lectio, ſcribendumque* ἐξέτασσον, *ſc.* ἑαυτούς, *vel* ἐξετάττοντο. *Mox ſynonymum de aliis militibus eſt* κατέστησαν. *Stio,* ἐξετάζεσθαι *dici pro* conſpici, *&c.*" — *Vide noſtram Adnot. ad l. c.*

Ἐξευρινεῖν τὰς διαφορὰς, diligenter explicare, 35, 2, 6.

Ἐξευρίσκειν τῶν γένος ἐνέδρας, ἀντενέδρας *&c.* 7, 15, 1.

Ἐξηγεῖσθαι, narrare. ἐξηγεῖσθαι πρός τινα πάντα τὰ πραττόμενα, renunciare, aperire alicui, deferre ad aliquem, 4, 22, 7. ἐξηγεῖσθαι περί τινος, exponere, explicare aliquid, 6, 3, 3.

Ἐξήγησις, narratio, 1, 3, 9. *& ſæpe alias.* ἀνωφελῆ πεποίηνται τὴν ἐξήγησιν, 1, 64, 4. ἡ ὑπὲρ τῶν προγεγονότων ἐξήγησις, 6, 3, 1. ἡ ἐξήγησις τῆς τῶν Ῥωμαίων πολιτείας, explicatio formæ reipubl. Rom. 1, 64, 2. χωρὶς τῆς ἐμῆς ἐξηγήσεως, αὐτὴ δι' αὐτῆς δύναται θεωρεῖσθαι, 3, 9, 2.

Ἐξηλλαγμένος; *vide* ἐξαλλάττειν.

Ἐξημεροῦν τὸ ἀτέραμνον τῆς ψυχῆς, manſuefacere, 4, 21, 4.

Ἑξήρης, ἡ, 1, 26, 11. 16, 7, 1.

Ἐξηρικὸς; ἐξηρικῶν πλοίων τὰ μέτρα *docuit Polybius; Fr. hiſt.* 35.

Ἑξῆς; αὕτη καὶ ἡ ἑξῆς βίβλος, hic liber & proxime ſequens, 1, 3, 8. ἑξῆς τούτοις, proxime poſt hos, *de ſitu regionum & ſedibus populorum,* 2, 17, 4. poſt hos *ducebantur,* 15, 33, 7. τούτοις ἑξῆς φησὶν, poſt hæc dicit, 2, 62, 1.

Cum

Cum genit. ἑξῆς τούτων, poſt hos, *rurſus de ſedibus populorum*, 2, 17, 7. *pro quo vers.* 4. ἑξῆς τούτοις *dixerat. Sic, de tempore,* ἑξῆς δὲ τούτου τἀκόλουθον τῇ προθέσει ποιοῦντες, 4, 35, 5. προστιθεὶς ἀεὶ τὸν ἑξῆς λόγον, adjecta ubivis conſequente, conſentanea diſputatione; *en ajoutant chaque fois les reflexions convenables*, 1, 15, 13.

τὰ ἑξῆς πράγματα, 1, 52. *ſunt* res quæ eventus ratio poſtulat, *v. c. ſcribere novos exercitus, novas inſtruere claſſes, ubi infeliciter res geſta eſt.*" *Ern.* εἴχοντο τῶν ἑξῆς πραγμάτων, rebus dehinc agendis intenti erant, 1, 52, 4. εἴχετο κατὰ τὸ συνεχὲς τῶν ἑξῆς, continuo ad reliqua perrexit, 2, 54, 8.

Ἐξηχεῖν, τὸ κύκνειον ἐξηχήσαντες, 30, 4, 7. *Sic* 31, 20, 1. *n. ex conject. Vrſini.*

Ἐξιδιάζεσθαί τι, aliquid ſibi ut proprium vindicare, ſibi ſoli reſervare, 3, 24, 14. τινὰ, conciliare aliquem ſibi, unice ſibi devincire & obnoxium reddere, 8, 27, 7. 31, 26, 5.

Ἐξιέναι, *ab* ἔξειμι, exire; οὐκ εἴα τὰς πύλας ἐξιέναι αὐτοὺς, 4, 51, 8.

Ἐξιέναι, *ab* ἐξίημι; εἰς τὸ πέλαγος ἐξίησιν ὁ ποταμὸς, (*ſcil.* ἑαυτὸν, *vel* τὰ ῥεῖθρα, *ſicut* ἐκβάλλειν) in mare ſe exonerat, 3, 37, 8. 10, 48, 1.

Ἐξικνεῖσθαι; ἐξίκοντο πρὸς τὴν συντέλειαν τῆς τῶν ὅλων ἀρχῆς, 1, 3, 10.

Ἐξιλάσκεσθαι, θεοὺς καὶ ἀνθρώπους, 3, 112, 9. 32, 25, 7. τὴν ὀργήν τινος, 1, 68, 4.

Ἔξιππος; ἔξιππα, *ſcil.* ἅρματα, currus ſex equis tracti, 31, 3, 11.

Ἕξις, ἡ, habitus, uſus; ἡ τῶν πληρωμάτων, peritia nautarum, 1, 51, 4. ἕξιν ἔχων γραμματικῆς, legendi uſum habens, 10, 47, 7. ἐν τοῖς πολεμικοῖς, uſum belli, 21, 7, 3. ἕξει πάντα τὰ καλὰ γίγνεται θηρατὰ τοῖς ἀνθρώποις, 10, 47, 11. προσακτέον τὴν ἕξιν, adhibendus uſus, *ibid.*

Ἐξισοῦν; ἐξισώσαντες τὴν παράταξιν, 18, 15, 2. ἐξισώσαντες ταύτην τὴν βίβλον τοῖς προειρημένοις καιροῖς, 5, 105, 10.

Ἐξιστάναι; ἐξέστησε ταῖς διανοίαις πάντας, attonitos reddidit, de ſtatu mentis dejecit omnes, 11, 27, 7.

In aor. 2. ἐξέστη τῶν φρενῶν, de ſtatu mentis dejectus eſt, 15, 29, 7. *Fr. gr.* 52. ἐξέστησαν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, hominum naturam exuerunt, 1, 81, 9. *Et in præt.* ψυχὴ ἐξεστηκυῖα τῶν λογισμῶν, homo de ſtatu mentis deturbatus, 32, 25, 8.

ἐξίστασθαι πόλεων, cedere urbibus, 18, 33, 5.

Ἐξοδεύειν, in expeditionem exire, proficiſci, *ſive* cum pedeſtri exercitu, *ut* 5, 95, 6. *Et* ἐξοδεύειν ταυθημεὶ εἰς τὴν πολεμίαν, 4, 54, 1. *ſive* navibus, *ut* 5, 94, 7. — „ἐξοδεύειν εἰς πόλεμον dixit *Ioſeph.* 17, 8, 3." *Ern.*

Ἐξοδία, ἡ, expeditio, 4, 54, 3. 8, 26, 1. 8, 27, 4.

Ἐξοδιασμὸς ὁ τοῦ Φιλίππου τῶν ἐπὶ Θρᾴκης πόλεων, Philippi exactio tributi e Thraciæ civitatibus, 23, 6, 1.

Ἔξοδος, ἡ, 1) exitus; τὴν ἔξοδον ποιεῖσθαι ἐκ τῆς πόλεως, exire urbe, 8, 27, 4. ἔξοδοι γυναικεῖαι, exitus mulierum cum pompa diebus festis ad sacra euntium, 32, 12, 3 *sq.* & *vs.* 7. 32, 14, 9. *Sigillatim* exitus ad bellum, expeditio, excursio; ἔξοδον ποιεῖσθαι, excursionem facere, expeditionem suscipere, copias educere, 1, 12, 2. 8, 27, 1. 28, 10, 2 *sq.* τὴν εἰς Ἰβηρίαν ἔξοδον στρατεύεσθαι, 3, 11, 5. 2) expensa; ἡ εἴσοδος, καὶ ἡ ἔξοδος, 6, 13, 1. 6, 14, 2. ἔξοδον ποιεῖν εἴς τι, sumtum facere in aliqua re, 6, 13, 2.

Ἐξοιδεῖν, intumescere, nimis se efferre, 6, 18, 7.

Ἐξοικοδομεῖν, τὸν χρημνὸν, munire viam per præcipitium, 3, 55, 6. τὸ κεκτωκὸς ἐξοικοδομησάμενοι τεῖχος, 1, 48, 11.

Ἔξοινος, vino madidus, ebrius, *Fr. gr.* 53.

Ἐξοκέλλειν, *tropice*, εἰς τρυφὴν, ad luxuriam abripi, declinare, 7, 1, 1. εἰς ἀσέλγειαν, 18, 38, 7. & *absolute*, ad prava consilia abripi, auferri, 4. 48, 11. *De proprio significatu conf.* ἐκκέλλειν.

Ἐξομιλεῖν τινα, sermonibus aliquem capere & sibi conciliare, 7, 4, 6. 32, 4, 2.

Ἐξομοιοῦν τι τινὶ, simile reddere aliquid alteri, 3, 46, 6. ἐπὶ τοσοῦτον ἐξωμοίωτο αὐτῷ κατὰ τὴν φωνὴν &c. adeo similis ei erat quoad vocem &c. 4, 4, 6.

Ἐξοπλισία, ἡ, exercitatio in armis, decursio militaris, 10, 22, 1 & 4. 11, 9, 4 & 9.

Ἔξοπλος; ἔξοπλον μέρος τοῦ σώματος, pars corporis armis nuda, 3, 81, 2. οὐδὲν ἔξοπλον, *in castris hostium*, nulla pars præsidio nudata, 2, 63, 3.

Ἐξόριστος, qui exterminatur; ἐξόριστον κατασταῆσαι τῆς Ἰταλίας, Italiæ finibus ejicere, 2, 7, 10.

Ἐξορκίζειν, sacramento adigere, 5, 61, 10. 6, 21, 1. 6, 26, 4. 16, 31, 5.

Ἐξορκισμὸς, ὁ, sacramenti exactio, 6, 21, 6.

Ἐξορμᾶν, proficisci *cum exercitu*; ἐξώρμα ἐκ τῆς πόλεως, 2, 11, 1. ἐξώρμησε, τὸ τῶν στράτευμα ἔχων αὔξωνον, 14, 8, 1.

Ἐξουσία, ἡ. ἐξουσίαν ἔλαβον οἷς βούλοιντο κατ' ἰδίαν χρηματίζειν, facultatem nacti sunt privatim agendi quibuscum vellent, 5, 56, 8. γενομένης (αὐτῷ) μεγάλης ἐξουσίας περὶ τοῦτο τὸ μέρος, quum ampla potestas in hoc genere ei data esset, 32, 15, 7.

Interdum haud incommode licentiam *interpretari licebit* ἐξουσίαν, *velut in his:* τὰς ἐν ταῖς ἐπιτυχίαις ἐξουσίας μὴ δύνασθαι φέρειν ἀνθρωπί-

θρωπίνως, potentiam, facultatem & licentiam, quam dant res secundæ, impune quidvis faciendi, non ferre sicut hominem decet, 18, 16, 4. *ubi de Philippo rege agitur. Et de eodem Philippo*, 10, 26, 5. *ait*, χρώμενος τῇ κατὰ τὴν παρεπιδημίαν ἐξουσίᾳ ἀναίδην *sive* ἀνέδην, impudenter, *aut* effuse, usus est potentia, *vel* facultate, licentia quam habebat impune quidvis faciendi, 10, 26, 5. *Rursus haud male vertas* dominandi libidinem, cum quis omnia sibi licita putat, ἵνα παύσωνται τῶν ὑπερηφάνων ἐπιταγμάτων καὶ τῆς ἀναιδοῦς (*vel* τῆς ἀνέδην) ἐξουσίας, 32, 6, 7. *n. Simili quadam ratione capiendum vocabulum in illa phrasi*, οὐ γὰρ στρατιωτικῆς ἐξουσίας, ἀλλ' ἡγεμονικῆς, ἐμπειρίας δεῖγμα δεῖ φέρειν τὸν ἵππαρχον, 10, 22, 4. *ubi* στρατιωτικὴ ἐξουσία *non est* potestas in milites, *quod græce foret* ἐξουσία εἰς τοὺς στρατιώτας, *sed* militaris jactatio potestatis, cum quis veluti gloriosus & rudis ingenii miles, ubi ad altiorem gradum promotus est, inflatur potestate sibi tradita, cristas tollit, & magnos sibi spiritus sumit. *Confer vocem sq.*

Ἐξουσιαστικῶς, licenter, insolenter, cum quis majorem sibi sumit auctoritatem; ἐξουσιαστικώτερον, 5, 26, 3.

Ἐξόφθαλμος, manifestus, in oculos omnium incidens; ἐξοφθ. ἀλογία, 1, 10, 3.

Ἐξυγιάζειν, persanare, 3, 88, 2.

Ἐξυμνεῖν, celebrare, laudare, 6, 47, 7.

Ἐξυπερείδειν; *vide supra in* ἐξεπερείδειν.

Ἐξυφαίνειν, detexere; βίβλοι τετταράκοντα καθαπεραν[illegible] κατὰ μίτον ἐξυφασμέναι, 3, 32, 2. τὸ συνεχὲς τῆς ἐπιβολῆς ἐξύφαινε, reliquam consilii partem persecutus est, 17, 10, 3.

Ἔξω. ἔξω τοῦ δεινοῦ, 1, 51, 7. *quo loco tollendum comma post* ἀσφαλείας, *& reponendum post* παρεβοήθουν. (*Sic* ἐκτὸς τοῦ δεινοῦ, 1, 57, 8.) ἔξω γενέσθαι τοῦ φρονεῖν, 1, 15, 3. 30, 4, 5. ποιεῖσθαι τὸν πλοῦν ἔξω, *nempe* τοῦ λιμένος, 1, 50, 2. ἔλαθον ἔξω πελάγιοι, 1, 37, 5. *n. ubi mendum latere in verbo* ἔλαθον *videtur, & ἤλαυνον suspicatus sum.* τὰ τοῦ Φιλίππου ἔξω τελέως ἐστὶ, 5, 28, 4. *n.*

Ἐξωθεῖν, *in acie est* protrudere, propellere, de statione depellere, 1, 45, 11. 2, 3, 5. 2, 69, 8. 5, 84, 9. ὑπὸ τῆς βίας τῶν ζώων (elephantum) ἐξωθούμενοι καὶ καταπατούμενοι, 1, 33, 5. ἐξωθοῦντες πᾶν τὸ παραπίπτον, quidquid obviam veniebat propellentes, protrudentes, 3, 51, 5. ἐξέωσαν αὐτοὺς ἐκ τῶν ὀχυρωμάτων, 2, 69, 9. ἐξωσθέντες ἐκ τῶν περὶ Πάδον πεδίων, 2, 35, 4. ἐξωθεῖτο ὁ κριὸς, impellebatur aries, 9, 41, 4. ἐξέωσαν τὰς θύρας, effregerunt fores, 15, 31, 12.

ὑπὸ τοῦ πλήθους ἐξωθούμενοι, impulsi a multitudine, 15, 32, 11. ἡ τύχη ἐξωθουμένη ὑπὸ τῆς ἀνοίας αὐτῶν, fortuna ab insanis propulsa, 40, 5, 8.

ἐξωθεῖσθαι, de naufragis qui litus contingunt. *Sed legendum pro ἐξεώθησαν, ἐξεσώθησαν, ut Wesseling. dudum monuit. Et sic habuit Livius.*" *Ern. Sic nos, monente etiam Reiskio, correximus*, 15, 2, 15.

Quod ἐξωθεῖν τὰς χεῖρας, porrigere manus, *ex Polybio citat Ernestus, locum, ubi haec dictio apud scriptorem nostrum legitur, indicare oblitus est, nec nos in schedis nostris adnotavimus, neque nunc memoriam subit tale quid apud Polybium ullibi legisse.*

Ἐξωκεανίζειν, in externum oceanum navigare, 34, 4, 5.

Ἐξώλης; *vide Adnot. ad* 5, 28, 4.

Ἔξωστρα, ἡ; ἐπὶ τὴν ἔξώστραν ἀναβιβάζειν, in scenam producere, in conspectum proferre, 11, 6, 8. *conf.* ἀναβιβ. — „*Vide Clavem Cicer. in* Exostra." *Ern.*

Ἐπαγγέλλειν; ἐξαποστέλλειν πρεσβείαν πολεμεῖν (an πόλεμον?) ἐπαγγέλλουσαν, 6, 13, 6. *n. Conf.* ἀνεπάγγελτος.

ἐπαγγέλλεσθαι, profiteri, promittere; *cum fut. infin.* 1, 46, 4. 4, 48, 3. 5, 78, 5. *cum accus.* 5, 89, 6.

Ἐπαγγελία, ἡ, 1, promissum, 1, 43, 6. ἐν ἐπαγγελίᾳ καταλείπειν, in praesens omittere, sed promittere in posterum, 7, 13, 6. 18, 11, 1. τὸ ἐν ἐπαγγελίᾳ καὶ φάσει μόνον εἰρημένον, 7, 13, 2. ἐπαγγελίας ποιεῖσθαι (τινὶ) πρὸς τὴν ἀπόστασιν, promissa facere alicui quibus ad defectionem impellamus eum, 1, 72, 6. 2) imperatum, jussum, postulatum; κατὰ τὴν ἐπαγγελίαν, prout ille postulasset, 9, 38, 2. 3) „ποιεῖσθαι ἐπαγγελίαν, de renunciatione legationis, *Rapport; nisi* ἀπαγγελίαν *legendum. Exc. Leg.* 51." *Ern. — Nempe* 24, 10, 8. *ubi* ἀπαγγελίαν *cum Reiskio correxi.*

Ἐπάγειν τοῖς πολεμίοις, & nude ἐπάγειν, in hostem contendere, impressionem facere, *charger l'ennemi*, 1, 76, 7. 2, 29, 2. 10, 49, 11. 12, 18, 11. ἐπάγειν τὸν ἵππον, impellere equum, 11, 18, 4. τὸν Τιβοίτην ἐκ τῆς Μακεδονίας ἐπαγαγόντες, *sc.* ἐπὶ τὸν Προυσίαν, Tibœte accito ex Macedonia adv. Prusiam, 4, 50, 1. τοὺς φυγάδας ἐπαγαγόντες, 4, 34, 9. *si vera lectio, non tam pro* καταγαγόντες *nude accipiendum cum Ernesto, sed intelligenaum* τῇ Σπάρτῃ *vel* ἐπὶ τὴν Σπάρτην, exules contra Spartam accientes, ducentes, adducentes. *Equidem ex conjectura* ἐπαυάγοντες *edidi; vide Adnot.*

ἐπάγεσθαί τινα εἰς ἐνέδραν, in insidias adducere, 1, 82, 8. 5, 17, 3. εἰς τὴν πρὸς ἑαυτὸν εὔνοιαν, 7, 14, 4.

Ἐπα-

Ἐπαγωγή, ἡ, adductio exercitus in hoſtem, progreſſio in hoſtem, impreſſio in hoſtem facta; *αἱ ἐπαγωγαὶ αἱ ἐπὶ τοὺς ἐναντίους*, 10, 21, 7. 11, 15, 7. 18, 14, 12. *ἡ τῶν δυνάμεων ἐπαγωγή*, commiſſio exercituum, 5, 54, 1. 12, 18, 6. *ποιεῖσθαι τὴν ἐπαγωγήν*, 5, 54, 1. 11, 22, 11. 11, 23, 3. (*i. q. τὴν ἔφοδον ποιεῖσθαι*, 11, 23, 2.)

„ἐπαγωγή, abductio in carcerem, 5, 27. *Sed legendum ἀπαγωγή, & præcedit ἀπαγαγεῖν.*“ *Ern. Sic nos correximus*; *vide* 5, 27, 5. *n.*

Ἔπαινετὸς, laude dignus, 6, 45, 1. 6, 46, 11.

Ἔπαινος, ὁ, *ὑπὲρ τῆς ἱστορίας*, 1, 1, 1. *ἔπαινος συνεξακολουθεῖ τοῖς πράττουσι*, 2, 58, 11.

Ἐπαίρειν, ἐπαίρεσθαι; *ἐπαρθέντες ταῖς διανοίαις*, ſpiritus ſibi ſumentes, altiora cogitantes, 1, 20, 1. *ἐπαρθεὶς τῷ θυμῷ*, animo elatus, 3, 34, 7. *Et nude ἐπαρθέντες ἐκ τοῦ προτερήματος*, 1, 29, 4. *ἐπαρθέντες τῇ τῶν παλταστῶν ἐφεδρείᾳ*, confidentiores facti, 5, 23, 4. *ταῖς ἐλπίσι*, 2, 45, 2. 11, 28, 1. *ἐπηρμένοι ταῖς ἐλπίσι ἐπὶ τῇ Ῥωμαίων παρουσίᾳ*, 10, 41, 1.

ἐπάρασθαι τοὺς ἱστοὺς, pandere vela, 1, 61, 7. (*opponitur καθελέσθαι ibid. vs.* 1.)

Ἐπακολουθεῖν τινι, 1) ſequi præcepta alicujus, obſequi alicui, 7, 14, 3. 2) *τοῖς φεύγουσιν*, perſequi hoſtem fugientem, 18, 10, 3. 3) *μέμψις ἐκ τῶν Ῥωμαίων ἐπακολουθεῖ αὐτῷ διὰ ταῦτα*, 39, 9, 10. (*ut alias συνεξακολουθεῖ.*)

Ἐπακούειν, adnuere, morem gerere, parere invitationi; 5, 102, 7. (*quod alias eſt ὑπακούειν.*)

Ἐπαλείφειν τινὰ ἐπί τινα, ſtimulare, concitare aliquem adv. quem, 2, 51, 2. — „*ductum e re palæſtrica, in qua* unguntur *pugnaturi: vide Weſſeling. Obſ. p.* 48. *& ad Diodor. T. II. p.* 138.“ *Ern.*

Ἐπάλλαξις, ἡ, mutua complexio *vel* implicatio; *βραχεῖαι αἱ εἰς ἀλλήλους ἐμπλοκαὶ καὶ αἱ ἐπαλλάξεις τοῦ τοιούτου χάρακος*, 18, 1, 11.

Ἐπάλληλος *Φάλαγξ*, ἡ, 2, 69, 9. — „cum phalanx phalangi ſuccedit preſſe; *non* geminata phalanx, *ut vertit Caſaub.*“ *Ern.* — *Immo, quidni* geminata phalanx? *nempe* cujus altera pars alteram preſſe ſequitur. *Et videtur l. c.* ἐπαλλ. *Φαλ. idem eſſe ac* διΦαλαγγία ἐπάλληλος, 2, 66, 9. *ubi vide Adn.* τριΦαλαγγία ἐπάλληλος, 12, 18, 5.

ἐπάλληλοι τάξεις, *ſunt* ordines, manipuli deinceps poſiti, quorum alii aliis preſſe ſuccedunt, 11, 11, 7. *Scilicet idem valet illa dictio, ac τάξεις vel σημαῖαι ἐπ' ἀλλήλαις ἱστάμεναι*, 1, 33, 9. *ubi ſua auctoritate Caſaubonus ἐπ' ἀλλήλαις in ἐπαλλήλους mutavit.*

Ἔπαλξις; *αἱ ἐπάλξεις*, pinnæ,

lorica muri, 8, 6, 1 & 8 *ſq.* τὰς ἐπάλξεις (τῶν τειχῶν) ἀποσύρειν, detergere pinnas, 22, 10, 4. *Vinearum pars ſuperior* αἱ ἐπάλξεις, in pinnarum formam *contexta*, 9, 40, 3.

Ἐπαμύνειν, τῇ χώρᾳ, pugnare pro finibus, 4, 74, 1. τοῖς τείχεσι, defendere muros, 4, 78, 11. τινὶ πρός τινα, defendere aliquem adv. alterum, 6, 6, 11.

Ἐπανάγειν; *active*, reducere exſules, *ſi vera eſt noſtra conjectura*, 2, 34, 9. *n. captivos* reducere *milites, qui ex pugna evaſerant, vel nude*, captivos ducere, *aut* adducere ad imperatorem, 3, 117, 12. (*conf. mox Paſſiv. & vide ſupra in* ἀνάγειν.) *Sic* ἐπανάγειν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν, ducere ad magiſtratum, 13, 8, 6. *Sed* τὴν τῶν ὅλων ἐξουσίαν εἰς ἑαυτὸν ἐπανῆγε, ad ſe traxit, 5, 26, 4. *Neutraliter*, redire, reverti; ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ὑποθέσεως, 3, 5, 9. ἐκ τῆς συνουσίας, 8, 29, 4. ἐκ τῆς χώρας, 4, 74, 1. *Adde* 10, 20, 3. 13, 6, 7. 33, 5, 5. ἐπανάγων, in reditu, 3, 14, 2.

ἐπανάγεσθαι, *in Paſſivo*; 1) adduci *ad imperatorem*, 8, 26, 3. 15, 5, 5. (*vide paulo ante, in active.*) *Sic Romam* abduci captivum, 27, 13, 15. 2) navibus invehi in hoſtem, 1, 20, 15. 15, 2, 6 & 12.

ἐπανάγεσθαι, *in Medio*, reducere ad pacem, ad concordiam; εἰς τὰς τοιαύτας συνθήκας ἐπαναγόμενοι τοὺς βασιλέας ἀμφοτέρους, 33, 11, 5. *n. ubi nil opus videtur* ἐπαγόμενοι *corrigere cum Reiskio.*

Ἐπαναγκάζειν; (*i. q. ſimplex;*) ἐπαναγκαζόμενος, 1, 11, 12. ἐπαναγκασθέντας, ipſa neceſſitate coacti, 3, 74, 4. 4, 46, 6.

Ἐπαναγινώσκειν, perlegere; ἐπανέγνω, 33, 21, 10. (διαναγνῶναι *dixerat ibid. vs.* 9.)

Ἐπαναιρεῖσθαι, 1) occidere, interficere, e medio tollere; ἐπανείλοντο, 2, 19, 9. 3, 18, 1. 5, 37, 5. ἐπανελέσθαι, 3, 8, 10. ἄρδην ἐπανελ. 21, 9, 10. ἐπανέλοιντο, 3, 15, 7. ἐπανελόμενος, 5, 34, 1. ἐπανέλητται, 5, 55, 5. ἐπανείλατο Φαρμάκῳ *dant vetuſtiores codices in Aor. primo verbi* ἐπανέλω, *pro* ἐπανείλετο, 8, 14, 1. ἐπανείλατο *correxi* 9, 33, 6. *pro mendoſo* ἐπανεῖλε. *Pari errore cod. Aug.* ἐπανέλῃ *dederat pro* ἐπανέλητται, 5, 55, 7. Συρακούσας ἐπανελέσθαι, opprimere, delere, 1, 10, 8.

2) ἐπανείλατο τὸν πρὸς ὑμᾶς πόλεμον, bellum adverſus vos movit, ſuſcepit, 9, 29, 8. *cf.* ἀναιρεῖσθαι.

Ἐπαναίρεσις, ἡ, cædes, ſublatio e medio, 5, 55, 4. 20, 7, 3. 23, 1, 1. ὁλοσχερὴς ἐπανειρ. γέγονε περὶ τὴν Μακεδόνων οἰκίαν, funditus deleta eſt regia Macedonum familia, 2, 37, 8.

Ἐπανατλεῖν, cum claſſe advenire, 1, 28, 10.

Ἐπανα-

Ἐπανατείνεσθαι, τινὶ φόβους, timorem, terrorem alicui intentare, 2, 44, 3. *Et mode*, minari; ἃ κατὰ τῶν πέλας ἐπανετείνετο πράξειν, 15, 29, 14, *conf.* ἀνατείνεσθαι.

Ἐπαναφέρειν, perferre; τὴν παρρησίαν αὐτοῦ ἐπανενεχθῆναι πρὸς τοὺς βασιλέας τῶν Κελτῶν, 2, 28, 10. *n. ubi alii* ἐπαναχθῆναι, *minus recte, quandoquidem de re inanimata agitur; vicissim* καταστάντων ἐπανενεχθέντων *dabant codices nostri*, 15, 29, 6. *ubi* ἐπαναχθέντων *requirebatur, quod ex conjecł. edidit Casaub.*

Pacis conditiones, concessa hostibus ab imperatore, perferri Romam *dicuntur, sc. ut senatui populoque sanciendæ proponantur;* ἐπανενεχθεισῶν τῶν συνθηκῶν εἰς τὴν Ῥώμην, 1, 17, 1. 1, 63, 1. *Pari sententia legati Ætolorum dicunt,* ἐπανοίσειν ὑπὲρ τῶν ἐπιταττομένων τοῖς Αἰτωλοῖς, relaturos se ad concilium Ætolorum de eis quæ imperata essent, 21, 2, 14. (*Conf.* ἀναφέρειν.) τὴν αἰτίαν οὐκ ἐπανοιστέον εἰς τὴν τύχην, caussa non ad fortunam referenda, 1, 37, 3.

Ἐπανήκειν, redire, 6, 58, 3.

Ἐπανιστάναι; 1) ἐπαναστῆναι, post alium surgere ad dicendum, 28, 4, 3. *rursusque ibid. vers.* 4. *n. ubi* ἐφ' ὃν *idem sonare videtur ac* ἐφ' ᾧ, post quem, *quemadmodum* ἐξ 1, 80, 1. *ex veterum codicum consensu teneri fortasse debuerat* ἐφ' ὃν Αὐτάριτος ὁ Γαλάτης ἐπιβαλὼν, post quem Autaritus verba faciens; *missis utroque loco malis* ἐφ' οἷς, *sicut est* 27, 6, 13. ἐφ' οἷς ὁ Στρατοκλῆς ἐπαναστάς. (*conf. infra, in* ἐπιβάλλειν *num.* 4.)

2) ἐπαναστῆναι τινὶ, insurgere contra aliquem, opponere se alicui, 2, 53, 2. *Sic in Med.* ἐπανίστασθαι, insurgere, rebellare; *absol.* 26, 8, 5. ἐξ ἐπανίστασθαι τοῖς τοῦ βασιλέως πράγμασιν, 5, 38, 5.

3) ἐπανίστασθαί τινι, stuprum inferre, 8, 11, 9. *ex Theopompo.*

Ἐπανοιστέον; *vide* ἐπαναφέρειν.

Ἐπανόρθωσις, reparatio damnorum & jacturæ, 1, 11, 2. lucrum, quæstus, augmentum rei familiaris, 1, 66, 12. 5, 88, 3. 27, 6, 12. 30, 11, 2. *conf.* διόρθωσις.

ἡ ἐπανόρθωσις τοῦ τῶν ἀνθρώπων βίου, *non modo est* emendatio, *sed omnino* recta vitæ institutio, institructio hominis ad vitam recte instituendam, 1, 35, 1. *n.* χάριν τῆς τῶν φιλομαθούντων ἐπαγορθώσεως, utilitatis causa lectorum discendi cupidorum, 3, 7, 4. *Sic,* τοῖς ἐπαγομένοις κάλλιστον ἐξέθηκα ὑπόδειγμα πρὸς ἐπανόρθωσιν, *ex Casauboni emend. pro* ἀνόρθωσιν, *quod dabant libri.*

Ἐπαπορεῖν πρός τινα, πότερον &c. quærere ex aliquo, 6, 3, 6. εἰκότως ἄν τις ἐπαπορήσειε, εἰ &c. merito quærat, dubi-

dubitet aliquis, 27, 8, 9. τὰ ἐπαπορηθέντα, de quibus dubitatur, de quibus manet dubitatio, 6, 5, 3.

Ἐπαποστέλλειν, 1) mittere poſt alium, inſuper ſubmittere, 11, 2, 3. ἐπαποστ. στρατηγὸν ἕτερον, ſucceſſorem mittere, 6, 15, 6. 2) mittere contra aliquem, immittere, 1, 53, 5. 33, 12, 6. *percuſſores* immittere, 32, 21, 11. 3) ἐπαποστ. τινὶ γράμματα, literas mittere ad aliquem, 31, 12, 14.

Ἐπάρκεια, ἡ, auxilium, ſubſidium, copiæ, *cujuslibet generis*; ἡ ἐπάρκεια καὶ βοήθεια, 1, 48, 5. ἡ τῶν χορηγιῶν ἐπάρκεια, commeatuum copia, 9, 4, 5. ἡ ἐξ ἐκείνων τῶν τόπων ἐπάρκεια, 5, 51, 10. *ubi pariter* commeatuum ſubvectio *intelligenda*. αἱ τῶν συμμάχων ἐπάρκειαι, ſociorum auxilia, 6, 52, 5. αἱ ἐκ τῆς χώρας αὐτῆς ἐπάρκειαι καὶ χορηγίαι, 6, 49, 7. *ubi* ἐπαρκ. *ad* hominum copiam & militum ſupplementa *referri poteſt*.

ἐπιλαβόμενοι τῆς Μακεδόνων ἐπαρκείας *correxi* 5, 6, 2. *n. cum mendoſe* ἐπαρχίας *darent libri; ſed* 1, 66, 6. *pro* ἐπαρκείας, *quod a Caſaub. erat invectum, ſuum Polybio reſtitui,* σιταρχίας, *quod in* ἐπαρχίας *corruperant librarii. Conf. Fragm. hiſt.* 3. *n.*

Ἐπαρκεῖν, opem ferre, ſuccurrere, providere, mederi; τῷ δεομένῳ, cui opus eſt, laboranti, 1, 51, 10. (*ubi idem valet ac* ἐπιβοηθεῖν *ibid.*) Πελοποννησίοις, 2, 49, 8. τοῖς κατὰ Πελοπόννησον πράγμασιν, 4, 22, 5. *n.* τοῖς προσηγγελμένοις, 4, 66, 2. Καρχηδονίοις ὑπισχνούμενος ἐπαρκεῖν εἰς τὰς κατὰ τὴν Ἰταλίαν πράξεις, 7, 4, 7.

Ἐπάρχειν, dominum eſſe regionis, imperio tenere; *cum genit.* 3, 22, 10. 3, 23, 4. 3, 24, 8 & 12. 22, 17, 10. 22, 27, 9.

Ἐπαρχία, ἡ, dominatio, ditio; τῶν Καρχηδονίων, 1, 15, 10. 1, 17, 5. 1, 38, 7. τῶν Ῥωμαίων, 2, 19, 2.

Ἔπαρχος, ὁ, præfectus; τῆς Σουσιανῆς, 5, 46, 7. *Sed pro* ἐπάρχοις, quod eſt 11, 27, 2. *n. utique* ἱππάρχοις *videtur legendum.*

Ἐπαύλιον, τὸ, villa, 4, 4, 1.

Ἔπαυλις, ἡ, ſtabulum; οὐκ ἀσφαλὲς λέοντι καὶ προβάτοις ὁμοῦ ποιεῖσθαι τὴν ἔπαυλιν, 5, 35, 13. τὴν ἔπαυλιν ποιεῖσθαι ἐπὶ τῇ τῶν ὑπεναντίων στρατοπεδείᾳ, in hoſtium caſtris pernoctare, 16, 15, 5. *Sic* ἐπὶ τοῦ χώματος, *Spicil. ex lib.* 39. *num.* 3. (*nempe i. q.* αὐλίζεσθαι, *quod vide.*)

Ἐπαύξησις, ἡ, τῶν πολιτῶν, 5, 88, 6. — „*Caſaub. accipit*, ad augendum numerum civium; *malim* ad augendam rem familiarem &c.“ *Ern. Vide noſtr. Adn. ad h. l.*

Ἐπαφιέναι, emittere adverſus, immittere alicui; τοὺς ἵππεῖς καὶ τοὺς εὐζώνους ἐπαφιέναι τοῖς

τοῖς ἱππεῦσι τῶν ὑπεναντίων, 11, 22, 8. ἐπαφῆκε τὰς τροφὰς κατὰ τῆς χώρας, emisit pabulatores per agros, 4, 73, 4. τοὺς εὐζώνους ἅπαντας ἐπαφῆκε, 10, 39, 3.

Ἐπαχθής, molestus, gravis, odiosus, μετὰ τῆς ἐπαχθεστάτης φαντασίας, cum intolerabili superbia, insolentia, 15, 25, 5.

Ἐπείγειν; *vide* κατεπείγειν, *quod verbum pro illo frequentat Polybius. Perperam* τῆς ἡμέρας ἐπειγομένης *dabant vulgo omnes, pro* ἐπιγενομένης, 2, 55, 4. *n.*

Ἐπειδὰν *particula, cum indicativo constructa*, 13, 7, 8. *n. Eadem in* ἔπειτα *mutanda videtur*, 1, 47, 2. *n.*

Ἐπείδειν, *vide* ἐπιδεῖν.

(Ἐπειχῆ *vel* ἐπ' εἰχῆ *μένων legendum suspicatus erat Reiskius* 2, 66, 1. *n. pro* ἐπικειμένων *quod mendose habent mssti.*)

Ἐπεῖναι; 1) inesse, adesse; χώρας ἐπῆν αὐτῷ διαφέρουσα, 4, 77, 3. 2) præter alios, insuper adesse; ἐπὶ ταῖς δύο μυριάσιν ἐπῆσαν ἔτι τρεῖς χιλιάδες, 2. 24, 14. 3) post esse; *sic quidem codex Urb. sed solus ille*, τοῖς ἐπεσομένοις, 8, 23, 10. *pro* τοῖς ἐσομένοις. *At quam frequens est vox* οἱ ἐπιγενόμενοι, *tam insolens illa* οἱ ἐπεσόμενοι.

Ἐπεισάγειν, μηχανὴν, fraudem adhibere, artificio, invento uti, 29, 10, 1. 32, 21, 11. introducere; τρίτον ἡ τύχη δρᾶμα ἐπεισήγαγε, 24, 8, 12. *Cf.* παρεισάγειν.

Ἐπείσακτος; ἐπείσακτα ἀκροάματα, cantores in conviviis aliunde adsciti, 4, 20, 10.

Ἐπεισόδιον; τὰ ἐπεισόδια τῆς τύχης, 2, 35, 5. *n.* — „lusus fortunæ, *pro* ἐπίσον διὰ τῆς τύχης, *rectissime Casaub. expressit in versione, quod præclare illustrat Cl. Reiskius.“ Ern.* — *cf.* ἐπεισάγειν.

Ἐπεισπίπτειν εἰς πόλιν, irrumpere in urbem, 5, 96, 8.

Ἐπεκδιδάσκειν, ὁ ἐπεκδιδάσκων λόγος, (*idem qui* ἐνιμετρῶν) in quo historicus usum narrandarum rerum docet, 15, 35, 7.

Ἐπέκεινα, ultra, trans, *cum genit.* 3, 22, 5. 3, 23, 2.

Ἐπελπίζειν; ἐπελπίζοντας αὐτοὺς, *cod. Flor. pro simpl.* ἐλπίζοντας, 4, 35, 6. *n.*

Ἐπεμβαίνειν τινὶ, insultare alicui; βαρέως αὐτοῖς ἔδοξεν ἐπεμβαίνειν ἡ τύχη, 20, 7, 2. *Conf.* συνεπεμβαίνειν.

Ἐπεξέρχεσθαι, urbe egredi ad persequendum hostem, 2, 34, 12.

Ἐπεξιέναι, egredi adversus hostes; οὐδενὸς ἐπεξιόντος, 3, 89, 1. 4, 63, 11. 5, 14, 2. (Ἐπερείσασθαι τὴν ὀργὴν *temere & invitis msstis editum erat inde a Casaub.* 15, 32, 6. *pro* ἀπερεισ.)

Ἐπέρχεσθαι, ἐπὶ τὴν σύγκλητον, ἐπὶ τὴν βουλὴν, adire senatum, 2, 7, 3. 27, 4, 4. 33, 16, 12. ἐπέρχεσθαί τινι, supervenire, venire post aliquem, 16, 35, 2. τῆς ἡμέρας ἐπελθούσης, cum advenit, cum adest dicta dies, 6, 19, 6.

Ἐπε-

Ἕπεσθαι, τοῖς στίβοις, ſequi alicujus veſtigia, 3, 53, 10.

Ἑπέτειος; τὰ κατὰ τὰς ἀρχὰς ἐπέτεια ἐστὶ, magiſtratus *apud Romanos* annui ſunt, 6, 46, 4. οἱ ἐπέτειοι καρποὶ, 3, 107, 1. 6, 49, 8.

Ἔπέχειν, 1) inhibere, & inhibere ſe, tacere. οὐδὲν ἐπέχει, nil prohibet, nil impedit, 9, 1, 6. ἐπισχεῖν τὴν παρουσίαν, inhibere, differre adventum, 4, 23, 1. βραχὺν ἐπισχὼν χρόνον, poſtquam per breve tempus ſe continuit, brevi tempore intermiſſo, 2, 36, 4. Sic ἐπεῖχε, 5, 41, 5. n. *eſt* aliquantiſper ſe continuit, exſpectavit; *non, ut Caſaubonus vertit*, omnia obſervabat. τούτου δ' ἐπισχόντος, illo tacente, 7, 11, 3. τὸ πρῶτον ἐπέσχε, vocem continuit, tacuit, 9, 32, 1. τοιαῦτα διαλεχθεὶς ἐπέσχε, finem dicendi fecit, 10, 34, 11.

2) obtinere, occupare; τὸν πρὸς τὴν μεσημβρίαν τόπον ἐπέχουσι, plagam meridionalem obtinent *illæ regiones*, verſus meridiem ſitæ ſunt, 3, 37, 6. τὸν ἐξ ἀρχῆς τόπον ἐπέχοντες, primam ſuam ſtationem tenentes, 15, 12, 7. τῶν ἐτησίων ἐπεχόντων, dum eteſiæ obtinent, locum habent, durant, 5, 5, 6. (*i. q.* στάσιν ἐχόντων, *ibid. vs.* 3.) εὐχαὶ καὶ θυσίαι καὶ θεῶν ἱκετηρίαι ἐπεῖχον τὴν πόλιν, tenebant, occupabant urbem, per totam urbem obtinebant, 3, 112, 8. ἑκάστου τῶν ἀνδρῶν ἓξ πόδας ἐπέχοντος, (nam *ſic omnino legendum, pro vulgato* ἀπέχοντες) quandoquidem miles unusquisque ſpatium occupat ſex pedum, 12, 19, 7. n.

3) intentum eſſe; *cum dat.* ἐπεῖχε τῇ διαβάσει, 3, 43, 2. τῷ πολέμῳ, 10, 41, 8. τοῖς πράγμασιν, 18, 28, 11. *Id alias eſt* προσέχειν, *veluti* 2, 50, 1. *&c.*

ἐτέχεσθαι; ἐτείχετο (*vel ex ſcriptura cod. Bav.* ἐπίσχετο) ἡ σύγκλητος κατὰ τοὺς Ἀθηναίους, erga Athenienſes continuit ſe, non nimis promtum ſe illis oſtendit, nec certi quidquam eis reſpondit, e quo voluntas ejus in illos pateret, 30, 17, 17. n.

Ἔπηλυς, ὁ; ἐπήλυδες στρατιῶται, advenæ, extranei, peregrini milites, 2, 55, 9.

Ἐπὶ *præpoſitio; perperam ſubinde pro* ἔτι *poſita a librariis; vide infra in* ἔτι.

1) *cum Genitivo conſtructa præpoſ.* ἐπὶ, *ſignificat*

1) in, *de tempore & de occaſione quo aliquid fit, & ſimil.* ἐπὶ τοῦ παρόντος, in præſentia, 2, 16, 14. 3, 64, 3. ἐπὶ γήρως, in ſenectute, 18, 38, 8. ἐπ' αὐτῶν τῶν καιρῶν διεχθήσεται, 1, 15, 12. ἐπ' αὐτοῦ τοῦ κινδύνου, 3, 65, 6. ἐπ' αὐτῶν τῶν ἔργων, 6, 7, 3. ἐπ' αὐτῶν τῶν πράξεων, 10, 5, 10. ἦν συνιδεῖν ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας, 1, 84, 6. ἐπὶ τῶν ἀλλοτρίων συμπτωμάτων ἀναργῶς θεασάμενοι τὸ συμβαῖνον, 3, 63, 2. (*cf. mox num.* 3.)

ἐπ'

ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας, 1, 21, 3. (*cf. infra num.* 8.) 1, 84, 6. *Ex quibus corrigenda menda* 2, 24, 1. *Ἐφ pro ἵνα δὲ συμφανὲς ὑπ' αὐτῶν γένηται τῶν ἔργων, legendum ἐπ' αὐτῶν τῶν ἔργων, præſertim cum Ἐφ alias ſæpe ὑπ' Ἐφ ἐπ' perperam inter ſe commutata videamus. cf.* 1, 86, 3. *n.*

2) in, *de loco, & ſtatu quocumque, ſive corporis ſive animi; ἐπὶ τῆς γῆς*, terrâ, in continente, 1, 37, 8. *&c. cui opponitur κατὰ θάλατταν, ibid. vs.* 7. *ἐπὶ τῶν αὐτῶν, ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων μένειν*, 1, 18, 6. 1, 19, 6. *ἔμενε ἐπὶ τούτων τῶν τόπων*, 21, 8, 13. 4, 72, 5. *ἐφ' οὗ τόπου*, quo loco, 4, 39, 6. 4, 73, 8. *κεῖται ἐπὶ τῆς Ἀσίας*, 4, 39, 6. *αἱ ἐπὶ τῆς Ἀσίας πόλεις*, 18, 34, 1. *αἱ ἐπὶ Θρᾴκης πόλεις*, 9, 28, 3. 23, 4, 4. 23, 6, 1. *μεταλλάξαντος τοῦ βίου ἐπὶ Θρᾴκης*, mortuo in Thracia, 5, 74, 4. *ἐπὶ τῆς ὑπαρχούσης ἡλίσθη παραμβολῆς*, 5, 86, 1. (*conf. ſupra in ἔπαυλις.*) *ἐπὶ τῆς οἰκίας*, domi, 14, 7, 1. *τὰ κατὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἐπὶ τούτων ἦν*, 31, 27, 4. in hoc rerum ſtatu, *pro quo alias ἐν τούτοις dicit. ἔμενεν ἐπὶ τῆς ὀργῆς*, in ira perſeveravit, 3, 9, 7. *ἐφ' ὧν ὁρμῶν αὐτὸς ἦν*, *ibid.* *Ἐφ* 2, 50, 10. *ὑπάρχειν ἐπὶ γνώμης τινός*, in aliqua eſſe ſententia, 5, 26, 6. 22, 19, 3. 27, 13, 10. *οὐκ ἔμενον ἐπὶ τῶν ἐξ ἀρχῆς λογισμῶν*, 1, 20, 1. *ἐφ' ἡγεμονίας τετάχθαι*, in magiſtratu militari conſtitutum eſſe, præfecturam aliquam gerere, 2, 67, 5. (*conf. infra*, num. 6.) *Pro ἐφ' ἑκατέρων τῶν κεράτων*, 10, 21, 5. *quod eſt* in utroque cornu, *ſcribendum puto ἐφ' ἑκάτερον τῶν κεράτων, ut dixi ſupra in ἑκάτερος.*

3) in re *quacumque; ἐπὶ γὰρ τῶν ἑλκῶν*, nam in ulceribus, 1, 81, 6. *καθάπερ ἐπὶ τῶν ὑδροπικῶν*, 13, 2, 6. *τῆς τύχης ἐπὶ τῶν ἐκείνους συμβαινόντων ἐνδεικνυμένης τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν*, 2, 4, 3. (*Quo Ἐφ referri poteſt illud*, 3, 63, 2. *quod ſupra num.* 1. *poſuimus.*) *Eodem pertinet ἐφ' οὕτω μικρᾶς αἰτίας*, in tam levi culpa, propter tam levem cauſſam, 4, 24, 7. *n. ſi vera ea lectio, quam præferunt probatiſſimi libri, pro vulgato μικραῖς αἰτίαις. (conf. tamen* 4, 76, 5.) *συναγωγὰς ποιεῖσθαι ἐπὶ τῶν ὅπλων*, convocare milites in armis, 5, 64, 4. *pro quo eſt alias ἐν τοῖς ὅπλοις, ut* 9, 6, 6. *Ἐφ* 11, 27, 2. *ἐφ' ἑκατέρων τούτων ἠττῶντο*, 1, 36, 3. *n. quæ ſi vera ſcriptura, nec ὑφ' ἑκατέρων legendum, idem fere ſonabit ac ἐν ἑκατέροις. (Vſum iſtum præpoſitionis ἐπὶ ſpectans Caſaubonus*, 3, 7, 7. *ἐπὶ ταυτὸς, id eſt*, in omni re, *ex conject. ediderat, pro ἔτι ταυτὸς, quod erat in ſuperioribus edidit. pro quo tamen ex msstis ἐστὶ fuit reſtituendum.)*

4) ad,

4) ad, apud, juxta *locum*; ἐφ' ὧν ἑκατέρων (τῶν πόλεων) στρατοπεδεύσαντες, ad quas urbes quum caſtra poſuiſſent, 1, 73, 6. (*quod eſt alias* πρὸς τῇ πόλει, *&* ἐπὶ τῇ πόλει.) αἱ ἐφ' Ἑλλησπόντου πόλεις, urbes ad Helleſpontum ſitæ, 18, 27, 8. *ſic probati codices* 5, 111, 7. *n. ubi vulgo* ἐφ' Ἑλλησπόντῳ, *non minus recte.* ἐπὶ τῆς θαλάττης ἔστησαν, ad mare ſtabant, 1, 44, 4. τοὺς ὅρκους διδόναι ἐπὶ τῶν σφαγίων, 4, 77, 1. ἐπὶ τῶν ἐμπύρων, 16, 31, 7. *De illo uſu, quo ſignificat* apud arbitrum, *vel* coram judice, *vide infra, num.* 7.

5) ad *locum*, verſus *locum*; ἔπλεον ἐπὶ τῆς Ἀπολλωνίας, 2, 11, 6. ἐπὶ τῆς Κερκύρας, 2, 11, 2. 2, 9, 9. *n.* τοὺς Μακεδόνας ἐπ' οἴκου διαφῆκε, domum dimiſit, 2, 54, 14. προῆγε τὴν ἐφ' Ἡραίας. *ſcil.* ὁδὸν, progreſſus eſt via quæ Heræam ducit, 2, 54, 12. 4, 77, 5. *n. Adde* 1, 55, 10. *n.* 4, 16, 8. 9, 17, 1. *n.* 29, 11, 9. 32, 25, 10. 33, 10, 8. *&c. In qua conſtructione amat hæc præpoſitio ante ſe poſitam particulam* ὡς; *ut* ὡς ἐπ' οἴκου, 4, 16, 9. ὡς ἐπὶ τῆς Λιβύης, 1, 36, 10. (*pro quo eſt* ὡς ἐπὶ τὴν Λιβύην, 1, 29, 2.) ὡς ἐπὶ Σικελίας, 1, 41, 3. *Adde* 2, 5, 8. 2, 23, 4 *ſq.* 4, 24, 9. *n.* (*ubi alii* ὡς ἐπὶ Κορίνθου, *alii* Κόρινθον.) 5, 59, 1. *&c.*

6) ſuper, *nempe ubi agitur de eo qui* conſtiturus *eſt* ſuper re, *qui* rei, negotio, urbi &c. præfectus *eſt.* οἱ ἐπὶ τῶν θηρίων, præfecti elephantorum, 1, 34, 1. *in qua dictione, & aliis huic ſimilibus, intelligitur participium* τεταγμένος, *quod expreſſum habes* 5, 96, 4. 22, 25, 2. (*cf.* 2, 67, 5.) *aut* καθεσταμένος, (*qua ratione habes* Φάϋλλον ἐπὶ πάντων καταστήσας, 5, 72, 8.) *aut* ὄντες, *ut* ἐκέλευσε τοὺς ἐπὶ τούτων ὄντας, 20, 11, 6. ἐφ' ὧν ἐπέστησε τὸν ἀδελφόν, quibus præfecit fratrem, 2, 65, 9. *Sic nude* ἐφ' ὧν Δημήτριος, *ſcil.* ἐπεσταμένος ἦν, 2, 65, 4. *n.* ἡγεμόνα ἐπὶ πάσης κατέλιπε τῆς χώρας Ἄννωνα, 3, 35, 4. *& nude,* ἐπὶ μὲν τούτων ἀπέλιπε Νίκαρχον, 5, 71, 11. *Sic* Λεόντιος ἀπελέλειπτο ἐπὶ τῶν πελταστῶν, Μεγαλέας δ' ἐπὶ τοῦ γραμματείου, Ταυρίων δ' ἐπὶ τῶν κατὰ Πελοπόννησον, 4, 87, 8. *Conf.* 4, 80, 15. *n.* τοὺς πρώτους ἄνδρας ἐπὶ τοῦ πολιτεύματος, 3, 8, 3. *intelligere poteris* principes viros qui reipublicæ præerant, *ſed & ſimpliciter*, qui erant in republica.

7) ſub, per, *vel* coram; *nempe de eo* quo moderante vel adminiſtrante res quædam geſta eſt. *Scilicet quemadmodum v. c.* ἐπ' Ἀλεξάνδρου, ἐπὶ Φιλίππου *græce dicunt, pro* ſub rege Alexandro, ſub Philippo, regnante Alexandro, regnante Philippo; *ſic* ἡ ἐπὶ Ἀντιαλκίδου γενομένη εἰρήνη, 4, 27,

27, 5. 6, 49, 5. *αἱ ἐπ' Ἀσδρούβου γενόμεναι ὁμολογίαι*, 3, 15, 5. *αἱ ἐπὶ Λουτατίου, ἐπ' Ἀσδρούβου γενόμεναι συνθῆκαι*, 3, 21, 2. 3, 30, 3. *est* pax per Antalcidam, sub Antalcida, *id est*, legato & administrante Antalcida facta, fœdus factum imperatore & res administrante Lutatio, Asdrubale. *Cf. Adnot. ad* 1, 6, 1. *Sic, qui judicium vel arbitrium exercet, ἐπὶ τούτου*, coram hoc, *vel si mavis*, apud hunc, *disceptari & judicari res dicitur; ut, λόγον ὑπέχειν ἐπὶ Ῥωμαίων*, 18, 35, 3. *οὐκ ἐπὶ Ῥωμαίων, ἀλλ' ἐπὶ Ῥοδίων ὑμῖν εὐδοκῶ διαιρεθῆναι περὶ τῶν ἀντιλεγομένων, ibid. vs.* 4. *Pro quo alias & ἐν cum dativo casu usurpatum supra vidimus in ἐν, num.* 3.

8) *Cum variis nominibus juncta præpositio, adverbialem vim eis addit; velut ἐπὶ κεφαλαίου*, generatim, summatim, 1, 65, 5. *Sic ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας*, 1, 21, 3. *est* re ipsa, *& verti poterit* serio *&c. Cum nominibus numeralibus juncta, facit distributiva, bini, trini, quaterni; vide Adn. ad* 1, 26, 13. *Sic ἐπὶ δύο*, 1, 22, 9. *est* bini, *ubi indeclinabile δύο in genitivo intelligendum, pro δυοῖν.*

9) *ἐπὶ Μοχυρίνου quid sit* 31, 26, 13, *non liquet; vide Adn. ἐφ' ἑκατέρων*, 2, 29, 3. *in ἐφ' ἑκατ. mutavi, ad quam emendationem firmandam conf.* 3, 97, 7. 4, 9, 3. 4, 84, 4. *Sic pro ἐφ' οὕτω μικρᾶς αἰτίας*, 4, 24, 7. *n. fortasse ἀφ' legendum.* (*cf. supra, num.* 3.) *De prapositionum ἐπὶ & ὑπὸ confusione dixi ad num.* 1. *& num.* 3. *ad* 1, 36, 3.

II) *ἐπὶ præpositio, cum Dativo constructa;*

1) ad, *vel* in, *eadem fere notione qua vulgo accipitur cum accusativo constructa; ἐπὶ τούτῳ φερομένων καὶ τῶν Ῥωμαίων, ex codicum scriptura*, in eamdem partem inclinantibus etiam Romanis, 1, 19, 7. *n. ἐπ' αὐτῷ τούτῳ ταχθέντες*, ad hoc ipsum constituti, 1, 45, 11. *ὥρμηκαν ἐπὶ τῷ ζητεῖν, quod ex mss. restitui debuerat*, 15, 32, 11. *n. ἐπὶ τούτοις τοῖς τόποις ποιησόμενοι τὴν ἔξοδον*, in ea loca, 3, 75, 6. *ἐπὶ στρατηγίᾳ αἱρεῖσθαι*, ad præturam nominare, 38, 5, 7. *n. ἐπ' ἀγαθῷ πᾶσι γενόμενος*, quum omnibus fuisset in bonum, bono, *i. e.* quum bene consuluisset omnibus, 6, 2, 15.

2) ad, apud, prope, ante; (*eadem notione, qua & cum genit. constructam supra vidimus, num.* 4.) *κατεστρατοπέδευσαν ἐπὶ τῷ Τύνητι*, 1, 67, 13. *n. καταλαβέσθαι τὸν ἐπὶ Τύνητι χάραξα*, ad Tunetem, 14, 10, 3. *ὁ ἐπὶ τῷ Γερουνίῳ χάραξ*, 3, 102, 10. *i. q. περὶ τὸ Γερούνιον, ibid. vs.* 6. *cf. vs.* 9. *παμμένης (τῆς Σελευκείας) ἐπὶ θαλάττῃ*, ad mare, 5, 59, 4. *ἐφ'*

Ἐλλησπόντῳ, 5, 111, 7. *n.* διὰ τῶν ἐπὶ ταῖς Κεγχρεαῖς πεπραγμένων, 2, 60, 8. *ſi vera lectio, erit* propter ea quæ ad Cenchreas, apud Cenchreas, ab eo patrata ſunt. *Huc porro refer illud* ἐΦ' οἷς γενομένων λόγων πλειόνων, apud quos, *vel* coram quibus, 24, 4, 8. *n. (conf. ſupra, cum genit. ſub num.* 7.) *Et* ἐπὶ πήρυκι ἢ (*vel* καὶ) γραμματεῖ, 3, 22, 8. *n. Sic & cum dativo reperitur, pro genitivo, ubi notat* in re; *veluti* μένειν ἐπὶ τοῖς ἐξ ἀρχῆς διομολογουμένοις, 31, 27, 1. (*Conf. in* ἐπὶ *cum genit. num.* 2.)

3) propter, cauſſa; *de cauſſa objectiva;* ἡ ἐπ' ἀρετῇ δόξα, gloria virtutis cauſſa, gloria virtutis, 2, 17, 2. ἡ ἐπ' ἀρετῇ Φήμη, 6, 52, 11. ἡ ἐπ' ἀσεβείᾳ δόξα, 15, 22, 3. ἡ ἐπ' ἀγαθῷ μνήμη, 2, 61, 6. (*conf.* ἀγαθός.) ἐπὶ ταῖς τυχούσαις αἰτίαις, leviſſimis de cauſſis, 4, 76, 5. *conf.* 4, 24, 7. *n. Et de cauſſa finali, ſive conſilio;* ἐπὶ πολέμῳ διαβαίνειν τὸν Ἴβηρα, belli inferendi cauſſa, bellandi conſilio, 2, 13, 7. ἐπ' ἐξανδραποδισμῷ πόλεμον ἐκΦέρειν τινί, 6, 49, 1. 11, 6, 2. ἐπὶ διαλύσει πάντων τῶν δυναστῶν, 21, 9, 2. *Huc & referre poſſis illud, quod paulo ante poſui,* ἐπ' ἀγαθῷ μνήμη, commemoratio honoris cauſſa, laudandi conſilio, *& ſimilia; ſic* πολλὰ αἰτιῶν περὶ Ῥωμαίων ἐπ' ἀγαθῷ, multa de Romanis verba faciens in honorem, laudandi conſilio, 27, 6, 13. *Eodem referre licebit dictiones ſimiles huic,* μονομαχίας ἐπὶ τῷ πατρὶ ποιεῖν, ludos edere in patris honorem, 32, 14, 5.

4) poſt; ἐΦ' οἷς, poſt quæ, 1, 80, 1. *n. &c. Conf. ſupra in* ἐπανιστάναι, *num.* 1.

5) *de* conditione. ἐπὶ τοῖσδε Φιλίαν εἶναι, his conditionibus, 3, 22, 4. 7, 4, 1. *&c.* ἐΦ' ᾧ, hac conditione ut; *ſeq. indicativo;* 1, 59, 7. *& ſeq. infin.* 1, 16, 9. 1, 72, 5. 7, 4, 2. ἐΦ' ᾧ μόνον ὑμᾶς κακῶς ποιεῖν, dummodo vobis male faceret, 9, 28, 7.

6) *de tempore,* in, per; ἐπὶ ἐνιαυτὸν καὶ τρισὶν ἡμέραις, in duo vel tres dies, 3, 51, 12. *n.* προπορευομένων δ' αὐτῶν ἐπὶ δύο ἡμέρας, 3, 52, 8. *Sic rurſus* 4, 70, 2. *codex Aug. & Pariſ. A. ubi alii (quemadmodum & 3, 51, 12.)* ἡμέρας *in accuſ. habent; qua de uſitatiore conſtructione vide mox, in* ἐπὶ *cum Accuſ. num.* 2. *Invenitur tamen eadem conſtructio cum dativo caſu apud alios pariter ſcriptores, velut apud Plutarch. in Pericl. c.* 28. ἐΦ' ἡμέρας δέκα.

7) *detrahere* de *ſumma;* προσιλήΦθω ἐπὶ τούτοις τὸ τοῦ κόλπου βάθος δισχιλίων σταδίων, deducantur, ſumantur de his tribus millibus ſtadiis) duo millia pro profunditate ſinus; (*quemadmodum gallice dicimus, prélever ſur une ſomme,*) 34, 6, 7. *n.*

III)

III) ἐπὶ *praepositio, cum Accusativo constructa;*

1) ad *aliquid consequendum;* τοὺς ἐπὶ τὰ χρήματα παρόντας, qui ad accipiendas pecunias venerant, 29, 3, 7. πάντας ἐπὶ τὸ παραπλήσιον ἥξειν, omnes ad idem impetrandum venturos, 10, 34, 8.

2) in, per, *de tempore;* (*conf. paulo ante, cum Dativo, num.* 6.) προσβολὰς ἐνεργοὺς ποιησάμενος ἐπὶ δύο ἡμέρας, per biduum, 4, 63, 8. ποιησάμενος τὴν πορείαν ἐπὶ δύο ἡμέρας, 8, 15, 2. προσαναπαύσας τὴν δύναμιν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, 4, 73, 9. ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας τὰς πρώτας οὐδὲν ἐδύνατο· προβιβάζειν τῶν ἔργων, 5, 100, 1. ἐπὶ δύο, ἐπὶ τρεῖς ἐνιαυτούς, 1, 39, 12. 1, 56, 11. ἐπὶ πολὺν χρόνον διαγωνιστάμενος, 1, 11, 14. ἐπὶ πολὺν χρόνον γενομένης τῆς μάχης, 1, 19, 9. *Adde num.* 3. *Nescio vero an* ἔτι post *nonnumquam significet, ut* ἐφ' ᾧ *idem valeat ac* ἐφ' ᾧ, post quem. *Vide supra in* ἐπανιστάναι *num.* 1. *et in* ἐπιβάλλειν *num.* 4.

3) *de spatio;* ἐπὶ τρία ἡμιστάδια, per stadium unum cum dimidio, 3, 54, 7. ἔστι τὸ μῆκος ἐφ' ἑκατὸν στάδια, ad centum stadia, 4, 39, 4 *et* 6. 4, 41, 1. 4, 63, 6. *et similia alia.* ἐπὶ πολύ, *et una voce* ἐπιπολύ, multum, *tum de tempore, tum de spatio, et omnis generis quantitate, frequenter occurrit: sic et* ἐπὶ πλέον; *de quibus vide in* πολύ. *Contra* ἐπὶ βραχύ, parumper, leviter, 2, 37, 5. 5, 26, 5. *et saepe alias.*

Sed ἐπὶ *cum accus. de Loco usurpatum, significat etiam* in loco, *in hujusmodi dictionibus,* ἐπὶ τάδε, in hac parte, ab hac parte, *i. e.* cis, 3, 34, 4. 3, 35, 4. 3, 97, 5. 4, 48, 3 *et* 7. ἐπὶ θάτερα, in altera parte, ab altera parte, 4, 44, 5. *n. &c.*

4) *in Tacticis;* ἐπέβαλον τούτοις ἐπὶ μίαν ναῦν ἐν μετώπῳ τὸ τρίτον στρατόπεδον, 1, 26, 13. *n. ubi* ἐπὶ μίαν ναῦν *est* aliam juxta aliam in fronte, una *serie. Plura ejusdem dictionis exempla in Adnot. ad eundem locum collecta dedimus.*

5) *Notemus insuper alios nonnullos varii generis usus; veluti,* διακινδυνεύειν πρὸς τοὺς ἐπὶ τὸν λόφον, *pro* ἐπὶ τοῦ λόφου, 3, 19, 4. *n. qui locus non solicitandus videtur; cum quo conferri potest ille,* συνεῖχε τὸ πλεῖστον μέρος τῆς δυνάμεως ἐπ' αὐτὸν *vel* ἐφ' ἑαυτὸν, *pro* ἐφ' ἑαυτοῦ, 3, 101, 8. ἐφ' αὑτοὺς ἄγειν τὰς χεῖρας, manus adducere, 1, 21, 2. διέδωκε τοὺς αἰχμαλώτους εἰς φυλακὴν ἐπὶ τὰ τάγματα, distribuit captivos per manipulos, 3, 85, 3. *sic* μερίσας αὐτοὺς ἐφ' ἑκάτερον κέρας, 11, 22, 10. ἐπ' ἴσον, pariter, aequabiliter, 2, 30, 7. *n.* ἐφ' ὅσον, ἐπὶ τοσοῦτον, quantum, tantum, 4, 41, 4. 30, 14, 8.

&c. ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε, 3, 103, 3. *&c.* ἐπ' ἀσπίδα, ad ſiniſtram; ἐπὶ δόρυ, ad dextram; *vide* ἀσπὶς *&* δόρυ.

5) *In illis dictionibus,* ἐπὶ τὴν ὡραίαν, 3, 41, 2. *n.* ἐπὶ τὴν ἑωθινὴν, 3, 83, 7. *n.* ἐπὶ δείλην ὀψίαν, 10, 8, 7. *n. ſi vera in his locis codicum ſcriptura, valebit* ἐπὶ ſub, verſus; *ſed nos ubique* ὑπὸ *corrigendum duximus: quæ propoſitiones & alias ſæpe inter ſe permutantur. conf. Adnot. ad* 1, 36, 3. 3, 50, 5. *n.* 8, 17, 9. *n. quibus adde* 2, 24, 1. *quo de loco ſupra dixi in* ἐπὶ *cum genit. num.* 1.

Ἐπιβάθρα, ἡ, aditus, 16, 29, 2. αἱ ἐπιβάθραι, 3, 24, 14. 16, 29, 1.

Ἐπιβαίνειν, 1) *abſol.* ἐπέβαινον, perrexerunt, ulterius progreſſi ſunt, 1, 68, 8. *n.* 2) *varie conſtructum; cum genit.* τῆς χώρας, ingredi regionem, 1, 75, 6. 3, 20, 2. 4, 7, 5. 4, 15, 3. *quibus locis omnibus agitur de* hoſtili invaſione *cum exercitu. Hinc quum* 26, 6, 4. *mendoſe, ut putavi, legeretur* Γαλατίας μὴ ἐπιβαίνειν, *non dubitavi* Γαλατίαν *corrigere; quippe ſatis notum, quam frequenter terminationes* ας *&* αν *inter ſe permutatæ ſint a librariis.* ἐπιβαίνειν τοῦ τείχους *eſt* murum conſcendere, 4, 71, 11. 9, 8, 12. *Cum Dativo caſu,* ἐπιβαίνειν τῇ γῇ, *pariter eſt* invadere, hoſtiliter ingredi, 1, 5, 2. *Sed* ἐπὶ τὴν χώραν τινὸς ἐπιβαίνειν, in locum alicujus ſuccedere, 4, 45, 3. 4, 71, 10.

In Præter. ἐπιβεβηκέναι ἐπὶ τόπου, *eſt* inſiſtere loco, 8, 6, 8.

Ἐπιβάλλειν, 1) *vulgatiſſima notione,* injicere, imponere; ἐπιβάλλειν χοῦν, 3, 46, 6. τὰς χεῖρας ἐπιβ. τινὶ, 3, 2, 8. 3, 5, 5. 18, 34, 8. *Et in Medio;* τὰς ἰδίας σφραγῖδας ἐπιβάλλεσθαι τῷ ἐγγράπτῳ, ſigilla ſua ſcripto adponere, imponere, imprimere, 24, 4, 10. *n. Sed quod ibidem mox ſequitur vs.* 15. ἐπεβάλοντο τῇ σφραγίδι, *in mendo cubare utique videtur. cf. Adn.*

2) locare aliquem poſt alium; ἐπέβαλον τούτοις τὸ τρίτον στρατόπεδον, 1, 26, 13 *&* 15. *ubi idem valet ac* ἐπιτάττειν *&* ἐφιστάναι, *vs.* 12. *Conf. Adn. ad* 11, 22, 10.

3) *Neutraliter, vel intranſitive;* ſuccedere alteri, ſequi alterum; τούτοις τὸ τῶν συμμάχων δεξιὸν ἐπιβάλλει κέρας, his ſuccedit, 6, 39, 4. *i. q.* ἕπεται *&* ἀκολουθεῖ *ibid.* ἀεὶ τῶν ἐξῆς ἐπιβαλόντων καὶ ἀπομένων, 11, 23, 2.

4) ſuccedere alteri in dicendo, verba facere poſt alterum, vices dicendi ſibi ſumere; ἐφ' ὃν Αὐτάριτος ὁ Γαλάτης ἐπιβαλὼν ἔφη, quem excipiens Autaritus Gallus, inquit, 1, 80, 1. *n.* (*ubi* ἐφ' ὃν, *licet non ſatis plana ſit dictio-*

dictionis aut conſtructionis ratio, reſtitui Polybio ex communi veterum codicum conſenſu debuerat, præſertim quoniam ſimillima ratione 28, 4, 4. *legitur,* ἐφ' ὃν Γάϊος πάλιν ἐπαναστὰς; *conf. ſupra in* ἐπανιστάναι, *num.* 1.) *Rurſus,* γενομένης παρὰ τὴν συνουσίαν ἀνάμιξ τοῦ βασιλέως, ἐπιβαλὼν ὁ πρεσβευτὴς τοῖς τινας διετίθετο λόγους, ſermonem excipiens, ſubjiciens; ad ea, quæ dixerant alii, ſuum ſermonem adjiciens, 23, 1, 8. *n. ubi in Adnot. contra noſtram voluntatem* ὑποβαλὼν *poſuit typotheta, pro* ἐπιβαλών.

5) *Quemadmodum latine* ſuccedere *interdum pro* progredi, pergere, *accipitur, ſic & græcum* ἐπιβάλλειν, 11, 22, 10. *abſolute poſitum,* progredi, proficiſci, ſuccedere, *ſcil.* in hoſtem, *ſignificare videtur. vide ibi Adnot. Sic ſane perſpicue,* 12, 10, 2. αὐτὸς ἐπιβαλὼν εἰς τοὺς Λοκρούς, *eſt,* ipſe Locros profectus, *aut certe,* cum Locros veniſſet. *Et amat hoc verbum Polybius iſta notione, varia ratione conſtructum; veluti cum dativo;* τεταρταῖος ἐπέβαλε τοῖς λόφοις, quarto die colles eſt adſecutus, ad colles acceſſit, pervenit, 5, 18, 3. *& ſic rurſus ibid. vs.* 10. *&* 18, 2, 5. *n. ubi pro* ὑπερβάλλειν, *quod perperam dabant libri, idem verbum* ἐπιβάλλειν *reſtituimus Polybio. Porro cum* ἐπὶ *prapoſitione;* τῆς πρωτοπορείας ἐπιβαλούσης ἐπὶ τὴν ὑπερβολήν, poſtquam primum agmen ad ſummitatem acceſſit, pervenit, 4, 69, 1. σπεύδων ἄφνω καὶ παραδόξως ἐπὶ τὸν τόπον ἐπιβαλεῖν, cupiens ſubito & inopinato Thermum pervenire, 5, 6, 6. συντάξας ἐπὶ τοὺς ἄκρους ἐπιβαλεῖν τῶν βουνῶν, 18, 3, 9. *Adde* 16, 16, 3 *& ſq. n. ubi* ἐπέβαλε *utique corrigendum pro vulgato* ἐπεβάλετο. *Et rurſus cum præpoſ. εἰς; ut* 12, 10, 2. *ſic* 5, 13, 3. ἐπέβαλον εὐθέως εἰς τὸ Θέρμον, ſtatim illi Thermum advenerunt; *&* 2, 14, 17. ἐφ' οὓς Ἀννίβας ἐπέβαλεν εἰς Ἰταλίαν, contra quos Hannibal in Italiam eſt profectus, *vel* in Italiam venit. *Quem locum reſpiciens Ernſtius,* ἐπέβαλεν εἰς Ἰταλίαν, invaſit Italiam *interpretatus eſt, aitque:* „*Reiskius vult* ἐπέβαλεν, [*ſcil.* ἑαυτὸν] deſcendit; *eleganter: ſimplicius eſt* ἐνέβαλεν, *quo & alibi uſus eſt cum multis aliis.*“ — *At nil prorſus cauſſæ erat, cur ſuſpectum eſſet verbum familiare noſtro ſcriptori. Rurſus abſolute,* ἅμα τῷ τὸν ἥλιον ἐπιβάλλειν, ſimul cum accedente, cum adveniente, *i. e.* cum oriente ſole, 4, 78, 7. *De univerſo iſto uſu hujus verbi,* adveniendi *notione, confer quæ monuimus in Adnot. ad* 3, 38, 4.

6) τοῦτο ἐπιβάλλει αὐτῷ, hoc ad illum pertinet, ei incumbit,

bit, illius res eſt; τῆς ταφρείας δύο ἐπιβάλλουσι πλευραὶ τοῖς συμμάχοις, 6, 34, 1. πᾶσι μᾶλλον ἐπιβάλλει τοῦτο ποιεῖν, ἢ Ῥωμαίοις, aliis omnibus potius hoc convenit, 18, 24, 1. τῶν γροσφομάχων τοὺς ἐπιβάλλοντας κατὰ τὸ πλῆθος, ἴσους ἐπὶ πάντα τὰ μέρη διένειμαν, velitum convenientem, competentem cuique manipulo numerum, pro ratione numeri totius qui in legione adeſt, æqualiter per manipulos diſtribuunt, 6, 24, 4. n. (*cf. c.* 21, 9 *ſq.*) *Et in Paſſivo, ſi vera lectio*, 22, 26, 20. n. τῷ ἐπιβαλλομένῳ καιρῷ καὶ τοῖς Ῥωμαίοις, eodem tempore quo & Romanis debetur, *ſcil.* quo & Romanis pendi tributum debet.

7) ἐπιβάλλεσθαι, *in Medio, & in Paſſivo*, adgredi, conari, inſtituere, moliri; *cum dativo rei*; μηδένα τῶν καθ' ἡμᾶς ἐπιβαλλῆσθαι τῇ τῶν καθόλου πραγμάτων συντάξει, 1, 4, 2. ἀδυνάτοις ἐπιβάλλεται πράγμασιν, 3, 48, 3. *Adde* 10, 9, 3. *&c. Cum infin.* 1, 4, 3. 1, 12, 3 *&* 7. 1, 15, 5. 3, 14, 6. 4, 23, 8. 11, 28. 1. *& perſæpe alias. Conf.* ἐπιβολή.

Ἐπίβασις, ἡ, gradus, greſſus, veſtigium; τῆς χιόνος ἄδηλον ποιούσης τὴν ἐπίβασιν, 3, 54, 5. αἱ ἐπιβάσεις τῆς θαλάττης, adfluxus, acceſſus maris, 34, 9, 6.

Ἐπιβάτης; οἱ ἐπιβάται, milites claſſiarii, 1, 51, 2. 1, 60, 3. 1, 61, 3.

Ἐπιβατικὸς; τὰ ἐπιβατικὰ, milites claſſiarii, 1, 47, 9. 1, 61, 4. ἡ ἐμβατικὴ χρεία, opera claſſiariorum militum, 3, 95, 5.

Ἐπιβιοῦν; μίαν ἡμέραν ἐπιβιώσας, 16, 9, 1.

Ἐπιβοᾶν, adclamare; τοῖς ἰδίοις, 10, 12, 5. τοῖς ἀγωνιζομένοις, 18, 8, 1.

Ἐπιβοηθεῖν, 1, 51, 7. τινὶ, 3, 74, 5.

Ἐπιβολὴ, ἡ, 1) conſilium, inceptum, conatus, (*cf.* ἐπιβάλλεσθαι,) 1, 17, 7. 3, 8, 3. *&c.* αἱ ἐξ ἀρχῆς ἐπιβολαὶ, 2, 23, 2. αἱ πρῶται ἐπιβολαὶ, 3, 7, 7. 3, 8, 3. ἡ ἐπιβολὴ τῆς ἱστορίας, inſtitutum hiſtoriæ ſcribendæ, 1, 4, 2. τὰ τῆς ἐπιβολῆς ἡμῶν τοιαῦτα, 3, 5, 7. ἡ τῶν ὅλων ἐπιβολὴ, adfectatio imperii univerſalis, totius terrarum orbis imperii, 1, 3, 6. ἐπιβολαὶ ἄδικοι, 6, 47, 5. *Diſtinguuntur* ἐπιβολὴ *&* συντέλεια, 1, 3, 3. πρὸς τύχας ὥρμησαν τὰς ἐπιβολάς, 1, 3, 9. πρώτην ἐπιβολὴν ἔσχε πλεῖν, primum ei erat conſilium navigare, 2, 11, 2. τὴν ἐπιβολὴν ποιεῖσθαι, inſtituere, moliri aliquid, 5, 95, 1. 10, 4, 3. κατορθοῦν τὰς ἐπιβολάς, 10, 2, 5. ἀφαιρεῖσθαι τὴν ἐπιβολὴν τῶν ὑπεναντίων, 10, 12, 4. ἐξ ἐπιβολῆς ἑτέρας, novo conatu, iterum, 2, 18, 7. *Conf.* ἐπιβουλή.

2) ἡ ἐπιβολὴ τοῦ τάγματος, rata & competens portio manipuli, 3, 100, 6. n. ἐμέρισε ταῖς πόλεσι τὴν ἐπιβολὴν

λὴν τῶν σωμάτων ἀνίσως, civitatibus inæqualiter diſtribuit præſtationem cuique competentem militum, 40, 2, 4. *nempe* τὸ ἐπιβάλλον ἑκάστῃ μέρος, *vel* τὴν ἑκάστοις καθήκουσαν μοῖραν, *ut ait ibid. vs.* 5. τὸ ἐλλεῖπον πλῆθος τῶν στρατιωτῶν πρὸς τὴν ὅλην ἐπιβολήν, quod decrat legionibus ad totam ſummam propoſitam, 3, 106, 3.

3) αἱ ἐπιβολαὶ, 6, 25, 7 & 10. *videri potuerant eſſe idem ac* προσβολαὶ, *coll.* 1, 57, 3. *Jed perſpecte Reiskius monuit,* ἐπιβολὰς *ibi eſſe* tela miſſilia quæ eminus conjiciuntur in hoſtem.

Ἐπιβουλεύειν τινὶ, inſidias ſtruere. *Paſſiv.* ὑπ' οὐδενὸς ἐπεβουλεύθη, a nemine inſidiæ ei ſtructæ ſunt, 24, 9, 5.

Ἐπιβουλὴ, inſidiæ; — „conſilium rei agendæ, 5, 92, (3.) *Cl. Weſſeling. ad Diodor. T. I. p.* 8. *corrigit* ἐπιβολὴν, *quod ſane eſt verbum proprium Polybii in ea re, quo & paulo poſt (vs.* 7.) *utitur.*" *Ern.* — *Et nos* ἐπιβολὴν *l. c. ex aliis codd. reſtituimus, ut & 8, 3, 6. & paſſim alias, ubi temere permutata a librariis erant iſta nomina. Pariter* ἐπιβολῆς *pro* ἐπιβουλῆς *reſcriptum velim* 1, 43, 3.

Ἐπίβουλος, ὁ; ἐπίβουλος καὶ προδότης τῆς βασιλείας, 5. 42, 1.

Ἐπιγέννημα; τὰ ἐπιγεννήματα, accidentia quæ ſuperveniunt morbis, *Fr. gr.* 55.

Ἐπιγίγνεσθαι, ſequi, ſupervenire; τούτων ἐπιγεγονότων, poſtquam hoc facinus intervenit, 3, 67, 8. ἐπεγένετο τοῖς περὶ τὸν Ἀντίγονον, ſupervenit ei, incidit in eum, 30, 5, 8. τὸ βαλλόμενον αὐτοτοχον ἐπεγίγνετο, incidit, 1, 48, 8. τὰ ἐπιγιγνόμενα τοῖς ἔργοις ἡδέα, voluptates quæ ſequuntur facta & exacta exſiſtunt, 3, 4, 11 *ſq.* τὰ πρότερον, τὰ ἅμα, καὶ τὰ ἐπιγιγνόμενα τοῖς ἔργοις, conſequentia, 3, 31, 11. 3, 32, 6.

ἐπιγενομένης τῆς νυκτὸς, adpetente nocte, 1, 11. 15. 1, 19, 12. 2, 25, 5. 3, 67, 9. *&c.* τῆς ἡμέρας, 1, 21, 7. 2, 3, 2. 2, 5, 8. 3, 18, 11. 3, 51, 1. 3, 101, 6. *&c. Sic correxi* 2, 55, 4. *ubi perperam vulgo omnes* ἐπιγομένης. τῆς ὥρας ἐπιγενομένης, 2, 9, 1. ἐπιγενομένου χειμῶνος, ſuperveniente tempeſtate, orta tempeſtate, 1, 54, 6 & 8. οἱ ἐπιγενόμενοι πόλεμοι, bella poſthac inſecuta, ſequentia bella, 1, 13, 13. οἱ ἐπιγιγνόμενοι *vel* ἐπιγενόμενοι, poſteri, 1, 2, 7. 3, 4, 7. 4, 33, 10. 6, 54, 2. οἱ κατὰ γένος ἐπιγενόμενοι, cognati agnatique, 20, 6, 5.

Pro ἐπιγένοιτό τις ἀναστροφὴ, 23, 14, 8. ἔτι γένοιτό τις *legendum, ut monui in Add.*

Ἐπιγνώσκειν, (*i. q. ſimplex*) cognoſcere, 1, 65, 6. 2, 11, 3. 3, 32, 8 *ſq.* 3, 64, 7. 3, 68, 1. 5, 58, 1. 18, 1, 1.

Ἐπίγνωσις, ἡ, cognitio, 3, 7, 6. 3, 31, 4.

Ἔπίγονοι, οἱ, posteri, 5, 65, 10.

Ἐπίγραμμα, edd. inde a Caſaub. 4, 33, 2. n. pro nudo γράμμα.

Ἐπιγράφειν, imperare pecuniam. irrogare multam; ἐπεγράφη Μιλτιάδῃ τ' τάλαντα, 26, 6, 1. ἐπιγραφῆναι, inſcribi in numero ſociorum, 4, 9, 2. ἐπιστολὴ ἐπιγεγραμμένη τινὶ, epiſtola alicui inſcripta, ad aliquem data, 16, 36, 4. Conf. ἀντεπιγράφεσθαι.

Ἐπιγραφὴ, ἡ, inſcriptio, titulus libri, 3, 9, 3. ἐπιγραφὴ in columna Lacinii, 3, 56, 4. quam nude γραφὴν dicit, 3, 33, 18. ἀνέριαντες, θεῶν ἐπιγραφὰς ἢ τύπους ἔχοντες, 5, 9, 3.

ἡ ἐπιγραφὴ τῶν ὅπλων, inſcriptio armorum bello captorum, 2, 2, 9. n. & vs. 11. Hinc gloriæ titulus, laus, gloria; τὴν ἐπιγραφὴν τῶν ἐκβαινόντων, τῶν πραγμάτων, τῶν πόνων λαμβάνειν vel κληρονομεῖν, laudem ferre, auctorem haberi, 1, 31, 4. 2, 27, 5. 6, 57, 7. 10, 23, 3. 11, 5, 7. ἡ καλλίστη ἐπιγραφὴ, 17, 11, 11. ἐκείνων ἔσται καὶ ἡ χάρις καὶ ἡ ἐπιγραφὴ, 11, 7, 3. ἡ ἐπιγραφὴ, ſcil. τῆς ἀρχῆς vel τῆς βασιλείας, regius titulus, 5, 42, 8. (i. q. ὀνομασία, 11, 34, 3.)

Ἔπίγνον; τὰ ἐπίγνα, rudentes, 3, 46, 3. n. — „a γύαια, qui ſunt funes, quibus naves in littore alligantur, quæ & ἐπίγνια ſunt. vid. Heſych. in his verbis, & Interpretes.“ Ern.

Ἐπιδεικνύειν, monſtrare, oſtendere, 11, 18, 7. τούτους (τοὺς τόπους) ἐπεδείκνυσαν αὐτοὶ καθ' αὑτῶν, iſta loca ipſi in ſermonibus ſuis inter ſe deſignabant, 18, 29, 3. In Med. πᾶσαν αἰτίαν ἐπεδείξαντο αὐτοῖς, 1, 88, 6. ἐὰν μὴ ἐπιδείξηταί τι (Platonis reſpublica) τῶν ἑαυτῆς ἔργων ἀληθινῶς, ſive ἀληθῶν, niſi re ipſa oſtenderit, tamquam ſpecimen ſui, aliquod ſuorum operum, 6, 47, 8. ἐρχήσεις ἐκπονοῦντες ἐν τοῖς θεάτροις ἐπιδείκνυνται τοῖς αὐτῶν πολίταις οἱ νέοι, ſpectandos ſe præbent, 4, 20, 12.

Ἐπιδεικτικὸς, ad oſtentandum, ad oſtentationem comparatus; ἐπιδεικτικοὶ λόγοι, 12, 28, 8. n. ἐπιδεικτικὰς καὶ πρὸς ἔκπληξιν τῶν πολλῶν ποιεῖσθαι συντάξεις, 16, 18, 2.

Ἐπιδεῖν, ſuis oculis adſpicere; ζῶν ἐπιδεῖν τὴν τῶν γυναικῶν καὶ τέκνων ὕβριν, 3, 109, 8. πολλοὺς τῶν ἀναγκαίων ἐπεῖδον ἀπολλυμένους, 2, 57, 7. quem locum citans Erneſtus, — „& dicitur, inquit, h. l. ἐπὶ συμφορᾷ, ut Thomas M. vult; ſed dicitur & in re læta; vide ibi Interpr.“ —

Ἐπιδέξιος, ſolers, dexter; πρὸς τὰς ὁμιλίας, 5, 39, 6. cf. ἐπιδεξίως.

Ἐπιδεξιότης, dexteritas, ſolertia; 4, 82, 3. 10, 5, 9. 18, 11, 6. de poëtæ ingenio, 5, 9, 4.

Ἐπι-

Ἐπιδεξίως, dextre, apte, prudenter; 3, 19, 13. ἐπιδεξίως ὁμιλεῖν τοῖς συμπεριφερομένοις, 4, 33, 7.

Ἐπιδέχεσθαι, πόλεμον, ſuſcipere bellum, 4, 31, 1. δικτάνην, 10, 28, 4. ἐπιδεχόμενος ὅτι φόρους δώσει Ῥωμαίοις, in ſe recipiens, offerens, promittens, accipiens conditionem, 27, 8, 2, *ex ſcriptura codicum, pro qua* ὑποδεχ. *poſuerunt editores. Sic* τῶν τὸ παραγγελλόμενον ἐπιδεκτέον ἐστὶν, 36, 3, 4. ἡ πολεμικὴ χρεία οὐκ ἐπιδέχεται πρόφασιν, non admittit excuſationem, 6, 24, 7. τὰ πράγματα ἐπιδέχεται δικαιολογίαν, 3, 21, 6. ἀπολογίαν, 12, 21, 9. τοῦ καιροῦ οὐκ ἐπιδεχομένου καταμονὴν, 3, 79, 12. ὁ τόπος κατασκευὴν οὐκ ἐπιδέχεται, munitionem non admittit, 8, 17, 5. τὰ πικρότατα ὀνόματα ἐπιδέχεται τοῦτο τὸ γένος, acerbiſſima convicia conveniunt in hoc genus, 12, 25, 5.

ἅπαντας ἐπεδέχετο φιλανθρώπως, humaniter excepit, 22, 1, 3. *niſi* ὑπεδεχ. *vel* ἀπεδεχ. *legendum. Rurſus* ἐπιδέχεσθαι τὴν παῤῥησίαν τινὸς, gratam habere alicujus in dicendo libertatem, 33, 15, 6. *pro quo pariter alias* ἀποδέχεσθαι *frequentatur, ut* 31, 13, 7. 31, 14, 2 *ſq. &c.* πᾶσαν ἐπιδεχόμενος λοιδορίαν κατὰ τοῦ βασιλέως, audiens, admittens quidquid in regem effutirent accuſatores, 31, 10, 4. *ad quem locum monuit Ernestus:* „Uſitatius eſt ἀποδεχ. *Tayl. ad Lyſiam, p.* 423.“ — *Neque tamen quidquam iſtorum temere loco moverim.*

Ἐπιδήμιος πόλεμος, 12, 26, 4.

Ἐπιδιαβαίνειν, (τὸν ποταμὸν) ἐπὶ τοὺς βαρβάρους, trajicere flumen & contra barbaros progredi, 3, 14, 8. *Sic* 3, 71, 10. *&* 4, 64, 9. *ubi intelligitur* ἐπὶ τοὺς πολεμίους. *Sed* 5, 47, 1. *n. pro* τοὺς ἐπιδιαβαίνοντας *haud dubie* τοὺς ἔτι διαβαιν. *legendum.*

Ἐπιδιαιρεῖσθαι, diſtribuere *copias, ſcil.* per *varia loca, quibus opus erat*, 1, 73, 3.

Ἐπιδιασαφεῖσθαι; ἐπιδιασαφουμένης τῆς πραγματείας, re amplius cognita, 32, 26, 5.

Ἐπιδιατείνειν; ἡ φήμη περὶ αὐτῶν ἕως τῆς Ἑλλάδος ἐπιδιατείνει, increbeſcit, pertingit, 32, 9, 3.

Ἐπιδιδόναι; τάλαντα ἐπιδοῦναι μύρια, inſuper dare, *vel mutuo* dare, 21, 14, 4. ἐθελοντὴν αὐτὸν (*i. q.* ἑαυτὸν) ἐπιδοὺς, 9, 33, 6. *Caſaub.* periculo ultro ſe objiciens; *non male eo quidem loco, ſed mox ibid. vs.* 9. μόλις αὐτὸν ἐπέδωκε, ægre tandem his rebus animum adplicuit, ægre manus ad hoc dedit.

τὴν πολιτείαν αὐτοῖς ἐπέδωκε καὶ τὰς οὐσίας, 5, 61, 2. *n. ex veterum codd. ſcriptura, pro qua recte Caſaub. cum Verſino* ἀπέδωκε *poſuit, i. e.* reddidit. *Pariter* τὸ σύνθημα ἐπέδωκε *mendoſe ſcriptum erat*, 8, 22, 5. *n.*

pro ἀπέδωκε, *quod ſuadentibus Reiskio & Ernesto adoptavi.*

³Ἐπιδιωγμὸς, ὁ; ἐδαῤῥηκότως ποιεῖσθαι τὸν ἐπιδιωγμὸν τῶν ὑπεναντίων, 11, 18, 7.

³Ἐπιδιώκειν (*i. q.* διώκειν) 15, 14, 3.

³Ἐπιδορατὶς, ἡ, cuſpis, ſpiculum haſtæ, 6, 25, 5 *ſq. & vs.* 9. 16, 33, 3. 34, 3, 4.

³Ἐπίδοσις, ἡ, æmolumentum, incrementum; *μεγάλην ἐπίδοσιν λήψεται τὰ πράγματα αὐτῶν*, 1, 20, 2. 4, 1, 4. 5, 90, 3. *τὸ κακὸν ἐξ αὐτοῦ* (*i. q.* ἐξ ἑαυτοῦ) *ἐλάμβανε τὴν ἐπίδοσιν*, 16, 21, 10. *i. q.* ηὔξανε *ibid.* ἐπίδοσιν ποιεῖν, ποιεῖσθαι, παρασκευάζειν τινὶ *vel* τοῖς πράγμασί τινος, incrementum adferre, 1, 36, 2. 2, 36, 2. 4, 55, 3. 10, 8, 8. ἡ κατὰ τὴν οὐσίαν ἐπίδοσις, incrementum rei familiaris, opum, 20, 5, 14. ἐν ἐπιδόσει, 34, 8, 10. auctarii loco *interpretatur Caſaub. Equidem putaverim*, muneris loco, gratuito, *ut idem fere ſonent iſta duo, quæ ibi junguntur*, ἐν ἐπιδόσει καὶ χάριτι.

³Ἐπιδράττειν, *vide* προσεπιδράττειν.

³Ἐπιδρομὴ, ἡ, incurſio, 8, 28, 5. *& alias paſſim.*

³Ἐπιείκεια, ἡ, humanitas, æquitas, naturæ bonitas, mite ingenium, 1, 14, 4. *n.* ἡ ἐπιείκεια καὶ φιλανθρωπία τῶν τρόπων, 5, 10, 1.

³Ἐπιεικὴς, 1) æquus, prudens; τῶν ἀνθρώπων οἱ ἐπιεικεῖς, 26, 10, 8. 2) probabilis, veriſimilis *narratio*, 10, 48, 3. *ubi opp.* παράλογος. ἐπιεικέστατος λόγος, 3, 91, 7. ὁ ἕτερος λόγος ἐπιεικέστερον ἔχει τοῦ πρόσθεν ἀπόφασιν, 10, 48, 7. *Caſaub.* expoſitionem veri magis ſimilem habet; *Ernestus*, faciliorem explicationem habet: *rectius fuerit*, probabiliori ratione *vel* cum majore veri ſimilitudine adfirmatur; *nam* ἀπόφασις *eſt* adfirmatio, enunciatio.

³Ἐπιεικῶς, fere, admodum; ἐκλέγουσι τῶν νεανίσκων τέτταρας ἐπιεικῶς τοὺς παραπλησίους ταῖς ἡλικίαις, 6, 20, 3. ἐπιεικῶς τὸ τρίτον μέρος, 6, 26, 8.

³Ἐπιέναι, *ab* ἔπειμι, 1) obire; ἐπὶ τὴν χώραν, 4, 83, 5. 2) progredi adverſus *hoſtes*; ἐπὶ σοβαρῶς τοῖς πολεμίοις, 18, 6, 7. 3) advenire, inſtare; παρασκευαζόμενοι πρὸς τὴν ἐπιοῦσαν χρείαν, præparantes ſe ad inſtans negotium, 3, 42, 9. ἡ ἐπιοῦσα, poſtera dies, 2, 25, 11. 5, 13, 10. κατὰ τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν, 16, 8, 5. *&c.*

³Ἐπιετὴς χιών, nix anni inſequentis, *ni potius*, hujus anni, anni præſentis, 3, 55, 1.

³Ἐπιζευγνύναι, præcingere; γεωλόφοι ἐπιζευγνύντες τὸν αὐχένα, colles iſthmum præcingentes, 1, 75, 4. *De linea*, quæ, transverſim *ducta*, jungit *inter ſe duarum aliarum linearum extremitates*, 3, 49, 7.

³Ἐπιζητεῖν, quærere, requirere; αἰτία

αἰτίαι αἰτίαν ἐπιζητοῦσα, causa, quæ, ut intelligatur, aliam causſam requirit; cujus actio per ſe intelligi non poteſt, 1, 5, 3. ἐπιζητεῖν πῶς &c. 3, 57, 2. 6, 14, 11. *Cum infinit.* cupere, 3, 57, 7.

Ἐπιθαλάττιος; αἱ ἐπιθαλάττιοι πόλεις, 11, 34, 14.

Ἐπίθεσις, 1) invaſio ſubita hoſtium, *opponitur* τῇ παρατάξει, juſto prælio, 1, 74, 13. *& diſtinguitur a* προσβολῇ, *quæ eſt* adgreſſio aperta, *cum* ἐπίθεσις *fit* de improviſo & velut ex inſidiis facta, 1, 57, 3. *n. cf.* 3, 71, 9. 7, 15, 1. 11, 32, 4. ἐπίθεσις νυκτερινή, 6, 31, 14. 5, 52, 9 *ſq.* καιρὸν ἐπετήρουν πρὸς ἐπίθεσιν, 3, 67, 1. τηρῶν ἀεὶ πρὸς ἐπίθεσιν, 3, 9, 7. *n.* αἱ ἔξωθεν ἐπιθέσεις, 1, 18, 3. *cf. vs.* 1. ἡ διὰ τοῦ πυρὸς ἐπίθεσις τοῖς ἔργοις, 1, 45, 2 *&* 5. *Conf. Adnot. ad* 6, 25, 10.

2) concurſio a qua fit prælii initium, commiſſio prælii; ἔμενον ἐν κόσμῳ, παραδεκοῦντες τὸν καιρὸν τῆς ἀλλήλων ἐπιθέσεως, 1, 33, 11.

3) αἱ ἐπιθέσεις, 6, 25, 10. *n. (ubi diſtinguuntur* αἱ ἐπιβολαὶ *&* αἱ ἐπιθέσεις) *cum Reiskio intelligendæ videntur* de telis quæ cominus infiguntur ſcuto, *i. e. de* haſtæ vel gladii adactione.

ἐπίθεσιν *perperam vulgo editum erat* 3, 50, 6. *pro* ὑπόθεσιν, *quod reſtitui.*

Ἐπιθυμεῖν εἰρήνης, nimio pacis deſiderio duci, 4, 33, 12. τῶν ἐπιθυμουμένων τυχεῖν, 10, 36, 7.

Ἐπιθυμία, ἡ πρὸς τὸ ζῆν, vitæ deſiderium, 3, 63, 6. πρὸς τὸν οἶνον, 3, 81, 5. αἱ σωματικαὶ ἐπιθυμίαι, 37, 2, 4. 17, 15, 16.

Ἐπικαθίζειν τῇ πόλει, obſidere urbem, 4, 61, 6.

Ἐπικαθιστάναι, ſucceſſorem nominare, ſufficere in locum alterius, 2, 19, 8. οἱ ἐπικαθεσταμένοι ἄρχοντες, ὕπατοι, novi conſules, 1, 24, 9. 3, 70, 7. ἐπικατασταθεὶς ὕπατος, conſul ſuffectus, 3, 106, 2. στρατηγὸς, novus prætor *Ætolorum*, 2, 2, 11.

Ἐπικαίεσθαι; τῷ χρώματι ἐπικεκαυμένος παρὰ φύσιν, colore præter naturam aduſto & rufo, 39, 2, 7.

Ἐπικαλεῖν, cognomen dare; *hinc in Paſſ.* ἐπικαλεῖσθαι, cognominari, 3, 87, 6. *&* ὁ ἐπικαλούμενος, cognominatus, 1, 46, 4. 1, 56, 1. 9, 24, 5. 36, 1, 8. *& nude* nominatus, dictus, *ut* ὁ Λιβυκὸς ἐπωνυμηθεὶς πόλεμος, Africum quod dicitur bellum, 1, 70, 7.

In Medio; ἐπικαλέσασθαι, τοὺς θεούς, invocare deos, 15, 1, 13. *hominum* opem implorare; ἐπεκαλέσαντο Κνιδίους οἱ Καλυνδεῖς, 31, 17, 1. *uhi mendoſe vulgo* ἀπεκαλέσαντο.

Ἐπικάμπιος, inflexus; οἷον ἐπικάμπιον ἔχοντες τάξιν πρὸς τὰς τῶν χιλιάρχων σκηνὰς, ad angulos rectos tentoriis tribunorum inſiſtentes, 6, 31, 8. *n.* τὸ ἐπικάμπιον, inflexio aciei, acies inflexa; ἴσμεν γὰρ ὃ ποιεῖ πρὸς τούτους ἐπικάμπιον,

πιον, etenim novimus quidem ſtatuere eum, aciem *Alexandri* fuiſſe adverſus illos (*qui a latere & a tergo in monte ſtabant*) *deorſum* reflexam, 12, 21, 6. n. τὸ τέταρτον μέρος εὐώνυμον τῆς ὅλης τάξεως ἐνοίουν, ἐν ἐπικαμπίῳ νεῦον πρὸς τὴν γῆν, quartam partem a ſiniſtra totius aciei locarunt, ita ut inflexa (*ad angulum rectum*) linea a parte terræ ſtaret, 1, 27, 4. n. τούτων κατόπιν διςχιλίους μὲν ἱππεῖς ἐτάξησαν, διςχιλίους δὲ ἐν ἐπικαμπίῳ παρενέβαλε, poſt hos duo milla equitum locavit, quibus totidem alios falcata figura, (*id eſt*, inflexa a latere linea) adjunxit, 5, 82, 9.

Ἐπικαμπία *pro* καμπία *legendum cenſuit Reiſk.* 32, 2, 8.

Ἐπικάρσιος, transverſus; κλίμαξ ἐπικαρσίαις σανίσι καθηλωμένη, 1, 22, 5. ῥύμη ἐπικάρσιος πρὸς τὴν εὐθεῖαν, 6, 29, 1. ὁδὸς ἐπικάρσιος πρὸς τὰς ῥύμας, 6, 30, 6. διὰ τούτου τοῦ τόπου φέρεται ὁ ποταμὸς ἐπικάρσιος, 12, 17, 5. ὄρυττον ἐπικαρσίαν πρὸς τῇ ὑπαρχούσῃ ἄλλην τάφρον, 22, 11, 12.

Ἐπικαταλαμβάνειν τινά, conſequi aliquem, 1, 66, 3.

Ἐπικαταστρατοπεδεύειν. *Mendoſe* νυκτὸς ἐπικαταστρατοπέδευσε, 5, 46, 12. *pro* νυκτὸς ἔτι κατεστρατοπ. *vide ibi Adnot.*

Ἐπικεῖσθαί τινι, inſtare alicui, perſequi, urgere, 1, 19, 3 *ſq.* 1, 27, 9. 5, 85, 11. *&c. De Situ*, oppoſitum eſſe, *item* prope & ſupra ſitum eſſe, imminere; 1, 42, 6. 4, 61, 7. 5, 44, 5. 5, 46, 1. *Et* ἐπικειτου *pro* ὑποκειτου *legendum videtur.* 5, 59, 4. n. *Viciſſim, pro* τὰς ἐπικειμένας ἐπιβολὰς, 3, 99, 9. *verius fortaſſe fuerit* ὑποκειμένας *aut* προκειμ. *nec tamen illud temere mutaverim. Sed evidenter corruptum erat* ἐπικειμένων, *quod pro* ἐπ' ἐκείνων *præferebant ſcripti libri omnes* 11, 13, 5. *rurſusque pro* ἐπιμένων, 2, 66, 1.

(Ἐπικέλλειν; ἐπικέλλοντες *mendoſe vulgo editum erat pro* ἀποκέλλοντες, *quod ex vetuſtiſſimis codd. reſtituimus*, 4, 41, 2. n.)

Ἐπικεφαλαιοῦσθαι; τούτων ἐπικεφαλαιούμενοι μνησθησόμεθα, hæc ſummatim commemorabimus, 2, 40, 4. *i. q.* ἐπὶ κεφαλαίων.

Ἐπεκηρυκία, ἡ, induciæ, *propriæ* miſſio legatorum *vel* caduceatorum *pacis cauſſa*, 14, 2, 13.

Ἐπικηρυκεύεσθαι, mitti ut caduceatorem, 21, 13, 1.

Ἐπικηρύττειν τὸ λάφυρον κατά τινος, poteſtatem prædandi s. prædas agendi in alicujus finibus publice facere, 4, 26, 7. 4, 36, 6.

Ἐπικίνδυνος προσβολὴ, periculoſa oppugnatio, 10, 13, 6.

Ἐπίκλησις; τὰς ἐν τοῖς πάτοις ἐπικλήσεις *legendum conjecerat Valeſius* 16, 21, 12. n.

Ἐπίκλητος, vituperandus, 8, 13, 2. — „*Sic videtur & Joſeph.* 15, 2, 5. *dixiſſe. Compoſitum*

tum quidem, ἀνεπίκλητος, inculpatus, *Xenophon Ages. c.* 1. *& alii dixerunt*, *&* ἀνεπικλήτως *Thucyd.* 1, 92. *vid. Interpr. ad Thuc. l. c. & nos ad Xenoph. l. c.*" *Ern. Verbum* ἐπικαλεῖν, *pro* ἐγκαλεῖν, accusare, *Appiano frequentatum.*

Ἐπικοιμᾶσθαι; ἐπικεκοιμημένος, somno captus, negligens, 2, 13, 4.

Ἐπικοιτεῖν, ἐπὶ τῶν ἔργων, excubare ad opera, custodias agere operum, 22, 10, 6.

Ἐπικουρεῖν, τοῖς ἐν Ἰταλίᾳ πράγμασιν, opem ferre, providere, 3, 87, 5.

Ἐπικουρία, ἡ, 1) auxilium; ἡ ἀλογία τῆς τοῖς Μαμερτίνοις ἐπικουρίας, (*sc.* γεγενημένης) 1, 11, 1. δεόμενοι παντοδαπῆς ἐπικουρίας, 29, 8, 5. 2) *eodem modo usurpatur ut* ὠφέλεια, *pro* lucro, quæstu ex rapto, præda; *Ætoli*, κωλυθέντες τῆς ἔξωθεν ἐπικουρίας, cum ex aliis populis quæstum facere, quam aliena diripere non amplius sinerentur, 30, 14, 3,

Ἐπικράτεια, ἡ, victoria; ἕως τῆς Καρχηδονίων ἐπικρατείας, donec hostes (*Afros*) devicerunt, subegerunt Pœni, 2, 1, 3. potentia, dominatio, imperium, 2, 39, 7. *Sic* κατὰ τὴν ἐπικράτειαν τῶν Καρχηδονίων, sub Pœnorum imperio, quo tempore Pœni domini erant Agrigenti, 12, 25, 3. αἱ ἐπικρατεῖαι αἱ τοῦ Ἀντιγόνου, possessio Antigoni qui illa loca suo imperio tenuit, 28, 17, 7. *pro quo in loco parallelo*, 5, 67, 6. *est* ἡ δυναστεία, *quod vocabulum pariter pro synonymo fere alterius usurpatur* 2, 39, 7.

Ἐπικρατεῖν; ἐπεκράτησε τὸ ὄνομα κατὰ πάντων, invaluit, obtinuit hoc nomen de omnibus, 2, 38, 1. *In prælio*, ἐπικρατεῖν, *absolute positum*, *est* victoriam reportare, 5, 69, 9. *&c. Sed maxime cum genit. construitur*; τῆς τε γῆς τῶν πολεμίων ἐπικρατούντων καὶ τῆς θαλάττης, quum terra marique domini essent hostes, 1, 11, 10. *Adde* 1, 2, 3. *n.* 1, 20, 5. 1, 41, 6. 1, 55, 2. *n.* 2, 1. 2. 2, 18, 1. *&c. Passive*, ἐπικρατηθέντα ἅπαντα, subacta omnia, 1, 1, 5. *In Med.* ἐπειδὰν ἐπικρατῆται. 6, 18, 7. *n. Sed leg.* ἐπικρατῇ, *aut* ἐπικρατήσῃ.

Ἐπικρεμᾷν, τινὶ κίνδυνον, periculum alicui intentare, adferre, 2, 31, 7. *Passive*, ὁ ἀπὸ τῶν Κελτῶν φόβος ἐπικρέμαται τοῖς σφετέροις πράγμασι, 2, 13, 5. ὑποδεικνύων τὸν ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν ἐπικρεμάμενον τῇ χώρᾳ φόβον, 13, 7, 4. μεγάλου ὑπὸ τῶν Γαλατῶν ἐπικρεμαμένου κινδύνου τῇ βασιλείᾳ, 30, 17, 12. *Et cum* ἐξ *præpositione*, τὸν ἐξ αὐτοῦ (*i. e.* ἑαυτοῦ) φόβον αὐτοῖς ἐπικρεμάσας, *Fr. gr.* 16. *cujus constructionis exemplum aliud alibi apud Scriptorem nostrum* (*nescio jam ubi*) *observavi.*

Ἐπικρίνειν τὸ λεγόμενον, dijudicare, 4, 42, 7.

(Ἐπί-

(Ἐπίκρισις, ἐπίκρισιν pro ἀπόκρισιν habet Bav. 23, 11, 3.)

Ἐπικριτὴς, judex adſcitus *vertit Erneſtus; ſatis fuerit judex;* χρώμενος ἐπικριτῇ τῶν λεγομένων τῷ Μασσανάσσῃ, 14, 3, 7.

Ἐπικρύπτεσθαι; τοῖς λόγοις ἐπικρύψασθαι τὰς τῶν πραγμάτων ἐναργείας, 4, 17, 2. ἐπεκρύπτετο (ἀπεκρ. Bav.) τὴν ἐπὶ τούτοις δυσαρέστησιν, 24, 7, 5. ἐπικρύπτεσθαί τι τινὰ, 3, 75, 1. 8, 14, 5. τὶ τινὶ, *Fr. gr.* 6.

Ἐπικτᾶσθαι. ἐκχωρεῖν ὧν ἐπέκτηται πόλεων, urbibus a ſe captis, 17, 7, 1. *ubi opp.* ὅσα παρὰ τῶν γονέων παρείληφε.

Ἐπικτίζειν πόλεις, 10, 24, 3. *n.* — „*de urbibus, pro* κτίζειν.“ *Ern.*

Ἐπικτυπεῖν; ἐπικτυποῦντες ἅμα τούτοις οἱ χοροὶ, ad *tibiarum cantum* ſimul cum ſtrepitu pulſantes terram, 30, 13, 9.

Ἐπικυδὴς, glorioſus; ἐπικυδέστερα πράγματα, melioris conditionis res, 1, 39, 9. ἐλπίδες ἐπικυδεστέρων, ſpes meliores, lætiores, 1, 16, 4. 1, 27, 12. 2, 60, 6. 3, 67, 1. 1. 3, 98, 3. ἐπικυδέστερος ὢν ταῖς ἐλπίσι, 5, 69, 11. ἐπικυδέστεροι γεγενότες, qui ſuperiores e prælio diſceſſerant, plus gloriæ adepti, 35, 2, 14. *Conf.* κυδέστερος.

Ἐπικυδεστέρως ἀγωνίζεσθαι, luculentius, majore ſuccellu pugnare, 5, 23, 2.

Ἐπικυλίειν τὰς πέτρας τοῖς πολεμίοις, 3, 53, 4.

Ἐπικυροῦν, τὸ δόγμα, confirmare, ſancire, ratum habere decretum, ab eis factum ad quos primùm ea res pertinebat, *ſic decretum de bello Socialis Achæorum, factum* (κυρωθὲν) *primum a* τοῖς συνέδροις *in concilio, dein* ἐπικυροῦται, confirmatur, ratum habetur *a* τοῖς πολλοῖς, *in ſingulorum populorum conventibus*, 4, 26, 1 *ſq. & vs.* 7. *Adde* 4, 13, 7. 4, 24, 8. 4, 30, 2 *& 6. Sic conditiones pacis, Philippo datæ, propoſitas a Tito, probatas a ſenatu, confirmavit populus Romanus,* ἐπεκύρωσε, 18, 25, 4. *coll. vs.* 2. *Sic ſenatus populusque Rom.* confirmant, ἐπικυροῦσι, *pacem a Scipionibus Antiocho datam*, 21, 14, 9.

αἱ ἐπικυροῦσαι τὴν κρίσιν Φυλαὶ, 6, 14, 7. *apud populum Rom. in comitiis tributis judicium capitis exercentem, ſunt* illæ tribus quæ poſt alias ſuffragium ferunt, quæ ſuperiorum ſententiam confirmant, ſuos illi calculos adjicientes.

Ἐπικωμάζειν; παρῆν ἐπικωμάζων μετὰ κερατίου καὶ συμφωνίας, commiſſatum venit, 26, 10, 5. *n. cf.* κῶμος, & συμμάζω.

Ἐπιλαμβάνεσθαι, *cum genit. ſive perſonæ, ſive rei;*

1) prehendere, manum injicere, *varia ratione; veluti,* ſuſtinendi & ducendi cauſſa, 8, 22, 3. ut tenens captivum, 8, 20, 8. 8, 22, 5. 8, 26, 2. arripere, amplecti *occaſionem oblatam*, 4, 49, 4. 5, 6,

5, 6, 2. 5, 29, 4. 27, 6, 8.

2) nanciſci; παντοδαπῆς ἐπειλημμένοι χορηγίας, commeatuum omnis generis compotes facti, 5, 48, 1. εὐκαιρότατα τούτων ἐπελάβοντο τῶν ἀνδρῶν, opportuniſſime hos nacti erant viros *quibus ducibus uterentur*, 5, 63, 13. *Adde* 6, 50, 6. 15, 8, 12. 38, 4, 7. *n. Eodem referri poteſt illud*, τῶν νῦν καιρῶν ἐπιλαβόμενοι, ſi noſtra tempora nacti eſſent, *i. e.* attigiſſent, ſi in noſtram ætatem incidiſſent, 3, 58, 4.

3) inhibere; ἐπελάβοντο τῆς ὁρμῆς αὐτοῦ καὶ διεκώλυσαν. Ῥόδιοι, 27, 6, 5. τὸ ἐπιλαβόμενον τῆς ὁρμῆς, 2, 53, 3, 16, 10, 1. *Adde* 6, 44, 6.

4) reprehendere; *al* κατὰ τοῦτό τις ἐπιλαμβάνεται Ῥωμαίων, 3, 26, 6.

ἐπιλαμβάνειν, *in Activo, ſemel tantum (quoad quidem obſervaverim) apud Polyb. occurrit*, inhibendi *notione*, ἐπιλαβεῖν τῶν αὐλίσκων, 10, 44, 12. *n. ubi quidem in accuſ. ſing.* τὸν αὐλίσκον *eſt legendum*, ſiſtere curſum canaliculi, *ut docui in Adnot.*

Ἐπιλέγειν πεζούς, ἱππεῖς, conſcribere milites, delectum agere, 4, 15, 3 & 6. 4, 16, 6. ἐπιλέξαντας ἐκ τῶν πεζικῶν στρατοπέδων τὰς ἀρίστας χεῖρας, ſeligentes, 1, 26, 5. 5, 46, 11. 5, 52, 10.

Ἐπίλεκτος; πλήρωμα ἐπίλεκτον, ſelectæ copiæ navales, 1, 47, 6. Ἐπιλέκτους *Polybius vocat, quos Romani* Extraordinarios *in legione dicunt*, & latinum vocabulum græce ſic vertendum *ait*, 6, 26, 6 & 8. 10, 39, 1.

(Ἐπιλογίζεσθαι. *Pro* ἐπιλογισάμενος *Fr. gr.* 56. *fortaſſe* ἀπολογισάμενος *legendum.*)

(Ἐπιλοιδορεῖν τινα, *pro* λοιδορεῖν, *Caſaub. invitis mſſtis* 15, 33, 4. *n. pro* ἀπολοιδορεῖν.)

Ἐπίλοιπος; ὁ ἐπίλοιπος βίος, reliqua vita, reliquum vitæ, 15, 10, 3.

(Ἐπιλύσεις *mendoſe ex cod. Peireſc. editum erat* 16, 21, 12. *pro* ἐπιχύσεις.)

Ἐπιμαρτύρασθαί τι τινὰ, ſtudioſe & graviter monere, obteſtari, 3, 15, 12. τοὺς σύνεγγυς, teſtificari, 6, 36, 6. *Abſol.* deos obteſtari, ἐπιμαρτυραμένους εἴκειν, 25, 9, 8.

Ἐπιμέλεια, ἡ; ἐπιμέλειαν εἶχε τῶν εὐωνύμων, lævum cornu curabat, *i. e.* lævo cornu erat præfectus, 1, 27, 6. τούτων ἅμα τὴν ἐπιμέλειαν εἶχε καὶ τὴν ἡγεμονίαν Βύττακος, 5, 79, 3. (*Cf.* ἐπιμελητής.) ἐπιμελείας δεῖ καὶ παρατηρήσεως, 10, 45, 6. ἐν ἐπιμελείᾳ εἶχε πέμπειν, *Fragm. hiſt.* 54.

Ἐπιμελεῖσθαι καὶ θεραπεύειν αὐτούς, corpora curare, 5, 47, 7. ἐπιμέλεσθαι, *Vat. & Flor.*

Ἐπιμελής; ἄνδρες ἐπιμελεῖς, viri diligentes, induſtrii, 10, 20, 5. *In Neutro*; οἷς ἐπιμελὲς ἦν, quibus id curæ erat, quibus

quibus ea cura demandata erat, 5, 22, 11. τῆς ναυπηγίας, 1, 21, 1. τούτων πάντων ἐπιμελὲς ἐστι τῇ συγκλήτῳ, 6, 13, 5.

Ἐπιμελητής, ὁ; ἐπιμελητὴν τῆς ὁδοποιίας ἀπέλιπε Μάγωνα, cogendi agminis curam Magoni commisit, 3, 79, 4. ἀπολιπὼν ἐπιμελητὴν τῆς Τριφυλίας Λαδικὸν, præfectum, 4, 80, 15. *n.* συστήσας Ῥωμαϊκὸν ἐπιμελητὴν κατὰ τριάκοντα, 10, 17, 10. *Conf.* ἐπιμέλεια.

Ἐπιμελῶς, diligenter, ἐξητασμὲνως, 3, 79, 1. 4, 29, 1. *&c.*

Ἐπιμένειν, ἐπὶ τῆς πολιορκίας, 1, 77, 1. οὔτε διαβαίνειν δυνατὸν, οὐτ' ἐπιμένειν, 3, 42, 5. μίαν ἐπιμείνας ἡμέραν, 3, 52, 1. ἐπέμεινε τὴν ἐχομένην ἡμέραν, 5, 13, 9. 9, 18, 6. *&c. Hinc corrigendum fuit* τινὰς μὲν ἡμέρας ἐπιμένων, 2, 66, 1. *n. pro* ἐπικειμένων. ἡ ἐπιμένουσα ἀεὶ χιὼν, 2, 15, 10. ἐπέμενε *ex aliis codd. adoptavi,* 3, 50, 5. *pro olim vulgato* ὑπέμενε.

Ἐπιμετρεῖν, ſuper juſtam menſuram adjicere cumulum, corollarium. *Abſol.* οὐχ οἷον συνεστάλησαν, ἀλλ' ἐπεμέτρησαν, non modo non repreſſi ſunt, ſed pejus fecerunt, ulterius progreſſi ſunt, 5, 15, 8. *Cum dat. rei cui adjicitur aliquid;* ὥσπερ ἐπιμετρούσης χολὴ συνεπαγωνιζομένης τοῖς γεγονόσι τῆς τύχης, 3, 118, 6. *Cum accuſ. rei quæ adjicitur;* πολλὰ τῶν εἰς φιλανθρωπίαν ἡμῶν ἐπεμέτρησε, 28, 15, 2. *Cum accuſ. rei quæ adjicitur, & dat. rei cui adjicitur;* οὐκ ἐπιμετρῶν τὸν θυμὸν (*alii quidem* τῷ θυμῷ, *minus recte,*) τοῖς πραττομένοις, eis quæ bello illata erant malis non adjecit iræ cumulum, mala bello illata civitatibus non auxit cumulo iræ deinde adjecto, 5, 10, 3.

ὁ ἐπιμετρῶν λόγος *eſt* diſputatio corollarii loco adjecta narrationi, obſervationes & monita a ſcriptore adjecta narrationi, diſputatio acceſſoria, 15, 34, 1. (*ubi opp.* ὁ κύριος λόγος,) 15, 15, 1. ὁ ἐπιμετρῶν λόγος τῆς διηγήσεως, 7, 7, 7. (*quem alibi dicit* τὸν μετ' αὐξήσεως λόγον, 15, 36, 1. & τὸν ἐπεκδιδάσκοντα λόγον, 15, 35, 7.) *Conf. Adn. ad* 12, 15, 12.

Haud ita plana illa phraſis, ἡμεῖς τὸ μὲν ἐπιμετροῦν τῆς ἀπεχθείας αὐτοῦ χάριν ἀφήκαμεν, τὰ δ' οἰκεῖα τῆς προθέσεως αὐτῶν οὐ παρελείψαμεν, 12, 15, 12. *n. ubi ſcilicet haud ſatis adparet, utrum juncta intelligi debeant verba* τῆς ἀπεχθείας αὐτοῦ χάριν, *ut* τὸ ἐπιμετροῦν *abſolute ſtet, & idem valeat ac* τὸν ἐπιμετροῦντα λόγον, *ſitque ſententia hæc,* nos vero abſtinuimus ne odio hominis hanc acceſſoriam diſputationem inſtitueremus; *vel,* nos hanc digreſſionem non fecimus odio illius; *an cohæreant verba* τὸ ἐπιμετροῦν τῆς ἀπε-

ἀπεχθείας, *quæ verba cum Valeſio junctа inter ſe cogitans Erneſtus*, exceſſum odii *interpretatus eſt, nempe ad Timæum (opinor) referens, quemadmodum & Valeſius fecit; ego vero, ſi iſta verba cohærent, τὸ ἐπιμετροῦν τῆς ἀπεχθείας, ad Polybium ea retulerim, ut hujuſmodi ſit ſententia*, nos vero odium cumulare in hominem, plura cumulare quibus odioſum eum redderemus, ipſius cauſſa (*vel*, in ipſius gratiam) abſtinuimus; *ſed priorem rationem prætulerim.*

Ἐπίμετρον, τὸ; ἐν ἐπιμέτρῳ, auctarii loco, inſuper; πολὺν δή τινα λόγον ἐν ἐπιμέτρῳ τίθεντται, 6, 46, 6.

Ἐπιμήνιον. τὰ ἐπιμήνια, *proprie* menſtrua; cibaria, commeatus *navis*, 31, 20, 13. 31, 22, 12.

Ἐπιμίγνυσθαι; ἐπιμιγνύμενοι αὐτοῖς κατὰ τὴν παράθεσιν, propter viciniam commercium habebant cum eis, conveniebant eos, 2, 17, 3.

Ἐπιμιξία, ἡ πρὸς ἀλλήλους, mutuum hominum commercium, 16, 29, 11.

Ἐπιμνᾶσθαι; ἐπιμνησθῆναι καθαλαιωδῶς, 3, 1, 5. 3, 3, 7.

Ἐπίμονος; ἐπίμονον ποιεῖν τὸν ὑπάρχοντα στρατηγὸν, prorogare imperium, 6, 15, 6. τοὺς ἐράνους ἐπιμόνους ποιεῖν, debitorum ſolutionem differre, 38, 3, 10. 11. ἀκμὴ ἐπίμονος, 6, 43, 2.

Ἐπιμύειν, connivere, oculos claudere, 4, 27, 7.

Ἐπιναύσιος, nauſeabs, 31, 22, 1.

Ἐπίνειον, τὸ, ſtatio navium, caſtellum navale: *Fragm. hiſt.* 67.

Ἐπινέμειν; τὸ πῦρ ταχέως ἐπενέμετο, diffuſus eſt, latius ſerpſit, 14, 5, 7.

Ἐπινεύειν, ὑπὲρ τῆς ἐπιτροπῆς, conſentire, 21, 3, 3.

Ἐπινίκιοι ἀγῶνες, 30, 13, 1.

Ἐπινοεῖν; πρὸς οὓς οὐτ' ἐπινοήσαντας οἷοί τ' ἦσαν ἀντοφθαλμεῖν, ne cogitando quidem, 9, 3, 7.

Ἐπινόημα, τὸ, inſtitutum, conſilium, 1, 8, 5. 2, 36, 4. 14, 6, 9.

Ἐπίνοια, ἡ, cogitatio, 3, 6, 7. οὐδ' ἐπίνοιαν ποιησάμενοι τῆς θαλάττης, ne cogitaverant quidem de mari ingrediendo, 1, 20, 12. προσφέρουσι τῷ στρατηγῷ τὴν ἐπίνοιαν, conſilium, inventum cum imperatore communicant, 1, 48, 3. 5, 64, 5. γνώριμοι καὶ συνήθεις ἐπίνοιαι, 3, 36, 7. n. (*i. q.* ἔννοιαι, *ibid. vs.* 5.) ἡ κοινὴ ἐπίνοια, communis hominum ſenſus & intelligentia, 6, 5, 2. *Rurſus* ἐπίνοια, inventum, 1, 58, 4. 10, 46, 3. πάσαις ταῖς ἐπινοίαις καὶ παρασκευαῖς περί τι εἶναι, tota mente, omnibus cogitationibus in aliquid intentum eſſe, 5, 110, 10.

Ἐπιοῦσα, ἡ, poſtera dies; *vide* ἐπιέναι.

Ἐπίπαν; ὡς ἐπίπαν, ut plurimum, plerumque, 3, 107, 12. 17, 15, 8.

Ἐπιπαραγίγνεσθαι; ὁ ἐπιπαραγιγνόμενος ἐκ τῆς Ῥώμης στρα-

στρατηγὸς, ſucceſſurus ei conſul, Roma adventurus, 1, 31, 4.

Ἐπιπαραμβάλλειν; ἐξ ἀσπίδος ἐπιπαρενέβαλον, a ſiniſtra alii aliis ſe adplicabant, 3, 115, 10. *n.* ἐπιπαραμβάλλοντες ἐπὶ τὴν αὐτὴν εὐθείαν τοῖς ἡγουμένοις, in eamdem cum præcedentibus rectam lineam ſeſe locarunt, 11, 23, 5. ἐπιπαραμβάλλειν τὴν φάλαγγα, phalangem reſtituere, in juſtum phalangis ordinem (*qui antea fractus & laxatus erat*) ſeſe locare, 12, 19, 6.

Ἐπιπαριέναι; ἐπιπαρῆσαν (τὰς δυνάμεις) κατὰ πρόσωπον, frontem exercitus, qua late patebat, obierunt, 5, 83, 1.

Ἐπιπάσσειν, inſpergere (*humum ponti,*) 3, 46, 6. *vulgo, ex ſcriptura cod.* Bav.

Ἐπίπεδον, τὸ, ſuperficies plana, area, 9, 21, 10.

Ἐπίπεδος, planus, campeſtris; ἐπίπεδοι τόποι, 2, 16, 7. οἱ ἐπίπεδοι τῶν τόπων, 1, 32, 4. τὰ ἐπίπεδα τῶν χωρίων, plana loca, 1, 33, 1. (*i. q.* οἱ ὁμαλοὶ τόποι, *ibid.*) 1, 30, 8. ἡ ἐπίπεδος κορυφὴ τοῦ ὄρους, 1, 55, 8.

Ἐπιπέμπειν, immittere, mittere contra aliquem. ἐπιπέμπεσθαι, ſubmittere, τοῖς στρατοπέδοις ἀεὶ τὰς χορηγίας, 6, 15, 4.

Ἐπιπεριμένειν *codd. nonnulli,* 9, 17, 1. *n.*

Ἐπιπηδᾶν, inſilire *in navem hoſtilem,* 1, 22, 9.

Ἐπιπίπτειν τοῖς πολεμίοις, ſubito adgredi, irruere, 1, 24, 4. 4, 61, 3.

Ἔπιπλα, τὰ, ſupellectilia, 2, 62, 4. 32, 8, 4. 32, 13, 5.

Ἐπιπλεῖν; 1) ἐπιπλεῖν ναῦν *vel* ἐπὶ νεώς, vehi navi, *de præfecto navis vel claſſis dicitur,* 16, 5, 1. 17, 1, 1. 2) navigando ſequi, *de navibus quæ* poſt alias adveniunt, 1, 25, 4. 1, 29, 1. 1, 50, 7. ἐπιπλεῖν κατόπιν ἐπὶ παντὶ τῷ στόλῳ, pone totam claſſem a tergo navigare, 1, 50, 3. 3) in lubrico vacillare; ἐπέπλεον ἐπὶ τῇ χιόνι, 3, 55, 2 & 4.

Ἐπιπλεῖον, ἐπιπλεῖστον; *vide* πολύς.

Ἐπιπλέκειν; ταῦτα ἐπιπεπλέχθαι συμβαίνει ἐκείνοις, hæc cum illis connexa, illis implicata ſunt, 4, 28, 2. *cf.* συμπλέκειν.

Ἐπιπλήττειν, τοὺς ἐντυγχάνοντας, — „lectores obſtupefacere, 2, 56, (10.) *Sed Caſaubonus corrigit* ἐκπλήττειν, *recte. Nam* ἐπιπλήττειν *eſt* increpare *potius. Et ea correctio in textum erat recipienda* " Ern. *Vide Adn. l. c.* ἐπιπλήττειν τινὶ, objurgare aliquem, 5, 25, 5. 3, 58, 4.

Ἐπιπλοκή, conſuetudo, commercium; βραχεῖά τις ἦν ἐπιπλοκὴ αὐτοῖς πρὸς ἀλλήλους, 5, 37, 2. commercium per legatos; 14, 1, 1. *ſic* ἡ πρώτη Ῥωμαίων ἐπιπλοκὴ μετὰ πρεσβείας εἰς τοὺς κατὰ τὴν Ἑλλάδα τόπους, 2, 12, 7. ἐζήτουν προφάσεις τῆς εἰς Πελοπόννησον ἐπιπλοκῆς, prætextum immiſcendi ſe rebus

rebus Peloponneſi, 4, 3, 3. ἐπιπλοκὰς λαμβάνειν πρὸς τὰς ἁρπαγὰς. occaſionem nanciſci immiſcendi ſe rapinis & eas participandi, 4, 9, 10. ἀφορμὴ ἐπιπλοκῆς, occaſio, anſa agendi cum aliquo, 27, 5, 2. προσδέχεσθαι τὴν ἐπιπλοκήν, paratum eſſe ad agendum cum quo, 27, 11, 2.

Ἔπίπλους, ὁ; 1) adventus claſſis, 1, 29, 5. 1, 36, 9. 1, 44, 7. *coll. vs.* 4. 1, 49, 8. *Fr. gr.* 83 & 86. 2) impetus cum claſſe in hoſtem factus; τὸν ἐπίπλουν ποιεῖσθαι ἐπ' αὐτὴν τὴν Καρχηδόνα, contra Carthaginem navigare, 1, 29, 4. *in prælio navali*, in hoſtem ire, 1, 50, 8.

Ἔπίπλους ναῦς, ἡ, 1, 27, 5. *n.* 1, 50, 6. — „*Caſaub. bene vertit* roſtratas naves. *Cel. Weſſeling. ad Diod. T. I. p.* 443. in extremo agmine euntes: *ſed tamen id non convenit loco*, 1, 50. *Eſſe naves majores patet ex* 1, 27. *ubi eædem* παντήρεις καὶ ἐπίπλοι, *item ex altero loco, ubi impetum in hoſtes faciunt, & dicuntur* ποιεῖσθαι τὸν ἐπίπλουν, *& ad impetum faciendum paratæ, quæ ſunt roſtratæ.*" *Ern.*

Ἔπιπνεῖν; λαμπρᾶς τύχης ἐπιπνεούσης, adſpirante fortuna, 11, 19, 5.

Ἔπίπνοια; μετὰ τῆς θείας ἐπιπνοίας, cum divina inſpiratione, 10, 2, 12. 10, 5, 7. *Fr. gr.* 57.

(Ἐπιποιήσασθαι, *mendoſa ſcriptura, olim vulgata*, 8, 7, 4. *n. pro* ἔτι ποιήσασθαι. *Monuerat etiam Erneſtus.*)

Ἐπιπολάζειν, invaluiſſe; ἡ ἐπιπολάζουσα κακοπραγμοσύνη, 13, 3, 1 & 8. τῆς ὀμορροχίας ἐπιπολαζούσης, 18, 17, 7. *De homine*, in republica plurimum poſſe, 29, 7, 2. 30, 10, 2.

Ἐπιπολαστικῶς χρώμενοι τῇ κραυγῇ, immodice vociferantes, 4, 12, 9.

Ἐπιπολῆς, in ſuperficie; ἐπιπολῆς οὐδέν ἐστιν ὕδωρ ἐν τοῖς τόποις, 10, 28, 2. ἡ ἐπιπολῆς γῆ, terra quæ in ſuperficie eſt, 34, 10, 10.

Ἔπιπολύ, multum, valde, admodum, 3, 55, 4. *&c. Vide* πολύς.

(Ἐπιπονεῖν *an legendum pro* ἔτι πονεῖν? *Fr. gr.* 122.)

Ἐπίπονος, ἡ ὑπερβολὴ τῶν ὀρῶν, cum labore conjuncta, 3, 34, 6. τὸ τῶν βίων ἐπίπονον, laborioſa vitæ ratio, 4, 21, 1.

Ἐπιπόνως καὶ ταλαιπώρως, 3, 79, 6.

Ἐπιπορεύεσθαι, τὴν χώραν, hoſtiliter incurſare, pervagari, 1, 12, 4. 1, 30, 4. *n.* & *vs.* 14. 2, 25, 1. *n.* 5, 5, 7. 9, 6, 8. *Et ſubintellecto nomine*, 2, 18, 7. 6, 49, 4. *Rurſus*, ἐπιπορεύεσθαι τὰς πόλεις, obire urbes, 2, 52, 1. 3, 99, 7. 10, 21, 9. τοὺς τόπους, 6, 36, 2. τὰς νήσους, 27, 3, 1. τὸ πεδίον, 4, 62, 1. (*ubi mendoſe libri* τὸν τάριον *vel* τὸν τέριτον.) ἐπιπορευόμενος τὰ συστήματα τῶν Φαλαγγιτῶν, 11, 12, 1.

τὰς δυνάμεις, 15, 10, 1. n. ubi mendoſe ἐπορεύετο dederunt codd. Sic 10, 20, 5. n. pro ἐπορεύετο corrigendum fuit ἐπεπορεύετο, ubi intelligendum τὰ ἔργα, vel πάντας, aut ſimile aliquod nomen. conf. Adn. ad 1, 30, 4. & ad 2, 25, 1.

ἐπιπορεύεσθαι ἐπὶ τὸ πλῆθος, ad multitudinem (*ad Achæorum conventum*) accedere, *rogandi cauſſa*, 4, 9, 2.

Ἐπιπορπᾶν, fibula *vel* fibulis adſtringere; πορφυρίδα ἐπιπεπορπημένος, 39, 1, 2. *ſic enim ibi ſcribendum cum augmento, pro* ἐπιπορπημ. *quod operarum noſtrarum errore peccatum eſt.*

Ἐπιπρέπεια, ἡ, ſpecies, forma, 3, 78, 2.

Ἐπιπροσθεῖν, τοῖς πύργοις, in eadem recta linea eſſe cum turribus, 1, 47, 2. n. *Sic Euclides in* Κατοπτρικοῖς, *definitione prima,* ὄψιν εὐθεῖαν *definit,* ἧς τὰ μέσα πάντα τοῖς ἄκροις ἐπιπροσθεῖ. *Idem verbum Plutarcho ex mſstis reſtituendum monuit H. Steph. in Pericl. cap.* 13. *ubi pro* ἐπιπροσθοῦντα *vulgo* ἐπίπροσθεν ὄντα *legitur.*

Ἐπίπροσθεν εἶναι τινὶ *mendoſe vulgo legebatur pro* ἐπιπροσθεῖν, 1, 47, 2. n. ἐπίπροσθεν ποιεῖν τι τινός, aliquid potius habere, præferre alteri, 28, 7, 12. τοῦτο ἐπίπροσθεν γίγνεται ἐκείνου, hoc illi præfertur, 23, 8, 7.

Ἐπιπρόσθησις, ἡ, quod eſt ante alterum in eadem linea poſitum, adeoque proſpectum ejus impedit, 3, 71, 3. *Conf.* ἐπιπροσθεῖν.

Ἐπιῤῥαπισμός, ὁ, convicium, objurgatio, 2, 64, 4. — „*Vid. Abreſch. Lection. Ariſtænet. p.* 193." *Ern.*

Ἐπιῤῥάττειν; τὸν λίθον ἐπιῤῥάξαντες, obvolventes lapidem, *Spicileg. ex lib.* 24. *num.* 2.

Ἐπιῤῥεῖν, adfluere, magna copia advenire, *de Græculis Romam confluentibus*, 32, 10, 7.

Ἐπιῤῥεπής, quod in alteram partem propendet, proclivis, felix; ἐπιῤῥεπεστέρα ἐλπίς, ſpes lætior, 1, 55, 1.

(Ἐπίῤῥησις; ἐπιῤῥήσεως *dabant mſsti, pro* ἀποῤῥήσεως, 14, 2, 14.)

Ἐπιῤῥίπτειν *vel* ἐπιῤῥιπτεῖν; στεφάνους ἐπιῤῥίπτοντας *vel* ἐπιῤῥιπτοῦντας, 18, 29, 12.

Ἐπίῤῥυσις, ἡ, adfluxus *aquæ*, 4, 39, 10. 10, 28, 4.

Ἐπιῤῥωννύειν, animum addere; ἐπέῤῥωσε τοὺς Λίβυας, ἀτακτεύοντας δὲ ταῖς ψυχαῖς τοὺς Ῥωμαίους, 3, 116, 8. *Paſſiv.* ἐπιῤῥώννυσθαι, πρός τι, magis incendi ad aliquid; διπλασίως ἐπερῥώσθησαν ταῖς ὁρμαῖς πρὸς τὸν πόλεμον, 1, 24. 1. 30, 17, 12. 5, 54, 2. πρὸς τὴν ἀθηκίαν, 2, 8, 4. 5, 36, 6. πολλαπλασίως ἐπιῤῥωσθῆναι πρὸς τὸν κίνδυνον, 5, 23, 4. ἐπιῤῥωσθαὶς τιῖς πρὸς τὸν πόλεμον ἐλπίσιν, 4, 51, 8.

Ἐπισημαίνειν; ἐπεσημήναμεν, laudavimus, 9, 9, 9. n. *Paſſiver in activo*, ἐπεσήμηναν τὸ

τὸ ῥηθὲν dabant ſcripti libri omnes cum editis, 10, 38, 3. ubi cum Reiskio Erneſtus monuit: „ſcribe ἐπεσημήναντο τὸ ῥηθέν. Articulus abſorpſit ultimam ſyllabam.“ — Quorum auctoritatem ſum ſecutus. ἐπισημαίνειν tamen in Activo etiam Ioſephus uſurpavit, locis a Valeſio indicatis in Adn. ad Polyb. 31, 11, 4.

Certe familiare admodum Polybio hoc verbum conſtanter alias in Medio uſurpatum reperitur, ἐπισημαίνεσθαι, ἐπισημήνασθαι, denotatque generatim notare, obſervare, cum ſibi, tum aliis; ſic ὀρθῶς ἐπισημαινόμενος, recte obſervans, 1, 35, 1. 10, 2, 4. τὰς τοιαύτας περιστάσεις ἐπισημήνασθαι, καὶ συνεφιστάνειν τοὺς ἀναγινώσκοντας, 10, 41, 6. Sic τὰς παρανόμους τῶν πράξεων ἐπισημήνασθαι, inique facta præ ceteris notare, & ſcripto inſignire, 2, 61, 1. Et τὰ καλὰ ἐπισημαίνεσθαι, ibid. vs. 3. Sic rurſus 6, 6, 4 ſq. opponuntur hæc duo, παρατρέχει αὐτοὺς τοῦτο, hoc inobſervatum præterit eos, & ἐπισημαίνοντα αὐτὸ, obſervant illud. Adde 8. 14, 5. Nonnumquam adjecto aliquo nomine vel verbo indicatur, obſervationem iſtam cum adprobatione vel cum improbatione eſſe conjunctam; veluti 6, 6, 5. ad ἐπισημαίνεσθαι τὸ γινόμενον adjicitur καὶ θυσιαστεῖσθαι τοῖς παροῦσι. Sic Fragm. gr. 68. τοὺς μὲν χάρισι, τοὺς δὲ κολάσεσιν ἐπισημαίνεσθαι, alios beneficiis, alios pœnis inſignes facere. Et 6, 39, 6. ὁ στρατηγὸς ὡρους αὐτοὺς ἐπισημαίνεται.

Perſæpe vero atque etiam plerumque ipſo verbo ἐπισημαίνεσθαι includitur comprobationis notio, ut ſit, cum admiratione, cum comprobatione & adplauſu notare, & unde, laudare, admirari, comprobate, honorifice inſignire; ſic μετὰ κραυγῆς ἐπισημαίνεσθαι, cum clamore adprobare dicta, 1, 32, 7. ἐπισημαίνεσθαι καὶ βοᾷν, 1, 45, 4. ἐπισημηναμένου δὲ τοῦ πλήθους, 2, 51, 1. 3, 44, 13. πάντων δὲ τὸ ῥηθὲν ἐπισημηναμένων, 3, 111, 3. Adde 5, 56, 14. 8, 3, 2. (ubi ἐπισημήνατο idem valet ac θαυμάσεσι ibid. vs. 3.) 8, 33, 4. 9, 8, 1. Rurſus, τίς οὐκ ἂν ἐπισημήναιτο καὶ θαυμάσειε τοῦτον, 9, 9, 5. ἐπισημήνασθαι τὸ γεγονὸς, eſt, inſignire, inſignem facere eam rem, (agitur de Achæis, cum cognoviſſent celebratam fuiſſe inaugurationem juvenis regis Ægypti) ſcil. legatione miſſa teſtatam facere ſuam lætitiam & gratulari regi. Conf. de hoc verbo Adn. ad 10, 38, 3. & ad 26, 2, 6.

Ἐπισημασία, ἡ, notatio, obſervatio, ſignificatio; ἄξιος ἐπισημασίας, vir memoratu dignus, non ſine notatione prætereundus, 40, 6, 1. (ubi non de honorifica commemoratione

ne agitur, ſed vanitas notatur hominis.) ἐὰν ὑπὸ τῆς συγκλήτου γίγνηταί τις ἐπισημασία, quod ſi ſenatus aliquam daret voluntatis ſuæ ſignificationem, 26, 2, 6. *ubi vide Adnot.* ἐπισημασία εὐνοϊκὴ καὶ προστατική, benevolentiæ & honoris ſignificatio, 6, 6, 8. *& nudum vocab.* ἐπισημασ. *eadem notione, pro* favoris & honoris ſignificatione, benevolentiæ teſtimonio, 30, 1, 1. *Tum* ſignificatio *quæ ſideribus ineſſe putatur* mutationum cœli, 1, 37, 4. *n.* — „*de qua ſignificatione verbi comparandus Veſſel. ad Diod. T. I. p.* 59.“ *Ern. Porro,* ἐπισημασίαι τοῦ δαιμονίου, oſtenta ſ. ſignificationes divinæ, quæ diis improbari factum oſtenderent, 31, 11, 4. — „*Sic accepit Valeſius, recte. Homines judicabant ex iſtis ſignis, divinitus immiſſum morbum vel furorem.*“ *Ern.*

Ἐπίσημος, 1) inſignis, memorabilis; ἐπίσημος πρᾶξις, 10, 3, 3. ἐπίσημος δύναμις, inſignis aliqua virtus ingenii & ſolertia, 15, 34, 3. Φιλαργυρία, nota omnibus avaritia, 18, 38, 1. ἔξοδος, celebris pompa, 32, 12, 7. 2) ſignata *pecunia; νόμισμα ἐπίσημον χαλκοῦν*, 23, 9, 3. χρυσοῦς ἐπισήμους τρισχιλίους, aureorum ſignatorum tria millia, 4, 56, 3. *n. ubi nec neceſſaria admodum videtur, & nimium certe a conſentiente librorum ſcriptura recedit emendatio ab Erneſto propoſita, qui* — „*arbitror ſcribendum, ait,* χρυσοῦ ἐπισήμου τρισχίλια τάλαντα.“ —

Ἐπισήμως, inſigni modo, cum honoris inſignibus; *qui virtutis bellicæ cauſſa coronis donati ſunt apud Romanos, ii deinde in urbe* τὰς πομπὰς ἐπισήμως πομπεύουσι, *in triumphis & aliis pompis publicis* decorati illis honoris inſignibus *incedunt*, 6, 39, 9.

Ἐπίσης, perœque, 10, 16, 9. *n. Sed vide potius in* ἔπισος.

Ἐπισιτισμός; ἐπισιτισμοῦ χάριν, adiumendi commeatus cauſſa *in portum adpellere*, 2, 5, 3.

Ἐπισκέπτεσθαι, τὰ κατὰ τὴν Μακεδονίαν, inſpicere, 31, 12, 12. ὑπέρ τινος, *idem; πρεσβευτὰς ἐξαπέστειλαν τοὺς ἐπισκεψομένους ὑπὲρ τῶν προσπιπτόντων*, inſpecturos ea quæ nunciata erant, 3, 15, 2.

Ἐπισκευάζειν, reficere, τὰ σκάφη, naves, 1, 56, 8. 3, 24, 11. τὴν γέφυραν, pontem, 4, 77, 5. ἡ Τεῦτα ἐπισκευάσασα λέμβους πλείους τῶν πρότερον, 2, 9, 1. *videri poterat eſſe* inſtruxit lembos; *ſed ex conſtanti uſu hujus verbi intelligi debebit, fuiſſe* lembos refectos. *Attamen, ſicut nomen* ἐπισκευὴ *jubinde pro* παρασκευὴ *& pro* κατασκευὴ *uſurpatum reperitur, ſic videndum, poſſit ne pariter verbum* ἐπισκευάζειν parandi, inſtruendi *notione loco prædicto accipi.*

Ἐπι-

Ἐπισκευή, refectio, reparatio, *veluti navis*, 3, 22, 6. 3, 23, 3. *ædificiorum publicorum*, αἱ ἐπισκευαὶ καὶ κατασκευαὶ τῶν δημοσίων, 6, 13, 3. 6, 17, 2. *murorum*, 13, 4, 6. *Sed & pro* ſarcinis, impedimentis *exercitus, ponitur* ἐπισκευή, 1, 19, 11. *quæ alias eſt* ἡ ἀποσκευή, *niſi* ἀποσκευῆς *l. c. legendum pro vulgato* ἐπισκευῆς. *Rurſus pro* varia commeatuum aut aliorum adparatuum copia, 1, 73, 3. ἑτοιμάζοντες πλείστας χορηγίας καὶ ἐπισκευάς, *quæ ſunt alias* παρασκευαί. *Denique &* fabrica *exponitur, quæ alias* κατασκευή *eſt*, ἡ ἐκ τῆς ἐπισκευῆς ἁρμογὴ τῶν ὅπλων, aptitudo armorum ex concinnitate fabricæ, 11, 9, 1. *ſed ibi vereor, (quemadmodum in Adnot. ſignificavi) ne alia notione accipiendum ſit hoc vocabulum.*

Ἔπίσκεψις, ἡ, viſitatio *ægroti*, 5, 57, 8. ἐπίσκεψιν ποιεῖσθαι περί τινος, inſpicere, 2, 8, 3. ὅσα τῶν ἀδικημάτων προσδεῖται δημοσίας ἐπισκέψεως, delicta quæ animadverſione publica opus habent, 6, 13, 4.

Ἐπισκηνοῦν ἐπὶ τὰς οἰκίας, immigrare in ædes *civium*, eas occupare & habitare, 4, 18, 8. ταῖς οἰκίαις, 4, 72, 1.

Ἐπισκοπεῖσθαι; τὰ ἐπισκοπούμενα μέρη τῆς οἰκουμένης, terræ partes quæ adiri & viſitari ſolent, 4, 38, 11.

Ἐπισκοτεῖν; τὰ ἐπισκοτοῦντα, quæ proſpectum impediunt, 34, 12, 2. τοῦτο τὸ νέφος ἐπισκοτήσει αὐτοῖς, hæc nubes tenebras eis obducet, in eos incumbet, 9, 37, 10. — „*Sic & Ioſeph. Ant.* 8, 4, 2. *Ern.*

Paſſive, ἐπισκοτεῖσθαι, obſcurari; ἐν πολλοῖς ἐπισκοτεῖται ἡ ἀλήθεια, 3, 31, 7. tegi; occultari; ὥστε μὴ εἶδον ἐλέγχεσθαι τὰς φύσεις διὰ τούτων, τὸ δ' ἐναντίον ἐπισκοτεῖσθαι μᾶλλον, 9, 23, 4. *qua notione Demoſtheni tritum hoc verbum ait Eruſtius. Porro*, excæcari; *ut*, ἐπισκοτούμενοι καὶ παραλογιζόμενοι τοῖς λογισμοῖς, 16, 10, 3. ὑπὸ τῆς Φιλονεικίας ἐπισκοτούμενος, 12, 8, 1. *Denique tropice*, obſcurari, *pro* deprimi; ὑπὸ τῆς Λακεδαιμονίων ἀρχῆς ἐπισκοτεῖσθαι καὶ κωλύεσθαι, 2, 39, 12.

Ἐπισκοτίζειν, *i. q.* ἐπισκοτεῖν; ἀλήθεια ἐπισκοτισθεῖσα, 13, 5, 6. ὁ δ' ἐπεσκοτισμένος ὑπὸ τῆς ἰδίας πικρίας, 12, 15, 10. *n. ſic enim ibi pro vulgato* παρασκοτισμ. *legendum demonſtravi in Adnot.*

Ἐπισκύνιον, τὸ, ſupercilium, ſuperbia (*in bonam partem,*) gravitas, 26, 5, 6.

Ἐπισκώπτειν τὰς πράξεις, 8, 8, 6.

Ἔπισος ἦν ὁ κίνδυνος, par erat diſcrimen, 3, 115, 1. τῆς ἐλπίδος ἐπίσης ἐσηκυίας τοῖς μένουσι καὶ τοῖς ἔφ. quum par ſpes maneret, certa ſtaret utrisque, 10, 16, 9. *n.* ἐπίσου, 1, 18, 10. *ſcribe* ἐπ' ἴσου, *& vide in* ἴσος.

Ἐπισπᾶσθαι, τινὰ, advocare, accire, invitare, arcessere, 1, 6, 5. 1, 7, 6. 1, 11, 4. 2, 21, 3. 2, 50, 10. 2, 58, 4. 3, 44, 6. 5, 74, 8. 12, 16, 6. attrahere, adlicere, 9, 1, 4. n. *ubi* ἐπισπᾶται *ſcribendum putavi, pro* ἐπίσταται, *quod erat in mſſtis.* ἐπισπᾶσθαι τοὺς πολεμίους, ἐπὶ τόπους τοιούτους, 3, 110, 2. ἐπισπάσασθαι τὴν εὔνοιαν παρά τινος, 3, 98, 9. τὸν ἐκ τῶν χρατούντων ἔλεον ἐπισπᾶσθαι πρὸς τὰς ἑαυτοῦ συμφορὰς, miſericordiam ſibi attrahere, conciliare, 15, 1, 13. *Et notione maxime propria,* τοῖς λέμβοις ἐπισπασάμενοι τὰ ῥύματα, 3, 46, 8.

Ἐπισπαστικὸς, vim adliciendi habens, 4, 84, 6.

Ἐπισπεύδειν, feſtinare, maturate iter, 27, 14, 2.

Ἐπισταθμεύειν; ἐπισταθμευόμενοι ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων, hoſpitiis preſſi a Romanis, 21, 4, 2. n. *conf.* ἀνεπιστάθμευτος.

Ἐπίστασία. *Mendoſe vulgo ex Bav.* μετ' ἐπιστασίας, *pro* ἐπιστάσεως, 2, 2, 2. n. *&* ποιούμενοι τὴν ἐπιστασίαν, *pro* ἐπίστασιν, 2, 40, 3. n.

Ἐπίστασις, ἡ; 1) collocatio vel ſtatio (*ut ſic dicam*) unius poſt alterum; τὴν ἐπίστασιν ἐπ' ἀλλήλοις εἶχεν τὰ σκάφη, alia poſt aliam ſtabant naves, 1, 26, 12. n. *ſcil. i. q.* quod ἐπέστησαν *vel* ἐφίσταντο.

2) initium, exordium; ingreſſus, introitus; (*i. q.* ἀρχὴ *&* ἔφοδος;) ἀπὸ ταύτης τῆς ἀρχῆς ἐποιησάμεθα τὴν ἐπίστασιν, 1, 12, 6. *ſic* ἀπὸ τούτων τῶν καιρῶν, 2, 40, 5. ἡ ἐπίστασις καὶ προπαρασκευὴ τῆς ὅλης ἱστορίας, introitus & præparatio totius hiſtoriæ; (*quæ duobus prioribus Polybii libris continetur,*) 2, 71, 7. *ſic* ἡ ἐπίστασις τῆς διηγήσεως, 5, 31, 2. (*Alias & vocabulo* ἔνστασις *eadem notione utitur Polybius; nec tamen idcirco hoc pro illo ſubſtituendum videri debet, quæ ſuſpicio oborta Erneſto erat, ut in Addendis ad Lexicon Polyb. ſignificavit.*)

3) cum ſubſiſtimus, *vel* ſiſtimus gradum, inhibemus curſum; *quo pertinet illa dictio,* ἐπίστασις ἐγενήθη πρὸς τὸ παρὸν, *ſcil.* τῆς παρατριβῆς, *quæ antea fuerat* ἐπὶ πολὺ προβαίνουσα, 24, 3, 4. *quum jam longius progreſſa fuiſſet offenſio Romanorum & Philippi,* inhibitio quædam nunc facta eſt *adventu Demetrii.* Sic νῦν δὲ περὶ τούτους γενομένης ἐπιστάσεως, nunc quum ad hos mora quædam incidiſſet, quum in his pauliſper fuerit morandum, 14, 8, 10. ἐπίστασις γίγνεται τοῦ στρατεύματος, ſubſiſtit agmen, *Fr. gr.* 72. *Adde quæ de loco* 14, 9, 2. *& de* 6, 18, 8. *mox ad num.* 4. *monemus.*

4) *Sed præſertim* ἐπίστασις *dicitur, cum* ſubſiſtimus ad rem, & ei immoramur, ad eam conſiderandam & expendendam, & ut curam noſtram ei impendamus; *hinc* animadverſio, attentio, diligentia, cu-

ra,

ra, ſolicitudo, & *ſimil. Sic* ἡ ἐξ ἀμφοῖν ἐπίστασις καὶ θέα, 3, 1, 7. contemplatio & ſpectatio utriusque generis, *vel* quæ ex utroque genere paratur lectoribus a ſcriptore, *ſcil. cum enucleate res quæque exponuntur, & ſimul ſumma rerum capita brevi compendio, veluti tabula, oculis ſubjiciuntur lectorum.* ὥστε μηδεμίαν ἐπίστασιν γενέσθαι παρόδου, ita nemo animadverteret ejus adventum, 8, 30, 13. ἡ τῶν κατὰ μέρος αἰεὶ προσπιπτόντων κατάπληξις ἀφῄρειτο τῶν ἀνθρώπων τὴν ὑπὲρ τῶν ὅλων ἐπίστασιν καὶ διάληψιν, adimebat hominibus animadverſionem, attentionem, curam ſummæ rei, 40, 3, 1. μετ' ἐπιστάσεως, cum attentione, cum cura, diligenter, 2, 2, 2. (*ubi opp.* παρέργως.) & 22, 17, 2. *ubi opponuntur* ἐκ παροιμίας & μετ' ἐπιστάσεως. *Sic* οὐκ ἐκ παρέργου, ἀλλ' ἐξ ἐπιστάσεως, 3, 58, 3. *Rurſus,* αὐτόπται γεγονότες μετ' ἐπιστάσεως, 10, 11, 4. *n. Adde* 32, 19, 4. μετὰ πολλῆς ἐπιστάσεως, 33, 10, 3. *n. ni ibi* ἐπιτάσεως *legendum, quod tamen neutiquam urgere velim.* ἄγειν τινὰ εἰς ἐπίστασιν, attentionem alicujus in ſe trahere, attentionem ejus excitare, cogitationem, curam, ſolicitudinem ei injicere, 9, 22, 7. 10, 40, 4. 36, 2, 9. & *ſic haud dubie corrigendum,* 2, 56, 6. *n. ubi mendoſe* εἰς ἔκστασιν *legitur.* ἦν παρ' ἑκάστοις ἐπίστασις ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος οὐκ εὐκαταφρόνητος, 3, 61, 12. τοῦ πλήθους εἰς ἐπίστασιν παραγενομένου ὑπὲρ τῆς παρανομίας, 40, 4, 4. μὴ δοῦναι χρόνον εἰς ἐπίστασιν, 4, 9, 2. *intelligi poteſt* tempus dare ad deliberandum de rebus ſuis, *quemadmodum in verſione poſuimus cum Caſaub. ſed ibi quidem pariter, ac fortaſſe ad narrationis connexionem aptius, intelligetur* ad ſubſiſtendum, ad ſiſtendum gradum ex fuga. (*conf. ſupra, num.* 3.) ἀεὶ κατὰ τὸ πρέπον τῇ γραφῇ ποιούμενος τὴν ἐπίστασιν, quavis occaſione, quoad conſentaneum eſt rationi hujus ſcriptionis, adnotabimus, 2, 40, 3. ἄξιος ἐπιστάσεως, notatu dignus, memorabilis, 11, 2, 4. κατὰ ταύτην τὴν ἐπίστασιν, ſi rem hoc modo expendimus, 6, 9, 12. διδόντες τὴν ἐκ τοῦ πέλας ἐπίστασιν, animadverſionem, *cum ſenſu proprio, tum tropico, i. e.* caſtigationem, (*aut, ſi mavis, ex num.* 3. inhibitionem, repreſſionem, quæ fiat a poteſtate vicina,) 6, 18, 8. τὰ τῶν πόλεων πράγματα ἀλλοιοτέρας ἔτυχεν ἐπιστάσεως καὶ μεταβολῆς, graviorem nactæ ſunt animadverſionem, *Fr. gr.* 59.

Ἐπιστατεῖν τινος πικρῶς, acerbe imperare, 1, 72, 1.

Ἐπιστάτης, ὁ, 1) præfectus; οἱ τῶν ἐλεφάντων ἐπιστάται, 1, 40, 11. οἱ ἐπιστάται καὶ χειρισταὶ, 5, 26, 5. 2) qui poſt,

pone alterum ſtat in acie, (*ut* παραστάτης, qui juxta, qui a latere ſtat,) 15, 13, 9. 18, 12, 5. 18, 13, 8.

Ἐπιστέλλειν. *Pro* ἐπεστάλκει πρεσβείαν, *quod* 30, 17, 15. *legebatur,* ἀπεστάλκει *correxi cum Reiſkio.*

Ἐπιστῆναι, *vide in* ἐφίστανα.

(Ἐπιστολή. ἐπιστολὴν *pro* ἐπιτροπὴν *dabant vett. edd. cum nonnullis codd.* 3, 14, 7.)

Ἐπιστολογράφος, *vel* ἐπιστολιογράφος, ὁ, qui *regi* eſt ab epiſtolis, 31, 3, 16.

Ἐπιστρατεύεσθαι, exire cum exercitu adv. hoſtes, exercitum educere, 2, 19, 10.

Ἐπιστρατοπεδεία, ἡ, locatio caſtrorum ex adverſo hoſtis, 1, 77, 7. & *omnino* adventus hoſtis cum exercitu, 5, 76, 9.

Ἐπιστρατοπεδεύειν; ἐπὶ τὸ ὄρος ἐπιστρατοπεδεύσας, 5, 30, 4. τοῖς πολεμίοις, 1, 19, 5. *Rurſus abſolute, ſed intelligendo* τῇ τῶν πολεμίων παρεμβολῇ, 5, 47, 5. τοῖς στενοῖς, 5, 61, 10.

Ἐπιστρέφειν, (*ſcil.* τὴν ναῦν, *vel* ἑαυτὸν) convertere navem, convertere iter, reverti, 1, 47, 8. 5, 57, 5. &c. ἐπιστρέψας πρὸς τὸ πέλαγος, verſus altum converſa navi, 1, 50, 5. ἐπιστρέψαντες, (*ſcil.* τὰς ναῦς εἰς αὐτοὺς *vel* πρὸς αὐτοὺς) navibus in eos converſis, 1, 25, 2. ἐπιστρέψας πρὸς τὸν Ἄρατον, ad Aratum ſe convertens, 7, 11, 4. καθ' αὑτῶν ὁρῶντες ἕκαστα ἐπιστρέφοντα, videntes omnia contra ſe eſſe verſa, in ſuam permiciem converſa, 1, 71, 2. ἐπιστρέφειν ἐπὶ δόρυ, 11, 22, 11.

Ἐπιστροφή, ἡ, 1) converſio; *hinc* ἐξ ἐπιστροφῆς, converſo agmine, 5, 72, 8. *Sed in tacticis,* ἐπιστροφὴ *ſigillatim ea eſt* converſio, ubi contertum quoddam corpus militum ſimul, in modum navis, ſeſe ita convertit, ut quadrantem circuli deſcribat ea converſio, *ut monui ad* 10. 21, 2. *Vide* 10, 21, 3. 12, 18, 3. *Atque ſic accipiendum illud* ἐξ ἐπιστροφῆς, 1, 76, 5. *cui ſatim jungitur* περισπασμὸς, *quemadmodum duobus locis modis citatis, de quo* περισπασμῷ *conf. Adn. ad* 10, 21, 3.

2) animadverſio, attentio, cura; μετὰ κοινῆς ἐπιστροφῆς καὶ δαπάνης, publica cura ſumtuque publico, 4, 20, 12. τὴν ἐνδεχομένην ἐπιστροφὴν ποιεῖσθαι τοῦ μέρους τούτου, quantam fieri poteſt curam huic rei adhibere, 26, 2, 10. 5, 93, 9. 10, 18, 7. *Adde Fragm. gr.* 60.

3) animadverſio, caſtigatio, pœna; ἐπιστροφὴν ποιεῖσθαι τῶν ἀδικημάτων, 4, 4, 8. 25, 6, 7. ἐπιστροφῆς τυγχάνειν, 4, 4, 4. 4, 24, 5. 28, 4, 7. ἐπιστροφῆς καὶ κολάσεως ἄξιος, 22, 17, 7. *Conf. Adn. ad* 26, 2, 6.

4) finis; (*alias* καταστροφή,) τὰ κατὰ τοὺς Αἰτωλοὺς τοιαύτην ἔσχε τὴν ἐπιστροφήν, 22, 15, 15. *n.*

Ἐπισυνάγειν; οἱ ἐπισυνηγμένοι τῶν

τῶν μισθοφόρων, qui insuper coacti erant, 1, 75, 2. 14, 2, 8. *Sic* ἐπισυναγαγόντες τοὺς Δυμαίους &c. 5, 95, 7. insuper congregantes, *scilicet præter mercenarios, qui mox ibidem commemorantur; ni malis* congregantes adversus *irruentes Ætolos.*

Ἐπισυνάπτειν; οἷς ἐπισυνάψομεν τὰς περὶ τὴν Αἴγυπτον ταραχάς, 3, 2, 8.

Ἐπισυνθῆναι, αἱ, conditiones fœderi deinceps adjectæ, supplementum fœderis, 3, 27, 7.

Ἐπισύρειν, neglectim tractare, negligere; ἐπισεσυρμένος, 16, 20, 3. *n.* ἐπισύροντες τοὺς πολεμίους *vulgo legebatur* 10, 15, 1. *pro quo* ἀποσύροντες (*scil.* ἀπὸ τῶν τειχῶν) *correxi cum Reiskio.*

Ἐπισυρμός, ὁ, mora, dilatio; εἰς ἐπισυρμὸν καὶ λήθην ἄγειν, 4, 49, 1. *n.* ὁ ἐπισυρμὸς τῶν οἰκετῶν, negligentia, socordia in munibus domesticis obeundis, 40, 2, 10. *n.* *Ernestus cum Valesio* abductionem *interpretatur.*

Ἐπίσφαιρα, ἡ; μάχαιραι ἐσκυτωμέναι μετ' ἐπισφαιρῶν, gladii impositis pro cuspide pilis coriaceis, 10, 20, 3. *n.* — „*Gloss.* Pugilli, ἐπίσφερα, *vitiose pro* ἐπίσφαιρα.“ *Ern.*

Ἐπισφαλής, periculosus; ἐπισφαλὴς τολιορκία, 1, 11, 10. ἐπισφαλεῖς καιροί, 1, 66, 12. τόποι, 1, 54, 3. ἐπισφαλεστάτην ἔχειν χώραν, loco periculosissimo esse, 2, 28, 2.

Ἐπισφαλῶς εἶχον, in periculo erant, 6, 25, 4.

Ἐπισφραγίζεσθαι τὴν παράνομίαν διὰ τῆς συγκλήτου, curare ut rata fiat, ut confirmetur, 32, 22, 3.

Ἐπίσχειν; ἐπίσχετο, continuit se; *sic codex Bav.* 30, 17, 17. *pro* ἐπείχετο, *quod est editum.*

Ἐπιταγή, ἡ, mandatum, 13, 4, 3. 21, 11, 9. 30, 10, 6. ἐπιταγαί, imperata tributa, 21, 4, 1.

Ἐπίταγμα, τὸ, 1) postulatum; τὸ βάρος τῶν ἐπιταγμάτων, 1, 31, 5. τὸ ἐπίταγμα ποιεῖν, 17, 9, 1. 2) τὰ ἐπιτάγματα, subsidiariæ manus, 5, 53, 5.

Ἐπίτασις, ἡ, τῶν ὄμβρων, vehementia imbrium, 4, 39, 9.

μετὰ πολλῆς ἐπιτάσεως *fortasse pro* ἐπιστάσεως *legendum suspicatus eram* 33, 10, 3. *n. ubi tamen ferri vulgata potest.* τὴν ἐπίφασιν τῆς ὀργῆς in ἐπίτασιν *mutaverat Virsinus, citra necessitatem,* 22, 17, 8.

Ἐπιτάττειν, 1) τινὰ τινί, locare post alterum, 1, 26, 12. τοῖς Αἰτωλοῖς ἐπιτεταγμένος, 16, 18, 8. qui Ætolos ducebat *vertit Valesius, cum debuisset* qui post Ætolos erat locatus *a læva.* 2) imperare, 8, 27, 2. 18, 20, 20. *tributa,* 3, 15, 10. *milites,* 6, 12, 6. αὕτη ἐπιτέτακται τούτοις ἡ λειτουργία, his id ministerium mandatum est, id muneris est impositum, 6, 35, 5.

Perperam vulgo 8, 27, 5. τὸν Φιλήμονον ἐπέταξαν ἐπὶ τὰς

τὰς συντάξεις legebatur, pro ἐπέταξαν.

Ἐπιτείνειν, neutraliter, intendi, augeri, crescere; ἡ ὀργὴ ἐπιτείνει, 15, 27, 1. τὰ τῆς ἀντιπολιτείας, dissensiones in repub. 28, 14, 1. (*Sed compos.* συνεπιτείνειν *active sumitur*, τοῦτο τὴν ὀργὴν αὐτῶν συνεπέτεινε, 3, 13, 1.) *Passive*, πολλαπλασίως ἐπιταθέντες ταῖς εὐνοίαις, multo majori benevolentia eum complexi, 17, 16, 3.

Porro ἐπιτείνειν punire *interpretatur Ernestus, spectans* 35, 4, 6. *ubi* ἐπιτείνειν *quidem codd. dabant, sed id in* ἐπιτίνειν *Vrsinus mutavit; neutrum recte: nos* ἐπιτέμνειν *suspicati sumus.*

Ἐπιτειχίζειν; ἐπετείχιζον αὐτοῖς Φρούριον, *Fragm. gr.* 105. *quod tamen an Polybianum sit dubitari potest. Pro isto verbo Polybius* ἐποικοδομεῖν *amat.*

Ἐπιτελεῖν, perficere; τὸ προτεθὲν, 1, 37, 7. τὸν πόλεμον, 1, 65, 2. τὰς πρεσβείας, 4, 15, 5. γάμους, 5, 43, 3. ἀσέβημα, 2, 58, 7. *n.* (*ubi alii vulgo* ἀπετέλεσαν, *minus recte.*) *Sic* 1, 54, 1. *pro* ἀπετέλεσε τὰ κατὰ τὴν πρόθεσιν, ἐπετέλεσε *videtur legendum. Conf. Adn. ad* 1, 59, 12.

In Med. ταῦτα ἐπιτελεσάμενος, 1, 40, 16. 5, 108, 9. μηθὲν ἀσεβὲς ἐπιτελεσάμενος, 2, 58, 10.

Passive; τὰ κατὰ λόγον ἐπετελεῖτο περὶ τὴν μάχην, 1, 28, 5. ἐπιτελεσθεισῶν τῶν διαλύσεων, 1, 66, 1. ἐπιτελεσθείσης τῆς μάχης, 5, 111, 8. ταῦτα τοῦτον ἐπετελέσθη τὸν τρόπον, 3, 84, 15. 3, 117, 1. 4, 72, 10. τῆς χρείας ἐπιτελουμένης, quum aderit rei exsequendæ tempus, 2, 49, 9.

Ἐπιτελὴς γίγνεται ἐπίνοια, consilium perficitur, 6, 15, 6. τὴν πρόθεσιν ἐπιτελῆ ποιεῖν, 18, 19, 7.

Ἐπιτέλλειν, oriri, *de sideribus* 9, 15, 9.

Ἐπιτέμνειν, πάσας τὰς προειρημένας γνώμας, præcidere, incidere, contra dicendo removere, tollere, & facere ut eæ repudientur, 5, 58, 3. *n. Conf. Suid. in* ἐπιτεμόμενος. τὴν ὁρμήν τινος, præcidere, inhibere cursum orationis, 20, 9, 8. *Sic* ἐπιτέμνειν ἔτι λέγοντα, interpellare, sermonem alicui præcidere, 28, 19, 3. *Idem verbum* ἐπιτέμνειν *ex conject. restitui Polybio* 35, 4, 6. *n.*

Ἐπιτευκτικὸς, opportunus ad tenendum quod volumus, ad obtinendam victoriam comparatus; χώραν ἐπιτευκτικωτάτην ἔχειν, 2, 29, 3. *ubi opponitur* χώρα ἐπισφαλεστάτη. ἐπιτευκτικὸς ζῆλος, felix æmulatio, æmulatio quam destituere successus non potest, 10, 25, 7. *Conf.* ἐπιτυγχάνειν.

Ἐπιτήδειος; οἱ ἐπιτηδειότατοι, selecti, maxime idonei, expeditissimi, 4, 57, 8 4, 78, 9. 5, 13, 5. τοῖς ἐπιτηδείοις γε-

Φυρο-

φυροποιεῖν παρήγγελλε, mandat expeditis, *vel* viris idoneis, 3, 64, 1. οἱ ἐπιτήδειοι τῶν φίλων, 3, 99, 5. *cf. ibid. vs.* 1. τὰ ἐπιτήδεια καὶ τἀναγκαῖα, 3, 79, 1 *sq. &c.*

Ἐπιτηδειότης, ἡ, τῆς περιστάσεως, opportunitas, 1, 48, 3. σίτου καὶ βελῶν καὶ τῆς ἄλλης ἐπιτηδειότητος πρὸς τὸν πόλεμον παρασκευὴ, rerum ad bellum necessariarum, 2, 23, 11.

Ἐπίτηδες, *adverb.* consulto, deliberato, data opera; τῆς τύχης ὥσπερ ἐπίτηδες *&c.* 1, 86, 7. 2, 4, 3. 11, 6, 8. 20, 7, 2.

Ἐπιτηδεύειν, μηδὲν ἀνήκεστον, 1, 88, 3. τἀναντία τοῖς προειρημένοις ἀνδράσι, 5, 10, 11. 5, 11, 9.

Ἐπιτήδευμα, τὸ, τῆς τύχης, fortunæ institutum, 1, 4, 4. ars quam quis profitetur, 9, 20, 6 & 8.

Ἐπιτηρεῖν, observando exspectare; ἐπετήρει τὸν πλοῦν, commodum navigandi tempus exspectavit, 1, 44, 2. ἐπιτηρεῖν τὸν ἀνάπλουν τῶν πολεμίων, 1, 53, 13. καιροὺς καὶ τόπους εὐφυεῖς, 2, 26, 8. τὸν καιρὸν πρὸς ναυμαχίαν, 1, 22, 11. καιρὸν πρὸς ἐπίθεσιν, 3, 67, 1. & *nude*, τὸν καιρὸν ἐπιτηρῶν, 3, 72, 7. *Sic* 10, 35, 6. καιρὸν ἐπετήρουν *ex uno cod. Paris. adoptavi, pro simplici* ἐτήρουν, *quod ibi vulgatum erat.*

Ἐπιτιθέναι, τέλος τοῖς πράγμασι, finem imponere, 4, 61, 3. τὸν μισθὸν τινὶ, 5, 18, 8. — „*in malam partem*, pœnas exigere. *Sic Cicero*, imponere plagam, vulnus: *Livius*, injungere pœnam, *&c. Ern.*

ἐπιτίθεσθαι, adgredi; τινὶ, 1, 17, 10. 1, 79, 1. τοῖς πράγμασι, 2, 24, 1. τῇ στρατοπεδείᾳ, 9, 7, 7. *n. Conf.* ἐπίθεσις.

Ἐπιτιμᾷν τινι, 5, 54, 8. οἷς μὲν ἐπιτιμητέον, οἷς δὲ συγγνώμην δοτέον, 8, 1, 2. ἐπιτιμᾷν τινι περί τι, 8, 11, 1. ἐπιτετιμημένος ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ τούτῳ, 7, 11, 9.

Ἐπιτίμησις, ἡ, objurgatio, 6, 13, 5.

Ἐπιτιμητὴς ἀπαραίτητος, objurgator, vituperator inexorabilis, 12, 12, 4.

Ἐπιτίμιον, τὸ, (*ut* πρόστιμον,) præmium, merces, *sed præsertim in malam partem, ut*, τῆς ἀγνοίας, peccati pœna, 5, 54, 11. *Plural.* ἐπιτίμια τετάχθαι τοῖς μοιχοῖς, τοῖς δραπέταις, 12, 10, 6.

Ἐπιτολὴ, ἡ, siderum ortus; Κυνὸς, 1, 37, 4. 2, 16, 9. 9, 43, 4. τῆς Πλειάδος, 4, 37, 2. 5, 1, 1. 9, 18, 2. solis ascensio, *T. V. p.* 26. *post med.*

Ἐπιτρέπειν, τὰ καθ' ἑαυτὸν, sese dedere, 2, 11, 11. πάντα τὰ καθ' αὑτοὺς ἐπέτρεψαν τοῖς Ῥωμαίοις, 2, 35, 1. ἐπέτρεψαν ἐκείνῳ περὶ τῶν ὅλων, summam rerum illi permiserunt, 1, 62, 3. ἐπιτρέπειν τὰ ὅλα Μανίῳ, 20, 9, 10. ὁλοσχερέστερον ἐπιτρέψαντες αὐτῷ, *idem*, 5, 68, 2. τούτοις ἐπέτρεπον περὶ σφῶν, his

his imperium in ſe tradiderunt, 6, 8, 2. ἐπιτρέπειν τινὶ περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων, 1, 68, 11 & 13. 2, 39, 9. τῇ τύχῃ περὶ τῶν ἀποβησομένων, 30, 6, 6.

ἐπιτρέψαι τὸν ἄνθρωπον, — „pervertiſſe, in aliam ſententiam traduxiſſe, 4, 84, (8.) *quod alias eſt διατρέψαι. Vereor ut ſana ſit lectio: dediſſe videtur* ἐπιστρέψαι. *Defendit tamen Reiskius.*“ Edit. *Nos* διατρέψαι *ſcripſimus. Vide Addenda.*

Ἐπιτρέχειν τὴν χώραν, incurſare agros prædandi cauſſa, 3, 69, 6. 3, 88, 6. τὸ πεδίον, 4, 62, 1. *n.* 5, 8, 4. 24, 6, 6.

Ἐπιτρίβειν τινὰ, *aures* tercre alicui, vellicare, ſolicitare, inſtigare aliquem, 4, 84, 8. *n.*

Ἐπιτροπεύειν, tutorem eſſe. ἐπιτροπεύων Φιλίππου, 2, 45, 2.

Ἐπιτροπὴ; ἐπιτροπὴν διδόναι, *i. q.* ἐπιτρέπειν; δόντες ἑαυτοὺς εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, *ſcil.* Ῥωμαίων, fidei Romanorum ſe tradere, 2, 11, 8. (*i. q.* εἰς τὴν πίστιν, *ibid. vs.* 10.) 20, 9, 12. 36, 1, 2 *ſq.* 36, 2, 1 *ſqq.* ἐπιτροπὴν διδόναι περὶ σφῶν καὶ περὶ τῆς πατρίδος, 15, 8, 14. 26, 1, 2 διδόναι τῇ συγκλήτῳ τὴν ἐπιτροπὴν, rem ad ſenatum rejicere, arbitrio ſenatus permittere, 18, 22, 5. λαβόντες τὴν ἐπιτροπὴν εἰς τὸ διαλῦσαι τὴν στάσιν, 3, 15, 7.

Ἐπιτροπία, ἡ, tutela, 15, 31, 4.

Ἐπιτυγχάνειν, περὶ τῶν ἀξιουμένων, conſequi ea quæ petiimus, 21, 3, 8. ἐπίτυχε, conſequaris propoſitum, 31, 21, 13. αἱ ἐπιτετευγμέναι ἐν τῷ ζῆν πράξεις, res in vita bene & feliciter geſtæ, 6, 53, 2. *Cf.* ἐπιτευκτικός.

Ἐπιτυχὴς, felix, ἐν ταῖς ἐπιβολαῖς, 3, 15, 6. 10, 2, 5. κατὰ τὰς πράξεις, 5, 102, 1.

Ἐπιτυχία, ἡ, felicitas in exſequendis conſiliis & in rebus agendis, 5, 14, 11. ἡ ἐν ταῖς μάχαις, 1, 6, 4. αἱ ἐπιτυχίαι, res bene geſtæ, 6, 15, 7. 6, 54, 1. 40, 12, 7.

Ἐπιτωθασμὸς, ὁ, irriſio, ſannæ, 3, 80, 4.

Ἐπιφαίνειν; 1) ἄρτι τῆς ἡμέρας ἐπιφαινούσης, 5, 6, 6. 2) ἐπέφαινε δὲ κατὰ τὴν ἐν τῷ λοιπῷ βίῳ προστασίαν τὸ τῆς βασιλείας ἀξίωμα, oſtendit, præ ſe tulit. *Sic & ex cod. Peireſc. teneri poterat,* τὸν δὲ πραγματικὸν τρόπον ἐπέφαινε τέλειον, 24, 5, 5. *n.*

ἐπιφαίνεσθαι, τῆς κατὰ τὸν ἥλιον ἀνατολῆς ἐπιφαινομένης, 3, 113, 1. τῶν πρώτων ἐπὶ τὰ Δρέπανα νεῶν ἐπιφαινομένων, 1, 49, 7. ἐπιφαίνεσθαι τοῖς πολεμίοις, ſubito adparere, 5, 109, 2. 31, 26, 10. *n.* ἐπιφανῆναι τοῖς πράγμασι, adeſſe rebus ipſis in ipſo loco, 31, 20, 4.

Ἐπιφάνεια, ἡ, 1) adparitio, conſpectus; καραδοκοῦντες τὴν ἐπιφάνειαν τῆς ἡμέρας, lucis ortum, 3, 94, 3. conſpectus, adventus hoſtis; σημηνάντων τῶν σκοπῶν τὴν ἐπιφάνειαν τῶν πολεμίων, 1, 54, 2. ἡ

ἀπ-

ἀπ' οὐρᾶς ἐπιφάνεια, 2, 28, 8. αἱ ἐκ τῶν πλαγίων ἐπιφάνειαι, 3, 74, 2. ἐξ ἐπιφανείας ἐκρίθη ἡ μάχη, 3, 68, 12. 3, 72, 2. αἱ ἔξωθεν ἐπιφάνειαι *sc.* τῶν πολεμίων, 8, 31, 2. τὸ παράδοξον τῆς ἐπιφανείας, 11, 21, 3. 18, 15, 7. πρὸς ἑκατέραν τὴν ἐπιφάνειαν, 2, 27, 7. πρὸς πᾶσαν ἐπιφ. 18, 15, 10. κατὰ τὰς ἐπιφανείας στρεφόμενοι πρὸς τοὺς κεκυκλωκότας, 3, 116, 10.

2) latus, *more geometrico*, quodvis latus figuræ, (*i. q.* πλευρά,) 4, 70, 9. *coll. vs.* 8. 6, 27, 3. ἡ ἐκτὸς ἐπιφάνεια, ἡ κυρτὴ ἐπιφ. τοῦ θυρεοῦ, 6, 23, 2 *sq.* *Hinc* ἡ κατὰ πρόσωπον ἐπιφάνεια, latus anterius, *i. e.* frons, 1, 22, 10. (*cujus respectu* duo latera *ibidem nunc non nude dicuntur* αἱ πλευραὶ, *quia synonyma sunt* πλευρὰ *&* ἐπιφάνεια, *sed magis signate* αἱ ἐκ τῶν πλαγίων πλευραί.)

3) ſpecies, externus habitus *corporis*; vultus; ξένη ἐπιφάνεια, mira ſpecies, mirus adſpectus, 2, 29, 1. ταῖς ἐπιφανείαις οἷον ἀποτεθηριωμένοι, 3, 60, 6. *Adde* 8, 21, 2. 11, 34, 9. 26, 5, 6. 27, 10, 1. *Conf.* ἐπίφασις.

4) gloria, celebritas, 6, 43, 7.

Ἐπιφανὴς, inſignis, nobilis, notabilis, illuſtris; ἐπιφανεῖς καὶ παράδοξοι πράξεις, 1, 36, 3. ἐπὰν τῶν οἰκείων μεταλλάξῃ τις ἐπιφανὴς, 6, 53, 6. ἐπιφανέστατος τῶν πρὸ τοῦ, 10, 2, 2. τρεῖς ἄνδρες τῶν ἐπιφανῶν, 3, 40, 9. *ubi* ἐπιφανεστάτων *dat unus Flor.* τῶν νεκρῶν τοὺς ἐπιφανεστάτους, 3, 85, 5. ἐπιφανεστάτην παρεχόμενος χρείαν, 1, 78, 11. ἐπιφανεστ. πράξεις, 9, 1, 1. ἐπιφανέστατοι χειμῶνες, tempeſtates maxime inſignes, 6, 44, 7. ἐπιφανέστατος τόπος, locus maxime conſpicuus, 6, 53, 4. locus nobiliſſimus, celeberrimus, 9, 3, 7. ἐπιφανέστατοι καιροὶ, tempora memorabiliſſima, 26, 3, 9. *n.*

Ἐπίφασις, ἡ, 1) ſignificatio; τῆς ἑτοιμότητος, 4, 11, 4. τῆς ὀργῆς, 22, 17, 8. *n.* (*ubi* τὴν ἐπίφασιν *tenere in* τὴν ἐπίτασιν *erat mutatum;*) τῆς ἀκριβείας, oſtentatio, adfectatio diligentiæ, 12, 11, 4. ἡ ἐν ἑκάστοις ἐπίφασις καὶ στωμυλία, oſtentatio, 9, 20, 6. *u.* πολλὴ ἐπίφασις εὐδαιμονίας, opulentiæ adfectatio, 32, 11, 7.

2) ſpecies oris & corporis; (*ut* ἐπιφάνεια;) ἐρρωμένως θρασάμενοι κατὰ τὴν ἐπίφασιν, (*nam ſic jungenda iſta verba,*) 11, 27, 8. ἐπίφασις βασιλικὴ, 4, 77, 3. κατὰ τὴν ἐπίφασιν εἶχεν ἐπισκύνιον, 26, 5, 6. (*ubi diſtingui videtur ab* ἐπιφάνεια; *nempe illa eſt* totus corporis habitus, *hæc* ſpecies oris & vultus.) ὑπ' αὐτῆς τῆς ἐπιφάσεως, ipſo vultu, 9, 13, 5.

3) ſpecies, *quatenus opponitur veritati;* κατὰ τὴν ἐπίφασιν, κατὰ τὴν ἀλήθειαν,

ih

in ſpeciem, re vera, 14, 2, 9. §1, 5, 4.

Ἐπιφέρειν, τινὶ πόλεμον, 15, 18, 4. συμφοράν, 3, 4, 5. αἰτίαν, 5, 41, 3. 40, 5, 2. (*ſic* αἱ ἐπιφερόμεναι αἰτίαι, impacta crimina, 31, 9, 5.) διαβολὴν, 3, 5, 4. ὀνομασίαν προδότου, 17, 15, 1. ἡ δειλία ἄνειδος ἐπιφέρει τοῖς ἔχουσι, 3, 81, 7. οὐκ οἴομαι τοῦτο ὑμῖν ἐποίσειν οὐδένα, vobis exprobraturum, 9, 20, 5. τοῦ δαιμονίου τὴν οἰκείαν ἀμοιβὴν αὐτοῖς ἐπιφέροντος, 1, 84, 10.

ἐπιφέρεσθαι, navi advenire, 10, 1, 8. εἰς ἐμβολὴν, invehi, impetum facere in navem hoſtilem, 16, 3, 12. ἐπιφερόμενοι ἱππεῖς, irruentes equites, 3, 65, 7. τῶν ἱππ. ἐπιφερ. ταῖς ἴλαις, turmatim irruentibus, 9, 3, 2. οἱ κατόπιν ἐπιφερόμενοι, a tergo imminentes, 1, 76, 8. Et *ſic generatim*, imminens, ſequens, futurus, inſtans; *ut* ἡ ἐπιφερομένη θαρεία, inſequens, proxima æſtas, 1, 25, 7. ἐπιφέρεται κίνδυνος, imminet, 2, 23, 7 & 13. ἡ ἐπιφερομένη τοῖς Ἕλλησι ταρίστασις, 9, 32, 11. αἱ ἐπιφερόμεναι χρεῖαι, futuri uſus, 3, 88, 2. τὰ ἐπιφερόμενα, conſequentia, quæ nunc ſubjicientur porro, 3, 6, 8.

τῶν πολλῶν ἐπιφερομένων πάλιν, rurſus clamitantibus, urgentibus, *vel* in eam euntibus ſententiam, *ferendum eſſe auxilium*, 29, 9, 5. *n.*

Ἐπιφθέγγεσθαι, adjicere verba; τὸν αὐτὸν λόγον, 3, 85, 4. 12, 15, 4. λόγον τοιοῦτον, 13, 7, 6. 30, 16, 5. ὑπέρ τινος τὸν ἁρμόζοντα λόγον, 18, 24, 1.

Ἐπιφορὰ, ἡ; *de impetu vel* impreſſione *hoſtium*; καταπλαγέντας τὴν ἐπιφορὰν, 3, 65, 7. στέγειν τὴν ἐπιφορὰν τῶν βαρβάρων, ſuſtinere, 3, 53, 2. ὑφίστασθαι καὶ μένειν τὰς ἐπιφορὰς τῶν ἀλκιμωτάτων ζώων, 6, 6, 8. *Adde Fr. gr.* 61. *De rebus inanimatis*; ἡ ἐπιφορὰ καὶ ὁρμὴ τοῦ χειμῶνος, ingruens vis hiemis, 5, 51, 1. ἐπιφορὰ ὄμβρων, 4, 41, 7. 9, 16, 3. δαπρύων, 15, 26, 3. *Sed* ἡ ἔξωθεν ἐπιφορὰ τῆς εὐδαιμονίας, *eſt* copioſa invectio opum in urbem, 5, 90, 4.

Ἐπιφῦναι, (τινὶ) ἀμφοῖν ταῖν χεροῖν, ambabus manibus aliquid amplecti, 12, 11, 6. ἐπιφύονται μελαναὶ ταῖς ψυχαῖς, 1, 81, 7.

Ἐπιχαλᾶν τὸ καλώδιον, 34, 3, 5.

Ἐπιχειρεῖν, πράγμασι, ἔργοις, 1, 12, 7. 3, 44, 10. πολιορκεῖν, 1, 24, 13. 4, 37, 4. & *ſic cod. Bav.* 1, 82, 11. πολιορκεῖν ἐπεχείρησαν, *ubi alii* ἐνεχειρ. *Rurſus cum infin.* 1, 47, 3. & *ſæpe alias. Sic* 1, 7, 2. *n.* Μεσσήνην ἐπεχείρησαν παραστονδεῖν, *ubi tamen vett. codd. omnes* παράσπονδοι *habent, quod ſi teneas*, Μεσσήνῃ *fuerit legendum pro* Μεσσήνην.

Ἐπιχείρημα, τὸ, molitio, 4, 15, 11. *alii* ἐγχειρ.

Ἐπι-

Ἐπιχείρησις, ἡ, argumentatio; κατὰ τὸν εἰκότα λόγον πεποίηνται τὴν ἐπιχείρησιν, 12, 8, 4.

Ἐπίχειρον, τὸ; *Plur.* τἀπίχειρα, τὰ ἐπίχειρα, præmium, merces, *in malam partem*, 4. 79, 3. 8, 14, 5 *ſq.* νομίζεσθαι, 4, 63, 1.

Ἐπιχύειν; τοσούτων μοι πραγμάτων ἐπικεχυμένων, cum tot alia mihi negotia incumbant, 8, 11, 13. *ex Theopompo.* — „*Forſ.* ἐπικειμένων.“ *Ern.* — *Equidem vulgatum non ſolicitaverim.*

Ἐπίχυσις; αἱ ἐκ τοῦ πότου ἐπιχύσεις, *ex Valeſii conj.* 16, 21, 12. *n.*

Ἐπιχωρεῖν, concedere, permittere, 4, 17, 8.

Ἐπιχωριάζειν; ὁ τρόπος ἐπιχωριάζει παρ' αὐτοῖς, domeſticus, vulgatus apud eos eſt hic mos, 6, 46, 3.

Ἐπιχώριος; *i. q.* ἐγχώριος; ἐπιχώριοι οὐ μόνον τὰς τῶν ἀνέμων στάσεις, ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν ἐγχωρίων ἀνθρώπων ἤθη κάλλιστα γινώσκουσιν, 9, 25, 3.

Ἐπίχωσις, ἡ, adgeſtio humi, 4, 41, 9.

Ἐπιψαύειν πραγμάτων, leviter attingere, ſtrictim exponere, 2, 1, 4. 4, 1, 8. 14, 12, 5. *quod* ἐπὶ κεφαλαίων ψαύειν *dicit* 1, 13, 8.

(Ἐπιψηφίζεσθαι, decernere, 4, 16, 3. *n. ſed ibi temere & invitis msstis* ἐπεψηφισ. *editum erat, pro* ἐψηφισ.)

Ἐποικοδομεῖν Φρούριον *dicitur*, qui arcem contra aliquem ſtruit, ut inde eum oppugnet, 2, 46, 5. 2, 54, 3. — „*ut* ἐπιτειχίζειν *apud Demoſth.*“ *Ern. Cf. Adn. ad* 4, 37, 6. *Nude* ædificare, *vel* inædificare *exponitur, ſcil. in aliena regione*, 3, 27, 4.

Ἐποκέλλειν, in brevia incidere, terræ illidi, 1, 20, 15. 1, 51, 8. 4, 41, 2.

Ἐπομένως τούτοις, proxime poſt hæc, 4, 1, 7.

Ἐπονείδιστος, δουλεία, turpis ſervitus, 4, 31, 8. 11, 12, 3. βίος, ignominioſa vita, 11, 2, 7. ἐπονειδίστους ποιεῖν τὰς ἑαυτῶν περιπετείας, 11, 2, 11.

Ἐπονειδίστως, ψέγειν, cum probris vituperare, 1, 14, 5. διαφθείρεσθαι, turpiter, ignominioſe perire, 14, 5, 11.

Ἐπονομάζειν; ἡ ἄκρα ἡ Ἑρμαία ἐπονομαζομένη, quæ a Mercurio nomen habet, 1, 29, 2.

Ἐπόπτεσθαι, videre, *v. c. parentes*, 10, 18, 3.

Ἐποπτεύειν, inſpicere, πάντα, 5, 69, 6. τὰ κατὰ τοὺς Ἕλληνας, res Græcorum, 31, 23, 10. 31, 12, 13.

Ἔπος; ὡς ἔπος εἰπεῖν, ut verbo dicam, prope dixerim, vere dicas, 1, 1, 2. 2, 21, 8. 5, 33, 7.

Ἐπουροῦν; ἐπουρώσαντες, ſecundo vento uſi, 2, 10, 6. (*Sic* κατουροῦν.)

Ἐποχή, ἡ κατὰ τὸν πόλεμον, ceſſatio belli, 38, 2, 3. μετ' ἐποχῆς, inhibito curſu? *in decurſione equeſtri*, 10, 21, 4. *n.*

Ἐπτήρης, ἡ, 1, 23, 4. 16, 3, 7. 16, 7, 1.

Ἐπῳδή; πάσης ἐπῳδῆς πεῖραν ἐλάμβανον, omnis generis incantationum periculum fecerunt, *Fr. gr.* 63.

Ἐπώνυμος; Φυλὴν ἐπώνυμον ποιεῖν τινι, tribui nomen ab aliquo imponere, 16, 25, 9. οἱ ἐπώνυμοι τῶν ἀρχηγετῶν, *ibid. n.* τὰ ἐπώνυμα, cognomina locorum; συγχρῆσθαι ἱεροῖς, ὄρεσι, χώραις, ἐπωνύμοις, 5, 21, 7. *n.*

Ἐρᾶν; ἐρῶν, *absol.* amoribus indulgens, 24, 5, 9. ὁ ἐράμενος, amasius: ὥστε πολλοὺς ἐρώμενον ἠγορακέναι ταλάντου, 32, 11, 5. *Philippus* κοινός τις οἷον ἐρώμενος ἐγένετο τῶν Ἑλλήνων, 7, 12, 8.

Ἔρανος, ὁ; ἐράνους ἐπιμόνους ποιεῖν, 38, 3, 10. *n.* — „debitorum solutionem differre, *scil. necessitatem solvendi.*“ *Ern.*

Ἑραστὴς τῆς προαιρέσεως τῶν Ἀχαιῶν, 2, 43, 3.

Ἐργάζεσθαι; εἰργάζετο πολλὰ κακὰ τὴν χώραν, 1, 31. 2. ἀπὸ τοῦ σώματος εἰργασμένος, qui corpore quæstum fecit, 12, 13, 2. Φόβον εἰργάσατο τοῖς ἔξῃς, 3, 51, 13. *n. ubi tamen* ἐνεργάσατο *legendum puto, quod ex mss. pro simpl. verbo edidi* 10, 2, 12.

Ἐργάτης; ὁ ἐργάτης βοῦς, 3, 93, 4.

Ἐργασία; αἱ ἐκ τῆς θαλάττης ἐργασίαι, quæstus e mari, 4, 50, 3. *n.* τὴν ἐργασίαν ποιεῖσθαι, opus facere, *de cuniculis*, 5, 100, 4.

Ἐργαστηριακοὶ καὶ βάναυσοι ἄνθρωποι, opifices, 38, 4, 5.

Ἐργαστήριον πολέμου, 10, 20, 6.

Ἐργαστικὸς; οἱ ἐργαστικοὶ, *distinguuntur a* τοῖς πολιτικοῖς, 10, 16, 1. *Sunt iidem qui* χειροτέχναι, 10, 17, 6. *Sic apud Plutarch. in Camill. c.* 38. *distinguuntur* τὸ βάναυσον *&* τὸ ἀστεῖον.

Ἔργον, τὸ; τυράννου ἔργον, 5, 11, 6. θυμοῦ λυττῶντος ἔργον, 5, 11, 4. ἀνδρὸς ἔργον οὐδὲν, 32, 25, 9. μανίας ἔργον, 17, 3, 8. τὰ κατὰ πόλεμον ἔργα, 1, 6, 6. 2, 20, 9. 15, 9, 4.

In oppugnationibus τὰ ἔργα, *ut apud Romanos* opera, *dicuntur* omne genus munitionum, machinarum operumque quibus utuntur oppugnatores adversus eos qui in urbe sunt; ἐργὰ καὶ μηχαναὶ, 5, 3, 6. συστησάμενοι κατὰ διττοὺς τόπους ἔργα, προσήγαγον τὰς μηχανὰς, 1, 38, 8. προσάγειν ἔργα τῷ τείχει καὶ μηχανὰς, 5, 3, 6. 1, 42, 8 *sq.* 3, 18, 4. τρία ἔργα προσῆγον, 22, 10, 2: *scil.* κριοὺς, *arietes*, *ibid. vs.* 1. προσφέρειν ἔργα καὶ τὰ τείχη καταβάλλειν, 1, 24, 12. συνίστατο ἔργα καὶ πολιορκίαν, 1, 30, 5. 4, 56, 7. *Quænam sint* ἔργα, *quæ* 9, 41, 12. *commemorantur, fusius ibidem in præcedentibus exponitur.* ἡ ἐν τοῖς ἔργοις προθυμία, 5, 4, 7. *de cuniculis agendis dicitur, sed ibi* ἔργον *vulgato sensu accipiendum*

dum videtur, quo dicimus opus facere. *cf.* 5, 100, 4.

Ἐργωνία, ἡ, operum conductio, 6, 17, 5.

Ἐρεθίζειν; lacessere *hostem*, 1, 19, 2. 1, 40, 6. *&c.* τὰ ἕλκη ἐρεθιζόμενα, ulcera irritata, inflammata, 1, 81, 6.

Ἐρείδειν; ἐρείσαντες τὰς μαχαίρας πρὸς τὴν γῆν, inniti facientes terræ, 2, 33, 3. ἤρεισαν τὰς σχεδίας εἰς τὴν γῆν, firmarunt ad terram, 3, 46, 1.

Ἐρσῖν ἐγκλήματα, 4, 5, 7. *n.*

Ἐρείπεσθαι, ruinam minari; πύργοι ἐρειπόμενοι, 1, 42, 10.

(Ἐρείπια, τὰ, ruinæ, rudera, 5, 102, 6. *scil. ex Casauboni ingenio, qui ibi pro* ἐν τοῖς Περιπτοῖς, *quod codices dabant,* ἐν τοῖς ἐρειπίοις *edidit.*)

Ἔρεισμα, τὸ, adminiculum quo quis nititur in difficili gressu, 3, 55, 4. τὰ ἐρείσματα, fublicæ quibus fulciuntur cuniculi, fulcimenta, 5, 4, 8. 5, 100, 5. 16, 11, 5.

Ἔρεσθαι, interrogare; *in imperf. paſſim* εἴρετο, *pro* ἤρετο, *editum erat ex mendoſis libris, ut* 7, 5, 5. 10, 18, 8. *&c. ſed alibi in verum* ἤρετο *conſenſerunt libri, ut* 7, 3, 5. 16, 34, 5. 17, 17, 1. *&c.*

Ἐρευνᾶν; ἐρευνασάτω μεγαλάνορος ἡσυχίας *&c.* 4, 31, 6.

Ἔρημος, *in fœm.* ἔρημος πόλις, 3, 51, 11. 9, 8, 9. στρατοπεδεία, 3, 68, 2. σπείρας ἐρήμους ἐκ τῶν κατόπιν οὔσας, 2, 67, 2.

Ἐρημοῦν; ἐρημωθέντες τῆς τῶν ἱππέων χρείας, nudati, 11, 33, 3.

Ἐρίζειν; θεοὺς περὶ τῶν Φλεγραίων πεδίων ἠριπέναι, 3, 91, 7. *n. Perperam vulgo* εἰριπέναι.

Ἐρινῦς καὶ ποιναὶ, 24, 8, 2.

Ἔρμαιον, inſperatum lucrum; νομίσας ἔρμαιον εἶναι, 3, 104, 6. 22, 18, 3. ἔρμαιον ἡγησάμενος τὴν ἐπιταγὴν, 13, 4, 3.

Ἐρρωμένως, fortiter; διαμάχεσθαι, 1, 45, 7. 1, 76, 6. κινδυνεύειν; 2, 28, 10. ἐρρωμένως τὸν βίον μετήλλαξε, fortiter (pugnans) occubuit, 2, 1, 8.

Ἐρύκειν τὸν πόλεμον τῆς Μακεδονίας, propellere a Macedonia, *Fr. hiſt.* 29.

Ἔρυμα, τὸ, (*i. q.* Φρούριον) munimentum, caſtellum, 4, 52, 7. 23, 11, 4.

Ἐρυμνός; ἐρυμνοὶ τόποι καὶ δύτβατοι, munita loca, *ſcil. natura munita, i. e. colles,* 1, 30, 8. λόφος ἐρυμνὸς, 3, 83, 1. 4, 57, 5.

Ἐρυμνότης, ἡ, καὶ τραχύτης τῶν Ἄλπεων, altitudo difficilis acceſſu, 3, 47, 9. ἐρυμνότης καὶ δυσχωρία τῶν τόπων, 3, 48, 5.

Ἔρχεσθαι; παρ' ὀλίγον ἦλθε τοῦ ἐκπεσεῖν, 2, 55, 4. *Sic* 1, 45, 14. 10, 12, 11. *Spicileg. ex lib.* 11. *Et abſque artic.* παρὰ μικρὸν ἦλθον ἀπολέσαι τὰ πράγματα, 1, 43, 7. *ni intercidit* τοῦ. οὐκ εἰς τὴν τυχοῦσαν ἦλθον διατροπὴν, 1, 58, 6.

Ἐσθῆς, ἡ, *collective*, veſtes, veſtitus, 6, 7, 5. *i. q.* ἐσθῆτες *ibid. vs.* 7.

Ἑστία, ἡ, τῆς δυναστείας, ſedes imperii, 5, 58, 4. ἐπὶ τὴν κοινὴν ἑστίαν δέχεσθαί τινα, publico hoſpitio excipere, 29, 5, 6. ἐπὶ τὴν κοινὴν ἑστίαν κατέφυγεν, ad communem urbis aram confugit, ad aram quæ in curia erat, 30, 8, 4. ad penetrale urbis *interpretatus eſt Valeſ. Confer Ind. Hiſtor. in* Veſta.

Ἑστιᾶν, hoſpitio excipere; ἑστιάσας τοὺς ἡγεμόνας, 4, 73, 3. 5, 14, 8.

Ἑστὼς λογισμός, ratio certa, 3, 105, 9. *conf.* ἱστάναι.

Ἐσχάριον, τὸ, craticula, baſis turrium, 9, 41, 4. *n.*

Ἐσχατεύειν, *cum gen.* πόλις ἐσχατεύουσα τῆς Ἀρκαδίας, in Arcadiæ extremitate ſita, 4, 77, 8.

Ἔσχατιά, ἡ, extremitas; κεῖται ἐπὶ τῆς ἐσχατιᾶς τῆς τῶν Ῥοδίων Περαίας, 27, 6, 6. αἱ ἐσχατιαὶ, *idem fere quod* τὰ πέρατα, 4, 3, 10. 4, 70, 3. *Sic* οἱ περὶ τὰς ἐσχατιὰς τόποι τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης, extremitates, remotiora loca terræ, 3, 58, 2 & 5. *pro quo* τὰ πέρατα *dicit vs.* 7.

Ἔσχατος; μηδ' ἔσχατον ἐλέῳ καὶ συγγνώμῃ τόπον καταλιπεῖν, 30, 8, 3. τὴν ἐσχάτην τρέχειν, 1, 87, 3. *n.* 18, 35, 6.

Ἐσχάτως διακείμενοι, ad extremum, ad extrema mala redacti, 1, 24, 2.

Ἔσωθεν, 2, 5, 4. *n. primi editoris culpa in* ἔντοσθεν *vulgo erat corruptum.*

Ἑταιρεῖαι, clientelæ, cum quis multos habet θεραπεύοντας αὐτὸν καὶ συμπεριφερομένους αὐτῷ, 2, 17, 12. ἡ ἑταιρεία, ſodalitas, 5, 29, 6.

Ἑταιρεῖν, meretriciam exercere, 12, 13, 1.

Ἑταιρεύειν; ἑταιρευόμενος, meritorius puer, 8, 11, 10.

Ἑταιρικὸς; ἑταιρικὴ ἵππος, 16, 18, 17. *n.*

Ἑταῖρος; οἱ ἑταῖροι προσαγορευόμενοι ἱππεῖς, 5, 53, 4. *n.* 31, 3, 7.

Ἑτερόγλωττοι, diverſarum linguarum homines, 24, 9, 5.

Ἑτερος. παρ' ἑτέροις *mendoſe vulgo, pro* παρ' ἑκατέροις, 2, 69, 7. *n. conf. ibid. vs.* 3.

Ἐτήσιος; οἱ ἐτήσιοι *ſcil.* ἄνεμοι, *vel* τὰ ἐτήσια *ſcil.* πνεύματα; Eteſiæ ventus; τοῖς ἐτησίοις, 4, 44, 6. *n.* τῶν ἐτησίων ἤδη στάσιν ἐχόντων, 5, 5, 3. τῶν ἐτησίων ἐπεχόντων, 5, 5, 6.

Ἔτι; ἔτι δὲ *idem valet ſimpliciter quod* καὶ, *nec habet vim augendi*, 2, 63, 5. *n. Potest verti* pariter, *ut*, 5, 105, 3. 11, 10, 3. *& ſæpe alias.*

Ἔτι particula confuſa fortaſſe cum verbo ἐστὶ, 1, 57, 2. *n. Confuſa & commutata cum particula* ὅτι, 2, 10, 8. *n.* 2, 64, 3. *n.* 3, 1, 1. *n.* 3, 29, 6. *n.* 3, 30, 2. *n.* 3, 54, 7. *n.*

Confuſa cum præpoſitione ἐπί; *vide Adn. ad* 1, 55, 10. 5, 42, 1. *n.* 5, 47, 1. *n.* 5, 105,

105, 3. n. 18, 8, 5. n. *Præſertim, ubi poſt νυκτὸς adjicitur* ἔτι. *(quod amat Polybius; vide Adnot. ad* 5, 46, 12. *& loca ibi citata) temere iſta particula a librariis in* ἐπὶ *paſſim mutata eſt, ut* 5, 46, 12. n. 8, 7, 4. n. 9, 7, 7. n. *Eadem partic.* ἔτι *confuſa cum* ἔτει, 3, 107, 4. n. 3, 114, 6. n. 23, 2, 6. n. 25, 4, 6. n. *Verba* ἔτ' ὢν *temere vulgo adſuta & intruſa erant* 2, 52, 7. *ex cod. Bav.*

Ἑτοιμάζειν; ταχέως ἑτοιμασθέντων, 1, 59, 9. *ubi vulgo mendoſe* τάξεως. τὰ πρὸς τὸν πλοῦν ἡτοίμαζον, 1, 38, 3. ἡτοιμασμένοι σάλπιγγας, cum paratas haberent tubas, 8, 32, 7. *Perperam* ἑτοιμακότες *editum erat pro* ἡτοιμ. 3, 72, 6. n. *Conf.* 3, 75, 7. 3, 105, 11. *&c.*

Ἕτοιμος; *cum infin.* ἕτοιμοι πολεμεῖν ἦσαν, 1, 62, 1. *In fœmin.* τῆς ὠφελείας ἑτοίμου προφαινομένης, 1, 49, 5. εἰσαγωγῆς ἑτοίμου, 4, 38, 9. κλίμακας ἑτοίμους ἔχοντες, 4, 18, 3. *ubi tamen codd. nonnulli* ἑτοίμας, *ne ſic quidem male; nam & ἐλπίδα* ἑτοίμην *communi conſenſu dant omnes* 3, 96, 3. *Rurſus vero* 5, 79, 1. ἑτοίμους παρασκευάς, *alii* ἑτοίμας.

ἐξ ἑτοίμου ποιεῖν τι, promte aliquid facere, 25, 9, 4. 27, 6, 10. πᾶν ἐξ ἑτοίμου παραγγέλλειν, omnia ſine cunctatione imperare *ſociis*, 3, 12, 6. καθάπερ ἐξ ἑτοίμου σφίσι τῆς νίκης ὑπαρχούσης, quaſi parata victoria, 2, 68, 6. τὴν ὕπαρξιν ἐξ ἑτοίμου παρέλαβε, ex facili, ex parato accepit, 16, 34, 8. ἐν ἑτοίμῳ ἔχειν, in parato habere, 2, 34, 2.

Ἑτοίμως διακεῖσθαι πρὸς πᾶν, ad omnia *facienda* paratum eſſe, 3, 13, 2.

Ἕτος; *dativus* ἔτει *ſubinde perperam in* ἔτι *mutatus; vide ſupra in* ἔτι.

Εὖ; ἐάν ποτ' αὐτοῖς ὁ θεὸς εὖ δῷ, 4, 21, 11. n.

Εὐαγρία, ἡ, felix venatio, felix captura, 8, 31, 6.

Εὐάγωγος, docilis, flexibilis, 17, 10, 7. πρὸς πᾶν, 11, 29, 9.

Εὐάρμοστος; εὐαρμοστότερος πρὸς πάντας καιρούς, 21, 5, 5. *de claſſis præfecto.*

Εὔβατος τόπος (*in monte*) καὶ γεωργήσιμος, pervius, acceſſu facilis, 1, 56, 4. n. 10, 29, 4. 11, 18, 4.

Εὐγενὴς, οἱ εὐγενεῖς ὄρνιθες, galli gallinacei generoſi, ad pugnam alacres, 1, 58, 7.

Εὐγενῶς ἀποθανεῖν, 3, 117, 4.

Εὐγεφύρωτος τόπος, aptus ponti ſtruendo, 3, 66, 5.

Εὐγνωμοσύνη, ἡ, lenitas, facilitas ad dandam veniam, 5, 10, 2. *Eâdem ſententiâ vide an* εὐγνωμονεῖν *fortaſſe pro vulgato* ἀγνοεῖν *legendum ſit* 15, 19, 3.

Εὐγνώμων, lenis, benignus; εὐγνωμονέστερος, 2, 57, 8.

Εὐδαιμονία, opulentia, opes; *urbis*, 1, 7, 2. 2, 8, 4. 2, 18, 4. *populi*, 2, 38, 9. 3, 111, 9. τῶν

9. τῶν πολιτῶν περὶ τοὺς ἰδίους βίους, 1, 7, 8.

Εὐδαίμων, opulentus, εὐδ. πόλις, 2, 7, 5. χώρα, 3, 87, 3. 3, 90, 7. εὐδαιμονεστάτη πόλις, 2, 7, 11.

Εὐδία, ἡ, cœli ſerenitas; τηρῶν τὴν εὐδίαν, 1, 60, 8. εὐδίαν ἄγχει ὁ πόλεμος, 10, 10, 3. τὸ κοινὸν ἐν εὐδίᾳ θεῖναι, 4, 31, 6. n.

Εὐδιάκοπος, facile diſſecandus; δεσμὸς, 3, 46, 4. *Vide voc. ſeq.*

Εὐδιάκοπτος χιών, nix facile perrumpenda, veſtigio cedens, 3, 55, 1. *Utrumque vocab. ab eodem verbo* διακόπτω, *quemadmodum v. c. a* γράφω *pariter* ἔγγραφος *&* ἔγγραπτος *formatur.*

Εὐδιακόσμητος, facile *ad uſum aliquem* inſtruendus, adcommodandus, 8, 36, 9.

Εὐδιάλυτος, ad pacem pronus, 29, 5, 5.

Εὐδιάσπαστος χάραξ, facile divellendus vallus, 18, 1, 9.

Εὐδοκεῖν, τινὶ, adquieſcere in aliqua re, probare rem, (*ut ſit* εὐδοκῶ τούτῳ, hoc mihi placet,) 2, 38, 7. 3, 8, 7. 4, 22, 7. 8, 14, 8. 22, 13, 6. *Adde* 36, 1, 2. *Pariter,* εὐδοκεῖν ἐν τινὶ, *ut* ἡ Τεῦτα ποιεῖται συνθήκας ἐν αἷς εὐδόκησε, fœdus quod illi placuit, in cujus conditionibus illa adquievit, 2, 12, 3. *Rurſus* εὐδοκῶ *ſequente infinitivo,* placet mihi ut hoc fiat; ὅστε πάντας εὐδοκῆσαι στρατηγὸν αὐτῶν ὑπάρχειν Ἱέρωνα, 1, 8, 4. 7, 4, 5. οὐκ εὐδόκουν εἰσφέρειν τὸ τρίτον τῶν κτήσεων μέρος, non placebat eis ut tertiam partem poſſeſſionum conferrent, 5, 93, 7. εὐδοκῶ διακριθῆναι, mihi placet cauſſam meam diſceptare, 18, 35, 4. *Porro cum Participio, ut* εὐδοκοῦσι τὴν πολιτείαν μετειληφότες, placet ipſis, gaudent ſe civitatis participes factos, 2, 38, 4. κρατήσαντες τούτων οὐκ εὐδοκήσουσιν, non erunt contenti deviciſſe Achæos, 2, 48, 2. τὴν Αἰτωλῶν πλεονεξίαν οὐκ εὐδοκῆσαι ἂν τοῖς Πελοποννησίων ὅροις περιληφθεῖσαν, 2, 49, 3. *Denique, eâdem ſemper ſententiâ, dicitur* εὐδοκεῖ μοι τοῦτο; *certe ſic eſt* 20, 5, 10. τοῖς Θηβαίοις οὐχ ὅλως εὐδόκει τὸ γεγονός.

Paſſive; εὐδοκεῖσθαι ἐπί τινι, (*i. q.* εὐδοκεῖν τινι) contentum eſſe, probare aliquid, *ut,* Συρακουσίους οὐδαμῶς εὐδοκουμένους ἐπὶ ταῖς τῶν στρατιωτῶν ἀρχαιρεσίαις, 1, 8, 4. *Et* εὐδοκεῖσθαι τινὶ; εὐδοκούμενος τοῖς ὑποκειμένοις, 3, 31, 6. εὐδοκούμενοι τῇ πόλει, contenti civitate, probantes ſtatum civitatis, 27, 3, 5. n. *Et inverſa ratione,* διαλύσεις εὐδοκούμεναι αὐτοῖς, 1, 6, 3. 1, 88, 4. 5, 55, 10. πίστεις εὐδοκούμεναι ἀμφοτέροις, 2, 49, 9. *&c. Ita & abſolute,* κατάστασις εὐδοκουμένη, ſtatus quo contenti eſſe poſſumus, ſtatus tolerabilis, 1, 71, 3.

Bene Vrſinus 22, 6, 8. *correxit*

correxit εὐδοκεῖτε τούτῳ μᾶλλον, *cum fuiſſet* ἠδοκεῖτε *in mſstis, quod cum Reiskio ex* ἠὐδοκεῖτε *ortum ſuſpicari liceret, niſi conſtanter in hoc verbo, apud Polybium certe, neglectum augmentum videremus.*

Εὐδοκιμεῖν, bona fama frui, in exiſtimatione eſſe, παρὰ τῷ πλήθει, 1, 9, 2. 1, 52, 1. 4, 4, 3.

Εὐδοκουμένως ἐκείνῳ, ut ei placet, ex illius ſententia, 18, 34, 10.

Εὐδοξία, ἡ; τὸ τῆς εὐδοξίας εἶδος *ex ſcriptura codicis Pariſ. E.* 6, 57, 6. *n.* τὴν εἴσοδον ἐποιήσατο μετὰ θριάμβου καὶ τῆς ἀπάσης εὐδοξίας, 3, 19, 12.

Εὐέκτης; εὐέκτας αὐτοὺς παρεσκεύασε, firmos validosque reddidit, 3, 88, 2.

Εὔελπις, bonæ ſpei plenus; ἦν λαλιά τις εὔελπις παρὰ τοῖς πολλοῖς, 1, 32, 6. εὔελπις γενόμενος ἐπὶ τῷ δοκεῖν *&c.* 2, 27, 4. ἅπαντες εὐέλπιδες ἐγενήθησαν, 21, 2, 11.

Εὐελπιστία, ἡ, 11, 3, 6. 18, 5, 10.

Εὐεξία, ἡ, 1) bona, robuſta & valida habitudo corporis; πύκται διαφέροντες ταῖς εὐεξίαις, 1, 57, 1. *n.* 39, 2, 11. *Tropice, de* felici & florente ſtatu reip. 20, 4, 1. 2) dexteritas, ſolertia; 1, 60, 10. ἐν τοῖς πολεμικοῖς, 3, 6, 12.

Εὐεπάγωγος, πρός τι, 31, 13, 5. *n.*

Εὐεπίθετος, *de homine*, τοῖς πολεμίοις, inſidiis & invaſioni hoſtium obnoxius, 4, 74, 4. τόποι εὐεπίθετοι, loca ubi facile ex inſidiis peti & ſubito opprimi poſſumus, 4, 19, 12.

Εὐεργετεῖν τινά, beneficiis adficere aliquem, 32, 23, 5.

Εὐεργέτημα, τὸ, beneficium; 30, 11, 1. *conf.* 50, 4, 13. *n.*

Εὐεργετικός, beneficus, liberalis; εὐεργετικώτατος, 7, 8, 6.

Εὐέφοδος, *regio* facilem aditum & facilem adgreſſionem ab hoſtibus habens, 1, 26, 2. 3, 100, 8. 14, 1, 15.

Εὔζωνος στρατιά, expeditus exercitus, 3, 35, 7. οἱ εὔζωνοι, expediti milites; *ſæpius.*

Εὐήθης, ſtultus; 4, 4, 4. 4, 17, 2. 9, 29, 9. εὔηθες καὶ παιδικὸν πρᾶγμα, 4, 17, 1. εὐηθέστατος, 4, 26, 4.

Εὐήθως πιστεύσας, 4, 10, 1. εὐήθως καὶ παιδικῶς, *Fr. gr.* 66.

Εὐηκόως διακεῖσθαι πρὸς τὸ λεγόμενον, 27, 6, 7.

Εὐημέρημα, τὸ, res bene geſta, felicitas, victoria, 3, 72, 2. *Vide voc. ſeq.*

Εὐημερία, *idem*, 7, 9, 10. opulentia *urbis*, 10, 31, 6. *ubi invitis mſstis noſtris Caſaubonus* εὐκαιρίαν *edidit.*

Εὐθανατεῖν, honeſte mori, 5, 38, 9.

Εὐθεῖα, ἡ, *ſcil.* γραμμή; τοὺς πεζοὺς συνεχεῖς τούτοις ἐπὶ τῆς αὐτῆς εὐθείας ἐξέτεινε, in eadem linea, æquata fronte, 3, 113, 3. πάντας ἐπὶ μίαν εὐθεῖαν ἐξέτεινε, *ibid. vs.* 8. ἐπὶ τὴν αὐτὴν εὐθεῖαν ἐξέταττε, *ibid. vs.* 2. *Adde* 16, 18, 6. *&c.*

Εὔθετος, bene comparatus; πρὸς πᾶσαν σωματικὴν χρείαν, 26, 5, 6.

Εὐθεώρητος, perſpectu, intellectu facilis, 2, 49, 2. 9, 15, 15.

Εὐθέως, — „exempli cauſſa, οἷον εὐθέως, 12, 5, 6. 6, 51, 1. *ut autem, de quo ad Xenophontem diximus.*“ *Ern.* — *At*, οἷον *eſt* exempli cauſſa, *non* εὐθέως, *quod* ſtatim *ſonat*, *& pro* primo *vel* primum *uſurpatur*, *prorſus ut Latinorum* ſtatim.

Εὐθήρατος στέφανος, facile conſequenda corona, facile comparanda laus, 32, 11, 3.

Εὔθικτος, dicax, 17, 4, 4, *n.* *An* εὐθηκτος?

Εὐθύμως, alacriter, bono animo, 3, 34, 9.

Εὐθύνη, ἡ. ἐν τῷ δήμῳ δεῖ τὰς εὐθύνας ὑπέχειν, 6, 15, 10.

Εὐθυπορεῖν, recta progredi, 34, 9, 7.

Εὐθὺς; *vide* εὐθεῖα.

Εὐκαιρεῖν, 1) opibus abundare, divitem eſſe, *abſol.* 4, 60, 10. τοῖς βίοις, 15, 21, 2. 32, 21, 12. 2) οὐκ εὐκαιρεῖν, otium non habere, 20, 9, 4.

Εὐκαιρία, ἡ, 1) opportunus ſitus; εὐκαιρία τοῦ τόπου πρὸς, 2, 13, 2. εὐκαιρία καὶ θέσις, 1, 41, 7. 4, 44, 1. 5, 58, 8. 16, 29, 3. 2) opes, opulentia, potentia, felicitas; 10, 27, 9. 10, 36, 6. 32, 10, 11. ἡ εὐκ. τοῦ βίου, commoditates vitæ, facultates, 1, 59, 7. κολακεύειν τὴν Ἀγαθοκλέους εὐκαιρίαν, opibus & fortunæ illius blandiri, 15, 31, 7. μεγάλην εὐκαιρίαν ἔχων παρὰ Σελεύκῳ, potens apud Seleucum, multum apud eum valens, 31, 21, 3. εὐκαιρίαν *Caſaubonus, invitis mſstis noſtris*, 10, 31, 6. *edidit pro* εὐημερίαν.

Εὔκαιρος, 1) opportunus; οἱ εὔκαιροι τῶν τόπων, 1, 18, 4. εὐκαιρότατος τόπος, 4, 38, 1. εὐκαιροτάτη πόλις, urbs opportuniſſime ſita, 4, 44, 1. 2) τὸ εὔκαιρον τῶν Γερραίων, opes, divitiæ, 13, 9, 1. *Cf.* εὐκαιρία.

Εὐκαίρως, 1) opportune, 1, 42, 6. πάντα τὰ δοκοῦντα τῶν φρουρίων εὐκαίρως πρός τι κεῖσθαι, omnia caſtella in quibus aliqua ad res quaſcumque ſuſcipiendas opportunitas inesſe videbatur, 4, 52, 8. εὐκαιρότατα, opportuniſſime, 5, 63, 13. 2) οὐκ εὐκαίρως ἔχει, non vacat ei, non eſt ei commodum, 5, 26, 10.

Εὐκαταγώνιστος, facile debellandus, 9, 4, 8. 29, 2, 8.

Εὐκατακράτητος τόπος, qui facile teneri ac defendi poteſt, 4, 56, 9.

Εὐκατανόητος; ἐξ ὧν εὐκατανόητον, e quibus facile intelligitur, 28, 13, 11.

Εὐκαταφρόνητος τελέως πόλεμος, prorſus contemtibile bellum, 2, 35, 3. οὐκ εὐκαταφρόνητος, non levis, non parvus, 3, 61, 12. 23, 2, 14.

Εὐκατηγόρητος, qui facile multis de cauſſis accuſari poteſt, 4, 29, 3.

Εὐκι-

Εὐκινησία, ἡ, agilitas, velocitas; τῶν ἱππέων καὶ τῶν πεζῶν τοὺς διαφέροντας εὐκινησίᾳ καὶ τόλμῃ, 8, 28, 3.

Εὐκίνητος, ναῦς, agilis, 1, 60, 3. expeditus *miles*; τινὰς τῶν εὐκινήτων πρὸ τοῦ τείχους παρέβαλε *vel* παρενέβαλε, 1, 40, 7. εὐκινητότατοι, 1, 33, 7. 3, 43, 2.

Εὔκλεια, ἡ; τὴν τῶν Ἑλλήνων (*i. e.* παρὰ τῶν Ἑλλήνων *vel* παρὰ τοῖς Ἕλλησιν) εὔκλειαν ὁλόκληρον περιποιήσασθαι, 18, 28, 9.

Εὔκοπος, facilis, levi labore peragendus, 18, 2, 2.

Εὐκρασία, ἡ τοῦ ἀέρος, 34, 8, 4.

Εὔκρατος; εὐκρατοτέρα οἴκησις, temperatior habitatio (*ſub torrida quæ dici ſolet Zona.*) *T. V. p.* 26.

Εὐλάβεια, ἡ, cautio, cunctatio, 3, 105, 8. 8, 2, 8. timiditas, verecundia, 35, 4, 13.

Εὐλαβεῖσθαι; *abſolute*, πῶς ὑμᾶς εὐλαβεῖσθαι καθήκει, qui metuere vos deceat? 18, 6, 5. πολὺν χρόνον διεμελαβεῖτο, καὶ διεπίστει τοῖς λεγομένοις, diu cunctatus, 3, 52, 6. *Cum Accuſ.* εὐλαβούμενος τοὺς ὁλοσχερεῖς κινδύνους, cavens juſta prælia, abstinens ſe a juſtis prœliis, 30, 92, 7. *Cum ſeq. conjunct.* μὴ *&* *ſubjunct.* εὐλαβοῦντο, μὴ πανταχόθεν ἀποκλεισθῶσι τῶν ἀναγκαίων, metuebant ne *&c.* 1, 16, 7. *Cum Infin.* εὐλαβοῦντο τοιούτοις ἀνδράσι κοινωνεῖν, veriti ſunt, 2, 32, 8. 9, 36, 10. *Sic* οὐκ εὐλαβητέον ποτὲ μὲν ψέγειν, ποτὲ δὲ ἐγκωμιάζειν, 1, 14, 7. *ubi æquivalet* οὐκ ὀκνητέον, *quod præceſſit.*

Εὐλαβὴς, timens, metuens; εὐλαβέστερος, 3, 17, 5.

Εὐλαβῶς ἔχοντες πρὸς τὰς ἐμβολὰς, non audentes impetum *in hoſtiles* naves facere, 1, 28, 11. εὐλαβῶς διακείμενος πρὸς τὴν τοιαύτην πίστιν, 3, 52, 4. εὐλαβέστερον διακεῖσθαι πρὸς τὰς ἐπιθέσεις, 1, 18, 1. 3, 102, 11.

Εὐλογεῖν τινα, bene loqui de quo, laudare aliquem; 1, 14, 5. 12, 5, 3, 16, 28, 5. 31, 13, 3.

Εὐλόγιστος, prudens, qui conſiderate & cum ratione agit, 10, 2, 7.

Εὔλογος, probabilis; εὔλογος πρόφασις, 4, 4, 9. εὐλόγοις αἰφορμαῖς χρησάμενοι, 1, 3, 10. εὔλογον τέλος ἔσχε τὸ πραχθὲν, 3, 31, 12.

τὸ εὔλογα, probabilitas, veriſimilitudo; τοῦτο τῆς τῶν εὐλόγων ἐκτὸς πίπτει θεωρίας, hoc alienum eſt a probabilitatis ratione, 16, 12, 6. ἐκ τῶν εὐλόγων, probabiliter, probabili ratione, ut quidem rationi conſentaneum eſt, 10, 44, 6. 12, 16, 13.

Εὐλόγως, probabili cum ratione, recte, jure, merito, 1, 13, 9. 3, 30, 4. εὐλογώτερον, 7, 7, 7.

Εὐλύτως, ita ut facile ſolvatur & ſejungatur, 27, 9, 5.

Εὐμαθὴς, facilis ad perdiſcendum, 1, 13, 9.

Εὐμενικὸς; benevolus, amicus; διόρθωσις εὐμενικὴ, 12, 8, 6.

Εὐμενῶς μετέχειν τινὶ τῶν κινδύνων, amico, benevolo animo, 30, 1, 2.

Εὐματάθετος *fortaſſe legendum* 15, 6, 8. *pro* ματάθετός ἐστιν ἡ τύχη.

Εὔμορφος; εὔμορφα μειράκια, 31, 24, 2.

Εὔνοια; ἡ Εὐμένους εὔνοια, 30, 1, 6. *eſt* benevolentia erga Eumenem, *conf. ibid. vs.* 8.

Εὐνοϊκὸς; ἐπισημασίας τυγχάνειν εὐνοϊκῆς ὑπὸ τοῦ πλήθους, 6, 6, 8.

Εὐνοϊκῶς διακεῖσθαι πρός τινα, 5, 50, 7. μεσιτεῦσαι τὴν διάλυσιν εὐνοϊκῶς, 11, 34, 3.

Εὔνους; εὐνούστατος, 22, 14, 15.

Εὐνοῦχος, ὁ, 23, 17, 1 *ſq.*

Εὐπαράδεκτος; εὐπαραδεκτότερος, facilius probandus & accipiendus, 10, 2, 11.

Εὐπαρακολούθητος, ἡ μάθησις τοῖς ἐντυγχάνουσι, facilior captu & intellectu lectoribus erit *narratio*, 11, 40, 5. ἡ διήγησις, perſpicua, quam facile ſequimur animo, 4, 28, 6. 5, 31, 4. *ubi additur* σαφής.

Εὐπαραλόγιστος, qui facile decipitur, 11, 29, 9. εὐπαραλογιστώτατος, 5, 75, 2.

Εὐπειθής; εὐπειθεστέρῳ χρῆσθαί τινι πρὸς τὸ παρακαλούμενον, 1, 68, 3.

Εὐπερίκοπτος περὶ τὰς τοῦ σώματος θεραπείας καὶ περὶ τὰς ἐντεύξεις, facilis, ſimplex, ſine faſtu, 11, 10, 3. *cf.* περικοπή.

Εὐπερίληπτος, καὶ στενὴ ὑπόθεσις, argumentum non late patens, quod facile animo & ſtylo comprehendi poteſt, 7, 7, 6.

Εὐπερίοπτος, contemtibilis, *Fr. hiſt.* 30. *quod fragmentum vereor ne temere ad Polybium retulerit Caſaub.*

Εὐπετὴς, facilis; εὐπετεῖς σάγοι, leviora ſagula, 2, 28, 7.

Εὔπιστος. τῶν νεωτέρων τοὺς εὐπιστοτάτους *ex Vrſini emend. editum erat* 31, 22, 8. *pro* τοὺς δυσπιστοτάτους, *quod erat in libris; nos cum Reiskio* τοὺς πιστοτάτους *ſcripſimus, cum debuiſſemus, ut puto,* δύο τοὺς πιστοτ.

Εὐπορεῖν, abundare; *cum genit.* χρημάτων, 6, 58, 9. 31, 11, 1. κολάκων, 26, 3, 5. *Sic* 1, 72, 6. 3, 79, 1. *Sed & cum dativo;* εὐπορεῖν τοῖς ἀναγκαίοις, 1, 17, 2.

εὐπορεῖσθαι, *i. q.* εὐπορεῖν; *cum gen.* 1, 66, 5. *Cum dativo;* εὐπορεῖτο ταῖς χορηγίαις, 5, 43, 8.

Εὐπραγία, ἡ, felicitas in rebus gerendis, ſucceſſus; κατὰ τὰς εὐπραγίας, 1, 35, 2.

Εὐπρέπεια; ἡ τῆς ψυχῆς, dignitas, ſpecies, quam corpori animantis addit vita quæ ei inest, 1, 4, 8.

Εὐρεσιλογεῖν, πρός τινα, confabulari, 26, 10, 3. *n.* οὐκ ἀναγκαίως, citra neceſſitatem multa verba facere, *Fr. gr.* 68.

Εὐρεσιλογίαι, confabulationes, loquaces diſputationes, 18, 29, 3. *n. Conf. Weſſeling. ad Diod. T. I. p.* 45.

Εὑρετὴς, ὁ, inventor, 10, 10, 11,

Εὕρη-

Εὕρημα, τὸ, (i. q. μηχανὴ,) inventum, 22, 11, 5. *ubi ex conject. ſcripſimus* τὸ τούτων εὕρημα, *pro mendoſo* τὸ τουεὑρημ. *Eo vocab. uſus eſt Polyb. apud Suidam; nobis lib.* 27, 9, 1. ξένον ἦν τοῦτο τὸ εὕρημα.

Εὑρησιλογ. *vide* εὑρεσιλογ.

Εὑρίσκειν; τὸ ἐλλιμένιον εὑρίσκει ἑκατὸν μυριάδας δραχμῶν, ex portorio redeunt centena millia drachmarum, 31, 7, 12. *n.*

In Med. λύσιν τοῦ πράγματος εὑρίσκονται, 6, 38, 1. εὕροντο λύσιν τοῦ προβλήματος τοιάνδε, 30, 17, 5. *n. ubi* εὖρον τὴν λῦσιν *dat Bav. minus rectè.*

Εὐροεῖν, ſucceſſum habere; τὸ πρᾶγμα εὐροεῖ, 8, 30, 12. εὐροούντων αὐτῷ τῶν πραγμάτων, 4, 48, 11.

Εὔροια, ἡ, ſucceſſus, 5, 14, 8, 5, 71, 1. τῶν πραγμάτων, 2, 44, 2. 3, 10, 6. 11, 29, 1.

Εὐρυχωρία; αἱ εὐρυχωρίαι, aperti campi, 12, 19, 6. 15, 13, 10. ſpatioſa area *circa aulam*, 15, 30, 4.

Εὔρωστος, fortis, validus; οἱ εὐρωστότατοι ἱππεῖς καὶ πεζοὶ, 5, 46, 11.

Εὐρώστως, fortiter; διαμάχεσθαι, 2, 34, 14. βιάζεσθαι, 5, 60, 8.

Εὔσημος, clarus, diſtinctus, facile diſtinguendus, 10, 44, 3.

Εὐστοχεῖν, *abſol.* rectè facere, feliciter res ſuas gerere, 1, 14, 7. πάσης περιστάσεως, aptè ad tempora quæque facere, temporibus bene uti, 2. 45, 5. τῶν παρεστώτων καιρῶν, 28, 3, 6. εὐστόχησε τῆς ἐλπίδος, 32, 7, 10.

Εὔστοχος, ad feriendum ſcopum habilis, ſcopum feriens; εὔστοχος πληγὴ, 6, 25, 9. τὸ ῥιπτούμενον εὔστοχον ἐπεγίγνετο, 1, 48, 8.

Εὐστόχως, 2, 65, 11.

(Εὐστροφίας *pro* συστροφίας *legendum ſuſpicatus erat Reiskius* 24, 2, 1.)

Εὐσυλλόγιστος; ἐκ τούτων εὐσυλλόγιστον, ex his facile colligi poteſt, 12, 18, 8.

Εὐσυνθετεῖν ἐν πᾶσι, rectè ſervare pacta, fidem ſervare in omnibus, 22, 25, 5.

Εὐσύνοπτος, τινὶ, 5, 24, 4. *abſol.* conſpicuus, 6, 41, 9.

Εὐσύντρικτος; εὐσύντρικτοι κλίμακες, 9, 19, 7.

Εὐσχημοσύνη, honeſtas, pudor, decor muliebris, 10, 18, 7.

Εὐσχήμων, ἀνάπαυσις, honeſtum otium, 5, 75, 6. οὐκ εὐσχήμων ἀναχώρησις, 5, 110, 11. εὐσχ. διάλυσις, 21, 8, 5.

Εὔσχολος, otioſus, expers belli, 4, 32, 6.

Εὔτακτος; εὐτακτότεροι, obedientiores, diſciplinam magis ſervantes, modeſtiores, 3, 17, 5.

Εὐταξία, modeſtia morum, 32, 11, 8. *n.*

Εὐτείχιστος πόλις, 3, 90, 8. *n. ex Caſaub. emend. pro* ἀτείχιστος.

Εὐτολμία, ἡ, fortitudo, 5, 76, 11.

Εὔτονος; εὐτονώτερα βέλη, 8, 7, 2.

Εὐτραπελεύεσθαι, facete dicere, 12, 16, 14.

Εὐτράπελος καὶ πολιτικὸς παρὰ τὰς συνουσίας, urbanus & venuſtus, 24, 5, 7. εὐτραπελώτατος, jucundiſſimus in conſuetudine, 9, 23, 3.

Εὐτραφὴς βοῦς, bos opimus, 31, 3, 12.

Εὐτρεπὴς, paratus; τούτων εὐτρεπῶν γενομένων, 6, 26, 10.

Εὐτρεπίζειν; εὐτρεπισάμενος τὰ περὶ &c. præparatis his, 5, 5, 12.

Εὐτύχημα, τὸ, ſucceſſus, victoria, 1, 37, 5. τὰ εὐτυχήματα, 1, 12, 4. εὐτυχήματος, *pro* συνεργήματος, *perperam editum erat ex Bav.* 3, 99, 9.

Εὔφημος; λόγους εὐφήμους ποιήσασθαι περί τινος, grata auditu referre, 31, 14, 4.

Εὔφθαρτος, facile delendus, *de barbaris irrumpentibus*, 2, 35, 6.

Εὖ Φρονοῦντες, prudentes, 2, 7, 3.

Εὐφυὴς πρός τι, natura egregie comparatus ad aliquid, 1, 74, 1. πρός τι γένος εὐφυὲς βασιλικῆς καὶ πραγματικῆς οἰκονομίας, 1, 8, 3. πόλις εὐφυὴς πρὸς τὰς ἐπιβολὰς, opportuna, 1, 30, 15. εὐφυὴς καιρὸς πρός τι, 1, 19, 12. 1, 78, 2. 10, 35, 7. εὐφυέστερον καιρὸν λαβόντες, 2, 13, 2. εὐφυὲς τὸ πρόσωπον κατὰ τοῦτο, 32, 21, 14.

Εὐφυΐα, ἡ τοῦ τόπου, 2, 68, 5. (*i. q.* εὐκαιρία, *ibid. vs.* 3.) 3, 92, 11. 4, 38, 11.

Εὐφυῶς ἔχει τὰ παρόντα πρὸς τὸ ἐκβαλεῖν &c. opportuna eſt occaſio, 1, 11, 7. εὐφυῶς κείμενος τόπος, 2, 3, 4. πρός τι, 1, 56, 4.

Εὔχαρις, κατὰ τὰς ἐντεύξεις, jucundus, urbanus, 22, 21, 3. ἐν ταῖς ὁμιλίαις, 24, 5, 7.

Εὐχαριστεῖν, gratias agere; τινὶ ἐπί τινι, 18, 26, 4. *ſic* & 16, 25, 1. *n.* (*ubi quidem* gratulari *interpretatus eſt Caſaub. ſuffragantibus Reiskio & Erneſto.*) περὶ τῶν γεγενότων εὐεργετημάτων, 30, 11, 1.

Εὐχαριστήρια θύειν τοῖς θεοῖς τῆς εὐροίας, 5, 14, 8.

Εὐχαριστία, ἡ, gratus animus, grati animi ſignificatio, 8, 14, 8.

Εὐχειρία, ἡ, agilitas, dexteritas, habilitas, ſolertia, 11, 21, 4. 23, 1, 8. κατίσχυον ταῖς εὐχειρίαις, 11, 13, 3. *De hoc nomine & cognato* εὐχέρεια *conf. Adnot. ad* 11, 21, 4.

Εὐχείρωτος, 1, 26, 2. 4, 30, 3. 8, 20, 5. 10, 6, 5. τοῖς ἐπιβαλλομένοις, 5, 104, 5.

Εὐχέρεια, 1) *i. q.* εὐχειρία, *quod vide, & præſertim cf. Adn. ad* 11, 21, 4. *Sic* junguntur εὐχέρεια καὶ τόλμα, ſolertia, agilitas, & fortitudo, 15, 13, 1. & 24, 5, 6. *quemadmodum* εὐχειρία καὶ τόλμα, 23, 1, 8. 2) Facilitas, *quam habent milites in caſtris Romanis, ut ſuum quisque tentorium & omnes caſtrorum partes ſtatim cognitas habeat*, 6, 42, 1 & 7. 3) τὴν τῶν Ἑλλήνων εἰς τοῦτο μέρος εὐχέρειαν, 32, 11, 4.

ſtudium

ſtudium & propenſionem *interpretatur Erneſtus cum Valeſio; nos* levitatem. *Certe* εὐχέρεια καὶ ἀπειρία τοῦ συγγραφέως *eſt* levitas & imperitia, 16, 18, 5. (*Sic apud Plutarch. in Pericle c.* 13. εὐχέρεια καὶ ταχύτης, *in pictore, in vitio ponitur.*)

ἄφθονον ἔχειν τὴν χώραν εὐχέρειαν πρὸς τὰς τῶν ἔργων παρασκευάς; *ſic ex conjecł. edidi, vereor ne non ſatis recte, pro* εἰς χρείαν πρὸς, 32, 9, 4. *n. ubi utique* εὐκαιρίαν *malim.*

Εὐχερὴς καὶ πρακτικὸς, *in bello, eſt* agilis, expeditus, ſolers, & ſtrenuus, 4, 8, 9. *conf.* εὐχειρία *&* εὐχέρεια.

Εὐχερῶς, facile, 1, 60, 10. *ubi &* dextre, ſolerter *intelligere poſſet, niſi id ipſum adjecto vocab.* ταῖς εὐξέσεις *ſignificaretur.*

Εὔχεσθαι, gloriari, de ſe prædicare, 5, 43, 1. *ubi* ηὔχατο *habet Flor.* (*non Bav. ut in ſcholio per errorem poſitum eſt*) *pro vulgato* εὔχετο.

Εὐχρηστεῖν, ταῖς ἐπιτροφαῖς, commode & recte inſtituere converſiones, 12, 18, 3.

Εὐχρηστία, ἡ τῶν Νομάδων πρὸς πάντα τόπον, commodus uſus, utilis opera, 9, 7, 5. τὸ τῆς εὐχρηστίας ἀναγκαῖον, quæ ſunt ad uſum neceſſaria, 6, 33, 9.

Εὐχρήστως εἶχον πρὸς τὸ δέον, 3, 73, 5.

Εὐψυχία, fortitudo animi, fortitudo, *virtus*, 1, 57, 2. 2, 55, 4. *al* εὐψυχίαι, 2, 69, 5. 11, 24, 6.

Εὔψυχος, 10, 24, 4. *n.* τοὺς εὐψύχους ἄνδρας, *corrige* ἀμψύχους.

Εὐψύχως, fortiter, 10, 39, 2. 15, 11, 12. 16, 5, 6.

Εὐωνία, ἡ, vilitas pretii, 2, 15, 4.

Εὐώνυμος; ἡ ἐκ τῶν εὐωνύμων ἐπιφάνεια, 5, 7, 11. τὸ εὐώνυμον κέρας, 1, 28, 10. &c. εὐώνυμον τῆς ὅλης τάξεως ἐποίουν, 1, 27, 4.

Εὔωνος; εὔωνα τὰ παρὰ, 4, 35, 15.

Εὐωχεῖσθαι, epulari; τὰ μὲν ἀποδόμενοι, τὰ δ' εὐωχούμενοι τῆς λείας, partem conviviis abſumentes, 8, 26, 10.

Εὐωχία, ἡ; εὐωχίαν ἔχειν καὶ ἀψιλείαν τῶν ἐπιτηδείων, copiam indulgendæ gulæ, 3, 92, 9. εὐωχία καὶ μέθαι, 20, 4, 7. *ni ibi in plurali* εὐωχίας καὶ μέθας *legendum, ſicut eſt* 20, 6, 5. πρὸς μέθας καί τινας τοιαύτας ἄλλας εὐωχίας τραπείς, 2, 4, 6.

Ἐφάμιλλος, τοῖς μεγίστοις, cum maximis conferendus, 32, 23, 3. ἐφάμιλλον κίνδυνον ποιεῖσθαι, pari periculo, æquo, ancipiti Marte pugnare, 1, 25, 5. 1, 28, 4. 3, 73, 8. 5, 14, 5. 16, 4, 1. ἐφάμιλλοι προαιρέσεις, paria inſtituta, 1, 64, 5. δυνάμεις ἐφάμιλλοι, 1, 57, 6. ἐφάμιλλος ὑπεροχὴ, par dignitas, par imperium, 9, 25, 6. ἐφάμ. εὐνοια ἑκατέρων, 28, 15, 11. ποιεῖν ἑαυτὸν ἐφάμιλλον Ῥωμαίοις, parem ſe gerere Romanis.

Ἔφαμ-

Ἔφαμμα, 2, 28, 8. — „ſagum & braccæ; *verbo*, veſtimentum. *Suidas*, περίβλημα, *adferens hunc locum Polybii. Sic &* ἐφαπτίδας, de ſagis, *apud Suidam.*“ *Ern.*

Ἐφάπτεσθαι, *i. q.* ἐπιψαύειν, attingere; ἐφαπτ. τῶν ἤδη προϊστορημένων ἑτέροις, 1, 13, 9. 2, 37, 5.

Ἐφαπτίς, ἡ, paludamentum; πορφυραῖ ἐφαπτίδες, 31, 3, 10.

Ἐφαρμοστέον τοῖς πραττομένοις τὰς πρεπούσας ἀποφάσεις, 1, 14, 8.

Ἐφεδρεία, ἡ, ſtatio præſidii cauſſa poſita, 1, 17, 10. 3, 69, 10. 6, 37, 12. 10, 38, 8. 10, 39, 1. ἐξ ἐφεδρείας φυγεῖν, ſtationem deſerere, 1, 17, 11. ἐφεδρείας τάξιν ἐν τῇ μάχῃ ἔχειν, in ſubſidiis eſſe, 3, 113, 9. *nempe a tergo; cui opponitur* προκινδυνεῦσαι, *ibid. Adde* 2, 24, 9. 3, 45, 5. *Sic*, βουλόμενος οἷον ἐφεδρείαν ἀπολιπεῖν ἐν τῇ πόλει τοῦτον, valens hunc velut in ſubſidiis relinquere in urbe, *nempe qui terga tegeret, ſimulque obſervaret quæ agerentur*, 1, 9, 2 (*cf.* ἔφεδρος, *num.* 2.) *Sed &* ante alios *locatur* ἐφεδρεία, *ut*, προβαλόμενος ἐφεδρείαν τοὺς λογχοφόρους, 3, 72, 7. *n. &* διατάξας τοὺς τὰς κλίμακας φέροντας, καὶ τὰς τῶν μισθοφόρων ἐφεδρείας πρὸ τούτων, 4, 78, 6. *Sed quod* 3, 45, 5. *ait* τοὺς ἱππεῖς προέσθετο πάντας, ἐφεδρείας ἔχοντας τάξιν, *quamquam* προέσθετο *videri poſſit indicare*, ante exercitum fuiſſe poſitos, *tamen* a tergo poſitos eſſe *res ipſa docet & adjecta verba* ὡς πρὸς θάλατταν; *nempe oppoſiti fuerunt equites in ſubſidium, ſi forte a mari adveniret exercitus Romanorum. Porro* ἡ τῶν πολεμίων ἐφεδρεία, 24, 12, 2. *eſt* proximitas hoſtium. (*conf.* ἔφεδρος, *num.* 1.) *Denique, tropice*, ἐφεδρεία καὶ ῥοπὴ πρὸς τὸ πιστεύεσθαι *eſt* præſidium *s.* adjumentum & momentum ad inveniendam fidem, 32, 21, 9.

Ἐφεδρεύειν, *abſol.* in ſubſidiis manere, *dum ceteri in acie pugnant*, 18, 15, 2 & 5. 3, 53, 5. *Sic cum dativo, eadem notione*, ἐφήδρευε τοῖς προκινδυνεύουσιν, 18, 6, 1. 3, 110, 6. 10, 30, 9. *Sed* ἐφήδρευε τοῖς εὐζώνοις, 5, 23, 8. *intelligendum eſt* σὺν τοῖς εὐζώνοις, in ſubſidiis manſit cum expeditis. *Rurſus* ἐφεδρεύειν *cum dativo eſt* præſidio eſſe, tegere, tutari; *ut* ἐφεδρεῦσαι τοῖς τῶν συμμάχων καρποῖς, 1, 40, 1. ἐφήδρευε τῇ τοῦ σίτου κομιδῇ, 5, 95, 5. ἐφήδρευον τῇ τῆς λείας ἐξαποστολῇ, 4, 18, 5. ἐφεδρεύειν τῇ νεότητί τινος, juventuti alicujus præſidio eſſe, 7, 3, 7. *Adde* 2, 12, 2. 10, 6, 7. *Sed* ἐφεδρεύειν ταῖς καιροῖς, obſervare, captare opportunitates temporum, 18, 31, 4. 30, 7, 5.

Ἔφεδρος, ὁ, 1) adſidens, in proximo hærens; τοιούτους ἔχοντες

τες ἐφέδρους τοὺς ἄνδρας, quamdiu tales viros cervicibus imminentes haberent, 2, 13, 6. 2) ἔφεδρος τῶν καιρῶν, captator temporum, 3, 12, 6. ἔφεδροι γίγνονται τοῖς καιροῖς, *Fr. gr.* 69. *Et nude*, ἔφεδρος ἔμφρων, prudens obſervator, 5, 104, 7. 2) qui præſidio eſt, *vel* in ſubſidiis, 8, 33, 6.

Ἐφέλκειν; poſt ſe trahere; κατὰ πρύμνας ἐφέλκειν τοὺς ἵππους νέοντας, 3, 43, 4.

ἐφέλκεσθαι, 1) adtrahere, adlicere; πολλοὺς ἐφέλκονται πρὸς ἔντευξιν τῶν ὑπομνημάτων, 9, 1, 3. *Quo & referri poteſt illa dictio*, μεγάλην ἐφείλκετο φαντασίαν, ὡς μόνος εἰδὼς τί λέγει, magnam de ſe opinionem retulit, ſibi conciliavit, 23, 9, 12. 25, 9, 5. 2) *i. q.* καθυστεραῖν, morari, moras trahere, ſero venire; ἐπικουρία ἐφελκομένη καὶ καθυστεροῦσα, 9, 40, 2. *Sic* οἱ ἐφελκόμενοι, 5, 80, 2. *n.* qui tardius ſequebantur.

Ἔφεσις, venia. λαβὼν ἔφεσιν παρὰ τοῦ στρατηγοῦ, *Fragm. gr.* 70. *ſi modo illud Polybianum eſt.*

(Ἐφετῶς, 2, 8, 11. *n.* cupide *interpretatur Caſaub.* acriter *Erneſtus; ſed haud dubie mendoſa vox.)*

Ἐφημερεύειν, ἐπὶ τῶν ἔργων, interdiu ſtationem habere ad opera, 22, 10, 6. *ubi opp.* νύκτωρ ἐπικοιτεῖν.

Ἐφησυχάζειν, quietum manere, 2, 64, 5. *ubi tamen rectius, ut videtur,* ἀφησυχάζειν *dant alii.*

Ἐφιέναι, 1) permittere; οἱ νόμοι ἐφιᾶσι, 6, 46, 1. τὴν ἀποσκευὴν ἐφῆκε διαρπάσαι τοῖς ἡγωνισμένοις, 5, 111, 6. τὸν χάρακα ἐφῆκε τοῖς στρατιώταις διαρπάζειν, 10, 39, 9. 2) immittere, mittere contra; τοὺς Μακεδόνας ἐφῆκε (*intell.* τῇ χώρᾳ) σιτολογεῖν, 5, 3, 5. *ubi tamen non diſplicet* ἀφῆκε, *quod eſt ſuperſcriptum in cod. Bav. Rurſus tamen* 5, 8, 4. *tres probati codices habent* ἐφῆκε τὴν δύναμιν τὰς κώμας πορθεῖν, *id eſt*, ἐφῆκε τὴν δύναμιν ταῖς κώμαις, χάριν τοῦ πορθεῖν αὐτάς. *Et* 8, 33, 6. *in hoc conſentiunt omnes*, διελὼν τοὺς ἐπιτηδειοτάτους, ἐφῆκε διαρπάζειν τὰς τῶν Ῥωμαίων οἰκίας. *Conf.* ἀφιέναι.

ἐφίεσθαι στρατηγίας, 11, 8, 1. *non verti debuit* dignitatem imperatoriam appetere, *ſed* arti imperatoriæ ſtudere, operam dare; *nam eodem modo*, 9, 20, 7, *dicit* τοὺς ὀρχηστικῆς, τοὺς αὐλητικῆς ἐφιεμένους.

Ἐφικνεῖσθαι, *cum genit.* conſequi aliquid; τοῦ σκοποῦ, 3, 81, 2. παντὸς τοῦ κριθέντος, 6, 18, 4. τῆς ἀρχῆς, 10, 4, 3. *Cum Infin. idem valet* ἐφικνέομαι ὅσον δύναμαι, poſſum; ἐκ τῆς ἁπάντων συμπλοκῆς μόνως ἄν τις ἐφίκοιτο καὶ δυνηθείη ἅμα καὶ τὸ χρήσιμον καὶ τὸ τερπνὸν ἐκ τῆς ἱστορίας λαβεῖν, 1, 4, 11. *ubi poſt* ἐφίκοιτο *delendum comm.*,

comma, (quod nec habent ceteræ editiones;) & pro ſynonymis habenda verba ἐφίκοιτο & δυνηθείη. Sic & ἐφικτὸν idem valet ac δυνατὸν, quod fieri poteſt, 9, 24, 5. *μία τις ὁδὸς, δι' ἧς ἐστὶν εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐλθεῖν ἐφικτόν. (Eadem ratione Lucianus in Alcyone, c. 6. Tom. I. p.* 182. *edit. Hemſterh.) ait, οἱ τὰ τοιαῦτα θεωρεῖν ἐφικνούμενοι, i. q. δυνάμενοι*, qui talia contemplari valent; *ad quem locum etiam Ilenr. Steph. in Theſ. Græcæ Ling. provocavit. Et Diodorus Sicul. I.* 41. *πολλὰ ὧν τὰς αἰτίας οὐκ ἐφικτὸν ἀνθρώποις ἀκριβῶς ἐξευρεῖν.) 3) Cum Participio, eadem notione de qua modo dictum; οὐτ' ἂν ὁ γράφων ἐξαριθμούμενος ἐφίκοιτο*, 1, 57, 3. *i. q. ἐξαριθμεῖσθαι ἐφίκοιτο vel δύναιτο. (Cui conſtructioni ſimilis illa eſt, οὐκ ἤνυον φέροντες*, 10, 31, 9.)

Ἔφικτὸς; *λόγος ὀλίγοις ἐφικτός*, qui a paucis capi, intelligi poteſt, 6, 5, 1. *ἐφικτόν ἐστι, i. q. δυνατόν ἐστι, vide paulo ante in ἐφικνεῖσθαι, num.* 2. *& exemplo ibi citato ex* 9, 24, 5. *adde hoc, οὐκ ἐφικτόν ἐστι κατανοῦσαι χόρτον κομίζοντας*, 9, 4, 3.

Ἐφιστάναι, ἐφίστημι *cum ſuis.*

1) *ἐπιστῆσαι, in Act. primo;*

1) conſtituere ſuper, *i. e.* præficere, 1, 36, 10. *τινὰ ἐπὶ τὴν πόλιν*, 4, 72, 9. *ἐπὶ τῶν δυνάμεων*, 2, 65, 9.

2) locare contra, opponere; *τινὶ τινά*, alicui aliquem, 15, 15, 7. 15, 20, 6.

3) poſt alium locare; *τὴν φάλαγγα τούτοις κατόπιν ἐπέστησε*, 1, 33, 6. *Sic rurſus cum dat.* 1, 26, 12. *& cum ἐπί τινι*, 1, 26, 14,

4) immittere; *ἡ τύχη λοιμικήν τινα πολέμου διαθεσιν ἐπέστησε πᾶσι Γαλάταις*, 2, 20, 7.

5) ſiſtere, inhibere; *τὴν δύναμιν ἐπέστησαν κατὰ πορείαν*, ſiſtere agmen juſſerunt, 8, 31, 3. *ἐπιστήσαντες τὸν ἵππον*, 15, 32, 3. *τὴν ὁρμὴν*, 16, 34, 2. *κατὰ τὸ παρὸν ἐπιστήσας τὴν διήγησιν*, 7, 12, 1. *Et reciproce, intelligendo ἑαυτὸν*, inhibere ſe, immorari alicui rei; *cum dativo; παροξύνθην ἐπιστῆσαι τούτῳ τῷ πολέμῳ*, 1, 14, 1. *& ἐπὶ τὸν πόλεμον*, 1, 65, 5. *Conf. num. ſeq.*

6) convertere oculos, animum, attentionem, in aliquam rem; (*quod & fortaſſe ad num. præced. referre poſſis, hac notione*, morari facere oculos *vel* aliquem ad aliquam rem, defigere;) *ἐπιστῆσαι τὰς ὄψεις ἐπὶ τὰ σχήματα τῶν γραμμάτων*, 10, 47, 8. *ἐπιστῆσαι τοὺς ἀκούοντας ἐπί τι*, attentionem lectoris convertere in aliquid, morari facere lectorem ad aliquid, 2, 61, 11. *ἐπιστήσαντες τὸ πλῆθος ἐπὶ τὰς Ἀντιγόνου εὐεργεσίας*, revocantes populo in memoriam beneficia Antigoni, 4, 34, 9. *Et reciproce, ἐπιστῆσαι ἐπὶ*

ἐπί τι, *ſcil.* τὸν νοῦν, *vel* ἑαυτὸν; (*quemadmodum* 11, 19, 2. ἐστ συνεπιστήσας αὐτὸν, *i. e.* ἑαυτὸν, ἐπὶ τὰς πράξεις;) *Sic* ἐπιστῆσαι ἐπὶ τὸν πόλεμον, advertere animum ad hoc bellum, 1, 65, 5. *n. ſive mallueris* immorari huic bello, *de qua notione jam num. præc. diximus, ubi & cum dativo caſu conſtructum hoc verbum eadem notione vidimus.)* ἐπὶ τὰς ἑκάστων ἀρχὰς καὶ μεταβολὰς ἐπιστήσας, ſi ad initia cujusque & ad mutationes adverterit animum, ſi attentius ea conſideraverit, 6, 4, 11. ἐπιστήσας, animum ad eam rem advertens, 9, 23, 1. 32, 2, 4. *Et cum præpoſ.* περὶ *cum genit.* μικρὸν ἐπιμελέστερον ἐπιστῆσαι περὶ τῶν τοιούτων, paulo diligentius animum intendere conſiderandis rebus hujuſmodi, 6, 26, 12. *quo ex uſu hujus verbi ducta eſt ſignificatio nominum* ἐπιστήμη *&* ἐπιστήμων, *quemadmodum loco modo citato ſtatim adjicitur,* ὑπὲρ ὧν ἅπαξ ἀκούσας ἐπιστήμων ἔσται πράγματος *&c.*

Mendoſe 3, 116, 4. *legebatur* ἐπὶ τούτοις τοῖς μέρεσιν ἐπέστησε τῆς δυνάμεως, *pro* ἐπέστη *vel* ἐφειστήκει, ſteterat.

II) ἐπιστῆναι, *in Aoriſto ſecundo;*

1) præfectum eſſe, præeſſe; ἐπέστη ἐπὶ τὰ πράγματα, rebus erat præfectus, 5, 41, 2. Ῥωμαίων ἐπιστάντων τοῖς πράγμασι, quum Romani præeſſent rebus, 30, 14, 3. *quam in ſententiam Valeſius verterat,* Romanis rerum potitis, *rectius, ut nunc quidem videtur, quam quod nos in verſione poſuimus,* ex quo Romani intenti rebus Græcorum eſſe cœperunt. *(Conf. ſupra in* ἐπιστῆσαι *num.* 1.)

2) poſt alium, a tergo ſtare; κατόπιν ἐπιστῆναι τοῖς θηρίοις, 16, 18, 7. ἐπιστάντες, pone ſtantes, 1, 26, 13.

3) ſtare ſuper *vel* in *loco, vel* ad, apud *locum: &* perveniſſe, deveniſſe ad *locum aliquem vel ad aliquid; cum* ἐπὶ *&* accuſativo; ἐπεὶ δ' ἐπὶ τὰς τελευταίας ἐπέστησαν σχεδίας, poſtquam in ultimis ratibus ſteterunt, in extremas rates pervenerunt, 3, 46, 8. ἐπεὶ δ' ἐπὶ τὸν τόπον ἐπέστημεν, quoniam ad locum iſtum devenimus, 4, 40, 1. *n.* καθ' ὃν καιρὸν ἐπὶ τοῦτο τὸ μέρος τῆς διηγήσεως ἐπέστημεν, cum ad eam partem narrationis perveniſſemus, 7, 13, 3. *n. Sic* ἐφ' ὃν τόπον ἐπιστῆναί φασι πρῶτον τὴν Ἰὼ, 4, 43, 6. *Item cum dativo caſu;* ὅταν ἐπιστῶμεν τοῖς καιροῖς τούτοις, cum ad hæc tempora pervenerimus, 3, 118, 11. *n.* οἷς ἐπέστησαν οἱ πολέμιοι κατὰ τὰς οἰκίας, 4, 58, 2. *n.* quorum ad domos venerant hoſtes; *vel* quorum domibus imminebant hoſtes, *quatenus* contra *ſignificat præpoſitio* ἐπί. *Sic* ἐπέστη τοῖς κατὰ τὸ Ῥήγιον τόποις ἀνυπ-

ἀνυπόπτως, ad loca, *vel* contra loca circa Rhegium nemine ſuſpicante advenit, 9, 7, 10.

4) ſubſiſtere; *abſolute*; ἐπέστησαν, ſubſtiterunt *e fuga*, 14, 7, 5. ἐπέστη πτερώσας τὴν ναῦν, ſubſtitit, inhibuit curſum, 1, 46, 11. *Adde* 18, 9, 9. & *Fr. gr.* 72. *Sic* ſubſiſtere animo, *ſcil. ad aliquid, id eſt*, animum advertere; *ut*, ἐπιστὰς δὲ Ἱέρων, 1, 83, 2. *n.* (*Conf.* ἐπιστῆσαι, *num.* 6.) *Et cum* ἐπὶ & *accuſativo*; ἐπιστὰς ἐπ' αὐτὴν τὴν τῶν πραγμάτων ἐξήγησιν, qui ad nudam factorum narrationem animum adverterit, 1, 3, 9. *n.*

III) ἐφεστηκέναι, & ἐφεστακέναι, *in Praeterita.*

1. *Significatione Neutrali vel Paſſiva;* 1) ἐφεστηκώς, pone ſtans; αἱ ἐφεστηκυῖαι τάξεις, 1, 19, 10. 2) οἱ ἐπὶ τῶν ὅλων ἐφεστῶτες, rerum ſummæ præfecti, 5, 60, 2. 3) οἱ ἐφεστῶτες, aſſtantes, 30, 20, 4. — „qui exſpectant, dum alii *v. c. e balneo* egrediuntur, ut ipſi ingredi poſſint, *quaſi* ſucceſſores.“ *Ern.* ὁ ἐφεστὼς ζόφος, offuſa, incumbens caligo, 18, 3, 7.

2. *Significatione Activa; contra uſum aliorum ſcriptorum; conf. Adnot. ad* 3, 94, 7. 1) præficere; ἄνδρας ἐπιμελεῖς ἐφεστάκει πρὸς ταύτην τὴν χρείαν, 10, 20, 5. *n.* 2) deducere; (*quemadmodum* ἐπιστῆναι, *num.* 3. *neutraliter, eſt* pervenire;) τοῦ καιροῦ τοῦ κατὰ τὴν διήγησιν ἐφεστηκότος ἡμᾶς ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τῶν Φιλοποίμενος πράξεων, 10, 24, 2. *n.* τῶν καιρῶν ἐφεστηκότων ἡμᾶς ἐπὶ τὴν οἰκείαν ταύτην, 32, 9, 1.

IV) ἐφίστασθαι, ſtare, ſubſiſtere, inſiſtere; ἐφιστάμενοι κατὰ τοὺς εὐκαίρους τόπους, opportunis locis inſiſtentes, 12, 4, 2. ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε ἐφιστάμενος, ſubſiſtens, *Fr. gr.* 71.

τὸν Φιλήκοον ὁ γενεαλογικὸς τρόπος ἐφίσταται *ex conjecſ. ediderat Caſaub.* 9, 1, 4. *pro mendoſo* ἐπίσταται, *quod nos in* ἐπισπᾶται *mutavimus.*

V) ἐπισταθῆναι, *Aor. pr. paſſ.* præfici; βουλόμενος ἕτερον ἐπισταθῆναι τοῖς ἐν Πελοποννήσῳ πράγμασι, 4, 87, 2.

Ἐφιστάνειν, (*i. q.* ἐπιστῆσαι *num.* 6.) οὐτ' ἐφιστάνων οὐδενὶ τῶν τοιούτων, nulli rei intendens animum, 5, 35, 6. *n.* ἐφιστάνοντες καὶ διαλογιζόμενοι πῶς ἑκάστοις χρήσονται, animum advertentes, & ſecum cum aliisque reputantes, 11, 2, 5. (*Conf.* συνεφιστάνειν.)

Ἐφοδεύειν, circumire excubias, perluſtrare vigilias; *abſol.* 6, 35, 8. & ἐφοδεύειν τὰς φυλακάς, 6, 35, 11. 6, 36, 1 & 4.

Ἐφοδεία, ἡ, circuitio luſtrandarum excubiarum cauſſa, luſtratio excubiarum, 6, 35, 8 *ſq.* 6, 36, 9. *Nude*, circumitio, diſcurſio, *per muros*, 10, 15, 1. *ubi vulgo* τὴν ἐφοδίαν *per ſimplex jota erat editum.*

Ἐφ-

Ἐφοδιάζεσθαι, viaticum, commeatus parare in viam, 18, 3, 2.

Ἐφόδιον, τὸ; ἐφόδια, commeatus in viam, cibaria, 3, 24, 8 & 11. 8, 28, 3. 11, 26, 6. 15, 5, 7. *Fr. gr.* 138. *Tropice*, ἐφόδιον πρός τι, præſidium, ſubſidium, adjumentum ad rem, quod rem facilem reddit; 9, 19, 4. 18, 24, 2. 22, 21, 2.

Ἔφοδος, ἡ, 1) aditus, introitus; τὴν ἔφοδον διδόναι τινὶ ἐπὶ τοὺς πολλούς, aditum dare, concedere, ad populi concionem, 4, 34, 5. ἡ ἔφοδος τῶν ἐσχαρίων, admotio, promotio baſium turrium, 9, 41, 4. *n.* *Et tropice*, ἡ ἐπὶ τὰ μέλλοντα ῥηθήσεσθαι ἔφοδος, 1, 13, 9. ἡ προκατασκευὴ καὶ ἡ ἔφοδος ἐπὶ τοῦτο, 2, 37, 3. ποιησάμεθα κεφαλαιώδη τὴν ἔφοδον ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ μέλλοντος λέγεσθαι πολέμου, 5, 40, 4. *Tum*, anſa, occaſio, ratio adgrediendi rem quamdam; πονηρᾶς ἐφόδου καὶ προφάσεως τοῖς βουλομένοις διαλύειν τὸ ἔθνος εὐόκουν ἀρχηγοὶ γεγονέναι, 4, 60, 6.

2) via, progreſſio, ordo, ſeries, τῆς ἐξηγήσεως, narrationis, 3, 1, 11. 32, 9, 1.

3) irruptio, invaſio, adventus hoſtilis; *v. c. Gallorum, Pyrrhi &c.* 1, 6, 5. 1, 7, 6. 2, 13, 5. 2, 18, 6 & 8. 5, 43, 7. *&c.* διὰ μάχης κρίνειν τὴν ἔφοδον, expeditionem ſuſceptam prælio terminare, 5, 79, 1. *Tum, in acie* ἔφοδος *eſt* impetus, impreſſio in hoſtem facta; ἡ τῶν ἐλεφάντων ἔφοδος, 1, 33, 9. 1, 34, 4. 1, 39, 12. τὴν ἔφοδον ποιεῖσθαι ἐπὶ τοὺς ἐναντίους, impetum facere in hoſtem, *charger l'ennemi*, 15, 12, 1. 11, 16, 2. & *ſæpe alias.* παραγγέλλειν τὴν ἔφοδον ἐπὶ τὰ δεξιὰ μέρη τῶν πολεμίων, 10, 39, 4. *n.* ὑπομεῖναι τὴν ἔφ. τῶν πολεμίων, 11, 14, 5. *Etiam in navali pugna*, τὴν ἔφοδον ποιεῖσθαι, *eſt* impetum, impreſſionem facere in navem hoſtilem, 1, 22, 9. *Hinc* τὰ πλοῖα εἰς τὴν ὁδὸν καὶ εἰς τὴν ἔφοδον, 3, 25, 4. *ſunt* naves *onerariæ* ad iter, & naves *longæ* ad adgrediendum hoſtem, ad pugnam. ἐξ ἐφόδου λαβεῖν πόλιν, & *ſimilia*, primo impetu, 1, 24, 10. 1, 76, 10. 14, 9, 4 *&c.* Ἐλμαντικὴν, ἐξ ἐφόδου ποιησάμενος προσβολὰς, κατέσχε, ex itinere oppugnare adgreſſus, 3, 14, 1. ἐξ ἐφόδου καὶ ῥαδίως τρέψασθαι τοὺς πολεμίους, primo congreſſu, 1, 36, 11. *Quid ſit illud*, οὐ μόνον τὸν Φίλιππον, ἀλλὰ καὶ τὸν Ἡρακλείδην στεφανῶσαι διὰ τὴν ἔφοδον, 16, 15, 6. *n.* *haud ſatis adparet. An* propter pugnam navalem, *quam uterque proſpere pugnaſſe viſus erat?*

4) *i. q.* ἡ ἐφοδεία, circuitio *per urbes*, inſpiciendi cauſſa quo pacto res adminiſtrentur; ἐπορεύετο εἰς τὰς πόλεις, μετὰ σπουδῆς ποιούμενος τὴν ἔφοδον, 11, 10, 8.

Ἔφοδος, ὁ, circuitor, qui excu-

bias viſitat & inſpicit, 6, 36, 6 & 8 *ſq. n.* 6, 37, 5. *Conf.* ἐφοδεία, & ἐφοδεύειν.

Ἔφορεύειν; οἱ ἐφορεύοντες, ephori, 4, 31, 2.

Ἐφορμᾶν; τοὺς ἐφορμῶντας *ex Herone adſcivi*, 8, 8, 1. *pro vulgato* ἐφορμοῦντας, *quod tamen non pertinaciter ſpernam*; *vide Adnot.*

Ἐφορμεῖν; (*vide* 8, 8, 1. *n.*) in ſtatione eſſe ad aliquem locum, *præſertim* inſidiandi & obſervandi cauſſa; ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸν εἴσπλουν στόματος, 1, 46, 5. 27, 6, 5. *Et cum dativo*: στόλος ἐφώρμει τοῖς κατὰ τὴν Ἑλλάδα τόποις καὶ ταῖς ἐπιβολαῖς τοῦ Φιλίππου, obſervabat Græciæ loca & Philippi conatus, 8, 3, 6. *Sed* 15, 2, 7. *in* ἐφώρμει αὐτοῖς τὸ ναυτικὸν *alia eſt dativi ratio, ubi idem valet ac* τὸ ναυτικὸν αὐτῶν. *Rurſus* τῶν πολεμίων ἐφορμούντων πλείοσι καταφράκτοις ναυσὶν, 16, 2, 1. *nempe* ἐφορμούντων αὐτῷ σὺν πλ. κατ. ναυσί.

Ἔφορος; *vide Ind. Hiſtor. in* Ephorus.

Ἔχειν; retinere, ἔχειν ἀμφοτέρους ἃ νῦν ἔχουσι, 5, 103, 7. 18, 30, 9. — οὐκ εἶχον, τοίαις χερσὶν πολεμήσαιεν, 1, 62, 2, 3, 109, 10. — τὸν λοιπὸν χρόνον ἄπρακτον εἶχον, 2, 31, 10. — ἔχει αὐτὸν ἡ παράστασις, tenet eum perſuaſio, 5, 9, 6. — ἡσυχίαν, αἰτίαν, συγγνώμην ἔχειν &c. *Vide iſta nomina.* — εἶχον & ἦγον *inter ſe permutata a librariis*, 2, 67, 2. *n.* 3, 83, 5. *n.* 3, 30, 5. *n.*

ἔχεσθαι ἐλπίδος, ſpe teneri, 3, 34, 4. τῶν πραγμάτων, rebus intentum eſſe, 5, 49, 2. τῶν προκειμένων, urgere propoſitum, 2, 54, 1. 4, 69, 8. 5, 41, 7. τοῦ ἔργου, 8, 5, 1. τῶν νόμων, tenacem eſſe legum, 25, 9, 5. *Adde quæ adſeruntur in* ἑξῆς. ἐχόμενος ταύτης τῆς ἐννοίας, hac perſtans mente, 1, 66, 4. εἴχετο τῶν Ἀμβρακιωτῶν, παρακαλῶν σώζειν σφᾶς αὐτούς, inſtitit Ambracienſibus, preſſit eos, adſidue illos hortatus eſt, 22, 12, 6. ἔχεσθαι καὶ θεραπεύειν τὸν Γάϊον, *i. e.* ἔχεσθαι τοῦ Γαΐου καὶ θεραπεύειν αὐτὸν, ad Cajum ſe adplicare, eumque colere, 22, 12, 10. ἔχεσθαι καὶ συμπλέκεσθαι τοῖς πολεμίοις, *i. e.* ἔχεσθαι τῶν πολεμίων καὶ συμπλέκεσθαι αὐτοῖς, incumbere hoſti, non dimittere eum, ſed manum cum eo conſerere, 3, 72, 1. ὧν εἶχοντο Γαλάται, quibus contigui erant, proximi *in acie* ſtabant Galli, 5, 53, 3.

ὁ ἐχόμενος, proximus, contiguus. ἐχομένους τούτων *correxi*, 12, 17, 7. *pro* τούτοις, *quod neſcio an ferri potuerit, certe in id conſentiunt libri. At recte omnes cum gen.* τὰ ἐχόμενα μέρη τῶν κινδυνευόντων, 18, 8, 3. ἡ ἐχομένη σημαία, 6, 34, 19. ὕλη, 6, 35, 9. τῷ ἐχομένῳ ἔτει, proximo anno, 22, 26, 23. τῇ ἐχομένῃ, proxima

xima die, 3, 112, 1. 5, 13, 9.

Ἐχθρὸς, ὁ, paſſim i. q. πολέμιος, hoſtis. *Utrumque nomen junctum*, 15, 8, 12. ὡς ἐχθροῖς ἡμῖν κέχρηνται καὶ πολεμίοις. *Proverbium*, ὥστε κατὰ τὴν παροιμίαν κἂν ἐχθρὸν ἐλεῆσαι, 40, 3, 7.

Ἐχθρῶς ἔχειν πρός τινα, 4, 32, 4.

Ἐχυρὸς, *i. q.* ὀχυρός. ἐχυρὰ πόλις, 4, 70, 7.

Ἐχυρότης *ex cod. Bav. editum erat* 1, 57, 6. *pro quo ex aliis* ὀχυρότητα *adſcivi.*

Ἑωθινὸς; περὶ τὴν ἑωθινὴν Φυλακὴν, ſub quartam vigiliam, 3, 67, 2. ἐπὶ τοῖς τόποις ἑωθινῆς εἶναι Φυλακῆς, 1, 45, 5. ὑπὸ τὴν ἑωθινὴν, 3, 43, 1. 3, 67, 9. 3, 83, 7. *n.* 4, 78, 6.

Εως ἄν, quamdiu, 1, 80, 2. 3, 11, 8. *&c.* ἕως εἰς τὸν χάρακα, 1, 11, 14. 1, 34, 4. *&* 1, 19, 4. *n. ubi vett. codd.* ὡς εἰς *dabant* μετὰ τῆς δυνάμεως ἕως εἰς Θετταλίαν, *ex noſtra conject.* 2, 52, 7. *n.* ἔπλεον ἕως ἐπὶ τὴν Ἀσπίδα, 1, 29, 2. (*aliud eſt* ὡς ἐπί.) ἕως τινὸς, aliquatenus, aliquantiſper, 3, 93, 3. οὐκ ἀντεξήεσαν οἱ Καρχηδόνιοι πλὴν ἕως ἀκροβολισμοῦ, non niſi ad velitationem, 1, 18, 2. Καρχηδονίοις πόλεμον ἐξενέγκαντες ἕως δόγματος, decreto tenus bellum intulerunt, bellum decreverunt, 3, 27, 7. ἕως λόγου, verbotenus, 10, 22, 7. μέχρι τούτου πολεμῶν, ἕως τοῦ λαβεῖν ἀφορμὰς πρὸς ἀπόδειξιν τῆς αὐτοῦ πραότητος, 5, 10, 3. οὐχ ὡς πρὸς ναυμαχίαν, ἀλλὰ μᾶλλον ἕως τοῦ παρακομίζειν στρατιώτας, 5, 109, 2. περὶ τῶν κατ' Ἀντίγονον ἕως τούτου βούλομαι ποιήσασθαι τὴν μνήμην, ἕως τοῦ μὴ δόξω καταφρονεῖν, hactenus modo, ne videar *&c.* 9, 26, 1.

Ζ.

Ζεῦγμα, τὸ, compactio, fabrica *pontis*, 3, 46, 4. *n.* pons *ipſe*, 3, 46, 2.

Ζευγνύειν τὸν Τίγριν, ponte jungere, 5, 52, 4.

Ζεῦγος, τὸ, par equorum vel mulorum bigas trahentium, 32, 12, 7. μονομάχων ζεύγη διακόσια, gladiatorum paria, 31, 3, 5.

Ζῆλος, ὁ; ἀγωγαὶ καὶ ζῆλοι τῶν ἀνδρῶν, inſtitutio & ſtudia, 3, 24, 3. ζῆλοι νεωτερικοὶ, juvenilia ſtudia, ſtudia in quæ quis in juventute incubuit, 10, 24, 7. ζῆλος ἐπιτευκτικὸς, felix æmulatio, quæ ad præclara quæque ducit, 10, 25, 7. ζήλου ἄξιος, laude & æmulatione dignus, 11, 2, 4. ζήλου καὶ μιμήσεως τυγχάνειν, laudem & imitationem invenire, 6, 6, 9. ζῆλος, *in malam partem*, pravum ſtudium, pravum inſtitutum, 4, 27, 8. invidia & prava æmulatio, 11, 8, 4.

Ζηλοτυπεῖν πρός τινα, obtrectare alicui, 16, 22. 6.

Ζηλοῦν τινα, exemplum alicujus ſequi, 1, 7, 8. 1, 79, 1. ζηλῶσαι

λῶσαι τὸ βέλτιον, 6, 25, 11.

Ζηλωτέος, imitandus, æmulandus, 4, 27, 8.

Ζηλωτὴς, ὁ, admirator, ſectator, ſtudioſus alicujus, 10, 25, 2.

Ζηλωτὸς, æmulandus, imitandus, laudandus, admirandus; σπουδαῖα καὶ ζηλωτὰ ἔργα, (opp. φευκτὰ) 2, 61, 3. ἐπαινετὴ καὶ ζηλωτὴ ἀρχὴ, πολιτεία, 3, 4, 7. 6, 46, 11. αἱρετὴ καὶ ζηλωτὴ, 6, 47, 6. *Unde intelligitur, non omni ex parte feliciſſime expletam ab Urſino eſſe lacunam* 1, 2, 7. *Nam ad ὑπεροχὴν requirebatur* ζηλωτὴν, *non* ζηλωτὸν; *quia vero in veſtigiis veterum librorum ſervata eſt terminatio ον, aliud vocabulum ibi pro* ζηλωτὸν *fuerat quærendum.*

Ζῆν; τὸ ζῆν, vita; αἱ ἐπιτετευγμέναι ἐν τῷ ζῆν πράξεις, 6, 53, 2. ἐξάγειν ἐκ τοῦ ζῆν; ἐκχωρεῖν ἐκ τοῦ ζῆν, & *alia ſimilia, vide in* ἐξάγειν, ἐκχωρεῖν &c.

Ζητεῖν, deſiderare, requirere; *ſicut dicimus*, hæc res deſiderat illam; 10, 24, 8. 32, 9, 12.

Ζήτησις, ἡ; ζητήσεις τῶν ἁμαρτανομένων, cognitiones, quæſtiones cauſſarum, judicia, 6, 16, 2.

Ζόφος ἐφεστὼς, offuſa caligo, 18, 3, 7.

Ζυγεῖν, in eodem ζυγῷ, in eadem ſerie ſtare; τὰ λοιπὰ τάγματα τούτοις παρίστανται ζυγοῦντα, 3, 113, 8. reliquos manipulos juxta hos eadem ſerie locavit. — „*Heſychius:* ζυγούμενον· ἐξισούμενον.“ *Ern.* ζυγοῦν *infinitivum hujus verbi ſtatuit Ern. tamquam a* ζυγόω.

Ζύγιμος βοῦς, bos jugalis, 34, 8, 9.

Ζυγὸς, ὁ 1) verſus, ſeries militum juxta ſe invicem in eadem linea ſtantium; αἱ τοῦ δευτέρου &c. τοῦ πέμπτου ζυγοῦ σαρίσσαι, 18, 12, 5. 18, 13, 2. τὰ κατ' ἄνδρα καὶ ζυγὸν ἀγωνίσματα, 3, 81, 2. *rurſus* κατ' ἄνδρα καὶ κατὰ ζυγὸν, 1, 45, 9. *pro quo* 2, 69, 5. κατ' ἄνδρα καὶ κατὰ τάγμα *dicit.* 2) jugum; ὑπὸ τὸν ζυγὸν ἄγειν τοὺς Ἀχαιοὺς, 4, 82, 2.

Ζυγοστατεῖσθαι, *i. q.* ἰσοῤῥοπεῖν, æquatis lancibus librari, in neutram partem propendere, in æquilibrio eſſe, 6, 10, 7. ἐζυγοστατεῖτο αὐτοῖς ὁ πόλεμος, pari utrimque fortuna gerebatur bellum, 1, 20, 5.

Ζύγωμα, τὸ τῶν πυλῶν, jugamentum portæ, 7, 16, 5.

Ζωγρεία, ἡ; *rectius fortaſſe* ζωγρία, *vide Adnot. ad* 1, 7, 11. *ſed in* ζωγρεία *conſtanter fere & pertinaciter conſentiunt omnes codices noſtri; vide* 1, 7, 11. 1, 9, 8. 1, 15, 2. 1, 79, 4. *n.* 1, 82, 2. 1, 86, 5. 1, 87, 10. 2, 8, 2. 3, 76. 6. 5, 86, 5. *n.* &c. *Dicitur autem* ζωγρεία ἐγκρατῆ γίγνεσθαι & κυριεύειν τινὸς, & λαβεῖν τινα, ζωγρείᾳ ἀποβαλεῖν, ζωγρείᾳ ἁλῶναι &c.

Ζωγρεῖν,

Ζωγρεῖν, vivum capere, 1, 34, 8. vitam servare alicui, in vivis relinquere, 16, 33, 5. *quo & referri potest* 3, 84, 10. δεόμενοι ζωγρεῖν.

Ζωγρία, *vide* ζωγρεία.

Ζώδιον; τὰ ζώδια, signa cœlestia Zodiaci, 9, 15, 7 *sq.*

Ζωηδὸν, in morem animantium, 6, 5, 9.

Ζώνη, ἡ διακεκαυμένη, Zona terræ torrida, *T. V. p.* 26. ζῶναι ἕξ, *T. V. p.* 28.

Ζωωτὸς, animantibus imaginibus picturatus, picturis variegatus; ζωωταὶ ἐφαπτίδες, 31, 3, 10.

H.

Ἢ. διπλάσιοι ἢ πρόσθεν, 1, 72, 7. ἡμιόλιοι ἢ πρόσθεν, 10, 17, 12. ἐναντίως ἢ πρόσθεν, 11, 22, 6. *Abundabat ἢ in illo*, 30, 9, 15. εἰς ἀπορίαν μείζω τῆς πρότερον ἢ ὅτε παρὰ τοῖς Φασηλίταις ἦν, *ubi delendum censui. Notemus hic & illam dictionem:* οὐκ ἔστιν ἐπὶ τῶν τοιούτων πράξεων, ἢ μὴ ποιῆσαί τι τῶν δεόντων, ἢ μηδὲν παθεῖν δεινόν.

Ἦ. ἦ μὴν, *in formulis jurisjurandi*, 6, 21, 2. 6, 58, 3. 11, 40, 4. 12, 6, 3. ἦ που, videlicet, nimirum, *ironice*, 9, 30, 9. ἦ που γ' ἂν, 12, 11, 9.

Ἡβᾷν; οἱ ἄρτι τῶν νέων ἡβῶντες, 2, 20, 4.

Ἡγεῖσθαι δεῖ τῶν συγγραμμάτων τὴν ἀλήθειαν, principatum in historia tenere debet veritas, 12, 7, 2. οἱ ἡγούμενοι, *i. q.* ἡγεμόνες, duces, & *omnino*, qui præsunt rebus, 1, 15, 4. 1, 31, 1. 1, 32, 2. 1, 45, 4. 3, 4, 6. & *sæpe alias; hinc* τῶν ἡγουμένων *correxi in Fr. gr.* 14. *pro* τῶν ἀγομένων. *Conf.* 5, 83, 6. *n.* ἡγεῖτο, 4, 80, 8. præivit *verte, pro eo quod in versione est* ire pergit.

χάριν τοῦ τοὺς νικήσαντας ἡγεῖσθαι τούτων, (*scil.* τῶν πόλεων) *correxit Casaub.* 17, 3, 7. *cum mendose* ἡττᾶσθαι *dedissent libri.*

Ἡγεμονεία & ἡγεμονία, imperium. *Variant & vacillant inter duas istas formas codices nostri; qua in inconstantia prætuli formam* ἡγεμονία, *quam & apud alios scriptores adoptatam plerumque ab editoribus observavi, & quam unice probat Moschopulus grammaticus* περὶ Σχεδ. *p.* 40. *Nam licet ab* ἡγεμὼν *fiat* ἡγεμονεύω, *a quo verbo secundum analogiam nomen* ἡγεμονεία *formandum videri debebat, tamen ab ea regula diserte excipit grammaticus nomina fœminina a masculinis in* μων. *Vide* 1, 2, 3. *n.* 1, 20, 12. *n.* 2, 21, 9. *n.* 2, 23, 13. *n.* 2, 49, 4 & 6. *n.* 2, 67, 5. *n.* 3, 110, 4. *n.* 5, 79, 3 & 12. 5, 83, 3. *n.* &c. *Sed* 11, 19, 1. *tenui* τὴν ἡγεμονείαν, *ubi significat* imperandi artem, & *manifeste non ab* ἡγεμὼν *proxime, sed a verbo* ἡγεμονεύειν *deductum est nomen.*

Ἡγεμονικὸς, ad imperandum idoneus, artis imperatoriæ peritus, 5, 106, 5. 6, 24, 9. ἡγεμονικὴ ἐμπειρία, 10, 22, 4. ἡγεμονικώτατος ἀνὴρ *Ulyſſes*, 9, 16, 1. ἡγεμονικὴ χώρα, locus imperatori conveniens, 10, 22, 2. τὸ ἡγεμονικώτατον, res præcipua, 16, 17, 10. ἡγωνία II. 50: ex vitio ἀγωνία.

Ἤδη, *in* εἰ δεῖ *mutandum probabiliter cenſuit Valeſ.* 7, 12, 8. τοτ' ἤδη, 3, 118, 11. *n. an τότε δή? ἤδη pro ἤδει; vide* εἰδέναι.

Ἦθος; τὰ ἤθη, mores; τὸ κοινὸν ἦθος τῆς πόλεως ἅμερον καὶ ὀλίγιον, 6, 47, 2. παρὰ τὰ κοινὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη, 1, 70, 6. ἡ ἐν τοῖς ἤθεσι καὶ βίοις Φιλοξενία, 4, 20, 1. ἡ τῶν ἠθῶν αὐστηρία, 4, 21, 1. *Conf.* ἔθος. τὸ τῆς ἱστορίας ἦθος ἀναλαμβάνειν, hiſtorici perſonam ſuſcipere, 1, 14, 5. ἤθη σύμμικτα καὶ βάρβαρα, *lege* ἔθνη, *quod ſequentia utique deſiderant*, 1, 65, 7.

Ἥκειν. ἀνέλυε τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἐν ἧπερ ἦκε, 4, 68, 4. *n. ubi correxi vulgatum* ἥκει. *Conf.* 4, 80, 1. *Et Adn. ad* 14, 6, 5. *quibus locis obſervandum, thema* ἦκε *poſſe peræque pro præterito imperfecto, quod dicunt, Et pro aoriſto ſecundo, denique pro præterito medio haberi.*

ὃ νῦν ἥκει γενόμενον, quod nunc uſu venit, 26, 2, 11. *Vulgata dictio*, ἦκεν ἔχων, adtulit, *vel* adduxit, τὴν δύναμιν, exercitum, *vel* venit cum exercitu, 5, 102, 5. *Et*. *Sed rarior ille uſus participii* τὰ ἥκοντα *pro* ἀνήκοντα; τὰ πρὸς ἔπαινον ἥκοντα, 12, 15, 9. εἰς Φιλανθρωπίαν ἥκοντα, quæ ad humanitatem pertinent, 28, 15, 2.

Ἡλίβατος, prærultus, profundus, 4, 41, 9.

Ἡλικία, *de* ætate militari; οἱ ἐν ταῖς ἡλικίαις, 2, 23, 9. 2, 55, 2. 4, 9, 1. 6, 19, 5. *ubi mox vs.* 6. *iidem ſunt* οἱ στρατεύσιμοι. εἰς ἡλικίαν ἰόντες, adultus, 6, 6, 2.

Ἡλίκος. ἡλίκη διαφορὰ, quantum diſcrimen, 1, 71, 7. παρασκευὴ ἡλίκην οὐδεὶς πω μνημονεύει πρότερον, 2, 23, 11.

Ἥλιος, ἡ κατὰ τὸν ἥλιον πορεία, curſus ſolis, 9, 15, 6. *Conf.* κατά.

Ἡμέρα; αἱ γάρ μοι ταύτην ἰδεῖν γένοιτο τὴν ἡμέραν, 10, 4, 7. 32, 10, 9. *Adde* 39, 2, 8. ἡμέρα, *de* via *vel* itinere unius diei; ἐπὶ δύο ἡμέρας καὶ τρεῖς ἐκτοπίζοντες ἑαυτούς, 1, 74, 7.

ἀφ' ἡμέρας, de die, 8, 27, 11. *n.* 8, 29, 1 *Et* 4 *Et* 6. 24, 5, 9. καθ' ἡμέραν, quotidie, 6, 33, 10 *Et* 12. 6, 34, 8. 6, 35, 5. *n.* 6, 36, 5. *n.* 15, 22, 4. τὰ καθ' ἡμέραν, quotidie, per totum diem; conſtanter, 4, 18, 2. μεθ' ἡμέραν, interdiu, 5, 52, 9. 10, 5, 5. νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν, 1, 42, 13. 1, 66, 6. 5, 71, 8.

Per ellipſin ſubintelligendum nomen ἡμέρα *in illis dictionibus:* παρὰ μίαν, alternis

nis diebus, 3, 110, 4. τῇ μετὰ τῆς ἀναζυγῆς, 9, 5, 3. μέχρι τῆς τελευταίας, 23, 18, 2. *n. &c.*

Mendoſe codices nonnulli ἡμέραις *dant pro* σημείοις, 6, 40, 11. *Conf. Adn. ad* 6, 34, 8.

Ἡμερήσιος, diurnus; αἱ ἡμερήσιοι καὶ νυκτεριναὶ πορεῖαι, 9, 13, 6. διάνυσμα ἡμερήσιον, 9, 14, 8.

Ἡμερινὸς, 9, 14, 6.

Ἥμερος, mitis, manſuetus; ἥμερος καὶ ἀνθρώπινος βίος, 5, 106, 4. (*opp.* πόλεμοι.) ἥμερον ἦθος καὶ δίκαιον, 6, 47, 2. ἡμερώτατος καὶ πρᾳότατος, clementiſſimus, humaniſſimus vir, 9, 23, 2 & 9. ἥμεροι καρποὶ, 37, 3, 7 *ſq.*

Ἡμεροῦν ἑαυτὸν, manſuetiores mores adſciſcere, 4, 21, 11. *Conf.* ἐξημεροῦν.

Ἡμέρως χρώμενος πᾶσι, 5, 54, 9.

Ἡμιασσάριον, τέταρτον μέρος ὀβολοῦ, 2, 15, 6.

Ἡμιδακτύλιον; τρία ἡμιδακτύλια, unus digitus cum dimidio.

Ἡμίθνητος, ſemianimis, 14, 5, 7.

Ἡμιολία, ἡ, hemiolia, *navigii genus minoris, Fr. gr.* 132. *conf. Adn. ad Fr. gr.* 73. *Eadem* ἡμιόλιος *vel* ἡμίολος ναῦς, 5, 101, 2. *ubi vide noſtram Adnot. cui adjicere lubet, quae habet Erneſtus in Lexico Polyb. hac voce:* „Ἡμιόλια, *ait*, myoparones, *in fragmentis e Suida memorantur* naves; *& fortaſſe Polybii etiam eſt fragmentum apud Suidam, in quo* πειρατικαὶ ἡμιόλιαι *memorantur: de quarum ratione, poſt Salmaſii & Scheffiri ſuper iis diſputata, nondum certi quid dici poteſt. Ita dictas eſſe a modo vel ſtruendi vel armandi & inſtruendi patet, ſed is definiri non poteſt: niſi forte Etymologus audiendus eſt, in* Ἡμίολος: ἡμιολία δὲ πάλαι ἐλέγετο λῃστρικὸν πλοῖον, οὗ τὸ ἡμιόλιον μέρος ψιλῶν [ψιλὸν *lege*] ἐρετῶν ἐστὶ, πρὸς τὸ ἀπ' αὐτοῦ μάχεσθαι, *Ibidem profert fragmentum incerti ſcriptoris, in quo* Καριὴ ἡμιόλια *eſt*, myoparo Caricus, *quae & eſt apud Longum Paſtoral. I. p.* 22. Τέριοι λῃσταὶ Καριὴν ἔχοντες ἡμιολίαν. *Et hanc ob cauſſam verti* myoparunem, *quod eſt genus piraticum, nec tamen a ſolis piratis uſurpatum; quamquam ſcio, apud Appianum diſtingui videri.*“

Ἡμιόλιος, ſesquialter. συμβαίνει γίγνεσθαι τὸ χωρίον διπλάσιον τοῦ πρόσθεν, τὴν δὲ περίμετρον ἡμιόλιον, area dupla, circuitus ſesquialter, 6, 32, 7. ποιήσας ἡμιολίους τοὺς ναύτας ἢ πρόσθεν, numerum nautarum dimidia parte auxit, 10, 17, 12. *n. & vs.* 16. *quod Erneſtius ait:* „ἢ πρόσθεν *ſapit gloſſam inutilem;*“ *ad id reſpondi in Adn. Confer ſupra* in ἢ. *Adjicit Erneſtus:* „ὀψώνιον ἡμιόλιον τοῦ νῶν διδομένου *eſt*

apud Suidam in Fragm. quod Polybii videtur Salmaſio Obſ. ad I. A. & R. p. 711.“ — Mihi vero iſtud fragmentum poſterioris alicujus ſcriptoris eſſe videtur.

ἡμιόλιος ναῦς, 5, 101, 2. *n. Vide ſupra in* ἡμολία. Ἡμιόλιος, *Theodoti cognomen; de quo cognomine vide quæ notavi in Ind. Hiſt. voc.* Theodotus.

Ἡμίονος, 8, 25, 5.

Ἡμιπόδιον, τὸ; πενθ' ἡμιπόδια, duo pedes cum dimidio, 6, 23, 2.

Ἡμισταδιον, τὸ; τρία ἡμιστάδια, ſtadium unum cum dimidio, 3, 54, 7. 4, 83, 4. 5, 22, 4.

Ἥμισυς; ἥμιτυς ἀνὴρ, *Pruſias*, ſemivir, *vel potius* dimidiato homini ſimilis, *ut Valeſius interpretatus erat; nam videtur ad* puſillam corporis ſtaturam *reſpici*, 37, 2, 1. *Conf. Ind. Hiſtor. in* Theodotus Hemiolius. ἡ ἡμίσεια δύναμις, 1, 40, 1. ἡ ἀρχὴ ἥμισυ τοῦ παντὸς, 5, 32, 1. *n.* πλέον ἥμισυ παντὸς, 6, 59, 3. *n.*

Ἡνία, ἡ, frenum.

Ἤπειρος, ἡ, continens, 5, 60, 2. 5, 68, 7.

Ἥρως, ὁ; deus aliquis vel deorum filius, 3, 48, 7. *coll.* 47, 8.

Ἡσυχῇ καὶ πρᾴως τῇ Φωνῇ Φθεγξάμενος, 32, 9, 8.

Ἡσυχία, ἡ; ἡσυχίαν ἄγειν, 3, 60, 12. 4, 3, 2. τὴν ἡσυχίαν ἄγειν, 2, 64, 6. 3, 66, 9. 3, 70, 4. 3, 83, 5. *n. (ubi variant codices inter εἶχεν & ἦγεν.)* 7, 5, 3. 35, 2, 1. *n.* 38, 2, 7. ἡσυχίαν ἔχειν, 2, 34, 11. τὴν ἡσυχίαν ἔχειν, 2, 18, 9. 2, 21, 1. 3, 112, 2. 8, 32, 10. 11, 22, 9. *Cum gen.* τούτων τὴν ἡσυχίαν ἔχειν κατὰ τὸ παρὸν, *ſi vera lectio*, 9, 32, 12. *n.*

Ἡσύχιος, tranquillus, lentus, καὶ ναθρὸς, 32, 9, 11.

Ἡττᾶν, τὰς ψυχὰς τῶν ὑπεναντίων, animos frangere, 1, 75, 3. (*Livius verbotenus* animos vincere *interpretatus eſt; vide lib. XXIV. c.* 13. *& lib. XLII. c.* 47.) πάντας ἥττησε ταῖς ψυχαῖς τοὺς ὑπεναντίους, 3, 18, 5. 15, 4, 12. ἡττᾶσθαι τῇ ψυχῇ, animo frangi, 3, 9, 7. *n. (ubi opponitur* εἴκειν τοῖς καιροῖς, *ut & aliis locis;)* ἡττώμενοι ταῖς ψυχαῖς, 3, 12, 5. 10, 7, 2. αἱ ψυχαὶ τῶν ἀνδρῶν ἡττημέναι, 10, 25, 6.

ἡττήθησαν τὴν περὶ Κάννας μάχην, 5, 105, 10. (*ſicut dicunt Græci* νικᾶν τὴν μάχην.) ἡττώμενος *in partic. præſ. idem valet ac* ἡττημένος *in præt.* victus acie, (*quemadmodum* λείπονται μάχῃ, 5, 101, 6. *eſt* victi ſunt *in præt.*) 1, 15, 8. 3, 66, 6. *coll. vs.* 10. *Adde* 9, 3, 8. *& ibi Adnot. Sic &* 2, 39, 8. *n. teneri poſſet* ἡττᾶσθαι, *eadem notione ac* ἡττῆσθαι, *niſi hoc ipſum* ἡττῆσθαι *veteſtiores darent codices. Eadem ratio eſt* 5, 101, 3.

ἡττήθη ὑπὸ τῆς Φιλαργυρίας, victus eſt pecuniæ cupiditate,

dixere, 42, 21, 7. ἀΦ' ἑκατέρων τούτων ἡττῶνται, 1, 36, 3. *n. ubi* ὑΦ' *corrigendum utique videtur; quod si* ἀΦ' *teneas, ſonabit* in, in utroque horum.

Ἥττων; τῆς τύχης ἥττω γεγονέναι Ἐπαμινώνδαν, 9, 8, 13. *Sic de Philopœm.* 24, 9, 1. ἧν οὐδὲν ἥττων τούτου, 24, 9, 2. ἡ ἥττων ὁδὸς, via deterior, minus certa, 12, 27, 2. οὐχ' ἧττον, *vide Add. ad* 1, 27, 12.

Ἠώς, ἡ, oriens; ἡ ἐπ' ἠοῦς πλευρὰ, 4, 70, 8. τὰ ἀπὸ τῆς ἠοῦς μέρη, 5, 59, 5. ἀπὸ τῆς ἠοῦς, 5, 44, 11. *n. ubi correxi mendoſam codicum ſcripturam.*

Θ.

Θάλαττα, ἡ καθ' ἡμᾶς, mare noſtrum, *i. e.* mediterraneum, 1, 3, 9. 3, 37, 9 *ſq.* 16, 29, 9. ἡ ἔσω θάλαττα, *idem*, 3, 39, 2. ἡ ἔξω καὶ μεγάλη θαλ. 3, 37, 9 *ſqq.* 3, 57, 2. 16, 29, 9. *Conf. Ind. hiſtor. voc.* Mare. ναῦς πλήρης θαλάττης, 16, 5, 4. *cf.* θαλαττοῦσθαι.

Θαλάττιος ὗς, 34, 8, 2. θαλαττία πορφυρὶς, 39, 1, 2. *n.* τὸ θαλάττιον ὄψον, 34, 8, 6.

Θαλαττοκρατεῖν, maris tenere imperium, 1, 7, 6. 1, 16, 7.

Θαλαττουργεῖν, exercere mare, rem maritimam, (τὰ κατὰ θάλατταν) rem navalem tractare, 6, 52, 1.

Θαλαττουργὸς, mare exercens, 10, 8, 5. 10, 10, 12.

Θαλαττοῦσθαι, de navi quæ æquam haurit, ſubmergenda mox, 16, 15, 2. *conf.* θάλαττα.

Θαλλὸς & θάλος, ὁ, ramus oleæ. θαλλοὶ καὶ στέφανοι σχεδὸν πᾶσι τοῖς βαρβάροις εἰσὶ συνήθη Φιλίας, καθάπερ τὸ κηρύκειον τοῖς Ἕλλησιν, 3, 52, 3. λαβὼν θάλλους, 30, 8, 4 *ſq.* verbenas *interpretatur Ern. cum Valeſ. & ablegat ad Clavem Ciceron. in* Verbena.

Θανάσιμος; θανάσιμα θηρία, mortifera animalia, 1, 56, 4.

Θάνατος, ὁ; θανάτους προδήλους εἵλοντο, 6, 54, 4. οἶδε γὰρ καὶ λόγων ἀλκὴ θανάτου καταΦρονεῖν, *Fr. gr.* 11.

Θανατοῦν, capitis damnare; οἱ τεθανατωμένοι, 24, 4, 5 & 8 & 14.

Θαῤῥαλέως & θαρσαλέως. θαῤῥαλεώτερον ἐχρῶντο ταῖς προνομαῖς, 3, 102, 11. θαρσαλεώτερον διέκειντο πρὸς τὸν κίνδυνον, 11, 21, 6.

Θαῤῥεῖν ἐπὶ τῷ πλήθει, 8, 16, 1. θαῤῥ. ἐπὶ τῷ πολέμῳ, confidere belli fortuna, 5, 29, 4. θαῤῥῆσαι videri poteſt activam ſignificationem habere 3, 60, 13. πράττειν τὰ πρὸς τὸ θαῤῥῆσαι τοὺς βουλομένους μετέχειν σφίσι τῶν αὐτῶν ἐλπίδων, ad animos erigendos eorum &c.

Θαρσαλέος & θαῤῥαλέος; ὃ καὶ θαρσαλεωτέρους αὐτοὺς ἐποίησε, 11, 26, 7. *Adde* 4, 58,

58, 4. *ubi alii* θαρραλεωτ. θαρραλεώτατοι ἄνδρες, 6, 7, 9.

Θάτερον. ὁ ἐπὶ θάτερα πλοῦς τῆς Βυζαντίων πόλεως, navigatio ab altera parte urbis Byzantii, 4, 44, 5. *ubi corrigenda verſio; vide Adn.* ἐπὶ θάτερα μέρη τοῦ λιμένος ἐξάγων τοῦ τῶν πολεμίων εἴσπλου, educebat naves ab altera parte portus, oppoſita ei per quam intrabant hoſtes, 1, 49, 12. (*ubi genitivus* τοῦ τῶν πολεμίων εἴσπλου *pendet a nomine* θάτερα, *eadem ratione qua dicimus* ἄτερος τούτου, alius ab hoc, diverſus ab hoc.) ἐκ μὲν θατέρου μέρους, ἐκ δὲ θατέρου, ab una parte, ab altera parte, 5, 46, 1.

Θαυμάζειν, ἐπὶ σοῦ θαυμάζω, πῶς δύνῃ &c. 24, 5, 12. τίς οὐκ ἂν θαυμάσειε Φιλίνου, πῶς ἐθάρρησε, 3, 26, 2 *ſq.*

Θέα, ἡ, ſpectatio, ſpectaculum; ἡ ἐξ ἀμφοῖν ἐπίστασις καὶ θέα, 3, 1, 7. *vide in* ἐπίστασις, *num.* 4. θέας ἕνεκα, ſpectandi cauſſa, 3, 48, 12. ἡ βασιλικὴ θέα, ſedes ſpectandi regia, 15, 32, 3.

Θέαμα, τό; ὄντος ἑνὸς ἔργου καὶ θεάματος ἑνὸς τοῦ σύμπαντος, ὑπὲρ τούτου γράφειν ἐπιχειρήκαμεν, 3, 1, 4. *Adde* 1, 1, 6.

Θεᾶσθαι ὑπ' αὐγὰς τὰ πράγματα; *vide* αὐγή. θεώμενος ὑπὸ τὴν ὄψιν, 1, 26, 9. ὁ θεώμενος *fortaſſe legend. pro* ὁρμώμενος, 9, 10, 7. *n. Adde* θεωρεῖν, *& loca ibi citata,* 1, 57, 1, *n.* 3, 31, 1. *n.*

Θεατρικὸς λόγος, theatralis oratio, 17, 4, 1.

Θέατρον, τὸ; ἐν τῷ θεάτρῳ Sicyone agebatur ἡ σύγκλητος Achæorum, 29, 10, 2. *coll. c.* 9, 6. ἡ τοῦ θεάτρου στεφάνη, *vide* στεφάνη. τὸ θέατρον, *meton. pro* auditoribus, 38, 4, 7.

Θεμέλιος, ὁ, τοῦ τείχους, ima pars muri, 1, 40, 9. τὸ δὴ λεγόμενον ἐκ θεμελίων ἀσφαλῶς, 5, 93, 2.

Θεοκλύτησις, ἡ, κατά τινος, exſecratio, cum dii ultores invocantur, 24, 8, 7.

Θεόπεμπτος; ἐκ θεοπέμπτου, *ex Toupii emend.* 32, 25, 14. *n. pro* ἐκ θεόπτου.

Θέοπτος; ἐκ θεόπτου *vulgo legebatur* 24, 8, 7. — „divinitus, *ſi lectio ſana eſt; quod non videtur. Reiskius corrigit* ἐκ θεῶν του, *elegantiſſime.*" *Ern. Vide vocab. præc.*

Θεὸς, ὁ; συσκοτάζοντος ἄρτι τοῦ θεοῦ, 31, 21, 9. *n.*

Θεραπεία, ἡ, 1) medicina, remedium; θεραπείαν προσάγειν, 15, 25, 6. δεόντως στήσασθαι τὰς τῶν σωμάτων θεραπείας, *de medico,* 3, 7, 6. ἡ τοῦ σώματος θεραπεία, corporis cura, 1, 12, 2. 1, 74, 8. 15, 32, 8. *quo pertinet* capere cibum, capere ſomnum, lavari, ungi, *& ſimil. quare & in plurali dicitur,* αἱ θεραπεῖαι τοῦ σώματος, 11, 10, 3. 2) cura *aliarum rerum, velut* hortorum,

rum, 17, 6, 4. 3) cuſtodia corporis, *& meton.* corporis cuſtodes, prætoria cohors, 5, 69, 6. *ὁ ἐπὶ τῆς θεραπείας*, præfectus cuſtodibus corporis, 4, 87, 5 *&* 8. 4) obſervantia, officiorum præſtatio, cultus; *θεραπείαις προκαταλαμβάνειν τινὰ*, officiis aliquem occupare, 5, 50, 5. officioſa adparitio aulicorum apud regem, 5, 56, 7. *n.* comitatus regius, 23, 18, 5.

Θεραπεύειν, τὰς πανοπλίας, curare arma, *ut munda & bene comparata ſint*, 10, 20, 2. *τὴν δύναμιν*, reficere exercitum, 4, 70, 2. *τινὰ φιλοτιμως*, impenſe aliquem colere, 21, 11, 9. *τεθεραπευμένοι τῇ αὐτοῦ γοητείᾳ*, præſtigiis ejus capti & conciliati homini, 33, 16, 11. *καιρὸν πάντα θεραπεύειν*, omnem occaſionem captare, 11, 5, 2.

Θέρεια, & θερεία, ἡ, æſtas, 1, 25, 7. *n.* 1, 36, 10. 1, 59, 3. 3, 95, 2. 5, 1, 3. 5, 5, 7. *&c.*

Θερινὸς, æſtivus; *θερινοὶ ὅρμοι*, 10, 1, 6. *θερινὴ ὥρα*, 5, 91, 1. *αἱ θερινὰι ἀνατολαὶ*, 3, 37, 4. 9, 27, 6. 34, 7, 9.

Θερισμὸς, ὁ, meſſis; *συνάπτοντος τοῦ θερισμοῦ*, 5, 95, 5. *An ex τὸν θερισμὸν corruptum eſt τὸν τέριτον, quod habent codd.* 4, 62, 1. *n?*

Θέρμος, ὁ, lupinus, 34, 10, 12.

Θέσις, ἡ; *σχῆμα, θέσις καὶ τάξις τῆς οἰκουμένης*, 1, 4, 6. ſitus *urbis*, 10, 8, 6. 31, 41, 7. 4, 44, 1. *ὁ κατὰ θέσιν πατὴρ*, pater adoptivus, 32, 12, 1. 32, 13, 1. *πάππος*, 32, 12, 1.

Θεσμοφορεῖον, τὸ; *vide Ind. Hiſtor. in* Thesmophorium.

Θετέον, haberi, ſtatui debet; *ὁμολογούμενον θετέον εἶναι τοῦτο μαρτύριον*, 3, 12, 2. *εἰ τὸν Καλλισθένην θετέον εἰκότως κολασθέντα*, 12, 23, 3. *ἡγεμόνα θετέον ἄριστον Ἀμίλκαν*, 1, 64, 6.

Θεωρεῖν ὑπὸ τὴν ὄψιν, oculis ſuis ſubjectum videre, 4, 41, 8. 10, 18, 13. (*conf. θεᾶσθαι.*) *θεωρεῖν*, cognoſcere, 9, 14, 1. *θεωρεῖσθαι an in Medio etiam dicitur pro θεωρεῖν? Vide Adnot. ad* 1, 57, 1. *& adde* 3, 31, 1. *n.*

Θεώρημα, τὸ, περί τι, — „tractatio alicujus rei vel ſcribendo vel legendo.“ *Ern.* — *ſcilicet* 1, 2, 1. *παράδοξον καὶ μέγα τὸ περὶ τὸν ἡμετέραν ὑπόθεσιν θεώρημα, ubi hoc vocab. idem fere ſonat ac θέαμα*, 1, 1, 6. *& θέα*, 3, 1, 7. *nempe* conſideratio, contemplatio, ſpectatio, ſpectaculum. *θεωρήματα ſunt* præcepta artis, principia diſciplinæ, 9, 14, 5. 37, 2, 5. *Quo pertinet* 6, 26, 10. *θεώρημα ἁπλοῦν περὶ τὰς παρεμβολὰς*, ſimplex præceptum, ſimplex ratio. *Tum πάντα τὰ θεωρήματα ſunt etiam ipſæ* artes & diſciplinæ, 10, 47, 12.

Θεωρία, ἡ; *vide Adnot. ad* 6, 6, 7. 1) *ſubjective*, contemplatio, diſquiſitio, cognitio, notitia, ſcientia; *ἡ τῆς ὅλης ὑποθέσεως ἀρχὴ καὶ θεωρία*, totius

totius noſtri argumenti initium atque contemplatio, tractatio, 1, 5, 3. οὐ τῆς τυχούσης ἐπιστάσεως προσδεῖται καὶ θεωρίας, diligenti inquiſitione opus eſt, 6, 3, 4. θεωρία τις τῶν ὑπαρξάντων δικαίων Ῥωμαίοις καὶ Καρχηδονίοις πρὸς ἀλλήλους, notitia jurium quæ ex mutuis conventionibus competunt tam Romanis, quam Pœnis, 3, 21, 10. ὑπογίγνεταί τις θεωρία παρὰ τοῖς πολλοῖς αἰσχροῦ καὶ καλοῦ, 6, 6, 9.

2) *objective*, principia artis vel ſcientiæ, ratio qua continetur ars quædam aut ſcientia vel inſtitutum quodcumque; ἡ περὶ τὰ στρατόπεδα θεωρία, ratio militiæ Romanæ, 6, 42, 6. τοιοῦτος ὁ τρόπος τῆς θεωρίας περὶ τούτου, talis eſt ratio *metiendarum ſcalarum*, 9, 19, 5. ἐκ τῆς κατὰ φύσιν θεωρίας, ex ratione phyſica, ex ſcientiæ naturalis principiis, 4, 39, 11. ἄστατος θεωρία, nulla certa ratio, 6, 57, 2. ἡ τοῦ καθήκοντος δύναμις καὶ θεωρία, officii vis & ratio, 6, 6, 7. *n.* αἱ νυκτερειναὶ καὶ ἡμερειναὶ θεωρίαι, noctium ac dierum rationes, ratio cognoſcendi noctium & dierum longitudinem atque tempora, 9, 14, 6. *n.* ἡ τῶν εὐλόγων, ἡ τοῦ δυνατοῦ θεωρία, probabilitatis, poſſibilitatis ratio, 16, 12, 6.

3) *Denique* θεωρία *eſt* legatio, ſolennium ſacrorum aut ſpectaculorum cauſſa miſſa, *ſive* ad ſpectandum, ut 31, 3, 12. *n.* *ſive* ad invitandum, ut 28, 16, 4. *n.*

Θεωρὸς, ὁ, ſpectator, 4, 9, 6.

Θηρατὸς; τῇ ἕξει πάντα τὰ καλὰ γίγνεται θηρατὰ, conſequi licet, 10, 47, 11. cf. εὐθήρατος.

Θηρεύειν τὴν εὔνοιάν τινος, ſectari, captare, 23, 8, 11. θηρευτέον τοῦτον τὸν τρόπον, hæc ratio ſequenda, capienda, uſurpanda, 1, 35, 8.

Θηριώδης, ferinus, belluinus. θηριώδης καὶ χειροκρατικὸς τρόπος πολιτείας, 6, 10, 4. μὴ γένοιτο θηριωδέστερος ἄνθρωπος τούτου, ſævior, 30, 14, 9.

Θηριωδῶς, belluarum more, 15, 20, 3.

Θησαυρὸς; ὁ καλούμενος θησαυρὸς, οἴκημα κατάγειον, *Spicil. ex lib.* 24. *num.* 2. αἱ παραθέσεις τῶν Ῥοδίων καὶ οἱ θησαυροὶ, 26, 7, 7.

Θὶν; οἱ θῖνες, 4, 41, 6.

Θλίβειν; τὸ θλιβόμενον ὑπὸ τῶν κατὰ πρόσωπον σκάφος, adflicta navis, 1, 51, 8.

Θνήσκειν; κηδεύειν τοὺς τεθνεῶτας, 5, 86, 4.

Θολερὸς, turbidus. θολερὸν ῥεῦμα, 10, 48, 4.

Θορυβεῖν τινα λέγειν τι βουλόμενον, turbare aliquem, obſtrepere alicui, 28, 4, 10. θορυβηθεὶς, territus, 5, 81, 6.

Θορυβώδης ἐκκλησία, tumultuoſa concio, 29, 5, 2.

Θρανίτης σκαλμὸς, verſus thranitarum, *i. e.* remigum ſummi ordinis, 16, 3, 4. *n.* *Vide* σκαλμός.

Θρασέως διακεῖσθαι, 1, 9, 7.

Θρα-

Θρασύνειν τι, jactare aliquid, 4, 31, 4.

Θραύειν τοὺς ταρτοὺς, frangere, detergere remos, 1, 50, 3. τοὺς λίθους, 16, 1, 5. Θραύεσθαι, frangi, 6, 23, 11. τὰ κέρατα τῶν Καρχηδονίων ἐθραύετο, *Caſaubonus*, Carthaginenſium cornua erant abrupta; *nos*, adfligebantur, 11, 24, 2. *Suidas*: Θραῦσις· ἧττα ἐν πολέμῳ.

Θρέμματα. σώματα καὶ θρέμματα, 2, 26, 5. 4, 75, 2. Θρέμματα *ex cod. Vrb. recepi, pro vulgato* θέρματα, 4, 38, 4. *n.*

Θρέψασα, ἡ, *ſcil.* γῆ, patria, 4, 17, 12. 11, 28, 6. 13, 6, 4.

Θρίαμβος, ὁ, 6, 15, 8. τὸν θρίαμβον ἤγαγον διὰ τῆς πόλεως (*Pani,*) 1, 88, 6. ἐκ τῆς Ἰλλυρίδος εἰσῆγε λαμπρῶς εἰς τὴν Ῥώμην τὸν θρίαμβον, 4, 66, 8. κάλλιστον θρίαμβον τῇ πατρίδι κατάγων, pulcerrimam triumphi materiam patriæ adtulit, 11, 33, 7.

Θρίξ, ἡ. τριχὸς εἰργασμένης τάλαντα τριακόσια, 4, 56, 3. *n.* 5, 89, 9. *n.*

Θρίψ, ὁ, coſſus, vermis ligna rodens, 6, 10, 3,

Θροῦς, ὁ, rumor, 1, 32, 6. καί τις ἐνεπεπτώκει θροῦς ὑπὲρ τοῦ τὸν Λυκοῦργον ἐκπέμπειν, mentio quædam erat injecta de emittendo Lycurgo, 5, 18, 5.

Θρυλεῖν τι, circumferre, in ore habere, 6, 4, 6, λόγος τε θρύλληται πολὺς ὑπὲρ τούτου, 4, 70, 8. ποταμὸς ὁ ὑπὸ τῶν ποιητῶν Ἠριδανὸς θρυλλούμενος, fluvius a poëtis nomine Fridani vulgatus, celebratus, 2, 16, 6.

Θῦμα, τὸ, ſacrificium, victima; τᾶς ναὸς ἔγαμε θυμάτων, 11, 3, 5. 16, 25, 7.

Θυμικὸς, fortis, acer, 18, 20, 7. θυμικὴ δύναμις, feroçia ſpiritus, (*cui opponitur* γνώμη καὶ λογισμὸς,) 6, 7, 3.

Θυμικῶς, iracunde, 18, 20, 12.

Θυμομαχεῖν, irato animo bellum gerere, ira & odio concitatum incumbere in bellum & extremam belli fortunam tentare, 9, 40, 3. 27, 8, 4. *quod aliàs* & ψυχομαχεῖν *Polybius noſter dicit. Erneſtus, poſteriorem Polybii locum ſpectans, hæc habet in Lexico Polybiano, quæ quamquam non omni ex parte probare poſſum, tamen huc transſcribere non gravabor:* „Θυμομαχεῖν ἐπὶ τοῖς γεγονόσι, iraſci alteri ob ea quæ evenere, *i. e.* ob cladem ab eo acceptam. *Saltem contextus & phraſis ipſa nil amplius deſiderat: nec amplius quid eſt* Θυμομαχεῖν, *quam* iraſci, *Act.* 12, 20. *Quamquam concedo, id verbum dici etiam de eo, qui* ob iram cedere non vult, cum vires repugnandi non habeat, *ut in fragm. Polybii apud Suidam in* Θυμομαχεῖν, [*nobis lib.* 9. *c.* 40, 3.] *ubi tamen & Suidas de ſolo dolore animi interpretatur, quam ſignificationem*

tionem h. l. expressit Casaub. Vide Raphel. Obs. Polyb. & Wetsten. ad Act. l. c."

Θυμὸς, ὁ; ὑπὸ τὸν θυμὸν, primo furore, 2, 19, 10: *n.* 5, 76, 3. θυμῷ μᾶλλον ἢ λογισμῷ, 2, 35, 3. οἱ θυμοὶ, *de unius Hamilcaris* ira, 3, 10, 5.

Θυμοῦν. τεθυμωμένος, iratus, 5, 16, 4.

Θύννος, ὁ, thynnus piscis, 34, 2, 14. 34, 8, 1 *sq.*

Θύρα, ἡ. τὰς θύρας (τῆς πύλης) διακόπτειν, 10, 14, 12. τὰς θύρας ἐκβάλλειν, 5, 25, 3.

Θυρεαφόρος, ὁ, & θυρεοφόρος, 5, 85, 8. *n.* 10, 29, 6. *Confer Adnot. ad* 4, 22, 2.

Θυρεὸς, ὁ, scutum; *Gallorum*, 2, 30, 3 & 8. *Romanorum*, 6, 23, 2.

Θυρεοφορεῖν, 10, 13, 2.

Θύρετρον, τὸ, janua, 30, 16, 5.

Θυρὶς, ἡ, fenestra, parva janua, 12, 25, 3.

Θωράκιον, τὸ, loricula *latus pontis tegens*, 8, 6, 4. τὰ θωράκια τῶν ἐλεφάντων, *Fragm. hist.* 22. *n.*

Θωρακῖται, οἱ, loricati, *qui medio sunt loco inter levem & gravem armaturam*, 4, 12, 3 & 7. *ubi distinguuntur a* τοῖς εὐζώνοις & τοῖς ψιλοῖς, *vs.* 1 & 6. *tum a* τοῖς βαρέσι τῶν ὅπλων & φαλαγγίταις, *vs.* 10 & 12. *Sic rursus* 11, 11, 4. *Pariter a* τοῖς θυρεοφόροις, 10, 29, 6.

I.

Ἰακὸς; εἰσαγαγεῖν τὴν ἰακὴν (*f.* ἰακχικὴν) καὶ τεχνητικὴν ἀσωτίαν, 32, 20, 9.

Ἴαμα, τὸ; μεγάλῳ ἕλκει μικρὸν ἴαμα προσθεῖναι, *proverbium*, 7, 14, 2.

Ἰᾶσθαι. κακὸν κακῷ ἰώμενος, 5, 11, 1. ἰᾶσθαι ῥᾷστόν ἐστι παντὸς τὰς πρώτας ἐπιβολὰς, 3, 7, 7.

Ἰατρεῖον, τὸ, officina pharmaceutica, 12, 9, 4.

Ἰδίᾳ; ἑκάστης ἰδίᾳ νεὼς, *ex Casauboni correctione, pro* δυνάμεως, 1, 26, 7. *n.*

Ἰδιόμορφος, singularem formam habens; ἰδιόμορφον ζῶον, 34, 10, 8.

Ἰδιοπραγεῖν μηδὲν, nihil proprio separato consilio agere, 8, 28, 9.

Ἴδιος; ἴδιόν τι καὶ παραπλήσιον, 1, 7, 1. 1, 65, 1. νομίσας ἴδιον εἶναι τὸ πρᾶγμα, καὶ καθήκειν αὐτῷ τὸ προστατῆσαι, ratus sui id esse operis, ad se præ ceteris pertinere, 22, 12, 12. μένειν ἐπὶ τῶν ἰδίων, domi manere, 2, 57, 5. *intell.* οἰκιῶν, *cf. vs.* 7. *vel* πατρίδων, *coll.* 2, 58, 2. ἴδιοι τοῦ Σελεύκου καὶ ταύτης τῆς ὑποθέσεως, Seleuco dediti, & istarum partium homines, 21, 4, 4. παραβοηθεῖν τοῖς ἰδίοις *recipi debebat ex vetustissimorum codicum consensu*, 3, 84, 11. *pro vulgato* οἰκείοις. *Sic* & εἰς τὴν ἰδίαν, 3, 99, 4. *pro* εἰς τὴν οἰκείαν. ἰδίας *perperam scriptum erat pro* Ἠλείας 4, 9, 9 *sq.* *Adde* κατ'

κατ' ἰδίαν, *ſuo loco in litera* K.

Ἰδιότης, proprietas, propria ratio; ἡ ἑκατέρου τοῦ πολιτεύματος ἰδιότης καὶ δύναμις, 1, 13, 13. αἱ τῶν τόπων ἰδιότητες, 5, 68, 11. αἱ ἰδιότητες τοῦ Ἀννίβου, 9, 22, 7.

Ἰδίωμα, τὸ, *i. q.* ἰδιότης; τὸ τῆς πολιτείας ἰδίωμα, 2, 38, 10. τὰ περὶ τοὺς τόπους καὶ τὴν χώραν ἰδιώματα, 2, 14, 3. 6, 3, 3. τὸ καθ' αὑτὸν ἰδίωμα τηρεῖν, ſuum morem ſervare, 2, 59, 2. 17, 4, 4.

Ἰδιώτης, ὁ, *in bello, eſt* miles, *cui opponitur* στρατηγὸς, 5, 60, 3. 10, 19, 4.

Ἰδιωτικὸς; ἰδιωτικόν τι, res privata, aliquid privati, *ex Caſauboni ingenio*, 9, 17, 6. *n. ubi nos ex ora cod. Aug. & Med.* βιωτικὸν *reſtituimus.* ἰδιωτικὸν συμβόλαιον, 20, 6, 1.

Ἱεραγωγὸς ναῦς, quæ ſacra defert, 31, 20, 11.

Ἱέρεια, ἡ, ſacerdos fœmina, 12, 12, 1. 16, 25, 7.

Ἱερεῖον, τὸ, victima, 7, 11, 1. *Ibidem pro* ἱερεῖα, *quod iterum poſuerat Caſaubonus,* ἱερὰ *reſtitui.* κατακόπτειν ἱερείων τρόπον, 11, 3, 1. *Item* „ἱερεῖον, animal quod mactatur edendi cauſſa, *ut* ἱερεῖα ὑῖκα *ſunt* ſues quæ mactantur, *ut patet e loco ipſo* 2, 15, [3. *n.*] *Sic & Xenoph. Cyrop. I. p.* 46, *ubi vide Hutchinſon.*“ *Ern. Sic* ἱερεῖα *ſunt* carnes, 5, 39, 1.

Ἱερομνημονεῖν, Hieromnemonis munere fungi, 4, 52, 4.

Ἱερὸν, & ἱερὸς; τὸ περὶ Δωδώνην ἱερὸν, & *in eo* ἡ ἱερὰ οἰκία, 4, 67, 3. ἱερὸς βίος & ἱερὰ χώρα *Eleorum*, 4, 73, 9 *ſq.*

Ἱεροσκοπεῖσθαι; μάντεις καὶ ἱεροσκοτούμενοι, 34, 2, 6.

Ἱερουλεῖν τὰ ἱερὰ, 31, 4, 10.

Ἱερουλία, ἡ, 23, 2, 7.

Ἱερόυλος, 13, 8, 2.

Ἱκανὸς, πρὸς τὰς ἐντεύξεις, dexter in congreſſibus, 23, 17, 4. κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν, ſpecie probabili, ingenua, honeſta, 26, 5, 6. (*i. q.* κατὰ τὴν ἐπιφαν. ἀξιόλογος, 27, 10, 1.) ἱκανοὺς ἔσεσθαι τοῖς Ῥωμαίοις, pares Romanis, 8, 35, 5. πλῆθος ἱκανὸν, 1, 53, 8. 3, 50, 3. 3, 43, 4. *ubi perperam vulgo* ἱκανῶν. ἱκανοὶ τῷ πλήθει, 3, 42, 2. τῶν στρατιωτῶν ἱκανοὺς ἀπολαλεῖν, omittere ſat multos, 1, 15, 2. ἱκανὸς φόβος, magnus, non mediocris terror, 2, 12, 5. ἱκανὸν ποιεῖν τινι, ſatis dare, 32, 7, 13. — „*cui reſpondet* ἱκανὸν λαβεῖν, *Alt.* 17, 9. *ubi vide Wetſten. & Interpretes.*“ *Ern.*

ἐφ' ἱκανὸν, ſatis, haud mediocriter; πεῖραν εἰληφὼς τῶν πραγμάτων ἐφ' ἱκανὸν, 11, 25, 1. ἐφ' ἱκανοῦ, *quod corrupte dederant codices, in* ἐφῆκαν *ſe mutavit Caſaub.* 5, 22, 6.

Ἱκετεύειν τοὺς θεοὺς, 9, 6, 3.

Ἱκετηρία, ἡ; θεῶν ἱκετηρίαι καὶ δεήσεις, 3, 112, 8. μετ' ἱκετηρίας δεόμενοι, ſupplices prælatis velamentis, 2, 6, 1. *n.* 4,

80, 13. μεθ' ἱκετηριῶν ἐκπέμπτειν τοὺς πρεσβυτέρους, 5, 76, 9.

Ἰλάρχης, ὁ, præfectus turmæ equitum, 6, 25, 1 *sq.* 6, 35, 8.

Ἴλη & εἴλη, ἡ, turma equitum, 6, 25, 1. *n.* 10, 21, 4. *n.* & *loca in Adnot. citata.* ἴλη βασιλικὴ *Philippi*, regia ala equitum, 10, 42, 6. *n. de quo loco conf. Adnot. ad* 10, 21, 4. *p.* 630.

Ἰλὺς, ἡ, limus, 4, 41, 1.

Ἱμάτιον, τὸ; πορφυρᾶ ἱμάτια, 16, 6, 7. ἐν μακροῖς ἱματίοις ὀρχεῖσθαι, 24, 5, 11. *n. Si vera est codicum scriptura*, 5, 50, 6. τοῦ δ' Ἐπιγένους ἀναχωρήσαντος εἰς ἱμάτιον, *quæ fortasse servari intacta debuerat, & Polybio a nobis restitui; fuerit* ἀναχωρεῖν εἰς ἱμάτιον, ad pallium redire, *simillima ratione dictum qua Romani* ad togam redire *dixerunt, pro* bello excedere, bellum deponere. *Sic Plutarchus in Camillo cap.* 10. (*T. I. nuperæ edit. Tubing. p.* 331.) *dicere volens, Faliscos, obsessos a Romanis, contemsisse hostes, ait, in urbe* ἐν ἱματίοις ἀναστρέφεσθαι. *conf. rursus eumdem Plut. ibid. c.* 38. *p.* 370. *Parique ratione Polybius noster*, 9, 17, 2. *ait, civem Cynæthensem* ἐν ἱματίῳ, cum pallio, (*nempe non militari habitu*) *urbe egredi debuisse.*

Ἱματισμὸς, ὁ, vestitus, vestes; ἱματισμὸν χορηγεῖν τοῖς σρατοπέδοις, 6, 15, 4. ὁ ἱματισμὸς ὁ ἀξιόλογος, 16, 31, 3. 17, 17, 5.

Ἱμείρειν, *seq. infinit.* 4, 74, 3. *Cum genit.* 1, 66, 8. *Fr. gr.* 75.

Ἵμερος διάπυρος, *Spicil. ex lib.* 10. *num.* 1.

Ἵνα *conjunctio, cum Indicativo constructa in præterito imperfecto*, 40, 6, 9, *de qua constructione monuerunt Grammatici. vide Posselii Syntax. Græc. p.* 315.

Ἰνδὸς, *tamquam commune & adpellativum nomen, de* rectore elephanti *in exercitu Pœnorum*, 1, 40, 15. 3, 46, 7 & 11. 11, 1, 12.

Ἰὸς, ὁ, ferrugo, 6, 10, 3.

Ἱππαρχεῖν, equitibus præesse, 20, 5, 8.

Ἱππάρχης, & ἵππαρχος, ὁ, magister equitum, *apud Romanos*, 3, 87, 9. præfectus equitum, *apud Achæos*, 5, 95, 7. 10, 22, 4. *n.* 10, 25, 6. 18, 5, 2.

Ἱππαρχία, ἡ, 10, 21, 4. *n.*

Ἱππάσιμος; ἱππάσιμα πεδία, 10, 49, 5.

Ἱππάφεσις, ἡ; οἱ ἐπὶ τῶν ἱππαφέσεων, qui in stadii introitu ad carceres stant & signum evolandi exspectant, *Fr. gr.* 76.

Ἱππεὺς; οἱ ἱππεῖς, equestris ordo *apud Athenienses*, 16, 25, 5. *n.* ἱππεῖς *legendum videtur pro* ἵππους, 1, 73, 2. *n.*

Ἱππηγὸς ναῦς navis transvehendis equitibus, 1, 26, 14. 1, 27, 9. 1, 28, 2 & 7.

Ἱππικὸς; τὸ ἱππικὸν, equitatus, 2, 66,

66, 7. *Sic & in plur.* τὰ ἱππικὰ, *ſcil.* στρατόπεδα, 3, 114, 5. 15, 3, 5. 18, 5, 5. *quemadmodum & πεζικὰ, ſcil.* στρατόπεδα, *dicuntur pedeſtres copiæ* 18, 5, 5. *coll.* 1, 26, 5 *ſq. Quare minus recte, ut mihi videtur, Erneſtus obliquos caſus,* τῶν ἱππικῶν, τοῖς ἱππικοῖς, *locis ſupra citatis occurrentes, a recto caſu* οἱ ἱππικοὶ *derivavit.*

Ἱπτόδρομος, ὁ, 7, 17, 2. *Conf. Ind. Hiſt. in* Hippodromus.

Ἱππεκόμος, ὁ, equiſo, 13, 8, 3 *ſq.*

Ἱπποκρατεῖν, equitatu prævalere, (*non, ut Erneſtus ait,* equeſtri prælio vincere;) 3, 66, 2. 3, 92, 7. 3, 117, 5.

Ἱππομαχία, ἡ, 10, 3, 3. 27, 13, 14. *n.*

Ἵππος, ἡ, καταφρακτος, ἑταιρικὴ, 16, 18, 6 *ſq.*

Ἵππος, ὁ; αἱ ὑλίσεις καθ' ἵππον, 10, 21, 2. *opp.* κατ' οὐλαμὸν, *vs.* 3. ἵππους *mendoſe ſcriptum videtur, pro* ἱππεῖς, 1, 73, 2. *n.*

Ἱππόστασις, ἡ, ſtabulum equorum, 13, 8, 3.

Ἱπποτροφία, ἡ; τὰ βασιλικὰ συστήματα τῶν ἱπποτροφιῶν, 10, 27, 2. *n. ubi Caſaubonus* ἱπποτροφείων.

Ἱπποτροφεῖον, τὸ; 10, 27, 2. *n.*

Ἱπποφόρβιον, τὸ. 5, 44, 1.

Ἰρινὸς; ἰρινὸν μύρον, oleum liliaceum, 31, 4, 2.

Ἰσάζειν, *neutraliter*, æqualem eſſe, 6, 29, 5 & 9.

Ἰσηγορία, ἡ, æquale jus, juris æquitas, 2, 38, 6. 2, 42, 3. 4, 31, 4. 6, 9, 4 *ſq.* 7, 10, 1. ἰσηγορίαν ἔχειν πρός τινα, jus libere loquendi apud aliquem habere, 5, 27, 6.

Ἰσημερία, ἡ, φθινοπωρινὴ, 4, 37, 2. αἱ ἰσημερίαι, *T. V. p.* 26.

Ἰσημερινὸς; ἡ ἰσημερινὴ κατα-φορὰ (τοῦ ἡλίου,) occaſus æquinoctialis ſolis, 3, 37, 5. ὁ ἰσημερινὸς, *ſc.* κύκλος, æquator, *T. V. p.* 26 & 28. *ex Polybii libello* περὶ τῆς περὶ τὸν ἰσημερινὸν οἰκήσεως.

Ἴσθμι; πόλεμος ὃν ἡμεῖς ἴσμεν μέγιστος, 1, 63, 4. 1, 88, 7.

Ἰσθμὸς, *ad Novam Carthaginem*, 10, 12, 3 & 5. 10, 14, 3. *Conf. Ind. Hiſt. in* Iſthmus.

Ἰσοδυναμεῖν πρός τι, 2, 56, 2.

Ἰσόθεος; ἰσόθεοι τιμαὶ, 10, 10, 11.

Ἰσόκριθος, hordeo par pretio, *ſc.* ut pro modio hordei detur amphora vini, *quæ menſuræ pares ſunt, utramque metienti pede cubico, (ut monuit ad h. v. Ern.)* 2, 15, 1.

Ἰσολογία, ἡ, (*i. q.* ἰσηγορία,) 31, 7, 16. ἰσολογίαν ἔχειν πρὸς Ῥωμαίους, 26, 3, 9.

Ἰσόμαλος τόπος, *i. q.* ἴσος καὶ ὁμαλὸς, *ſi vera lectio codicum* 14, 3, 3. *n.*

Ἰσομεγέθης, pari magnitudine, 10. 44, 2.

Ἰσόπλευρον τετράγωνον, 6, 31, 10.

Ἰσοπολιτεία, ἡ, 16, 26, 9.

Ἰσορροπεῖν, æquiponderare, æqualem eſſe, *cum dat.* 1, 11, 1. 6, 10, 7.

Ἰσόῤῥοπος; ἰσόῤῥοπον ποιεῖν τὸν κίνδυνον, 3, 65, 8.

Ἴσος; εἰς ἴσον καὶ ὁμαλὸν τόπον, *Caſaub.* 14, 3, 3. *n.* ἴσον ἔχειν τοῖς προεστῶσι, 6, 57, 8. ἴσα πάντα ποιεῖν πᾶσι, 2, 38, 8. ἴσον πᾶσι μέτεστι τῆς πολιτείας, æquo jure ſunt omnes in rep. 4, 22, 4. ἴσαι διαλύσεις, æquum fœdus, 21, 12, 9. κριταὶ ἴσοι καὶ δίκαιοι, 25, 5, 3. ἐν ἴσῳ κριτῇ, 17, 6, 1. ἐν ἴσῳ κριτηρίῳ, apud æquos judices, 16, 27, 3.

ἐξ ἴσου, ex æquo; æquali, æqua ratione; ἐξ ἴσου πᾶσι τῆς ὠφελείας οὔσης, 10, 17, 5. ὁ ἐξ ἴσου κίνδυνος, 9, 4, 4. ἐπ' ἴσον, peræque, pariter, æqualirer, 6, 38, 4. 8, 3, 2. καὶ διακοπτόμενοι παρέμενον ἐπ' ἴσον ταῖς ψυχαῖς, quamquam concidebantur, tamen pariter, peræque, nihilo minus, animis durarunt, 2, 30, 7. *n.* ἐπ' ἴσου, *vel* ἐπίσου, *idem*; συνέβη τοὺς Ῥωμαίους ἐπ' ἴσου πολιορκεῖν καὶ πολιορκεῖσθαι, 1, 18, 10. *Conf.* ἔπισος. κατ' ἴσον, æquabili ratione, 10, 44, 7. *Pro mendoſo* ἐπ' ἴσον διὰ, 2, 35, 5, ἐπεισόδια reſtitui *ex mente Caſauboni.*

Ἰσοταχής, pari celeritate, 10, 44, 9.

Ἰσοταχῶς, 34, 4, 6.

Ἰσότης πολιτική, 6, 8, 4. 2, 38, 8.

Ἰσοϋψής, æquali altitudine, 8, 6, 4. *n.* 9, 21, 10. 9, 41, 6.

Ἱστάναι; στήσαντες ἀπὸ τούτων τὴν διήγησιν, in his narrationem ſiſtemus, pauliſper interrumpemus, 3, 2, 6. ἵστασαν ἄφωνοι, *quod dederant codices*, 20, 10, 9. *n. in* ἔστασαν *mutavi. Pro* ὁμόσε στήσαντες τοῖς παροῦσι, 30, 7, 3. *n.* ὁμόσε συστάντες; *ſcripſi.*

Aor. 1. στῆναι, ſtare; ἔδωκε τοῖς Αἰτωλοῖς ἀναστροφὴν εἰς τὸ στῆναι, tempus dedit Ætolis ad ſtandum, *i. e.* quo ſeſe firmarent, animos viresque colligerent, & ad reſiſtendum ſeſe componerent, 4, 61, 4. *Sic* συνεγγίσαι τῇ πόλει, πρὶν ἢ στῆναι καὶ βουλεύσασθαί τι τοὺς πεφευγότας, 4, 73, 1. ἔστη τῇ διανοίᾳ, confirmatus eſt animo, 21, 9, 3. ἀνδρωδῶς ἔστη, viriliter ſtetit, viriliter ſe geſſit, 1, 31, 8. μετρίως ἔστη καὶ βέλτιον ἢ κατὰ τὴν πρὸ ταύτης πρεσβείαν, 31, 7, 2. *n.*

Eodem modo in Præterito. τῆς ἐλπίδος ἐπίσης ἑστηκυίας πᾶσιν, quum eadem ſpes certa, firma ſtaret omnibus, 10, 16, 9. χρεία ἑστηκυῖα καὶ τεταγμένη, uſus certus, 6, 25, 11. λογισμὸς ἑστὼς, ratio ſibi conſtans, firmum judicium, 3, 105, 9. λόγον οὐκ ἔχοντα μεθοδικὸν οὐδ' ἑστῶτα, quæ ſtabilem certamque rationem non habent, 9, 12, 7. *Vulgatiſſimus ille uſus*, στύλος στρογγύλος ἐν πρώραις ἑστήκει, tignum teres in prooris navium ſtabat, erectum erat, 1, 22, 4. *Ceterum Præterita compoſitorum verbi* ἵστημι *a Polybio non ſolum neutrali*

trali vel paſſiva notione, ut vulgo ab aliis ſcriptoribus græcis, verum etiam Activa notione frequentantur; quæ de re cum alibi paſſim monui, tum ad 3, 94, 7. *& ad* 10, 24, 2.

Ἵστασθαι, ſtare, *(in acie)* 18, 12, 2. 18, 13, 6 *& 9.* οὐδενὸς ἐμποδὼν ἱσταμένου, nemine reſiſtente, impediente, 1, 19, 15. *Translate*, ſeſe gerere; κατὰ τὸν πόλεμον ἀδίκως ἵστασθαι καὶ ἀγεννῶς, 17, 3, 2. ἐν ταῖς περιπετείαις εὐλαβῶς ἵστασθαι καὶ νουνεχῶς, 18, 16, 4. ὀρθῶς ἵσταντο, recte ſecerunt, 33, 12, 3. κατὰ τὸ βέλτιστον ἱστάμενοι ἐν τοῖς ἰδίοις πολιτεύμασι, ab optimis partibus ſtantes, optima conſilia ſequentes, 26, 3, 4. *Et* στήσασθαι *cum accuſ. caſu, notione activa;* δεόντως στήσασθαι τὰς τῶν σωμάτων θεραπείας, *de medico*, corporum curam & ſanationem recte inſtituere, 3, 7, 6.

Ἱστιοδρομεῖν, velis expanſis navigare; ναῦς ἱστιοδρομοῦσα, 1, 60, 9.

Ἱστορεῖν; 1) inquirere cognoſcendi cauſſa, explorare; ἱστορεῖν ἐπιμελῶς, 9, 14, 3. ἱστορῶν καὶ πυνθανόμενος ἐπιμελῶς τὴν προδοσίαν τῶν Κελτιβήρων, 10, 7, 1. παρὰ τῶν ἐμπείρων ἱστορήσας περὶ τούτων, 9, 19, 3. ὑπὲρ ὧν ἀκριβῶς καὶ παρέργως ἱστορήσας, 12, 3, 4. 2) explorando cognoſcere, *cum accuſ.* 3, 38, 2. 3, 61, 3. narratum legere *vel* audire, 2, 17, 2. 12, 3, 5. *ſic &* περί τινος, 1, 63, 7. περὶ τῶν πράξεων παρ' αὐτῶν ἱστορηκέναι τῶν παρατετευχότων, res geſtas accepiſſe, cognoviſſe ex eis ipſis qui rebus interfuerunt, 3, 48, 12. οἱ ἱστορηκότες, rerum geſtarum ſcientes, 4, 8, 4. 3) ἱστορεῖν ὑπὲρ πραγμάτων, narrare, exponere res geſtas, 4, 47, 2. *& quidem præſertim* copioſius enarrare, *(ut ſit idem quod* ἐξαριθμεῖσθαι τὰ κατὰ μέρος ὑπὲρ τῶν πράξεων, *cui opponitur* μνησθῆναι κεφαλαιωδῶς,) 1, 13, 7. *ſed & ſimpliciter* narrare, commemorare *quocumque modo, ſive id copioſius fiat, ſive brevius, ut,* ταύτης μείζω περιπέτειαν οὐδ' ἱστορῆσαι συμβέβηκεν, 1, 37, 3. εὐεργεσίαν μείζω ταύτης οὐδ' ἱστορεῖσθαι νομίζω, 9, 36, 2.

Ἱστορία, ἡ, *generatim*, ſtudium, inveſtigatio & contemplatio rerum quarumcumque, indeque hauſta notitia; *tum*, hujus notitiæ communicatio cum aliis, & narratio eorum quæ inquirendo cognovimus; *ſigillatim vero eſt* rerum in vita hominum geſtarum narratio & expoſitio, ἡ τῶν πραγμάτων σύνταξις, *ut ait Polyb.* 1, 4, 1 *ſq. conf. Adnot. ad* 1, 2, 8. *adde lib.* 1. *c.* 1. *totum;* 3, 31, 11 *ſq.* 3, 32, 6 *& 4. &c. & Ind. Hiſt. ſub voce* Hiſtoria. τὰ ἐξ ἱστορίας στρατηγήματα, quæ ex hiſtoria, ex aliorum narratione cognoſcuntur, 1, 57, 5. 9,

14, 1. ὅσα νῦν πέπτωκεν ὑπὸ τὴν ἱστορίαν, quæcumque hac ætate cognita sunt, 15, 9, 5. ὅσα πέπτωκεν ὑπὸ τὴν ἡμετέραν ἱστορίαν, quæ nos vel vidimus vel fando cognovimus, 2, 14, 7. *Sed* οἱ χρόνοι οἱ πίπτοντες ὑπὸ τὴν ἡμετέραν ἱστορίαν, *sunt* tempora quæ persequitur, quæ complectitur noſtra hiſtoria, 4, 2, 2.

Ἱστοριογράφος, ὁ, 2, 62, 2. 12, 28, 5. 40, 6, 9.

Ἱστὸς, ὁ; ὀθονίων ἱστοὶ τρισχίλιοι, velorum *vel* lintei panni telæ ter mille, 5, 89, 2. *n. Sic Ioſephus in Ant. Iud. commemorat* βυσσίνης ὀθόνης ἱστοὺς ἑκατόν. — ἐπᾴρασθαι τοὺς ἱστοὺς, tollere, pandere vela, 1, 61, 7. καθελόσθαι τοὺς ἱστοὺς, contrahere, 1, 61, 1.

Ἰσχειν, *i. q.* ἔχειν; οὐκ ἴσχει παῦλαν, non habet finem, 1, 81, 6. αὐδὴν ἴσχει ὁ πόλεμος, 10, 10, 3. *Sed &* valere; *ut*, αἱ ἐπὶ τῶν ἀβακίων ψῆφοι ἄρτι χαλκοῦν, καὶ παραυτίκα τάλαντον ἴσχουσι, 5, 26, 13. — „*Sic & Ioſeph. Ant.* 14, 7, 1.“ *Ern.*

Ἰσχνῶς εἰπεῖν, ut brevi, ut ſicce dicam, *vel* ut tenuiter, *i. e.* ut leniter, ut parum dicam, ne quid amplius, ne quid gravius dicam, 1, 2, 6. *n.* — „ἰσχνῶς εἰπεῖν *eſt* tenuiter, enucleate dicere; *unde* ἰσχνότης *in formis orationis eſt. Sed id h. l. non convenit. Itaque ſuſpectum eſt* ἰσχνῶς *Caſaubono, ut Cl. Tayloro idem verbum in Or. Lycurgi.*“ *Ern.* — *At quod ſi Polybiani hujus loci memoria ſuccurriſſet Tayloro, ſaltem non per ſe putidam judicaſſet vocem* ἰσχνῶς, *nec, nullibi legi eam, pronunciaſſet. Vide Lycurgi Orat. contra Leocratem; in Reisk. edit. Oratorum Græc. Vol. 4. p. 192 ſq.*

Ἰσχυροποιεῖν τι, argumentis aliquid confirmare, demonſtrare, 28, 17, 7.

Ἰσχυρὸς; ἰσχυρὰ διατροπὴ καὶ κατάπληξις, 1, 42, 11. ἰσχυρὰν τροπὴν ποιεῖν, 1, 40, 14. ἰσχυρὰ συνήθεια ἐγένετο αὐτῷ πρὸς αὐτὸν, 31, 20, 8, ἰσχυροτέρα φυλακὴ, 2, 7, 12. ἰσχυρότατος, 2, 38, 8. 3, 44, 6.

Ἴσως, 1) circiter, fere, 1, 18, 6. *n.* 1, 34, 8. 1, 56, 11. *n.* 3, 117, 3. 32, 11, 8. 2) æquabiliter; διαδοὺς τὴν λείαν ἴσως τοῖς στρατιώταις, 3, 76, 13. 3) *i. q.* δικαίως; οὐκ ἴσως χρήσασθαί τινι, 24, 2, 7.

Ἰταμότης, ἡ, temeritas, impudentia, 12, 10, 4.

Ἴτυς, ἡ, orbis clypei, 6, 23, 4. 22, 10.

Ἰχθὺς, ὁ; ἰχθύων βίος, *proverb.* 15, 20, 3.

Ἶχνος, τὸ; στὰς ἐν τοῖς αὐτοῖς ἴχνεσι, 37, 3, 3. ἴχνη τῆς ἀληθείας, 4, 42, 7.

K.

Καθὰ, quemadmodum, 3, 107, 10. *n. cf.* καθάπερ.

Καθαιρεῖν, tollere, deponere *de cruce*, 1, 86, 6. τὰ πολυ-

τελῆ

τελῆ τῶν ἀνακειμένων ὅπλων καθαιροῦντες ἀπεκόμιζον, 5, 8, 9. *Sic* τὰς χρυσᾶς σημαίας καθελόντας, 2, 32, 6. *ubi corrupte vulgo* κατέχοντας *legebatur.* εἷς ἄνθρωπος ἀήττητα πλήθη καθεῖλε, proſtravit, delevit, 1, 35, 5. καθελεῖν τὰς σκηνάς, dejicere, detendere tentoria, 6, 40, 2. τὰ Φρούρια, deſtruere, demoliri, 4, 52, 8.

καθαιρεῖσθαι; καθελέσθαι τοὺς ἱστούς, contrahere vela, 1, 61, 1.

Καθαίρεσις ἡ τῶν τειχῶν, 23, 7, 6. *n. ex Vrſini conject. Sic verbo* καθαιρεῖν τὰ τείχη *uſus eſt Appian. Hiſpan. c.* 41. *Et ipſa tota phraſi,* ἔΦησαν τὴν σύγκλητον δυσαρεστεῖσθαι τῇ τῶν τειχῶν τῶν ἐν Λακεδαίμονι καθαιρέσει, *Diodorus Sicul. Leg.* 13. *e quo emendationem iſtam adoptavit Vrſinus. Conf.* καθαιρεῖν.

Καθάπαξ, *præcedente* οὐ *vel* οὐδὲ, omnino non, prorſus non, ne quidem omnino, 1, 2, 6. 1, 20, 12. 3, 23, 2. 5, 67, 13. 6, 13, 7. *Absque particula negante,* omnino prorſus; τὸ δικαιολογεῖσθαι καθάπαξ ἀνεγίνωσκον, 3, 21, 6. ἢ δυνατοῦ καθάπαξ ὑπάρχοντος, aut ſi omnino, ſi modo ullo pacto fieri poſſet, 8, 17, 6. οὐκ ἐδύνατο συννοῆσαι - - οὐδὲ καθάπαξ εἰ πάρεστι, ne hoc quidem diſcernere potuit, an omnino adeſſet, 8, 22, 3. καθάπαξ *pro* καθάπερ *voluit Reiskius,* 5, 67, 2. *de quarum vocum confuſione dictum in Adn. ad h. l.*

Καθάπερ, 1) veluti, 12, 23, 7. 12, 24, 6. *Fr. gr.* 99. καθάπερ ἂν ἐγγευσάμενος αἵματος, 7, 13, 7. *n. conf. voc. ſeq.* 2) quemadmodum, 10, 26, 8. *& paſſim alibi.* Sic καθάπερ καὶ τοῖς ὅπλοις, (οὕτω) καὶ τοῖς δικαίοις, quemadmodum armis, ſic & juribus, 5, 67, 2. *n. ubi Reiskius* καθάπαξ *voluit; de quarum particularum confuſione dictum in Adn. ad l. c.*

καθάπερ, *invitis mſſtis, pro* καθά που *editum erat,* 3, 107, 10. *n. Rurſus* καθάπερ *alieno loco habuit codex Peireſc.* 10, 26, 9. *n.*

Καθαπεραναὶ, *vel* καθάπερ ἂν αἱ, *i. q.* καθάπερ, 3, 32, 2. 38, 37, 10. 40, 5. 8. *Conf. Not. ad* 7, 13, 7. καθάπερ γὰρ ἂν αἱ, 24, 8, 2.

Καθαπεραὶ, *i. q.* καθάπερ *&* καθαπεραναὶ, 15, 6, 8.

Καθάπτειν, adligare, religare; καθῆπτε, 8, 8, 3. *Sed* καθάπτεσθαι τῆς οὐραγίας, extremum agmen laceſſere, carpere, 1, 19, 14.

Καθαρεύειν περί τι, ab aliquo delicto purum eſſe, 6, 56, 15.

Καθάριος, mundus, nitidus; καθαριώτερα ὅπλα τῆς χλαμύδος, 11, 9, 5. *n. ubi tamen* καθαρσιώτερα *codices habent, fortaſſe ex* καθαρειώτερα *corruptum.*

Καθαρῶς συνάπτεσθαι, clare, dilucide perſpicere, 6, 3, 4.

καθαρίως ὑποδεῖξαι πάντα, 15, 5, 5. *ubi Ernestus cum Casaub. interpretatur* bona fide, nihil mentiendo. *καθαρῶς vide infra.*

Καθαρμόζειν; *τὰ ξύλα καὶ τὸν κέραμον εἰς σχεδίας καθήρμοζε τῷ ποταμῷ*, apte disposuit, ordine disposuit, 4, 65, 2. n. — „*qui locus est vitiosus.*" *Ern.*

Καθαρμός, ὁ, lustratio, purgatio, *καθαρμὸν τῆς δυνάμεως ποιεῖσθαι*, 22, 24, 9. *Spicil. lib.* 24. *num.* 1. *καθαρμὸς, tropice, de* sublatione improborum e repub. 32, 21, 3. *καθαρμὸν ποιεῖσθαι*, 4, 21, 9. *est* solennibus ceremoniis lustrare urbem, *contaminatam scelestorum hominum praesentia.*

Καθαρότης, ἡ περὶ τὰ χρήματα, integritas, abstinentia, 32, 11, 9. *cf. καθαρεύειν & καθαρῶς.*

Καθάρσιος, *vide* καθάριος.

Καθαρῶς ἀνεστράφη, puris manibus versatus est, 40, 11, 3.

Καθέδραι, *αἱ ἐπὶ τῶν πλοίων*, sedes remigum in navi, 1, 21, 2.

Καθέλκειν τὰς νῆας ἐκ τῶν νεωρίων, deducere naves in mare e navalibus, 14, 2, 1. *Fr. gr.* 82. *n. Conf. verb. seq.*

Καθελκύειν τὰς ναῦς, *i. q. praced.* 1, 21, 3. 1, 36, 10.

Καθεστὼς, *vide in* καθιστάναι.

Κάθετος, ἡ, 34, 6, 7.

Καθηγεμὼν, ὁ, (*i. q.* ὁδηγὸς,) 3, 48, 11. 3, 41, 9. 3, 42, 6. 4, 40, 8. *ἀρχηγὸς καὶ καθηγεμὼν*, 2, 40, 2. 7, 14, 4.

Καθήκειν, 1) pertinere ad aliquem ut legitimum dominum; *ὡς ὑπὲρ ἰδίων ἤδη καὶ καθηκόντων σφίσι πολεμήσοντας*, 1, 6, 6. 18, 24, 3 *&c.* 2) pertinere ad locum aliquem, attingere; *ἡ Μηδία καθήκει πρὸς τὴν Μεσοποταμίαν*, 5, 44, 6. *τὰ ἔθνη τὰ ἐπὶ τὸν Εὔξεινον τόντον καθήκοντα*, 5, 44, 8. 3) advenire, adpropinquare, adpetere, *de tempore; τῶν χρόνων ἤδη καθηκόντων*, 5, 30, 7. *τῶν ἀρχαιρεσίων καθηκόντων*, 4, 67, 1. *μηδέπω τῆς ἀρχῆς αὐτῷ καθηκούσης*, quum nondum adesset ei tempus adeundi magistratum, 4, 14, 3. *καθηκούσης αὐτοῖς συνόδου κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον*, cum adesset tempus concilii, 4, 7, 1.

Inde καθῆκεν *generatim dicitur* id cujus tempus adest, quod est hujus temporis & loci, quod pertinet ad rem, quod aptum & idoneum est ad id de quo agitur. *Sic ἡ καθήκουσα σύνοδος vel ἐκκλησία*, legitimus conventus, status conventus, cujus agendi legitimus dies adest, 4, 14, 1. 4, 15, 8. 4, 26, 7. 40, 2, 1. *ἡ καθήκουσα ἐπικουρία, χορηγία*, idoneum auxilium, commeatus idoneus, 5, 35, 1 & 4. *τὰς ἐσθῆτας μεταλάμβανε τὰς καθηκούσας ἀεὶ ταῖς περιστάσεσι*, vestes convenientes, aptas, pertinentes ad quodque capillamentum, 3, 78, 3. *Et τὸ καθῆκον*, id quod pertinet ad rem, ad hoc tempus

tempus & hunc locum, quod convenit, officium, 6, 6, 7. 12, 12, 7. *Fr. gr.* 78.

Καθηκόντως καὶ δικαίως, 5, 9, 6.

Καθηλοῦν, clavis firmare, 1, 22, 5.

Καθημερεία, *olim vulgo* καθημερία, ἡ, vita quotidiana, quotidianæ vitæ actio, 6, 33, 4. *n.*

Καθησυχάζειν, quiescere, 9, 32, 2.

Καθιδρύειν; ἐφ' οὗ καθίδρυται ἱερὸς, 10, 10, 8.

Καθιέναι, demittere, dejicere; καθίει χεῖρα σιδηρᾶν ἐξ ἁλύσεως δεδεμένην, 8, 8, 2. καθιεὶς τὰς χεῖρας ἀμφοτέρας προσεκύνησε, utraque manu humum demissa adoravit, 30, 16, 5. καθιέναι ἐνέδρας ἐπὶ τόπους εὐκαίρους, disponere insidias opportunis locis 4, 63, 9. (*cui opponitur* ἐξαναστῆναι, *surgere ex insidiis*) καθιέναι τὸ στρατόπεδον εἰς χώραν &c. deducere, demittere exercitum in locum aliquem *periculosum*, 3, 70, 11. 3, 92, 7. (*cf. Adnot. ad* 3, 48, 4.) *Et reciproce*, εἰς ἀπρονοήτους τόπους καθιέναι, *scil.* ἑαυτὸν *vel* ἑαυτοὺς, in loca non explorata descendere, sese committere, 3, 48, 4. *n. Sic* 3, 80, 4. 30, 20, 4 *sq. Et adjecto pronomine reciproco*, τῶν πολεμίων καθάπερ ἐς παλίγκυρτον αὐτοὺς καθεικότων, *Fr. gr.* 99. *nisi a grammatico adjectum est pronomen, explicandi causſa.*

Καθιερεῖν ἱερὸν, consecrare templum, 3, 22, 1. τὰ καθιερωμένα ἀναθήματα, 7, 14, 3. δίκαια ἐν στήλῃ καθιερωμένα, 9, 36, 9.

Καθικνεῖσθαι, *cum gen.* scopum attingere, consequi propositum, perficere rem; καθικνεῖτο, καθίκετο τῆς ἐπιβολῆς, 2, 38, 8. 2, 55, 6. *& in præt. passivo, activa pariter notione*, καθιγμένος τῆς ἐπιβολῆς, *Fr. gr.* 80. καθικέσθαι, καθίξεσθαι τῆς ἀρχῆς, regnum adipisci, 5, 35, 5. τῆς προθέσεως, 4, 50, 10. 10, 4, 3. 10, 5, 7. οὐδενὸς καθικέσθαι, 2, 37, 9. *Et cum participio, subintellecto nomine* τῆς ἐπιβολῆς *vel* προθέσεως; ἡλίκην καὶ τειχίζειν ἐπιβαλόμενοι καθίξονται, 5, 93, 5. ταῦτα διανοούμενος καὶ τὰς ἀῤῥωστίας ἀκμονῶν καθῖκτο, *Fr. gr.* 22. *n. ubi mendose vulgo* καθῆστο.

Καθίζειν; *Active;* sedere facere; καθίσαντες ἐπὶ τῶν εἰρεσιῶν τοὺς ἄνδρας, 1, 21, 2. καθισάντων αὐτὸν ἐπὶ τὴν γῆν, 8, 22, 9. constituere; κοινὸν καθίσας πριτήριον, 9, 33, 12. καθίσαντες δικαστὰς, 40, 5, 3. *Neutraliter*, sedere; *de magistratibus, judicibus, concilio*; καθίσαντες χωρὶς ἀλλήλων, 6, 20, 2. καθίσαντος συνεδρίου, 6, 37, 1. 8, 23, 2. *sic* 12, 16, 10. *n.* καθισάντων τῶν χιλίων *scripsi, pro vulgato* καθιστάντων. *Porro*, insidere locum aliquem *cum exercitu;*

καθίσας εἰς ἕνα τόπον, 9, 26, 4. *ſic dubitare fortaſſe non debueram corrigere* καθίσαντας εἰς τὰ πεδία, 9, 3, 7. *pro* καθιστάντες. *Tum de navibus in Syrtes incidentibus*, ſedere, hærere in brevibus; καθιστάντων τῶν πλοίων ἐν τοῖς βράχεσι, 1, 39, 3. 1, 51, 8 & 11. ἡ τετρήρης ἐπάγισεν ἐπὶ τῷ χώματι, 1, 47, 5. ἐπάγισαν πρὸς τὸ ξηρὸν αἱ νῆες, 20, 5, 7.

Καθιστάναι, conſtituere; καταστήσαντες ὑπάτους, 1, 16, 1. στρατηγὸν αὐτῶν Ἄρετον κατέστησαν, 5, 30, 7, *n.* 25, 2, 4. *&c. Sic & in Paſſ.* οἱ καταστάντες ὕπατοι, 1, 17, 6. 1, 20, 4. 1, 38, 6. 1, 39, 1. ἀγορανόμους καθεσταμένους, 10, 4, 6. καθεστᾶσθαι στρατηγὸν, 4, 84, 1. *Rurſus in Activo*, καθιστάναι τὰ ὅμηρα εἰς Ῥώμην, obſides Romam ſiſtere, 22, 15, 11. καθιστάναι τὰ χρήματα ἐν Ῥώμῃ, pecuniam Romam curare, Romæ repræſentare, 22, 15, 9. εἴ τι τυγχάνουσιν ἀπενηνεγμένοι, καθιστάτωσαν πάλιν εἰς τὰς αὐτὰς πόλεις, 22, 26, 6. *Pro* reſtituere; τὸ πολίτευμα τὸ πάτριον αὐτοῖς καταστήσας, 2, 70, 1. *n.* — „*ſed arbitror legendum* ἀποκαταστήσας, *mox* ἀποδούς.“ *Ern. Vide Adnot. ad l. c. & conf.* 5, 9, 9. 9, 36, 4.

Aor. ſecund. πάριος κατέστη αὐτῶν, dominus eorum factus eſt, 5, 10, 2. ἐπὶ τοιαύτην γνώμην κατέστησαν, in hanc venerunt ſententiam, hoc ceperunt conſilium, 16, 31, 8. *n.*

In Præteritis; ἐν μεγάλῃ δυσθυμίᾳ καθέστηκαν, (*per ſyncop. ex* καθεστάκεισαν) in magnam anxietatem venerant, in magna anxietate erant, 1, 71, 2. θάλασσα γαλήνῃ καὶ καθεστηκυίᾳ, tranquilla & ſtabilis, ſedata, 22, 14, 10. „*Virgil.* cum ventis ſtaret mare.“ *Ern.* τὰ καθεστῶτα, præſens rerum ſtatus; *hinc* τὰ καθεστῶτα κινεῖν, res novas moliri, 2, 21, 3. 4, 84, 4. 4, 81, 1.

In Medio; κατεστήσαντο τὰ κατὰ τὴν Λιβύην, pacata Africa, rebus in Africa compoſitis, conſtitutis, 2, 1, 5. *ſic* 2, 54, 2. 2, 8, 5. ἐὰν ὑμεῖς τὴν Πελοποννησίων ἀρχὴν καταστήσησθε, ſi vos imperium in Peloponneſios vobis pararetis, ſtabiliretis, 9, 29, 10: *n.* καθίστασθαι πρός τινα, ſtare adverſus aliquem *in judicio, vel in diſceptatione cauſſæ coram ſenatu*; (*quod alibi dicit* συγκαθίστασθαί τινι;) τοὺς καταστησομένους ἐν τῷ συγκλήτῳ πρὸς τοὺς τῶν Ἀχαιῶν πρεσβευτάς, 25, 2, 5.

Κάθοδος, ἡ, reditus ab exſilio, 4, 52, 8. 35, 6, 1 & 3. ἡ τῶν Ἡρακλειδῶν κάθοδος, 2, 41, 4.

Καθολικὸς, generalis; καθολικὴ ἀπόφασις, 1, 57, 4. καθολ. ἔμφασις, generalis expoſitio, 6, 5, 3. καθολ. καὶ κοινὴ ἱστορία, 8, 4, 11.

Καθο-

Καθολικῶς, univerſe, generatim, (*opp.* κατὰ μέρος) 4, 1, 8. 23, 9, 8. αὗται αἱ χῶραι καθολικώτερον θεωρούμεναι, 3, 37, 6. οὕτω καθολικώτερόν πως ἐχρήσαντο τοῖς λόγοις, 3, 21, 8.

Καθόλου, omnino, prorſus, 1, 4, 7. 1, 20, 2. οὐδὲ καθόλου μικρὸν πλοῖον, ne quidem ulla navis longa, 1, 20, 13. generatim, univerſe; καθόλου γράφειν (τὰς πράξεις,) 3, 32, 8. *n. cui opponitur* κατὰ μέρος γράφειν, *ibid. vs.* 3. *n. Et adjective*, generalis, univerſus; ἡ τῶν καθόλου πραγμάτων σύνταξις, 1, 4, 2. ἡ καθόλου καὶ συλλήβδην οἰκονομία τῶν πραγμ. 1, 4, 3. τά τε κατὰ μέρος καὶ τὰ καθόλου πράγματα, 1, 16, 11. *vertunt* tam privatæ res, quam publicæ; *poſſis pariter dicere*, res tam particulares, quam quæ ad ſummam rerum pertinebant.

Καθομιλεῖν; ἡ καθωμιλημένη δόξα περὶ αὐτοῦ, vulgaris, vulgata de eo opinio, 10, 5, 9.

Καθοπλίζειν; *in Medio*, καθοπλισάμενος, arma capiens, 3, 62, 7. *n.* 3, 67, 2. 11, 22, 7.

Καθόπλισις, ἡ, τελεία, 6, 23, 14. ὁ τρόπος τῆς καθοπλίσεως, 6, 23, 16.

Καθοπλισμός, ὁ, Ῥωμαϊκὸς, armatura, armorum genus, 3, 114, 1. οἱ ἐν τοῖς βαρέσι καθοπλισμοῖς, 3, 113, 7. 3, 115, 8. τὸ τοῦ καθοπλ. ἰδίωμα, 2, 68, 5. ἀνέθοσαν ἑκάστοις τοὺς ἐπιτηδείους καθοπλισμοὺς, 5, 64, 1 & 3. ὁ καθοπλ. τῶν ἱππέων, 6, 25, 3.

Καθορμίζειν (*ſcil.* τὴν ναῦν) πρὸς πόλιν, adpellere, navem in ſtatione locare ad urbem, 1, 53, 10. καθορμίζεσθαι, καθορμισθῆναι, πρὸς πόλιν, *idem*, 1, 21, 5. 1, 25, 1 & 9. 1, 41, 4. 33, 7, 3. εἰς πόλιν, 1, 39, 5. εἰς τὴν νῆσον, 5. 110, 2. 5, 16, 5. εἰς τὸν λιμένα, 1, 44, 6. πρὸς Κεγχρεαῖς, 5, 101, 4. ἐν ταῖς Αἰγούσαις, 1, 44, 2.

Καθόσον οἷοί τε ἦσαν, quantum in ipſis erat, 1, 7, 12.

Καθότι, ad hoc quod attinet quod, quatenus, 18, 19, 5. quia, quandoquidem, 18, 21, 6.

Κάθυδρος; κάθυδρον χωρίον, locus aquoſus, aqua abundans, 5, 24, 4.

Καθυπερέχειν τῷ πλήθει, prævalere, ſuperare numero, 2, 25, 9. ταῖς εὐψυχίαις, 11, 24, 6.

Καθυστερεῖν, *abſol.* morari, ſero venire, in tempore non adeſſe; πολὺ καθυστερῶν, 3, 96, 11. τῶν ὀψωνίων παραλυομένων καὶ καθυστερούντων, 5, 30, 5. μεῖζον τὸ προτερεῖν ἐν τούτοις ἁμάρτημα τοῦ καθυστερεῖν, 9, 14, 10. καθυστεροῦσιν αἱ ἅμαξαι, 22, 24, 11. *cum Dativo; i. q.* λείπεσθαι, inferiorem, minus bene inſtructum eſſe aliqua re, deteriori conditione eſſe; καθυστερεῖν τοῖς βίοις, λείπεσθαι ταῖς οὐσίαις, 22, 9, 9. *n.* καθυστ. ταῖς παρασκα-

σκευαῖς, 29, 3, 1. *cum Præpoſ.* περὶ *&* *accuſ.* οὐ μόνον ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους εὐνοίᾳ παρὰ πολὺ τὰδελφοῦ λειπόμενος, ἀλλὰ καὶ περὶ τἄλλα πάντα καθυστερῶν καὶ τῇ φύσει καὶ τῇ κατασκευῇ, 24, 7, 5. *Cum Genit.* καθυστερεῖν τῆς ἐν τῇ Ῥώμῃ καταστάσεως τῶν ὑπάτων, 11, 33, 8. ὑπελείπετο καὶ καθυστέρει πάντων, ubique tardius occurrit & ſero atque fruſtra fuit, 5, 17, 7. καθυστερήσαντες τῆς εἰς Τάγεαν παρουσίας τοῦ Φιλίππου, ſerius quam Philippus, poſt Philippum Tegeam advenientes, cum ille jam inde rurſus eſſet profectus, 5, 50, 2. καθυστέρει τῆς ἐπιτάξεως, non in tempore, nimis ſero aciem inſtruxit, 10, 39, 5. καθυστέρει τῇ συναγωγῇ τῶν καιρῶν, non ſatis tempeſtive cogere copias potuit, 5, 6, 3. *Cum Particip.* συνέταξε περὶ ταῦτα γιγνομένοις μὴ καθυστερεῖν, juſſit eos in hoc negotio non eſſe tardos, hoc negotium accelerare, 5, 16, 5.

Καθυφίεσθαι ἑαυτὸν, *i. q.* προέσθαι, deſpondere animum, deſperatione abjicere prorſus omnem ſui curam, 3, 60, 4. *n.*

Καὶ, *particula;* 1) *nonnumquam idem fere valet ac* ἤ, vel, aut, *in hujuſmodi locutionibus,* ἐν ἓξ καὶ πέντε σταδίοις, 1, 39, 12. *n. Sic* 3, 43, 4. 3, 51, 12. 4, 40, 8. 5, 90, 6. 10, 47, 9. 14, 10, 10. 18, 1, 8. *adde Add. ad* 1, 59, 1. *Eodem referri poteſt illud,* πρὸς ἱερὰ καὶ πρὸς ἐπισκευὴν πλοίου, 3, 23, 3. *& ſimilia. Sic repetita eadem particula,* καὶ - - καὶ, *valet idem ac* ἤ - - ἤ, 3, 55, 4. 3, 57, 3.

2) *Redundare paſſim videri poteſt; velut in his,* ὅσον γε καὶ ἡμᾶς εἰδέναι, 1, 4, 3. οἱ καὶ παραγενόμενοι, 2, 12, 4. — „*ubi redundat eleganter* (*ait Erneſtus*) *ſic & Lucas in Actis.*“ — *cui geminum illud eſt,* ἃ καὶ κατιδὼν, 1, 40, 14. *Huc porro referenda illa loquendi genera vulgatiſſima,* πολλὰ καὶ κακὰ διεργάζοντο, 3, 73, 7. πολλὰ καὶ δεινὰ πεπονθότες, 5, 6, 1. *&c. Tum in comparatione unius rei cum alia, veluti,* καθάπερ καὶ περὶ τῶν κατὰ Λιβύην ἀπεσχεδίαζεν, οὕτω καὶ περὶ τῶν κατὰ τὴν Κύρνον, 12, 3, 7. *ubi priori quidem loco percommode abeſſe* καὶ *poterat; præſertim poſt particulam* εἰ, *ut* εἰ καί τινες ἕτεροι, ſi qui alii, καὶ Μασσιλιῶται, 3, 95, 7. εἰ καί τινες ἕτεροι, - - καὶ Ῥωμαῖοι, 6, 5, 11. *n.* 10, 32, 8. 17, 12, 3. *quibuſcum exemplis conferri illud poterit,* ἅμα καὶ τούτοις καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας, 10, 23, 5. *n. Maxime vero inſertam hanc particulam Polybius amat ante verba* πλείους, πλείω, λίαν *& ſim. ubi tamen non omnino otioſa eſt, ſed intendendi vim habet; vide* 1, 20, 6. *n.* 2, 8, 2. *n. & locis ibi citatis adde* 1, 3, 10.

10. 1, 4, 8. 1, 39, 2. 2, 8, 2. 5, 34, 10. *n.* (*ubi* εὗρε καὶ πλείους *vulgo in* εὕρηκε πλείους *erat corruptum.*) *Sic* & καὶ πολλάκις, 9, 16, 2. *Eodem refer* 3, 40, 9. *n. Sæpe redundat* καὶ *in* κἄπειτα, *quod vide.*

3) καὶ *ſæpe confunditur a librariis cum* κατὰ, *ex compendioſæ ſcripturæ ratione; quo etiam factum, ut ante* κατὰ *temere nonnumquam omiſſa ſit eadem particula* καὶ, *interdum etiam temere adjecta: vide Adn. ad* 3, 23, 3. *locisque ibi citatis adde* 10, 12, 4. *n.* 10, 34, 10. *n.*

Καινολογία, ἡ, verborum novitas & inſolentia, 38, 1, 1.

Καινοποιεῖν, novare, renovare, inſtaurare; τὰς τῶν συμμάχων ἐλπίδας, 3, 70, 11. τὴν δύναμιν, τῶν ὅπλων τὰ παλαιὰ διαλλάξαντα, 3, 49, 11. τὴν τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἐπ' ἀρετῇ φήμην, 6, 54, 2. τὸν πόλεμον, 11, 5, 5. 21, 8, 10. πολλὰ καινοποιεῖ ἡ τύχη, multa novat, multa nova inducit fortuna, 1, 4, 5. 4, 2, 4. καινοποιεῖται συνεχῶς τὰ πράγματα, (*vel* ὁ πραγματικὸς τρόπος,) καὶ καινῆς ἐξηγήσεως δεῖται, novantur ſemper res in vita hominum geſtæ, & nova expoſitione indigent, 9, 2, 4. πάλιν ἐκαινοποιήθη τὰ τῆς ὀργῆς πρὸς Αἰτωλούς, renovata eſt ira, 22, 14, 3. ἐκαινοποιήθη τὸ μεγαλόψυχον τοῦ Σκιπίωνος, renovata eſt memoria & celebratio liberalitatis Scipionis, 32, 14, 9. καινοποιεῖν τὰ τῶν ἄλλων ἁμαρτήματα, memoriam peccatorum renovare, 30, 4, 17.

Καινοποιία, ἡ, mutatio, nova rerum facies a fortuna inducta; τοιαύτης περὶ πάσας τὰς δυναστείας καινοποιίας οὔσης, 4, 2, 10. (*cf.* 1, 4, 5. 4, 2, 4. 9, 2, 4.)

Καινὸς; ἀεί τι καινὸν προσεύρισκον, 1, 68, 10. *n.* καινοί τινες ἀεὶ καὶ νέοι πρὸς ἁπάντας πεφύκαμεν, 5, 75, 4. *Cf.* κενός.

Καινοτομεῖν ἀεί τι, *in malam partem*, novi ſemper aliquid moliri, 1, 9, 1. καινοτ. τὶ τῶν πρὸς ἀσέβειαν, 1, 79, 8. τὶ κατά τινος, 3, 70, 4. *in bonam partem, de imperatore.* ἐγένετο πρὸς τὸ καινοτομῆσαί τι καὶ πρᾶξαι τῶν δεόντων, 1, 55, 5. τὸ καινοτομεῖν, novarum rerum molitio, 15, 30, 1.

Καινοτομία, ἡ, τῆς οἰκείας πολιτείας, novatio, 13, 1, 2. τοῦ συμβαίνοντος, rei novitas, 1, 23, 10. ἕτοιμοι πρὸς καινοτομίαν, ad res novas molienda, 35, 2, 3.

Καίριος; καιρία πληγὴ, 16, 3, 2. αἱ μάχαιραι (τῶν Κελτῶν) μίαν ἔχουσι τὴν πρώτην καταφορὰν καιρίαν, 2, 33, 3.

Καιρίως ἅπτεσθαι τῆς ἐπιβολῆς, 1, 59, 3. τατάξας τῷ δόρατι καιρίως, 11, 18, 4. καιρ. πληγείς, 2, 69, 2. *Conf.* κυρίως.

Καιρὸς, ὁ; 1) tempus; τοῖς καιροῖς εἴκειν, 3, 9, 7. ἐδίδοτο τοῖς λειτουργοῖς καιρὸς (*mend. vulgo*

vulgo κλῆρος) εἰς τὸ ἀναπαθαίρειν, 10, 30, 8. συνθέμενος ἡμέραν καὶ καιρὸν καὶ τόπον, 3, 99, 4 *sq.* &c.

2) opportunum tempus, opportunitas, occasio; κρατεῖ ἐπὶ πάντων τῶν ἀνθρωπείων ἔργων ὁ καιρὸς, 9, 15, 1. οἰκειότερον λαβόντες τοῦ παρόντος καιρὸν, 1, 36, 4. &c. ἐάν τις ὑποπίπτῃ τοιοῦτος καιρὸς, 10, 17, 5. μὴ καταπροΐεσθαι τοὺς ὑπὲρ ἐλευθερίας καιροὺς, occasionem non omittere recuperandæ libertatis, pugnandi pro libertate, (*conf. mox num.* 3.) 1, 77, 3. ὁ τοῦ πράττειν καιρὸς, 5, 98, 5. τῶν καιρῶν παρόντων αὐτῷ, 4, 48, 10. χρώμενος, συγχρώμενος τοῖς ἰδίοις καιροῖς, 1, 30, 10. 18, 34, 6. πρός τε τὸν τοῦ δήμου καὶ τὸν τῆς μητρὸς καιρὸν ἁρμοσάμενος, 10, 5, 7. μέγαν καιρὸν ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἔχων καὶ μεγάλην ἐξουσίαν, magnam opportunitatem habens pro potestate quidvis agendi, (& *sese ditandi,*) 40, 10, 3. οὐ τὸν τῶν πραγμάτων καιρὸν ἐκλεγόμενος, ἀλλὰ τὸν ἴδιον, agendi consilia non rerum temporibus adcommodans, sed suis, 3, 70, 8. τῆς Φάλαγγος εἰς καιρὸς καὶ τόπος, 18, 14, 2 *sq.* τὸν θυρεὸν συμμετατίθεσθαι ἀεὶ πρὸς τὸν τῆς πληγῆς καιρὸν, scutum in eam semper partem convertere quæ est ictui opportuna, unde ictus accidit, 18, 13, 7.

3) tempus grave & periculosum, & *i. q.* κίνδυνος, periculum, certamen; καιροὶ ἐπισφαλεῖς καὶ τοπίλοι, varia, dubia & periculosa tempora, 18, 36, 6. καιρὸς δεινότατος, gravissimum periculum, 3, 109, 6. ἴσον εἶναι πᾶσι τὸν κίνδυνον, καὶ κοινὸν τὸν καιρὸν, 17, 1, 8. ὁ ἐπιφερόμενος καιρὸς, imminens periculum, 9, 38, 1. οἱ παρεστῶτες καιροὶ, præsentia pericula & calamitas, 4, 46, 5. ὁ παρεστὼς καιρὸς τὴν Ἰταλίαν, 20, 9, 1. πρὸς τὸν ἔσχατον καιρὸν ἐλθόντα τὰ πράγματα, 29, 11, 12. τοῖς καιροῖς τινος συνεπιτίθεσθαι, συνεπεμβαίνειν, 18, 13, 3. 20, 11, 7. οἱ ἐνεστῶτες καιροὶ, 16, 28, 8. οἱ ὑπὲρ τῆς πατρίδος καιροὶ, certamina pro patria, 16, 9, 5. n. ὁ ὑπὲρ τοῦ στεφάνου καιρὸς, 1, 57, 1.

4) *cum variis Præpositionibus;* ἐκ τοῦ καιροῦ, 2, 24, 5. *non verti debuit* necessario tempore, *sed* ex tempore, raptim, celeriter, *ut* 10, 43, 9. 18, 9, 8. de improviso, e re nata, 18, 17, 7. *Rursus eadem dictio* ἐκ τοῦ καιροῦ, 6, 32, 3 *sq.* (*ubi opponitur* ἐξ ἀρχῆς) *est* per occasionem, ex occasione aliqua, pro tempore, *fere ut* ἐκ τῶν καιρῶν, 10, 45, 2. *ubi vertimus* pro temporum diversitate. ἐν καιρῷ, in tempore, opportuno tempore, oblata occasione, 2, 45, 4. 9, 12, 3. *Sic* σὺν καιρῷ, 2, 38, 7. 2, 40, 1, 3, 30, 4. 3, 92, 11. 3, 108,

108, 1. 9, 12, 2. καθ' οὓς καιροὺς, quo tempore, 2, 39, 1. τὰ κατὰ καιροὺς ἐν ταῖς χρονογραφίαις ὑπομνηματιζόμενοι, quæ quoque tempore (memorabilia) acciderunt, in Chronographiis memoriæ mandantes, 5, 33, 5. πρὸς καιρὸν, i. q. ἐκ τοῦ καιροῦ, ex tempore, pro tempore, raptim, prout tempus ferebat; τὰ πληρώματα τελέως ἦν ἀνάσκητα, καὶ πρὸς καιρὸν ἐμβεβλημένα, 1, 61, 4. Et i. q. ἐν καιρῷ, in tempore, tempeſtive; ἀρχήσατο παῤῥησίας καθηκούσης μὲν, οὐδαμῶς δὲ πρὸς καιρὸν, 2, 8, 9. Rurſus, cum articulo, πρὸς τὸν καιρὸν προσπαίζειν, e re nata jocari, 10, 4, 8. πρὸς τὸν δέοντα καιρὸν, opportune, opportuno temporis momento, 1, 61, 7. ſic εἰς τὸν δέοντα καιρὸν, 2, 26, 1, παρ' αὐτὸν τὸν καιρὸν, ſtatim, in præſentia, 8, 14, 3. cui opponitur τὸ χρόνον ἄχον, quod tempus & moram deſiderat, ibid. ὁ παρ' αὐτὸν ὢν τὸν καιρὸν, qui rei ipſi, certamini ipſi, præſens intereſt, 2, 29, 2. ſic παρ' αὐτοὺς εἶναι τοὺς καιροὺς, rebus gerendis, periculis, certaminibus præſentem intereſſe, 5, 41, 7.

Κακεντρέχεια, ἡ, malignitas in alios, 4, 87, 4.

Κακία, ἡ, pravitas, malitia; ἄνοια μετὰ κακίας, τὸ δοκεῖν &c. 4, 27, 7. αἱ τοιαῦται κακίαι, 4, 27, 3. ignavia, 4, 31, 8. vitium quodvis; εἰς τὴν οἰκείαν κακίαν ἐκτρέπεσθαι, 6, 10, 2 & 4 & 7. 6, 48, 4.

Κακοζηλία, ἡ, prava æmulatio, 10, 25, 10. ubi cum κακοζηλωσία vulgo legeretur, monuit Erneſtus, pro κακοζηλία id eſſe poſitum, & ſic reſcribendum, aut κακοζήλωσις.

Κακοήθεια, ἡ, malignitas, ingenii morumque pravitas, 5, 50, 5.

Κακοκρισία, ἡ, judicii pravitas, 12, 24, 6.

Κακομηχανεῖν περὶ τοὺς φίλους, fraude uti adverſus amicos, 13, 3, 2.

Κακόνους Ῥωμαίοις, male animatus, 40, 8, 2.

Κακοπάθεια, ἡ, καὶ ταλαιπωρία, 2, 25, 10. 3, 17, 9. 3, 42, 9.

Κακοπαθεῖν, ὑπὸ τοῦ ψύχους, 3, 72, 5.

Κακοποιεῖν καὶ λυμαίνεσθαι τὴν χώραν, 4, 6, 10. 8, 14, 1. κακοπ. καὶ διαφθείρειν τὰς νῆας, 13, 4, 1.

Κακοποιὸς, maleficus, 15, 25, 1.

Κακοπολιτεία, ἡ, prava reip. adminiſtratio, 15, 21, 3.

Κακοπραγία; αἱ ἐν τῷ ζῆν κακοπραγίαι, ærumnæ, moleſtiæ, adverſitates fortunæ, 8, 14, 8. 9, 39, 6. 8.

Κακοπραγμονεῖν, dolis uti, 3, 2, 8. 4, 82, 3. malo animo, perfide agere, 4, 15, 8.

Κακοπραγμοσύνη, ἡ, malitia, vafrities, fraus, malæ artes, perfidia, 4, 23, 8. 4, 27, 2. 5, 1, 7. 5, 41, 1. 9, 11, 3. 9, 39, 6. 13, 3, 1. 13, 5, 1. 16, 22, 8. κακοπρ. αὐλική, calliditas aulica, 15, 34, 4.

Κακο-

Κακοπράγμων. κακοπραγμονέστατος, perfidiſſimus, 8, 11, 3.

Κακορρημοσύνη, ἡ, turpis oratio, fœdus fermo, 8, 12, 3.

Κακὸς, κακῷ κακὸν ἰᾶσθαι, 5, 11, 1. *cf.* κακῶς.

Κακοτροπεύεσθαι πρός τινα, fraudulenter agere cum quo, 5, 2, 9.

Κακουργία, ἡ, vafrities, 33, 14, 2.

Κακουχία, ἡ, mala affectio corporis, *fracti moleſtiis, fame &c.* 3, 64, 8. vexatio ab alterius vi, 5, 15, 6.

Κακῶς διακεῖσθαι, male ſe habere, malo loco eſſe, 2, 2, 8. κακοὶ κακῶς ἀπολώλασι, 7, 3, 2. κακῶς, *quod* 2, 9, 3, *erat vulgatum, in* ἀκάκως *mutavi.*

Καλαμὶς, ἡ, arundinetum, 3, 71, 4. *n. ubi nos ex aliis codd.* κάλαμοι *reſtituimus.*

Κάλαμος, ὁ, 3, 71, 4. *n.* 14, 1, 7 & 15. καλ. μυρσινικὸς, 5, 45, 10.

Καλεῖν, ἐπ' ὀνόματος τινὰ, 35, 4, 11. πόλεμος ὁ πρὸς Φαλίσκους καλούμενος, 1, 65, 2. *n.* ἡ μάχη ἡ καλουμένη περὶ τὴν Τάφρον, 4, 33, 6. τὴν τῶν Ὀμβρων καλουμένην χώραν, Umbriam, 3, 86, 9. *n.* ἐν ταῖς καλουμέναις Αἰγούσαις, κειμέναις δὲ &c. 1, 44, 2. *ubi poſt* καλουμέναις *excidiſſe videtur* μὲν *particula, referenda ad ſequentem* δὲ; *ſic* ἡ καλεῖται μὲν Κλούσιον, ἀπέχει δὲ, 2, 25, 2. *cf. Adn. ad* 29, 11, 8.

Καλήκιοι, οἱ, calcei, 30, 16, 3.

Καλλιάνδρας; καλλιανδρότατος τόπος, 5, 19, 2.

Καλλιαρεῖν, perlitare, 3, 11, 6.

Καλλίκαρπος; καλλικαρπότατος τόπος, 5, 19, 2.

Καλλονὴ, ἡ, pulcritudo, 1, 4, 7.

Καλλύνειν τὴν πλατεῖαν, ſcopis mundare viam, 6, 33, 4.

Καλλωπίζειν; κεκαλλωπισμένος, nitidiore cultu inſignis, 11, 9, 8.

Καλλωπισμὸς, ὁ; 11, 8, 5. ὁ ἐν τοῖς ἱματίοις, exquiſitior & delicatior cultus veſtium, 11, 9, 7.

Καλοκἀγαθία, ἡ, honeſtas, probitas; 2, 61, 4. 3, 107, 8. 5, 10, 3. 5, 12, 2. 35, 4, 8.

Καλοκἀγαθικὴ προαίρεσις, 7, 12, 9.

Καλὸς; καλὸν δὲ, *vel* καλόν γε, *ironice*, 11, 29, 4. *n.* καλὸν γὰρ, eſt enim præclara res, 16, 20, 2. τὰ πρὸ τούτου καλὰ, res ante præclare geſtæ, 15, 7, 6. οὕτως εὔκνημα πανταχῇ τὰ κακὰ γέγονε, 4, 35, 15. *n. ex lectione codicum nonnullorum, pro* κακά. *Rurſus* καλὸς & κακὸς *inter ſe commutata in nonnullis codd.* 10, 37, 10.

ἐν καλῷ θέσθαι τὰ κατὰ τοὺς Κελτοὺς, componere, in tuto locare, 2, 22, 10. ἐν καλῷ τοὺς πολεμίους ἀπελθεῖν, loco opportuno intercepiſſe hoſtem, 3, 92, 4. ἐν καλλίστῳ στρατοπεδεύειν, opportuniſſimo loco, 5, 24, 5. *n.* σὺν καλῷ τιθέμενοι τὴν τοιαύτην τόλμαν, rem præclaram putantes, laudi ſibi ducentes, 1, 81, 9.

Καλ-

Καλπὶς, ἡ, urna, 31, 3, 17.
Καλώδιον, τὸ, funiculus, 33, 3, 2. 34, 3, 5.
Κάλως, ὁ, rudens; τοὺς κάλους ἐκσείειν, 6, 44, 6.
Καλῶς, *adverb.* καλῶς ποιῶν Φχνεροὺς ἐκ τῆς συμβουλίας γέγονε, bene fecit quod ſe ipſum prodiderit, bona noſtra fortuna ſe ipſum prodidit, 5, 42, 2. καλῶς ποιῶν οὐκ ἦλθε ταύτην τὴν ὁδὸν, 28, 9, 7. Ἀχαιοὶ καλῶς ποιοῦντες καὶ τρεῖς ἄγουσι καὶ τέτταρας μυριάδας ἀνδρῶν μαχίμων, Achæi bona ſua fortuna triginta ad quadraginta hominum millia armare poſſunt, 29, 9, 8. *n.*
Κάμπτειν περὶ τὸ ἀκρωτήριον, 1, 21, 11. κάμπτειν τὸν Πάχυνον, 1, 25, 8. 1, 54, 1. τὴν ἄκραν τοῦ Παχ. 1, 54, 6. τὸ Λιλυβ. 1, 39, 5.
Κἄν; ὥστε κἂν εὔξασθαι τοῖς θεοῖς, ut deos etiam ſimus oraturi, 5, 104, 11.
Κανθήλια, τὰ, clitellæ, *Spicil. ex lib.* 8. *num* 3.
Κάννη, ἡ, canna, 14, 1, 15.
Κανοῦν, τὸ, caniſtrum; τὰ κανᾶ, 32, 12, 4.
Κανὼν, ὁ, 12, 7, 1. 34, 5, 11.
Κἄπειτα, & deinde, 5, 15, 2. *&c. Sed ſubinde abundat* καὶ, *ut* κἄπειτα *nil amplius valeat quam* ἔπειτα; *vide Adn. ad* 1, 4, 8. *& ad* 4, 45, 7. *Adde* 9, 5, 2. 9, 38, 5. 10, 7, 7.
Καπνώδης ἀὴρ, 9, 16, 3.
Καὶ, ὁ; ὃς εἶ ἐν Καὶ τὴν πεῖραν γίγνεσθαι, *proverb.* 10, 32, 11.
Καρχαδονεῖν, exſpectare, *cum accuſ.* 3, 13, 3. 3, 34, 1. 5, 85, 1. τὸν καιρὸν, 1, 33, 11. τὸ μέλλον, 2, 52, 6. τινὰ, opperiri aliquem, 10, 40, 11. ſolicite obſervare aliquid, 10, 42, 6. 11, 13, 2.
Καρδιοφύλαξ, ὁ, pectorale, — „*armorum genus*, lamina ænea quæ pectori imponitur.“ *Ern.* 6, 23, 14.
Καρπεύειν τὴν χώραν, 10, 28, 3.
Καρπία, ἡ, (*ſive* καρπεία) τῶν χωρίων, 32, 2, 8. *n. ubi* ἐπικαρπίαν *viri docti maluerant.*
Καρποῦσθαι; καρποῦνται γῆν πάμφορον, 9, 41, 11. μεγίστην καρποῦσθαι δοκοῦσιν εὐδαιμονίαν, 2, 62, 4.
Καρτερὸς ἀγών, acris pugna, 1, 87, 11.
Κάρφος, τὸ, ligneolum, tabella, *da teſſera militari*, 6, 36, 3.
Καρχήσιον, τὸ, carcheſium, tolleno, 8, 7, 10. *n.*
Κατὰ, *præpoſitio;*
1) *cum Genit. conſtructa ſignificat*
1) contra, *i. e.* in alicujus detrimentum; αἱ τῶν στρατοπέδων ἀντιπαραγωγαὶ κατ' αὐτῶν ἐγίγνετο, profectiones exercituum Romanorum ſecundum montium radices cum detrimento hoſtium erant conjunctæ, 9, 3, 10. ὃ κατὰ τῆς πόλεως ὑπελάμβανεν εἶναι, 10, 8, 5. ὅτι τὸ μέλλειν καθ' αὐτῶν ἐστὶν, 15, 26, 11. *Item* contra, *i. q.* verſus; ἐπεὶ τὸν κονιορτὸν ἑώρα κατὰ τῶν ἰδίων φερόμενον, 5, 85, 1.

καθ' ὁποτέρων ὁ κονιορτὸς τραπήσεται, 11, 13, 2. *Quo referri poterit dictio illa,* κατὰ νώτου, a tergo, *quaſi* contra tergum, 1, 28, 9. 2, 34, 8. 3, 19, 7. 3, 90, 2. *Eodem refero illud,* τούτους (τοὺς τόπους) εὐθέως ἐπεδείκνυσαν αὐτοὶ καθ' αὑτῶν, hæc loca ſtatim ipſi inter ſe, alii adverſus alios, (*nempe inter ſe confabulantes,*) deſignabant, 18, 29, 3. *Denique eodem referenda fuerit illa dictio,* τὰς κατ' ἀλλήλων πράξεις γράφοντες, 28, 14, 11. *n. ſi modo vera ſcriptura, de qua valde dubito.*

2) per, *in hujuſmodi dictionibus:* διεσπάρησαν κατὰ τῆς νήσου, per inſulam diſperſi ſunt, 3, 19, 7. *n. Sic* ἐσκεδασμένοι κατὰ τῆς χώρας, 1, 17, 10. 3, 76, 10. 3, 102, 1. ἠλᾶτο κατὰ τῆς χώρας, 40, 3, 10. τὰ καθόλου κατὰ τῆς οἰκουμένης πράγματα, res univerſæ per orbem terrarum geſtæ, 15, 36, 8. *Sed, pro* μένειν κατὰ χώρας, 4, 72, 4. *n.* κατὰ χώρων *ex cod. Med. adſcivi; ſic &* 4, 45, 6. *n.* κατὰ γῆν, *pro vulgato* olim κατὰ γῆς.

3) *i. q.* περὶ, de, quoad, intuitu, reſpectu, quod adtinet; ἐπεκράτησε τὸ τῶν Ἀχαιῶν ὄνομα κατὰ πάντων Πελοποννησίων, invaluit, uſurpari cœpit de omnibus Peloponneſiis, 2, 38, 1. μηδεμίαν ἀφορμὴν μηδενὶ καταλιπεῖν, μήτε κατὰ τῶν ἐμπόρων, μήτε περὶ τοὺς δούλους, quod mercatores attinet, 4, 50, 3. *n.* τὴν κατὰ τοῦ υἱοῦ ἐπαγγελίαν, quod de filio polliceretur, promiſſum reſpectu filii ipſius factum, 21, 12, 5. *n. ex codicum quidem lectione, quam non opus erat in* κατὰ τὸν υἱὸν *mutare. Fortaſſe & huc referendum illud,* πᾶν ἄν τι κατὰ τοῦ πέλας ὑποπτεύσας, 8, 22, 2. omnia ſuſpecta habens quæ ad alios pertinent.

4) κατὰ κοινοῦ, publice, publico nomine, 11, 30, 3. *n. ſi modo vera lectio, nec* κατὰ κοινὸν *ſcribendum. (conf.* κοινός.) *Habet quidem &* κατὰ κοινοῦ δόγματος *codex Bav.* 20, 10, 4. *n. quæ tamen ſcriptura vix ſana videtur. Pro olim vulgato* δεόμενοι καθ' ἱκετηρίας, 2, 6, 2. *n. jam Caſaub.* μεθ' ἱκετηρίας *reſtituit, quod meliores confirmant codices,*

II) *cum Accuſativo; qua de conſtructione notemus uſus ſequentes.*

1) *præcedente articulo* τὰ, *denotat* rem ipſam de qua agitur & quæcumque ad eam pertinent; τούτῳ τὰ κατὰ τὸν στόλον ἐνεχείρισαν, 1, 56, 1. ἑτοιμάζειν τὰ κατὰ τὰς σιτ-αρχίας, 1, 66, 6. ἐχείριζε τὸ (*immo* τὰ) κατὰ τὴν ἐξαποστολήν, 1, 66, 4. τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν, 3, 8, 4 *ſq.* τὰ κατὰ τὴν Λιβύην, 1, 10, 5. *& ſexcenta hujuſmodi; tum rurſus,* τὰ κατὰ τὴν ἀρ-

χὴν

χὴν διεξῆγε, 1, 9, 6. 5, 34, 3. τὰ κατὰ τὴν ἐπίνοιαν, inventum & quæ ad illud pertinent, 10, 44, 1.

2) *in duorum ſubſtantivorum concurſu, illud quod cum* κατὰ *in Accuſativo conſtruitur, vim habet Genitivi; quæ periphraſis potiſſimum locum habet evitandi concurſus cauſſa duplicis genitivi, ubi nomen illud, quod regere debebat alterum, ipſum in genitivo poſitum eſt. Vide loca ipſe, quæ breviſſime tantum indicabimus.* ὁ κατὰ τὰς ἀρχαιρεσίας χρόνος, *i. q.* ὁ τῶν ἀρχαιρεσιῶν καιρός, comitiorum tempus, 1, 52, 2. ἡ κατὰ τὸν ἥλιον ἀνατολὴ, *i. q.* τοῦ ἡλίου, 3, 113, 1. 3, 114, 8. 11, 22, 6. *ſic* ἡ κατὰ τὸν ἥλιον πορεία, curſus ſolis, 9, 15, 6. ἡ κατὰ τὸν ἀγῶνα κρίσις, *i. q.* τοῦ ἀγῶνος, exitus pugnæ, 3, 116, 2. τὰ κατὰ τὰς πλατείας διαστήματα, *i. q.* τῶν πλατειῶν, 6, 32, 1. τὰ κατὰ τὸν Φίλιππον εὐεργεσία, *i. q.* τοῦ Φιλίππου, 2, 48, 2. ὁ κατ' Ἀννίβαν πόλεμος, 3, 8, 1. *idem valet ac* ὁ τοῦ Ἀννίβου πόλεμος, bellum Hannibalicum, *quemadmodum* τὸν τοῦ Φιλίππου πόλεμον *dicit Philippicum bellum, & alia hujuſmodi.* ὁ κατ' Ἀντίοχον καὶ Ῥωμαίους πόλεμος, *i. q.* Ἀντιόχου καὶ Ῥωμαίων, 3, 7, 1. *Minus inuſitatum videri debet,* τοῦ γεγονότος κατὰ τοὺς Ζακανθαίους ἀτυχήματος, calamitatis quæ Saguntinis accidit, calamitatis Saguntinorum, 3, 20, 6. *ſed inſolentius illud,* ἅμα τῷ κατὰ Ζακανθαίους ἀδικήματι, ſimul cum injuria Saguntinis illata, 3, 8, 1. *n. ubi vel* ἀτυχήματος *commodius fuerat, vel adjiciendum aut ſaltem ſubintelligendum participium* γεγονότι. *Sicut vero duobus locis modo prolatis nomina* ἀτύχημα *&* ἀδίκημα paſſive *accipienda ſunt intuitu Saguntinorum; ſic contra* active *intelligendum nomen* σύμπτωμα *reſpectu Gallorum in illa phraſi,* τὸ κατὰ τοὺς Γαλάτας σύμπτωμα γενόμενον τῇ βασιλείᾳ, 30, 1, 1. *Pariterque, ubi de* Victoria *agitur, præpoſitio* κατὰ *cum accuſ. variam & ambiguam vim habet;* τὸ κατὰ τοὺς Ἰλλυριοὺς προτέρημα, 2, 10, 6. *eſt* proſpera pugna Illyriorum; *quemadmodum, ex vulgari ſermonis uſu, adjecto verbo* γίγνεσθαι, *vel ejus verbi participio, dicta ſunt illa,* τὸ τέλος τῆς συμπάσης ναυμαχίας ἐγένετο κατὰ τοὺς Ῥωμαίους, ſumma victoriæ penes Romanos ſtetit, 1, 28, 13. & γενομένου δὲ τοῦ νικήματος κατὰ τοὺς Καρχηδονίους, quum penes Carthaginienſes victoria fuiſſet, 1, 87, 10. *Sed in illo,* τοῦ κατὰ τὸν Εὐκλείδαν προτερήματος αἴτιος ἐγίγνετο Φιλοπολήμην, 2, 67, 8. *manifeſte reſpectu Euclidæ* paſſive *intelligi* τὸ προτέρημα *debet; nec tamen ita ut* τὸ κατὰ τὸν

Εὐκλείδων προτ. *ſit proprie* victoria de Euclida relata, *ſed* victoria quam Achæi in ea parte aciei reportarunt quæ ex adverſa Euclidæ ſteterat; *de quo uſu præpoſitionis* κατὰ *vide mox num.* 3. *Rurſus vero* activa *vis obtinet in hoc,* λελῦσθαι τοῦ Φόβου τοῦ κατὰ Δαρδανίους, metu Dardaniorum, *i. e.* a Dardaniis incuſſo, liberari, 5, 97, 1. *ubi parum commode Caſaubonus* metu de Dardaniis *in verſione poſuit.*

4) *Satis in vulgus nota ſunt illa:* καθ' ἡμᾶς, noſtra ætate, 10, 47, 12. 4, 2, 2. οἱ καθ' ἡμᾶς, æquales noſtri, 16, 20, 8. οἱ καθ' ἡμᾶς καιροὶ, 1, 4, 1. εἴς τε τοὺς πρὸ ἡμῶν καὶ καθ' ἡμᾶς καιρούς, 4, 1, 4. *Hæc de Tempore; iſta de Loco:* ἡ καθ' ἡμᾶς θάλαττα, mare quod ad nos ſpectat, mare noſtrum, *ſcil. mediterraneum*, 1, 3, 9. *& paſſim alibi; (conf.* θάλαττα, *& Ind. Hiſt. in Mare, adde Adnot. ad Appiani Præfat. cap.* 1. *lin.* 5.) *Præterea illa,* κατὰ πλείους τόπους, pluribus locis, 1, 45, 6. *& ſimilia, quæ ſunt vulgatiſſima. In acie ſtare* κατά τινα, *eſt* eo loco ſtare, ubi ex oppoſito ſtat alter, e regione; οἱ κατὰ τοὺς ἐλέφαντας ταχθέντες, 1, 34, 5. οἱ κατὰ τὸ λαιὸν τῶν ὑπεναντίων, 1, 34, 9. αἱ κατὰ τούτους ταχθεῖσαι νῆες, 2, 10, 2. κατὰ τὸν Δαρεῖον ποιεῖσθαι τὴν μάχην, ex adverſo Darii in acie ſtare, 12, 22, 2. *Adde quæ paulo ante monui de loco,* 2, 67, 8. *Rurſus, de collocatione in acie,* κατὰ μίαν ναῦν τάττειν, *eſt* ita locare naves ut nonniſi una navis in fronte ſit, & ut ſingulæ naves ſingulas a tergo ſequantur, 1, 26, 12. *ubi in latina verſione, pro* continua ſerie, *perſpicuitatis cauſſa præſtabat* continua retro ſerie *ſcribere; quæ directio contraria eſt illi,* ἐπὶ μίαν ναῦν ἐν μετώπῳ, 1, 26, 13 & 15. *ubi naves omnes* in una eademque fronte *ſtant.* κατ' ἕνα καὶ δύο καὶ τρεῖς, ſinguli, bini, terni, 1, 59, 7. καθ' ἑαυτὸν *eſt* ſeorſim, ſolus per ſe, *ut* αὐτοὶ καθ' ἑαυτοὺς στρατοπεδεύουσι, 1, 24, 4. *Sic &* αὐτὸ καθ' αὑτὸ λεγόμενον, 8, 4, 8. αὐταὶ καθ' αὑτὰς αἱ Σικελικαὶ πράξεις, 8, 4, 3. τὸ καθ' αὑτὸν, pro ſua parte, quatenus in ipſo erat, 1, 52, 2.

4) *Vulgata etiam ſunt hæc:* τολμηρότερον ἢ κατὰ τὴν ἡλικίαν, quam pro ætate, 5, 18, 7. μειζόνων ὀρεγόμενος ἐλπίδων ἢ κατὰ τὴν στρατηγίαν, 1, 8, 5. *Paulo rarior & haud ſatis in liquido eſt ille uſus,* τὸ ἐπιμένιον νῦν εὕρῃ (εὕροι *malim*) κατὰ πεντεκαίδεκα μυριάδας, ex portorio redeunt quindecim myriades, 31, 7, 12. *ubi* κατὰ, *quod ex Reiskii eſt conjectura, ipſe Reiskius interpretatus eſt* quotannis, *pro vi diſtributiva quam habet interdum hæc præpoſitio, ſed articu-*

ticulum adjiciendum putavit, κατὰ τὰς πεντ. μυριάδας: *poſſis vero etiam* κατὰ circiter, fere, *intelligere, quam in partem Henr. Stephanus in Theſ. Gr. Ling. T. II. col.* 90. *lit. g. exemplum attulit,* κατὰ ἐννεακόσια ἔτη, ferme nongenti anni, *incerto quidem auctore.*

5) *Adjectivis addita præpoſitio, facit adverbia;* κατὰ βραχύ, paulatim, 3, 88, 1. 3, 90, 4. 4, 70, 7. 13, 7, 8. *&c. quæ interpretatio neſcio an* 3, 116, 11. *teneri debuerit in illa phraſi,* καὶ κατὰ βραχὺ συγκλειόμενοι, *quam Caſaub.* breviori gyro incluſi *interpretatus eſt, & nos pariter* breviori circulo. κατὰ τὸ συνεχὲς, continenter, continuo, ſtatim; *vide in* συνεχής. κατ' ἐλάχιστον, ſenſim ſenſimque minimis momentis, 13, 7, 10. *Cum Subſtantivis;* κατὰ πόδας, *vide in* πούς. κατὰ τρόπον, *vide* τρόπος; *&c.*

κατὰ *paſſim a librariis cum* καὶ *confunditur; vide ſupra in* καὶ, *num.* 3. κατὰ *in* καὶ τὰς *corruptum,* 2, 66, 5. *n.*

Κατα**β**αίνειν, *abſol.* de tribunali vel ſuggeſtu deſcendere, 28, 4, 3. *n.* κατέβαινε κατὰ τὴν ῥάχιν, 3, 101, 2. *ubi* κατὰ *abeſt a Bav. non male.*

Κατα**β**άλλειν, τὰ τείχη, τὸν πύργον, dejicere, evertere, 1, 24, 12. 5, 4, 8. 1, 42, 9. *tropice,* τὸ τῆς ἰδέας ὑποθέσεως λαμπρὸν, 22, 6, 1. τὸ τέλος *vel* τὸ κλέος τῶν ἰδίων πράξεων, 22, 5. 11. *n.* ſternere, cædere, occidere, 3, 94, 6. 5, 14, 6. 5, 17, 4. 6, 37, 3. 6, 39, 3. 9, 7, 5. *n.* 10, 32, 5. 33, 7, 6. deponere, pendere, ſolvere *pecuniam,* τρεῖς μνᾶς, 6, 58, 5. πέντε τάλαντα, 22, 9, 11. τὰς σαρίσσας, humeris demtas haſtas prætendere, 5, 85, 9. 11, 16, 1. 18, 7, 9. 11, 15, 6. *n. ubi perperam olim* καταλαβόντες *pro* καταβαλόντες *legebatur, quemadmodum & 9, 7, 5.*

καταβάλλεσθαι, fundamenta jacere *urbis,* fundare *urbem,* 10, 27, 9. *conf.* καταβολή.

Καταβαρεῖσθαι, premi, laborare, 18, 4, 4. τῇ μάχῃ, 11, 33, 3. τοῖς ὅλοις, 18, 4, 8.

Κατάβασις, ἡ, 3, 54, 5. 5, 13, 5. τάφρος τὴν κατάβασιν ἔχουσα ἐκ τοῦ πολλοῦ, 11, 15, 8.

Καταβιοῦν, vitam tranſigere, 12, 28, 6.

Καταβολὴ, ἡ, fundamentum, initium; (*conf.* καταβάλλεσθαι;) καταβολὴν ἐποιεῖτο καὶ θεμέλιον ὑπεβάλλετο τελύχρονίου τυραννίδος, 13, 6, 2. ἐκ καταβολῆς ναυπηγεῖν σκάφη, novas e carina naves ſtruere, 1, 36, 8. *n. Fr. gr.* 82. ἐκ καταβολῆς κατηγορεῖν, a prima origine, 26, 1, 9. (*ſicut* ἀνέκαθεν, 5, 16, 6.) *Sic &* 1, 47, 7. *n.* a principio *interpretatur Ernеſtus,* θεωρῶν δ' ἐκ καταβολῆς αὐτῷ τὴν τετρήρη συναξαρμόσασαν; *qui locus cum multum olim me torſiſſet, nunc ſic plane accipiendus videtur,*

videns quadriremem, quæ olim ſimul cum ipſo (*& cum ipſius navi*) primum a ſtatuminibus in mare excurrerat, (*cujus ſtructura adeo probe ei nota erat.*)

ἐκ καταβολῆς *Fragm. gramm.* 84 *&* 85. *in* ἐκ μεταβολῆς mutavi.

Καταγγέλλειν ῥύσια τοῖς Ῥοδίοις, 4, 53, 2. *n.* *conf.* ῥύσια.

Κατάγειν, domum reducere, domum reportare; κατάγοντες εἰς τὰς πατρίδας εἰρήνην ἀντὶ πολέμου, 3, 105, 2. κάλλιστον θρίαμβον καὶ καλλίστην νίκην τῇ πατρίδι κατάγων, 11, 33, 7. (*cf.* θρίαμβος.) κατάγειν τοὺς φυγάδας εἰς τὴν οἰκείαν, exſules in patriam revocare, reſtituere, 4, 17, 6 *&* 9. 18, 34, 7. κατῆγον τοὺς ἐμπόρους, captivos abducebant mercatores, *nempe*, *mari captos*, 5, 95, 4. *adde* 1, 83, 7. *Scilicet* κατάγειν ναῦν *eſt* navim mari captam ex alto ad littus deducere, 4, 6, 1. 16, 6, 10. *ſic* τὰ κατηγμένα πλοῖα, naves captæ quæ in portum erant deductæ, 15, 2, 2. *&* οἱ κατηγμένοι, 3, 28, 3. *Notione maxime propria & nativa,* κατῆγε τὴν πτέρναν τῆς μηχανῆς ἐντὸς τοῦ τείχους, caudam machinæ deorſum agebat, deorſum adducebat, 8. 8, 2.

κατάγεσθαι, ex alto terram repetere; (*cui opp.* ἀνάγεσθαι, in altum evehi;) κατήχθη πάλιν εἰς τὴν Κόρινθον, 4, 19, 9.

Κατάγειον οἴκημα, *Spicil. ex lib.* 24. *num.* 2.

Καταγιλαστὸς; *vide Adn. ad* 4, 74, 2.

Καταγέμειν τῆς λείας, 14, 10, 2.

Καταγίγνεσθαι; ἐν τούτῳ κατεγίγνετο πάντα τὸν χρόνον, in hoc verſabatur, 32, 15, 6.

Καταγινώσκειν, 1) condemnare, ἑαυτοῦ ἑκούσιον φυγαδείαν, 6, 14, 7. 2) contemnere aliquem, ſpernere, pro nihilo ducere; (*majus eſt quam* καταφρονεῖν;) 1, 23, 5. *coll. vs.* 3. 5, 30, 1. 5, 1, 7. 5, 27, 6. 5, 35, 10. (*coll. c.* 37, 10.) 3, 61, 4.

Καταγνύναι; καταγνύμενα σκάφη πρὸς ταῖς σπιλάσι, 1, 37, 2.

Κατάγνωσις, ἡ, improbatio, 6, 6, 8.

Κατάγομος; κατάγομον πλοῖον, 9, 43, 6.

Καταγράφειν, 1) ſcripto conſignare, τὰ ὅρκια, fœderis formulam, 29, 2, 6. κατέγραφον εἰς τοὺς τοίχους τὸν στίχον, 5, 9, 4. 2) conſcribere, legere *milites*, 1, 49, 2. 2, 22, 8. 2, 23, 8. 3, 75, 5. 6, 26, 4. ὁμήρους, imperare deſignareque obſides, nominatim imperare, 29, 2, 6. καταγρ. κοινοβούλιον ἐκ τῶν ἐπιφανεστάτων ἡγεμόνων, conſcribere concilium, 28, 16, 1.

Καταγραφή, ἡ; καταγραφὴν τῶν στρατιωτῶν ποιεῖσθαι, delectum militum agere, 6, 19, 5. 6, 21, 1. 9, 6, 6. γίγνεσθαι περὶ τὰς καταγραφάς, *id.* 3, 40, 3. *Sed* αἱ καταγραφαὶ, 2, 24, 10. *ſunt* tabulæ militares, (*i. q.* ἀπογραφαὶ,) *&* 5.

& 5, 64, 2. „album militare, *in quo ſcilicet deſcriptæ ſunt legiones, cohortes. & qui in ſingulis militant.*“ *Ern.*

Καταγωγή, ἡ ἐπὶ τὴν βασιλείαν, reſtitutio in regnum, 32, 23, 8.

Καταγωνίζεσθαι, 1) bellum gerere cum aliquo, pugnare adverſus aliquem; συνεχῶς τινὰ, 2, 42, 3. καταγωνιζ. τὴν ἀλήθειαν, oppugnare veritatem, 13, 5, 5. 2) debellare, expugnare, devincere, 2, 45, 4. 3, 4, 10. *ſic & tropice*, 4, 77, 4. 13, 5, 6.

Καταδεὴς; καταδεέστερα μερὶς, portio deterior, inferior, 31, 18, 3. οὐ πολὺ καταδεέστερος τούτου, bonitate non multum cedens huic, 8, 35, 5. καταδεέστερος τοῖς ὑπάρχουσι, indigentior, minus inſtructus a re familiari, 32, 14, 3.

Καταδιαιρεῖσθαι τὰς πόλεις, 2. 45, 1. *conf.* 2, 43, 10. *n.* — „dividere, *ſcil. ut prædam cum ſociis, non* diſſolvere, *ut Caſaub. vertit, nempe ne cum Achæis conjunctæ eſſent. Nam ei ſtatim ſynonymum eſt* διανείμασθαι.“ *Ern.*

Καταδικάζειν. δίκην αὐτοῦ κατεδίκασαν ἱεροσυλίας, ſacrilegii crimine condemnarunt eum, 23, 2, 7.

Καταδίκη, ἡ; πρὸς καταδίκας ἐκπεπτωκότες, judicio ad exſilium condemnati, 26, 5, 1.

Καταδιώκειν τι, aliquid ſequi, reſpicere, 6, 42, 1.

Καταδοχὴ, ἡ; καταδοχὴν ποιεῖσθαι τὴν ἁρμόζουσαν, 23, 12, 10. *n. ubi vulgo* καταλογὴν *legebatur, quod vide.*

Καταδρομὴ, ἡ, incurſatio finium, 5, 95, 8. καταδρομὴν ποιεῖσθαι κατά τινος, conviciis inſectari aliquem, 12, 23, 1 & 8.

Καταδύειν, *active*, demergere; ναῦς ὀκτὼ κατέδυσαν, 1, 25, 4. *neutraliter*, κατέδυσαν demerſæ ſunt, 1, 61, 6. *Paſſiv.* κατεδύοντο abdiderunt ſe, 15, 30, 3.

Καταδύνειν, *neutraliter* καταδύνοντες ἐν τοῖς τέλμασι, paludibus merſi, 5, 47, 2. συνέβη τὴν ναῦν αὐτανδρον καταδῦναι, 6, 5, 2. *niſi hoc præſens infinitivi tempus eſt, a verbo* καταδῦμι.

Καταζευγνύναι; ἐν ταύτῃ τῇ πόλει κατέζευξε, manſit, diverſatus eſt, 5, 80, 2. καταζεῦξαι πρὸς τὸν Ἴβηρα ποταμὸν, (*opp.* ἀναζεῦξαι,) conſidere cum exercitu, 3, 95, 3. παρὰ τὸν ποτ. 8, 15, 2. εἰς τὴν Σελεύκειαν, ad Seleuciam, 5, 46, 7. αὐτοῦ κατέζευξαν, 18, 3, 5.

Καταθαρρεῖν, 1, 40, 3. τοῖς ὅλοις, de ſumma rerum certam ſpem habere, 3, 86, 8.

Καταθέειν; κατέθει *perperam olim edebatur ex Bav. pro* κατετάχει, 1, 86, 8.

Καταίρειν, *ubi de* maritimo itinere *agitur, verti ſolet* adpellere; *& ſic apud Suidam* κατῆρε, κατέπλευσε *exponitur, &* καταίροντες, καταπλέοντες. *Eſt autem frequens apud Polybium hoc verbum:* κατῆραντες εἰς Πάνορμον, 1, 38, 7. εἰς τὴν Ἐπίδαμνον, 2, 10, 9. κατῆραν εἰς τὴν Κέρκυραν, 2, 9, 7. εἰς τὸ Λιλυβ. 3, 96, 13.

κατάρας ἐπὶ τὴν Ἱερὰν νῆσον, 1, 60, 3. ἀποπλέων ἐντεῦθεν, κατῆρε παντὶ τῷ στόλῳ πρὸς τὴν Πανορμῖτιν, 1, 56, 3. ἀνήχθη καὶ κατῆρε δευτεραῖος ἐπὶ Ταράκωνος εἰς τοὺς περὶ τὸν Ἴβηρα ποταμὸν τόπους, 3, 95, 5. *Sed peraque de* pedestri *usurpatur itinere, & quidem potissimum ubi* e montanis in planitiem pervenitur; *quare in his percommode* descendere *vertitur, quamquam forte satis fuerit* pervenire, *quandoquidem v. c. de Philippo, a mari redeunte, quo descenderat,* (5, 19, 4.) *paritor ait,* τετραρταῖος αὖθις εἰς τὰς Ἀμύκλας κατῆρε παντὶ τῷ στρατεύματι, *i. e.* quartis castris cum universo exercitu Amyclas rursus pervenit, 5, 90, 12. *Ceterum de* descensu aut adventu e montanis *notavi loca haec:* κατῆρε διὰ τῶν στενῶν εἰς τὴν Πανορμῖτιν, 1, 40, 4. οἱ Κελτοὶ κατάραντες εἰς τὴν Τυρρηνίαν, 2, 25, 1. (*cf.* 2, 23, 5.) κατῆρε τολμηρῶς εἰς τὰ περὶ τὸν Παῖδον πεδία, 3, 56, 3. (*ubi confer quae proxime praecedunt.*) εἰς ποῖα μέρη κατῆρε τῆς Ἰταλίας, 3, 36, 1. ὑπερέβαλον τὸν Ἀπέννινον, καὶ κατάραντες εἰς τὴν Σαυνῖτιν χώραν, 3, 90, 7. τὸ καλούμενον Ὀρεικὸν ὑπερέβαλον, καὶ κατῆραν εἰς Ἀπολλωνίαν, 9, 51, 3. 12, 17, 2. *n.* ὁρμήσας ἐκ τῆς Ἐλατείας, καὶ κατάρας εἰς τὴν Ἀντίκυραν, 18, 28, 7. *ubi imprudens servavi Casauboni interpretationem,* cum Anticyram trajecisset; *debueram,* descendisset, *vel* perveniisset, *ut monui in Ind. Histor. voc.* Anticyra. τοῦ στρατεύματος καταράντος ἐπὶ τοὺς καθ' Ἡράκλειον τόπους. 28, 11, 3.

Καταισχύνειν; τὸ Κλειτωρίων γενναῖον εἰς ἀνὴρ κατήσχυνε, 2, 55, 9. οὐ κατήσχυναν τὴν ἐλευθερίαν, 5, 76, 11. καταισχύνειν γυναῖκα, 22, 21, 6.

Καταιτιᾶν; οἱ ἐκ τοῦ Περσικοῦ πολέμου καταιτιαθέντες, criminibus vexati, quibus crimina erant impacta, 3, 5, 4. (*mox ibid,* ἡ ἐπενεχθεῖσα αὐτοῖς διαβολή.) οἱ κατηγορημένοι, *de iisdem,* 32, 7, 14. 33, 1, 4.

Κατακαίειν, cremare, (*quod in* κατακαύσειν *mutaverat Casaub.*) 16, 34, 9. *n.*

Κατακείμενος, in lectulo sedens, 12, 27, 5.

Κατακηρύσσειν, promulgare; βουλόμενοι κατακηρυχθῆναι τὰς κρίσεις, 23, 2, 6. *n. quod in* κατακυρωθῆναι *temere mutaverat Casaub.*

Κατακλαίεσθαί τινα, 12, 15, 3.

Κατακληρουχεῖν τὴν Πικεντίνην, coloniam deducere in Picenum, colonis sorte dividere Picenum, 2, 21, 7. ἡ κατακεκληρουχημένη γῆ, ager colonis sorte divisus, 3, 40, 8. *Sed rursus in Activo, est etiam* sorte accipere; οἱ κατακεκληρουχηκότες τὰς τούτων οὐσίας, 7, 10, 1.

Κατακλινὴς; κατακλινῆ μένειν, decumbere lecto, *sc. ob morbum.* 31, 21, 7.

Κατα-

Καταλοιμᾶν; καταλοιμωθέντων, 3, 67, 2. *ubi vetuſtiſſimi codices* καταλοιμοθέντων, *a* καταλοιμίζω, *non male.*

Καταλουθεῖν τινι περί τινος, aliquem auctorem ſequi in aliqua re, 2, 56, 2. τῇ γραφῇ, ſcripti alicujus auctoritatem ſequi, 3, 33, 18. τῇ συμβουλίᾳ, obſequi conſilio &c. 3, 44, 10. 40, 9, 4. ταῖς ἰσχυρότησι τῶν τόπων, loca munita ſequi (*in diligendo caſtris loco*) 6, 42, 2.

Καταμολπίζειν, finus omnes ſequi, ſinus emetiri, 54, 12, 10.

Κατανύττειν, cædere, concidere *hoſtem*, 2, 21, 5. *Paſſ.* κατανύττεσθαι, κατανυγῆναι, cædi, 2, 20, 3 & 8. 2, 30, 9. 5, 73, 7. κατανύττειν τὸν πόρπακα τῆς τοῦ βασιλίσκου ἀσπίδος, 5, 25, 8.

Καταχορής, faſtidium adferens, odioſus ob nimiam loquacitatem, oſtentationem &c. 30, 8, 5. καταχορῆ εἶναί τινι, nimium, putidum in aliqua re eſſe, 40, 6, 3.

Καταχόρως, i. q. *praced.* 32, 12, 10.

Καταχύρως, immodice, aſſidue; χρῆσθαι τῇ κραυγῇ, 4, 12, 9. ταῦτα ὑπ' Αἰτωλῶν ἐλέγετο καταχύρως, 18, 28, 6.

Καταχωσμεῖν, i. q. καθοπλίζειν, 3, 114, 1.

(Καταχρωδᾶν, moliri, convellere, *ex* 17, 15. [*quod nobis eſt* 18, 1, 16.] *citavit Eruſtius; quod verbi monſtrum ignorant ſcripti libri omnes, ut in Adn. docui. Vid. verb. ſeq.*)

Καταχρωτᾶν ἀσφαλῶς τῆς πόλεως, obtinere, tenere urbem, 1, 8, 1. τῶν τοιούτων, ſuperiorem eſſe, 16, 90, 5. τῆς προθέσεως, 5, 38, 9. καταχρᾶται τοῦ τὴν ἀναφορὰν ἀντὶ τοῦ ὑπατον εἶναι, dicendo perfecit, vicit, obtinuit, ut &c. 28, 11, 12. καταχρωτᾶν τῆς ἑλληνικῆς διαλέκτου, græcum ſermonem bene tenere, bene græce loqui & ſcribere, 40, 6, 4. *Pro* καταχρωτήσας, *monſtroſum verbum* καταχρωδήσας, *in omnibus editt. legebatur* 18, 1, 16. 8.

Καταχρυσοῦν ἀπὸ τῶν ὅπλων, 3, 116, 12.

Καταχῶσθαι χώραν, (*de agro*) dicionem ſuam ampliſſimam, *ſuis dominationibus*, 6, 3, 4.

Καταύχησις πραγμάτων, comparatio imperii, 4, 77, 2. τῶν πόλεων, redactio in poteſtatem, 6, 43, 6.

(Καταύχρουν; καταχυρωθῆναι *tentare Caſaub. edidit*, pro καταχυμωθῆναι, 23, 2, 6. 8.)

Καταλαλεῖν τινα πρός τινα, criminari aliquem apud aliquem, 18, 90, 6. 8. καταλαλεῖν τὸ δόγμα, reprehendere, 18, 48, 1. καταλελοιδορημένος τισίν, graviter incuſatus, 27, 12, 2.

Καταλαμβάνειν τινὰ ἐν τῇ λιμένι, repetire, deprehendere aliquem, incidere in aliquem, 5, 37, 8. καταλαβὼν τὴν Σπάρτην ἔρημον, 9, 8, 3. καταλαβὼν ἀπηλπισμένους τοὺς Μεσσηνίους, 5, 25, 7. δυσχερὲς καταλαβεῖν, difficile intellectu, 8, 4, 6. τῆς

ἡμέρας καταλαβούσης, *sc.* αὐτὸν, quum lux ei superveniret, 9, 18, 3. *n.* τὴν ναυπηγίαν κατειλήφεσαν, addidicerant, 1, 61, 3. *n.* *ni* μετειλήφεσαν *legendum*, mutaverant navium structuram.

In Medio; καταλαβέσθαι λόφον, πόλιν, & *simil.* occupare, capere, 1, 19, 5. 1, 30, 7. 1, 58, 2. 4, 53, 9. 4, 54, 1. 5, 21, 1. 5, 47, 5. 5, 61, 5. *Rarius in Activo, eadem notione*; 3, 104, 3 & 5. 3, 107, 2. *Passiv.* καταλαμβάνεσθαι ὑπὸ τῶν καιρῶν, temporibus deprehendi, constringi, cogi, 3, 69, 3.

καταλαβόντες *perperam olim pro* καταβαλόντες, 9, 7, 5. *n.* 11, 15, 6. *n.* *Vide in* καταβάλλειν.

Καταλγεῖν. κατηλγηκὼς, valde dolens, indigne ferens, 3, 80, 4.

Καταλέγειν; καταλέγεσθαι, in album militum, in tabulas militares referre, inscribi, 2, 24, 14.

Καταλείπειν; τὰ πράγματα οὐδὲν ἔτι κατέλιπε τῶν κατὰ λόγον τῶν πρὸς τὸ σώζειν &c. rerum status nihil amplius residuum fecit quod probabiliter valere poterat ad &c. 1, 62, 5. *n.* οὐ καταλείπειν ὑπερβολὴν, 16, 23, 4. 16, 25, 6.

Καταλεύειν, lapidibus petere, lapidibus obruere, 1, 80, 9. 2, 61, 5. 5, 56, 15. 27, 1, 6.

Καταλήγειν; καταλήγει ἡ ἐπιστημασία, 1, 37, 4. *n.* τὸ καταλῆγον τοῦ πελάγους, extremum, extremitas, 5, 95, 5. τῆς τελευταίας φήμης καταληγούσης ὑπὲρ τῶν Καρχηδονίων, 3, 61, 8.

Καταληπτικὴ *legendum videri poterat, pro* καταπληκτικὴ, 4, 28, 6. *sed vide Adnot.*

Κατάληψις, ἡ, τῆς πόλεως, occupatio, expugnatio urbis, 1, 7, 11. 2, 18, 6. 3, 86, 11. 4, 8, 4. 5, 67, 4 & 6.

Κατάλληλα, *adverb.* eodem tempore; οἷς κατάλληλα, 3, 5, 6. τὰς κατάλληλα γενομένας πράξεις, 5, 31, 5.

Κατάλληλος, 1) *de tempore, i. q.* σύγχρονος; (*conf.* κατάλληλα;) αἱ κατάλληλοι τῶν πράξεων, 3, 32, 5. (*i. q.* παράλληλοι, 14, 12, 1.) τὰς καταλλήλους πράξεις *fortasse legend.* 28, 14, 11. *n.* *pro* κατ' ἀλλήλων. 2) *de Loco*; τιθεὶς τὰς σπείρας καταλλήλους, 15, 9, 7. *n.*

(„Καταλογὴ, καταλογὴν ποιεῖσθαι τὴν ἁρμόζουσαν, *Ecl. Leg.* 42. *extr. vox corrupta, pro qua legendum* καταδοχὴ, *quod & versio expressit. cf. Ecl. Leg.* 46." *Ern.* — *Nos* καταδοχὴν *edidimus; vide* 23, 13, 10. *Ernestus quid spectarit, ad Leg.* 46. *provocans, non satis video, nisi voluit* 24, 2, 9. *qui locus tamen parum huc facit.*)

Κατάλοιπος, reliquus; ἡ κατάλοιπος εἰσβολὴ, 3, 91, 9. τὰ κατάλοιπα, 2, 11, 6. 5, 82, 13.

Καταλύειν, solvere, dissolvere; *hinc varii usus*: καταλύειν

τὰς

τὰς σκηνὰς, detendere tentoria, 6, 40, 2. πόλιν, deſtruere, evertere, 26, 4, 1. τὰς μοναρχίας, 2, 43, 8. 2, 49, 5. τὴν τῆς πόλεως δύναμιν, 23, 12, 2. τὴν δυναστείαν, 3, 2, 2. τὸ πάτριον πολίτευμα, 2, 47, 3. 2, 49, 5. τοὺς νόμους, 3, 8, 2. τὸ παραγώγιον, tollere portorium, finem facere ejus exigendi, 4, 47, 3. τὴν Γαλατῶν ὕβριν, finem facere inſolentiæ, injuriæ Gallorum, 3, 3, 5. *Sic* τὸ τῶν Γαισατῶν Φρόνημα παρὰ τοῖς ἀπονωτιστοῖς κατελύθη, fracta eſt ferocia, 2, 30, 5. καταλύειν τὸν πότον, finem facere potandi, 15, 30, 5. τὴν ἄθλησιν, deſinere athlericam, 7, 10, 4. *Hinc, ubi de itinere agitur,* καταλῦσαι ὁδὸν finem facere itineris, ſubſiſtere, (*ſere ut* καταίρειν) 3, 66, 6. *n. Hinc porro* καταλύειν πρός τινα, παρά τινι, εἰς Δημητριάδα, diverti apud aliquem, &c. 5, 27, 3. *n.* 27, 14, 4. 10, 42, 6.

In Medio, καταλύσασθαι τὸν πόλεμον, bellandi finem facere, componere bellum, 3, 9, 11. ταραχὴν, ſedare tumultum, 3, 10, 1.

Κατάλυμα, τὸ, hoſpitium, (*legatis praebitum,*) 32, 19, 2. ἐν τοῖς ἑαυτοῦ καταλύμασι, in ſuo hoſpitio, 2, 36, 1.

Καταλυμαίνεσθαι; πυρὶ κατελυμήναντο τὰς ὀροφὰς, tecta flammis abſumſerunt, vaſtarunt, 5, 9, 3.

Κατάλυσις, ἡ, 1) deſtructio, everſio; τῆς ἐν Μακεδονίᾳ βασιλείας, 3, 1, 9. 3, 3, 8. τῆς Ἱέρωνος δυναστείας, 3, 2, 7. τοῦ τυράννου, 10, 25, 3. τοῦ Περσέως, everſio regni Perſei, 30, 10, 1. 30, 15, 5. (*cf. Adn. ad* 23, 7, 6.) ἡ κατάλυσις τῶν ἐν Κομπασίῳ διαφθαρέντων, cædes, *ſi vera ſcriptura,* 23, 7, 6. 2) κατάλυσις τοῦ πολέμου, (*i. q.* διάλυσις) belli compoſitio, 5, 102, 6. *cf.* καταλύεσθαι. 3) diverſorium, hoſpitium, habitatio, 5, 25, 3. 8, 33, 5. 15, 32, 10. ποιοῦνται τὰς καταλύσεις ἐν τοῖς πανδοχείοις, 2, 15, 6.

Καταλύτης, ὁ, qui deverſatur, in deverſorium venit, 2, 15, 6.

Καταλωβᾶν, mutilare, 15, 33, 9.

Καταμαντεύεσθαι τὸ μέλλον, divinare, 2, 22, 7.

Καταμεθύσκεσθαι; καταμεθυσθέντες, 5, 39, 2.

Καταμελῆσαι, negligenter agere, 1, 44, 1. *n.* — „*Sed vereor, ne legendum ſit* καταμελῆσαι.“ *Ern.* καταμελῶν, negligendo, 1, 60, 8. *n.* — „*ſed et hic videtur melius* κατὰ μέλλων, procraſtinando.“ *Ern.* — *Atque ita editum velim, conf. omnino Adn. ad* 1, 44, 1. *Sed* 1, 49, 10. *teneri fortaſſe poterit* ἐὰν καταμελήσωσι προϊδόμενοι (i. e. προϊδέσθαι) τὸν κίνδυνον, ſi neglexiſſent præcavere periculum.

Καταμέλειν, cunctari, 4, 30, 2. 4, 60, 7 & 9. 4, 76, 8. 5, 7, 4. *Conf. verbum praeced. et vide Adn. ad* 1, 44, 1.

Καταμέμφεσθαί τινα, 2, 61, 3. 18,

18, 10, 4. ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις, 5, 87, 4.

Καταμετρεῖν; *in Medio; τὰ μέρη τῆς σκηνῆς κατεμετρήσαντο γραμμαῖς*, 6, 41, 4.

Καταμέτρησις, ἡ, dimenſio, 6, 41, 5.

Καταμόνας; *adverb.* ποιεῖν αὐτοῖς τὴν εἰρήνην καταμόνας, illis ſolis, ſeorſum pacem dare, 4, 15, 10.

Καταμονὴ, ἡ, mora; οὐκ ἐπιδεχομένου τοῦ καιροῦ καταμονὴν, 3, 79, 12.

Καταμονος γίγνεται ὁ πόλεμος, manet, durat bellum, 17, 12, 1. 20, 10, 17. 21, 1, 6. 25, 5. 12.

(Καταμυχθίζοντες *pro* μυχθίζοντες *legendum ſuſpicatus erat Reisk.* 15, 26, 8. *n.*)

Καταναλίσκειν; τοὺς πλείστους τῶν κατηγιαμένων ὁ χρόνος ἤδη καταναλώκει, abſumſerat, 32, 7, 15.

Κατανέμειν; τὸ πῦρ κατανεμηθὲν εἰς τὰς πρώτας σκηνὰς, poſtquam ignis in prima tabernacula eſſet diffuſus, 14, 4, 6.

Κατανεύειν, adfirmare, 20, 10, 4. adnuere, polliceri; κατανεύσας ἥξειν, 22, 22, 5. *Fr. gr.* 108. τινὶ, conſentire, adſentiri alicui, 28, 7, 2. κατένευσε αὐτῷ προϊέναι, per nutum ei ſignificavit ut prodiret, nutu prodire eum juſſit, 39, 1, 3.

Κατανιστάναι; κατανέστη τῶν πολεμίων τῇ τε τόλμῃ καὶ τῷ ταχυναντεῖν, ἐς καταστὰς μιᾷ νηὶ παντὸς τοῦ τῶν ἐναντίων στόλου, contra ſteit, reſtitit, (*ſive* inſultavit *malueris, i. q.* κατατολμῶν, 1, 47, 10.) 1, 46, 10 & 12.

Κατανίστασθαι; τῶν δὲ κατανίστατο, contrà hos inſurrexit, *nempe* accuſandi cauſſa, 4, 3, 13. κατανίστατο τῶν ἀρχόντων, inſurrexit, invectus eſt in magiſtratus, acriter eos accuſavit, 38, 4, 7. *Abſolute* κατανίστατο, 38, 5, 1. *ſcil.* τῆς γερουσίας, *vel* πάντων, ſteterit contra omnes, inſultavit, inſolenter ſteterit adverſus eos.

Κατανοεῖν περί τινος, intelligere, notionem rei ſibi informare, 2, 15, 4. 2, 24, 17. τὰς αἰτίας περί τινος κατανοεῖν, 1, 64, 2. κατανενοημένου τι, aliquid perſpectum habere, 1, 4, 6. σαφῶς κατανοεῖν, 1, 12, 9. ἔστιν ταῦτα κατανοῆσαι βελτίονα, 2, 14, 3. *n. ubi vulgo* κατὰ τὸ νοεῖν. *Sic &* κατανοεῖν *fortaſſe pro* καὶ νοεῖν legendum 2, 14, 7. *n.*

Κατανοστεῖν, ab exilio redire, 4, 17, 10.

Καταντᾶν, *abſol.* occurrere, accidere, evenire, 6, 4, 12. *Cum Præpoſ.* εἰς; καταντᾶν εἴς τι, in narratione *vel* oratione pervenire ad aliquid, convertere ſe ad aliquid, 4, 1, 8. 33, 16, 9. εἰς τὸ μηδὲν καταντᾶν, ad nihilum redire, inanem eſſe, 4, 34, 2. πάλιν εἰς αὐτὰ καταντᾷ τὰ κατὰ τὰς πολιτείας, rurſus in ſe ipſæ, ad id quod olim fuerant, redeunt reſpublicæ, 6, 9, 10. *n. ubi tamen* εἰς ταὐτὰ *malim*, ad eundem ſtatum. εἰς ἑαυτοὺς κατήντησαν, in ſe ipſos, adver-

adverſus ſe invicem ſe converterunt, 30, 14, 3. *Item cum ἐπί*; ἐπί τινας λογισμοὺς κατήντησε τοιούτους, 10, 37, 3. 3, 11, 4. 3, 91, 1. ἀεί πως ἐπὶ ταύτην κατήντα τὴν γνώμην, temper ad hanc ſententiam revoluebatur, 14, 1, 9. ἐφ' ὧν (*ſcil.* πράξεων) ἡμεῖς ψιλῶς κατηντηκότες, 9, 1, 5. *n. ubi utique* ἐφ' ὃν *malim, ſcil.* πραγματικὸν τρόπον.

Καταντικρὺ, 4, 39, 6. 21, 8, 2. (*quo loco perperam antepenacute ſcripta haec vox, cum acute debuiſſet.*)

Κατανύειν, ſufficere; οὐκ ἐφικτὸν εἶναι, τοσαύτῃ ἵππῳ κατανύσαι χόρτον κομίζοντας, 9, 4, 3.

Καταξιοπιστεύεσθαι τινὸς, fidem alicui negare, abrogare, 12, 17, 1.

Καταξιοῦν τινα, 1) dignum cenſere; (*ſicut* ἀξιοῦν) οὐδὲ τάξεως καταξιώσαντες τὸν κίνδυνον, 1, 23, 3. πρεσβείας κατηξιῶσθαι ὑπό τινος, 12, 11, 8. 2) in honore habere, 4, 86, 8. 23, 18, 6. ἔργον ἐπιφανὲς καὶ κατηξιωμένον, celebratum, gloriolum, 5, 83, 4. — „*Aliud exemplum habet Suidas in h. v. e Demoſthene opinor.*“ *Ern.*

Καταξίως, pro merito, *ſc. deliſti*, 1, 88, 5. *Et in bonam partem*, καταξίως εἰπεῖν τῆς ἀνδρείας αὐτοῦ, 8 12, 5.

Καταξίωσις, ἡ, τινὸς, dignatio, obſervatio, reverentia, admiratio hominis *vel* rei, 1, 78, 1. *coll. vs.* 7. *ſq.* 3, 90, 14. 8, 22, 4. *cf.* στέλλεσθαι.

Καταπατεῖσθαι, conculcari (*ab elephantis*,) 1, 34, 5.

Καταπαύειν, τὸν λόγον, finem facere dicendi, 2, 8, 8. 9, 31, 7. 10, 38, 1. τὴν τῶν βαρβάρων τόλμαν, compeſcere, 1, 9, 8.

Κατάπειρα, ἡ; τὴν κατάπειραν ποιεῖσθαι, tentare rem, 30, 5, 5.

Καταπειράζειν τῶν πολεμίων, laceſſere hoſtem, 4, 11, 6. 2, 54, 9. 2, 65, 13. *n.* 5, 14, 3. 5, 52, 8. 9, 3, 1. 10, 38, 10. 16, 39, 1. 32, 2, 2. πόλεως, tentare urbem, 4, 13, 5. 4, 19, 3. 9, 6, 5. καταπειράζων ἐπυνθάνετο, διὰ τί *&c.* tentandi cauſſa quaeſivit ex eo *&c.* 2, 68, 1. *Sic rurſus abſol* tentare, periculum facere, 33, 12, 5.

Καταπέλτης, ὁ; καταπέλται καὶ πετροβόλοι, 1, 53, 11. καταπέλται τριπήχεις, 5, 88, 7. καταπέλται *in acie adv. phalangem directi*, 11, 12, 4 *ſq.*

Καταπελτικὸς; τὰ καταπελτικὰ, ſc. ὄργανα vel μηχανήματα catapultae, 9, 41, 5. καταπελτ. ὄργανα καὶ βέλη, 11, 11, 3.

Καταπεριεῖναί τινός, vincere, ſuperiorem eſſe, 5, 67, 2.

Καταπερονᾶν τοῖς λαβίσι, fibulis connectere, configere, firmare, 6, 23, 2.

Καταπεπηγυῖα; καταπεπηγὼς, humi adſtrictus, defixus, congelatus, 3, 55, 5.

Καταπιμπράναι; κατεπρήσθησαν, 14, 4, 10.

Καταπίνειν; καταπεπωκότες οἱονεὶ δέλεαρ, 23, 8, 4. πόλις καταποθεῖσα ὑπὸ τῆς θαλάττης, urbs mari hauſta, 2, 41, 7.

Καταπιστεύειν, confidere; τοῖς ἰδίοις

ἰδίοις δυνάμεσι, 2, 3, 3. τοῖς πράγμασι, 3, 70, 7. 3, 80, 3. τοῖς καιροῖς, 5, 34, 3.

Κατάπλαγης, terrore; metu rei perculſus; κατάπλαγεῖς γενόμενοι τὴν τοῦ Πύῤῥου ἔφοδον, 1, 7, 6. *i. q.* κατάπλαγέντες.

Καταπλεῖν, navibus redire, domum navigare, domum navibus advenire, 1, 29, 4. 1, 32, 1. 1, 66, 3. 2, 4, 6. 2, 8, 6. 3, 56, 5. 25, 4, 8. *Sed et generatim*, ex alto verſus terram navigare, navibus advenire, adpellere, 1, 53, 2. 30, 17, 7. 33, 11, 1. *n. cf. Adn. ad* 30, 5, 11. *quo loco* ἀντεπλευσ. *fortaſſe ſcribendum pro* κατεπλευσ.

Κατάπληκτικός; κατάπληκτικὴ προσβολή, terribilis, 3, 13, 6. ἀπόβασις, 2, 9, 7. κραυγή, 11, 16, 2. πρόσοψις, 3, 114, 4. ἵνα κατάπληκτικὴ γένηται ἡ ἱστορία, ad percellendum animum idonea, 4, 28, 6. *n. ubi non opus videtur* κατάληκτικὴ *corrigere.*

Καταπληκτικῶς πολεμεῖν, 3, 41, 3. 3, 19, 5. λέγειν, ad terrendum adcommodate, 4, 85, 2.

Κατάπληξις, ἡ, τινός, admiratio et reverentia, 3, 90, 14. terror, pavor, torpor, 3, 103, 2.

Καταπλήττειν; *in Med.* καταπλήξασθαι τοὺς ὑπεναντίους, terrere hoſtes, 3, 89, 1. 3, 101, 4. 2, 54, 12. 1, 11, 4. καταπληξάμενος τοῖς εὐτυχήμασι, terrore ſui incuſſo, terrens omnes, *intell.* πάντας *vel* τὰς πόλεις, *quod mox ſequitur*, 2, 52, 1. τὴν τῶν Γαλατῶν τόλμαν, terrore reprimere, 2, 20, 10. *In Paſſ.* καταπλαγεὶς, *abſol.* metu perculſus, territus, 3, 90, 12. *cum Accuſ.* territus aliqua re, terrore et metu rei perculſus; τὴν ἔφοδον, 4, 75, 5. τὴν περίστασιν, 4, 80, 11. admiratione, ſtupore rei perculſus, 1, 23, 10. 7, 3, 3. 10, 19, 4. 22, 17, 12. καταπεπληγμένος τοῖς ὅλοις, ita territus ut ſummæ rerum diffideret, 11, 32, 5. *cum Accuſ.* territus aliqua re, timens rem; τὸν τῶν Καρχ. στόλον, 1, 20, 6. τὴν ἔφοδον, 2, 23, 13. τὸν κίνδυνον, 3, 89, 3. τὸν πόλεμον, 4, 50, 6. μὴ καταπεπλῆχθαι τὴν προγεγενημένην περιπέτειαν, ne terreretur ſuperiori clade, 10, 6, 1. οὐ κατεπέπληκτο τοὺς Καρχηδονίους, non timuit Poenos, 10, 7, 2. *Rurſus* κατεπεπληγμένος *cum accuſ.* mirans, ſtupens, 1, 44, 4. 1, 46, 6. κατεπέπληκτο τὴν ἐπιβολὴν καὶ τόλμαν τῶν πολεμίων, mirabatur audaciam, 3, 92, 3.

Κατάπλους, ὁ, τοῦ Ἀντιόχου εἰς Δημητριάδα, Antiochi navigatio Demetriadem, ad Demetriadem cum claſſe adpulſus, adventus; 3, 7, 3. ἐκ κατάπλου πολιορκεῖν τὴν πόλιν, primo adpulſu, (*ut* ἐξ ἐφόδου *dicitur de pedeſtri exercitu,*) 3, 40, 3. καὶ παρῆν τις ἐκ κατάπλου πρὸς τὸ πρυτανεῖον, in portum modo delatus, 15, 23, 3.

Καταπόδας, κατὰ πόδας; *vide in* ποῦς.

Κατα-

Καταπολεμεῖν τινα, debellare, 3, 10, 5. 25, 4, 11. καταπολεμεῖσθαι, debellari 2, 58, 9. 3, 11, 1. 27, 8, 2. 36, 1, 3.

Καταπονεῖν, labore conficere, vexare, debilitare; ὅσον οὔπω καταπεπονημένη βασιλείαν, tantum non prorsus labefactatum iam regnum, 29, 11, 11. Ἡρακλῆς ὁ καταπονούμενος τῷ τῆς Δηϊάνειρας χιτῶνι, excruciatus, 40, 7, 3.

Καταποντίζειν; mari mergere aliquem, 15, 2, 6. καταπον. τισθῆναι, 2, 60, 8.

Καταπορεύεσθαι, ab exſilio redire, 4, 17, 8. 24, 4, 8. καταπεπορεῦσθαι, 29, 8, 4. καταπορευθέντες, *Fr. gr.* 85. ἐσπούδαζε περὶ τοῦ καταπορευθῆναι τὸν Ζευξ. εἰς τὴν Βοιωτίαν, ut redire poſſet in patriam, 23, 2, 4.

Καταπράσσειν, *i. q.* πράσσειν; πάντα κατέπραξε τὰ πρὸς τὴν ἐπιβολήν, 5, 1, 10.

Καταπραΰνειν; κατεπράϋνε τὴν ταραχήν, ſedavit, 5, 52, 14. ſolari, mitigare *aliquem, mœſtitia et terrore adfectum*, 8, 21, 7.

Καταπρεσβεύειν (κατά τινος) legationem ſuſcipere contra aliquem, 23, 11, 8.

Καταπροΐεσθαι τοὺς καιρούς, negligere occaſionem, 1, 77, 3. 16, 9, 3. *Fr. hiſt.* 69. τοὺς ἰδίους βίους, rem familiarem projicere, perdere, 3, 81, 4.

Καταπροτερεῖσθαί τινί, ſuperari aliqua re, 1, 47, 9. 16, 19, 1. — „*Vſus eſt etiam Diodor. Sic.* 17, 35.“ *Ern.*

Καταπυκνοῦν τρήμασι τὸ τεῖχος, crebris foraminibus perforare, 8, 7, 6.

Καταπυρπολεῖν τὸν τόπον, igne vaſtare, 5, 19, 8.

Κατάρα, ἡ, exſecratio; κατάρας ἐπὶ τῶν ἐμπύρων ποιεῖσθαι, 16, 31, 7. *cf. vs.* 5. κατάραι ἐγίγνοντο κατὰ τῶν βασιλέων, 24, 8, 7.

Καταρᾶσθαι, 15, 29, 14.

Καταργεῖν, otioſum, deſidem eſſe, *Fr. hiſt.* 69.

Καταῤῥάκτης; οἱ καταῤῥάκται, catarractæ ad portam urbis, *Spicil. lib.* 10. *num.* 2.

Κατηχῆσθαι εἰς τοὺς πλαταμῶνας, cum ſtrepitu praecipitari, *de flumine*, 10, 48, 7.

Καταῤῥεῖν ταῖς ἀνοδίαις εἰς τοὺς ὁμαλοὺς τόπους, decurrere raptim deſcendere, 8, 16, 6. Φορὸς ἄνεμος καταῤῥέων τοῖς ἐναντίοις, *pro* κατόπιν ῥέων, a tergo ſpirans, inſequens; 1, 60, 6.

Καταῤῥέπειν ἐπὶ πολύ, multum propendere, 6, 10, 7.

Καταῤῥηγνύναι; τηλικοῦτος κρότος κατεῤῥάγη, tantus plauſus erupit, 18, 29, 9. κατεῤῥήγνυτο πᾶς ὁ τόπος ὑπὸ τοῦ κρότου, 15, 32, 9. καταῤῥαγεὶς ὄμβρος, 11, 24, 9.

Κατάῤῥους, ὁ, fluxus aquae violentus in aliquam partem; τῷ ἔμπροσθεν κατάῤῥῳ ἀφιέναι, 4, 44, 4. *ex lectione olim vulgata; vide Adn. ad h. l.*

Καταῤῥεῖν, corruere, collabi; τὸν μὲν (κρατῆρα, *craterem montis iguivomi*) κατεῤῥυηκέναι, 34, 11, 12.

Κατάῤῥυτον κεραμωτὸν, declive

ve tectum imbricatum, 28, 12, 3.

Καταρτίζειν ναῦς, στόλον, parare, inſtruere, 1, 21, 4. *n.* 1, 29, 1. *n.* 1, 36, 5. 1, 38, 6. 2, 46, 6. 1, 60, 1. 3, 95, 2. 5, 46, 10. 5, 101, 2. πληρώματι ἐπιλέκτῳ καταρτίζειν ναῦν, 1, 47, 6. καταρτίσαντες αὐτὴν τοῖς πρὸς τὴν χρείαν, 1, 47, 10. πεντήρης κατηρτισμένη, inſtructa navis, navis cum omni ſuo inſtrumento, 1, 59, 7. Μακεδόνες τοῖς ἐρεσίοις κατηρτισμένοι, remigio bene inſtructi, 5, 2, 11. *n.*

Καταρτύειν; καταρτύσωσι *ex Cajaub. ingenio editum erat* 1, 21, 4. *pro* καταρτίσωσι; & καταρτύσαντες 1, 29, 1. *n. pro* καταρτίσαντες; *quae ex mſstis reſtituimus. Sic &* 27, 6, 14. καταρτίσαντες *reſcribere debueram, pro* καταρτύσαντες, *quod Vrſino debetur, cum* καταρτήσαντες *corrupte dediſſet codex muſtus.*

Κατάρχειν τοῦ πολέμου, 2, 46, 4. 3, 15, 11. 4, 26, 4. 33, 10, 7. τοῦ κινδύνου, prælii initium facere, 2, 27, 5. χειρῶν ἀδίκων *Fr. hiſt.* 57. (*cf.* χείρ.) *In Med.* κατήρχοντο τῆς πρὸς τὸν βουνὸν προσβολῆς, 2, 67, 1. καταρξάμενος, *ſcil.* λέγειν, 5, 49, 1.

Καταρχή, *i. q.* ἀρχή, initium; 23, 2, 14. ἀπὸ ταύτης τῆς καταρχῆς, hoc initio facto, 2, 12, 8.

Κατασείειν τῇ χειρί, 1, 78, 3.

Κατασιωπήσασθαι τὸν θόρυβον, ſedare tumultum, 18, 29, 9. *cf. vs.* 8.

Κατασκάπτειν πόλιν, diruere urbem, 3, 19, 12. πόλις κατασκαφθῆ, 3, 107, 4.

Κατασκέπτεσθαι, ſpeculari; *abſol.* 3, 95, 6. τοὺς τόπους, 10, 32, 2.

Κατασκευάζειν; κατασκευάσαι τινὶ ἀρχήν, alicui parare imperium, 31, 18, 10. *In Paſſiv.* οἰκήσεις περιττῶς κατεσκευασμένας, domus magnifice ſtructæ, 1, 29, 7. *cf.* 9, 27, 1. *In Med.* κατασκευασάμενοι βασίλειον τὴν Τύλην, ſedem regni inſtituerunt Tulen, 4, 46, 2. μεγάλην χεῖρα κατασκευάσασθαι, magnas copias parare, 2, 13, 4. κατεσκευάζοντο ναῦς, ædificarunt, inſtruxerunt naves, 1, 38, 3. κατασκευάζονται τὴν ἰδίαν ἀρχὴν πραγματικῶς, prudenter ſuum adſtruunt firmantque imperium 31, 18, 7. *n.*

Κατασκεύασμα, τὸ; 1) ædificium; τὰ κατὰ μέρος κατασκευάσματα, ſingula ædificia, ſingulæ partes palatii regii Ecbatanis, 10, 27, 9. ἄψυχα κατασκευάσματα, inanima ædificia, 10, 24, 4. αἱ δι' αὐτῶν τῶν κατασκευασμάτων ὀχυρότητες, munitiones manu factæ, 8, 35, 7. 2) machina exſtructa, (*nempe ſambuca;*) 8, 6, 11. 8, 7, 10. Sic τὰ κατασκευάσματα *ſunt variæ* machinæ *Romanorum, urbibus oppugnandis exſtructæ,* 1, 48, 5. τὰ ἐπὶ ταῖς χελώναις κατασκευάσματα, 9, 41, 3. 4) *Rurſus* τὰ κατασκευάσματα,

ἐσματα, ſuppellectilia, vaſa, 4, 18, 8 & 11. 8, 34, 1. *Conf. vocab. ſeq.*

Κατασκευὴ, ἡ, 1) conſtructio, ſtructura; fabrica; *v. c. navium*, 1, 21, 1. 1, 22, 3. 4, 70, 10. *urbis, domorum, munimentorum*, 4, 65, 3. (*cf.* 1, 27, 9.) 4, 65, 6. 8, 17, 5. 8, 36, 2. 9, 27, 1. & ædificium *ipſum*, 7, 6, 2. *Rurſus* ſtructura, fabrica *armorum*, 2, 30, 7. 2, 33, 3. *machinæ, v. c. corvi*, 1, 22, 4. 1, 23, 5.

2) elaboratio, effectio quælibet quæ ſtudium et artem deſiderat; *velut* elaboratio *ſcriptionis*, compoſitio *libri*, τὸ πρὸς ἀλαζονείαν τὴν κατασκευὴν ἔχει ῥᾳδιεστέραν, 16, 20, 4. *Et ſic tropice ipſum* opus ſuum, et pleniorem *præſertim* hiſtoriæ compoſitionem, *quæ a libro tertio incipit, Scriptor noſter vocat* κατασκευὴν, (*quemadmodum aliàs ſaepius* πραγματείαν) 2, 37, 5. *quam diſtinguit a* τῇ προκατασκευῇ, *i. e. a Præparatione*, 2, 37, 2 *ſq.* 1, 10, 3. 1, 13, 1 & 8. 2, 14, 1. 2, 71, 7. (*Nam quod* κατασκευὴ *etiam* Præparatio *illa, quae duobus primis libris continetur, dicitur ex veterum codicum ſcriptura*, 1, 13, 5. *n.* & 4, 1, 4. *n. ibi præpoſitio negligentia librorum intercidiſſe utique videri poteſt; niſi fortaſſe priori loco*, 1, 13, 5. *ex vs.* 1 & 8. *ejusdem cap. ſubintelligi præpoſitio poterat.*) *Pari ratione* ἡ κατασκευὴ τῶν φίλων καὶ τῶν συμμάχων, *eſt* paratio, comparatio amicorum et ſociorum, 8, 11, 3. κατασκευὴ πολιτεύματος, inſtitutio reipublicæ, 3, 118, 12. ἡ τοῦ κασσιτέρου κατασκευὴ, ſtanni confectio, 3, 57, 3. (in q. κατεργασία, 34, 9, 10.) ἡ τῶν ἐθισμῶν κατασκευὴ, *eſt* elaboratio *i. e.* cultura morum, 4, 21, 4. *Et abſolute, pro* diſciplina, cultura ingenii, inſtitutione, ſtudio, 24, 7, 11. *Sic rurſus* ἡ ἐκ τῶν ὑπομνημάτων κατασκευὴ, *eſt* inſtructio ex libris, 11, 8, 1. *Hinc porro* ἡ κατασκευὴ, *eſt etiam ipſa* ars et ſolertia. *Sic* 4, 7. *ait, monarchiam oriri* φυσικῶς καὶ ἀκατασκεύως, *ſed ex ea regnum exſtiſſere* μετὰ κατασκευῆς καὶ διορθώσεως, arte et emendatione. *Sic, urbs egregie munita* φύσει καὶ κατασκευῇ, natura et arte, 9, 27, 3. (*cf. ſupra, num.* 1.) *Pariter*, τῇ τῶν πληρώματος κατασκευῇ, arte et ſolertia nautarum, 1, 19, 15. *n. Quo et referendus ille locus*, ᾤκουν κατὰ κώμας ἀτειχίστους, τῆς λοιπῆς κατασκευῆς ἄμοιροι καθεστῶτες, 2, 17, 9. *ubi non debueram poſteriora verba cum Caſaub. interpretari*, nequè ſuppellectilis ullum uſum norunt; *ſed*, reliqui omnis cultus ab arte expertes ſunt.

3) ἡ κατασκευὴ, ſuppellectilia, vaſa, adparatus, 1, 19, 15. *Ex vulgata olim lectione, ubi vide Adnot.*) 2, 8, 4.

3, 17, 10. varia rerum copia, 4, 73, 6. n. *Sic interdum ſynonymum eſt vocabuli* παρασκευή, *ut* 16, 6, 6. n. *coll.* vs. 4. *quemadmodum etiam* 2, 23, 11. n. *in illa phraſi,* τῆς ἄλλης ἀντιπαιδειότητος πρὸς πόλεμον τηλικαύτην ἐποιήσαντο παρασκευήν, *pro* παρασκ. *alii probati codices* κατασκευήν *habent. Quo et referendum illud,* οὐ πλοίων κατασκευὴ παρ' αὐτοῖς ἦν, 1, 71, 6. nullus navium adparatus apud illos erat.

Κατασκηνοῦν, tentoria ponere, tendere, ſtativa habere, morari, 10, 31, 5. 14, 2, 8. 21, 10, 7. *legatos ab hoſtibus Romam miſſos juſſit ſenatus trans Tiberim* κατασκηνοῦν, habitare, 35, 2, 4.

Κατασκήνωσις, ἡ, hoſpitium; καλεῖν πρὸς κατασκήνωσιν, invitare ad hoſpitium, *(id in ipſa urbe erat;)* 11, 26, 5. *Conf.* ἐπισκηνοῦν.

Κατασκήπτειν; Θεῶν τινων αὐτῷ μῆνις εἰς τὸ γῆρας κατέσκηψε, ira incubuit, 24, 8, 14.

Κατασκοπεῖν τὰς πανοπλίας, inſpicere, 10, 20, 2.

Κατασκοπή, ἡ, ſpeculatio; οἱ ἐπὶ τὴν κατασκ. ἐκπεμφθέντες, 3, 95, 8.

Κατάσκοπος, ὁ, ſpeculator, explorator, *in bello,* 14, 3, 7. *in pace;* τῶν ἐν Πελοποννήσῳ πραγμάτων, 4, 3, 7. 13, 5, 7. 31, 5, 1.

Καταστῆν ναῦς, naves deducere *in mare; vide* προσκαταστῆν.

τὰς τάξεις καταστῆν, *i. q.* διαστῆν, divellere, rumpere, 1, 40, 13

Καταστένδειν τοῖς θεοῖς, *i. q.* στένδειν, libare diis *poſt peractum ſacrificium,* 3, 11, 6.

Καταστουδάζων, *an legendum pro* κωὶ στουδάζων? 9, 20, 6.

Καταστασιάζειν; καταστασιαζόμενος ὁ Φύσκων, ſeditionibus vexatus, 34, 14, 7.

Κατάστασις, ἡ, 1) conſtitutio, creatio, nominatio, *dictatoris,* 3, 88, 7. *tribunorum pl.* 6, 20, 1. *conſulum,* 6, 33, 8. 39, 2, 3. συνεγγιζούσης τῆς καταστάσεως, *ſcil.* τῆς τῶν ἀγορανόμων, adpetente die comiciorum *ædilitiorum,* 10, 4, 3. 2) conſtitutio rerum, compoſitio et ſedatio ſeditionis vel motuum quorumcumque, reſtitutio in tranquillum ſtatum, 5, 54, 13. 3, 3, 7. *et ipſe* ſtatus certus, tranquillus, firmusque rerum; τὰ πράγματα λήψεται κατάστασιν τινά, 18, 38, 3. *Et de militibus in pugna, hoſte ad cedendum coacto,* τὴν κατάστασιν ἐλάμβανον, firmum gradum ceperunt, ſtationem occuparunt quam tenuerant hoſtes, 2, 68, 9. 3) ſtatus quicunque *rerum vel hominum;* ἡ παροῦσα κατάστασις, 4, 7, 7. 20, 5, 4. 3, 31, 6. μισήσαντες τὴν τοιαύτην κατάστασιν, 20, 6, 7. ἡ ὑπάρχουσα περί τινα κατάστασις, 2, 70. 2. ἡ κατάστασις παρ' ἑκάστοις, cuiusque populi ſtatus, 3, 4, 12. λοι-

μικὴ

μικὴ ἦν παρ' αὐτοῖς κατάστασις, peſtilens apud eos erat aër, 1, 19, 1. *n.*

Κατάστεγος, tectus; κατάστεγοι σύριγγες, 9, 41, 9.

Καταστηλοῦν; ὁδὸς κατεστηλωμένη, via columnis miliaribus diſtincta, 34, 12, 3.

Κατάστημα, τὸ, Λακωνικὸν, conſtitutio reip. Laconicæ, 6, 50, 2.

Καταστοχάζεσθαί τι, conjectura aſſequi, 12, 13, 4.

Καταστρατηγεῖν τοὺς ὑπεναντίους, dolo fallere, ſtrategemate uti adv. hoſtes, 3, 71, 1. *n. ſed ibi vetuſtiſſimi codd. ſimplex* στρατηγεῖν *habent; quod verum videtur eadem notione.*

Καταστρατοπεδεύειν, caſtra ponere, caſtra metari, 1, 11, 8. 1, 18, 2. 1, 30, 7. 1, 56, 9. 1, 86, 9. 3, 110, 8. *&c.* εἰς πόλιν, ad urbem, 1, 30, 15. (*cf. v.* 5.) *i. q.* ἐπὶ τῇ πόλει, 1, 67, 13. *&* ἐν τῇ πόλει, 1, 73, 3. διὰ τῆς πόλεως, præter, juxta, ſecundum urbem, 3, 77, 1.

Καταστρέφειν, conſumere *tempus in aliqua re;* περὶ μικρὰς πράξεις κατέστρεψαν τοὺς χρόνους, 1, 25, 6. *n.* finire *librum*, τὴν βίβλον, 3, 118, 10. 4, 87, 12. 6, 57, 10. *orationem*, τοὺς λόγους, 23, 9, 4. τὴν δημηγορίαν, 9, 32, 6. τὴν διήγησιν ἐπὶ ταύτας τὰς πράξεις, in his rebus finire narrationem, 3, 4, 1. *Sic Neutraliter*, ἡ Ἀράτου σύνταξις ἐπὶ τούτους κατεστρέφει τοὺς καιρούς, in hæc tempora deſinit, 4, 2, 8.

In Med. καταστρέφεσθαι, καταστρέψασθαι, ſubigere, devincere, ſibi ſubjicere, in poteſtatem redigere, 1, 6, 7. 2, 11, 10. 3, 13, 5. 3, 16, 3. 3, 76, 4. 10, 40, 7. *&c.* τὰ κατὰ τὴν Ἑκατομπ. τοῖς Καρχηδ. *de imperatore, qui Carthaginis eam regionem ſubjecit,* ſub poteſtatem eorum redegit, 1, 73, 1.

Καταστροφὴ, ἡ, finis, exitus; καταστροφὴ καὶ συντέλεια τῶν γεγονότων, 3, 1, 9. οἱ δυνάμενοι καταστροφὴν λαμβάνειν καὶ ἔξοδον τοῦ ψεύδους, finem & exitum invenire, 3, 47, 8. αἱ καταστροφαὶ τῶν δραμάτων, 3, 48, 8. τὴν καταστροφὴν τῆς βίβλου ποιεῖσθαι εἰς τοῦτο, 1, 13, 5. ἐπὶ τοῦτο, 5, 105, 10. ἡ τοῦ βίου καταστροφὴ, vitæ exitus, 5, 54, 4. *&* abſque τοῦ βίου, *idem*, 2, 10, 5. 3, 19, 10. τὸ τέλος αὐτῶν τῆς καταστροφῆς, extremus vitæ eorum exitus, 6, 8, 6.

Κατάστρωμα, τὸ, τῆς νεώς, tabulatum navis, 1, 22, 8 *ſq.* 2, 10, 4. 16, 6, 6.

Κατασύρειν τὴν χώραν, vaſtare regionem, 1, 56, 3. 3, 40, 8. 4, 13, 5. 4, 65, 7. 4, 68, 1. 5, 77, 9.

Κατατάττειν τι (ῥητῶς, diſerte) aliquid ponere *vel* ſcribere, *v. c. in fœdere*, 3, 21, 4. ἐν τοῖς ὑπομνήμασι, 2, 47, 11. εἰς τὴν ἀπόκρισιν, in reſponſo (*quod ſcripto conſignatum*

erat,) 26, 3, 7. κατατεταγμένη γραφὴ ἐν χαλκώματι, 3, 33, 18. πολλὰ τῷ συγγραφεῖ τοιαῦτα παρ' ὕλην τὴν πραγματείαν κατατέτακται, multa ille huiusmodi posuit, scripsit in tota sua historia, 2, 63, 6. αὐτῶς λέξεσι ταῦτα κατατετάχαμεν, verbotenus haec descripsimus, subscripsimus, 8, 11, 5.

κατατάττειν τινὰ εἰς χώραν, collocare, sedes alicui adsignare, 3, 33, 12.

Καταταχεῖν, festinare, celeritate vincere, celeritate efficere id quod volumus, satis cito venire quo volumus. *Absolute;* εἰς καταταχήσων, sperans celeritate se evasurum, 1, 47, 7. *ni intelligere malis accus.* τὴν ναῦν, se anteversurum illam. βουλόμενος τούτους καταταχεῖν, volens ut hi in tempore advenirent, 3, 86, 3. οὐ δυνάμενος καταταχεῖν, cum non posset satis cito advenire, 9, 18, 3. *Cum* πρὸς *Praepositione;* σπουδῇ καταταχεῖν πρὸς τὴν πύλην, festinare, celeriter adcurrere, 9, 17, 4. *Sic* οὐ κατετάχει πρὸς τὴν βοήθειαν, 1, 86, 8. *n. Cum Participio:* προκαταληφθῆναι καὶ μὴ καταταχῆσαι ἀθροίσαντας τὰς δυνάμεις, 2, 18, 6. πεπεισμένοι καταταχήσειν διορθωσάμενοι τὴν τῶν Ἰλλυριῶν ἄγνοιαν, sperantes, se satis cito (*scil. priusquam bellum in occidente erumperet*) castigaturos Illyriorum peccatum, 8, 16, 4. κατεπάλχησαν εἰς τὸ Σαμικὸν παραπεσόντες, 4, 80, 9. ἂς οὔτε κόπτοντα τὸν ἕνα καταταχῆσαι δυνατὸν, 18, 13, 10. *Cum Accusat. et partic.* antevertere, prævertere; κατεπάλχησεν αὐτοὺς Ἀννίβας, ἐξελὼν τὴν πόλιν, 3, 16, 5. κατελπίζων καταταχήσειν τοὺς Μακεδόνας διεκβαλὼν τὴν Στυμφαλίαν, 4, 68, 5. *Cum Accus. Et* πρὸς *Praepos.* σπεύδων καταταχῆσαι τοὺς ὑπεναντίους πρὸς τὴν τῶν Ἄλπεων ὑπερβολὴν, festinans antevertere hostes et ante eos ad transitum Alpium pervenire, 3, 49, 4. *Cum Accus. Et* ἐν *Praepos. nisi temere ea praepositio irrepsit;* κατήλπισαν καταταχήσειν ἐν τῇ παρασκευῇ τοὺς ὑπεναντίους, 8, 5, 2. *n.*

In Passivo; καταταχούμενοι ὑπὸ τοῦ καιροῦ, tempore praeventi, cum tempus eos oppressisset, *Fr. gr.* 86.

Κατατεθαρρηκότως (fidenter) καὶ ῥαθύμως ἀναστρέφεσθαι, 1, 86, 5. 3, 76, 9. ὁρμᾷν, 2, 23, 4.

Κατατείνειν, 1) deorsum tendere, deorsum porrigi, descendere; ὁ Ἀπέννινος, διὰ μέσης Ἰταλίκης διήκων, εἰς τὸ Σικελικὸν κατατείνει πέλαγος, 2, 16, 4. οἱ λόφοι οἱ ἐπὶ τὸν αὐλῶνα κατατείνοντες, 11, 33, 2. κατέβαινε κατὰ τὴν ἐπὶ τὰ πεδία κατατείνουσαν ῥάχιν, 3, 101, 2. 2) intendere; κατατείναι τὴν ῥώμην ὅλην ἅς τι, omnes vires intende-

tendere in aliquid, 22, 17, 7. *n. Cf. verbum ſeq.*

Κατατιθέναι; *καταθεῖναι τὴν ῥώμην ὅλην εἴς τι legendum ſuſpicatus erat Reisk.* 22, 17, 7. *n.*

Κατατιτρώσκειν, *i. q. ſimplex*; τοῦτον μὲν κατέτρωσαν, 33, 7, 6.

Κατατολμᾶν τῶν πολεμίων, audere adverſus hoſtes, 3, 103, 5. τῆς πόλεως, inſolenter agere adv. civitatem, 12, 9, 2. τοῦ καλῶς ἔχοντος, temere audere, res ſupra vires ſuas adgredi, 40, 6, 9. *n.*

Κατατραυματίζειν, *i. q. ſimplex*, 15, 13, 1.

Κατατρέχειν χώραν, hoſtiliter incurſare; (*ut* ἐπιτρέχειν;) καταδραμόντες τὴν Δυμαίαν, 5, 17, 3. 4, 59, 1. *Eſt et nauticum verbum; εἰς ἃ* (ἐμπόρια) κατατρέχουσιν *οἱ* πλέοντες, 3, 91, 2. (*cui opponitur* ἀποτρέχειν.)

Κατατρίβειν τοὺς χρόνους, 5, 62, 6. τὴν ἡμέραν, ποιοῦντα τοῦτο, 17, 8, 2.

Καταυλίζεσθαι, ſub dio pernoctare; αὐτοῦ κατηυλίσθησαν, 5, 8, 8. *Cf.* αὐλίζεσθαι.

Καταφανὴς ἐγένετο (*ſcil.* ποιήσων τοῦτο,) 7, 11, 8.

Καταφερής, declivis; φυγὴ καταφερὴς καὶ κρυμνώδης, 2, 68, 7. *Conf.* κατωφερής.

Καταφέρειν, 1) deſtruere, dejicere; πύργον, 4, 64, 11. 2) pendere, ſolvere *tributum*; ἀργυρίου κτενεγκεῖν Καρχηδονίους Ῥωμαίοις διςχίλια τάλαντα, 1, 62, 9. 33, 11, 6. (*cf.* καταβάλλειν.) 3) deferre, abripere; ὁ χειμὼν αὐτὸν κατήνεγκε εἰς Σαρδόνα, 3, 24, 11. *Sic Paſſ.* καταφέρεσθαι ὑπὸ χειμῶνος εἰς τόπον, 3, 22, 6 *ſq. n.* 3, 23, 3.

καταφέρεσθαι ἐπί τινα διάληψιν, in aliquam cogitationem devenire, incidere, 10, 40, 6. γνώμην, 30, 17, 30. ἐπὶ ταύτην τὴν ἐλπίδα καταφέρονται, hanc ſpem ſequuntur, amplectuntur, 6, 9, 3. ἐπὶ τοῦτο τὸ μέρος κατενέχθημεν, ad hoc genus nos contulimus, convertimus, 9, 2, 6. ἐπὶ τὸ συγχρῆσθαι κατενέχθη τοῖς Ἰβηρσιν, eo deſcendit ut Hiſpanorum uti auxilio decerneret, 11, 20, 7.

Καταφεύγειν ἐπί τινα, auxilium alicuius implorare; 1, 10, 1. 2, 47, 8. 2, 48, 3. 2, 50, 12. 2, 51, 4. 5, 26, 2. ὥς τινα, 26, 3, 11.

Καταφημίζειν; κατακαφήμισθαι, fama fert, 16, 12, 3. τὰ τοῖς θεοῖς κατακεφημισμένα, *ex vulgata ſcript.* 5, 10, 8. *pro quo* κατεκεκεφημισμένα *cum Erneſto ſcripſi.*

Καταφθείρειν, τὴν χώραν, (*i. q.* δῃοῦν) vaſtare, 2, 64, 3 & 7. *coll. vs.* 6. τὸ πλεῖστον μέρος τῆς δυνάμεως, amittere, (*ſicut* διαφθείρειν) 3, 60, 5. *Cf. ſ.* συγκαταφθείρειν.

Καταφθορὰ, ἡ, τῶν ἀνδρῶν, interitus, cædes, 1, 49, 4. 2, 21, 6. 3, 35, 3. τῆς Ἑλλάδος, pernicies, 11, 6, 2. τῆς χώρας, devaſtatio, 4, 67, 1.

τῶν ἔργων, deſtructio machinarum, *igne crematarum*, 1, 48, 8 *ſq.* *Activa notione*, ἡ διαφορὰ τῶν Κελτῶν, delectio, 2, 21, 9.

Καταφιλεῖν τοὺς πόδας τινὸς, 15, 1, 7.

Καταφοβος, timens; καταφοβοι ἦσαν τοὺς ἐλέφαντας, 1, 39, 12. τὴν ἔφοδον, 2, 21, 6. τὸ μέλλον, 3, 107, 15. τὸν κίνδυνον, 5, 42, 4. καταφοβος ἦν μὴ περιπέσῃ συμφοραῖς, 10, 7, 7.

Καταφορὰ, ἡ, 1) lapſus, τοῦ ῥεύματος, τοῦ ποταμοῦ, *fluminis, quod de præcipitio ruit*, 10, 48, 5 *ſq. n.* lapſus, deſcenſus *eorum quæ in mare projiciuntur*, 1, 47, 4. occaſus *ſolis*, (*i. q.* δύσις,) ἡ ἡσημερινὴ καταφορὰ, 3, 37, 5. ἡ καταφορὰ τῆς μαχαίρας, ictus cæſim illatus, 6, 23, 4 & 7. ἡ Γαλατικὴ μάχαιρα καταφορὰν ἔχει μόνον, cæſim modo ferit, 2, 30, 8. 2, 33, 3 & 5. *Fr. hiſt.* 14. ἐκ καταφορᾶς, cæſim, 3, 114, 3. 18, 13, 7.

Καταφρακτος; 1) ἡ καταφρακτος ναῦς, navis tecta; οὐχ οἷον καταφρακτος ναῦς. ἀλλ' οὐδὲ καθόλου μακρὰν πλοῖον, οὐδὲ λέμβος, 1, 20, 13. ἀνήχθησαν μακραῖς νυσὶ καταφράκτοις, 1, 25, 7. *Adde* 2, 9, 9. 2, 10, 1. 3, 93, 1. 16, 2, 8. 16, 7, 1 *ſq.* καταφρακτα σκάφη, 16, 2, 10. 2) ἡ καταφρακτος ἵππος, 16, 18, 10. 31, 3, 9.

Καταφροντίζειν τι, *i. q. ſimplex*, curare aliquid, 28, 11, 10.

Καταφυτος τόπος, arboribus vel arbuſtis conſitus, (*velut oleis, vineis,*) 18, 3, 1.

Καταχεῖν; ἀχλὺν ὁμιχλώδη καταχεῖσθαι πύκλῳ τῆς νησίδος, 34, 11, 15.

Καταχρᾶσθαι; καταχρήσασθαι, interficere, 1, 85, 1.

Καταχύειν, deſundere; καταχυθῆναι ἐποίησε τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ μύρον, 26, 10, 15.

Καταψᾶν τινὰ (καὶ πραΰνειν) leniter tractare, permulcere dictis, 2, 13, 6. 10, 18, 3. 27, 1, 4.

Καταψεύδεσθαί τι τινος, mentiri, falſo adſirmare aliquid de aliquo, 8, 12, 2. 12, 12, 5.

Κατεγγυᾶν; κατεγγυήσας αὐτὸν πρὸς εἴκοσι τάλαντα, coëgit ſatisdare pro viginti talentis, 5, 15, 9. κατεγγυηθῆναι; πολλοὶ κατεγγυηθήσονται καὶ σπουδάσουσιν ἐπὶ τέλος ἀγαγεῖν τὴν ὑπόθεσιν, multi hoc argumentum ſibi ſunt ſumturi, in ſe recepturi, ſibi deſponſuri, 3, 5, 8. — „*ſic fere Cicero* τὸ deſpondere *dixit.*“ *Ern.*

Κατεθίζειν τι τινὶ, aliquem ad aliquid adſuefacere, 4, 21, 3.

Κατεκλύειν τινὰ, impetum alicujus retardare, 5, 63, 2.

Κατελεεῖν, *i. q. ſimplex*; κατελεήσαντες τὰς συμφορὰς αὐτῶν, 2, 6, 2.

Κατελπίζειν, *i. q. ſimpl.* ſperare, 2, 31, 8. 8, 5, 2. plane ſperare, *vide voc. ſeq.*“ *Ern.*

Κατελπισμὸς, ὁ, ſpes, 8, 32, 8. — „ſpes minime dubia.“ *Ern.*

Κατ-

Κατεξανιστάναι; κατεξαναστάντες τοῦ μέλλοντος, *Fr. hiſt.* 53. *n.*

Κατεπείγειν τὸν κυβερνήτην ὁρμίζειν, inſtare gubernatori ut navem ad terram adpellat, 6, 44, 6. παρασκευάζειν τῷ στόλῳ τὰ κατεπείγοντα πρὸς τὴν χρείαν, ad uſum neceſſaria, 1, 21, 4. τὰ κατεπείγοντα τῶν διαβουλίων ἀναδιδόασιν οἱ ὕπατοι, de rebus quas uſus poſtulat, de rebus neceſſariis referunt ad ſenatum, 6, 12, 3. τοῖς Καρχ. ἀεὶ τὰ κατεπείγοντα διασαφῶν, 1, 46, 13. χορηγῶν ἀεὶ τούτοις εἰς τὰ κατεπείγοντα τῶν πραγμάτων, prout res iſtorum exigerent, 1, 16, 10. λαβόντες εἰς τὰ κατεπείγοντα χρυσοῦν ἕκαστος, in uſus maxime neceſſarios, 1, 66, 6. πρὸς τὸ κατεπεῖγον τοῦ δίψους χρῶνται αὐτῷ, pro urgente ſiti, 6, 2, 4. τὴν ἀγορὰν συναγαγόντες εἰς αὐτὸν τὸν κατεπείγοντα πρὸς τὴν χρείαν τόπον, in locum quem uſus maxime deſiderat, 6, 32, 4. τῆς ὥρας κατεπειγούσης, cogente *eos* anni tempore, *vel neutraliter*, inſtante anni tempore, *ſc. quo id fieri oportebat, nempe hieme*, 3, 99, 9. *Sic* διὰ τὸ κατεπείγειν τὴν τοῦ σίτου κομιδὴν *neutraliter vertunt*, quoniam meſſis tempus inſtabat, 5, 72, 7. *ubi poſſis pariter active accipere*, quoniam meſſis tempus urgebat, *ſc. eos, ut e caſtris domum redirent.* μηδαμῶς κατεπειγούσης ἀνάγκης, 4, 14, 5.

κατεπείγεσθαί τινος, opus habere aliqua re, valde cupere, deſiderare aliquid; τούτων δὲ βασιλεὺς κατεπείγεται, harum rerum deſiderio tenetur rex, 5, 37, 10. οὐ κατεπειγόμενοι συμμαχίας, non quo ſocietate illa magnopere opus fuerit ipſis, non quod eam magnopere cuperent, 30, 8, 9.

Κατεπιφημίζειν τοῖς θεοῖς, 5, 10, 8, *n. Conf.* καταφημίζειν.

Κατεργασία, ἡ τοῦ ἀργυρίου, ratio conficiendi argenti, 34, 9, 10.

Κατεργάζεσθαι; κατείργασται χοίλωμα ὁ ποταμὸς, fecit ſibi, 4, 70, 7.

Κατέρχεσθαι, (*ut* καταπορεύεσθαι, καταναστεῖν) ab exſilio redire, 4, 17, 10. 4, 18, 2, 23, 2, 6.

Κατευδοκεῖν τινι, *Fr. hiſt.* 37.

Κατευκαιρεῖν, *i. q.* εὐκαιρεῖν, opulentum eſſe, 12, 4, 13.

Κατέχειν, 1) τὴν πόλιν, capere urbem, potiri urbe, 1, 18, 9. 1, 24, 12. Ἑλμαντικὴν, ἐξ ἐφόδου ποιούμενος προσβολὰς, κατέσχε, 3, 14, 1. τὴν πόλιν ἐξ ἐφόδου κατέσχε, 1, 76, 10. *item* tenere, occupatam tenere, in poteſtate habere, 1, 2, 3. *n.* 1, 6, 2 & 8. 1, 7, 3 & 4 & 8. 1, 8, 1. ὁ φόβος κατέχει τὴν πόλιν, metus tenet urbem, 3, 118, 6. *Et cum genit.* τὰ μεταξὺ τούτων ἔχειν ἀμφοτέρους, ἓν τότε κατεῖχον,

14, 1, 9. n. *In Paſſivo; κατέχεσθαι*, captivum teneri, 4, 51, 1.

2) tenere portum, adpellere; *cum ἐπὶ & accuſ.* 31, 25, 8. *cum εἰς*; *κατέσχον εἰς Μεσσήνην*, 1, 25, 7. 3) *etiam* pedeſtri itinere pervenire aliquo; *κατασχὼν εἰς τὴν Γαλαδῖτιν*, 5, 71, 2. n.

In Med. τὰς βουνώδεις πόλεις πλείους οἰκίας ὑπολαμβάνουσι κατέχεσθαι τῶν ἐπιπέδων, in ſe comprehendere, 9, 21, 7. n.

κατέχοντες mendoſe vulgo ſcriptum erat pro καθελόντας, 2, 32, 6. n. *Et καθέξονται codices mſsti corrupte, pro καθίξονται*, 5, 93, 5. n.

Κατιδεῖν, videre, conſpicari, *ex muro proſpiciendo*, 1, 17, 10. 1, 40, 14. *ex tumulo*, 2, 26, 2. *κατιδεῖν βουλόμενος τὸ πλῆθος*, ſpeculari, cognoſcere, 1, 21, 10. *κατεῖδον, quod* 1, 2, 3. *dederant codices, in κατεῖχον recte mutatum eſt.*

Κατ' ἰδίαν λαμβάνειν τινά, privatim ſeducere aliquem, remotis arbitris, 4, 84, 8. *τοὺς κατ' ἰδίαν βίους διεξάγειν ἀπὸ τῶν ἐκ τῆς χώρας γεννημάτων*, vitam ſuſtentare, 1, 71, 1. *οἱ κατ' ἰδίαν βίοι*, vita privata, 3, 4, 6. 6, 48, 3 & 7 *ſq.*

Κατιέναι, redire ab exſilio; (*ut κατέρχεσθαι, quod vide,*) *κατῆει εἰς τὴν Σπάρτην*, 5, 37, 4. deſcendere, ieſe demittere; *εἰς τὴν χώραν ἐπεβάλετο κατιέναι*, 3, 48, 11. n. *niſi κατιέναι ibi ſcribendum, vide Adn. ad* 1, 48, 4.

Κατισχύειν, invaleſcere, obtinere, prævalere; *τίνες ζῆλοι παρ' ἑκάστοις ἐπεκράτουν καὶ κατίσχυον*, 3, 4, 6. *κατίσχυον καὶ τῷ πλήθει καὶ ταῖς εὐχειρίαις*, 11, 13, 3. *Sic & abſol. κατίσχυσαν*, ſuperiores evaſerunt, 20, 5, 6. *κατίσχυον τὰ Ῥωμαίων διαβούλια*, vicerunt conſilia Romanorum, 6, 51, 6. *Rurſus cum περὶ Præpoſ. & genit. κατίσχυσαν περὶ τούτου, οὐκ εὐδοκούντων τῶν πολλῶν*, expreſſerunt hoc invitis, 4, 31, 2.

Κατοικεῖν; *οἱ κατοικοῦντες τὸν ποταμὸν*, 3, 42, 2. n. *niſi verius eſt παροικοῦντες, quod habet Vat. οἱ κατοικ. τοὺς τόπους τούτους*, 3, 49, 2. *ſic & 28, 17, 11. ubi in verſione* habitabant *ſcribe, pro* commorabantur.

Κατοικία, ἡ, habitatio; *τόπος εὐφυὴς πρὸς κατοικίαν*, 5, 78, 5. *αἱ κατοικίαι*, villæ, habitationes, 2, 32, 4. 5, 77, 7. 31, 2, 1.

Κάτοικος, ὁ, inquilinus, 5, 65, 10.

Κατολοφύρεσθαι *τὴν πατρίδα καὶ τὴν αὐτῶν τύχην*, 4, 54, 4. 15, 32, 1.

Κατομβρεῖν; *κατομβρεῖται χώρα*, *T. V. p.* 27.

Κατονομάζειν; *γυνὴ τῷ βασιλεῖ κατωνόμασμένη*, deſtinata, deſponſata, 5, 43, 1.

Κατόπιν; *κατόπιν ἐπὶ παντὶ τῷ στόλῳ*, 1, 50, 5. *ἐκ τῶν κατόπιν*,

ὁπιν, ſcil. μερῶν, 2, 67, 2. τὴν κατόπιν, poſtridie ejus dici, 1, 46, 7. ubi præceſſerat τῇ κατὰ πόδας ἡμέρᾳ.

Κατοπτεύειν, τόπους &c. ſpeculari, inſpicere, explorare, 3, 45, 3. 3, 48, 12. 3, 65, 3. 10, 32, 1. 31, 20, 3. Ad κατοπτεύσας, 1, 4, 11. refer ex præcedentibus τὴν ὁμοιότητα καὶ τὴν διαφοράν, conſiderans, probe inſpiciens & explorans iſta. Paſſiv. κατωπτεῦσθαι, viſitata, explorata eſſe loca, 3, 38, 11.

Κάτοπτρον, τὸ; ἐμβλέψας οἷον ἐς κάτοπτρον, 15, 20, 4.

Κατορθοῦν, bene rem gerere; abſol. κατωρθωκὼς, 1, 52, 1. 3, 74, 10. τὸ κατορθοῦν ἐν πράγμασι, 10, 36, 2, ἐν πολλοῖς κατορθοῦσι, 1, 37, 7. τὰ πολλὰ, 1, 37, 8. τὰ ὅλα, 11, 14, 4. τὰς ἐπιβολὰς, 10, 2, 5. τῇ μάχῃ κατώρθωσε, prælio vicit, 2, 70, 6. 11, 3, 1. τοῖς ὅλοις, 3, 48, 2.

Κατόρθωμα, τὸ, res bene geſta, 1, 19, 12. 2, 31, 8. 2, 42, 5. 3, 4, 1. &c. προϊδὼν τὰ κατορθώματα, qui rei bene gerendæ rationes & occaſiones providit, 15, 15, 5. τὰ ἐν τοῖς ὅπλοις κατορθώματα, 5, 12, 2.

Κατόρθωσις, ἡ, τῶν πραγμάτων, rerum mutatio in melius, 2, 53, 3. κατόρθωσιν ποιεῖσθαι τῆς πολιτείας, componere turbatum reip. ſtatum, 3, 30, 2. felix rei adminiſtratio; ἡ τῶν πέλας ἀπειρία μέγιστον ἐφόδιον γίγνεται τοῖς ἐμπείροις πρὸς κατόρθωσιν, ad res bene gerendas, 9, 19, 4. αἱ ἐπιτυχίαι καὶ κατορθώσεις, res bene geſtæ, 40, 12, 7.

Κατορρωδεῖν, timere; abſol. 10, 3, 5. 22, 1, 7. τι, 14, 1, 5. 22, 17, 13. Fr. gr. 30.

Κατουροῦν, ventum ſecundum colligere, vento ſecundo uti, 1, 44, 3. 1, 61, 7.

Καττίτερον, τὸ, ſtannum, 3, 57, 3.

(Κάτω γῆς invitis libris poſuerat Caſaub. 10, 28, 9. n. pro κατὰ γῆς.)

Κατωφερὴς κατάβασις, præceps deſcenſus, 3, 54, 5. cf. καταφερὴς.

Καυσία, ἡ, capitis tegumentum, 4, 4, 5.

Καχεκτεῖν, male ſe habere, malo ſtatu eſſe, de civitate, 20, 4, 1. καχεκτοῦντας ταῖς ψυχαῖς, 20, 7, 4. οἱ καχεκτοῦντες τῶν ἀθλητῶν, infirmi, 29, 6, 14.

Καχέκτης, ὁ, male ſe habens, male animatus civis, non contentus præſenti rerum ſtatu, perditus homo & re familiari & animo in remp. Conf. Add. ad 23, 2, 3. & ad 20, 6, 4. καχέκτης καὶ κινητικὸς, 1, 9, 3. καὶ κινητὴς, 18, 15, 12. (ubi opponuntur οἱ ὑγιαίνοντες.) καχέκτης καὶ στασιώδης, 1, 68, 10. διὰ τὸ πλείους καχέκτας εἶναι τῶν εὐπόρων, 23, 2, 3. n.

Καχεξία, ἡ, morbus, morboſus corporis habitus, 3, 87, 2. 3, 88, 1. pravus animi habitus,

perditi mores; ὑπὲρ τὸ δέον οἰκαῖος ἦν ἡσυχίας, ἁλισκόμενος ὑπὸ τῆς συνήθους ἐν τῷ βίῳ ῥᾳθυμίας καὶ ἀκηδίας, 5, 87, 10. corruptus, perditus ſtatus reipublicæ, 2, 41, 9. 20, 6, 1 & 4. n.

Κέγχρος, ὁ, milium, 2, 15, 2.

Κέδρινος ξυλεία, 10, 27, 10.

Κεῖνος, 12, 13, 9.

Κείρειν; κείρεται ὁ κάλαμος μυρεψικὸς ἐκ λιμνῶν, 5, 45, 10.

Κεῖσθαι; διαφυλάξαι πατέρων εὖ κειμένα ἔργα, 15, 4, 11.

Κελευστής, ὁ, juſſor, hortator remigum, 1, 21, 2.

Κέλης, ὁ, ητος, celox, parvi navigii genus, 5, 62, 3. 5, 94, 8. *Fr. gr.* 132.

Κενοδοξία, ἡ, 3, 81, 9. 10, 33, 6.

Κενόδοξος, 27, 6, 12. 39, 1, 1.

Κενὸς; κενοὶ κενὰ λογίζονται, 33, 3, 3. τοῖς κενὰ τοῦ πολέμου, 29, 6, 10. *cf.* καινός.

Κέντημα, τὸ, cuſpis gladii, 2, 33, 5 *ſq.* 6, 23, 7. 31, 114, 3. *Fr. hiſt.* 14.

Κέντρον, τὸ, ſpiculum *haſtæ*, 6, 22, 4.

Κεντρωτὸς; κεντρωταὶ σανίδες, aſſeres præacutis clavis eminentibus horridæ, *Spicil. lib.* 39. *num.* 2.

Κένωμα, τὸ, vacuum ſpatium, 6, 31, 9 & 11.

Κενῶς, ſine cauſſa, *Fr. gr.* 130.

Κεραία, ἡ, 1) antenna, 14, 10, 11. 2) roſtrum tollenonis & ſimilium machinarum, 8, 7, 8 & 10. *Et metonymice*, tota machina cujus roſtro graviora pondera in altum tolluntur, tolleno, 22, 10, 4. 3) κεραῖα χάραξος, furca, dens, cornu ſtipitis, quo pro vallo utimur, 18, 1, 7 *ſq.*

Κεραμαῖος; κεραμαῖα ἀγγεῖα, vaſa figulina, 10, 44, 2.

Κεραμεύς, ὁ, 15, 35, 2.

Κεράμιον, τὸ, amphora, dolium, cadus; οἴνου, 4, 56, 3. μύρου. 26, 10, 13. n. & vs. 15. τριῴχων, 31, 24, 2. ταρῆν ἐπικωμάζων μετὰ κεραμίου καὶ συμφωνίας, 26, 10, 5. n. *ubi teneri debuerat iſta ſcriptura codicum Athenæi*, μετὰ κεραμίου, *nempe* cum vini amphora, 4, 56, 3. *conf.* κεράτιον.

Κεραμὶς, ἡ; κεραμίδες ἀργυραῖ, tegulæ ex argento, 10, 27, 10 & 12. *conf. Adn. ad* 4, 52, 7. — „quales ex auro habuit templum Iunonis Laciniæ apud Livium.“ *Ern.*

Κέραμος, ὁ, 1) tectum; ἐκβάλλειν τὰς θύρας, καὶ καταπέπτειν τὸν κέραμον τῆς τοῦ βασιλέως αὐλῆς, tectum effringere, 5, 25, 3. 2) *collective*, tegulæ, lateres coctiles, 4, 52, 7. n. 4, 65, 4. n. *Conf.* κερκὶς & πλίνθος.

Κεραμωτὸν, τὸ, tectum, tectum imbricatum; κεραμωτὸν κατάῤῥυτον, tectum declive, teſtudo faſtigiata, imbricata, 28, 12, 3 & 5.

Κεραῦν, — „extendere aciem ſuper cornu hoſtium.“ *Ern.* — *potius*, in cornibus ſtare, cornua firmare, 18, 7, 9.

Κέρας,

Κέρας, τὸ, 1) cornu bovis; ἑκατέρων τῶν κεράτων κρατῶν, μόνως ἂν ὑποχείριον ἔχοις τὸν βοῦν, 7, 11, 3. 2) contus, veluti cornu prominens, conti extremitas, 21, 5, 2. 3) *In Militia.* ala, cornu exercitus. τὸ κέρας ἑκάτερον τῶν συμμάχων, alæ ſociorum *in caſtris Romanis*, 6, 34, 1. 6, 40, 4 & 6. *In acie vero*, τὰ κέρατα *non ſolum ſunt* duo cornua, duæ alæ aciei; *ſed etiam nude* latera; ὑποστείλας αὐτὸν ὑπὸ τὸ τῆς Φάλαγγος κέρας, ad latus phalangis ſe adplicuit, 11, 15, 2. ἐφεδρεύειν τῷ κέρατι τῆς Φάλαγγος, tegere latus phalangis, 11, 15, 5. ἐπὶ κέρας κλίνειν τὴν δύναμιν, in alterum cornu, in alterum latus detorquere aciem, 4, 12, 3. 5, 24, 7. ἔκταξις ἐφ' ἑκάτερον (*nam ſic utique legendum pro* ἑκατέρων) τῶν κεράτων, inſtructio, directio aciei in alterutrum latus, 10, 21, 5. *cf.* ἑκάτερος, & ἐπί. κατὰ κέρας συμπίπτειν *vel* προσβάλλειν τοῖς πολεμίοις, (*i. q.* ἐκ πλαγίου,) a latere adgredi hoſtem, 1, 40, 14. 2, 30, 9. 2, 34, 8. 5, 85, 3. 11, 1, 7.

Κερατίον; μετὰ κερατίου καὶ συμφωνίας, 26, 10, 5. *n. ex Diod. Sic. receptum*, cum poculo *vertit Valeſius*, cum tibia *Weſſelingius*, *quem vide ad Diod. T. II. p.* 577. *& quos ibi laudat. Deburam vero, ſi quid video*, μετὰ κεραμίου *tenere, quod dabant Athenæi codices*, & vini amphoram, vini dolium *intelligere.*

Κέρκος, ἡ, cauda, 34, 10, 9.

Κέστρος, ὁ, ceſtroſphendone, breve telum e funda ejaculatum, *cujus deſcriptionem habes* 27, 9, 1. *Heſychius:* Κέστρος· ἡ πρώτη ἔκφυσις τῶν σπερμάτων, καὶ ἀκέντισμα, καὶ ἡ ἐν τῇ γλώττῃ τραχύτης.

Κεφάλαιον, τὸ, ſumma, *in numeris*, 2, 24, 15. τὸ κεφάλαιον τῆς ὑπεροχῆς, totius potentiæ ſumma, univerſa ſumma potentiæ *Romanorum*, 1, 13, 7. *n.* τῶν πράξεων, ſumma rerum geſtarum, & *metonymice* laus præcipua rerum geſtarum; ἡγεμονία μὴ τὸ κεφάλαιον τῶν πράξεων εἰς ἐκεῖνον ἀναπλασθῇ, 18, 22, 4. ἠθροίζετο καὶ τὸ κεφάλαιον αὐτοῖς, *ſcil.* τῶν τῆς πατρίδος συμφορῶν, cumulabatur eis magis magisque ſumma malorum, 4, 32, 2. τὰ κεφάλαια τῶν προτεινομένων, poſtulatorum, conditionum ſumma capita, 15, 18, 1.

ἐπὶ κεφαλαίου, ſummatim, 1, 65, 5. 3, 5, 9. *n.* ἐπὶ κεφαλαίων ψαύειν, 1, 13, 8.

Κεφαλαιώδης ἀνάμνησις, 1, 5, 4. κεφαλαιώδη ποιήσασθαι τὴν ἐξήγησιν, 2, 14, 1. 2, 35, 10.

Κεφαλαιωδῶς, ſummatim, per ſumma rerum capita, 1, 13, 1 & 7. 2, 1, 4. 2, 48, 8.

Κεφαλή, ἡ; σκορόδων κεφαλαί, alliorum capita, 12, 6, 4 *ſq.*

Κηδεία, ἡ; κηδείαις συνάπτεσθαι πρὸς

πρός τινα, adfinitatem contrahere, 1, 9, 2.

Κηδεμονικὸς Φίλος, ſolicitus amicus, *Fr. gr.* 127. τὸ κηδεμονικὸν ἐμφανίζειν, curam alicujus præ ſe ferre, 32, 13, 12.

Κηδεμονικῶς, fideli cura, 5, 56, 4. χειρίζειν ἅπαντα, 6, 8, 3. θάπτειν, 31, 15, 4. ἔχειν πρός τινα, alicui bene cupere, commodis alicujus favere & conſulere, 4, 32, 4.

Κηδεστὴς, ὁ, gener, 2, 1, 9. 4, 16, 9. *n.* *Sic* & 15, 21, 2. *n.* *niſi ibi intelligendus* adfinis, ſororis maritus; *cf. Adn. ad* 37, 2, 1. *T. VIII. p.* 142.

Κηδεύειν τοὺς τετελευτηκότας, ſepelire, juſta facere, 5, 10, 4. τοὺς τεθνεῶτας ὑποστόνδους, 5, 86, 4. *ni ibi* ὑπόστονδος *legendum.* κηδευόντων *ſcripſi* 6, 53, 3. *n.* eorum qui funus faciunt, cognatorum defuncti, *pro vulgato* κινδυνευόντων.

Κημὸς, ὁ, camus, trulla, cadus, 21, 5, 1.

Κήπιον, τὸ, hortus, 6, 17, 2. 18, 3, 1.

Κηπουρὸς, ὁ, hortulanus, 17, 6, 4.

Κήρυγμα, τὸ; τοὺς μισθοφόρους ἤθροιζε μετὰ κηρύγματος, 1, 49, 9.

Κηρύκειον, τὸ; *aliis* κηρύκιον; σύνθημα Φιλίας, 3, 52, 3. *n.* τὸ δόρυ καὶ τὸ κηρύκειον ἅμα πέμπειν πρός τινα, 4, 52, 3. *n.*

Κηρύττειν τινὰ, publice laudare, præconari, 30, 20, 6.

Κῆρυξ, ὁ, 18, 29, 4 & 9. ἐπὶ κήρυκι καὶ γραμματεῖ, 9, 22, 8. *n.*

Κητώδης; τὰ κητώδη ζῶα, 34, 2, 14.

Κίβδηλος, adulterinus; τὰ κίβδηλα τῶν νομισμάτων, 33, 9, 3.

Κινδυνεύειν, 1) periculum adire, in periculo eſſe, periclitari; *abſol.* βοηθεῖν τοῖς κινδυνεύουσι, 1, 28, 10. εἴ κινδυνεύοι τις τῶν συμμάχων, 1, 51, 7. κινδυνευούσης τῆς πόλεως, 3, 98, 7. κινδυνεύει Ῥωμαίοις τὰ ὅλα, 10, 16, 8. *Varie conſtruitur; cum Infinit.* ἐκινδύνευον διαφθαρῆναι, 4, 12, 13. *cum præpoſitionibus* ὑπὲρ & περὶ; οὐ μόνον ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς ἀλλὰ καὶ περὶ σφῶν ἐκινδύνευσαν, non ſolum de imperio, ſed & de propria ſalute ſunt periclitati, 1, 2, 2. 1, 65, 4. *cum Dativ.* κινδυνεύειν τῷ βίῳ, 5, 61, 4. ταῖς ὅλοις πράγμασι, 1, 70, 1. τῇ πόλει, in periculo eſſe amittendæ urbis, 28, 13, 1. *quem quidem locum reſpiciens Erneſtus, ait:* „κινδυνεύειν παρ' ὀλίγων, *non* periculum adire, *ſed* perire." — *Sic fere* κινδυνεύουσι, 1, 36, 3. *abſolute poſitum aut cum* ὑφ' ἑκατέρων *conſtructum, verti poteſt* pereunt, *vel* perduntur.

2) *ſigillatim de* armorum & belli periculo *uſurpatur*, & pugnare *ſignificat; ut* κινδυνεύσαντες ἐρρωμένως, fortiter pugnantes, 2, 28, 10. ἠναγκάσθησαν ἐκ μεταβολῆς κινδυνεύειν, converſo agmine dimicare,

micare, 5, 14, 4. οἱ περὶ αὐτὸν εἰθισμένοι κινδυνεύειν, 10, 49, 7. *Sic cum præpoſ.* περὶ *& genit.* περὶ τῆς σφετέρας πατρίδος κινδυνεύσουσι, 1, 27, 1. *quæ verba vertere quidem latine poſſis*, de patria periclitabuntur; *ſed ſunt parallela illis, quæ ibidem leguntur,* περὶ Σικελίας ποιήσονται τὸν πόλεμον, *adeoque proprie ſonant*, de patria dimicabunt, de patria erit illis dimicandum. *Sic cum* ὑπὲρ τῶν ὅλων κινδυνεύειν, ἐπισφαλὲς, ſummæ rei diſcrimen adire, ſummam rerum prælii aleæ committere, periculoſum eſt, 11, 20, 6. *Cum* πρὸς *præpoſ.* πρὸς πάντας ἅμα κινδυνεύειν, ſimul cum omnibus pugnare, 10, 7, 6. *n. nam quod ibi alii connectunt* κινδυνεύειν τελέως, *hac notione.* periculoſum id eſſe admodum, *non videtur id uſui ſermonis conſentaneum.* (*Poſſis ſuſpicari*, κινδυνώδες τελέως. *vide* κινδυνώδης.) ὁ κινδυνεύων τόπος, 3, 115, 6. *eſt* locus pugnæ, locus ubi pugna fervet; *i. q.* ὁ τόπος καθ' ὃν ὁ κίνδυνος ἦν, 11, 15, 2. (*Conf.* διακινδυνεύειν, *&* κίνδυνος.)

Κίνδυνος, ὁ, *pro* prælio, pugna, *frequentiſſime.* δυσχρήστως διέκειντο πρὸς τὸν κίνδυνον. 1, 61, 4. πάντες ἐξελήλυθεσαν εἰς τὸν κίνδυνον, 3, 19, 1. ἐν ὄψει τῶν ἡγουμένων ποιεῖσθαι τὸν κίνδυνον, in ducum conſpectu pugnare, 1, 27, 12. ἐφάμιλλον ποιεῖσθαι τὸν κίνδυνον, 1, 25, 5. ὑπὲρ ἐλευθερίας ἐστὶν αὐτοῖς ὁ κίνδυνος, 11, 13, 6. ποιούμενοι τὸν κίνδυνον ἐκστατικῶς, 15, 13, 6. πολλοὺς αὐτῶν ἐν τῷ κινδύνῳ διέφθειρεν, 2, 19, 5. πρῶτος καταρξαι τοῦ κινδύνου, 2, 27, 5. οἱ διαφυγόντες ἐκ τοῦ κατὰ τὴν ναυμαχίαν κινδύνου, qui e pugnæ navalis certamine (*ſive* periculo *malueris*) effugerant, 1, 29, 4.

Κινδυνώδης καὶ ἐπισφαλὴς, 8, 22, 3. παράβολον ἔχειν τι καὶ κινδυνῶδες, 9, 9, 10.

Κινεῖν, caſtra movere, 2, 54, 2. τὰ πράγματα, turbare remp. 4, 34, 3. τὰ καθεστῶτα, turbas ciere, res novas moliri, 2, 21, 3. 4, 14, 4. 4, 81, 1. πλεῖστα κεκινηκὼς κατὰ τὰς προειρημένας παραχὰς, 1, 69, 6. κεκινηκὼς ἀρχὴν μεγάλων κακῶν, 24, 5, 9 & 12.

Κίνησις, ἡ, καὶ ταραχὴ, motus & turbæ, 3, 4, 12. 3, 5, 1. (κίνησις τ' ἀνθρώπου πρὸς τοῦτο τὸ μέρος, *Fr. gr.* 3.) αἱ κινήσεις, motus militares, motus tactici, 10, 21, 1. 10, 22, 1.

Κινητὴς, ὁ, novarum rerum auctor, ſeditioſus, 28, 15, 12.

Κινητικὸς, res novas moliens, ſeditioſus, factioſus, καὶ ταραχέκτης, 1, 9, 3. κατὰ τὰς προαιρέσεις κινητικοὶ, καὶ κατὰ τὰς οὐσίας ἐνδεδεμένοι εἰς πολλὰ τῶν βιωτικῶν συναλλαγμάτων, 13, 1, 3. πᾶν τὸ κινητικὸν καὶ στασιῶδες, 1, 9, 6.

Κινη-

Κινυρόμενον μύρον, 31, 4, 2.

Κιρνᾶν, miſcere, temperare; *μαλάττειν καὶ κιρνᾶν τὸ τῆς Φύσεως σκληρὸν*, 4, 21, 3.

Κίων, ὁ; *οἱ κίονες οἱ ἐν ταῖς στοαῖς καὶ περιστύλοις*, 10, 27, 10.

Κλαδαρὸς, fragilis, tenuis; 6, 25, 5. *n. Fr. gr.* 106. *n.*

Κλέος *temere Vrſinus poſuerat pro τέλος*, 22, 5, 11.

Κληδὼν, ἡ; divina vox, omen; *ἐνύπνια καὶ κληδῶνες*, 2, 10, 9.

Κλῆμα, τὸ, palmes, virga vitea, 29, 11, 5.

Κληρονομεῖν, conſequi; *τὴν ἐπιγραφὴν τῶν ἐκβαινόντων*, 2, 27, 5. *Φήμην*, famam, *ſive bonam, Fr. gr.* 130. *ſive malam*, 18, 38, 8. *Sic κληρονομεῖν τὴν ἐπ' εὐσεβείᾳ δόξαν*, 15, 22, 3. *τὰ ἐδάφη τῶν ἡττυχηκότων*, 9, 39, 3. *πέλαγος οἰκόπεδον ἔρημον*, 15, 23, 10.

(**Κλῆρος**, ὁ; *ἐδίδοτο τοῖς λειτουργοῖς κλῆρος εἰς τὸ ἀναπαύειν*, *mendoſe missti, pro καιρὸς*, 10, 30, 8.)

Κληροῦν; *κληροῦσι τὰς Φυλὰς κατὰ μίαν*, ſortiuntur tribus, 6, 20, 2. *τὴν ἐντὸς ἐπιφάνειαν οἱ γροσφομάχοι κληροῦσι*, *ſic haud improbabiliter conjectatus eſt Gronov. pro vulgato* κληροῦσι, 6, 35, 5. *n.*

In Med. τούτους ἐκ πάντων κληροῦται, ſorte deligit, 6, 38, 2. *Et notione neutrali & reciproca*, *κληρώσασθαι*, ſortiri inter ſe, ſorte contendere, 3, 62, 7.

Κληρουχία, ἡ, agrorum diviſio qualis fit inter colonos, 4, 81, 2. *vide κατακληρ.*

Κλῆσις, ἡ, vocatio, invitatio ad auxiliandum, 2, 50, 7.

Κλίμα, τὸ, declivitas montis, terræ tractus, regio, plaga, ſitus; *ἑκάτερον κλίμα τῶν ὀρῶν*, utrumque latus montium, 2, 16, 3. *ἡ πόλις τῷ ὅλῳ κλίματι τέτραπται πρὸς τὰς ἄρκτους*, univerſo ſitu vergit ad ſeptentrionem, 7, 6, 1. *τὰ πρὸς μεσημβρίαν κλίματα τῆς Μηδίας*, pars Mediæ quæ meridiem ſpectat, 5, 44, 6. *τοῦτο τὸ κλίμα νέμονται τῆς Ἰταλίας*. 10, 1, 3.

Κλιμακὶς, ἡ, ſcalula, 5, 97, 5.

Κλιμακοφόρος, ὁ, 10, 12, 1.

Κλιμακωτὸς; *πρόσβασις κλιμακωτὴ*, adſcenſus in ſcalæ formam factus, 5, 59, 9.

Κλίμαξ, ἡ, ſcala, pons *in corvo, quod erat σανίδωμα*, 1, 22, 5 *ſq. Adde Ind. Hiſt. in* Scala, *&* *in* Climax.

Κλίνειν; *Activa notione; ἡ τύχη ἅπαντα πρὸς ἓν ἔκλινε μέρος*, 1, 4, 1. *i. e. νεύειν ἠνάγκασε. ἐπὶ κέρας κλίνειν τὴν δύναμιν*, 4, 12, 3. 5, 24, 7. *cf. κέρας. Neutrali notione*: *τῶν πραγμάτων ὁλοσχερῶς ἐπὶ Ῥωμαίους κεκλικότων*, 30, 10, 2. *ἅμα τῷ κλῖναι τὸ τρίτον μέρος τῆς νυκτὸς*, inclinante jam tertia vigilia, 3, 93, 7. *κλίνειν πρὸς Φυγήν*, 1, 27, 8. (*cf. ἐγκλίνειν & ἐκκλίνειν.*) *ἐπ' ἀσπίδα κλίνειν*, 3, 115, 9. *n.* 11, 15, 2. *ποτὲ μὲν παρ' ἀσπίδα κλίναντες, ποτὲ δ' ἐπὶ δόρυ*, 6, 40, 12. *Conf. κλίσις. κεκλι-*

κεκλιμένος, vergens ſpectans; *i. q.* τετραμμένος & ἐστραμμένος; πρὸς ἀνατολὰς, 2, 14, 4. εἰς τὰς ἄρκτους, 1, 42, 5. πρὸς ἄρκτον καὶ πρὸς ἑσπέραν, 5, 3, 10. ἐν τοῖς πρὸς Ἡράκλειαν κεκλιμένοις μέρεσι τῆς πόλεως, 1, 18, 2. ἐπὶ τὸ Τυρρηνικὸν πέλαγος, 2, 16, 1.

Κλινοκοσμεῖν, lectos triclinii ornare, & *metonym.* de lectorum adornatione aſſidue loqui, hæc in ore habere, 12, 24, 3.

Κλίσις, ἡ; τὴν κλίσιν ποιεῖν ἐπὶ δόρυ, 3, 115, 10. *n.* ἐφ' ἡνίαν, καὶ πάλιν ἐπὶ δόρυ, 10, 21, 1. *n.*

Κλοιὸς, ὁ, boja, collare ferreum; τοῦ κλοιοῦ αὐτῷ περὶ τὸν τράχηλον περιτεθέντος, 32, 7, 6. *Cf.* σκύλαξ.

Κλύδων, ὁ. vehementior fluctus, agitatio, æſtuario, maris, 1, 27, 4 ἀναφέρειν τὸν κλύδωνα. ſuperare fluctus, 1, 60, 10. οἱ Λίβες κλύδωνας ἀποτελοῦσι, 10, 3, 3.

Κλύζειν; κλύζεται ἡ Ἰαπυγία τῷ Σικελικῷ πελάγει, adluitur, 34, 11, 2.

Κνέφας, τὸ; κνέφατος ἄρτι γενομένου, 8, 28, 10.

Κνημὶς, ἡ, ocrea; αἱ κνημίδες, 11, 9, 4.

Κόγχος, ἡ; σιδηρᾶ κόγχος *in ſcuto Romano*, concha ferrea, umbo, 6, 23, 5.

Κοιλὰς, ἡ, cava et profunda vallis, 5, 44, 7. *conf.* κοῖλος.

Κοιλία, ἡ; αἱ τῶν ἵππων ἀποθνησκόντων κοιλίαι, cadavera pelle detracta, 7, 15, 8. κοιλίαν εἴληφεν, pinguefactus eſt, *il avoit pris de l'embonpoint*, 39, 2, 7. *n.* *Conf.* λίαν.

Κοῖλος; κοῖλοι τόποι καὶ ὑλώδεις, cava loca, depreſſa, 3, 8, 10. κοῖλος ποταμὸς καὶ δύσβατος, 22, 20, 4. fluvius altus, *quemadmodum apud Heſych. eſt* κοιλότερα, βαθύτερα; *poſſis etiam intelligere* voraginibus plenum. τὰ λεγόμενα Κοῖλα τῆς Ναυπακτίας, 5, 103, 4. Κοίλη Συρία, *vide Ind. Hiſt. & Geogr. in* Cœleſyria. (*conf.* κοιλὰς, & κοίλωμα, & μεσόκοιλος.)

κοίλη θάλαττα, undis agitatum mare; κοίλης καὶ τραχείας οὔσης τῆς θαλάττης, 1, 60, 6.

Κοιλότης, ἡ, cavitas: τόποι πολλὰς ἔχοντες περικλάσεις καὶ κοιλότητας, 3, 104, 4.

Κοίλωμα, τὸ, alveus *maris, velut Ponti Euxini et Mœotidis Paludis*, 4, 39, 2 & 8 *ſq.* 4, 40, 5 & 10. 4, 42, 4. profundus fluvii alveus, vi torrentis excavatus; χειμάρρους ποταμὸς ἄβατος διὰ τὸ μέγεθος τοῦ κοιλώματος ὃ κατὰ βραχὺ τῷ χρόνῳ κατείργαστο, 4, 70, 7. κοιλώματα, hiatus, loca cava in terra a torrentium vi excavata, 12, 20, 4.

Κοινοβούλιον καταγράφειν, (*i. q.* συνέδριον) 28, 16, 1.

Κοινοδίκαιον, (*ſi vera ſcriptura,*) conſilium publicum et commune, 23, 15, 4. *n.*

Κοινολογεῖσθαι, conſilia cum aliquo

quo conferre; κοινολογηθεὶς αὐτῷ περὶ τούτου, 2, 5, 4. 2, 48, 4. 3, 71, 5. 22, 9, 1. κοινολογηθῆναι πρὸς ἀλλήλους ὑπὲρ τῶν ἐνεστώτων, 10, 42, 4. 15, 5, 9. *Et in Med.* βραχέα περὶ τούτων κοινολογησάμενος, 31, 13, 5.

Κοινολογία, ἡ, colloquium super aliquo negotio componendo, 5, 103, 3. μετέχειν τῆς κοινολογίας ὑπὲρ τῶν διαλύσεων, 15, 102, 8. παρ' ὅλην τὴν κοινολογίαν, per omne colloquium, 2, 8, 7. ἀξύμβατον ποιησάμενοι τὴν κοινολογίαν, 15, 9, 1.

Κοινοπραγεῖν τινι, consilia sociare cum quo, 4, 23, 8. 5, 57, 2. κοινοπραγεῖν (*scil.* ἀλλήλοις) περί τινων, 30, 4, 16.

Κοινοπραγία, ἡ, societas consiliorum, & armorum, 5, 95, 2. 7, 2, 2. 9, 37, 4. 26, 9, 3. 29, 2, 3. 29, 3, 5. κοινοπραγίαν συνθέσθαι πρός τινα, 5, 107, 4. συνίστασθαι πρός τινα, 30, 7, 9.

Κοινὸς; κατὰ τὰς ἐντεύξεις τὸν κοινὸν νοῦν εἶχε, 23, 17, 4. in congressibus moderati ac civilis animi erat, *Vales.* civilis et humanus, *Ern. qua ratione apud Demosthenem junguntur* κοινὸς καὶ φιλάνθρωπος, & λόγος δίκαιος καὶ κοινὸς, *ubi* κοινὸς *eamdem fere vim habet ac* κοινωνικός. (*Quod autem adjicit Polybius l. c.* ὃ σπάνιόν ἐστι, quod rarum est, *intelligi debet in Eunucho, quod genus hominum, ubi potestate valet, præ ceteris inflatum et insolens esse solet.*) *Aliud est* ἡ κοιν
νοια, communis hor
sensus, captus, 6, 5, 2.
νὴ ἔννοια ὑπέρ τινος, co
nis hominum notitia de
re, 2, 62, 2.

οἱ κοινοὶ τῶν ἀνθρώπ
μοι, communes hominu
ges, 2, 58, 6. τὰ κοινι
ἀνθρώπων δίκαια, 2,
τὰ κοινὰ τῶν ἀνθρώπων
καὶ νόμιμα, 4, 67, 4. τ
τὰ κοινὸν ὡρισμένα
παρ' ἀνθρώποις, 4, 6,

κοινὸν βέλος, telum
nobiscum commune, q
nobis missum remittere
potest hostis, 6, 22, 4.

κοιναὶ ἀρχαὶ, magi
publici; τῶν Αἰτωλῶν
κοινὰς εἰλήφασιν ἀρχὰς
cunque magistratus pu
gesserunt, 22, 16, 11. τ
νὰ καὶ πολιτικὰ πράγ
24, 5, 8. κοινὸν δόγμα,
cum decretum, 25, 8, 4
τὰ κοινοῦ δόγματος, 2
6. 20, 10, 4. τὰ κοινὰ
χρήματα, pecunia pu
25, 8, 5. *Sed* τὰ κοιν
προφαινόμενα πᾶσι, vu
consilia, 10, 6, 11. *R*
κοινὰ ἐγκλήματα, crimi
blica, 20, 6, 1.

τὸ κοινὸν τῶν Ἀχ
commune Achæorum,
blica Achæorum, 8, 1
τῶν Ἀκαρνάνων, 9, 3
τὰ κοινὰ τῶν Βοιωτῶν
publica Boetorum (*in pe*
statu erat,) 20, 6, 1. οἱ
ἐν τῷ κοινῷ τῶν Ῥωμ
qui sunt in repub. Ro

rum, in ditione Romanorum, 7, 9, 14.

κατὰ κοινὸν, (*opp.* κατ' ἰδίαν) publice, publico nomine, communi conſenſu, 4, 3, 5. 4, 5, 2. 4, 6, 11. 7, 8, 5. 9, 34, 8. 24, 1, 10. 27, 1, 2. *Sic utique etiam* 11, 30, 3. *n. legendum*, κατὰ κοινὸν ἔλαβον τὰς πίστεις, *pro vulgato* κατὰ κοινοῦ. τὰ χρήματα κατὰ κοινὸν εἰσφέρειν, pecuniam in commune conferre, 5, 27, 7. εἰσφέρειν εἰς τὸ κοινὸν τὰς ὠφελείας, 10, 17, 2.

Κοινοῦν, *i. q.* κοινωνεῖν. *In Med.* κοινοῦσθαι, κοινώσασθαί τινι, communicare cum aliquo, 7, 16, 3. 8, 18, 1. αὐτοῖς κοινοῦσθαι τούτοις, ὧν χωρὶς οὐχ οἷόν τε τὸ προτεθὲν ἐπὶ τέλος ἀγαγεῖν, 9, 13, 3. *ubi imprudentibus nobis*, pro κοινοῦσθαι, *quod habent primæ editiones cum mſstis*, κοινωνοῦσθαι *in edit. noſtra nihili verbum ex editione Gronoviana & Ernestina in noſtram propagatum eſt.* κοινωσάμενος τοῖς ἀνδράσι, 8, 18, 1. κοινωσάμενοι περὶ πάντων ἑαυτοῖς, *i. e.* ἀλλήλοις, 7, 16, 3.

Κοινωνεῖν τινι πραγμάτων, *i. q.* κοινοπραγεῖν, conſilia rerum gerendarum ſociare cum aliquo, conſilia et arma ſociare cum quo, 2, 42, 5. *n.* 1, 6, 7. 3, 95, 7. 9, 25, 5. 9, 31, 4. κοινωνεῖν τινι τῆς πράξεως, conſpirationis participem facere aliquem, *Fr. gr.* 35. παντὸς καιροῦ καὶ πράγματος, 2, 32, 8. 4, 42, 10. τῆς ἐπιβολῆς, 1, 43, 3. 1, 77, 7. τῆς αἱρέσεως, 4, 35, 10. τῶν ἐλπίδων, 9, 37, 5. τῶν αὐτῶν ἐλπίδων, 3, 2, 3. 9, 39, 6. *Nude* κοινωνεῖν τινι, 2, 45, 2. *Et cum* περὶ *præpoſ.* κεκοινωνηκέναι περὶ τῆς ἀποστάσεως αὐτὸν, conſcium defectionis fuiſſe eum, 31, 26, 6.

Κοινωνία, ἡ, πραγμάτων ἀληθινῶν καὶ βεβαίων, 2, 61, 11. *Vide* κοινωνεῖν.

Κοινωνικὸς, ſociabilis, ſocialis; κοινωνικὴ (*olim vulgo* κοινωνητικὴ) καὶ Φιλικὴ διάθεσις, 2, 41, 1. (*cf.* κοινός.)

Κοινωνικῶς χρῆσται τοῖς εὐτυχήμασι, victoriæ fructus communicare cum ſociis, 18, 31, 7.

Κοιτάζεσθαι, cubare; ἐπὶ τῶν ἁρπασμένων, 10, 15, 9.

Κοιτῶιος; κοιτῶιον γίγνεσθαι ἐν τέπῳ τινὶ, cubitum venire aliquo, veſperi adeſſe in loco, 3, 61, 10. 5, 17, 9. *Fr. gr.* 88.

Κοίτη, ἡ, lectulus, 4, 57, 9.

Κολακεύειν τινὰ, 28, 4, 9. τὴν εὐκαιρίαν τινὸς, 15, 31, 7.

Κολακικὸς; κολακικώτατος πρὸς τοὺς ὑπερέχοντας, 13, 4, 5.

Κολοβοῦν, mutilare; κολοβώσαντες (τοὺς ἀνθρώπους) καὶ συντρίψαντες τὰ σκέλη. 1, 80, 13. (*id aliàs* ἀκρωτηριάζειν *dicit.*)

Κολοιὸς, 12, 15, 2. *n. ex Timæo.* — „*Maledictum, ut videtur, in* libidinoſum: *ſed quoniam nulla ratio adparet, quare a graculo tale maledi-*

Eum ſumtum, melius ſuerit intelligere impudenter loquacem." *Ern.*

Κολοσσὸς, ὁ, *Attalo poſitus Sicyone*, 17, 16, 2. *populo Romano Rhodi*, 31, 16, 4.

Κολούειν; *vide* κωλύειν, 5, 42, 6. *n.*

Κόλπος, ὁ, *de* ſinu veſtis; 3, 33, 2. & οἱ κόλποι; περιστείλασα τοῖς κόλποις, ſinu involvens, tegens, 22, 21, 10.

Κολποῦν; ὁ κόλπος, ὁ ἀπὸ τοῦ Μισηνοῦ μέχρι τοῦ Ἀθηναίου κολπούμενος, ſinus formatus, circumductus, 34, 11, 5. *ſed videtur Strabonis verbum, non Polybii.*

Κολπώδης παράπλους, navigatio inter ſinus flexuoſa, 4, 44, 7.

Κόμη, ἡ; κόμαι διερριμμέναι, crines paſſi, 2, 56, 7. γυναῖκες πλέουσι τῶς κόμας; τὰ τῶν ἱερῶν ἐλάφη, 9, 6, 3.

Κομιδὴ, ἡ, 1) devectio, deportatio; τῆς δυνάμεως, *ſecundo flumine*, 9, 43, 6. *et generatim*, profectio, iter, *Fr. gr.* 89. ἡ τοῦ σίτου, convectio frumenti, meſſis, 5, 95, 5. 5, 72, 7. *n. alibi* συγκομιδή. 2) acceptio, receptio, *ſtipendii, pecuniae*, 5, 94, 9. 5, 95, 1. 11, 26, 4. τῶν ὑπαρχόντων, reſtitutio *s.* receptio bonorum ablatorum, 26, 5, 2. *impenſarum*, 4, 60, 10.

Κομιδῇ *vel* κομιδῆ, *adverb.* admodum; κομιδῇ νέος, 1, 8, 3. 2, 67, 5. 4, 2, 7. 10, 4, 8. 10, 40, 6. 17, 12, 5.

Κομίζεσθαι; *In Med.* κομίσασθαι, κομιεῖσθαι *&c.* accipere, *literas*, 5, 20, 1. mandata, παρά τινος, 3, 106, 9. χρείαν ἐκ τινὸς, uſum capere ex quo, 5, 78, 3. τὰς λείας, 5, 25, 2. recipere *captivos*, 1, 83, 8. 3, 51, 12. impenſas factas, 1, 59, 7. obſides, 3, 40, 10. uxorem et liberos, 10, 34, 3 & 8 & 10. arcem, urbem, 2, 51, 6. 4, 61, 6. 4, 72, 8. 18, 21, 6 & 9. *patriam*, 2, 61, 8. *Item in præt. paſſ. eadem notione* recipiendi, *vel* accipiendi, τὰ πίχειρα κεκομισμένος, 4, 63, 1. ταῦτα τὰπίχειρα κεκομίσμεθα, hanc mercedem tulimus, retulimus, 8. 14, 5. *Sed in Paſſivo*, κομίζεσθαι, κομισθῆναι, *potiſſimum uſurpatur notione* navigandi, navibus proficiſcendi; κομισθεὶς παρὰ τὴν Λιγυστικὴν, Liguriam prætervectus, 3, 41, 4. παρὰ τὴν Ἀττικὴν κομισθεὶς δι' Εὐρίπου, 5, 29, 5. ἐκομίζοντο εἰς τὴν Ῥώμην, *Rhodo* Romam ſunt profecti, navigarunt, 27, 3, 6. *Et de claſſe*, ὁ στόλος κομιζόμενος παρὰ τὴν Ἰταλίαν, claſſis ſecundum Italiam navigans, Italiam prætervecta, 1, 21, 10.

κομίζεσθαι, efferri, *de funere*, 6, 53, 1.

Κομψὸς; οἱ κομψότεροι τῶν ἀνθρώπων, paulo elegantiores, 30, 20, 3.

Κονιορτὸς, ὁ, (*in prælio*) Φέρεται κατὰ τῶν ἰδίων, 5, 85, 1. *i. e.* ἐπὶ τὴν ἑαυτῶν παρεμβολὴν, *ibid. v.* 12. καθ' ἑκοτέρων τραπήσεται, 11, 13, 2.

Κόνος, *vel* κόννος, ὁ, conus, inauris, 10, 18, 6. *n.*

Κοσ-

Κοόρτις, ἡ, cohors, 11, 23, 1. n. 11, 33, 1. n.

Κόπτειν ἱερεῖα, 2, 15, 3.

Κόραξ, ὁ, corvus, machina ad pugnæ navalis uſum inventa, *cuius conſtructio et uſus deſcribitur* 1, 22 *ſeq. adde rurſus* 1, 27, 12. 1, 28, 11.

Κόρος, ὁ, ſatietas; κόρον λαμβάνειν τῶν ὑποκειμένων, 8, 38, 2. τῆς παιδίσκης αὐτὸν κόρος ἔχει, 14, 1, 4.

Κορυζᾶν; *aor.* 2. πᾶσαι ἐκόρυζον αἱ πόλεις, gravedine laborabant, ſtultitia occæcatæ erant, 38, 4, 5.

Κορυφαῖος; οἱ κορυφαῖοι, principes factionis, 28, 4, 6.

Κορυφὴ, ἡ, vertex *capitis vel galeæ*, 6, 23, 13. vertex *anguli*, 1, 26, 16. 1, 42, 3. trianguli, 2, 14, 8. tigni, 1, 22, 5 & 7. αἱ τῶν λίθων κατὰ κορυφὴν ἐμβολαὶ, lapides capiti incidentes, 8, 9, 3. τὸν κατὰ κορυφὴν τόπον ἀσφαλίζειν τῆς ἐπιτάξεως, ſecuritatem præſtare aciei a loco qui capitibus imminet, 18, 13, 3. τὸ κατὰ κορυφὴν σημεῖον, punctum coeli quod capiti imminet, Zenich. *T. V. p.* 26.

Κορωνιᾶν, cervicem & cornua efferre, ſuperbe et inſolenter ſe gerere; ἐκορωνία καὶ παρετρίβετο πρὸς τοὺς ἐπιφανεῖς ἄνδρας, 27, 13, 6. n. — „ferociter agere adverſus alios, *in quo eſt* inſolentia, (*quam grammatici veteres ſpectantes, interpretantur* χαυριᾶν, *ut Suidas*) & contentio & ἔριξ, *quas in hoc verbo & in h. l. intelligi malebat Valeſius.*“ Ern.

Κόσκινον, τὸ, cribrum, 34, 9, 10.

Κοσμεῖν, Coſmum eſſe, ſummum magiſtratum gerere in civitate Cretenſi, 23, 15, 1. *Cosmorum in Creta eamdem fere vim potestatemque fuisse, atque Ephororum Lacedæmone, docet Ariſtot. Politic. lib. II. c. 8. quem & Henr. Steph. in voc.* Κόσμος *laudavit.*

Κόσμιος; κόσμιοι τοῖς ἤθεσι, homines frugi & modeſti, 8, 11, 7. ex *Theopompo.*

Κοσμόπολις, ὁ, *nomen* magiſtratus *apud Locrenſes Italiæ*, 12, 16, 6 *ſqq.*

Κόσμος, ὁ; 1) ordo; ἐν κόσμῳ καὶ τάξει ποιεῖσθαι τὸν πλοῦν, 1, 21, 11. ἐν κόσμῳ παρεμβάλλειν τὴν δύναμιν, 1, 32, 7. οὐδενὶ κόσμῳ φεύγειν, 4, 71, 11. 5, 110, 5. ἔμενον ἐν κόσμῳ, 1, 33, 1. 2) cultus; τοῖς ἔθεσι καὶ κόσμῳ διαφέροντες, 2, 17, 5. 3) coelum; ἡ κατὰ τὸν ἥλιου πορεία, καὶ τὰ ἐπὶ τοῦ κόσμου γιγνόμενα αὐτοῦ διαστήματα, ſpatia quæ ſol in curſu diurno emetitur in coelo, 9, 15, 6. n. καθ' ὃν ἂν ᾖ τόπον τοῦ κόσμου ὁ ἥλιος, in quocumque coeli puncto fuerit ſol, 9, 15, 12. ἡ γῆ ἡ ὑπὸ τῷ κόσμῳ κειμένη, 12, 25, 7. *ex Timæo.*

Κουρεακὸς; κουρεακὴ λαλιὰ, ſermo tonſorius, 3, 20, 5.

Κουφίζειν; 1) levare *naves, depoſitis vel ejectis oneribus*, 1, 39, 4. 1, 60, 3.

νεῶς εὐκίνητοι καὶ κεκουφισμέναι, 1, 60, 8. κουφισθεισῶν τῶν νεῶν, 20, 5, 11. κουφίσαι τινὶ τὰς ἐργωνίας, levare locatores parte pretii, 6, 17, 5. κεκούφισται αὐτοῖς ὁ πόλεμος, levius illis factum eſt bellum, 1, 17, 2. 2) in altum tollere, erigere, 8, 8, 3. *Hinc metaph.* κουφισθεὶς, levitate, *vel* ſpe elatus, 14, 1, 11.

Κοῦφος, levis, expeditus; τὰ κοῦφα καὶ τὰ πρακτικώτατα τῆς δυνάμεως, 10, 23, 2. τὸ κουφότατον ἥκιστα φέρειν.

Κοχλίας, ὁ, limax; αὐτόματος, 12, 13, 11.

Κραδαίνεσθαι, quati, concuti, hinc inde moveri, 6, 25, 5.

Κράζειν; Κάτων ἐδυσχέρανε καὶ ἐκεκράγει, 31, 24, 1.

Κραπαλᾶν; ἐξῆλθε κραπαλῶν εἰς τὸ Στάδιον, crapulæ plenus, 15, 33, 2.

Κράνος, τὸ, galea, 11, 9, 5.

Κρατερὸς ἀγὼν, acris pugna, 2, 69, 8.

Κρατεῖν; *abſol.* κρατεῖ ἡ Φήμη, (*ſcil.* περὶ αὐτοῦ) ὡς Φιλαργύρου, obtinet fama, 9, 26, 11. *Cum Accuſ.* οὓς ποτε κρατήσειε, quotquot in poteſtatem ejus veniſſent, 1, 82, 2. *n.* ἵνα ἐπιλαβόμενος κρατοίη τὸν Ἀχαιὸν, ut prehenderet Achæum et firmiter teneret, 8, 20, 8. *Cum Genit.* κρατεῖν τῶν πολεμίων, vincere, ſuperare hoſtes, 3, 74, 4. τῆς πόλεως, potiri urbe, 2, 2, 11. εἰ κρατοῦσι τοῦ σωφῶς καὶ δεόντως διδόναι τὰ παραγγέλματα, an bene tenerent, callerent, ſcirent, 10, 21, 9. *n.*

κρατηθείσης τῆς ὑποθέσεως, *temere & perperam olim editum erat, pro* προτηθείσης, 28, 14, 5.

Κρατὴρ; *tres crateres in Hieræ inſ.* 34, 11, 12 *ſq. Nomen proprium* ſinus interioris Italiae, 34, 11, 5.

Κράτιστος; ἀπὸ τοῦ κρατίστου γίγνεται ἡ ἐπιβολὴ, ſerio, bona fide, 8, 19, 4. 8, 26, 7. τὸ παλαιὸν ἀπὸ τοῦ κρατίστου ἐγένετο ἡ μονομαχία, bona fide, aperte, ingenue, ſine dolo, *Fr. gr.* 27. ὁ ἀπὸ τοῦ κρατίστου χρηματισμὸς, honeſtum, ingenuum ſtudium augendæ rei familiaris, ubi abeſt fraus et dolus, 6, 56, 3.

Κράτος, τὸ; κατὰ κράτος λαβεῖν *vel* ἑλεῖν πόλιν, 1, 24, 8 & 10. & *ſæpe aliàs.*

Κρουγὴ, ἡ; τῇ κραυγῇ ἐκθύμως χρησάμενος, 2, 70, 6.

Κρεμᾶν; τοῦ τείχους ἐπὶ δύο πλέθρα κρεμασθέντος, 5, 4, 7. *vide ſupra, in* διαστυλοῦν.

Κρεωφαγεῖν, carnibus vivere, 2, 17, 10. *n. Alii codd.* κρεαφαγεῖν.

Κρημνὸς, ὁ, præcipitium, 3, 55, 6.

Κρήνη, ἡ; fons; κρήνη πότιμος, 34, 9, 5.

Κρηπὶς, ἡ, crepido; τοῦ λιμένος, 5, 37, 8. ἐπ' αὐτῆς τῆς κρηπίδος κεῖται τὸ τεῖχος παρὰ θάλασσαν, 8, 5, 2.

Κρητίζειν πρὸς Κρῆτα, 8, 21, 5.

Κριθαὶ, αἱ, 2, 15, 1.

Κρίθινος οἶνος, 34, 9, 15.

Κριθο-

Κριθοφαγία, ἡ, poena militaris, 6, 38, 4.
Κρίμα, τὸ; ἐγκαλοῦντας τοῖς κρίμασι, ὡς παραβεβραβευμένοις, 24, 1, 12. n.
Κρίνειν, τινά, litem intentare alicui, diem dicere, in judicium vocare, 24, 9, 6. κρίνειν διὰ μάχης τὰ πράγματα, 1, 15, 4. 1, 87, 7. τὴν ἔφοδον, 5, 79, 1. κρίνειν τὰ ὅλα, ſummam rei acie cernere, 3, 70, 1. κρίνει ὁ δῆμος διαφέρου, θανάτου, judicat crimina ære luenda, capite plectenda, 6, 14, 6 ſq. κρίνας (αὐτὸν) ἐν τοῖς Μακεδόσι, per Macedones judicari eum curans, 5, 29, 6. κρῖναί τι καὶ προθέσθαι, aliquid ſecum ſtatuere, decernere, 3, 6, 7.
κρίνεσθαι θανάτου, in judicio capitis verſari, capitis reum eſſe, 6, 14, 7. τὸ κριθὲν, quod quis ſecum decrevit, propoſitum, 5, 52, 6. 9, 13, 7 & 9. &c. τούτων κριθέντων, his decretis, 5, 55, 6. 5, 59, 1. ὁ κριθεὶς τόπος πρὸς στρατοπεδείαν, ſelectus, probatus, ceteris prælatus, 6, 27, 1. κριθείσης τῆς τοῦ Ζευξ. γνώμης, probata Zeuxidis ſententia, 5, 52, 1. ἐκρίθη εὐεργέτης, judicatus, habitus eſt, 5, 9, 10. οἱ κριθέντες, electi reges, 6, 7, 4. κεκριμένου ἦν αὐτῷ, conſtitutum ei erat, 10, 6, 8. τὰ κεκριμένα, 3, 6, 7. κεκριμένος περί τι, probatus in aliqua re, 5, 53, 1. οἱ κατ' ἐκλογὴν ἀριστίνδην κεκριμένοι, ſelecti, 6, 10, 9. οἱ κεκριμένοι, 6, 21, 4. πρὸς ὃν γένος ἐκπρεπῶν οἰκειοῦνται καὶ κρίνονται (ἡ Πολυβίου πραγματεία,) uni tantum generi lectorum probari poteſt, vel, pro uno tantum genere lectorum electa & probata eſt a Polybio, 9, 1, 2. n. coll. 9, 2, 4.
μάχῃ κρίνεσθαι περὶ τῶν ἐνεστώτων, 15, 3, 3. & (ſubintellecto nomine μάχῃ) κρίνεσθαι περὶ τῶν ὅλων, 18, 14, 3. conf. διακρίνεσθαι.
Κρίνινον μύρον, i. q. ἰρινὸν, oleum liliaceum, 31, 4, 2. n.
Κριοκοπεῖν τὸν πύργον, arietc percutere, 1, 42, 9.
Κριὸς, ὁ, aries in oppugnationes, 1, 48, 9. 9, 41, 1 & 4. 22, 10, 1 ſqq.
Κρίσις, ἡ; 1) κρίσις καὶ διάλῃψις, quod quis ſecum ſtatuit, propoſitum, 3, 6, 7. κατὰ κρίσιν, οὐ κατ' ἄγνοιαν, judicio, conſulto, deliberato, non per ignorantiam, 6, 11, 5. κρίσει πραγμάτων διαφέρεσθαι, judicio, ſententiis de repub. differre, 17, 14, 10.
2) κρίσιν ἀποδοῦναί τινι, cauſſam, litem alicujus judicare, vel judicandam curare, 5, 16, 5. Item κρίσις, accuſatio; κρίσιν ὑπογράφεσθαί τινι, accuſationem (niſi etiam ſimul ſit condemnationem, ſententiam pronunciatam) contra aliquem ſcribere, perſcribere, ſcripto conſignare ſubſcriptis nominibus; βουλόμενοι καταγηρυχθῆναι τὰς κρίσεις τὰς κατὰ τῶν περὶ τὸν Ζεύξιππον, ἃς ἦσαν πρότερον αὐτοῖς (vel αὐτοὶ) ἔτι ὑπεγγεγραμμέ-

σει, 23, 2, 6. κρίσεις λέγειν, cauſſas agere, 32, 9, 11.

3) finis, exitus, diſcrimen; ἡσθίαν ἔλαβε κρίσιν ἡ ναυμαχία, 16, 4, 8. τοῦ πολέμου λαβόντος κρίσιν, confecto bello, 32, 15, 5. ἡ ἐνεστηκυῖα κρίσις, inſtans diſcrimen, inſtans prælium, *vel* inſtantis prælii exitus, 9, 5, 4. κρίσιν ὁλοσχερῆ γενέσθαι οὐχ οἷόντ' ἦν, ſummam rei prælio decernere, 1, 57, 6.

Κριτήριον, τὸ; καθίζειν κριτήριον, conſtituere judices, 9, 33, 12. ἐν ἴσῳ κριτηρίῳ, apud æquos judices, 16, 27, 2.

Κριτής, ὁ; κριτὴν ἀποδεικνύναι ἑαυτὸν ὑπὲρ τῶν ἀντιλεγομένων, 9, 33, 12. ἐν ἴσῳ κριτῇ, 17, 6, 1. *cf.* κριτήριον, & ἐν.

Κριτικὸς, ὁ, *i. q.* γραμματικὸς, 32, 4, 5. *coll.* 32, 6, 5.

Κρόκινον μύρον, oleum croceum, 31, 4, 1 *ſq. n.*

Κροτεῖν; κροτηθείσης τῆς ὑποθέσεως, cum plauſu accepta ea ſententia, 28, 14, 5. *Temere vulgo* κρατηθ.

Κρότος, ὁ, plauſus; μετὰ κρότου καὶ κραυγῆς, 1, 44, 5. κρότος ἐξώσιος, 18, 29, 6. καταῤῥαγεὶς, 18, 29, 9. *cf.* 15, 32, 9.

Κρούειν πρύμναν, retro agere navem, 16, 3, 8. — „*Viſtatius eſt* κρούσασθαι πρ. *Vide de hac phraſi Gronov. Obſ. 4. p. 408.*“ *Ern.*

Κρούσις, ἡ; εἰ κρούσεις, varii ſoni ex inſtrumento muſico (*etiam tibia*) eliciti ab artifice, 30, 13, 5.

Κρουσματικὴ λέξις, vox quæ ſicuti fidium ſoni aures ſolum pulſat, nec ſenſum habet ſubjectum, 3, 36, 3. *n.*

Κρύπτειν: κρύπτων ἐν αὐτῷ τὴν ἐπιβολὴν, 1, 75, 8.

Κτᾶσθαι. κτήσασθαι καὶ διαγνῶναι βίβλους. 3, 22, 2. *Ad quem locum Erneſtus:* „κτήσασθαι, *ait, non neceſſario de* emtione *capitur, ſed ad Thucydidis normam, ad cuius dictum* 1, 22. *alluditur, qui* κτῆμα τῷ ἀγωνίσματι *opponit, ut Polybius* μάθημα, *cap.* 31.“ — *At difficile dictu fuerit, quid* κτήσασθαι *h. l. dicat Polybius, ſi ab* emendi *notione diſceſſeris. In Præt. paſſ. non male* ἐκτῆσθαι *habent Vat. et Flor. pro vulgato* κατῆσθαι, 5, 87, 3.

An ex κτᾶσθαι *corruptum eſt* ἡττᾶσθαι, *quod habent codd. omnes* 17, 3, 7? *n. Sic cum genit. caſu foret conſtructum,* κτᾶσθαι ταύτων, *præter græci ſermonis uſum.*

Κτηματικοὶ, divites, qui fundos poſſident, 5, 93, 6.

Κτῆνος, τὸ; pecus; τὰ κτήνη, (*de ſuibus*) 12, 4, 14.

Κτῆσις, ἡ, τοῦ διαφόρου, adquiſitio pecuniæ, 6, 46, 2. ἡ περὶ τὰς κτήσεις ἰσότης, *de* fundorum poſſeſſione, 6, 48, 2. κτῆσις ἔγγειος, *vide* ἔγγειος.

Κτίζειν; ἡ πόλις ἔκτισται κατὰ τὸν κόλπον, 5, 57, 5. *i. q.* κεῖται. *Sic* οἰκεῖται ἐπί τινος χερρονήσου, 4, 56, 5.

Κτίσις,

Κτίσις, ἡ; αἱ τῶν πόλεων κτίσεις, urbium origines, 10, 24, 3. ὁ περὶ τὰς ἀποικίας καὶ κτίσεις καὶ συγγενείας τρόπος τῆς ἱστορίας, 9, 1, 4. n. 9, 2, 1. 34, 1, 3.

Κυαθίζειν τινὶ, haurire & infundere alicui, bibendum proponere, 8, 8, 6.

Κυβερνᾶν; ἡ βασιλεία τῇ γνώμῃ τὸ πλεῖον ἢ φόβῳ καὶ βίᾳ κυβερνωμένη, 6, 4, 2. τὸ πῦρ κυβερνώμενον ἀνέμοις, 11, 5, 4.

Κυβερνήτης, ὁ, gubernator navis, 1, 37, 4. 3, 81, 11. 6, 44, 4. 10, 33, 5.

Κυβερνητικὸς; ἡ κυβερνητικὴ, *scil.* τέχνη, 12, 27, 9.

Κυβεύειν τῷ βίῳ, *Fr. gr.* 12.

Κυδέστερα ἐλπίδες, melior, insignior spes, 3, 96, 7. n. — „*Sic edd. at scribendum sine dubio* ἐπικυδ.“ — *Ern. Satis tamen notus superlativus* κύδιστος.

Κυδοιμὸς, ὁ, tumultus, 5, 48, 5. — „*vox poëtica.*“ *Ern.*

Κύκλος, ὁ; κύκλῳ, *cum genit.* circum, circa; τοὺς ἱππεῖς τῶν εὐωνύμων βουνῶν κύκλῳ περιαγαγὼν, circum clivos, 3, 83, 4. σφάγια περιφέρειν τῆς πόλεως κύκλῳ, 4, 21, 9. *Absol.* κύκλῳ περιέχοντες σφᾶς, 1, 10, 6. *&c.*

Κυκλοῦν τοὺς πολεμίους, cingere, circumdare, includere hostem, 1, 17, 13. ἐφ' ἑκατέρου τοῦ κέρατος κυκλοῦν, (*scil.* τοὺς πολεμίους) καὶ προσβάλλειν τοῖς πολεμίοις, 1, 34, 8. Sic & κυκλώσαντες, *absque accusativo*, 1, 25, 3. 3, 65, 10. & οἱ κυκλωσόμενοι, 3, 116, 10. οἱ ἄνεμοι κυκλοῦντες τὴν θάλασσαν, agitantes, 11, 29, 10. n. — „*nisi legend.* κυκῶντες. *Sed sic* κυκλεῖν *Diodor.* 18, 59.“ *Ern. Passiv.* κυκλούμενοι ὑπὸ τῶν βοηθησάντων, 1, 28, 9.

Κύκλωσις, ἡ, 3, 65, 6. *Vide* κυκλοῦν.

Κύκνειον, τὸ, ἐξηχεῖν, cygneum cantum edere, 30, 4, 7. n. ἐξᾴδειν, 31, 20, 1. n.

Κυλίεσθαι τῷ μύρῳ, 26, 10, 16.

Κῦμα; τὸ πελάγιον κῦμα, maris unda, fluctus ex alto venientes, 10, 10, 3.

Κυνηγέσια, τὰ, venatio, quidquid ad venationem pertinet, 32, 15, 5.

Κυνηγετεῖν, venari, 8, 27, 6. 23, 1, 9. τὸν ὗν, 31, 22, 3.

Κυνηγία, ἡ; 8, 27, 4. αἱ κυνηγίαι, 8, 27, 5. ἐν ταῖς κυνηγίαις τολμηροὶ, 4, 8, 9. ἡ περὶ τὰς κυνηγίας εὐχειρία, 23, 1, 8.

Κυνήγια, τὰ, (*i. q.* ἡ κυνηγία *vel* αἱ κυνηγίαι;) αἱ ἐν τοῖς κυνηγίοις ἀκροπάθειαι καὶ τόλμαι, 10, 25, 4.

Κύνικλος, ὁ, 12, 3, 9 *sq.*

Κυπαρίττινος; κυπαριττίνη ξυλία, 10, 27, 10.

Κυρεῖν; τὰ πρὸς διαβολὴν κυροῦντα καὶ κατηγορίαν, quæ pertinent ad 12, 15, 9. (*sic mox ibid.* τὰ ἥκοντα.) πάντα πρὸς τὴν σύγκλητον κυρεῖν, *sic fortasse legendum* 6, 13, 9. n.

Κυρία, ἡ, τινός, potestas alicu-

jus rei, 6, 2, 6. 6, 13, 1. 6, 15, 6. περὶ τινος, 6, 14, 10. 6, 17, 5. 22, 26, 25.

Κυριεύειν, *cum genit.* 1) potiri, *urbe, regione*, 1, 8, 1. 1, 10, 6. 1, 29, 6. τινὸς ζωγρίᾳ, 1, 7, 11. 1, 19, 11. 3, 67, 6. 5, 20, 9. πολλῶν χρημάτων, 3, 13, 7. πολλῆς ἀποσκευῆς, 4, 75, 7. 10, 17, 1. τῆς ἐπιστολῆς, potiri epistola, intercipere, 8, 19, 5. 2) tenere, in potestate habere; τῆς εἰσόδου τῆς εἰς Πελοπον. 4, 6, 6. τῶν κλειθῶν, 4, 18, 2. Συρίας, πόλεων κυριεύοντες, 5, 34, 6. *n. & vs.* 8.

Κύριος, ὁ, *substantive*; dominus, *titulus honorificus*, κύριοι Καρχηδόνιοι, 7, 9, 5. *Cum genit.* possessor *vel* dominus *urbis vel regionis*, 7, 9, 13. ὁ τῶν πραγμάτων κύριος, 3, 98, 10. κύριος γενόμενος τῶν ἀντιπολιτευομένων, cum in suam potestatem redegisset, 1, 8, 4. *Absolute quidem, sed subintellecto genitivo* τῶν πραγμάτων *vel* τοῦ πολέμου, *ponitur* 38, 5, 7. *n. Cum Participio*; Αἰτωλοὺς κυρίους εἶναι βουλευομένους ὑπὲρ αὐτῶν, dominos esse Ætolos, in potestate esse Ætolorum, sibi consulere, si vellent, 18, 20, 10. κύριός ἐστι καὶ ζημιῶν ὁ χιλίαρχος καὶ ἀνεχυριάζων, potestatem habet & mulctæ dicendæ & pignoris capiendi, 6, 37, 8. *Adjective*; κύρια ὀνόματα, nomina propria, 6, 46, 10. ὁ κύριος λόγος καὶ συνέχων τὰ πράγματα, (*opp.* ὁ ἐπισφιγῶν λόγος,) oratio proprie ad rem pertinens, principalis, 15, 34, 1. κυριώτατος τόπος τῆς χώρας, præcipuus locus, 2, 34, 10.

Fœm. κυρία; *substantive*, domina; ταύτης τῆς διατάξης ἡ σύγκλητός ἐστιν κυρία, 6, 13, 3. (*i. q.* τὴν κυρίαν ἔχει, *quod vide supra, in* ἡ κυρία.) *Adjective*; κυρίαν ἐποίησαν τὴν αἵρεσιν, confirmarunt, ratam habuerunt electionem, 3, 13, 4. κυρία ἀγωγή, propria, vera abductio, de qua lex loquitur, 12, 16, 8. 2. κυριωτάτη κτῆσις, verissima, maxime propria, principalis, maxime rata, valida & certissima possessio, 5, 67, 6.

Neutr. κύριον, *& in superlat.* τὸ κυριώτατον, præcipuum, longe præcipuum; τὸ κυριώτατον καὶ ἀναγκαιότατον μέρος τῆς ἱστορίας, 3, 32, 5 *sq.* *Et absque substant. sequente* πρὸς *præpositione*; τὸ κυριώτατον ἤνυστται πρὸς τὴν τῶν ὅλων ἐπιβολήν, 1, 3, 6. 4, 21, 8. 8, 36, 2. *Fr. gr.* 95. τὸ κυριώτατον τῆς προθέσεως, 2, 45, 5. ἐν τῇ στρατοπεδεύειν ἡγοῦνται κυριώτατον, 6, 42, 2.

Κυρίως, proprie, *de proprio usu & significatu vocabuli*, 2, 22, 1. 3, 33, 11. κυρίως διασαφεῖν, disserte, præcise, propriis verbis, perspicue declarare, 8, 28, 7. 28, 8, 10. *Tum generatim denotat* adcurate, exacte, verissime, plane, prorsus; *veluti*, Βυζάντιοι κατὰ

κατὰ θάλατταν οὗτος ἐπίκειν-ται τῷ στόματι τοῦ Πόντου κυρίως, ὥστε &c. 4, 38, 2. π. τὸν αὐχένα τῆς Χερρονήσου ἡ πόλις ἐπικειμένη διακλείει κυρίως, 4, 56, 5. τοῦτο τὸ χωρίον κεῖται ἐπὶ τῆς παρόδου κυρίως, prorſus ad ipſam viam qua tranſire oportet, 4, 64, 9. οἱ βουνοὶ ἐπίκεινται τῷ πρὸς τὴν πόλιν τοῦ ποταμοῦ διαστήματι κυρίως, prorſus, plane imminent, 5, 22, 3. *quibus locis poſſis quidem cum Reiskio (ad 4, 38, 2.) incluſam cogitare notionem eam, quam noſtro idiomate phraſi illa exprimere conſuevimus*, dominer une place; *ſed, an Polybius eamdem notionem vocabulo huic ſubjecerit, dubitare licebit.*

Κυροῦν, decernere, & ſancire, ratum habere decretum ad confirmandum propoſitum; τὸ συνέδριον οὐδ' εἰς τέλος ἐκύρωσε τὴν γνώμην, 1, 11, 1. π. κυρωθέντος δὲ τοῦ δόγματος ὑπὸ τοῦ δήμου, 1, 11, 3. τοῦ δήμου κυρώσαντος τὰς διαλύσεις, 1, 17, 1. τούτου τοῦ δόγματος κυρωθέντος, hoc facto decreto, *ſcil. in conſeſſu ſociorum cum Philippo*, tum vero ἐπικυρωθέντος διὰ τῶν πολλῶν, confirmato in conventibus ſingulorum populorum, 4, 26, 1 *ſq.* ἐκυρώθη τὸ διαβούλιον, 5, 49, 6. κυρωθέντων τούτων, 5, 56, 1. τὰ τοῦ πολέμου ἐκεκύρωτο, decretum eſt bellum, 7, 5, 5. *Conf.* ἐπικυροῦν.

* αἱ κυροῦσαι τὰ διαβούλια γνῶμαι, ſententiæ quæ vincunt in deliberationibus, ex quarum præſcripto fiunt decreta, quæ decernunt res ad deliberandum propoſitas, 4, 24, 2. *Conf.* διαβούλιον.

διὰ τὸ τὰ σφῶν [τῶν βασιλέων) πράγματα σχεδὸν πάντα πρὸς τὴν σύγκλητον κυροῦν. *Sic quum vulgo legeretur* 6, 13, 9. *locum hunc reſpiciens Ernеſtus in Lexico Polyb. hæc poſuit:* „κυροῦν τι πρός τινα, apud *vel* per aliquem." — *quæ quam ſint & ab ipſo hoc loco & a græci ſermonis uſu alienа, nil attinet diſſerere. Ego, codicis Pariſini auctoritatem ex parte ſecutus, edidi* σχεδὸν πάντα τὴν σύγκλητον κυροῦν, fere omnia decidere, decernere ſenatum; *ſed propemodum perſuaſum habeo, ſcribi debuiſſe* πρὸς τὴν σύγκλητον κυραῖν, omnes regum cauſſæ ad ſenatum perveniunt, ad ſenatum pertinent. *Vide* κυραῖν.

Κυρτὸς, incurvus; ἡ κυρτὴ ἐπιφάνεια τοῦ θυρεοῦ, 6, 23, 2.

Κύρτωμα, τὸ, μηνοειδὲς, lunata convexitas aciei, lunata acies, 3, 113, 8. 3, 115, 7.

Κῦτος, τὸ, τῆς νεὼς, corpus, alveus navis, 16, 3, 4. τὸ σύμπαν τῆς πόλεως κῦτος, 5, 59, 8. corpus urbis; (*a quo diſtinguitur* τὸ προάστειον *vers.* 7.) — „*eleganter* urbs ipſa, *quoad muris comprehenditur, ut* κῦτος ψυχῆς *apud Platonem Cicero vertit* animum. *Joſeph. Ant.* 8, 4, 3.

τὸ τῶν κατὰ τὸν οὐρανὸν κῦτος, & alia, quæ etiam in Lexicis reperiuntur." Ern.

Κύων; ἡ τοῦ κυνὸς ἐπιτολὴ, 1, 37, 4. 2, 16, 9. 9, 43, 4. ὁ κύων, xiphias piſcis, 34, 2, 15. κύνες διδιχοτομημένοι, 10, 15, 5.

Κωθωνίζεσθαι ἀφ' ἡμέρας, de die potare, 24, 5, 9. — „quo verbo & οἱ ὁ. uſi, Eſth. 3. extr. & Ariſtot. Probl. 3, 14. add. Cl. Weſſeling. ad Diodor. T. I. p. 345." Ern.

Κῶλον, τὸ, crus; δύο κῶλα σφενδόνης, 27, 9, 5. n.

Κωλύειν τινὰ τινὸς, 2, 8, 8. τῆς αἰσόδου, 2, 52, 9. 5, 69, 2. οἱ πολέμιοι τῆς ὁρμῆς ἐκωλύθησαν, 6, 55, 3. τῆς παρούσης ἐξουσίας κωλυθήσεσθαι, 5, 42, 6. n. ubi fortaſſe κολουσθήσεσθαι legendum.

Κώλυμα, τὸ, impedimentum objectum, 6, 34, 12.

Κωλυσιεργεῖν, conatibus alicujus obſtare, 6, 15, 5.

Κωμάζειν; ἐκνεύσας τὴν ἀνδρωνῖτιν, εἰς τὴν γυναικωνῖτιν κωμάζει, Fr. hiſt. 27.

Κώμη, ἡ; ἐπρέσβευον περὶ τῶν ὁμήρων καὶ τῶν κωμῶν, 20, 12, 1 ſq. ᾤκουν κατὰ κώμας ἀτειχίστους, 2, 17, 9.

Κωμικὸς, ὁ, 12, 13, 3. i. q. κωμῳδιογράφος, 12, 13, 7.

Κῶμος, ὁ; κώμους ποιούμενος ἐπὶ τὰς οἰκίας, 19, 26, 3. n. (Κῶνος, ὁ, 10, 18, 6. n.)

Κωπηλατεῖν, remigare, 1, 21, 1.

Κωπηλάτης, ὁ, remex, 34, 3, 8.

Κωφὸς; ἀνυπόστατος καὶ κωφὴ διήγησις, obſcura, quæ non intelligitur, 3, 36, 4. ἵνα μὴ κωφὰ γίγνηται τὰ λεγόμενα, 5, 21, 4.

Λ.

Λαβὶς, ἡ, fibula; πυκναῖς ταῖς λαβίσι καταπερονᾶν, 6, 23, 11.

Λάβρος, vehemens; χειμάρρους, 4, 70, 7. n. (ubi alii λάβρως καταφέρεται.) 40, 3, 2. ποταμὸς, 4, 41, 6. 4, 70, 8. ὄμβρος, 11, 24, 9.

Λαγχάνω; παρχυτίκα γὰρ ἔλαχε τῶν Μυρρίχου ϑραμμάτων, ſic inſſti 23, 2, 15. n. ἔλαβε Vrſin. ex conjecł.

Λαιὰ, ἡ, vide ἀξιά.

Λαίλαψ, ἡ; καθάπερ λαίλαπός τινος ἐκπεπτωκυίας εἰς αὐτοὺς, 30, 14, 6.

Λαλεῖν τινι, communicare cum aliquo clam conſilia, in partem deteriorem; τῶν πλείστων πεπεισμένων, αὐτὸν πλάγιον ἐν τῷ πολέμῳ γεγονέναι καὶ λαλοῦντα τῷ Περσεῖ, 30, 1, 6. n. Sed &, aperte, in omnium conſpectu agere cum aliquo; φανερῶς ἐλάλει καὶ συνέταττε τοῖς ναυτικοῖς, 31, 20, 13.

Λαλιὰ, ἡ, ſermo vulgi, fama; ἦν ϑροῦς καὶ λαλιά τις εὐελπις παρὰ τοῖς πολλοῖς, 1, 32, 6. Φήμη καὶ χυδαῖος καὶ πάνδημος λαλιὰ, 14, 7, 8. κουρεακὴ καὶ πάνδημος λαλιὰ, 3, 20, 5. Sed & de ſerio colloquio & ſermone, ἡ περί τινων βίβλων λαλιὰ, ſermo

sermo de libris quibusdam habitus, 32, 9, 4.

Λάλος, loquax, 32, 6, 5. 40, 6, 2.

Λαμβάνειν, γυναῖκα, uxorem ducere; ὅτε ἐλάμβανε Κλεοπάτραν, 28, 17, 19. ἐν φέρνῃ λαβεῖν, *ibid.* ἐν χάριτι καὶ δορεᾷ, beneficii & muneris loco accipere, 1, 31, 6. λαμβάνειν πόλιν, capere urbem, 1, 24, 10. 3, 61, 8. &c. τὰ λαμβανόμενα, præda, 4, 3, 11. εἰς χεῖρας λαμβάνειν, seducere aliquem, privatim cum eo colloqui, 1, 70, 2. &c. *vide* χεὶρ; *pro quo & est* λαμβάνειν *simpliciter*, 1, 69, 1 & 7. τριβὴν λαμβάνει ὁ πόλεμος, trahitur, producitur bellum, moram trahit, 3, 78, 5. λαμβάνειν ἀρχὴν, τέλος, 4, 28, 3. 4, 52, 10. & *alibi passim.* ἀλλοιοτέραν ἐλάμβανε διάθεσιν, *nempe* τὸ πρᾶγμα, 10, 30. 6. ἅμα καὶ τὸ χρήσιμον καὶ τὸ τερπνὸν ἐκ τῆς ἱστορίας λαβεῖν, simul utilitatem & voluptatem capere ex historia, 1, 4, 11. τὸ δυνατὸν ἐκ τῶν πραγμάτων ἔλαβον πρὸς τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν, selegerunt, 5, 20, 7. ἐκ τῶν ἐνδεχομένων τὸ δυνατὸν ἔλαβον πρὸς τὸ παρὸν, 5, 63, 1. (*conf.* ἐκλαμβάνειν.) τὸ δυνατὸν ἐκ τῶν ἐθισμῶν εἴληπται πρὸς κατάπληξιν, 6, 38, 4. ἓν καὶ δύο ληφθὲν μαρτύριον, 2, 38, 11. τὸ στρατόπεδον λαμβάνει πεζοὺς περὶ τετρακισχιλίους, legio capit circiter 4000 pedites, 3, 107, 10.

ἔλαβε τῶν Μυῤῥίχου θρεμμάτων *ex conject. edidit Ursinus* 23, 2, 15. *n. nescio quam recte, pro* ἔλαχε. ζωγρείᾳ δ' ἔλαβον εἰς διακοσίους *scripsi* 5, 94, 5. *n. pro vulgato* ἐλάβοντο.

In Med. λαμβάνεσθαι *vel* λαβέσθαι ἀφορμῆς, 1, 69, 8. 1, 79, 11. 5, 78, 5. (*ubi codex Flor. quidem* ἐπιλαβόμενος *præfert.*) βραχείας ἐλπίδος λαβέσθαι, 37, 2, 7. λήψεται τὴν ἐπιγραφὴν ὁ δῆμος. 6, 57, 7.

Λαμπὰς, ἡ; λαμπάδες ἐκ ξηρᾶς ὕλης, 3, 93, 4.

Λάμπειν, effulgere; *de subito & brevi splendore reip.* 6, 43, 3.

Λαμπρὸς, splendidus, clarus; *hinc* candidus; *tum* insignis, præclarus, manifestus; & vividus, acris, vehemens, validus, quidquid in suo genere præcipuam aliquam vim & vigorem habet, *sive in bonam, sive in malam partem. Conf. Dorvillium ad Charit. p.* 483. *ab Ernesto h. l. laudatum.* λαμπρὰ τύχη, splendida fortuna, 11, 19, 7. λαμπρὰ τήβεννα, toga candida, 10, 4, 8. 10, 5, 1. τὸ τῆς φύσεως λαμπρὸν, splendor, vigor ingenii, acre ingenium, 7, 12, 3. τὸ λαμπρὸν τῆς προθυμίας αὐτῶν, ardor quo adfectum suum (*in matrem*) declararunt, insigniverunt, 23, 18, 7. ἐγίγνετο μάχη λαμπρὰ, acris pugna, 10, 12, 15. τοσούτῳ λαμπρότερος ἦν ὁ κίνδυνος, tanto acrior erat pugna, *scil. quia*

quia erat veluti μονομαχικὴ Φιλοτιμία, 1, 45, 9. λαμπρὸς ἐν τοῖς κινδύνοις, acris in pugna, 24, 1, 6. τῇ τῆς ψυχῆς γενναιότητι λαμπρότερος ἦν ἢ πρόσθεν, animi robore acrior, vehementior, 16, 5, 7. (*cf.* λαμπρότης.) ψυχῇ χρώμενοι λαμπρᾷ, pro ſua humanitate & animi magnitudine *interpretatus eſt Caſaub. ſed rectius videtur*, acri, vivido, calido homines ingenio, 26, 3, 11. λαμπρὸς ἄνεμος, acris vehemens, validus ventus; σύριος καὶ λαμπρὸς ἄνεμος, 1, 44, 3. (*coll. vs.* 4. *ubi habes* ὑπὸ τῆς βίας τοῦ ἀνέμου.) Φορὸς καὶ λαμπρὸς ἄνεμος, 1, 60, 6.

Λαμπρότης, ἡ, τῶν ὅπλων, ſplendor, nitor armorum, 11, 9, 1. τῆς ψυχῆς, animi vigor, 32, 23, 1. *ubi opponitur* τῇ μὲν σωματικῇ δυνάμει παραλελυμένος ἦν, *quemadmodum*, 16, 5, 7.

Λαμπρῶς ἐχρήσαντο τοῖς πράγμασι, 4, 57, 10. — „inſolentius ſe geſſere, *ſcil. ex opinione victoriæ.*“ *Ern. Nos in Adn. ad h. l. interpretati ſumus* palam, manifeſte, manifeſta vi; *ſed pro uſu vocis* λαμπρὸς, *quem modo vidimus, verius videtur* acriter, calide, inconſiderato ardore rem gerebant.

Λανθάνειν; ἔλαθον ἔξω πελάγιοι, 1, 37, 5. — „*ſcil.* γενόμενοι. „*Ern. Vide noſtram Adn.* ἔλαθον οὐ μόνον τοὺς ἄλλους, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς κατάχρεοι γενηθέντες, 13, 1, 1. λελήθασιν αὐτοῖς ἐπισπασάμενοι τηλικοῦτο νέφος, 9, 37, 10. *n.*

Λαϊδογματικαὶ ἀποφάσεις, pronunciata ex opinione vulgi arrepta, 34, 5, 14. *n.*

Λαὸς, ὁ; ἀποδοῦναι τοὺς λαοὺς, cives, homines *captivos, ex urbe & agris abactos; qui diſtinguuntur a militibus captivis, quos mox* πολεμικὰ σώματα *dicit*, 4, 52, 7.

Λάσταυρος, impudicus, 8, 11, 6. *ex Theopompo.*

Λάφυρον, τὸ; τὸ τῶν λάφυρον μετὰ τῶν σωμάτων ἐτοίμησαν τάλαντα τριακόσια, omne belli ſpolium, 2, 62, 2. τὰ λάφυρα, *quæ Carthaginem miſit Hannibal ex Hiſpania*, 3, 17, 7. *ſunt* ἡ κατασκευὴ, *ſupellectilia, ibid. vs.* 10. *quæ diſtinguuntur ibi pariter (ſicut* 2, 62, 2.) *a* τοῖς σώμασι, *a captivis, quorum pretium* (ἀξία) *erat* ἡ ὠφέλεια, *præda, quæ militibus cedebat, vs.* 7. *coll. vs.* 10. λάφυρον ἄγειν ἀπὸ λαφύρου *quid ſit, vide* 17, 4, 8. 17, 5, 1 *ſq.* λάφυρον ἐπικηρύττειν κατά τινος, *vide in* ἐπικηρύττειν.

Λαφυροπωλεῖν τὴν λείαν, prædam vendere, 4, 77, 5. 5, 24, 10. 28, 8, 8.

Λαφυροπωλεῖον, τὸ, locus ubi venditur præda, 4, 6, 3.

Λάχνη, ἡ, lanugo; *inde latinum nomen* lana, *auctore Polybio, Fr. gr.* 90.

Λέβης, ὁ; λέβητας ἀργυροῦς καὶ βάσεις τούτων, 5, 88, 5.

Λέγειν ἓν καὶ ταὐτὸ, concordes eſſe, 5, 104, 1. ἵνα μὴ λέγος

ψοι λέγωνται μόνον, 17, 8, 4. *ubi* γένωνται *habet codex Med. ſed verum eſt* λέγωνται. (*Sic Demoſth. T. II. p* 1324. *ed. Reisk.* μὴ ἔτι λόγους αὐτοὺς λέγειν.) πότερα δεῖ λέγειν ἐπὶ τῶν τοιούτων ἀλογιστίαν ἢ δαιμονοβλάβειαν, ſitne hæc ſtoliditas dicenda, an *&c.* 28, 9, 4. λέγων τὸ βάρος τῶν Φόρων, ediſſerens, exponens, cauſſans gravitatem tributorum, 1, 67, 1. λέγειν κρίσεις, cauſſas agere, 32, 9, 11. τί λέγων κατέχει Ἐχῖνον, quas cauſſas commemorare poteſt cur teneat Echinum? 17, 3, 12. τὸ δὴ λεγόμενον, quod in proverbio dicitur, 4, 52, 3. 5, 93, 2. 8, 21, 5. *n.* 16, 24, 4. *&c.* εἴ τι βούλεται λέγειν ὑπὲρ τῆς γνώμης κατὰ τὸν Ζαλεύκου νόμον, 12, 16, 9.

πηλίκη ἡ διαφορὰ ἐπὶ τῶν αὐτῶν πραγμάτων, πρῶτον λεγομένων, καὶ πάλιν κατὰ συνήθειαν γιγνομένων, 10, 47, 4. *n. Videtur* πρῶτον γενομένων *legendum; quæ verba pariter confuſa* 1, 6, 2. *n. Conf.* 5, 45, 4. *n.*

Λεία, ἡ, præda. *In Plur.* πέμποντες τὰς λείας, 4, 9. 10. *Conf.* λαΦυροπωλεῖν. ἐκ πάσης τῆς λείας, 3, 93, 4. τῆς λειτουργίας *Bav.*

•Λειαίνειν πᾶν, τὸ πρὸ ποδῶν, complanare viam, 10, 30, 8. λειανόμενοι, (*i. q.* ξυρώμενοι) lævigati, raſi, 8, 11, 9. *ex Theopompo.*

Λεῖος; λειότερος ἔλεος, pronior miſericordia, 20, 9, 11. *n.*

Λειμὼν, ὁ; ἐναντίον ποταμῶν καὶ λειμώνων καὶ ὑδάτων, 7, 9, 2. λειμῶσι *forſan legend. pro* λιμέσι 3, 77, 7. *n.*

Λείπειν, τὴν χώραν, patriam deſerere, 4, 32, 7. τὰς τάξεις, 3, 84, 7. 6, 37, 11 *ſq.* τὸ λεῖπον, id quod deeſt, 4, 38, 9. *Sed* 15, 36, 2. τὸ δὲ λοιπὸν *ſcripſi, pro vulgato* λεῖπον. τί λείπει αὐταῖς, 10, 18, 8. *i. q.* τί ἐλλείπει αὐταῖς, 10, 18, 11. βραχὺ λείπει τοῦ μὴ συνάπτειν αὐτῷ, 2, 14, 6. ὥστε τοὺς ἄνδρας βραχύ τι λείπειν τοῦ διπλασίους εἶναι, 10, 17, 12. συνέβαινεν αὐτὸν οὐ πολὺ λείπειν τῶν ἐννενήκοντα ἐτῶν, non multo minor erat nonaginta annis, 12, 16, 13. λείπει τῶν πέντε σταδίων, 4, 63, 5. ἀπέβαλον οὐ πολὺ λείποντας τῶν *&c.* 3, 54, 4. τὰ λείποντα τοῦ βίου ἀναπληροῦν, quæ deſunt rei familiari ſupplere, inopiæ mederi, 13, 2, 2. τὸ πλῆθος ἐγένετο μικρῷ λεῖπον τῶν μυρίων, 10, 17, 6. *n.* ἠθροίσθη νόμισμα μικρῷ λεῖπον τετρακισχιλίων ταλάντων, 10, 27, 13. μικρῷ λείπουσιν ἑπτακοσίοις σκάφεσιν ἐναυμάχησαν, 1, 63, 5. τριακοντ' ἔτεσι, λείπουσι δύοιν, 3, 22, 2. *Et* μικρῷ λεῖπον *abſolute & veluti adverbialiter poſitum;* ἡ λοιπὴ πλευρὰ μικρῷ λεῖπόν ἐστὶ ἑλαττόνων ἢ ὀκτακισχιλίων σταδίων, 34, 6, 5. ἔστι τὸ πλῆθος τῶν συμμάχων πάρισον τοῖς Ῥωμαϊκοῖς στρατεύμασι, λεῖπον τοῖς ἐπιλέκτοις,

ντοις, exceptis *vel* demtis extraordinariis, 6, 30, 2.

Paſſiv. λείπεσθαι, inferiorem eſſe; περὶ τὰς ναυτικὰς δυνάμεις πολύ τι λειπόμενοι κατὰ τὴν ἐμπειρίαν, 6, 52, 8. *Et, adjecto vel intellecto nomine* μάχῃ, prælio vinci; ἀποκεκλεισμένης πάσης τῆς ἐν τῷ λείπεσθαι σωτηρίας, 2, 29, 3. ἐλείφθησαν *correxit Caſ.* 1, 61, 6. *n. pro* ἐλήφθησαν *quod dabant libri. Sic* εἰ λειφθείη μαχόμενος *correxi* 21, 12, 13. *n. pro* ληφθείη. *Adde* 5, 12, 3. *n.* λειφθεὶς τῇ παρατάξει, 1, 27, 5. *n.* συνέβη λειφθῆναι, 2, 5, 8. δυσὶ μάχαις λελειμμένοι, 3, 90, 3. *Sed et in Præſenti tempore notione Præteriti;* λειπόμεθα μάχῃ, victi ſumus, 3, 85, 8. γραμματοφόρος διασαφῶν, ὅτι λείπονται Ῥωμαῖοι μάχῃ μεγάλῃ, 5, 101, 6. *n.* (*conf.* ἡττᾶσθαι.) *Sic* λειπόμενος, victus; νικῶν ποιεῖ τὰ τοῦ λειπομένου καὶ τοῖς ὅλοις ἐπταικότος, 27, 8, 14. βλέπειν τόν τε τοῦ νικᾶν καὶ τὸν τοῦ λείπεσθαι καιρὸν, tempus fatendi ſe victum, cedendi tempus, 1, 62, 6.

Λειτουργεῖν τινι λειτουργίαν τοιαύτην, 6, 33, 6.

Λειτουργία, ἡ, miniſterium *militare*, 6, 33, 6. αὕτη ἡ λειτουργία, *nempe excubatio*, 6, 35, 5. ὁ ἐπὶ τῶν λειτουργιῶν τεταγμένος, præfectus operis militaribus, miniſteriis militaribus, 3, 93, 4. οἱ ἐπί τινα λειτουργίαν ἀπεσταλμένοι, 10, 16, 5. *Conf.* λεία.

Λειτουργὸς, οἱ λειτουργοὶ, operæ militares, miniſtri, operarii militares, 3, 93, 5 & 7. περὶ τὰς ταφρείας καὶ χαρακοποιΐας φιλοτονώτατοι, 5, 2, 5. τὸν τόπον εὐβάτον παρασκευάζουσι, 10, 29, 4. 18, 30, 8.

Λειψυδρία, ἡ, aquæ intermiſſio in fonte, 34, 9, 6.

Λεκάνη, ἡ, 22, 11, 10.

Λέμβος, ὁ, 1, 20, 13. 16, 2, 9. 16, 4, 8. &c. οἱ προπλῶν εἰθισμένοι λέμβοι, 1, 53, 9. *Conf. Ind. Hiſt. in* Lembus.

Λέξις, ἡ, vox, verbum, *ex ipſa grammaticorum*, 2, 22, 1. ἀδιανόητοι καὶ προυσματικαὶ λέξεις, 3, 36, 3. ταῖς λέξεσι, χωρὶς τῶν ὀνομάτων κέχρηται ταῖς αὐταῖς, 6, 46, 10. αὐταῖς λέξεσιν αἷς ἐκεῖνος κέχρηται, ipſis verbis, verbotenus, 8, 11, 5.

Λεπίζειν, laminam detrahere qua inductum quid erat, 10, 27, 11. 23, 2, 7.

Λεπὶς, ἡ; λεπίσι χρυσαῖς, aureis laminis *obductæ erant columnæ in regia Ecbatanorum*, 10, 27, 10.

Λεπτόγειον πεδίον, tenue ſolum habens campus, 34, 10, 3.

Λεπτὸς, tenuis; τὸ κέντρον τοῦ βέλους ἐπὶ λεπτὸν ἐξαληλαμένον καὶ συνωξυσμένον, 6, 22, 4. *In Acie:* ἐπὶ λεπτὸν ἐκτεταμένοι, 1, 27, 7. ἐπὶ λεπτὸν ἐκτεταγμένοι, 3, 115, 6. (*niſi h. l. pariter* ἐκτεταμένοι *legendum; ſed hic quidem* de altitudine

tudine *intelligunt, non de fronte; conf.* 3, 113, 8.) *ei opponitur* τὸ πυκνοῦν *ibid.* τὰ λεπτὰ τῶν πορθμείων, tenues, anguſtæ, exiguæ naviculæ, *ſcil.* τὰ μονόξυλα, 3, 43, 3. οἱ λεπτοὶ, tenues, pauperes, 25, 8, 3.

Λεπτύνειν τὸ σχῆμα τῶν ταγμάτων, 3, 113, 8. *i. q.* ἐπὶ λεπτὸν ἐκτάττειν; *vide* λεπτός.

Λευκοΐον, τὸ, 34, 8, 5.

Λευκοπέτρα, ἡ; ἐπί τινας λευκοπέτρας *fortaſſe legendum*, 10, 48, 5. *n. pro* ἐπί τινας καὶ πέτρας, *quod erat in codd.*

Λευκόπετρον, τὸ, nuda rupes, 3, 53, 3. τῶν λευκοπέτρων, 10, 30, 5.

Λέων, ὁ; οὐκ ἀσφαλὲς λέοντι καὶ προβάτοις ὁμοῦ πεισῆσθαι τὴν ἔπαυλιν, 5, 35, 13. *Conf. Ind. Hiſt. in* Leones.

Λήγειν; οὐ λήγειν τῆς ἐπιβολῆς, 4, 82, 2. ἐπὶ τούτων τῶν καιρῶν τῆς διηγήσεως λήξαμεν, 5, 111, 9. εἰς ὃν καιρὸν ἐλήξαμεν τῶν Ἑλληνικῶν, 5, 31, 2. *Conf.* καταλήγειν.

Λήθη, ἡ; λήθην ποιεῖσθαι τοῦ καθήκοντος, 18, 16, 2.

Λημνίσκος, ὁ; lemniſcus, *un ruban; ſtephanos* καὶ λημνίσκοις ἐπιῤῥίπτειν τινὶ, 18, 29, 12.

Λίαν; *amat ante ſe particulam* καὶ, *vide in* καὶ, *num.* 2. πολλὰ δὲ καὶ λίαν (*i. q.* καὶ λίαν πολλὰ δὲ) τῶν τοιούτων ὑποδείγματα, 5, 98, 6, καὶ λίαν εἰλήφει, *quod dabat cod. Peireſc.* 39, 2, 7. *in* πολλίαν *ex Suida mutavit Valeſ. ſed videndum. an verum ſit* τότε δὲ καὶ λίαν ἀνεσιλήφει, *quæ dictio plane reſponderet illi germanicæ dictioni, damals aber hatte er noch gewaltig zugenommen.*

Λιβανωτὸν, τὸ, tus, 13, 9, 5.

Λίβερτος, *latina vox*, libertus; ὁ προσφάτως ἀπηλευθερωμένος, (*quem alias* ἀπελεύθερον *Græci dicunt,*) 30, 16, 5 *ſq. ubi priori loco videri* λιβερτίνους *legendum ait Erneſtus, non ſatis video quid ſpectans.*

Λιγνὺς, ἡ, fuligo, 1, 48, 6. αἱ λιγνύες, 34, 11, 18.

Λιθάζειν, lapides jaculari, *ſcil.* e fundis, 10, 29, 5. *quod aliàs eſt* σφενδονᾶν.

Λιθεία *vel* λιθία, materia ſaxorum ad ædificia, lapidum omne genus ad ædificandum adhibitum, 4, 52, 7. *n.*

Λιθοβόλος, ὁ, baliſta ſaxa jaculans, 8, 7, 2. 9, 41, 8. *cf. voc. ſeq.*

Λίθος, ὁ; τοῖς λίθοις τύπτειν ἐκ χειρὸς, 3, 53, 4. 15, 33, 12. (*conf.* βάλλειν.) μὴ δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν λίθον πταίειν, 31, 19, 5. 31, 20, 1. *cf. Fr. hiſt.* 60. *n.* Δία λίθον ὀμνύειν, 3, 25, 6 *ſqq.*

Λιθοφόρος, ὁ, *i. q.* λιθοβόλος, 4, 56, 3.

Λιμὴν, ὁ; *ſæpius in plurali uſurpatur* οἱ λιμένες, *ubi de uno portu agitur; velut* οἱ ἐν Τάραντι λιμένες, οἱ Ταραντῖνοι λιμένες, 10, 1, 1 & 5 *ſq. coll.* 8, 36, 3. *Sic de*

Nau-

Nova Carthagine, 10, 8, 2. *coll.* 10, 10, 1. *de Lilybæo*, 1, 42, 7. *coll.* 1, 44, 3. 1, 46, 8. λιμέσιν ἡλαττῶσθαι, 3, 77, 7. *n.* an λειμῶσι;

Λιμναῖος τόπος, paluſtris locus, 3, 78, 8. 4, 42, 4.

Λιμὸς, ὁ; τῆς λιμοῦ *dant vetuſtiores codd. pro* τοῦ λιμοῦ, 1, 84, 9. *n.*

Λιμόψωρος, ὁ, ſcabies e fame & pravis nutrimentis orta, (*hominum & equorum morbus,*) 3, 87, 2.

Λιταρεῖν, aſſidue orare, obſecrare, 14, 6, 6. 15, 29, 9. λιταρῶν ταύτην καὶ παραιτούμενον, 8, 21, 7. *ubi* conſolans *interpretantur*, *haud male*, *nempe* adſtans, orans ut animum capiat nec ſpem abjiciat. ἐξιλάσκεσθαι τὸ θεῖον προσκυνοῦντα καὶ λιταρεῖν τὰς τραπέζας καὶ τοὺς βωμούς, 32, 25, 7. aſſiduum ad omnem aram, aras omnes aſſectantem, *ut interpr. Erneſtus.*

Λιτὸς, ſimplex, tenuis *in victu & cultu*; λιτὸς καὶ αὐτάρκης, 6, 48, 7. λιτὸς κατὰ τὴν περιοικτὴν, 10, 25, 5. κατὰ τὴν ἐσθῆτα καὶ σίτησιν, 11, 10, 3. σιτίοις λιτοῖς χρῆσθαι, 8, 37, 1. λιτὴ ἐσθὴς, 8, 21, 8. περικεφάλαιον λιτὸν, 6, 22, 3. *n.* — „*de galea vel tegumento capitis velitari, ſive tenue, ut cetera velitum, ſive, ut placet Reiskio*, criſta carens.“ *Ern.* λιτὸν πολισμάτιον, tenue oppidulum, 32, 23, 3.

Λίτρα, ἡ, Ῥωμαϊκὴ, libra Romana, 22, 26, 19.

Λίψ, ὁ, africus ventus; οἱ λίβες, 10, 10, 3. νεύων πρὸς ἄνεμον λίβα, 10, 10, 1. ἐπὶ τὸν λίβα τετραμμένος, 9, 27, 5.

Λίχνος, ὁ, heluo, catillo, guloſus, 3, 57, 7. 12, 24, 2.

Λογικὸς, *de homine*, prudens, (*app.* ἰδιώτης,) *Fr. gr.* 1. *ſi modo id Polybii eſt.* τὰ πολιτικὰ καὶ λογικὰ τῶν διαβουλίων, deliberationes de rebus civilibus, ubi doctrina & eloquentia opus eſt, 25, 9, 2.

Λόγιον, τὸ, oraculum; κατά τι λόγιον ἀρχαῖον, 8, 30, 6. πάντα τὰ λόγια ἦν αὐτοῖς διὰ στόματος, 3, 112, 8.

Λόγιος, — „*Epitheton hiſtorici & cujuscumque ſcriptoris*, doctiſſimus, *etiam* diſertiſſimus; *vid. Gronov. ad Herodot. 2, 3. et Weſſel. ad Diod. T. I. p. 116.*“ *Ern.* οἱ λογιώτατοι τῶν ἀρχαίων συγγραφέων, *Ephorus*, *Xenophon*, *Calliſthenes*, *Plato*, 6, 45, 1.

Λογισμὸς, ὁ, ratio; *oppoſitur* τῷ θυμῷ, 2, 35, 3. λογισμὸς ὁστὸς καὶ νουνεχὴς, 3, 105, 9. τὰ μὲν ἀφίστατο τοῖς λογισμοῖς τοῦ πολιορκεῖν τὴν πόλιν, τὰ δὲ προθύμως εἶχε, modo, rationibus iſtis ductus, abſtinendum ab obſidione cenſebat, modo rurſus totus in eam partem propendebat, 4, 71, 1. *ubi genitivus* τοῦ πολιορκεῖν *non a* λογισμοῖς *pendet*, *quo retulit Erneſtus*, *ſed a verbo* ἀφίστατο.

Λογο-

Λογογράφος, ὁ, historiarum scriptor, 7, 7, 1. n.

Λογοποιεῖν κατά τινος, sermones spargere contra aliquem, 28, 2, 4.

Λόγος, ὁ; 1) ratio, caussa, & *similia*; ὁ λόγος αἱρεῖ, ratio docet, rationi consentaneum est, 6, 5, 5. *cf.* αἱρεῖν. πρὸς τίνα λόγον ποιεῖται τοῦτο, qua caussa, quid spectans, facit hoc? 40, 6, 5. οὐδενὶ λόγῳ, præter rationem, nulla caussa, temere, 16, 10, 3. πρὸς οὐδένα λόγον αἰτεῖ τοῦτο ὁ Ἄππιος, nullam caussam habet cur hoc postulet, 28, 11, 7. πολλὰς ἀφορμὰς ἔχει πρὸς πραγμάτων λόγον, multas occasiones, multa præsidia habet ad res gerendas; ratione, intuitu rerum gerendarum; ad moliendum aliquid, 5, 35, 10. μεγάλα συνεβάλλετο τοῦτο Καρχηδονίοις εἰς πραγμάτων λόγον, 2, 13, 1. οὐδὲν εἰς πραγμάτων λόγον, nihil notabile, 29, 9, 16. ξύλα εἰς σφηκίσκων λόγον, ligna pro palorum ratione, in usum palorum, conficiendis palis, 5, 89, 6. n. εἰς ἀργυρίου λόγον ἀδικεῖσθαι, injuriam pati ratione pecuniæ, 11, 28, 8. πάνυ πρὸς λόγον γίγνεται τοῦτο, hoc inprimis facit ad caussam, ad rem, ad id quod volumus, 11, 50, 6. αὔξοντες τὸ βάθος πρὸς λόγον, pro ratione, justa ratione, 6, 30, 3 *sq.* 9, 15, 3. *Conf. deinde*, κατὰ λόγον, 9, 20, 3. *et supra*, ἀπροσλόγως, *suo loco*.

De dictione κατὰ λόγον, *tota huc transscribi meretur Isaaci Casauboni Adnotatio ad illa Polybii verba*, 1, 20, 3. τὰ μὲν οὖν περὶ τὰς πεζικὰς δυνάμεις ἑώρων κατὰ λόγον σφίσι προχωροῦντα. — „Κατὰ λόγον, *ait, Polybio hic, et alibi non raro, est idem ac si latine dicas*, ex animi sententia, quum destinata procedunt, & consilia ad finem propositum perveniunt. *Legat. LIII.* [*lib.* 25, 1, 3.] Ῥωμαῖοι πυθόμενοι κατὰ λόγον κεχωρηκέναι τοῖς Ἀχαιοῖς τὰ κατὰ τὴν Μεσσήνην. *LXXX* [28, 15, 12.] μὴ χωρεῖν αὐτοῖς τὰ πράγματα κατὰ λόγον, res ipsis non succedere secundum rationem, *hoc est*, uti proposuerant et speraverant. *Aliquando aliter accipiendum: ut in pugna navali quae paulo post describitur*, [1, 28, 5.] τὸ κατὰ λόγον ἐπετελεῖτο περὶ τὴν μάχην, ὅπερ εἰκὸς ὅταν ᾖ παραπλήσια πάντα τὰ τῶν ἀγωνιζομένων, procedebat pugna secundum rationem. *Hic* κατὰ λόγον *non est* ex animi sententia; sed prout ratio ostendit fieri debere. *Erat autem* rationi consentaneum, *ut pares vires par belli fortuna sequeretur, et victoria anceps aut nulla.* [5, 92, 7.] Ἄρατος τὸ κατὰ λόγον ποιῶν καὶ προνοούμενος τοῦ μέλλοντος. *Solet etiam dicere* ἐκ τῶν κατὰ λόγον, *vel* ἐκ τοῦ κατὰ λόγον, *pro* ut par est, ut fit verisimile. *Sub finem libri V.* (*cap.*

V. [*cap.* 110, 10.] τῶν πλοίων ἐκ τοῦ κατὰ λόγον ἐγκρατὴς ἂν ἐγεγόνει. *Et* συλλογίζεσθαι ἐκ τῶν κατὰ λόγον, *quod alibi dicit* ἐκ τῶν εἰκότων, [3, 93, 3.] *Vide amplius lib.* 3. [*cap.* 113, 8.] ad illa verba τἆλλα τούτοις ἐκ τοῦ κατὰ λόγον παρίστανε." — *Haec Caſaub. cujus Adnotationes ad librum III. numquam perfectæ ſunt nedum in lucem editæ. Nos de eisdem dictionibus,* κατὰ λόγον *&* τὰ κατὰ λόγον, *hæc porro loca enotavimus:* αὔξειν ἢ μειοῦν τὸ χωρίον κατὰ λόγον τῶν προσγιγνομ. ἢ τῶν χωριζομένων, 9, 20, 3. *n. ubi corrupte alii* κατ' ὀλίγον, *pro* κατὰ λόγον. (πρὸς λόγον *dixerat* 6, 30, 3 *ſq.*) μέχρι ἐκ τῶν κατὰ λόγον ἦν τις ἐλπὶς, 1, 62, 4. πρόδηλον ἐκ τῶν κατὰ λόγον ἦν αὐτῷ, 2, 64, 4. στοχαζόμενος ἐκ τῶν κατὰ λόγον, 2, 65, 7. ἐκ τῶν κατὰ λόγον ἐώρα, 3, 64, 10. τὰ κατὰ λόγον πάντα πράξαντες, 8, 1, 1. τῶν κατὰ λόγον φροντίζειν, 8, 2, 6. *n. (ubi rurſus mendoſe* κατ' ὀλίγον *dabant libri)* τῷ κατὰ λόγον *oppoſitum eſt* τὸ παρὰ λόγον, *pro quo mendoſe puriter libri* παρ' ὀλίγον *præferebant* 12, 22, 4. *n. Corruptus & mutilus locus* 2, 64, 6. οὐδὲν περὶ πλείονος ποιούμενος τοῖς κατὰ λόγον πράγμασι, *pro* τοῦ κατὰ λόγον χρήσασθαι τοῖς πράγμασι.

τοῦτο, καίπερ ἀνυπέρβλητον εἶναι δοκοῦν, ὅμως λόγον ἔχει, ἐκεῖνο μηδ' ὑπὸ λόγον πίπτει, hoc quidem rationem tamen aliquam habet, illud ratione omni deſtituitur, 8, 12, 12. οὗτοι πολὺν ἔχουσι λόγον καὶ φανόμενον ὑπὲρ τῶν καθ' αὑτοὺς δικαίων, multas & manifeſtas rationes habent pro ſua cauſſa adferendas, 17, 14, 5. τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος, δοκοῦν πανουργότατον εἶναι τῶν ζώων, πολὺν ἔχει λόγον τοῦ φαυλότατον ὑπάρχειν, multæ ſunt cauſſæ cur videri debeat ſtolidiſſimum eſſe et inconſideratiſſimum, 17, 15, 15. μηδ' ὑπὸ λόγον πίπτει ἡ ἀδικία αὐτῶν, διὰ τὸ παρηλλαγμένον αὐτῶν τῶν ἐπιχειρημάτων, 4, 15, 11. *quod idem ſonat, quod ibid.* v. 9. πρᾶγμα πάντων ἀλογώτατον, ſub rationem non cadit *hoc, i. e.* ratione caret, prorſus a ratione aliena res, cujus nulla ratio reddi poteſt. ὑπὸ τὸν λόγον ἄγειν τι, reputare aliquid, 15, 34, 2. (*a qua phraſi differt non nihil illa,* ἐπὶ λόγον ἄγειν, *quam vide ſub num.* 2. *in* λόγος, ſermo.) λόγον δοῦναι ἑαυτῷ περί τινος, ſecum reputare, expendere rem, 17, 7, 4. ἑαυτοῖς ὄντες λόγον, ποτέροις δεῖ κοινωνεῖν πραγμάτων, 9, 31, 4. δοὺς λόγον ἑαυτῷ, *ſcil.* περὶ τοῦ πράγματος, *vel* πῶς χρηστέον τοῖς πράγμασι, 8, 17, 4. *Aliud eſt* λόγον διδόναι τινὶ, *quod vide infra, in* λόγος, ſermo. *Sed* λόγον ὑπέχειν τινι *eſt* pati ut quis ratio-

rationem a nobis poſtulet; rationem reddere alicui, ἐφ' ἑκάστοις, de, ſuper rebus omnibus, 24, 2, 1. λόγον ὑπέχειν ἐπὶ Ῥωμαίων τοῖς πρὸς αὐτὸν ἀμφισβητοῦσι, adverſariis ſuis rationem reddere coram Romanis, arbitris Romanis, 18, 35, 3. λόγον ἀποδοῦναι, *vide ſub num.* 2. *in* λόγος, ſermo.

οὐδένα λόγον ποιεῖσθαι τινὸς, nullam rationem, nullum reſpectum habere alicujus, non curare aliquid, 21, 11, 9. 25, 1, 3. *&c.* λόγον ἔχειν ὑπέρ τινος, 1, 57, 1. οὐδεὶς ἦν αὐτοῦ λόγος, nulla hominis ratio habebatur, nemo eum audiebat, 27, 13, 7. οὐ μικρὸν λόγον ἄξιον, τοῦ μείζονος ἐποιήσατο πρόνοιαν, *incommodum illud* non multum curabat, *quod ex eo naſcebatur quod nunc aliter diſpoſiti eſſent manipuli atque conſueti erant*, 11, 23, 8. (*Aliud eſt*, λόγους ποιεῖσθαι, *quod vide infra.*) οὐδὲν ἄξιον λόγου, 1, 24, 8. *&c.*

2) λόγος, ſermo, verbum, diſputatio *&c.* λόγοι ἐνδεχόμενοι, 2, 56, 10. *n. non ſunt* narrationes, *ut voluit Ernefius*, *ſed* ſermones. λόγους ποιεῖσθαι ὑπὲρ πράγματος, verba facere de re, 1, 15, 13. 1, 16, 5. *&c.* πολλοὺς λόγους διατίθεσθαι περί τινος, 7, 7, 6. ἵνα μὴ λόγοι λάγωνται μόνον, 17, 8, 4. *n.* (*conf.* λέγειν.) προστιθέντας ἀεὶ τὸν ἑξῆς λόγον, 1, 15, 13. *non videtur de* narrationis *conſecutione ſapiendum*, *ut fecit Caſaub.* (*cujus verſionem tenuimus*, poſteriora quæque anterioribus ſubnectentes;) *ſed de* conſequente diſputatione & convenientibus obſervationibus ſuper rebus narratis. *Attamen* τὸν ἀκόλουθον ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν ἀποδιδόναι λόγον, 4, 2, 1. *eſt* conſequentem narrationem rerum Græcanicarum ſubtexere; *&* τὸν κατὰ μέρος λόγον ὑπὲρ τῶν πραγμάτων ἀποδοῦναι, *eſt* particulatim, enucleate, ſingulas quasque partes percurrendo narrare rem, 1, 56, 11. *n.* 3, 37, 11. *&* τὸν κατὰ μέρος λόγον ποιεῖσθαι ὑπέρ τινων, 10, 11, 5.

ἕως λόγου, verbo tenus, 10, 22, 7. *ubi tamen vis hujus dictionis haud ſatis mihi perſpecta eſſe an, Demetrius Phal.* verbis *hoc ipſum docuit, quod ille re?* (*conf.* ἕως.) *An* his ipſis verbis? *Id aliàs eſt* αὐτοῖς λέξεσι.

λόγον δοῦναι τινὶ, dicendi poteſtatem facere alicui, 18, 35, 1. εἰς λόγους ἐλθεῖν τινι *vel* συνελθεῖν τινι, congredi cum aliquo ad colloquendum, 22, 17, 8. *n.* 1, 78, 4. διὰ λόγων γίγνεσθαί τινι, colloqui cum quo, 22, 21, 12. διὰ λόγου κομισάμενοι τοὺς αἰχμαλώτους, ſuo rogatu, *proprie*, per colloquium, verborum ope, (*fortaſſe*, uno verbo, unius verbi ope,) receperunt captivos, 1, 83, 8.

λόγον διαδοῦναι, rumorem, famam ſpargere; διάδοσις λόγου

γον (*ex certiſſima Reiskii conject. pro vulgato* ἐδίδαξε) ὡς τοὺς Αἰτωλοὺς μέλλοντας &c. 7, 16, 7. n. (*in qua Adnot. pro* 1, 72, 3. *lege* 1, 32, 3.) Φάβιος λόγον παρεῖχε ὡς ἀποδειλιάσοι, famæ, ſermoni de ſe materiam dedit, 3, 89, 3.

ἐπὶ λόγον ἄγειν τι, in diſceptationem adducere aliquid, ut excutiatur res, et quid vel quale ſit diſquiratur, 3, 11, 3. 15, 19, 7. n. (ὑπὸ λόγον ἄγειν, reputare, 15, 34, 2. *ſupra notavimus in* λόγος, ratio.)

3) ὁ λόγος, *i. q.* τὸ πρᾶγμα; οὐκ ἔστεξε τὸν λόγον, non tacuit rem, 8, 14, 5.

Λογχοφόρος, ὁ; λογχοφόροι *ſæpe commemorantur in Hannibalis acie, ubi jungi ſolent Balearibus, quibuscum* levem armaturam *formabant*, 3, 72, 7. & 3, 73, 7. *coll.* 3, 73, 1. & 3, 74, 1. *Rurſus* 3, 83, 3. 3, 93, 3. *coll.* 3, 94, 6. 3, 113, 6. *Sunt autem* jaculatores, *vel* haſtati, *a* λόγχῃ *dicti, i. e.* lancea, *quam* σιδήρεον ἀκόντιον *interpretatur Suidas.*

Λοιμικὸς, peſtilens; λοιμικὴ κατάστασις, 1, 19, 1. περίστασις, 6, 5, 5. διάθεσις, 2, 31, 10. *Et metaph.* ἡ τύχη ὡσανεὶ λοιμικήν τινα πολέμου διάθεσιν ἐπέστησε πᾶσι Γαλάταις, 2, 20, 7.

Λοιμὸς, ὁ; λοιμῶν αἴτιοι, malorum auctores, 38, 2, 8.

Λοιπὸς; τὸ δὲ λοιπὸν *correxi*, 15, 36, 2. *pro vulgato* τὸ δὲ λεῖπον. λοιπῇ, *in illis locis*, 2, 17, 9. τῆς λοιπῆς κατασκευῆς ἄμοιροι, & 6, 53, 1. νομίζεται μετὰ τοῦ λοιποῦ κόσμου, *uſurpatum videri pro* πᾶς *poteſt, quam in partem apud Demoſthenem hanc vocem interpretatur Reiskius in Indice Græc. Demoſth. Sed poterit pariter proprio ſignificatu accipi, ut docui in Adn. ad utrumque locum.*

λοιπόν ἐστι Ῥωμαίων ἀκούειν, nil aliud reliquum eſt niſi ut mos geratur Romanis, 3, 4, 3. λοιπὸν (*ſcil.* ἐστὶ) διευκρινῆσαι καὶ σκέψασθαι περὶ τοῦ &c. 3, 28, 5. n. *ex Vat. aliorumque codd. lectione, ubi non opus erat verbo* ἐστὶ *interſerto ex Bav.* λοιπὸν ἦν τοιαύτην τινὰ παρεισαγαγεῖν &c. 6, 48, 7. n.

λοιπὸν, *adverbialiter, initio periodi*, proinde igitur, 2, 68, 9. 4, 32, 5. 10, 45, 2. &c. λοιπόν τε, deinde vero, 1, 19, 4. *niſi* λοιπὸν δὲ *ſcribendum.* λοιπὸν, λοιπὸν ἤδη, *vel* τὸ λοιπὸν ἤδη, de cetero, deinde, poſthac, abhinc, porro, 1, 12, 4. 1, 17, 1. 3, 34, 1. 4, 13, 4. 4, 28, 4. n. (*quo locus tamen intricatior eſt, ac videndum an ſatis emendatus vel integer;*) 5, 4, 5. 5, 71, 6. 5, 103, 8.

Λοξὸς; λοξῶς. πρὸς τὸν Ἀπελλῆν λοξότερον εἶχε, ſuſpectum habuit Apellem, non ſatis ei fidit, minus aperte cum eo egit, 4, 86, 8.

Λοχᾶν τὴν πρὸς Ῥωμαίους φιλίαν, 3, 40, 6. n. non *eſt* capta-

captare amicitiam, *ut vertit Erneſtus, ſed* inſidiari amicitiæ Romanorum, *i. e.* ſpecie amicitiae eos decipere, ipſisque inſidiari.

Λόχος, ὁ. *vide Add. ad* 10, 21, 4. 10, 22, 7.

Λύειν, τὸν πόλεμον, bellandi finem facere, 25, 5, 1. *Sic* λελυμένου τοῦ πολέμου, 29, 7, 4. λύειν τὴν πολιορκίαν, 2, 9, 9. τὴν συνουσίαν, 5, 15, 5. λελῦσθαι τὴν συμμαχίαν, diſſolutam eſſe ſocietatem, 18, 21, 8. λύειν τὸν ὅρκον, irritum reddere juramentum, & ejus religione ſe ſolvere, 6, 58, 4 & 12, ὥσπερ λυομένης τῆς ἀδικίας, quaſi ſublata, expiata injuria, 4, 27, 4. λύειν τὰς ἁμαρτίας, — „corrigere peccata, *ſ.* veniam peccatorum conſequi, „*Erneſtus; reſpiciens ſcil. illa verba*, 5, 25, 1. ἔτι πεπεισμένοι καταπλήξασθαι τὸν Φίλιππον, καὶ λύειν τῷ τοιούτῳ τρόπῳ τὰς προγεγενημένας ἁμαρτίας, *ubi poſteriora verba Caſaub. ſic reddidit*, atque hoc pacto delicta ſua priora fore tecta. *Videtur hoc dixiſſe Polybius*, homines iſtos ſperaſſe, ſe ſuperiorum criminum culpam & memoriam obliteraturos, ſi territus ſeditione militum Philippus intellexiſſet, opus ſe habere ipſorum opera ad compeſcendos ſeditioſos.

καθ' ὁμολογίαν ἀνέλυσαν ex τῶν τέκνων *haud cunctanter corrigendum putavi* 2, 32, 2. *n. pro vulgato* ἔλυσαν, *quod fruſtra defendere conatus eſt Erneſtus ex eo, quod et in re navali* λύειν *dicatur de ſolventibus e portu.*

Λυκία, ἡ, 6, 22, 3. tegmen capitis e lupina, *ut* κυνῆ.

Λύκος ἐξ ἀνθρώπου, 7, 13, 7. λύκου βίον ζῆν, 16, 24, 4.

Λυμαίνεσθαι; *abſolute*, λυμαινόμενοι, nocere cupientes, 5, 5, 8. *n. ubi veteres codices* λυμαινευόμενοι *præferunt, quod videndum an a Polybii manu ſit. Cum Accuſ.* λυμαίνεσθαι καὶ διαφθείρειν τὰς παρασκευάς, perdere, corrumpere, vaſtare, 1, 48, 1. *ſic* νεὼς καὶ ἀνδριάντας, 5, 11, 4. 16, 1, 6. τὰ πράγματα, res perdere, 30, 1, 5. τὴν βασιλείαν, 30, 2, 2. τοὺς πέλας, alios perdere. τὰς ἐπιβολάς τινος, irritos reddere conatus, 2, 45, 6. 2, 47, 4. τὰς τοῦ βασιλέως χρείας, irritam reddere, impedire operam quæ regi præſtatur, 5, 2, 8. λυμήνασθαι τὴν βασίλειον δύναμιν, regis potentiam quovis modo minuere, 31, 12, 11. τὴν χάριτα τινός, beneficium alicujus obliterare, gratiam ei debitam abjicere, 18, 26, 4.

λυμαίνεσθαι τὸ πλῆθος κατὰ πάντα τρόπον, multitudinem quovis modo, prorſus, corrumpere, 6, 9, 6. λυμαίνεσθαι τὴν τῶν πολλῶν προαίρεσιν, 27, 6, 4. *i. q.* ἀλλοτριοῦν, *vs.* 11. alienare animos. *Sic* λυμ. τὴν τῶν πολλῶν εὔνοιαν πρὸς τὴν Μακεδόνων οἰκίαν, 27, 2, 7. *Eodemque modo accipiendum illud*, 4, 15, 8. φθείρων καὶ

λυμαίνεσθαι τοὺς τῶν Ἀχαιῶν συμμάχους.

Λύμη. ἡ; αἱ ἀνθρωπεῖαι λύμαι, 5, 59, 11. λύμαι συμφυεῖς, connatæ, innatæ noxæ, pestes, *cossi & teredines in ligno*, 6, 10, 3.

Λυμεωνεύεσθαι; *vide* λυμαίνεσθαι.

Λυπρὰ χώρα, sterilis, 13, 9, 1.

Λύσις τοῦ πολέμου. 38, 2, 11. λύσιν ποιήσασθαι τῶν ἐνεστώτων, belli finem facere, 15, 15, 4. τῶν ἐνεστώτων κακῶν, finem malorum, 14, 9, 10. 11, 25, 8. *Et nude*, μίαν ὁρῶν λύσιν ταύτην, 1, 82, 2. λύσιν εὑρίσκονται τοῦ πράγματος, 6, 38, 1. τοῦ προβλήματος, 30, 17, 5. *conf.* λύειν.

Quod sub hac voce Ernestus habet: „περὶ λύσεως τῶν φυγάδων, *videtur legendum* κτήσεως, de restituendis bonis;" — *id pertinet ad* 24, 4, 2. *ubi vide Adnot.*

Λυσιτέλεια περὶ τὸν χρόνον, lucri studium e tempore, *in re pecuniaria*. 32, 13, 11. — „*De reditu & fructu agrorum dixit Ioseph.* 16, 9, 1." *Ern.*

Λυσιτελὴς; τὸ λυσιτελὲς, commodum, lucrum; μέγιστα λυσιτελῆ, 4, 38, 8. μερίτης γενόμενος τῶν λυσιτελῶν, 13, 8, 2.

Λυσσᾷν, *vide* λυττᾷν.

Λυτροῦν; ἐλυτρώσατο αὐτοῖς τὴν χώραν χρημάτων οὐκ ὀλίγων, 17, 16, 1.

Λυττᾷν, λυσσᾷν, furere; 5, 11, 4. λυττῶντος θυμοῦ ἔργα, 5, 11, 4. 32, 25, 8. χαριζόμενος λυσσῶντι τῷ θυμῷ, 16, 1, 2.

Λωβᾶσθαι, vexare, *de militibus qui compilant & male tractant homines*, 4, 18, 9. λωβησάμενοι κατὰ πάντα τρόπον τὴν πόλιν, 4, 54, 2.

Λώϊον ἔσεσθαι σφίσι, melius ipsis futurum, 8, 30, 7.

Λωποδύτης, ὁ, prædo, qui viatores vel mortuos spoliat, 13, 6, 4.

Λωτὸς, ὁ, lotus, 12, 2, 1 *sqq.*

Λωτοφάγος, ὁ; αἱ τῶν Λωτοφάγων νῆσοι, 1, 39, 2. 54, 3, 12.

M.

Μαγγανεύειν πρὸς τὰς θεὰς, in precibus uti blanditiis et verborum lenociis, 15, 29, 9.

Μάθημα, τὸ, *opponitur* ἀγωνίσματι, 3, 31, 12.

Μαθηματικὸς; πολυπραγμονεῖν τὰ παρὰ τῶν μαθηματικῶν *vel* πολυπραγμ. παρὰ τῶν μαθ. 9, 19, 9.

Μακαρίζειν τινὰ, *Spicileg. lib.* 39. *num.* 4.

Μακάριος; μακαριωτάτη πόλις, opulentissima, (*Capua*,) 3, 91, 6.

Μακαριστὸς, felix prædicandus, qui felix vulgo prædicatur, 10, 2, 6.

Μακεδονίζειν, Macedonum partes sequi, 20, 5, 5 & 13.

Μακρὰν ἀπὸ, 3, 45, 2. 5, 99, 3. *cum genit. absque* ἀπὸ, 3, 50, 8. 5, 59, 10. μακρὰν αὐτὸν (*i. q.* ἑαυτὸν) ἐμπειρίας διαβαλεῖ, *sed codd. omnes* ἐμπορεία, 11, 16, 6. *n.*

μακρὰν

μακρὰν ἑαυτοὺς ὄντες ἐμπειρίας, 11, 16, 8. *ubi rurſus* ἐμπορείᾳ *dant libri.*

Μακρόθεν, *de tempore*; προορᾶσθαί τι καὶ φυλάττεσθαι μακρόθεν, 1, 65, 7.

Μακρολογεῖν; ἵνα παύσωμαι μακρολογῶν, 8. 11, 13.

Μακρὸς; μακροὶ ὄντες ἐν πορείᾳ καὶ διελελυμένοι, 4, 12, 11. *n.* δυσπαραβοήθητους καὶ μακροὺς αὐτοὺς (*nempe* ἑαυτοὺς) παραδιδόναι τοῖς πολεμίοις, 5, 22, 7. *Cf. Add. ad* 11, 16, 6.

μακραὶ νῆες κατάφρακτοι, 1, 25, 7. μακρῶν πλοίων δεκαναΐα, 23, 7, 4. *quæ erant* πεντηρικὰ πλοῖα, 25, 7, 1.

Μακρῶς ἐκμηρύεσθαι τὰς δυσχωρίας, longo agmine, 3, 51, 2. *Conf.* μακρός.

Μάκρωσις, ἡ, amplificatio narrationis, 15, 36, 2. *n. ubi temere vulgo* μάκρυνσις.

Μάκτρα, ἡ; μάκτραι καὶ πύελοι *in balneo*, 30, 20, 3. *n.*

Μαλακὸς; μαλακὰ πρόβατα, oves mellitæ, tenellæ, 9, 17, 6. *n.*

Μαλάττειν τὸ τῆς Φύσεως σκληρὸν, 4, 21, 3.

Μάλιστα, 1) maxime; ὡς ἐνδέχεται μάλιστα, 3, 49, 1. ἐν τοῖς μάλιστα, 18, 16, 5. 14, 2, 9. *n.* 2) fere, circiter, admodum; μάλιστά πως ἔτεσι πέμπτῳ, 2, 41, 13. *Et ſæpius alibi.*

Μᾶλλον, 1) magis, καὶ οὕτω δὲ μᾶλλον, *alii* τοιούτῳ δὲ μᾶλλον, 3, 92, 3. *n. forſan* τοσούτῳ *debuerant. Cum negatione & ſeq. particula* ὡς, *pro* ἢ; μηδενὶ καθήκειν μᾶλλον ὡς ἐκείνῳ, 7, 4, 5. οὐδενὸς μᾶλλον προσνοεῖτο ὡς τῆς αὐτοῦ σωτηρίας, 11, 2, 9. *Hinc* 2, 11, 5. *n. pro* οὐδενὸς μᾶλλον φροντίζειν, ὥστε μὴ λανθάνειν, *corrigendum* ὡς τοῦ μὴ λανθάνειν. ὅμως αὐδέποτε μᾶλλον εἰς ἀπορίαν ἦκε, 12, 25, 1. *n. poteſt ſine mutatione intelligi*, numquam magis inopia conſilii laboraverat; *ſed aptius videtur* ὅμως ὡς οὐδέποτε μᾶλλον, *i. e.* μᾶλλον ἢ οὐδέποτε, magis quam umquam alias laboravit. *confer omnino Fr. gr.* 97. 2) potius, rectius ut dicam, quin, immo; χρήσιμον ἂν εἴη, μᾶλλον δ' ἀναγκαῖον, 2, 56, 2. *Sic* 2, 71, 2. 3, 31, 4. 9, 20, 6. 9, 23, 4. *n. Quo & referri poteſt*, μᾶλλον δ' ὅμορον, ſed potius, ſed rectius ut dicam, 1, 55, 7. *n. Sed vide mox num. ſeq.* 3) *Nempe nonnumquam idem fere ſonat* μᾶλλον, *ac* μάλιστα, *utraque notione qua accipi ſolet hic ſuperlativus*; maxime, *ut* ἔχει πλῆθος ἀνδρῶν ἀλκίμων, καὶ μᾶλλον ἱππέων, maxime equitum, 5, 55, 8. *Et* fere, propemodum, *ut* πρὸς τὴν κορυφὴν μᾶλλον, 2, 16, 6. *& ſic* 1, 55, 7. μᾶλλον δ' ὅμορον *verti poteſt*, ſed fere contiguum. *Utraque notione elliptice intelligenda eſt dictio, ſcil.* magis hoc quam alterum, magis hoc quam aliud quodvis. 4) *Poſt* πόσῳ *&* ὅσῳ *per ellipſin omitti ſolet* μᾶλλον; *hinc* πόσῳ ῥᾴδιον, *pro*

pro τόσῳ μᾶλλον ῥᾴδιον, vel τόσῳ ῥᾷον, 12, 20, 6. *n. Adde* 1, 45, 9. *n. Sic poſt βούλομαι ſeq. ἤ*, 13, 5, 3.

Μανιάκης, ὁ, armilla; *χρυσοῖ μανιάκαι*, 2, 29, 8. *n.* 2, 31, 5.

Μανικὸς, furioſus; *μανικὴ διάθεσις*, furor, 32, 25, 6.

Μάρτυρ; *καὶ τούτων μάρτυρας ἐπέμποντο τοὺς περὶ τὸν Τιβέριον*, 32, 5, 2. *lege ἐποιοῦντο.*

Μαρτυρεῖν τινι, teſtimonium exhibere pro veritate ejus quod dixit alter, ſententiam alicujus confirmare, dictis alicujus fidem adſtruere: *τὰ συμβάντα τότε τοῖς Ἕλλησι μεμαρτύρηκε, οὐ Δημοσθένει*, 17, 14, 12. *μαρτυρεῖ τοῖς ἡμετέροις λόγοις τὸ τέλος τοῦ πολέμου*, 18, 11, 7. *δοκεῖ μᾶλλον τὸ τελευταῖον εἰρημένον, (verius videtur id quod poſterius dixi) ἐξ ὧν ἐμαρτύρησε τὰ μετ' ὀλίγον συμβάντα τοῖς Ῥοδίοις*, 28, 15, 9.

Μαρτυρία, ἡ τῶν συμβεβιωκότων, 10, 9, 3.

Μαρτύριον, τὸ μαρτυρίῳ δ' ἄν τις χρήσαιτο πρὸς τὴν ἀλήθειαν τῶν νῦν λεγομένων, 1, 20, 13. *μαρτύριον ἐποίουν (ſ. ἐποιοῦντο) τῆς ἑαυτῶν ἀποφάσεως τὸ &c.* 27, 6, 9. *ἀρκέσει ἓν ἢ καὶ δύο ληφθὲν μαρτύριον*, 2, 38, 11. *ἐναργέσι κεχρημένος μαρτυρίοις*, 21, 9, 4.

Μασθὸς, *vide μαστός.*

Μαστιγοῦν, virgis cædere, 1, 7, 12. 6, 37, 8.

Μαστοειδὴς λόφος, rotundus tumulus, 5, 70, 6.

Μαστὸς, ὁ, 1) mamma, 13, 7, 10. *τοὺς μαστοὺς τροτεῖνεν*, ubera exſerere, 15, 31, 13. *ubi μασθοὺς per theta alii præferunt codices. δυβολαὶ μαστῶν*, 2, 56, 7. 2) tumulus, 1, 56, 6.

Ματαιοπονεῖν, 9, 2, 2. 25, 5, 11.

Μάταιος; *οἱ μάταιοι τῶν ἀνθρώπων, (fortunam pro cauſa citant,)* 18, 11, 5. *μάταια αὐτοῖς ἦν καὶ ἄπρακτα τὰ ὅπλα*, inutiles eis erant haſtæ, 6, 25, 6.

Μάχαιρα, ἡ; *vide Ind. hiſtor.* in Gladius.

Μαχαιρομαχεῖν, 10, 20, 3.

Μαχαιροφόρος, ὁ, ſatelles, 39, 1, 2.

Μάχεσθαι; *μαχόμενα γράφειν αὐτοῖς, (pro ἑαυτοῖς)* 3, 47, 6.

Μάχιμος; *μαχιμώτεροι ἄνδρες*, 2, 22, 6.

Μεγαλάγωρ ἡσυχία, 4, 31, 6. *ex Pindaro.*

Μεγαλαυχεῖν, 8, 23, 11. 12, 13, 10. 15, 23, 5.

Μεγαλεῖος; *πρᾶξαί τι μεγαλεῖον, Fr. hiſt.* 31. *τὸ μεγαλεῖον τῶν πράξεων*, magnitudo, inſignitas rerum geſtarum, 8, 3, 1.

Μεγαλείως τιμᾶν τινα, 3, 69, 4. *μεγαλείως ἐχάρησαν*, 3, 87, 5. *ubi alii μεγάλως.*

Μεγαλεπίβολος, ad magnas res idoneus, magna ſpectans, 15, 37, 1. *n.*

Μεγαλόδωρος, inſigniter liberalis, 10, 5, 6.

Μεγα-

Μεγαλοεργία, ἡ, magnificentia, 31, 3, 1.

Μεγαλομερὴς ὑποδοχή, magnifica receptio, 28, 17, 1. **περίστασις**, adparatus, comitatus, 32, 12, 3. **μεγαλομερέστατα καὶ τεχνικώτατα ἔργα**, (*de ſtatuis*) 4, 78, 5.

Μεγαλομερία, ἡ, **τοῦ πολιτεύματος καὶ δύναμις**, reipublicæ amplitudo, opulentia, ſplendor, & potentia, 1, 26, 9.

Μεγαλομερῶς ἐψηφίσαντο περὶ τῆς ἀπαντήσεως καὶ τῆς ὅλης ἀποδοχῆς τοῦ βασιλέως, magnifica decreta fecerunt, 16, 25, 3. **χρησάμενοι ταῖς παρασκευαῖς μεγαλομερῶς**, magnificos facientes adparatus, 18, 38, 4. **δώροις ἐτίμησαν αὐτὸν μεγαλομερῶς**, 30, 3, 5. **μεγαλομερέστερον ἀπεδέξατο τὴν παρουσίαν αὐτῶν ἡ σύγκλητος**, 25, 6, 5. **ἅπαντας ἐπεδέχετο** (*fors.* **ἀπεδ.** *vel* **ὑπεδεχ.**) **ἡ σύγκλητος μεγαλομερέστατα**, 22, 1, 3.

Μεγαλοπρεπῶς χρήσασθαί τινι, liberaliter, magnifice aliquem excipere, 5, 70, 10.

Μεγαλορρημοσύνη, ἡ, magniloquentia, 39, 3, 1.

Μεγαλοφρονεῖν, magnos ſibi ſpiritus ſumere, 35, 3, 4.

Μεγαλοφυὴς; **μεγαλοφυέστερος ἢ κατ' ἄνθρωπον**, præſtantioris ingenii, 12, 23, 5.

Μεγαλοψυχία, ἡ, animi magnitudo, *& ſigillatim*, liberalitas, munificentia, 10, 40, 6 *ſqq.* 16, 23, 7. 18, 24, 5. 32, 11, 9. 32, 12, 8. **προαιρέσεις ἐφάμιλλοι ταῖς μεγαλοψυχίαις**, 1, 64, 5.

Μεγαλόψυχος καὶ εὐεργετικὸς, 22, 21, 3. **τὸ μεγαλόψυχον καὶ παράβολον τῆς Ῥωμαίων αἱρέσεως**, 1, 20, 11. **τὸ μεγαλοψ. καὶ Φιλοίκειον τῆς τοῦ Σκιπ. προαιρέσεως**, 32, 14, 9.

Μεγαλοψύχως καὶ πράως χρῆσθαι τοῖς πράγμασι, 1, 8, 4. **καὶ βασιλικῶς**, 8, 25, 5. **μεγαλοψύχως χρησάμενος τοῖς ὑποταττομένοις**, 3, 13, 8. **μεγαλ. καὶ Φιλανθρώπως**, 2, 70, 1.

Μεγάλως διεβέβλητο, 1, 52, 2. **ἤσθη**, 1, 78, 8. (*cf.* 3, 87, 5. *n. & ſupra in* μεγαλεῖως.) **σπουδάζειν** 4, 61, 5. *Adde* μειζόνως.

Μεγαλωστὶ ἀποδεχόμενος τὴν προαίρεσιν τῶν Ἀχαιῶν, cum magnifice collaudaſſet voluntatem Achæorum, 28, 11, 5.

Μέγας; **Σκιπίων ὁ μέγας**, Africanus Major, 18, 18, 9. *n.* 32, 12, 1. 32, 13, 1. **μέγιστοι**, **Μάξιμοι**, *cognomen Fabiorum*, 3, 87, 6. *n.* **εἰς ἀπορίαν ἐνεπεπτώκει μεγίστην**, 3, 102, 3. *n.* **ἀλλὰ μεγάλην**. *Cf.* 3, 59, 4. *n.* **μεγάλην ἐτιοῦντο τὴν σπουδήν**, *cum articulo*, 1, 46, 2. *n.* *& μεγίστας παρέχεται τὰς χρείας*, 1, 75, 6. *n. ſed utrobique delevi articulum cum aliis codd.* **ἐν οἷς δὴ καὶ μέγιστα συμβαίνει**, *mutilus locus*, 11, 16, 9. *n.*

Μέδιμνος, ὁ, **Σικελικὸς**, 2, 15, 1. 9, 44, 3. **Ἀττικὸς**, 6, 39, 13. **σίτου δέκα μυριάδας μεδίμνων**, 28, 2, 5.

Μεθάρμοσις, ἡ, **δεσποτῶν**, mutatio dominorum, 18, 28, 6.

Μεθερμηνεύεσθαι; ὁ μεθερμηνευόμενον ἐπιλέκτους ὀηλοῖ, 6, 26, 6.

Μεθιστάναι, μεταστῆσαι, τὰς ὑπάρξεις, fortunas ſuas alio transferre, 2, 17, 11. τὴν ἁπάντων δυναστείαν εἰς ἑαυτὸν μεταστῆσαι, in ſe transferre, 22, 21, 1. τὶ εἰς τὶ, mutare aliquid in aliud, 2, 41, 5. 2, 47, 3. 6, 8, 5.

μεταστῆναι, alio ſe transferre; excedere *concione*, 4, 34, 8. *e concilio*, 4, 23, 7. εἰς Μίλητον, Miletum commigrare, 31, 21, 3.

In Med. μεταστήσασθαι τὰς Φρουρὰς ἐκ τῶν πόλεων, præſidia deducere, 18, 27, 4.

In Paſſiv. μεθίστασθαι, (*i. q.* μεταστῆναι) πρός τινα τόπον, aliquo ſe recipere, 2, 68, 4. 5, 40, 5. ἐκ τοῦ ζῆν, migrare e vita, 32, 21, 3. *Conf.* μετάστασις. μεθίστασθαι, mutari, 6, 9, 10.

Μεθοδεύσασθαι, in dicendo uti artificiis ad fallendos auditores, 38, 4, 10.

Μεθοδικός; μεθοδικὸν καὶ ἑστῶτα λόγον οὐκ ἔχει τοῦτο, non habet hoc certam firmamque rationem, 9, 12, 6. μεθοδικὸς τρόπος, via ac ratio *addiſcendi artem imperatoriam* per artis præcepta, 11, 8, 2. μεθοδικὴ ἐμπειρία, 1, 84, 6. 9, 14, 1. μεθοδ. ἐπιστήμη, 10, 47, 12.

Μεθοδικῶς χειρίζειν τι, 9, 2, 5. 5, 98, 10. *Fr. gr.* 92.

Μεθύσκεσθαι, vino, ebrietati indulgere, 4, 57, 3.

Μειζόνως, ἢ κατὰ τὴν ἀλήθειαν, magnificentius quàm pro rei veritate, 3, 103, 1. μειζόνως βουλεύεσθαι περὶ τῶν ἐναντίων, majora conſilia capere, 3, 86, 7.

Μειοῦν ἢ αὔξειν, 9, 20, 3.

Μειράκιον, adoleſcens; *ſic* 2, 68, 2. *vocatur Philopœmen, & κομιδῇ νέος*, 2, 67, 5. *cum eſſet juvenis triginta annorum.*

Μείωσις, ἡ, τοῦ ποταμοῦ, 9, 43, 5.

Μειρακιώδης στάσις, 10, 33, 6. n. *de* juvenili levitate.

Μειρακιωδῶς, juveniliter, 11, 14, 7.

Μελανείμων, arratus, 2, 16, 13.

Μελανίαι καὶ σηπεδόνες, 1, 81, 7. — „*ſunt* nigræ maculæ in puſtulis & ulceribus, *periculum ultimum denunciantes. Hippocrates vocat* μελάσματα.“ *Ern.*

Μελέτη, ἡ; ἀνάπειραι καὶ μελέται (τῶν πληγωμάτων,) tentatio & exercitatio leniguin, 1, 59, 12. αἱ μελέται τῶν ὅπλων, exercitationes in armis, 10, 20, 4. μελέται καὶ γυμνασίαι, 10, 20, 6.

Μέλειν; μὴ μέλειν, 1, 12, 1. n. (*ubi perperam vulgo* μένειν.) 1, 45, 4. 15, 5, 1. *Imperf.* ἤμελλον, 1, 26, 5. βαρύτατος πᾶσιν ἀνθρώποις ὁ τοῦ μέλλειν (*alii* τοῦ μέλλοντος) γίγνεται χρόνος, 3, 112, 5. n. εἴ τις αὐτοὺς εἰς δικαιοδοσίας προκαλοῖτο περὶ τῶν γεγονότων, ἢ καὶ νὴ Δία τῶν μελλόντων, 4, 16, 4. n. *conf.* δικαιοδοσία.

Μεμ-

Μέμφεσθαι τῇ τύχῃ, incuſare fortunam, 16, 32, 5.

Μεμψιμοιρεῖν τινι ἐπὶ τούτῳ, conqueri de aliquo quod &c. 18, 31, 7. 23, 13, 8. μεμψιμοιρητέον (αὐτοῖς) ὅτι &c. reprehendendi ſunt quod &c. 4, 60, 9.

Μὲν. *Poſt* μὲν, *pro* τε, *quod dabant codices, recte* δὲ *poſuit primus editor*, 1, 40, 13. *Particula* μὲν *nonnumquam temere omiſſa eſt a librariis ea occaſione de qua monui ad* 29, 11, 8. *& ad* 5, 30, 1. μὲν *pro* μὴν *ſcribendum putavi* 1, 80, 8. *n.*

Μένειν, ſubſiſtere; κατὰ πορείαν ἔμενε, ſubſtitit in itinere. 4, 69, 3. πρός τινα λέφον ἔμενε, ad collem aliquem ſubſtitit, 1, 74, 6. *n.* 1, 78, 3. 2, 25, 9. ſuſtinere; ἐν ὄψει οὐ μένων τὸ δεινὸν, 4, 8, 4. ὑφίστασθαι καὶ μένειν τὰς ἐπιφορὰς τῶν δεινῶν, 6, 6, 8. τὴν ἔφοδον μεῖναι, *ex vett. codd. lectione*, 1, 74, 5. *n.* μεῖναι παρ' αὐτὸν, ſui compotem manere, 11, 14, 3. μένειν ἐπὶ τούτῳ, intra hoc ſubſiſtere, hoc contentum eſſe, 5, 104, 3. μένειν, habitare, 30, 4, 10. *ubi diſtinguuntur* οἱ ἐπιδημοῦντες *&* οἱ ἐκεῖ μένοντες, 34, 9, 9.

μὴ μένειν, *olim* 1, 21, 1. *pro* μὴ μέλλειν.

Μερίζειν; μερίσαντες αὐτῶν τινας ἐξαπέστειλαν, partem ſui exercitus miſerunt, 2, 5, 6. κατὰ σημαίας μερίζουσιν αὐτοὺς, *i. q.* ἀπομερίζουσι, manipulatim partiuntur eos, *ſcil. ad negotium aliquod mittendos*, 10, 16, 2. (*cf.* ἀπομερίζειν.) μερίζειν τὴν βασιλείαν, partiri regnum, 31, 18, 1. *ſed mox ibid. vs.* 3. μερίσαι τὴν Κύπρον αὐτῷ, in parte tribuere, adjudicare ipſi Cyprum. τὰς ὠφελείας ἑτέροις μᾶλλον ἐμέριζον, emolumenta aliis potius quam vobis tribui, 11, 28, 9.

μερίζεσθαι, *in Paſſ.* in partes, in factiones ſcindi, ἐμερίσθησαν οἱ μὲν πρὸς Ἀμίβαζον, οἱ δὲ πρὸς τὴν Λαρέ. 8, 23, 9. μερίζεσθαι εἰς διάφορα, ſe ipſum velut in plures partes partiri, diverſis rebus ſimul velle vacare, *Fragm. anonym. apud Suid. in* Ἀκληρήμασι, *quod Polybio tribuit Caſaub. cum Vrſino.*

Μερὶς, ἡ, *i. q.* τὸ μέρος; ἀρχηγὸν καὶ μεγίστην μερίδα νομιστέον τοῦτο, 1, 81, 10. μεγάλην μερίδα ἔχει τοῦτο πρὸς τὰς ἐπιβολὰς, μεγίστην δ' ἐν τοῖς πολεμικοῖς, magnam vim hoc habet, 10, 43, 2. νέμειν μερίδα τῷ παραδόξῳ, 2, 4, 5. τούτῳ τρίτην ἐν τούτοις ἔνεμε μερίδα, 5, 108, 6. μεγάλην μερίδα θετέον τῷ προεστῶτι, 8, 12, 8. διδομένης καὶ τούτῳ μερίδος ἱκανῆς ἐν τῇ τολιτείᾳ, 6, 10, 8. 6, 14, 1. ἡ τῶν ἐλαττουμένων μερὶς, pars inferior, 6, 10, 10. αἰς ταύτην ἀποβλέπειν τὴν μερίδα, 6, 12, 9. αἱ περιπέτειαι πολλὰκις εἰς τὴν τοῦ συμφέροντος περιπεττώκασι μερίδα, 3, 4, 5.

Μερισμὸς, ὁ, partitio; regni, regio-

regionis, 31, 18, 1. 9, 34, 7. exercitus, 2, 5, 7. 3, 103, 8. *prædæ*, 4, 16, 10. *fluvii, per canales*, 9, 43, 5.

Μερίτης, ὁ, particeps, qui partem capit, qui partitur aliquid cum aliquo; *τινὶ τινὸς*, 8, 31, 6. 4, 3, 11, 13, 8, 2. *μερίτην ποιεῖσθαι* (*alii vulgo* ποιεῖν) *τινὰ τινὸς*, 4, 29, 6. *n.*

Μέρος, τὸ; *διεῤῥιμμένα τὰ μέρη*, 1, 4, 7. *n. μεδίμνου δύο μέρη*, duæ partes de tribus, dodrans, 6, 39, 13. *ἤλθομεν ἐπὶ τί μέρος*, usque quo devenimus? 15, 8, 6. *τοῦτο τὸ μέρος*, hoc, hæc res, 1, 20, 8 & 10. 2, 37, 10. *&c.* *πρὸς ἓν μέρος κλίνειν*, 1, 4, 1. *πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ἐφιλοτιμήθην*, 1, 4, 2. *ἐπὶ τοῦτο μέρος ὁρμήσας*, 1, 16, 5. *εἰς τοῦτο τὸ μέρος μεγάλην αὐτοῖς παρέχεσθαι χρείαν*, 1, 16, 8. *τό γε κατ' ἐκείνους μέρος*, saltim quod ad illos attinet, 5, 11, 8. *τὸ μέρος*, *scil.* *πρόσηκον vel ἁρμόζον*, idonea pars *equitatus*, *vel* illa pars, quæ solet comitari *jaculatores*, 3, 86, 5. *n.* *Sic ἑκατέρῳ δίδοται τὸ μέρος τῶν συμμάχων*, utrique (*consuli*) datur sua pars sociorum, 6, 26, 3.

Nomen μέρος per ellipsin intelligendum in dictionibus hujusmodi: *ἀποωρίζονται τῶν στρατιωτῶν*, 10, 16, 2. *n.* *ἀποτεμόμενοι τῆς χώρας αὐτῶν*, 23, 15, 1. *Adde* 2, 34, 6. *n.* *Quod κατὰ πολλὰ*, *omisso nomine μέρη*, *legitur in Obsopæi edit.* 3, 61, 6. *id invitis libris factum est.*

ἀνὰ μέρος, alternatim, alternis vicibus, in suam quamque vicem, 3, 55, 8. 5, 63, 10. 6, 33, 12. 6, 34, 3. *Eodem modo*, *ἀνὰ μέρος ἔδειν ἀλλήλοις προστάττοντες*, 4, 20, 10. *vetus Casaubonus reddidit*, sua quemque vice canere alius alii imperant; *ubi nescio quid sequens Ernestus*, *ἀνὰ μέρος* pro virili *interpretatur.*

ἐξ ἑκατέρου τοῦ μέρους, in utraque parte, ab utraque parte, 1, 26, 15. 1, 42, 8. *καταστρατοπεδεύσας ἐκ θατέρου μέρους*, 1, 11, 8. *&c.*

ἐπὶ μέρος, *vel ἐπὶ μέρους*, *i. q.* *κατὰ μέρος*, particulatim; *ἐπὶ μέρος συντάξεις*, historiæ particulares, 3, 32, 10. *n.* *οἱ τὰς ἐπὶ μέρους γράφοντες πράξεις*, particularium historiarum scriptores, 7, 7, 6.

κατὰ μέρος; 1) *variori usu*, per vices, alternis vicibus, 3, 103, 7. *n.* 2) *vulgato usu*, particulatim, ex parte, *&c.* *οἱ κατὰ μέρος πόλεμοι*, singula bella per se spectata, 1, 4, 3. *οἱ κατὰ μέρος γράφοντες τὰς ἱστορίας*, (*i. q.* *ἐπὶ μέρους*) qui particulatim scribunt historias, historiarum particularium scriptores, 1, 4, 6. 3, 32, 3. *τὰ κατὰ μέρος πράγματα* (*a quibus distinguuntur τὰ καθόλου*, 1, 16, 11.) *vertunt* res privatas, *cum reliqua fuissent* res singulas, res particulares.

(*conf.*

(conf. καθόλου.) τὰ κατὰ μέρος τῶν συνθηκῶν, ſingulæ conditiones fœderis, 22, 15, 2. ſic itidem τὰ κατὰ μέρος, 5, 103, 8. τὸν κατὰ μέρος λόγον ἀποδοῦναι, 1, 56, 11. n. 3, 37, 11. (vide λόγος, ſermo.) idem valet ac ἐξαριθμεῖσθαι τὰ κατὰ μέρος ὑπὲρ τῶν πράξεων, 1, 13, 6. τὰ κατὰ μέρος διασαφεῖν περί τινος, 3, 19, 11. Et ὑπέρ τινος, 3, 28, 4. 4, 66, 10. A quibus dictionibus differt hæc, κατὰ μέρος (absque articulo τὰ) εἰπεῖν περί τινος, quod ſonat ex parte, aliquatenus, nonnihil dicere de re, vide 2, 40, 6. n. 3, 32, 3. n. Quod vero in Adn. 3, 32, 3. dixi, κατὰ μέρος εἰπεῖν nonnumquam tamen idem etiam valere. ac τὰ κατὰ μέρος, indictum velim. Nam 10, 27, 7. τὸ λέγειν κατὰ μέρος non erat cum Caſaubono vertendum, cuncta ſigillatim exſequi, ſed ex parte ſolum verba facere, nonnulla tantum attingere: nempe hoc ibi dicit Polybius, de regia quæ eſt Ecbatanis (quoniam non erat hic locus copioſe & ex profeſſo verba de ea faciendi) dubitare ſe, nonnulla ne ex his, quæ de ea narrantur mirabilia, commemorare debeat, an prorſus de ea tacere. Tum vero 11, 3, 5. (de quo loco in eadem adnot. ad 3, 32, 3. dixi) recte utique articulus τὰ cum Reiskio adjectus a nobis videri debebit, τὰ κατὰ μέρος, ſcil. τοῦ γεγονότος, ſunt circumſtantiæ particulares, ut vulgo loqui ſolemus, id eſt, ſingulæ partes, ſingula rei momenta. οἱ κατὰ μέρος ἡγεμόνες, 6, 22, 3. Et alibi paſſim, ſunt duces particulares, minores duces in exercitu, ſingulorum ordinum ductores. πάντα κατὰ μέρος ἴσως καὶ πρεπόντως συνετάττετο, omnia pro ſua quodque parte æquabiliter & apte erant ordinata, 6, 11, 6. τῆς Σπάρτης καθόλου μὲν κειμένης ἐν τόποις ἐπιπέδοις, κατὰ μέρος δὲ περιεχούσης ἐν αὑτῇ διαφόρους ἀνωμάλους καὶ βουνώδεις τόπους, univerſe quidem ſpectata in planitie ſita eſt, ex parte vero, (vel, attamen ſingulas partes ſi ſpectes) continet in ſe nonnullos tumulos, 5, 22, 1.

πρὸς μέρος; ἥτις ἐστὶν, ὡς πρὸς μέρος θεωρουμένη, πλεῖστη καὶ κάλλιστη χώρα τῆς Λακωνικῆς, 4, 19, 7. ἡ Μηδία διαφέρει καὶ κατὰ τὸ μέγεθος καὶ κατὰ τὴν εἰς ὕψος ἀνάτασιν πάντων τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν τόπων, ὡς πρὸς μέρος θεωρουμένη, 5, 44, 3. n. Quibus locis quænam potiſſimum vis inſit illi dictioni, ὡς πρὸς μέρος θεωρουμένη, fateor necdum ſatis mihi liquere.

Μασάγχυλον, τὸ, haſta amentata, 23, 1, 9, — „ab ἄγχυλος, quod amentum interpretantur Pollux & alii Grammatici; unde ἀναγχυλοῦσθαι, amentum addere, dixit Xenophon Exp. Cyr. IV.

IV. p. 283. *ubi vide Hutch.*" *Ern.*

Μεσιτεύειν τὴν διάλυσιν, 11, 34, 3.

Μεσίτης, ὁ, 28, 15, 8.

Μεσόγαια, ἡ, 1, 56, 5. 2, 14, 6. *n.* 2, 16, 2. *n.* 4, 63, 6. 4, 70, 3. *n.* *Cum genit.* τὴν μεσόγαιαν αὐτῆς (τῆς Πελοποννν.) παραφυλάττειν, 4, 6, 6. ἐνέβαλεν εἰς τὴν μεσόγαιαν τὴν (*vel* τῆς) Αἰτωλίας, 4, 61, 3. *n.*

Μεσόγαιος, ὁ καὶ ἡ; μεσόγαιοι τόποι, 5, 5, 13. μεσόγαιοι πόλεις, 2, 5, 2. 1, 20, 6.

ἡ μεσόγαιος, *sc.* χώρα, (*i. q.* ἡ μεσόγαια) 1, 52, 8. 2, 16, 2. *n.* 3, 47, 1. 3, 76, 3. *n.* & *vs.* 7. *n.* 3, 91, 5. 4, 70, 3. *n.* 5, 24, 3.

Μεσόκοιλος, in medio humilis & depressus, 10, 10, 7.

Μεσολαβεῖν, interfari, interpellare; μεσολαβήσας ὁ Μάρκος ἤρετο, 16, 34, 5. 20, 10, 6. μεσολαβήσας τὸν Παρμενίωνα, φησὶ, 18, 34, 3. μεσολαβηθέντες ἐκωλύθησαν (τοῦ ποιεῖσθαι πλείους λόγους,) 20, 9, 3.

Μεσοπύργιον, τὸ, muri spatium quantum inter duas turres interest, 9, 41, 1.

Μέσος; ἐν μέσῃ κειμένην τῇ Καρχηδονίων καὶ Συρακ. ἐπαρχίᾳ, *pro* ἐν μέσῳ *vel* ἀνὰ μέσον τῆς ἐπαρχίας, 1, 15, 10. *n.* ἀνὰ μέσον Ὄξου καὶ Τανάϊδος, 10, 48, 1. ἡ ἀνὰ μέσον κειμένη ὀρεινὴ, 5, 55, 7.

Μεστὸς χαρᾶς *suspitatus erat Reisk. pro* μεγίστης χαρᾶς, 11, 33, 7.

Μετὰ *praepos.* *Cum Genit.* μετὰ τοῦ Φιλίππου γνώμης. de Philippi sententia, 3, 19, 11. *cf.* γνώμη. μετὰ Ταυρίωνος, adjutore Taurione, 8, 14, 2. μετὰ τῆς τῶν θεῶν προνοίας, adspirante deorum providentia, volentibus diis, 25, 1, 10. ἄνοια μετὰ κακίας, dementia cum pravitate conjuncta, 4, 27, 7. δυνάμενοι μετὰ τοῦ δικαίου καὶ καθήκοντος κτᾶσθαι τὴν εἰρήμην, justa & honesta ratione, 4, 74, 3. τοὺς μισθοφόρους ἤθροιζε μετὰ κηρύγματος, præconio, per præconem, 1, 49, 9. δεόμενοι μεθ' ἱκετηρίας, 2, 6, 1. *ubi male vulgo* καθ' ἱκετ. *Pro* μετὰ τὴν κριθοφαγίαν, 6, 38, 4. *n.* μετὰ τῆς κριθοφαγίας *scripsi.*

Cum Accus. μεθ' ἡμέραν, *vide in* ἡμέρα. *Pro corrupto,* Φιλίππῳ καὶ μετ' Ἀλεξάνδρῳ συμβιώσαντες, 8, 12, 10. καὶ μετ' αὐτὸν Ἀλεξάνδρῳ *scripsi.*

Μεταβαίνειν, loco discedere, 21, 10, 12. *i. q.* μεταβάλλειν τὴν χώραν, *ibid. vs.* 13. *Cf.* μεταβιβάζειν.

Μεταβάλλειν, mutare; μετέβαλε τὴν ὑπόθεσιν, mutavit argumentum, 8, 13, 7. *sed ibid. vs.* 3. μεταλαβὼν τὴν ὑποθ *ubi vide Adn.* μεταβάλλειν τὴν χώραν, mutare locum, loco se movere, alio discedere, 21, 10, 13. *i. q.* μεταβαίνειν *vs.* 12. *Temere pro* μεταλαβεῖν *Casaubonus* μεταβάλλειν *invexerat* 4, 74, 1. *n.*

Neutraliter, μεταβάλλειν, mutari;

nutari; μεταβάλλει καὶ μεθίσταται τὰ κατὰ τὰς πολιτείας, 6, 9, 10. ἅμα τῷ τὴν ὥραν μεταβάλλειν, ſtatim ut anni tempus mutatum eſt, *ſcil. adpetente vere poſt hiemem*, 3, 78, 6 *An & μεταβάλλειν nude in Activo poſitum*, diſcedere, terga vertere *ſignificat? & an μεταβάλλει legendum pro* διαβαλεῖ, 11, 16, 6? *n. Id equidem non urgeam.*

In Medio; μεταβάλλεσθαι, μεταβαλέσθαι, convertere ſe, retro ſe convertere; *de claſſe*, 1, 27, 10. *de exercitu*, 5, 19, 6. πρός τινα, tranſire, deficere ad aliquem, 5, 47, 3. 5, 54, 1. 9, 26, 9. 18, 9, 10. πρὸς τὰς τινὸς ἐλπίδας, 5, 51, 11.

Μεταβιβάζειν, alio transferre; τὸν πόλεμον εἰς Λιβύην, 1, 41, 4. *milites*, 1, 58, 1. τὴν διήγησιν εἰς τοὺς κατὰ τὴν Ἑλλάδα τόπους, 3, 3, 1.

Μεταβολή, ἡ, mutatio, converſio; τῶν πραγμάτων, 30, 8, 6. πόλεων, 11, 19, 2. εἰς τοὐναντίον, 6, 3, 1. 6, 5, 1. εἰς τοὔμπαλιν, 7, 12, 1. ἐπὶ τὸ χεῖρον, 18, 16, 6. ἡ πρὸς Ῥωμαίους μεταβολή, defectio ad Romanos, 9, 26, 2. 10, 34, 2. πάντα ἦν οἰκεῖα μεταβολῆς, omnia ad defectionem ſpectabant, 14, 9, 5. *In factitiis motibus*, μεταβολὴ ἐστὶ duplex κλίσις, *ſ.* converſio in partem oppoſitam, 10, 21, 2. *n.* ἡ εἰς τοὔπισθεν μεταβολή, 18, 13, 4. *Equites Hiſpani & Galli pugnare ſolebant* ἐξ ἀναστροφῆς καὶ μεταβολῆς, avertendo ſe et mox revertendo, 3, 115, 3.

ἐκ μεταβολῆς; *de exercitu, ſive in pugna, ſive in itinere;* facta converſione, converſo agmine, 1, 19, 4. 1, 67, 8. 1, 76, 7. 3, 69, 13. 4, 10, 5. 5, 14, 4. 18, 5, 6. 18, 6, 8. *&c.* de *navium* converſione, 1, 50, 3. 1, 51, 6. converſo equo, 11, 18, 4. *n. de vento in contrarium verſo*, 1, 61, 7. *de animorum mutatione;* ἐκ μεταβολῆς συνοικῶς διέκειντο, mutatis animis, rurſus, viciſſim, 5, 50, 7. *de re quacumque in contrarium mutata;* viciſſim, vice verſa, 4, 46, 4. 11, 14, 4. 8, 35, 5. 11, 14, 4. 18, 5, 3.

Pro ἐκ μεταβολῆς, *quod apud Suidam vulgo legitur, Fragm. gramm.* 83 *&* 84. ἐκ μεταβολῆς *ſcribendum putavi; vide ibi Adnot. & ad* 1, 36, 8.

Μετάγειν, transferre; μεταγαγεῖν τὴν ἐκκλησίαν (ἐξ Αἰγίου) εἰς Σικυῶνα, 5, 1, 9. translocare; μεταγαγεῖν τοὺς ἄνδρας μετὰ τέκνων καὶ γυναικῶν εἰς Ἠμαθίαν, 24, 8, 4

Μεταδιδόναι; μεταδοῦναι τοῖς φίλοις ὑπὲρ τῶν προστεταγμένων, communicare, deliberare cum amicis, 29, 11, 4. περί τινος, 39, 2, 1.

Μετάθεσις, mutatio; tranſitio ad alias partes, 3, 99, 7. *ſic* ἡ μετάθεσις πρός τινα, 5, 86, 8. ἡ ἐπὶ τὸ βέλτιον μετάθεσις,

μετάθεσις, (i. q. διόρθωσις) reductio in meliorem viam, profectus ad meliora, formatio ingenii & morum, 1, 35, 7. ἡ μεταθ. τῶν ἡμαρτημένων, correctio peccatorum, *vel* erratorum, 5, 11, 3. 16, 20, 7. αἱ ἀλλαγαὶ καὶ μεταθέσεις (*scil.* τῶν ἐμπορευμάτων, permutatio et venditio *mercium*, 10, 1, 8. π. ἐκ μεταθέσεως, mutata sententia, *vel saltem* mutata oratione, 30, 18, 2.

Μετάθετος, ἡ τύχη, mutabilis, inconstans, 15, 6, 8.

Μεταναθετλίζειν ταὺς Λίβυας εἰς τὸν Ῥωμαϊκὸν τρόπον, 3, 87, 3.

Μεταναλεῖν τινὰ ἀπό τινος, evocare, revocare, abstrahere aliquem a re, 14, 1, 3. 30, 2, 4.

Μετανομίζειν ταῦτα εἰς τὴν ἑαυτῶν πατρίδα, transferre, transportare *statuas Syracusis Romam*, 9, 10, 2. τὰ ἐκ Μακεδονίας μετανομισθέντα εἰς τὴν Ῥώμην χορήγια, 32, 11, 7. π. εἰκόνες μετανενομισμέναι &c. 40, 8, 10.

Μετχλαμβάνειν, μετχλαβεῖν, mutare, permutare aliud cum alio, sumere *vel* accipere aliquid post alium, post aliud, in locum alterius; μεταλαμβ. τὰς ἐσθῆτας, mutare vestes, 3, 78, 3. τὰ ἤθη, 6, 25, 11. τὰς ἀγωγὰς τῶν βίων, 4, 74, 1. *ubi temere Casaub.* μεταβαλεῖν *pro* μεταλαβεῖν *posuerat.*) τὴν ὑπόθεσιν, 8, 13, 3.

μεταλαμβ. τί παρά τινος, 6, 6, 12. 18, 28, 6. μεταλαμβ. τὴν προσηγορίαν, accipere *ab Achæis* nomen *Achæorum*, participare, 2, 38, 4. τὴν ἀρχὴν, τὴν στρατηγίαν, succedere in regnum, in præturam, adire regnum, præturam, *post fratrem, post patrem*, 5, 40, 6. 4, 37, 7. παρὰ μίαν μεταλαμβάνουσι τὴν ἀρχὴν, 3, 110, 4. τὴν εὐρυχωρίαν ἀντὶ τῆς πρωτοπορείας μεταλαμβάνουσι, 6, 40, 8. τὰν σχῆμα μεταλαμβάνειν, 6, 40, 3. 9, 20, 2. μεταλαβον τὴν Ἑλληνικὴν κατασκευὴν τῶν ὅπλων, adsciverunt, græcanicam rationem cum sua mutarunt, 6, 25, 8. *Fr. gr.* 14. μεταλαμβ. τὰς δυναστείας, aliorum imperia in se transferre, 9, 10, 13. μεταλαβὼν τὴν τῶν Καρχηδ. στρατοπεδείαν, Poenorum castra relictis suis occupans, 10, 40, 11. μεταλαβόντες καιρὸν ἁρμόττοντα, ubi deinde commodius tempus locumque erimus nacti, 2, 16, 15. 5, 98, 11. τόπον βουλόμενος εὐφυέστερον μεταλαβεῖν, 5, 80, 6.

μεταλαβεῖν τὸν λόγον, τοὺς λόγους, suscipere sermonem, suscipere loquendi vices, *prendre la parole*, 17, 2, 2. π. 29, 9, 1. *Et nude* μεταλαβεῖν, *eadem notione*, suscipere sermonem, respondere, 10, 38, 1. 18, 37, 5. 20, 10, 3.

Neutraliter, absque accusativo, ἅμα τῷ μεταλαβεῖν τὸ τῆς νυκτὸς, succedente, vices suas capiente nocte, 15, 30, 2.

Ita μετειληφέναι legendum pro κατειληφέναι, 1, 61, 3 ? 2.

Μετάληψις, ἡ, τῆς ἀρχῆς, ſucceſſio in regnum, 31, 21, 3. τοῦ σχήματος, mutatio figurae, 9, 20, 2.

ἐκ μεταλήψεως; παραγγείλαντες ἐκ μεταλήψεως τοῖς ξίφεσι χρῆσθαι, permutatione *ſc. armorum* facta, ſumto poſt *haſtam* gladio, 2, 33, 4. ἡ ἐκ μεταλήψεως τοῦ σαυρωτῆρος χρεία, cuſpidis uſus inverſa haſta, 6, 25, 9.

Μέταλλον, τὸ, cuniculus, 22, 11, 15. τὰ μέταλλα, 16, 2, 3. 16, 11, 2 *ſqq.* 16, 30, 6.

Μεταλλαγὴ, ἡ, abitus, diſceſſus, 4, 21, 9.

Μεταλλάττειν; μετήλλαξε τὸν βίον, 2, 70, 6.* 2, 71, 3. 4, 87, 6. *Et nude* μεταλλάττειν, obire, 1, 43, 4. 2, 71, 4. 4, 1, 9. μεταλλάξας, poſt obitum, 5, 9, 10.

Μεταμέλεια; αὖθις ἔγνωσαν ἐκ μεταμελείας ἀντιλαμβάνεσθαι τῆς θαλάττης, abjecto priori conſilio, 1, 39, 14. 2, 53, 6.

Μεταμέλεσθαι, mutare ſententiam, 25, 5, 11. 4, 50, 6.

Μεταναστάσεις, migrationes gentium, 34, 1, 3.

Μετανιστάναι εἰς ἄλλας πόλεις, 9, 26, 7. *Et nude*, μεταναστῆσαι, in alias ſedes transferre, 3, 5, 5.

Μετάνοια, ἡ, mutatio conſilii, pœnitentia, 4, 66, 7. reſipiſcentia, 18, 16, 7.

Μεταξὺ; διὰ τὰς μεταξὺ δυσχωρίας, propter interjectas locorum difficultates, 1, 86, 8. τὸ μεταξὺ διάστημα θερινῶν ἀνατολῶν καὶ μεσημβρίας, 3, 37, 4. τὰ μεταξὺ τούτων, 14, 1, 9. *De tempore*; ἔτι μεταξὺ αὐτοῦ λέγοντος, 15, 23, 4. *Nude*, μεταξὺ, in medio conatu, in medio rerum curſu; τὰς τῆς Ἑλλάδος ἐπιβολὰς μεταξὺ ἀπέρριψε, 8, 13, 3. *Sic* 3, 6, 10. *n. ubi temere Caſaub. ſeriem verborum interverterat.*

Μεταπίπτειν, mutari; εἰς ἄλληλα, 6, 57, 3. εἰς τἀναντία τῶν γνωμῶν, in contrariam ſententiam concedere, 21, 5, 7. *Et ſic nude*, συνεκκριθεὶς καὶ μετατεθεὶς, 5, 49, 7. *cf.* συμμεταπίπτειν, & μετάπτωσις.

Μεταπορεύεσθαι, τινὰ, punire aliquem, 1, 88, 9. τὰ ἀδικήματα, τὴν ἀσέβειαν, ulciſci, 2, 8, 10. 2, 58, 11. 5, 10, 8. 3, 24, 10.

μεταπορεύεσθαι τὴν ἀρχὴν, petere, ambire magiſtratum, 10, 4, 2 & 9.

Μετάπτωσις, ἡ, πρὸς Ῥωμαίους, tranſitio ad partes Rom. defectio ad Romanos, 3, 99, 3. animorum mutatio, 27, 1, 9.

Μεταῤῥίπτειν τοὺς Ἀχαιοὺς ἀπὸ τῆς Φιλίππου συμμαχίας πρὸς τὴν Ῥωμαίων, 17, 13, 8. 30, 6, 8. 30, 7, 2 & 9.

Μετάστασις, ἡ, mutatio loci, receptus in alium locum; διὰ τὸ μὴ καταλείπεσθαι τόπον εἰς ἀναχώρησιν καὶ μετάστασιν, 2, 68, 9. ἡ ἐκ τοῦ βίου μετάστ. diſceſſus e vita, obitus,

itus, 30, 2, 5. *Et nude ἡ μεταστ.* obitus, 37, 3, 9. *Et activa notione*, ſubmotio e vivis; ἐπισημαινομένων τὴν Ἑρμείου μετάστασιν, 5, 56, 14.

Μεταστρατοπεδεύειν, caſtra mutare, 3, 112, 2. 27, 8, 15.

Μετατιθέναι, mutare; τῶν μὲν ὅλων οὐδὲν ἔτι μετέθηκαν, 1, 63, 2. in viam reducere; μεταθεῖναι τοὺς ἡγνοηκότας, 1, 67, 5. πρὸς τὸ βέλτιον μετατίθησι τοὺς ἁμαρτάνοντας, 5, 12, 3. μετατιθέναι τὰς ἑαυτῶν πατρίδας ἀπό τινων ἐπ' ἐκείνων πρὸς ἑτέρας συμμαχίας, transducere, 17, 13, 5.

In Med. μετατίθεσθαι τὴν ἄγνοιαν, ſuum errorem corrigere, 11, 25, 10. *Et abſolute, per ellipſin accuſativi* τὴν ἄγνοιαν, ſeſe corrigere, in meliorem partem ſeſe mutare; μεταθέμενος τοῖς ἐκ τῆς τύχης ἐλαττώμασιν, 18, 16, 7. *n. niſi* μετατιθέμενος *in Paſſivo eſt legendum; quod tamen minime neceſſarium; nam eodem modo* μεταθέμενος *abſolute poſitum*, 27, 1. 9. *eſt* ſententiam mutavit. *Et* μεταθέσθαι (*in medio, non paſſivo,*) πρὸς τὴν Ῥωμαίων αἵρεσιν, ad Romanorum partes tranſire, 26, 2, 6. *Eadem ſententia*, μετατίθεσθε πρὸς τοὺς Καρχηδ. 3, 111, 8.

Μεταφέρειν, transferre, 9, 10, 4. 12, 25, 3. 32, 8, 3.

Μεταχειρίζεσθαι, adminiſtrare poſt alium, *vel* aliud poſt aliud; ἄλλον ἐφ' ἑτέρῳ παραστούδημα μεταχειριζόμενος, 15, 24, 1. βασιλεῖς ἐκ βασιλέων μεταχειριζόμενοι, qui reges alios poſt alios tractaverant, quaſi manu duxerant, gubernaverant, 15, 34, 4. Τληπόλεμος ὁ τὰ τῆς βασιλείας πράγματα μεταχειριζόμενος, *ſcil.* μετὰ Ἀγαθοκλέα, 16, 21, 1.

Μετεῖναι; μόνοις ἀνθρώποις μέτεστι νοῦ καὶ λογισμοῦ, 6, 6, 4.

Μετέρχεσθαι; 1) ex alio loco in alium ſe conferre; μετῆλθε πάλιν εἰς τὰς Θήβας, 5, 27, 2. μετελθεῖν εἰς γείτονα, 27, 14, 5. (*intellige, vel adde*, πόλιν *aut* οἰκίαν) 2) ulciſci, punire; τὸν Φόνον, 4, 48, 9. τινὰ ἀδικίας, 6, 4, 9. τινὰ καὶ ἀμύνασθαι, 23, 14, 8.

Μετέχειν, τινι τῶν κινδύνων, 3, 16, 3. τῆς αὐτῆς πολιτείας, 2, 2, 6. 2, 44, 4. τοῦ συνεδρίου, 4, 23, 7. τῆς ἀποστάσεως, 1, 70, 9. ποίας μετέχει γνώμης, 7, 5, 5.

Μετεωρεῖν; *vide Adn. ad* 26, 5, 4.

Μετεωρίζειν, *proprie* efferre, in altum tollere; *unde ad alia ſicut nomen* μετέωρος) *vario modo transfertur, denotatque* ſuperbia efferre, inflare, ut quis altos ſibi ſpiritus ſumat, 24, 3, 6. exſpectatione & ſpe aliquem implere, 26, 5, 4. *n.* facere ut quis animo fluctuet, ad defectionem adlicere, 5, 70, 10.

μετεωριζόμενος ἐπὶ τῷ παγε-

νότι

νότι, ſpiritu elatus, inflatus, 3, 70, 1. 4, 59, 4. 5, 20, 11. 30, 1, 9. ſpe elatus, 3, 40, 7. 33, 2, 2. *ὑπό τινος*, vana ſpe inflatus ab aliquo, 7, 4, 6.

Μετεωροδοκεῖν, *corruptum verbum*, 26, 5, 4. *n.*

Μετέωρος; (*vide Adn. ad* 13, 2, 1.) 1) altus, elatus; *τὰ μετέωρα*, loca alta, elata, 5, 13, 3. *Hinc tropice*, animo, ſpiritu, ſpe elatus, inflatus, tumidus; *μετέωρος καὶ θυμοῦ πλήρης*, 3, 82, 2 *μετέωρος καὶ Φιλόδοξος*, 16, 21, 2. *μειράκιον μετέωρον τῇ Φύσει καὶ πάσης πονηρίας ἔμπλεων*, 27, 30, 6. *μετέωρος ἐγενήθη ταῖς ἐλπίσι*, 30, 1, 4. 31, 8, 12. 2) in mari natans, in alto ſtans cum navi, 34, 3, 7. 17, 1, 7. *Hinc μετέωρος ταῖς διανοίαις*, fluctuans animo, dubia fide, 3, 107, 6. animo ſuſpenſus, dubius, anxius, inter ſpem & metum fluctuans, 5, 18, 5. 8, 22, 8. 24, 10, 11. exſpectatione ſuſpenſus, 11, 27, 6. 3) *μετέωρος cum infinit. vel cum πρὸς, ἐπὶ, aut εἴς τι*, cupidus, *ſcil.* qui ſpem ſuam aliquo dirigit & ſpe incitatur; *vel* qui *veluti* in altum ſe erigit & e ſublimi cupide proſpicit; *ἕτοιμος ἦν καὶ μετέωρος στρατεύειν*, 5, 42, 9. *εὐθαρσὴς καὶ μετέωρος ὢν πρὸς τὰς ὑπογραφομένας ἐλπίδας*, 5, 62, 1. *μετέωρος ὢν ταῖς ἐπιβολαῖς ἐπὶ τὸν κατὰ τῶν Αἰτωλῶν πόλεμον*, 5, 101, 2. *σπεύδοντας καὶ μετεώρους ὄντας εἰς τὴν πολεμίαν*, 3, 78, 5. *πάλαι μετέωρος ὢν εἰς τὴν τῆς Ὀλυμπίας θέαν*, 30, 15, 2. (*ubi dele comma poſt ὤν.*) *μετέωρος ἦν εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν*, 13, 2, 1. *n.*

Μετρεῖν πάντα ταῖς τοῦ συμφέροντος ψήφοις, 2, 47, 5. *ταῖς ἰδίαις ὀργαῖς καὶ Φιλοτιμίαις*, 12, 14, 5. *πάντα μετρῶν πρὸς τὸ τῆς ἰδίας πατρίδος συμφέρον*, 17, 14, 11.

Μέτρημα, *τὸ*, demenſum *frumenti*, 6, 38, 3. ſtipendium, 9, 27, 11.

Μετρητής, *ὁ*, *οἴνου*, metreta, amphora, 2, 15, 1.

Μέτριος; *οἱ μέτριοι τῶν ἀνθρώπων*, moderati, ſanæ mentis, frugi homines, 33, 16, 10. 10, 26, 5. 16, 17, 10. 32, 21, 1. *μέτριοι, καὶ πρᾳεῖς καὶ Φιλάνθρωποι*, 18, 20, 7. 21, 13, 6. *μετριώτατοι Ῥωμαῖοι κατὰ τὰς ἐπιτυχίας*, 27, 8, 8. *μετρίους λόγους ἐποιήσατο*, 23, 16, 7. *μετρίας ἐσθῆτας ἀναδοὺς*, 8, 21, 8. *n. μετρίας ἀποδοχῆς τυχὼν, ὡς παῖς*, modico adparatu, quantus conveniebat puero, exceptus, 23, 16, 5. *τὰ μέτρια καὶ ταναγκαῖα*, quæ ad neceſſitatem ſufficiebant, 1, 18, 11. *n. τὰ μέτρια τῶν ἐπιτηδείων*, 3, 77, 3. *πολιτεύματα μέτρια ταῖς τύχαις*, 1, 13, 12. *n. τὰ μέτρια τῶν ἀξιουμένων*, æqua poſtulata, 26, 1, 2.

Μετριότης, *ἡ*, moderatio animi, 1, 88, 3. 2, 61, 4. 5, 10, 2. 8, 14, 6.

Μετρίως, *Φέρειν τι*, moderate ferre,

ferre, 3, 85, 9. μετρίως καποπαθοῦντες, ſatis laborum patientes, 3, 79, 5. μετρίως συνόψεσθαι τὰ ὅλα, ſatis, ſufficienter, probabiliter, 1, 4, 7. (*i. q.* ἱκανῶς, *ibid.*) μετρίως, recte, jure, merito, 17, 14, 4. οὐ μετρίως, nullo jure, immerito, 9, 20, 5. *n.* — „non facile, non temere." *Ern.*

Μετωπηδὸν ποιεῖσθαι τὴν ἔφοδον, acie in frontem porrecta, explicata fronte adgredi hoſtem, 11, 22, 10. ἡ μετωπηδὸν ἔφοδος, 2, 27. 4.

Μέτωπον, τὸ, frons aciei, 3, 65, 5. *n.* 3, 113, 3. *n.* (*ubi confer, quem in Adn. laudavi, I. Fr. Gronov. ad Liv. XXII.* 45.) ἡ κατὰ πρόσωπον πλεῦρα, latus anterius, *i. e.* frons, (*i. q.* τὸ πρόσωπον) 11, 23, 3. τοὺς ἐλέφαντας ἀφ' ἕνα πρὸ πάσης τῆς δυνάμεως ἐν μετώπῳ κατέστησε, 1, 33, 6. *Pariter* frons aciei navalis; παραγεγονότες εἰς τὸ μέτωπον, advenientes & in frontem inſtructi, 1, 28, 2.

Sed ἐν μετώπῳ, *ſignificat etiam* eâdem linea, eâdem fronte, *ſive in ipſa fronte aciei ante omnes alios ſit hæc linea, ſive poſt alios locata. Sic, in pugna ad Raphiam Antiochus* παρὰ τοὺς ἵππεῖς ἐν μετώπῳ (juxta equites eâdem fronte) τοὺς Κρῆτας ἔστησε, 5, 82, 10. *ubi equites illi poſt alios erant locati, ut docet vs.* 9. *Et in navali acie Romanorum,* 1, 26, 13. *poſt duas legiones quarum naves erant in roſtri formam diſpoſitæ,* ἐπέβαλον τούτοις ἐπὶ μίαν ναῦν ἐν μετώπῳ τὸ τρίτον στρατόπεδον, *tertiam deinde legionem lecarunt,* navibus omnibus in unam eamdemque frontem directis, *ſcil. non aliis poſt alias locatis. Ita* ἐν μετώπῳ *idem ſonat in iliis locis ac* ἐπὶ τῆς αὐτῆς εὐθείας, *cf.* 12, 20, 6.

Μέχρι; μέχρι μὲν οὖν ἦν Ἀντίγονος, quoad vixit, 2, 43, 9. μέχρι τινὸς ἀσφαλῶς διῆγε τὴν στρατιὰν, aliquatenus, aliquantum viæ, & aliquantum temporis, 3, 52, 2. μέχρι τούτων, adhuc quidem, hactenus, 11, 1, 8. μέχρι τούτου μνησθήσομαι (περὶ αὐτῶν,) διότι &c. hoc ſolum commemorabo. 5, 33, 3. τὰ ἀδικήματα μέχρι λόγου καὶ γραμμάτων διορθοῦν, nonniſi verbis & literis, non ultra, 4, 24, 4. *Conf.* ἕως.

Μή; μὴ οὐ *ſeq. particip.* niſi; ἧς οὐχ οἱόντε καθικέσθαι μὴ οὐ πρόσθεν καταλύσαντα &c. 2, 49, 5. 9, 10, 11. 9, 15, 5. &c. ἵνα μὴ, *pro* οὐχ ἵνα, non ut, 15, 8, 11. μὴ -- μήτε, 2, 62, 11. *ex olim vulgata lectione; ſed ex Vat. & Flor.* μήτε -- μήτε *reſtitui.* μήτε *pro* μηδὲν *ſcripſi,* 6, 18, 3. *n.* μή τι δὴ, nedum, 12, 9, 6. *n.* μηδ' ὅτι, nedum, 14, 5, 13. μή ποτε *cum indicativo ex lect. vulg. conſtructum,* 30, 10, 9. *n. ubi ſubjunct. ex conjectura poſui.*

Abundat μὴ *poſt negandi verba, veluti* ὃν ἐξαρνοῦνται

μὴ

μὴ Φῦναι &c. quem ſuum eſſe negant, *intellige* Φάσκοντες, dicentes, non natum eſſe &c. 2, 55, 9.

Μηδαμόθεν, 5, 2, 8.

Μηδείς; μηδέν ἐστι τούτων εἰς ἐμὲ, hoc nil ad me pertinet, 25, 1, 7. εἰς τὸ μηδὲν καταντᾷ, ad nihilum redit, 4, 34, 2. *Pro* μηδεὶς & μηδὲν *ſæpe in libris eſt* μηθεὶς & μηθὲν, *quæ temere ab editoribus mutata ſunt, velut* 1, 78, 15. *n.* 2, 57, 10. 23, 8, 3. *n.* 24, 7, 4. *n.* &c. *Sic* & οὐθεὶς & οὐθέν.

Μῆκος, τὸ, longitudo, *veluti viarum in caſtris*, 6, 29, 9. *itineris*, 3, 63, 7. *ſinus Ambracici*; 4, 63, 3. &c. *In Acie*, *eſt* latitudo frontis, *ſ.* directio ab uno latere ad alterum; *cui opponitur* τὸ βάθος, altitudo, *ſ.* directio a parte anteriori ad partem poſteriorem; *vide* 12, 21, 2 *ſq.* &c. *conf.* βάθος. *Sic in caſtrorum dimenſione*, 6, 29, 4 *ſq.*

Μὴν, *perperam vulgo pro* μὲν, 1, 80, 8. *n.* καὶ μὴν, porro vero, 3, 29, 4. & *alias.*

οὐ μὴν ἀλλὰ, *familiaris Polybio dictio, ſignificans*, quidquid ſit, verumtamen, nihilominus, ceterum; *proprie*, ſed non at; *nempe poſt* μὴν *per ellipſin omiſſum eſt verbum vel omiſſa ſunt verba nonnulla, ex præcedenti oratione vel e tota ſermonis connexione intelligenda*; *v. c.* 1, 23, 5. ξενιζόμενοι ταῖς τῶν ἐργάνων κατασκευαῖς· οὐ μὴν ἀλλὰ τελέως κατεγνωκότες τῶν ἐναντίων, machinæ non prius viſæ novitatem mirabantur turbabanturque nonnihil; at non (*intell.* nimis turbabantur, non territi ſunt,) ſed (nihilominus) prorſus contemſerunt hoſtem. *Sic* 3, 16, 7. οὐ μὴν, ἀλλὰ τούτοις χρησάμενοι διαλογισμοῖς Ῥωμαῖοι, at non (*nempe*, cogitantes hoc, *quod modo dictum eſt*,) ſed illas rationes ineuntes Romani, *quæ paulo ante dictæ ſunt. Perſpicua inprimis eſt illius ellipſeos ratio ubi particula* ἀλλὰ *paululum ſeparatur ab* οὐ μὴν, *ut in illo*, 3, 85, 9 *ſq.* οὐ μετρίως οὐδὲ κατὰ σχῆμα τὴν περιπέτειαν ἔφερον· οὐ μὴν ἥ γε σύγκλητος, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ καθήκοντος ἔμενε λογισμοῦ, at non ſenatus (pariter immoderate ferebat caſum,) ſed nihil ille quod a ſua dignitate alienum eſſet commiſit. *Prorſus absque ellipſi planam orationem habemus*, 3, 118, 7. *ubi, poſtquam vs.* 5. εἰρήκει, ἐν μεγάλοις φόβοις καὶ κινδύνοις ἦσαν περὶ τὰ σφῶν αὐτῶν &c. *reſpiciens iſta, ſic pergit*: οὐ μὴν ἥ γε σύγκλητος οὐδὲν ἀπέλειπε τῶν ἐνδεχομένων, ἀλλὰ παρεκάλει μὲν τοὺς πολλοὺς &c. *Alibi particulam* ἀλλὰ, *quæ poſt* οὐ μὴν *neceſſario requiri videbatur, ex conjectura adjeci.* 24, 7, 5. *n.*

Μηνίσκος, ὁ, lunula, lunata acici figura, 3, 115, 5. τοῦ μηνίσκου τὸ κύρτωμα πρὸς τοὺς πολεμίους ἔχοντος, 3, 115, 7.

Μηνοειδής; μηνοειδὲς τοιῶν τὸ κύρτωμα, 3, 113, 8. ἐν μηνοειδεῖ σχήματι τεταγμένοι, 3, 115, 7.

Μηρός, ὁ; πολλάκις τὸν μηρὸν παταξας, femur idemtidem percutiens, *quod fit in indignatione aut moerore*, 39, 2, 8. *Sic* 15, 27, 11. τύπτων συνεχῶς τὸν μηρόν.

Μηχανᾶσθαι; ἐμαμηχάνητό τι τοιοῦτον, 5, 22, 6.

Μηχανή, ἡ; μηχανὴν πᾶσαν προσφέρεσθαι, ſumma ope laborare, 1, 18, 11. *Sic* 2, 6, 7. πᾶσαν βίαν προσφέρουσας καὶ μηχανήν, omnem & vim & artem adhibentes, 2, 6, 7. (*ubi minus recte Caſaub.* machinas *poſuit.* ἐπεισάγειν μηχ. artificium, aſtum adhibere, 29, 10, 1. *Sigillatim de* machinis ad oppugnandas urbes pertinentibus; μηχανὰς προσάγειν (*non* προσφέρειν) τῇ πόλει, 1, 38, 8. 5, 4, 6. ταῖς μηχανεῖς πῦρ ἐμβάλλειν, 1, 45, 12. &c.

Μηχανήματα, τὰ, opera, machinæ oppugnatoriæ, (*ut* αἱ μηχαναὶ) 1, 48, 2 & 5.

Μηχάνησις, ἡ, σιτοποιϊκὴ, machina piſtoria, 1, 22, 7. *n.*

Μίασμα, τὸ; παντὸς οἰκείου μιάσματος ἄμοιρος βασιλεία, domeſtici piaculi expers, 37, 3, 6.

Μιγὰς; μιγάδες μισθοφόροι, 4, 75, 6.

Μιγνύειν; μίξαι τὴν ἔφοδον, *mendoſe dant libri* 1, 74, 5, *n. pro* μῶναι.

Μικροδοσία, ἡ, tenuitas in donando, 5, 90, 5.

Μικρολῆψία, ἡ, tenuitas munerum acceptorum, tenuium munerum captatio, 5, 90, 5.

Μικρολογία, ἡ, nimia diligentia in re pecuniaria, 32, 13, 16.

Μικρὸς; & μικρὸν *adverb.* τὴν ὑδρείαν ἀποτέρω μικρὰν ἔχει, 15, 6, 2. μικροῦ, propemodum, 2, 61, 5. οὐ μικρῷ, πολλῷ δὲ γενναιότεροι, 1, 64, 6. *n.* οὐκ ἐν μικρῷ προσλαμβάνεσθαι τὴν τοῦ συγγραφέως πίστιν, 3, 9, 5.

παρὰ μικρὸν ἦλθον ἀπολέσαι τὰ πράγματα, 1, 43, 7. (*poterat dicere* τοῦ ἀπολέσαι, *ſed & ſic bene habet absque artic. cf.* 33, 1, 4. *& infra in* ὀλίγος.) οὐδὲ παρὰ μικρὸν ἦν κρεῖττον, haud paulo, *i. e.* multo erat melius, 12, 20, 7. ἡ τύχη παρὰ μικρὸν εἰς ἑκάτερα ποιεῖ μεγάλας ῥοπάς, facile, celeriter, minimæ rei interventu, 15, 6, 8. μικρὸς & μακρὸς *confuſa a librariis*, 1, 53, 6. *n.* & *alibi.*

Μιλιάζειν, columnis miliaribus diſtinguere *viam*, 34, 11, 8. *cf.* 3, 39, 8. & 34, 12, 3.

Μίλιον, τὸ, miliare, 34, 11, 8. 34, 12, 3 *ſqq.*

Μιμητὴς, ὁ, τῆς πράξεως, 1, 7, 5.

Μίμος, ὁ, 31, 4, 7.

Μιξέλληνες, hybridæ græci, 1, 67, 7.

Μισθοδοσία, ἡ, mercedis, ſtipendii ſolutio, 1, 69, 3. 20, 6, 2.

Μισθοδοτεῖν τὴν δύναμιν, ſtipendia dare militibus, 5, 2, 11,

11. 15, 18, 6. 2, 63, 2. τὴν βουλὴν τῶν Ἀχαιῶν, 23, 7, 3. μισθοδοτεῖσθαι τὰ προσοφειλόμενα τῶν ὀψωνίων, accipere reſiduum ſtipendiorum debitorum, 1, 66, 3.

Μισθοδότης, qui ſtipendia ſolvit, χορηγὸς καὶ μισθοδότης, 2, 44, 3. is apud quem quis ſtipendia meretur, cui militat miles, 1, 69, 2. quæſtor ſociorum in exercitu Rom. 6, 21, 5.

Μισθὸς, ὁ; μισθοῦ στρατεύεσθαι παρά τισι, 3, 109, 6. τὸν μισθὸν ἐπιτιθέναι τινὶ, 5, 15, 8.

Μισθοῦσθαι οἰκίαν, 13, 6, 8.

Μισθοφορεῖν παρά τινι, 1, 7, 2.

Μισθοφορικαὶ δυνάμεις, 1, 67, 4.

Μισοπονηρεῖν, improbos odiſſe, 9, 39, 6.

Μισοπόνηρος; τὸ μισοπόνηρον τῶν Ῥωμαίων, odium improborum, 32, 22, 6.

Μισοπονήρως χρήσασθαι τοῖς αἰτίοις, odium in malos puniendis fontibus oſtendere, 31, 8, 5.

Μῖσος, τὸ; ἐν μίσει εἶναι (τινὶ,) odioſum eſſe alicui, 7, 3, 2. n.

Μίτος, ὁ; βίβλοι καθαπεραινεὶ κατὰ μίτον ἐξυφασμέναι, filo continuo, perpetua & continente rerum ſerie contexti libri, 3, 32, 2. n.

Μνᾶ, ἡ; (ἀντὶ) τῶν δέκα μνῶν ἀργυρίου, χρυσίου μνᾶν διδόντες, 22, 15, 8.

Μναιακῶς; μναιακῶν ὀψώνιον, ſtipendium uniuſ minæ, 13, 2, 3.

Μνᾶσθαι; περὶ ὧν μνησθέντος, 3, 26, 5. cf. 3, 33, 2 ſq. μέχρι τούτου μνησθήσομαι (περὶ αὐτῶν,) alii μεμνησόμεθα, 5, 33, 3. ἐπὶ τοσοῦτον μνησθέντες, 5, 33, 5. ἐμέμνητο, — „memorionem fecit, i. e. retulit ad conſilium.“ Ern. ſcil. 23, 10, 2. ubi ἐμέμφετο ex conjecł. correxi.

Μνήμη; μνήμην ποιήσασθαι περί τινος, differere de re, 2, 7, 12. τὴν ἐπὶ πλεῖον μνήμην ποιεῖσθαι ὑπέρ τινος, copioſius differere, 2, 71, 1. & abſque artic. τὴν, 1, 20, 8. εἰς μνήμην ἄγειν τι καὶ παραδόσιν τοῖς ἐπιγενομένοις, 2, 35, 5 & 7.

Μνήμων καὶ ἀγχίνους, 13, 4, 3.

Μνησικακεῖν τινι, 5, 25, 6. 11, 29, 12. 11, 30, 3. μνησ. ἐπὶ τοῖς γεγενόσι, Fr. gr. 93.

Μόγις, 30, 2, 4. 33, 7, 6. cf. μόλις.

Μοῖρα, ἡ; ἀναπληροῦν ἕδει τὴν ἑκάστοις καθήκουσαν μοῖραν ἐκ τῶν ἄλλων οἰκετῶν, 40, 2, 5.

Μολεῖν εἰς τὴν πατρίδα, revenire in patriam, 30, 8, 5.

Μολιβδ. vide mox in μολυβδ.

Μόλις, egre, 11, 24, 9. tandem aliquando, 8, 26, 8. cf. μόγις.

Μολύβδινος vel μολίβδινος; μολίβδινα σκεύματα, 8, 7, 9. n. 22, 10, 4. n.

Μολυβδὶς, ἡ, glans plumbea, 27, 9, 6.

Μοναρχὴς, vide μόναρχος.

Μοναρχία, ἡ, tyrannis, 2, 43, 8. 2.

8. 2, 44, 6. 8, 1, 7. *Adde. Ind. hiſtor. in* Monarchia.

Μοναρχικὸς; (*i. q.* τυραννικὸς,) 6, 3, 9. μοναρχικὴ ἐξουσία, 10, 10, 9. 15, 21, 2. ἐξουσίαν ἐλάμβανε μοναρχικωτέραν, 10, 26, 2.

Μόναρχος, ὁ, (i. q. τύραννος) 11, 13, 5 & 8. 6, 3, 10. *coll. vs.* 9. 2, 41, 10 & 14. 2, 44, 3. *de Philippo rege*, 8, 10, 4 & 7. μόναρχος ἢ στρατηγὸς, rex aut imperator, 10, 17, 2. τῶν μοναρχῶν *in gen. plur. ſcribitur* 40, 3, 8. *cum circumflexo in ultima, tamquam a ſing.* ὁ μονάρχης, *contra reliquum Polybii uſum.*

Μονὴ, ἡ, ſtabilitas, duratio; μονὴν καὶ στάσιν λαμβάνειν, 4, 41, 4 *ſq.*

Μόνιμος, ſtabilis, firmus, 2, 40, 2. 6, 23, 7. 6, 25, 9.

Μονοειδὴς καὶ ἁπλοῦς, uniformis, 6, 10, 6. τὸ μονοειδὲς uniformitas, 9, 1, 2.

Μονομαχεῖν, *abſol.* 3, 62, 5 & 7. 6, 54, 4. πρὸς τὸν βάρβαρον, 35, 5, 1.

Μονομαχία, ἡ, 31, 4, 1. 32, 14, 5. *Fr. gr.* 27.

Μονομαχικὸς; μοναμαχικὴ Φιλοτιμία, 1, 45, 9.

Μόνον. *Sæpe adverbio hoc utitur Polybius, ubi ex latini quidem ſermonis analogia adjectivum deſideraſſes, velut* 9, 30, 9. *n.* εἰ γὰρ πρὸς μόνον Αἰτωλοὺς πολεμῶν, *ubi tamen* μόνους *ex uno cod. Aug. adoptavi; adde* 4, 28, 6. *n.* 15, 29, 3. *Poſt negandi particulam ſubintelligendum adverbium* μόνον, 5, 105, 5. *n.* 6, 7, 3. *n.* 30, 10, 9. *n. Pro* ἃ τε προειδόμενον, 16, 32, 3. *n. ſcribe* ὅτε προεῖδον μόνον.

Μονονοὺ, tantum non, pæne, propemodum, 3, 109, 2. *Sic* μονονοὺκ ἐπ' ὀνόματος, 5, 35, 2. *n. ubi alii vulgo* μονονοὺ καὶ ἐπ' ὀνομ. *Item* μονονουχὶ, 3, 102, 4. *ubi tamen cod. Vat. cum ſuis unde* μονονοὺ *habet; rurſus* μονονουχὶ *vulgo* 3, 64, 4. *pro quo, quoniam deſiderabatur conjunctio,* μόνον δ' οὐχὶ *adſcivi ex Vat. & Flor.*

Sed, diviſis vocibus, μόνον οὐ, ne quidem; *ut.* μόνου οὐ τολμῶσι κατὰ πρόσωπον ἰδεῖν ἡμᾶς, 3, 64, 5. *Sic pro* τόπων μονονοὺ σαλτιγκτοῦ δεομένων, 4, 19, 12. *fortaſſe* μόνον οὐ *ſcribendum; vide Adn. ad h. l.*

Μονόξυλον, τὸ, *ſc.* πλοῖον, linter ex uno trunco fabrefactus, 3, 42, 2 *ſq.* 3, 43, 3.

Μονοπωλεῖν, 34, 10, 14.

Μόνος; ἐναργεστάτη καὶ μόνη διδάσκαλος τοῦ δύνασθαι &c. 1, 1, 2. *n.* τοῦτο ἀρχηγὸν καὶ μόνον αἴτιον γίγνεται στάσεως, 1, 66, 10.

Μονοῦν; μονώσαντες τὸν Φίλιππον, ad ſolitudinem redigere, *ſc.* amicorum, amicis privare, 5, 16, 10. μονωθέντες, ſoli relicti, (*absque præſidio,*) 15, 2, 12. μεμονωμένα θηρία, 11, 1, 12. elephanti ſoli relicti, rectoribus nudati, ψιλὰ Ἰνδῶν, *ibid.*

Μονοχίτων, ſimplici tunica indutus;

durus; εἰκόνες μονοχίτωνες, 14, 11, 2.
Μόνως, 1, 4, 11. οὕτω μόνως, 4, 21, 11. *Poſt* μόνως ἂν *temere* οὕτως *adjecerat Caſaub. cum Vrſino*, 3, 34, 5.
Μόσχειος; μόσχειον δέρμα, 6, 23, 3.
Μουσικὰ, τὰ, 9, 20, 7.
Μουσικὴ, ἡ; *vide Ind. hiſt. in* Muſica.
Μοχθηρὸς, pravus, improbus, nefarius; μοχθηρὸν πρᾶγμα, 4, 76, 1. ἔθη μοχθηρὰ, (*i. q.* φαῦλα,) 1, 81, 10. μηδὲν ποιεῖν μοχθ. 7, 13, 4. μηδὲν αὐτῷ συνειδὼς μοχθ. 30, 7, 8. μοχθηρὰς ἐλπίδας ἔχειν, parum proſperas ſpes, 5, 38, 8.
Μοχλὸς, ὁ, vectis portæ, 7, 16, 5. 7, 18, 2. 8, 30, 12. 8, 31, 9.
Μυᾶν, humeſcere, 6, 25, 7.
Μυθογράφοι καὶ ποιηταὶ, 4, 40, 2.
Μυθώδης, fabuloſus; τὸ μυθωδεστότατον δοκοῦν εἰρῆσθαι, 34, 11, 20.
Μυκηθμὸς, ὁ, mugitus, 12, 25, 2.
Μυρεψικὸς κάλαμος, 5, 45, 10.
Μυριὰς, ἡ; μυριάδες σίτου, *ſcil.* ἀρταβῶν *vel* μεδίμνων, 5, 89, 7 *ſq. n.* 5, 1, 11. *n. cf.* 28, 2, 5.
Μυριοπληθὴς; μυριοπληθεῖς ἀγροὶ, innumerabiles, infiniti numero, 37, 3, 8.
Μύρον, τὸ, unguentum; μύρων *varia genera recenſentur* 31, 4, 1 *ſq.* μύροις ῥαίνειν, 31, 3, 17. μύρων κεράμια, 26, 10, 13 & 15. *conf.* κεράμιον.
Μυρτὶς, ἡ, myrti bacca, 12, 2, 3.
Μυστήριον, τὸ; θεμρία περὶ μυστηρίων, 28, 16, 4.
Μυχθίζειν, ſubſannare, 15, 26, 8.
Μυχὸς, ὁ, τοῦ παντὸς Ἀδρίου, intimus receſſus Adriatici ſinus, 2, 14, 6 & 11.
Μύωψ, ὁ; προσθεῖναι τοὺς μύωπας (τῷ ἵππῳ,) calcaria addere, ſubdere, 11, 18, 4. *Fr. gr.* 94.

N.

Ναΐδιον, τὸ, ξύλινον, ædicula lignea, *qua circumdantur imagines majorum*, 6, 53, 4.
Ναὸς, ὁ; περιπορεύεσθαι τοὺς ναοὺς, 9, 6, 3. αἱ φλιαὶ τῶν νεῶν, 12, 12, 2. *n.* ἀνεφγμένου τοῦ νεὼ, 15, 29, 8. τοὺς νεὼς, 16, 1, 5.
Ναρδῖνος; ναρδῖνον μύρον, 31, 4, 2.
Ναυαγία, ἡ, naufragium, 1, 38, 5. 1, 55, 5. *Perperam olim* ναυμαχίας *pro* ναυαγίας *erat editum* 1, 38, 7.
Ναυάγιον; τὰ ναυάγια, fragmenta navium, 1, 37, 2. 1, 54, 8. 16, 8, 3 & 9. ποιεῖσθαι τὸν ὅρμον ἐπὶ τῶν ναυαγίων, ſtationem habere eodem loco quo pugna navalis commiſſa eſt, 16, 8, 2.
Ναυαρχεῖν παρ' Ἀττάλῳ, 16, 3, 7.
Ναυαρχὶς, ἡ, prætoria navis, 1, 51, 1. 16, 3, 3. 16, 5, 1.
Ναύαρχος, ὁ, claſſis præfectus, 1, 53, 7. *coll. vs.* 2. 1, 54, 2 & 5. 5, 43, 1. 5, 59, 1. 5, 68, 9. 16, 3, 6 *ſq. Sed* 1,

21, 4. *οἱ ναύαρχοι sunt* singularum navium præfecti, *qui aliàs* τριήραρχοι. *Conf.* τριήραρχος.

Ναύκληρος, ὁ, dominus navis, 4, 6, 1. 31, 21, 1. 31, 22, 10.

Ναῦλον, τὸ, 31, 22, 10.

Ναυλοῦσθαι; ἐναυλώσατο ναῦν, 31, 20, 11 *sq.*

Ναυμαχεῖν τοῖς ὑπεναντίοις, 14, 9, 7. (*Sic* διαναυμαχεῖν, 5, 109, 2.)

Ναυμαχία *perperam olim pro* ναυαγία, 1, 38, 7. *n.*

Ναυπηγεῖσθαι σκάφη, 1, 20, 9. 1, 39, 15. ἐκ τῶν ἐρυόχων, 1, 38, 5. *Et Activa verbi forma*, τὰ δ' ἐκ καταβολῆς ἐναυπήγουν, 1, 36, 8. *ni* ἐναυπηγοῦντο *scribendum.*

Ναυπηγία, ἡ, fabricatio, ſtructura navium, 1, 20, 10 *&* 15. ἡ τῶν Ἰλλυριῶν ναυπ. fabricandi ratio, ſtructuræ genus quo utuntur Illyrici, 5, 109, 3. *quod* τὴν κατασκευὴν τῆς ναυπηγίας *dicit* 1, 47, 5. *Adde* 1, 61, 3. *n.*

Ναυπηγήσιμος; ναυπηγήσιμα ξύλα. 5, 89, 1.

Ναυπηγὸς, ὁ, 1, 20, 10.

Ναύσταθμον, τὸ, navale, navium ſtatio, 5, 19, 6.

Ναύτης, ὁ; κατέγραφον ναύτας, 1, 49, 2. *n. Sunt* ναῦται tam remiges quam reliqui qui miniſteria quævis nautica faciunt: *vide Adnot. ad* 10, 17, 12. *& loca ibi citata.*

Ναυτικὸς; οἱ ναυτικοὶ, nautæ, qui mare exercent, 4, 41, 3. ἡ ναυτικὴ χρεία, miniſterium nauticum, *&* militia navalis; 6, 19, 3. ἡ ναυτικὴ δύναμις, copiæ navales, 1, 21, 4. τὸ ναυτικὸν, claſſis, copiæ navales, 1, 59, 9. 5, 60, 2.

Νᾶφα καὶ μέμνασ' ἀπιστεῖν, 18, 23, 4. *n.*

Νεαλὴς, (*i. q.* ἀκέραιος, ἀκμαῖος,) recens, nondum fatigatus, 3, 73, 5. 10, 14, 3. *quo poſteriori loco temere Erneſtus* νεαλεῖς tirones *interpretatur, qui ſunt* νεήλυδες *&* νεοσύλλογοι.

Νεανικὸς, ἀγὼν, acris pugna, 10, 31, 2. concertatio, contentio *in concilio*, 29, 9, 11. ἀκροβολισμὸς, 3, 101, 7. πρᾶξιν ἔχων νεανικὴν, homo gnavus & induſtrius in rebus agendis, 22, 12, 11.

Νεανίσκοι, οἱ, *pro* militibus, *ſi* juvenes *latine*, 1, 36, 12. 1, 48, 4. 4, 16, 6. 5, 4, 10. 5, 25, 3. 5, 30, 1. *Conf.* νέος.

Νεκρὸς; πολλοὺς νεκροὺς ἐποίησαν, multos interfecerunt, 2, 34, 12.

Νεκροφόρος, ὁ, ſandapilarius, 35, 6, 2.

Νέμειν; νείμας τὰ τῶν λαφύρων, 14, 7, 2. *ubi* τὰ *ex Vrſini conject. adjectum.* τάξιν μὲν οὐκ ἔνειμον, his nullus certus locus *in acie* erat aſſignatus, 10, 29, 5.

νέμεσθαι, habitare, 2, 16, 3. 2, 17, 1. νέμεσθαι τὴν αὐτὴν χώραν τὸν πλείω χρόνον, per omne reliquum tempus ſecure habitare ſuos fines, 4, 32, 10. οἱ νενεμημένοι, 6, 47, 8. *n. ſunt* adſcripti numero *athletarum*, in album inſcripti.

Νεμε-

Νεμεσᾶν; δικαίως τούτῳ ἂν νεμεσῆσαι τὸ δαιμόνιον, 12, 23, 3. 27, 8, 4.

Νέος; οἱ νέοι (ut οἱ νεανίσκοι) de militibus quibuslibet, more Romano; ἀγαγόντες οἱ νέοι τὸν θρίαμβον, 1, 88, 6.

Νεοσύλλογος; νεοσύλλογοι καὶ ἀνάσκητοι, milites recens conscripti, tirones, 3, 70, 10. 3, 108, 6. τὰ ἐπιβατικὰ νεοσύλλογα καὶ πρωτόπειρα, 1, 61, 4.

Νεύειν, vergere, spectare; εἰς δύσεις, 1, 42, 6. πρὸς μεσημβρίαν & simil. 1, 42, 4. 1, 73, 5. 9, 5, 5. ἐπὶ τὰ πεδία, 1, 15, 8. ἐπὶ τὴν θάλατταν, 3, 39, 2. ἔξω νεύειν, foras spectare, 1, 26, 12. τὸ τέταρτον μέρος (τοῦ στόλου) νεῦον πρὸς τὴν γῆν, terram spectans, non quod rostra navium terram spectarent, sed illa pars classis a parte terræ stabat, cum ceteræ magis versus altum essent locatæ, 1, 27, 4. n.

Tropice; μηδαμοῦ νεύειν, in neutram partem propendere, in æquilibrio esse, 6, 10, 7. πρὸς ἕνα σκοπὸν νεύειν, 1, 4, 1. πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ὅλοι καὶ πάντες ἐνενεύκεισαν, 9, 5, 5.

Νεῦμα, τὸ τοῦ βασιλέως, 5, 26, 13. ἀπὸ νεύματος προστάττειν τινὶ, nutu aliquem jubere, 22, 21, 9.

Νευροκοπεῖν τοὺς ἐλέφαντας, nervos incidere, 31, 12, 11.

Νεῦρον, τὸ; νεῦρα εἰργασμένα, nervi præparati, 4, 56, 3.

Νέφος, τὸ, ἐπισκοτεῖ αὐτοῖς, nubes calamitate prægnans incumbit in eos, 9, 37, 10. 40, 3, 3.

Νεωλκεῖν τὰς ναῦς, subducere naves, 1, 29, 3. Fr. hist. 67.

Νεώριον, τὸ, navale; τὸ τῆς ἐκκαιδεκήρους νεώριον, 36, 3, 9.

Νεωστὶ, nuper 3, 108, 3. 26, 7, 8 & 10.

Νεωτερίζειν, absol. 5, 29, 9. τὶ, 7, 3, 6.

Νεωτερικὸς, juvenilis; νεωτερικοὶ ζῆλοι, studia juvenilia, 10, 24, 7. νεωτερικὴ ἀγωγὴ, ibid.

Νὴ; νὴ Δία, ἀλλὰ &c. initio periodi, at enimvero dicet aliquis; sit sane, dicet aliquis, at &c. νὴ Δία, ἀλλ' ἴσως εὐεπίθετοι ἐκ τῆς τοιαύτης ἀγωγῆς γίγνονται τῶν βίων, 4, 74, 4. Adde 9, 33, 8. 9, 36, 8. 12, 20, 5. Et sic ex perspecta Casauboni emendatione, νὴ Δι' ἀλλ' pro ἤδη ἀλλ' reponentis, 11, 28, 9. n.

ἢ καὶ νὴ Δία, aut vero etiam, aut certe, vel saltem, aut etiam solummodo, quin &, aut sane etiam, sive minus sit id quod sequitur, sive majus quam præcedens; τὰς ἐπιφανεστάτας πόλεις ἐπελθὼν, ἢ καὶ νὴ Δία γεγραμμένας θεασάμενος, 1, 4, 6. τῆς γὰρ ἀρχῆς ἀγνοουμένης, ἢ καὶ νὴ Δία ἀμφισβητουμένης, 1, 5, 5. εἴ τις αὐτοὺς εἰς δικαιοδοσίας προκαλοῖτο περὶ τῶν γεγονότων, ἢ καὶ νὴ Δία τῶν μελλόντων. 4, 16, 4. πότερον ὡς μόνας ταύτας, ἢ καὶ νὴ Δι' ὡς ἀρίστας ἡμῖν εἰσ-

ἐσηγοῦνται τῶν πολιτειῶν, 6, 3, 6. εἰ ἐξαποστέλλειν δέοι πρεσβεῖάν τινα, ἢ διαλύσουσάν τινας, ἢ παραπαλέσουσαν, ἢ καὶ νὴ Δία ἐπιτάξουσαν, 6, 13, 6. τιμὰς καταλύων αὐτῶν, ἢ καὶ νὴ Δία τοιῶν ἐλαττώματα περὶ τοὺς βίους, 6, 16, 3. *ubi haud incommode Caſaub. interpretatus eſt*, aut etiam, nam & hoc interdum uſu venit. εἰ ἐπιγέγονέ τι βλαβερὸν ὑπ' Αἰτωλῶν, ἢ καὶ νὴ Δία Φιλάνθρωπον ὑπὸ Μακεδόνων, 9, 32, 7. ὅταν τοῖς ὑποκειμένοις πράγμασι δυσαρεστῶσιν, ἢ καὶ νὴ Δία μειζόνων ὀρεχθῶσιν ἐλπίδων, 11, 28, 2.

Νηνεμία, ἡ, ſerenitas & tranquillitas aëris, 34, 11, 14.

Νήπιος, ὃς πατέρα κτείνας &c. 24, 8, 10. *n.* παιδίον νήπιον, 15, 20, 2. ὡς παιδίῳ νηπίῳ χρήσασθαί τινι, 5, 29, 2. 15, 6, 8. ἐκ νηπίων, 4, 20, 8.

Νήπτης, ſobrius, 27, 10, 3. ἀγχίνους καὶ νήπτης, 10, 3, 1.

Νησίζειν; νησίζων τόπος, locus ubi inſulam format fluvius, 5, 46, 9.

Νησὶς, ἡ, parva inſula, 16, 2, 8. 16, 6, 1.

Νήφειν; νῆφε καὶ μέμνησ' ἀπιστεῖν &c. 31, 21, 14. *n. Conf.* νᾶφε.

Νῆψις, ἡ, ſobrietas, 16, 21, 4.

Νικᾶν; νικῶντος αὐτοῖς τοῦ βελτίονος, 27, 4, 9. *poſſis ſuſpicari* παρ' αὐτοῖς, *ſed nil opus.* νικᾶν μάχην vel τὴν μάχην; νικήσας Ἀθηναίους τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην, 5, 10, 1. γενικηκέναι πολλὰς ἐν Ἰβηρίᾳ μάχας, 3, 89, 6. *Sed &* νικήσας μάχῃ Κλεομένην, 5, 9, 8. *&* νικήσας τῇ μάχῃ Ῥωμαίους, 6, 58, 13. νικῆσαι τοὺς πολεμίους καλοκαγαθίᾳ καὶ τοῖς δικαίοις, 5, 12, 2.

Νίκη; ἡ νίκη τῶν Ῥωμαίων ἡ πρὸς Ἀντίοχον, 22, 1, 1. *Sed videtur ea phraſis Epitomatoris eſſe, non Polybii.*

Νίκημα, τὸ, victoria; γενομένου δὲ τοῦ νικήματος κατὰ τοὺς Καρχηδονίους, 1, 87, 10. τὸ νίκημα γεγονέναι κατὰ τοὺς Ῥοδίους, 16, 14, 5. θεωρῶν ἀντεπιγραφομένους (τοὺς Αἰτωλοὺς) ἐπὶ τὸ νίκημα, videns Ætolos victoriæ decus a Romanis ad ſe transferre, ſibi vindicare, 18, 17, 2. *ubi* tropæum *ſignificare* τὸ νίκημα *ait. Erneſtus,* — „*niſi ſcripturæ vitium eſt.*“ — *At nulla ſane ſuſcipionis cauſſa. Cf.* ἀντεπιγράφειν.

Νικητικὸς, ad vincendum aptus; ὑπόθεσις νικητικωτέρα ἐν τοῖς πολλοῖς, 26, 2, 4. *n.*

Νίφειν; οὐ νίφετκι τὸ τῆς Ἀρτεμ. ἄγαλμα, non ningitur, 16, 12, 3.

Νιφετώδης ἡμέρα, nivalis dies, 3, 72, 3.

Νοεῖν; ἦν δεῖ νοεῖν ὡσανεὶ βάσιν τοῦ τριγώνου, 2, 14, 7. *Sed* 2, 14, 3. *n. pro vulgato* κατὰ τὸ νοεῖν βελτίωνα, *ſcripſi* καταντοεῖν.

Νομαδικὸς, paſtoralis, paſtoritius; νομαδικὴ διασκευή, 8, 31, 7.

Νομὴ, ἡ τοῦ πυρὸς, vis depaſcens ignis, 1, 48, 5. τὸ πῦρ λαμβά-

λαμβάνει νομὴν, graſſatur incendium, 11, 5, 5. νομὴν τοιεῖται ἕλκος, 1, 81, 6.

Νομίζειν, τετραετὴς διάστημα, ὃ φαμεν δεῖν ὀλυμπιάδα νομίζειν, 9, 1, 1. ἱερὸν ὃ ἄσυλον νενόμιστται παρὰ τοῖς Ἕλλησιν, quod ſacroſanctum habetur, 4, 18, 10. τὰ νομιζόμενα ποιεῖν (τινι) juſta facere alicui, 6, 53, 4. ἐπεὶ καλιερήσας κατασπείσαι τοῖς θεοῖς καὶ ποιήσαι τὰ νομιζόμενα, poſtquam diis litaſſet & reliqua omnia (*ad ſacra pertinentia*) pro more peregiſſet, 3, 11, 6. τὰ νομιζόμενα γίγνεσθαι τοῖς βασιλεῦσιν Ἀνακλητήρια, Anacleteria quæ ex more *Ægyptiorum* peragi, celebrari regibus ſolent, 28, 10, 8.

Νόμιμος; οὐ νόμιμόν ἐστι, ex legibus non licet, non eſt in uſu, 2, 8, 8. νόμιμα βασιλικὰ, jus regium, inſtituta regia, 2, 8, 11. ἀνεχώρησαν εἰς τὰ σφέτερα νόμιμα ad ſua inſtituta ſuasque leges redierunt, 5, 106, 1. τὰ κοινὰ τῶν ἀνθρώπων ἔθη καὶ νόμιμα, 4, 67, 4. τὰ περὶ τοὺς χρηματισμοὺς ἔθη καὶ νόμιμα, 6, 56, 1.

Νομίμως, ſecundum leges; μὴ νομίμως, ἀλλὰ δεσποτικῶς ἄρχειν, 2, 41, 5.

Νόμισμα, τὸ, 6, 49, 8. κοινὸν, 6, 49, 9. χαραχθὲν, 10, 27, 13. κίβδηλον, 33, 9, 3.

Νομιστεύειν; τοῦ χαρακτῆρος τούτου νομιστευομένου παρὰ τοῖς Αἰτωλοῖς, quum hæc moneta, hæc monetæ nota, pro legitima obtineret, 18, 17, 7.

Νομογράφος, ὁ; εἵλοντο νομογράφους, 13, 1, 2.

Νομοθεσία, ἡ Λυκούργου, 4, 81, 12.

Νομοθετεῖν; θυσίαν Ἀτταλῳ συντελεῖν κατ' ἔτος ἐνομοθέτησαν, 17, 16, 5.

Νόμος; ἐν χειρῶν νόμῳ καταφθείρεσθαι, μεταπλάττειν, &c. 1, 34, 5. 3, 63, 5. 11, 2, 1. &c. *cf.* χείρ.

νόμοι, *in muſicis*; οἱ Φιλοξένου νόμοι, modi, cantilenæ, 4, 20, 9. οἱ παῖδας ἐθίζοντα ἐκ νηπίων ᾄδειν κατὰ νόμους τοὺς ὕμνους καὶ παιᾶνας, 4, 20, 8. *cum Caſaub. interpretatus ſum*, ex legibus adſuéfiunt canere; *ſed rectius videtur*, docentur canere ex artis (muſicæ) legibus. *Sic de imperio militari*, παραγγέλλειν κατὰ νόμους, imperium dare ex artis legibus, & obſervata certa intervallorum temporis menſura, 1, 32, 7.

Νοσεῖν, male animatum eſſe, prava ſentire, turbas ſpectare, (*prorſus ut* κακοήθειν,) 38, 2, 7.

Νοσφίζεσθαι, 10, 16, 6. 31, 4, 9.

Νοσφισμὸς, ὁ, ἐκ τῶν ἀλλοτρίων, 32, 21, 8.

Νότιος; ἡ νότιος πλευρὰ, latus auſtrale, 8, 36, 9. 9, 27, 5.

Νοτὶς, ἡ, humiditas, 3, 73, 3.

Νουθετεῖν, admonere; τὴν σύγκλητον, 26, 1, 9.

Νουνεχὴς καὶ πρακτικὸς, prudens & ſolers in rebus agendis, 27, 12, 1.

Ναυνέχεια, ἡ, (al. νεύνεχία) καὶ ἀπιδεξιότης, 4, 82, 3.

Ναυνεχῶς καὶ πραγματικῶς, 2, 13, 1. 5, 88, 2. καὶ φρονίμως, 1, 83, 3.

Νοῦς, ὁ, τῶν παρακαλουμένων, mens, ſententia, argumentum, 3, 83, 4. καινὸν νοῦν ἔχων &c. *vide* in καινός. ἐν νῷ λαβεῖν, cogitare, conſiderare, reputare; *ſeq. partic.* ὡς, 2, 25, 6. διότι, 3, 9, 4. τί λέγειν εἰκὸς &c. 3, 82, 6. ὃν οὐδὲ μικρὸν ἐν νῷ τιθέμενος, 3, 94, 10. κατὰ νοῦν, ex animo, ex optato; ἔστι μοι ταῦτα κατὰ νοῦν, 14, 2, 5. ταῦτα καλῶς κατὰ νοῦν (*f.* καὶ κατὰ νοῦν) ἐχόρει αὐτῷ, 10, 35, 4. κατὰ νοῦν καὶ κατὰ τοὺς ἐξ ἀρχῆς διαλογισμούς, 17, 10, 3. *Sed &* παραδόξως καὶ κατὰ νοῦν, 4, 36, 7.

Νυκτερεύειν; νυκτερεύσαντες περὶ Σαλασίαν, 16, 37, 2.

Νυκτέρευμα, τὸ, ſtabulum ubi noctu ſtant pecora, 12, 4, 9.

Νυκτερινὸς; νυκτερινὰι Φυλακαὶ, 6, 35, 1. ἐπιθέσεις, 4, 8, 11. 6, 31, 14. νυκτερινὸν σύνθημα, 6, 34, 7.

Νυκτιπορεῖν, 16, 37, 4. *n.* *Sic* νυκτιπορία *cod. Flor.* 5, 97, 5. *Cf.* νυκτοπορεῖν.

Νυκτοπορεία, *vel* νυκτοπορία, ἡ, iter nocturnum, 5, 7, 3. 5, 97, 5. *n.* 9, 8, 9.

Νυκτοπορεῖν, 5, 6, 6. 16, 37, 4. *n.*

Νυμφαγωγεῖν, ſponſam alicui adducere, deducere, 26, 7, 10.

Νυμφαγωγία, ἡ, deductio ſponſæ, 26, 7, 8.

Νῦν; καὶ νῦν, (i. q. ἤδη καὶ νῦν) jam nunc, 5, 104, 3.

Νυνὶ, i. q. νῦν, 10, 2, 4.

Νὺξ; ἴσον φέρει νὺξ &c. 31, 21, 12. *n.* *In plur.* περὶ μέσας νύκτας, 1, 19, 12. 1, 49, 6. 31, 22, 9.

Ναθρὸς, ſegnis, hebes, ignavus, tardus, ſtupidus, 3, 63, 7. ἐν ταῖς ἐπινοίαις. 4, 8, 5. ἡσύχιός τις καὶ ναθρὸς, 32, 9, 11.

Ναθρῶς, ſegniter, ignave; ναθρ. ἐχρῆτο τοῖς ὅλοις πράγμασι, 1, 74, 2. ἀνεστράφη, 1, 74, 13. ἀγεννῶς καὶ ναθρῶς, 3, 90, 6. ἀτόλμως καὶ ναθρῶς, 4, 60, 2. *Idem vocab. haud dubie reſtituendum Polybio,* 1, 64, 2. *n.*

Νῶτος, ὁ; κατὰ νώτου, a tergo, 1, 28, 9. 2, 34, 8. 3, 19, 7. 3, 74, 1. 3, 90, 2. κατὰ νώτου ἐπιφαίνεσθαι τοῖς πολεμίοις, 31, 26, 10. *n.* *ubi* mendoſe *vulgo* κατανοεῖν. *Plur.* τὰ νῶτα; τοῖς νώτοις οὐκ ἐφικτὸν ἦν &c. dorſis, tergis, *i. e.* doſſuariis jumentis, 9, 4, 3. *n.*

Ξ.

Ξενηλατοῦσθαι ἐκ τῆς χώρας, expelli, 9, 29, 4.

Ξενία, ἡ, hoſpitium; ἀνανεώσασθαι τὰς πατρικὰς φιλανθρωπίας καὶ ξενίας, 33, 16, 2.

Ξένια, τὰ, dona hoſpitalia; ξένια καὶ παροχὰς τὰς μεγίστας ἐξέθηκεν αὐτοῖς, 25, 6, 6.

Ξενίζεσθαι, 1) hoſpitio excipi; ξενι-

ξενισθεὶς ὑπὸ τοῦ δήμου, 31, 25, 3. 2) mirari, ſtupere novitatem & inſolentiam rei; *Abſol.* ἐξενίσθη, 3, 49, 1. *cum Dativo*, ξενιζόμενοι ταῖς τῶν ὀργάνων κατασκευαῖς, 1, 23, 5. ἐξενίζοντο τῷ τὸ συμβεβηκὸς εἶναι παρὰ τὴν προσδοκίαν, 3, 68, 9. *cum Accuſ.* ξενισθεὶς τὸ γιγνόμενον, 29, 11, 6. *cum Præpoſ.* ἐξενίσθη διὰ τὸ παράδοξον, 1, 49, 7. ἐπὶ τούτῳ, 2, 27, 4. κατὰ τοῦτο, 1, 33, 1.

Et Active; ξενίζουσα πρόσοψις καὶ καταπληκτικὴ, 3, 114, 4.

Ξενικὸς πόλεμος, externum bellum, 1, 71, 7. (*cui opponitur* πολ. ἐμφύλιος.) ξενικαὶ τρυφαὶ, luxuria extrinſecus invecta, 31, 24, 1. ξενικὴ χεὶρ βαρεῖα, 31, 25, 4. τὸ ξενικὸν, peregrini milites, mercenarii, 11, 11, 4. 11, 13, 1.

Ξενισμὸς, ὁ, novitas & inſolentia rei, 15, 17, 1.

Ξενιτεύειν, peregrinari in loco, hoſpitem eſſe, 12, 28, 6.

Ξενολογεῖν, peregrinos milites conducere; *abſol.* 32, 1, 5. *cum Accuſ.* ἱκανὸν πλῆθος μισθοφόρων, 1, 9, 6. 31, 25, 8.

Ξενολόγιον, τὸ, corpus copiarum mercenariarum, 29, 8, 6. 31, 25, 1 & 5 & 7.

Ξενολόγος, ὁ, qui mittitur ad conducendum militem externum, 1, 32, 1. 5, 63, 9.

Ξιφίας, ὁ, xiphias piſcis, 34, 2, 15.

Ξίφος, τὸ; διὰ τὸ μὴ δόρασι μηδὲ ξίφεσι χρῆσθαι, 15, 13, 1. *n.* ξίφος & μάχαιρα, *ſynonyma*, 3, 114, 2 *ſq.*

Ξυγγραφῆς *ex Caſaub. ingenio editum erat*, 1, 2, 8. *n. pro* γραφῆς.

Ξυλεία, ἡ; 1) lignatio, 22, 22, 12. 2) materia, ligna, *conſtruendis navibus*, 3, 42, 3.

Ξυλία, ἡ, (*i. q.* ξυλεία) materia omnis ligni *in ædificio*, 10, 27, 10.

Ξύλινος; ξύλινοι μάχαιραι, 10, 20, 3.

Ξυλοκοπεῖν, fuſte percutere, 6, 38, 1 & 3. ξυλοκοπεῖσθαι, 6, 37, 1.

Ξυλοκοπία, ἡ, fuſtuarium, 6, 37, 2 *ſq.*

Ξύλον, τὸ, fuſtis, 6, 36, 3.

Ξὺν *contra Polybii uſum olim legebatur pro* σὺν, 28, 8, 9. *n.* & ξυνακολουθῆσαι, 1, 31, 7. *n. pro* συνακολ. *Tum* ἀξύμβατος, 15, 9, 1. *n. quod intactum reliqui.*

Ξυρᾶν, radere; ἐξυρημένος, raſo capite, *veluti ſervus*, 30, 16, 3. ξυρώμενοι *ſcribe* 8, 11, 9. *pro* ξυρόμενοι, *quod imprudentibus nobis e ſuperioribus editionibus in noſtram irrepſit.*

Ξυστοφόροι ἱππεῖς, haſtati equites, 5, 53, 2.

O.

Ὁ μὲν, ὁ δὲ; τὰ μὲν, ἃ δὲ, 5, 38, 1. 5, 54, 11. *Vice verſa*, ἃς μὲν, τὰς δὲ, 3, 76, 4.

Ὀβελίσκος, ὁ τῆς μαχαίρας, lamina gladii, 6, 28, 7.

Ὀβε-

Ὀβολὸς, ὁ; — „τεττάρων ὀβολῶν esse dicitur medimnus Siculus tritici, hordei duorum, 2, 15. *Mox* obolum constare *ait* duobus assibus, *ibid. Sed, Polybium rotundè locutum esse, & quartam partem obeli esse semissem cum sextante, singulos adeo obolos æquare duos asses cum besse, docet Gronov. de Sestert.* 3, 2. *Ita fere respondet sestertio numo, vetere æstimatione. Atque Polybiana traditio consentit Ciceroni in Verrinis, qui modium tritici decumani in Sicilia æstimari ait quatuor sestertiis.*" *Ern.* — *Vide quæ adnotavimus ad* 2, 15, 1. *ad* 2, 15, 6. *& ad* 6, 39, 12.

Ὀγδοαῖος; ὀγδοαῖοι ὑπερέβαλον τὸ ὄρος, octavo die, 5, 52, 3. 10, 31, 1.

Ὁδηγὸς, ὁ, viæ dux, 5, 5, 15.

Ὁδοιδόκος, ὁ, grassator, latro, 13, 8, 2.

Ὁδοιπορικὸς; ὁδοιπορικαὶ ἐσθῆτες, 31, 22, 6.

Ὁδὸς, ἡ; *per ellipsin omissum nomen*; τὴν ἐφ' Ἡραίας, 2, 54, 12. 4, 77, 5. *n.* οὐκ ἤλθε ταύτην τὴν ὁδὸν, non hanc ingressus est viam, *i. e.* non hac usus est ratione, 28, 9, 7. εἰ τὴν ὁδὸν τὴν αὐτὴν ἔλθοι Κλεομένει, 4, 81, 2. ἀνέλυε τὴν αὐτὴν ὁδὸν, (ἐν) ᾗπερ ἦκε, 4, 68, 4. *n. ubi monui delendam utique videri præpositionem.* πολλαὶ ὁδοὶ εὕρηνται, multæ artes, fraudes, *Fr. gr.* 27.

Ὀθνεῖος, externus, alienus, ad me non pertinens; (*opp.* ἴδιος) 1, 6, 6.

Ὀθόνιον, linteum *velis conficiendis*; ὀθονίων ἱστοὺς τρισχιλίους, 5, 89, 2.

Οἰακίζειν, clavum navis tenere, navem gubernare; *hinc* torquere & convertere; *& omnino* regere *rostrum tollenonis*, veluti clavum navis, 8, 8, 2. *& generatim* regere, gubernare, *v. c. equos loris revinctos & a puppi navis natantes*, 3, 43, 4. *n. Ad priorem locum Ernestius conferre jussit Diodor.* 18, 59.

Οἴεσθαι; *vide* οἴομαι.

Οἰκεία, ἡ, patria, *per ellips. nominis* πατρὶς, *quod adjectum est* 4, 105, 2. *Passim perperam in* οἰκία *mutatum vocabulum a librariis vel editoribus; vide* 4, 19, 12. *n.* 4, 67, 5. *quibus locis Ernestius correxit, aliis nos. Nescio an interdum peræque* οἰκία *&* οἰκεία *locum tueri possit, v. c.* ἦγε τὴν ἡσυχίαν ἐπὶ τῆς οἰκίας, 4, 17, 1. *n. quemadmodum &* ἐπ' οἴκου, ἐπ' οἶκον, *& similia verba dicuntur. Alibi* οἰκεία *perperam pro* οἰκία *olim legebatur, v. c.* 2, 37, 7. *n.* 4, 58, 1. *n.* 24, 3, 5. *n. &c. Pro* εἰς τὴν οἰκείαν, 3, 99, 4. *vetustissimi codices* εἰς τὴν ἰδίαν *dant, quod recipi fortasse a nobis debuerat; conf. supra in* ἴδιος.

Οἰκεῖν; οἰκεῖται ἡ πόλις ἐπί τινος χερρόννησου, (*i. q.* κεῖται,) 4, 56, 5. *Sic* ἔκτισται, 4, 57, 5.

Οἰ-

Οἰκεῖος; 1) amicus; *Ætoli* οὐδὲν οἰκεῖον, πάντα δ' ἡγοῦνται πολέμια, 4, 3, 1. πόλις οἰκεία, socia urbs. 1, 56, 9. οἱ οἰκεῖοι, socii, 4, 79, 2. 2) proprius, suus; ταῖς οἰκείαις δυνάμεσι, cum suo exercitu, 3, 68, 14. παραβοηθεῖν τοῖς οἰκείοις, succurrere suis, 3, 84, 11. *n.* *ubi vetustissimi codices* τοῖς ἰδίοις *præferunt.* (*cf.* ἴδιος.) εἰς τὰς οἰκείας πατρίδας, 4, 105, 2. 3) commodus, conveniens; οἰκειότερος καιρὸς, 3, 8, 9. δεδιότες τὴν οἰκείαν τιμωρίαν, 6, 37, 12. *n.* οἰκεῖον ἱστορίας ὑπάρχει τοῦτο, convenit hoc historiæ, 2, 35, 5. *Et cum Dativ.* οἰκείαν ἀμοιβὴν τῇ πρὸς τοὺς πέλας ἀσεβείᾳ, 1, 84, 10. *Et cum* πρὸς; οἰκείοις χρησάμενος λόγοις πρὸς τὴν ὁρμὴν αὐτοῦ, 5, 105, 1. 4) studiosus rei, pronus ad rem; *cum Genit.* οἰκεῖος τῆς ἡσυχίας, 5, 87, 3. οἰκεῖος τῇ φύσει τούτου τοῦ μέρους, 3, 78, 7. *n.* λίαν οἰκείους ὄντας τῶν τοιούτων ἐγχειρημάτων, 4, 57, 4. πάντα ἦν οἰκεῖα τῆς μεταβολῆς, omnia erant ad defectionem prona, 14, 9, 5. οἰκεῖον εἶναι τῆς ἐπανορθώσεως, studere augendæ rei familiari, 27, 6, 12.

Οἰκειοῦν; ἡ πραγματεία ἡμῶν, πρὸς ἓν γένος ἀκροατῶν οἰκειοῦται, historia nostra uni duntaxat generi lectorum adcommodata est, 9, 1, 2.

Οἰκείως διακεῖσθαι πρός τινα, propenso animo esse, 2, 48, 2. πρὸς καινοτομίαν, pronus ad res novas, 13, 1, 2. οἰκειότατα ἔχειν πρός τι, maxime pronum esse ad aliquid, 5, 106, 4. οἰκείως ταῦτα συνέβαινε γίγνεσθαι παρὰ Καρχηδονίοις, 8, 3, 5. *n.* — „similiter; *vid. Suidas in h. v.* *Proprie tamen est* accommodate, *scil. ad Romanam rationem.*" *Ern.* οἰκείως τῆς ἐπιβολῆς, convenienter suo proposito, 1, 59, 12. οἰκείως τῆς ὑποκειμένης περιστάσεως, 15, 10, 1.

Οἰκέτης, ὁ ἐξ ἀνάγκης, servus, *si proba lectio*, τῶν οἰκετῶν ἐξ ἀνάγκης οὓς ἂν αἱρῆται 39, 2, 4. *n.*

Οἴκημα κατάγειον, *Spicil. lib.* 24. *num.* 2.

Οἰκήσιμος, habitabilis, 3, 55, 9.

Οἴκησις. βιβλίον περὶ τῆς περὶ τὸν ἰσημερινὸν οἰκήσεως, *T. V. p.* 25 *sqq.*

Οἰκήτωρ, ὁ, incola *urbis*, 5, 10, 6. 5, 93, 6. 5, 100, 8.

Οἰκία, ἡ, familia, *v. c.* Μακεδόνων, 2, 37, 7. 2, 48, 2. 3, 16, 7. 24, 3, 5. δέκα τῶν συγγενῶν φίλων οἰκίαι, 39, 2, 4. τῆς ἐπιφανεστάτης οἰκίας, 2, 59, 1. *Adde* οἰκοδομία.

Οἰκίδιον; τὰ οἰκίδια τῶν ἐλεφάντων, turriculæ dorsis elephantorum impositæ, *Fr. hist.* 22.

Οἰκογενὴς, ὁ, verna, 40, 2, 3.

Οἰκοδομεῖν; διὰ τὸ τὰς οἰκίας τοῖς ἐπιπέδοις οἰκοδομεῖσθαι, 9, 21, 8. *n.* *An* ἐνοικοδομεῖσθαι?

Οἰκοδόμημα; τὰ οἰκοδομήματα, ædificia *urbis*, 5, 59, 8.

Οἰκοδομία ἡ; καθάπερ ἐν οἰκοδομίαις, ἐὰν κατὰ μίαν πλίνθον ἦῃς, &c. 10, 22, 7. αἱ οἰκίαι τῶν οἰκοδομιῶν, 9, 21, 8. *n.*

Οἰκονομεῖν; ταῦτα οἰκονομήσας, his rebus [illegible]tis, adminiſtratis, conſtitutis, 4, 67, 9. οὐδὲν δ' αὐτοῦ οἰκονομεῖν ὑπὲρ τῶν ὅλων, per ſe nihil de ſumma reip. conſtituere, 4, 26, 6. τὰ οἰκονομούμενα, res adminiſtratæ, & ratio qua adminiſtratæ ſunt, 25, 2, 12.

Οἰκονομία, ἡ, τοῦ πολέμου, τῶν γεγονότων, adminiſtratio, rei gerendæ ratio, 1, 4, 3. (*i. q.* χειρισμός, 1, 4, 1. 6, 26, 5.) 3, 32, 9. 3, 33, 8. 6, 26, 5. inſtitutum, conſilium, ratio quam quis ſequitur in re quavis exſequenda, 1, 13, 9. 2, 47, 10. βασιλικὴ καὶ πραγματικὴ οἰκονομία, 1, 8, 3. χρώμενος εἰς τὴν οἰκονομίαν ταῖς ἐκ τοῦ Παανίου παρασκευαῖς, 4, 65, 11. *n. ubi quoniam agitur de conſtruendi muri inſtituto, εἰς τὴν οἰκοδομίαν maluerat Reiskius, quod tamen minime neceſſarium. Poſſis ibi* τὴν οἰκονομίαν *interpretari* exſecutionem inſtituti, *ut in illa dictione,* ταχείαν ἐλάμβανε τὸ πρᾶγμα τὴν οἰκονομίαν, 5, 40, 3. αὕτη Φύσεως οἰκονομία, hic eſt naturæ ordo, hoc naturæ inſtitutum, 6, 9, 10. ἡ ἐν ὑπαίθροις οἰκονομία, adminiſtratio rerum in caſtris & in aperto campo, 6, 12, 5. ἡ οἰκον. περὶ τὰς τῶν πόλεων καταλήψεις, ratio qua capta aliqua urbe adminiſtrant res, 10, 16, 2. ἡ τῶν λαφύρων οἰκονομία, prædæ diſtributio, 2, 2, 9 & 11. 4, 86, 4. *adde* 1, 61, 8. 10, 40, 1. Sic ἡ τῶν δώδεκα ζωδίων οἰκονομία καὶ τάξις, diſtribu[illegible] & ordo, 9, 15, 7. τὰς ἀμείψεις καὶ τὰς οἰκονομίας ποιεῖσθαι πρός τινα, negotia, commercia, facere cum aliquo, *faire des affaires avec quelcun*, 10, 1, 5. προκατειλημμένος οἰκονομίαις καὶ Φυλακαῖς καὶ θεραπείαις ὑπὸ Ἑρμείου, 5, 50, 5. *verti* malis artibus circumventus, *ſicut Caſaubonus* dolo malo; *poſſis fortaſſe etiam intelligere* varii generis negotiis.

Οἰκόπεδον, τὸ τῆς πόλεως, ſolum urbis, 15, 23, 10.

Οἶκος; ἐπ' οἴκου, domum, 2, 54, 14. ἡ εἰς οἶκον ἐπάνοδος, 4, 23, 3.

Οἰκουμένη, ἡ, terrarum orbis, & *ſigillatim* orbis habitati pars olim cognita, 1, 1, 5. *n. ubi alia loca in Adn. adſeruntur; quibus adde hæc,* ἡ καθ' ἡμᾶς οἰκουμένη, 4, 38, 1. τὰ γνωριζόμενα μέρη τῆς οἰκουμένης, 2, 37, 4. σχεδὸν πᾶσα ἡ οἰκουμένη, 18, 29, 1. τὸ τῆς ὅλης οἰκουμένης σχῆμα, 1, 4, 6.

Οἶμαι; *vide* οἴομαι.

Οἰνόμελι, τὸ, mulſum, vinum melle conditum, 12, 2, 7.

Οἰνοπότης, ὁ, 20, 8, 2.

Οἶνος; *vide Ind. hiſtor. in* Vinum.

Οἰνο-

Οἰνοφλυγία, ἡ, 2, 19, 4.
Οἰνοχοεῖν τινι, pincernam esse alicujus, 14, 11, 2.
Οἴομαι δεῖν, puto oportere, 1, 31, 6. 1, 37, 7 & 10. *Sed plerumque rectius vertitur* postulo, volo, jubeo; *aut etiam* oro, rogo, peto; 1, 33, 4. 2, 6, 4. 2, 49, 9. 3, 8, 8. 3, 15, 10. 3, 61, 9. 4, 86, 5. οἶμαι; σαφῶς οἶμαι δεδειχαμεν *correxi*, 5, 105, 9. *n. pro corrupto* σαφῶς ὑμᾶς δεδ. *Sic & alibi verbum* οἶμαι *orationi interfertum*, 3, 36, 3. 5, 102, 1. 14, 7, 6. *n.* ἐγῶμαι, 6, 57, 4. οἰόσσάμενος δόλον εἶναι, 3, 94, 4.
Οἷον; οὐχ οἷον - - ἀλλ' οὐδὲ, ne dicam; nedum; non modo non, sed ne quidem, 1, 20, 12. 3, 82, 5. 11, 19, 3. οὐχ οἷον μόνον - - ἀλλὰ καὶ, non modo, sed etiam, 18, 18, 11. *&c.*
Οἱονεὶ, veluti, 1, 3, 4.
Οἷός εἰμι *vel* οἷός τε εἰμὶ τοῦτο ποιεῖν, *non modo* possum *significat, sed &* volo, propositum habeo, paratus sum, studeo hoc facere; *vide Adn. ad* 3, 90, 5. εἰ οἷός ἦν Ἀρσάκης διὰ μάχης κρίνεσθαι, si posset, si satis virium haberet, *aut*, si paratus esset, si in animo haberet, 10, 29, 1. οὐ γὰρ οἷός ἦν συγκαταβαίνειν εἰς τὰς διαλύσεις, non is erat qui consentire in pacem vellet, 25, 5, 11. *Plerumque adjecta & τε particula:* οὐχ οἷοί τ' ἦσαν ἐπιτρέπειν, nullo modo id commissuri erant, 1, 26, 2. *n.* οὐδενὶ οἷοί τ' εἰσὶ παραχαρᾶν, ni cesserint, cedere voluerint, cedere sustinuerint, 2, 38, 3. εἰς τὸν ὑπὲρ τῶν ὅλων κίνδυνον οὐχ οἷός τ' ἦν συγκαταβαίνειν, noluit, impetrare a se non potuit, 3, 88, 8. 3, 90, 5. *n.* 3, 90, 9. οὐχ οἷοί τ' ἦσαν προέσθαι τὰ κατηγμένα πλοῖα, nolebant, non proni erant, non poterant adduci ut *&c.* 15, 2, 2. τὸ μὲν πρῶτον οἷοί τ' ἦσαν ἐγχειρεῖν, primum voluerant, consilium ceperant, præ se tulerant, 4, 79, 6. ἐμβάλλειν οἷός τ' ἦν, ingressurus erat, 4, 68, 2. ὁ Ἀπελλῆς οἷός τ' ἦν ἄγειν ὑπὸ τὸν ζυγὸν τοὺς Ἀχαιούς, id agebat ut, 4, 82, 2. οὐκ ἔτι τὸ προσταττόμενον οἷοί τ' ἦσαν ὑπομένειν, 5, 107, 3. ἐκ χειρὸς ἅπαντῶν οἷοί τ' ἦσαν ὑπὲρ αὐτῶν, illico parati erant respondere, responsuri erant pro illis, 17, 7, 2. *idem prorsus quod* ἕτοιμοι ἦσαν, *quo ipso verbo in eadem re mox utitur*, 17, 8, 3.
Ὀκνεῖν; οὐκ ὀκνητέον, *cum infin.* non dubitandum, non verendum, 1, 14, 7. *i. q.* οὐκ εὐλαβητέον *ibid.*
Ὀκρυόεις *vel* ὀκριόεις; πολέμου ὀκρυόεντος, 12, 26, 4. *n. ex Homer. Sed* ὀκριόεντος *habent codices nostri Polybiani, quod teneri debuerat.*
Ὀκταστάδιον, τὸ, 34, 12, 4 *sq.*
Ὀκτήρης, ἡ, 16, 3, 2 & 7 *sq.*
Ὀλέθριος; ὀλεθρίῳ χρήσασθαι φυγῇ, 2, 68, 10.
Ὀλιγαρχία, ἡ; *vide Ind. histor. in* Oligarchia.

Ὀλιγαρχικὸς, potentiæ paucorum favens, *vel* qui eſt e numero paucorum qui dominantur, 4, 31, 2. 4, 32, 1. ὀλιγαρχικὴ πολιτεία, 6, 9, 3. ὀλιγαρχικὸν πολίτευμα, 6, 3, 11.

Ὀλιγοδεὴς; εὐδόκησιν ὀλιγοδεεστέραν ἔχει τοῦτο, ad placendum multo minoribus indiget adjumentis, 16, 20, 4.

Ὀλιγοπονία, ἡ, ignavia, negligentia, 16, 28, 3.

Ὀλίγος; κατ' ὀλίγους ἐκλιπόντες τὸν Ἀκρόλισσον, κατέῤῥεον τοῖς ἀνοδίοις, paullatim, per minores catervas, 8, 16, 6. παρ' ὀλίγον, propemodum, *ut* παρὰ μικρὸν, *quod vide*. τὴν τοῦ στρατηγοῦ ναῦν παρ' ὀλίγον αὐτανδρον ἔλαβον, 1, 25, 3. 29, 1, 1. παρ' ὀλίγον διέλυσαν τὸν ἄνθρωπον, 18, 29, 12. παρ' ὀλίγον ἦλθε τοῦ ἐκπεσεῖν, 2, 55, 4. παρ' ὀλίγον ἦλθε τὰ πράγματα τοῦ πάντας ἐπανελθεῖν, 33, 2, 1. παρ' ὀλίγον ἦλθον ἀπολῦσαι τοὺς κατηγοριαμένους, 33, 1, 4. *n.* (*poterat dicere* τοῦ ἀπολῦσαι, *ſed non neceſſario requiritur articulus; conf.* 1, 43, 7.) παρ' ὀλίγον σφάλλεται τὰ μέγιστα τῶν πραγμάτων, minimo ſæpe momento res maximæ concidunt, *Fr. gr.* 14. *Conf.* παρὰ μικρὸν, *ſupra in* μικρός.

Corrupte παρ' ὀλίγον *olim legebatur, pro* παρὰ λόγον, 12, 22, 4. *n. Et* κατ' ὀλίγον, *pro* κατὰ λόγον, 8, 2, 6. *n.*

Ὀλιγοχρόνιος καὶ λίαν εὔφθαρτος, 2, 34, 6.

Ὀλιγωρία, ἡ, negligentia; περί τινος, 11, 9, 2. διὰ τὴν ὀλιγωρίαν ἐκινδύνευσαν, 2, 9, 6. 4, 58, 12.

Ὀλίγωρος, negligens, 5, 34, 4.

Ὀλιγώρως διακεῖσθαι περί τι, 5, 91, 4. *ubi, operarum errore, e ſuperioribus editt. in noſtram propagato,* ὠλιγώρως *perperam ſcriptum.*

Ὀλισθαίνειν ἀμφοτέροις ἅμα τοῖς ποσὶ, 3, 55, 2.

Ὄλισθος, ὁ τῶν νεκρῶν, ſtrages cadaverum, 15, 14, 2.

Ὁλκὴ, ἡ, pondus, 31, 3, 16.

Ὅλκιον, τὸ, labrum, crater, urna, 31, 4, 1. *n.*

Ὁλόκληρος; εὔκλειαν ὁλόκληρον περιποιήσασθαι, 18, 28, 9.

Ὅλος, καὶ πᾶς; πρὸς τῷ διακινδυνεύειν ὅλος καὶ πᾶς ἦν, 3, 94, 10. πρὸς ταῖς παρασκευαῖς, 5, 58, 1. πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ὅλοι καὶ πάντες ἐνενεύκεισαν, 9, 5, 5. ταῖς ἐπιβολαῖς ὅλος καὶ πᾶς ἦν πρὸς τὴν Κύπρον, 32, 1, 5.

τὸ ὅλον αὐτοῖς ἦν καὶ τὸ πᾶν Ἀπελλῆς, 5, 26, 5.

Ὅλος *interdum idem fere ſonat ac* ſummus, eximius, præcipuus, *ſed tamen aliquanto majorem vim habet:* διὰ τὴν αἵρεσιν καὶ τὴν ὅλην εὔνοιαν, propter ſtudium partium Punicarum, & quod Pœnis unice faveret, 1, 14, 3. *n.* διασαφεῖν τὴν ὅλην εὔνοιαν τοῦ βασιλέως, declarare ſummam, eximiam regis benevolentiam, voluntatem quæ tota

in

in eos propenſa eſſet, 2, 50, 10. προσκλίνων τοῖς Ῥοδίοις ὁ Πτολ. κατὰ τὴν ὅλην αἵρεσιν, tota voluntate in Rhodios propenſus, eximie & unice favens eis, 4, 51, 5. τὴν μὲν οὖν ὅλην ἀκαταστασίαν καὶ μανίαν καλῶς συνθεωρούμενοι Καρχηδόνιοι, ſummam hominis inconſtantiam videntes, 7, 4, 8. *ubi vim vocabuli* ὅλος *ſic fere capere poſſis*, quantus quantus erat, inconſtans & furioſus erat. *Pro corrupta ſcriptura*, 14, 8, 12. *n.* μεγάλην παρ' ὅλην παρασχόμενοι χρείαν, *fortaſſe* μεγάλην καὶ ὅλην *erat ponendum. vide Adn.*

τὸ ὅλον ἀχρειοῦται, 1, 14, 6. prorſus inutile redditur, *Caſaub. Pariter Erneſtus*, omnino *interpretatur; tamquam eſſet* κατὰ τὸ ὅλον. *At commode intelligetur*, reliquum totum (animal) inutile redditur.

τὰ ὅλα πράγματα, & τὰ ὅλα, *ſubintellecto nomine* πράγματα, rerum ſumma, ſumma rei, id quod rem totam continet; ὀπτευσάμενός τι περὶ τῶν ὅλων πραγμάτων, de ſumma rei, *i. e.* de fortuna totius belli, 1, 11, 15. *n.* κινδυνεύειν τοῖς ὅλοις πράγμασι, in ſummæ rei periculo eſſe, de rerum ſumma periclitari, 1, 70, 1. τοῖς ὅλοις πράγμασιν ἐσφαλμένος, perdita rerum ſumma, capitali prælio victus, 18, 16, 1. τοῖς ὅλοις πράγμασιν ἀγνοεῖν, 18, 19, 6. falli tota re *interpretatur Livius* XXXIII. 12. ἡ ὑπὲρ τῶν ὅλων Φιλοτιμία, ardens ſtudium ſummæ rerum obtinendæ, victoriam in fine reportandi & debellandi hoſtem, 1, 52, 4. *niſi ibi* ὑπὲρ τῶν ὅλων *eadem ratione capiendum ac in hiſce dictionibus:* τῆς τῶν ὅλων ἐλπίδος ἐφίεται, ſummi terrarum imperii ſpem adfectat, 5, 102, 1. & ἡ περὶ τῶν ὅλων ἐξουσία, imperium orbis terrarum, 32, 11, 6. *Sed* ὁ ὑπὲρ τῶν ὅλων κίνδυνος, *ſi vera illa emendatio*, 3, 89, 8. *n. idem valet ac* ὁλοσχερὴς ἀγὼν vel κρίσις. (*conf. mox* ὁλοσχερής.) *Rurſus* τὰ ὅλα, *de* ſumma rei cujuslibet, *v. c.* de belli ſumma; δύναται κρίσεως τὰ ὅλα τυχεῖν, 1, 59, 11. τὴν ταχίστην κρῖναι τὰ ὅλα, 3, 70, 1. κρατεῖν τῶν ὅλων, rerum ſumma potiri, 3, 90, 11. *Et* τοῖς ὅλοις, *pro* τοῖς ὅλοις πράγμασι, quoad ſummam rei, univerſam rem quod attinet, omnino, prorſus; τοῖς γε μὴν ὅλοις ἔσπευδον ἐγγίσαι τοῖς πολεμίοις, 1, 33, 1. τοῖς ὅλοις σφαλῆναι, *vide* σφάλλειν. τοῖς ὅλοις ἐπταικότες, 3, 48, 4. καταπλήξασθαί τινα τοῖς ὅλοις, 20, 10, 7. *&c.* Sic 18, 4, 8. *n. reſtitui* καταβαρούμενοι τοῖς ὅλοις, *quod in* τοῖς ὅπλοις *erat corruptum.* Καταμέλλων τοῖς ὅλοις *legendum* 21, 10, 1. *n. pro* ἐν τοῖς ὅλοις. *Porro*, τοῖς ὅλοις, univerſe, *opponitur parti cuidam, quæ excipitur;* δυσχρεστοῦντο μὲν γὰρ

γαρ τῇ ναυδόχῳ -- εὐδοκοῦντο δὲ τοῖς ὅλοις τῷ γράφεσθαι &c. 24, 4, 14. *Denique* τοῖς ὅλοις, *præcedente vel ſequente particula negante, eſt* nullo modo, neutiquam, 4, 47, 4. 3, 90, 10.

Subinde a librariis confunduntur ἄλλος *&* ὅλος, *velut* 6, 56, 7. *n. &* 21, 4, 3 *ubi certe Caſaub.* τὴν τῶν ὅλων κρίσιν *pro* τὴν τῶν ἄλλων *ſcripſit.*

Ὁλοσχερὴς, ad rei ſummam pertinens, magnus in ſuo genere, gravis, notabilis, inſignis, *&* *ſimilia.* οὐδὲν ὁλοσχερὲς προτέρημα δυνάμενοι λαβεῖν κατ' ἀλλήλων, 1, 18, 6. 1, 74, 3. ὁλοσχερὲς ἔγκλιμα, totius acici inclinatio, communis omnium fuga, 1, 19, 11. ὁλοσχερὴς κρίσις, prælium univerſis copiis, quo ſumma belli cernitur, 1, 57, 3. 3, 90, 3. ὁλοσχερὴς ἀγὼν, 11, 16, 6. *&* οὐδὲν ὁλοσχερὲς πράττειν, 1, 19, 6. 1, 57, 7. ὁλοσχερὴς μεταβολὴ, mutatio ad ſummam rei pertinens, 6, 3, 1. *n.* ὁλοσχ. διαφορὰ, maximum diſcrimen, 39, 9, 15. *coll. cum vs.* 12. φόβοι ὁλοσχερεῖς, graviſſimus metus, 1, 73, 7. ὁλοσχ. πληγαὶ, graviores ictus, 6, 23, 5. ὁλοσχερεῖς περιστάσεις, difficiliora tempora, quibus ſumma rerum periclitatur, 17, 15, 2. *n.* ὁλοσχερεστέρα συμπλοκὴ, 1, 40, 11. τιμωρία, gravior pœna, 2, 58, 10. παρασκευαὶ ὁλοσχερέστεραι, ampliores omni ex parte, 1, 13, 11. ὁλοσχερεστέρα πρᾶξις, majoris momenti negotium, 3, 24, 12. τὰ ὁλοσχερέστερα μέρη τῆς περὶ τὰ στρατόπεδα θεωρίας, potiores partes, 6, 42, 6. τὸ ὁλοσχερέστατον μέρος, longe maxima pars, 3. 37, 8. ἡ ὁλοσχερεστάτη χορηγία, longe maxima & præcipua pars commeatuum, 2, 15, 3. ἐλπὶς, præcipua ſpes, 4, 51, 6.

Ὁλοσχερῶς, prorſus, penitus, omnino; τοῖς ἰδίοις πράγμασιν ἐπτοικότες ὁλοσχερῶς, 1, 10, 1. τοὺς βαρβάρους ὁλοσχερῶς ἐκβαλεῖν, 1, 11, 7. τούτου ὁλοσχερῶς ἠστόχησαν, 1, 33, 10. σημαίας ὁλοσχερῶς πιεσθείσας, manipulos gravius preſſos *ab hoſte*, 6, 38, 1. *ni ibi* ὁλοσχερεῖς, univerſos *legendum.* ὁλοσχερέστερον ἐμπλεκόμενοι εἰς τὰ κατὰ τὴν Σικελίαν, majore molitione ſe immiſcentes rebus Siculis, 1, 17, 3. ὥρμησαν ὁλοσχερέστερον ἐπὶ τὸ συνίστασθαι ναυτικὰς δυνάμεις, 1, 25, 5. ὁλοσχερέστερον ἐπιτρέπειν τινὶ, ſummam rerum alicui committere, 5, 68, 2.

Ὅλως, omnino, utique, 30, 1, 2. *n. ubi in* ὅμως *mutatum voluit Reisk. præter rem.* οὐχ ὅλως, minime, neutiquam, 20, 5, 10.

Ὁμαλὸς, planus, 3, 46, 6. ὁμαλοὶ τόποι, τὰ ὁμαλὰ, 1, 33, 1. 1, 30, 13. 1, 39, 12. εἰς (ἴσον καὶ) ὁμαλὸν τόπον, 14, 3, 3. *n.* ὁ ὑπὲρ τῶν ὁμαλῶν κίνδυνος *ex Reisk. conjecit.*

jecit. 3, 98, 8. *n. pro ὑτὲρ τῶν νομάδων, quod in τῶν ὅλων mutavit Caſaub.*

Ὁμέστιος, contubernalis, 2, 57, 7. *n.* (*alii ὁμοέστιος,*) 4, 33, 5.

Ὁμηρεία, ἡ, conditio obſidis, 9, 11, 10. 18, 22, 5. 30, 12, 3. 31, 12, 1. *n.* 31, 19, 7 *&* 9. ὁμηρία, ἡ, *idem*, 9, 11, 10. 28, 4, 7. *n.* 31, 12, 1. *Sed analogiæ convenientior prior forma, a verbo* ὁμηρεύειν.

Ὁμηρεύειν, obſidem eſſe, 29, 3, 4. 31, 12, 2. 31, 19, 8.

Ὁμηρία; *vide* ὁμηρεία.

Ὅμηρος, obſes. οἱ ὅμηροι, *&* τὰ ὅμηρα, obſides, 3, 52, 5.

Ὁμιλεῖν ἐπιδεξίως τοῖς συμπεριφερομένοις, 4, 35, 7.

Ὁμιχλώδης ἡμέρα, 3, 84, 1. ἀχλὺς ὁμιχλώδης, 34, 11, 15.

Ὄμμα, τὸ; ἠλαττωμένος τοῖς ὄμμασι, 17, 4, 3.

Ὁμόγλωττος, 1, 67, 3.

Ὁμογνωμονεῖν, ὁμογνωμονοῦντες κατὰ τὴν πολιτείαν, 28, 6, 2.

Ὁμοδοξεῖν, idem ſentire; περὶ τούτου τοῦ μέρους ὡμοδόξουν, 1, 41, 5.

Ὁμοειδὴς, ejusdem formæ, 34, 11, 17.

Ὁμοεθνὴς, ejusdem populi, ejusdem gentis; συναπισπᾶσθαι τοὺς ἰδίους πολίτας καὶ τοὺς ὁμοεθνεῖς πρὸς τὴν ἑαυτοῦ γνώμην, 30, 6, 7. οὐχ οἷον ὁμοεθνέσιν, ἀλλ' οὐδ' ὁμοφύλοις χρησάμενος στρατοπέδοις, 11, 19, 3. μηδ' ὁμοεθνῶν, μηδ' ὁμογλώττων ὑπαρχόντων, 1, 67, 3. *ubi cum accentu in ultima ſcribendum* ὁμοεθνῶν, *ut præferunt codd. Aug. & Reg. quemadmodum ex codicum omnium conſenſu edidi* 2, 7, 6. *Tum in Adn. ad* 1, 10, 2. *pro* ὁμόεθνος, *quod imprudentibus nobis exciderat,* ὁμοεθνὴς *ſcribe.*

Ὁμοέστιος; *vide* ὁμέστιος.

Ὁμοιότης; εἰς ὁμοιότητα τῆ γυναικὶ διαφόρως ἀπειργασμένου εἴδωλον, 13, 7, 2. 6, 53, 5.

Ὁμοίως, pariter, tamen, (*idem fere ac* ὅμως) 10, 45, 1. 4, 19, 4. *n. Conf. Adn. ad* 1, 59, 1. ὁμοίως ἀνδράσι καὶ γυναιξὶ, viris pariter ac fœminis, 4, 21, 3. ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τοῦ μέλλοντος διάταξε, 4, 87, 7. *ubi* δὲ *particulam ex conjecł. adjeci.*

Ὁμολογεῖν, confiteri; ὁμολογοῦντας δὴ κοινωνεῖν, 3, 21, 8. *n.* conſentire de aliqua re; τούτοις τοῖς ἐπιλογισμοῖς ὁμολογοῦντες αἱ συγγραφεῖς, tametſi convenit inter ſcriptores de his *Scipionis* conſiliis & ratiocinationibus, 10, 9, 2. conſentire in aliquid; paciſci, ex pacto promittere; *ſic* τὰ ὁμολογηθέντα χρήματα, 5, 95, 1. 22, 25, 7. ἡ ὁμολογηθεῖσα αὐτῷ γάζα παρὰ τοῦ βασιλέως, 11, 34, 12. τὰ ὁμολογηθέντα, pacta, 10, 38, 5.

ὁμολογούμενος καὶ σύμφωνος κατὰ τὸν βίον, conſtans, conſentiens ſibi, 32, 11, 8.—„*Sic Lyſias, p.* 362. μηδὲν ὁμολογεῖν τῷ τρόπῳ τῶν ἀλλήλων, *nihil ſimile eſſe &c.*“ *Ern.*

ἐξ ὁμολογουμένου, ex omnium confeſſo; τρισὶ μάχαις ἐξ ὁμολογουμένου νενικήκατε Ῥωμαίους, 3, 111, 7. *n. niſi ibi ἐξ ὁμολογουμένου idem valet ac ἐξ ὁμολόγου, (de quo mox)* tribus præliis ex compacto pugnatis, aperto marte.

Ὁμολογία, pactum, compoſitio, conventio, 28, 17, 9. καθ' ὁμολογίαν παρέλαβε τὴν πόλιν, 4, 63, 8. 5, 70, 5. καθ' ὁμολογίαν ἀνέλυσαν ἐκ τῶν τόπων, 2, 32, 3. αἱ ὁμολογίαι, pactum, fœdus, leges fœderis, 1, 78, 9. 1, 85, 4 *ſq.* 3, 15, 5. 3, 18, 7. 3, 21, 1. 4, 15, 2. — „*v. Bos Animadv. p.* 24." *Ern.*

Ὁμόλογος; ἐξ ὁμολόγου, ex confeſſo, citra controverſiam, ἐξ ὁμολόγου φανήσεσθαι τῶν ὑπαίθρων κρατοῦντες, 3, 91, 10. *ubi ambigere poſſis, illud ex ὁμολόγου fit - ne ad φανήσεσθαι an ad κρατοῦντες refrendum; ſed poſterius potius videtur.* ex pacto; τὰ ἐξ ὁμολόγου προσοφειλόμενα, 1, 67, 1. *In bello, dictio hæc uſurpatur de* prælio, *quod* ex condicto, ex compacto, *i. e.* tempore locoque utrimque condicto, aperto marte pugnatur; *vide Adn. ad* 3, 111, 7. συνέβαλλον ἀλλήλοις ἐξ ὁμολόγου, 1, 87, 9. ἐξ ὁμολ. διὰ μάχης κρίνειν τὰς πράξεις, 2, 66, 4. ὁλοσχερὴς κρίσις ἐξ ὁμολόγου, 3, 90, 5. ἡ ἐξ ὁμολόγου καὶ κατὰ πρόσωπον ἔφοδος, 4, 8, 11. αἱ ἐξ ὁμολόγου καὶ συστάδην μάχαι, 11, 32, 7. *Fragm. gr.* 54. *Conf.* ἐξ ὁμολογουμένου, *in* ὁμολογεῖν.

Ὁμολογουμένως, ex omnium confeſſo, manifeſte, ſine controverſia, haud dubie, 3, 14, 4. 3, 47. 7. 3, 105, 9. 3, 118, 8. 4, 5, 2. 4, 20, 2. 6, 5, 8. 11, 9, 3. 17, 6, 2.

Ὁμονοεῖν, concordes eſſe, 29, 11, 9.

Ὁμοπλοεῖν; ναῦς ὁμοπλοοῦσαι, 1, 25, 1.

Ὅμορος; ὅμορον καὶ συνάπτον πρὸς τὰ Δρέπανα, 1, 55, 7. *n. ex conject. pro vulgato* ὀχυρόν. *Vocab.* ὅμορος *alibi quidem in reliquiis hiſtoriarum Polybii non invenitur, ſed apud Diodorum, Polybiani ſtyli æmulum, lib.* 2. *c.* 3. *Vicinum verbum* συνορεῖν *paſſim apud Noſtrum ſupereſt.*

Ὁμόσε; 1) *abſolute & adverbialiter;* ὁμόσε ἐστρατοπέδευσαν, una, conjunctim, 3, 105, 10. ὁμόσε κινδυνεύειν, ſimul (*cum aliis*) pugnare, 3, 110, 6. βουλευόμενοι ὁμόσε πάντες, 5, 67, 8. 2) *i. q.* σὺν *præpoſitio*, cum; ὁμόσε τοῖς Φορτίοις, 3, 51, 4. *n. pro quo Bav. habet* ὁμῶς σὺν τοῖς Φορτίοις. ὑπέσχετο ἐμβαλεῖν ὁμόσε τοῖς Αἰτωλοῖς εἰς τὴν Ἀχαΐαν, 4, 16, 10. ὁμόσε ποιούμενοι τοῖς πολλοῖς τὴν δίαιταν, una cum multitudine verſantes, 6, 7, 5. ὁμόσε τοῖς χλιμακοφόροις, 10, 12, 1. 3) *hinc fit velut verbum compoſitum* congredi, ὁμόσε χωρεῖν & ὁμόσε συστῆναι; *cum dativo caſus;* ὁμόσε χωρῆσαι τοῖς

τοῖς παροῦσι, cum (adverſa) fortuna congredi, non cedere malis, 11, 2, 10. n. ὁμόσε συστάντες τοῖς παροῦσι (ſc. δεινοῖς) 30, 7, 3. n. ubi mendoſe vulgo στήσαντες. Et ſeq. εἰς præpoſ. ὁμόσε χωρεῖν εἰς τοὺς πολεμίους, 15, 10, 6.

Ὁμοῦ, i. q. σὺν, cum dat. (ſicut ὁμόσε & ἅμα;) τοὺς εὐκινητοτάτους ὁμοῦ τοῖς ἱππεῦσιν ἑκατέρου τοῦ κέρατος προέστησεν, 1, 33, 7.

Ὁμόφυλος, ejusdem generis; latius patet quam ὁμοεθνὴς, Adn. ad 1, 10, 2. Ætoli, Macedones, Græci, ſunt ὁμόφυλοι, 9, 37, 7. Romani dicuntur ὁμόφυλοι Mamertinis, qui origine Campani erant, 1, 10, 2. οὐχ οἷον ὁμοεθνέσι, ἀλλ' οὐδ' ὁμοφύλοις χρησάμενος στρατοπέδοις, 11, 19, 3. ὁμόφυλός τινος, 2, 32, 8. ubi agitur de Inſubribus & Cenomanis, quorum utrique Gallicæ erant originis. Quin &, ſenſu magis ſtricto, Achæi Achæorum ὁμόφυλοι dicuntur, i. e. populares, 40, 5, 10. Rurſus, latiori vocis acceptione, piſces cujusque generis ὁμόφυλοι dicuntur, 15, 20, 3. (ſicut aves apud Xenoph. 1, 6, 39.) Denique rurſus ſtrictiori ſenſu, τὸ ὁμόφυλον, collective, animantia ſui ſimilia, ejusdem generis, 6, 5, 7.

Ὀμφαλωτὸς; ὀμφαλωτὸν πόπανον, placenta in umbilici formam facta, 6, 25, 7.

Ὁμώνυμος, 1, 42, 7. 2, 19, 12.

Ὁμῶς σὺν τοῖς Φορτίοις olim editum erat 3, 51, 4. pro ὁμόσε τοῖς Φορτίοις.

Ὅμως in ὅπως mutatum a librariis, 15, 21, 7. Adde ὁμοίως.

Ὀνειδίζειν τινὶ σωτηρίαν, exprobrare alicui ſalutem a nobis ei partam, 9, 31, 4. (ſicut dicimus exprobrare beneficium.) ὀνειδ. τινὶ περί τινος, 30, 4, 8. ὀνειδ. τινὶ διότι, 9, 34, 1. ὀνειδίζειν τί τινι εἰς ἀσέβειαν, 9, 35, 6. ὀνειδίζειν τινὶ εἰς ἀχαριστίαν διότι, 28, 4, 11. adde 5, 11, 2. ὀνειδίζεσθαι, objurgari, (opp. πρὸς χάριν ἀκούειν) 11, 5, 10.

Ὄνειδος, τὸ, καὶ προφορὰ, vituperatio, objurgatio, exprobratio, 9, 33, 13. ὄνειδος ἐπιφέρει ἡ δειλία, ignominiam adfert, 3, 81, 7. ἐν ὀνείδεσι ποιοῦνται τὴν ἐκ τῶν ἀπειρημένων πλεονεξίαν, probro vertunt, in flagitiis ponunt, 6, 56, 3. τὸ τῆς ἀδοξίας ὄνειδος, ex Reiskii conject. pro vulgato τὸ τῆς ἀδοξίας εἶδος, 6, 57, 6. cum fortaſſe ex uno cod. Pariſ. edi debuiſſet τὸ τῆς εὐδοξίας εἶδος.

Ὄνειος ἀσκὸς, utris e pelle aſinina, 8, 23, 3.

Ὀνειρώττειν, ſomniare; abſol. 1, 5, 8. cum acc. 5, 108, 5. πᾶν γένος ἐπιβουλῆς, 17, 15, 13.

Ὄνομα, τὸ, nomen proprium, i. q. ὄνομα κύριον, 6, 46, 10. ἐπ' ὀνόματος, nominatim; ἐπ' ὀνομ. καλεῖν τινα, 5, 35, 2. 11, 15, 1. ἐπ' ὀνόματος δηλοῦν τὰς πόλεις, 18, 28, 4. n. ubi mendoſe vulgo ἐπ'

ὀνόματι erat editum. ἐπ' ὀνόματος μὲν οὐδενὸς ἐποιήσατο κατηγορίαν, 28, 4, 5. ἓν ἐπ' ὀνόματος ῥηθὲν, ὑποδείγματος ἕνεκα, 6, 54, 6. ὁ Φίλιππος ὄνομα γίγνεται καὶ πρόσχημα τοῦ πολέμου, Philippus fit prætextus belli, nomine bellum geritur contra Philippum, 11, 6, 4. ὄνομα, nomen, *pro* ipſa re; οὐδεμίαν πόλιν ἄμοιρον ἐποίησαν τοῦ τῆς δουλείας ὀνόματος, 9, 29, 6.

Ὀνομάζειν; καλούμενος δὲ καὶ πολλάκις ὀνομαζόμενος ὑπὸ τῶν ἐκ Πελαπ. Φίλων, 9, 33, 9. *n. i. q.* ἐπ' ὀνόματος καλούμενος, 5, 35, 2.

Ὀνομασία, ἡ, nomen; ἡ Ἰαπυγία διῃρημένη εἰς τρεῖς ὀνομασίας, 3, 87, 4. adpellatio *regis*, 10, 40, 6. nomen, denominatio *proditoris*; ἐπιφέρειν τινὶ ταύτην τὴν ὀνομασίαν, 17, 15, 1.

Ὄνος; ὄνοι διεπέμποντο διὰ τοῦ θεάτρου, 12, 13, 11.

Ὀξέως, celeriter, 1, 62, 3. 11, 15, 3. ὀξέως πιστεύειν, 4, 85, 4.

Ὄξος, τὸ, acetum, 12, 2, 8.

Ὀξύβαφον, τὸ, acetabulum, *&c.* vaſculum quodvis, (*etiam in quo adponuntur* ἡδύσματα, *Pollux VI.* 85.) πεφιλοδοξηκὼς ἐν αὐτῇ Σικελίᾳ, καθάπερ ἐν ὀξυβάφῳ, 12, 23, 7.

Ὀξὺς καιρὸς τῆς ἐπιβολῆς, velox tempus, occaſio præceps, 5, 7, 4. ὀξεῖα διαβολὴ, acris calumnia, 1, 36, 3. ὀξὺς, *de homine*, acris, vehemens, præceps, 34, 14, 2. *conf.* ὀξύτης.

Ὀξύτης, ἡ τῆς μεταβολῆς, 2, 57, 3. præceps ingenium; ὁ ὄχλος ὀξύτητι καὶ πικρίᾳ διαφέρων, 6, 44, 9.

Ὄπισθεν; πάντων τῶν βουλομένων τοῖς ὄπισθεν ἔμπροσθεν γεγονὼς, (*de cinædo*,) 12, 15, 2. τοὔπισθεν; εἰς τοὔπισθεν ἀποχωρεῖν, 1, 51, 8. ἡ εἰς τοὔπισθεν μεταβολὴ, 18, 13, 4. ἀπεκκλεισμένης τῆς εἰς τοὔπισθεν ἀναχωρήσεως *correxi*, *pro* εἰς τοὔμπροσθεν *quod dabant libri*, 2, 29, 3.

Ὀπισθόδομος, *adjective*; αἱ ὀπισθόδομοι στῆλαι, 12, 12, 2. *n.*

Ὁπλὴ; αἱ ὁπλαὶ τῶν ἵππων, 3, 79, 11.

Ὁπλίτης; οἱ ὁπλῖται, gravis armatura, 2, 3, 4. 3, 53, 1.

Ὁπλομάχος, ὁ, ἀγαθὸς, bellator, 2, 65, 11.

Ὅπλον, τὸ, 1) clypeus; αἱ ἴτυς τῶν ὅπλων, 1, 22, 10. τὰς περικεφαλαίας ὑποτιθέναι τοῖς ὅπλοις, 3, 71, 4. 2) armatura; ἑξακισχίλια ὅπλα χαλκᾶ πελταστικὰ, 23, 9, 3. πλείονα ἢ μυριάδων ὅπλα, 36, 4, 7. ἥκειν ἐν τοῖς ὅπλοις, 9, 6, 6. ἐποιοῦντο συναγωγὰς ἐπὶ τῶν ὅπλων, 5, 64, 4.

Ὁποῖος, *i. q.* ποῖος, 5, 31, 3. 5, 81, 2. *&c.* οὐδ' ὁποῖος, *pro* οὐδ' ὁποῖος οὖν, nullus quisquam, 4, 65, 3. *n.* 5, 21, 7. 9, 27, 9. *n.* 10, 19, 4. *n.* Sic μηδ' ὁποῖος, 4, 21, 6.

Ὀπώρα, ἡ, fructus autumni, (*poma*, *vinum*, *olivæ*;) ἡ τῆς ὀπώρας συγκομιδὴ, 4, 66, 7.

Ὅπως;

Ὅπως; παιδικῶς ὅπως, 9, 21, 9. n. idem quod παιδικῶς πως, ni fefellit nos opinio; alii παιδικῶς ὅμως. Et ὅπως mendoſe codices nonnulli pro ὅμως, 15, 21, 7. n.

Ὁρᾷν; an ὁρώμενος in verbo medio legendum pro ὁρμώμενος, 9, 10, 7? an ὁρῶν μὲν? vide Adn.

Ὄργανον, τὸ, 1) inſtrumentum quodvis; veluti ſerra, 1, 85, 7. τὰ πρὸς ἀνάγκας ὄργανα, inſtrumenta ad torquendum, 15, 27, 9. 15, 28, 2. 2) machina, v. c. corvus, 1, 23, 5 ſq. & vs. 8 & 10. tormenta & machinæ Archimedis, 8, 7, 2.

Ὀργή, ἡ; χωρὶς ὀργῆς καὶ φθόνου, vel ἢ φθόνου, 6, 9, 11. n. τὴν ὀργὴν φέρειν ἐπί τινα, 22, 14, 8. i. q. ὀργίζεσθαί τινι ibid. vs. 7. — „ſic ἐπιφέρειν τὴν ὀργὴν, Rom. 3, 5.“ Ern.

Ὀργυιὰ, 1, 22, 4 ſq. ἐν ἑκτὰ καὶ πέντε ὀργυιῶν ἐστὶ (aqua in Mœotide palude) 4, 40, 8.

Ὀρέγεσθαι, μειζόνων ἐλπίδων, 1, 8, 5. τῶν πραγμάτων, adpetere, cupere imperium, 5, 104, 7. τῆς γῆς, contendere verſus littus, 16, 5, 8.

Ὀρεικὸν, τὸ, nomen proprium montis, 5, 52, 3. n.

Ὀρεινὴ, ἡ, ſubſtantive, (ſc. χώρα) 3, 17, 2. 5, 55, 7. 5, 70, 6.

Ὄρειος, montanus, montium incola; τῶν ὀρείων τοὺς ἀκοντίζειν καὶ λιθάζειν δυναμένους, 10, 29, 5.

Ὀρεῖται Ἴβηρες, 3, 33, 9. n.

Ὀρεοκόμος, ὁ, mulio, 32, 12, 7.

Ὀρθιος; προῆγον αὐτοὺς ὀρθίους ἐπὶ τοὺς πολεμίους, longis ordinibus ducebant eos in hoſtem, 11, 23, 2. n. προσέβαλλον τοῖς πέρασιν ὀρθίαις ταῖς Ῥωμαϊκαῖς δυνάμεσι, ibid. vs. 3.

Ὀρθὸς, eoſdem fere ſignificatus habet cum μετέωρος, quod vide; ὀρθοὶ καὶ μετέωροι ταῖς διανοίαις, erigebantur animis & ſpe implebantur, 38, 15, 11. ὀρθὴ καὶ περίφοβος ἦν ἡ πόλις, exſpectatione erecta & metu plena, 3, 112, 6. 36, 4, 2. Fr. gr. 97. πρὸς ὀρθὰς, ſcil. γωνίας, ad angulos rectos, 6, 28, 2. 9, 19, 8. 9, 21, 8. ἐν ὀρθῷ κεῖται ἡ βασιλεία αὐτῷ, bene habet, in tuto eſt, 31, 15, 1. τὸ πρῶτον ἐξ ὀρθῆς ἀνακρίνατο αὐτὸν, ſtantem primum interrogavit, 15, 27, 8. n. (directa via, Reiſk.) ὀρθότεραι προσαρειδόμεναι πλίμακες, rectiores, nimis arcte adplicitæ ſcalæ, 9, 19, 7.

Ὀρθοῦν; πάλιν, ὠρθώθη τὰ πράγματα, rurſus erectæ, reſtitutæ ſunt res, 29, 11, 12.

Ὄρθρος, ὁ; ἐξ ὄρθρου, inde a primo mane, 3, 73, 3. τὸν ὄρθρον, adverbialiter, mane, 12, 26, 1. n.

Ὀρθῶς ἵστασθαι, recte ſe geſſerunt, rectam rationem inierunt, 23, 12, 3. ὀρθῶς ἀντιπαθίστασθαί τινι, Adnot. ad Fragm. gr. 97. ὀρθῶς perperam dant codd. nonnulli, pro νωθρῶς, 1, 64, 2. n.

Ὁρίζειν; τὰ παρ' ἀνθρώποις ὁρι-

ὡρισμένα δίκαια, 2, 8, 12. συνθήματα ὡρισμένα, 10, 43, 6. κοιλώματα πάντη πάντως ὡρισμένα, 4, 40, 5.

Ὅρκια, τὰ, fœdus; ποιεῖν περὶ τῶν συνθηκῶν, 3, 25, 7. τελεῖν, 22, 15, 6. τέμνειν, 22, 15, 9 & 15. 22, 26, 28. τέμνειν καὶ καταγράφειν, 29, 2, 6. ὅρκια ἔχειν πρός τινα, 6, 14, 8.

Ὁρκίζειν, juramento adſtringere, 6, 33, 1. ὁρκιζόμενος, juramento adſtrictus, 38, 5, 5.

Ὁρκισμός, ὁ, 6, 33, 1.

Ὅρκος, ὁ; κατὰ τὸν ὅρκον, e jurejurando, prout jurarunt, 3, 68, 13.

Ὁρμᾶν; *abſolute*, proficiſci, 1, 25, 1. 2, 23, 4. 3, 52, 1. τὴν ἰδίαν τῶν ὁδῶν ὥρμησε, 12, 27, 2. πρὸς ταύτας ὥρμησαν ἐπιβολάς, ad hæc incepta acceſſerunt, ſe converterunt, 1, 3, 9 *ſq.* διαβαίνειν ὥρμησαν εἰς Σικελίαν, trajiciendi in Siciliam impetum ceperunt, 1, 5, 2. ἐπὶ τὰ λοιπὰ μέρη τῆς Ἰταλίας ὥρμησαν, progreſſi ſunt, 1, 6, 6. ἐπὶ τὸν Πάνορμον, Panormum petebant, 1, 24, 9. ἐπὶ τοῦτο τὸ μέρος ὁρμήσας τοῖς λογισμοῖς, in hanc partem inclinant, 1, 16, 5. ὥρμησαν ἐπὶ τὸ συνεμβαίνειν τοῖς Καρχ. εἰς τὴν θάλασσαν, 1, 20, 7. ὥρμησαν ἐκθυμότερον πρὸς τὸ σιτολογεῖν, 1, 17, 9 ὥρμησαν πρὸς ἀνάπαυσιν καὶ θεραπείαν, ad quieſcendum & ad curanda corpora ſeſe converterunt, 2, 25, 10. ὁρμᾶν πρὸς φυγήν, 1, 21, 7. εἰς φυγήν, 1, 28, 6. εὐθέως ὥρμησεν ὡς καταστρεψόμενος τὸ τῶν Ὀλκ. ἔθνος, ſtatim ſe convertit ad, impetum cepit, animum adpulit ad ſubigendos Olcades, 3, 13, 5. ὁρμησάντων ταῖς κλίμαξι περὶ (*f.* πρὸς) τὴν ἀναβασιν, 10, 13, 6.

ὁρμᾶσθαι; ἀπὸ ποίας προθέσεως ἢ δυνάμεως ὁρμηθέντες, a quo propoſito, aut a quibus viribus profecti, 1, 3, 7. ἀπὸ μικρᾶς ὁρμώμενοι δυνάμεως, ab exiguis viribus profecti, mediis viribus valentes, 4, 30, 4. ἐκ τίνων ὁρμηθέντες, a quibus initiis profecti, 1, 12, 9. ἡ καθόλου οἰκονομία τῶν γεγονότων πότε καὶ πόθεν ὡρμήθη, quando & unde ſit orta, 1, 4, 3. ὁρμώμενος ἐξ οἰκίας τοιαύτης, ortus e domo tali, 5, 102, 1. 32, 9, 12, 32, 10, 4. ὁρμηθεὶς τοῖς παρακαλουμένοις, precibus eorum concitatus, (*quod alias* παρορμᾶσθαι *dicit Polybius*) 5, 103, 4.

Pro vulgato olim ὁρμῶντες, ὁρμοῦντες *ſcripſi* 4, 50, 6. *n.* *Pro* ὁρμώμενος, 9, 10, 7. ὁρώμενος aut ὁρῶν μὲν *videtur legendum.* *Iniſſim* ὡρμήθη *ex conject. correxi* 20, 11, 2. *pro vulgato* ὡρμίσθη.

Ὁρμεῖν, naves in ſtatione habere, in ancoris ſtare, 5, 101, 4. *Et ipſa* navis *aut* claſſis ὁρμεῖ, ſtationem habet, 3, 95, 8. 8, 32, 6. ὁρμοῦντες *pro* ὁρμῶντες *correxi* 4, 50, 6. *n.*

Ὁρμή, ἡ; 1) ſtudium, animi ardor

dor & impetus; ἀκεραίοις ἀποχρήσασθαι ταῖς τῶν στρατιωτῶν ὁρμαῖς, 1. 44, 1. 3, 70, 9. *Sic* τῷ δοκεῖν αὐτὸς μὲν ἀκέραια διατετηρηκέναι τὰ περὶ τὸν Ἔρυκα στρατόπεδα ταῖς ὁρμαῖς ἐφ' ὧν αὐτὸς ἦν, 3, 9, 7. *ubi tamen, ſi modo ſana & integra ſcriptura, ambigere poſſis, primum, utrum* ταῖς ὁρμαῖς *ad* ἀκέραια *ſit referendum, ut ſit*, animorum ardorem integrum conſervaſſe; *an ita ſint capienda verba,* ταῖς ὁρμαῖς ἐφ' ὧν αὐτὸς ἦν διατετηρηκέναι ἀκέραια τὰ στρατόπεδα, ſuo ſtudio, quod ad bellum fortiter gerendum ipſe adtulerat, illæſas ſervaſſe copias: *tum, ipſa ne illa verba* ἐφ' ὧν αὐτὸς ἦν, *ad* ταῖς ὁρμαῖς, *an ad* τὰ περὶ τὸν Ἔρυκα στρατόπεδα *pertinerent. Quarum rationum utramlibet ſequaris, neutra caret difficultate: quas difficultates ſentiens Caſaubonus, & expedire deſperans, varias interpretandi rationes miſcuit in verſione latina, quam quidem nos intactam h. l. reliquimus, cum nec ipſi certius aliquid haberemus. Si quid tamen tentandum, videtur hæc eſſe ſententia:* nam ipſe quidem in ſuis ad Erycem copiis ſtudium bellandi, quo ducebatur ipſe, integrum conſervaſſe videbatur; *quæ verba, cum eis quæ ſequuntur usque* τοῖς καιροῖς εἶχον, *ut in parentheſi poſita intelligi debent. Cf.* ἀκέραιος.

ὅταν ὁρμὴ παραστῇ αὐτοῖς συμφρονεῖν, ſi voluntas eos inceſſerit in unum conſentiendi, quodſi in unum conſentire voluerint, 6, 44, 4. ὁρμὴν παραστῆσαι τινὶ εἰς τὸ ποιεῖν τι, perſuadere alicui, efficere ut quis conſilium ineat, faciendi aliquid, 2, 48, 3. ἐνέπεσέ τις ὁρμὴ τῷ Σκιπ. inceſſit eum cupido, 35, 5, 1. συνήθεις ταῖς Ἑλληνικαῖς ὁρμαῖς, in quibus adhuc inerant græcanica animorum ſtudia ardorque, 5, 64, 5. ἡ ἐπὶ τὸ πλεῖον ὁρμὴ παρίσταται αὐτοῖς, avaritia eis ſedet animo, 22, 9, 15. ἡ πρὸς τὰ τῶν ἀφροδισίων ὁρμή. 3, 81, 6. συνεκπληροῦν τὰς τῶν δυνάμεων ὁρμάς, 3, 78, 5.

2) ὁρμή, initium; ἐξ ἄλλης ὁρμῆς, novo initio facto denuo, 28, 29, 8.

3) iter; ἐντεῦθεν ἐποιήσαντο τὴν ὁρμὴν ἐπὶ πόλιν Ἱππάναν, 1, 24, 10. ἑαυτῆς ποιησάμενος τὴν ὁρμήν, 29, 2, 5. *ubi ſatis eſt quod Caſaubonus in verſione poſuit*, ſtatim profectus; *nec oportet* intendens iter, *quod voluit Ern. (Conf.* ὁρμᾶσθαι.) *Sed ſigillatim de* expeditione *vel* excurſione militari, 3, 51, 10. 4, 6, 11. *&c. conf.* ὁρμητήριον.

Ὁρμητήριον, τὸ, arx belli, ſedes rerum ad bellum neceſſariarum, locus munitus unde commode excurſiones fiunt ad infeſtandos vicinos; ὁρμητήριον πρὸς τὸν πόλεμον, 1, 17, 5. 2, 51, 6. 2, 52, 4. 3, 15, 13.

19. 4, 71, 2. ὁρμητήριον εὐφυὲς κατὰ τῆς τῶν πολεμίων χώρας, 5, 3, 9.

Ὁρμίζειν τὰς ναῦς, (*i. q.* καθορμίζεσθαι) naves in ſtatione locare, in ancoris locare, 5, 17, 9. (*coll. c.* 18, 9.) 18, 37, 10.

Ὅρμος, ὁ, ſtatio navis; τὸν ὅρμον ποιεῖσθαι ἐπὶ τῶν ναυαγίων, 16, 8, 2. locus ubi commode in ſtatione locatur navis; οἱ κατὰ τὴν Ἀσίαν ὅρμοι, ſtationes oræ Aſiaticæ, 16, 6, 11. ὅρμοι θερινοὶ, 10, 1, 6.

Ὀρνιθεία, ἡ, auſpicium, 6, 26, 4.

Ὄρνις, ὁ, gallus gallinaceus, 12, 26, 1. οἱ εὐγενεῖς ὄρνιθες, 1, 58, 7 *ſq.*

Ὅρος, ὁ; μήτ' εἰρήνης ὅρος μήτε πολέμου πρὸς Αἰτωλοὺς ὑπάρχει, reſpectu Ætolorum nec pacis nec belli jus eſt, Ætoli nec pacis nec belli jura agnoſcunt, 4, 67, 4. μήτε Φιλίας ὅροι μήτ' ἔχθρας, 17, 5, 3. πάντας τοὺς τῆς πίστεως ὅρους ὑπερβαίνειν, 25, 4, 3. οἷς ὅρος ἐστὶ τῆς ἀρχῆς ἰσχύς, 6, 5, 9. ὅρος (τῶν διαφορῶν κατὰ τὰς τῆς σελήνης ἀνατολὰς) εἷς μὲν, 9, 15, 15. ἐν τῷ ὁρᾳ, in confinibus, *ſcil. ditionis Punicæ, & ejus regionis quæ nunc a Romanis tenebatur*, 15, 2, 8.

ἐπὶ τῶν ὅρων τῆς Γαλατίας *correxi* 2, 24, 8. *n. pro vulgato* ὁρῶν.

Ὀροφὴ, ἡ, tectum, contignatio, ædificium, conclave; τῷ πυρὶ κατελυμήναντο τὰς ὀροφὰς, 5, 9, 3.

Ὄρυγμα, τὸ; ὀρύγματα, cuniculi, 5, 100, 2. 9, 41, 7 & 12. 10, 31, 9 *ſq.* 16, 30, 6. τοῖς ὀρύγμασι χρᾶσθαι ἐνεργῶς, 2, 54, 7. τοῖς ὀρύγμασιν ἐνεχείρει, cuniculos agere cœpit, 5, 4, 6. τὸ ὄρυγμα, cuniculus extrahendis metallis, 34, 10, 11.

Ὀρυκτὸς χρυσὸς, aurum foſſile, 34, 10, 10. ὀρυκτοὶ ἰχθῦς, 34, 10, 2.

Ὀρφανία, ἡ, pupillaris ætas orphani; συνεπιτίθεσθαι τῇ ὀρφανίᾳ τινὸς, 28, 1, 5.

Ὄρφνη, ἡ; ὑπὸ τὴν ὄρφνην, in caligine, per caliginem, 18, 2, 7. *n.*

Ὀρχεῖσθαι ἐν μακροῖς ἱματίοις, 24, 6, 11.

Ὄρχησις, ἡ; ὀρχήσεις ἐκπονεῖν, 4, 20, 12.

Ὀρχηστὴς, ὁ, 30, 13, 11.

Ὀρχηστικὴ, ἡ, 9, 20, 7.

Ὀρχήστρα, ἡ, 30, 13, 11.

Ὅσιος; τὰ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους δίκαια, καὶ τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς ὅσια, 23, 10, 8.

Ὀσμὴ, ἡ, odor *elephantum Indicorum*, 5, 84, 6.

Ὅσος; ὅσοι πλεῖστοι, quam plurimi; συναθροίσας ὅσους ἠδύνατο πλείστους, 3, 51, 10. ὅσοι ἀκούοντες ἐξεβοήθουν, quotquot audiverant adcurrebant, 4, 58, 3. ἐφ' ὅσον ἦν δυνατὸν ἔγγιστα τοῖς τενάγεσι προσάγειν, 1, 46, 9. ὅσον ἐπ' ἐκείνῳ, 3, 9, 8.

ὅσον, *adverbialiter*; circiter, fere; ὅσον εἴκοσι πόδας ἀπέστη, 39, 1, 3. ὅσον ἐκ ποδὸς

πόδος, fere e veſtigio, quaſi e veſtigio, protinus, 2, 68, 9. *n.* *Sic* ὅσον ἤδη, fere jam nunc, quaſi jam nunc, jam jamque, 2, 4, 4. (*ubi vide Adnot.*) 8, 86, 8. ὅσον οὔπω, tantum nondum, *ſed minimum* mox moxque, brevi utique tempore, cum jam in eo eſſet ut, *&c.* 1, 17, 13. 2, 52, 7. 2, 69, 6. 3, 111, 10. 5, 31, 2. 5, 110, 4. 11, 31, 8. 24, 7, 3. *Eodem modo ex conjecti. ſcripſi* 4, 7, 6. *ubi* ὅσον *ignorant vulgo omnes, quemadmodum & a nonnullis codd. aberat eadem particula* 2, 4, 4. (*Exemplis multis iſtam dictionem illuſtrari a Perizonio ad Ælian. Var. Hiſt. XII.* 57. *& Dorvillio ad Charit. p.* 658. *monuit Erneſtus; qui tamen, cum eam*, vehementer, ſumma ope, *interpretatur, mire a veritate aberravit.*) *Cum eadem formula* ὅσον οὔπω *convenit illa* ὅσον οὐκ ἤδη, tantum non jam, *ſed nimirum* brevi admodum tempore, 4, 41, 14. *n.* 9, 26, 9. *Conf. rurſus Adn. ad* 2, 4, 4.

ὅσῳ, *per ellipſin comparativi* μᾶλλον, *quo magis, aut nude pro* quandoquidem; ὅσῳ δὲ συνέβαινε τοὺς ἄνδρας ἐκτὸς τάξεως ποιεῖσθαι τὴν μάχην, τοσούτῳ λαμπρότερος ἦν ὁ κίνδυνος, 1, 45, 9. *n. Mira ratione cum* ὅσῳ *ſimul jungitur poſitivus & comparativus:* ὅσῳ γυμνὰ καὶ μείζω τὰ σώματα ἦν, τοσούτῳ μᾶλλον *&c.* 2, 30, 3. *n. Poſt* ὅσῳ *cum comparativo, inſertur deinde* οὕτω *absque comparativo, quam particulam* οὕτω *in* τοσούτῳ *mutavit Caſaub. intellecta particula* μᾶλλον; ὅσῳ γάρ ἐστι νῦν ἡ Μαιῶτις γλυκυτέρα τῆς Ποντικῆς θαλάττης, τοσούτῳ (*codd.* οὕτω) θεωρεῖται διαφέρουσα προφανῶς ἡ Ποντικὴ *&c.* 4, 32, 3. *n.*

Ab Epitomatore haud dubie corruptum eſt, quod vulgo 14, 12, 1. *legitur,* ὅσῳ δέ τινες ἐπαποροῦντας *&c. Quod* 5, 90, 8. *pro* ὡς πλεῖστον διαφέρουσιν Ἕλληνες *&c.* ὅσῳ πλεῖστον *ſcripſi, inductus eram Caſauboni verſione,* memores, longe præſtare ceteris mortalibus Græcos: *ſed, verum ut fateor, præferenda omnino videtur Reiskii emendatio* ᾧ πλεῖστον *&c. ea notione, quam ipſe declaravit. Vide Adn. ad l. c.*

Ὅσπερ. *Neutrum* ὅπερ *quaſi adverbialiter uſurpatur, pro* ὥσπερ; ὅπερ εἰκός, 6, 52, 1. 9, 26, 2. *quod eadem ratione dicitur atque illud,* ὅπερ ἔθος ἐστὶ, 4, 53, 3. *& ſimilia.*

Ὅστις. *Neutrum* ὅ τι; κρίνων ὅ τι δέοι παθεῖν μᾶλλον ἢ *&c.* 1, 54, 4. *n.* παθεῖν ὅ τι δέοι γενναίως, 40, 4, 8. ὅ τι ἂν ᾖ πάσχειν πάντων τῶν δεινῶν, ὑπομενητέον, 3, 112, 5.

Genit. ὅτου; περὶ μὲν τῶν ἄλλων, ὅτου δέοι πάντες παραχωρήσαιμι, 22, 3, 1. ἐξ ὅτου, 2, 14, 1. *&c.*

Ὅταν,

Ὅταν, *cum indicativo*, quando, quoties, 4, 32, 5 *ſq. n.* 13, 7, 10, *n. Conf.* ἐπειδάν. ὅταν, *cum optativo*, quoties, 10, 3. 7. quodſi, *hac notione ut idem valeat ac* quandoquidem, quoniam, 18, 15, 6. *Pro* ὅταν γὰρ, *eſt* ὅτε γὰρ ἄν, 11, 7, 1.

Ὅτε, quandoquidem, quoniam, 3, 29, 6. ὅτε γὰρ ἂν, *i. q.* ὅταν, 11, 7, 1.

Ὁτὲ μὲν, ποτὲ δὲ, 6, 20, 8.

Ὅτι, *abundans poſt* εἶπε *& ſimilia, ſequente oratione recta*, 1, 80, 9. 2, 8, 10. 3, 85, 8. ὅτι *cum infinitivo, pro verbo finito; vide Adnot. ad* 1, 4, 1. *T. V. p.* 138 *ſqq. ad* 1, 31, 3. *ad* 1, 39, 11. *& ad* 25, 1, 9.

ὅτι *&* ἔτι *perperam inter ſe permutatæ particulæ*, 2, 10, 8. *n.* 3, 29, 6. *n.* 3, 30, 2. *n. &c. conf.* ἔτι.

Ὀρρωδεῖσθαι, ſuſpicari, ominari, præſentire; τὸ μέλλον, 27, 14, 5. 30, 2, 1. 36, 5, 2. *Fragm. hiſt.* 55. τὶ περί τινος, 1, 11, 15.

Οὐ; οὐ μὴν ἀλλὰ, *vide in* μήν.

Οὐδαμῆ, nusquam, nulla parte, 4, 83, 4. οὐδαμῶς οὐδαμῆ, neutiquam, 4, 27, 8. 16, 29, 14. *n. ubi vulgo* οὐδ' ὡς οὐδαμῆ.

Οὐδένεια, ἡ, nullitas, vilitas; contemtus; ἡ τῶν βασιλέων οὐδένεια, 34, 14, 3.

Οὐδὸς, ὁ, limen, 30, 16, 5.

Οὐδεὶς, *paſſim dant libri pro* οὐδεὶς, *ſed ab illa ſcriptura temere ſubinde diſceſſerunt editores*; 1, 37, 5. *n.* οὐδὲν, 1, 80, 8.

Οὐλαμὸς, ὁ, turma equitum, (*i. q.* ἡ ἴλη, *vide Adn. ad* 10, 21, 4. *p.* 629.) 6, 28, 3. 6, 29, 2 *ſq.* 6, 33, 10. 18, 12, 9. 10, 21, 4. *n.* (*ubi* εἰς οὐλαμούς τε καὶ ἴλας *fortaſſe ſcripſerat Polybius.*) 10, 49, 7. κατ' οὐλαμὸν ἐπιστροφὴ, 10, 21, 3.

Οὐλὴ, ἡ; cicatrix; αἱ ἐκ τῶν τραυμάτων οὐλαὶ, 33, 5, 3.

Οὖν *particula, perperam omiſſa ſubinde a librariis nonnullis, ubi neceſſario requirebatur*; 3, 12, 7. *n.* 3, 13, 3. *n.* 3, 117, 1. *n.* 5, 39, 6. *n.* 18, 15, 13. *n. Huc pertinet* 3, 66, 1. *ubi ad illa verba*, Πόπλιος μὲν οὖν ἀναζεύξας, *adnotari hæc debuerant*: „οὖν *ex Reg. B. adjecit Caſaub. cum quo facit* „*Reg. C. neſcio an & Flor.* „*& Vat. Ignorant particulam* „*Aug. Reg. A. Bav. & ed.* 1. 2.“ — *Hinc alibi, ubi deſiderari utique videbatur, ex conject. a nobis adjecta eſt*, 3, 115, 12. *n.* 8, 26, 10. *n.* 18, 3, 4. *n.* 18, 15, 13. *n. Pariter vero adjcienda videtur* 3, 24, 14. *n.*

οὖν *ſubinde Pleonaſtice ponitur*; 1) *poſt parentheſin, quemadmodum Latine reſumimus interruptam orationem adjecta particula*; igitur, 1, 8, 1. *n. ubi agnoſcit particulam Bav. ignorant ceteri codices, extruſam fortaſſe a ſequente ſyllaba* σων. 2) *poſt particulam* μὲν; 3, 41, 2. 11, 14, 6. *n.* 22, 12, 8. *n.*

8. n. 38, 3, 11. *Qua ratione*, 20, 13, 3. *quamvis ſpecioſa fuerit Reiskii conjectura*, τὸν μὲν υἱὸν *pro* τὸν μὲν οὖν *reſcribere juventis, tamen non continuo in contextum recipiendam fuiſſe fateor.* 3) *poſt* εἶτα; 18, 11, 9. *& ibi Adn.* 23, 12, 2. n.

Particula οὖν *in codd. nonnullis expulerat ſequentem ſyllabam* συν *vel* συμ. 1, 42, 1. n.

Perperam poſt ἑπτοῖος *ſubinde omiſſam putaverat Caſaub. qui eam temere paſſim ſupplevit;* 4, 21, 6. n. 23, 8, 3. n.

Οὐρά, ἡ, extremum agmen, extrema acies; ἀπ' οὐρᾶς, (*i. q.* κατὰ νώτου) 1, 77, 7. 2, 28, 3. κατ' οὐρὰν προσπίπτοντες, 2, 67, 2. (*i. q.* ἐκ τῶν κατόπιν, *ibid.*) 11, 1, 10.

Οὐραγεῖν, in extremo agmine eſſe, agmen claudere; 4, 11, 6. *conf.* ἀπουραγεῖν.

Οὐραγία, ἡ, extremum agmen, 1, 19, 14. 4, 76, 5. 2, 34, 12. 3, 53, 1. 5, 13, 3 *ſq.* οἱ ἀπὸ τῆς οὐραγίας τεταγμένοι, 6, 40, 6. n. *corrige* ἐπὶ τῆς, *cf.* 1, 76, 2. 3, 53, 1.

Οὐραγὸς, ὁ, agminis coactor, 6, 24, 2 *ſq.* 6, 35, 6 & 8.

Οὐρία, ἡ, venti proſperitas; ἐξ οὐρίας πλεῖν, 1, 47, 2.

Οὔριος ἄνεμος, ventus ſecundus, *nempe* flans a tergo; (*cf.* οὐρά;) 1, 44, 3. 1, 46, 6.

Οὐσία, ἡ, res familiaris, 20, 5, 14.

Οὗτος. *Pronomen hoc cum ſuis caſibus nonnunquam pleonaſtice quodammodo ponitur, ita tamen ut vel emphaſin quamdam habeat, vel perſpicuitati inſerviat ſermonis; & modo quidem præponitur ei parti orationis ad quam refertur, modo poſtponitur: vide Adnot. ad* 9, 3, 9. *& locis ibi citatis adde hæc,* 1, 67, 12. 1, 78, 1. 2, 14, 7. 3, 20, 2. 5, 21, 2. 5, 111, 2. 6, 5, 7. 6, 38, 2. 11, 25, 9. *Similia ex Iſocrate exempla collegit Morus ad Panegyr. p.* 11.

οὗτος μὲν *in* αὐτὸς μὲν *ſua auctoritate temere mutaverat Caſaub.* 5, 14, 10. n. *Locis ibi in Adn. citatis adde* 5, 86. 4. 2, 46, 4. *Subinde vero* αὕτη *in* αὐτὴ *fuit mutandum, ut* 10, 9, 7. n. 10, 10, 7. n. 5, 44, 11. *Viciſſim* αὐταὶ, *quod Caſaubonus poſuerat pro corrupto* αὐτοὶ, 2, 49, 1. *in* αὗται *mutandum fuit; cf.* 1, 32, 9. 8, 18, 7.

οὗτοι, *in oratione, ſunt* hi præſentes; *vide* 9, 33, 11. n. *& Adn. ad* 9, 34, 3.

οὗτος, *cum ſuis caſibus, ſæpe, ubi deſiderari videbatur, omittitur, ita ut nudus articulus nomini adjectus vim habeat hujus pronominis: ſic* διὰ τῆς γραφῆς, *pro* διὰ ταύτης τῆς γραφῆς, 1, 2, 8. n. τῆς διαθέσεως, *pro* ταύτης τῆς διαθ. 1, 81, 10. κατὰ τοὺς τόπους, *ſcil.* τούτους, 2, 15, 1. n. τὸν τρόπον, *pro* τοῦτον

τοῦτον τὸν τρόπον, 4, 40, 1. *n.* &c.

Οὕτω, οὕτως; *in apodoſi poſt adverbia temporis, aut poſt participia per adverbia temporis reſolvenda, uſurpatur fere ut Germanorum particula ſo, & vim habet particularum*, tunc, dein, hoc facto; (*ut ſæpe apud Herodotum;*) *vide* 1, 27, 1. 2, 6, 5. 2, 13, 6. 5, 102, 4. 22, 12, 8. *n.* 8, 18, 11. 11, 16, 5. *Et junguntur* οὕτω καὶ τότε, 1, 3, 6. οὕτως ἤδη, 2, 37, 3. 2, 54, 13. *Ea ratione* 2, 9, 3. οὕτω *eam Reiskio ſcripſi pro* οὗτοι, *quod dabant libri, quod tamen & ipſum tueri fortaſſe locum ſuum poterat.*

οὕτω καὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ, 2, 31, 7. *n.*

Poſt οὕτω *infertur* ὅς, *pro* ὡς; οὐδένα οὕτως ἀλόγιστον ὑπάρχειν, ὃς &c. 3, 63, 7.

οὕτω *a Caſaub. & Vrſino adjectum, invitis mſstis*, 5, 62, 7. εἰς τὸ, καθάπερ καὶ τοῖς ὅπλοις, (οὕτω) καὶ τοῖς δικαίοις &c.

Ὀφείλειν; τὸ αὐτὸ πάσχειν ὀφείλει οὗτος, 6, 37, 5. ὤφειλε ποιεῖν τὰ τοῦ πολέμου, debuerat jure belli vobiſcum agere, 9, 36, 4.

Ὄφελος, τό; πάντες ἂν καὶ μικρὸν ὄφελος, 3, 36, 6. *n.* 16, 29, 3.

Ὀφθαλμία, ἡ, 3, 79, 12.

Ὀφθαλμῶν περὶ τὸ κάλλος τῆς χώρας, 1, 7, 2. *n.* 2, 17, 3. — „oculum cupiditatis adjicere, *ut Cicero ait.*“ *Ern.* — „*Recte obſervat Suidas*, *verbum* ὀφθαλμιᾶν, *quod proprie ſignificat* oculis dolere, *ſive* ophthalmia laborare, *cum alio transfertur, vel* invidiam *denotare, ut in Evangelio* oculus malus *pro* invido, *vel* cupiditatem re aliena fruendi, *ut hoc loco. Ioſephus Antiq. lib.* 1. διὰ τὸ ἐποφθαλμιᾶν τῷ πλήθει τῶν κτήσεων.“ *Caſaub.* — *Sic &* ἐποφθαλμιᾶν τινι *Plutarch. in Cæſ. c.* 2. *&* ὀφθαλμιᾶν ἐπί τινι *incertus auctor apud Suidam. Porro vero & cum accuſ. conſtruit Polybius*, 32, 2, 1. πάλαι τὸ πλῆθος τῶν προσόδων ὀφθαλμιῶν.

Ὀφθαλμός, ὁ; πρὸ ὀφθαλμῶν λαμβάνειν τι, 2, 35, 8. 3, 109, 9. πρὸ ὀφθ. τιθέναι τί τινι, 3, 108, 1. ὀφθαλμοὶ τῶν ὤτων ἀκριβέστεροι μάρτυρες, 12, 27, 1. Δίκης ὀφθαλμός, 24, 8, 3.

Ὀφλειν γέλωτα, riſum præbere, merito riſu excipi, 40, 6, 9. *Conf.* προσόφλειν.

Ὄφρυς, ἡ, τοῦ ποταμοῦ, ripa paulo elatior fluvii, 2, 33, 7. 3, 71, 1 & 4. 12, 22, 4. ſupercilium tumuli, tumulus in longum porrectus, eminentia quævis; τὰ ἐπίπεδα ὑπὲρ τὰς ὀφρῦς τῶν λόφων, planities quæ eſt ſupra collium ſupercilia, 7, 6, 3. ἐπίπεδος τόπος ὀφρὺν προβεβλημένος, 10, 38, 8. *n.* 10, 39, 1 *ſqq.* προτεπτωκυῖα ὀφρύς, 7, 17, 1. προκειμένη, 8, 5, 4. *adde* 18, 4, 5. προβαλλόμενος ὀφρὺν ἀπότομον, 36, 6, 2.

ὀφρὺν

ὀφρὺν *acute ubique ſcripſi, &* ὀφρύος 8, 5, 4. *penacute queinadmodum & poëtæ (Homerus certe) υ breve faciunt in hoc vocab. &* 10, 38, 8. *in* ὀφρὺν *conſentiunt codices, quamquam iidem rurſus omnes,* 2, 33, 8. & 12, 13, 4. *& plerique codices* 3, 71, 1. *in* ὀφρῦν *circumflexo accentu conſpirant.*

Ὀχεὺς σιδήρινος τοῦ θυρεοῦ, 18, 1, 4.

Ὄχθος, ὁ, tumulus, collis, 18, 3, 4. *Fr. gr.* 105.

Ὀχλαγωγεῖν, concitare plebem, 25, 8, 2.

Ὀχλοκόπος, favorem plebis captans, 3, 80, 3.

Ὀχλοκρατία, ἡ, 6, 4, 6. 6, 57, 9.

Ὄχλος; οἱ ὄχλοι, (*ſicut* οἱ πολλοὶ) milites, *quatenus diſtinguuntur a ducibus,* 1, 15, 4. 1, 32, 8. *coll. vs.* 7.

Ὀχυροποιεῖσθαι, munire, 1, 18, 4.

Ὀχυρὸς; ὀχυρώτατος τόπος, 7, 15, 3. 8, 22, 12. ὀχυρωτάτη πόλις, 2, 6, 8. 7, 15, 2. πρόνοιαν ποιεῖσθαι τὴν ὀχυροτάτην, 22, 6, 5. (*ſic ibi quidem per* o *breve ſcribitur in antepenult. quam ibi ſervavi ſcripturam, quoniam penultima ſyllaba poſitivi anceps eſt.*)

Ὀχυρότης, ἡ; πιστεύειν ταῖς ὀχυρότησι τῶν τόπων, 5, 62, 6. 7, 15, 2.

Ὀχυροῦν, munire; τὴν πόλιν, 14, 9, 9. *In Med. pariter notione Atticiva;* ὠχυροῦτο τὸν λόφον, 14, 2, 3. ὠχυρώσατο τὴν στρατοπεδείαν, 3, 100, 5. 1, 18, 3.

Ὀψαρτύειν, obſonia condire, 12, 24, 2.

Ὀψαρτυτὴς, ὁ, 12, 9, 4.

Ὀψὲ ποιούμενος τὰς ἐξαγωγὰς, educens copias in aciem (*non* veſperi; *ſed*) ſero, multo jam & provecto die, 11, 22, 2.

Ὀψιμαθὴς, 12, 9, 4.

Ὄψιος; ὀψίας δείλης, *vide* δείλη.

Ὄψις, ἡ; 1) viſus, adſpectus; ὑπὸ τὴν ὄψιν τιθέναι, 3, 99, 7. θεωρῶν, θεώμενος ὑπὸ τὴν ὄψιν, 4, 41, 9. 10, 18, 13. 1, 26, 9. ὑπὸ τὴν ὄψιν λαμβάνειν ἐκ τῶν λεγομένων τὸ γεγονὸς, cogitatione ſibi ob oculos ponere, 2, 28, 11. ἀπὸ τῆς ὄψεως δοκεῖ, primo adſpectu videtur, 4, 41, 1. : εἰς ὄψιν ἐλθεῖν (τινὶ,) in conſpectum admittere quem, 39, 17, 3.

2) oculus; τῆς μιᾶς ὄψεως ἐστερήθη, 3, 79, 12. ζώου τῶν ὄψεων ἀφαιρεθεισῶν. 1, 14, 6. 12, 7, 3. τὰς ὄψεις ἐπιστῆσαι ἐπὶ τὰ σχήματα τῶν γραμμάτων, 10, 47, 8. *ex emend. Caſaub. ſed ex codicum lect. eſt* ἐπιστῆσαι ἐπὶ τὰς ὄψεις τῶν γραμμάτων, *ut, ſi vera ea lectio,* ὄψις *valeat idem h. l. ac* σχῆμα, τύπος, ſpecies, figura. *vide Adn.*

Ὄψον: τὸ θαλάττιον ὄψον, piſces marini, 34, 8, 6.

Ὀψοφάγος, ὁ, obſoniorum adpetens, catillo, 12, 24, 2. *i. q.* λίχνος *ibid.*

Ὀψωνιάζειν; ὀψωνιάζεσθαι ὑπό τινος,

τινος, ſtipendium accipere ab aliquo, 23, 8, 4.

Ὀψωνιασμὸς, ὁ, ſtipendii diſtributio, ſolutio, 1, 69, 7. οἱ ὀψωνιασμοὶ, 1, 66, 7. 5, 64, 2.

Ὀψώνιον, τὸ, ſtipendium, 6, 39, 12. τὰ ὀψώνια, 1, 67, 1. *&c.*

Π.

Παγκρατιαστὴς, ὁ, 28, 16, 4.

Παγκράτιον, τὸ, 40, 6, 8.

Πάγος, ὁ, glacies, frigus; πάγων ὑπερβολαὶ, immodica frigora, 9, 15, 3.

Παιανίζειν, barbaricum cantum & ululatum tollere *ante pugnam*, 3, 43, 8. *n.* *Sic* συμπαιανίζειν, 2, 29, 6.

Παίγνιον, τὸ, carmen ludicrum, 16, 21, 12.

Παιδάριον, τὸ, 10, 47, 7 *&* 9. 15, 30, 10.

Παιδαριώδης, *de Timæo hiſtorico*, 12, 3, 1.

Παιδαριωδῶς, 27, 2, 10.

Παιδεύεσθαι πρὸς τὸ μέλλον, 2, 9, 6. *Gallice diceres*, recevoir une bonne lecon pour l'avenir.

Παιδικὸς; τὰ παιδικὰ μαθήματα, ſcientiæ quas pueri in ſchola addiſcunt, 9, 21, 4. παιδικὴ μέτρησις, 34, 6, 8. *n.*

Παιδικῶς, puerili more, 3, 11, 7. παιδικῶς ὅπως, *vel* παιδικῶς πως, ratione quæ vel pueris obvia eſt, 9, 21, 9. *n.*

Παιδίσκος, ὁ, puer, *Ptolemæus Philometor*, 31, 4, 9. (*apud Athenæum.*) *conf.* παιδίσκη.

Παιδίσκη, ἡ, puella, 14, 1, 4. 14, 7, 6. (*eadem* ἡ γυνὴ τοῦ Σύφακος, *ibid.*) τῶν παιδίσκων *in genit. plur. ſcribitur* 32, 12, 5. *quod* ancillarum *interpretatus eſt Valeſ. quæ ſi vera eſt interpretatio, ſicuti videtur, ſcribendum erat* τῶν παιδισκῶν.

Παιδομαθὴς περὶ τὰ πολεμικὰ, 3, 71, 6. 3, 89, 5.

Παιδοποιΐα, ἡ, liberorum procreatio, 6, 6, 2.

Παῖς; οὐ παῖδες παίδων, ἀλλ' αὐτοὶ πρῶτοι, 4, 35, 15.

Παλαίειν συμφοραῖς, συμπτώμασι, *&c.* conflictari cum malis, 2, 56, 6. 2, 57, 8. 4, 32, 2, 4, 45, 6. 5, 56, 2. φυγαῖς καὶ ἀναδασμοῖς, vexari, 4, 81, 13.

Παλαιὸς; τὸ παλαιὸν, *adverbialiter*, olim, priſcis temporibus, 6, 7, 4. 6, 20, 9. 6, 25, 3.

Παλαιστὴ, ἡ, *vel* ὁ παλαιστὴς, palmus, menſura quatuor digitorum, 1, 22, 4. — „*vid. Perizon. ad Ælian. Var. Hiſt. XIII. 3.*“ Ern.

Παλαιστὴς, ὁ, luctator, ὥσπερ ἀγαθὸς παλαιστὴς, 40, 5, 8.

Παλαιστιαῖος, palmaris, palmi menſuram habens, 6, 23, 3 *&* 9. 8, 7, 6.

Παλαίστρα, ἡ, 9, 20, 7.

Παλαμναῖος, *Fragm. gr.* 10.

Παλίγκυρτος, ἁλιευτικὸν ἀγγεῖον, *Suid. Fragm. gr.* 99.

Παλιμπροδοσία, ἡ, ſimulata proditio qua fallimus eum qui de proditione nobiſcum egit, proditio proditione punica, 5, 96, 4. *n.*

Πάλιν, porro, tum vero, deinde, 10, 21, 2. *&* *ibi Adn. T. VI.* p. 626.

p. 626. 16, 45, 5. n. *Sic* πάλιν ἀποπλεῖν εἰς Τύρον, 5, 70, 3. *non debebat* Tyrum cum claſſe redire *verti, ſed* porro, ulterius Tyrum cum claſſe proficiſci, *vel* rurſus abire cum claſſe & Tyrum proficiſci. *Alibi commode* contra *vertitur; vide* 10, 9, 1. n. 10, 16, 3. *&c.*

Παλινδρομεῖν πρὸς τὰς τῶν Καρχηδονίων ἐλπίδας, recurrere, 7, 3, 8.

Παλιρρύμη, ἡ, τῆς τύχης, converſio fortunæ, 15, 7, 11. n. *cf.* παλίρροια.

Παλίντροπος, in contrarium verſus; ἡ πρᾶξις παλίντροπον λαμβάνουσα τὴν προκοπὴν ταῖς αὐτῶν ἐλπίσιν. 5, 16, 9. παλιντρόπου τῆς ἐλπίδος αὐτοῖς ἀποβαινούσης πρὸς τὰς ἐξ ἀρχῆς ἐπιβολάς, 14, 6, 6.

Παλίρροια; αἱ παλίρροιαι, æſtus maris, adfluxus & refluxus maris, (*idem ac* αἱ πλήμμυραι καὶ αἱ ἀμπώτεις.) 34, 9, 5. 34, 2, 5. ἡ παλίρροια τῶν πραγμάτων, converſio rerum *in deterius*, 1, 82, 3. *cf.* παλιρρύμη.

Παλίσσυτος, retro ruens; παλίσσυτα ὥρμησε τὰ θηρία, 15, 12, 2.

Παμβοιώτια, τὰ; ἡ τῶν Παμβοιωτίων πανήγυρις, communis Bœotorum conventus, ſolenne univerſæ Bœotiæ feſtum, 4, 3, 5. 9, 34, 11.

Παμμεγέθης, maximus; παμμέγεθες ὄρος, 5, 59, 4. σημεῖον βίου σώφρονος, 7, 8, 8. πρόβλημα, graviſſima dubitatio, ſumma difficultas, 28, 11, 9.

Πάμφορος χώρα, fertiliſſima regio, 3, 17, 3. γῆ, 9, 41, 11. ἀγρὸς, 37, 3, 8.

Παναίσχρως *fortaſſe legendum ex codd. Vat. & Flor.* 4, 58, 11. *pro* πάνυ αἰσχρῶς.

Πανδημεὶ στρατεύειν, 2, 2, 7. 2, 20, 1. 4, 27, 2. διακινδυνεύειν, 2, 51, 3. ἀθροίζειν τοὺς Αἰτωλοὺς, 4, 16, 11.

Πάνδημος λαλιὰ, vulgaris ſermo, 3, 20, 5. 14, 7, 8. δόξα, gloria apud omnes, 32, 11, 8. 32, 15, 11. ἑορτὴ, feſtum publicum civitatis, *Spicil. lib.* 8. n. 2.

Πανδοχεῖον, τὸ, 2, 15, 5.

Πανδοχεὺς, ὁ, *vel* πανδοκεὺς, 2, 15, 6.

Πανευέφοδος (τόπος) ἐπὶ τὴν πόλιν, locus unde facile admodum impetus fieri in urbem poteſt, 4, 56. 6.

Πανήγυρις, ἡ, feſtum, ludi, ludorum ſolennia, *i. q.* οἱ ἀγῶνες, 31, 3, 2. *coll. vs.* 1. ἡ τῶν Παμβοιωτίων πανηγ. 4, 3, 5. 9, 34, 11. ἡ τῶν Ἰσθμίων πανήγυρις, 18, 29, 1. 18, 30, 1. τῆς πανηγύρεως ἀκμαζούσης, quo tempore celebrabantur *Nemeorum* ſolennia, 23, 10, 1. ἡ τῶν Ἀντιγονείων πανηγ. 30, 20, 3. n. αἱ πανηγύρεις, 4, 62, 2. ὥστε δοκεῖν ἐν πανηγύρει του διατεῖσθαι, ut videretur in feſtorum ſolennitate alicubi vivere, (*puta, ubi comeſſationi & compotationi indulgere ſolent homines;*) velut in mercatu *interpretatus eſt Valeſius*, 39, 2, 7.

Πανηγυρικῶς; πανηγυρικώτερον

διῆγε τὰ κατὰ τὴν ἀρχήν, ſic regnum adminiſtrabat, quaſi continuos celebraret ludos, 5, 34, 3. — „leviter et ad oſtentationem magis quam accurate.“ *Ern.*

Πανικὸν ἐμπίπτει αὐτοῖς, 5, 110, 1. 20, 6, 12. πανικῷ περιπεσόντες, 5, 96, 3.

Πανοπλία, ἡ, completa armatura, 3, 62, 5. 4, 56, 3. 6, 23, 1 *ſq.* 10, 20, 2.

Πανοῦργος, *in bonam partem*, callidus, ſagax, ingenioſus, 31, 20, 3. ἄνθρωπος δοκῶν εἶναι πανουργότατον τῶν ζώων, 5, 75, 2. 17, 15, 15. τύχη τις πανοῦργος καὶ τεχνικὴ, 40, 5, 8.

Παντάπασι νέος ὑπάρχων, 5, 34, 2. παντάπασιν θαυμάζειν τὴν ἀτοπίαν, 8, 11, 5.

Παντέλεια, ἡ, τῆς καταφθορᾶς, 1, 48, 9. *Idem vocab. fortaſſe Polybio reſtituendum*, 9, 27, 9. *pro* πολυτέλεια, *quod ibi habent codd.*

Παντελῶς ὀλίγοι, oppido pauci, 14, 8, 13. παντελῶς ἀναγκαῖον, omnino neceſſarium, 1, 4, 4. παντελῶς βραχύ τι, 1, 4, 10. *Etc.*

Πάντη πάντως, 1) omni ex parte, usquequaque; χάλκωμα σπιθαμιαῖον πάντη πάντως, ænea lamina duodecim digitorum ab omni parte, in omnes partes, (*in longitudinem & latitudinem*,) 6, 23, 14. πάντη πάντως διέφυγε τὸν τῶν πολλῶν φθόνον, 24, 9, 3. *ubi in verſione latina adjicienda verba* omni ex parte. *Et interſerta conjunct.* πάντη καὶ πάντως, *de corvis in claſſe Duilii, qui* omni ex parte *imminebant navibus hoſtium*, 1, 23, 3. κοιλώματα πάντη πάντως ἠρισμένα, alvei certis finibus omni ex parte circumſcripti, 4, 40, 5. *n. ex noſtra emend. pro vulgato* πάνυ ἢ πάντως. 2) omnino, quovis modo; πάντη δὲ πάντως βουλόμενοι λῦσαι τὸν πόλεμον, 25, 5, 9. πάντη πάντως βουλόμενοι ταπεινοῦν αὐτὸν, 30, 17, 13. *Sic &* πάντη καὶ πάντως; ἡ τύχη ἐξωθουμένη πάντη καὶ πάντως ὑπὸ τῆς ἀνοίας τῶν προεστώτων, 40, 5, 8. *Perinde eſt*, πάντῃ *ſcribas, an* πάντῃ, *ſed hoc rectius.*

Παντοδαπὸς, omnis generis; χοῦς, 4, 39, 9. παντοδαπὴ ὠφέλεια, omnis generis præda, 5, 8, 8. 4, 75, 8. *n.* παντοδαπῆς ἐπανορθώσεως προσδεόμενοι, 1, 11, 2.

Πάντως, *vide* πάντη.

Πάνυ αἰσχρῶς *ſcripſi*, 4, 58, 11. *n. pro vulgato* πάντ' αἰσχρῶς. *cf.* παναίσχρως. *Adde Adn. ad* 4, 40, 5.

Πανώλεθρος; πανώλεθρον ποιεῖν τινα, funditus perdere aliquem, 15, 20, 8.

Παρὰ *præpoſitio*,

1) *cum Genit. periphraſtice ponitur pro nudo genitivo; vide* 3, 9, 9. *ibique Adnot.* 3, 69, 13. *n.* πολυπραγμονεῖν τὰ παρὰ τῶν μαθηματικῶν, operam dare ſcientiæ Mathematicorum, *vel* operam dare eis quæ a Mathematicis traduntur, 9, 19, 9. *niſi ex codi-*

codicum præſcripto delendus fuerit articulus, ut ſit percunctari e mathematicis.

2) *cum Dativo*, apud; *ſed ſæpe eadem fere notione uſurpatur ac ὑπὸ cum genit.* a, ab. *τὸ τῶν Γαισατῶν Φρόνημα παρὰ τοῖς ἀκοντισταῖς κατελύθη*, 2, 30, 5. *ὁ δεύτερος πόλεμος, προσαγορευθεὶς παρὰ τοῖς πλείστοις Ἀννιβιακὸς*, 2, 36, 2. *Alia exempla vide in Adn. ad* 8, 14, 7.

3) *cum Accuſ. ſæpe Cauſſam denotat, ſicut διὰ*; *παρά τι σφαλείησαν*, cur, quare, qua de cauſſa cladem acceperint, 1, 32, 4. *μὴ παρὰ τὴν τῶν δυνάμεων ἀποδειλίασιν, ἀλλὰ παρὰ τὴν τοῦ προεστῶτος εὐλάβειαν*, 3, 103, 2. *παρὰ τοῦτο συνέβη*, quo factum eſt ut, 3, 16, 6. *παρά τί συμβαίνει*, quid fit? unde fit? 28, 11, 4. *&c.*

de Tempore; παρ' ὅλον τὸν βίον, per omnem vitam, 5, 10, 10. *παρὰ τὴν συνουσίαν*, inter convivium, 10, 35, 2. *n.* 23, 1, 9. *&c. Eodem pertinet* παρ' αὐτά, (*ſcil.* τὰ πράγματα,) *quod in unam vocem contrahitur* παραυτά, ſtatim, e veſtigio, *quaſi* ipſa re præſente, 5, 95, 12. 5, 107, 5. *tum, παρ' ἕκαστον*, quavis occaſione, quovis tempore; *quod vide in ἕκαστος. Eadem notione παρὰ fortaſſe pro vulgato περὶ ſcribendum*, 1, 82, 12. *n.* 5, 10, 6. *n.*

Eidem uſui vicinus eſt ille, παρ' ὅλην τὴν πραγματείαν, per totam hiſtoriam, 32, 8, 11. *de Situ*; juxta, ſecundum; *τὸ μέρος τοῦ ὄρους τὸ παρὰ τὴν μεσόγαιον παρῆκον*, 1, 56, 5. *ἐν τῇ παρὰ τὴν Ἰταλίαν κειμένῃ πλευρᾷ τῆς Σικελίας*, 1, 55, 6. *παρὰ θάλατταν*, ſecundum mare, *ibid. παρὰ πλάγια* ſecundum latus, ad latus, 5, 7, 11. *παρὰ τὴν λίμνην, ibid. vs.* 10. *παρὰ τὴν ἀπ' ἠοῦς πλευρὰν ἔχει ποταμὸν*, 4, 70, 8. *&c.*

de Differentia, de eo quod abeſt, quod differt, quod deſideratur; παρὰ τρίμηνον ἔχουσι τὸ διαφέρον, differunt inter ſe tribus menſibus, 12, 12, 1. *Eadem ratio eſt dictionum, παρὰ βραχύ, παρὰ μικρόν, παρ' ὀλίγον*, parum abeſt, propemodum; *quas notavimus in βραχύς, μικρὸς & ὀλίγος. Eodemque pertinet vulgatiſſima formula, παρὰ μίαν*, 3, 110, 4. *vel παρὰ μίαν ἡμέραν*, 6, 40, 9. *&c.* (*conf.* ἡμέρα) *ſcil.* ita ut interſit ſemper unus dies, *i. e.* alternis diebus; *unde lucem accipit id quod eſt* 7, 13, 6. *παρὰ μίαν ἡμέραν Δημητρίου μὲν παρόντος, Ἀράτου δὲ καθυστερήσαντος, i. e.* cum unus dies interjectus eſſet, quo aderat Demetrius, & nondum advenerat Aratus.

Interdum apud *ſignificat; qua notione cum Dativo proprie conſtruitur, ſed & cum Accuſativo; ut in illo, παρ' αὐτὸν μεῖναι*, apud ſe, ſui compotem manere, 11, 14, 3. *Quare &* 12, 16, 1. *ex li-*

brorum vestigiis teneri poterat παρὰ τὸν ἕταρον γεγονέναι, *quod in* τῷ ἑτέρῳ *mutavit Casaub.*

παρὰ, præter, contra; παρὰ λόγον, 2, 38, 5. 12, 22, 4. παρὰ τὴν προσδοκίαν, 3, 68, 9. παρὰ δόξαν, 9, 16, 8. *n.* 2, 18, 6. *n.* &c.

παρὰ πόδας, *vide in* πούς.

παρὰ *perperam commutatum a librariis cum* περὶ 1, 69, 10. *n.* 1, 52, 1. *n.* 4, 33, 11. *n.* 5, 17, 5. *n.* 9, 20, 3. *n.* & *ibid. vs.* 4. *n.* 10, 2, 10. *n.* 10, 23, 1. *n.* (*ubi in Adn. pro* 1, 52, 4. *scribi debuit* 1, 52, 1.) 10, 35, 2. *n.* 10, 39, 8. *n.* *De locis* 1, 82, 12. & 5, 10, 6. *paulo ante dixi, in* παρὰ *cum Accus. de Tempore.* παρὰ & πρὸ *permutatæ inter se in compositione verborum*, 4, 25, 6. *n.* 4, 57, 3. *n.* 24, 8, 11. *n.* *Perperam* πᾶσι *habent libri pro* παρὰ, 8, 3, 5. *n.* 9, 19, 2. *adde* 8, 2, 9. *n.*

Παραβαίνειν, 1) παραβαίνειν εἰς Ἦλείαν, Eleam proficisci, Eleam *urbem* adire, 4, 73, 7. 2) παραβαίνειν τὰ κοινὰ δίκαια, migrare, transgredi, violare, 2, 58, 7. τὰς συνθήκας, 7, 5, 1. 9, 36, 8.

χάριν τοῦ μὴ παραβῆναι τοὺς Ἀχαιοὺς εἰς ὀλοσχερεστέραν ἀπέχθειαν, 38, 4, 3. *forf.* προβῆναι.

Παραβάλλειν, 1) adponere, locare; *v. c. tela comportare*, & in proximo deponere ut in parato *sint pugnantibus*, 1, 40, 9. *item* certo loco locare milites, *sive in acie*, 1, 40, 7. *n. sive in castris*, 6, 27, 3. *Tum* projicere, objicere, ut παραβάλλειν τινὰ τοῖς θηρίοις, 1, 84, 8. (*quod aliàs est* ὑποβάλλειν.) παραβ. τινὰ τοῖς ὄχλοις, 40, 4, 2. παραβάλλοντες πλαγίους (*sc.* τοὺς ἰδίους λέμβους,) συνήργουν ταῖς ἐμβολαῖς τῶν ὑπεναντίων, *i. e.* παραβάλλοντες πλαγίους ταῖς ἐμβολαῖς, συνήργουν αὐταῖς, lembos *suos* obliquos objicientes impressioni hostium, adjuverunt vim impressionis, 2, 10, 1. 2) παραβάλλειν τι πρός τι, conferre, comparare aliquid cum aliquo, 1, 2, 1. 12, 12, 1. 3) *neutraliter & reciproce*; παραβάλλειν εἰς πόλιν, conferre se in urbem, adire urbem, 12, 5, 1. παραβάλλειν εἰς τὸν κατὰ τὴν ἐνέδραν τόπον, (*i. q.* ἐπιβάλλειν) venire ad locum ubi locatæ sunt insidiæ, 16, 37, 7. παραβεβληκὼς εἰς χώραν εὐδαίμονα, cum in regionem opulentam devenisset, cum regionem opulentam intrasset, 21, 8, 14. τῶν Ῥωμαϊκῶν στρατοπέδων ἐν Μακεδονίᾳ (*id est*, εἰς Μακεδονίαν) παραβεβληκότων, 28, 15, 7. *n.* 4) *In pugna navali*, παραβάλλειν νηΐ, *est* navem cum navi conferre, navem navi hostili admovere a latere, *scil.* non ut rostro percutias, sed *ut* cominus pugnam ineas, & transscensionem tentes, 1, 22, 9. (*ubi quod* κατὰ πρῷραν *dicit non tam* a prora, *quam* juxta proram *erat vertendum.*)

19, 2, 12. *Conf.* παραβολὴ, & *Adn. ad* 15, 2, 13.

παραβάλλεσθαι, *proprie* congredi; *ſic* παραβ. τοῖς δεινοῖς, congredi cum periculis, objicere ſe periculis, 10, 2, 10. *n. & cum præpoſ.* πρὸς; πρὸς τὴν θάλατταν καὶ τὸ περιέχον παραβάλλεσθαι, cum mari & cum cœlo congredi, contra mare & cœlum audere pugnare, 1, 37, 7. *Sed frequentiſſime abſolute uſurpatur, ſubintellecto puto nomine* τοῖς δεινοῖς *aut alio ſimili, & idem fere ſignificat quod* κινδυνεύειν *&* διακινδυνεύειν, periculum adire, periculo ſe objicere, audere prælii aleam tentare, *&c.* ἐγίγνοντο περὶ τὸ παραβάλλεσθαι καὶ πᾶν ὑπομένειν ὑπὲρ τῆς πόλεως, 1, 41, 6. παραβάλλετο καὶ προσκαρτέρει, caput ſuum periculo objectans, non deſiſtebat ab incepto, 1, 70, 2. ἡ τόλμα τῶν ἀναβαινόντων καὶ παραβαλλομένων, audacia adſcendentium & periculo ſe objicientium, 7, 17, 5. πολὺ καλλίους ἀφορμὰς εἶχε Σκόπας, ἢ Κλεομένης, πρὸς τὸ παραβάλλεσθαι καὶ τολμᾶν, 18, 36, 2. *Sic & haud dubie* 4, 57, 3. *pro vulgato* προβαλλόμενος *ex aliis codd.* παραβαλλόμενος *erat adoptandum, quod Suidas* ἀδεῶς ἐπερχόμενος, θαρραλέως ὁρμῶν *interpretatur; & Scholiaſtes Thucyd. IV.* 57. *per* ριψοκινδυνεῖν *exponit. Sed ſigillatim de* prælii alea & periculo *frequentatur*, 1, 54, 5. 1, 60, 7. 3, 89, 2. 3, 90, 6. 3, 94, 10. 3, 103, 5. *Sic &* παραβάλλεσθαι τοῖς ὅλοις, rei ſummam aleæ prælii committere, 2, 26, 6. 3, 94, 4.

Παραβιάζεσθαι τὸν χάρακα τῶν πολεμίων, vi perrumpere vallum, 22, 10, 7. παραβιαζ. περὶ πράγματος, vim adhibere ad aliquid perficiendum, 26, 1, 3.

Παραβλέπειν τι, non videre, non animadvertere, 6, 46, 6.

Παραβοήθεια, ἡ, ſuccurſio, auxilium; auxiliorum adventus; βραδεῖαι παραβοήθειαι, 5, 66, 1. 2, 3, 2. *n. ubi vulgo* βραχεῖαι.

Παραβοηθεῖν, adcurrere, *etiam ubi nulla opes ferenda eſt, ſed adgrediendus hoſtis; ut,* παρεβοήθουν τοῖς ἄκροις, ad ſumma juga adcurrebant, *tranſitu prohibituri Hannibalem*, 3, 94, 1. 3, 93, 9. *ſed ſigillatim* adcurrere ad ferendum auxilium, ſuccurrere, opem ferre; (*ſicut ſimplex* βοηθεῖν.) τινὶ, 1, 82, 10. τοῖς συμμαίχοις, 10, 41, 3. τοῖς κινδυνεύουσι, 16, 4, 6. τοῖς τῇ πορείᾳ προσβάλλουσι, qui agmine montem adſcendebant, 3, 51, 6. *n. coll. vs.* 4. πρός τινα, 2, 54, 10. πρὸς τὸ δεόμενον, 1, 45, 7. 3, 84, 2. εἰς πόλιν, cum auxiliis advenire, occupare præſidio urbem, conjicere ſe in urbem defendendi cauſa, 2, 6, 1. 5, 71, 2. 20, 10, 5.

Παραβολὴ, ἡ, καὶ σύγκρισις, collatio *inter duas res inſti-*

tuta, comparatio, 1, 2, 2. 12, 23, 7. *συγκρίνειν ἐκ παραβολῆς*, 12, 28, 9. (*cf. παράθεσις.*)

ἐκ παραβολῆς προσμαχόμενοι, *in pugna navali*, *eſt* admotis, collatis inter ſe a latere navibus, *i. e.* cominus, e propinquo commiſſa pugna, 15, 2, 13. *n. non*, *ut Erneſtius voluit*, impetu directo & adverſo, *quæ eſt ἐμβολή*. (*Conf. παραβάλλειν*, *& παρεμβολή*, *num.* 3.) *De παραβολῇ juvabit integrum Diodori locum*, *quem ad* 15, 2, 13. *laudavimus*, *huc adpoſuiſſe*: *τῶν κυβερνητῶν*, *ait*, *ἐκ παραβολῆς τὸν ἀγῶνα συνισταμένων*, *ὅμοιος ὁ κίνδυνος ταῖς ἐπὶ τῆς γῆς παρατάξεσιν ἐγίνετο. οὐ γὰρ ἐκ διαστήματος τοῖς ἐμβόλοις εἰς τὰς τῶν πολεμίων ναῦς ἐνέσειον*, *ἀλλὰ συμπλεκομένων τῶν σκαφῶν*, *ἐκ χειρὸς διηγωνίζοντο.*

Παράβολος, temerarius, periculoſus; *ἐπισφαλές ἐστι καὶ παράβολον*, 11, 20, 6. *ἐπισφαλεῖς καὶ παράβολοι πράξεις*, *Fr. gr.* 95. *παράβολος ἀγών*, periculoſum certamen, audaciæ plenum, atrox pugna, 1, 42, 13. 1, 45, 8. *εἰς τόπους ἑαυτὸν δεδωκέναι παραβόλους*, 4, 13, 9. *παράβολος τόλμα*, mira, inuſitata audacia, 1, 69, 4. 8, 17, 2. *ἡ τόλμα καὶ τὸ παράβολον τἀνδρός*, 3, 61, 6. *τὸ παραβ. τῆς αἱρέσεως*, audacia conſilii, 1, 20, 11. *καταπλήττεσθαί τινα τῷ παραβόλῳ*, 1, 46, 13. *παραβολώτερον ἀγώνισμα*, periculoſius, audacius certamen, 1, 58, 1. *τὰ παραβολώτατα τῶν ἐκείνῳ πεπραγμένων*, fortiſſima ejus facta, 10, 2, 4.

Παραβόλως, inſigni audacia, temerario auſu, cum magno periculo, 1, 11, 9. 1, 20, 14. 1, 39, 6. *παραβόλως διδοὺς αὐτὸν εἰς τοὺς κινδύνους*, 3, 17, 8. *παραβ. κινδυνεύειν τῇ τόλμῃ*, 16, 5, 6. magno auſu, confidenter, 9, 7, 1. *ſic παραβόλως καὶ τεθαρρηκότως*, 1, 44, 6. *παραβόλως χρῆσθαι τῷ πολέμῳ*, fortiter, acriter, 2, 47, 3. *τῇ ναυμαχίᾳ*, 16, 3, 7. *ὑπομένειν καὶ διακινδυνεύειν*, 1, 58, 3. *παραβόλως*, mirabiliter, mira ratione, 1, 58, 1. *Sic ἀνελπίστως καὶ παραβόλως διέφυγε*, 1, 23, 7. *vertere poſſis* miro modo, *ni malueris* non ſine periculo.

Παραβραβεύειν; *παραβεβραβευμένα κρίματα*, iniqua judicia corruptis pecunia judicibus, 24, 1, 12. *n.* — (*Similiter fere accipiunt Lexica καταβραβεύεσθαι*, *apud Demoſth. Mid. p.* 70. *velut ſit* fraudari brabeo debito, atque ita injuria adfici; *cum clarum ſit*, *nil aliud ibi eſſe*, *quam* ignominia adfici, *unde τῷ καταβραβευθέντι jungitur ἀτιμωθείς.*" *Ern.*)

Παραγγελία, ἡ, imperium, ipſa actio dandi imperium; *τόπος ἐπιτηδειότατος πρὸς σύνοψιν καὶ παραγγελίαν*, *de loco caſtrorum ubi prætorium eſt*, commo-

commodiſſimus ad dandum imperium militibus, 6, 27, 1.

Παραγγέλλειν, imperare, jubere, imperium dare, *cum dat. & infin.* 1, 25, 1. 1, 34, 1. 10, 40, 5. 10, 42, 3. ποιεῖσθαι παρήγγειλε τὴν ἀναζυγήν, 10, 49, 2. *& absque infinitivo*, παρήγγειλε τὴν ἔφοδον ἐπὶ τὰ δεξιὰ μέρη τῶν πολεμίων, 10, 39, 4. παραγγέλλειν Φρουρὰς, indicere præſidia, 20, 6, 2. στρατείας, *ibid.* πᾶσι παρηγγελκὼς ἀπιστεῖν αὐτῷ, monuerat omnes ut ipſi diffiderent, 9, 18, 9. τὸ παραγγελθὲν, 10, 39, 2. *pro quo temere* παρακελευσθὲν *Caſaub.*

Παράγγελμα, τὸ; διδόναι τὸ παραγγ. imperium dare, imperare, 10, 21, 9. 3, 86, 11. συμπεριφέρεσθαι τοῖς παραγγέλμασι, intelligere imperium *ducis*, & illud exſequi noſſe, 10, 21, 9. ἐκ παραγγέλματος, juſſu imperatoris, 1, 27, 8. τὸ τοῦ κελευστοῦ παράγγελμα, 1, 21, 2.

Παράγειν τὰ χορήγια εἰς τόπον τινὰ, advehere, convehere, commeatus, *ut in parato & ad manum ſint*, 1, 18, 5. 3, 75, 6. *Sic*, 5, 68, 2. *n. pro* χορηγίας παρεῖχον εἰς τοὺς κατὰ Γάζαν τόπους, *haud dubie* παρῆγον *ſcribendum.* παράγειν τινὰ πρός τινα, adducere, deducere, 8, 20, 9. *milites* introducere *in arcem*, 24, 12, 10. producere *in concionem*, 3, 62, 3. (*quod* παρεισαγαγεῖν *dicit*, 3, 63, 2.) *in ſcenatum*, 24, 1, 8. *in judicium*, 25, 8, 7. *Sic in paſſiv.* παραχθέντες εἰς τὰ πλήθη, 38, 4, 2.

Neutraliter & reciproce; in re militari, præterire, *de agmine*; οἱ Λακεδαιμόνιοι θεωροῦντες ἐκ τῆς πόλεως παράγουσαν τὴν δύναμιν, 5, 18, 4: *in re nautica*; παρῆγεν εἰς τὴν Ῥώμην, Romam advectus eſt, Romam adpulit, advenit, 23, 14, 1. παράγουσιν ἐπὶ τὴν Βοῦν, 4, 44, 3. *cum Caſaub. verti* deflectunt Bovem verſus; *Erneſtus*, *locum hunc reſpiciens, ait* „*nautæ dicuntur* παράγειν, cum non recta curſum faciunt, ſed per anfractus, cedentes ventis, fluctibus.“ — *Imo vero nil aliud eſt* παράγειν, *niſi* navem admovere terræ; *conf.* παραγωγή.

παράγειν *habent codd. nonnulli pro* παρὰ γῆν, 4, 44, 7.

Παραγίγνεσθαι, adeſſe, advenire; εἰς τὸν περὶ τῆς πατρίδος κίνδυνον παρεγένοντο, 3, 8, 11. θεωροῦντες τὴν παραγεγενημένην αὐτοῖς εὐδαιμονίαν, 2, 18, 4. *n. ubi ſi vera ſcriptura, differunt* paululum παραγεγενημ. *& περιγεγενημ. ut hoc ſit* opes quas illi poſſidebant, *illud*, opes quas ſibi paraverant.

Παραγινώσκειν. παρέγνωσαν *eſt in codd. nonnullis*, 2, 12, 4. *n. pro* παρενέγνωσαν. *Cum operarum errore*, 3, 21, 5. παρεγίνωσκον *exaratum eſſet in editione Lipſienſi, pro* παρανεγίνωσκον, *in quod ibi libri omnes conſentiunt; Erneſtus*,

ueſtus, eam ſcripturam pro vera habens, hæc poſuit in Lexico Polyb. — „παραγινώσκειν, prælegere, recitare, *ſc. teſtimonii cauſſa.* παρεγίνωσκον πλεονάκις τὰς συνθήκας, in diſceptatione cauſſæ ſæpe recitabant verba fœderis; *quod tamen non ita intelligendum, ut παραγιν. ſit ſimpliciter* legere, *aut* recitare: *ſed ineſt vis lectionis factæ,* ut comparentur verba cum cauſſa, & inde colligatur, juſtum ſit de quo quærimus, nec ne. *vide de h. v. Cl. Taylor. ad Demoſth. T. II. p.* 469.“ — *Quæ adnotatio ad verbum* παρανεγινώσκειν, *quod ſuo loco exhibemus, referri debet. Adde noſtram Adn. ad* 2, 12, 4, *Ceterum verior mihi videtur Reiskii ſententia, vim præpoſitionis* παρὰ *in hoc verbo non ponentis in comparatione inſtituta inter verba teſtimonii & inter rem de qua agitur, ſed in eo, ut lectio inſtitnatur* coram, præſentibus eis quorum res agitur, & coram judicibus. *Quod ſi latine exprimere vim illius præpoſitionis velis,* prælegere *commodiſſime dixeris; in Germanorum idiomate eidem præpoſitioni exactius etiam reſpondet particula her, in compoſito verbo herleſen.*

Παραγράφειν; 1) definire, deſignare; *ſic* ὅμηροι δέκα οἱ παραγραφέντες, 21, 14, 8. *Ab ea notione verbi derivantur nomina* ἀπαράγραφος & ἐυπαράγραφος, 16, 12, 10 2) obliterare, inducere, expungere, tollere, 9, 31, 4. n.

Παραγυμνοῦν; ἐπειδὴ παρεγυμνώθη, cum palam factum, cognitum eſſet, quod ante erat obſcurum, 1, 80, 9. ἡ τύχη παρεγύμνωσε τὰς ἀληθεῖς ἐπινοίας, *Fr. gr.* 113.

Παραγωγή, ἡ; 1) *terminus tacticus;* adductio militum a tergo in frontem, ut novi ordines fiant; ἡ ἔκταξις ἐφ' ἑκάτερον τῶν κεράτων (*directio aciei in alterutrum cornu? conf. ſupra in* ἑκάτερος) *fit vel* διὰ παρεμβολῆς, *vel* διὰ παραγωγῆς τῆς κατὰ τοὺς οὐραγούς, 10, 21, 5. n. *cf.* παραλλαγή. 2) *in re nautica,* ποιεῖσθαι τὴν παραγωγὴν εἰς naves admovere terræ, 8, 7, 4 *ſq.*

τὰς τῶν πατέρων παραγωγὰς *perperam olim* 24, 8, 11. n. *pro* προαγωγάς.

Παραγωγιάζειν τοὺς πλέοντας, portorium, vectigal exigere a navigantibus, 3, 2, 5. 4, 44, 4. 4, 46, 6. *Videtur proprie eſſe,* cogere navigantes πρὸς τὸ ποιεῖσθαι τὴν παραγωγήν, ad admovendam navem, ad adpropinquandum cum nave, *ſcil. ſolvendi vectigalis cauſſa.*

Παραγώγιον, τὸ, portorium, vectigal, quod ſolvere tenentur naves præter portum aliquem præternavigantes, 4, 47, 3. *cf. verbum præc.*

Παράδειγμα, τὸ, exemplar ad cujus normam conficitur aliquid; ταύτῃ (τῇ νηΐ) παραδείγματι χρώμενοι, 1, 20, 15.

ἐπειή-

ἐποιήσαντο τὴν ναυτηγίαν τῶν νεῶν πρὸς παράδειγμα τὴν τοῦ Ῥοδίου ναῦν, 1, 59, 8; τῶν πολλῶν ἀποδεχομένων τό τε παράδειγμα καὶ τοὺς λόγους, 3, 63, 14. *Tum* exemplum quod ſtatuitur in aliquo, quo corrigantur alii; παράδειγμα ποιεῖν τινὰ, 4, 23, 8. 9, 28, 3. ὡς καὶ τοῖς ἄλλοις παράδειγμα εἶον, *Fr. gr.* 58. παραδείγματος καὶ Φόβου χάριν τῶν ἄλλων, 4, 53, 4.

Παραδειγματίζειν τινὰ, (*i. q.* παράδειγμα ποιεῖν) exemplum in aliquo ſtatuere; τοὺς τῶν κακῶν αἰτίους, 15, 32, 5. μετὰ τιμωρίας παραδειγματιζόμενος, 2, 60, 7. τὸν Ἰσμενίαν παραδειγμάτιζον, ἀποτριβόμενοι καὶ παρορῶντες, propalam ignominiæ notabant, 27, 1, 5. *ubi mendoſe vulgo* παραδογμάτιζον. ἡ σύγκλητος βουλομένη παραδειγματίζειν τοὺς Ῥοδίους, ludibrio hominum exponere, 29, 7, 5. παραδειγματιστέον ἐστὶ τὴν ἀνάστασιν τούτων, in aliorum exemplum puniendæ inſurrectio, 35, 2, 10. διὰ τῆς ἰδίας εὐεξίας παραδειγμάτιζε τὴν ἐκείνων ἀτυχίαν, ſua pinguedine traducebat, inſigniorem faciebat & magis conſpicuam illorum calamitatem, illorum calamitati veluti inſultabat, 39, 2, 11.

Παραδειγματισμὸς, ὁ, exemplum quod in aliquo ſtatuitur, pœna inflicta in aliorum exemplum, 15, 20, 5. caſus quo quis ludibrio hominum exponitur, ignominioſa pœna, 30, 8, 8. ignominioſa notatio, *quæ eſt in pœnis militaribus*, 6, 38, 4.

Παραδεικνύειν, demonſtrare, 3, 21, 5. 21, 9, 6. oſtendere, exponere, 4, 25, 3. 4, 28, 4. παραδεικνύειν τινὰ ἀλλότριον ὑπάρχοντα τῆς τῶν Ῥωμαίων αἱρέσεως, publice notare aliquem ut alienum &c. 28, 3, 8. Ἄτρεὺς τοῦ ἡλίου τὸν ὑπεναντίον τῷ οὐρανῷ δρόμον παραδείξας, qui demonſtravit, docuit ſolis curſum &c. 24, 2, 6.

Παραδέχεσθαι; παραδεδεγμένοι τὸ ἔθνος, quia gentem in amicitiam ſuam receperant, 38, 1, 8.

Παραδιδόναι, tradere, narrare; περὶ τούτων ἀληθῆς παραδίδοται λόγος, 10, 28, 3. ἡ περὶ τούτου παραδεδομένη Φήμη, 7, 1, 1. παραδιδόναι τὴν ἐπ' ἀρετῇ Φήμην περί τινος, 6, 43, 1. τόποι γνωριζόμενοι καὶ παραδιδόμενοι, loca cognita & in hiſtoriis commemorata, 5, 21, 5. παραδιδόναι ἑαυτὸν, *i. q.* ἐγχειρίζειν ἑαυτὸν, tradere ſeſe, 1, 10, 1 *ſq.* 1, 21, 7. *coll.* 8, 1, 9. 4, 75, 5. δυσπαραβοήθητους αὐτοὺς (*i. q.* ἑαυτοὺς) παραδιδόναι τοῖς πολεμίοις, hoſtibus ſeſe exponere minime ad ſuccurrendum ſibi mutuo paratos, 5, 22, 7. Dare *ſignum*; πρὸ τοῦ παραδοθῆναι τὸ σύνθημα, priuſquam datum eſſet ſignum; 2, 68, 1. *niſi* ἀποδοθῆναι *legendum, quod eſt aliàs legitimum hac*

in re verbum, quod & Erneſtius l. l. maluerat. Dare *occaſionem, facultatem, &c.* παρεδόθη τοῖς Ἀχαιοῖς ἀφορμὴ καὶ πρόφασις εὔλογος, 2, 52, 3. παρέδωκαν αὐτῷ οἱ καιροὶ ποιεῖν τοῦτο, tempora ei facultatem tribuerunt, per tempora licuit ei hoc facere, 3, 12, 4. *Sic* ὥρας παραδιδούσης, cum anni tempus daret facultatem, ſimulac per anni tempus licuit, 22, 24, 9. *(ubi quod in verſione poſui*, appetente jam vere, *a Caſaubono eſt, qui, ut ait Erneſtus,* παραδιδούσης ἑαυτῆς *intellexit.)*

(Παραδογματίζειν, *corruptum vulgo verbum*, 27, 1. 5. *n. pro* παραδειγματίζειν, *quod vide.*)

Παραδοξολογία, ἡ, rerum mirabilium & inſolentium commemoratio, 3, 47, 6. 3, 58, 9.

Παράδοξος, inopinatus, mirabilis, 1, 2, 1. *&c.* αἱ ἐπιφανεῖς καὶ παράδοξοι πράξεις, 1, 36, 3. παράδοξον τοῖς ἐν τῇ βασιλείᾳ πρὸς τὴν τοῦ λοιποῦ βίου προαίρεσιν τέλος ἐπιτεθεικὼς τῷ πολέμῳ, 5, 87, 7. νέμειν (δεῖ) μερίδα τῷ παραδόξῳ, inopinatis caſibus locum aliquem relinquere, 2, 4, 5. τὸ παράδοξον τῆς ἐλπίδος, ſpes inopinata, 1, 44, 5. τὰ παράδοξα γιγνόμενα, 9, 16, 2. *n. ex vulgata lectione, pro qua cum Reiskio* τὰ παρὰ δόξαν γιγν. *ſcripſi. Viciſſim pro* παρὰ δόξαν, *quod temere editum erat* 2, 18, 6, *ex codd. reſtitui* παραδόξου γενομένης τῆς ἐφόδου.

Παραδόξως, miro modo, præter omnium opinionem, inopinato, 1, 21, 11. 1, 24, 1. 3, 14, 5. *&c.*

Παραδόσιμος αὐτοῖς ἐστιν ἡ φήμη παρὰ πατέρων, fama a majoribus accepta, 12, 5, 5. παραδοσ. τοῖς ἐπιγιγνομένοις γίγνεται ἡ δόξα, poſteris traditur memoriæ, 6, 54, 2. παραδόσιμον ἐποίησαν τὴν ἑαυτῶν δόξαν, famam nominis ſui reliquerunt poſteris, 8, 12, 11. παραδόσιμος στήλη, columna in qua aliquid memoriæ proditur, 12, 11, 9.

Παράδοσις, ἡ; εἰς μνήμην καὶ παράδοσιν ἄγειν τι, memoriæ & literis mandare, 2, 35, 5 & 7. ἐν παραδόσει ἔχειν τι, aliquid a majoribus traditum tenere, ſibi ſic traditum eſſe a majoribus, 12, 6, 1. 2) ἡ παρὰ τῶν ἐμπείρων παράδοσις, inſtitutio, 11, 8, 2. 3) ἐκ παραδόσεως λαμβάνειν πόλιν, deditione accipere urbem, 9, 25, 5. *opp.* κατὰ κράτος *ibid.*

Παραδοχὴ, ἡ, (*i. q.* ἀποδοχὴ, *quod vide,*) ſtudium, gratia, benevolentia, qua aliquis *vel* res aliqua a nobis excipitur; probare, ſtudioſe excipere *vel* accipere; ἡ αἵρεσις καὶ παραδοχὴ τῶν τοιούτων ὑπομνημάτων, 1, 1, 1. παραδοχῆς ἀξιωθῆναι καὶ πίστεως, 1, 5, 5. *coll.* 2, 56, 1. εἰς τοῦτ' ἦλθε παραδοχῆς, eo pervenit gratiæ, tanto ſtudio acceptus eſt, ita ſe probavit, 6, 2, 14.

coll.

coll. vs. 15. *Hinc correxi* παραδοχῆς ἀξιωθήσεσθαι, *pro vulgato* παροχῆς, 8, 13, 2. *n.*

Παραδραμεῖν; *vide in* παρατρέχειν.

Παραδρομὴ, ἡ; ἐκ παραδρομῆς, in tranſitu, velut in tranſcurſu, 22, 17, 2. *opp.* μετ' ἐπιστάσεως, *ibid.*

Παραθαλάττιος πόλις, 1, 20, 6. 23, 11, 4.

Παράθεσις, ἡ; 1) adpoſitio; ἡ τῶν ὀνομάτων παράθεσις, adponere, adjicere, edere nomina *locorum*, 3, 36, 3.

2) poſitio in vicinia, vicinitas, *v. c. urbis*, 5, 24, 5. *n.* οἷς ἐπιμιγνύμενοι κατὰ τὴν παράθεσιν Κελτοὶ, 2, 17, 3. *conf.* 2, 18, 4. *n.* ἡ ἁπάντων πρὸς ἄλληλα συμπλοκὴ καὶ παράθεσις, connexio & conjunctio, poſitio alterius juxta alterum, 1, 4, 11. περὶ τούτων ἐναλλὰξ καὶ κατὰ παράθεσιν τοῖς Ἰβηρικοῖς ποιεῖσθαι τὴν ἐξήγησιν, hæc alternatim & conjunctim cum rebus Hiſpanicis commemorare, juxta ſe invicem ponendo res haſce & res Hiſpanienſes, 4, 28, 2. ὅταν ἐκ παραθέσεως τὸν ὑπὲρ ἐκείνων ποιησώμεθα λόγον, 39, 2, 15. *Rurſus junguntur* ἐναλλὰξ *&* ἐκ παραθέσεως, 1, 86, 7.

Hinc 3) collatio, comparatio, *quæ inſtituitur* duas res juxta ſe collocando, *aut* ſibi invicem opponendo; ἅτε τῆς παραθέσεως ὁλοσχερῆ τὴν διαφορὰν ἐχούσης, inſtituta collatio, comparatio maximam arguebat differentiam, 29, 9, 15. *coll. vs.* 12. ἐκ παραθέσεως καὶ συγκρίσεως, 16, 29, 5. ἐκ παραθέσεως συνθεωρεῖν καὶ συγκρίνειν, 3, 32, 5. 2, 18, 4. 3, 62, 11. 6, 46, 9. ἐντρεπόμενοι τὸν ἐκ παραθέσεως ἔλεγχον, veriti ne comparati cum eo ignaviæ arguerentur, 35, 4, 14. *Hinc &* e contrario, e diverſo, *commode interdum verti poteſt formula* ἐκ παραθέσεως, *velut* 4, 30, 6. 7, 12, 3. 16, 22, 1.

4) depoſitio, repoſitio *commeatuum, pecuniæ, & ſimilium*, adparatus; ἡ τοῦ σίτου παράθεσις, 3, 69, 2. τῶν χορηγιῶν, (ni χορηγίων malis) 3, 17, 11. τῆς χορηγίας, 10, 19, 2. *n. quo de loco hæc monuit Erneſtus:* „eſt apparatus copiarum, *h. l.* pecuniarum, *& videtur legendum* αὐτῷ, Scipioni; *genitivus eſt in* χορηγίας.“ — αἱ εἰς τὰ στρατόπεδα παραθέσεις, adparatus in uſum exercituum, horrea militaria, 2, 15, 3. 3, 102, 10. *neque enim opus eſt ut ab hac acceptione vocabuli diſcedamus* 2, 15, 3. *ibique cum Erneſto* præbitionem *intelligamus, quæ fit (inquit) in exercitus, cum carnes & ſimilia præbentur.*“ — θέλοντες ἐκδαπανᾶσθαι τὰς παραθέσεις τῶν Ῥοδίων καὶ τοὺς θησαυροὺς, 26, 7, 7. *Sic in re Medica*, ἡ τῶν ὑγρῶν παράθεσις, depoſitio, collectio aquæ intercutis *in homine hydropico*, 13, 2, 6. *n.*

5) ad-

5) adpoſitio ciborum in menſa, *& per metonym.* ipſi cibi adpoſiti, fercula; *διάκονοι οἱ τὰς παραθέσεις φέροντες*, 31, 4, 5.

6) *αἱ τῶν φίλων παραθέσεις*, 9, 22, 10. *n. & in ſing.* 9, 26, 1 *&* 10. — „*ſunt* ſuggeſtiones amicorum, *ut e tota ſerie diſputationis patet. Male Valeſius:* amicorum gratia.“ *Ern.*

Παραθήκη, ἡ, depoſitum; 33, 12, 4 *&* 9. *i. q.* *παρακαταθήκη ibid. vs.* 2.

Παραινεῖν *cum infinit. (omiſſo caſu perſonæ)* 1, 79, 13. 1, 80, 3 *ſq.* *παρῄνει λέγων ὡς &c.* 38, 4, 9. *cum Dativ.* *παρῄνεσαν ἑαυτοῖς*, 1, 81, 4. *παρῄνει τοῖς ἐν τῇ πόλει*, 5, 4, 7. *Sic* 10, 38, 10. *θαρρεῖν αὐτοῖς παρῄνει e mss. reſtituendum pro αὐτούς.*

Παραίνεσις, ἡ, cohortatio, oratio qua quis hortatur (*ad pacem,*) 5, 103, 9. *αἱ παραινέσεις*, monita, 3, 14, 10.

Παραιρεῖν, e medio tollere; *παρῃρημένως πᾶν τὸ στασιῶδες τῆς δυνάμεως*, 1, 9, 6.

παραιρεῖσθαι, in Medio, auferre; *τί τινι* 1, 18, 9. 15, 1, 1. *τί τινος* 5, 3, 7. *τὴν ἐλπίδα τινός*, 3, 17, 5. 4, 51, 6. *πόλιν*, 2, 46, 2. *τὸν σῖτον*, 10, 42, 5.

Paſſiv. ἐπὶ τῷ σφίσι παρῃρῆσθαι τὴν χορηγίαν, 15, 1, 1. (*τὸ πολὺ τῆς ὁρμῆς αὐτοῦ παρῃρεῖτο*, 16, 8, 6. *n. ubi corrupte vulgo omnes* παρῃτεῖτο, *quod in* παρεῖτο *debuerat mutari.*)

Παραιτεῖσθαι, deprecari; *τὰς πληγάς*, 31, 7, 3. *non ſolum pro ſe, ſed & pro alio, ut τὴν αἰκίαν, τὴν τιμωρίαν, (pro Giſcone)* 1, 80, 8 *ſq.* *παραιτεῖσθαι τινὰ μέρος τι τῶν ὀψωνίων*, deductionem partis alicujus petere ab aliquo, 1, 66, 5. 1, 67, 1. *παρῃτεῖτο τὴν τοιαύτην ὁρμήν*, deprecatus eſt illud hominum ſtudium, 10, 40, 6. *παρῃτήσαντο τὴν τῶν Αἰτωλῶν ἀσέβειαν καὶ τὸ μηδὲν παθεῖν ἀνήκεστον*, 4, 18, 11. *τὴν ὀργὴν τῶν Ῥωμαίων*, 22, 8, 10. *παραιτήσασθαι τὴν σφετέραν ἄγνοιαν, ex Caſaub. emend. pro* παραστήσασθαι, 22, 24, 5. *n.* deprecari errorem, veniam erroris impetrare.

παραιτεῖσθαι τινὰ vario modo dicitur; παραιτεῖσθαι τὸν Ἀνδρόμαχον, deprecari, intercedere pro Andromacho, petere ut is ipſis condonetur, 4, 51, 1. *παρῃτεῖτο τοὺς Ἀχαιούς, ἀπολογόμενος τὴν ἀρχήν*, deprecatus eſt Achæorum favorem, *vel* excuſavit ſe apud Achæos, *Fragm. hiſt.* 1. *τοὺς ἄρχοντας παρῃτήσατο, πρὸς δὲ τὸν Ἄρατον παταλύσας*, magiſtratuum invitationem deprecatus eſt, declinavit, 5, 27, 3. *παρῃτησάμενος Ἔφορον*, ſi Ephorum excepero, 5, 33, 2.

Eſt et ubi παραιτεῖσθαι pro ſimplici verbo αἰτεῖν vel αἰτεῖσθαι uſurpatum videri poſſit; v. c. παρῃτήσαντο *τοὺς πρυτάνεις ἀπέμψαι πρεσβευτάς, Fragm. hiſt.* 52.

quod

quod tamen an Polybii ſit fragmentum dubitari poteſt. Sed apud Noſtrum, 4, 7, 4. *verba illa*, μηδὲ καθάπαξ ἐπιβαλλόμενοι παραιτεῖσθαι, *interpretatus ſum*, cum ne de rogando quidem tranſitu cogitaſſent; *intelligens nempe* τὴν δίοδον παραιτεῖσθαι *ex præcedentibus. At fortaſſe ibi pariter verbum hoc conſueta notione aut ei vicina poterat accipi*, qui ne in animum quidem induxerunt deprecari, *i. e.* excuſare factum; *vel* veniam rogare; *quemadmodum idem Noſter alibi* (*neſcio jam quo loco*) *ait*, παρητεῖτο συγγνώμην τινὰ ἔχειν, deprecatus eſt ut ſibi ignoſceretur, ut venia ſibi daretur: *quamquam in hac ipſa rurſus dictione compoſitum* παρητεῖτο *pro ſimplici valere poteſt. Superiori loco*, 4, 7, 4. *Caſaubonus, non ſatis video qua notione, prædicta verba ſic vertit*, ne ipſis quidem factum ullo modo recuſantibus.

πολὺ τῆς ὁρμῆς αὐτοῦ παρητεῖτο, *ex vulgata olim ſcript.* 16, 8, 6. *n. Vide ſupra in* παριέναι.

Παραίτησις, ἡ, deprecatio, 40, 6, 5.

Παραίτιος, *i. q.* αἴτιος, auctor, effector, cauſſa; τοῖς πλείστοις κακῶν παραίτιος πέφυκε γενέσθαι, 18, 24, 3. 9, 34, 4. 12, 26, 2. παραίτιοι γεγόνασιν αὐτοῖς ἐλευθερίας, 23, 3, 6. *Fœm.* τοῖς δὲ καὶ τὰς παριπετείας ἐπανορθώσεως γίγνεσθαι παραιτίας, 5, 88, 3. *ubi tamen vereor, ne aut* παραίτια *legendum ſit in neutro genere. aut* παραιτίους. *Fœmininum genus etiam reperiri lib.* 5. *c.* 4. *ait Erneſtus; ubi tamen fruſtra quæras; nec alium locum nos in ſchedis noſtris enotavimus. Neutrum*, παραίτιον, cauſſa, 4, 57, 10. 5, 75, 2.

Παρακάθημαι; κατὰ πάντα τὰ μέρη τῆς οἰκουμένης στρατόπεδα παρακαθήμενα, ſedentes, locati, diſpoſiti exercitus, 9, 44, 2.

Παρακαθιέναι τοῖς σώμασι διὰ τὸν πόπον, corporum contentionem remittere, 35, 1, 4.

Παρακαλεῖν, advocare, 2, 20, 1; cohortari, monere; παρακαλέσας τὰ πρέποντα τοῖς καιροῖς τὰς δυνάμεις, 1, 60, 5. 2, 64, 1. 4, 80, 15. παρακαλεῖν ἐπὶ τὰ χείριστα, 38, 1, 4. παρακαλοῦντες σφᾶς αὐτούς, 1, 61, 1. 3, 19, 4. 4, 58, 6. 5, 71, 1. 18, 6, 6. *& absque* σφᾶς, *eadem notione*, παρακαλέσαντες αὐτούς, (*i. q.* ἑαυτούς) 3, 84, 10. *eademque notione in paſſ.* παρακληθέντες (cohortati ſe invicem, *i. q.* παρακαλέσαντες σφᾶς αὐτούς) ἔδοξαν σφᾶς αὐτοὺς εἰς τὴν τῶν Ῥωμ. πίστιν, 2, 11, 5. *n. Pro* παρακαλούντων, , 433, 8. *alii* παρακολουθούντων *habent.*

τὰ παρακαλούμενα, poſtulata; συγχωρεῖν, συγκατατίθεσθαι τοῖς παρακαλουμένοις, 4, 29, 3. 15, 5, 10.

Sic pro προκλουμ. 25, 9, 6. *haud dubie* παρακαλουμ. *legendum; conf.* 26, 1, 3. 4, 64, 3. *&c. tum Adn. ad* 24, 8, 11.

Παρακαταβαίνειν ἀπὸ τῶν ἵππων, descendere de equis (*de equitibus qui pedibus pugnant,*) 3, 65, 9. 3, 115, 3. *Fr. hist.* 13.

Παρακαταβάλλεσθαι ψήφισμα, in medium proponere decretum, 4, 25, 6.

Παρακαταθήκη, ἡ, depositum, 33, 12, 2. **ἐν παρακαταθήκης διδόναι**, velut depositi loco dare, fidei alicujus committere (*filiam,*) 4, 74, 5. *Conf.* παραθήκη.

Παρακατατίθεσθαί τινα εἰς πίστιν τινὸς, aliquem fidei alicujus committere, 15, 26, 3.

Παρακατέχειν, inhibere, retinere *intrare conantem*, 5, 26, 10. cohibere, reprimere *impetum alicujus*, 5, 67, 11. 18, 5, 6. *iram alicujus*, 15, 25, 3. retinere, detinere, *in urbe, in captivitate*, 1, 66, 5. 4, 51, 3. 4, 64, 3. cohibere, τὸν ἴδιον θυμόν, 15, 4, 11. ἑαυτὸν, 38, 5, 2.

Παρακεῖσθαι, adjacere, finitimum, vicinum esse, 2, 48, 1. 4, 30, 3. 4, 38, 7. 5, 34, 7. **οἱ παρακείμενοι ταῖς ἀναβολαῖς**, qui juxta viam habitant qua adscenduntur Alpes, 3, 51, 13. 3, 66, 7. **ἡ παρακειμένη πύλη**, vicina, proxima porta, 7, 16, 5. 7, 18, 6. 8, 31, 4. **οἱ παρακείμενοι φίλοι**, amici qui alicui adsident, qui aliquem adsectantur, familiares, 40, 11, 5. qui *in concilio* proxime adsident *regi*. 4, 24, 2. **τὰ παρακείμενα**, fercula quæ in mensa adposita sunt, 3, 57, 8.

κατεργαζ. **τὸ παρακείμενον**, *mendose vulgo* 32, 14, 11. *n. pro* προκείμενον.

Παρακελεύειν, *i. q.* **κελεύειν** & **παρακαλεῖν**, jubere, hortari, monere, 7, 16, 2. *cum Dativo*, 16, 20, 8. *Sic & in Medio*, **παρακελεύεσθαι**, 3, 93, 9. 5, 101, 7. 7, 17, 9. *cum Accus.* 10, 14, 9. *In Pass.* **τὰ παρακελευόμενα**, postulata (*sicut* **τὰ παρακαλούμενα**) 9, 37, 3. **τὸ παρακελευσθὲν**, *nescio unde, ediderat Casaub.* 10, 39, 2. *pro* παραγγελθὲν *in quod consentiebant codd. nostri cum ed.* 1.

Παρακελευσμὸς ἐναγώνιος, cohortatio, adclamatio acris, qualis fit in pugna, 10, 12, 5.

Παρακινδυνεύειν, (*i. q.* **παραβάλλεσθαι**) fortunæ aleam tentare, prælio rem committere, 3, 89, 2. 3, 90, 6. (*cf.* κινδυν.)

Παρακινῆσαι *codex Vrb.* 1, 1, 4. *pro* παρορμῆσαι, *sed haud dubie ex epitomatoris ingenio.*

Παρακλείειν; **τοῦτον μὲν κατασπάσαντες ἀπὸ τοῦ τεθρίππου παρέκλεισαν**, incluserunt, *sive* in carcerem conjecerunt, *si sana lectio*, 5, 39, 3. *n.*

Παράκλησις, ἡ, hortatio, postulatio, petitio, preces, obtestatio; **οὐχ οἷον παρακλήσεως πρὸς τὴν ἀπόστασιν ἀλλ' ἀγγέλου μόνου, ἐδεήθησαν**, 1, 72, 4. **πεισθῆναι τοὺς**

τὰς ἀξιώσεις καὶ παρακλήσεις, 1, 67, 10. μετ' ἀξιώσεως καὶ παρακλήσεως ποιησάμενοι τοὺς λόγους, 22, 7, 2. κατὰ τὰς παρακλήσεις μηκέτι παρακαλεῖν μηδ' ἀξιοῦν τοὺς Φίλους, ἀλλὰ δεῖσθαι μετὰ δακρύων, 30, 4, 5.

Παρακλητικὸς, cohortatorius; ἡ σύγκλητος πολλοὺς καὶ παρακλητικοὺς πρὸς τὸν Δημήτριον διαθεμένη λόγους, 24, 2, 9. ἀσπαστικήν τε καὶ παρακλητικὴν ποιησάμενοι (*de legatis Romanis agitur*) τὴν πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς ἔντευξιν, orationem & benignam & hortatoriam, 28, 3, 10. 28, 4, 1.

Παρακμάζειν, defloreſcere, 6, 51, 5.

Παρακοιτεῖν, excubare, excubias facere; τῷ στρατηγῷ, apud imperatorem, 6, 33, 12. 6, 35, 2. παρὰ τὸν χάρακα, propter vallum, 6, 35, 5. παρὰ τὴν πρώτην σημείαν, 6, 35, 12.

Παρακολουθεῖν, *cum dativo rei*, ſequi, perſequi & adſequi aliquid, *ſcil. mente*, intelligere, ſcire, cognoſcere, 1, 12, 7. *n.* 1, 67, 12. 3, 32, 2. 10, 38, 3. *Conf.* εὐπαρακολούθητος.

Παρακομιδὴ, ἡ, 1) devectio, convectio *commeatuum*, 10, 10, 3. geſtatio *vallorum, quos humeris geſtant milites*, 18, 1, 4. 2) trajectio *per flumen vel mare; active*, 3, 44, 1. *neutraliter*, 3, 43, 3. τὴν παρακομιδὴν ἐκ τῆς Κεφαλ. εἰς τὴν Μεσσηνίαν ποιήσασθαι, 5, 5, 3. 6, 49, 7.

Παρακομίζειν, advehere, convehere, *commeatum*, 1, 52, 5. 3, 60, 4. 8, 36, 3. τί μεθ' ἑαυτοῦ, aliquid ſecum ferre, geſtare, portare, 18, 1, 1. trajicere per flumen, per mare, *activa notione, cum accuſ.* (*i. q.* περαιοῦν) 3, 46, 5. 5, 109, 2.

παρακομίζεσθαι, *in Paſſivo*, trajicere, *ſignif. neutrali*; παρεκομίσθη εἰς τὰς Συρακούσας, 1, 52, 6.

Παρακοπὴ, ἡ, veſania, delirium, 40, 3, 2.

Παρακόπτειν; τῶν ζώων μέλη παρακεκομμένα, conciſa membra, 10, 15, 5.

Παρακούειν τινὸς, neglectim audire, non audire aliquem, *ſcil. ut opem non feras quærenti, roganti*, 2, 8, 3. 3, 15, 2. 4, 3, 11. 5, 35, 6. 24, 10, 9. τῶν λεγομένων, 7, 11, 9. παρακούειν τῶν παραγγελλομένων, non obtemperare, 26, 2, 1. *& περὶ τοῦ cum infin.* 30, 18, 5. παρακούεσθαι, *Paſſ.* non audiri, 3, 35, 5. 30, 18, 2.

Παρακρέμασθαι; μέρη παρακρεμάμενα καὶ μακρὰν ἀποσπασμένα τῆς βασιλείας, partes quæ ſunt velut adpendices regni & longius remotæ, 5. 35, 10.

Παρακρούειν, decipere. *Paſſiv.* παρακρούεσθαι ὑπό τινος, 34, 5, 2. περί τινος, decipi in aliqua re, 24, 3, 3.

Παραλαμβάνειν ἀρχὴν, ſuſcipere magiſtratum, 1, 8, 4. 3, 70, 7. τὸν λόγον, (*quod alias & μεταλαμβάνειν dicit*) excipere,

cipere, ſuſcipere ſermonem, 33, 16, 9. πόλεις, in deditionem accipere, 2, 54, 12. 4, 63, 4. 4, 65, 6. 4, 78, 13. 6, 13, 6. *Sic* οἱ παραληφθέντες ἄνδρες, 3, 69, 2, *ſunt* captivi qui ſe hoſti tradiderant.

τῶν συναπτόντων μερῶν τῆς ἱστορίας τοῖς καιροῖς παραλαβόντες ἐπὶ βραχύ, reſumentes pauliſper illas hiſtoriæ partes &c. 6, 58, 1.

παραλαμβάνοντες περὶ αὐτοῦ τὴν ἐν τοῖς πολεμικοῖς ἐμπειρίαν, quum de eo (*Alexandro*) acceperimus, fuiſſe *a puero* uſu imbutum rerum bellicarum, 12, 22, 5. *Sic* παρειλήφαμεν, 6, 5, 5. *Qua notione verbum* παραλαμβάνειν *reſpondet verbo* παραδιδόναι, memoriæ prodere, *& eſt velut ex* παραδόσεως λαμβάνειν.

Παραλείπειν τι, omittere, prætermittere, 1, 1, 1. 2, 35, 4. 8, 13, 1. &c. τιμωρίαι παραλελειμμέναι, 1, 79, 4. — *nſi lectio ſana eſt*, exquiſita ſupplicia, nova, *ab aliis nondum uſurpata.*" *Ern.*

Παράληψις, ἡ, τῆς ἀρχῆς, ſuſceptio, aditio magiſtratus, 2, 3, 1. τῆς πόλεως, abſtractio, ablatio *urbis*, *& per metonym.* poſſeſſio, 2, 46, 2.

Παραλία, ἡ, ora maritima, 1, 37, 2. 2, 5, 2. 2, 6, 7. 2, 14, 11. 3, 91, 4. 4, 65, 10. 10, 1, 4. *Pro vulgato olim* παλαιᾶς, 3, 118, 2, παραλίας *reſtituimus; (ubi vide Adn.) & rurſus* παραλίαν, 12, 2, 8. *pro* παλαιάν.

Παράλιος, ἡ, *ſcil.* χώρα *s.* γῆ; τὸ μῆκος τῆς παραλίου, 3, 39, 3.

Παραλλαγή, ἡ, diverſitas; ἡ ἐξ ἀμφοῖν παραλλαγή, differentia quæ eſt inter utrosque, 6, 7, 3. περὶ τὴν ἐσθῆτα μεγάλας ποιεῖσθαι τὰς παραλλαγάς, longe diverſo a ceteris & præſtantiore veſtitu uti, 6, 7, 5. μεγάλης οὔσης παραλλαγῆς περὶ ταῦτα, 23, 3, 9.

παραλλαγὴ (*ex notione qua capitur verbum* παραλλάττειν 3, 60, 2. 5, 14, 3. *& alibi*) *poteſt ſignificare* præterire, circumire; *& mendoſum vocab.* παραλογῆς, 10, 21, 5. *quod in* παραγωγῆς *mutavit Caſaubonus, utique non ſine veri ſpecie videri poteſt ex* παραλλαγῆς *corruptum.*

Παραλλάττειν, 1) præterire præter aliquem; παραλλάττειν τινὰ καὶ διαλείπειν, 3, 60, 12. τὴν πόλιν, præter urbem præterire, 5, 14, 3. 5, 80, 4. τὸν ποταμὸν, prætervavigare (*juxta oram maris*) præter fluvium, 15, 2, 8 & 10. 2) τῇ διαφορᾷ τοῦ καθοπλισμοῦ πρὸς τὴν ἐνεστῶσαν χρείαν πολὺ παραλλάττειν, longe præſtare, anteire, 18, 8, 2. 3) *Paſſ.* παραλλάττεσθαι, inſolitum eſſe; διὰ τὸ παρηλλάχθαι τὴν ἔξοδον πρὸς τὸν εἰθισμένον καιρὸν, quoniam ille exitus inſoliti aliquid habebat, collatus cum conſueto tempore, 5, 56, 11. παρηλλαγμένον τῆς συνηθείας, alienum a conſuetudine, 7, 17, 7.

ἄλλο

ἴδιόν τι καὶ παρηλλαγμένον, ſingulare aliquid & inſolens, 3, 55, 1. οἱ ἔχοντες παρηλλαγμένον τι καὶ διάφορον τόπον, 4, 38, 12, ξένη καὶ παρηλλαγμένη ἐπιφάνεια, 2, 29, 1. ἀσέβεια, κραυγὴ παρηλλαγμένη, 7, 7, 4. 8, 32, 5. τὸ παρηλλαγμένον τοῦ ἐπιχειρήματος, inſolentia conſilii, 4, 15, 11. *Conf. Adn. ad* 1, 79, 4.

Παράλληλος, parallelus, *uſitata apud Mathematicos notione,* linea vel ſuperficies æquis undique intervallis ab alia diſtans; *conſtruitur cum dativo;* προσθέσθαι χάρακα παράλληλον τῷ τείχει, 8, 34, 3. οἰκίαι παράλληλοι τῷ ποταμῷ, 7, 6, 6. προσβάλλοντο στοὰν παράλληλον τῷ τείχει, 22, 11, 6. *item cum genit.* ἐπίπεδον ἴσον καὶ παράλληλον τῶν τοῖς λόφοις ὑποκειμένων ἐπιπέδων, 9, 21, 10. *Hinc ſubſtantive,* ἡ παράλληλος, *ſcil.* γραμμὴ, linea parallela; *cum genit.* 6, 41, 3.

2) *Sed et diverſo prorſus modo idem nomen uſurpatur, de rebus* in eadem recta linea poſitis; *qua notione contrarium eſt* τοῦ ἐπαλλήλου, *quod notat res* alias poſt alias poſitas. *Sic* νῆας παραλλήλους τάττειν *eſt* in eadem linea alteram juxta alteram locare naves, 1, 26, 11. τρία ἔργα παράλληλα, 22, 10, 2. *ſecundum* eamdem lineam *ſunt diſpoſita.* τριφαλαγγία παράλληλος, 6, 40, 11. *n. ſunt* haſtati, principes, triarii, *non alii poſt alios, ſed* juxta ſe invicem eadem linea incedentes, *ut primus manipulus haſtatorum a ſuo latere habeat primum manipulum principum, & primum manipulum triariorum, & ſic deinceps. Eodem modo,* 11, 11, 3. τοὺς μισθοφόρους ἐξ ἑκατέρου τοῦ μέρους τῆς πρωτοπορείας παραλλήλους ἄγων.

3) *Ea deinde notio a Spatio ad Tempus transfertur, ut* αἱ παράλληλοι πράξεις *ſint* res *diverſæ* uno eodemque tempore geſtæ, 14, 12, 1. *quas alibi* κατὰλληλους *dicit; vide Adn. ad* 28, 14, 11.

Παραλογίζεσθαι; *in Med.* παραλογίσασθαι τινὰ, decipere, 1, 11, 4. 31, 9, 1. *Paſſiv.* παραλογιζόμενοι τοῖς λογισμοῖς, decepti, 16, 10, 3.

Παραλογισμὸς, ὁ, fraus, 1, 81, 8.

Παράλογος, (*oppoſ.* κατὰ λόγον, *vide* 2, 38, 5.) αἱ παράλογοι τῶν βαρβάρων ἔφοδοι, irruptiones barbarorum temere ſuſceptæ, *ni fortaſſe intelligi debet* inopinatæ, 2, 35, 6. τὰ παράλογα τῶν ἔργων, immania facta, ab omni ratione abhorrentes, (*a rebellibus in bello Africo patrata,*) 2, 1, 3.

Παραλόγως; εἰκῇ καὶ παραλόγως, temere & præter rationem, 1, 74, 14. ἐκ τοῦ ζῆν παραλόγως ἑαυτοὺς ἐξῆγον, ſine cauſa, temere, deſperato conſilio, 40, 3, 5. inopinato, 1, 71, 2. 4, 12, 13. παραλόγως καὶ ταὐτομάτῳ κατ-

ορθῶν τὰς ἐπιβολὰς, 10, 2, 5.

Παραλύειν; 1) ſolvere, & ſolutum detrahere, amovere; παραλύσαντες τὰ πλάγια τῶν γέφυρων, 8, 6, 9. παραλύειν τοὺς ταρσοὺς, *in pugna navali*, detergere remos *navium hoſtilium*, 16, 4, 5 & 14. πεντήρεις παραλελυμένους τοὺς ταρσοὺς, quibus demti erant remi, 8, 6, 2. *In pedeſtri pugna*, παραλελυμένου τοῦ λαιοῦ κέρως, 11, 14, 6. *non male quoad ſententiam Caſaubonus*, cum eorum acies cornu lævo eſſet imminuta; *nempe*, cui erat demtum & detractum præſidium *mercenariorum, qui latus ejus tegere debuerant.*

2) eximere, liberare aliquem rei alicujus neceſſitate; παραλύειν τινὰ τῶν ὀφειλημάτων, remittere alicui debita, 26, 5, 3. τῶν φόρων, 20, 13, 3. *n. ubi* παραλύσειν *ex conject. ſcripſi, pro vulgato* παράλυσιν. παρέλυσεν αὐτὸν τῆς δικαιολογίας, remiſit ei neceſſitatem per ſe ad ſingula reſpondendi, 24, 2, 4. τῆς δεκάτης, 28, 11, 5. (*pro quo eſt* ἀπολύειν, 12, 5, 3.) *Sic in Paſſ.* τῆς στρατείας παραλυθῆναι, eximi militia, *i. e.* militandi neceſſitate, 12, 5, 2. τῆς λειτουργίας, immunem eſſe a miniſtrandi neceſſitate, 6, 33, 10. παραλελῦσθαι φόβου, 30, 4, 7.

3) παραλύεσθαι, *de* ſolutis corporis aut animi viribus; παραλύεντο, languore membra eorum ſolvebantur, viribus deficiebant, 11, 24, 5. σωματικῇ δυνάμει παραλελυμένος, corporis viribus debilis, corpore infirmus, 32, 22, 1. σωματικῇ δυνάμει παραλυόμενος ὑπὸ τραυμάτων, 16, 5, 7. ἔστασαν ἄφωνοι πάντες οἱονεὶ παραλελυμένοι καὶ τοῖς σώμασι καὶ ταῖς ψυχαῖς, 20, 10, 9. *Hinc perſpecte Caſaub.* 36, 5, 3. ἑξαυτῆς οἱονεὶ παρελύθησαν *correxit, pro* παρεληλύθεισαν, *quæ emendatio notanda ad Suidam Kuſteri in* Ἀλογία. *Simul & corporis & animi vires & facultates fortunæ intelliguntur*, 1, 58, 9. τὴν δύναμιν παρελέλυντο, fracti erant viribus.

παραλελυμένην τὴν ἀρχὴν *minus recte dat codex Flor.* 4, 34, 5. *pro* καταλελυμένην.

Παράλυσις, ἡ, τῆς ψυχῆς, demiſſio, fractio animi, 31, 8, 10. *Vulgatum olim* παράλυσιν, 20, 13, 3. *in* παραλύσειν *mutavi.*

Παραμένειν; παρέμενον ἐπ' ἴσον ταῖς ψυχαῖς, nihilominus animis fortiter durabant, reſiſtebant, nihil de animorum ardore remittebant, 2, 30, 7. *n.*

Παραμήκης, oblongus; παραμήκεις τρῆμα, 1, 22, 6.

Παραμιλλᾶσθαι; ταύτῃ παρημίλλητο τοὺς ἄλλους, hac parte cum ceteris contendit, æmulatus eſt, alios omnes ſuperare ſtuduit, 12, 11, 4.

Παραμυθεῖσθαί τινά, conſolari, 15, 29, 10.

Παρα-

Παραναγινώσκειν, legere, coram omnibus legere, prælegere, 2, 12, 4. *n.* 3, 21, 5. *n. Conf.* παραγινώσκειν.

Παρανόμημα; τὰ παρανομήματα, improbe facta, 24, 8, 2.

Παρανομία, ἡ, scelus, flagitium, 1, 7, 4. αἱ παρανομίαι εἴς τινα, injuriæ, 3, 6, 13. Παρανομίας βωμὸς, 18, 37, 10.

Παράνομος; παράνομόν τι πράττειν καὶ παράσπονδον, 1, 70, 5.

Παραπαίειν, *absol.* errare, 12, 9, 1. *sed proprie cum genit. v. c.* τῆς ἀληθείας, aberrare a veritate, 3, 21, 9. *n.* 10, 2, 3. 12, 7, 5. πολὺ παραπ. τῆς ἀληθ. 17, 14, 11. *Sic* πολὺ παραπ. τοῦ δέοντος, 4, 31, 2. τοῦ καθήκοντος, 30, 6, 3. τοῦ σφετέρου συμφέροντος, 21, 12, 6. εἴ τι παραπέπαικε τῆς συνηθείας, si quid adversus morem consuetum peccasset, 15, 19, 4. *conf.* παραπίπτειν. *Mendose vulgo* παραπταίσι *legebatur pro* παραπαίωσι, 3, 21, 9.

Παράπαν; τὸ παράπαν, omnino; τῷ προεμένῳ τὸν τόπον καὶ φυγόντι τὸ παράπαν ἐξ ἐφεδρείας, aut omnino qui de præsidio profugisset, 1, 17, 11. ἡ τῶν μονάρχων ἀσφάλεια τὸ παράπαν ἐν τῇ τῶν ξένων εὐνοίᾳ κεῖται, 11, 13, 8. ἐπετελεῖτο τὸ παράπαν οὐδέν, effectum est omnino nihil, 5, 67, 11. οὐ τὸ παράπαν, omnino non, nullo modo, neutiquam, 1, 19, 6. 5, 66, 7. 5, 85, 1.

Interdum abest articulus, sed perperam, ut videtur, partim librariorum errore, partim editorum. μηδ' ὑπάρχοντος τὸ παράπαν ἐγγράφου τοιούτου μηδενὸς *recte editum est ex Bav.* 3, 26, 4. *ubi articulum alii codices omittunt. Rursus* 8, 11, 1. *ubi desiderabatur artic. in cod. Peiresc. dabat eum Suidas. Perperam abest ab omnibus,* 5, 60, 7. *n. Adde* 11, 12, 3. *n.* 11, 13, 4. *n.*

Παραπέμπειν, τινὰ, negligere, omittere, contemnere aliquem, 30, 17, 17. 32, 9, 9. 32, 10, 3. τί, inobservatum prætermittere aliquid, 10, 5, 9. silentio prætermittere, 23, 7, 7. 38, 2, 5.

Παραπετανύειν; ἡ παραπεπετασμένη αὐλαία, 33, 3, 2. *n.*

Παραπέτασμα, τὸ; 33, 3, 2. *n.*

Παραπίπτειν; 1) accidere, incidere, occurrere, advenire, irruere, *&* *simil.* παρεπεσούσης αὐτῷ βραχείας ἀφορμῆς, incidente, oblata levi occasione, 1, 55, 6. καιροῦ παραπεσόντος, 1, 75, 9. 11, 16, 1. 12, 6, 5. πλοῦ παραπεσόντος, cum navigationis opportunitas, prosper ventus *ei* contigisset, 4, 57, 6. πᾶν τὸ παραπίπτον ἐκ τῶν καιρῶν, quidquid ex tempore, pro temporum varietate, incidit, 9, 2, 5. *&* πᾶν τὸ παραπίπτον, quidquid inciderit, quidquid tempus postulaverit, 3, 12, 6. *Sed rursus* πᾶν τὸ παραπίπτον, 3, 51, 5. quidquid obviam venisset; *&* *eodem modo* πᾶν τὸ παραπε-

σὸν οἱ, 11, 5, 5. ἀνελπίστως παρέπεσεν ἔς τινα σκηνὴν, incidit, forte devenit in aliquod tabernaculum, 15, 28, 4. (*ubi vereor ne minus recte in Adnot.* παρέπεσε evaſit *ſim interpretatus.*) παραπεσοῦσης ἐκ Ματαυντίου βοηθείας εἰς τὴν ἄκραν, cum accidiſſet, præter ſpem adveniſſet in arcem auxilium, 8, 36, 1. ὧν καὶ παραπεσόντων κατὰ βοήθειαν, quibus etiam promte auxiliatum advenientibus, adcurrentibus 31, 17, 2. *Rurſus* εἰς πόλιν παραπίπτειν, 4, 80, 9. in urbem (*amicam, vel ſuam,*) ſe conjicere cum exercitu, *ut ibi a perſequente hoſte tutus ſis*, 4, 80, 9. *ſed &* hoſtiliter irruere, irrumpere in urbem, 2, 53, 6. 6, 55, 1. *Sic* impetum facere, irruere *in hoſtium caſtra*, 3, 117, 8. *conf. Adnot. ad* 3, 115, 11. *Adde* παρεισπίπτειν.

2) prætervehi, prætercurrere, præterlabi; ἅμα τῷ παραπεσεῖν τοὺς διώκοντας, καὶ τὸν τόπον γενέσθαι ἔρημον, 11, 15, 2.

3) aberrare a veſtigio, a via; πᾶν τὸ παραπεσὸν τῆς ὁδοῦ, 3, 54, 5. *Et tropice,* παραπίπτειν τῆς ἀληθείας, (*ſicut* παραπολεῖν) 12, 7, 2. *n.* τοῦ καθήκοντος, 8, 13, 8. *& nude* παραπίπτειν, errare, 18, 19, 6. *conf.* παράπτωσις.

Παραπλεῖν, *abſol.* prætervavigare, 1, 25, 1. ulterius provehi, 5, 3, 4. παραπλ. τινὶ, juxta aliquem navigare, comitari; *ſic quidem Ern. cum Caſaub. ego vero* navibus advenire ad aliquem *interpretandum putavi*, 31, 26, 15. *Conf. tamen* ἡ παράπλους.

Παραπλήσιος, ſimilis; ἴδιόν τι καὶ παραπλήσιον συνέβη ἑκατέραις, 1, 7, 1. παραπλήσιόν τι πάσχειν, ὡς ἂν εἰ *&c.* 1, 4, 7. ἔστι παραπλ. ὡς ἂν εἰ, 11, 28, 8. παραπλ. τι πάσχειν τοῖς ἐρῶσι, 1, 14, 2. *Sic & alibi cum dativ.* παραπλήσιοι τοῖς ὀνειρώττουσι, 1, 4, 8. *n.* ταῖς ἐπὶ τῶν ἀβακίων ψήφοις, 5, 26, 13. ταῦτα καὶ τούτοις παραπλήσια, 3, 111, 11. 5, 11, 3. 9, 16, 3. *adde* 1, 22, 7. 1, 28, 11. *&c. Sed & cum genit.* παραπλήσιον πεζομαχίας συνέβαινε τὸν κίνδυνον συντελεῖσθαι, 1, 23, 6. *n.*

Fœmin. παραπλησία, 2, 18, 8. 3, 19, 10. 6, 31, 10. *ſed &* ἡ παραπλήσιος χρεία, 6, 31, 4. αἱ παραπλήσιαι δυνάμεις, 1, 37, 8. *adde* 5, 6, 3. 5, 100, 10. 6, 7, 5. 8, 9, 1.

παραπλήσιον *absque artic. adverbialiter, pro* παραπλησίως, *aut pro* τὸ παραπλησ. *cum artic.* 4, 40, 10. 3, 33, 17. *cf. Adn. ad* 1, 4, 8.

Παραπλησίως, ſimiliter, *cum dativo*, 1, 42, 1. *Corrupte dederant libri* ἐν οἷς παραπλησίοις, 5, 12, 7. *n. Vicissim ſæpius Adverbium hoc perperam poſuerunt librarii pro Adjectivo: v. c. pro* παραπλησίαν *codex Bav.* 2, 18, 8. *pro* παραπλήσιος *omnes*, 6, 47, 9. (*conf.* 1, 4, 7.) *rurſus pro* παραπλησίους *omnes*, 6, 7, 2.

Παράπλους, ὁ, navigatio præter

ter oram, 3, 97, 8. ἐν τῷ παράπλῳ, 2, 11, 13.

Παράπλους, ἡ, *ſcil.* ναῦς; *vel adjective*, παράπλους, ὁ καὶ ἡ, *navis* quæ aliam comitatur, *Fr. hiſt.* 65. *n.*

Παρατόδας *in ſuperioribus editt. ſubinde junctis vocibus ſcriptum, pro* παρὰ πόδας, *quod vide in* κοῦς.

Παραποδίζειν, impedire, 2, 28, 8. *Paſſiv.* παραποδίζεσθαι, 6, 18, 7. 16, 4, 10.

Παραπομπὴ ἡ, comitatus *præſidii vel honoris cauſſa*, 15, 5, 7. 30, 9, 13. *ſed &* deductio *captivi*, 30, 9, 18.

Παραπομπὸς ναῦς, navis præſidiaria *quæ comitatur onerariam*, 1, 52, 5. τούτοις (τοῖς πρεσβευταῖς) ἡτοίμαζον δύο τριήρεις παραπομπούς, 15, 2, 6. *ubi quidem minus recte vulgo* παρατόμπους *penacute editur, quod & in noſtram edit. irrepſit.*

Παραπορεύεσθαι; παραπορευθῆναι ὑπὸ τὸν λόφον, iter facere infra præter collem, 2, 27, 5. *Præcipue cum* παρὰ *conſtruitur, ut* παραπορεύεσθαι *vel* παραπορευθῆναι παρὰ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ, præter, juxta, ſecundum, 3, 14, 6. παρὰ τὸν χάραπα, 3, 99, 5. *adde* 6, 40, 7. 10, 30, 9. λειτουργοὶ παραπορευόμενοι, *ſcil.* παρὰ τοὺς εὐζώνους, *vel* τοῖς εὐζώνοις, comitantes expeditos, 10, 29, 4. *Mendoſe vulgo* παραπορευόμεναι τοὺς ναοὺς, 9, 6, 3. *n. pro* περιπορευόμεναι.

Παραπρεσβεύειν, *an idem quod ſimplex* πρεσβεύειν? *vide* 32, 18, 1. *n.*

„Παραπταίειν τῆς ἀληθείας, 3, 21. *ut Herodianus VIII. 5. dixit* πταίειν τῆς ἐλπίδος, *niſi legendum* παραπαίειν, *ut* 12, 5." *Ern. Vide noſtram Adnot. ad* 3, 21, 91. *& ſupra in* παραπαίειν.

Παράπτωμα, τὸ, erratum, peccatum, 9, 10, 6.

Παράπτωσις, ἡ, erratum, 16, 20, 5. τοῦ καθήκοντος, aberratio ab officio, violatio officii, 15, 23, 5. (*conf. Adn. ad* 3, 54, 5.) κατὰ τὴν τοῦ διώγματος παράπτωσιν, dum hoſtem longius perſequuntur, 11, 17, 3. (*i. q.* προπίπτειν, *ibid. vs.* 4.) κατὰ τὴν ἐπὶ τοὺς Κελτοὺς παράπτωσιν, dum Gallos acrius perſequuntur, 3, 115, 11. *n.* ἡ παράπτωσις τοῦ τόπου, ſitus loci extra viam, 4, 32, 5. *n.*

Παραῤῥήγνυμι; παραῤῥαγὲν *mendoſe vulgo* pro παρατεθὲν, 10, 22, 7. *n.*

Παρασημαίνεσθαι, 1) ex aliqua re tamquam e ſigno colligere, intelligere; ἐξ ὧν παρασημήναιτ' ἄν τις τὴν κατάπληξιν, 3, 90, 14. 2) πάντα παρεσημαίνοντο, 16, 22, 1. improbabant *interpretatur Ern. cum Valeſio; nos*, omnia eius facta dictaque obſervabant, *ſcilicet* ut ea in deteriorem partem interpretarentur, & carperent reprehenderentque. *Eſt autem, ſicuti* ἐπισημαίνεσθαι, *verbum mediæ ſignificationis, quod etiam denotare poteſt* obſervare

cum comprobatione & laude, *quæ notio in vocab. ſeq. obtinet.*

Παρασημασία, ἡ, obſervatio cum adprobatione conjuncta, laus, commemoratio honorifica; γυνὴ ἀξία μνήμης καὶ παρασημασίας, 23, 18, 1. *conf. verbum præced.*

Παρασιωπᾶν τι, ſilentio præterire, 2, 13, 7. 3, 15, 11. 9, 35, 7. περί τινος, 20, 11, 1. 10, 27, 7.

Παρασκευάζειν, parare, procurare; *non ſolum aliis, ut* τοῖς φιλομαθοῦσι ῥᾳδίαν παρασκευάσομεν τὴν ἔφοδον, 1, 13, 9. τὰς χορηγίας ἑκάστοις παρεσκεύαζε, 10, 20, 5. *&c. ſed & ſibi, ut* αὐτοὶ δαψιλῆ τἀναγκαῖα σφίσι παρεσκεύαζον, 1, 18, 5. *ubi* παρεσκευάζοντο *in Medio verbo exſpectaſſes.* παρασκευάζειν *cum duplici accuſ.* reddere aliquem talem; τοὺς πολιορκουμένους εὐθαρσεῖς παρασκευάζων, 1, 46, 13. *&c. item cum accuſ. & infin. ut* παρασκευάζειν τινὰ βελτίω βουλεύεσθαι, facere ut aliquis meliora conſilia ineat, 30, 9, 21.

παρασκευάζεσθαι, *in Medio*, parare ſe, *vel* parare ſibi res; παρασκευασάμενοι εἰς τὴν θέρειαν, poſtquam paraſſent ſe, rebus præparatis in ſequentem æſtatem, 1, 25, 7. *Sed* οὓς πρότερον αὐτὸς παρεσκευάσατο, 22, 27, 10. *n.* quos prius ipſe ſubegerat, *Caſaub. an*, quos jam antea ſibi adjunxerat?

Paſſ. παρεσκεύασμαι, *notione activa, aut reciproca;* παρεσκευασμένος ὄργανα, 8, 7, 2. παρεσκευασμένος τὰ δυνατὰ, poſtquam neceſſaria (*ſcil. ſuis uſibus*) adparaſſet, 10, 37, 4. παρεσκευάσθαι πρὸς τὸ μέλλον, parare ſe in poſterum, 4. 61, 4. *n. ubi forte ex præcedentibus intelligendum pronomen τι; ibidem vero* παρασκευάσασθαι *dat codex Flor.*

Παρασκευὴ, ἡ περὶ τὰ πολεμικὰ, cura rei bellicæ, 4, 7, 7. *&* ἡ παρασκευὴ, αἱ παρασκευαὶ, belli adparatus *cujuscumque generis*, 1, 13, 11. 1, 17, 3 & 5 & 7. 1, 19, 15. *&c.* (*Conf.* κατασκευὴ) παρασκευὴν τῆς ἰδίας πραγματείας *vocat Polybius* 3, 26, 5. *quam aliàs* προκατασκευὴν *dicit*, Præparationem *uberioris ac* propriæ ſuæ Hiſtoriæ.

(Παρασκοτίζειν; παρεσκοτισμένος ὑπὸ τῆς ἰδίας πικρίας, 12, 15, 10. *n.* excæcatus; *ſed temere ex Vrſini ingenio fictum verbum, pro* ἐπισκοτισμένος, *quod Polybio h. l. reſtituendum.*)

Παράσπᾶν; παρασπασάμενος ἐσφετερίσατο τοὺς τόπους τούτους, abſtraxit hæc loca & ſibi vindicavit, 18, 34, 5.

Παρασπονδεῖν, fœdus frangere, fidem violare, perfidia uti, τινὰ, 1, 7, 8. 1, 10, 4. 1, 43, 2. 3, 40, 10. 1, 7, 2. *n.* παρασπονδεῖσθαι ὑπό τινος, 1, 43, 7. 5, 75, 3. παρεσπονδημένος, fœdere fracto violatus, 2, 46, 3. 3, 15, 7.

Παρα-

Παραστόνδημα, τὸ, perfidia, violatio fidei & fœderis, 2, 58, 4. 3, 67, 8. 5, 67, 9.

Παραστόνδησις, ἡ, 2, 7, 5. 9, 30, 2.

Παράστονδος, 1, 7, 2. *n.* παρά νομόν τι πράττειν καὶ παράστονδον, 1, 70, 5.

Παράστασις, ἡ, *significationem ſuam a verbo* παριστάνω, παραστῆναι, *accipit, duobus modis:* 1) *Quatenus dicimus* παριστάναι τινι ὁρμὴν, θάρσος, πίστιν, & παρίστατα *vel* παρέστη, αὐτῷ ὁρμὴ, θάρσος, πίστις, & *ſimilia; eatenus nomen* ἡ παράστασις *idem ſignificat ac* ὁρμὴ, θάρσος, πίστις, *&c. per ellipſin eorundem nominum, quemadmodum etiam ſubinde nudum verbum* παραστῆσαι τινὰ *pro* παραστῆσαι τινὶ ὁρμὴν *uſurpatur, velut* 6, 53, 10. 23, 8, 13. *aut quemadmodum v. c.* παρίστατό μοι *dicimus, ſcil.* ἡ δόξα, γνώμη *&c. pro* perſuaſum habeo. *vide Add. ad* 5, 9, 6. *Igitur* παράστασις, 15, 3, 3. *idem valet ac* ὁρμὴ, impetus, ſtudium, animi ardor. ὁρμὴ καὶ παράστασις, 3, 63, 14. *idem eſt ac* ὁρμὴ καὶ θάρσος *vel* καὶ προθυμία, *quemadmodum apud Suidam* παράστασις *exponitur* ὁρμὴ, προθυμία. *Sic* μετὰ παραστάσεως, 16, 33, 2. *n. idem valet ac* τετολμηκότως *ibid. vs.* 1. fortiter, intrepide. *Sed* παράστασις ἐπὶ τούτοις εἶχεν αὐτὸν, 5, 9, 6. *n. eſt* perſuaſio, fiducia eum tenebat.

2) *quatenus dicitur aliquis* παραστηκέναι τῇ διανοίᾳ *vel* τῶν φρενῶν, *eatenus nomen* παράστασις, *per ellipſin horum ſubſtantivorum ſignificat* animi alienationem, ſtuporem, furorem. *Sic* 5, 48, 7. *quamquam pariter ſicut* 3, 64, 14. *conjunguntur* παράστασις *&* ὁρμὴ, *recte prius vocabulum a Caſaubono* alienatio mentis *expoſitum videtur; nam* ὁρμὴ *quidem refertur ad proxime præcedens* ἐπιθυμία, παράστασις *vero ad id quod dixerat, ſuiſſe eos* ἐκπλαγεῖς *& oblitos eſſe violentiæ fluminis, & ad id, quod mox adjicit, projeciſſe ſe perinde ac ſi divina quadam providentia fluvius eos foret adjuturus. In re ſimillima,* 3, 84, 9. διὰ τὴν παράστασιν τῆς διανοίας *dicit. Porro* 8, 23, 4. *&* 10, 5, 4. παράστασις *eſt* animi alienatio præ gaudio, lætitia cum ſtupore conjuncta. *Rurſus* 9, 40, 4. *eſt* furor, furioſum conſilium. *Confer* παραστατικός.

τῆς τοῦ στρατηγοῦ παραστάσεως *perperam vulgo legebatur,* 6, 31, 1. *pro* περιστάσεως. *Contra, pro* μεραχιώδη στάσιν, 10, 33, 6. *haud improbabiliter Reiskius* μεραχιώδη παράστασιν *legendum ſuſpicatus erat,* juvenilem impetum, ardorem temeritatem.

Παραστάτης, ὁ, miles qui alteri a latere ſtat, 18, 12, 5. 18, 13, 8. (ἐπιστάτης, qui pone ſtat.)

ſtat.) *Metaphor.* adjutor, ſocius, 28, 4, 7. *i. q.* συναγωνιστής, *ibid.*

Παραστατικός, 1) *activus;* παραστατικὸν ἀγωνίας, *id eſt* ὃ παρίστησι ἀγωνίαν, timorem, terrorem adferens, terribilis, 3, 43, 8. 18, 8, 1. 2) *neutraliter, de ſtatu mentis, quæ ſcil. eſt* ἐν παραστάσει (*conf.* παράτασις.) οἱονεὶ παραστατικοὶ τὰς διανοίας ἦσαν, veluti mente alienati erant, 18, 29, 10. ἀποθηριοῦσθαι καὶ παραστατικὴν λαμβάνειν διάθεσιν, efferari & plane furioſum fieri, 1, 67, 6. *Sed in mitiorem paulo partem accipiendæ* αἱ ἐκκλησιαστικαὶ καὶ παραστατικαὶ διαθέσεις, *Fr. gr.* 38. *de* impetuoſa & feroci contentione, quæ in populi concionibus *ſæpe obtinet. Rurſus vero* ὁρμὴ παραστατικὴ, 33, 8, 5. *eſt* furioſus impetus. τῆς ψυχῆς γενναιότητι λαμπρότερος καὶ παραστατικώτερος ἢ πρόσθεν, animoſior, audacior, ferocior, 16, 5, 7.

Παραστατικῶς, 16, 28, 8. *n. ſi verbum* ἐνώρμησεν *teneas, erit* ferociter; *ſi* ἐνήρμοσεν *ex mſstis reſtitutum Polybio malueris, quod utique verum videtur, erit* forti, confidenti animo. ἔγραφε πικρῶς καὶ παραστατικῶς, *Fragm. gr.* 10. acerbe & ferociter.

Παραστρατοπεδεύειν πόλει, obſidere urbem, 3, 17, 4. 2, 54, 6, *n.* τοῖς πολεμίοις, caſtra opponere hoſti, caſtra caſtris collata habere, 1, 56, 11. *n.* 2, 6, 3. 3, 112, 6. *conf.* 3, 68, 14. *n.*

Παρασύνθημα, τὸ, teſſera duplicata, ſignum duplicatum, 9, 13, 9. 9, 17, 9. *i. q.* διπλοῦν σύνθημα *ibid.*

Παρασύρειν, τοὺς ταρσοὺς τῶν πολεμίων νεῶν, 16, 4, 14. *quod alias eſt* παραλύειν, detergere remos.

Παρασχίστης, ὁ, perfoſſor parietum, 13, 6, 4. *n.*

Παράταξις, ἡ, ordinatio, inſtructio aciei, 6, 26, 11. 9, 30, 4. *n.* ipſa acies, *ſæpe; velut* τὸ μεταξὺ χωρίον τῶν παρατάξεων, ſpatium inter duas acies, 15, 12, 3. juſtum prælium; ἐν ταῖς προγεγενημέναις παρατάξεσι, 1, 40, 1. ἐκ παρατάξεως συμβάλλειν, διακινδυνεύειν, 2, 21, 5. 2, 26, 8, 2, 70, 6. *&c.* ἐκ παρατάξεως ἡττήθησαν, 2, 51, 3 εὐθέως μετὰ τὴν παράταξιν, 30, 4, 2.

Παρατάττειν, aciem inſtruere; ἐξαγαγὼν τὴν δύναμιν, παρέταξε (*ſcil.* αὐτὴν) πρὸς μάχην, 1, 11, 13. *Sed in Medio potiſſimum ea notione frequentatur;* παρατάττεσθαι, παρατάξασθαι, *abſol.* 1, 9, 4. 1, 24, 10. 1, 87, 9. 3, 89, 1. 9, 36, 3. τοῖς πολεμίοις, aciem inſtruere adverſus hoſtem, acie confligere, juſto prælio confligere, 1, 39, 12. 1, 78, 10. 2, 19, 5. 9, 8, 2. *&c. & in Paſſ.* παρατετάχθαι τοῖς Ῥωμαίοις, 3, 48, 6. *Item* παρατάξασθαι πρὸς τοὺς πολεμίους, *eadem notione,* 2, 1, 8. 2, 20,

20, 4. *Sed* παρατάξασθαι μετά τινος, de ſociis pugnæ *dicitur*. 2, 18, 2. οἱ παρατεταγμένοι, qui ſtant in acie, qui in acie pugnant, 2, 35, 2.

ἐκ παρατεταγμένων ἀπολύειν, inſtructa acie ſeſe recipere, 11, 16, 6. *n. conf.* ἀπολύειν.

Παρατείνειν, *neutr.* παρά, porrigi juxta, prætendi, 6, 31, 5. 11, 14, 6.

Παρατηρεῖν, 1) obſervare, *in deteriorem partem, velut ex inſidiis;* ἐν ταῖς ὁμιλίαις ἐνεδρεύειν καὶ παρατηρεῖν, 17, 3, 2. παρετήρουν σφᾶς αὐτούς, ſe mutuo obſervabant, 11, 9, 9. παρατηρήσας ἔξοδον τοῦ βασιλέως, obſervans *& eam occaſionem arripiens*, 5, 39, 1. *Conf. Admot. ad* 9, 25, 6. 2) cuſtodire *locum aliquem*, 1, 29, 4. 3) obſervare & cavere; ταύτῃ παρατηρήσων τὴν εἰσβολὴν τῶν ὑπεναντίων, 3, 77, 2. *ſic* δεῖ τοῦτο τὸ μέρος παρατηρεῖν, ad hoc adtendere oportet idque cavere, 16, 14, 10. *cf.* παραφυλάττεσθαι.

Παρατήρησις, ἡ, inſidioſa obſervatio, 16, 22, 8.

Παρατιθέναι, comparare *interpretatur Erneſtus* 4, 5, 4. *ubi tamen nil aliud niſi* adjicere *ſonat.* παρατίθεσθαι, *in Medio;* δευτέρας τραπέζας παρετίθετο πολυτελεῖς, 39, 2, 11. τὰ χρήματα παρετίθετο εἰς τὰς ἰδίας ἐπιβολάς, ſepoſuit, repoſuit, reſervavit, 3, 17, 10. ὁ παραθέμενος, qui depoſitum alteri credidit, 33, 12, 3. *Conf.* παράθεσις, *&* παραθήκη.

Paſſ. τὸ παρατεθὲν, quidquid adponitur, 10, 22, 7. *ubi vulgo* παρέμβαλον.

Παρατολμᾶν, cæca audacia in periculum ruere, *Fr. gr.* 102.

Παρατρέχειν, παραδραμεῖν, præterire; 1) τί, ſilentio præterire aliquid, 10, 43, 1. 2) τινα, anteire, ſuperare; παραδραμεῖν ἐν τούτῳ τῷ μέρει τοὺς ἄλλους, 32, 11, 2. 32, 15, 12. 3) οὐ παρατρέχει αὐτοὺς ἡ διαφορὰ, ἀλλ' ἐπισημαίνονται τὸ γιγνόμενον, non eos præterit diſcrimen, non inobſervatum relinquunt, 6, 6, 4. ἀνεπιστάτως αὐτὸν παρέδραμε τὸ ῥηθὲν, 10, 40, 5. *cf.* ἀνεπιστάτως.

Παρατρίβεσθαι, *abſol.* inimicitias agere, altercari inter ſe, 9, 11, 2. πρός τινα, infenſum eſſe alicui. ἐκ τινῶν, quibusdam de cauſſis, 4, 47, 7. obtrectare alicui, infenſum ſe gerere, 16, 22, 6. 27, 13, 6.

Παρατριβή, ἡ, offenſio, inimicitia, 2, 36, 3. 4, 21, 5. 21, 13, 5. 23, 10, 4. 24, 3, 4. ἐκ τινῶν, ob, ex, 31, 5, 2.

Παράτροφος, ὁ, ſervus qui domi altus eſt cum liberis noſtris, 40, 2, 3 *&* 5. *n.*

Παρατυγχάνειν; παρατυχόντες πλοίῳ, incidentes in navem, obviam habentes navem, 4, 6, 1. τὸν παρατυχόντα πτείνειν, obvium quemque, 10, 15, 4. ὁ πλείστοις κινδύνοις παρατετυχώς, qui plurimis præ-

liis

liis interfuit, 12, 27, 8. *ſic* παρατυγχάνειν τῇ μάχῃ, 3, 70, 7. 12, 17, 1. παρατετευχότες τοῖς καιροῖς, æquales, qui vixere cum res gererentur, 3, 48, 12.

Παραυτὰ, *i. q.* παραυτίκα, ſtatim, 10, 15, 4. ἡ παραυτὰ χώρις, 38, 3, 11. *cf.* 4, 32, 1. *conf. ſupra, in* παρὰ *cum accuſ. de Tempore.*

Παραυτίκα, ſtatim, 1, 60, 1. παραυτίκα μὲν εὐθέως, 35, 4, 13. παραυτίκα μὲν οὖν, ſtatim quidem, *i. e.* principio quidem, 8, 14, 3. τὸ παραυτίκα κατ' ἰδίαν λυσιτελὲς, præſens utilitas privata, 4, 32, 1. *cf.* 38, 3, 11.

Παραφαίνεσθαι; ὅπου εὐχείρωτόν τι παραφαίνεται, adparet, 1, 81, 3. *i. q. ſimplex* Φαίνεται *ibid. vs.* 2.

Παραφθέγγεσθαι πρός τινα ὅτι &c. obiter mentionem facere apud aliquem, 28, 15, 13.

Παραφράττειν, ſepire, lorica præcingere, 10, 46, 3.

Παραφυλακὴ, ἡ, præſidium *urbis*, 2, 58, 1. 4, 17, 9. *cf.* προσφυλακή.

Παραφυλάττειν, 1) cuſtodire, tutari; παραφυλάττειν τὴν ἐκείνων ἐλευθερίαν καὶ σωτηρίαν, 2, 58, 2. πόλιν, χώραν, tutari, in præſidio eſſe, cuſtodire, *de milite præſidiario*, 1, 59, 7. 4, 3, 7. 4, 73, 1. (*ubi* παραφυλάσσοντες, *cum* σσ, *pro* ττ.) *diſtinguitur vero a* Φρουρεῖν, 17, 4, 6. *ut hoc ſit* præſidio tenere ad compeſcendos cives & in officio continendos, παραφυλάττειν *vero* ad tutandos. 2) παραφυλάττειν ὡς πολέμιον, obſervare ut hoſtem, 7, 3, 9. ἐναργῶς παραφυλάξαι πρὸς τὸ μηνυθὲν, ſedulo obſervare omnia reſpectu ejus quod ex indicibus cognitum eſt, *vel* cavere ne *fiat id quod ſignificatum eſt*, 7, 16, 7. παραφύλαττον τὸν ἐπίλοιπον τῶν ὑπεναντίων, obſervabant, 1, 36, 9.

παραφυλάττεσθαι τὴν χώραν, præſidio tutari regionem, 5, 92, 8. *Et idem quod* παρατηρεῖν; παραφυλάττεσθαι τοῦτο τὸ μέρος, obſervare hoc & ab eo ſibi cavere, 16, 14, 10. *Sic* διὰ τὸ --τοὺς δὲ παραφυλάττεσθαι φιλοτίμως, 1, 46, 4, *non debuit* obſervarentur *verti, quemadmodum cum Caſaub. fecimus, ſed* quod hi (*ſcil. Romani*) diligenter obſervarent caverentque, *nempe, ne quis in portum intrare poſſit.*

Παραχειμάζειν, hibernare, 2, 64, 1. 3, 33, 5.

Παραχειμασία, ἡ, 3, 34, 6. 3, 35, 1. 3, 78, 1. &c.

Παραχρῆσθαι τῷ σώματι, abuti corpore, 6, 37, 9. 13, 4, 5. *Adde quæ paulo poſt notamus in verbo* παραχωρεῖσθαι.

Παραχωρεῖν, cedere; παραχωρεῖν καὶ διδόναι τοῖς Ἀχαιοῖς τὴν πόλιν, 4, 72, 6. τινὶ τῆς ἀρχῆς, cedere alicui magiſtratu *vel* adminiſtratione rerum, 4, 5, 1. τῶν ὑπαίθρων, 3, 90, 11. (*i. q.* ἐκχωρεῖν *ibid. vs.* 10.) 5, 45, 2. τῶν τόπων,

τόπων, 28, 1, 5. τῶν ἀναγκαίων, 2, 35, 6. πάντων τῶν καλῶν παραχωρεῖν τοῖς ἄλλοις, 12, 13, 11. 22, 3, 1.

παραχωρεῖν, *abſol. eſt* discedere, excedere, ſecedere, 15, 28, 3. *ſigillatim*, in exſilium abire, 26, 5, 1. *n.* 27, 1, 12. *n. ſed* 28, 4, 9. *eſt* de ſuggeſtu decedere, abire, dicendi vices aliis concedere.

παραχωρεῖσθαι; ἁπλῶς βεβιωκὼς καὶ δοκῶν ἑαυτῷ παρακεχωρῆσθαι τὴν πρώτην ἡλικίαν, 40, 1, 1. *n. Erneſtus cum Valeſ. interpretatus eſt*, condonata ſibi eſſe primæ ætatis peccata. *Sed haud dubie ea eſt hujus loci ſententia, quam cum Reiskio in Adn. expreſſi; at non in* ἑαυτῷ *error latet, ſed in ſequenti verbo, pro quo ſi* παρακεχρῆσθαι *reposueris, omnia recte habebunt; quod* 13, 4, 5. τῷ σώματι παρακέχρηται *dixit, id nunc* ἑαυτῷ παρακεχρῆσθαι *dicit; &* τὴν πρώτην ἡλικίαν *idem valet, ac eodem loco* κατὰ τὴν πρώτην ἡλικίαν.

Παρθαλίς, ἡ, 12, 3, 5.

Παρεγγυᾶν, imperium dare, & imperium ab imperatore datum repetere ut per omnes ordines totius exercitus transeat, ſibi mutuo adclamare; στρουθὸν παρηγγύων (*ſcil.* συναστέον) ἅμα παρακαλοῦντες σφᾶς αὐτοὺς, καὶ συνῆπτον τοῖς πολεμίοις, propere adclamabant ſibi (*ſcil. committendum eſſe prælium,*) & ſeſe mutuo cohortati prælium commiſerunt, 1, 76, 2. *n.* στρέφοντες παρεγγύων ἐπὶ τοὺς εἰσπεπτωκότας, 7, 18, 4. *n. ſi vera ſcriptura, erit ſententia,* feſtinantes adclamabant ſibi mutuo imperium, *eundem eſſe* adverſus eos qui in urbem irrupiſſent: *ſic poſt* παρηγγύων *intelligendum fuerit verbum* ἄγειν *aut aliud ſimile, quemadmodum in illa phraſi,* παραγγέλλειν τὴν ἔφοδον, 10, 39, 4. *intelligendum eſt verbum* ποιεῖσθαι; *& quemadmodum apud Xenoph. Cyrop. II.* 3, 21. *ed. Zeunii, ad verba* παρήγγειλεν εἰς τέτταρας τὸν λόχον, *verbum* ἄγειν *pariter intelligendum. Sed apud Polybium quidem l. c. fortaſſe transpoſitis verborum terminationibus legendum* στρέφειν παρεγγυῶντες, adclamantes ſibi, feſtinandum adverſos eos qui in urbem irrupuiſſent: *niſi* παρέγγυᾶν ἐπί τινα *ſit* occurrere ad reſiſtendum alicui, *ut voluit Erneſtus cum aliis. quod tamen mihi ſecus videtur.*

Παρεδρεύειν, in vicino adſidere & obſervare, 30, 5, 1. 89, 11, 10.

Παρείδειν; *vide* παριδεῖν.

Πάρειναι, 1) adeſſe, advenire *vel* adveniſſe; ὅτι πάρεισιν εἰς Θετταλίαν, quod jam adſint in Theſſalia, adveniſſent in Theſſaliam, 18, 1, 1. εἰς ἣν εἴ τις παρείη μετὰ τῶν ὅπλων, 11, 28, 8. *ubi alii vulgo* παρῇ, *perperam.* παρόντας λέγειν περὶ τούτων, 11, 28, 6. *ubi commodum foret*

foret παριόντας, ſed & illud probum, eadem ſententia.

2) πάρεστι, licet, in promtu eſt; πάρεστι σκοπεῖν ἐκ τούτων, 1, 14, 9. 6, 45, 2, σκοπεῖν ἐν μέσῳ πάρεστι, 5, 9, 7. *Item* convenit, 9, 12, 5. n. *niſi ibi pariter altera ſignificatio teneri poteſt; ſed* 4, 27, 4. n. παρὸν τἀναντία πρᾶξαι, *i. q.* δέον; *nempe* τοῦτο πάρεστι *intelligi poterit* hoc ſuo loco eſt, (*quemadmodum noſtro idiomate dicimus, cela eſt à ſa place,*) *i. e.* conveniebat, fieri debebat.

ἂν μὴ παρῇ τῇ συγκλήτῳ διαλύεσθαι, 21, 8, 10. *vertunt,* ſi pax ſenatui non fuerit probata. *vide Adnot.*

καθάπερ εἰς τὸν παρόντα τρόπον τινὰ (*f.* τόπον τινὰ) μὴ παρεῖναι, καὶ βλέποντας μὴ βλέπειν, 12, 24, 6. n.

τὰ παρόντα, *ſcil.* πράγματα, res præſentes; περιχαρεῖς τοῖς παροῦσι, 1, 34, 12. πῶς δεῖ χρῆσθαι τοῖς παροῦσι, 1, 60, 6. *Sed* διακινδυνεύειν τοῖς παροῦσι, *i. q.* σὺν τοῖς παροῦσι, *ab* οἱ παρόντες, (*non* τὰ παρόντα,) eis cōpiis quæ ad manus ſunt acie confligere, 2, 64, 4. *Rurſus* τὰ παρόντα *ſigillatim de* malis rebus & periculoſis; *ut* εἴκειν τοῖς παροῦσι, cedere præſentibus malis, 1, 62, 5. 4, 35, 1. ὁμόσε χωρῆσαι τοῖς παροῦσι, non cedere malis, fortiter congredi cum adverſa fortuna, 11, 2, 10. n. ὁμόσε στάντες *vel* συστάντες) τοῖς παροῦσι, (*intelligo δεινοῖς aut κινδύνοις,*) 30, 7, 3. n. *Sic* τοὺς Αἰτωλοὺς ἀδυνατήσοντας τοῖς παροῦσι, Ætolos nihil efficere poſſe in præſentibus periculis; 5, 7, 2. n. (*niſi ſupplendum verbum* βοηθεῖν *aut* ἀμῦναι, non poſſe ſuccurrere ſuis rebus; *quo tamen* nil *opus eſſe videtur.*)

Παρείρειν τὴν χεῖρα, inſerere manum, 18, 1, 13.

Παρεισάγειν, inducere, introducere, *in urbem,* 2, 7, 8. *in concionem,* producere in medium, 3, 63, 2. *item* importare *in urbem,* 1, 18, 3. *ni ibi rectius dixeris* agere, abigere *in urbem, & de* pecoribus *intellexeris, quemadmodum* 6, 31, 13. τὰ παρεισαγόμενα θρέμματα *in caſtris.* εἰς τὴν σύγκρισιν, εἰς τὴν ἅμιλλαν παρεισαγαγεῖν, in comparationem, in contentionem adducere *aliquid cum aliis rebus,* 6, 47, 7 *ſq.* τοῦτο παρῆκται εἰς τοὺς βίους, in hominum vitam introductum eſt, 6, 56, 8. τὰς περὶ τῶν θεῶν ἐννοίας εἰς τὰ πλήθη παρεισαγαγεῖν, 6, 56, 12. μουσικὴν ἐπ' ἀκάτῃ παρεισῆχθαι τοῖς ἀνθρώποις, introductam, inſtitutam eſſe inter homines, *ſive* ab hominibus, 4, 20, 5. τὰ προειρημένα πάντα παρεισηγαγον, inſtituerunt, 4, 21, 1 & 3.

Item, de poëta vel ſcriptore, inducente perſonas *vel agentes vel loquentes,* τὸν Ἀννίβαν ἀμίμητόν τινα παρεισαγαγόντες στρατηγὸν, . . θεοὺς καὶ θεῶν παῖδας εἰς δρᾶγμ.

πραγμ. ἱστορίαν παρεισάγουσιν, 3, 47, 7 *ſq.* *Adde* 5, 2, 6. 9, 16, 1. 10, 2, 5.

Παρεισέρχεσθαι, ingredi, 1, 7, 3. 1, 8, 4. παρεισῆλθε λαθρα νυκτὸς ἐντὸς τῶν τειχῶν, 2. 55, 3.

Παρεισιέναι, (a παρείσειμι) clam intrare, 5, 75, 8.

Παρεισπίπτειν, εἰς πόλιν, clanculum, raptim ingredi, 1, 18, 3. 2, 59, 8. εἰς ἄκραν, in arcem ſe conjicere *cum præſidio*, tutandæ ejus cauſſa, 5, 48, 14. irruere, irrumpere, *hoſtili conſilio*, 1, 19, 15. 2, 53, 2. 2, 55, 5. 4, 57, 10. 4, 58, 1 & 7. *Conf.* παρπίπτειν.

Παρεκβαίνειν ἐκ τῆς ἰδίας τάξεως, ex ordine ſuo (*in agmine*) excedere, 8, 28, 8. τοῦ καθήκοντος, ab officio recedere, 12, 8, 1. τῆς πραγματείας, τῆς ἐξηγήσεως, digreſſionem facere in ſcribendo, narrando; ἀπὸ τούτων παρεξέβημεν τῆς ἐξηγήσεως, τῆς πραγμ. 2, 36, 1. 12, 12, 6. 4, 9, 1. 5, 13, 1. ἀφ' ὧν (καιρῶν) παρεξέβημεν, 4, 9, 1. εἰς ταῦτα παρεξέβην, hanc digreſſionem feci, 6, 50, 1.

Παρέκβασις, ἡ, digreſſio orationis; τὴν παρέκβασιν ἐντεῦθεν ἐποιησάμεθα, 3, 9, 6. 3, 33, 1. κατὰ παρέκβασιν, 3, 2, 7. 32, 16, 4. παρέκβασις, *quam dicit* 1, 15, 13, *videtur eſſe uberior expoſitio primi Belli Punici, quæ fuit digreſſio a lege quam ſibi ipſe ſcripſerat; cf.* 1, 13, 6 *ſqq.* & *vs.* 10 *ſqq.*

Παρεκτείνειν τὸν στόλον ἐπὶ μίαν νᾶῦν, in unam ſeriem in fronte porrigere claſſem, 1, 26, 15. παρεκτείνειν τῶν ἔργων τὰς κατασκευάς, extendere, ulterius proferre conſtructionem operum, 1, 42, 9. τὴν δύναμιν, extendere aciem, 11, 12, 4.

Παρέκχυσις, ἡ, diffuſio aquarum, 34, 10, 4.

Παρελαύνειν, juxta equitare; παρήλαυνε παρὰ τὴν τάφρον ἐνεργῶς, 11, 17, 7. *n.*

Παρέλκειν, in longum trahere, procraſtinare, differre; παρεῖλκον (non τὴν εἰρήνην, *ſed* τὸ ποιήσασθαι τὴν εἰρήνην,) ὑπερτιθέμενοι τὴν ταχθεῖσαν ἡμέραν, 5, 29, 3. *coll. vs.* 1. *Paſſiv.* τῶν ὀψωνίων παρελκομένων καὶ καθυστερούντων, cum differetur ſolutio ſtipendiorum, 5, 30, 5. παρέλκεσθαι πολὺν χρόνον, 23, 2, 11.

τὰ ἐκ περιττοῦ παρελκόμενα τοῖς ἐπιτηδεύμασι, quæ ad artium diſciplinas forinſecus ſine neceſſitate trahuntur, ad rem ipſam non pertinentia, *ſed ad oſtentationem, & ut ſit garriendi materia*, 9, 20, 6.

Παρελκύειν, *i. q.* παρέλκειν; εἰ τὰ κατὰ τὸν κίνδυνον παρείλκυσε ὀλίγας ἡμέρας, 2, 70, 3.

Παρεμβάλλειν, *militare verbum; cum Accuſativo conſtructum, idem valet ac* τάττειν, 2, 28, 3 *ſq.* locare, collocare, *ſive in Acie, ut l. c. & ſæpe alias; ſic* τοὺς μὲν ἐπὶ τὸ δεξιὸν κέρας παρενέβαλε,

βαλε; 1, 33, 7. σπουδῇ παρενέβαλον τοὺς πεζοὺς, 2, 27, 7. ἐφ' ἑκάτερα τῆς ὁδοῦ τοὺς ἱππεῖς παρενέβαλεν, 2, 65, 10. τὴν δύναμιν ἐν κόσμῳ παρενέβαλε, 1, 32, 7. *adde* 2, 3, 4. 3, 72, 8. 3, 113, 2 & 4. 5, 53, 3 & 9. &c. *sive in Castris, ut* 6, 28, 2. 6, 29, 6 & 8. 6, 30, 1. 6, 41, 2.

Absolute, absque accusativo positum, vario modo usurpatur. Plerumque castra locare *significat, ut* 1, 77, 6. 3, 110, 1. 5, 13, 8. 5, 20, 5. 6, 32, 6. *Sed &* aciem instruere; *ut* παρενέβαλον εἰς ναυμαχίαν, 5, 69, 7. ἐξ ἀσπίδος παρενέβαλε, 18, 7, 3. *(nempe* τὴν δύναμιν, *quod ex vs. præced. intelligi potest.) Utro modo accipiendum sit* 2, 25, 6. *n. haud satis adparet. Porro reciproce, intelligendo* ἑαυτὸν, *denotat* sese collocare, locum in acie capere, & aliis jam stantibus sese adplicare, *ut* οἱ πεζοὶ ἐξ ἀσπίδος παρενέβαλλον, 11, 23, 5. *ubi non differre videtur ab* ἐπιπαρεμβάλλειν, *quod ibidem proxime præcedit: & ibidem vs.* 4. *ubi mendose dant codices omnes* ἐπιπαρεμβάλλοντας τὴν αὐτὴν εὐθεῖαν, *fortasse per errorem transposita est præpositio, ut legendum sit* παρεμβάλλοντας ἐπὶ τὴν αὐτὴν εὐθεῖαν. *(Conf.* ἐπιπαρεμβάλλειν.) *Item,* tentoria habere, locatum esse certo loco in castris, 6, 29, 2.

Denique παρεμβάλλειν, *idem quod* ἐμβάλλειν, invadere, hostiliter ingredi regionem cum exercitu; εἰς οὓς (τόπους) οὐδεὶς ἐτόλμησε πρότερον στρατοπέδῳ παρεμβαλεῖν, ὁ δὲ οὐ μόνον ἐνέβαλε μετὰ δυνάμεως, &c. 5, 14, 10. παρεμβεβληκότων τῶν ἡμετέρων στρατοπέδων εἰς Μακεδονίαν, 29, 7, 8.

Παρεμβολὴ, ἡ, 1) locatio in castris, locus quo quis tentorium habet in castris, 6, 28, 1. 6, 29, 1. 6, 31, 7. *tum ipsa* castra, 3, 74, 5 & 9. 5, 20, 4. 6, 41, 9. 10, 35, 7. 10, 37, 7. 10, 38, 6. 11, 33, 1 *sq. n. & sæpe alibi.* 2) aciei instructio, aciei ratio, 11, 32, 6. *sigillatim* extensio frontis aciei per interpolationem ordinum, *quæ distinguitur a* τῇ παραγωγῇ, 10, 21, 5. *n. tum vero ipsa* acies instructa, 3, 73, 8. 11, 1, 7. 3) *in pugna navali distinguuntur* αἱ ἐμβολαὶ, *i. e.* impetus rostro facti in navem hostilem, & αἱ παρεμβολαὶ, 21, 5, 4. παρὰ τὰς ἐμβολὰς καὶ παρεμβολὰς; *sed quodsi contuleris, quæ de* παραβολῇ *supra in hoc vocab. & in Adn. ad* 15, 3, 13. *dicta sunt, vix dubitabis* καὶ παραβολὰς *corrigere. Vocabulum minus notum cum notiori & magis familiari, cui quidem non erat hic locus, commutarunt librarii.*

Παρεμπίπτειν; *de elephantis Rhodanum fluv. transeuntibus,* διαπνέοντες, ἅμα δ' ἐκφυσῶν-

Φυσῶντες πᾶν τὸ παρεμπίπτον, ſc. ὑγρὸν vel ὕδωρ, 3, 46, 12.

Παρεμφαίνειν, innuere, ſignificare, ſignificationem dare; *ἅμα δὲ διὰ τῶν λόγων παρενέφαινον*, 28, 3, 4. *Reciproce, intelligendo ἑαυτὸν*, ſe prodere, ſe oſtendere; *τὸν ποιητὴν ὡσανεὶ γαστρίμαργον παρεμφαίνειν*, 12, 24, 2.

Παρενοχλεῖν, negotium faceſſere, incommodare, infeſtare; *τινὶ*, 1, 8, 1. *τινὰ*, 16, 37, 3. 27, 5, 6. *παρενοχλούμενος ὑπ' αὐτῶν*, 3, 53, 6.

Πάρεξ, præter, præterea; *abſol. πάρεξ μηδὲν*, nil amplius, 3, 23, 3. *n. cum genit. μηδὲν τῶν πάρεξ (ſc. τῆς ἀληθείας) ὄντων*, nihil ultra veritatem, nihil quod a veritate recedat, 3, 58, 9. *n. μηδὲν ἰδιοπραγεῖν, (intell. καὶ μηδὲν πράττειν) πάρεξ τῶν προσταττομένων*, 8, 28, 9.

Παρεξιστάναι; *παρεκστῆναι, cum dativo; τῇ διανοίᾳ παρεξέστη*, mente captus, de ſtatu mentis dejectus eſt, 32, 7, 6. *n. παρεκστῆναι ταῖς διανοίαις, Fragm. apud Suidam, quod Polybianum videtur, quod retulimus in Adn. ad* 32, 7, 6. *Conf. παριστάναι & παράστασις.*

Παρέπεσθαι, conſequi, comitari; *οἱ ἐκτὸς παρεπόμενοι (τῇ στρατιᾷ) τῆς ὠφελείας χάριν*, 3, 82, 8. *τὴν ἐπιοῦσαν αὐτοὶ παρεπόμενοι, adjice initio particulam ὡς, quae ab extrema ſyllaba vocis praeced. abſorpta eſt, ὡς τὴν ἐπιοῦσαν &c.* tamquam inſequente die ſecuturi ipſi, 31, 21, 6. *τὰ παρεπόμενα τῷ πολέμῳ κακὰ*, 4, 45, 6. *εἰς τὴν οἰκείαν καὶ Φύσει παρεπομένην ἐκτρέπεσθαι κακίαν*, 6, 10, 2 & 4. *Narrare debet hiſtoricus μετ' ἀποδείξεως καὶ τῶν ἑκάστοις παρεπομένων συλλογισμοῖς*, 10, 24, 8. *(conf. συλλογισμός.) τὰ παρεπόμενα τοῖς ὑποκειμένοις ἐξαριθμεῖσθαι*, 2, 56, 10. *adde* 16, 6, 7. *Et in Ἄξιvo, καὶ τὸν παρέποντα ταῖς ἑκάστων προαιρέσεσι λόγον ἐφαρμόζειν*, 8, 10, 7. *n. ubi παρεπόμενον corrigi voluit Reiskius, mihi πρέποντα videtur legendum.*

Παρεπιδημεῖν, peregrinari *in urbe*, 27, 7, 3. 30, 4, 10. 32, 22, 6.

Παρεπιδημία, ἡ, præſentia in urbe in qua peregrinamur, 4, 4, 2. 10, 26, 5. 23, 18, 4. 33, 14, 2.

Παρεπίδημος, 32, 22, 4.

Πάρεργόν τι, quod ad caput rei non pertinet, 23, 1, 7. *Fr. hiſt.* 59. *τὰ πάρεργα ζηλοῦν*, 11, 8, 7. *ἐν παρέργῳ ποιήσασθαι τὴν μνήμην*, 3, 57, 5. *οὐκ ἐκ παρέργου ῥητέον*, 3, 58, 3. *ἐκ παρέργου ποιεῖν τι*, 4, 51, 2. *ἐν παρέργῳ τίθεσθαί τι*, 9, 36, 11. 11, 5, 1. *πάρεργα ποιήσασθαι, θέσθαι τἆλλα πάντα*, 32, 4, 3. 31, 26, 8.

Παρέργως, 2, 2, 2. 12, 28, 4.

Παρέρχεσθαι, prodire, adire; *παρελθεῖν εἰς τὸ κοινὸν βουλευτή-*

λευτήριον, 2, 50, 10. παρελθὼν, in medium progressus, *scil.* εἰς τὸ συνέδριον, 16, 22, 10. præterire; τὰ παρεληλυθότα, res præteritæ, olim gestæ, 3, 31, 4 & 8.

Παρευδιάζεσθαι, tranquillitate frui, 4, 32, 5.

Παρευτακτεῖν. *De hoc verbo Ernestus hæc habet:* „παρευτακτεῖν εἰθισμένοι *videtur esse simpliciter*, stationes, vigilias agere soliti apud regem; *est enim verbum militare*, 5, 56. *de militibus*, rite fungi muneribus, 3, 50." — τὰς ἡμέρας ἐπιμελῶς παρευτακτοῦσι, 3, 50, 7. *Casaub.* interdiu quidem diligenter custodiarum vices obiri: *rectius Ernestus magis generatim interpretatus est. Apud Xenoph. Cyrop. VIII.* 5, 14. *opponuntur* εὐτακτεῖν, & μὴ πράττειν τὸ προσταττόμενον. *De altero loco vide Adn. ad* 5, 56, 7. *ubi* de officiosa adparitione magnatum apud regem *accepimus cum Reiskio.*

Παρευτρεπίζεσθαι τὰ κατὰ &c. bene constituere res, 5, 108, 4.

Παρεφεδρεύειν, præsidio esse alicui, 4, 74, 6. τοῖς σιτολογοῦσι, 3, 100, 7. ἐν χώρᾳ, præsidere regioni tutandæ ejus caussa adversus hostium conamina, 2, 24, 3. — „τὴν τοῦ τείχους (φυλακὴν) παρεφεδρεύοντας ἱππεῖς, præsidii caussa, 8, 28. [*nobis* 8, 35, 8.] *Sed ibi* παρεφεδρεύσοντας *legend.* & τῇ." *Ern.* — *Futurum non necessario requiritur, nec sollicitem equidem verbum* παρεφεδρεύοντας; *tum si ad* τοῦ τείχους *ex præcedd. intelligas* φυλακὴν, *bene habebit accusativus, quemadmodum pariter proxime ante dixit* ἐπιτηδείους πρὸς τὴν τῆς πόλεως φυλακήν. *Si quid mutandum, possis suspicari nomen excidisse, corrigendumque* καὶ τῇ τοῦ τείχους κατασκευῇ παρεφεδρεύοντας; *sed ne hoc quidem urgere velim.*

Παρέχειν; πολλὴν αὐτοῖς παρεῖχε τοῦτο τὸ μέρος δυσχέρειαν, 1, 20, 10. τοῦτο ἱκανὴν ἂν παράσχοι πίστιν τοῖς λεγομένοις, 4, 33, 7. πολλὴν εὐχρηστίαν οἱ σάγοι αὐτοῖς παρεῖχον, 2, 30, 1. ὁ στρατηγὸς οὐ τὴν τυχοῦσαν ἀπορίαν παρεῖχε τοῖς ὑπεναντίοις, 1, 42, 12. συμμίξας τἀδελφῷ, μεγάλην παρεῖχε χρείαν τοῖς κοινοῖς πράγμασιν, 3, 97, 4. παρεῖχε λόγον ὡς ἀποδεδειλιακὼς, 3, 89, 3.

Sed potissimum in Medio & in Passivo usurpatur hoc verbum, in hujusmodi phrasibus: τὸν Ἱέρωνα μεγάλην εἰς τοῦτο τὸ μέρος αὐτοῖς παρέξεσθαι χρείαν, 1, 16, 8. *sic* 1, 46, 13. 1, 61, 3. 3, 95, 6. 5, 65, 6. τὴν μεγίστην χρείαν παρεσχημένου τοῖς Καρχηδονίοις τοῦ τῶν ἱππέων ὄχλου, 3, 117, 4. πάσην φιλοτιμίαν παρείχοντο τοῖς συμμάχοις, omne studium, omnem operam navarunt sociis, 2, 42, 6. ἱκανὴν πίστιν αὐτῷ παρέσχετο τῆς

πρὸς

πρὸς τὰ μέλλοντα κοινωνίας, 2, 52 4. ἵνα Κλεομένει ἱκανὴν παράσχωνται πίστιν πρὸς τὴν ἐνεστῶσαν ἐπιβολήν, 2, 58, 7. μεγάλην εὐχρηστίαν (αὑτοῖς) παρέσχετο πρὸς, 3, 49, 12. &c. ὅταν ἀπερισπάστως παράσχωνται πρὸς τοῦτο τὸ μέρος τὰ κατὰ τὸν βίον, 12, 28, 4. *ubi quidem articulum τὰ ex conject. adjecit Casaub.*

παρέξειν *perperam vulgo legebatur pro* πάρεξ. 3, 23, 3. *Pro* χορηγίας παρεῖχον εἰς τοὺς κατὰ Γάζαν τόπους, 5, 68, 2. παρῆγον *puto legendum. Conf.* παράγειν.

Παρήκειν, *de regione, de montium tractu &c.* porrigi, extendi, pertinere; μέχρι πρὸς. 2, 14, 6. 3, 37, 7. *n.* ἐπὶ διχιλίους σταδίους, 2, 14, 9. πρὰ τὴν μεσόγαιαν, &c. 1, 56, 5. 3, 37, 10. *n.* 4, 43, 3. 6, 27, 7. 6, 30, 6.

Παρηλλαγμένως, miro, insolito modo; ποιούμενοι τὸν κίνδυνον ἐκστατικῶς καὶ παρηλλαγμένως, 15, 13, 6. *cf.* παραλλάττειν.

Παριδεῖν τὸ γεγονὸς, negligere, dissimulare, 4, 24, 8.

Παριέναι, praeterire, progredi; *a* πάρειμι; παρῆει ἐπὶ Ἀμύκλας, progressus est Amyclas, *vel* praetergressus est *Spartam*, versus Amyclas, 5, 18, 3. παρῆσι *perperam vulgo pro* παρείη, *vide in* παρεῖναι.

Παριέναι, *a* παρίημι; 1) praetermittere, omittere; τὸν καιρὸν, 1, 33, 5. 5, 75, 8. 7, 5, 4. 16, 26, 6. τοῦτο παρείσθω, hoc omittamus, 2, 56, 9. περὶ τούτου παρείσθω, 2, 59, 3. 2) παριέναι τινὰ τινός, gratiam alicui facere alicujus rei, remittere alicui aliquid, non instare ut quis faciat aliquid, *dispenser quelcun de quelque chose*, 16, 26, 2.

In Med. παρίενται τοὺς καταλύτας οἱ πανδοχεῖς, caupones admittunt, recipiunt hospites, 2, 15, 6.

Passiv. τὴν δύναμιν παρεῖντο, (*i. q.* παρελέλυντο) fracti, exhausti erant viribus, 1, 58, 9. *Sic* 16, 8, 6. *n.* pro τὸ πολὺ τῆς ὁρμῆς αὐτοῦ παρητεῖτο, *quod dabant libri*, παρεῖτο *videtur legendum*, ardor, impetus ejus maximam partem fractus est, remisit.

Παριππεύειν, ἐπὶ τὰ μέσα τῆς παρατάξεως, adequitare, adacto equo adcurrere, 3, 116, 3. *absol.* obequitare, *scil.* παρὰ τὸ πρόσωπον τῆς δυνάμεως, ante frontem aciei, 5, 83, 7. *coll. vs.* 1. *sic* 10, 22, 5.

Πάριππος, ὁ, qui justa aliquem equo vehitur, comes, 11, 18, 5. *quo ex loco corrigenda menda eod. cap. vs.* 2. ᾧ *pro* οἷς ἐχρῆτο τότε παρεισπίπτων *legendum* οἷς ἐχρῆτο τότε παρίπποις.

Πάρισος ἀγὼν, 2, 10, 2. κίνδυνος, 5, 69, 8. 8, 16, 3. πάρισα ταῖς δυνάμεσι πολιτεύματα, 1, 13, 12. πάρισα τὰ μέρη, 1, 28, 4. πάντα πάρισα τοῖς πολεμίοις ἔχειν, 3, 117, 5.

Παριστάνειν τινὶ θάρσος πρὸς

λευτήριον, 2, 50, 10. παρελθὼν, in medium progressus, *scil.* εἰς τὸ συνέδριον, 16, 22, 10. præterire; τὰ παρεληλυθότα, res præteritæ, olim gestæ, 3, 31, 4 & 8.

Παρευδιάζεσθαι, tranquillitate frui, 4, 32, 5.

Παρευτακτεῖν. *De hoc verbo Ernestus hæc habet:* „παρευτακτεῖν εἰθισμένοι *videtur esse simpliciter*, stationes, vigilias agere soliti apud regem; *est enim verbum militare*, 5, 56. *de militibus*, rite fungi muneribus, 3, 50." — τὰς ἡμέρας ἐπιμελῶς παρευτακτοῦσι, 3, 50, 7. *Casaub.* interdiu quidem diligenter custodiarum vices obiri: *rectius Ernestus magis generatim interpretatus est. Apud Xenoph. Cyrop. VIII.* 5, 14. *opponuntur* εὐτακτεῖν, & μὴ πράττειν τὸ προσταττόμενον. *De altero loco vide Adn. ad* 5, 56, 7. *ubi* de officiosa adparitione magnatum apud regem *accepimus cum Reiskio.*

Παρευτρεπίζεσθαι τὰ κατὰ &c. bene constituere res, 5, 108, 4.

Παρεφεδρεύειν, præsidio esse alicui, 4, 74, 6. τοῖς σιτολογοῦσι, 3, 100, 7. ἐν χώρᾳ, præsidere regioni tutandæ ejus caussa adversus hostium conamina, 2, 24, 3. — „τὴν τοῦ τείχους (φυλακὴν) παρεφεδρεύοντας ἱππεῖς, præsidii caussa, 8, 28. [*nobis* 8, 35, 8.] *Sed ibi* παρεφεδρεύσοντας *legend.* & τῇ." *Ern.* — *Futurum non necessario requiritur, nec sollicitem equidem verbum* παρεφεδρεύοντας; *tum si ad* τοῦ τείχους *ex præcedd. intelligas* φυλακὴν, *bene habebit accusativus, quemadmodum pariter proxime ante dixit* ἐπιτηδείους πρὸς τὴν τῆς πόλεως φυλακήν. *Si quid mutandum, possis suspicari nomen excidisse, corrigendumque* καὶ τῇ τοῦ τείχους κατασκευῇ παρεφεδρεύοντας; *sed ne hoc quidem urgere velim.*

Παρέχειν; πολλὴν αὐτοῖς παρεῖχε τοῦτο τὸ μέρος δυσχέρειαν, 1, 20, 10. τοῦτο ἱκανὴν ἂν παράσχοι πίστιν τοῖς λεγομένοις, 4, 33, 7. πολλὴν εὐχρηστίαν οἱ σάγοι αὐτοῖς παρεῖχον, 2, 30, 1. ὁ στρατηγὸς οὐ τὴν τυχοῦσαν ἀπορίαν παρεῖχε τοῖς ὑπεναντίοις, 1, 42, 12. συμμίξας τἀδελφῷ, μεγάλην παρεῖχε χρείαν τοῖς κοινοῖς πράγμασιν, 3, 97, 4. παρεῖχε λόγον ὡς ἀποδεδειλιακὼς, 3, 89, 3.

Sed potissimum in Medio & in Passivo usurpatur hoc verbum, in hujusmodi phrasibus: τὸν Ἱέρωνα μεγάλην εἰς τοῦτο τὸ μέρος αὐτοῖς παρέξεσθαι χρείαν, 1, 16, 8. *sic* 1, 46, 13. 1, 61, 3. 3, 95, 6. 5, 65, 6. τὴν μεγίστην χρείαν παρεσχημένου τοῖς Καρχηδονίοις τοῦ τῶν ἱππέων ὄχλου, 3, 117, 4. πάσην φιλοτιμίαν παρείχοντο τοῖς συμμάχοις, omne studium, omnem operam navarunt sociis, 2, 42, 6. ἱκανὴν πίστιν αὐτῷ παρέσχετο τῆς πρὸς

πρὸς τὰ μέλλοντα κοινωνίας, 2, 52. 4. ἵνα Κλεομένει ἱκανὴν παράσχωνται πίστιν πρὸς τὴν ἐνεστῶσαν ἐπιβολήν, 2, 58, 7. μεγάλην εὐχρηστίαν (αὑτοῖς) παρέσχετο πρὸς, 3, 44, 12. &c. ὅταν ἀπερισπάστως παράσχωνται πρὸς τοῦτο τὸ μέρος τὰ κατὰ τὸν βίον, 12, 28, 4. *ubi quidem articulum* τὰ *ex conjecł. adjecit Caſaub.*

παρέξειν *perperam vulgo legebatur pro* πάρεξ. 3, 23, 3. *Pro* χορηγίας παρεῖχον εἰς τοὺς κατὰ Γάζαν τόπους, 5, 68, 2. παρῆγον *puto legendum. Conf.* παράγειν.

Παρήκειν, *de regione, de montium tractu &c.* porrigi, extendi, pertinere; μέχρι πρὸς, 2, 14, 6. 3, 37, 7. *n.* ἐπὶ δισχιλίους σταδίους, 2, 14, 9. παρὰ τὴν μασόγαιαν, &c. 1, 56, 5. 3, 37, 10. *n.* 4, 43, 3. 6, 27, 7. 6, 30, 6.

Παρηλλαγμένως, miro, inſolito modo; ποιούμενοι τὸν κίνδυνον ἐκστατικῶς καὶ παρηλλαγμένως, 15, 13, 6. *cf.* παραλλάττειν.

Παριδεῖν τὸ γεγονὸς, negligere, dimmulare, 4, 24, 8.

Παριέναι, præterire, progredi; *a* πάρειμι; παρῆει ἐπὶ Ἀμύκλας, progreſſus eſt Amyclas, *vel* prætergreſſus eſt *Spartam*, verſus Amyclas, 5, 18, 3. παρῇσι *perperam vulgo pro* παρεῖη, *vide in* παρεῖναι.

Παριέναι, *a* παρίημι; 1) prætermittere, omittere; τὸν καιρὸν, 1, 33, 5. 5, 75, 8. 7, 5, 4. 16, 26, 6. τοῦτο παρείσθω, hoc omittamus, 2, 56, 9. περὶ τούτου παρείσθω, 2, 59, 3. 2) παριέναι τινὰ τινός, gratiam alicui facere alicujus rei, remittere alicui aliquid, non inſtare ut quis faciat aliquid, *diſpenſer quelcun de quelque choſe*, 16, 26, 2.

In Med. παρίενται τοὺς καταλύτας οἱ πανδοχεῖς, caupones admittunt, recipiunt hoſpites, 2, 15, 6.

Paſſiv. τὴν δύναμιν παρεῖντο, (*i. q.* παρελέλυντο) fracti, exhauſti erant viribus, 1, 58, 9. *Sic* 16, 8, 6. *n. pro* τὸ πολὺ τῆς ὁρμῆς αὐτοῦ παρητεῖτο, *quod dabant libri*, παρεῖτο *videtur legendum*, ardor, impetus ejus maximam partem fractus eſt, remiſit.

Παριππεύειν, ἐπὶ τὰ μέσα τῆς παρατάξεως, adequitare, adacto equo adcurrere, 3, 116, 3. *abſol.* obequitare, *ſcil.* παρὰ τὸ πρόσωπον τῆς δυνάμεως, ante frontem aciei, 5, 83, 7. *coll. vs.* 1. *ſic* 10, 22, 5.

Πάριππος, ὁ, qui juxta aliquem equo vehitur, comes, 11, 18, 5. *quo ex loco corrigenda menda eod. cap. vs.* 2. *&* pro οἷς ἐχρῆτο τότε παρεισπίπτων *legendum* οἷς ἐχρῆτο τότε παρίπποις.

Πάρισος ἀγὼν, 2, 10, 2. κίνδυνος, 5, 69, 8. 8, 16, 3. πάρισα ταῖς δυνάμεσι πολιτεύματα, 1, 13, 12. πάρισα τὰ μέρη, 1, 28, 4. πάντα πάρισα τοῖς πολεμίοις ἔχειν, 3, 117, 5.

Παριστάνειν τινὶ θάρσος πρὸς

τὸν κίνδυνον, 3, 96, 3. *conf.* παριστάναι.

Παριστάναι, 1) ſtatuere, locare (juxta, *vel* ad) τοὺς ἵππεῖς διελὼν ἐφ' ἑκάτερον παρέστησε τὸ κέρας, 3, 72, 9. τἄλλα τάγματα τούτοις παριστάνε ζυγοῦντα, 3, 113, 8. *n.* παραστήσας τὰ πλήθη, *ſcil.* τῷ ἔργῳ, *vel* πρὸς τὸ ἔργον, *nempe* πρὸς τὸ ἐξοικοδομεῖν τὸν χρημνὸν, 3, 55, 6. *ubi in eamdem ſententiam Caſaub. vertit*, opera militum uſus. *Poſſit vero etiam fortaſſe alia ſignificatio hic locum obtinere, quam ſecundo loco ponimus; nempe* —

2) concitare, ſtimulare, *quemadmodum* 6, 53, 10. *n.* παραστῆσαί τινα *idem eſt ac* ὁρμὴν παραστῆσαί τινι; *conf.* 23, 8, 13.

3) ſiſtere, dare, tradere; παραστήσας λέμβον, ſiſtens, parans, inſtrui curans lembum, 30, 9, 3.

4) adferre, injicere alicui timorem, fiduciam *&c. conf. ſupra in* παράστασις. παραστῆσαί τινι θάρσος, 3, 111, 7. 5, 83, 5. ὁρμὴν, 1, 45, 3. 2, 48, 5. 3, 71, 8. 4, 5, 9. 5, 36, 8. τὴν ἀληθινωτάτην ὑπὲρ τούτου παραστῆσαι διάληψιν τοῖς Φιλομαθοῦσι, 1, 65. 9. ἱκανὴν παριστάναι πίστιν τοῖς ἀκούουσι, fidem facere, 4, 40, 3. 6, 57, 1. τοιαύτην ἔκπληξιν παρίστα τὸ συμβαῖνον τοῖς βοηθοῦσιν, 1, 48, 6. μέγαν Φόβον καὶ πολλὴν ἀπορίαν παρεστακὼς ταῖς πόλεσι, (*præterit. perf. notione activa,*) 3, 94, 7. *n.*

παραστῆναι; ἐπὶ τοσοῦτον παρέστη τὸ πλῆθος, adeo commota, concitata eſt multitudo, 23, 8, 13. ὅταν ὁρμὴ παραστῇ αὐτοῖς συμφρονεῖν, quod ſi voluntas eis inceſſerit, ſi volucrint, 6, 44, 4. εἰς τοσαύτην ὁρμὴν καὶ προθυμίαν παρέστη τὸ πλῆθος, 11, 12, 2. *Vulgata eſt notio* adſtare, 10, 11, 7. *unde* ὁ παραστάτης.

παρεστηκέναι; παρεστὼς ἢ παρεστηκὼς τῇ διανοίᾳ, mente dejectus, mente alienatus, 14, 5, 7. 31, 10, 5. 38, 4, 7. οὕτως παρεστήκει τῶν Φρενῶν, 18, 36, 6. *conf.* παρεξιστάναι.

Med. παρίστασθαι, *ſignificatione Neutrali;* μεγάλην ὁρμὴν καὶ προθυμίαν παρίστασθαι συνέβαινε τοῖς νεανίσκοις, 10, 11, 8. πῶς γὰρ ἔμελλε καὶ πόθεν παραστήσεσθαι τοῦτο τὸ Φρόνημα τοῖς προειρημένοις, unde illis hic ſenſus venturus eſſet? 40, 4, 9. *Sed maxime notione Activa uſurpatur, variis modis:* 1) παραστήσασθαί τινα, in medium producere aliquem in concione, *honoris cauſſa*, 6, 39, 2. 2) παρίστασθαι ἑαυτὸν; οὕτως ἑαυτοὺς παραστήσεσθε πρὸς τὴν μάχην, ſic vos comparabitis ad pugnam. 3, 109, 9. 3) παραστησόμενοι καὶ διδάξοντες τὴν σύγκλητον ὑπὲρ τῶν γενομένων, 38, 2, 2. *n. ubi Caſaub.* rationem reddere *interpre-*

terpretatus eſt, Erneſtus docere; *nos putavimus, idem h. l. valere* παραστήσασθαί τινα, *ac* τὴν ἀληθινὴν διάληψιν παραστῆσαι τινὶ, 1, 65, 9. (*ſic enim corrigendum in Addn. noſtra ad h. l.* „vide I, 65, 9." *pro* vide V. 65, 9.") *Poſſis etiam fortaſſe intelligere* attentum reddere aliquem, *nempe* facere ut huc adſit & advertat animum. 4) ταύτην αὐτῷ παρεστήσαντο τὴν ἔννοιαν, 24, 8, 4. 5) παραστήσασθαί τινα εἰς τὶ aut πρός τι, inducere, permovere aliquem ad aliquid; παρεστήσατο τὸν νεανίσκον πρὸς τὸ κοινωνεῖν τῷ Πέρσῃ, 29, 2, 5. βουλόμενος παραστήσεσθαι τοὺς ἀκούοντας εἰς τὸ μᾶλλον αὐτῷ συναγανακτεῖν, 2, 59, 5. παραστήσασθαι τὸν βασιλέα πρὸς τὰ παρακαλούμενα, 31, 25, 6. πέπεισται πρὸς πᾶν αὐτοὺς παραστήσεσθαι τὸ καλῶς ἔχον, 22, 20, 3. *n.*

παραστήσασθαι τὴν ἄγνοιαν *dabant libri* 22, 24, 5. *quod in* παρατιτήσασθαι *mutavit Caſaub.* περιστήσεσθαι *voluit Reiskius.*

Πάρμη, ἡ, 6, 22, 1 *ſq. n.*

Πάροδος, ἡ, aditus, tranſitus, 1, 75, 8. 3, 84, 1. 5, 8, 2. 5, 7, 10. 5, 46, 1. 5, 6, 8. ἡ πάροδος ἐπὶ τὴν πόλιν, iter, adventus ad urbem, 8, 30, 13. iter quod fit juxta *flumen*, 3, 66, 8. Βότρυν ἐν τῇ παρόδῳ καταλαβόμενος, in tranſitu cepit, 5, 68, 8. κατὰ τὴν πάροδον, (*i. q.* ἐν τῇ παρόδῳ) 22, 27, 12.

Παροικεῖν τὸν ποταμὸν, *codex Vat.* 3, 42, 2. *n. quod verius videtur quam vulgatum* κατοικεῖν.

Παροιμία, ἡ; καθάπερ ἐν παροιμίᾳ ἐστὶν, *ex noſtra conjecit.* 38, 2, 9. *n. ubi* ἐν παροιμίᾳ ἔφη *mssti, unde* ἡ παροιμία ἔφη *edd. ex Vrſini ingenio; lubens equidem accepiſſem* ἡ παροιμία φησὶν, *quemadmodum* 10, 32, 11. dicit, ὡς ἡ παροιμία φησὶν.

Παροινεῖν; παρῴνει *ſuſpicatus erat Reiskius* 38, 4, 9. *n. pro* παρήνει.

Παροίχεσθαι, præterire; ὁ θέρυβος ἤδη παρῳχήκει, 8, 29, 9.

Παρολιγωρεῖν, *i. q. ſimpl.* 4, 46, 6. 4, 74, 3. νομιοῦσι μεγαλείως παρολιγωρεῖσθαι καὶ καταγινώσκεσθαι, 1, 27, 6.

Παρόμοιος, *i. q.* ὅμοιος, 6, 1, 11.

Παρομολογεῖν, *i. q. ſimplex*, confiteri, 3, 89, 3. 7, 3, 7.

Παρόντα, τὰ; *vide in* πάρειμι.

Παροξύνειν, incitare, τινὰ πρός τι, 2, 22, 2. παρωξύνθην ἐπιστῆσαι τῷ πολέμῳ διὰ τὸ &c. inductus ſum ad, 1, 14, 1. ἐπὶ πᾶσι τούτοις παροξυνθέντες, his de cauſſis irritati, 4, 7, 3.

Παροπλίζειν τινὰ, arma alicui adimere, 2, 7, 10. 33, 8, 13.

Παροπτᾶν; παροπτώμενος, adaſſatus, 12, 25, 2.

Παρόπτεσθαι τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸ τῇ πατρίδι συμφέρον, negligere, 30, 17, 4.

Παροράν τι, negligere, 5, 55, 9. κατὰ πρόθεσιν παροράν τὴν ἀλήθειαν, 16, 20, 8. παρορώμενος, ſpretus, contemtus, 5, 2, 8.

Παρορμᾶν, permovere, inducere, impellere, τινὰ πρός τι, 1, 1, 4. 1, 4, 2. παρωρμήθη, 1, 78, 1. *cum infin.* 1, 20, 8. ἐπί τι, 2, 22, 6. 2, 35, 10.

Παρόρμησις, ἡ, incitamentum, 6, 39, 8.

Παρουσία, ἡ; παρουσίας *temere* in παῤῥησίας *mutaverat Vrſinus*. 23, 10, 14.

Παροχή, ἡ, τῶν ξενίων, præbitio donorum hoſpitalium, variæ commoditates & res quæ cum uſus tum honoris cauſſa præbentur legatis & aliis hoſpitibus publicis, lautia, 22, 1, 3. *Et nude*, ἡ παροχή, *&* αἱ παροχαὶ, *idem*, 32, 19, 2. 25, 6, 6.

ἀξιοῦσθαι παροχῆς *mendoſe editum erat*, 8, 13, 2. *n.*

Παῤῥησία καὶ ἰσηγορία καὶ δημοκρατία, 2, 38, 6. 2, 42, 3. παῤῥησίας *ex ing. invexerat Vrſinus pro* παρουσίας, 23, 10. 14. *n.*

Παῤῥησιάζεσθαι κατά τινος, 12, 13, 8.

Παρυπομιμνήσκειν τι, in tranſitu commemorare aliquid, 5, 31, 3.

Παρωθεῖν, impulſu avertere, dimovere, 5, 84, 3. παρωθεῖσθαι, propelli, protrudi, 1, 47, 4. 3, 46, 3.

Παρωχεανῖτις, ἡ, *ſcil.* χώρα, 34, 5, 6.

Πάρων *vel* παρὼν, ὁ, navigii genus; *Fragm. hiſt.* 65. *n.*

Παρώρεια, ἡ, latus montium & totus tractus montium ſecundum locum aliquem porrectorum, 2, 14, 6 *ſq.* 3, 60, 8. 5, 45, 9. 5, 69, 1. αἱ παρώρειαι, 3, 47, 3. 3, 53, 4. τὰ ὑπὸ μέσην τὴν παρώρειαν, 3, 55. 9. ποιησαμένων τὴν παρεμβολὴν ἐν τοῖς ἐπιτέδοις ὑπ' αὐτὴν τὴν παρώρειαν, 3, 93, 2. 3, 60, 1. ἔΦευγον εἰς τὰς παρωρείας, in proximos montes fugerunt, 2, 34, 15.

Πᾶς. 1) *In Singulari uſurpatur, ubi pluralem numerum exſpectaſſes;* παρορμῆσαι πάντα καὶ νέον καὶ πρεσβύτερον, 1, 1, 4. παντὶ δῆλον, omnibus, cuivis, 10, 43, 2. πᾶν γάρ τι πρᾶξαι, quidvis facturum, 3, 11, 9. πᾶν τι ποιήσει, 24, 10, 6. *Sic pro* καί τι γένος ἀκανθῶν, 3, 71, 4. *forte* καὶ πᾶν τι *legendum.* πᾶς τις *cum Reiskio ſcripſi, pro* ὥς τις, 18, 29, 8. *n. Sic* πᾶς τις εὐλαβῶς εἶχε, 3, 78, 8. πᾶς ἄν τις θαυμάσειε, 12, 3, 1.

2) *Amat articulum, ubi non admodum deſideraſſes;* προσλαβὼν ἀΦ' ἑκάστου γένους, τοὺς πάντας εἰς ἑξακισχιλίους, 1, 77, 4. τοὺς ἀρίστους - - τοὺς ἅπαντας εἰς πενταχισμυρίους, 1, 84, 3. ἐν ἡμέραις τετταράκοντα ταῖς πάσαις, diebus omnino quadraginta, 4, 63, 2. προστόδους τρεῖς τὰς πάσας ἔχει δυσχερεῖς, 1, 56, 8. *n.*

3) *Cum articulo ſæpe, ſic-*

uti

uti ὅλος, *idem valet ac* omnigenus, omnimodus, ſummus in ſuo genere; τῆς πάσης ἀλογίας πλῆρες, 1, 15, 6. τῆς πάσης ἀλογιστίας, τῆς ἀπάσης ἀτοπίας ἐστὶ σημεῖον, 11, 4, 2. 40, 6, 7. ἐν τῇ πάσῃ Φιλανθρωπίᾳ, 3, 77, 4. διὰ τὴν σύμπασαν ἀργίαν, 3, 81, 4. τῆς πάσης γέμει κακοπραγμοσύνης, 4, 27, 2. μετὰ θριάμβου καὶ τῆς ἁπάσης εὐδοξίας, 3, 19, 12. *Et eâdem notione, absque articulo;* εἰς πᾶσαν ἦλθον ἀπορίαν, 1, 39, 3.

4) ὅλος καὶ πᾶς; *conf.* ὅλος. πρὸς τούτῳ ὅλος καὶ πᾶς ἦν, 3, 94, 10. 5, 58, 1. 9, 5, 5. 32, 1, 5. *Referri quodammodo huc poteſt id, quod exſ cod. Peireſc. protulit Valeſ. ad* 12, 15, 10. ὁ δὲ πᾶς ἐσκοτισμένος, *niſi ex aliorum codd. veſtigiis* ὁ δ' ἐπασκοτισμένος *legendum.*

5) *Adverbialiter;* τὸ μὲν πλεῖον καὶ τὸ πᾶν ἠρμόζοντο πρὸς τοῦτο, potiſſimum, & quovis modo, penitus, unice, 1, 26, 8. τῷ παντὶ χρησιμώτερος, longe, quovis modo, (*ſicut alibi dicitur* πολλῷ *cum compar.*) 7, 7, 8.

Πασσαλίσκος, ὁ, clavus ligneus, *Fr. hiſt.* 13.

Πάσσος; ὁ καλούμενος πάσσος, *nempe* οἶνος, vinum paſſum, 6, 2, 3.

Πάσχειν; — „τοῦτ' εἰκότως ἦν πάσχειν, non mirum id iis accidere, *ſc. ut ita judicarent. Eleganter ſic* πάσχειν, *in qua forma ſolet per* facere *explicari, & Atticis inprimis tribui; vid. Kiſter. ad Ariſtoph. Nub. 234. Sed in h. l. legendum* εἰκὸς ἦν, *vel* εἰκὸς αὐτοὺς ἦν πάσχειν, *vel alio modo.*" *Ern.* — *Locum, ubi legitur apud Polybium iſta phraſis, adnotare oblitus eſt vir doctus; neque nos eum in ſchedis noſtris adnotavimus. Nihil ſingularis habet illa dictio,* ὅτι πᾶν εἰκότως ἂν πάθοιεν ὑπὸ Ῥωμαίων, 15, 1, 8. *Iſta paulo varior,* πεισόμεθα ἅπερ εἰκός ἐστι πάσχειν τοῖς ὑπὸ τὰς ἀλλοφύλων πεσοῦσιν ἐξουσίας, 9, 39, 3. *n.*

Futurum hujus verbi, pro πείσεσθαι, *ſubinde* πήσεσθαι *formatum olim legebatur, veluti* 2, 4, 4. *&* 4, 4, 4. *ex Bav. quod ab antiquo verbo* πήθω *legitime derivatur.*

Πατάσσειν; πατάξαντες ἀπέκτεινον, 8, 31, 8. πατάξας τῷ δόρατι, 11, 18, 4.

Πατρικὸς ξένος, paternus hoſpes, 2, 48, 4. 5, 37, 1. 10, 25, 1. φίλος, 33, 16, 2. πατρικὴ σύστασις, 1, 78, 1. αἱ πατρικαὶ Φιλανθρωπίαι καὶ ξενίαι, 33, 16, 2. *Sed* ἡ πατρικὴ ἀσέλγεια, intemperantia patris, *non* a patre accepta, 21, 5, 7. εἰς πατρικὴν καὶ συγγενικὴν ἦλθον αἵρεσιν καὶ Φιλοστοργίαν πρὸς ἀλλήλους, in ſtudium & amorem, qualis eſt inter patrem & filium aut qualis inter fratres, 32, 11, 1. ὑποστράτηγος τῆς συντελείας τῆς πατρικῆς, 5, 94, 1.

Πάτριος, *i. q.* πατρικός; πάτριον ἐξ ἀρχῆς ἔχοντες τὴν προσηγορίαν ταύτην, 2, 38, 2. πάτριος ἐλευθερία, 2, 43, 8. πάτριος αὐτοῖς ἐστιν ἡ ἐμπειρία αὕτη, 6, 52, 1. πάτριόν ἐστιν αὐτοῖς, patrium ipsis est, 3, 15, 7.

Πατρῷος, πατρῴα ἔχθρα, a patre tradita, 3, 12, 4.

Παῦλα, ἡ; οὐκ ἴσχει παῦλαν, 1, 81, 6. οὐκ ἔσται παῦλα τῆς ἀγνοίας, 12, 28, 5. οὐδέποτε ποιεῖ παῦλαν οὐδὲ κόρον ἡ τῶν ὑγρῶν παράθεσις, 13, 2, 6.

Πέδη, ἡ, compes; ἀλύσεις καὶ πέδαι, 3, 82, 8. πέδαι Ἑλληνικαὶ, 17, 11, 5. 18, 28, 6.

Πεδιὰς χώρα, campestris, plana regio, 2, 16, 7. 10, 48, 4.

Πεδικὸς; ἐν τοῖς πεδικοῖς ἑλικτεῖς εἰσι olim legebatur, 18, 5, 5. pro πεζικοῖς.

Πεδινὸς, campestris, planus, 1, 34, 8. 1, 84, 4. 2, 16, 5. 4, 11, 8.

Πεδίον; τὸ πεδίον ἐπικορευόμενος ex conject. edidi pro corrupto τὸν τέριον, 4, 62, 1. *n.* conf. 5, 8, 4. 24, 6, 6.

Πελταστὴς, ὁ; πελτασταὶ, (iidem qui ἀκοντισταὶ, & γροσφομάχοι, de quibus vide Adn. ad 1, 33, 9.) jaculatores, ferentarii, velites, 3, 65, 10. 3, 72, 2. 3, 73, 3.

Πεζεύειν, non solum de pedite, sed omnino de eo qui pedestri *i. e.* terrestri itinere utitur, cui opponitur navigatio, 16, 29, 11. itaque etiam de equitibus, πεζεύειν μετὰ τῶν ἵππων, 10, 48, 6.

Πεζικὸς; πεζικαὶ δυνάμεις, pedestres copiæ, a quibus distinguitur, non equitatus, sed ὁ στόλος & ἡ ναυτικὴ δύναμις, 1, 20, 3 & 6 *sq.* 1, 29, 4. Sic & 2, 11, 1. (quare & 2, 11, 8. αἱ πεζικαὶ δυνάμεις constant 20000 peditibus, & 2000 equitibus.) & rursus 5, 68, 2. Sic δύναμιν πεζικὴν καὶ ναυτικὴν μεγίστην ἔσχε, 2, 2, 4. *n.* ubi quidem vetustiores codices πεζὴν præferunt, qui iidem vicissim pro πεζοὺς, 2, 24, 3. πεζικοὺς habent. τὰ πεζικὰ στρατόπεδα, 1, 26, 5. & τὸ πεζικὸν στράτευμα, 3, 95, 5. distinguuntur a classe. Sed 2, 28, 11. & 3, 115, 4. distinguuntur τὰ πεζικὰ στρατ. ab equitibus; pariterque 18, 5, 5. distinguuntur τὰ πεζικὰ (pro quo perperam vulgo πεδινὰ) & τὰ ἱππικά. ναυτικαὶ καὶ πεζικαὶ παρασκευαὶ, 1, 38, 1.

Πεζομαχία, ἡ, pugna pedestris, terrestris; opp. ναυμαχία, 5, 69, 7.

Πεζοπορεῖν, pedibus ire, 3, 68, 14.

Πεζὸς, ὁ; (conf. πεζικός.) opponuntur πεζοὶ & ἱππεῖς, 2, 11, 7. 3, 107, 10. &c. sic 2, 24, 3. ubi quidem πεζικοὺς pro πεζοὺς habent Vat. Flor. &c. sed mox omnes rursus constanter πεζοὶ & ἱππεῖς, 2, 23, 4 & *sqq.* & sæpe aliàs; sic τὸ τῶν πεζῶν πλῆθος, 3, 107, 12. *n.* 3, 114, 5. Sed 3, 95, 3. distinguuntur οἱ πεζοὶ a ταῖς ναυσί.

ἡ πε-

ἡ πεζὴ δύναμις, (i. q. πεζικὴ) *distinguitur a copiis navalibus*, 1, 22, 1. & 3, 95, 3. *sic* & δύναμιν πεζὴν καὶ ναυτικὴν, *ex lect. cod. Vat. aliorumque* 2, 2, 4. *n.* & τὴν πεζὴν καὶ ναυτικὴν στρατιὰν, 3, 76, 12.

τὰ πεζὰ στρατόπεδα, legiones *Romanæ, distinguuntur a* τοῖς εὐζώνοις, 18, 6, 8.

Πειθανάγκη, ἡ; Λεύκιον μετὰ τετρακισχιλίων ἐξαπέστειλε πρὸς τοὺς Ὀροανδεῖς, πειθανάγκης ἔχοντας διάθεσιν, χάριν τοῦ κομίσασθαι τὰ προσοφειλόμενα &c. 22, 25, 8. *Casaub.* ad reliquum pecuniæ exigendum, sive admonendi tantum ii essent, sive etiam cogendi; *quasi scil. vocab.* πειθανάγκη *ex* πείθω & ἀνάγκη *esset compositum* & partim ad persuadendum verbis partim ad cogendum vi *pertineret; cum quo consentire videtur Suidas*, πειθανάγκη *interpretans* ἡ μετὰ βίας πείθω. *Sed vide, ne* πειθανάγκη *sit* ἡ ἀνάγκη τοῦ πείθεσθαι, necessitas imperata faciendi, coactio ad imperata facienda; & *metonym.* manus militum missa ad imponendam parendi necessitatem. *Ceterum est sub hac voce Fragmentum apud Suidam, quod Polybianis videtur adnumerandum*: ὑπολαμβάνων διὰ τούτων πειθανάγκην προσάξειν τοῖς Λευκαδίοις τοῦ συγχωρεῖν τοῖς ὑπ' αὐτῶν (*fors.* ὑπ' αὐτοῦ) ἐπιταττομένοις. *Quo ex fragm. simul intelligitur*, πειθανάγκην *fere idem sonare ac* ἀνάγκην, & *proprie, ut dixi, nil aliud esse nisi* τὴν τοῦ πείθεσθαι ἀνάγκην. *Conf. Cic. ad Attic. lib. IX. epist. 13.*

Πειθαρχεῖν, imperio obedientem esse, (*i. q.* πείθεσθαι) 1, 45, 4 & 6. 3, 44, 12. 3, 46, 7. 6, 21, 2. τούτοις πειθαρχεῖν ὑπὲρ τῶν παραγγελλομένων, 3, 4, 3.

Πείθειν, *non semper notat* persuadere; *sed subinde etiam* suadere, persuadere conari, 4, 64, 2. 5, 63, 3.

πεπεισμένος, *cum infin. sive præs. sive fut.* certo sperans, confidens, 2, 27, 5. 3, 16, 4. 3, 43, 5. 4, 50, 1. 4, 76, 6. 10, 41, 5. & *cum* ὅτι, 10, 12, 4. ἐπέπειστο *cum inf.* 3, 17, 5. πεπεῖσθαι, *cum inf.* 1, 59, 1. πεπεισμένος, persuasus, *cum accus. & inf.* 1, 49, 4. *&c.*

πεισθέντες, obsequentes, morem gerentes, cedentes precibus, 4, 17, 7. πεισθεὶς τοῖς λεγομένοις, commotus dictis, 4, 86, 7. πεισθεὶς τοῖς Ἠπειρώταις πρῶτον ἐκπολιορκῆσαι τὸν Ἄμβρακον, cum persuaderi sibi passus esset, cum morem gessisset Epirotis rogantibus ut &c. 4, 61, 4. *Sic* πεισθεὶς Ἀμύνᾳ, 4, 16, 9. *non tam cum Casaub. vertere debebam*, Amynæ amicitia fretus, *quam* Amynæ morem gerens.

Πείθω, ἡ; πολλοὺς πειθοῖ πείσας ὑπηκόους, 2, 1, 7. πολλοὺς πειθοῖ καὶ λόγῳ προσηγάγετο,

γάγετο, 2, 38, 7. τὰς μὲν βίᾳ, τὰς δὲ πειθοῖ ἐπάγεσθαι, 5, 62, 5.

Πεῖρα, ἡ; παντὸς πράγματος καὶ καιροῦ πεῖραν λαμβάνειν, periculum facere, tentare, experiri; 1, 75, 7. παντὸς ἔργου καὶ καιροῦ, 1, 31, 8. 1, 49, 8. παντὸς πεῖραν λαμβ. 27, 13, 15. ἔκριναν τῆς τύχης λαβεῖν πεῖραν, fortunam *praelii* tentare, 2, 32, 5. τῆς αὐτῆς τινι τύχης πεῖραν λαβεῖν, eamdem cum aliquo fortunam experiri, 28, 9, 7. 29, 3, 10. τῶν Αἰτωλῶν, tentare Ætolorum animos, 5, 100, 10. τῶν παραγγελλομένων, experiri, in re præsente cognoscere quid sit quod renunciatum est, 2, 11, 3. τῆς εἰς ταὐναντία μεταβολῆς ὁλοσχερῶς πεῖραν εἴληφε, experta est, 6, 3, 1. *sed* ὁλοσχερῶς *ad* πεῖραν εἴληφε *vix referri potest, quare* in ὁλοσχεροῦς *mutandum.* τῆς ἑαυτοῦ ἀφροσύνης πεῖραν ἔλαβε, suæ amentiæ fructum percepit, 4, 87, 10. πεῖραν τῆς προθέσεως ἀληθινὴν παρέχεσθαι, 40, 8, 6. δι' αὐτῶν τῶν ἔργων διδοῦσα τὴν πεῖραν, 18, 11, 2. *n. perperam vulgo* διαδοῦσα. δεῖ ἐν Καρὶ τὴν πεῖραν γίγνεσθαι, 10, 32, 11.

Πειράζειν; ἢ μὴ πειράζειν, ἢ οὕτως &c. *Fr. hist.* 60. δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν πειράζειν ἐπισφαλὲς &c. *ibid.*

Πειρᾶν, ad stuprum solicitare; οὐκ ἔτι τὰς χήρας ἐπείρα γυναῖκας, 10, 26, 3. πειρᾶσθαι, *cum inf.* operam dare, 1, 15, 13. 1, 15, 8. 2, 8, 8. & 11. πειραθῆναι τοῦ πράγματος, periculum facere, 1, 20, 12. ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας ἐν θαλάττῃ πειραθέντες, 1, 21, 3.

Πειρατὴς, ὁ; piratæ *Ætoli in media Peloponneso prædantur*, 4, 3, 8 *sqq.* Piratarum, *nescio qua occasione, mentio fit in Fr. gr.* 83.

Πειστικὸς, ad persuadendum idoneus; πειστικόν τι ἔχειν, 30, 2, 3.

Πελάγιος πλοῦς, navigatio per medium mare, *non secundum oras*, 1, 26, 10. *n. ex Casaub. emend. pro corrupto* πλάγιος. πελάγιον δίαρμα, 10, 8, 2. πελαγίαν ἐποιοῦντο τὴν ἀποχώρησιν, 1, 28, 9. ἔτι πελάγιοι, cum adhuc procul a litore, cum in aperto mari sunt, 4, 41, 2. ἔλαθον (*f.* ἤλαυνον *vel* ἤλασαν) ἔξω πελάγιοι, 1, 37, 5. *n.* πελαγία ἐστὶ ἡ ἔξω πλευρὰ τῆς Σικελίας, alto mari adluitur, profundum ad ipsum littus pelagus habet, 1, 37, 4. *n.* ἄκρα πρότεινει πελάγιος, multum in altum mare excurrit, 1, 29, 2.

Πέλας; ὁ πέλας, 1, 84, 10. 4, 27, 7. 6, 18, 8. &c. *Conf.* πλησίον.

Πελεκίζειν, 1, 7, 12. 11, 30, 2.

Πελεκυφόρος, ὁ; πελεκυφόρων *perperam vulgo, pro* ἐξαπελέων, 2, 23, 5. *n.*

Πέλμα, τὸ, solea; τὰ πέλματα τῶν ὑποδημάτων, 12, 6, 4. — „*vid. Perizon. ad Ælian. IX. 14.*“ *Ern.*

Πελτα-

Πελταστὴς, ὁ, peltaſta, cetratus, 4, 75, 4. 4, 80, 8, 5, 4, 9. 10, 31, 13. *Eſt peditum genus, medium tenens inter levem & gravem armaturam.*

Πελταστικὸς; ὅπλα χαλκᾶ πελταστικὰ, 23, 9, 3.

Πελτοφόροι ἱππεῖς, cetrati equites, *in exercitu Hannibalis*, 3, 43, 2. πελτοφόροι, *quos cum Cretenſibus Hiero auxilio mittit Romanis, pedites ſunt, iidem qui peltaſtæ*, 3, 75, 7. *cf.* πελταστής.

Πέμπειν; προεχειρίσαντο πέμπειν, conſtituerunt quos mitterent, 3, 40, 2. πέμπειν, *i. q.* ἐκπέμπειν, ἀποπέμπειν, *vel* ἀναπέμπειν; ἀνέζευξαν πέμποντες τὰς λείας, dimiſſa præda, 4, 9, 10. ἔπεμψε τοὺς πρεσβεύτας, dimiſit, remiſit, 5, 100, 10. πέμπειν ἐπί τινα, mittere ad aliquem *ad eum accerſendum*, 14, 9, 8. πέμπεσθαι πρός τινα, 2, 11, 4. μάρτυρας ἐπέμποντο τοὺς περὶ τὸν Τιβέριον, teſtem citarunt, 32, 5, 2. *n.* ἐποιοῦντο *videtur legendum.*

Πέμπτη; ἡ, *via* quintana, forum rerum venalium in caſtris, 6, 30, 6. — „*vid. ad Sueton. Neron. c. 26.*“ *Ern.*

Πενιχρὸς; οἱ πενιχρότατοι, pauperrimi *inter velites legebantur apud Rom.* 6, 21, 7.

Πενταετηρὶς, ἡ, quinque annorum ſpatium, luſtrum, 6, 13, 3.

Πεντάστομος ποταμὸς, 34, 10, 5.

Πενταεκαιδεκήμερος; πενταεκαιδεκήμεροι ἀνοχαὶ, quindecim dierum induciæ, 18, 17, 5.

Πενταετηρικὸν χρόνον, ſpatium 53 annorum, 3, 4, 2.

Πεντηκοντορικὰ πλοῖα, 25, 7, 1.

Πεντηκόντορος, ἡ, navis actuaria quinquaginta remorum, 1, 20, 14. 1, 73, 2.

Πεντήρης, ἡ; *vide Ind. hiſtor. in* Quinqueremis.

Πεντηρικὸν πλοῖον, 1, 59, 8. σκάφος, 3, 41, 2. 8, 3, 7.

Πεπαίνειν; ἐὰν πεπανθῇ, quum maturus eſt *fructus*, 12, 2, 5.

Πεπνυμένος; ſpirans, vivens; ζῶντες καὶ πεπνυμένοι ἄνδρες, 6, 47, 9. εἰκόνες οἱονεὶ ζῶσαι καὶ πεπνυμέναι, 6, 53, 10. *Sic* οἷος πέπνυται, 36, 6, 6. *rectius exponetur per* vivit, *quam per* ſapit; *quo & pertinet, quod ceteri* umbris *comparantur i. e.* mortuis.

Περ; διότι περ, *i. q.* διότι, 5, 8, 7.

Πέρα τοῦ δέοντος, 5, 104, 3. *Fr. gr.* 88. πᾶσι διαπίστειν πέρα τοῦ δέοντος λεγομένοις, 12, 14, 5. *n.* πέρα τοῦ καθήκοντος, 22, 1, 5. *i. q.* παρὰ τὸ δέον, *& conf.* παρὰ τὸ καθῆκον, *vide* 22, 1, 5. *& Fr. gr.* 88. *Comparativus;* οὐδὲν περαιτέρω, nihil amplius, 2, 58, 12.

Περαίνειν, 1) efficere; περανάντας οὐδὲν, 4, 47, 5. οὐδὲν τῶν προὔργου περαίνων, 5, 19, 5. 2) definire; τὸ πεπερασμένον, 4, 40, 6. *i. q.* ὡρισμένον, *opp.* ἄπειρον, *ibid. vs.* 5.

Περαιοῦν, *eſt activum vel tranſitivum, ut ajunt grammatici* τοῦ περᾶν, transmittere, traji-

trajicere militem *per mare, per fluvium*, 1, 66, 1. 22, 13, 14. περαιώσας τοὺς λοιποὺς τὸ ῥεῖθρον, 3, 113, 6. περαιώσας κατὰ τὸ στόμα (τοῦ κόλπου) τὴν δύναμιν, 4, 63, 7. *Sicut autem* περᾶν *non ſolum eſt trajicere mare vel fluvium, ſed & quacumque; v. c. ferrum* περᾷ, *penetrat per ſcutum, &c. ſic &* περαιοῦν *poteſt eſſe* transmittere quacumque, ab una extremitate (*dolii v. c.*) ad alteram transmittere, *i. q.* διϊέναι; *hinc pro corrupto* πλειώσαντας, 22, 11, 15. *n. tentavi* περαιώσαντες.

περαιοῦσθαι, 1, 66, 3. τὸν πορθμὸν, 1, 11, 9. τὸν Πάδον, 3, 64, 1. *n.* εἰς τὴν Ἑλλάδα *& ſimil.* 1, 3, 6. 1, 6, 5. 1, 7, 6. *&c.*

Περαιτέρω, *vide in* πέρα.

Πέραν; διαβιβάζειν εἰς τὸ πέραν, 2, 32, 9.

Πέρας, τὸ, finis, terminus. πέρας ἐπιθεῖναι τῷ πολέμῳ, 1, 41, 2. 1, 59, 3. 22, 22, 6 *ſq.* 25, 6, 3. τοῖς ὅλοις, 3, 93, 1. πέρας λαμβάνει ὁ πόλεμος, 5, 31, 2. πέρας εἶχε τὸ πρᾶγμα, 10, 32, 6. 16, 24, 3. πέρας εἶχε τὸ διαβούλιον, 7, 5, 5. ὑπολαβὼν πέρας ἔχειν τοὺς πολεμίους, 1, 74, 7. *ubi quidem cum Kriskio* τὸν πόλεμον *deſideraſſes: conferri cum hac dictione illa poteſt*, 5, 28, 4. τὰ κατὰ τὸν Φίλιππον ἔξω τελέως ἐστί. τὸ πέρας τῆς στρατείας τοιαύτην ἔλαβε τὴν συντέλειαν, 11, 34, 14. ἐπὶ τῷ καταντικρὺ πέρατι τῆς γεφύρας, 6, 55, 1. ἀπὸ τοῦ πρὸς μεσημβρίαν πέρατος τοῦ αὐλῶνος. 7, 6, 4. ἐπὶ τοῦ πρὸς ἄρκτους πέρατος *ibid.* τὰ πέρατα τῆς Ἰβηρίας καὶ Κελτιβηρίας, 3, 17, 2.

Adverbialiter, τὸ πέρας, tandem ad extremum, 1, 48, 9. 3, 48, 3. *& nude* πέρας, *absque artic.* 2, 55, 6. 15, 13, 4. 15, 29, 1. *&c.*

In illa phraſi, τοῦ πλήθους ἐπ' οὐδὲν δυναμένου πέρας ἀπερείσασθαι τὴν ὁρμὴν, 15, 32, 6. *dixi in Adnot. vocem* πέρας *adverbialiter eſſe accipiendam. At, cum ſic non ſatis commoda prodeat ſententia, vide utrum hoc dicat ſcriptor*, cum finem tumultuandi non faceret multitudo, *an* πέρας *intelligi debeat veluti* meta *vel* ſcopus, *i. e.* objectum, *ut in ſcholiis loquuntur*, quum neminem haberent in quem iram ſuam effunderent.

Περὶ, præpoſitio. *Cum Genit.*

1) quoad, quod adtinet, de, circa; (*qua notione frequentius aliis cum Accuſativo conſtruitur.*) συνιδὼν τὸ περὶ τούτου γεγονὸς, 1, 54, 5. *n.* ἐφ' αἷς (ἀγοραῖς) εἶχον τὰς μεγίστας ἐλπίδας περί τε τῆς τροφῆς καὶ τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων, 1, 82, 6. τὰ περὶ Συνάπης ἐν τούτοις ἦν, 4, 56, 9. *n.* οὐ μόνον περὶ τοὺς Μεσσηνίους τοῦτο πεποιηκότες, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν ἄλλων, 8, 10, 5. *n.* τὰ εἰς Ἀννίβαν ἀναφερόμενα περὶ τῆς ὠμότητος,

τητος, 9, 24, 8. ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι περὶ τὸν ἱματισμὸν, περὶ τῶν ὅπλων, 11, 9, 2. ὀλιγωρίαι περὶ τῶν ὅπλων, *ibid.* ὃ ἐγὼ παρακελεύσομαι περὶ αὐτοῦ (*i. q.* περὶ ἑμαυτοῦ, me quod adtinet) τοὺς καθ' ἡμᾶς, 16, 20, 8.

2) οὐδὲν περὶ πλείονος ποιούμενος τοῖς κατὰ λόγον πράγμασι, *corruptus locus*, 2, 64, 6. *n.*

3) περὶ (*aut* ὑπὲρ) *per ellipſin abeſt in dictionibus hujuſmodi;* πιστευθεὶς ταλάντου, Κύπρου, 6, 56, 13. *n.* 18, 38. 6. ἀκούσαντες τῆς περιστάσεως, 9, 32, 11. συμβαίνει περὶ τὰς τῶν πόλεων ἀποφάσεις, 9, 21, 7. *intelli*ge περὶ τῶν πόλεων, *niſi* ἐπιφάσεις *legendum, quod idem valeat ac* ἐπιφανείας, ſuperficies. τῶν νόμων πρὸς ἀλλήλους ἐφιλονείκουν *legebatur olim ex codicum præſcripto*, 5, 93, 8. *ubi præpoſitionem* περὶ *cum Vrſ. adjecit Caſaub. qua careri potuiſſe judicavit Reisk.*

4) *Pro* περὶ ὧν, *corrupte* Περσῶν *dabant codd.* 10, 27, 7. *Subinde perperam commutatæ ſunt* περὶ *&* παρὰ; *vide* παρά.

Cum Dativo; τὸ περὶ Δωδώνῃ ἱερὸν *olim editum erat ex Bav.* 4, 67, 3. *pro quo ex aliis* περὶ Δωδώνην *reſtituimus.* τῆς χιόνος περὶ τοῖς ἄκροις ἀθροιζομένης, *ſic ex conjecta edidi* 3, 54, 1. *temere Reiskio & Scaligero obſecutus, cum teneri debuiſſet codicum ſcriptura* περὶ τοὺς ἄκρους, *ut monui ſupra in hoc Lexico ad voc.* ἄκρος.

Cum Accuſat. 1) circiter; ὥρμησε πρὸς Φυγὴν καὶ σὺν αὐτῷ περὶ τριάκοντα νῆας, 1, 51, 11. *Sed ibi quoniam veteres nonnulli codd.* νῆες *habent, vera fortaſſe fuerit ea lectio, ita ut* περὶ *veluti adverbialiter accipiatur, quemadmodum in latino ſermone particula huic reſpondens* ad, *de qua vide quæ monuere I. Fr. Gronov. & Drakenb. ad Liv. X.* 17, 8. *Eadem ratione debebat Polybio ſuum reſtitui*, 33, 8, 5. περὶ τετρακισχιλίων ἀθροισθέντων, *temere mutatum a Caſaub. ut monui in Adnot.*

2) *Vulgatiſſima locutio,* οἱ περὶ τὸν Ἀπελλῆν, οἱ περὶ τὸν Ἄρατον, 5, 1, 7 *ſq. & ſimilia, pro* Apelles cum ſuis, Aratus cum ſuis, *aut unde* Apelles, Aratus. *In qua locutione nomini proprio legitime quidem præponitur Articulus, ſed eumdem ſubinde etiam omittit Polybius; ut* τοὺς περὶ Γυρίδαν, 4, 35, 5. οἱ περὶ Γόργυν τὸν Μεσσήνιον, 5, 5, 4. τοὺς περὶ Ἄρατον, 5, 1, 7. *n.* τοῖς περὶ Νικόμαχον, 8, 19, 9. οἱ περὶ Χάροπα, 20, 3, 1. τοὺς περὶ Δαμοτέλη, 22, 12, 4.

3) τοῦτο γέγονε (ἐστὶ, *vel* ὑπάρχει) περὶ αὐτὸν, *i. q.* τοῦτο περιέστη αὐτὸν *vel* αὐτῷ, hoc ei accidit, hoc ille habuit; *vide Adn. ad* 5, 110, 7. συνέβη ψευδῆ γενέσθαι τὸν

ὅλον

ὅλον Φόβον περὶ αὐτὸν, ſine cauſa timor ille eum inceſſerat, *l. c.* τὸ γεγονὸς σύμπτωμα περὶ τὸν Γναῖον, calamitas quæ Cnæo accidit, 1, 22, 1. περὶ τὰ στρατόπεδα πολλὴ ἔνδεια γέγονε, in magna inopia fuerunt legiones, 1, 16, 7. περὶ τοὺς Καρχηδονίους τἀναντία τούτοις ὑπῆρχεν, 1, 61, 4. δειλία περὶ τὸν ἡγεμόνα γενομένη, 3, 81, 7. τὰ γεγονότα περὶ αὐτοὺς ἰδιώματα, 6, 3, 3. ὧν ἑκάτερα νῦν περὶ τοὺς πολεμίους ὑπάρχειν, quorum utrumque nunc acciderit, nunc adſit hoſtibus, 10, 6, 3. ψεῦδός ἐστι περὶ αὐτὸν, mendacii reus eſt, mentitur, 12, 15, 11. ὧν ἕν τι μοι δοκεῖ τότε γεγονέναι περὶ τὸν Φιλ. 16, 28, 7. τὸ δοκοῦν εἶναι περὶ αὐτοὺς τολμηρὸν, 30, 8, 3.

4) *Hinc porro per ellipſin participii* ὤν, γενόμενος, *vel* ὑπάρχων, *exſiſtunt locutiones hujuſmodi, ubi* περὶ *cum ſuo accuſativo fungitur veluti vice genitivi; v. c.* τὰ περὶ τὸν Ἄππιον προτερήματα, Appii victoriæ, res ab Appio feliciter geſtæ, 1, 16, 1. ἡ περὶ τὸν Ἀνδοβάλην ἀπόστασις, defectio Indibilis, 10, 37, 2. ἡ ὑπερβολὴ τῆς περὶ τὸν ἄνδρα μεγαλοψυχίας, 10, 40, 7. τὸ περὶ Καλλικράτην μῖσος, odium Callicratis, 30, 20, 2. *Diſſimilia nonnihil ſunt, attamen huc referre liceat dictiones hujuſmodi:* οἱ περὶ Φωκίδα (*i. e.* οἱ τῆς Φωκίδος) τόποι, 5, 24, 12. αἱ περὶ τὸν Ἄριον ποταμὸν διαβάσεις, *i. e.* τοῦ Ἀρίου, 10, 49, 1. *&c.*

5) *Alia notione, homo dicitur* περί τι γίγνεσθαι *vel* εἶναι, (*i. q.* πρός τινι) circa aliquid, in aliqua re occupari, ei operam dare; *v. c.* περὶ Φυλακὴν ἐγίγνοντο τῆς πόλεως, 1, 29, 5. περὶ τὸ βοηθεῖν ἐγίγνοντο, 1, 41, 6. τὴν κατόπιν εὐθέως ἐγένετο περὶ ἀναγωγήν, 1, 46, 6. περὶ τὴν τοῦ σώματος θεραπείαν, 1, 74, 8. περὶ ταῦτα καὶ πρὸς τούτοις ἦν, 5, 4, 3 *&c. Porro* γίγνεσθαι περί τινα, occupare ſe cum aliquo, *neinpe* agere & moliri aliquid adverſus eum, adoriri eum; περὶ τούτους ἐπεβάλετο γίγνεσθαι, καὶ κακοπραγμονεῖν τοιῷδέ τινι τρόπῳ, 4, 82, 3. *Alia prætermitto verba, quæ cum* περὶ *& accuſ. conſtruuntur, veluti* λόγους διατίθεσθαι περί τι, 1, 2, 1. ἀσκεῖν περί τι, 9, 20, 9. *&c. ubi præpoſitio objectum indicat, i. e. rem in qua quis occupatur. Conſtructionem cum nominibus notemus hujuſmodi, ubi participium* γενόμενος *aut aliud ſimile ſubintelligitur;* ὁ περὶ τὰς ἀποικίας καὶ κτίσεις τρόπος, 9, 1, 4. ὁ περὶ τὰς πράξεις, *ibid.* τὰ περὶ τὰς γενεαλογίας καὶ μύθους, 9, 2, 1. τὰ περὶ τὰς τάξεις ὑπομνήματα, 9, 20, 4. *Conf. ad* 29, 4, 2.

Περιάγειν, τὰ κτήνη, *de paſtore*, 12, 4, 14. *In Med.* πάντας τοὺς ἵππεῖς μετ' αὐτοῦ περι-

περιαγόμενος, secum circumducens, 20, 5, 8.

Περιαγωγὴ, ἡ, circumactio *fundæ*, 27, 9, 6.

Περιαιρεῖν τὰ τείχη, demoliri muros urbis, 19, 1, 1. 23, 12, 3.

Περιαλγὴς, *probum per se vocab. sed invitis msstis vulgo editum* 3, 79, 12. *pro* ὑπεραλγής.

Περίαμμα, τὸ, amuletum, *Fr. gr.* 63.

Περιβάλλειν; οὐ μικροῖς ἐλαττώμασι περιβεβληκὼς τὴν Ῥώμην, 1, 52, 2. τῷ λιμένι τεῖχος περιβαλὼν, 4, 65, 11. οὔτε τάφρον, οὔτε χάρακα τῇ παρεμβολῇ περιέβαλον, 5, 20, 5. *Sed perperam vulgo*, περιβαλὼν τάφρῳ καὶ χάρακι τὴν παρεμβολὴν, 3, 68, 6. *quod & nos imprudentes tenuimus, cum debuisset* περιλαβὼν *corrigi, cf.* 1, 48, 10. *& Adn. ad* 5, 24, 2.

περιβάλλεσθαι, capere, comprehendere; πλῆθος λείας, 1, 29, 7. 2, 19, 2. 3, 69, 7. ταῦτα περιεβάλλετο τῇ διανοίᾳ, 16, 37, 1. περιβαλλόμενος πλείω λόγον, *Spicileg. Reliq. ex lib.* 18. *T. V. p.* 40. (*Fortasse* περιβαλόμενος *scripserat Polyb. in aor.* quum prolixiorem orationem esset mente complexus, facere instituisset.) περιβάλλεσθαι τόπον, *nempe* στρατοπεδείᾳ *vel* πρὸς στρατοπεδείαν, capere locum castris, 5, 24, 2. *n. ubi invitis msstis* περιλαβομ. *edidit Casaub.* quod per se quidem non malum; *conf.* 9, 20, 3. *n. Perperam vero utique* τῆς ἰδίας στρατοπεδείας τεῖχος περιβαλόμενοι *erat editum, pro* προβαλλομ. 1, 48, 10. *Et* περιβάλλεσθαι τοῖς δεινοῖς *mssti* 10, 2, 10. *corrupte, pro* παραβάλλεσθαι.

Περιβλέπειν τόπον, circumspicere locum, *i. e.* quærere, 5, 20, 5. ἐξαγωγὴν περιέβλεπον εὐσχήμονα τῶν πραγμάτων, 4, 51, 9 *Et in Med. eadem significatione*, περιεβλέπετο τὸν ποιμένα, circumspexit pastorem, requisivit eum oculis, 9, 17, 6. *Sed in Pass.* ἐτιμᾶτο καὶ περιεβλέπετο, omnium ora in se convertit, 4, 62, 4. *Conf. vocab. seq.*

Περίβλεπτος, qui omnium ora in se convertit; περίβλεπτος καὶ μακαριστὴ δυναστεία, 10, 40, 9.

Περιβόητος, celebratus, fama vulgatus, 2, 57, 3. 10, 35, 3. 32, 14, 4. 32, 22, 6.

Περιβολὴ, ἡ; διὰ τὴν καθόλου περιβολὴν τῶν πραγμάτων, propter amplam complexionem rerum, 16, 20, 9. περιβολὴ *vulgo legebatur* 5, 81, 3. *pro* περικοπή.

Περίβολος, ὁ, circuitus, ambitus; πόλις κατὰ τὸν περίβολον οὐ μεγάλη, 4, 65, 3. 8, 15, 3. 9, 21, 2 & 5. 9, 27, 3. 10, 11, 4. murus circumdans, 2, 37, 11.

Περιγίγνεσθαι, 1) superare, vincere, devincere; διέλαβον ὡς οὐδὲν ἂν περιγένοιτο τῆς ἀγχινοίας τῆς ἐκείνου, 8, 36, 10. Ἀννίβας μάχῃ περιγενόμενος

νος Ῥωμαίων, 6, 58, 2. ἐὰν Ῥωμαῖοι περιγένωνται Καρχηδονίων τῷ πολέμῳ, 5, 104, 3. οἱ Ῥωμαῖοι Φιλοτίμως διεκειντο πρὸς τὸ περιγενέσθαι τῶν Καρχηδονίων, 15, 3, 2. *ubi codd. noſtri omnes, mutilato verbo,* πρὸς τὸ γενέσθαι *habent; vide Adn. Sic fortaſſe & 5, 71, 2. n. pro* γίγνεται Ἀβίλων, περιγίγνεται *ſcribi debuit; ſed quum ibi de* urbe capta *agatur, commodius utique eſt* κύριος γίγνεται, *quod ab Vrſ. & ex ora cod. Pariſ. adoptavit Caſaub.*

2) περιγίγνεσθαί τινι, adeſſe, accidere, contingere alicui; *conf. ſupra in* περί, *num.* 3. ἀσφαλείας αὐτοῖς περιγινομένης, præſtita eis eſt ſecuritas, nacti ſunt ſecuritatem, 17, 13, 9. ἡ ἐκ τῆς ἱστορίας περιγιγνομένη ἐμπειρία, experientia quæ ex hiſtoriarum ſtudio nobis accedit, paratur, 1, 35, 9.

Περιγράφειν ὅροις, *i. q.* διορίσαι, terminis circumſcribere, 21, 11, 4. *coll. vs.* 6. ἡ ταῦτα τὰ πεδία περιγράφουσα γραμμή, 2, 14, 8.

Περιγραφή, ἡ, circumſcriptio, circuitus, ambitus, *v. c. Mœotidis paludis, i. q.* ἡ περίμετρος, 4, 39, 1 & 7. *urbis vel caſtrorum*, 9, 21, 3. ἡ περιγρ. τῆς ὑποθέσεως, 3, 1, 8. τὴν βίβλον ἀφορίζειν ἀκολούθως τῇ τῶν πραγμάτων περιγραφῇ, 2, 71, 11. κατὰ τὴν τῶν χρόνων διαίρεσιν, ἢ κατὰ τὴν τῶν πράξεων περιγραφήν, 5, 30, 8. περιγραφὴ εὔσημος, nota circum *baculum* diſtincte ſcripta, 10, 44, 3.

Περιδεής, pavidus, trepidans, 2, 23, 7. περιδεεῖς γενόμενοι μὴ &c. 4, 78, 11.

Περιεῖναι; τῷ ταχυναυτεῖν πολὺ περιῆσαν οἱ Καρχηδόνιοι, 1, 27, 11. 1, 51, 4.

Περιελαύνειν, *in Med.* περιελασάμενος λείας πλῆθος ἱκανὸν, coacta ingenti prædæ copia, 4, 59, 1. 5, 94, 4. πολλὰ περιελασάμενοι σώματα καὶ θρέμματα, 4, 29, 6. 8, 26, 6. *Sic* 1, 40, 15, *non de obequitando cogitandum eſt, aut de equitibus, ſed* περιελασάμενος, *ſcil.* τὰ θηρία, *eſt* poſtquam in unum globum coëgit *elephantos.* ἡ περιελαθεῖσα λεία, coacta præda, 5, 95, 10.

Περιέπειν; ἐφήδρευον τῇ τῆς λείας· ἐξαποστολῇ περιέποντες, *quaſi* circum circa ſequentes, *i. e.* proſequentes, comitantes, 4, 10, 5.

Περιεργάζεσθαι τὰ κατὰ τὴν Ἰταλίαν, *i. q.* πολυπραγμονεῖν, immiſcere ſe rebus, 18, 34, 2.

Περιέχειν; εἴ τινες (τιμαὶ) ἀπρεπές τι περιέχουσι τῷ κοινῷ τῶν Ἀχαιῶν, ſi qui honores, *Eumeni decreti*, aliquid continerent, quod commune Achæorum parum deceret, 28, 7, 14. περιέχεσθαι τοῖς πράγμασι, rebus circumveniri, temporum neceſſitate cogi, 24, 12, 3.

Περιέχον, τὸ, aër & cœlum omnia ambiens

ambiens & complectens, *vide Adn. ad* 3, 36, 6. πρὸς τὴν θάλατταν καὶ πρὸς τὸ περιέχον παραβάλλεσθαι καὶ βιομαχεῖν, contra cœlum audere pugnare, 1, 37, 9. ἡ τοῦ περιέχοντος ἡμᾶς διαίρεσις καὶ τάξις, 3, 36, 6. 3, 37, 4 *ſq.* αἱ ἐκ τοῦ περιέχοντος διαφοραὶ, diverſæ mundi plagæ, 5, 21, 8. ἡ τοῦ περιεχ. ψυχρότης, æris frigus, 4, 21, 1. οἱ ἐκ τοῦ περιέχοντος καιροὶ, 9, 13, 7. *non ſunt* opportunitates e tempeſtate, *ut Erneſtius accepit*, ſed tempora, temporis partes & momenta, quæ cœli converſione diſtinguuntur, & ex cœli adſpectu habituque cognoſcuntur; *vide Adn.*

Περίζωμα, τὸ, campeſtre, lumbare, ſubligaculum; *olim equites Romani* ἐν περιζώμασιν ἐκινδύνευον, 6, 25, 3. *n. nempe ſine thorace, quare γυμνοὶ dicuntur pugnaſſe, ibid. vs.* 4. *Illyrii* αὐτοῖς τοῖς περιζώμασι, ſolis campeſtribus ſuccincti, *nempe ſine armis, Dyrrachium ingreſſi ſunt*, 2, 9, 3.

Περιζωννύναι; περιζωσάμενος, ſuccinctus, præcincta veſte, 30, 13, 10.

Περιθεταὶ τρίχες, adſcititia coma, capillamentum, 3, 78, 2. *n. & mox* αἱ περιθεταὶ, *ibid. vs.* 3.

Περιϊδεῖν, negligere; μὴ περιϊδεῖν σφᾶς συγκλεισθέντας, ἀναστάτους γενομένους, 1, 49, 8. 2, 9, 8. *&c.*

Περιϊππεύειν, circumequitare *circa hoſtium aciem, ut a tergo adgrediaris hoſtem*, 5, 73, 12.

Περιϊστάναι; *conf.* περίστασις.

περιστῆσαι; 1) εἰς μοναρχίαν περιστῆσαι τὸ πολίτευμα τῶν Καρχηδονίων, mutare, convertere, 3, 8, 2. 2) μεγίστους κινδύνους περιέστησε Καρχηδονίους, maxima Pœnis pericula creavit, adtulit, maximis periculis eos cinxit, 12, 15, 7. περιστήσας αὐτοῖς τὰ θηρία, elephantis eos cinxit, 1, 85, 7. πανταχόθεν περιστήσαντες αὐτοῖς τὸν πόλεμον, 2, 45, 4.

περιστῆναι; 1) περιέστη τὰ πράγματα, mutatæ ſunt, in partem deteriorem verſæ ſunt res, 1, 62, 5. 2) circumſtare, cingere, circumdare; τοῦ δεινοῦ πανταχόθεν αὐτοῖς (*ſive* αὐτοὺς *cum Vat. Flor. Aug. Pariſ. A.*) περιστάντος, 1, 53, 6. *n.* μεγάλην αὐτοῖς ἀπορίαν συνέβη περιστῆναι, 1, 77, 7. μὴ πανταχόθεν αὐτῷ (αὐτὸν *Vat. Flor.*) περιστῶσιν οἱ πολέμιοι, 2, 53, 5. διὰ τὸν ἀπὸ Καρχηδονίων Φόβον περιεστῶτα Ῥωμαίοις, (Ῥωμαίους *Vat. Flor.*) 3, 16, 2. ὅταν αὐτοὺς περιστῇ Φόβος ἀληθινὸς, 3, 75, 8. εἰ πανταχόθεν τῷ ναυτικῷ περισταίη πόλεμος, 5, 42, 6.

περιεστηκέναι, περιεστάναι, περιεστὼς; τὰ περιεστῶτα, *quaſi* circumſtantiæ, temporum ratio, res præſentes *miſeræ*, 2, 51, 4. οἱ περιεστῶτες καιροὶ, 3, 1, 8. 3, 89,

89, 3. 3, 97, 5. μὴ συνεπιτίθηται τοῖς τότε περιεστῶσιν αὐτοὺς (αὐτοῖς *solus Aug.*) καιροῖς, 5, 105, 8. ὁ περιεστὼς καιρὸς τὴν Αἰτωλίαν, 20, 9, 1. ποικίλης αὐτοῖς ἀπορίας περιεστώσης, 3, 84, 14.

περιΐστασθαι, *in Pass.* ἐπειδὰν αὐτοῖς πόλεμος ὑπ' Ἠλείων καὶ Μεσσηνίων, ἅμα δὲ ὑφ' ἡμῶν περισταθῇ, quum bello undique petentur, cincti erunt, 9, 30, 6. διὰ τοὺς ἀεὶ περιϊσταμένους ἀγῶνας τῷ βασιλεῖ καὶ κινδύνους, 5, 42, 6. *In Medio, notione activa,* circumstare, cingere *hostem;* περιΐστασθαι τοὺς ὑπεναντίους, 3, 84, 11. *n. ubi a vero prorsus aberrans Ernestus cum Casaub.* avertere, depellere *interpretatus est.*

περισταθεὶς, *quod erat in ed.* 1 & 2. *pro* περισταλεὶς, 2, 60, 4. *frustra defendit Reiskius; vid. Adn. ad h. l. Idem Reisk. pro* παραστήσασθαι, 22, 24, 5. *quod perspecte Casaub. in* παραιτησ. *mutavit,* περιστήσασθαι *scribendum censuit.*

Περικακεῖν, animum abjicere, desperare, malis succumbere, 1, 58, 5. 2, 30, 4. 15, 29, 8. περικακῶν τοῖς ὅλοις, desperans de summa rei, 3, 84, 6.

Παρικάκησις, ἡ, animi abjectio, anxietas, status animi malis victi, desperatio, 1, 85, 2. 15, 29, 10.

Περικαταλαμβάνειν; οἱ περικαταλαμβανόμενοι, deprehensi & pæne circumventi *ab elephantis;* 15, 9, 10. *opp.* οἱ καταταχοῦντες *ibid.* περικαταλαμβανόμενος τοῖς καιροῖς, temporibus circumventus, præoccupatus, 16, 2, 8. περικαταληφθέντες ὑπὸ τῆς φλογὸς κατεπρήσθησαν, 14, 4, 10. τοῦ περικαταληφθέντος σίτου *ex conject. correxi,* 4, 63, 10. *pro vulgato* περικαταλειφθ. *quamquam per se non improbo hoc verbum.*

Περικαταλείπειν; σιτομετρήσας τὴν δύναμιν ἐκ τοῦ περικαταλειφθέντος σίτου, 4, 63, 10. *ex vulg. scriptura, in quam consentiunt codices, quam* in περικαταληφθ. *mutandam duxi. Vide verbum præc.*

Περικατασφάττειν, circa aliquem occidere; περικατέσφαξαν αὐτοὺς περὶ τὸ τοῦ Σπενδίου σῶμα, 1, 86, 6.

Περικερᾶν τοὺς ὑπεναντίους, circumire hostium aciem, *ut a latere aut a tergo eos adgrediaris,* 11, 1, 5. περικερῶντες ὑπὲρ τὰ θηρία, suis circum elephantos circumductis, 5, 84, 8. *conf.* κέρας.

Περικεφαλαία, ἡ, galea, 3, 71, 4. 6, 23, 8.

Περικεφάλαιον, τὸ, *forma inusitatior,* 6, 22, 3. *i. q. præced.*

Περικλᾶν, *in tacticis quid sit vide in Adn. ad* 10, 21, 6. *nempe* fracta linea, linea ad angulum (rectum) inflexa ducere exercitum; περιέκλα τὴν δύναμιν ἐπὶ δόρυ, 11, 12, 4. οἱ μὲν ἐπ' ἀσπίδα περικλάσαντες

σαντες τούτους, οἱ δ' ἐπὶ ὄρυ, 11, 23, 2.

τόποι περικεκλασμένοι, loca anfracta, inæqualia, hiatibus & cavitatibus interrupta, 12, 20, 6. *coll. vs.* 4. *Fr. gr.* 103. λόφοι περικεκλασμένοι, colles anfracti, colles qui non continuo tractu excurrunt, ſed pluribus convallibus diſtincti & quaſi fracti ſunt, 18, 5, 9. πόλεις περικεκλασμέναι, urbes in locis inæqualibus exſtructæ, tumulis & convallibus vel depreſſioribus locis diſtinctæ, 9, 21, 7. *Seleucia Pieria* καθήκουσα καὶ περικλωμένη ὡς ἐπὶ θάλατταν, variis anfractibus pertinet ad mare, *vel* pertinet ad mare, & in ea directione verſus mare per convallem eam, quæ per urbem excurrit, in duas veluti partes frangitur, 5, 59, 6. *Sed fateor, non ſatis mihi in liquido eſſe hujus loci ſententiam.*

Περίκλασις, ἡ; *conf. verbum præc.* 1) fractio *vel* inflexio lineæ qua ducitur exercitus *vel* pars exercitus; αἱ κατὰ περίκλασιν ἐκτάξεις οὐ προσδέονται μελέτης, σχεδὸν γὰρ ὑπανεὶ πορείας ἔχουσι διάθεσιν, 10, 21, 6. *ubi vide Adnot.* ἀεὶ τῶν ἔξῆς ἐπιβαλόντων καὶ κατὰ περίκλασιν ἑπομένων, 11, 23, 2. 2) anfractus, terræ hiatus & cavitates, 3, 104, 4.

Περικλείειν, includere; πολισμάτιον προβολὰς ἔχον περικλειούσας ἐκ τῆς γῆς εὐφυεῖς, 1, 53, 10. *n. ubi ad* περικλειούσας *intellige* αὐτὸ, (*ſc.* τὸ πολισμάτιον) *aut* τὰς ἐκεῖ καθορμισθείσας ναῦς. *An* περιέκλεισαν *legendum* 5, 39, 3. *pro* παρέκλεισαν?

Περικοπή, ἡ, 1) corporis habitus; ὁμοιοτάτοις εἶναι δοκοῦσι κατά τε τὸ μέγεθος καὶ τὴν ἄλλην περικοπήν, 6, 53, 6. *n.* 2) cultus hominis exterior, qui cernitur in veſtibus, in ſuppellectilibus alioque adparatu; (*conf. Adn. ad* 6, 53, 6.) κατὰ τὴν ἐσθῆτα καὶ τὴν ἄλλην περικοπὴν ἀνεπισήμαντος, 5, 81, 3. *n.* λιτὸς κατὰ τὴν περικοπήν, 10, 25, 5. τὴν περικοπὴν ἅπασαν ἐδωρήσατο τῇ μητρὶ, 32, 12, 6 *ſq.* οἰκείαν ποιούμενος περικοπὴν καὶ Φαντασίαν τῆς ὑποκειμένης περιστάσεως, *de adparatu triſti*, 32, 20, 2. *contra*, κατὰ τὴν περικοπὴν εὐτυχοῦντες, *ibid. vs.* 5.

Περιλαμβάνειν, capere, occupare, comprehendere, includere; ἀεὶ μείζω καὶ πλείω περιλαμβάνειν τόπον, occupare locum, 4, 39, 8. τὸ περιλαμβανόμενον τῇ στρατοπεδείᾳ χωρίον, locus captus caſtris, ſpatium quod occupant caſtra, 9, 20, 3. *n.* (*cf.* περιβάλλειν.) τὰ ἐν ταῖς παρεμβολαῖς περιλαμβανόμενα, quæ caſtris comprehenduntur, quæ in caſtris includuntur, inſunt, 9, 20, 3. περιλαβεῖν τινα ταῖς συνθήκαις, 5, 67, 12. 26, 6, 12. *n.* 3, 29, 5. *n. ex conject. ubi vulgo* παρελαμβ. πράξεις ὑπὸ τῆς προειρημένης ὀλυμπιάδος περιληφθεῖσαι,

σαι, 9, 1, 1. τάφρῳ καὶ χάρακι περιλαμβάνειν τὰς ναῦς, 1, 29, 3. 1, 48, 10. 5, 103, 5. *Sic* περιλαβὼν τάφρῳ καὶ χάρακι τὴν παρεμβολὴν *legendum*, *pro* περιβαλὼν, 3, 68, 6. *n.* μήδ' ἀποδράναι δυναμένους διὰ τὸ τάφρῳ καὶ χάρακι περιειλῆφθαι πανταχόθεν, 1, 84, 9. κύκλῳ περιλαμβάνων τὸν χάρακα τοῦ Ἀππίου, 9, 3, 1. μέσους καὶ πάντοθεν περιειληφέναι τοὺς πολεμίους, inclusisse, 2, 29, 5. περιειλημμένος ὑπὸ τῶν πολεμίων, cinctus ab hostibus, 10, 3. 4. περιειλῆφθαι ἀργυραῖς λεπῖσι, obductum esse, 10, 27, 10.

πᾶσαν ἤδη περιειληφὼς ταῖς ἐλπίσι τὴν Πελοποννησίων ἀρχὴν, spe præceperat, occupaverat, tenuerat, 2, 52, 5. πάντα περιελάμβανον οὐ μόνον ταῖς ἐλπίσιν, ἀλλὰ καὶ ταῖς χορηγίαις καὶ ταῖς παρασκευαῖς, omnia non solum spe sunt complexi, &c. 8, 3, 3. τῷ καιρῷ περιληφθέντες, temporis necessitate coacti, tempore oppressi, 6, 58, 6. 31, 18, 2.

πολλὴν περιλαβομένων λείαν, *mendose vulgo* 3, 69, 7. *n. pro* περιλαβομένων; *vide* περιβάλλειν.

Περιλείπεσθαι, superesse; ὀγδοήκοντα μόνον συνέβη περιλειφθῆναι σκάφη, 1, 37, 2. ἐπὶ τοῦ περιλειφθέντος θηρίου διεσώθη, 3, 79, 12.

Περιλιπὴς; τὰ περιλιπῆ τῶν πλοίων, 1, 73, 2. *n.*

Περιμένει ἕως τούτου μέχρις ἂν &c. 5, 56, 2.

Περίμετρος, ἡ, (*scil.* γραμμὴ,) perimeter, circuitus, 1, 56, 4. 2, 14, 12. 9, 21, 1 & 5 & 6.

Πέριξ τοῦ τείχους, circumcirca murum, 1, 45, 8.

Περίοδος, ἡ; ἐκ περιόδου γραμματέα κοινὸν προεχειρίζοντο αἱ πόλεις, alternando inter se, in orbem, 2, 43, 1. *Sic* 6, 20, 7.

Περιοικὶς; αἱ περιοικίδες κῶμαι, 5, 8, 4.

Περίοικος; οἱ Περίοικοι, 2, 65, 9. *n.*

Περιόπτεσθαί τινα παρεσπονδημένον (ὑπ' ἄλλου,) negligere, 3, 15, 7.

Περιορᾷν; μὴ περιορᾷν τὴν χώραν ἀδεῶς πορθουμένην, 1, 30, 3. μηδένα τῶν ἀδικουμένων περιορᾷν, 3, 15, 7.

Περιοργίζεσθαι, *i. q. simplex*; περιοργισθεὶς, 4, 4, 7.

Περιουσία, ἡ, abundans rerum omnium copia, 6, 7, 2. *Sic* αἱ περιουσίαι, 6, 18, 5. ἐν τοιαύτῃ περιουσίᾳ τῶν ἐπιτηδείων ἦσαν, 3, 90, 7. πρὸς περιουσίαν, ad lautitiam, 4, 38, 4. *opp.* πρὸς τὰς ἀναγκαίας τοῦ βίου χρείας, 4, 38, 4. περιουσίας χάριν, e supervacuo, nulla idonea caussa, animi caussa, 4, 21, 1 & 10. — „*Demosth. pro Cor.* 2. ἐκ περιουσίας." *Ern.*

Περιπαθὴς, valde dolens, tristis, mœrore commotus, 1, 55, 5. περιπαθεῖς ἐγένοντο ταῖς ψυχαῖς. 4, 54, 3. περιπαθεῖς γιγνόμενοι τῇ συμφορᾷ,

ῥᾷ, 1, 81, 1. μὴ αὐτὸν (*i. q.* ἑαυτὸν) ῥίψῃ κατά τινος κρημνοῦ περιπαθὴς γενόμενος, pre dolore, 8, 20, 8.

Περίπατος, ὁ; τοὺς περιπάτους ποιεῖν, obambulare, 5, 56, 10.

Περιπέτεια, ἡ, fortunæ casus; περιπέτεια καὶ συγκύρησις, 9, 12, 6. κατὰ περιπέτειαν, opp. κατὰ πρόθεσιν 38, 1, 2. αἱ ἐκ ταὐτομάτου περιπέτειαι, 9, 9, 3. *Inprimis* casus adversus, malum quodcumque accidens, calamitas, 1, 13, 11. 1, 23, 1: 1, 57, 2. 2, 56, 13. 3, 4, 5. 3, 86, 6. γενομένης περιπετείας, incidente mutatione rerum, *nempe* in deteriorem partem, interveniente adverso casu, 9, 8, 6. *Sed &* mutatio in melius, prosper casus fortunæ, 22, 9, 16 & 18. 32, 23, 4.

Περιπίπτειν, 1) mutari, converti: οὐκ ὀλίγοις τὰς ἐκπληκτικωτάτας περιπετείας εἰς τὴν τοῦ συμφέροντος περιπεπτωκέναι μερίδα, in bonum cessisse, 3, 4, 5. 2) περιπίπτειν τινί, incidere in aliquem, in aliquid; *cum Dat. pers.* ὁλοσχερεῖ μὲν οὐδενὶ περιπίπτων ἔτι συστήματι τῶν βαρβάρων, 3, 53, 6. οἱ μὲν τοῖς κατόπιν ἐπιφερομένοις περιπίπτοντες, 1, 76, 8. αὐτομάτως ποτὲ περιπεσόντες αὐτοῖς, (*i. q.* ἑαυτοῖς & ἀλλήλοις) 1, 58, 8. *Cum Dat. rei;* περιπίπτειν χειμῶνι, 1, 37, 1. ἐλαττώμασι, 1, 37, 9. ἀτυχήμασι, 2, 56, 6. τινὶ vel τισὶ τῶν δεινῶν, 2, 7, 1. τινὶ τῶν ὁμοίων, 2, 60, 1. ἀνηκέστῳ συμφορᾷ, 4, 53, 3. βιαίοις πληγαῖς, 3, 116, 9. τραύματι βιαίῳ, 2, 69, 2. *unde corrigenda mendа*, 2, 57, 5. *n.* & βιαίοις τραύμασι περιπεσόντας *ſcribendum, pro* πράγμασι.

ἐν χειρῶν νόμῳ περιπεσόντες, *mendoſe, ut puto*, 1, 57, 8: *pro* περσόντες *vel* προπεσόντες: *niſi fortaſſe defendere coneris ex* 8, 2, 4. *ubi* περιπεσεῖν *pro ſimplici* πεσεῖν *accipiendum videri poteſt*, διὰ τῶν τοιούτων ἀλογηθῆναι καὶ περιπεσεῖν; *ubi tamen alia ratio eſt, nam ibi* περιπεσεῖν *eſt* in fraudem incidere, *& mihi prorſus videtur ibidem nomen aliquod in dativo caſu poſitum, v. c.* δόλῳ, παγαῖς, *aut aliud ſimile deſiderari. Pro* περιπεσὼν τῆς ὁδοῦ, 3, 54, 5. *haud cunctanter* παραπεσὼν *edidi ex doctorum virorum conject.*

Περιπλεῖν, circumnavigare, *in pugna navali*, 1, 51, 6. (*cf.* ἐκπεριπλεῖν.) περιπλεῖν, *ſcil.* τὰς νήσους *vel* εἰς τὰς νήσους, per insulas, 4, 16, 8. τὰς δυσχωρίας, circum loca angusta (*quæ ſunt in continente*) circumnavigare, 31, 26, 10.

Περιπλοκή, ἡ, complexus, amplexus; περιπλοκαὶ γυναικῶν, 2, 56, 7.

Περιποιεῖν τινὶ αἰσχύνην, ignominiam alicui adferre, 5, 58, 5. τὴν στρατηγίαν, præturam alicui conferre, efficere ut aliquis prætor creetur, 4, 82, 6. ſic τούτοις περιποιεῖν τὰς ἀρ-

χὰς, his conferre magiſtratus, 20, 6, 3. ἀσφάλειαν, ſecuritatem alicui præſtare, 15, 10, 4.

περιποιεῖσθαι, ſibi conciliare, comparare; ἐμπειρίαν ἐκ τῆς ἱστορίας, 5, 75, 6. τὴν ἐκ τῶν Ἑλλήνων εὔνοιαν, 3, 6, 13. περιεποιήσατο παρὰ τοῖς ὄχλοις εὔνοιαν, παρὰ δὲ τῷ συνεδρίῳ πίστιν, 24, 9, 6.

Περιπορεύεσθαι, τὴν πόλιν κύκλῳ, circum urbem circumire, 4, 54, 4. *Sic* περιπεπορεῦσθαι *vel* περιπορεύεσθαι, *ſcil.* περὶ τὸν βουνὸν, 2, 27, 6. *Sed* περιπορεύεσθαι τὰς πόλεις, obire urbes, 3, 7, 3. ἢν αἱ γυναῖκες περιπορευόμεναι τοὺς νεκοὺς, 9, 6, 3. *n. ubi mendoſe vulgo* παραπορευομ. Recte omnes περιπορ. τοὺς νεκοὺς, 10, 4, 4. περιπορευόμενοι τὴν πόλιν, diſcurrentes, circumeuntes per urbem, 8, 33, 2.

Περιπόρφυρος ἐσθὴς, prætexta toga *conſulum & prætorum Rom.* 6, 53, 7. λινοῖ περιπόρφυροι χιτωνίσκοι *Hiſpanorum*, 3, 114, 4.

(Περιπροπλεῖν, *mendoſum verbum a Caſaub. temere adoptatum* 1, 46, 11. *pro* προπλεῖν.)

Περιπτύσσειν, amplecti, complecti; περιπτύξασα ἠσπάσατο αὐτοὺς, 10, 4, 6. περιέπτυξε ταῖς χερσὶ, 13, 7, 8. *videtur ſignificare*, manibus mulieris (*nempe ſimulacri formæ muliebris*) amplexus eſt hominem; *ſed vix ſana h. l. videtur eſſe oratio.*

Περιῤῥηγνύναι (τινὶ) τὴν χλαμύδα, lacerare, lacerando abſtrahere alicui chlamydem, 15, 33, 4.

Περιῤῥῶξ πέτρα, abrupta petra, 9, 27, 4. ὄχθος. *Fr. gr.* 105.

Περισάττειν, circumſtipare; περισάξαντες τὰ χείλη τοῦ πίθου παντάχόθεν, obturato undique omni ſpatio inter labia dolii & *parietes cuniculi*, 22, 11, 17.

Περισκέπειν, undique tegere; οὐ δυναμένου τοῦ Γαλατικοῦ θυρεοῦ τὸν ἄνδρα περισκέπειν, 2, 30, 3.

Περισπᾶν πόλεμον ἐκεῖ, bellum illuc transferre, 1, 26, 1. περιέσπα Ῥωμαίους, diſtinebat Romanos, curam eorum alio vocabat, 9, 22, 5. *In Tacticis*, περισπᾶν τοὺς στρατιώτας *eſt* integram militum manum, veluti unam maſſam, ita convertere & circumagere, ut deſcripto ſemicirculo in eam partem proſpiciat, cui primo terga verterat; *vide Adn. ad* 10, 21, 3. τοὺς ἐπὶ τῆς οὐραγίας ἐξ ἀρχῆς ὑπάρχοντας, ἐξ ἐπιστροφῆς περισπῶν, ἐξέταττε πρὸς τὴν τῶν πολεμίων ἐπιφάνειαν, 1, 76, 5.

Paſſiv. περισπώμενοι, diſtenti, alio occupati, 4, 10, 3. περισπᾶσθαι ταῖς διανοίαις, animo diſtrahi in diverſas partes, 15, 3, 4.

Med. περισπασάμενος τοὺς στρατιώτας, ſecedere a ſe jubens milites; *alii contra*, ſuccinctus, circa ſe habens, cingens ſe militibus, 38, 5, 1. *n.*

Περισπασμὸς, ὁ, 1) diſtractio, cum

cum quis alibi occupatus eſt, aliis negotiis diſtinetur; ἐν τοῖς ἐκείνου περισπασμοῖς, 3, 87, 9. κατὰ τοὺς αὐτῶν περισπασμούς, 18, 34, 5. 31, 8, 5. 32, 15, 4. ἐν περισπασμοῖς εἶναι, (*i. q.* περισπᾶσθαι) 4, 32, 5. 2) motus *ille* militaris, *de quo paulo ante ad verb.* περισπᾶν *dictum eſt*; converſio manus militum in partem contrariam, 10, 21, 3. *n.* 12, 18, 3.

Περίστασις, ἡ, 1) ſtatus rerum, temporis ratio, temporum conditio, quidquid incidit; *quaſi dicas* circumſtantiæ; διὰ τὴν περίστασιν, 1, 32, 3. ἐπὶ παντὸς καιροῦ καὶ περιστάσεως, 1, 35, 10. κατὰ τὰς περιστάσεις, pro varia temporum ratione, 2, 41, 6. αἱ περιστάσεις τῶν πόλεων, fata urbium, 10, 24, 3. ἐν ἀμφοτέραις ταῖς περιστάσεσι, in utroque rerum ſtatu, *ſc. tam in pace, quam in bello*, 4, 67, 4. ἡ κατὰ τὸν ἀέρα περίστασις, ſtatus aëris, aëris ratio, 3, 84, 2. λοιμικαὶ περιστάσεις, *ſcil.* τοῦ ἀέρος, peſtilens aëris ſtatus, 6, 5, 5.

2) *ſed* περίστασις, *etiam nude per ſe, præſertim de* difficili, periculoſo, miſero, calamitoſo rerum ſtatu *uſurpatur; ſic* κατὰ τὰς περιστάσεις, difficilibus, periculoſis temporibus, 1, 82, 7. 2, 17, 1. ἐν κατὰ τὰς τῶν καιρῶν περιστάσεις, 2, 55, 8. ἐν ταῖς περιστάσεσι, 3, 112, 9. κατὰ τὰς ὑπὸ τῶν βαρβάρων περιστάσεις, in periculo a barbaris imminente, 4, 38, 10. *Sic* ἡ Γαλατικὴ περίστασις, 3, 1, 3. *eſt* σύμπτωμα κατὰ τοὺς Γαλάτας γενόμενον τῇ βασιλείᾳ, *ibid. vs.* 1. πολλοὺς περιστάσεις καὶ καιροὺς ἔχοντες, multas temporum difficultates experti, 4, 32, 2. περιστάσεσι παραδόξοις καὶ ποικίλαις ἐχρήσατο, 9, 34, 2. ἀόρατοι παντὸς κακοῦ καὶ πάσης περιστάσεως, 2, 21, 2. εἰς τὰς περιστάσεως ἐλθεῖν, in ſummas miſerias veniſſe, 4, 45, 10. εἰς τοῦτ' ἤγαγεν (αὐτοὺς) περιστάσεως, 1, 84, 9. 1, 88, 5. ἐν ταῖς ὁλοσχερέσι περιστάσεσι, temporibus quibus de ſumma rerum agitur, in gravioribus patriæ periculis, 4, 33, 12. περίστασις ὁλοσχερεστέρα ἐκ τοῦ πελάγους, ſuminum e mari periculum imminens, *ob vehementiſſimam tempeſtatem*, 1, 54, 6. ἀπολελῦσθαι τῆς περιστάσεως, periculo liberatum eſſe, 10, 14, 5.

3) quidquid circumſtat vel circumdat; οἱ ἔξω περίστασις, multitudo foris circumſtans, 18, 36, 11. ἡ τοῦ στρατηγίου περίστασις, area circa prætorium, 6, 31, 1 & 7. 6, 41, 2 *ſq.* τῶν σκηνῶν, area circa tentoria, 6, 31, 14. χώρα βασιλικὴν ἔχουσα περίστασιν, regium adparatum, regias copias, regiam opulentiam habens, 5, 45, 1. μεγαλομερὴς περιστ. magnificus adparatus *veſtium & ſuppellectilium*, (*i. q.* περικοπὴ καὶ κόσμος) 32, 12, 3. *n.* 32, 14,

9. ἡ τοῦ βίου περίστασις, fortunarum copia, opes, 3, 98, 2.

Περιστέλλειν, tegere; (*ut vestis vel clypeus tegit corpus; sic de clypeo Plutarch. in Philopoem. c.* 9.) περιστέλλειν τι τοῖς κόλποις, sinu vestis involvere, tegere, 22, 21, 10. τὰ ἁμαρτήματα, peccata, 30, 4, 14. (*conf.* συμπεριστέλλειν.) τοὺς ἀποστάτας, protegere rebelles, 5, 67, 13. ἀνελπίστως τῆς ἀσφαλείας ἔτυχε, περισταλεὶς ὑπὸ τῆς Ἀχαιῶν καλοκαγαθίας, tectus, 2, 60, 4. *n.*

Περιστοιχίζειν, corona cingere *urbem*, 8, 5, 2.

Περιστόμιον, τὸ τοῦ πίθου, os dolii, 22, 11, 15.

Περιστρατοπεδεύειν τὴν πόλιν, urbem corona cingere, 1, 30, 5. 2, 2, 7. 2, 54, 6. *n.* & *vs.* 11. 3, 60, 9.

Περίστυλον, τὸ, (*sive* ὁ περίστυλος, *ut apud Diodor.* I, 48.) peristylium, locus columnis circumdatus, 10, 27, 10. *n.*

Περισύρειν τὴν λείαν τῶν πολεμίων, præda exuere hostes, 3, 93, 1. τὰ θρέμματα, diripere, 4, 19, 4.

Περισχίζεσθαι; ὁ ποταμὸς περί τι χωρίον νησίζον περισχίζεται, fluvius dividitur & circumfluit, 3, 42, 7. περισχισθεὶς ὁ ῥοῦς περὶ τὴν πόλιν, 4, 43, 7. *n.*

Περιταφρεύειν, fossa cingere *urbem obsessam*, 1, 48, 10.

Περιτειχίζειν, muro cingere, *vel* munitionibus ad oppugnandum exstructis; περιτετειχισμένος καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, 39, 1, 8.

Περιτέρνειν; πανταχόθεν περιτέμνεται αὐτοῦ ἡ ἀρχή, accidítur, circumciditur, immínuitur, 23, 13, 2.

Περιτιθέναι τινὶ στρατηγίαν, conferre, mandare alicui imperium, 2, 36, 3. μεγάλην δυναστείαν, 2, 11, 17. περιτιθέναι τινὶ βασιλείαν, 4, 81, 4. οἱ θεοὶ περιθέντες τὸ πράτος οὐ τοῖς ἄρχουσι χειρῶν ἀδίκων, victoriam tribuentes, 15, 8, 2. τοῦτο περιτιθέασιν οἱ συγγραφεῖς Ἀννίβᾳ, hoc Hannibali tribuunt, adscribunt, 3, 48, 4.

περιετίθετο πλίμαξ τῷ στύλῳ, tigno circumposita, inserta erat scala, 1, 22, 5.

Περίτομος; ὄρος περίτομον, mons omni ex parte abscissus, præruptus, 1, 56, 4.

Περιττεύειν, abundare. τὸ περιττεῦον, 4, 38, 9. *opp.* τὸ λεῖπον, *ibid.* οὐ περιττεύων τῇ χορηγίᾳ, 18, 18, 5. *opp.* ἐλλείπων, *ibid.*

Περιττὸς, variæ doctrinæ cupidus, curiosus, 9, 1, 4. περιττὸν, *adverbialiter*, *i. q.* περιττῶς *vel* ἄγαν, nimis; πολλάκις τὸ τολμᾶν περιττὸν &c. 4, 34, 2. *n.* *disjecta membra nescio cujus poëtæ.* ἐκ περιττοῦ, e supervacuo, sine necessitate, nulla probabili ratione, animi caussa, 5, 11, 4. *n.* 9, 20, 6. (*cf.* περιουσία.) οὐδὲν περιττότερον ἦταν &c. nihil amplius quam, 31, 6, 7.

Περιττότης, ἡ ἐν τοῖς βίοις, luxus

luxus vitæ, adfluentia rerum pretioſarum, magnificentia in ſuppellectili & alio vitæ adparatu, 9, 10, 5.

Περιττῶς κατεσκευασμένη οἴκησις, magnifice exſtructa domus, 1, 29, 7. περιττῶς κατεσκευασμένον ἄγαλμα, exquiſita arte elaboratum ſignum, 32, 25, 4. περιττότερον *ſcribendum ſuſpicatus erat Reisk.* 7, 7, 7. *loco verborum* περὶ ταῦτα, *intelligens* feſtivius, *elegantius, exquiſitius.*

Περιτυγχάνειν ἀτυχήμασι, (*i. q.* περιπίπτειν) 1, 37, 6.

Περίφασις, ἡ, proſpectus liber; („*i. q.* περιφάνεια *apud Herodot. IV. 24.*“ *Ern.*) ὄρος εὐφυῶς κείμενον πρὸς τὰς τῶν προειρημένων τόπων περιφάσεις, 10, 42, 8.

Περιφέρειν; ὁ περιφερόμενος στίχος, pervulgatus, qui circumfertur, 5, 9, 4.

Περιφερὴς; περιφερὲς σχῆμα Σπάρτης, orbicularis figura, 5, 22, 1.

Περίφοβος; περίφοβοι ἦσαν καὶ περὶ σφῶν καὶ περὶ τῆς πατρίδος, 5, 74, 3.

Περιφράττειν, cingere *naves hoſtium*; περιφράξαντες αὐτοὺς πρὸς τῇ γῇ συνεῖχον, 1, 28, 11.

Περιφλέγεσθαι, amburi; 12, 25, 2.

Περιχαρακοῦν, circumvallare, 4, 56, 8. 16, 30, 1.

Περιχαρὴς, lætus, 1, 20, 1. 3, 62, 9. τοῖς παροῦσι, 1, 34, 12. περιχαρὴς ἦν τῷ μὴ *&c.* 2, 50, 5. *ubi delendum comma poſt* ἦν. γενόμενοι περιχαρεῖς διὰ τὸ *&c.* 4, 86, 5. 8, 21, 2. ἐπί τινι, 1, 41, 1. 1, 44, 7. 3, 74, 10. περιχαρὴς γενόμενος Ἀννίβας ἐπὶ τῷ *&c.* 8, 31, 11. *ubi dele comma ante* ἐπί.

Περίχειρα, τὰ, armillæ, 2, 29, 8.

Περιχύειν; οἱ ἱππεῖς ἐκ μεταβολῆς περιχυθέντες ἐπέκειντο τοῖς πολεμίοις, effuſi & circumfuſi hoſtibus, 1, 19, 4. οἱ περικεχυμένοι, circumfuſi, (*nempe a quibus pater Scipionis* περιειλημμένος ἦν,) 10, 3, 5. *coll. vs.* 4.

Πέρπερος, nugator arrogans, oſtentator; λάλος καὶ πέρπερος, 32, 6, 5. 40, 6, 2.

Πέτευρον, τὸ, tabula, aſſerculus, parvum tabulatum, 8, 6, 8. *n.*

Πέτρα, ἡ; τῆς πέτρας αὐτοῖς δυσχρηστίας παρεχούσης *&c.* *Fr. gr.* 129.

Πετροβολικὰ ὄργανα, baliſtæ, 5, 99, 7. *ubi diſerte diſtinguuntur a catapultis.*

Πετροβόλος, ὁ, baliſta; πετροβόλοι *ab oppugnatoribus diſpoſiti ad muros defenſoribus nudandos*, 5, 4, 6. *ab oppugnatis diſpoſiti in muris adv. machinas hoſtium*, 8, 9, 2. 16, 30, 4.

Πεττεύειν, calculis ludere, 40, 7, 2.

Πεττευτὴς, ὁ, aleator; συγκλείων παῖδους ὥσπερ ἀγαθὸς πεττευτὴς, 1, 84, 7.

Πεύκινος; πεύκινα ξύλα τετράγωνα, trabes piceæ, 5, 89, 1.

Πῇ, 1) qua ratione; πῇ καὶ τί πρακτέον,

πραιτέον, 11, 2, 6. πῇ καὶ πῶς, 3, 93, 2. *pleonaſtice, ſicut* πῶς καὶ τίνι τρόπῳ, 1, 32, 2. 2, 38, 1. *& ſimilia multa apud noſtrum.* 2) quo; πῇ τρέπεσθαι *Vat. cum ſuis, pro* ποῖ, 4, 69, 3. *Enclit.* πῃ; τῇδέ πῃ τοῖς πολεμίοις ἦν εὐχείρωτος, hac ex parte, 4, 8, 6. 12, 11, 4.

Πηγαῖον ὕδωρ, aqua fontana, 10, 28, 3.

Πηγὴ, ἡ, τῆς κακοπραγμοσύνης, 18, 23, 3.

Πῆγμα, τὸ, τῆς χιόνος, congelatio nivis, 3, 55, 5.

Πηγνύναι σχεδίας, compingere rates, ἀραρότως, 3, 46, 1. διαφερόντως, 3, 46, 4. σκηνὰς, ſtruere, figere tentoria, 6, 27, 2 & 6. — „*Sic & Ioſeph. Ant. III. 6, 9.*“ *Ern.*

Πηλίκος; πόσα καὶ πηλίκα συμβάλλεσθαι πέφυκε *&c.* 1, 2, 8.

Πηλὸς, ὁ, lutum figulinum, argilla, 12, 15, 6. 15, 35, 2. οἱ πηλοὶ, limus, 3, 79, 9 & 11.

Πήρα, ἡ; ἐν πήραις παρακομίζειν τὰ χορήγια, *Fr. gr.* 138.

Πηχυαῖος, cubitalis, cubiti longitudine, 6, 23, 12.

Πῆχυς, ὁ, cubitus; ξύλων καὶ ἐντίνης καὶ τριχὸς μυριάδας πήχεις, καὶ ταλάντων χιλιάδας, 5, 89, 9. *n.*

Πιαίνειν; πιαίνεσθαι, pinguefieri, 34, 2, 15. 34, 8, 1.

Πιέζειν τινὶ τὰς χεῖρας, prenſare manus, 32, 10, 9. πιεζόμενος, preſſus *complexu machinae Nabidis forma mulieris*, 13, 7, 10. πιεζόμενοι τῷ πολέμῳ, bello preſſi, 5, 29, 1. ἀμφότερα τὰ κέρατα πιεζόμενα, *alii* πιεζούμενα, preſſa, retro pulſa, 3, 74, 2. βραχὺ πιεσθῆναι τῇ χώρᾳ κατὰ τὴν μάχην, paululum loco pelli, inclinari, cedere cogi, 2, 33, 8. σημεῖαν πιεσθεῖσαι, 6, 38, 1. *n.* τὸ πιεζόμενον ὑπὸ τῆς γῆς, quod premitur a terra, *nempe in qua defixum eſt*, 18, 1, 10. *coll. vs.* 12.

πιέζειν τι, urgere, premere aliquid *in diſputando, diſceptando*; 5, 67, 8. 3, 21, 9.

Πιεζεῖν, *ultima circumflexa, i. q.* πιέζειν, 3, 74, 2. *n.* ἐπιεζοῦντο καὶ κατεβαροῦντο τῇ μάχῃ, 11, 33, 3.

Πιθανότης, ἡ, probabilitas, probabilis, ſpecioſa ratio; τινὰς ἐλάμβανον πιθανότητας ἐκ τῶν ἐγγράπτων, 18, 28, 2. ἐνίοτε πᾶσαι αἱ πιθανότητες μετὰ τοῦ ψεύδους τάττονται, 13, 5, 5.

Πίθος, ὁ, dolium, 22, 11, 15. *ſqq.*

Πικρία, ἡ; πικρία ἄκαιρος μᾶλλον ἢ δυσμένεια, exacerbatio, ira, 5, 42, 3. παρακατασχὼν τὸν ἴδιον θυμὸν καὶ τὴν ἐπὶ τοῖς γεγονόσι πικρίαν, 15, 4, 11. πικρία καὶ ἀθυρογλωσσία τοῦ συγγραφέως, amarulentia, acerbitas in maledicendo, 8, 12, 1 & 12. 12, 14, 1 & 7. 12, 15, 4. ἐξύπτης καὶ πικρία *plebis Athenienſis*, præceps & acerbum *vel* irafcibile ingenium, 6, 44, 9. *nempe quod facile ira excandeſcit, ſed eandem iram etiam facile*

facile rursus ponit, qua differt a plebe Thebanorum, quam innutritam esse ait βίᾳ καὶ θυμῷ. ibid.

Πικρὸς, acerbus, sævus; τύραννος, 7, 13, 7. ἐχθρὸς, 7, 14, 5. ἐπιτιμητὴς, 12, 12, 4. δικαστὴς, immitis, severus, 5, 41, 3. (*Sæpius jungitur cum* ἀπαραίτητος.) πικρότατος τύραννος, 9, 23, 3. τὰ πικρὰ, acerbe facta, sæva facta, 9, 23, 6. *opp.* χρηστὰ καὶ σεμνὰ, *ibid.* ἀεί τι τῶν ἀπεχθεστάτων καὶ πικροτάτων εἰσαγγέλλειν κατά τινος, 1, 80, 3.

Πικρῶς ἐπιστατεῖν τῶν ἀνθρώπων, dure, acerbe præesse, imperare, 1, 72, 1. πικρῶς ὀνειδίζειν, 9, 34, 1. ἐπιτιμᾶν τινι, 8, 28, 8. πικρῶς καὶ δυσμενῶς διέφθειρα τὴν πόλιν, 2, 55, 7. πικρῶς διακεῖσθαι πρός τινα, iratum esse, succensere, 4, 14, 1. δεῖ σκοπεῖσθαι τὰ πράγματα μὴ πικρῶς ἀλλ' ἀνθρωπίνως, 4, 14, 7. τοῦ δὲ ἀπειπαμένου, πικρῶς ἐρευνᾶν ἤτει, 5, 50, 13. *n. ubi repositum comma* post πικρῶς *malim*, ille acerbe ferens, iratus, negat factum. πικρότατα χρῆσθαί τινι, 1, 72, 3.

Πίλεος, ὁ, *latinum* pileus, 30, 16, 3. *Græce aliás* ὁ πῖλος.

Πιλίον, τὸ, *idem*, 35, 6, 4.

Πινάκιον, τὸ, tabella, 10, 46, 6.

Πίναξ, ὁ, tabula picta, pictura, 40, 7, 2.

Πιπράσκειν; πραθέντων τούτων *correxit Casaub.* 10, 16, 5. *pro* πραχθέντων *quod erat in libris.*

Πίπτειν εἰς ἐξουσίαν τινὸς, in potestatem alicujus incidere, venire, 3, 4, 12. τοῦτο πίπτει κατὰ τὴν ρκθ' ὀλυμπιάδα, incidit in CXXIX. Olymp. 1, 5, 1. ταῦτα ἔπεσεν εἰς τὴν προτέραν ὀλυμπ. 4, 14, 9. οἱ χρόνοι οἱ πίπτοντες ὑπὸ τὴν ἡμετ. ἱστορίαν, tempora quæ nostra persequitur historia, 4, 2, 2. ὅσα πέπτωκεν ὑπὸ τὴν ἡμετέραν ἱστορίαν, quæ nos vel ipsi vidimus vel fando cognovimus, 2, 4, 7. (*cf.* ἱστορία.) οὐδ' ὑπὸ λόγον πίπτει ἡ ἀδικία αὐτῶν, ne quidem sub rationem cadit, ne quidem ulla ratio ejus reddi potest, inexplicabilis est, 4, 15, 11.

πίπτειν τῶν ἐλπίσι, excidere spe, spem e manibus elapsam videre, 1, 87, 1. κἄν ποτε πέσῃ τὰ ὅλα, quamquam summa rerum perdita, 10, 33, 4. *n.* πολίτευμα ἔρρειν πεπτωκὸς, civitas funditus prostrata, depressa, perdita, 1, 35, 5.

ἑξακισχίλια τάλαντα πεσεῖν τοῖς Λακεδαιμονίοις ἀπὸ τῶν λαφύρων, 6000 talenta eis rediisse e præda, 2, 62, 1. ἑκατὸν καὶ εἴκοσι τάλαντα πρόσοδος ἔπιπτε τῷ δήμῳ, 31, 7, 7.

πεσόντος *fortasse legendum pro* πτώσαντος, 10, 33, 5. *n.* & πεσόντες *vel* προπεσόντες, *pro* περιπεσόντες, 1, 57, 8. *n.*

Πιστεύειν, 1) confidere; τῷ τάχυ-

ταχυναυτεῖν 1, 23, 9. τῇ Πίστις, ἡ; 1) δοῦναι ἑαυτὸν εἰς πίστιν τινός, fidei alicujus ſe dare *vel* permittere, 3, 30, 1. *Quid ſit hoc apud Romanos, docetur* 20, 9, 10 *ſqq.* 20, 10, 2 *ſqq.* (*conf.* ἐπιτροπή, 21, 1, 4 *ſq.* 36, 2, 1 *ſqq. Adde Ind. hiſtor. in* Fides.) ἐθελοντὴν σφᾶς εἰς τὴν Ῥωμαίων πίστιν ἐνεχείρισαν, 18, 21, 9. 20, 10, 2. παραλαλοῦντος (αὐτοῦ) σφᾶς εἰς τὴν Ῥωμαίων πίστιν, 18, 21, 5. *n. niſi diſerte adjiciendum verbum* δοῦναι *vel* διδόναι.

2) fides quæ habetur vel haberi debet dictis, credibilitas; βραχύ τι συμβάλλεται ἡ κατὰ μέρος ἱστορία πρὸς τὴν τῶν ὅλων ἐμπειρίαν καὶ πίστιν, ad faciendam, edſtruendam fidem, 1, 4, 10. τὸ εἰρημένον δι' αὐτῶν τῶν ἔργων ἔλαβε τὴν πίστιν, fidem invenit, confirmatum eſt, 1, 35, 4. 7, 13, 2. τὴν πρώτην πίστιν λαμβάνει ἡ παραίνεσις, præcipuam fidem invenit, præcipuum pondus habet, 11, 10, 2. βουλόμενος πίστιν παρασκευάζειν τοῖς μέλλουσι λέγεσθαι, 32, 16, 2. πίστιν ποιεῖν τινι τοῦ λέγειν ἀληθινῶς ταῦτα, *Fr.* gr. 65.

3) fidei pignus; ἱκανὴν πίστιν παρασχέσθαι τινὶ τῆς πρὸς τὰ μέλλοντα κοινωνίας, 2, 52, 4. 2, 58, 7. *Preſertim in Plur.* αἱ πίστεις, fidei pignora, 2, 51, 7. 4, 17, 9. 8, 2, 3. τὰς πίστεις δόντες καὶ λαβόντες, 4, 17, 11. *Etc. Hinc* ἐκ πίστεως θέσθαι,

σθαι, fœdus facere; ὑπὲρ τῆς φιλίας καὶ συμμαχίας ἔθετο πρὸς αὐτοὺς πίστεις, 3, 67, 7.

4) fides, religio hominis; ὡς αὐτῷ δοκεῖ συμφέρειν ἐκ τῆς ἰδίας πίστεως, e ſua fide, pro religione ſua, 28, 1, 9. fides & auctoritas, qua quis fruitur apud alium; πάντων αὐτῷ πειθαρχούντων κατὰ τὴν προγεγενημένην πίστιν, 5, 2, 10. μεγάλης ἀποδοχῆς καὶ πίστεως ἔτυχε παρὰ τῷ βασιλεῖ, 6, 2, 13.

5) negotium *vel* munus fidei alicujus commiſſum; Σελεύκου ταύτην αὐτῷ τὴν πίστιν ἐγχειρίσαντος, *nempe* τὴν προστασίαν τῶν ὅλων πραγμάτων, 5, 41, 2. ἡ τῆς ἐφοδείας πίστις εἰς τοὺς ἱππεῖς ἀνατίθεται, munus circuitionis, 6, 35, 8. — „*nempe in quacunque re fides alicui habetur, id ipſum* πίστις *& Latinis* fides *eſt.*“ *Ern.* — ἡ ἐγκεχειρισμένη αὐτῷ πίστις· αὕτη δ' ἦν ἡ σφραγίς, καὶ τὸ τοῦ βασιλέως σῶμα, 16, 22, 2.

Πιστὸν, τὸ; λαβὼν τὰ πιστὰ παρὰ τῶν Ἀχαιῶν ὑπὲρ τῆς ἀσφαλείας, (*i. q.* αἱ πίστεις.) fidem ſecuritatis, 2, 41, 15.

Πιστοῦν; πιστώσασθαι, *cum* πρὸς *præpoſ.* πιστωσάμενοι πρὸς ἀλλήλους περὶ τῶν ὅλων, ἐφ' ᾧ fidem ſibi mutuo dantes, 18, 22, 6. *cum Accuſ. rei;* πιστωσάμενοι τὰς προτεινομένας δωρεὰς, confirmantes, fidem ſuam dantes de, 1, 43, 5. *cum Accuſ. perſ.* τοῦτον πιστωσάμενος, hunc fidum ſibi fecit, hujus fidem ſibi conciliavit, 8, 17, 2.

Πιστῶς τὰ πρὸς αὐτὸν διακείμενος, qui fidus ei erat, 5, 98, 5.

Πίττα, ἡ, pix; πίττα ὠμὴ, 5, 89, 6.

Πιττάκιον, τὸ, pugillares, 31, 21, 9. *&* 11. 8.

Πλάγιος, obliquus, doloſus, fallax; πλάγιον ἐν τῷ πολέμῳ γεγονέναι, ambiguum, dubia, incipite fide, 30, 1, 6. ἐπινευεῖς καὶ πλάγιοι τῇ ψυχῇ, dubii animi, parum firmi, 4, 8, 11.

τὰ πλάγια, latus, latera *ſcilicet, agminis, claſſis, navis;* ἐκ τῶν πλαγίων προσπίπτειν, 1, 22, 8. 1, 23, 9. κατὰ τὰς ἐκ τῶν πλαγίων ἐπιφανείας, 3, 74, 2. αἱ ἐκ τῶν πλαγίων πλευραὶ, latera, (*quatenus diſtinguitur a parte anteriore & poſteriore; nam* πλευρὰ *magis generatim de quocumque latere figuræ cujusque uſurpatur, etiam de parte anteriore & poſteriore;*) 1, 22, 10. 6, 31, 9. *Item in Sing.* ἐκ πλαγίου κατὰ πέρας συμπεσεῖν τοῖς πολεμίοις, 1, 40, 14. (*ubi ex abundanti junguntur ſynonyma,* ἐκ πλαγίου *&* κατὰ πέρας.) κατὰ πρόσωπον, ἀπ' οὐρᾶς, ἐκ πλαγίου, 1, 77, 7.

Hinc ſurſus πλάγιος, qui eſt a latere *vel* in latere, a latere veniens *vel* incedens; πλάγιοι παραπορεύονται παρὰ τὰ ὑποζύγια, a latere comitantur jumenta, 6, 40, 7. πλάγιοι προσπίπτοντες στρεφομέ-

φομένοις, (*in pugna navali,*) 1, 51, 6. πλάγιαι παραβάλλουσιν ἀλλήλαις αἱ νῆες, 1, 22, 9. ὅταν πλάγιον λάβῃ, quum *elephas elephantem* a latere tenet, a latere adgredi poteſt, 5, 84, 4. πλάγιον κατέκλιτε τὸ πλοῖον, navis (*quæ machinæ hoſtilis vi in altum erat erecta*) in latus decidit, 8, 8, 4.

πλάγιος πλοῦς, *quod mssti dabant*, 1, 26, 10. *in* πελάγιος *recte mutavit Caſaub.*

Πλαδαρὸς, humidus, madidus, *Fr gr.* 106. *n, ubi tamen* πλαδαρὸς *videtur legendum; conf. Adn. ad* 6, 25, 5.

Πλάζειν; τὸ πλαζόμενον ὑπὸ τῶν ποταμῶν ὕδωρ, aqua quæ ex fluviis infra terram diffunditur & vagatur, 34, 10, 3.

Πλάσις, ἡ τοῦ προσώπου, conformatio vultus, ſpecies oris quoad lineamenta, 6, 53, 5.

Πλαταμὼν, ὁ, planitiem *interpretatus ſum cum Caſaub. & Ern.* 10, 48, 7. *rectius vero* lata planaque ſaxa πλαταμῶνας *intelliges* terram obſidentia, *aut* loca ſaxis obſita; *vide Adn.*

Πλατεῖον, τὸ, tabella, 6, 34, 8 & 10 *ſq.* 10, 45, 8 *ſqq.*

Πλάττειν; ἐκ τούτου πλάσας (*vel* πλασάμενος) τὴν διαβολὴν, 4, 84, 7.

Πλειάδες; *vide Ind. hiſtor. in* Vergiliæ.

Πλεῖν, *abſol.* navibus proficiſci, vela dare, cum claſſe exire, 1, 21, 10. 1, 41, 3. 4, 29, 7. 27, 11, 1, 31, 22, 9. τὸν πατέρα τότε πλεῖν συνέβαινεν εἰς Ἰβηρίαν, cum claſſe abiiſſe *vel* abeſſe *interpretatur Ern. cum Reisk.* 10, 4, 5. *n. qui quidem locus difficultate non caret.* πλεῖν τὰ πελάγη, per maria navigare, 3, 4, 10. ἀφ' ἧς (ναὸς) ἔπλει ὁ Μάρκος, in qua erat, quam conſcenderat Marcus *imperator*, 2, 10, 5.

ἔπλεον ὀλισθαίνοντες ἀμφοτέροις ἅμα τοῖς ποσὶ, *ex ſcriptura olim vulgata*, 3, 55, 2. *n.* incerto gradu vadebant, — „*ſic Latini natare.*“ *Ern. conf.* ἐπιπλεῖν, *& Adn. ad* 3, 55, 4.

Πλεῖον, πλέον, *& πλεῖστον, vide in* πολύς.

Πλεοναζειν; πλεοναζούσης τῆς παρουσίας τῶν πρεσβευτῶν, quum frequentiores advenirent legationes, 4, 3, 12.

Πλεονασμὸς, ὁ; οἱ ποιηταὶ διὰ τῶν ὑπεράνω πλεονασμῶν ἐν τοῖς ὑπομνήμασι &c. frequentiori earumdem rerum repetitione, 12, 24, 1. ὁ πλεονασμὸς ὑπὲρ τῶν ἀπληστικῶν συμπτωμάτων, nimis frequens, nimisve prolixa commemoratio caſuum terribilium in hiſtoria ſcribenda, 15, 36, 3. *& cum nudo genit. ibid. vs.* 7.

Πλεονεκτεῖν ἀπὸ τῶν μὴ καθηκόντων, lucrum quærere ex rebus parum honeſtis, 6, 56, 2.

Πλεονέκτημα, τὸ, privilegium, 2, 38, 8.

Πλεονέκτης, ὁ; κατὰ τὴν αἵρεσιν δημαγωγικὸς καὶ πλεονέκτης, 15, 21, 1. *ubi* ambi-

tioſum

tioſum *vertit Valeſ. & nos cum eo in eamdem ſententiam; ſed rectius, puto,* avarum, privato lucro inhiantem *intelligemus, quod nimis ſæpe faciunt demagogi, ut, cum populi commodis unice favere videri volunt, ſua commoda privatosque quæſtus rebus omnibus anteponant.*

Πλεονεκτικός, avaritiæ deditus, 6, 47, 4. πλεονεκτικὸν καὶ θηριώδη ζῆν βίον, 4, 3, 1. πλεονεκτικώτατος, 6, 48, 8.

Πλεονεξία, ἡ ἐκ τῶν ἀπειρημένων, lucri ſtudium ex malis artibus, 6, 56, 3. στασιάσαντες περὶ τὴν τῶν εἰλημμένων πλεονεξίαν, quis majorem prædæ partem eſſet habiturus, 2, 19, 3.

Πλεύμων θαλάττιος, 34, 5, 3. *n. cf. Hermanni Adn. in Appendi. Adn. ad lib.* 34. *p.* 116 *ſq.*

Πλευρά, ἡ, 1) latus *hominis;* παρὰ πλευρὰν εἶναί τινι, ad latus eſſe alicui, latus alicui fodere, 5, 26, 6. παρὰ πλευρὰν μένειν, 29, 3, 1. ταῦτα πρὸς ταῖς πλευραῖς αὐτῶν ὑπάρχει, hoc bellum illis in proximo eſt, cervicibus eorum imminet, 2, 22, 10. προσδέξασθαι, τὸ δὴ λεγόμενον, πρὸς τὰς πλευρὰς τοὺς πολεμίους, *Fr. gr.* 110.

2) *ex uſu geometrarum,* latus quodcumque figuræ cujuscumque; 2, 14, 4 *ſq.* 4, 70, 7. *ſq.* (*conf. ſupra in* πλάγιος.) *Sic* ἡ ἔξω πλευρὰ τῆς Σικελίας, 1, 37, 4. ἡ ἀπὸ Καρχηδόνος πλευρά, latus Carthagini obverſum, 1, 86, 3. ἡ ἐπιμήκης πλευρά, latus oblongum, 1, 22, 6. ἡ ἐκ πλαγίου πλευρά, utrumque latus, 1, 22, 10. *a quo diſtinguitur* ἡ κατὰ πρόσωπον ἐπιφάνεια, *i. e.* pars anterior, *ibid. In Acie,* ἡ κατὰ πρόσωπον πλευρὰ *eſt* frons, 11, 23, 3. *a qua diſtinguuntur* latera, τὰ κέρατα, *ibid.*

Πλευρῖτις, ἡ, 2, 4, 6.

Πληγή, ἡ, 1) vulnus, ictus, 3, 51, 5. πρακτική, 6, 25, 9. ἄπρακτος, 2, 33, 3. πληγὴν ἐπὶ πληγῇ τιθέναι (τινὶ *vel* ἀλλήλοις,) 1, 57, 1. πληγὴν ἐπὶ πληγῇ φέροντες, *ſcil.* τοῖς πολεμίοις, 2, 33, 6. παραυτεῖσθαι, καθάπερ οἱ μαστιγούμενοι, τὰς πληγάς, 31, 7, 3. περιπεσὼν βιαίοις πληγαῖς, gravibus vulneribus acceptis, 3, 116, 9. ἱκανὰς ἔχων πληγάς, qui ſatis pœnarum dedit, 31, 7, 17. ἔξαλος πληγή, vulnus navis ſupra aquam accepta, 26, 4, 12.

2) clades; πληγὰς, πολλὰς πληγὰς λαβεῖν, 1, 15, 2. 2, 32, 3. τηλικαύτῃ πληγῇ περιπεπτωκότες, 14, 9, 6.

Πλῆθος, τὸ, ἀναρίθμητον, ἄπλετον, ἄσπετον; *vide hæc adjectiva.* τὸ πλῆθος τοῦ ῥεύματος, 1, 75, 5. *cf.* 9, 43, 4.

Πληθύειν, πληθύνειν; πεδία πληθύοντα (*vel* πληθύοντα) πόλεσι, 5, 44, 11. θεωρῶν τὸν Μάρκον πληθύοντα πρὸς τὸ διακινδυνεύειν, totum in id incumbentem, 3, 103, 7. *n.*

ni πολὺν ὄντα πρὸς τῷ διακινδ. legendum, quod utique verum videtur.

Πλήμη, ἡ, æſtus maris accedens, 20, 5, 11. 34, 9, 5.

Πλημμελεῖν τι εἰς τινὰ, 15, 32, 7.

Πλὴν, *conjunctio; — „ſæpe in principio, tranſeundi aut ad propoſitum redeundi cauſſa, plane ut Latinorum* ceterum *dicitur. v. c.* 1, 70. 2, 17.“ *Ern. — Vide* 1, 69, 14. 2, 17, 1. 2, 56, 4. 4, 78, 1. 11, 25, 8. *&c. In apodoſi uſurpatur ut Latinorum* igitur, *aut pro repetita particula* δὲ; *vide* 11, 23, 2. *n.* 11, 17, 1. *n. & Adnot. ad* 11, 16, 5.

Ad πλὴν, 1, 19, 6. *ex ſuperioribus repetendum eſt* οὐδὲν; οὐδὲν ὁλοσχερὲς πράττοντας, πλὴν ἀκροβολιζόμενος, nihil quod ad ſummam faceret, nil niſi *&c. Alias quaſdam miras ellipſes, quæ ante particulam* πλὴν *locum habent, vide* 11, 25, 6. *n.* 12, 22, 1. *ſi modo vera utrobique ſcriptura.*

πλὴν, *præpoſitio, cum Genit. conſtruitur, ut* 3, 54, 4. 12, 3, 9. 12, 22, 1. 30, 10, 7. *&c. Vbi cum Accuſ. jungitur hæc particula, quam conſtructionem ex* 6, 13, 2. *adnotavit Erneſtus, ibi non præpoſitionis vim habet, ſed Adverbii, ut Latinorum* præterquam, *ita ut accuſativus non a* πλὴν *pendeat, ſed ab alio regimine præcedente.*

Πλήρης; ταῦτα τῆς πάσης ἐστὶν ἀλογίας πλήρη, 1, 15, 6.

Πληροῦν, τὰ πλοῖα, 5, 3, 3. (*vid.* πλήρωμα.) τὴν ἐπιθυμίαν τινὸς, 4, 63, 3. τὸν ἴδιον θυμὸν, 23, 13, 7. τὴν ἐκτὸς ἐπιφάνειαν οἱ γροσφομάχοι πληροῦσι, 6, 35, 5. *n.* πληρωθῆναι, ſatiatum eſſe, 7, 15, 9.

Πλήρωμα, τὸ, *& in plur.* τὰ πληρώματα, ſocii navales, remiges & nautæ, 1, 21, 1 *&* 7. 1, 60, 10. 1, 49, 1 *ſq.* 1, 59, 12. 1, 60, 10. *&c. conf. Adn. ad* 1, 49, 2. *& ad* 10, 17, 22. *& vide ſupra in* ναύτης. ἡ τοῦ πληρώματος κατασκευὴ, dexteritas, ſolertia remigum & nautarum, 1, 47, 8. *n. (idem quod* ἡ τῶν πληρωμάτων ἕξις, 1, 51, 4.) πληρώματι ἐπιλέκτῳ καταρτίζειν τὴν ναῦν, 1, 47, 6. τὰ πληρώματα συγκεκροτημένα, 1, 61, 3. *Diſtinguuntur* τὰ πληρώματα *a* τοῖς ἐπιβάταις *vel* ἐπιβατικοῖς, *a militibus claſſiariis,* 1, 47, 6 *&* 8 *ſq.* 1, 49, 5. 1, 61, 4. 16, 7, 15. *Nonnumquam tamen, ſine diſcrimine,* τὸ πλήρωμα *vel* τὰ πληρώματα *intelligi videntur* quicumque in navi ſunt, ſive remiges, ſive nautæ, ſive milites; *velut* 1, 29, 1 *&* 10. 5, 94, 8. *&c.*

Πλησίμοχθος, ærumnoſus, 5, 106, 4. *n. ex vulgata lectione.*

Πλησίον, ὁ, vicinus, alter, (*i. q.* ὁ πέλας) 12, 4, 13. πλησίον, *pro* πλεῖστον, *quod dabant libri, recte ex Vrſini conj. edidit,*

editum, 14, 6, 12. *n. ubi* πλεῖστον *ex imperiti librarii ſive critici ingenio natum videtur, qui ad* ἀποκεχωρηκέναι *pertinere* πλεῖστον *putaverat, non* πλησίον.

Πλησμονή, ἡ, intemperantia in capiendo cibo; διὰ τὰς ἀλόγους οἰνοφλυγίας καὶ πλησμονάς, 2, 19, 4.

Πλίνθος, ἡ, 10, 22, 7. πλίνθοι χρυσαῖ καὶ ἀργυραῖ, 10, 27, 12.

Πλοΐζειν; οἱ πλοϊζόμενοι *non ſunt* nautæ, *ut interpretatus eſt Erneſtus, ſed* navigantes mercatores, qui commercii cauſſa maria navigant, 4, 47, 1. 5, 88, 7. 5, 89, 8. οἱ πλοϊζόμενοι ἀπ' Ἰταλίας, 2, 8, 1. *ſunt* Ἰταλικοὶ ἔμποροι, *ibid. vs.* 2. ἡ τῶν πλοϊζομένων ψευδολογία καὶ ταρακτεία, 4, 42, 7. *ſunt* ἐμπορικὰ διηγήματα, 4, 39, 11. *Eodem modo, quod* 30, 8, 5. *ait,* Θόας τις ἦν τῶν πλοϊζομένων, *intelligendum videtur*, Thoantem fuiſſe mercatorem mare exercentem, maria navigantem; *quo illi internuncio uſi ſunt, quoniam mercaturæ ſpecie minus erat ſuſpectus parti adverſæ.*

Πλεῖον, τὸ; *generale nomen, pro quocumque navium genere; v. c.* πλοῖα πεντηκοντηρικὰ, 25, 7, 1. πεντηρικὰ, 1, 59, 8.

Πλοκή, ἡ τῶν γέρρων, cratium plexio, compoſitio, 9, 41, 3.

Πλοῦς, ὁ, navigatio; 1) commodum navigandi tempus; πλοῦν ἐτήρουν πρὸς τὴν ἐπιβολήν, 4, 57, 2. παραπεσόντος αὐτοῖς πλοῦ, 4, 57, 6. 2) δεύτερος ἂν εἴη πλοῦς, altera hæc via, altera hæc ratio fuerit, 8, 2, 6.

Πλουτίνδην γεγενημένης τῆς ἐκλογῆς, e cenſu, 6, 20, 9.

Πλύνειν τὸ τῶν ἱερῶν ἔδαφος ταῖς κόμαις, 9, 6, 3. πλύνοντα πρὸς τῷ διακινδυνεύειν *dant veteres codd.* 3, 103, 7. *pro* πολὺν ὄντα, *ut videtur.*

Πλωτὸς, navigabilis; ποταμὸς, 10, 48, 1. τόπος, 1, 42, 2. 34, 5, 4 & 7. πάντων πλωτῶν καὶ πορευτῶν γεγονότων, 4, 40, 2. 3, 59, 3. *Romani putant,* δεῖν αὐτοῖς πάντα καιρὸν εἶναι πλωτὸν καὶ πορευτὸν, 1, 37, 10.

Πλωτεύειν; *Fretum Abydenum,* ποτὲ μὲν γεφυρούμενον, ποτὲ δὲ πλωτευόμενον συνεχῶς, aliquando ponte junctum, alias conſtanter navigatur, navibus tranſitur, 16, 29, 11.

Πνεῖν; ἀπὸ τῆς Ἀσίας πνεύσαντες Θόας καὶ Δικαίαρχος συνετάραξαν τοὺς ὄχλους, ſpirantes ab Aſia, concitarunt plebem, 22, 14, 13. πέπνυται, vivit, 36, 6, 6. *conf.* πεπνυμένος.

Πνεῦμα, τὸ, 1) ventus; ἡ βία τοῦ πνεύματος, 1, 44, 4. 1, 48, 5. πνεῦμα ἀντίον, 1, 60, 6. 2) vita; τὸ πνεῦμα ἔχειν διά τινα, vitam debere alicui, 31, 18, 4.

Πνευμάτιον, τὸ, animula, vita; αὐτὸ τὸ πνευμάτιον δέονται συγχωρηθῆναι σφίσι, 15, 31, 5.

Πνιγμὸς, ὁ, ſuffocatio; ἐν τῷ περὶ τὰς πύλας ὠθισμῷ καὶ πνιγμῷ διεφθάρη, 4, 58, 9.

Που, enclit. τοῦτο γὰρ προὔκειτό ποι τοῖς ἄγουσιν αὐτὸν, puto, opinor, ſane, 30, 9, 5.

Ποῖ μεταστήσεται an legendum pro ποῦ, 6, 9, 11? n. *Non videtur.*

Ποιεῖν αἷμα καὶ φόνον, cædem facere, 15, 33, 1. ποιεῖν ἧττων, cladem accipere, *ſicut dicitur* jacturam facere; αἰσχρὰς ἐποίησαν τὰς ἥττας, 11, 2, 7. τὸ πᾶν λάφυρον ἐποίησαν τάλαντα τριακόσια, ex omni præda redegerunt trecenta talenta, 2, 62, 12. *Vide Adn. ad* 35, 4, 8. εἶχον ποιεῖν οὐδὲν, 1, 7, 9. μαρτύριον ἐποιοῦν (*f.* ἐποιοῦντο) τῆς ἑαυτῶν ἀποφάσεως, 27, 6, 9. ποιησάντων δὲ τῶν θεῶν ὑμῖν, *f.* εὖ ποιησάντων δὲ, 7, 9, 12.

ποιεῖσθαι δόξαν, *in Med. & in Paſſ.* comparare ſibi gloriam; πάνδημον ἐποιήσατο τὴν ἐπ' αὐταξίᾳ δόξαν, 32, 11, 8. ἐπὶ σωφροσύνῃ δόξαν ὁμολογουμένην πεποιημένος, 35, 4, 8.

περὶ πλείστου ποιεῖσθαί τι, 4, 51, 1. 4, 61, 6. μάλιστα δ' ἔσπευδε, καὶ περὶ παντὸς ἐποιεῖτο, βουλόμενος ἐπανελέσθαι τὸν Ἐπιγένην, 5, 41, 4. περὶ παντὸς ἐποιεῖτο σπουδάζων συστρατεύειν αὐτῷ τὸν Ἐπιγένην, 5, 50, 4.

λόγον & λόγους ποιεῖσθαι, *vide in* λόγος. μνήμην ποιεῖσθαι, 1, 20, 8. 2, 71, 1. *&c. Pro* ὑφ' αὐτοὺς ποιῆσαι, 4, 61, 5. n. *ſcribe* ποιήσασθαι *cum melioribus codd. ſicut* 1, 6, 6 & 8. *&c.*

Ποιητὴς, ὁ, Homerus, 12, 24, 2.

Ποικιλία, ἡ, calliditas, verſutia, 24, 2, 2. τῶν πραγμάτων, rerum, temporum, fortunæ varietas, 9, 22, 10. τῆς πολιτείας, miſtura civitatis e variis reip. formis, 6, 3, 3.

Ποικίλος ἀνὴρ, homo verſutus, 8, 18, 4. καιροὶ ἐπισφαλεῖς καὶ ποικίλοι, dubia tempora, 18, 38, 6. ποικίλαι ἐλπίδες, ancipites ſpes, 14, 1, 5. πολλὰς καὶ ποικίλας εἶχε περὶ τοῦ μέλλοντος ἐπινοίας, 16, 24, 1. ποικίλης οὔσης ὑποθέσεως, anceps deliberandi argumentum, 28, 11, 11. ποικίλας ἐμφάσεις ποιεῖν τινι περὶ τοῦ μέλλοντος, ancipitem ſignificationem dare de futuro, 30, 17, 17. n.

Ποικίλως καὶ ἀγεννῶς χρῆσθαι τοῖς πράγμασι, inconſtanter, 4, 30, 7. ποικίλως ψυχαγωγήσας τὸν Ἴβηρα, multis modis, 10, 35, 2.

Ποιναὶ καὶ ἐρινύες τινες, 24, 8, 2.

Πολεμαρχεῖν, Polemarchum eſſe, 4, 18, 4.

Πολεμάρχιον, πολεμάρχειον, *vel* πολεμαρχεῖον, τὸ, Polemarchorum curia, 4, 79, 5.

Πολέμαρχος, ὁ, 4, 18, 2. *cf.* 9, 17, 3.

Πολεμεῖν *legitime cum Dativo conſtruitur, ſed & cum Accuſ. Vide Adn. ad* 1, 15, 10. *quo loco, pro* Συρακούσας ἐπολέμουν, ἐπολιόρκουν *ediderat Caſaub. Contra, pro*

pro πολιορκεῖν, 5, 61, 8. *codex Aug.* πολεμεῖν *temere habet.*

Πολεμητήριον, τὸ, 4, 71, 2. *i. q.* ὁρμητήριον *ibid.*

Πολεμία, ἡ, *scil.* γῆ, 2, 4, 9. 30, 14, 2.

Πολεμικὸν; τὸ πολεμ. σημαίνειν, classicum canere, 3, 96. 2. 5, 84, 1. 10, 14, 4.

Πολεμικὸς; πολεμικὴ ναῦς, *i. q.* πολεμία, hostilis navis, 16, 3, 7. πολεμικὴ ἐμπειρία, usus belli, 10, 8, 5. τὰ πολεμικὰ, res bellicæ; τριβὴν ἔχων ἐν τοῖς πολεμικοῖς, 1, 32, 1. 3, 6, 12. πολεμικοὺς *mendose codd. nonnulli pro* πολιτικοὺς, 1, 75, 2. *n.*

Πολέμιος, ὁ; πέρας ἔχειν τοὺς πολεμίους, *pro* τὸν πόλεμον, 1, 74, 7. *n.*

Πολέμιος, *adject.* hostilis; οὐδὲν ἀπολιπὼν ὄπισθεν πολέμιον, 3, 17, 6. πολεμία ναῦς, 16, 5, 2 & 4. &c. πολέμια ἔργα, facta bellica, res bello & armis gesta, 2, 36, 2. *n.* 5, 73, 8. *n.* (*Adde* ἡ πολεμία, *supra.*) πολεμιώτατος τινὶ *vel* τινὸς, 8, 1, 6. *n.*

Πόλεμος; ὁ τοῦ Φιλίππου πολ. bellum Philippicum, 3, 7, 2. ὁ κατ' Ἀντίοχον καὶ Ῥωμαίους πόλεμος, bellum Antiochi cum Romanis, 3, 7, 1. πόλεμον ἐκφέρειν, συγχέαι, συνταράξαι; *vide in his verbis.* πολέμους ἀνεπαγγέλτους φέροντες πολλοῖς, 4, 16, 4. ἐκφέρειν τοῖς Αἰτωλοῖς τὸν ἀπὸ τῆς χώρας πόλεμον *quid sit, professus sum mihi non satis liquere,* 4, 26, 2. *n.* 4, 30, 2. *Vide an faciat satis Ernestus,* τὸν ἀπὸ τῆς χώρας πόλεμον *interpretans,* quod quis suo nomine indicit, suis copiis infert. μνημονεύων τὸ πλῆθος τῶν μεταξὺ πολέμων, *immo* πολεμίων, 3, 63, 7. *n. nisi* πόλεμοι *h. l.* prælia *sunt.* τὸν πόλεμον ἀΰξειν, 3, 97, 1.

πόλεμον *recte restituit Casaub.* 8, 3, 2. *pro* πόλεων, *quod erat in libris. Vicissim vulgatum* πολέμων *Fr. gr.* 9. *in* πόλεων *mutandum duxi. Sic* πολεμίων, *pro* πόλεων, *habent plures codd.* 16, 29, 3. *n. rursusque omnes,* 21, 11, 8. & 22, 24, 6. *Alibi* πολιτεύμασι *in* πολέμοις *erat detortum,* 4, 84, 5.

(Πολικῆς, *operarum errore editum* 34, 10, 9. *pro* πωλικῆς; *vide* πωλικός.)

Πολιορκεῖν; οὐχ ἧττον πολιορκεῖσθαι ἢ πολιορκεῖν, 1, 84, 1. 1, 18, 10, ὥστε καὶ διασπᾶν τὸν χάρακα, καὶ μονονουχὶ πολιορκεῖν τοὺς Καρχηδονίους, 3, 102, 4. *n. conf.* 9, 3, 2. *scilicet non modo* obsidere *est* πολιορκεῖν, *sed &* oppugnare; *quare diserte distinguitur inter* προσκαθέζεσθαι & πολιορκεῖν, 8, 9, 6. *cf.* πολιορκία.

Πολιορκητικὸς; πολιορκητικαὶ ἐπίνοιαι καὶ βίαι, 1, 58, 4.

Πολιορκία, ἡ, *non nuda* obsidio, *sed* oppugnatio, 8, 9, 5. 9, 3, 2. 10, 12, 1. *cf.* πολιορκεῖν.

Πολιοφυλακεῖν, intra muros se tenere,

tenere, nec in aciem procedere, 18, 22, 4.

Πολισμάτιον, τὸ, 1, 24, 12. 1, 53, 10 & 12. 2, 11, 16.

Πολιτεία, ἡ; respublica, 6, 14, 4. & ſæpe aliàs. 2) forma reip. 2, 41, 5. 6, 9, 3. &c. τρία γένη πολιτειῶν, 6, 3, 5. πολιτείαις καὶ νόμοις χρώμενοι τοῖς πατρίοις, 4, 25, 7. 3) adminiſtratio reip. conſilia, inſtitutum, ratio adminiſtrandæ reip. ταύτην τὴν δημαγωγίαν αἰσηγησάμενος καὶ πολιτείαν, 11, 21, 8. τίνι τρόπῳ, καὶ τίνι γένει πολιτείας τὸ ἔργον ἡ τύχη συνετέλεσε, 8, 4, 3. ποῤῥωτέρω τὰ τῆς ἀτυχίας προύβη διὰ τὴν Δημοσθένους πολιτείαν, 17, 14, 14. 3) vivere, verſari in civitate; οὐδαμῶς ἀσφαλῆ σφίσιν ἐσομένην τὴν ἐν τῇ Βοιωτίᾳ πολιτείαν, 18, 26, 6. 4) jus civitatis; τυχὼν τῆς πολιτείας, 6, 2, 12.

Πολιτεύειν; Θετταλοὶ ἐδόκουν μὲν κατὰ νόμους πολιτεύειν, ἀλλὰ πᾶν ἐποίουν τὸ προστατταμένου τοῖς βασιλικοῖς, videbantur ſuis legibus adminiſtrare remp. 4, 76, 2.

Sed maxime in Paſſivo uſurpatur; v. c. πεπολίτευνται τῇ πατρίδι, remp. in patria adminiſtrarunt 16, 14, 3. π. πολιτεύεσθαι παρὰ Καρχηδονίοις, vivere in civitate Carthaginienſium, lares ſuos Carthagine habere, civem eſſe Carthag. 7, 2, 4. *Rurſus* πολιτεύεσθαι, adminiſtrare rempublicam, τοῖς τῆς συγκλήτου δόγμασιν ἀκολούθως, 31, 6, 3. *Et cum accuſ.* adminiſtrare, gerere *res*; ὅσοι τὰ παρατλήσια τούτοις πολιτεύονται καὶ πράττουσι, 17, 13, 11. οἱ πολιτευόμενοι, qui remp. adminiſtrant, ſummi magiſtratus, principes civitatum, 26, 2, 6. (*ubi ab his diſerte diſtinguuntur* οἱ πολλοὶ, populus, vulgus) 27, 11, 1, 4, 73, 8. *Neque aliter accipiendum* 26, 8, 1. *n. ubi minus recte cum Caſaubono* cives *interpretatus eram. Rurſus eodem modo* 15, 2, 2. *n. & vs.* 4. *ubi cum diſtinguuntur* οἱ πολιτευόμενοι & οἱ βουλευόμενοι, *hi intelligendi ſunt* ſenatores, qui concilio intererant; (*quorum magnus erat numerus, quo pertinent* οἱ πολλοὶ, *vs.* 4. *quod idem valet ac* οἱ πλείους *vs.* 2.) *illi*, ſummi magiſtratus, principes civitatis.

Πολίτευμα, τὸ; 2) civitas; τὸ κοινὸν πολίτευμα ἐν δημοκρατίᾳ συνεῖχον, 2, 41, 6. τὰ πολιτεύματα, civitas utraque, *tam Pœnorum, quam Romanorum*, 1, 13, 12. *Adde* 1, 35, 5. 5, 86, 8. &c. 2) adminiſtratio reip. ἐγχειρίσαι τὸ πολίτευμα καὶ τὰς ἀρχὰς τοῖς αὐτοῦ φίλοις, 4, 23, 9. 3) forma reip. & leges quibus reſp. regitur; ἀποδοὺς αὐτοῖς τὸ πάτριον πολίτευμα, 5, 9, 9. 22, 27, 7. τούτους ἀποκαταστήσουσιν εἰς τὰ πάτρια πολιτεύματα, 4, 25, 7. &c. *Hinc* 4, 84, 5. χρωμένους τοῖς ἰδίοις πολιτεύμασι *ſcribendum, pro corrupto* πολέμοις,

μοις, *quod ibi codices dabant; quemadmodum* πολιτείαις καὶ νόμοις χρωμένους τοῖς πατρίοις *ait*, 4, 25, 7.

Πολιτικὸς, 1) ad civitatem pertinens, civilis, urbanus; *οἱ* πολιτικοὶ ἱππεῖς καὶ πεζοὶ, equites peditesque urbani, e civibus lecti, 1, 9, 4. *a quibus diſtinguuntur οἱ ξένοι; iidem mox vs.* 5. *ſunt οἱ* πολῖται. *Rurſus οἱ* πολιτικοὶ ἱππεῖς, 11, 11, 4. *diſtinguuntur a* τῷ ξενικῷ. *Sic* 5, 30, 1. *οἱ* πολιτικοὶ ναυίσκοι *diſting. a* τοῖς μισθοφόροις. *Ita* πολιτικαὶ δυνάμεις, 1, 9, 7. 1, 68, 2. 6, 52, 4. τὸ πολικὸν πλῆθος, 1, 42, 11. *& nude, οἱ* πολιτικοὶ, 5, 22, 11. 8, 35, 3. *Sic οἱ* πολιτικοὶ, *qui diſtinguuntur a* τοῖς ἐργαστικοῖς, 10, 16, 1. *intelligi pariter poſſunt* milites urbani, e civibus lecti. *de quibus conf. c.* 12, 3. *ſed quodſi contuleris cum cap.* 17, 6 *ſqq. intelliges,* πολιτικοὺς *tam eo ipſo loco, quam hoc c.* 16, 1. *eſſe* cives quoscumque *(ſive arma tulerint, ſive minus)* melioris & liberalioris cujusdam conditionis, quam erant *οἱ ἐργαστικοὶ & βάναυσοι. conf. Adn. ad* 10, 16, 1. *(qua fere ratione apud Plutarch. in Camill. c.* 38. *diſtinguitur inter* τὸ βάναυσον *&* τὸ ἀστεῖον.) *Eodem modo οἱ* πολιτικοὶ, 13, 7, 3. *ſunt* cives opulentiores. *Adde* 21, 3, 4. *Quin & diſerte diſtinguuntur* τὰ πολιτικὰ *&* τὰ στρατιωτικὰ, 15, 29, 4.

πολιτικὴ χώρα, ager ad civitatem pertinens, publicus; *Lacedæmone* πάντας τοὺς πολίτας ἴσον ἔχειν δεῖ τῆς πολιτικῆς χώρας, 6, 45, 3.

2) ὁ πολιτικὸς (ἀνὴρ,) qui rempublicam tractat, 9, 1, 4.

3) πολιτικὸς, περὶ τὰς συνουσίας, civilis, cultus, urbanus, comis in converſando, 24, 5, 7. *Sic* τῷ πολιτικῷ, 34, 14, 2. *opponitur* τὸ ἀναγωγον, *ibid. vs.* 3. *Eodem ſpectat illud,* ἄνθρωπος στρατιωτικώτερος ἢ πολιτικώτερος, 23, 10, 4.

Πολιτικῶς μεμψιμοιρεῖν, 1) comiter, leniter, modeſte reprehendere, 18, 31, 7. 2) populari, vulgari, ſimplici ratione, nude, ſine arte; *οἱ* τὰ κατὰ τοὺς καιροὺς ἐν ταῖς χρονογραφίαις ὑπομνηματιζόμενοι πολιτικῶς εἰς τοὺς τοίχους, 5, 33, 5. *u. Sic per contemtum quodammodo dicitur,* πολιτικώτερον ἢ στρατηγικώτερον ὑπὲρ τῶν παρόντων ἐβουλεύσατο, 4, 19, 11. *pro quo eſt* ἀκαιρότερον 10, 32, 7.

Πολιτογραφεῖσθαι, in numerum civium recipi, 32, 17, 3.

Πολλαπλασιάζειν τι, verbis exaggerare, multis partibus augere, 30, 4, 13.

Πολλαπλάσιος, *cum gen.* 1, 33, 10. 16, 29, 8 *ſq. cum* ἤ; πολλαπλασίαν ἔχοντες ὑπεροχὴν νῦν ἢ πρόσθεν, 1, 64, 1. πολλαπλασίαν *in fæm. pariter legitur* 16, 29, 9.

Πολλαπλασίων, ονος; τὸ πρότερον εἰθισμένων πολλαπλασίονων

νων προστορεύεσθαι τῶν καθηκόντων. 35, 4, 4.

Πολλοστός; οὐδὲ πολλοστὸν μέρος, 15, 11, 10.

Πολυανθρωπία, ἡ, 1, 79, 6.

Πολυάνθρωπος; πολυάνθρωπον ἔθνος, 3, 37, 11. πολυανθρωπότατα ἔθνη, 10, 1, 2.

Πολύγονος; πολύγονα ζῶα, animalia quæ numeroſam ſobolem gignunt, 34, 8, 4.

Πολυειδής; αἱ τῶν ἀνθρώπων Φύσεις οὐ μόνον τοῖς σώμασιν ἔχουσί τι πολυειδὲς, ἔτι δὲ μᾶλλον ταῖς ψυχαῖς, 4, 8, 7. πολυειδὲς πολίτευμα, 24, 9, 3. *eſt* respublica varias atque varias mutationes experta, varia fortuna uſa, vario in ſtatu verſata: *non* variis formis mixta, *ut h. l. interpretatur Ern.*

Πολυθρύλητος, de quo multa verba fiunt, quod multum jactatur, 9, 31, 4.

Πολυοχλία, ἡ, σύμμικτος, 10, 14, 15.

Πολύοχλος χώρα, 3, 49, 5.

Πολυπληθία, ἡ, τοῦ καπνοῦ, copia, 1, 48, 6. — „*Sic & apud Pollucem, IV. 20. Scribitur vero & πολυπληθεία.*“ *Ern.* — *Sed prior terminatio analogiæ eſt convenientior.*

Πολυποσία, ἡ, immodica compotatio, 5, 15, 2. 29, 5, 7.

Πολυπότης, ὁ, vino deditus, 33, 14, 1.

Πολυπραγμονεῖν, *abſol.* res novas moliri, 2, 45, 6. *Cum Accuſ.* 1) curare, ad ſuam curam referre, immiſcere ſe rebus; τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν, 2, 13, 3. μηδὲν πολυπραγμονεῖν τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν, 18, 34, 2. — „*Sic Ioſeph. Ant. IV, 6, 2. γῆν ἄλλην πολυπραγμονεῖν dixit, pro* cogitare de aliena terra occupanda.“ *Ern.* 2) inveſtigare, inquirere, exquirere, 3, 38, 2. 5, 58, 5. 8, 26, 7. 12, 27, 1 *ſqq.* (*conf. mox num.* 3.) τὰ κατὰ τὸν Ἀντίοχον, inſpicere res & explorare quomodo ſe habeant, 3, 58, 5. *& in bello*, ſpeculari, explorare; τὰ περὶ τοὺς ὑπεναντίους, 3, 80, 2. τὸν τῶν πολεμίων στόλον, 5, 109, 5. 3) operam dare, ſtudium ſuum rei impendere, diſcere, addiſcere; τὰ παρὰ τῶν Μαθηματικῶν, quæ traduntur a Mathematicis. (*cf.* παρὰ *cum Gen.*) τὰ ἐκ τῶν βιβλίων δύνασθαι πολυπραγμονεῖσθαι χωρὶς κινδύνου, 12, 27, 4. οἱ τὰ Φαινόμενα πεπολυπραγμονηκότες, qui aſtronomiæ operam dederunt, 10, 15, 7. ἐξ ἀστρολογίας πολυπραγμονητέον μέχρι τούτου, 9, 19, 4.

Πολυπραγμοσύνη, ἡ; (*vide verbum præced.*) 1) molitio novarum rerum, varii conatus miſcendi ſe rebus alienis, 2, 43, 9. 2) inquiſitio, ſtudium res geſtas cognoſcendi, 5, 75, 6. *ſigillatim*, cum quis ipſe loca adit quibus res ſunt geſtæ, & percunctatur ex hominibus qui rebus interfuerunt, 12, 27, 6. *quam* ἀνάκρισιν *dicit ibid. vs.* 3.

Πολυ-

Πολυπράγμων, variæ doctrinæ cupidus, 9, 1, 4.

Πολὺς; πολὺς ἦν πρὸς ταῖς παρασκευαῖς, multus erat in adparatibus, 5, 49, 7. *Sic, pro* πλύνοντα *quod corruptum eſt in mſstis*, 3, 103, 7. *n. haud dubie legendum* πολὺν ὄντα πρὸς τῷ διακινδυνεύειν. *Eadem notione cum. particip.* πολὺς ἦν συναθροίζων τὰς ναῦς, 16, 6, 9.

πολὺς ἦν ὁ κατακλύων (*ſing. pro plur.*) 15, 26, 10. πολὺ τὸ συμμαχικὸν ἠθροίκει τῶν Ἰβήρων, 3, 76, 4. πολλὴν ποιησάμενος τὴν ἐπιμέλειαν, 5, 48, 16. *n. ubi tamen alii omittunt artic. Cf.* 5, 55, 6. *n.*

πολλῆς ὥρας, — „maturo diei tempore.“ *Ern.* — *immo*, multo die, (*ut ait Cæſar de Bell. Gall. l.* 22.) *i. e.* die jam multum proſecto, 5, 8, 3. *n.*

οἱ πολλοὶ, *ubi diſtinguuntur a ſenatu, concilio, & ſimil. ſunt* populus, 1, 11. 1. *& ſæpe aliàs; ubi diſtinguuntur a duce, ſunt* milites, 1, 33, 4. *&c.*

τὸ πολὺ μέρος, major pars, 3, 92, 11. 3, 102, 1. 5, 14, 6. *Hinc correxi* τὸ μὲν οὖν πολὺ μέρος, 2, 3, 4. *n. Nude*, τὸ πολὺ τῆς ἀποσκευῆς, *ſcil. μέρος*, 5, 5, 14. τὸ πολὺ τῆς βίας, 3, 43, 3. *Plural.* τὰ πολλὰ μέρη τῆς Ἰβηρίας, 1, 10, 5. *n.* τούτων τὰ πολλὰ, 1, 2, 8. πολλὰ τῶν χρησίμων συνέβη αὐτῶν, multa commoda ei acceſſerunt, 3, 51, 11. πολλὰ καὶ καινὰ, 3, 37, 7. *cujus generis alia vide in* καί.

Adverbialiter; οὐ πολὺ τῆς παρωρείας, 11, 22, 8. *n.* πολύ τι διαφέρειν τῶν ἄλλων, 3, 98, 2. λίαν πολύ τι, 1, 4, 8. πολὺ ὑπερῃῖχον, 29, 9, 11. ἀντέσχον τὸ πολὺ ἐρρωμένοι τὴν πορείαν, per majorem viæ partem, 4, 46, 12. *n.* ὡς δὲ τὸ πολὺ, majori ex parte, *vel* maxime vero, 3, 93, 1. *n. quemadmodum & ὡς δ' ἐπὶ τὸ πολὺ* maxime vero *vertendum putavi* 10, 8, 7. *ubi Caſaubonus quidem vulgatam notionem*, ut plurimum, *tenuit, quam & nos* 7, 15, 2. *tenuimus.*

ἐπιπολὺ, 4, 14, 8. *videtur potius* admodum *verti debuiſſe, quam* perdiu, *quod a Caſaub. adoptavi;* ὥστε αὐτοῖς ἐπιπολὺ δυσαρεστῆσαι, ut admodum, ut graviſſime illis indignarentur. *Contra, quod* 3, 55, 4, ἐπιπολὺ κατωφερῶν ὄντων τῶν χωρίων *per* prona admodum loca *cum eodem Caſaub. vertimus, rectius fortaſſe erat futurum*, cum per longum ſpatium præcipitia eſſent loca. ἐπὶ πολὺ προβεβηκυῖα αὐτοῦ ἡ πρὸς Ῥωμαίους διαφορὰ, longius progreſſa, 23, 14, 7. 24, 3, 4.

ἐκ πολλοῦ, *de tempore*, multo ante, ante, initio; ἐκ πολλοῦ μὲν οὐκ ἐτόλμα μεταπορεύεσθαι, συνεγγιζούσης δὲ τῆς καταστάσεως *&c.* 10, 4, 2.

ἐκ πολλοῦ χρόνου, 2, 3, 3. *De Spatio;* τάφρος καταβασιν ἔχουσα ἐκ πολλοῦ, 11, 15, 8. ἐκπεριελθόντες ἐκ πολλοῦ, 10, 31, 3. προβεβλημένοι πρὸ αὐτῶν ἐκ πολλοῦ τὰς δυναστείας, 5, 34, 9. ἐκ πολλοῦ πολλοὶ τῶν ἀδυνάτων ἐφίενται, ὅταν δ' ἐγγίσωσι τοῖς ἔργοις &c. 16, 10, 3.

πρὸ πολλοῦ, *cum comparativis vel ſuperlativis*, multo, longe; ὁ σκληρότατος παρὰ πολὺ τῆς Ἀρκαδίας ἀὴρ, 4, 21, 5. &c.

Comparat. πλείων. τὸν πλείω χρόνον, diutius, poſthac, porro, 4, 34, 5. 4, 32, 10. νῦν δ' οἱ πλείους ἔφθασαν &c. 3, 68, 4. n. *ubi* νῦν δ' ὡς πλείους *mssti.* μετὰ τῶν πλειόνων ποιεῖσθαι τὴν εἴκησιν, 8, 30, 7.

τὸ πλέον *vel* πλεῖον; ἡ πρὸς τὸ πλεῖον ἐπιθυμία, ὁρμὴ, 13, 2, 7. 22, 9, 15. τὸ πλεῖον καθ' τὸ πᾶν ἠρμόζοντο πρὸς τοῦτο, 1, 26, 8. οὐδὲν περὶ πλείονος ποιεῖσθαι, 2, 46, 6 &c.

Adverbialiter, τὸ πλεῖον, ut plurimum, plerumque, 3, 109, 4. majori ex parte, fere penitus, propemodum omnino, 10, 19, 9. 11, 5, 4. maxime, potiſſimum, 3, 110, 2. ſic τὸ πλεῖον τούτου χάριν, 3, 59, 7. τὸ δὲ πλεῖον, ſed magis etiam, maxime vero, 2, 45, 1. 3, 78, 5. οὐ τοῦτο, τὸ δὲ πλεῖον ἐκεῖνο, non hoc, ſed potius illud; non tam hoc, quam illud, 2, 39, 10. 26, 7, 5. βασιλεία ἡ γνώμῃ τὸ πλεῖον ἢ φόβῳ καὶ βίᾳ καθεστῶσα, quæ conſilio magis, quam metu aut vi regitur, 6, 4, 2. παρακατέσχεν αὐτοὺς τὸ πλεῖον οὐχ ἑκόντας, ἀλλὰ ἄκοντας, apud ſe detinuit *legatos*, invitos magis quam volentes; (*niſi* τὸ πλεῖον, majorem partem *ſignificat.*) 31, 26, 5. *Conf.* πλεῖστον.

Plural. πλέονα, *adverbialiter*, maxime, præſertim, (*ſicut* τὸ πλέον) 4, 38, 6.

ἐπὶ τὸ πλεῖον *idem valet ac nudum* τὸ πλεῖον, *in illa phraſi*, οὐχ ὡς ὑπὲρ ἀλλοτρίων, ἐπὶ δὲ τὰ πλεῖον ὡς ὑπὲρ ἰδίων, non ut pro alienis, ſed potius, ſed magis ut pro ſuis, 1, 6, 6. *niſi* (*quod mihi probabile fit*) ἔτι δὲ τὸ πλεῖον *pro* ἐπὶ δὲ *legendum.* ἐπὶ τὸ πλεῖον (*i. q.* ἐπὶ τὸ πλεῖστον) ποιῶν τὴν ἀπουσίαν πρὸς τὰς χρείας, ſi quis quam maximum ſtatuat numerum abſentium, *vel* majorem ſolito, 12, 19, 3.

ἐπὶ πλεῖον, *vel una voce* ἐπιπλεῖον, admodum, magnopere, nimis; οὐκ ἐπὶ πλεῖον ἐθαύμασαν, οὐδ' ὠργίσθησαν ἐπὶ πλεῖον, non magnopere mirati ſunt, neque nimium irati, 4, 16, 2 *ſq.* τὰ κατὰ μουσικὴν ἐπὶ πλεῖον ἀσκεῖται παρ' αὐτοῖς, muſica multum, magis *quam alibi*, apud eos exercetur, 4, 21, 10. ἐπὶ πλεῖον ὑπέκρουε τὸν Φίλιππον, 17, 4, 3. *Item* uberius, fuſius, copioſius, diutius; *v. c.* ἐπὶ πλεῖον ἐξακριβοῦν τοὺς λόγους,

λόγους, 3, 31, 1. ἐπὶ πλεῖον ποιησάμενοι τοὺς λόγους, 17, 11, 12. *Adde* 1, 20, 8. 3, 57, 2. *Sic* diutius, uberius, curatius, *in illo*, ἐπὶ πλέον αὐτόπτην γενέσθαι τινῶν, 3, 58, 8. *n. ni ibi* ἐπὶ πλέον *cum Casaub. intelligendum* plerumque, in plerisque.

Pari modo cum Nominibus jungitur ἐπὶ πλεῖον; *v. c.* ἡ ἐπὶ πλεῖον ὁρμὴ, nimius ardor, 10, 31, 4. ἐποιησάμεθα τὴν ἐπὶ πλεῖον ὑπὲρ τοῦ πολέμου μνήμην, uberiorem hanc mentionem fecimus hujus belli, 2, 71, 1. (*in quam sententiam & absque* τὴν *articulo*, ποιήσασθαι μνήμην ἐπὶ πλεῖον, *dicit* 1, 20, 8. *ubi* ἐπὶ πλεῖον *non ad solum nomen* μνήμην *refertur, sed ad verbum & ad totam dictionem* μνήμην ποιεῖσθαι.) τὴν ἐπὶ πλεῖον διαστολὴν πεποίημαι, uberius, pluribus, enucleate exposui, 3, 7, 4. *Sic* οὐδὲν ἐπὶ πλεῖον, nihil uberius; περὶ τούτων οὐδὲν ἐπὶ πλεῖον εἰρήκαμεν, 3, 57, 2.

κατὰ τὸ πλεῖον, plerumque, 10, 16, 4. *cui opp.* σπανίως, *ibid.*

Superlativus, πλεῖστος; πλεῖστος γίγνεται ὁ ποταμὸς τῷ ῥεύματι κατὰ Κυνὸς ἐπιτολὴν, 9, 43, 4. (*Sic* τὸ πλῆθος τοῦ ῥεύματος *dicit*, 1, 75, 5.) πλείστη καὶ καλλίστη χώρα τῆς Λακωνικῆς, maxima regio, *an* hominibus maxime frequentata? 5, 19, 7. *n.* πλεῖστον χρόνον, diutissime, 1, 16, 11.

κατὰ τὸ πλεῖστον *est* plerumque, ut plurimum, 11, 5, 7. *quemadmodum etiam* 1, 75, 5. *cum Casaub. verti, ubi tamen etiam* majori ex parte, plerisque locis, *intelligere possis, sicut* 10, 8, 7. *Pariter* 4, 21, 2. διὰ τὴν ψυχρότητα καὶ στυγνότητα τὴν κατὰ τὸ πλεῖστον ἐν τοῖς τόποις ὑπάρχουσαν, *cum eodem Casaub. vertimus*, in plerisque locis *nempe* illius regionis; *ubi fortasse aliquis maluerit*, plerumque in illis locis.

τὸ δὲ πλεῖστον, 5, 67, 5. *usurpatur fere ut* τὸ δὲ πλεῖον, maxime vero, *vel* immo vero, quin potius, *aut* quin etiam, *ut vertit Casaub. Sic* 2, 45, 1. *n. codex Flor.* τὸ δὲ πλεῖστον *habet, ubi ceteri commodius* τὸ δὲ πλεῖον. *Et* 1, 13, 11, οὔτε συνεχεστέρας πράξεις, οὔτε πλείστους ἀγῶνας *dabant vett. libri, ubi necessario* πλείους *fuit corrigendum. Rursus* 1, 59, 6. τὸ πλεῖστον *dabant Aug. & Paris. A. pro* τὸ πλεῖον. *Sed in incommodum ac mendosum (ut mihi utique videtur)* τοὺς πλείστους, 5, 4, 3, *consentiunt libri omnes. Acute pro* πλεῖστον αὐτὸν εἰς τὴν Ἄββαν ἀποκεχωρηκέναι, πλησίον *scribere jusserat Vrsin.* 14, 6, 12. *n. Vide* πλησίον.

Πολυτέλεια, ἡ, τοῦ βίου, *vel* τῶν βίων, sumtuositas, magnificentia, luxus, 13, 1, 1. 9, 10, 5. ἡ περὶ τοὺς βίους, 6, 57, 6. ἐξοκεῖλαι εἰς τρυφὴν

καὶ

καὶ πολυτέλειαν, 7, 1, 1. ἡ πολυτέλεια τῆς κατασκευῆς, magnificentia structuræ *urbis Ecbat.* 10, 27, 5 & 9. *Templum Iovis Olympii Agrigenti* πολυτέλειαν οὐκ εἴληφε, 9, 27, 9. *n. ex librorum consentiente scriptura, a qua cur discesserim non satis caussæ fuisse intelligo.*

Πολυτελὴς, *de homine*, sumtuosus, prodigus, 8, 11, 7. πολυτελὴς δύναμις, exercitus bene instructus, 2, 23, 1. πολυτελῆ τείχη, 5, 59, 8.

Πολυτελῶς κατεσκεύασται τὰ βασίλεια, 10, 10, 9. πολυτελέστερον ζῆν τῆς κατὰ τὴν ἰδίαν ὕπαρξιν χορηγίας, 10, 25, 5.

Πολυτίμως, multo studio; — „diligentissime, *proprie* sumtuose; *nisi leg.* Φιλοτίμως, *de quo infra; sed & alii de posteriori genere scriptorum sic dixere.*" *Ern. Vide* 14, 2, 3. *n.*

Πολυχειρία, ἡ, multitudo manuum, hominum multitudo opus facientium, 8, 5, 2 *sq.* 8, 36, 11. 10, 30, 8. 12, 4, 8. *n. ubi male olim* πολυχοιρία. χειρῶν πλῆθος *ait* 3, 89, 9.

Πολυχρήμων, dives, opulentus; πόλις πολυχρημονεστάτη, 18, 18, 9.

Πολυχρόνιος, diuturnus; πόλεμος, 1, 13, 11. 3, 16, 1. 21, 7, 3. πολυχρόνιος πολιορκία, 3, 18, 8. ἐλευθερία, 6, 48, 5. τυραννὶς, 13, 6, 2. τριβὴ, *Fr. gr.* 52. *Vnde quod in Fr. gr.* 41. ἐν ταῖς πολυχρονίαις ἀῤῥωστίαις *legitur*, πολυχρονίοις *corrigendum. De Homine, est* longævus, (*quod aliis* μακρόβιος) 37, 3, 2. *sic &* 15, 25, 1. *ubi quidem Valesius* recoctum *interpretatus est, nos* longo usu subactum, *ne sic quidem male; cf. Fr. gr.* 52. *Comparat.* πολυχρονιώτερος, 1, 13, 11. *Superl.* πολυχρονιώτατος, 37, 3, 2. 1, 63, 4.

Πομπεία, ἡ, pompæ ductio, 31, 3, 2.

Πομπεύειν, *absol.* pompam ducere, 31, 3, 12 & 16 *sqq.* πομπεύειν θυσίαν ἐπὶ τὸν νεὼν, 4, 35, 2 *sq.* πομπεύειν πομπὴν, 6, 39, 9.

Πομπὴ, ἡ, 6, 39, 9.

Πονεῖν; πεπονηκότα ὅπλα, usu contrita vel vitiata, 3, 49, 11.

Πονεύρημα, τὸ, *mendosa codicis scriptura*, 22, 11, 5. *pro qua* τὸ τούτων εὕρημα *scripsi.*

Πόνος, ὁ, vexatio, 30, 4, 16.

Πόπανον, τὸ, ὀμφαλωτὸν, libum, placenta umbilicata, umbilici forma, 6, 25, 7.

Πορεία, ἡ, iter; κατὰ πορείαν ἔμενε, in medio itinere stitit gradum, 4, 69, 3. agmen; ἦγε εἰς τοὐπίσω τὴν πορείαν, 5, 72, 6. ἐξάπτεσθαι τῆς πορείας, invadere, carpere agmen, 3, 51, 2. τὸ πλεῖστον μέρος τῆς πορείας, 3, 84, 1. &c.

πορειῶν *ex conject. pro mendoso* πρεσβειῶν *scripserat Casaub.* 14, 3, 7. *nos* προσβολῶν.

Πορεῖον, τὸ, ὑπότροχον, machina subjectis rotis mobilis *transportandis in sicco navibus inser-*

ſervient; ταχὺ δὲ πορείων ὑποτρόχων κατασκευασθέντων, 8, 36, 11. n.

Πορευτικὸς, ad iter pertinens; πορευτικὴ ἀγωγὴ, ductio exercitus in itinere, 12, 20, 6. τὰ πορευτικὰ διαστήματα, intervalla *vel* ſpatia quibus a ſe invicem diſtant milites in agmine, dum iter faciunt, 12, 19, 7.

Πορευτὸς τόπος, locus per quem iter facere licet, 1, 42, 3. σχεδὸν ἁπάντων πλωτῶν καὶ πορευτῶν γεγονότων, 3, 59, 3. 4, 40, 2. 34, 5, 4 & 7. πορευτὸς καιρὸς, tempus quo iter facere licet, 1, 37, 10.

Πορθμεῖον, τὸ, navicula ad trajiciendum, 3, 42, 3. 3, 43, 3. 4, 6, 8. 4, 9, 9.

Πορθμὸς, ὁ, fretum, (*ſigillatim*, fretum Siculum, *cf. Adn. ad* 5, 110, 2.) 1, 7, 1. 1, 20, 15. 1, 21, 4. 10, 1, 1. περαωθεὶς τὸν πορθμὸν, 1, 11, 9. ὧν διὰ τοῦ πορθμοῦ περαωθέντων, *ſcil.* εἰς Σικελίαν, (*quod ex præcedentibus intelligendum,*) 1, 49, 3. πλεύσαντες διὰ πορθμοῦ, 1, 38, 7. n. *ni* διὰ τοῦ πορθμοῦ *ſcripſit Polybius. Articulus pariter deſideratur* 5, 110, 2. συνωρμηκέναι τινὰς αὐτοῖς πλέοντας ἀπὸ πορθμοῦ, *ubi* τοῦ *adjiciendum videtur.* πορθμὸς, *de* Herculeo freto & *de* Abydeno, 16, 29, 8. (*Conf.* πόρος.)

Πορίζειν; πορίσασθαι & παπορίσθαι σκῆψιν, prætextum comminiſci, invenire, proferre, 5, 2, 9. 8, 28, 1.

Πορισμὸς, ὁ τῶν ἐπιτηδείων, ſuppeditatio, expeditio commeatuum, 3, 112, 2.

Πόρος, ὁ; 1) trajectus, locus ubi mare vel flumen trajicitur, transverſum mare, medium mare; transverſus, medius fluvius; *vide Adn. ad* 1, 39, 6. *De fluvio habes exempla hæc:* ἡ παραχομιδὴ διὰ τοῦ πόρου, tranſvectio per transverſum flumen, 3, 43, 3. προτείνοντες τὴν κατασκευὴν τοῦ ζεύγματος εἰς τὸν πόρον, porrigentes pontis fabricam in medium flumen, in ipſum amnem qua erant trajecturi, 3, 46, 2. κατὰ μέσον τὸν πόρον, in medio trajectu, in medio flumine, 3, 46, 11, *De Mari;* διαίροντες τὸν πόρον, trajectum emenſi, *ex Africa in Siciliam;* medium mare emenſi, 1, 37, 1. (*quod* τὸ παλαίτερον διάρμα *dicit* 10, 8, 2. *cui ſcilicet opponitur navigatio ſecundum oras.*) ποιούμενοι διὰ πόρου τὸν πλοῦν εἰς τὴν Ῥώμην, *Panormo Siciliæ* per medium mare (*recta & breviſſima via, non oras legendo*) Romam navigarunt, 1, 39, 6. n. *Sic* 2, 9, 2. διὰ πόρου τὸν πλοῦν ἐπὶ τὴν Κέρκυραν ἐπιοῦντο, recta via Corcyram navigarunt. ὁ ῥοῦς φέρεται διὰ πόρου, 4, 43, 10. curſus, impetus aquæ *in Bosp. Thracico prope Chalcedonem non ad oram usque impellitur, ſed* per medium trajectum fertur, *vel, quod eodem redit,* ſecundum medium fretum pergit: *nam ubi trajectus ſit per*

per fretum, ibi πόρος peræque trajectus *& fretum verti poteſt. Sic, Darius ponte junxit τὸν πόρον*, trajectum *s.* fretum, 4, 43, 2. *τοῦ πόρου πλάτος ἔχοντος*, ubi latitudinem aliquam habet, trajectus *s.* fretum, 4, 43, 9. *Parimodo, τὸν καθ' Ἡρακλείους στήλας πόρον*, 3, 39, 4. *perinde eſt* fretum Herculeum, *an* trajectum ad columnas Herculis, *interpreteris; ſed proprie eſt* trajectus *vel* latitudo freti, via tranſverſa per fretum, *ut ex* 16, 29, 8. *intelligitur. Eadem ratione ὁ Ἰόνιος πόρος non ſolum* fretum *illud dicitur, per quod ex Adriatico mari in Ionium navigatur, ſed totum* mare Ionium, *quod ab Adriatico ad Siculum mare pertinet*, 2, 14, 4 *ſq. quoniam per id mare ex Italia in Græciam trajicitur.*

2) adquiſitio; *περὶ πόρου γίγνεσθαι χρημάτων*, 17, 17, 2.

Πόῤῥω; *comparat. ποῤῥώτερον ἔτι*, 5, 34, 8.

Πόρφυρα, ἡ; *τὴν πόρφυραν ἀπέδετο*, 10, 26, 1.

Πορφύρεος; *πορφυρᾷ ἐσθῆτι*, 6, 53, 7.

Πορφυρὶς, ἡ; *ἐπιγνοὺς αὐτὸν ἀπὸ τῆς πορφυρίδος*, 11, 18, 1. *πορφυρὶς θαλαττία*, veſtis e purpura marina, *i. e.* Tyria, 39, 1, 2.

Ποσὸς; *ἐπὶ ποσὸν*, 1) aliquatenus, aliquantum, nonnihil; 1, 1, 1, 2. 2, 35, 6. 3, 53, 1. 54, 3. 2) aliquamdiu, aliquantiſper, 2, 34, 15. 2, 40, 2. 3, 40, 13. 3, 52, 7. 10, 3, 5. *ubi codd. nonnulli mendoſe ἐπ' ἴσον. Viciſſim* 2, 3, 7. *n. ἐπ' ἴσον in ἐπὶ ποσὸν mutandum videri poterat; attamen locum ſanum tueri vulgata poteſt.*

κατὰ ποσὸν, aliquatenus, aliquantum, 3, 36, 5. 5, 63, 13. 26, 3, 9. *κατὰ ποσὸν ἀντιποιησάμενος τῆς πόλεως*, ex parte quadam tenuit urbem, partem aliquam tenuit urbis, 2, 53, 6. *n. οὐδὲ κατὰ ποσὸν*, (*i. q. οὐδὲ μικρὸν*,) ne ulla quidem ex parte, ne ullo quidem modo, 2, 61, 2.

Ποσότης, ἡ, quantitas, modus tenendus in rebus; *ἐν παντὶ δυσπαράγραφός ἐστιν ἡ ποσότης*, 16, 12, 10.

Πόστος, quotus, 6, 35, 11.

Ποτάμιος; *ποτάμια πλοῖα*, 3, 66, 5. 5, 45, 4.

Ποταμὸς ἄβατος; *vide* ἄβατος. *ποταμὸν an in τόπον mutandum*, 8, 28, 5? *Non videtur; vide Adn.*

Ποτε, *particulam encliticam, tenui a Caſaub. editam* 4, 44, 4. *n. ubi tamen debebat fortaſſe e vetuſtis codicibus τότε reſtitui; ἦν Ἀθηναῖοι τότε κατασχόντες, ea ſententia, quam in Adnot. expoſui; qui uſus ſatis familiaris eſt græcis ſcriptoribus.*

Ποτὲ μὲν, ποτὲ δὲ, 10, 22, 4. *& aliàs. Sed mira locutio* 16, 29, 11. *ποτὲ μὲν, ποτὲ δὲ συνεχῶς, quæ, ſi ſana, ſic erit capienda*, aliquando quidem, ſemel quidem olim, ſed alias continue, ſed alias conſtanter.

ſanter. ὁτὲ μὲν, ποτὲ δὲ, 6, 20, 8, ποτὲ μὲν, τότε δὲ *ex plerorumque vett. codicum præſcripto edidimus* 4, 38, 6. *n. ubi fortaſſe commodius tenebatur* ποτὲ δὲ, *quod habet Caſaub. ex recentiſſimis Pariſinis, conſentiente Aug. Pro* τότε μὲν, 3, 17, 8. *ubi ſequitur* ἔτι δ' ὅτε, *ſcribendum* ποτὲ μὲν, *vel potius tenendum* τοτὲ μὲν, *quod habet Bav. eadem vi ac* ποτέ. *Sic* 11, 5, 5. *n. codices omnes habent* τότε μὲν, ποτὲ δὲ, *ubi nil neceſſe erat* ποτὲ μὲν *corrigere, ſed ſatis erat mutato accentu* ποτὲ *ſcribere.*

ποτὲ δὲ *absque præcedente* ποτὲ μὲν *aut alia ſimili particula habes* 6, 15, 8. *ubi ne deſideratur quidem tale quidquam. At* 1, 14, 7. *ubi in vett. codd. deſiderabatur* ποτὲ μὲν, *recte id a Caſaub. adjectum videtur ex recentiſſimis Pariſinis codd. Alibi* ποτὲ δὲ *ante ſe habet* κατὰ τὸ πλεῖον, 10, 16, 4. *ubi tamen non* ποτὲ δὲ *dant libri, ſed* τότε δὲ, *quod neſcio an in* τοτὲ δὲ *fuerit mutandum.*

Πότιμος; τὰ πότιμα τῶν ὑδάτων, 5, 62, 4. πότιμος κρήνη, 34, 9, 5.

Πότος, ὁ, compotatio, 5, 15, 2. 8, 8, 6. *n.* 8, 29, 1 & 4. *ubi corrupte* τόπον *habent codd.*

Ποῦ *μεταστήσεται*, 6, 9, 11. *n.*

Που, *enclit.* τῇδέ που, tali quadam ratione, 3, 108, 3. *n.*

Ποῦς; ἐκ ποδὸς ἕπεσθαι, e veſtigio ſequi, 3, 68, 2. 5, 74, 1. 18, 7, 2. εὐθέως ἐκ ποδὸς ἠκολούθησαν τοῖς Φεύγουσι, 14, 8, 13. ὅσον ἐκ ποδὸς (*ſicut* ὅσον ἤδη) protinus, ſtatim, 2, 68, 9. *n. Pro* ἐν ποσὶν, ἐμποδὼν *amat Polybius, quod vide.*

ἐπὶ πόδα ἀναχωρεῖν, ὑποχωρεῖν, τὴν ἀναχώρησιν ποιεῖσθαι, ſervatis ordinibus recedere e pugna, (*cui opponitur terga dare, fugam capeſſere,*) 2, 30, 4. 2, 68, 4. 8, 16, 5. 18, 8, 4.

κατὰ πόδας, e veſtigio, protinus, 2, 49, 4. τῇ κατὰ πόδας ἡμέρᾳ, proximo die, poſtridie, 1, 12, 1. 1, 33, 3. 1, 46, 6. 3, 113, 1. τὰς κατὰ πόδας ἡμέρας, proximis diebus, 14, 8, 4. τῇ κατὰ πόδας ἡμέρᾳ τῆς ἐκκλησίας, 3, 45, 5. τῷ κατὰ πόδας ἐνιαυτῷ, inſequenti ſtatim anno, 2, 20, 4.

παρὰ πόδας, e veſtigio, mox, ſtatim, paulo poſt, brevi, 1, 7, 5. 1, 35, 3. 2, 60, 6. 5, 26, 13. *ubi idem eſt ac* παραυτίκα *ibid.* παρὰ πόδας αὐτοῖς ἐστιν ἡ πρότερον ἄγνοια, adhuc in proximo, ante pedes illis eſt, *i. e.* adhuc præſens eorum animo eſt, recenti memoria hæret ſuperior error, *vel* veſtigia ejus adhuc ante pedes ſunt eorum, 6, 9, 2.

τὴν ὑπὸ πόδα στάσιν ἐλάμβανον, 2, 68, 9. *n.*

Πρᾶγμα; τὰ πράγματα, res gerendæ

rendæ *vel* geſtæ; *frequenter: ſic* εἶχοντο τῶν ἐξῆς πραγμάτων, 1, 52, 4. *&c. Idque nomen intelligitur in hujusmodi dictionibus*, τὰ κατὰ Λιβύην, τὰ τοῦ πολέμου *&c. Porro* res, *i. e.* ſtatus, fortuna, conditio rerum quibus aliquis utitur; *Adn. ad* 2, 20, 8. *Sic* τοῖς ἰδίοις πράγμασιν ἐπταικότες ὁλοσχερῶς, quorum res penitus fractæ & proſtratæ erant, 1, 10, 1. *&c.* res publica, ſtatus rei publicæ; ὑπὲρ τῶν πραγμάτων καὶ τῆς τῶν πολλῶν σωτηρίας παθεῖν ὅ τι δέοι, 40, 4, 8. *Sic* 40, 3, 8. *n. pro* ὑπὸ πραγμάτων διαφερόμενοι, *haud dubie* ὑπὲρ *legendum*, diſſentientes de republica &c. τὰ ὅλα πράγματα, ſumma rerum; *ſed* τοῖς ὅλοις πράγμασι, tota re, omnino, penitus; *vide in* ὅλος. εἰς πραγμάτων λόγον, quod ad rempublicam & ejus ſtatum, *aut* quod ad res gerendas ſpectat, *aut omnino* quod quidem ad rem faciat, *i. e.* notabile aliquid & magni momenti; *vide in* λόγος, ratio.

Sunt etiam πράγματα, res fidei alicujus commiſſæ, *aut* quas quis ſub poteſtate habet, poteſtas, imperium; πράως ἐχρήσατο τοῖς πράγμασι, 1, 8, 4. εἰκῇ καὶ ἀλογίστως κέχρηται τοῖς πραγμ. 1, 52, 2. πραγμάτων ἱκανῶν κύριος, ſatis potens, magnam potentiam nactus, 4, 51, 3. πλείστων τόπων καὶ πραγμάτων κύριος, 1, 2, 5. ἀφορμαὶ πρὸς πραγμάτων κατάκτησιν, ad parandum imperium, 4, 77, 2.

Corrupte πρήγμασι *dant omnes*, 2, 57, 7. *n. pro* τρώμασι; *& pro* γράμμασι, 9, 40, 3. *n. &* πράγματα *pro* τάγματα *codd. nonnulli*, 3, 85, 3. *Viciſſim* 15, 26, 4. *pro* γράμματα, *quod dabant libri omnes*, πράγματα *fuit corrigendum.*

Πραγματεία, ἡ, opus, tractatio, hiſtoriæ deſcriptio, hiſtoria; *quo vocabulo ſæpius utitur Polybius de ſuo opere loquens*, 1, 1, 4. 1, 3, 1 *&* 5. 1, 4, 1. 3, 1, 1 *&* 3. 3, 32, 1. 3, 59, 6. *pariter de aliorum hiſtoriis*, 2, 56, 3. 5, 33, 8. 8, 11, 1.

Πραγματεύεσθαι συντάξεις, hiſtorias ſcribere, 12, 27, 7. *& nude* πραγματεύεσθαι, *eadem notione*, 5, 33, 5. τοὺς πολέμους καὶ τὰς πράξεις, 1, 4, 3. περὶ τούτων, 9, 2, 2. *Fr. gr.* 16. περὶ τῆς γεωγραφίας, 34, 5, 1.

Πραγματικὸς, *de homine; generatim*, qui in rebus agendis, in rebus gerendis verſatur, qui rempublicam tractat, 7, 12, 2. 3, 5, 7 *ſq.* 3, 118, 12. 12, 27, 10. 12, 28, 3. *i. q.* πολιτικὸς, 9, 1, 4.) *&* ſolers & prudens in rebus adminiſtrandis, uſu rerum peritus; *ut in illo*, εἰ βασιλέως πραγματικοῦ φρένας ἔχεις, 7, 11, 2. *Huc pertinent* οἱ πραγματικοὶ, *qui diſtinguuntur a* τοῖς στρατιωτικοῖς, 14, 1, 13. *quos Livius interpretatur ſpecta-*

te

tæ prudentiæ & virtutis viros, *poſſisque ſimul intelligere*, qui in magiſtratibus militaribus verſabantur; *ſed veriſſime fuerint quos vernacula dicere conſuevimus* des hommes d affaires. ἀνῆττητα καὶ πραγματικὰ πλήθη, 1, 35, 5. *ſunt legiones Romanæ*, ad res gerendas inprimis idoneæ, belli uſu peritæ, fortiſſimæ. *Conf.* πρακτικός.

De Rebus, varie uſurpatur. 1) quod pertinet ad res geſtas vel gerendas; τέλειος ἀνὴρ εἰς τὸν πραγματικὸν τρόπον, vir perfectus quod ad res gerendas ſpectat, 4, 8, 1. *Neque ſolum, ut h. l. de animi dotibus; ſed & de corporis robore & habilitate,* πρὸς πᾶσαν σωματικὴν χρείαν τὴν διατείνουσαν εἰς τὸν πραγματικὸν τρόπον εὐθετος, 26, 5, 6. *Sed* ὁ πραγματικὸς τρόπος *ſcil.* τῆς ἱστορίας, 9, 2, 4. *eſt* ὁ περὶ τὰς πράξεις τῶν ἐθνῶν καὶ πόλεων καὶ δυναστῶν, *ut ait* 9, 1, 4 & 6. *idemque* ὁ τῆς πραγματικῆς ἱστορίας τρόπος, 1, 2, 8. *Nempe* ἡ πραγματικὴ ἱστορία, *eſt* quæ verſatur in exponendis rebus inter homines & ab hominibus geſtis, *diſtinguiturque a fabulosis narrationibus quæ de deorum & heroum generationibus factisque circumferuntur, &c. Vide Adn. ad* 1, 2, 8. *& conf. loca ibi citata; adde Ind. Hiſtor. in* Hiſtoria. ἡ πραγματικὴ ὑπόθεσις, 1, 57, 4. *eſt* argumentum ad rerum geſtarum hiſtoriam pertinens, *a quo diſtinguuntur argumenta ad Naturæ artiumque hiſtoriam ſpectantia, ibid. vs.* 2 *ſq.* πραγματικὰς ἀποφάσεις ἐκβάλλειν, de rebus ad rempubl. pertinentibus diſſerere, pronunciare, 32, 6, 7. *a quibus ſermonibus diſtinguuntur diſputationes a philoſopho aut grammatico de ſua arte inſtitutæ, ibid. vs.* 6. πραγματικὴ δύναμις, ingenium ad res gerendas idoneum, 39, 1, 1. *cf. mox num.* 3. *Adde num.* 4. *extr.*

2) efficax, validus; αὐθυσίδιος καὶ πραγματικὴ ἐπίθεσις, 5, 5, 4. πρακτικωτάτην παρείχοντο χρείαν, 10, 29, 5. ἄκρα εὐφυὴς καὶ πραγματικὴ, valida arx, 4, 70, 10. *Confer* πρακτικός.

3) ſolers, peritus, prudens; πραγματικὸν καὶ φρόνιμον ἔργον, ſolers & prudens factum, 3, 116, 7. λόγοι ἀνδρώδεις καὶ πραγματικοὶ, oratio fortis & prudens, 36, 3, 1. πραγματικὴ οἰκονομία, ſolers, prudens rerum adminiſtratio, 1, 8, 3. πολίτευμα πραγματικὸν, res publica ſolerti & prudenti conſilio adminiſtrata, 30, 5, 6. *Huc referri poteſt* πραγματικὴ δύναμις, 39, 1, 1. *conf. ſupra num.* 1. *extr.*

4) πραγματικόν τι, aliquid quod ad rem facit, quod ad rei (*præſertim* publicæ) commoda pertinet, quod alicujus momenti eſt intuitu rei publicæ; συνηκολούθηκε δὲ καὶ ἕτερόν τι πραγματικὸν τούτῳ τῷ

τῷ διαβουλίῳ, 30, 17, 11. (*quod aliàs dicit* εἰς πραγμάτων λόγον; *cf.* λόγος, ratio.) *Huc forte referri poteſt illud,* ὥστε μὴ ὑποπτεῦσαί τι περὶ αὐτοῦ πραγματικὸν, ut nihil notabile, memorabile, quod ad rem & curam Romanorum pertineret, in eo ſuſpicaretur, 31, 5, 2. *niſi cum Caſaubono malueris de* novarum rerum molitione *intelligere, ex illo uſu vocabuli de quo ſupra num.* 1. *dictum eſt. conf.* πραγματοκοπεῖν.

Πραγματικῶς, dextrè, ſolerter, perite, prudenter; *nempe* apte ad rem, & ita ut exſpectari poterat ab homine qui rerum uſum habet; πραγματικῶς καὶ φρονίμως προϊδόμενος τὸ μέλλον, 2, 44, 5. ἀληθινῶς καὶ πραγματικῶς ὑποδειχνύναι, vere & prudenter, 2, 50, 1. ἐμφρόνως ἐλογίζετο ταῦτα καὶ πραγ.. 3, 80, 5. πραγμ. διενοήθησαν, 4, 50, 10. πραγματικῶς ἕκαστα χειρίζων, 3, 43, 9. πραγμ. καὶ νουνεχῶς, 2, 13, 1. 3, 14, 5. πραγμ. συντελεῖν τὸ προκείμενον, 1, 9, 6. πραγμ. ἐχρῆτο ταῖς ἐπιβολαῖς, 3, 48, 10. (*cui opponitur* ἀλόγιστος, 3, 48, 1. & 3, 47, 7.) Apte ad ſuas utilitates *interpretatus Erneſtus* 31, 18, 6. *ubi tamen commode locum ſuum tuetur uſitata notio*, ſolerter, prudenter, *aut, ſi mavis*, callide, *quæ haud dubie ibid. vs. ſeq. obtinet; ſic & bene Caſaub. vs.* 6. dato conſilio *verſtit*, non certo conſilio, *quod per operarum errorem in Adn. ad h. l. expreſſum eſt.* — „πραγματικῶς ἔχειν dicitur, in quo ſtrenue & acriter agitur." *Ern.* — *ſcilicet* 23, 7, 5. *ex Vrſini emendatione* (*quæ quidem an ſatis certa ſit, dubitare etiamnum licet*) *legitur* ἐχούσης δὲ τῆς συνιόδου πραγματικῶς, *quæ verba Caſaub. his latinis expreſſit*, quum in concilio de rebus agi ſerio cœpiſſet; *quæ ego, quoniam de græcorum verborum integritate dubitaveram, intacta reliqui.*

Πραγματοκοπεῖν, miſcere ſe rebus agendis, rebus alienis ſe immiſcere, 29, 8, 10. res novas moliri, 38, 5, 8.

Πρακτικὸς, *idem fere quod* πραγματικὸς; ſolers, peritus, prudens; ἀγχίνους καὶ πρακτικὸς, intelligens & prudens, 11, 25, 8. (*ubi minus recte cum Caſaub. de* gravitate *intellexi, cujus ſeparatim paulo ante facta fuit mentio,* διαφερόντως ἐπιμελὴς ὤν.) πρακτικώτατος καὶ νουνεχέστατος; περὶ τὴν πολιτείαν, peritiſſimus & prudentiſſimus, 7, 10, 5. οἱ πρακτικοὶ ἄνδρες, 3, 59, 4. *ſunt* viri in rebus agendis verſati, uſum rerum habentes, *cum bellicarum, tum civilium, quod ibidem diſerte adjicitur.*

Tum πρακτικὸς, *ſive de hominibus uſurpatum, ſive de rebus, eſt* vim habens, efficax, validus; πρακτικώτατος ἐν συμβουλίοις, qui plurimum poterat

poterat in deliberationibus, *ſcil. quod eo ſermone uteretur, quem plerique intelligebant*, 1, 80, 5. τὸ πρακτικώτατον καὶ φοβερότατον, quod maximam vim habebat, in quo plurimum erat roboris *in exercitu Pœnorum, equitatus erat & elephanti*, 1, 30, 9. 3, 116, 7. *Sed* 2, 28, 8. ὑπολαβόντες οὕτως ἔσεσθαι πρακτικώτατοι, ſic fore expeditiores, agiliores, ad rem gerendam habiliores. *Pariterque* 10, 23, 2, *habes* τὰ κοῦφα καὶ πρακτικώτατα τῆς δυνάμεως, levis armatura, & expeditiſſima, agillima pars copiarum; (*non* ſtrenuiſſima, *quod minus recte a Caſaub. tenui;*) *a qua diſtinguitur* ἡ φάλαγξ καὶ τὰ βαρέα τῶν ὅπλων.

De Rebus, hæc notavimus exempla: πρακτικὸν κέντημα, validus, efficax mucro gladii Romani, 2, 33, 6. *Fr. hiſt.* 14. πληγὴ εὔστοχος καὶ πρακτική, 6, 25, 9. *cf.* 1, 48, 8. ἡ νομὴ τοῦ πυρὸς ἐνεργὸς καὶ πρακτική, 1, 48, 5. πρὸς τὸ πρακτικὸν τῆς ἐπινοίας οὐδὲν ἀντεισφέρειν ἐδυνήθη, efficaciam inventi, vim habiturum hoc inventum, negare non poterat, 9, 24, 7.

Πρακτικῶς διακεῖσθαι πρός τι, agilem, expeditum eſſe ad aliquid faciendum, 6, 25, 4. τολμηρότερον καὶ πρακτικώτερον ἢ κατὰ τὴν ἡλικίαν χρώμενος ταῖς ἐπιβολαῖς, majori audacia & ſolertia, prudentia, peritia, 5, 18, 7.

Πραξικοπεῖν πόλιν, fraudem & proditionem moliri adverſus urbem, 3, 69, 1. 8, 11, 3. 9, 17, 1. *Fr. gr.* 62. *Sic* πραξικοπήσας κατέσχε τὴν πόλιν, per fraudem, proditione potitus eſt urbe, 1, 18, 9. *ubi verbum non abſolute ponitur, ut accepit Erneſtus, ſed conſtructio ſic intelligenda,* πραξικοπήσας τὴν πόλιν κατέσχεν αὐτήν; *eodem modo* καταλαμβάνει πραξικοπήσας τὸν Ἔρυκα, 1, 55, 6. *Adde* 22, 23, 1. *Simul proditione, ſimul per vim capta eſt Mantinea;* Μαντινεῖς ἑάλωσαν κατὰ κράτος, Ἀράτου πραξικοπήσαντος αὐτῶν τὴν πόλιν, 2, 57, 2. *Etiam* populum πραξικοπεῖν *dicitur is qui urbes ejus populi proditione capit;* Κλεομένους πεπραξικοπηκότος αὐτούς, *ſcil.* τοὺς Αἰτωλούς, *&c.* 2, 46, 2 *ſq. Conf.* πράττειν, *&* πρᾶξις.

Πράξιμος; πράξιμόν ἐστι χρῆμα, exigitor pecunia, exigendi eam jus eſto, 22, 26, 17.

Πρᾶξις, ἡ; 1) res geſta, *factum, tam in bonam, quam in malam partem;* ἐν αὐτῷ τῷ τῆς πράξεως καιρῷ διεφθάρη, in ipſo facti articulo, 3, 19, 11. *n. (Factum autem illud cum* dolo & proditione *erat conjunctum, quare ſimul cogitari poteſt de uſu vocab. illo, de quo mox num.* 3.) μετὰ δὲ ταύτην τὴν πρᾶξιν, hac re geſta, 1, 24, 5. 5, 76, 8. ἡ τῶν προγόνων πρᾶξις, majorum *præclare* factum, 2, 22, 3.

παντὸς πράξεως ἐστί τις αὔξησις, ἀκμὴ, φθίσις, 6, 51, 4. ἐθαύμαζε τὴν ὅλην ἐπιβολὴν καὶ τὴν πρᾶξιν τοῦ στρατηγοῦ, mirabatur totum inceptum imperatoris & incepti effectionem, *vel, ut Casaub. vertit*, conatum & effectum, 3, 61, 4. *ubi minus commode* industriam *posui*. αἱ πράξεις, res gestæ; ἀναγράφειν τὰς πράξεις, 1, 1, 1. 1, 13, 1. &c. ἐπανελθόντες ἐπὶ τὰς πράξεις, redire ad rerum gestarum narrationem, 1, 15, 13.

2) solertia dexteritas, peritia, prudentia, in rebus gerendis. (*conf.* πραγματικὸς, πραγματικῶς, πρακτικὸς & πρακτικῶς.) Industriam & strenuitatem πρᾶξιν *cum Valesio interpretatur Ernestus* 32, 23, 4 & 6. *sed ibi quidem vs.* 4. *a* τῇ πράξει *diserte & signate distinguitur* ἡ φιλοπονία *quæ est* industria; *quare* ἡ πρᾶξις *commodissime* dexteritas, solertia, prudentia in rebus gerendis *utrobique intelligetur, quæ notio pariter cum cognatorum vocabulorum usu convenit. Sic* πρᾶξιν ἔχειν καὶ σύνεσιν, 2, 47, 5. *bene idem Ernestus*, rebus gerendis idoneum esse & prudentia valere, *reddidit*. πρᾶξις καὶ τόλμα ἐν τοῖς πολεμικοῖς *vel* πολεμικὴ, 4, 77, 1 & 3. *ex Casauboni versione est* navitas & audacia; *rectius fuerit, ut nunc quidem mihi videtur*, solertia in rebus gerendis, *sive* prudentia, & fortitudo.

3) dolus, fraudulenta machinatio, proditionis consilium, proditio; (*conf.* πραξικοπεῖν & πράττειν.) ἐπεχείρησαν τὴν πόλιν προδοῦναι· τῆς δὲ πράξεως ταύτης ἀποτυχόντες, 2, 7, 8 *sq.* ἐπιβουλὴ καὶ πρᾶξις ἐπὶ τὴν πόλιν, 2, 9, 2. ἡ εἰς τὸν Ἀκροκόρινθον πρᾶξις, 4, 8, 4. πράξεις, πρᾶξιν συνίστασθαι κατά τινος, 4, 8, 3. 4, 71, 6. 10, 25, 2. ἐπί τινα, 5, 96, 4. προσπεσούσης αὐτῷ πράξεως περὶ τῆς πόλεως, oblata ei spe per proditionem potiendæ urbis, 1, 21, 5. πρᾶξιν ἔχων ἐκ τῆς πόλεως, pactum de proditione habens *cum nonnullis* ex urbe, 9, 18, 5. *Eodem modo intelligendæ illæ* πράξεις, *quas habuerat Philippus* ἐν τοῖς περὶ Φωκίδα τόποις, 5, 24, 12. *vel* αἱ προφανεῖσαι (αὐτῷ) ἐν τῇ Φωκίδι, 5, 26, 1.

πράξεως *perperam habent libri omnes, pro* παρατάξεως, 11, 1, 3. *Et* πράξεις *nonnulli, pro* τάξεις, 3, 84, 7.

Πρᾷος, *vel* πρᾶος, comis, mitis; βουλόμενος αὐτὸν πρᾷόν τινα καὶ δημοτικὸν ὑπογράφειν, 10, 26, 1. ἄκακος ἀνὴρ καὶ πρᾷος τῇ φύσει, 3, 98, 5. μέτριος καὶ πρᾷος, 21, 13, 6. πρᾳότερος καὶ εὐλαβέστερος, mitior cautiorque, 3, 52, 6. πάντων ἡμερώτατος καὶ πρᾳότατος, 9, 23, 2. *Conf.* πραΰς & πράως.

Πρᾳότης, ἡ, καὶ φιλανθρωπία τῆς συγκλήτου, lenitas, 28, 3, 3.

Πρα-

Πρασίμοχθοι τινες καὶ οὔτοτε ἥσυχοι δορί, 5, 106, 4. n.

Πράσσειν vel πράττειν; (*prior forma, per σσ, rarior in libris noſtris*, 5, 75, 9. 5, 29, 4.) 1) agere; *abſolute poſitum*, hoc agere, intentum eſſe rei agendæ, 5, 75, 9. *& i. q.* πράττειν τι, agere aliquid, rem gerere; πάλαι ζητῶν ἀφορμὴν τοῦ πράττειν, 3, 69, 8. *niſi plane adjiciendum* τὶ, *quod adjectum habes* 3, 60, 13. 3, 70, 10. 15, 29, 7. οὐδὲν πράττειν δυνάμενος, cum nihil efficere, perficere poſſet, 32, 25, 10. τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν ἤδη πραττόντων τῶν Καρχηδ. quum jam res gererent in Hiſpania, res Hiſpaniæ ad ſuam curam referrent, 3, 30, 2. τὰ τῆς Σικελίας ἔπραττε διὰ τούς &c. Siciliam adminiſtravit per, 9, 22, 4. οὐ τὰ πρὸς διαλύσεις πράσσειν, ἀλλὰ πρὸς τὸν πόλεμον, 5, 29, 4. μὴ συστῆναι τὸν πόλεμον, πραττομένου δὲ τοῦ πολέμου, &c. *ſin* ſuſciperetur, gereretur bellum, 27, 13, 12. τὰ σφίσι πεπραγμένα, quæ illi fecerant, patraverant, 5, 10, 8. *ſed* οὐδὲν ἐδύναντο δεινότερον ἰδεῖν τῶν αὐτοῖς ἤδη πεπραγμένων, *i. q.* ἃ ἤδη ἔπραξαν, quæ jam paſſi erant, 2, 20, 8. n. *ex Reiskii interpretatione, cum qua conſentit Caſauboni verſio*, quæ jam acciderant; *niſi* αὐτοῖς *ad Gallos referre malueris, quam in partem nos iſta verba in verſione expoſuimus.* Φιλίππῳ μηδὲν ὑπεναντίον πράττειν, Philippi commodis nihil contrarium facere, 4, 16, 5. *ubi quum in edit.* 1. *deſiderarentur verba* μηδὲν ὑπεναντίον, *recte ea abeſſe ſuſpicatus erat Reiskius,* πράττειν τινὶ *intelligens* ſtudere alicui; *ſed duo verba, operarum errore in ed.* 1. *omiſſa, codices ad unum omnes agnoſcunt.*

2) πράττειν, & πράττεσθαι, *i. q.* εἰσπράττειν, exigere *pecuniam ab aliquo;* μὴ πράττειν τοὺς ὀφειλέτας, non exigere debita, 38, 3, 10. ἑκατὸν τάλαντα ἐπιτίμιον αὐτοὺς πραξάμενος τῆς ἀγωγῆς, 5, 54, 11. τὰ πραττόμενα, quæ exiguntur, tributa pendenda, 1, 72, 2.

3) πράττειν τινὶ τὴν πόλιν, prodere alicui urbem, 4, 16, 11. 4, 17, 12. 13, 4, 6. (*conf.* πρᾶξις, & πραξικοπεῖν.) *Ad eumdem uſum referenda videtur illa dictio,* ὡς πραττόντων τινῶν ἐκ τοῦ στρατοπέδου τοῖς Καρχηδονίοις ὑπὲρ τῆς τούτων σωτηρίας, 1, 79, 10. *ut ſit* πράττειν τινι ὑπέρ τινος, agere cum aliquo de aliqua re, & *præſertim* clam, in fraudem aliorum agere cum quo; *quam in partem alibi* λαλεῖν τινι *pariter uſurpat noſter.*

Corrupte πράττειν *dabant libri pro* παρατάττειν, 11, 1, 2. n. & πραττομένων *pro* ταττομένων, 27, 6, 6. n. *Eodem modo* 2, 60, 8, διὰ τῶν ἐπὶ ταῖς Κεγχρεαῖς πεπραγμένων

ημένων corruptum eſt, & in τεταγμένων mutandum.

Πραῦνειν τινὰ, mitigare iram alicujus, molliter tractare ne ad vim prorumpat, 1, 67, 5. 2, 13, 6. τὸ τῆς ψυχῆς ἀτέραμνον ἐξημεροῦν καὶ πραῦνειν, 4, 21, 4.

Πραΰς; μετρίους καὶ πραεῖς καὶ φιλανθρώπους, 18, 20, 7. πραότερος τοῦ καθήκοντος, justo lenior, qui nervis & ardore caret, remiſſiori ingenio, 32, 10. 4. quod cap. 9, 5. exprimitur per ἡσύχιός τις καὶ νωθρός.

Πρᾴως, vel πραέως, leniter, molliter; πρᾴως καὶ μεγαλοψύχως ἐχρήσατο τοῖς πράγμασι, 1, 8, 4. 15, 17, 4. & τοῖς εὐτυχήμασι, 21, 13, 7. πρᾴως καὶ φιλανθρώπως τῷ πλήθει χρώμενος, 1, 72, 3. πρᾴως φέρειν τὰς διαφοράς, leniter ferre, 4, 8, 2. πρᾴως ῥέων ποταμὸς 4, 41, 6. Comparativus πρᾴότερον pro vulgato πρότερον non ſine inſigni veri ſpecie reponendus viſus eſt Gronovio, 21, 2, 10. n. Exemplis, quæ ille protulit, ubi πρᾳότης & φιλανθρωπία junguntur, addi poterat 1, 72, 3. (quod vero XX. 20, 7. in noſtra Adn. ibi ſcribitur, ab operis peccatum eſt, pro quo corrige XVIII. 20, 7.)

Πρέμνον, τὸ, ſtirps, caudex, 18, 1, 6.

Πρέπειν; κατὰ τὸ πρέπον τῇ γραφῇ, prout vel quoad conſentaneum eſt huic ſcriptioni, 2, 40, 3. παρακαλεῖν τὰ πρέποντα τῷ καιρῷ vel τοῖς καιροῖς, 1, 60, 5. 3, 62, 1. 3, 108, 2. 4, 80, 15. & ſæpe alibi. Quod 8, 10, 7. vulgo legitur, τὸν ἀκόλουθον δὲ τοῖς προγεγραμμένοις (nam ſic pro προειρημ. reponendum, ut in Adn. monui) ἀεὶ καὶ τὸν παρέποντα ταῖς ἑκάστων προαιρέσεσι λόγον ἐφαρμόζειν, pro inſolito & mendoſo παρέποντα haud dubie πρέποντα corrigendum; conf. παρέπεσθαι.

Πρέπιον, mendoſa vox, e neſcio quo nomine ſive proprio ſive adpellativo corrupta; ὡς ἐπὶ πρεπίου, 9, 17, 1. n.

Πρεσβεύειν; 1) legatum eſſe, legatum mitti; ἀπὸ τῶν πλείστων μερῶν τῆς Ἑλλάδος πρεσβευόντων ἐπὶ τὰς διαλύσεις, quum e plerisque Græciæ partibus legati adeſſent, 2, 39, 4. πολλοὺς μὲν καὶ ἑτέρους παρέλαβε, καὶ τοὺς παρὰ τῶν Αἰτωλῶν δὲ πρεσβεύοντας ἐπὶ τὰς διαλύσεις, 18, 37, 4. n. πρεσβεύων παρὰ τοῦ Πτολεμαίου, 31, 20, 8. πρεσβεύειν τῷ στρατηγῷ, legatum militarem eſſe apud conſulem in bellum proficiſcentem, 35, 4, 14. coll. vs. 5 & 9. 2) legatos mittere; Ἀντιόχου πρεσβεύσαντος πρὸς Βοιωτούς, 20, 2, 1. niſi e compilatoris penu eſt id verbum, quo alibi in activa forma non utuntur græci ſcriptores iſta notione, ſed in Medio, πρεσβεύεσθαι, ut 2, 9, 8. pro quo tamen compoſitum διαπρεσβεύεσθαι amat Polybius. Breviores eclogæ,

ecloga, & exordia etiam longiorum, compilatoris ſtylo plerumque conſuta eſſe obſervavimus.

Πρεσβευτὴς, ὁ, *de* legato conſulari in exercitu, 35, 4, 5 & 9. 6, 35, 4. *n.*

Πρεσβευτικοὶ ἀγῶνες, diſceptationes, orationes legatorum, 9, 32, 4.

Πρέσβις, ὁ, (*i. q.* πρεσβευτὴς) legatus, 1, 70, 8. 2, 8, 12. 22, 20, 2. *&c.*

Πρεσβύτης, ὁ; — „major natu; Πτολεμαίου τοῦ πρεσβύτου, majoris *inter duos pueros, Ecl. Leg.* 84. *conf. Exc. Peir. p.* 26. *ubi pariter de fratre majore. Ac ne quis putet, per compendium ſcripturæ eſſe pro* πρεσβυτέρου, *etiam* πρέσβη *ſic dicitur Homer. Hymn. in Merc. vs.* 430. *&* πρέσβα *apud Callim. &c.*" *Ern.* — *Loco ab Erneſto citato, Leg. LXXXIV. (i. e. ex noſtra edit. lib.* 28, 19, 4.) *adjici poterat alter. ei geminus,* 31, 20, 8. *ubi, quod* πρεσβυτέρου βασιλέως Πτολεμαίου *vulgo legitur, ex Vrſini ingenio eſt, reſtituendumque* πρεσβύτου, *ut in Adn. monui. Quod vero idem Erneſtus ait, in Excerptis Peireſcianis p.* 26. *(id eſt,* 9, 22, 2. *noſtræ edit.) pariter* πρεσβύτην *de fratre majori dici, id vero quo pacto vel intellexerit vel probare vir doctus potuerit, equidem non perſpicio. Quod ſi aliunde conſtaret, Asdrubalem atque Magonem ætate majores fuiſſe fratres Hannibalis, poſſemus utcumque ſuſpicari, Polybii verba l. c. ſic eſſe capienda, ut* Hasdrubalem πρεσβύτερον τῶν ἀδελφῶν, fratrem natu majorem Hannibalis *dicat,* Magonem *vero* πρεσβύτην, natu maximum. *Sed nec ſententia hæc ſatis commode fuerit verbis illis expreſſa; nec per ſe probabile eſt, duos iſtos fratres, qui conſtanter ſub imperio fuerunt Hannibalis, natu majores eo fuiſſe; & Magonem certe ut admodum juvenem diſerte deſignat Polybius noſter* 3, 71, 5 *ſq. Quare nullam equidem adhucdum aliam video rationem expediendæ loci illius, de quo quærimus, difficultatis, niſi eam quam in Adn. ad eundem loc.* 9, 22, 2. *propoſui.*

Comparat. πρεσβύτερος, 9, 22, 2. 10, 4, 1.

Πρίγκιπες, οἱ, principes in legione Romana, 6, 21, 7. 6, 29, 6. 14, 8, 5. 15, 9, 7.

Πρὶν, *cum artic. (ut* τοὐμὸν, τὸ πρότερον, *& ſimil.)* τὸ πρὶν, olim, antea, 4, 81, 13.

Πρίστις, ἡ, *navigii minoris genus; numerantur ſimul cum lembis,* λέμβοι σὺν ταῖς πρίστεσι, 16, 2, 9. *n. Philippus ad colloquium T. Quinctii venit,* πέντε λέμβους ἔχων καὶ μίαν πρίστιν, ἐφ' ἧς αὐτὸς ἐπέπλει, 17, 1, 1.

Πρίων, ὁ, ſerra, *a cujus ſimilitudine nomen traxit locus in Africa, in ditione Pœnorum,*

1, 85, 7. & *ad Sardes urbem*, 7, 15, 6.

Πρὸ, *præpoſ. de Tempore*; τὸν πρὸ τοῦ χρόνον, antea, 1, 72, 5. 2, 8, 3. *&c. Sic* 1, 46, 7. *legendum videtur pro vulgato* τὸν πρῶτον χρόνον. ἐν τοῖς πρὸ τούτων ἐδηλώσαμεν, in ſuperioribus docuimus, 3, 48, 6. *n. ubi minus recte vulgo* πρὸ τούτου. ἔτι τῶν πρὸ τοῦ δυσχερέστερον τὸ *&c.* adhuc etiam difficilius eſt hoc, quam ea quæ jam dicta ſunt, 3, 58, 9. (*eodem modo* πρόσθεν *uſurpatum vide* 1, 67, 9. & 2, 49, 2.)

2) πρὸ τοῦ, *de Loco*; εἰ δυνηθείη, διαπεράσας τὰς πρὸ τοῦ δυσχωρίας, εἰς τοὺς προειρημένους ἀφικέσθαι τόπους, ſuperatis quæ ante ea loca ſunt, difficultatibus, 3, 34, 5. *Abſol.* διὰ τῶν πρὸ βραχέων, 1, 47, 1. *n. ex codicum ſcriptura, quæ teneri fortaſſe potuerat, intelligendo* πρὸ τοῦ λιμένος.

3) ὅταν ἀμύνητις πρὸ πάντων ἐν τοῖς δεινοῖς, 6, 6, 8. *Caſaub.* pro omnibus propugnat; *poſſis & percommode intelligere*, ante omnes pugnat.

Προαγγέλλειν τὸν πόλεμον, denunciare bellum, 3, 20, 8.

Προάγειν, 1) educere copias, proficiſci, progredi cum exercitu, 2, 65, 1. 3, 17, 1. 3, 35, 1. 4, 19, 4 & 6. *&c.* προῆγε τούτοις ἀπουραγῶν, 3, 47, 1. *n.* 2) proficiſci, egredi, prodire, progredi, *etiam ubi non agitur de exercitu*; ἐκ τοῦ βουλευτηρίου προῆγον ἐπὶ θάλατταν, 14, 10, 1. 31, 22, 7. 31, 23, 1. *&c.* προῆγον ἐπὶ τὸν νεανίσκον, adierunt juvenem, 32, 13, 9. *ubi nil opus eſt, ut de* προσῆγον *cogitemus cum Ernestio, licet mox* (*vs.* 12.) *ſequatur* προσπορεύεσθαι, *nam utrumque probum, & eodem jure poteras* προπορεύεσθαι *legendum ſuſpicari.* τῆς ἡμέρας ἤδη προαγούσης ἐπὶ πολὺ, jam multum progreſſa die, 17, 8, 1. *ubi* προαγαγούσης *ſuſpicari licet.* 3) producere, *vario modo*; *notione maxime propria*; προαγαγόντες αὐτοὺς εἰς τὴν ἀγορὰν, in forum eos produxerunt *flagris cædendos*, 1, 7, 12. *ſic pro* προσάγειν εἰς μέσον τὸ στάδιον, 18, 29, 8. *n. fortaſſe* προάγειν *legendum, quod tamen non neceſſarium. Tropice*; provehere ad honores, 12, 13, 6. 18, 26, 3. προάγοντες ἀεὶ τοὺς χειρίστους, 15, 21, 4. τούτους ἔν τε τοῖς ἄλλοις προῆγον καὶ *&c.* his cum in aliis rebus præcipuum honorem habuerunt, tum *&c.* 22, 27, 6. *conf.* προαγωγή. 4) inducere, commovere aliquem ad aliquid; ὑπὲρ ἧς διὰ τὸ μέγεθος τῶν ἐν αὐτῇ πράξεων προήχθην γράφειν, 3, 4, 13. 8, 10, 3. ταῦτα προήχθην εἰπεῖν, 5, 33, 8. (*pro quo aliàs* παρωρμήθην & παρωξύνθην *dicit.*)

Προαγωγὴ, ἡ, provectio ad honores, dignitas, honores, 6, 8, 4. 6, 53, 8. 15, 34, 5. *Sic*

24,

24, 8, 11, τὰς τῶν πατέρων προαγωγὰς *corrigendum fuit, pro vulgato* παραγωγάς.

Προαιρεῖσθαι, velle, cupere, 1, 78, 14. 1, 79, 12. 10, 19, 6. τὸ αὐτὸ προαιρεῖσθαί τινι, eadem cum aliquo conſilia ſequi, eadem ſentire, 2, 40, 2. προῄρηντο διακινδυνεύειν, decreverunt, conſtituerunt, 3, 107, 15. προελέσθαι Ῥωμαίων τὰς ἀφορμὰς, præripere Romanis opportunitates, 16, 29, 1. *Pro vulgato olim* προαιρεῖσθαι, 27, 4, 7, προορᾶσθαι *correxi.*

Προαίρεσις, ἡ, inſtitutum & agendi ratio, *in malam partem*, 2, 7, 6. *in bonam*; κάλλιστη προαιρέσει χρῆσθαι δημοκρατικῆς πολιτείας, 4, 1, 5. τίνι τρόπῳ καὶ ποίᾳ προαιρέσει, qua ratione, & quo conſilio, quove inſtituto, 4, 1, 7. κοινωνὸς καὶ ζηλωτὴς τῆς ἐκείνου προαιρέσεως, 3, 8, 5. κατὰ τὴν αὐτοῦ προαίρεσιν, ſuo conſilio, 3, 8, 6. κατὰ τὰς αὐτῶν προαιρέσεις ἐκτὸς τάξεως ἐποιοῦντο τὴν μάχην, ut ſuum quemque impetus ferebat, 1, 45, 9. *Diſtinguitur inter* τὴν προαίρεσιν *&* τὸ ἀποτέλεσμα, 2, 39, 11 *ſq.* ſive τὰ τελούμενα, 2, 56, 16.

Προακούειν; οἱ προακηκοότες τῶν ἐνυπνίων, qui de his ſomniis audierant, qui ea cognoverant, 10, 5, 5.

Προανατρέχειν *temere ediderat Caſaub.* 1, 12, 8. *&* προαναδραμόντες, 1, 5, 4. *pro* προσανατρ. *&* προσαναδρ. *Vide Adn. ad* 1, 5, 4.

Προαποθνήσκειν; προαποθανὼν, ante mortuus, *ſcil. quam efficere poſſet quæ deſtinaverat*, 3, 12, 4.

Προαποστέλλειν; οἱ προαποσταλέντες ἐπὶ τὴν κατασκοπὴν, 3, 45, 1.

Προάστειον, τὸ, ſuburbium; τῆς ἄκρας, 4, 78, 11. *urbis Seleuciæ, muro cinctum*, 5, 59, 5. 5, 60, 4 *ſq. & vs.* 7 *ſq.*

Προβαίνειν, progredi, procedere; τὰ ἀσεβήματα μέχρι τίνος προῦβη, 2, 1, 3. ἐπὶ τὸ χεῖρον προῦβαινε τὰ πράγματα, 5, 30, 6. προβαίνοντος τοῦ πολέμου, 2, 47, 3. τοῦ χειμῶνος, 4, 67, 6. τοῦ πότου, 5, 15, 2. τῆς ἡμέρας προβαινούσης, 3, 72, 5. 10, 13, 11. *eodemque modo ſcribendum videtur, pro* προφαινούσης, 15, 32, 6. *n.* ἐπὶ πολὺ προβαινούσης τῆς παραιτριβῆς, 24, 3, 4. εἰς τοσοῦτο προεβεβήκει τὰ τῆς ἐνδείας, 9, 44, 3. αὐτόθεν ἐκ τοῦ προβεβηκότος ἔφη, e re nata, ex tempore, ex eo quod in medio erat, 7, 11, 2. *n.*

Pro προβαίνουσιν *&* προβαινόντων, *quæ leguntur*, 2, 67, 6 *ſq. n.* προσβαίνουσιν *utique corrigendum videtur.*

Προβάλλειν; *nonniſi in Medio & in Paſſivo genere, quoad quidem adnotavi, occurrit*; 1) *Activa notione*, ante locare; τὰ θηρία πρὸ τῶν καράτων προεβάλλετο, 3, 72, 9. τοὺς βαλιαρεῖς προεβάλετο τῆς δυνάμεως, 3, 113, 6, (*i. q.* τῆς δυνάμεως προέστησε, *vs.* 4.) *Sic* τοὺς ξένους προβαλ-

λόμενος, *non tam cum Caſ.* barbaris objiciens *verti debuit*, 1, 9, 4. *quam* ante urbanas copias locavit, *intelligendo ex præcedentibus* τῶν πολιτικῶν *vel* πρὸ τῶν πολιτικῶν. *Sigillatim* ante locare tuendi muniendique cauſſa; τῆς ἰδίας στρατοπεδείας τεῖχος προβαλλόμενοι, caſtris ſuis murum prætenderunt, caſtra ſua muro cinxerunt, 1, 48, 10. τάφρον καὶ χάρακα προβαλόμενοι τοῦ λόφου, ante collem foſſam vallumque duxit, 2, 65, 9. ἐπίπεδος τόπος ὀφρὺν προβεβλημένος, planities præcincta colle, 10, 38, 8. προβεβλημένοι πρὸ αὐτῶν ἐκ πολλοῦ τὰς δυναστείας, longe lateque ante ſe conſtituerunt principatus; *ſcil. poſt quos ipſi domi tuti eſſent, vel, quibus (ut ait Cajaub.) velut objecto ſcuto tegerentur*, 5, 34, 9.

2) *Reciproce, intelligendo* πρὸ αὐτῶν, (*quod adjectum modo vidimus*, 5, 34, 9.) ante ſe ponere, prætendere, munire ſe aliqua re; τάφρον προεβάλοντο, 1, 18, 3. (*ubi genit.* αὐτῶν *cum* ἐντὸς *conjungitur, &* ad τὰ στρατόπεδα *refertur*, intra utraque caſtra, *i. e.* inter ambo caſtra & urbem.) προβαλόμενος ἐφεδρείαν τοὺς λογχοφόρους, 3, 72, 7. προβαλόμενοι τὸν ποταμὸν, poſt fluvium caſtra ponunt, fluvio pro munimento utuntur, 2, 5, 5. 5, 51, 4. προβαλόμενοι σκῆψιν, prætendentes cauſſam, prætextu uſi, 5, 56, 7. πρόφασιν, 15, 20, 3. *Nude & abſol.* προβαλέσθαι *eſt i. q.* βάλλεσθαι πρὸ ἑαυτῶν τὰς σαρίσσας, ſariſſas prætendere, 15, 13, 9. *n.* 18, 12, 4. *conf.* προβολή.

3) *Paſſiva notione*; in judicium adduci, rem fieri; προβληθέντας ἀπέθανον, 9, 17, 8. — „*quo ſenſu ſæpe Demoſth. dixit, præſertim in Midiana, ſed de cauſſa publica.*“ *Ern.* — proponi, deſignari *ad munus* aliquod; οἱ προβεβλημένοι ὑπὸ τῶν ὑπάτων ἄρχοντες, *ex Suidæ lectione*, 6, 26, 5. *n. In eam fere ſententiam, ſed Reciproca notione, capiendum illud* προβαλλόμενος, 4, 57, 4. *n.* proponens ſeſe, offerens ſeſe; *ſi modo vera ſcriptura, neque* παραβαλλόμενος *cum aliis legendum, quod probabilius utique debet videri.*

Πρόβατον, τὸ; πρόβατα μαλακὰ, oves lanæ tenerioris, pellitæ, 9, 17, 6. *n.* οὐκ ἀσφαλὲς λέοντι καὶ προβάτοις ἐμοῦ ποιεῖσθαι τὴν ἔπαυλιν, 5, 35, 13.

Προβιβάζειν, 1) *active*, τὴν ἐμπειρίαν, cognitionem *hominum* promovere, ſtudia *eorum* adjuvare, 3, 59, 2. *n. ubi quidem mendoſe libri omnes* προσβιβάζειν *dabant.*) τὴν πατρίδα, in majus evehere, opes augere, 9, 10, 4. τινὰ εἰς λόγους ἀποῤῥήτους, in arcanum colloquium aliquem adducere, 24, 3, 7. 2) *Neutraliter*; οὐδὲν ἐδύνατο προβιβάζειν τῶν ἔργων, nullum opus bene procedebat, nullum pro-

proficiebat multum, 5, 100, 1. *βραχύ τι προεβίβασε*, nonnihil profecit, 10, 44, 1.

Προβιοῦν; *πράττειν ἄξιόν τι τῶν προβεβιωμένων*, 11, 2, 9. *μηδὲν ὑπομεῖναι τῶν προβεβιωμένων ἀνάξιον*, 11, 2, 10.

Πρόβλημα, τὸ; 1) munimentum hosti oppositum, intra quod tutos nos fore speramus; *πρόβλημα λαβὼν vel ποιησάμενος τὸν ποταμὸν*, 2, 66, 1. 3, 14, 5. 4, 11, 3. 5, 46, 7. 2) difficultas, dubitatio; *εἰς προβλ. καμμέγεθες ἐμπίπτειν*, 28, 11, 9. *τοῦτο αὐτοὺς ἀπέλυσε τοῦ μεγίστου προβλήματος*, 2, 52, 2. *λύσιν τοῦ προβλήματος εὗρον τοιαύτην*, 30, 17, 5.

Προβολή, ἡ, 1) projectio, objectio, *scuti*, *sarissæ*; *τὴν κατὰ πρόσωπον ἐπιφάνειαν ἐσκέπαζον ταῖς τῶν θυρεῶν προβολαῖς*, objectis, prætentis scutis, 1, 22, 10. *ἡ τῆς Φαλάγγος προβολή*, quum phalanx sarissas prætendit, 18, 13, 1 *sq. n. ἡ τῶν ἀγαθῶν ὁπλομάχων προβολή*, quum miles in procinctu stat, 2, 65, 11. *n.* — „*Pulcre illustrat hanc formam Cuperus Obs. I.* 12.“ *Ern. Conf. προβάλλεσθαι.*

2) quidquid prominet, vel protenditur. *Vide Adn. ad* 1, 53, 10. *ubi προβολαὶ sunt* linguæ vel promontoria e terra in mare prominentia, intra quæ receptus datur navibus. *Tum προβολή*, 18, 12, 3. pars sarissæ prominens extra manum militis; *rursus* 27, 9, 2. ferrum hastæ præfixum; *denique* 3, 46, 4. *n.* opus quod projectum est (*ut ait Ern.*) extra reliqui operis corpus; *nempe* posterior pars pontis, *quo elephanti trans Rhodanum trajecti sunt*, quæ a litore versus medium flumen porrigebatur.

Προβοσκὶς, ἡ, 3, 46, 12.

Προβουλεύειν; *τὸ προβεβουλευμένον ὑπὸ τῆς βουλῆς*, 6, 16, 2.

Πρόβουλος; *οἱ πρόβουλοι*, primores senatus, *Spicil. lib.* 24. *num.* 3.

Προγενὴς; *οἱ προγενέστεροι*, majores, superiores *scriptores*, 9, 2, 2. *προγενέστατος πάντων*, maximus natu, 6, 54, 1.

Προγίγνεσθαι; *οἱ προγενόμενοι*, qui ante fuere, 10, 17, 12. *ubi opponuntur οἱ ὑπάρχοντες*, *qui nunc sunt.*

Πρόγονος; *οἱ πρόγονοι*, 7, 3, 1. *sunt pater & avus. ἐκ προγόνων ἔχοντες τὴν ἡγεμονίαν*, a majoribus, 1, 20, 12.

Προγονικὸς; *προγονικὴ δόξα*, gloria a majoribus accepta, 13, 6, 3. 20, 5, 4. *σύστασις πρός τινα*, 25, 7, 6. *πραγονικαὶ πράξεις*, res gestæ majorum, 3, 62, 2.

Προγράφειν; *προὔγραφεν αὐτοὺς φυγάδας*, proscripsit eos in exsilium ejiciendos, 32, 21, 12. *οἱ προγεγραμμένοι*, 32, 22, 1.

Προγραφὴ, ἡ, edictum, 26, 5, 2.

Προδεικνύειν; *προδεικνύειν τινὰ*

ναὶς ἐπιβολαὶς, ſpeciem præbens meditantis impreſſionem, 2, 66, 2.

Πρόδηλος; ὡς ἐπὶ λείαν πρόδηλον, 1, 23, 3. πρόδηλον, ἐκ τῶν κατὰ λόγον ἦν αὐτῷ, 2, 64, 4.

Προδηλοῦν, eminus ſignificare, 10, 46, 10.

Προδήλως, palam, aperte, 2, 47, 7. 3, 18, 11.

Προδιαδιδόναι κατά τινος τὴν φήμην, ὡς &c. ante adventum alicujus præſeminare famam contra aliquem, 40, 4, 2.

Προδιαλαμβάνειν, *abſol.* ante tempus decernere, præjudicare, *ſcil. rem incertam etiamnum*, 2, 2, 10. προδιελήφατε περὶ τούτων, de hac re jam ante ſtatuiſtis, jam præjudicaſtis hanc quæſtionem, 9, 31, 2. πάλαι προδιειλημμένοι ὑπὲρ τοῦ πολεμεῖν, qui jam diu bellum decreviſſent, 27, 7, 3. *Et in Paſſivo*, διὰ τὸ περὶ τῶν ἄλλων ἐν τῇ Ῥώμῃ προδιειλῆφθαι, quoniam de ceteris (*urbibus*) Romæ jam fuerat deliberatum & ſtatutum, 18, 28, 10. *Rurſus in Activo*; προδιειληφὼς ὅτι δεῖ &c. ſecum ſtatuerat, conſtitutum ſecum habuerat, *aut vincendum eſſe, aut moriendum*, 11, 1, 3. διότι σπεύδουσιν &c. quum jam ante cognoviſſet, ſciviſſet, 4, 14, 4. *Non video, Erneſtus quid ſpectarit, citans* προδιαλαμβάνεσθαι *ex* 5, 29. *idque interpretans*, ſpem concipere; *eſt ibi* προδιειληφὼς ἀποτρίβεσθαι τὰς διαλύσεις, *vs.* 4. qui ante ſecum conſtituiſſet impedire ne conveniret pax. *Conf.* διαλαμβάνειν.

Προδιαλύειν; προδιαλελυκότες τὴν τάξιν, qui jam ſolverant ordines *hoſtium*, 11, 16, 2.

Προδιαμαρτύρεσθαι πάντας, omnes obteſtari, 26, 3, 6.

Προδιαπέμπεσθαί τινα, præmittere quem *ad quem*, 8, 20, 3.

Προδιασαφεῖν, declarare, *ex* 4, 25, 6. *citavit Erneſtus; ſed ibi in* προσδιασαφοῦντες *recte conſentiunt mssti & edd. Contra*, 10, 22, 5. *editum eſt* προσδιασαφῶν *inde a Caſaub. invitis mssti, qui eo quidem loco in* προδιασ. *conſentiunt, quod defendi quidem fortaſſe poterat, præſertim cum mox adjiciatur* ἐν ἀρχαῖς; *nec tamen Caſauboni emendationem equidem improbem. Quin & 40, 6, 12. ubi ex cod. Peir.* προδιασαφῶν *editum eſt, prope abſum ut putem* προσδιασ. *ſcriptum reliquiſſe Polybium; quamquam ibi vulgatum ob id quod præcedit,* πρῶτος ἔγραφε, *bene habere* videri poterat.

Προδιαφθείρειν τινά, prius corrumpere aliquem, 5, 4, 11. prius corrumpere, quaſſare *naves*, 16, 6, 13.

Προδιδόναι, *non ſolum* prodere *eſt, ſed et* dedere, tradere urbem, *ſi vera lectio* 36, 1, 1. *n. quam non ſolicitaverim, licet aliàs* παραδιδόναι πόλιν *ſit* urbem tradere. *Pariter* προδιδόναι τὰ ἔπιπλα, *eſt* tradere ſuppellectilia, 32, 13, 5. *Sed* προδιδόναι δέκα τάλαντα, 8, 18, 7. *eſt* ante dare, ſtatim

tim dare, repræſentare; *unde & 8, 17, 7. n. haud dubitare debebam* προσδίδου, *pro vulgato* προσεδίδου, *corrigere. Ad* prodendi *notionem quodammodo pertineret phraſis,* προδοῦναι τὰ κατορθώματα, ſuperiores victorias prodere, *i. e.* irritas reddere, 15, 15, 5. *n. ſi ea Polybio deberetur, non unius Caſauboni ingenio.*

Πρόδρομος; οἱ πρόδρομοι, præcurſores, 12, 20, 7.

Προεγκαθῆσθαι; διὰ τὰς προεγκαθημένας αὐτοῖς ὁρμὰς, 3, 15, 9.

Προεγχειρεῖν, ante tempus adgredi, 2, 68, 9.

Προεδρεία, ἡ; προεδρείας τυγχάνει παρὰ πᾶσι, honos ei habetur ab omnibus, 2, 56, 15.

Προειδέναι; τοῦτο δ' ἐστὶ τοῦ προειδότος τὰ κατορθώματα, 15, 15, 5. *n. ubi Caſaub. ex ing.* ἐστὶν οὐ προδόντος ediderat. προειδὼς τὸ μέλλον, 5, 13, 5. *n. Aliud eſt* προϊδέσθαι. *quod vide.*

Προειπεῖν ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος futurum prædicere, 6, 3, 2.

Προεισαγαγεῖν *vulgo editum erat* 4, 21, 1. *pro* παρεισαγαγεῖν.

Προεισδεῖν; προεισδεδεμένοι, jam ante illigati, *ſcil. ſocietati alicujus populi,* 9, 31, 1. *i. q.* προκατεχόμενοι *vs.* 2.

Προεμβιβάζειν τινὰ εἰς πόλεμον, ante tempus bello aliquem implicare, 20, 3, 2. *n. — „niſi legend.* προεμβιβ.“ *Er n. — cf.* ἐμβιβάζειν, *&* προεμβιβάζειν.

Προεκδαπανᾶν; ὁ Εὐφράτης ταῖς διώρυξιν προεκδαπανᾶται, foſſis diductis conſumitur, exhauritur, priusquam ad mare perveniat, 9, 43, 2.

Προεκδιδόναι; προεκδεδωκέναι τὰς συντάξεις, jam edidiſſe librum, 16, 20, 7.

Προέκθεσις, ἡ, præmiſſa operi brevis expoſitio ſummæ rei, 3, 1, 7. 8, 13, 2.

Προεκλύειν τῷ κόπῳ τὰ σώματα τῶν πολεμίων, ante *pugnam* labore fatigare hoſtes, 15, 16, 3.

Προεκτίθεσθαι, *breviter* ante exponere, 1, 13, 1. 3, 1, 5. *cf.* προέκθεσις.

Προεμβάλλειν κατεπισμὸν τοῖς ὄχλοις, 3, 82, 8. πληγὴν τῇ νηΐ, 16, 3, 2.

Προεμβιβάζειν τοὺς Λακεδ. εἰς τὴν πρὸς τὸ ἔθνος ἀπέχθειαν, primum Lacedæmonios concitare & inducere in inimicitias & bellum adv. Achæos, 2, 45, 4. *n. cf.* προεμβιβ.

Προεξάγειν ἑαυτὸν ἐκ τοῦ ζῆν, mortem ſibi priusquam neceſſe eſt conſciſcere, 30, 7, 8.

Προεξανιστάναι; μὴ προεξαναστῆναι, ne præpropere progrediatur, caſtra moveat, 22, 20, 2.

Προεξαποστέλλειν, 3, 86, 3. 18, 2, 5.

Προεξέρχεσθαι; προεξελήλυθὼς ἔτυχεν εἰς Σαρδόνα, 2, 23, 6.

Προεπιβάλλειν τὰς χεῖρας τινὶ, occupare aliquem bello, 16, 9, 3.

Προερῶν; ὁ προειρημένος, τὸ προειρ. &c. *dicere Polybius amat*

amat non ſolum de eis, quorum nonnihil ante fecerat mentionem; *ſed potiſſimum de iis* quæ proxime & modo nunc nominaverat; *vide* 1, 2, 4. *n.* *& loca ibi citata.* *Sed & πᾶσιν αἱ προειρημέναι πράξεις*, res omnes ante hoc tempus, ad hunc diem, commemoratæ, memoriæ proditæ, 14, 5, 14.

Προέρχεσθαι, progredi in medium *ad verba facienda*, 29, 9, 2. 4, 14, 7. *n.* *Adn. ad* 1, 69, 10. *& ad* 2, 2, 10.

Προεφιστάναι; *προεπιστῆσαι τοὺς ἀκούοντας ἐπὶ τὴν Φύσιν τἀνδρὸς*, præmonere de, ante attentos reddere lectores ad, ante docere, 10, 2, 1.

Προέχειν; *τῇ εὐχερείᾳ καὶ τέλμῃ προεῖχον οἱ μισθοφόροι*, 15, 13, 1. *&c.*

Προηγεῖσθαι; *abſol.* *οἱ προηγούμενοι*, præcedentes in agmine, *qui πρωτοστάται in acie*, 18, 13, 3 *ſq.* *τὰ προηγούμενα*, prius poſita, data, *ex uſu Mathematicorum*, 16, 16, 6. *n.* *Cum Genit.* *προηγεῖτο τῆς πομπῆς κοχλίας*, 12, 13, 11. *Cum Dat.* *προηγεῖτο τοῖς θυσίαις αὐτῶν*, 12, 5, 10. *ῥάβδοι καὶ τἄλλα προηγεῖται ἑκάστῳ*, 6, 53, 8.

προηγεῖσθαι perperam dabant libri, pro προηττῆσθαι, 10, 7, 6. *n.* *& προηγουμένου pro προειρημένου*, 2, 43, 3. *n.*

Προηττᾶν; *τὸ προηττῆσαν τὰς ψυχὰς*, quod primum fregerat animos militum, 2, 53, 3. *αἱ τῶν δυνάμεων ψυχαὶ προηττημέναι τοῖς ὅλοις*, 3, 90, 4. *προηττῆσθαι*, ante victum eſſe, 10, 7, 6. *n.* *ex emend. Caſaub. pro corrupto προηγῆσθαι & προηγεῖσθαι.*

Πρόθεσις, ἡ, 1) propoſitum conſilium, 1, 26, 1. 1, 59, 6 & 11. 6, 58, 9. 22, 2, 4 *&c.* *τὰ κατὰ τὴν πρόθεσιν ἀπετέλεσε*, executus eſt propoſitum, 1, 54, 1. *στοιχεῖν τῇ τῆς συγκλήτου προθέσει*, 28, 5, 6. *δεῖ μηδέποτε χωρὶς προθέσεως ποιεῖσθαι τοὺς ὁλοσχερεῖς κινδύνους*, re non deliberata, 3, 69, 12. *κατὰ πρόθεσιν ἐψευσμένος*, conſulto mendax, 12, 11, 6. *ἡ πρόθεσις ἣν ἔχει τις πρός τινα*, animus, voluntas alicujus erga aliquem, 4, 73, 2. (*i. q.* *αἵρεσις καὶ εὔνοια*, 4, 72, 6.)

2) ratio, hypotheſis; *καθ' ἑκατέραν τὴν πρόθεσιν*, ſecundum utramque rationem, pro utraque ratione, 6, 32, 1. *πλείους ὄντας τῆς ἐκείνου προθέσεως*, plures quam ipſius ratio deſiderat, 12, 21, 6.

Πρόθρεμμα; — „προθρέμματα ἐξελαθέντα, 8, 19. *ſed ſcriptura eſt vitioſa, legendumque* προεξελαθέντα θρέμματα.“ *Ern.* — *Nos veſtigia ſecuti codicis, Vrb.* *τῶν ἐξελαθ. πρωὶ θρεμμ. correximus.*)

Προθυμία, ἡ, ardor pugnandi, 1, 20, 15. *& ſæpe alias*, ſtudium in aliquem, 4, 72, 6. *&c.*

Πρόθυμος, *cum infin.* *συμβαλεῖν πρόθυμος ἦν τοῖς Λίτωλοῖς*, 4, 7, 9. *&c.*

Προ-

Προθύμως διακεῖσθαι, 3, 92, 5. &c.

Προϊδέσθαι, *cum Accuſ.* providere, cavere; (*ſynonym.* τοῦ Φυλάττεσθαι, 11, 25, 2.) τὸν κίνδυνον, 1, 49, 10. *n.* τὸν ἐπιφερόμενον καιρὸν, 9, 38, 1. τὴν τάφρον, 11, 16, 5. προειδόμενοι τὸ μέλλον, 27, 13, 14.

Προϊέναι, *a* πρόειμι; — „προϊόντες πρὸς τὴν ἀρχὴν, 2, 2. (*ſic enim legendum pro* αὐτὴν *conſentio Caſaubono, &* cuique *ſponte in mentem venerit,*) candidati magiſtratus. *Sed Iac. Gronov. mavult* προσιόντες. *Sane* προϊόντες *potius forent* qui procedunt, *h. e.* adeunt *magiſtratum.*“ *Edit.* — *Vide* 2, 2, 10. *& ibi Adnot.*

Προϊέναι, *a* προΐημι; *nonniſi in Medio genere & in Paſſivo occurrit,* προΐεσθαι, προέσθαι, προεῖνται; 1) emittere, projicere, *v. c. tela;* προέμενοι τὰ πλεῖστα βέλη, 3, 73, 3. *vocem;* προΐεσθαι φωνὴν, 2, 29, 6. 5, 33, 1. πᾶσαν φωνὴν, omne genus vocis edere, quovis modo orare deprecarique, 3, 84, 10. 13, 7, 10. 15, 31, 13. quovis ſermone uti, 38, 2, 10. προΐεσθαι τὰ ἀπόῤῥητα, eloqui, aperire, vulgare arcana, 3, 20, 3. *n.* (*ubi perperam vulgo* προσίεσθαι.)

2) tradere, permittere, dare, projicere, profundere; προέσθαι τὰ τέκνα Ῥωμαίοις εἰς ὁμηρίαν, 28, 4, 7. τὴν χώραν Κλεομένει προεῖντο, agros ſuos Cleomeni permiſerunt *vaſtandos*, 2, 61, 9. οὐδενὶ προήσεσθαι τὰ χρήματα, nemini ſe tradituros pecunias, *apud ſe depoſitas*, 33, 12, 3. *n.* (*mendoſe vulgo* προείσεσθαι.) ἄν ἑνὶ πρόωνταί τι, quod ſi uni dederint, conceſſerint aliquid, *ſcil. de tributo quod ille poposcit*, 4, 45, 4. τέτταρα καὶ πέντε προϊέμενοι τάλαντα, ſi quatuor aut quinque dederint talenta, 5, 90, 6. τοσαῦτα ἦν προέμενος τῶν ἰδίων, (*i. q.* ἀπανήσας, δωρησάμενος) 32, 14, 11. τὰς μεγίστας προέσθαι τιμὰς, profundere honores, 5, 90, 7. *ubi mendoſe vulgo* προϊέναι, *pro* προϊέμενοι.

3) e manibus dimittere, elabi ſinere; *hoſtem*, 1, 79, 3. 3, 94, 8. 4, 4, 3. 13, 8, 6. opportunitatem, τοὺς καιροὺς, 1, 74, 13 *ſq.* 2, 49, 8. 5, 45, 5. &c. προΐεσθαι, διανενῆς τὸν χρόνον, 3, 70, 10. *Huc pertinere videtur illud*, 2, 13, 4. ἐπικοιμηθέντες ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις, καὶ προϊεμένους (*ſcil.* αὐτοὺς, *nempe* τοὺς ἔμπροσθεν χρόνους) εἰς τὸ μεγάλην χεῖρα κατασκευάσασθαι Καρχηδονίους, quod e manibus elabi paſſi eſſent tempora præterita, ita ut Pœni interim ingentes copias ſibi pararint.

4) negligere, omittere, non curare, deſerere, *nempe* ita ut opem non feras; προέσθαι πόλιν, curam urbis abjicere, negligere urbem, 1, 9, 10.

τὸ

τὸ ἔθνος, 2, 49, 6. μὴ προέσθαι σφᾶς αὐτοὺς εἰς ἀναξίαν διάθεσιν ἐμπεσόντας, 30, 7, 4. πάντα μᾶλλον, ἢ σαυτὸν πρόου, omnia potius quam te ipſum neglige, 31, 21, 15. *n.* *Et cum Accuſ. et Infinit.* προέσθαι σφᾶς αὐτοὺς ἀκρίτως εἰς τὴν Ῥώμην ἐπαναγεσθαι, pati, ſua negligentia committere, ut Romam abducantur, 27, 13, 15. προέσθαι σφᾶς αὐτοὺς εἰς τὴν αὐτὴν διάθεσιν ἐλθεῖν ἐκείνῳ, 28, 6, 7. *cf.* καταπροΐεσθαι.

5) deſerere, τόπον, ſtationem, 1, 17, 11. *arcem, urbem, quam quis præſidio tenuerat*, 1, 11, 5. 1, 76, 10.

Προϊστάναι, ante locare; τοὺς εὐκινητοτάτους ἑκατέρου τοῦ κέρατος προέστησε, 1, 33, 7. *Sic.* προστῆναι, præeſſe; προέστη τῶν ὅλων πράξεων, 5, 41, 1. προστήσεσθαι τῶν Ἑλλήνων, patrocinium ſuſcepturum eſſe Græciæ, 11, 28, 5. προέστασαν τῆς ἐναντίας γνώμης, auctores erant contrariæ ſententiæ, 5, 5, 8. προεστάσθαί τινα στρατηγὸν, imperatorem conſtituere, præficere exercitui, 1, 73, 1. 1, 75, 1. προστησάμενοι τὸν ἐπιτηδειότατον ἐξ αὐτῶν, (*pro* ἐξ ἑαυτῶν) diligentes *ſcil.* ad verba ſuo nomine facienda, 3, 20, 10. 27, 2, 1.

Προϊστορεῖν; τὰ προϊστορημένα ἑτέροις, quæ ab aliis ante nos copioſe expoſita ſunt, 1, 13, 9. *cf.* ἱστορεῖν.

Προκαθηγεῖσθαι (τινὶ,) præire, viæ ducem eſſe, 3, 95, 6. *cf.* 3, 50, 6. *n.* τῆς εὐνοίας προκαθηγουμένης πρὸς τοὺς βασιλέας, quum jam ante benevolentia in reges occupaſſet animos, & nunc præiret conſilio, 5, 86, 10. αἰτία προκαθηγουμένη κρίσεως, cauſa quæ antecedit & ducit dirigitque conſilia & animi decreta, 3, 6, 7. *Adde Fr. hiſt.* 15.

Προκαθῆσθαι, præſidere; τῶν πραγμάτων, 5, 59, 2. *præſertim* præſidere regioni cum exercitu, fines ejus tutari, 3, 56, 6. τῆς χώρας, 2, 24, 8. 2, 54, 9. *ſic* τῆς Ῥώμης, 2, 24, 15. *quod non eſt, urbi præeſſe, aut eam præſidio tenere, ſed* ſecuritatem ei præſtare, defendendo fines imperii ab hoſtibus. *Sic* προκαθημένων τῶν Μακεδόνων, *ſcil.* τῆς Ἑλλάδος, 9, 35, 4. προκαθῆσθαι κατὰ τὴν Ἰταλίαν, 8, 3, 4. ἐν τῇ Τυρρηνίᾳ, 2, 25, 2. ἐπὶ τῶν κατ' Ἀρίμινον τόπων, 3, 86, 1. ἐπὶ τοῖς ὅροις, 10, 41, 2. *Rurſus cum Genit.* προκαθῆσθαι τῶν προνομευόντων, præſidio eſſe pabulatoribus, 3, 110, 11. τῆς παρεμβολῆς, caſtris, *nempe* in ſtatione eſſe ante caſtra, 3, 69, 10. *i. q.* ἐφεδρεύειν, *ibid.* τῶν αὐτοῦ πραγμάτων, rebus eo loci præſidere, 5, 59, 2.

Iudices cum pro tribunali ſedentes *jus dicunt, aut principes cum* publice ſedentes *audientiam præbent legatis & cum eis agunt,* προκαθῆσθαι

ἧσθαι *dicuntur*, 12, 16, 6. *n.* 5, 63, 7. *n.* 5, 65, 8.

Προκαθίζειν, 1) *Active*, τούτους ὡς ἐπὶ Τυρρηνίας προεκάθισαν, hos Etruriæ præſidere juſſerunt, 2, 24, 6. 2) *Neutraliter*, i. q. προκαθῆσθαι, præſidio eſſe, præſidere; τῆς Ἠπείρου, 20, 3, 3. προκαθίζειν ἐπὶ τῆς διαβάσεως, *Fr. hiſt.* 67. εἰς τὸν Ἰσθμὸν, 20, 6, 8. *n. ex Valeſii emend. ubi* προσκαθίσας *dabat codex mſtus.* (*In Adn. noſtra ad l. c. lin. 9. poſt verba*, apud Suidam. *adde, Valeſius, cujus uempe ſunt illa verba.*) *Et in Paſſ. vel Med.* προκαθίζεσθαι φυλάττοντας τὰς περὶ τὸν ποταμὸν διαβάσεις, 10, 49, 1.

Προκαλεῖν, provocare, invitare aliquem ut in medium prodeat *ad verba facienda, vel ad rationem rei geſtæ reddendam. Hinc Paſſ.* ἐν ᾧ (διαβουλίῳ) προκληθέντων τῶν ἀποσταλέντων πρεσβευτῶν, προελθὼν Λυκόρτας ἀπελογίσατο *Ec.* 23, 9, 2. *n.*

Med. προκαλεῖσθαι, provocare aliquem, invitare, incitare, excitare; προκαλεῖσθαι καὶ παρορμῆσαι πάντα καὶ νέον καὶ πρεσβ. 1, 1, 4. τὸ προκαλεσάμενον ἡμᾶς καὶ παρορμῆσαν, 1, 4, 2. προκαλεῖσθαί τινα εἰς διαλύσεις, 1, 31, 4. τοὺς πολεμίους, *ſcil.* εἰς τὴν μάχην, 1, 46, 11. τινὰ πρὸς ἑαυτὸν, *i. q.* προκαλ. τὴν εὔνοιαν τινός, ſibi aliquem conciliare, 3, 77, 7. 3, 17, 7. προκαλεῖσθαι τὸν κίνδυνον, — „provocare periculum, *quod eſt animi fortis & libenter adeuntis periculum.*“ *Ern.* — *innuo verius fuerit*, poſcere pugnam, 3, 43, 8. *n.* τὰ προκαλούμενα, ea ad quæ invitamur, 25, 9, 6. *n. ubi* παρακαλούμενα *maluerat Reisk. Conſer. infra*, προσκαλεῖσθαι.

προκαλεῖσθαι περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων ἐπὶ Ῥωμαίους, de rebus controverſis provocare ad Romanos, 26, 2, 13.

Προκαταβάλλεσθαι ψήφισμα, *ſcil. ex lect. cod. Bav.* 4, 25, 6. *n.* — „edere (*ſcripto*) decretum.“ *Ern.* — *Nos ex aliis* παρακαταβ. *edidimus; vide Adnot.*

Προκατεγινώσκειν τινὸς, incognita cauſſa condemnare aliquem, 22, 25, 2, 3, 33, 17.

Προκατακλαίειν; προκατέκλαυσαν *volverat Reisk. pro* προσκατεκλαύσαντο, 40, 2, 9. *n.*

Προκαταλαμβάνειν, occupare, prius occupare, *ſc. quam hoſtis adveniat*; τοὺς στενοὺς τόπους, 1, 84, 4. τὰ στενὰ τάφροις καὶ φυλακαῖς, 10, 41, 5. τὰ τείχη, 9, 6, 3. προκαταλαβεῖν τὴν ὁρμήν τινος, prævenire ardorem & conatus alicujus, 3, 104, 2. *Neutraliter*; τοῦ χειμῶνος προκαταλαβόντος, ſi hiemis prius ingruiſſet; *niſi Active capiendum, intelligendo* αὐτὸν, ſi præveniſſet, occupaſſet eum hiems, 39, 2, 3.

Paſſiv. προκαταληφθῆναι, præverti, anteverti, 2, 18, 6.

3, 10, 1. μέλλων καὶ βουλευόμενος προκατελήφθη, 18, 36, 2 *ſq.* προκαταλαμβανόμενος ὑπὸ τῶν καιρῶν, 3, 69, 3. προκαταληφθεὶς τῇ τοιαύτῃ φιλανθρωπίᾳ, ante obſtrictus, 10, 34, 9. ὑπὸ βασιλικῆς δυναστείας, regio dominatu occupatus, præpeditus *ſcriptor, ne libere ſcribere poſſet*, 8, 13, 5. δεσμοῖς ἢ τοιαύταις ἀνάγκαις, 16, 34, 11.

In Medio; προκαταλαβέσθαι, *i. q. in activo*, τὴν ἐκπολορκίαν, 2, 27, 5. τοὺς εὐκαίρους τόπους, 3, 50, 3. 4, 75, 3.

Προκαταλήγειν; προκαταλήγουσα παρώρεια, *montium tractus* prius deſinens *quam ad mare pertingat*, 2, 14, 6.

Προκαταπλεῖν, prius navigare, navibus prius proficiſci, 1, 21, 4.

Προκαταπλήττεσθαι; προκαταπλήξάμενος, *ſcil.* αὐτοὺς *vel* τὴν πόλιν, terrore ante injecto; *ni* προσκαταπλ. *legendum*, 5, 70, 9. *n.*

Προκατάρξασθαι, priorem initium facere belli, bellum ſponte ſuſcipere, 3, 31, 5. *opp. injuriam repellere.*

Προκατασκευάζειν ἀσφάλειαν τοῖς ὑπ' αὐτὸν ταττομένοις, ſecuritatem præſtare, 5, 7, 11. *n. ſed* προσκατασκ. *ibi puto legendum. Paſſiv.* προκατασκευασθέντων τούτων, his rebus præparatis, 1, 21, 3. *Med.* προκατασκευασάμενος τὰ προειρημένα, 10, 22, 1. *Et Prat. Paſſ. notione Me-*

dii, προκατασκευασμένοις φίλους, cum amicos ante paraſſent ſibi, 4, 32, 7.

Προκατασκευή, ἡ, τῶν μελλουσῶν ὑφ' ἡμῶν ἱστορεῖσθαι πράξεων, præparatio, introitus ad uberiorem Polybii hiſtoriam, 1, 13, 7. 1, 3, 10. 1, 13, 1 & 8. 2, 14, 1. 2, 37, 2 *ſq.* 2, 71, 7. 5, 111, 10. *cf.* κατασκευή. præparatio *quælibet* & exercitatio in arte aliqua qua præparamur ad aliam, 9, 20, 7.

Προκατασύρειν, late ante ſe vaſtare, 4, 10, 8. *n.* 4, 19, 9. *n. ubi alii codd.* προσκατασ.

Προκατελπίζειν, περὶ τῶν διαλύσεων, bonam ſpem ante concipere, 14, 3, 1. μηδὲ προκατελπίζειν βαβαιουμένους περὶ ὧν &c. *forſ.* βεβαιουμένως, 2, 4, 5. *n.*

Προκατέχειν (*i. q.* προκαταλαμβ.) τόπους εὐφυεστέρους, 2, 53, 4. τὸν διάπλουν, præcludere, interceptum tenere, 1, 61, 1. οἱ προκατέχοντες τῇ ἡλικίᾳ καὶ ταῖς δόξαις, ſuperiores ætate & gloria, 27, 13, 7. *n.* — „*ſed corrigendum* προανέχοντες." *Ern.* — *Satis erat* προέχοντες; *ſed ferendum vulgatum.*

Paſſ. διὰ τὸ προκατεσχῆσθαι Φρουρὰ τὴν ἄκραν, 8, 33, 1. προκατέχεσθαι τῇ πρὸς Ῥωμαίους εὐνοίᾳ, occupati, benevolentiæ vinculis adſtricti, 8, 33, 3. 9, 31, 2. *coll. vs.* 1. 27, 4, 9.

Προκεῖσθαι, 1) ante locatum, ante ſitum eſſe, in anteriore parte ſitum eſſe; οἱ προκείμε-

vol

νοι τῶν στοῶν πύργοι, 1, 48, 2. n. (*ubi nil opus erat ſolicitare verbum* προκειμ. *præſertim quoniam, ſi* προσκειμ. *velles*, τούτων *etiam foret mutandum in* ταύταις. *Turres nonnihil prominebant ante lineam qua ductæ vineæ erant.*) οἱ προκείμενοι τῶν δυνάμεων εὔζωνοι, 3, 71, 3. τὸ προκείμενον ἀκρωτήριον τῆς Ἰταλίας, præjacens Italiæ, procurrens ex Italia, 2, 14, 5. πρόκεινται πάσης τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν Ἰταλίαν, 20, 3, 2. οἱ προκείμενοι τόποι, loca præjacentia, quæ quis ingreſſurus eſt, 3, 80, 2. loca remotiora & hoſtibus expoſita, 3, 75, 4. *Et* præjacere *dicitur urbs* ita, ut præſidio ſit regioni; πόλις πρόκειται τῶν Ἀρκάδων, 4, 71, 2. (*opp.* ἐπίκειται, hoſtiliter imminet.) φρούριον πρόκειται τῆς χώρας, 4, 83, 1.

2) propoſitum, deſtinatum eſſe. τὰ προκείμενα ἆθλα, propoſita præmia, 3, 62, 6. τὸ προκείμενον πλῆθος, deſtinatus numerus, 6, 20, 8. *Nude* τὸ προκειμ. propoſitum, 1, 9, 6. 28, 11, 3. n. 30, 12, 2. *&c.* ἀφέμενοι τῶν προκειμένων, omiſſo inſtituto, 2, 67, 6. μένειν ἐπὶ τῶν προκειμένων, nil novare, 3, 70, 4. *&* ſæpe *alias.*

Pro προκειμ. *perperam* παράκειμ. *dabant libri*, 28, 11, 3. n.

Προκηρύττειν, per præconem proponere; προκηρύξας αὐτοῖς στεφάνους ἐπ' ἀνδραγαθίᾳ, 5, 60, 3.

Προκινδυνεύειν, *abſol.* primum ſe periculis objectare, inter primos pugnare, 3, 95, 6. 10, 23, 1. *&c.* προκινδυνεύοντες ἐρρωμένως, 6, 22, 3. οἱ προκινδυνεύοντες, anteſignani, qui in prima acie ſtant, 1, 19, 9. *&c. Apud Romanos ſunt* εὔζωνοι *&* πεζακοντισταὶ, *jaculatores, ante gravem armaturam locati, qui prælium incipiunt, & emiſſis telis per intervalla manipulorum ſe recipiunt*, 3, 73, 6. *coll. vs.* 1 *ſq.* προκινδυνεύειν τῆς *&* ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, pugnare pro libertate, 9, 38, 4. n. προκινδυνεῦσαι τοῖς Ἴβηρσι, *i. q.* σὺν τοῖς Ἴβηρσι, prælium ab Hiſpanis incipere, Hiſpanos in prima acie locare, 3, 113, 9. n.

Προκνημὶς, ἡ, ocrea, 6, 23, 8.

Προκοιτία, *&* προκοιτεία, ἡ, excubiæ ad portas, *vel* ante caſtra, 2, 5, 6. 6, 35, 5.

Πρόκοιτος, ὁ, excubitor, 20, 11, 5. n. *ubi corrupte vulgo* προκρίτους, *pro* προκοίτους.

Προκοπὴ, ἡ, progreſſio; τοιαύτην προκοπὴν καὶ συντέλειαν ἔσχε τοῦτο τὸ μέρος, 2, 37, 10. *De converſione in partem deteriorem*, ἡ πρᾶξις παλίντροπον λαμβάνουσα τὴν προκοπὴν ταῖς ἐξ ἀρχῆς αὐτῶν ἐλπίσιν, 5, 16, 9. *Sed præſertim de* exoptata progreſſione rerum, *de* augmento, profectu, ſucceſſu, rebus creſcentibus, *intelligendo ſcil.* ἐπὶ τὸ βέλτιον, *quod*

diſerte adjicitur 1, 12, 7. *Sic nude* ἡ προκοπὴ, *i. q.* αὔξησις, 2, 45, 1. 3, 4, 2. *De homine*; μεγάλην προκοπὴν ποιεῖν τῆς ἐπιβολῆς, 2, 43, 7. & ποεῖσθαι, 2, 13, 1. *De re*; προκοπὴν *vel* προκοπὰς λαμβάνειν, 8, 17, 6. 10, 47, 12.

Προκόπτειν, proficere; προκόπτων οὐδὲν, 27, 8, 14. progredi, augeri; ἐπὶ τοσοῦτο προέκοψεν ἡ δόξα αὐτοῦ, 32, 9, 2. ἡ συμπεριφορὰ, 32, 9, 6. *i. q.* αὐξηθῆναι, *ibid. vs.* 3.

Προκρίνειν, (*præ ceteris*) eligere, 1, 82, 5. ἐκ πάντων, 1, 80, 12. 10, 12, 8. οἱ προκριθέντες, 6, 35, 11. *&c.*

(Πρόκριτοι, *mendoſa ſcriptura, pro* πρόκοιτοι, *quod vide.*)

Προλαμβάνειν, *de tempore*, προλαβὼν τὸν καιρὸν, anticipans tempus, 9, 14, 12. *de via*, πολὺ προειλῆφέναι τῶν ἄλλων, antevertiſſe, longius progreſſum eſſe, 1, 25, 2. 3, 66, 5. πολὺ προειλῆφ. κατὰ τὸν πλοῦν, 31, 23, 8. *Sic* τοῖς τῇ πορείᾳ προλαβοῦσιν *non ſine veri ſpecie correctum voluerunt viri docti*, 3, 51, 6. *n. pro* προσβάλλουσιν. Demere, ſumere, detrahere *de ſumma*; προειλήφθω ἐπὶ τούτοις τὸ βάθος, *&c.* 34, 6, 7. *De Mentis operatione*; προλαμβάνειν τὰ συμβησόμενα ταῖς ἐπινοίαις, proſpicere animo, 3, 112, 7. προλαμβάνειν ἡ ψυχὴ *dicitur* ea quorum notionem aliquam prævium ſibi informat priusquam tota res explicata ſit, πολλὰ προλαμβανούσης τῆς ψυχῆς ἐκ τῶν ὅλων πρὸς τὴν κατὰ μέρος τῶν πραγμάτων γνῶσιν *&c.* 3, 1, 7.

Προλέγειν τοὺς πολέμους καὶ τὰς μάχας, indicere bella, 13, 3, 5 & 7. προλέγων (αὐτῷ,) ὡς οὐ λανθάνει καινοπραγῶν, declarans, denuncians ei, aperte dicens, 5, 57, 2.

Πρόλημμα, τὸ, *i. q.* πλεονέκτημα, commodum quod alicui præcipuum eſt & privatum, non commune cum aliis; πρόλημμα ποιεῖν τινὶ, 17, 10, 3.

Πρόληψις, ἡ; πρόληψιν ἔχειν τινὸς, cogitatione præcipere, prævidere, ſuſpicari aliquid 10, 43, 8. 14, 3, 3. 16, 32, 4. κατὰ τὴν τῶν νεανίσκων πρόληψιν, ſicut ſuſpicati erant, prævideranr juvenes, 8, 29, 1.

Προλυμαίνεσθαι, ante corrumpere; τὸ τῆς συντάξεως ἰδίωμα, 2, 68, 5.

Προμάχεσθαι, in primis ordinibus pugnare; ἐνέβαλον τοῖς προμαχομένοις τῶν Ἀχαϊκῶν ἱππέων καὶ ψιλῶν, primos ordines invadunt, 4, 12, 6. *n. ex lect. vetuſtiſſimorum codd. ubi alii vulgo* τοῖς προμάχοις, *eadem notione.*

Πρόμαχος, ὁ; *vide verbum praced.*

Προμελετᾶν, ante, prius exercere ſe, 10, 47, 3.

Προνεύειν, *de remigibus, cum* procumbunt, *vel* incumbunt remis; *cujus contrarium eſt* ἀναπίπτειν, *cum attollunt remos*, 1, 21, 2. *n. ex emend. Caſ. pro mendoſo* ἀνάπτειν.

Προ-

Προνοεῖσθαι, *ſeq.* ὅτι, proſpicere, ante intelligere, 40, 3, 1. *Cum Accuſ.* providere aliquid, curare; *ſic* προνοηθῆναί τι πρὸς τὸ μέλλον *cum cod. Fior. legendum videtur* 4, 61, 4. *n. pro* προνοηθῆναί τε.

Πρόνοια, ἡ; πρόνοιαν ποιεῖσθαι τινὸς, rationem habere alicujus, curare aliquid, 4, 6, 11. Ἐξ λόγου καὶ πρόνοιαν ἔχειν ὑπέρ τινος, 1, 57, 1. μετὰ τῆς τῶν θεῶν προνοίας, bonis cum diis, volentibus diis, 25, 1, 10. πρόνοια στρατηγική, cautio & prudentia imperatoria, 3, 106, 9. πρόνοια τῶν πολεμίων, *interprete Erneſto, eſt* cautio ne decipiamur aut opprimamur ab hoſtibus, 10, 41, 3. *n. ſed ibi defecta oratio eſt, & verba nonnulla inter* πρόνοιαν & τῶν πολεμίων *exciderunt.*

Προνομία, *rectius* προνομεία, ἡ, prædatio; διὰ χνεύοντες περὶ τὰς προνομείας, prædandi cauſſa, 4, 68, 3. *n. ex lect. vett. codicum, pro vulgato* προνομάς.

Προνομεύειν, pabulari, 2, 27, 2. 3, 65, 2. 3, 90, 2.

Προνομὴ, ἡ, 1) pabulatio; Φυλακτικῶς χρῆσθαι ταῖς προνομαῖς, 1, 18, 1. &c. 4, 68, 3. *n.* 2) αἱ προνομαὶ, *i. q.* οἱ προνομεύοντες, pabulatores; τὰς προνομὰς ἐποφῆκε κατὰ τῆς χώρας, 4, 73, 4. *n.* 5, 19, 8. 3) ἡ προνομὴ, proboſcis elephanti, 5, 84, 3.

Προνύττειν, pungere, ſodicare, ſtimulare, 28, 15, 8.

Προξενία, ἡ, jus hoſpitii publici, literæ quibus jus illud continetur, 12, 12, 2.

Πρόξενος, ὁ, τῶν Ἀχαιῶν, hoſpes publicus Achæorum, 5, 95, 12.

Πρόοδος, ἡ, exitus *caſtrorum;* τὰς προόδους καὶ τὰς εἰσόδους, 14, 1, 13. *n. ſed* προσόδους *legendum videtur, nam* exitus *ſunt* αἱ ἔξοδοι, *ibid. cap.* 4, 10. διὰ προόδου, *forſ.* δίχα προόδου, absque comitatu; (conf. 31, 20, 5.) *an* διὰ περιόδου, per circuitum? 8, 19, 10. *n.*

Προοίμιον, τὸ; καταρχὴ καὶ προοίμιον ἔχθρας, 23, 2, 15. τὰ προοίμια τῆς ἀρχῆς, regni initia, 26, 5, 8.

Προόπτης, ὁ; οἱ προόπται τῶν ἱππέων, *an* equites ſpeculatum præmiſſi? *an* ſpeculatores qui equitatum advenire vident? *poſterius hoc potius videtur,* 29, 6, 13.

Προοχὴ, ἡ, eminentia, tumulus, 4, 43, 2.

Προορᾶσθαι, *ſicut* προϊδέσθαι, *non modo* prævidere, proſpicere, *veluti* προορᾶσθαι τὸ μέλλον, 1, 7, 11. 2, 47, 4. 2, 49, 6. 2, 67, 4. (*adde* 3, 16, 1.) *ſed potiſſimum in ſiniſtram partem, cum notione* ſuſpicandi, ſuſpectum habendi, timendi, cavendi; *vide* 1, 10, 9. 1, 33, 9. 5, 105, 8. 7, 17, 5. *n.* & 18, 5, 10. *n. Adde* 27, 4, 7. *n. ubi corrupte vulgo* προσορᾶσθαι *legebatur.*

Προπέτεια, ἡ, temeritas, præcipitantia, 1, 70, 3. 3, 68,

10. στρατιωτικὴ, 3, 105, 9. levitas, inconſtantia, perfidia, ἀχαριστία καὶ προπέτεια, 3, 16, 4. προδοσία καὶ προπετ. 10, 6, 2.

Προπετὴς; οὐδὲν προπετὲς (nihil temere factum) οὐδὲ ἄκριτον, 5, 12, 7.

Προπετῶς ἀναστρέφεσθαι, temere, incaute, præcipitanter agere, 1, 9, 7. κινδυνεύειν, 11, 2, 11. προπετέστερον ἐχρῶντο ταῖς προνομαῖς, 3, 102, 11.

Προπηλακίζειν τινα, contumelia adficere, 4, 4, 4.

Προπίνειν; προπεπωκέναι αὐτῷ πολλὰ ἀργυρώματα καὶ χρυσώματα, multa ei argentea & aurea pocula propinaſſe, *Fr. hiſt.* 49.

Προπίπτειν, 1) *i. q. ſimplex*, cadere in pugna, *niſi voluerit* cadere ante alterum, 1, 58, 8. *Sic fortaſſe & προπεσόντας legendum, pro παρπεσόντας*, 1, 57, 8. *n.*

2) præcipitem eſſe, longius juſto procedere, provehi, 1, 20, 15. 3, 115, 8. 5, 13, 6. 5, 95, 9. *n.* 11, 17, 4. ἐπὶ πολὺ προπεπτωκότες τῶν ἄλλων, 18, 9, 3. *Paſſim vero a librariis, aliàs cunctis, aliàs plerisque, in* προσπίπτειν *detortum hoc verbum, ut* 1, 30, 12. *n.* 1, 51, 6. *n.* 5, 95, 9. *n. conf. Adn. ad* 28, 3, 4. *ubi* οἱ προπίπτοντες *ſunt* qui ultro longius progrediuntur, & plus faciunt quam neceſſe eſt.

3) prominere; πολὺ προπίπτουσα κλίμαξ τοῦ ἐμβόλου, multum prominens ultra roſtrum navis, 8, 6, 4. ὄργανα προπίπτοντα πολὺ τῆς ἐπάλξεως τῶν κεράτων, 8, 7, 8. *n. (ubi perperam vulgo* προσπίπτοντα.) ἡ σάρισσα τοὺς δέκα πήχεις προπίπτει πρὸ τῶν σωμάτων, 18, 12, 4 *ſq. & vs.* 7. προπεπτωκυῖα ὀφρὺς, 7, 17, 1 & 4. *n. ubi perperam* προσπεπτ. *codices habent omnes.* κέλητος προπίπτει ἀπὸ τοῦ πελάγους, *ſcil.* εἰς τὴν γῆν, exit a mari & longe progreditur in terram, 4, 63, 6. *n. ubi rurſus* προσπίπτει *dant libri, quod hoc quidem loco teneri fortaſſe poterat; vide* προσπίπτειν.

Προπολεμεῖν τῶν ἄλλων, ante alios bello infeſtari & ad bellum gerendum cogi, 2, 48, 1.

Προπολιτεύσασθαι; ἀναμνῆσαι τῶν προπεπολιτευμένων καὶ πεπραγμένων πρότερον αὐτῷ rerum quas antea vel domi vel bello geſſiſſet, 4, 14, 7.

Προπομπὴ, ἡ, comitatus, 20, 11, 8.

Προπορεία, ἡ, *i. q.* οἱ προπορευόμενοι, præcurſores agminis, *les éclaireurs*, 9, 5, 8. *n.*

Προπορεύεσθαι, præire; οἱ εἰθισμένοι προπορεύεσθαι τῆς δυνάμεως, 18, 2, 5. οἱ προπορευόμενοι, præcurſores agminis, primum agmen, 2, 27, 2. 6, 41, 1. *cf. Adn. ad* 9, 5, 8. progredi in itinere; προπορ. ἐπὶ δύο ἡμέρας, 3, 52, 8. in medium progredi, 1, 80, 8 *ſq. n. (ubi temere in* προσπορ. *mutaverat Caſaub. quod per ſe quidem non malum,*

ſed

ſed nec neceſſarium; cf. Adn. ad 1, 69, 10. *& ad* 2, 2, 10.) 4, 22, 9. 6, 21, 3. 11, 27, 7. προπορεύεσθαι πρὸς τὴν ἀρχήν, ambire, petere magiſtratum, (*i. q.* προστορεύεσθαι,) 2, 4, 2. *n. coll.* 2, 2, 10. *n.* 28, 6, 9. *n.*

Πρόπωσις, ἡ; προπώσεις λαμβάνειν, acceptare propinationes, 31, 4, 6.

Πρόπους, ὁ, radix montis; τῆς ὀρεινῆς, 3, 17, 2. τοῦ Ἀχρολίσσου, 8, 15, 4. *nomen proprium* collis eminentis in Oligyrto monte Arcadiæ, 4, 11, 6.

Πρὸς, *abſolute & Adverbialiter, pro* πρὸς τούτῳ; præterea; πρὸς δὲ, 1, 52, 5. 1, 57, 2. 3, 18, 8. 5, 99, 8. 12, 9, 2. καὶ πρὸς, 4, 56, 3. *n.* 17, 15, 16. *n.*

Πρὸς *Præpoſ.* 1) *cum Genit.* a, ab; διατεταγμένοι πρὸς τοῦ Ἀπελλοῦ, conſtituti ab Apelle, 5, 14, 11. *n.* pro; οὐ κατ' αὐτοῦ, πρὸς αὐτοῦ δὲ νομίσας εἶναι τὰ συμβαίνοντα, 3, 104, 2. πρὸς τρόπων αὐτῷ γενομένης τῆς ἐπαγγελίας, ex voto, exoptata, grata pollicitatio, 8, 19, 2. *ex Suidæ lectione*, 8, 19, 2. *n. ubi* πρὸς τρόπου *habent codices noſtri, fortaſſe pro* πρὸς τρόπου.

Corrupte vulgo πρὸς καταδίκης ἐκπεπτωκότας *legebatur* 26, 5, 1. *n. pro* πρὸς καταδίκας. τὰς πρὸς αὐτῶν τάξεις, *pro vulgato* πρὸ αὐτῶν, *dederunt vetuſtiſſimi codices*, 5, 84, 7. *quod in* πρὸς τὰς αὐτῶν τάξεις *fuit mutandum.*

2) *cum Dativo;* πρὸς τοῖς γράμμασι τεταγμένος, (*quod eſt aliàs* ἐπὶ τῶν γραμμ.) qui eſt ab epiſtolis, a cura epiſtolarum, 15, 27, 6. εἶναι *vel* γίγνεσθαι πρός τινι *i. q.* πρός τι, hoc agere, in hac re occupari, huic rei intentum eſſe; πρὸς τούτοις ἦσαν τοῖς λογισμοῖς, 1, 20, 2. πρὸς τῷ ναυμαχεῖν ὄντας, 1, 50, 1. *n.* πρὸς τούτοις ἦν, 3, 70, 12. 10, 37, 5. πρὸς τοῖς παρασκευαῖς ὅλος καὶ πᾶς ἦν, 5, 58, 1. ἐγίγνοντο πρὸς τῷ διὰ μάχης κρίνειν τὴν ἔφοδον, 5, 79, 1. *n.* ἐγιγν. πρὸς τοῖς προκειμένοις, 14, 10, 4. *Temere vero ubique in hac phraſi dativum pro accuſativo repoſitum Scaliger voluerat; vide Adn. ad* 1, 26, 3. *& ad* 1, 29, 3.

Per ellipſin dativi τούτῳ *vel* τούτοις, *præpoſitio* πρὸς *induit vim adverbii*, præterea, *de quo uſu ſuperius dixi.* πρὸς τούτῳ εὖ πεφυκὼς, 9, 29, 10. *dubitari poteſt, idem ne valeat ac* πρὸς τοῦτο, *an ſeparatim intelligi debeat* πρὸς τούτῳ, ad hæc, præterea; *vide Adn.* πρὸς τοῖς ἄλλοις, 9, 25, 5. *n.* inter cætera *interpretatus eſt Valeſ. ſed videtur* πρὸς τοὺς ἄλλους *legendum*, alios quod adtinet, *aut* πρὸς τἄλλα, aliis in rebus.

3) πρὸς *cum Accuſ.* πρός τι εἶναι *vel* γίγνεσθαι, *vide modo num.* 2. *& adi Adnot. ad* 1, 26, 3. *& ad* 1, 29, 3.

πρὸς ἑβδομήκοντα, i. q. εἰς, circiter, 16, 7, 5. πρὸς δύο πλέθρα, ad pedes ducentos, 3, 46, 4. πρὸς αὐτοὺς, vel πρὸς αὐτοὺς, domum, domum ſuam, 5, 93, 1. n. 9, 10, 11. πρὸς ταύτην (τὴν ναῦν) ἐποιοῦντο τὴν τοῦ παντὸς στόλου ναυπηγίαν, ad hujus ſimilitudinem, ad hujus exemplum, 1, 20, 15. πρὸς τὸν καιρὸν προσπαίζων, pro tempore, pro occaſione, e re nata, 10, 4, 8. νουνεχῶς ἐδόκουν πολιτεύεσθαι πρὸς τοὺς τότε καιρούς, pro illorum temporum ratione, *Fr. gr.* 96. πρὸς τὸν ἐξ ἀρχῆς λόγον, ut initio dixi, 17, 15, 6. *Notemus porro varios uſus hujus præpoſ. cum Accuſat. notione hujusmodi*, quoad, circa, intuitu, reſpectu, quod adtinet, quod pertinet; (*conf. Adn. ad* 5, 27, 4.) τὶ τῶν πρὸς ἀσέβειαν, 1, 79, 8. *&c.* πρὸς τὸν δῆμον τούτων οὐδέν ἐστι, nihil horum pertinet ad populum, 6, 13, 7. οὐ νομίζω εἶναι τοῦτο πρὸς ἐμὲ, 24, 10, 11 & 13. μήτ' εἰρήνης ὅρος μήτε πολέμου πρὸς Αἰτωλοὺς ὑπάρχει, intuitu Ætolorum, Ætolos quod attinet, nullum eſt neque pacis jus neque belli; illi hoc nihil ad ſe pertinere putant, 4, 67, 4. *n.* πρὸς τοὺς νησιώτας τὸ παραπλήσιον συνέβη γενέσθαι, 5, 105, 6. *n. & loca ibi in Adn. citata.* πρὸς τοὺς φίλους, amicos quod adtinet, 5, 56, 8. προσβολὰς ποιησάμενος πρὸς τὴν ἔνδειαν, *Cajumb.* quantum ferebat virium ipſius tenuitas; *Reiskius;* ob penuriam commeatuum; 5, 92, 6. *n. ſed error haud dubie ineſt in vocab.* ἔνδειαν, *ſub quo, ni totus falſus ſum, nomen proprium latet urbis alicujus.*

Eodem referri poteſt uſus hujus præpoſ. cum accuſ. in re judiciaria, ubi propter, hujus rei cauſſa, *verti ſolet; de quo uſu vide Adn. ad illa verba,* ἀπαγαγεῖν ἐκέλευσε τὸν Λεόντιον πρὸς τὴν ἀναδοχήν, reſpectu ſponſionis, ſponſionis cauſſa, ad ſatisfaciendum ſponſioni, 5, 27, 4. *Sic* ἀπαγόμενοι πρὸς τὰς εἰσφορὰς, tributorum cauſſa ſolvendorum, 1, 72, 5. ἀπαγόμενοι εἰς φυλακὴν πρὸς τὰ χρέα, 38, 3, 10. πρὸς ἃ (*ſcil.* τὰ προσοφειλόμενα χρήματα) καὶ τὰ πλοῖα παρεσκόνδησε, cujus (pecuniæ adhuc debitæ) cauſa naves regias contra fidem ceperat, 5, 108, 1. πρὸς κατῳδίκας ἐκπεπτωκότες, qui judiciis condemnati ſolum verterant, 26, 5, 1.

Sed & alias ob, propter, *commode vertitur; v. c.* πρὸς τὸ γεγονὸς ἐλάττωμα, 2, 19, 6. (*conf.* προσφιλονεικεῖν.)

Προσαγγελία, ἡ, nuncius, 5, 110, 11. 14, 6, 2.

Προσαγγέλλειν, nunciare; προσαγγέλλεται διότι *&c.* adfertur nuncius, 2, 25, 2. τὰ προσηγγελμένα, 4, 19, 6. 4, 66, 2. *n. ubi minus recte ex aliis codd. vulgo* προηγγελμ.

Προσάγειν, τὸν παῖδα, adducere, 15,

15, 32, 3. τὸν κήρυκα, 18, 29, 8. 6, 20, 4. &c. αἱ πόλεις κακοπαθοῦσαι, δυσχερῶς προσῆγον τὰς εἰσφορὰς, 5, 30, 5. n. ubi vett. nonnulli codices προσῆγον πρὸς τὰς εἰσφορὰς, nescio an pro προσεῖχον, προσάγειν ἔργα, μηχανὰς, μηχανήματα, admovere opera, turres & machinas oppugnandæ urbi, 1, 42, 8. 3, 118, 4. 5, 4, 2. πρὸς τὴν ἄκραν, 5, 99, 10: &c. προσάγειν τοῖς τόποις (ſcil. ταῖς ναυσὶ, aut τὰς νῆας) navibus accedere ad loca, 1, 54, 5. 1, 46, 9.

Vulgatum προσάγοντας, 11, 1, 2. n. *in* προσάγοντας *cum uno cod. Pariſ. eſt mutandum; & eſt ibi* προσάγειν ducere in hoſtem, ſigna inferre, inſtructa acie obviam ire hoſti, *ſicut* 10, 39, 6. n. *Viciſſim* προσάγειν *perperam paſſim pro* προάγειν *dabant libri veluti* 2, 65, 1. n.

προσάγειν ἕξιν, Φιλοτιμίαν, adhibere uſum, ſtudium; *hinc*, προσακτέον τὴν ἕξιν, adhibendus uſus, 10, 47, 11. & παντα χόθεν προσαγομένης τῆς Φιλοτιμίας, 22, 12, 13. *Sed eadem notione in Medio etiam uſurpatur hoc verbum;* προσαγόμενος τὸν χρόνον καὶ τὸν πόνον, poſtquam & tempus & laborem adhibuiſſet, adtuliſſet *rebus adminiſtrandis*, 26, 6, 14. n.

Præterea, in Medio, προσάγεσθαί τινα *eſt* ad ſe vocare, ad ſe adduci jubere; τοὺς παῖδας καθ' ἕνα προσαγόμενος καὶ καταψήσας, 10, 18, 3. πόλιν, ad ſuas partes perducere, 4, 1, 7. *Sic* τὰς μὲν πόλεις προσήγετο, πλείστας δὲ κατὰ κράτος ἐξέρει, 1, 76, 10. *ubi corrigenda verſio*, urbes alias perſuadendo ad deditionem permovit. *Sic & in Præt. Paſſ. ſignificatione Medii,* προσηγμένον τὰς πόλεις ἀπαγγελίας, 5, 108, 2.

Προσαγορεύειν; τοῦτο τοὔνομα προσηγόρευσαν σφᾶς αὐτούς, 1, 8, 1.

Προσαγωγὴ, ἡ, (*conf.* προσάγειν) admotio *machinarum ad urbem obſeſſam*, 9, 41, 1. 14, 10. 9. 1, 48, 2. n. *ubi* αἱ τῶν μηχανημάτων προσαγωγαὶ, *per metonymiam*, ipſæ machinæ admotæ *dici videntur*. Adpulſus *navium*, & *per metonym.* locus ad quem commode adpelli poteſt navis, *vel* opportunitas adpellendæ navis, 10, 1, 6. reductio *pecorum a paſtu in ſtabula*, 12, 4, 10.

Προσακροβολίζεσθαι, velitari cum hoſte, velitando tentare & laceſſere hoſtem, 3, 71, 10. 11, 22, 5.

Προσαναβαίνειν, *de flumine*, augeri, intumeſcere, *imbribus, nivibus*, 3, 72, 4. *ſic de aquæ copia* aucta *in Ponto Euxino*, 4, 39, 8 *ſq.*

Προσαναδέχεσθαί τινα, exſpectare, 5, 13, 8. 21, 10, 14.

Προσαναδιδόναι, inſuper diſtribuere; προσανέδωκε πλήθει πλείους τῶν πρότερον, 10, 14, 3.

Προσαναλαμβάνειν, recipere; τὸν παρὰ τῶν συμμάχων σῖτον, frumentum ſociis imperatum, 1, 72, 8. τοὺς ἐφελκομένους, milites qui tardius ſequebantur, 5, 80, 2. adſumere *aliquem*, ſecum ſumere, ſibi jungere, 4, 70, 2. τὴν δύναμιν, 5, 80, 4. *poteſt eſſe* recipere, colligere; (*ſicut* 5, 80, 2.) *vel* reficere, recreare *ex itinere*, *ſicut* προσαναλαβὼν τὴν δύναμιν ἐκ τῆς κακοπαθείας, 9, 8, 7. προσαναλαμβ. ἑαυτὸν, reficere, recipere ſe *ex itinere maritimo*, 22, 25, 6. *Sic* τὰς τῶν δυνάμεων ψυχὰς προσαναλαμβάνειν *utique legendum videtur* 3, 90, 4. *n. pro vulgato* προσλαμβ. *Neutraliter*, refici, recreari, vires recipere; προσανειληφυίας ἤδη τῆς δυνάμεως, 3, 60, 8.

Προσαναμιμνήσκειν τινὰ τινός, 4, 28, 6. 4, 29, 7. 5, 111, 10.

Προσανανεοῦν; προσανανεωσάμενος τὴν τοῦ τείχους ταπεινότητα, memor, in memoriam ſibi revocans, *Spicil. lib.* 8. *num.* 2, 2. *not.*

Προσαναπαύειν τὴν δύναμιν, quietem dare exercitui, 4, 73, 3. 5, 7, 3.

Προσανατίπτειν, *epulis*, *menſæ* adcumbere cum aliis, 31, 4, 6.

Προσανασείειν, commovere, incendere; προσανασεισθέντες τοῖς τοιούτοις λόγοις, 1, 69, 8.

Προσανατείνειν, τῇ ὥρᾳ, *ſcil.* τὰς ἐξαγωγὰς τῶν δυνάμεων, protrahere tempus educendi copias in aciem, ſerius educere, 11, 22, 3. *n.*

Paſſivum notione activa; προσανατεινόμενος (αὐτοῖς) τὸν ἀπὸ Ῥωμαίων φόβον, metum populi Romani incutiens, 26, 3, 13. *Et nude*, προσανατεινόμενος αὐτῷ, minas ei intendens, 18, 36, 9. βραχέα προσαναταθεὶς, *ſc.* αὐτῷ, 5, 87, 4. *Fr. gr.* 108. *Cf.* ἀνατείνεσθαι.

Προσαναφέρειν τοῖς χρόνοις, ſurſum retrogredi temporibus, altius rem repetere, 1, 5, 4. *n.* 1, 12, 8. *n.* *Et nude* προσαναβραμόντες, *eadem notione*, 5, 31, 8.

Προσαναφέρειν τῇ συγκλήτῳ περὶ τῶν προσκιπτόντων, referre ad ſenatum, 17, 9, 10. conſultare, deliberare cum aliquo, 31, 19, 4.

Προσανέχειν, continere ſe, manere, quieſcere, exſpectare; *abſolute*; προσανεῖχον καραδοκοῦντες τὴν ἐπιφάνειαν τῆς ἡμέρας, quietos ſe renuerunt, 3, 94, 3. ἡσυχίαν ἦγε προσανέχων ἕως οὗ &c. exſpectans dum, 4, 19, 12. ἐν ταῖς παρωρείαις προσανέχων διῆγε, 5, 17, 6. προσανασχὼν δύο ἡμέρας, 10, 38, 10. *Cum Accuſ.* ἔμενε προσανέχων τὸν καιρὸν τῆς ἐντεύξεως, tempus exſpectans, 5, 103, 5. *Cum Dativo*; 1) exſpectare; *præſertim cum bona ſpe*; προσανέχοντες ἀεὶ ταῖς ἐκ τοῦ Τύνητος βοηθείαις, 1, 84, 12. προσανέχων τῇ παρουσίᾳ τοῦ διαπορθμευσομένου πρὸς αὐτὸν, 31, 23, 13. πᾶν ὑπομένειν

μένειν ἐδόκει, προσανέχων ταῖς τῶν Αἰγυπτίων ἐπαρχείαις, *Fr. hiſt.* 3. 2) προσανέχειν τῇ ἐλπίδι, ſuſtinere ſe ſpe, adquieſcere in ſpe, ſpe fretum eſſe, 4, 60, 8. 15, 25, 8. προσανέχοντες ταῖς ἐλπίσι τῆς βοηθείας, 5, 72, 2.

In Med. προσανείχετο ζῆν, vivere ſuſtinuit, in vita manere voluit, 30, 8, 8. *ſed miror ni eadem notione legendum* προσανεῖχε τῷ ζῆν, *aut ſaltem* προσανεῖχε τὸ ζῆν.

Προσχνοιμάζειν; καταπλαγεὶς καί τι προσανοιμώξας, & nonnihil etiam lamentans, ingemiſcens, 5, 16, 4.

Προσαντέχειν, reſiſtere, opponere ſe; τοῖς κατὰ γῆν ἔργοις ἕως μέν τινος προσαντεῖχον εὐψύχως, operibus *quibus* a terra *oppugnabat eos Philippus*, fortiter reſtiterunt, 16, 30, 5. *n.* βραχὺ προσαντισχόντες ἐνέκλιναν, poſtquam aliquantiſper reſtitiſſent, ſuſtinuiſſent hoſtium impetum, in fugam inclinarunt, 11, 21, 4. τῇ τῆς ψυχῆς λαμπρότητι προσαντεῖχεν, animi vigore reſtitit *ſcil.* infirmitati corporis, 32, 23, 1. *n.*

Προσάντης ἀνάβασις, 1, 55, 9. ὁδὸς, 5, 8, 1. *ubi* ἀνάντη *habet cod. Bav. loco* προσάντη.)

Προσαξιοῦν, (*idem fere quod ſimplex*) rogare, petere, orare, precibus contendere, 3, 11, 7. 17, 8, 5.

Προσαπερείδεσθαι ἐπί τι, urgere, premere aliquid *in diſceptatione*, 3, 21, 3. *ut* πιέζειν *ibid.*

Προσαποβλέπειν εἰς αὐτὸν *habet codex Aug. pro* πρὸς αὐτὸν ἀποβλέπειν, 5, 33, 4.

Προσαπολέσαι, inſuper perdere, 1, 74, 3.

Προσαποτιθέναι, ſimul deponere; τὸ πνεῦμα προσαπέθηκε τῷ χρυσίῳ, 13, 2, 5.

Προσάπτειν; Ἀράτῳ οὐ προσαπτέον παρανομίαν, Aratus non eſt iniquitatis accuſandus, 2, 60, 2. *proprie*, Arato non eſt tribuenda iniquitas. *Sic* προσάπτειν τινὶ τὴν γνώμην, tribuere, adſcribere, 4, 24, 3. (*i. q.* ἀνατιθέναι, *ibid. vs.* 2.) Et, τῇ τύχῃ προσάπτειν τὰ κατορθώματα τινός, 32, 16, 3.

Προσάρκτιος, ſeptemtrionalis; ἡ προσάρκτιος Εὐρώπη, 34, 5, 9.

Προσαρμόζειν τι τινὶ, apte connectere, 3, 46, 2 & 10.

Προσαρτᾶν, adligare; *hinc in Paſſ.* προσήρτηντο δεσμοῖς πρὸς τὰς ἅλας, 3, 46, 8. πρὸς τοῖς ἱστοῖς τροχιλίοις προσήρτηντο σὺν κάλοις, 8, 6, 5. *Et translata notione;* πολλά τινα προσαρτᾶν τῇ στρατηγίᾳ, multas facere adpendices artis imperatoriæ, multas alias artes ei *velut neceſſarias* adjungere, 9, 20, 5. προσηρτημένοι ἦσαν πρὸς αὐτῇ τῇ ῥίζᾳ τοῦ λόφου, adplicuerant ſe, 2, 66, 10. *n.*

Προσασκεῖν; βραχέα προσασκήσας αὐτοὺς ἐν ταῖς εἰρεσίαις, pauliſper adhuc exercitavit eos, 5, 109, 4.

Προσ-

Προσπαιδεύεσθαι, jocari insuper, jocando adjicere, *Fr. gr.* 109.

Προσαύξειν τινὰ τοῖς φιλανθρώποις, omnibus præterea humanitatis officiis honorare aliquem, 32, 5, 6. προσαυξήσας τὴν ἐκείνων ὑπόθεσιν, quum in eamdem ſententiam, quam illi dixerant, ipſe plura etiam adjeciſſet, 28, 17, 6.

Προσβαίνειν, *pro* ἀναβαίνειν, adſcendere, conſcendere, *frequentat Polybius; vide Adn. ad* 2, 67, 6. (*conf.* πρόσβασις.) *cujus uſus exempla ubivis apud noſtrum obvia, ſed in his lacuſentiſſima* 7, 17, 4. & 9, 19, 7. *ubi in eadem pluraſi utrumque verbum occurrit. Sic vero rurſus de eis qui* per ſcalas in murum adſcendunt, 10, 13, 8. 10, 14, 3 *ſq. Et* προσβαίνειν πρὸς τὸν λόφον, πρὸς τοὺς βουνοὺς, πρὸς τὰς ὑπερβολὰς, *eſt* conſcendere colles, 1, 30, 10 & 12. 2, 68, 3. 4, 78, 7. 10, 30, 7. 18, 7, 7. *Itaque* 2, 67, 6 *ſq.* τοῖς προσβαίνουσιν & τῶν προσβαινόντων *ſcribendum pro* προβαιν. *ut in Adn. docui;* & 4, 11, 6. τῆς πρωτοπορείας ἤδη προσβαινούσης πρὸς τὰς ὑπερβολὰς *legendum pro* προβαιν. *Et* 4, 57, 7. προσέβαινον πρὸς τὴν πόλιν *non verti debebat* urbem adoriuntur, *ſed* adſcendunt verſus urbem, *quæ nimirum aſperis collibus erat impoſita, ut diſcimus ex vs.* 5.

Προσβάλλειν; *cum Accuſ.* κλίμακας, admovere, adplicare ſcalas, 4, 4, 1. προσέβαλέ τινα θρέμματα εἰς τὰν αὐλᾶνα, propulit, 11, 32, 2. τοὺς βοῦς ἐλαύνειν καὶ προβάλλειν πρὸς τὰς ἀκροφορείας, agere & impellere, 3, 93, 8. *Subintellecto accuſ.* νῆας, adpellere; εἰς Σαρδόνα, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τοὺς περὶ Πίσας τόπους τῆς Ἰταλίας προσέβαλον, 3, 96, 9. *Cum Dat. vel cum Præpoſ.* πρὸς, adgredi, invadere, impetum facere in *hoſtem & ſimil.* τοῖς πολεμίοις, 8, 34, 5. 9, 9, 2. 10, 39, 3. 11, 1, 7. ταῖς πύλαις, 7, 17, 9. τῷ λόφῳ, invadere collem, 3, 101, 6. πρὸς τὰς πύλας, 7, 16, 1. πρὸς τὸν τῶν ὑπεναντίων χάρακα, 1, 74, 4. πρὸς πόλιν, 2, 34, 11. 3, 51, 10. *adde* 5, 60, 6. πρὸς τὰ τείχη, 4, 18, 6. (*ubi intelligere poſſis* τὰς κλίμακας, *quod adjectum vidimus* 4, 4, 1.) πρὸς τὰ παρακείμενα τῶν ὀρῶν, 10, 30, 5. π. πρὸς τὰς ὑπερβολὰς, 3, 94, 1. πρὸς τὴν ὀφρύν, 10, 39, 1. π. *quibus poſterioribus tribus locis, ſicut & nonnullis e ſuperioribus, haud incommode* conſcendere, adſcendere *vertere* προσβάλλειν *poſſis; quemadmodum & verbum* προσβαίνειν eadem notione frequentatur, & nomen προσβολὴ *manifeſte nil aliud niſi* adſcenſum *denotat* 3, 51, 4. *Eadem* adſcendendi *notione accipi hoc verbum poſſe putavi* 3, 51, 6. π. παραβοηθήσαι τοῖς τῆ πορείᾳ

ρείᾳ προσβάλλουσιν, *ſcil.* πρὸς τὰς ὑπερβολάς, qui aginine conſcendebant montem; *nec tamen urgere eam velim interpretationem, & prope abſum ut probem Caſauboni Gronoviique conjecturam,* τοῖς τῇ πορείᾳ προλαβοῦσιν, qui in aginine antecedebant.

Πρόσβασις, ἡ; 1) acceſſus, aditus, 4, 56, 6 & 8. 5, 59, 6. 2) adſcenſus, 1, 55, 10. *n. (qua in Adnot. bis, lin. 7 & 9.* προσβολὴ *per errorem ſcriptum, pro* πρόσβασις.) λόφος ἔχων ὀέκα σταδίων πρόσβασιν, 4, 78, 3. 5, 70, 6. *Sic & aliis ſcriptoribus* ἡ πρόσβασις *eſt* adſcenſus, *veluti Arrian. Exped. Alex.* VI. 24. ἐν ταῖς προσβάσεσί τε καὶ καταβάσεσι. *In illa phraſi apud Noſtrum,* 7, 15, 10. *n.* ἐξήτασε τὰς προσβάσεις καὶ ϑέσεις τῶν κλιμάκων, 7, 15, 10. *n. poteris* προσβάσεις *perinde* aditus, acceſſus *intelligere, &* adſcenſus, *&c.* loca quibus conſcendi rupes & murus ei ſuperſtructus poſſet. *conf.* προσβαίνειν *&* προσβολή.

Προσβιβάζειν *mendoſe libri ſcripti dabant omnes pro* προβιβάζειν, 3, 59, 2. *ubi vide tamen monita in Adnot.*

Προσβοηθεῖν, ad opem ferendam adcurrere, ſuccurrere, ſuppetias venire; *abſol.* 3, 19, 1. 5, 13, 3. τινί, 2, 67, 6. εἰς τὴν Ῥώμην, 2, 24, 5.

Προσβολή, ἡ; *conf.* προσβάλλειν. 1) adſcenſus, 3, 51, 4. 2) adgreſſio, invaſio; προσβολὴν ποιεῖσθαι πρὸς τὸν λόφον, invadere collem, adſcenſionem moliri in collem, *occupatum ab hoſtibus,* 2, 66, 10. 2, 67, 1. *Præſertim vero de* oppugnatione urbis *dicitur* προσβολὰς ποιεῖσθαι, adoriri, impetum, impreſſionem facere, 3, 14, 1. 4, 16, 7. 4, 63, 8. 4, 19, 3. 4, 65, 3. 5, 60, 6. 8, 16, 9. 32, 25, 10. ποιεῖσθαι προσβολὴν πρὸς τὸν χάρακα, invadere caſtra, oppugnare vallum, 14, 4, 2. *ſic in illa phraſi,* προσβολὰς ποιησάμενος πρὸς τὴν ἔνδειαν, *ſub poſtrema voce, quam corruptam eſſe non dubito, latet urbis nomen,* 5, 92, 6. *n. Et cum Dat.* τῇ ἄκρᾳ προσβολὰς ποιούμενος, 5, 48, 14. ἡ διὰ τῶν κλιμάκων προσβολή, oppugnatio admotis ſcalis, 5, 60, 7. χρησάμενος ἐνεργοῖς καὶ καταπληκτικαῖς προσβολαῖς, 3, 13, 6. ὁ καιρὸς τῆς προσβολῆς, 10, 3, 4. τὸ μέγεθος τῶν τειχῶν ἐπικίνδυνον ἐποίει τὴν προσβολήν, 10, 13, 6. ἀποτεσὼν τῆς προσβολῆς, 9, 9, 3, κατὰ τὰς προσβολὰς — „in oppugnatione urbium aut præliis“ *interpretatur Eruſtus,* 32, 25, 9. *at ibi de unius urbis Pergami oppugnatione agitur, quam fruſtra tentauerat Pruſias; cf. Adn. ad* 32, 25, 1.

3) πᾶσαι προσβολαὶ, utpote τοῦ τοιούτου χάρακος, *per metonymiam dicuntur* omnes partes,

partes, omnia loca quibus adgredi hoſtis poteſt tale vallum *quali utuntur Romani*, 18, 1, 14. *n. Eadem notione* 14, 3, 7. *n. pro mendoſo* προσβειῶν *correxi* προσβολῶν.

4) προσβολαὶ, *quod habent codices nonnulli Polybiani & Suidas*, 1, 53, 10. *n. videri poteſt ſignificare* loca quibus adpellere naves poſſunt, *ex illo verbi* προσβάλλειν *uſu, quem obtinere* 3, 96, 9. *vidimus; (ſicut* προσαγωγὴ, 10, 1, 6. *a verbo* προσάγειν, 1, 46, 9. 1, 54, 5.) *quæ notio etiam per ſe prorapta eſſet prædicto loco, niſi ad* προσβολὰς *adjiceretur* περικλειούσας, *quo e participio intelligitur, unice veram eſſe alteram lectionem* προβολάς.

Προσγίγνεσθαι, inſuper, denuo advenire; προσγιγνομένων *correxi, pro mendoſo* προγιγνωσκομένων, 9, 20, 3.

Προσδεῖν, indigere, opus habere; *Perſonaliter; ὑμῖν ὑπομνήσεως μόνον, παρακλήσεως δ' οὐ προσδεῖ*, 3, 109, 7. *Perſonal.* τοῦτο προσδεῖ λόγου, 3, 58, 1. ὅτι πᾶσι ὑπόκειται μεταβολὴ, οὐ προσδεῖ λόγων, 6, 57, 1. *Neſcio an etiam in nominativo caſu, pro genitivo, recte dicatur,* τοῦτο προσδεῖ, hac re opus eſt? *Sic certe vulgo conſentientibus libris legebatur,* προσδεῖ δὲ τὰ τῆς τύχης, 3, 5, 7. *n. quod Caſaub. in* τῶν τῆς τύχης *mutavit.*

Paſſ. & Med. προσδεῖσθαι, *idem.* προσδεόμενοι παντοδαπῆς ἐπανορθώσεως, 1, 11, 2. ταῦτα διαστολῆς οὐ προσδεῖται, 1, 15, 6. ἑνὸς προσδεῖται τὰ πράγματα, 3, 109, 5. κρίνας προσδεῖσθαι παρακλήσεως τὸν καιρὸν, 3, 111, 1. οὐ προσδεηθήσεσθαι (προσδεήσεσθαι *Vat. & Flor.*) τὰ πράγματα μάχης, 5, 66, 6. ὀλίγαι τινὲς τῆς βίας προσεδεήθησαν, 5, 77, 3. εἴ τις βοηθείας προσδεῖται, 6, 13, 5. 15, 20, 1. οὐ τῆς τυχούσης ἐπιστάσεως προσδεῖται, (*ſcil.* τὸ πρᾶγμα,) εἰ μέλλοι τις &c. 6, 3, 4.

Προσδεῖν, adligare, devincire; πρὸς τὴν Φιλίαν προσδεδεμένον, *ex codicum ſcriptura* 10, 34, 8. *n. quam in* προσδεδεγμένον *mutavit Caſaub.*

Προσδέχεσθαι; 1) accipere, gratum habere, ratum habere; τοὺς ὑπὲρ εἰρήνης λόγους, 1, 16, 6. 2, 9, 9. τὴν Φιλίαν, 1, 16, 8. τὰς συνθήκας, 1, 17, 1. 1, 63, 1. 2) recipere aliquem in fidem & ſocietatem; προσδεξάμενος ἕκαστους ἐπὶ ταῖς ἁρμοζούσαις ὁμολογίαις, 3, 18, 7. *Sic* πρὸς τὴν Φιλίαν (*nempe* τῶν Ῥωμαίων) προσδεδεγμένος, ad amicitiam Romanorum admiſſus, in ſocietatem receptus, 10, 34, 8. *n. ex Scaligeri & Caſauboni emendatione, pro* προσδεδεμένος, *quod erat in libris.* 3) recipere, ſuſcipere *ſumtus; προσδέξασθαι τὴν ἔς τι δαπάνην*, 4, 19, 8. 4) excipere impetum hoſtium, ab hoſtibus invadi, 2, 68, 8. *n. Sic,* μὴ πανταχόθεν προσδέξηται

δέξηται τοὺς πολεμίους, ne undique invaderetur ab hoſtibus, 2, 69, 6. 3, 42, 5. *Huc refer Fragm. gr.* 110. προσδέξασθαι πρὸς ταῖς πλευραῖς τοὺς πολεμίους, committere ut cervicibus noſtris immineant hoſtes, *vel* exſpectare donec lateribus noſtris incumbant; *conf. num. ſeq.* 5) exſpectare; τὸν ὕπατον, adventum conſulis, 21, 8, 7. τὴν ἡμέραν, 3, 94, 4. ἐὰν τὰ νέφη προσδέξηται τοῖς τόποις ἐπιστῆναι, ſi exſpectaverit donec nubes locis illis incubuerint, ſi incumbere ſiverit, 5, 104, 10.

Προσδιαμαρτύρεσθαι; πάντας ὡσανεὶ προσδιαμαρτυρομένη, *ſic malim pro* προδιαμαρτ. 26, 3, 6. *n.*

Προσδιαπράζειν, *i. q.* διαπράζειν, 4, 79, 2. *n. ubi* προδιαπρ. *maluerat Reiſk.*

Προσδιασαφεῖν, ſimul declarare, *vel nude*, declarare, indicare, profiteri, docere, demonſtrare, 3, 24, 15. 4, 25, 6. *Sic* προσδιασαφῶν, 10, 22, 5. *ex emend. Caſaub. pro* προδιασαφ. *& eodem modo corrigendum puto* 40, 6, 12. *Conf.* προδιασαφεῖν.

Προσδιδόναι; προσεδίδου, 8, 17, 7. *perperam, pro* προεδίδου; *vide in* προδιδόναι.

Προσδιορίζεσθαι, ad hæc diſerte prædicere, adfirmare, contendere, *cum accuſ. & infin.* 32, 7, 10.

Προσδοκᾶν. *Perperam vulgo* προσεδόκουν *editum erat, pro* προσεδόκων, 1, 53, 11. *n.* 2, 27, 8. *n. &* 24, 7, 8. *n.*

Προσδοκία, ἡ, *in partem deteriorem; (ſicut* προσδοκᾶν πόλεμον, 24, 7, 3.) διὰ τὴν προσδοκίαν τῆς πολιορκίας, 1, 31, 3. προσδοκίας οὔσης κατὰ τὴν οὐραγίαν, ſi quid timetur in extremo agmine, 6. 40, 8. *n.* — „*Sic Ioſephus,* ἡ ἀεὶ προσδοκία, perpetuus timor, *Antiq. XVI. 8, 5.*“ *Ern.* προσδοκίαν ἔχειν τῆς ἐκείνου παρουσίας, exſpectare, 4, 35, 6.

Προσδόκιμος ἦν ὁ κίνδυνος, exſpectabatur prælium, 29, 8, 11.

Προσδοξοποιεῖσθαι, inanibus opinionibus capi, *ex vulgata ſcriptura*, 17, 15, 16. *n. Nos præpoſitionem a verbo ſeparavimus; conf. ſupra in* πρὸς *abſol. & adverb.*

Προσεγγίζειν, 39, 1, 4.

Προσεδρεύειν τῇ πόλει, obſidere, 8, 9, 11. τοῖς καιροῖς, ſtudioſe obſervare, 38, 5, 9. *ſic* τῇ αὐτῶν διαφορᾷ, lites eorum obſervare, 24, 4, 12. προσεδρεύοντες καὶ πάντα καιρὸν θεραπεύοντες, 11, 5, 2. *intellige* προσεδρ. πᾶσι, *vel* παντὶ καιρῷ, omnia, *vel* omne tempus ſtudioſe obſervantes.

Προσεῖναι; τὴν ἄκραν τὴν προσοῦσαν τῆς Ἰτύκης, *ſic inepte vulgo*, 14, 6, 7. *pro* τὴν πρὸς ἕω οὖσαν.

Προσεκλέγεσθαι, deligere inſuper, 6, 24, 2.

Προσεκφέρειν; προσεξενεγκεῖν χίλια τάλαντα, inſuper pendere, 3, 27, 8. *conf.* ἐκφέρειν.

Προσ-

Προσεμβιβάζειν *voluit Reisk.* 2, 45, 4, *n. pro* προεμβιβ.

Προσεντέλλεσθαι, ſimul mandatum *tale* dare, 14, 2, 6. 31, 12, 12.

Προσενυβρίζειν; τότε δὲ καὶ προσενυβρίζεσθαι δέξαντες, ſe etiam contumelia adfectos, 4, 4, 2.

Προσεξεργάζεσθαι; καὶ προσεξειργασμένος ὅτι συνέβαινε &c. & amplificandæ augendæque rei cauſſa hoc etiam adjecit, fuiſſe &c. 12, 11, 8. *n.*

Προσεξελίττειν τοὺς ἀστάτους, inſuper ſubducere, a tergo circumducere haſtatos, 6, 40, 13. *Conf.* ἐξελίττειν.

Προσεξερείδειν; προσεξερείσασθαι ταῖς χερσὶ πρὸς τὴν ἐξ ἀνάστασιν, manibus conniti ad ſurgendum, 3, 55, 4.

Προσεξευρίσκειν ἀεί τι καινὸν, ſemper novi aliquid inſuper excogitare, 1, 68, 10. *cf.* προσευρισκ.

Προσεπάγειν ὕβριν, injuriam injuria cumulare, 15, 25, 6.

Προσεπεῖπεῖν, dictis inſuper adjicere, 4, 85, 2. (*ſic* προσεπιλέγειν.)

Προσεπιβάλλειν τῆς γῆς, *intell.* τὶ, nonnihil terræ inſuper injicere *capitibus legatorum in puteum detruſorum*, 9, 38, 2.

Προσεπιδράττεσθαί τινα τῆς Ἀσίας, nonnullas inſuper Aſiæ partes ad ſe trahere *vel* rapere, 21, 11, 6. Φθόνον, ſimul invidiam ſibi attrahere, in ſe convertere, 9, 10, 6.

Προσεπιζητεῖν ἀεί τι, aliquid amplius ſemper poſcere, 25, 9, 11.

Προσεπικοσμεῖσθαι, *cum dat.* inſuper ornatum, inſtructum eſſe *aliqua re*, 6, 22, 3. 6, 23, 12.

Προσεπιλαμβάνουσα (λίμνη) καὶ τοῦ πρὸς ἄρκτους μέρους, *ſcil.* τὶ, occupans inſuper partem etiam aliquam &c. 10, 10, 5.

Προσεπιλέγειν ὅτι &c. dictis adjicere, (*ut* προσεπεῖπεῖν) 22, 7, 14.

Προσεπιμετρεῖν τινι τιμάς τινας, inſuper honores nonnullos alicui decernere, 4, 51, 6. προσεπιμετρῶν ἀεὶ τῷ δεομένῳ, *Fr. gr.* 111. προσεπεμέτρησεν ἕτερον ψήφισμα παράνομον, 38, 5, 7.

Προσεπινοεῖν ἀεί τι, 20, 6, 4.

Προσεπιῤῥώννυσι; προσεπερῤῥώσθησαν ταῖς ὁρμαῖς, animi eis creverunt, 4, 80, 3. *n.*

Προσεπισιτίζεσθαι, commeatus & annonam copioſius comparare, 1, 29, 1.

Προσεπισπάσασθαι μάρτυρα, teſtem citare, advocare, proferre, 12, 13, 3.

Προσεπιτάττεσθαι, ordine ſe adjungere & adplicare præcedentibus, locum ſuum ordine poſt alios capere, 1, 50, 7. *n.*

Προσεπιτείνειν, majori ſtudio contendere, *aut* magis intendere & duriores facere conditiones, 3, 24, 14. Σὶς βραχέα προσεπέτειναν τοὺς Καρχηδ. paululum intenderunt, auxerunt, graviores tulerunt Pœnis conditiones, 1, 63, 2.

Προσεπιτιθέναι τὴν δίκην τινὶ, pœnam infligere, 35, 2, 7.

Προσεπιφθέγγεσθαι, (*i. q.* προσ-

προσεπιλέγειν, προσαπειπεῖν) 10, 4, 7.

Προσαρείδειν, 1) *Active, cum accuſ.* adplicare, admovere; προσαρείδειν τὰς κλίμακας τοῖς τείχεσι, 4, 19, 3. 4, 18, 5. 5, 60, 8. προσαρείδειν τῷ τείχει τὴν σαμβύκην, 8, 6, 7 & 9. τὰς κριοφόρους μηχανὰς, *Fr. gr.* 112. τὰς λόγχας, τὰ δόρατα πρός τι, infigere, adigere aliquo haſtas, 15, 33, 4. 6, 25, 5. *Subintellecto accuſ.* ὅταν προσήρεισε (*ſcil.* τὸν ἄνθρωπον) ταῖς χερσὶν πρὸς τὰ νῶτα τῆς γυναικὸς, poſtquam hominem manibus adplicuit ad dorſum mulieris, *i. e.* poſtquam coëgit hominem ut amplecteretur mulierem ita ut manus ejus dorſo mulieris adplicarentur, 13, 7, 10. *n.* 2) *Neutraliter vel reciproce, absque accuſ.* παντὶ τῷ στρατεύματι πρὸς τὴν πόλιν προσήρεισαν, cum univerſo exercitu urbi ſeſe adplicant, premunt, urgent, obſident urbem, 1, 17, 8. πανταχόθεν ἐνεργῶς προσηρεικότες, *nempe* πρὸς τὴν πόλιν, *vel* τῇ πόλει, ab omni parte valide prementes, urgentes urbem, 1, 10, 11.

Προσέρχεσθαι, 1) accedere, prodire in medium, 1, 69, 13. 2, 50, 11. *n.* προσελθὼν εἰς τὸ μέσον, 18, 29, 9. *n. conf. Add. ad* 1, 69, 10. & *ad* 2, 2, 10. 2) προσέρχεσθαι πρὸς πᾶν τὸ δυνατὸν, ad omnes conditiones deſcendere, 21, 11, 6. εἰς οὐθὲν τῶν ἀξιουμένων, 31, 27, 1.

Προσεσπέριος, occidentalis; ἔθνη προσεσπέρια, 1, 2, 6. 18, 11, 2. οἱ προσεσπέριοι Ἀχαιοὶ, 4, 70, 3.

Προσευρίσκειν, *i. q. ſimplex; προσευρέθη ἡ πρὸς τὴν συντέλειαν, ſcil.* χορηγία, 1, 59, 6. *n.* — *Ad vulgatam inde a Caſaub. ſcripturam hæc monuit Erneſtus:* „προσευρίσκειν *videtur eſſe id quod verſio expreſſit*, amplius invenire, *ſequitur enim* ἡ πρὸς συντέλειαν. *Sed ed. pr. tamen habet* ἡ πρ. συντ. *ubi intelligendum eſſet* χορηγία, & προσευρέθη *pro* εὑρέθη.“ — *Mireris, quo pacto in priori ratione ullam veri ſpeciem videre potuerit vir doctus. Vide noſtram Adnot. Diverſa nonnihil notione verbum* προσεξευρίσκειν *ſupra uſurpatum vidimus.*

Προσεφιστάναι. *Temere* προσεπιστῆσαι *edit. Ern.* 10, 2, 1. *n. pro* προεπιστῆσαι, *quod vide in* προεφιστάναι.

Προσέχειν; 1) προσέχειν τὸν νοῦν, & *nude* προσέχειν, τινὶ *vel* πρός τι, animum advertere, attendere, curare *aliquem, vel aliquid*, auſcultare, morem gerere; πρὸς αὐτὰ ταῦτα προσέχουσι τὸν νοῦν, in hæc ſola animum intendunt, 15, 36, 9. ἐμοὶ προσέξεις τὸν νοῦν, me curabis, mei rationem habebis, 32, 10, 9. μεταξὺ τῶν στόλων ἐτήρει, καὶ προσεῖχε τὸν νοῦν ἀμφοτέροις, in utramque claſſem intentus erat, utramque obſervabat, 1, 54, 5. τούτους ἀκούειν,

ἀκούειν, τούτοις προσέχειν τὸν νοῦν, his auſcultare & morem gerere, 1, 80, 3. *Sic* δεῖ προσέχειν τοὺς στρατιώτας τοῖς χιλιάρχοις, τούτους δ' ἔτι τοῖς ὑπάτοις, auſcultare, parere oportet, 6, 37, 7. οὐδενὸς προσέχοντος αὐτῷ, quum nemo eum audiret, poſtulatorum ejus rationem haberet, 1, 11, 12. προσεῖχον ἐπιμελῶς τὸν νοῦν τοῖς λεγομένοις, 1, 69, 9. οὐ προσεῖχε τοῖς λεγομένοις, 3, 82, 5. οὐδενὶ προσέχοντες τῶν λεγομένων, 1, 37, 5. πρὸς οὐδὲν προσεῖχον τῶν λεγομένων, 15, 26, 8. *n. niſi, deleta præpoſitione, οὐδενὶ malueris, pro mendoſo* πρὸς οὐδενὶ, *quod vulgo ibi legebatur.* προσέχειν αὐτοῖς καὶ φυλάττεσθαι, ut obſervent eos & caveant, 5, 98, 8. φυλάττεσθαι καὶ προσέχειν τὸ πλῆθος, 3, 82, 4. *n. ubi ſi vera ſcriptura, poſterius verbum contra ſuam naturam mutuatur & ſequitur conſtructionem prioris.* οἱ προσσχόντες, quibus hæc curæ ſunt, qui *hoc genus ſtudiorum* curant, 9, 2, 6.

An προσεῖχον πρὸς τὰς εἰσφορὰς *legendum*, 5, 30, 5. *n. pro* προσῆγον?

2) adpellere, *ſcil.* ταῖς ναυσὶν, *quod interdum adjicitur; v. c.* προσσχόντες ταῖς πρώταις πλέουσι ναυσὶν ὑπὸ τὴν ἄκραν, 1, 29, 2. *Conſtruitur cum Dat.* προσέχειν Λιλυβαίῳ, 1, 25, 9. προσσχόντες τῇ Σικελιᾷ, 1, 24, 2. Φασηλίδι, 30, 9, 4. *Et cum* πρὸς *præpoſ.* πρὸς τὴν Ἀπολλωνίαν, 2, 11, 8. *n. (ubi ex vett. codd.* προσέχειν *reſtitui pro vulgato* προσελθεῖν.) πρὸς τοὺς κατὰ τὸ Ἐμπορεῖον τόπους, 3, 76, 1. πρὸς Ναύπακτον, 4, 16, 9. *&c. Cum nudo Accuſ. ſi vera ſcriptura*, 2, 9, 2. *n.* προσέσχε τὸν τῶν Ἐπιδαμνίων λιμένα, tenuit Dyrrhachii portum.

Προσήκειν; τὴν λείαν ἀπέδωκε τοῖς προσήκουσι, prædam eis reſtituit ad quos pertinebat, *ſcil. a quibus eam abegerat hoſtis*, 2, 31, 3. ἀθροίσαντες τοὺς ἐπιλελεγμένους οἱ προσήκοντες χιλίαρχοι, lectos milites convocant ſui quorumque tribuni, *ſcil. tribuni qui eos legerant, ad quorum cohortem quique milites pertinent*, 6, 21, 1. τούτους ἐξέφερον οἱ προσήκοντες, horum funus extulerunt propinqui, familiares, amici, 1, 80, 10.

Προσημειοῦν. *An* προσεσημειῶσθαι *legendum* 1, 47, 1.? *n.*

Πρόσθεν; 1) *de tempore*, antea, prius, olim, aliâs, 1, 4, 8. 1, 64, 1. *&c. Sic*, τὴν τάξιν βραχυτέραν ἢ πρόσθεν, βαθυτέραν δὲ ποιησαντες, 1, 33, 10. πυκνοτέρας ἢ πρόσθεν τὰς σημαίας καθιστάνων, 3, 113, 3. τοῦτο τοῦ πρόσθεν ἀδυνατώτερον, *intellige* τοῦ πρόσθεν εἰρημένου, hoc magis impoſſibile quam id quod prius dixi, 1, 67, 9. *Sic*, τοῦτο ἔτι τοῦ πρόσθεν (*nempe* εἰρημένου)

ῥᾷον ἔναι συνιδεῖν, 2, 49, 2. *Pari ratione* πρὸ τοῦ *uſurpatur* 3, 58, 9.

2) *de Loco;* προῆγεν εἰς τὸ πρόσθεν, 4, 66, 5. ἀεὶ τοῦ πρόσθεν ὀρεγόμενοι, ulterius ſemper progredi nitentes, 3, 84, 12. ἡ χώρα ἡ πρόσθεν, quæ ante pedes erat regio, 3, 80, 3. *i. q.* προκειμένη, *t.s.* 2.

3) prius, *eadem notione ac* potius; τεθνάναι πρόσθεν ἢ, prius emori quam, 3, 109, 8.

Πρόσθεσις, ἡ τῶν κλιμάκων, admotio, adplicatio, 5, 60, 7.

Προσιέναι, *a* πρόσειμι, adire; *cum dat.* προσήεσαν τοῖς ἐφόροις, 4, 34, 5. *n. cum* πρός; πρόσεισι πρὸς τὸ δέλεαρ, 25, 21, 7. *n. ex Caſaub. emend. pro* πρόεισι. Adgredi, invadere; τῇδέ που προσιέναι τοῖς ὑπεναντίοις ἢ μάλιστα εὐχείρωτος ἔσται ὁ προεστὼς, 3, 81, 10. *n. pariter ex emend. Caſaub. pro* προΐέναι.

Προσιέναι, *a* προσίημι; *in Med.* ἁπλῶς οὐ προίεσθαι τοὺς λόγους, non admittere, aſpernari conditionem propoſitam, 4, 19, 3. οὐδενὶ προίεσθαι τῶν ἀπορρήτων οὐδὲν, *ex vulgata lectione*, 3, 20, 3. *n. ubi* προῆσθαι *correxi, quod vide.*

Προσκαθέζεσθαι τῇ πόλει, obſidere urbem, 3, 98, 7. 5, 62, 6. 8, 9, 6.

Προσκαθῆσθαι πόλει, *idem*, 1, 15, 1. 5, 61, 8. 8, 9, 12. ἐν τῇ Μέμφει προσκαθήμενοι, *mendoſe vulgo*, 5, 63, 7. *pro* προκαθήμενοι.

Προσκαθίζειν, *ſcil.* τῇ πόλει, obſidere, (*ut* προσκαθέζεσθαι *&* προσκαθῆσθαι,) 1, 12, 4. 1, 15, 5. *coll. vs.* 1. adſidere menſæ, epulis; οὗ μὲν προσεκάθιζεν, οὗ δὲ προσανέπιπτε, 31, 4, 6. ὅτε Κλεομένης εἰς τὸν Ἰσθμὸν προσεκάθισε, *ex codicis Peireſc. ſcriptura*, 20, 6, 8. *n. pro quo* προσεκάθισε *correxi cum Valeſio; vide* προκαθίζειν.

Προσκαλεῖσθαι; πάντας ἐψυχαγώγησεν καὶ προσεκαλέσατο, ſibi conciliavit, ad ſe adlexit, 8, 25, 5. *Sic fere Lucian. in Lucio, cap.* 51. *T. II. edit. Wetſten. p.* 619. ἡ γυνὴ πολλοῖς τοῖς φιλήμασι προσκαλουμένη, *ſcil.* ἐμὲ; *ubi tamen* προκαλουμ. *mallet aliquis, quod etiam apud Polybium in animo habuiſſe Valeſius videtur*, provocavit *vertens.*

Προσκαρτερεῖν, *cum dat. rei vel perſ.* immorari; τῇ πολιορκίᾳ, 1, 55, 4. τῇ ἀτιμελείᾳ, 1, 59, 12. προσκαρτερεῖν τῷ πλείονι, plura ſemper exſpectare, plura concupiſcere, pluribus inhiare, 11, 2, 4. προσκαρτ. τινὶ, aliquem adſectari, aſſidue obſervare, colere, 24, 5, 3. *Item* hoſtili conſilio morari apud aliquem, obſervando eum & inſidiando; τοῦ μὲν ἔτι προσκαρτερεῖν τούτοις ἀπέγνω, 9, 7, 9. *n. ubi perperam vulgo* τούτους, *pro* τούτοις. *Cum Partic.* χρόνον τινὰ προσκαρτέρει λεπαρῶν ταύτην, aliquantum moratus

retus eſt apud eam orans, 8, 21, 7.

Προσκαταλαύεσθαι, lamentari inter ſe, 40, 2, 9, *n.*

Προσκαταπήσασθαι τὴν ἐκείνου ἀρχήν, inſuper adquirere, 15, 4, 4.

Προσκατελήττεσθαι; *vide* προκατελητ.

Προσκατασκευάζειν, inſuper conſtituere *reges, præter eos qui jam fuerant*, 21, 9, 6.

Προσκατασπᾶν ναῦς, naves inſuper deducere in mare, 4, 53, 2.

Προσκατασύρειν; *vide* προκατασύρειν.

Προσκατατάττειν; προσκατατάττοντες ἔτι καὶ τοὺς ῥηθέντας λόγους, *ſcriptores*, adjicientes, ſubjicientes etiam *narrationi ſuæ* orationes habitas, 3, 20, 1.

Προσκαταψεύδεσθαί τινος, mendacium adjicere contra aliquem; προσκατέψευσται τἀνδρὸς, 12, 13, 3.

Προσκεῖσθαι, 1) adjectum eſſe, 3, 24, 2. *n.* 3, 25, 2. 3, 29, 5. 2) urgere, premere, inſtare, *cum dat.* τῇ πόλει, 1, 11, 6. τοῖς προσβαίνουσι, 2, 67, 6. (*ubi perperam* προκείμενοι *mss. pro* προσκ.) 5, 13, 3. 5, 95, 9. 28, 15, 4.

Προσκερδαίνειν τὴν ὑγείαν, 32, 14, 12.

Προσκήνιον, τὸ, proſcenium, 30, 13, 4. *Fr. gr.* 113.

Πρόσκλησις, *mendoſe vulgo, pro* πρόσκλισις, 5, 51, 8. *n.*

Προσκλίνειν τινί, propendere in partes alicujus; κατὰ τὴν ὅλην αἵρεσιν, præcipue favere, ſtudere alicui, 4, 51, 5. *Sic* τῇ οἰκίᾳ ταύτῃ προσκλίνουσι *legendum* 5, 86, 10. *n. pro vulgato* προσκυνοῦσι.

Πρόσκλισις; ἡ τῶν γερόντων πρόσκλισις καὶ ῥοπὴ, *ſcil.* εἴς τινα μερίδα, inclinatio, acceſſio ſeniorum ad aliquas partes, 6, 10, 10. πρόδηλον ἀπεδείκνυε τὴν πρόσκλισιν τῷ βασιλεῖ, demonſtravit, haud dubie omnes ad regem eſſe inclinaturos, regis partibus acceſſuros, 5, 51, 8. *n.*

Προσκλύζειν, adluere; τῇ ὄρᾳ προσκλύζει τὸ πέλαγος, 5, 59, 5.

Πρόσκοπη, ἡ; offenſio, offenſa, indignatio; ἐφ' οἷς μὲν φθόνου γενομένου καὶ προσκοπῆς, ἐφ' οἷς δὲ μίσους καὶ ὀργῆς, 6, 7, 8. διδόναι ἀφορμὰς προσκοπῆς, 27, 6, 10. τοιαύτη τις ὑπέδραμε προσκοπὴ καὶ μῖσος κατὰ τῶν προειρημένων, 30, 20, 8. ἡ τῶν ὄχλων πρὸς αὐτὸν ἀλλοτριότης καὶ προσκοπὴ, 31, 18, 4. καταγνώσεως τυγχάνειν καὶ προσκοπῆς, in vituperationem & offenſionem hominum incidere, 6, 6, 8.

Προσκόπτειν, 1) *cum dat. perſ.* offendere aliquem, inviſum ſe reddere *vel* inviſum, odioſum eſſe alicui; προσέκοπτε τοῖς πολλοῖς, ἐλύπει δὲ καὶ τὸν Ἀντίοχον, 5, 49, 5. τοῖς Ῥωμαίοις οὐ μόνον δυσαρεστήσειν, ἀλλὰ καὶ προσκόπτειν, 7, 5, 6. δι' αὐτὸν ἡ αἵρεσις Ἑλληνικὴ προσέκοψε τοῖς Ῥωμαίοις, 30, 6, 3. 2) *cum dat. rei vel perſ.* offendi, ægre

ægre ferre, indignari; προσκύψαντες τῇ βαρύτητι τοῦ Μάρκου, 1, 31, 7. προσκόπτων ἤδη τοῖς περὶ τὸν Λεόντιον, 5, 7, 5. δυσαρεστεῖν vel δυσαρεστεῖσθαι τῷ τοιούτῳ καὶ προσκόπτειν, 6, 6, 3 & 6. *sic* 18, 7, 11. *&c.*

Προσκοτοῦν, tenebras obducere, obtenebrare, *intellige* τὸν ἀέρα, *aërem*, 1, 48, 8.

Προσκρέμασθαι; *navis navi* προσκρέμαται, adhæret, inhæret, *nempe vestro illius infixa.* 2, 10, 4. 16, 3, 5.

Προσκυνεῖν, adorare, prosternere se coram aliquo; *constanter cum Accusat. constructum apud Polyb. conf. Adnot. ad* 10, 38, 3. *& ad* 5, 86, 10. προσκυνήσαντες τὸν στρατηγὸν, 10, 17, 8. 10, 38, 3. 10, 40, 3. τούτους προσκύνει καθαπεραινεὶ δαίμονας, 18, 37, 10. προσεκύνησε τὸν οὐδὸν καὶ τοὺς καθημένους, 30, 16, 5. προσκυνεῖ τὴν τύχην, venerabundus gratias agit Fortunæ, 15, 19, 5. — „Sic bene Græci. *Iosephus Ant. VII. 1, 1. habet dativum, sed ms. Vatic. accusativum.*“ *Ern.* — *Semel cum accus. vulgo legitur*, 5, 86, 10. *n.* τῇ γὰρ οἰκίᾳ ταύτῃ μᾶλλον καί πως οἱ κατὰ Κοίλην Συρίαν ὄχλοι προσκυνοῦσι, *ubi haud dubie* προσκλίνουσι *corrigendum. Vulgatam vertunt*, hanc domum magis colunt.

Προσλαμβάνειν; 1) secum sumere; (*ut* ἀναλαμβ.) 1, 38, 7. 2) προσλαμβ. ἀνωτέρω τοῖς χρόνοις, *quod aliis dicit* ἀναδραμεῖν *&* προσαναδραμεῖν, rem altius repetere, altius repetere res superioribus temporibus gestas, 4, 2, 3. 3) προσλαμβ. τὰς τῶν δυνάμεων ψυχὰς, confirmare, reficere, recreare *e metu*, 3, 90, 4. *n. nisi* προσαναλαμβ. *legendum, quod vide.* 4) προσλαμβάνειν πόλεις, in deditionem accipere urbes, (*alias voluntate, alias in coactas,*) 2, 52, 2. συμμάχους, parare sibi socios, 4, 8, 2. in societatem admittere *petentem*, 4, 9, 3.

Med. προσλαβέσθαι πόλιν, ad deditionem compellere, 1, 37, 5. προσλαβέσθαι γνώμην τινὸς, consilio alicujus uti, consensum alicujus expetere, 3, 70, 2. προσλαμβάνεσθαι οὐκ ἐν μικρῷ τι, non parvi facere, non levem rationem ducere alicujus rei, 3, 9, 5.

Προσμαρτυρεῖν; τὰ πράγματα προσεμαρτύρησε τοῖς λογισμοῖς αὐτοῦ, res ipsæ testimonium exhibuerunt ratiocinationi ejus, confirmarunt veritatem cogitatorum ejus, 3, 90, 4.

Προσμάχεσθαι τοῖς πολεμίοις, adgredi hostem, instare hosti, 1, 28, 9. 9, 3, 7.

Προσμερίζειν τι τινὶ, adjungere, adtribuere alicui aliquid, 22, 5, 15.

Προσμιγνύναι; προσμίξαι τοῖς πολεμίοις, adpropinquare, adoriri, manum conserere cum hostibus, 1, 28, 8. 3, 69, 9. (*ubi delendum comma post* Τραβία.) τῇ τῶν πολεμίων

στρατοπέδῳ, accedere, 1, 19, 3. τοῖς τόποις, 3, 42, 1. τῇ χώρᾳ, 1, 37, 1. τῇ πόλει, 9, 8, 5. n. ubi perperam vulgo ἐν τῇ πόλει.

Προσμυθεύεσθαι μικρὰ, veris ficta nonnulla adjicere, 34, 2, 9.

Προσνέμειν τὴν πατρίδα τοῖς Ἀχαιοῖς, 2, 43, 5. 2, 60, 6. πρὸς τὴν τῶν Ἀχαιῶν πολιτείαν, 2, 43, 6. προσνέμειν τὴν αὐτοῦ γνώμην τινὶ, 35, 3, 2. προσνέμειν ἑαυτὸν τινὶ, partibus alicujus se adjungere, 9, 36, 7. προσν. ἑαυτὸν τῷ δικαίῳ, partes æquas defendere, adjungere se justitiæ partibus, 6, 10, 9.

Πρόσοδος, ἡ, aditus, 1, 56, 8. 4, 61, 7. Sic τὰς προσόδους, pro προόδους, legendum utique videtur 14, 1, 13. n. Nam quod Livius exitus scribit, non inde constat προόδους scripsisse Polybium, sed perperam Romanum scriptorem accepisse Polybii scripturam; exitus castrorum non sunt πρόοδοι, sed ἔξοδοι, ut 14, 4, 40.

Προσορεῖν, finitimum esse; τοὺς προσοροῦντας τῇ Μακεδονίᾳ Θρᾷκας, 10, 41, 4. τὰ προσοροῦντα τῇ Χερσονήσῳ, 22, 5, 14. τὰ προσοροῦντα τούτοις ἐρύματα καὶ χώρα, 22, 27, 9.

Προσορμεῖν, adpellere, portum tenere; προσορμήσαντες τῇ Πεπαρήθῳ, 10, 42, 1.

Προσοφείλειν; 1) adhuc debere, & nude debere, i. q. simplex; τὰ χρήματα ἃ συνέβαινε τὸν πατέρα προσοφείλειν αὐτῷ τῶν Φόρων, 8, 25, 4. τὰ προσοφειλόμενα τῶν ὀψωνίων, 1, 66, 3 & 11. Adde 5, 50, 1. 11, 28, 5. 21, 14, 6. 22, 25, 7. 32, 13, 5. χάριν προσοφείλειν τινὶ, non modo gratias debere, sed gratias habere alicui, 5, 88, 4 & 8. 2) πολύ τι προσοφείλειν, multum abesse ab eo quod facit alter, multo inferiorem esse aliqua re alteri, 39, 2, 6.

Προσόφλειν τὸν λεγόμενον ἰχθύων βίον, ita agere ut locum habeat proverbium illud, 15, 20, 3.

Πρόσοψις, ἡ, adspectus, species; παραπλήσιος ἡ τῶν ἔργων πρόσοψις τῇ τοῦ τείχους διαθέσει, 9, 41, 2.

Προσπαίζειν τι ἀλλήλοις, jocari inter se, 8, 29, 4. πρὸς τὸν καιρὸν προσπαίζων, e re natâ jocans, 10, 4, 8.

Πρόσπαιος, recens, subitus; ἐκ προσπαίου τινὸς τύχης, e subito fortunæ casu, 6, 43, 3. n.

Προσπαρακαλεῖν, cohortari (insuper,) 3, 64, 11.

Προσπαρατιθέναι τι, dicendo adjicere, simul proferre & ob oculos ponere, 3, 99, 7.

Προσπέμπειν τινὰ τινὶ, immittere alicui percussorem, 25, 8, 6.

Προσπεριλαμβάνειν τι τῷ νῷ, mente complecti, 5, 32, 3. τινὰ ἐν ταῖς συνθήκαις, fœdere aliquem comprehendere, 3, 24, 1. n.

Προσπίπτειν, 1) irruere, impetum

tum facere, adgredi; *παντα-χόθεν προσπίπτοντες*, 1, 45, 12. *τὰ προσπίπτοντα θηρία*, 1, 40, 8 & 12. *προσπίπτειν τοῖς πολεμίοις*, 1, 28, 9. 2, 68, 4. 3, 53, 7. *εἰς τοὺς πολεμίους εἰκῇ*, 2, 30, 4. *πρὸς τὸν χάρακα*, 9, 3, 2 *sq.* *αἱ ἐκ τῶν πλαγίων προσπίπτουσαι ἐμβολαὶ*, 1, 22, 8. *Est & ubi* objici, opponi alicui, *commodissime interpreteris; v.c.* *αὕτη ἡ δόξα Ἐφόρῳ προσέπεσε*, haec opinio objecta, oppositа est Ephoro, 12, 28, 8. *n.*

2) incidere, occurrere, *variis modis; προσπίπτειν εἰς βράχεα*, in brevia incidere, 1, 39, 3. *ὁ χειμάῤῥους προσπίπτει πρὸς τὸν Εὐμανθον*, incidit, jungit se, 4, 70, 9. *ὁ κόλπος προσπίπτει ἀπὸ τοῦ πελάγους*, *scil.* *εἰς τὴν γῆν*, sinus e mari incidit *in terram*, 4, 63, 6. *n. ex consentiente librorum scriptura, quam restitutam ibi velim; nec enim satis causſæ adesse videtur, cur in προπίπτει fuerit mutata.* *προσπίπτουσαι αὐταῖς* (*i. q.* *ἑαυταῖς vel ἀλλήλαις*) *κεραῖαι*, occurrentes sibi invicem, incidentes in se invicem, implicati inter se ramuli, 18, 1, 13. *προσπεσούσης αὐτῷ πράξεως περὶ τῆς πόλεως*, quum spes *vel* occasio ei incideret, occurreret, offerretur urbis per proditionem potiundi, 1, 21, 5. *πᾶν τὸ προσπίπτον*, quidquid incidit, quidquid accidit, 10, 46, 10. *Sic τὸ προσπεσὸν*, 6, 18, 3. *& τὰ προσπίπτοντα*, 17, 9, 10. *τοῦτο ἀπεμφαῖνον προσπίπτει τοῖς θεωμένοις*, hoc absurdum accidit (*i. e.* videri debet) spectatoribus, 6, 47, 10. *Sic ὁ ἦχος προσπίπτει τοῖς ἀκούουσι*, 12, 25, 2. *confer mox num.* 4.

3) *προσπίπτειν τινὶ*, ad genua alicujus accidere, provolvi, 10, 18, 7.

4) nunciari; *ἡ φήμη προσπίπτει αὐτοῖς*, 5, 101, 3. *ὅταν κατά τινος τῶν φίλων προσπέσῃ τις αὐτῷ λόγος*, 4, 85, 5. (*conf. supra, num.* 2. *extr.*) *προσέπεσε παραγενέσθαι τοὺς πρεσβευτάς*, 25, 4, 10. *ἅμα τῷ προσπεσεῖν αὐτῷ, διότι &c.* 2, 53, 5. *Φάσκων αὐτῷ προσπεπτωκέναι παρὰ τοῦ βασιλέως, διὸ δέον ἐστὶν &c.* 31, 22, 8. *οὗ προσπεσόντος εἰς τὴν Ῥώμην*, 9. 6, 1. 1, 16, 1. 1, 41, 1. *Sic τὰ προσπίπτοντα*, 3, 15, 2: *non sunt* quæ eveniunt, *ut Ernestus interpretatur; sed*, quæ nunciata sunt, *ut bene Casaubonus, quemadmodum & 3, 61, 7 & 12. 3, 75, 2.* *προσπεσόντος αὐτοῖς τοῦ γεγονότος μειζόνως ἢ κατὰ τὴν ἀλήθειαν*, 3, 103, 1.

Passim mendose προσπίπτειν dant libri pro προπίπτειν, quod vide. Conf. Adn. ad 28, 3, 4. (*T. VII. p.* 616 *sq.*) *quo loco τοὺς προσπίπτοντας Ernestus quidem, absque dubitationis significatione, in eamdem cum Casaub. sententiam*, sectatores amicitiæ Romanorum *interpretatur*,

tatur, qua notione verbum προστρέχειν *nonnumquam uſurpari viſum eſt viris doctis.*

Προστλέκεσθαι; εἰ μὴ τετραποδητὶ τρόπον τινὰ προστλεκόμενοι βιάζοιντο, niſi manibus pedibusque ſeſe adplicantes eniterentur, 5, 60, 7. *n.*

(Πρόσπνευμα, *mendoſa vox; ἔτι δὲ τῷ προσπνεύματι συνηλαμένων, Fr. gr.* 107. *n.*)

Προσποιεῖσθαι, ſimulare; οὐ προσποιηθεὶς, diſſimulans, *ſc.* προσποιηθεὶς εὖ εἰδέναι, 5, 25, 7. οὐ προσποιούμενος οὐδὲν τῶν γιγνομένων, diſſimulans facta, ſimulans vel ſe non noſſe vel nihil ea ad ſe pertinere, 4, 17, 1.

Προσπολεμεῖν τινι, bello petere aliquem, bellum gerere cum quo, 3, 56, 6. 4, 55, 6. 5, 111, 5. *Fr. hiſt.* 31.

Προσπορεύεσθαί τινι, adire aliquem, 4, 3, 13. εὐλαβῶς προσπορεύεσθαι πρὸς πᾶν παρὰ τὴν κοινὴν ἔννοιαν λεγόμενον, caute accedere ad ea (*ſcil. narranda, narrando repetenda,*) quæ præter communem ſenſum dicuntur, 10, 27, 8. προσπορ. πρὸς τὴν ἀγορανομίαν, petere ædilitatem, 10, 4, 1 *ſq.* *Sic* 35, 4, 4. *n. bis habes* προσπορ. πρὸς τὴν ἀρχήν, *ſed id ex Caſaub. emend. pro* προπορ. *quod dabant libri, quod etiam teneri poterat, quamquam eodem cap. vs.* 14. *in* πρὸς τὰς στρατιωτικὰς ἀπογραφὰς προσεπορεύοντο *conſentiunt libri. Rurſus* προσπορ. *i. q.* προπορεύεσθαι, in medium progredi, 1, 69, 10. *n. nec tamen ſolicitandum aut in* προπορ. *invitis libris mutandum, nam poſſis per aquus* accedere *intelligere. Sua auctoritate Caſaubonus* 1, 80, 8 *ſq.* προσπορ. *pro* προπορ. *prater neceſſitatem poſuerat; vide Adn. ad* 1, 69, 10. *& ad* 2, 2, 10. *Adde verba* προπορεύεσθαι, προσέρχεσθαι, *&* προσιέναι.

Προστυνθάνεσθαι, *i. q. ſimplex,* quærere, ſciſcitari, 5, 16, 3.

Προσρίπτειν ὀνειδός τινι, convicium in aliquem projicere, 17, 14, 1.

(Προσρωννύειν; *temere vulgo* προσερρώσθησαν *edebatur* 4, 80, 3. *pro* προσεπερρώσθ.)

Προσστρατοπεδεύειν τῇ πόλει, copias, caſtra admovere urbi, 3, 42, 8. 1, 86, 3. 2, 52, 2. 4, 18, 12. 5, 3, 5. 5, 71, 3 *ſq.*

Προσσυρίζειν, ſibilo ſignum dare, 8, 27, 10. *n. conf.* προσυρίζειν.

Πρόσταγμα, τὸ, (*i. q.* ἐκτέλεσταγμα) poſtulatum, conditio victo impoſita, 1, 31, 7.

Προστασία, ἡ, ſtatio ante, *v. c.* κατὰ τὴν τῶν ἐλεφάντων προστασίαν, qua parte elephanti ante aciem ſtabant, 11, 1, 3. conditio ejus qui præeſt, dignitas, eminentia, auctoritas, 1, 9, 2. ἡ βασιλέως ὀνομασία καὶ προστασία, 11, 34, 3. οὐ μόνον προστασία βασιλικὴ, ἀλλὰ καὶ δύναμις, 4, 2, 7. 23, 1, 1. προστασία ἡγεμονικὴ, 8, 17, 1. magnificentia,

tia, ſplendor, adparatus; *templi Veneris Erycinæ, ἱερὸν ἐπιφανέστατον τῷ τε πλούτῳ καὶ τῇ λοιπῇ προστασίᾳ*, 1, 55, 8. *ἡ τοῦ βίου προστασία*, 7, 10, 3. *κατὰ τὴν ἐσθῆτα καὶ τὴν ἄλλην προστασίαν λιτὸς*, reliquo adparatu, comitatu, 22, 17, 10. 26, 5, 5. *τοῦτον μετὰ τῆς καθηκούσης προστασίας εἰς Ῥώμην ἀπέστειλε*, 27, 13, 4. 27, 6, 9. *Fr. hiſt.* 52. *προσδεξάμενος τὴν παρθένον μετὰ τῆς ἁρμοζούσης ἀπαντήσεως καὶ προστασίας*, 5, 43, 3. 16, 25, 5. *ἡ τῶν Ῥοδίων περὶ τὰ κοινὰ προστασία*, Rhodiorum magnificentia in eis quæ publice inſtituunt, 5, 90, 5. *ἡ τοῦ συγγραφέως προστασία*, ſcriptoris dignitas, gravitas, 12, 28, 6. *προστασίαν ἀξιωματικὴν ἐπιφαίνειν*, ſpeciem plenam majeſtatis & dignitatis præ ſe ferre, 10, 18, 8. Sic *ἄξιον εἶναι τὸν ναυάρχον βασιλείας καὶ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν, καὶ κατὰ τὴν ἔντευξιν καὶ προστασίαν*, pro dignitate, pro majeſtate quam in congreſſibus præ ſe ferebat, 11, 34, 9.

ἡ περὶ τὸ Διονυσιακὸν θέατρον προστασία, area ante theatrum ſcenicum, 15, 30, 4. *n.*

διὰ τὴν πρὸς τοῦτο τὸ μέρος (τὴν ἀκρασίαν πρὸς γυναῖκας) ὁρμὴν (αὐτοῦ) καὶ προστασίαν, 8, 11, 2. *n.* — „*Sermo eſt de libidine. Itaque ſi vera eſt lectio, ſignificat* profuſionem. *Sed vox eſt, ut opinor, vitioſa, legendumque παράστασιν, quæ eſt vox Polybiana de* furore, *aut ἀκρασίαν. Suidas in προστασία affert hunc locum, velut in ſignificatione βοηθείας; ſed locus illi articulo temere ab alio adſcriptus videtur, quod non vidit Küſterus, qui ſtulte per* patrocinium *interpretatur, cum in ἀσφαλπέναι e verſione Valeſii vertiſſet* inſaniam, *quod exprimit παράστασιν.*“ *Ern.*

Προστατεῖν τῶν πραγμάτων, præeſſe, 5, 35, 7. *τῶν ὅλων*, 3, 4, 6. *τοῦ τῶν Ἀχαιῶν ἔθνους*, principatum obtinere, curam gerere, 2, 43, 7. *τῶν Αἰτωλῶν*, Ætolorum patrocinium ſuſcipere, 22, 12, 12. *προστατεῖν τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας*, curam gerere, tueri, 27, 4, 7.

Προστάτης, ὁ, *τῆς προαιρέσεως*, dux conſilii *vel* inſtituti, 2, 39, 12. 2, 40, 1. 6, 8, 1. 6, 9, 8. *ἡγεμὼν καὶ προστάτης*, dux & præſes, *vel* præfectus, 6, 24, 7. *Cretenſes Philippum προστάτην elegerunt ſuæ inſulæ*, præſidem, patronum; dictatorem *vertit Valeſius*, 7, 12, 9. *προστάτης ἱστορίας ἀληθινὸς*, verus auctor hiſtoriæ, hiſtorici nomine dignus, 12, 9, 6. *Denique vocab. hoc προστάτης, de* capite *vel* principe familiæ *dictum, ex Legat. CXIV. citat Erneſtus; qui locus nec olim mihi enotatus eſt, nec nunc occurrit.*

Προστατικὸς; *ἐπιστημασία εὐνοϊκὴ καὶ προστατική*, bene-

volentiæ & honoris ſignificatio, 6, 6, 8. *τὸ τῆς τιμῆς σεμνὸν καὶ προστατικὸν*, quæ pertinent ad honorem habendum *præfectis*, & ad auctoritatem dignitatemque eorum tuendam, 6, 33, 9. *σεμνῶς καὶ προστατικῶς*, 5, 88, 4.

Προστηδίδιον, *τὸ*, imaguncula e pectore ſuſpenſa, 22, 20, 6. *n. Spicileg. ex lib.* 21.

Προστιθέναι; *ἡ σύγκλητος τοῖς Γαλάταις ἀεί τι προσετίθει καὶ συνεπίσχυε περὶ τῆς ἐλευθερίας*, ſemper aliquid adjiciebat, 31, 6, 6. *προστιθεὶς καὶ εἰς τὸ πλῆθος αὐτῷ τῶν χρημάτων*, 27, 8, 13. *ubi præpoſ. εἰς ex conj. adjeci; intelligendo nempe pronomen τὶ. προστιθέναι τοὺς μύωπας, ſc. τῷ ἵππῳ*, calcaria addere, ſubdere *equo*, 11, 18, 4.

Med. προστίθεσθαι, προσθέσθαι τινὶ, ad partes alicujus accedere, 1, 16, 3, 5, 71, 1. *&* 5, 77, 3. *ubi perperam προσέθεσαν habet codex Bav.*

Πρόστιμον, *τὸ*, pœna, 1, 17, 11. 2, 56, 15. 6, 56, 4. 31, 7, 3. 35, 2, 15. *Fr. gr.* 114.

Προστρέχειν, accedere; *μάλιστα προστρέχειν πρὸς τὴν ἀλήθειαν*, 17, 15, 2. *μάλιστα προσέδραμε πρὸς τὴν τῶν πολλῶν γνώμην*, proxime acceſſit ad multitudinis ſententiam, 28, 7, 8. *n. προστρέχειν τινὶ*, facere cum aliquo *vertit Ern.* 26, 3, 4. *cum Caſaub. qui ibidem τοὺς προστρέχοντας, τῇ συγκλήτῳ interpretatus erat* qui ſuam ſectam ſequerentur; *nempe, quaſi dicas*, qui ad partes ejus accederent; (*conf. προσχωρεῖν, & προστίπτειν.*) *ſed videndum tamen, ne rectius intelligatur*, qui ad eum confugerent, qui gratiam ejus caperent; *quam in ſententiam* 27, 13, 12. *n. ait, μηδὲ προστρέχειν* (*ſcil. τῇ συγκλήτῳ*) *ἀγεννῶς, μηδ' ὑπηρετεῖν μηδὲν παρὰ τὸ δέον. & προσδραμὼν κατέφυγε πάλιν εἰς Καῦνον*, 30, 9, 12. *Pari modo illud, προσδραμόντος ἐν τῷ λέγειν διότι συμβαίνει &c. intelligo*, cum in oratione ſua eo confugeret, ut diceret *&c.* 31, 12, 5. *n.*

Προστροπαῖος, *ὁ*; *προστροπαίους παρέστησαν αὐτῷ ἡ τύχη*, immiſit ultores, 24, 8, 2.

Προσυγχύειν τὰς τάξεις, ante turbare ordines, 5, 84, 9.

Προσυποδεικνύναι τι τινὶ, 23, 10, 4.

Προσυπομιμνήσκειν τινὰ τὶ, *vel διότι*, 39, 2, 2.

Προσυρίζειν, ſibilum edere, ſibilo ſignum dare, 8, 22, 5. *n.* 8, 27, 10. *n.* 8, 31, 5. *n. conf. προσσυρίζειν.*

Πρόσφατος, recens, nuperus, *maſc. & fœm.* 1, 21, 9. 2, 46, 1. 3, 55, 1.

Προσφάτως, nuper, 3, 37, 11. 3, 48, 6. 4, 2, 9. *&c.*

Προσφέρειν; *πᾶσαν βίαν προσφ. καὶ μηχανὴν*, omnem & vim & artem (*vel* fraudem) adhibere, 2, 2, 7. *προσφέρειν τὰς χεῖρας αὐτῷ* (*ἑαυτῷ*) *καὶ τοῖς ἀναγκαίοις*, vim inferre, occide-

occidere, 2, 31, 2. 3, 115, 4. 3, 116, 3. 4, 71, 12. *&c. conf.* χείρ. προσφέρειν ψήφισμα, in medium proponere decretum, 29, 9, 10. προσφέρει λόγον (*vel* τὸν λόγον) τοῖς Αἰτωλοῖς, *&c.* proponit Ætolis, 2, 2, 8. 5, 56, 2. 7, 19, 11. 8, 19, 1. προσφέρουσι τῷ στρατηγῷ τὴν ἐπίνοιαν, conſilium duci aperiunt, cum duce communicant, 1, 48, 3. προσενεγκεῖν πεντακισχίλια τάλαντα, pendere, ſolvere, 15, 8, 7. — „*Eadem forma eſt apud Ioſephum, XVII. 11, 4. ubi de Batanæa cum vicinis regionibus,* Φιλίππῳ ἑκατὸν τάλαντα, προσέφερε, pendebat.“ *Ern.* προσφέρεσθαί τινι πίστιν ἅμα καὶ χρείαν, ſimul operam alicui præſtare, ſimul fidei pignus adferre, 3, 98, 4. 33, 3, 1. πᾶσαν σπουδὴν καὶ μηχανὴν προσφερόμενος, 1, 18, 11. προσενεγκάμενοι πρὸς τὸν Ἀχαιὸν τὴν χάριν ταύτην, beneficio hoc Achæum demerentes, 4, 51, 2. πεπεισμένος μεγίστην ἂν ἐκείνῳ ταύτην τὴν χάριν προσενέγκασθαι, perſuaſus gratiſſimum ſe hoc ei facturum, 27, 15, 4.

Προσφιλὴς κατὰ τὴν ἀπάντησιν, amans & amabilis, 10, 5, 6. προσφιλέστατος τοῖς θεοῖς, 10, 2, 7. ἡ αὐτονομία ἅπασιν ἀνθρώποις προσφιλεστάτη, cariſſima, 22, 5, 7.

Προσφιλονεικεῖν τινὶ πρὸς τὸ γεγονὸς ἐλάττωμα, intendere vires & ardorem pugnandi adv. hoſtem ob cladem acceptam, 2, 19, 6.

Προσφορὰ, ἡ, τῶν κλιμάκων, admotio ſcalarum, 5, 16, 7.

Πρόσφορος, commodus, utilis; πᾶν τὸ πρόσφορον Ῥωμαίοις, 25, 9, 4.

Προσφυλακὴ, ἡ, præſidium urbis, 3, 75, 4. *n. i. q.* παραφυλακὴ, *niſi* προφυλ. *legendum, quod vide.*

Προσφυσᾶν τὸ πῦρ, τὸν πόλεμον, ſufflare, 11, 5, 4 *ſq.*

Προσφωνεῖν τινα βασιλέα, σωτῆρα, appellare, 10, 38, 3. 10, 40, 2 *ſqq.* 10, 3, 6.

Προσχαίνειν, cupide, cum admiratione audire; παντὶ τῷ λεγομένῳ προσκεχηνέναι παιδικῶς, 4, 42, 7.

Πρόσχημα, τὸ; 1) dignitas, eminentia *&c.* τῆς οἰκίας, ſplendor familiæ, 5, 10, 1. τῆς ἱστορίας, dignitas, gravitas Hiſtoriæ, 12, 28, 1. τῆς ἀρχῆς, majeſtas imperii, 6, 33, 12. ἀξίως τοῦ τῆς βασιλείας προσχήματος, pro dignitate regni, 18, 38, 4. οὐδαμῶς ἄξιος τοῦ τῆς βασιλείας προσχήματος, indignus prorſus dignitate regia, 30, 16, 2. ἣν (πόλεων) μέγιστον ἔχει πρόσχημα καὶ δύναμιν ἡ τῶν Ὀλυνθίων πόλις, 9, 28, 2. πόλις ἥ τις ὡσανεὶ πρόσχημα καὶ βασίλειον ἦν Καρχηδονίων, ornamentum præcipuum, urbs primaria, 3, 15, 3. *n.* 2) prætextus; Φίλιππος ὄνομα ἦν καὶ πρόσχημα τοῦ πολέμου, 11, 6, 4. 3) *i. q.* πρόσωπον, ſpecies, perſona, 8, 13, 5.

Προσ-

Προσχλευάζειν, insuper irridere, 4, 16, 4.

Προσχωννύναι τὰς ἀνωμαλίας τῶν τόπων, terra adgesta æquare, 9, 41, 4.

Προσχωρεῖν τινὶ, ad partes alicujus accedere, 1, 17, 2. 1, 29, 3. 1, 86, 2. (*ubi perperam* προχωρ. *habent vett. libri.*) 5, 71, 4. 5, 77, 2.

Πρόσχωρος, finitimus, 5, 79, 8. 10, 28, 1.

Προσωθεῖν; τῶν ἐξεφυσᾶτο καὶ προσωθεῖτο κατὰ τῶν ὑπεναντίων, *sic edd. vett. cum mss tis*, 1, 48, 8. *n. ubi jubente Casaubono* προωθεῖτο *editum est.*

Πρόσωπον, τὸ, 1) vultus, persona, larva, *de imaginibus majorum apud Romanos*, 6, 55, 5.

2) persona quæ inducitur, sub cujus nomine latent alii; ficta species quæ rei inducitur; dux & auctor, cujus nomine & auctoritate res geritur, *&c.* Sic, *Homerus* προθέμενος τὸ τοῦ Ὀδυσσέως πρόσωπον, in medium proposita Ulyssis persona, *docere voluit qualis esse debeat vir politicus*, 12, 27, 10. *Dino & Polyaratus Rhodii, cum cives suos retinere vellent ne Romanis naves mitterent ad bellum Persicum, efficere id conati sunt,* προθέμενοι τὸ τοῦ βασιλέως Εὐμένους πρόσωπον, interpositа Eumenis persona, *scil. fingentes, non a Romanis, sed ab Eumene postulatas esse illas naves*. 27, 6, 4 *sqq.* ἐζήτουν ἡγεμόνα καὶ πρόσωπον, 5, 107, 3 *n.* πρόσωπον ἐξωχρεων τὸ προστατόμενον, 15, 25, 8. πάνυ γὰρ εὐφυὲς κατὰ τοῦτο ἐγένετο τὸ πρόσωπον, 32, 21, 14. Persona moralis, *quæ dici solet;* τὸ τῆς Ἑλλάδος ὄνομα καὶ πρόσωπον, 8, 13, 5. *cui opponitur* μόναρχου πρόσχημα καὶ βίος, regis species *vel* persona & vita, *ibid.*

3) latus anterius, frons, ἡ κατὰ πρόσωπον ἐπιφάνεια, 1, 22, 10. ἡ κατὰ πρόσωπον πλευρὰ, 11, 23, 3. κατὰ πρόσωπον ἄγειν, *est* recta in hostem ire & a fronte eum adgredi, 11, 14, 6. *cui opponitur* κατὰ πλευρὰς ὑπεραίρειν τοὺς πολεμίους, *ibid. Sic* συνέβαλον ἐκ παρατάξεως κατὰ πρόσωπον τοῖς Κελτοῖς, 2, 33, 5. κατὰ πρόσωπον τάξας, 3, 65, 6. *n. est* recta ex adverso oppositus fronti hostium; *a quo distinguitur, quod alios ab utroque cornu paratos habuit* πρὸς κύκλωσιν, *ibid. quare rursus ibid. vs. 8. & vs. 10. sq. distinguuntur* οἱ κατὰ πρόσωπον ἀλλήλοις συμπεσόντες, & οἱ κυκλώσαντες. *Alias* κατὰ πρόσωπον *est* coram, in faciem; *veluti* κατὰ πρόσωπον διατρεύεσθαι τὰς εὐεργεσίας τὰς αὐτοῦ τοῖς εὖ πεπονθόσι, 16, 26, 2. κατὰ πρόσωπον λεγομένων τῶν λόγων, 25, 5, 2. *&c.* κατὰ πρόσωπον ἁπάντων τοῖς πολεμίοις, 17, 3, 3. *opp.* Φεύγειν, *ib.*

Προτείνειν; *Active;* 1) protendere, porrigere, producere, *v. c. fabricam pontis usque*

in medium flumen, 3, 46, 2. 2) offerre, *dona, pecuniam, pacis conditiones, &c.* 1, 43, 5. 2, 22, 2. 2, 42, 3. 2, 44, 3. 2, 58, 4. 5, 103, 7. 22, 17, 4. 40, 3, 3. *&c.* δύο προτείνειν τινὶ, duo ad eligendum proponere, 3, 20, 7. τὰ προτεινόμενα, conditiones propositæ, oblatæ, 1, 31, 7 *sq.* 3, 20, 9. 4, 84, 6 & 9. 40, 4, 4. *&c.*

Neutraliter, porrigi, excurrere *in mare, de promontorio, &c.* ἄκρα προτείνει τελάγιος ὡς πρὸς τὴν Σικελίαν, 1, 29, 2. ἡ Καρχηδὼν προτείνουσα (*scil.* εἰς τὴν θάλασσαν) καὶ χερρόνησον τῇ θέσει, 1, 73, 2. χερρόνησος προτείνουσα εἰς τὸ πέλαγος, 4, 56, 5.

Προτείχισμα, τὸ, *proprie* munimentum pro mœnibus, ante & extra murum; *sic* χωρίον εὖ κατεσκευασμένον καὶ προτειχίσμασι καὶ τείχει, 4, 61, 7. murus præcingens *fossam*, 10, 31, 8. munimenta castrorum, vallum, 2, 69, 6.

Προτεραῖος; τῇ προτεραίᾳ, 3, 83, 7. *n. ubi tamen Vat. & alii codices* τῇ προτέρᾳ *præferunt.*

Προτερεῖν, vincere, superiorem esse, 3, 110, 6. 11, 14, 4. 27, 8, 5. ante tempus venire, (*opp.* ὑστερεῖν) 9, 14, 9.

Πρότερημα, τὸ, commodum *vel* opportunitas qua quis utitur præ altero, 2, 53, 5. 3, 89, 8 *sq.* 3, 111, 4 16, 20, 6. εἰς τὰ τῶν πολεμίων προτερήματα συγκαταβαίνειν, 4, 11, 9. τὰς τῶν πέλας ἁμαρτίας ἴδια προτερήματα νομίζειν, 16, 20, 6. *Sigillatim*, successus, victoria, res bene gesta, 1, 9, 7. 1, 29, 4. 1, 40, 11. 1, 41, 1. 5, 107, 3. 40, 5, 10 *sq. &c.* οὐδὲν ὁλοσχερὲς προτέρημα, 1, 18, 6. τὰ κατὰ μέρος προτερήματα, 3, 90, 4. τὰ περὶ τὸν Ἄππιον προτερήματα, res ab Appio feliciter gestæ, 1, 16, 1. τὸ κατὰ τὸν Εὐκλείδαν προτέρημα, victoria ab ea parte copiarum relata quæ κατὰ τὸν Εὐκλείδαν steterat, quæ Euclidæ fuerat opposita, 2, 69, 8. *n. sed* ἡ κατὰ τοὺς Ἰλλυριοὺς προτέρημα, victoria Illyriorum, 2, 10, 6. *conf.* κατά.

Πρότερον, priusquam, antequam; πρότερον ἑκατέρους ἀλλήλων ἐπικρατῆσαι, 1, 58, 6. prius, superius, ante; χρόνοις οὐ πολλοῖς πρότερον, 1, 8, 3. τρισὶ μησὶ πρότερον, 2, 55, 5. πλείους τῶν πρότερον, 2, 9, 1. ἐκ τοῦ πρότερον χειμῶνος, 3, 54, 1. τῷ πρότερον ἔτει τῆς ἐφόδου, 1, 6, 5. ἔτει τετάρτῳ πρότερον τῆς παρουσίας, 2, 57, 2. οἱ τῷ πρότερον ἔτει στρατηγοῦντες, 3, 114, 6. *n.* (*ubi perperam codd.* ἔτι.) 25, 8, 1. 28, 13, 1. δεδιότας τὴν τῶν πρότερον (*scil.* βασιλέων) ἀδυναμίαν, 6, 9, 2. *n. ubi alii* τῶν προτέρων. τῆς πρότερον ἀγνοίας, *ibid. Adde* 3, 20, 2. 3, 107, 4. *n.* 3, 109, 1 & 12. 3, 116, 11. 29, 9, 2. τὸ πρότερον, cum artic. (*sicut* τὸ πρὶν, τὸ νῦν) *vel, junctis vocibus,* τοπρότε-

πρότερον, antea, prius, olim, 2, 38, 10. 35, 4, 4. &c.

Πρότερος, prior, ſuperior; τῷ προτέρῳ ἔτει τῆς ἥττης, 2, 43, 6. n. ἡ τῶν προτέρων στρατηγῶν ἀπειρία, 1, 32, 7. ἐν τῇ προτέρᾳ βίβλῳ ταύτης, 3, 40, 7. 4, 28, 2 & 6. 4, 37, 4. 4, 66, 10. ταῦτά ἐστι πρότερα τῆς Ξέρξου διαβάσεως, 3, 22, 2.

Προτιθέναι πάντα βάσανον τινὶ, omne genus tormentorum proponere, 15, 27, 7. σκοπὸν προέθηκε κάλλιστον ἐν τῷ ζῆν, 7, 8, 9. *ubi exſpectaſſes* προέθετο *vel* προεθήκατο *in Medio, vel ſaltem adjectum pronomen* ἑαυτῷ.

Med. προτίθεσθαι, προθέσθαι; προθέμενοι τοὺς γροσφομάχους, ante omnes locarunt, 1, 33, 9. προτίθεσθαι τὰ πρέποντα τοῖς παροῦσι καιροῖς, proponere, commemorare, ob oculos ponere, 2, 19, 1. 3, 62, 1. προτίθ. ἐν τῷ δόγματι, exponere in principio decreti, *nempe cauſſas facti decreti*, 4, 25, 6. προθέμενοι τὸν ὑπὲρ τῆς Ῥωμαίων πολιτείας λόγον, præmittentes, 3, 118, 11. προθέμενος ὡς περὶ βασιλέως εὐφυεστάτου, cum inſtituiſſet ſcribere tamquam de &c. quum initio profeſſus eſſet ſe ſcripturum de &c. 8, 13, 1. *ſed mox ibid. vs.* 3. προὔθετο γράφειν, ſcribere conſtituit, ὅσα προθεῖντο, quidquid ſibi propoſuiſſent, voluiſſent, 6, 12, 8. ἐὰν καλῶς προθῶνται ποιεῖν. Ῥωμαῖοι κυριεύσαντες, quodſi benigne nobiscum agere voluerint, 11, 7, 3.

Προτιμᾶν; ἑαυτοῦ χάριν προτιμῆσαι τὴν ἀλήθειαν, 3, 58, 9.

Προτοῦ, *i. q.* πρὸ τοῦ; ἡ προτοῦ δόξα, 20, 4, 3. *conf.* πρό.

Προτρέπεσθαι, hortari, incitare, 2, 22, 2. 5, 57, 5.

Προτροπάδην φεύγειν, effuſe fugere, 1, 12, 3. 1, 40, 14. 2, 69, 10. 5, 69, 9. 33, 8, 8. προτροπάδην φέρεται καὶ συντρέχει τὰ ζῶα πρὸς τὴν σάλπιγγα, 12, 3, 4.

Προτροπὴ, ἡ; cohortatio, 4, 5, 5. πρός τι, incitamentum, 9, 10, 10.

Προϋπάρχειν, 3, 55, 1 & 5. 3, 29, 5. n. *ubi ſatis erat* ὑπάρχοντας, *quod habent alii libri.* οἱ προϋπάρχοντες ὕπατοι, 3, 106, 2.

Προϋπισχνεῖσθαι, 32, 9, 2.

(Προϋπομιμνήσκειν *ex* 5, 31. *citavit Ern. ubi tamen in* παρυπομιμνήσκειν *conſentiunt ſcripti libri & editi; vs.* 3.)

Προὔργου; οὐδὲν τῶν προὔργου περαίνειν, nihil quod quidem operæ pretium ſit, 5, 19, 5. οὐδὲν προὐργιαίτερον ποιεῖσθαι τούτου, nihil potius ducere, nihil antiquius habere, 2, 7, 10. 4, 66, 2. *adde* 1, 1, 6. 4, 74, 3. οἷς οὐδὲν ἦν τούτου προὐργιαίτερον, 4, 14, 6. 4, 31, 4. μηδὲν προὐργιαίτερον νομίζειν τούτου, 26, 2, 2.

Προφαίνειν; προφαινούσης τῆς ἡμέρας, 15, 32, 6. n. *mendoſe pro* προβαινούσης.

Προφαίνεσθαι; προφαινόμενος

μένης χρονίου πολιορκίας, quum adpareret diuturnam fore obſidionem, 1, 17, 9. προφαίνεται κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον, (*i. q.* προφανές ἐστι) 4, 42, 2. προφαινομένης περιστάσεως ἐκ τοῦ πελάγους, 1, 54, 6. ἐπειδὰν μείζων τις αὐτοῖς προφαίνηται κίνδυνος, quoties majus aliquod eis oſtenditur, imminet, periculum, 6, 20, 8. τὰ προφαινόμενα αὐτοῖς κακὰ, mala quæ eis oſtendebantur, quæ ab eis exſpectabantur, quæ ſibi imminere vidiſſent, 15, 19, 6. αἱ ἐν τῇ Φωκίδι προφανεῖσαι πράξεις *corrigendum* 5, 26, 1. *n. pro vulgato* προφανεῖς.

Προφανὴς ἦν ὁ μέλλων ἀγὼν συνίστασθαι, adparebat fore certamen, 1, 26, 3. προφανὲς ἦν διότι &c. 1, 10, 7. ἐκ τοῦ προφανοῦς τὴν ἀναγωγὴν ποιησάμενος, palam, in omnium conſpectu oram ſolvit, 1, 46, 10. ἐκ τοῦ προφανοῦς μάχεσθαι, palam, aperte pugnare cum hoſte, *non occultis dolis & fraudibus eum adgredi*, 13, 3, 3. αἱ ἐν τῇ Φωκίδι προφανεῖς πράξεις, 5, 26, 1. *n. Corrige* προφανεῖσαι.

Προφανῶς, palam, aperte, manifeſte, 1, 21, 9. 3, 26, 7. 4, 42, 3. 5, 26, 11. 5, 75, 4. 13, 3, 6.

Πρόφασις, ἡ, prætextus, occaſio; ἐκ μικρᾶς προφάσεως, levi arrepta occaſione, 2, 17, 3. *Differunt* cauſſa, ἡ αἰτία, & πρόφασις, prætextus, cauſſa quæ prætenditur, 3, 6, 6 *ſqq.* 3, 7, 3. βίαιοι προφάσεις, *exponuntur* violentæ calumniæ, 9, 26, 8. *ubi ſic legitur*, ἁρπαγὴ χρημάτων, καὶ φόνοι, καὶ βίαιοι προφάσεις ἐγίγνοντο: *mihi non liquet, & videndum an ſatis ſana ſcriptura; ſententia videtur eſſe*, variis prætentis cauſſis multæ violentiæ committebantur. *Eſt &* excuſatio, exceptio, *nempe* cauſſa quam quis prætendit cur ſatisfacere non poſſit vel non potuerit officio; μηδεμιᾶς ἄλλης συγχωρουμένης προφάσεως, πλὴν ὀργιδείας καὶ τῶν ἀδυνάτων, 6, 26, 4. ἡ πολεμικὴ χρεία οὐκ ἐπιδέχεται πρόφασιν, 6, 24, 7.

Προφέρεσθαι, proferre in medium, adferre; *id eſt*, 1) commemorare, allegare; ἀναμνήσεως χάριν προηνεγκάμεθα αὐτὰ, 4, 66, 10. *Sic* 5, 11, 2. 5, 67, 10. *n.* (*ubi alii vulgo* προσεφέροντο.) 6, 58, 1. *n.* 20, 9, 7. *n.* 21, 9, 7. 22, 5, 5. *n.* (*ubi pariter vulgo edd. & mssti* βράχεα προσενεγκάμενοι περὶ &c. *pro* προσενεγκάμενοι.) *Sic &* ἃ τότε προφερόμενος Ῥωμαίοις *correxi, pro* προσφερόμενος, 27, 3, 5. *Adde* 28, 3, 3. 28, 4, 3. *&* 40, 6, 6. *n. ubi rurſus* προσφ. *ex cod. Peir. erat editum.* 2) objicere, exprobrare; προφερόμενος τὴν ἀσέβειαν εἰς τὸ θεῖον, 5, 11, 2. *ubi poſſis quidem pariter* commemorare *interpretari cum Erneſto; ſed* objiciendi *notio cum aliunde, nota eſt, tum ex uſu vocab.*

vocab. προφορὰ *probatur, quod vide. Suidas:* πρόφερε· ἐνείδιζε, ὑπομίμνησκε. *&c.*

Προφορὰ, ἡ, exprobratio, — „*præſertim quæ palam fit;*“ *Ern.* 9, 33, 13. *n. i. q.* ὄνειδος *ibid. conf.* 5, 11, 2.

Πρόφραγμα, τὸ, munimentum hoſti objectum poſt quod tutus ſis, 9, 35, 3.

Προφυλακὴ, ἡ, præſidium, cuſtodia, qua tutus ſis a periculo ab hoſte imminente; προφυλακῆς τάξιν ἔχοντες πρὸς τὸν ἀπὸ τῆς Ἡλείας Φόβον, 5, 3, 2. κατολιγωρῶν τῆς τῶν πόλεων προφυλακῆς, non curans adferre præſidium urbibus, 5, 95, 5. *Sic forte &* 3, 75, 4. *n. legendum eſt,* πέμποντες εἰς Τάραντα προφυλακὰς, *pro vulgato* προσφυλακάς. αἱ προφυλακαὶ, ſtationes pro caſtris, 36, 6, 1.

Προχειρεῖν; προχειροῦσι *ex mendoſa ſcriptura olim editum erat,* 3, 107, 10. *n. pro* προχειρίζουσι, *vel potius pro* προχειρίζονται.

Προχειρίζεσθαι, *in Medio,* nominare, eligere, decernere, conſtituere *aliquem ad aliquid; cum nudo Accuſ.* γραμματέα κοινὸν προχειρίζονται, 2, 43, 1. *i. q.* καθιστάνουσι, *ibid. vs.* 2. *Romani quotannis quatuor legiones* προχειρίζονται, legunt, conſtituunt, 1, 16, 2. *Hannibal* προχειρισάμενος πεντακοσίους τῶν Νομαδικῶν ἱππέων ἐξαπέστειλε, ſelectos equites miſit, 3, 44, 3. *nempe* προσχειρίσατο τοὺς ἐκτηδείους, *ibid. vs.* 4. προχειρισάμενοι τὸν ἕτερον τῶν ὑπάτων στρατηγὸν, Ἄππιον Κλαύδιον, ἐξαπέστειλαν, imperatorem nominarunt alterum conſulem, & miſerunt *&c.* 1, 11, 3. *adde* 8, 28, 4. 23, 3, 8. προχειρισθέντες ὑπ' αὐτοῦ ἀντιστράτηγοι, proconſules ab eo nominati, 3, 106, 2. προχειρισάμενοι ναῦς εἴκοσι, ſenatus decrevit viginti naves, 3, 97, 2. *Cum Accuſ. rei & Dat. perſ.* προχειρίζεσθαί τι τινὶ; *hinc in Paſſ.* τὰ προκεχειρισμένα τῷ Ποπλίῳ στρατόπεδα, decretæ, deſtinatæ Publio legiones, 3, 40, 14. προχειρίσασθαί τινα πρός τι, 3, 44, 4. *Et* ἐπί τι, οἱ προκεχειρισμένοι ἐπὶ τὴν οἰκουμίαν ταύτην, ad hoc negotium conſtituti, nominati, 3, 100, 6.

Cum Infin. προεχειρίσαντο πέμπειν Πόπλιον, decreverunt mittere, decreverunt mittendum, 3, 40, 2. *n.* οἱ πρότερον ἦσαν ἀποστέλλειν προκεχειρισμένοι, 3, 40, 3. προχειρίζεται ποιεῖσθαι τὴν ἐπάνοδον, *i. q.* πρόχειρός ἐστι, redire inſtituit, parat, 3, 92, 10.

Πρόχειρος, paratus, in promtu; εὐφυὴς καὶ πρόχειρος πρός τι, promtus, pronus, facilis ad aliquid, 5, 86, 9. ἐν ταῖς ὁμιλίαις εὔχαρις ἦν καὶ πρόχειρος, urbanus & promtus in reſpondendo, 24, 5, 7. πρόχειρος ὢν συμπλέκεσθαι, paratus ad conſerendas manus, 3, 101, 3. τοῦτο πρόχειρόν ἐστιν αὐτῷ, hoc ei in promtu, familiſ-

familiare, notum eſt, 1, 3, 8. *i. q. σύνηθες καὶ γνώριμον. ibid. vs.* 7. *πρόχειρον ποιεῖσθαί τι*, aliquid familiare ſibi reddere, ut in promtu habeas & facile memineris, 5, 75, 5. *πρόχειρον ἔχειν τὸ δελτάριον*, manu tenere, 29, 11, 2. *πρόχειροι ἡδοναὶ*, paratæ voluptates, 32, 14, 3. — „*quas Xenophon vocat τὰς παραυτίκα.*“ *Ern.* *τὰ πρόχειρα τῶν χρημάτων*, pecunia quæ ad manus erat, 1, 70, 4.

Προχείρως ἔχειν τι, in manu habere, *ſi vera lectio*, ἔχων γὰρ προχείρως ἀμπελίνην βακτηρίαν, 29, 11, 5. *ubi πρόχειρον putem legendum, ſicut ibid. vs.* 2. *οὕτω προχείρως αὑτὸν δοῦναι*, adeo temere in periculum ſe dare, 5, 7, 2. *προχ. συμπλέκεσθαι*, temere confligere, 2, 65, 13. *πιστεύειν*, temere, nimis facile credere, 5, 72, 7. *Compar.* προχειρότερον τοῦ δέοντος δέχεσθαι τὴν ἐλπίδα, 1, 21, 5.

Προχωρεῖν, ſuccedere; *κατὰ λόγον προχωρεῖ σφίσι τὰ πράγματα*, 1, 20, 3. 4, 36, 7. *οὐ προχωρούσης τῆς ἐλπίδος*, 1, 53, 13. *In malam partem; παρὰ δόξαν αὐτοῖς προχωρούντων τῶν πραγμάτων*, quum nihil eis ex voto ſuccederet, 5, 29, 1.

Προωθεῖν, propellere; *ἐπὶ τὸ πολὺ προωθεῖται ὁ χοῦς*, procul propellitur limus, 4, 41, 3. *τὸ βλάπτειν δυνάμενον προωθεῖτο κατὰ τῶν ὑπεναντίων*, propellebatur *vi ventorum*, 1, 48, 8. *ubi προσωθ. dabant insti.*

Πρύμνα, ἡ, puppis; *ἔπεσθαί τινι κατὰ πρύμναν*, 1, 49, 11. *πρύμναν κρούειν*, 16, 3, 8.

Πρυτανεῖον, τὸ, Prytanum curia Rhodi, 15, 23, 3. 16, 15, 8. 23, 3, 10.

Πρυτανεύειν, 27, 3, 3. 27, 6, 2.

Πρυτάνις, ὁ; *vide Ind. hiſtor. in* Prytanis.

Πρώην, nuper, 9, 31, 4. 9, 39, 2.

Πρωΐ, poſtridie mane, 5, 47, 7. 8, 26, 6.

Πρῷρα, ἡ; *ποιεῖν ἐν πρώρᾳ τὰ σκάφη*, proram navium dirigere adverſus naves hoſtiles, 16, 4, 12. *n. ex vulgata lectione, ubi nos ἔμπρῳρα cum Bayfio edidimus. αἱ πρῷραι τῶν ὀργάνων*, 8, 8, 3. *An πτέρναι?*

Πρωτεῖον, τὸ; *στασιάζειν περὶ τῶν ἐν ταῖς μάχαις πρωτείων*, 1, 24, 3. *ἡ τῶν πρωτείων ἅμιλλα*, 6, 47, 8. *ἡ περὶ τῶν πρωτείων Φιλοτιμία*, 1, 64, 5. *τὰ τῆς ἀνδραγαθίας πρωτεῖα*, præcipua virtutis gloria, 2, 38, 3. *τὸ πρωτεῖον ἐκφέρεσθαι τῶν ἀγώνων*, 18, 11, 4. *Φέρεσθαι*, 18, 14, 3.

πρῶτον adverb. paſſim uſurpatum, ubi exſpectaſſes adjectivum πρῶτος; v. c. τότε πρῶτον συνεὶς τὴν πρᾶξιν, tunc primus fraudem intellexit, 1, 43, 2.

Πρωτόπειρος τῶν κατὰ πόλεμον ἔργων, *Fr. gr.* 115. ἀπειρο-

παθείας, recens ad labores bellicos, 1, 61, 4.

Πρωτοπορεία, ἡ, primum agmen, 1, 76, 5. 2, 34, 13. 3, 53, 1 & 7. 3, 79, 1.

Πρῶτος, 1) primus; τοῖς πρώτοις ἐπιφερομένοις, 10, 49, 8. τοὺς πρώτους ἀκούσαντας, 12, 3, 7. (*quod ſolicitari a nobis non debebat.*) τοῖς πρώτοις ἐπὶ τὸ τεῖχος ἀναβᾶσι, 10, 11, 6. *n. ex Vrſini & Caſaub. emend. pro* πρώτως, *quod dabant mssti.* ἐπὶ τῶν αὐτῶν πραγμάτων, πρώτων λεγομένων, *ex plerorumque & meliorum codd. conſenſu, quos ſequi debebamus,* 10, 47, 4. *n. pro vulgato* πρῶτον. 2) princeps præcipuus; οἱ πρῶτοι αὐτῶν ἄνδρες, principes viri civitatis, 1, 31, 5. 2, 39, 2. 22, 22, 4. οἱ πρ. ἀνδρ. ἐπὶ τοῦ πολιτεύματος 3, 8, 3. πρῶτοι Φίλοι τοῦ βασιλέως, 24, 1, 5. 29, 2, 3. 1, 44, 1. *n.* τὴν πρώτην πίστιν λαμβάνειν, 11, 10, 2. 3) proximus; παραγενόμενοι εἰς τὴν πρώτην ἀγοράν, ad proximum concilium venerunt, 28, 7, 3. *n.* 4) τὸν πρῶτον χρόνον, ſuperiore tempore, 1, 66, 7. *n. ſed* πρὸ τοῦ *videtur legendum.*

Πρωτοστάτης, ὁ, qui in primo aciei ordine ſtat, 18, 12, 5 & 7. 18, 13, 3 & 9 *ſq.*

Πρώτως; τοῖς πρώτως ἀναβᾶσι, *mss.* 10, 11, 6. *n. pro* πρώτοις; *vide* πρῶτος, & *cf.* πρῶτον.

Πταίειν, labi, male rem gerere, vinci, cladem pati; *opp.* κατορθοῦν, 11, 14, 4. πταίειν τῇ μάχῃ, 17, 14, 13. περὶ τὴν μάχην, 2, 39, 8. κατὰ θάλατταν καὶ κατὰ γῆν, 1, 31, 1. τοῖς πράγμασι, 1, 10, 1. τοῖς ὅλοις, omnia perdere, 3, 48, 4. 5, 46, 5. 6, 51, 8. ὁλοσχερῶς, ingenti clade adfici, 2, 51, 3. πταίειν τῇ πατρίδι, patria excidere, 1, 12, 7. 2, 61, 9. ὑπό τινος, patria pelli ab aliquo, 5, 93, 2. οὐ διδοὺς ἔλεον τοῖς πταίουσι, adflictis, miſeris, 1, 35, 3. πίλις ἐπταικυῖα, adflicta, gravi caſu oppreſſa, 30, 18, 4. — „*uſitatius* πεπτωκυῖα, *ſed & hoc rectum.*“ *Er n.* πταίειν ἐκ τύχης, fortunæ caſu labi, opprimi, 2, 7, 3.

μὴ δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν λίθον πταίειν, *proverb.* 31, 19, 5. 31, 20, 1.

πταίσαντος τοῦ κυβερνήτου, 10, 33, 3. *n. ubi* πεσόντος *videtur corrigendum.* κἂν ποτε πέσῃ τὰ ὅλα, 10, 33, 4. *n.* αὖ πταίσῃ.

Πτέρινος στέφανος, corona alata, pennata, criſta *galeæ*, 6, 23, 12.

Πτερίς, ἡ, locus filicibus obſitus, 3, 71, 4, *n. Nos ex aliis codd.* πτέρεις *edidimus*, filices.

Πτέρνα, ἡ, τῆς μηχανῆς, pars poſtica machinæ, cauda machinæ, 8, 8, 2. *cf. vs.* 3. *n.*

Πτερὸν, τὸ, penna, 6, 23, 12.

Πτεροῦν τὴν ναῦν, 1, 46, 11. ναῦς ἐπτερωκυῖα, 1, 46, 9. *n.*

Πτερύγιον, τὸ; τὰ πτερύγια, alæ, pinnæ teli, pinnulæ, 27, 9, 4.

Πτίλον,

Πτίλον, τὸ, pluma, 22, 11, 15. τὰ πτίλα, 22, 11, 18 *ſqq.*

Πτοεῖν, terrere; πτοῆσαι διασύρας τὴν σύνοδον, *lege* πτοήσας διασῦραι, 10, 42, 4. *n.* πτοηθεὶς ἐπὶ τοῖς ἠγγελμένοις, territus, conſternatus, 31, 19, 4. ἐπτοημένος καὶ πλήρης ἀγωνίας, *opp.* περιχαρὴς, 8, 21, 2.

Πτοία, ἡ, pavor, conſternatio, 1, 39, 14. 1, 68, 6. 4, 58, 8. 35, 4, 3.

Πτόρθος, ὁ, ἄπαλὸς, tenellus ſurculus arboris, 7, 1, 3.

Πτύσμα, τὸ, ſputum, 8, 14, 5.

Πτῶμα, τὸ, cadaver, 15, 14, 2. *ſic* πρὸς τῇ πόλει πτωμάτων γενομένων, facta cæde, 33, 12, 7. ruina muri; ἐπὶ τοῦ πτώματος διαμάχεσθαι, 16, 31, 8. 16, 33, 1 & 3. βιάζεσθαι διὰ τοῦ πτώματος, 5, 4, 9 *ſq.* 10, 31, 13. ἡ ἀνακάθαρσις τοῦ πτωμ. purgatio ruderum, 5, 100, 6.

Πτῶσις, ἡ, τοῦ Φαέθοντος, 2, 16, 13.

Πυγμὴ, ἡ, pugillatus; ἀπογράφεσθαι πυγμὴν, 40, 6, 7 *ſq. n.* ἦρε τὰς χεῖρας ἀπὸ πυγμῆς πρὸς τὸν ἐπιφερόμενον, manus ſuſtulit ut ſit in pugilatu, ex pugilum præceptis, 30, 13, 10.

Πύελος, ἡ. *In balneis ſunt* κοιναὶ μάκτραι, καὶ πύελοι ταύταις παρακείμεναι, labra, 30, 20, 3. *n.*

Πυθμὴν, ὁ, fundus *dolii*, 22, 11, 15. fundus *ferri cavi haſtæ præfixi*, 6, 23, 11.

Πυκνὸς, *in re*, denſus; πυκνοτέρας ἢ πρόσθεν τὰς σημαίας καθιστάναι, 3, 113, 3.

Πυκνοῦν, denſare ordines *in acie*; πυκνοῦν ἐπὶ τὸ δεξιὸν, 18, 7, 8.

Πύκνωσις, ἡ, τῶν σαρισσῶν, 18, 13, 3. πυκν. ἐναγώνιος, 18, 12, 2. κατ' ἐπιστάτην καὶ κατὰ παραστάτην, *ibid. vs.* 5.

Πύκτης, ὁ, pugil, 1, 57, 1.

Πύλη, ἡ, porta; *plerumque in plur. ſed peræque in ſing. Vide* 7, 18, 4. *coll. cum cap.* 17, 6. apertura *facta in vallo ab oppugnatoribus*, 18, 1, 11. *Adde* πυλών.

Πυλὶς, ἡ, portula, *i. q.* ῥινοπύλη, *un guichet*, 8, 31, 8.

Πυλὼν, ὁ, totum ædificium in quo ſunt αἱ πύλαι, turris per quam aditus ad urbem patet & clauditur, 2, 9, 3. *n.* οἱ πολέμαρχοι κλείουσι τὰς πύλας, καὶ ποιοῦνται τὸ καθ' ἡμέραν τὴν δίκτυαν ἐπὶ τῶν πυλώνων, 4, 18, 2. *Adde* 4, 57, 3 & 8 & 11. 8, 30, 11. 8, 27, 7 *ſqq. n. ubi* ὁ πυλὼν ὁ ὑπὸ τὰς Τημενίδας πύλας *intelligi poteſt* turris quæ eſt poſt portam, *nempe poſt portam exteriorem.*

Πυνθάνεσθαι; πεπυσμένοι τὰ γεγονότα, 4, 73, 1. ἵνα πύθηται περὶ τούτου τὰς ἀληθείας, 23, 14, 2. *n. ubi pluralis* ἀληθείας *non male habet; cf.* 10, 40, 5.

Πῦρ, τὸ, ᾧ ποτ' ἂν τύχῃ, λαμβάνει νομὴν, &c. 11, 5, 4 *ſq.* πῦρ ἐνιέναι, *vide* ἐνιέναι. ἐμβάλλειν, 5, 8, 9. &c. τῷ πυρὶ διαφθείρειν, 32, 25, 12. ἡ

ἐκ πυρὸς βάσανος, 22, 3, 7. *Fr. gr.* 32. τὴν ἐκ πυρὸς παρέχεσθαι χάριν, certum amoris pignus dare, 40, 8, 6. ἐλθὼν εἰς τὰς πράξεις ὥσπερ εἰς τῦρ, 33, 9, 3.

τὰ πυρά, ignes in caſtris accenſi, 2, 26, 2 & 4. τῆς νυκτὸς ἐπιγενομένης συντάξας τὰ πυρὰ καίειν, 3, 50, 9. καταλιπὼν τὰ πυρὰ καιόμενα, 9, 5, 7. *Sic* 2, 25, 7. *n. ſcribendum*, τῆς νυκτὸς ἐπιγενομένης πυρὰ ἀνακαύσαντας, *pro* τῦρ ἀνακαυσ.

Πυργομαχεῖν; οἱ πυργομαχοῦντες, qui de turri pugnant *elephanto impoſita*, 5, 84, 2.

Πύργος, ὁ, caſtellum *quodlibet*, 4, 64, 11. 26, 4, 1. πύργος ξύλινος *Philippi in oppugnatione urbis*, 5, 99, 9. πύργοι προκείμενοι τῶν στοῶν, 1, 48, 2.

Πυργοῦχοι, οἱ, tigna quibus turris ſuperſtructa eſt in navi, 16, 3, 12. *n.*

Πυρὴν, ὁ, nucleus, 12, 2, 4 *ſq.* 34, 10, 9.

Πύρινος πόλεμος, 35, 1, 1 & 6. *n. conf.* 11, 5, 4 *ſq.*

Πυρὸς, ὁ; οἱ πυροὶ, triticum, 2, 15, 1. δοὺς ἑκάστῳ μέδιμνον πυρῶν, 5, 73, 6. *ubi temere vulgo* πυροῦ *edebatur.*

Πυρπολεῖν τὴν χώραν, igne vaſtare, 3, 82, 10. πόλιν, 39, 2, 8.

Πυρσεία, ἡ, ſignificatio facibus ſublatis facta, ſignum igne ſublato datum, 10, 43, 1 *ſqq.* συντηρεῖν τὰς πυρσείας, 10, 44, 9. ἀποδιδόναι ἀλλήλοις τὴν πυρσείαν, 10, 45, 8.

Πυρσὸς, ὁ, fax, 8, 30, 10. διασαφεῖν διὰ τῶν πυρσῶν, 9, 42, 7. 9, 43, 4 & 6. πυρσὸν ἆραι, ἀντᾶραι, 10, 44, 10. *Fr. gr.* 76.

Πυρσουρίδες, αἱ, *Fr. hiſt.* 40. *quod tamen non videtur eſſe Polybianum.*

Πυρφόρος, ὁ, machina ignifera & ignivoma, navibus in pugna navali impoſita, 21, 5, 1.

Πωλικὸς; κέρκος πωλικὴ, (*ſic corrige pro* πολικὴ) cauda pulli equini, 34, 10, 9.

Πῶμα, τὸ, σιδηροῦν, ferreum operculum, 22, 11, 16.

Πῶς, *i. q.* διατί, cur, quare, 7, 3, 5.

P.

Ῥαβδοῦχος, ὁ, lictor, *conſulis Rom. Fr. gr. 116. regis Macedoniæ*, 5, 26, 10.

ἡ ῥαβδοῦχος; αἱ ῥαβδοῦχοι, fœminæ quæ Oenanthæ adparebant, Agathoclis matri, 15, 29, 13.

Ῥαβδοφόρος, ὁ, ῥαβδοφόροι εἰς τριάκοντα, lictores *conſulum in caſtris*, 10, 32, 2.

Ῥᾴδιος, facilis, expeditus; *Compar.* ῥᾳδιέστερος, 11, 1, 1. 16, 20, 4.

Ῥᾳδιουργία, ἡ, verſutia, nequitia, 12, 10, 5.

Ῥᾳδιουργὸς, ὁ, ſceleratus homo; τὸ τῶν ῥᾳδιουργῶν καὶ κλεπτῶν φῦλον, 4, 29, 4.

Ῥᾳθυμεῖν; *abſol.* otioſum eſſe, otium agere, 1, 66, 11. 10, 20, 2. negligentius agere, ſecurum eſſe, 1, 74, 10. ῥᾳθ. περί τινος, non curare aliquid, ſecu-

ſecurum, non ſolicitum eſſe de re quadam, 2, 49, 9. 3, 44, 12. 15, 5, 2.

Ῥᾳθυμία; κατὰ τὰς ἀναπαύσεις καὶ ῥᾳθυμίας ἐν τῷ ζῆν, ubi otio frui & animum relaxare datur, 10, 19, 5.

Ῥᾴθυμος καὶ ὀλίγωρος, ſocors & negligens, 5, 34, 4.

Ῥᾳθύμως καὶ τεθαῤῥηκότως ἀναστρέφεσθαι vel διάγειν, remiſſius, negligentius, incautius agere, ſecurum eſſe, 1, 86, 5. 2, 5, 6. 14, 2, 8. ῥᾳθύμως ἔχειν περὶ τὴν ἐν τοῖς ὅπλοις γυμνασίαν, negligentem eſſe, non curare, 4, 7, 6. ῥᾳθύμως τηρουμένη πόλις, 2, 55, 2. ῥᾳθυμότερον χρήσασθαι τοῖς Φυλαξαῖς, 1, 19, 12. &c.

Ῥαίνειν τὴν πλατείαν, adſpergere viam, 6, 33, 4. μύροις ῥαίνειν, 31, 3, 17.

Ῥαμφή, ἡ, culter, 10, 18, 6. n.

Ῥαπίζειν, virgis cædere, alapas infligere; τὰς σαμβύκας ῥαπιζομένας, 8, 8, 6.

Ῥᾳστώνη, ἡ, facilis rerum curſus, res ſecundæ, tranquillitas, ſecuritas, otium, ἐν ταῖς ἀπεριστάτοις ῥᾳστώναις, 6, 44, 8. ἀσφάλειαν καὶ ῥᾳστώνην, 17, 14, 15. τὸ πλῆθος τῇ παρ' αὐτὰ χάριτι καὶ ῥᾳστώνῃ ἀγαλλόμενον, 38, 3, 11.

Ῥαχία, ἡ, impetuoſa maris æſtuatio ad ſaxa adlidens undas; ὑπὸ τῆς ῥαχίας πρὸς ταῖς σπιλάσι καταγνύμενα σκάφη, 1, 37, 2. ſcopuli a litore in mare procurrentes, ſaxoſum promontorium, 3, 39, 4. n.

Ῥάχις, ἡ, dorſum montis; ἡ ἐπὶ τὰ πεδία κατατείνουσα ῥάχις, 3, 101, 2. *Spatium inter Libanum & mare præcinctum eſt & e transverſo interceptum* ῥάχει δυσβάτῳ καὶ τραχείᾳ, 5, 69, 1 & 4. ἐστρατοπέδευσε περὶ τὴν ῥάχιν *correxi* 3, 55, 6. *pro vulgato* τὴν ἀρχήν.

Ῥεῖθρον, τὸ, fluvius, *i. q.* ποταμὸς, 2, 32, 9. *coll. v.* 4 & 10. 3, 113, 6. *coll.* 3, 110, 8 *ſq. Sigillatim de* rivo *vel* fluvio minori; τὸ τυχὸν ῥεῖθρον, 3, 70, 1 & 4. 4, 41, 7.

Ῥεῖν; fluere, defluere; καρποὶ ῥεῖ, *fructus, nempe glans,* decidit *de arbore*, 12, 4, 14.

Ῥεῖν, dicere; τὰ δόγματα τὰ μικρῷ πρότερον ῥηθέντα, ſenatusconſulta de quibus paulo ante diximus, 28, 3, 3.

Ῥεμβώδης, remiſſus; τῆς πολιορκίας ῥεμβώδους γενομένης, 16, 39, 2.

Ῥέπειν, *in ſententiam aliquam ad partes quasdam* inclinare; ἔρεπον οἱ πολλοὶ πρὸς τὸ πέμπειν τὴν συμμαχίαν, 29, 9, 9. ῥέποντες ἐπὶ τὴν διάλυσιν, 35, 3, 2. ῥέπειν ταῖς γνώμαις ἐπὶ τὸ ποιεῖν τι, 1, 31, 5. ἔρεπον ταῖς γνώμαις ἐπὶ τοὺς Ῥοδίους, 33, 15, 2.

Ῥεῦμα, τὸ, fluentum; aqua quæ volvitur fluvio; ποταμὸς ἄβατος διὰ τὸ πλῆθος τοῦ ῥεύματος, 1, 75, 5. ἐπιγενομένης τῆς τοῦ Τραβίου ποταμοῦ διαβάσεως, καὶ προσαναβεβηκότος τοῦ ῥεύματος, (*ſcil.* αὐτοῦ,) 3, 72, 4. n. *ubi tamen plerique & vetuſtiſſimi omnes*

omnes codices τῷ ῥεύματι *præferunt.* curſus fluvii; ποταμὸς ἐκκλίνας τῷ ῥεύματι, 2, 16, 7. μεγίστῳ καὶ καλλίστῳ ῥεύματι Φέρεται, 2, 16, 9. vis & impetus fluminis, ἐκλύεται τὰ ῥεύματα (τῶν ποταμῶν,) 4, 41, 4 *ſq.* flumen, fluvius; ἡ βία τῶν ἐμπιπτόντων ῥευμάτων, 4, 41, 7. *adde* 3, 46, 3 & 9.

Ῥῆγμα, τὸ, foramen, apertura; ῥήγματα ποιοῦντες ἐν τοῖς τοίχοις, 13, 6, 8.

Ῥῆμα, τὸ; πᾶν ῥῆμα καὶ πᾶσαν Φωνὴν ἀκούειν, omnibus conviciis peti, 12, 8, 5. μὴ τοῖς ῥήμασι μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔργοις, *ſic ex Caſaub. emend. editum* 9, 40, 3. *n. pro corrupto* πράγμασι, *quod erat in libris, quod in* γράμμασι *erat mutandum.*

Ῥητίνη, ἡ, reſina, 5, 89, 9.

Ῥητὸς; ῥητὴ ἀπόκρισις, diſertum reſponſum, 32, 22, 7. ῥητόν τι πρόστιμον, definita aliqua mulcta, 35, 2, 15.

Ῥήτωρ, ὁ, 28, 16, 6.

Ῥητῶς, diſertis verbis, 2, 23, 5.

Ῥίζα, ἡ, τοῦ λόφου, 2, 66, 10.

Ῥινοπύλη, ἡ, portula ad majorem portam, qua noctu intromittuntur aut exeunt quibus licet, *un guichet*, 8, 27, 8. 8, 31, 5 & 8. (*i. q.* πυλὶς, *ibid.*) 8, 32, 6. portula ſemota & ſecreta, 15, 31, 10.

Ῥίπτειν; ῥίψας λόγον οὐδαμῶς ἁρμόζοντα αὐτῷ, 4, 20, 5. καταλαβὼν ἐῤῥιμμένους καὶ μεθύοντας πάντας, humi ſtratos, 5, 48, 2.

Ῥιπτεῖν, *ultima circumflexa, i. q.* ῥίπτειν; ῥιπτοῦντες ἑαυτοὺς εἰς τὸν ποταμὸν, 5, 48, 4. τὸ ῥιπτούμενον, 1, 47, 4. 1, 48, 8. ἐῤῥίπτουν, 8, 9, 4. ῥιπτεῖσθαι, 8, 9, 4.

Ῥιψολογεῖν, τὰ τοιαῦτα, 12, 9, 5. 32, 6, 9.

Ῥοπὴ, ἡ, inclinatio animorum ad partes aliquas; ἐγένετο ὅλοσχερὴς ῥοπὴ καὶ μετάπτωσις, 27, 1, 9. acceſſio ad partes aliquas; τῇ τῶν γερόντων προσκλίσει καὶ ῥοπῇ, 6, 10, 10. τῆς Ἰλλυριῶν ἐπιλαβόμενοι ῥοπῆς καὶ βοηθείας, 9, 38, 8. momentum & quaſi pondus accedens, quod in alterutram partem inclinare facit lancem; εἰς ἑκατέρα τὰ μέρη ῥοπὰς λαμβάνει ὁ πόλεμος, modo huc, modo illuc inclinat belli fortuna, 1, 20, 7. τοιαύτην ἐπίδοσιν καὶ ῥοπὴν ποιήσας τοῖς Καρχηδονίων πράγμασι, 1, 36, 2. τοῦτο πλείστην παρέχεται ῥοπὴν εἰς τὸ νικᾶν, 6, 52, 9. πρὸς τὸ νικᾶν, *Fr. gr.* 91. ῥοπῆς ταύτης προσγενομένης, cum hoc momentum acceſſerit, 29, 3, 5. αἱ πολεμικαὶ πράξεις ἐν μικρῷ τὸ διαφέρον ἔχουσι τῆς ἐφ' ἑκάτερα ῥοπῆς τῶν ἐκβαινόντων, 10, 17, 10. ῥοπὴν διδόναι τῇ πατρίδι, *de hiſtorico*, nimium tribuere patriæ, nimium in patriam favorem prodere in narrando, 16, 14, 6. τοιαύτην τοῖς βασιλεῦσι ῥοπὴν ἔχει καὶ πρὸς ἀτυχίαν, καὶ πρὸς ἐπανόρθωσιν τῆς ἀρχῆς ἡ τῶν φίλων ἐκλογὴ, 7, 14, 6. Ἄτταλος εἶχε βραχεῖαν τότε ῥοπὴν,

ῥοπὴν, non magnum tunc habebat momentum, non multum poterat, 4, 48, 2. πολλὰς ἔσχηκε ῥοπὰς πρὸς τὸν πραγματικὸν τρόπον, multis fuit præſidiis ad res gerendas inſtructus, 12, 15, 8.

Ῥοῦς, ὁ, flumen, curſus fluminis; ἡ τοῦ ῥοῦ βία, 1, 47, 4. 16, 29, 14. κατὰ ῥοῦν ποιεῖσθαι τὴν πορείαν, ſecundo flumine, ſecunda fluminis ripa progredi, 3, 66, 8. ἀφιᾶσι (ſcil. τὰς ναῦς) κατὰ ῥοῦν, vi fluminis permittunt naves, 4, 44, 4. n.

Ῥυθμὸς, ὁ; αὐλὸν καὶ ῥυθμὸν εἰς τὸν πόλεμον ἀντὶ σάλπιγγος εἰσήγαγον οἱ Λακεδ. 4, 20, 6.

Ῥῦμα, τὸ, funis ad remulcum trahendum, 1, 26, 14. 1, 28, 2. 3, 46, 5 & 8.

Ῥύμη, ἡ; αἱ ῥύμαι, viæ in caſtris, 6, 29, 1 ſqq.

Ῥυμοτομία, ἡ, viarum directio, 6, 31, 10.

Ῥυμουλκεῖν τὰς ναῦς, fune (remulco) trahere, 1, 27, 9. 1, 28, 2. 3, 46, 5.

Ῥυπᾶν; ῥυπῶντες, ſqualidi, ſordido habitu, nempe ſervili, quod mox adjicitur, 14, 1, 13.

Ῥυπαρὸς, ſqualidus, ſordidus, vilis; ῥυπαρὸν ἄρτον ἐσθίειν, 37, 3, 12.

Ῥύπος, ὁ, ſqualor, 32, 7, 8.

Ῥύσια, τὰ, vindiciæ, jus res repetendi per vim; ῥύσια ἐζητοῦντο τοὺς Ἀχαιοὺς οἱ Δήλιοι κατὰ τῶν Ἀθηναίων, 32, 17, 1 & 4. τὰ ῥύσια ἀποδοῦναι τοῖς αἰτουμένοις κατά τινος, jus illud dare, 23, 2, 13. ῥύσια κατήγγειλαν τοῖς Ῥοδίοις, proſcribebant Rhodios cum ſuis bonis, lege lata facultatem dabant civibus ſuis res Rhodiorum quoquo modo poſſent in poteſtatem ſuam redigendi, 4, 53, 2. n. *ſed id videtur poſſcere* κατὰ τῶν Ῥοδίων; *dativus vero videtur indicare*, Rhodiis eos denunciaſſe, ſe hoc facturos, *niſi promte ſatisfacerent.*

Ῥύσις, ἡ, curſus fluvii; ὁ ποταμὸς ποιεῖται τὴν ῥύσιν ὡς ἐπὶ μεσημβρίαν, 2, 16, 6. ῥύσις ἁπλῆ, 2, 16, 11. (*cui opponitur*, σχίζεται εἰς δύο μέρη, *ibid.*) 3, 42, 1. αἱ ῥύσεις τῶν ποταμῶν, 4, 41, 4. *ipſe* rivus, *vel* fluvius, 2, 16, 6. 3, 110, 9.

Ῥυτὸν, τὸ, poculi *genus*, 14, 11, 2.

Ῥωμαϊκὰ στρατόπεδα, legiones Romanæ, *nempe e civibus Romanis lectæ, diſtinguuntur a ſociis*, 3, 107, 12 & 15.

Ῥώμη, ἡ; κατατείναι τὴν ῥώμην ὅλην εἰς καθαίρεσιν τῆς ἀρχῆς, vires omnes intendere, 22, 17, 7. n.

Ῥώννυειν; ἐρρωμένος, bene valens, 11, 27, 8. μανίας ἔργον, καὶ ταύτης ἐρρωμένης, 27, 3, 8.

Ῥωπικὸς, vilis, exigui pretii, 24, 5, 5. — „ῥωπικὸς ἐστι, qui habet quidem ſpecioſa quædam & placentia, ſed in ſumma rei nihil valet, *ſimilis pictoribus rerum parvarum & variarum, quæ picturæ gratum*

tum quidem aſpectum habent, ceterum nec artis magnæ, nec ingenii magni ſunt. Vide dicta in Clave Cic. in Græc. ῥωτογράφος.“ Ern.

Σ.

Σάγος, ὁ, ſagum, 2, 30, 1. 3, 63, 4. *οἱ συτεταῖς τῶν σάγων*, 2, 28, 7. *n.* (*ubi vulgo omnes σαγῶν dabant.*) *σάγοι πολυτελεῖς*, 3, 62, 5.

Σαίνειν τινὰ, blandiri alicui, adlari, blande tractare, *careſſer*, 16, 24, 6. — „*Vide Pierſon. Veriſim. p. 72. & collecta Wetſtenio ad I Theſſ. 3, 3.*“ *Ern.*

Σάκος, τὸ, clypeus; *μόλις αὐτῶν κρατοῦσι τῶν σαρκῶν ἐν ταῖς πορείαις, an σακῶν?* 18, 1, 3. *n.*

Σάλος, ὁ; *πολισμάτιον, ἐλίμενον μὲν, σάλους δὲ ἔχον*, 1, 53, 10. — *Vertunt* ſtationem. *Sunt* loca profundæ aquæ, ubi ſtare naves poſſunt in ancoris.“ *Ern.*

Σάλπιγξ, ἡ; *αἱ σάλπιγγες καὶ αἱ βυκάναι ἀναβοῶσι*, 15, 12, 2. *συνηχοῦσι*, 2, 29, 6. *ἦκον ἀπὸ σαλπιγγος παυδήμει βοηθοῦντες*, 4, 13, 1. *σάλπιγξ paſtorum*, 12, 4, 2 *ſqq.*

Σαλπιγκτὴς, ὁ, 2, 29, 6. 14, 3, 5. *ſq. τέτοι εὐεπίθετοι καὶ μόνον οὐ σαλπιγκτοῦ δεόμενοι*, 4, 19, 12. *n.*

Σαλπίζειν, 12, 4, 4.

Σαλπιστὴς, ὁ, *i. q.* σαλπιγκτὴς, 1, 45, 13. *n.*

Σαμβύκη, ἡ, 1) ſambuca, *inſtrumentum muſicum*, 8, 6, 11. 2) ſambuca, *machina oppugnatoria navi impoſita*, 8, 6, 2 *ſqq. n.* 3) ſambuciſtria, 8, 8, 6. *n. cf.* σάμβυξ.

Σάμβυξ, ἡ; 1) ſambuciſtria; *κιναίδους ἄγειν καὶ σάμβυκας*, 5, 37, 10. *n. Adde* 8, 8, 6. *n.* 2) ſambuca, 8, 6, 2. *n. conf.* σαμβύκη.

Σανίδωμα, τὸ, tabulatum, 1, 22, 6. *Scutum Romanum compactum eſt ἐκ διπλοῦ σανιδώματος*, 6, 23, 3.

Σανὶς, ἡ, tabula, aſſer; *σανίδες ἐπιπάρσιαι*, 1, 22, 5. *τῶν καταστρωμάτων*, 1, 22, 9. *τῆς γεφύρας*, 2, 5, 5. 3, 66, 4. *καντρωταὶ*, *Spicil. ex lib. 39. num. 2.*

Σαοῦν, ſervare. *Imperat. σάου*, *dorice σάω*, 4, 33, 3. *n.*

Σαρδόνιος; *σαρδόνιον ὑπομειδιάσας*, 17, 7, 6. *n.*

Σάρισσα, ἡ; *καταβάλλειν τὰς σαρίσσας*, *vide in* καταβ. *Adde μεταβάλλειν*, *& συμφράττειν. ὀρθὰς ἀνασχεῖν τὰς σαρίσσας*, 18, 9, 9. *Conf. Ind. hiſtor. in* Sariſſa.

Σαρισσοφόρος Φάλαγξ, 12, 20, 2.

Σάρκινος, corpulentus, 39, 2, 7.

Σαρξ, ἡ; *vide ſupra* in σάκος.

Σατραπεία, ἡ, 5, 54, 9. 5, 55, 1. *αἱ ἄνω σατραπεῖαι*, 3, 6, 10. 5, 41, 1. 5, 48, 12. 5, 54, 13. *Conf. Adn. ad* 5, 44, 8. *&* 5, 55, 2.

Σάττειν, ſtipare; *σάττουσιν εἰς ἀγγεῖα*, 12, 2, 5. *Φορμοὶ ἀχύρων σεσαγμένοι*, 1, 19, 13.

Σαυρωτὴρ, ὁ, cuſpis in imo haſtili, 6, 25, 6 *&* 9. 11, 18, 4.

Σαφὴς;

Σαφὴς; Arati commentarii ſunt ἀλληθινοὶ καὶ σαφεῖς, perſpicui, 2, 49, 4. (conf. ἀσαφής.) *Adde* σαφῶς.

Σαφήνεια, ἡ, perſpicuitas, 5, 36, 2.

Σαφῶς καταναεῖν, perſpicue intelligere, 1, 12, 9. πλειόνων δὲ καὶ σαφέστερον ἀεὶ προσαγγελλόντων, *ſic correxi, pro vulgato* σαφεστέρων, 3, 61, 4. *n.* γνοίη δ' ἄν τις σαφέστατα περὶ τούτων, 6, 4, 11. *n. ubi* σαφὲς σαφῶς *præfert cod. Vrb.*

Σέβεσθαι θεούς, 6, 4, 5. *ubi plures & probati alias codices* σέβειν *dant.*

Σελίδιον, τὸ, pagella, 5, 33, 3. *n. ex lect. cod. Bav.*

Σελὶς, ἡ, *gen.* ίδος *vel* ῖδος, pagina, 5, 33, 3. *n.*

Σεμνὸς; *de homine;* ὁ σεμνὸς Ἀσδρούβας, *per ironiam*, gravis ille, ſuperbus ille Aſdrubal, 39, 3, 1, *De factis & conſiliis*, gravis, honeſtus, laude dignus; τὸ σεμνὸν καὶ θαυμάσιον τῆς προαιρέσεως, 16, 33, 4. χρηστὰ καὶ σεμνὰ, 9, 36, 6. καλὰ καὶ σεμνὰ, 15, 7, 6. 15, 22, 1. σεμνότατον τῶν ἡμετέρων ἔργον, glorioſiſſimum opus, 22, 6, 10. τὰ σεμνότατα καὶ κάλλιστα, 10, 5, 9. σεμνοτάτην καὶ βελτίστην διάληψιν ἔχειν περί τινος, laude digniſſimum & optimum judicare aliquem, 2, 61, 8.

Σεμνότης, ἡ, τῆς προθέσεως, gravitas, honeſtas conſiliorum, 7, 14, 4.

Σεμνῶς; κάλλιστα καὶ σεμνότατα προστῆναι τῆς βασιλείας, 15, 31, 7.

Σεμνύνεσθαι, gloriari, 9, 35, 1. ἐπὶ πράγματι, 12, 13, 9. 15, 23, 5.

Σήμωμα, τὸ, pondus, libramentum: μολύβδινον, 8, 7, 9. 22, 10, 4. τὸ κατόπιν σήμωμα τῆς προβολῆς, libramentum in poſteriori parte ſariſſæ, pars poſtica ſariſſæ quæ ut libramentum reſpondet anteriori quæ prætenditur, 18, 12, 3. οἱονεὶ σήμωμα προσλαμβάνειν, (*i. q.* ῥοπὴν, *quod vide;*) acceſſionem *virium ſeu copiarum* accipere quæ momentum faciat, 18, 7, 5.

Σημεία, ἡ, (*perperam paſſim* σημεῖα *mss. & edd.*) 1) vexillum, ſignum militare, 6, 27, 2. 6, 41, 6. 2, 31, 5. αἱ χρυσαῖ σημεῖαι αἱ ἀκίνητοι λεγόμεναι, 2, 32, 6. 2) *i. q.* σπεῖρα & τάγμα, *ſcil.* manipulus, 6, 24, 5. *n.* 6, 28, 3. 6, 33, 8 *ſqq.* 1, 33, 9. *n.* 1, 34, 11. 18, 9, 2. *n.* αἱ σημεῖαι *diſtinguuntur a* τοῖς ἐζώνοις, 1, 40, 10. *coll. vs.* 6. *Promiſcue de equitibus & peditibus*, δέκα σημεῖαι Ῥωμαϊκαὶ ἱππέων καὶ πεζῶν, 15, 4, 4. *Adde* 3, 105, 6. 3, 113, 3. *n.* 4, 64, 7. *n.* 14, 8, 5. *Conf.* σπεῖρα.

Σημαίνειν, διὰ τῶν συνθημάτων, imperium dare per ſigna, *in pugna navali*, 1, 50, 8. indicare *ſive verbis, ſive aliis ſignis;* σημηνάντων τῶν στρατηγῶν, 1, 54, 2. (*coll.* 1, 53, 8.) 3, 96, 1. 10, 32, 4. *&c.* docere, nunciare, *ſicut lati-*

num ſignificare, 2, 27, 3. *de* ſignificatione *verborum*, 2, 22, 1. ὅταν τὸ πρῶτον σημήνῃ, *ſcil.* ἡ σάλπιγξ *vel* ἡ βυκάνη, (*cf.* σάλπιγξ) 6, 40, 2 *ſq.* σημαίνειν πολεμικὸν, canere claſſicum, 3, 96, 2.

σημαίνεσθαι, deſignare, ſeligere; σημηναμένους τοὺς εὐρωστοτάτους, 3, 71, 7.

Σημαιοφόρος, ὁ, ſignifer, 6, 24, 6. *n. ubi nonnulli codd.* σημαιαφόρος, *minus recte.*

Σημεία, ἡ, *mendoſa ſcriptura pro* σημαία, *quod vide.*

Σημεῖον, τὸ; 1) ſignum, argumentum; σημεῖον δὲ τοῦτο μέγιστον, ὅτι &c. *cujus rei* maximum argumentum hoc eſt, 3, 30, 2. σημεῖον δὲ τοῦτο παρὰ μὲν Καρχηδονίοις &c. 6, 56, 4. *n.* (*ubi invitis mssstis* τούτων *ediderat Caſaub.*) σημεῖον δὲ τούτου· ἐκ Καλχηδόνος γὰρ &c. 4, 44, 3. μέγιστον δὲ τούτου σημεῖον· ἅμα γὰρ τῷ &c. 9, 33, 4. 2) ſignum, ſignificatio, indicium, adumbratio; ἐὰν ὅλως γένηταί τι σημεῖον ὁμολογίας πρὸς Ἀντίοχον, 21, 8, 8. *n. an* adumbratio, *vel* præliminaria *quæ dicere conſuevimus? quæ aliàs eſt* ὑποτύπωσις, 22, 13, 6. 3) ſignum pro imperio datum, (*i. q.* σύνθημα, *conf.* σημαίνειν;) ἀφ' ἑνὸς σημείου καὶ παραγγέλματος ποιεῖσθαι τὴν προσβολὴν, 5, 69, 8. 4) oſtentum; σημείων καὶ τεράτων τῶν ἱερὸν πλῆρες ἦν, 3, 112, 8. (*cf.* σημειοῦσθαι.) 5) punctum, terminus a quo, *ex uſu mathematicorum*, 6, 28, 2. 6) inſigne; σκέπης ἅμα καὶ σημείου χάριν, 6, 22, 3.

Σημειοῦν, ſignare, ſignis diſtinguere; ταῦτα (τὰ διαστήματα) βεβημάτισται καὶ σεσημείωται κατὰ σταδίους ὀκτὼ, *de columnis miliaribus*, 3, 39, 8.

In Med. σημειοῦσθαι, σημειώσασθαι, 1) ſibi notare aliquid; ἐσημειώσαντο τὸν τόπον, 22, 11, 12. *Sic & in Præt. Paſſ.* ἀκριβῶς σεσημειῶσθαι τὸν ἔσπλουν, ſibi notaſſe, notatum habuiſſe, 1, 47, 1. 2) in omen vertere, pro oſtento ſiniſtro habere; σημειωσάμενοι τὸ γεγονὸς, 5, 78, 2.

Σηπεδὼν, ἡ, putredo. αἱ συσταδόνες, vermes e putredine, 1, 81, 7.

Σίαλον, τὸ, ſaliva, pituita; σίαλον ἀναπτύων κοχλίας, 12, 13, 11.

Σιάλωμα, τὸ, circulus ferreus oram clypei amplectens, lamina ferrea oram clypei circum præcingens, 6, 23, 4. *n.* — „*Apud* τοὺς ὁ. *auro* περισσιαλωμένοι *ſunt* λίθοι, *Exod.* 31." *Ern.*

Σιβύνιον, τὸ, ſpiculum ruſticum *vel* paſtoritium, haſtula, venabulum, 6, 23, 9.

Σιγᾷν, τὸ, 9, 13, 2 *ſqq.*

Σιδηροῦς; σιδηρᾶ χεὶρ, 8, 8, 2. *Adde* σκύλαξ.

Σίκλος, ὁ; ὁ μὲν τῶν κριθῶν σίκλος (μέδιμνος) ἐστὶ δραχμῆς, 34, 8, 7. *Apud Athenæum, qui iſtud Polybii fragm. nobis conſervavit, ſic*

vulgo

vulgo diſtinguunt orationem: ὁ μὲν τῶν κριθῶν σίκλος, μέδιμνός ἐστι, δραχμῆς, *vel* σίκλος (μέδιμνός ἐστι) δραχμῆς; *ſed manifeſte verbum* ἐστὶ *ad* δραχμῆς *eſt referendum. Ex hoc autem loco Caſaubonus (in Comment. ad Athenæum) intelligi putavit, vocabulum* σίκλος, *quod origine hebraicum eſt, non græcum, in* Hiſpania *fuiſſe in uſu, a Pœnis nempe in illas oras translatum: quæ mera ſunt figmenta, mendoſæ ſcripturæ ſuperſtructa.* Atticum medimnum ſive modium *h. l. intelligendum putavit idem Caſaubonus. Quidni* Siculum? *quo & aliàs Polybius in re ſimillima utitur; ut,* τεττάρων ὀβολῶν εἶναι τῶν πυρῶν τὸν Σικελικὸν μέδιμνον, τῶν δὲ κριθῶν δυοῖν, 2, 15, 2. ὥστε τὸν Σικελικὸν μέδιμνον πεντεκαίδεκα δραχμῶν ὑπάρχειν, 9, 44, 3. *Scripſerit igitur Athenæus,* ὁ μὲν τῶν κριθῶν Σικελὸς μέδιμνός ἐστι δραχμῆς; (*nam poterat pariter* Σικελὸς & Σικελικὸς *dicere;*) *Polybium non dubito* κριθῶν Σικελικὸς μέδιμνος *ſcripſiſſe.*

Σινδών, ἡ, linteum *ſublatum in pugnæ ſignum*, 2, 66, 10.

Σιτάριον, τὸ; σιτάρια βραχέα παντελῶς, paululum admodum frumenti, 16, 24, 5.

Σιταρκεῖα, *mendoſa vulgo ſcriptura, pro* σιταρχία, 1, 70, 3. *n.*

Σιταρχία, ἡ; *nonniſi in plurali apud Polybium quidem occurrit,* αἱ σιταρχίαι, frumentum militibus demenſum, ſtipendium, *ſive frumento ſive ære ſolvendum; vide Adnot. ad* 1, 66, 6. *ubi perperam* τὰς ἐπαρχίας, *pro* τὰς σιταρχίας, *dabant mssti.* τὰς σιταρχίας παρανομίζειν καὶ τὰς ἄλλας ἀγορὰς καὶ χορηγίας τῷ στρατοπέδῳ, 1, 52, 5. διαλύειν τὰς σιταρχίας τοῖς στρατιώταις, 5, 50, 2. ἀποδιδόναι τὰς σιταρχίας, 11, 28, 3. *i. q.* τὰ ὀψώνια, *ibid. vs.* 4. νομίζεσθαι τὰς σιταρχίας, 1, 70, 3. *n.* 11, 25, 10. *i. q.* ὀψώνια, 11, 25, 9. *Item* paratio, emtio annonæ; εἰσιόντες πρὸς τὰς σιταρχίας εἰς τὴν πόλιν, annonæ parandæ cauſſa, 5, 75, 1.

Σιτεύεσθαί τι, comedere, pro cibo uti, 12, 2, 5.

Σιτευτὸς βοῦς, bos ad comedendum aptus, *i. e.* ſaginatus, 39, 2, 7. *n.*

Σίτησις, ὁ, ciborum uſus; κατὰ τὴν σίτησιν λιτὸς, 11, 10, 3.

Σιτία, τὰ, cibi; τοῖς σιτίοις λιτοῖς χρῆσθαι, 8, 37, 1.

Σιτικὸς; σιτικὴ ἐξαγωγὴ, exportatio frumenti, 28, 14, 8.

Σιτοβόλιον, τὸ, horreum; βουλόμενος σιτοβολίοις χρήσασθαι (τῇ πόλει) πρὸς τὴν παραχειμασίαν, 3, 100, 4. *n.*

Σιτόδεια, ἡ, καὶ σπάνις τῶν ἀναγκαίων, inopia frumenti, 1, 18, 10. 21, 4, 2. *cf. ib. vs.* 6.

Σιτολογεῖν, *abſol.* frumentari, 1, 17, 9 *ſq.* τὴν χώραν, frumentum ex agris convehere, 3, 101, 2.

Σιτο-

Σιτομετρεῖν τὴν δύναμιν, annonam metiri *i. e.* præbere exercitui, 4, 63, 10. 5, 80, 2. *Fr. hiſt.* 44. σιτομετρήσας ἀκριβῶς τὴν δυν. 11, 34, 10. σιτομετρήσας καὶ μισθοδοτήσας τὴν δυν. 5, 2, 11. σιτομετρῆσαι τὴν δύναμιν τριμήνου, 15, 18, 6. εἰς τριάκοντ' ἡμέρας dixit 4, 63, 10. *Paſſiv.* σιτομετροῦνται οἱ πεζοὶ, frumentum accipiunt, 6, 39, 13.

Σῖτον, τὸ, cibus, annona; τὰ δύο σῖτα τρία ποιεῖν, *Fr. hiſt.* 46. *n.*

Σιτοποιικὴ μηχάνησις, machina piſtoria, 1, 22, 7. *n.*

Σῖτος, ὁ, frumentum; σίτου μυριάδα, *intell.* μεδίμνων, 5, 1, 11. *n.* 5, 89, 7 *ſq.* 22, 26, 19. *n.*

Σιωπᾷν; σιωπήσασθαι τὰ πλήθη, ſilentium ſibi facere apud multitudinem, ſilentium imponere, 18, 29, 4.

Σιωπὴ, ἡ; οἱ πλείους τῶν ἀνθρώπων τὸ κουφότατον ἥκιστα φέρειν δύνανται, λέγω δὲ τὴν σιωπὴν, 8, 38, 1.

Σκαιὸς, ineptus, ſtolidus; τίς ἂν φανείη στρατηγὸς ἀλογιστότερος καὶ σκαιότερος ἡγεμών, 3, 48, 1. *cf. vs.* 10. σκαιότερον ἄνθρωπον, 30, 14, 9. ſæviorem *interpretatus eſt Valeſius, cum ſatis fortaſſe fuiſſet* ſtolidiorem, *nec enim impedit quod præceſſit* θηριωδέστερον. *Conſer tamen mox* σκαιότης, *ſed & deinde* σκαιῶς.

Σκαιότης, ἡ, ſcævum ingenium *vertit Caſaub.* ἡ τῶν Δελματέων ἀπειθεια καὶ σκαιότης, 32, 19, 4. *Poſſis* ruditatem, feritatem *intelligere.*

Σκαίωμα, τὸ, *vid.* σκέλωμα.

Σκαιῶς, inepte, ſtolide, abſurde, importune, 7, 5, 6.

Σκαλμὸς, ὁ, *proprie,* paxillus quo firmatur aut ad quem religatur remus; *tum* remigum ordo, remigum verſus; ὑπὸ τὸν θρανίτην σκαλμὸν, ſub thranitarum (ſupremorum remigum) verſu, 16, 3, 4. *n.*

Σκάλωμα, τὸ, inciſuram *vertit Ern. cum Caſaub.* 5, 59, 9. *n. nos* obliquitatem, anfractum. σκαιώμασι *ibi dant codd. Vat. & Flor. pro* σκαλώμασι.

Σκᾶμμα, τὸ, foſſa, ſulcus ſtadii; ἐπὶ τοῦ σκάμματος εἶναι, ad ipſum ſtadii ſulcum ſtare, in limine certaminis ſtare, 40, 5, 5. *n.*

Σκάφη, ἡ, ſcapha *ad majorem navem pertinens,* 1, 23, 7.

Σκαφίδιον, τὸ, 34, 3, 2.

Σκάφος, τὸ, navigium, navis, *cujuslibet magnitudinis; v. c.* σκάφη κατάφρακτα, 16, 2, 10. πεντηρικὰ, *i. q.* πεντήρεις, 1, 20, 9 *ſq.* 3, 41, 2 *&c.*

Σκεδάζειν, σκεδαννύειν; οἱ πολέμιοι ἐσκεδασμένοι κατὰ τῆς χώρας, 1, 17, 10. 3, 76, 10. *Fr. gr.* 13.

Σκέλος, τὸ; τὰ σκέλη συντρίψαι, 1, 80, 13,

Σκεπάζειν, tegere, tutum præſtare; τὴν κατὰ πρόσωπον ἐπιφάνειαν ἐσκέπαζον ταῖς τῶν θυρεῶν προβολαῖς, 1, 22, 10. τὴν ἀπὸ τοῦ τείχους ἐπι-

ἐπιφάνειαν σκεπάζοντας, *Scipionem clypeis* protegentes, 10, 13, 2. *Adde* 8, 6, 4. *Loricati equites* ἐσκεπασμένοι τοῖς ὅπλοις, 31, 3, 9.

Σκέπειν; λιμὴν δυναμένος σκέπειν ἀπὸ παντὸς ἀνέμου τοὺς ἐνορμοῦντας, 16, 29, 13.

Σκέπη, ἡ, tutela, protectio; ὑποστείλας ἑαυτὸν ὑπὸ τὴν Ῥωμαίων σκέπην, 1, 16, 10. σκέπης χάριν, ad tegendum, tutum præstandum *caput*, 6, 22, 3. 15, 15, 8.

Σκευὴ, ἡ, supellectilia, 2, 6, 6.

Σκεῦος, τὸ, *de* ministro, *per contemtum*; σκεῦος ὑπηρετικὸν, 13, 5, 7. 15, 25, 2. *n.* τὰ σκεύη τῶν νεῶν, armamenta, instrumenta navium, 22, 26, 13. *An* σκευῶν, armorum, *legendum* 18, 1, 3. *pro* σαρκῶν? *vide Adnot.*

Σκευοφορικὸν, τὸ, *i. q.* σκευοφόρου; τοῦ σκευοφορικοῦ διαφθαρέντος *edd. ex Bav.* 3, 51, 6. *n. sed ceteri codd.* σκευοφόρου, *quod aliás frequentat Polybius.*

Σκευοφόρον, τὸ, jumenta farcinas portantia, *ipsæ* farcinæ, impedimenta; ἀφροντίστως εἶχε περὶ παντὸς τοῦ σκευοφόρου, 3, 79, 2. ἄγων πρῶτον μὲν τὴν φάλαγγα, μετὰ δὲ ταῦτα τοὺς ἱππεῖς, ἐπὶ πᾶσι τὸ σκευοφόρον, 12, 19, 5. *Sic codex Vat. cum sua familia dat* τοῦ σκευοφόρου διαφθαρέντος, 3, 51, 6. *pro vulgato* σκευοφορικοῦ. *Sic & in Plurali*; τὰ σκευοφόρα καὶ τοὺς ἱππεῖς εἶχον ἐν τῇ πρωτοπορείᾳ, 3, 53, 1 & 7. ἀνατιθέασι τὰ σκευοφόρα τοῖς ὑποζυγίοις, 6, 40, 3.

Σκέψις, ἡ, deliberatio; ἐποιοῦντο τὴν συνέψιν Κρητικὴν, 8, 18, 5. *Conf.* σκῆψις.

Σκηνὴ, ἡ; habitatio, domus, hospitium; παραγενόμενος ἐπὶ σκηνὴν, domum, in hospitium ut venit *Demetrius*, *Romæ agens*, 31, 22, 2. εἰς πᾶσαν αὐλὴν καὶ σκηνὴν ἐμπεπηδηκὼς, 12, 9, 4. *de* parasito *intellexit Valesius.* Scena, theatrum; τῆς τύχης ἀναβιβαζούσης ἐπὶ σκηνὴν τὴν τῶν Ῥωμ. ἄγνοιαν, 29, 7, 2.

Σκηνοποιΐα, ἡ, ratio ponendorum tentoriorum, 6, 28, 3.

Σκηπίων, ὁ & σκήπων, ὁ, sceptrum, *regi dono missum a senatu Romano*, 32, 5, 3. *n.*

Σκήπτεσθαι, prætexere; σκήψασθαι ἀσθένειαν, 40, 6, 11. ἐσκήπτετο τοῦ μὴ παραχρῆμα συμπατάσθεσθαι τοῖς ἀξιουμένοις τὴν ἀχορηγησίαν, 28, 8, 6.

Σκῆψις, ἡ, excusatio, species, prætextus; σκήψεις τινὰς πρὸς τὸν βασιλέα πορισάμενος, 5, 2, 9. ἐπεπόριστο σκῆψιν ὡς ἀῤῥωστῶν, 8, 28, 1. ἀσθενοῦντες, 5, 74, 9. 7, 13, 1. σκῆψιν προβαλόμενοι ὡς &c. 5, 56, 7. οὐκ ἠπόρουν σκήψεων, 3, 68, 9. *n.* (*ubi mendose vulgo omnes* σκέψεων.) σκήψεις τινὰς λέγοντες, 22, 22, 4.

Σκιὰ; ποιεῖν σκιὰν, 16, 12, 7.

Σκληρὸς ἀὴρ, inclemens aër, 4, 21, 5. (*conf. ibid. vs.* 1.) τὸ τῶν βίων σκληρὸν, 4, 21, 1.

Σκοπεῖσθαι; οἱ ὀρθῶς σκοπούμενοι,

lis concederetur, 2, 34, 1, *ubi per ellipsin intelligi debet præpos.* ὑπὲρ τοῦ μὴ συγχ. *Eadem notione, compositum verbum* διέσπευσαν μεῖναι τὸν Πολύβιον ἐν τῇ Ῥώμῃ *restituendum scriptori nostro videtur* 32, 9, 5. *pro corrupto* διέπεσαν. οὐκ ὀκνητέον κοινωνεῖν τούτοις πραγμάτων, σπευστέον δὲ μᾶλλον, 4, 30, 5.

Σπιθαμαῖος, 34, 10, 9.

Σπιθαμιαῖος, 6, 22, 4. 6, 23, 14.

Σπιλὰς, ἡ, scopulus *in mari;* πρὸς ταῖς σπιλάσι καταγνύμενα σκάφη, 1, 37, 2.

Σπιλώδης λόφος, saxosus collis, 10, 10, 7.

Σπινθὴρ, ὁ, scintilla; ἐκ τούτου τοῦ σπινθῆρος ὁ πρὸς Αἰτωλοὺς ἐξεκαύθη πόλεμος, 18, 22, 2.

Σπονδὴ, ἡ; σπονδαὶ ἐνιαύσιοι, induciæ in annum datæ, 5, 87, 4 & 8.

Σποράδην, sparsim, ἐπικείμενοι τοῖς πολεμίοις, 1, 76, 7. ἀποχωρεῖν σποράδην, 3, 72, 10. 8, 16, 8. ἀτάκτως καὶ σποράδην, 8, 32, 9. &c.

Σποράς, sparsus; ἐτράπησαν σποράδες, 3, 65, 11. 3, 117, 2. σποράδες πράξεις, res sparsæ, *i. e.* res gestæ quæ nihil inter se conjunctionis habent nec locis, nec consiliis, 1, 3, 3. *quibus opponitur* σωματοειδὴς ἱστορία, *ibid. vs.* 4.

Σπουδαῖος; σπουδαῖοι λόγοι, honesta & gravis oratio, 33, 15, 4. ἐθισμοὶ καὶ νόμοι, 6, 47, 8. ἄνδρες σπουδαῖοι, πολιτεία σπουδαία, *ibid.* καλὰ καὶ σπουδαῖα ἔργα, 6, 26, 12. 2, 61, 3.

μίαν (ἐν) τῷ βίῳ γραμμὴν διανύσας, καὶ ταύτην οὐδὲ σπουδαίαν, & ne hanc quidem præcipui alicujus momenti, & ne hanc quidem admodum illustrem, 12, 23, 6.

Σπουδὴ, ἡ; σπουδὴν ποιεῖσθαι περί τι, operam dare, 1, 46, 2. 2, 17, 12. 2, 37, 9. &c. ποιεῖσθαι τὴν σπουδὴν, festinare; καθ' ὃν καιρὸν ἐκ τῶν ἐν Ἠπείρῳ στενῶν ἐποιεῖτο τὴν σπουδὴν, celeri fuga se recepit, 17, 3, 9. *ad quem locum de re ipsa conf.* 18, 6, 4.

Σταδιαῖος; σταδιαῖον βάθος, 34, 11, 14.

Σταδιεὺς, ὁ, stadiodromus, 40, 1, 1.

Στάδιον, τὸ, 1) stadium in quo celebrabantur ludi Isthmici, 18, 29, 4 & 8 *sq.* 2) *mensura itineris, perinde* τὸ στάδιον, τὰ στάδια, *ut* 3, 17, 2. 3, 42, 7. &c. & ὁ στάδιος, οἱ στάδιοι, 2, 14, 9 *sq.* 2, 16, 4 & 10. 3, 39, 3 *sqq.* 5, 24, 3. 5, 59, 1. 5, 99, 3. &c. ἐν ἓξ σταδίοις, 1, 39, 12. *n. ubi in Adn. aliæ similes locutiones adferuntur; conf.* ἐν. *Octo stadia conficiunt Miliare Romanum; vide* 3, 39, 8. & *ibi Adnot. Stadii spatium quot capiat equites, vide* 12, 18, 4. *quot pedites,* 12, 19, 7 *sqq.* & *cap.* 20 *seq. Adde Ind. histor. in* Stadium.

Σταθμὸς, ὁ, libra & pondus; στα-

σταθμοῖς καὶ μέτροις χρῆσθαι τοῖς αὐτοῖς, 2, 37, 10.

Στασιάζειν; ἐστασίασαν πρὸς τοὺς ἄλλους, 4, 53, 5. an πρὸς ἀλλήλους? ſicut 6, 44, 5. & paſſim alibi. στασιάσαντες περὶ τὴν τῶν εἰλημμένων πλεονεξίαν, 2, 19, 3.

Στάσιμος, ſtabilis, quietus, tranquillus; *natura maris per ſe, niſi ventis agitatur, eſt* ἀβλαβὴς καὶ στάσιμος, 11, 29, 10. firmus, non tremulus, *de haſta*, 6, 25, 9. τὸ στάσιμον τῆς ἵππου, quidquid firmum & ſtabile erat in equitatu *Hannibalis*, equitatus gravis armaturæ, *a quo diſtinguuntur Numidæ equites*, 3, 65, 6.

De homine, vir conſtans, firmi & conſtantis ingenii; Φρόνιμος καὶ στάσιμος ἄνθρωπος, 27, 13, 10. ἡγεμονικοὶ καὶ στάσιμοι καὶ βαθεῖς ταῖς ψυχαῖς, *quibus opponuntur* θρασεῖς καὶ φιλοκίνδυνοι, 6, 24, 9. Sic βαθύτερος τῇ φύσει, καὶ στασιμώτερος μᾶλλον ἢ τολμηρότερος, 21, 5, 5. οἱ μαχιμώτατοι καὶ στασιμώτατοι τῶν ἀνδρῶν, pugnaciſſimi & firmiſſimi, *vel* maxime ſtabiles, *& quibus* maxime confidere poterat, 15, 16, 4.

τὸ στάσιμον, conſtantia; ἐν τοῖς διαβουλίοις, 6, 58, 13. στάσιμον ἔχουσί τι καὶ φιλελεύθερον, 4, 30, 5. Sed ἕλκειν τὸ τῆς πράξεως στάσιμον, *eſt*, tantum momenti, tantum ponderis, tantum virium habere, quantum deſiderat gravitas rei; incepto tanti ponderis parem eſſe, 8, 21, 2. *n.*

Στάσις, ἡ; 1) firmitas; στάσιν non habuerant olim ſcuta equitum Roman. 6, 25, 7. μονὴν καὶ στάσιν ἔχειν, 4, 41, 4 *ſq.* στάσις τῶν πλιμμάκων, firma adplicatio, 5, 60, 7.

2) ſtatus, ſtatio; κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς στάσιν ἔμενον, eodem ſtatu, eodem loco, quo ſteterant, manebant, 2, 68, 7. τὴν ἐναντίαν στάσιν ἔχοντας τοῖς προειρημένοις, contrariam prioribus ſtationem *in acie* obtinebant, *nempe ut in contrariam partem ſpectarent*, 2, 28, 4. *Vnde ad* animi ſtatum *translatum nomen, ſignificat* modum rationemque qua quis ἵσταται, propoſitum, inſtitutum quod quis tenet; (*conf.* ἵστασθαι.) Sic προδιειλεγμένοι ὑπὲρ αὐτῶν κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς στάσιν, ſecundum inſtitutum prius initum, ſecundum rationem quam initio ſecum conſtituerant, 16, 34, 11. *n. ubi nil opus erat vulgatam lectionem ſolicitare; non magis quam* 10, 33, 6. *ubi* μειρακιώδης στάσις, *eſt* juvenile inſtitutum, juvenilis animi ſtatus *vel* habitus. *Eodem modo philoſophi utuntur hoc vocabulo; ſic certe apud Epictet. Enchir. c. 48. eſt* ἰδιώτου στάσις καὶ χαρακτήρ, *ubi vide quæ docte, ut ſolet, adnotavit Heynius.*

3) ἀνέμου στάσις, venti conſtitutio, ſtatio, poſitio, venti directio, *ſic fere dici ſolet,*

ut paulo ante ad num. 2. *vidimus* τὴν ἐναντίαν στάσιν ἔχοντες. γίγνεταί τις ἀνέμου στάσις, 1, 48, 2. *ubi vide Adn.* τῶν ἐτησίων ἤδη στάσιν ἐχόντων, 5, 5, 3. *i. q.* ἐπεχόντων, *ibid. vs.* 6. οἱ ἐπιχώριοι τὰς τῶν ἀνέμων στάσεις κάλλιστα γιγνώσκουσι, 9, 25, 3. κατά τινας ἀνέμου στάσεις, certis flantibus ventis, certis ventorum directionibus, 1, 75, 8.

4) στάσις, seditio, turbæ, contentiones; ἐμφύλιος στάσις καὶ ταραχή, 1, 71, 7. ἡ πρὸς ἀλλήλους φιλοτιμία καὶ στάσις, 4, 87, 9. ἡ ἐν ἀλλήλοις διαφορὰ καὶ στάσις, 6, 44, 6. *&c.*

Στασιώδης καὶ ταχέκτης, seditiosus, turbulentus, 1, 68, 10. πᾶν τὸ κινητικὸν καὶ στασιῶδες τῆς δυνάμεως, 1, 9, 6.

Σταυροῦν, *i. q.* ἀνασταυροῦν, 1, 86, 4.

Στέγειν, 1) tegere, occultare; στέγειν τὸ κριθὲν, tegere consilia, 4, 8, 2. οὐκ ἔστεξε τὸν λόγον, non tacuit rem, non continuit sermonem, 8, 14, 5. 2) sustinere, τὴν ἐπιφορὰν τῶν βαρβάρων, 3, 53, 2. τὴν τῆς φάλαγγος ἔφοδον, 18, 8, 4.

Στεγνότης, ἡ, taciturnitas; τὴν στεγνότητα τοῦ συνεδρίου *suspicatus erat Reisk. pro* στυγνοτ. 3, 20, 3.

Στέγος, τὸ, tectum, *ex lect. vulg.* 5, 76, 4. *ubi* τέγος *scripsi cum Vat. & Flor.*

Στελγὶς χρυσῆ, tænia *vel* fascia aurea ad capitis ornamentum, 26, 7, 10. *n.*

Στέλλεσθαι, 1) τὴν πορείαν, parare iter *vel* expeditionem; ἐξ Ἰβηρίας τὴν εἰς Ἰταλίαν πορείαν ἐπενόει στέλλεσθαι μετὰ τῶν δυνάμεων, 9, 24, 4. 2) tegere, occultare, celare; τὸ συμβεβηκὸς, 3, 85, 7. τὸ χρυσίον, *Fr. gr.* 117. ἐβουλεύετο μὲν στέλλεσθαι, οὐ μὴν ἠδύνατό γε κρύπτειν τὸ γεγονὸς, *Fr. hist.* 39. 3) contrahere, cohibere, comprimere; *absolute, intelligendo* τὰ ἱστία, vela contrahere, 6, 44, 6. (*nec enim commode videtur h. l. verbum* στέλλεσθαι *ad accusativum* κάλους *referri qui præcessit.*) οὐ δυναμένων τὴν ἐκ τῆς συνηθείας καταξίωσιν στέλλεσθαι, cum non possent continere, cohibere consuetam reverentiam, 8, 22, 4.

Στέμμα, τὸ, μετὰ στεμμάτων, cum velamentis, 16, 33, 5.

Στενὸς; στενὴ ὑπόθεσις, tenue, breve, non latum argumentum, 7, 7, 6. *Compar.* στενώτερος, 34, 10, 2. *&* *Superl.* στενώτατος, 4, 43, 2 *&* 4. *n.* 5, 45, 10. *per ω, contra quam in hoc nomine præcipere solent grammatici.*

Στενοχωρία, ἡ, τῆς πόλεως, inopia & angustiæ rei pecuniariæ, 1, 67, 1.

Στέργειν τὸν ἐπὶ τῶν ἀγρῶν βίον, 4, 73, 7.

Στερεῖν; τοῦ ζῆν ἐστερήθησαν, 24, 8, 10. εἰς τοῦτον ὑπερθέμενοι καιρὸν τὴν πίστιν τῆς στερηθείσης ἀποφάσεως, 7, 13, 5. *n.*

στέρεσθαι, *i. q.* στερεῖσθαι;

σθαι; προείλοντο στέρεσθαι χώρας, 2, 61, 10.

Στερρόποιεῖσθαι τὴν οὐραγίαν, firmare extremum agmen, 5, 24, 10.

Στεφάνη, ἡ ἄνω στεφάνη τοῦ ὄρους, ſummum montis faſtigium, 1, 56, 4. (*i. q.* κορυφὴ ἐπίπεδος, 1, 55, 8.) ἡ τοῦ θεάτρου στεφάνη, area theatrum ambiens, 7, 16, 6. 7, 18, 3.

Στέφανος, ὁ; χρησοῦς στέφανος, *præmium ejus qui primus murum urbis oppugnatæ conſcendit*, 6, 39, 5. 10, 11, 8. *Translate*, δυσέφικτος στέφανος, corona, palma, gloria, quam haud facile eſt conſequi, 32, 11, 3. ᾧ ποτ' ἂν ἡ τύχη βουληθῇ περιθεῖναι τοῦτον τὸν στέφανον, 2, 2, 10. ἱερὸν ποιεῖσθαι τὸν στέφανον, hieram facere, 1, 58, 5. *n.* — „*i. e.* in certamine ambiguo & in neutram partem inclinato, pugnandi voluntatem abjicere, quamquam invitum.“ *Ern.*

Eſt etiam στέφανος, corona vel pecuniæ ſumma, loco coronæ, honoris & officii cauſſa oblata victoribus & rerum dominis; *vide Adn. ad* 22, 17, 4. *& conf.* στεφανοῦν. ἐδόθη αὐτῷ (*conſuli Romano*) στέφανος ἀπὸ ταλάντων πεντήκοντα καὶ ρ'. 22, 13, 13. προῦτιθε (τῷ ὑπάτῳ τῶν Ῥωμαίων στέφανον ἀπὸ πεντεκαίδεκα ταλάντων, 22, 17, 4. *tum* ἠξίου προσδέξασθαι τὰ ιέ. τάλαντα τὸν Γναίου, *ibid. vs.* 10. τέλος ἔπεισε τὸν Γναῖον, ρ' τάλαντα λαβόντα, προσδέξασθαι πρὸς τὴν Φιλίαν αὐτὸν, *ibid. vs.* 13. ἀποδεξάμενος τοὺς ἄνδρας, λαβὼν ν' ταλάντων στέφανον, 22, 19, 4. (*In eorumdem rerum narratione, paulo ante, nude dixerat* λαβὼν ν' τάλαντα, 22, 18, 4.) πρεσβεῖαι συμφοροῦσαι στεφάνους τῷ Γναίῳ διὰ τὸ νενικηκέναι τοὺς Γαλάτας, 22, 24, 1. ἡ σύγκλητος δεξαμένη τὸν στέφανον, ὃν ἐκόμιζεν (ὁ Ἀθηναῖος) ἀπὸ μυρίων καὶ πεντακισχιλίων χρυσῶν, 24, 1, 7. πρεσβευτὰς ἐξέπεμπεν, συνθεὶς (*ſcil.* αὐτοῖς, perferenda dans eis) ρ' καὶ ν' τάλαντα, πεντήκοντα μὲν στέφανον Ῥωμαίοις, τὰ δὲ λοιπὰ &c. 28, 18, 3. ψηφισάμενοι τῇ Ῥώμῃ στέφανον ἀπὸ μυρίων χρυσῶν, 30, 5, 4. *& mox ibid.* ἐξέπεμπον Θεαίτητον ἄγοντα τὸν στέφανον τῇ Ῥώμῃ στέφανον ἐξαποστείλας ἀπὸ χρυσῶν μυρίων, 32, 3, 3. *rurſusque* 32, 6, 1 *& 3.*

Στεφανοῦν τὸν σώσαντα, coronare ſervatorem ſuum, 6, 39, 6. *Athenienſes* τὸν δῆμον (τῶν Ῥοδίων) ἐστεφάνωσαν ἀριστείων στεφάνῳ, virtutis coronam detulerunt populo Rhodiorum, 16, 26, 9. οὐ μόνον τὸν Φίλιππον, ἀλλὰ καὶ τὸν Ἡρακλείδην στεφανῶσαι διὰ τὴν ἔφοδον, 16, 15, 6. ἔστησαν ἀνδριάντας, στεφανούμενον τὸν δῆμον τῶν Ῥοδίων ὑπὸ τοῦ δήμου τῶν Συρακουσίων, 5, 88, 8. ἐστε-

φάνωσαν τὸν Ἀντίοχον πεντακοσίοις ταλάντοις, Antiochum, coronæ nomine, donarunt 500 talentis, 13, 9, 5. *n.*

Στήθη, τὰ, — „*nautis dicuntur* in mari latentes aggeres terræ vel arenæ, *latinis* dorſa, *ut Virgil. Aen. X. 303. qui & ſaxa latentia ſic appellat, I. 113.*“ *Ern.*

Στήλη, ἡ, columna, περὶ τῆς συμπολιτείας, de fœdere civitatum Achaicarum, 2, 41, 12. ἀνέθεσαν στήλην, 4, 33, 2. θέμενοι στήλην, ἑκάστη μετεῖχε τῆς κοινῆς συμπολιτείας, 25, 1, 2. στήλης προγραφείσης συνεπολιτεύετο μετὰ τῶν Ἀχαιῶν ἡ Σπάρτη, 25, 2, 1. συνέθεντο τὴν πρὸς Μεσσηνίους στήλην, columnam ictī fœderis cum Meſſeniis poſuerunt, 25, 3, 3. *Pacis & fœderis conditiones, columnæ inſcriptæ;* ἐφ' οἷς ἔληξαν τῆς διαφορᾶς γράψαντες εἰς στήλην παρὰ τὸν τῆς Ἑστίας βωμὸν ἀνέθεσαν, 5, 93, 10. Sic τὰ ἐν στήλῃ καθιερωμένα, 9, 36, 9. παρὰ τὴν στήλην, contra fœderis leges, quæ publice in columna proſcriptæ ſunt, 24, 4, 12. παραβῆναι τοὺς ὅρκους, τοὺς νόμους, τὰς στήλας, ἃ συνέχει τὴν κοινὴν συμπολιτείαν, 26, 1, 4. παραδόσιμος στήλη, columna qua memoria alicujus rei ad poſteros traditur, 12, 11, 9. ἡ στήλη ἡ περὶ τοῦ πλήθους (*de copiis Hannibalis*) ἔχουσα τὴν ἐπιγραφήν, 3, 56, 4. (*Eamdem inſcriptionem ἐν χαλκώματι κατατετιγμένην ait*, 3, 33, 18.)

Στιβαδοκοιτεῖν, humi in ſtramento cubare, 2, 17, 10.

Στιβὰς, ἡ, ſtratum, ſtramentum, in quo cubant milites in caſtris, ſtibadium, 5, 48, 4. 11, 3, 1. *n. ubi quidem στιβᾶς, pro στιβάσι, dant mssti libri omnes.*

Στιβὴ, ἡ, *i. q.* στιβὰς, *ſi vera ſcriptura codicum*, 11, 3, 1. *n.*

Στίβος, ὁ, callis, via trita, via; 2, 25, 5. *n.* τοῖς στίβοις ἑπόμενα τὰ ὑποζύγια, 3, 53, 10.

Στίλβειν, ſplendere, *de armis*, 11, 9, 4.

Στίφος, τὸ, caterva; τὰ στίφη τῶν πολεμίων συνταράττειν καὶ διαλύειν, 2, 68, 4. στείρας *dixerat ibid. vs.* 3. *turſusque vs.* 8.

Στοιχεῖν τῇ προθέσει τινὸς, ſequi, inſervire, adcommodare alicujus præceptis, 28, 5, 6. *n.* — „*Sic Galat. 6, 16.*“ *Ern.*

Στοιχεῖον; τὰ στοιχεῖα, literæ alphabeti, 10, 45, 7.

Στοὰ, ἡ, 1) porticus; ναοὶ καὶ στοαὶ *Agrigenti*, 9, 27, 9. στοαὶ περὶ τὸ τέμενος, 4, 62, 2. οἱ κίονες οἱ ἐν ταῖς στοαῖς καὶ περιστύλοις, 10, 27, 10. ἡ Συρακοσία στοὰ προσαγορευομένη *Syracuſis, ſi vera ſcriptura apud Heronem, fuerit* porticus a cerdonibus *s.* coriariis nomen habens, 8, 5, 2. 2) *in urbium oppugnatione*, αἱ στοαὶ *ſunt* vineæ, 1, 48, 2. *n.* 9, 41, 2 *ſqq.* 22, 11, 6. *Fr. gr.* 112.

Στόμα, τὸ, 1) os; ἦν τὰ παρ' αὐτοῖς λόγια πᾶσι τότε διὰ στό-

στόματος, omnium in ore, 5, 112, 8. *ἐπὶ στόμα φερόμενος ἐν πᾶσι*, omnia ad gulam referens, 12, 9, 4. *κατὰ στόμα ἅπαντᾶν τινι*, (*i. q. κατὰ πρόσωπον*,) 2, 27, 8. *ἐβιάζετο κατὰ στόμα*, 31, 26, 10. *opp. κατὰ νώτου. ibid.* 2) oſtium; *fluminis*, 1, 75, 8. 2, 16, 7. 31, 20, 11. 31, 22, 7. *maris mediterranei, ad columnas Herculis*, 3, 37, 3. 3, 39, 5. 3, 57, 2. *Ponti Euxini*, 4, 43, 1. *&c. τὸ τοῦ λιμένος στόμα*, oſtium portus, 1, 47, 3. 3) acies, *i. e.* præcipuum robur *exercitus; ὄντες οἱονεὶ στόμα τοῦ κατὰ τὴν πόλιν πλήθους*, 10, 12, 7. *n.*

Στόμιον, τὸ, orificium; *τὰ στόμια τῶν ὀρυγμάτων*, 16, 11, 4.

Στουππίον, *quatuor vetuſti codices*, 5, 89, 2. *n. pro στυππίον.*

Στοχάζεσθαι, *in Med. & Paſſ.* 1) reſpicere, reſpectum *vel* rationem habere alicujus, petere, cupere; *cum Genit. τῆς εἰς τὸ μέλλον ὠφελείας*, 3, 57, 9. *τῆς τέρψεως τῶν ἀναγνωσομένων*, 9, 2, 6. *τοῦ νόμου*, legis reſpectum habere, 25, 8, 4. *τοῦ δήμου, τῆς τοῦ δήμου βουλήσεως*, 6, 16, 1 *&* 5. *ἑκατέρων στοχάσασθαι κατὰ τὸ δυνατὸν*, utrorumque rationem habere, utrisque gratificari, ſatisfacere, 23, 3, 4. *τῆς πρός τινα εὐνοίας*, 5, 73, 4. *στοχαζόμενοι τοῦ δοκεῖν μόνον*, tantum videri velle, ſpeciem modo officii ſequi, 4, 19, 10. *τῆς ὑμετέρας στοχαζόμενοι διαφθορᾶς*, veſtrum intuentes exitium, 11, 5, 3. *στοχάζεσθαι τῶν ἀνθρωπίνων*, ſortis humanæ habere rationem, 15, 8, 3. *Cum πρὸς præpoſ. στοχαζόμενος πρὸς τὸ πλῆθος τῶν ἡμαρτηκότων*, rationem habens numeri, pro numero, noxiorum, 6, 83, 2.

2) attingere, conſequi *ſcopum, τοῦ σκοποῦ*, 6, 25, 5.

3) conjecturam facere, colligere aliquid ex aliqua re, *στόχάζεσθαι ἐκ τινὸς*, 1, 14, 2. 1, 26, 9. 6, 3, 2. *διά τινος*, 3, 68, 10. *ἐστοχασμένος τῆς τοῦ βασιλέως σκηνῆς*, quum conjecturam feciſſet quo loco eſſet tentorium regis, quum notaſſet ſibi locum tentorii, 5, 81, 4. *στοχαστέον ἐκ τῶν καιρῶν καὶ τόπων*, 9, 15, 13.

Στρατεία, ἡ, 1) *proprie*, militia, expeditio, *v. c. ἡ ἐπὶ Ῥωμαίους στρατεία*, expeditio *Gallorum* adverſus Romanos, 2, 22, 2 *&* 6. *τῆς εἰς Ἰβηρίαν στρατείας παραλυθῆναι*, 12, 5, 2. *ἡ κατὰ γῆν στρατεία*, militia terreſtris, 3, 88, 8. *Vnde & pro* ſtipendiis militaribus *uſurpatur; πέντε ἐνιαυσίους ἔχειν στρατείας*, quinque ſtipendia annua feciſſe, 6, 19, 1. *ἔτεσι στρατείας τελεῖν*, 6, 19, 2.

2) *Metonymice*, milites qui ad bellum ducuntur, exercitus, *quæ aliis proprie eſt ἡ στρατιὰ, cum quo nomine illud paſſim perperam confunditur a librariis*', *(vide Adn. ad*

1, 9, 3.) *paſſim vero etiam recte pro eo ponitur; v. c.* ἐξάγει στρατείαν, *ex codicum omnium conſenſu*, 1, 9, 3. *n. Sed recte* 2, 64, 1. *n. ex Bav.* ἐξαγαγὼν τὴν στρατιὰν *editum videtur, ubi alii codices* τὴν στρατείαν *habent. Rurſus* 12, 5, 2. *eſt* στρατείαν ἐκπέμπειν; *recte. Et in* ἀθροίσαντες τὴν στρατείαν ἐκ τῶν πόλεων, 11, 20, 1. *conſentiunt libri. Sic* τὴν στρατείαν ἀναλαβὼν εὔζωνον, 14, 10, 3. *n. ubi tamen dubitare poſſis, ſatis-ne emendata ſcriptura ſit. cf.* 10, 4, 4 *&* 7. 1, 40, 1. *n. &c.* τὸ τῆς στρατείας βάρος, 3, 86, 3. *n.*

Στρατεύειν πανδημεὶ, 2, 2, 7. τὴν εἰς Ἰβηρίαν ἔξοδον στρατεύεσθαι, 3, 11, 5. στρατεύεσθαι μετ' Ἀννίβου, 7, 2, 4.

Στράτευμα, *conſtat pluribus* στρατοπέδοις; τὸ σύμπαν στράτευμα, 1, 26, 7. *coll. vs.* 6.

Στρατεύσιμος, οἱ στρατεύσιμοι, qui ſunt ætate militari, 6, 19, 6. *i. q.* οἱ ἐν τοῖς ἡλικίαις, *ibid. vs.* 5.

Στρατηγεῖν, 1) conſulem *vel* prætorem eſſe; Μάρκου Λεπίδου στρατηγοῦντος, M. Lepido conſule, 2, 21, 7. οἱ τῷ πρότερον ἔτει στρατηγοῦντες, ſuperioris anni conſules, 3, 114, 6. ἐστρατήγει Αἰτωλῶν, 4, 37, 2. 5, 1, 2. 5, 91, 1. 2) *i. q.* καταστρατηγεῖν, *cum accuſ.* dolis, aſtu uti adverſus aliquem, inſidiari alicui; ἐγίγνετο πρὸς τῷ στρατηγεῖν τοὺς ὑπεναντίους, 3, 71, 1. *n. ex quatuor vetuſtiſſimorum codd. ſcriptura, quam confirmare videtur alter locus*, 9, 25, 6. *n.* μᾶλλον ἑαυτοὺς (*i. q.* ἀλλήλους) ἢ τοὺς πολεμίους στρατηγεῖν. *Adde* στρατήγημα.

Στρατήγημα, τὸ, 3, 18, 9. 5, 47, 4. 11, 22, 2. τὰ ἐξ ἱστορίας στρατηγήματα, 1, 57, 5. Φοινικικὸν στρατ. verſutia Punica, 3, 78, 1. *Adde Adn. ad* 10, 44, 1.

Στρατηγία, ἡ, prætura, 4, 37, 1. 10, 25, 9. dignitas imperatoris, ars imperatoria, 11, 8, 1.

Στρατηγικὸς; ἡ στρατηγικὴ δύναμις, ars imperatoria, 1, 84, 6. 40, 1, 1. ἡ στρ. πρόνοια, cautio & prudentia imperat. 3, 105, 9. γενομένης τῆς εἰσόδου στρατηγικῆς *mendoſe debatur* 5, 26, 9. *n. pro* τραγικῆς.

Στρατηγικῶς ἕκαστα συλλογισάμενος, 11, 16, 5. ἀκακώτερον ἢ στρατηγικώτερον αὐτῷ ἐχρήσατο, 10, 32, 7. πολιτικώτερον ἢ στρατηγικώτερον ὑπὲρ τῶν παρόντων ἐβουλεύσατο, 4, 19, 5.

Στρατήγιον, τὸ, prætorium, 6, 31, 1. *n. &* 5 *ſqq.*

Στρατηγὸς, ὁ, belli dux, imperator; *tum* prætor, *Achæorum, Ætolorum &c.* οἱ ἐν Ἀθήναις στρατηγοὶ *ſunt magiſtratus urbani Athenis*, 5, 27, 2.

In Romanorum rerum hiſtoria, στρατηγὸς *eſt* conſul, *præcipue ubi junguntur duo vocab.* στρατηγὸς ὕπατος, *ut* 1, 52,

1, 52, 5. 6, 14, 2. *ſed & nude* στρατηγὸς; *vide.* 1, 7, 12. *n.* 1, 11, 2. 1, 24, 9 *ſq.* 1, 25, 1. 1, 27, 12. 3, 88, 8. 3, 116, 13. 6, 19, 7. *coll.* 6, 12, 6. 22, 15, 13. *ubi habes* ἐπὶ Τίτου Κοϊντίου καὶ Γναίου Δομετίου στρατηγῶν; *tum* 24, 1, 8. *n.* & 24, 2, 9. *n. quibus locis quidem in verſione* prætores & prætorem *ſcripſi, ſed oportuiſſe* conſules & conſulem *in Adnot. docui. Conf. verbum* στρατηγεῖν. *Sed propria & primitiva notione ſumitur hoc vocab. in illa phraſi,* προχειρισάμενοι τὸν ἕτερον τῶν ὑπάτων στρατηγὸν, 1, 11, 3. Prætor Romanus *eſt* στρατηγὸς ἐξαπέλεκυς; *vide hoc nomen* ἐξαπ.

Στρατιωτικὸς, militaris; στρατιωτικὴ τριβὴ, belli uſus, 9, 14, 4. τριβὴ ἄλογος στρατιωτικὴ, militaris uſus carens arte, 1, 84, 6. *cui opponitur* ἐμπειρία μεθοδικὴ, καὶ στρατηγικὴ δύναμις, *ibid. Sic* στρατιωτικὴ προπέτεια καὶ κενοδοξία, militaris temeritas & jactantia, *opponitur* τῇ στρατηγικῇ προνοίᾳ, 3, 105, 9, *Sed rurſus in bonam partem,* Φύσει στρατιωτικὸς, natura bellicoſus, militaris, 23, 17, 3. οὐ μόνον κατὰ τὴν τριβὴν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν Φύσιν στρατιωτικὸς ἄνθρωπος, 24, 5, 4. ἄνθρωπος στρατιωτικώτερος ἢ πολιτικώτερος, 23, 10, 4. στρατιωτικοὺς *illos, qui diſtinguuntur a* τοῖς πραγματικοῖς, 14, 1, 13, *intelligere poſſis* homines militaris conditionis, ſimplices milites, *aut, quod præſtare videtur,* homines militares, *i. e.* belli uſum habentes. στρατιωτικὴν ἐξουσίαν, *a qua diſtinguitur* ἡγεμονικὴ ἐμπειρία, 10, 22, 4. *ſuit cum intelligerem* poteſtatem quam militari jactantia oſtentat imperator, *aut,* quam quivis miles exercere poteſt; *ſed ſatis fuerit, cum Caſaub.* poteſtatem in milites *intelligere.*

Στρατιωτικῶς, pro ferocis & rudis militis ingenio; ἐχρήσατο τῇ τύχῃ στρατιωτικῶς, 22, 21, 6. *cf. vs.* 7. *Sed & in bonam partem,* ἐνδεχομένως ἐχείριζον (*nempe* τὸ πλῆθος) καὶ στρατιωτικῶς, quoad fieri poterat militariter tractabant multitudinem, *i. e.* ad militiam & ad belli uſum inſtruebant formabantque, 5, 63, 14. *cf.* 5, 65, 3.

Στρατοπεδεύειν, caſtra metari, 1, 17, 8. (*Alias, quoad quidem vel obſervaverim vel meminerim, conſtanter compoſito verbo* κατασστρατοπεδεύειν *utitur ſcriptor noſter.*)

Στρατοπεδευτικὸς; τὰ στρατοπεδευτικὰ σχήματα, pedatura caſtrorum, dimenſio ſingularum partium caſtrorum, 6, 30, 3.

Στρατόπεδον, τὸ, 1) caſtra. 2) exercitus. 3) *Sigillatim* legio Romana, 1, 16, 2. 1, 26, 6. *&c. Vide Ind. hiſtor. in* Legio Romana. *cf.* στρέτευμα.

Στρέβλη, ἡ; στρέβλαι καὶ μάστιγες, inſtrumenta torturæ, 18, 37, 7.

Στρεβλοῦν, torquere, tormentis cruciare, 2, 59, 1 *ſq. & vs.* 9. 2, 60, 2 *&* 7. 4, 18, 8. 5, 54, 10. 40, 5, 3 *&* 6. ἐστρεβλῶσθαι, 7, 7, 4.

Στρέφειν; *Paſſ.* στρεφόμενοι, dum ſe convertunt *(navibus,)* 1, 51, 6. στραφεὶς, retro converſus, 1, 40, 13. ἡ πρὸς τὸ πέλαγος ἐστραμμένη πλευρὰ, (*i. q.* τετραμμένη, *conf.* τρέπειν.) 1, 37, 4. 2, 15, 8. 5, 3, 10. 5, 4, 2. 5, 92, 10.

Στροβεῖν, torquere, circumagere, cruciare; ἐστροβεῖτο νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν περὶ τούτων διανοούμενος, 24, 8, 13. *ubi* ἐστροβλεῖτο *ed. Gron. operarum errore, repetito in ed. Ern.*

Στρογγύλος, rotundus, teres; στύλος στρογγύλος, 1, 22, 4. αἱ στρογγύλαι ἐλαῖαι, rotundæ olivæ, 12, 2, 4.

Στρουθὸς, ὁ, ſtruthio, 12, 3, 5.

Στροφεὺς, ὁ, cardo; διακόπτειν τοὺς στροφεῖς τῶν πυλῶν, 7, 16, 5.

Στρωτὴρ, ὁ; στρωτῆρες, trabes transverſariæ, 5, 89, 6. *n.*

Στυγνότης, ἡ, triſtitia, mœror, *ſenatus Romani*, 3, 20, 3. *n.* τοῦ περιέχοντος, aëris & cœli triſtitia, 4, 21, 1,

Στύλος, ὁ, tignum teres, columna, 1, 22, 4 *ſqq.*

Στύπος, τὸ, caudex, truncus, ſtipes, arbor, *Fr. gr.* 118. στύπη ἐρύϊνα, 22, 10, 4. *Sic* στύπη, *pro vulgato* τύπη, *legendum*, 1, 48, 9. *n.*

Στυππεῖον, τὸ, ſtupa, 1, 45, 12. *cf. voc. ſeq.*

Στυππίον, τὸ, (*alii* στουππίον) 5, 89, 2.

Στωμυλία, ἡ, loquacitas, garrulitas, argutiæ, 9, 20, 6.

Στωμύλος, garrulus, 40, 6, 7.

Συαγρώδης, apri ſimilitudinem habens, 34, 3, 8.

Συβόσιον, τὸ, porcorum grex, 12, 4, 8.

Συγγένεια, ἡ, cognatio; ἀποικία καὶ συγγένεια, 8, 35, 9. κατὰ συγγενείας, ſecundum familias, integræ ſimul familiæ, 16, 34, 12. 17, 17, 4. *Meton.* ἡ συγγ. cognati, 15, 30, 7. ὁ περὶ συγγενείας τρόπος τῆς ἱστορίας, de gentium populorumque inter ſe cognatione, 9, 1, 4. 9, 2, 1.

Συγγενὴς; Λύττος ἡ Λακεδαιμονίων ἄποικος οὖσα, καὶ συγγενὴς Ἀθηναίων, 4, 54, 6.

Συγγενικὸς; συγγενινὴ φιλοστοργία, amor qualis eſt inter conſanguineos, 32, 11, 1.

Mendoſum συγγενικὰ ἔθη, *quod* mores patrios *interpretatur Erneſtus, in* Σικελικὰ *mutavi, ex certiſſima virorum doctorum conject.*

Συγγίγνεσθαι; τούτων δὲ συγγενομένων *tmeſis & invitis libris editum erat* 4, 55, 5. *pro* γενομένων.

Συγγνώμη, ἡ, venia; συγγνώμην αἰτεῖσθαι, εἴ τι παρέωρακε, 4, 14, 7. διδόναι τινὶ, 12, 7, 5. οἷς συγγνώμην δοτέον, 8, 1, 2. 12, 12, 3. συγγνώμην ἔχειν τινὶ τῶν ἡμαρ-

ἡμαρτημένων, (*i. q.* διδόναι,) veniam dare, ignoſcere, 1, 78, 14. 4, 30, 2. συγγνώμην ὑμῖν ἔσχε Φιλοτίμως διακειμένοις, 11, 5, 7. *Neſcio quid mendæ ineſt in illa phraſi:* Ἀννίβαν Φάναι, ἀγνοεῖν καὶ συγγνώμην ἔχειν, εἴ τι παρὰ τοὺς ἐθισμοὺς πράττει, 15, 19, 3. π. συγγνώμης τυγχάνειν, *abſol.* 4, 16, 3. ἐπὶ τοῖς ἡμαρτημένοις, 24, 12, 5. ἐν τοῖς ἡμαρτημένοις, 20, 9, 9. π. τούτοις δεῖ συγγνώμην ἐξακολουθεῖν, 12, 8, 6.

Σύγγραμμα, τὸ, ſcriptio, liber, 3, 20, 5. 12, 7, 2 *ſq.* *Sic pro vulgato* ἐν τοῖς γράμμασιν, 2, 56, 2. *adoptandum fuerit* ἐν τοῖς συγγράμμασιν *ex cod. Flor.*

Συγγράφειν τὰς πράξεις, res geſtas conſcribere, 3, 6, 1.

Συγγυμνάζειν ἐπὶ τὸ αὐτὸ τὴν Φάλαγγα καὶ τοὺς μισθοφόρους Ἕλληνας, *Caſaubonus*, eodem in campo exercebant; *vide, an rectius fuerit*, ad eumdem modum exercebant, 5, 65, 3.

Συγκαθιέναι; *reciproce*, συγκαθέντες εἴς τινα τόπον ὑλώδη, demittentes ſe, abſcondentes ſe, 8, 26, 1. *Conf.* καθιέναι. *Pro* συνεκάθετο τοῖς ἀξιουμένοις, 32, 22, 7. π. *utique* συγκατέθετο *videtur corrigendum. cf.* συγκατατίθεσθαι.

Συγκαθιστάναι; *in Med.* συγκαθίστασθαί τινι, coram ſiſtere ſe adverſus aliquem *ad diſceptandum*; συγκαταστησομένους τῷ Ἀριαράθῃ, 32, 20, 4. τοῖς πολεμίοις εἰς τὴν μάχην, in aciem prodire adverſus hoſtes, 11, 23, 4. *ſic* τοῖς ὑπεναντίοις κατὰ πρόσωπον, 9, 3, 6.

Sic συγκαταστῆναι πρός τινα, *ad diſceptandum*, 31, 20, 8. *ad pugnandum*, 2, 20, 9. εἰς τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ στεφάνου συγκαταστάντες καιρὸν, (*i. q.* κίνδυνον *vel* μάχην,) 1, 57, 1. *Et abſol.* οἱ συγκαθεστῶτες, qui cum eis erant acie congreſſi, 4, 12, 6.

Συγκαθορμίζεσθαί τινι, una cum aliquo ſtationem habere cum navibus, 5, 95, 3.

Συγκαλεῖν. *Mendoſe vett. nonnulli codd. dant* συγκεκληκέναι *pro* συγκεκλεικέναι, 3, 63, 3.

Συγκαταβαίνειν, deſcendere, ire cum aliquo, coire, congredi, dare ſeſe, conſentire; εἰς πᾶν, in omnes conditiones ire, 3, 10, 1. 7, 4, 3. εἰς τὸν ὑπὲρ τῶν ὅλων κίνδυνον, deſcendere ad prælium, 3, 89, 8. π. 5, 66, 7. εἰς ὁσοχερῆ κρίσιν, 3, 90, 5. 3, 108, 7. εἰς τοὺς ὁμαλοὺς τόπους, 1, 39, 12. εἰς τὰ τῶν πολεμίων προτερήματα, 4, 11, 9. εἰς τοὺς τῆς Φάλαγγος καιροὺς καὶ τόπους, 18, 14, 3 & 8 & 12. εἰς τοὺς κατὰ μέρος ὑπὲρ τῆς διαλύσεως λόγους, 5, 67, 3. εἰς πάντα τὰ φιλάνθρωπα, ad omnes fœderis & amicitiæ conditiones deſcendere, ſe dare, paratum eſſe, 5, 66, 2. συγκαταβάντες εἰς Φέρους καὶ συνθήκας,

deſcendentes ad pendendum tributum & fœdus faciendum, conſentientes, 4, 45, 4. *Abſolute*, συγκαταβάντες, cedentes, indulgentes, *ſcil.* remittentes nonnihil de poſtulato redemtionis pretio, 22, 9, 12.

Συγκαταβιβάζειν; συγκαταβιβάσας ἐπὶ πολὺ τοὺς (τῶν πολεμίων) προκινδυνεύοντας, (*ſcil.* σὺν τοῖς ἑαυτοῦ ἐξ ἀκροβολισμοῦ φεύγουσι,) adliciens hoſtes, ut *ſimul cum ſuis ſeſe recipientibus* longius deſcenderent *de colle ſuper quo ſita erat urbs*, 5, 70, 8.

Συγκατάθεσις, ἡ, adſenſio, adprobatio, comprobatio, plauſus; ἔπαινος καὶ συγκατάθεσις συνεξακολουθεῖ τοῖς πράττουσι, 2, 58, 11. ἐπαίνου καὶ συγκαταθέσεως τυγχάνειν, 22, 9, 16. διὰ τὴν τῶν Ἀχαιῶν συγκατάθεσιν, de conſenſu Achæorum, 4, 17, 8. ὀλιγωρεῖν τῆς τῶν ἐκτὸς συγκαταθέσεως, *Fr. hiſt.* 56.

ποιησαμένων τούτων πρὸς ἀλλήλους ἐκ συγκαταθέσεως τὴν δικαιολογίαν, *ſi vera ſcriptura, erit idem ac* ἐκ συγκαταστάσεως, inter ſe commiſſi, *ut vertit Caſaub. vel* coram inter ſe, 23, 12, 1. *n.*

Συγκαταινεῖν, probare, comprobare, ratum habere, 15, 8, 9. 25, 9, 6.

Συγκαταίρειν, ſimul cum aliquo in portum adpellere; τὰ συγκατηγμότα τῶν πλοίων *dant Vat. & Flor. pro* συνηγμότα, 1, 52, 6. *n.*

Συγκαταινεῖν, τοῖς λεγομένοις, adnuere petitioni, 3, 52, 6. συγκαταινεῖν τοῖς αὐτὸν παρορμῶσι, aurem præbere hortantibus, 30, 1, 9. ἐκείνῳ ἅπαντα συγκατένευον, omnia ei conceſſerunt, 7, 4, 9.

Συγκατασκευάζειν τινὶ δυναστείαν, adjuvare aliquem in paranda potentia, 1, 83, 4. τὴν νίκην, parare alicui victoriam, *de diis*, 3, 111, 3.

Συγκατατίθεσθαι, conſentire, adſentiri, adnuere, 1, 49, 5. 5, 1, 10. 6, 15, 8. *cum Dat. perſ.* 2, 18, 4. 2, 48, 6. *cum Dat. rei*; τῇ γνώμῃ τινος, 28, 5, 6. συγκατέθετο τῇ στρατείᾳ, conſenſit in eam expeditionem, 5, 55, 4. τῷ Δημητρίου θανάτῳ, 24, 3, 9. τοῖς λεγομένοις, probare dicta, 3, 98, 11. συγκατατιθεμένων αὐτοῦ πάντων ταῖς ἐπιβολαῖς, omnibus conſilium ejus probantibus, 3, 71, 5. *n. ubi perperam* αὐτῷ *vulgo pro* αὐτοῦ *ſcribitur.* συγκατέθετο τοῖς ὑπ' ἐκείνου παρακαλουμένοις, 31, 18, 6. τοῖς προτεινομένοις, 22, 13, 8. *Sic* συγκατέθετο τοῖς ἀξιουμένοις *ſcribe* 32, 22, 7. *pro vulgato* συνεκάθετο. *Et ſequente conjunct.* διότι, 26, 1, 5.

Συγκαταφέρεσθαι τῇ καθωμιλημένῃ δόξῃ περί τινος, pervulgatæ opinioni de aliquo adſentiri, 10, 5, 9. συγκατενέχθησαν ἐπὶ τὸ γράφειν δόγμα τοιοῦτον, conſenſerunt in eam ſententiam ut fieret ſenatusconſultum tale, 33, 16, 11.

Συγκαταφθείρειν τοὺς στρατιώτας,

τας, ſimul perdere, amittere milites, 9, 26, 6.

Συγκατεργάζεσθαι; *συγκατείργασμαι ὑμῖν τὰ κάλλιστα τῶν ἔργων*, peregi, perfeci vobiscum, 22, 4, 4.

Συγκεῖσθαι; *τὰ πρὸς αὐτὸν συγκείμενα αὐτοῖς*, quæ cum eo pacta habebant, quæ eis cum illo convenerant, 5, 4, 10. 8, 30, 1. *ἐκ συγκειμένου*, ex compoſito, *Fr. gr.* 46.

Συγκεντεῖν τινα, confodere, interficere, 4, 22, 11. 15, 31, 11. *Sic non dubito συνεκέντησαν legendum* 15, 33, 6. *n. pro vulgato συνηκόντισαν.*

Συγκεφαλαιοῦσθαι τὰς πράξεις, *τὴν διήγησιν*, in brevem ſummam contrahere, 3, 3, 1 & 7. 4, 1, 9. 5, 32, 4. 28, 14, 11. *ἐξελογίζοντο τὰ προσοφειλόμενα, καὶ συγκεφαλαιούμενοι* (*ſcil.* *αὐτὰ*) *πολλαπλάσια τῶν καθηκόντων*, ſummam eorum ſubducentes, conficientes, multis partibus majorem juſto, 1, 66, 11.

Συγκεφαλαίωσις, ἡ, 9, 32, 6.

Συγκινδυνεύειν; *οἱ μετὰ τῶν αὐξώνων συγκινδυνεύοντες ἱππεῖς*, 2, 3, 5.

Συγκινεῖν, commovere. *συγκινεῖ ἕκαστον ὁ ξενισμὸς*, 15, 17, 1. *διὰ τὸ μηθένα συγκινηθῆναι τῶν ἔσωθεν αὐτῷ ταξαμένων*, quoniam nemo ſe ſimul movit, 2, 59, 8.

Συγκλείειν, includere; *τοὺς πολεμίους εἰς πολιορκίαν*, 1, 7, 10. 1, 8, 2. 1, 49, 8. *ἐντὸς τειχῶν*, 1, 17, 8. *συγκεκλεῖσθαι πρὸς τῇ γῇ, de claſſe* ad terram concluſa & cincta ab hoſtibus, 1, 51, 10. *συγκλείειν τινὰ*, in carcerem conjicere, 40, 5, 1. *In prælio συγκλείεσθαι*, omni ex parte includi ab hoſte, *eſt fortius non nihil quam κυκλοῦσθαι*, 3, 117, 11. *coll. vs.* 10.

ἡ παρώρεια συγκλείει τὴν παραλίαν εἰς στενὸν τόπον, in arctum cogit, comprimit, 5, 69, 1. *συγκλειόμενος ὑπὸ τῶν καιρῶν*, preſſus, coactus, 2, 60, 4. *ὑπὸ τῶν πραγμάτων*, rerum neceſſitate coactus, 11, 20, 7 *τῆς ὥρας ἤδη συγκλειούσης*, urgente hora, diei tempore breve ſpatium eis relinquente, 17, 7, 3. *διὰ τὸ τὴν ὥραν εἰς ὀψὲ συγκλείειν*, 17, 9, 2. *n. εἰς παραπλήσιον αὐτοὺς ἀγῶνα καὶ καιρὸν ἡ τύχη συγκέκλεικε*, ad ſimilem pugnandi neceſſitatem redegit eos fortuna, 3, 63, 3. *n. ἡ τύχη ἐκ τοῦ προειρημένου τόπου καὶ ἀθλήματος εἰς παραβολώτερον ἀγώνισμα καὶ τόπον ἐλάττω συνέκλεισεν αὐτούς*, 1, 58, 1. *n. ἡ τύχη συνέκλεισεν αὐτὸν πρὸς τὸν ἔσχατον καιρόν*, ad poſtremi certaminis neceſſitatem eum redegit, 11, 2, 10. *τοῦ Φιλίππου συγκλεισθέντος εἰς τὴν κατὰ τὸ σύμβολον δικαιοδοσίαν*, 24, 1, 2. *εἰς αὐτὰς συνεκλείσθη τὰς ἐν τοῖς ἰδίοις οἰκέτας ἐλπίδας*, 18, 36, 3. *εἰς ὅμηρα καὶ φόρους συγκλείσαντες τὸν Φίλιππον*, ad obſides dandos & pendendum tribu-

tributum coëgerunt, 21, 9, 9. *συγκλεισθέντες εἰς φόρους*, 15, 20, 7. *Conf. συνάγειν.*

Σύγκλεισις. ἡ; *ἔρος διαφορὰς καὶ συγκλείσεις πλείους ἔχον ἐν αὐτῷ*, mons alibi latioribus vallibus diremtus, alibi in arctas anguſtias coiens, 5, 44, 7. *n. conf.* 5, 69, 1. — „ *de* monte alibi diremto, alibi continuato, *ut opinor.*" *Ern.* — *Apud Plutarch. in Camill. cap.* 41. *ſunt* νάπη πόλλας *συγκλείσεις ἔχουσα, quod Reiskius cum Bryano in συγκλίσεις mutavit, temere.*

Σύγκλητος, ἡ, *plerumque de* ſenatu Romano *uſurpatur; ſic etiam* 28, 5, 6. *n. ubi de Acarnanum ſenatu intellexit Reiskius. Conf. Adn. ad* 20, 12, 1. ἡ *σύγκλητος Carthaginienſium, differt a γερουσίᾳ*, 10, 18, 1. 36, 2, 6. *Achæorum σύγκλητος eſt, in quam convenichant non ſolum* ἡ βουλὴ, *ſed omnes cives qui trigeſimum ætatis annum impleverant*, 29, 9, 6. *n. Conf. ſupra, in ἀγορά.*

Συγκλίνειν; *τὰ κατὰ τὴν ἰδίαν ἀρχὴν συνέκλινε τοῖς εὐνοίαις (τῷ Φιλίππῳ) ὡς οὐδενὶ τῶν πρότερον βασιλέων*, propenſis in eum animis fuerunt, 7, 12, 5. *Συγκλίνειν pro συγκλείειν voluit Vrſinus*, 17, 9, 2. *n.*

Συγκομιδὴ, ἡ, (*ſcil. τῶν καρπῶν*) meſſis, 1, 40, 1. comportatio fructuum, 3, 100, 8. ἡ *τῆς ὀπώρας συγκομιδὴ*, vindemia, & aliorum fructuum autumnalium comportatio, 4, 66, 7.

Συγκρημνίζειν; *τὸ πλεῖστον αὐτῶν συγκρημνιζόμενον ἐν τῇ τάφρῳ διεφθάρη*, 8, 34, 7.

Σύγκριμά τι ἐκ τούτων, aliquid ex his concretum, 34, 5, 3.

Συγκρίνειν τι ἐκ παραθέσεως, aliquid cum alio conferre, 12, 10, 1. *συγκρ. τὶ τινὶ*, 6, 47, 9. *συνέκρινε καὶ διηρεύνα τὰ λεγόμενα*, 14, 3, 7. *συγκρίνειν τινὰ πρός τινα*, componere aliquem cum alio, ut hi duo inter ſe diſceptent, ut ex eorum diſceptatione, coram nobis inſtituta, veritatem facti diſcamus, *confronter l'un avec l'autre*; *οὗτοι συγκρίνονται πρὸς τὴν ἔφοδον*, 6, 36, 8.

Σύγκρισις, ἡ, collatio, comparatio *duarum rerum inter ſe*; *ἐκ τούτου ποιητέον τὴν σύγκρισιν τῶν πολιτευμάτων*, 1, 13, 13. *τοῦτο ἄξιόν ἐστι συγκρίσεως πρὸς ἐκεῖνο*, 15, 11, 9. 1, 2, 2. *ταῖς γε ἀρεταῖς οὐδὲ σύγκρισιν ἔχουσι*, ne conferri quidem inter ſe poſſunt, 15, 11, 10. ἡ *σύγκρισις τῶν ἀψύχων τοῖς ἐμψύχοις*, 6, 47, 10.

Ἀλκαῖος ἐν ταῖς συγκρίσεσιν ἐπιδεξίως σκώπτων αὐτὸν in commiſſionibus, diſceptationibus, 32, 6, 5. *n. ubi συγκυρήσεσιν*, congreſſibus, *ſuſpicatus eſt Reisk. Ego vero videndum puto, ne* Συγκρίσεις, *i. e.* inſtitutæ Comparationes, *titulus ſit libelli ad Alcæo editi.*

Σύγκριτος τινὶ, comparabilis, confe-

conferendus cum aliquo, 12, 23, 7.

Συγκροτεῖν; *συγκεκροτημένα πληρώματα*, bene exercitati remiges (ad remos communi concentu pulſandos,) 1, 61, 3. *n.*

Συγκρούειν, concurrere, jungere ſe, 3, 93, 9. *n. νῆες ἀλλήλαις συγκρούουσαι*, inter ſe colliſæ, 1, 50, 3.

Συγκυρεῖν, accidere, evenire; *παρὰ δόξαν αὐτοῖς τῶν πραγμάτων συγκυρούντων*, 5, 18, 6. *ἅμα συνεκύρησε καὶ τὴν πρωτοπορείαν συμπεσεῖν &c.* 4, 69, 1. 9, 8, 11. *παυθ' ὁμοῦ συγκυρήσαντα*, 14, 5, 13. *τὸ παραπλήσιον ἑκάστοις αὐτῶν συγκυρήσει*, 6, 6, 5. *δύο τὰ κάλλιστα συνεκύρησε τοῖς Ῥωμαίοις*, 2, 20, 8. 4, 51, 7.

συνεκύρησαν δὲ καὶ οἱ ἀποσταλέντες εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον, eodem tempore etiam forte ſimul advenerunt, 18, 33, 3. *ἡ ἔξωθεν συγκυροῦσα ταύταις ταῖς χώραις θάλαττα*, mare extrinſecus adtingens has regiones, 3, 59, 7. *Sic οἱ συγκυροῦντες τῇ Μηδίᾳ βάρβαροι*; 10, 27, 3. *n. ubi συνοροῦντες legendum videri poterat.*

Συγκύρημα, τὸ, caſus, eventus, 4, 86, 2. 32, 9, 6.

Συγκύρησις, ἡ, *idem*, 9, 12, 6. *Adde Adnot. ad* 32, 6, 5.

Συγχαίρειν τινὶ, gratulari alicui, 29, 7, 4. *Et in Paſſ. συγχαρῆναι τινὶ ἐπὶ τῷ &c. Sic συνεχάρη*, 30, 3, 1. *συγχαρεὶς*, 15, 5, 13. *συγχαρησόμενος*, 30, 10, 1. 30, 16, 1. 30, 17, 15.

Συγχεῖν, *τὰς τάξεις καὶ καταστάσεις*, turbare, disjicere ordines, 1, 40, 13. *συνέχεαν τὰς τῶν ἀστάτων σημαίας*, 15, 13, 7. *συγχέαι τὸν πόλεμον*, — „turbando bellum movere.“ *Ern.* — *id ipſum quod latine* conflare bellum *dicitur*, 4, 10, 3. 15, 2, 4. *Conf. συγχύειν.*

Συγχειρίζειν τῷ βασιλεῖ τὰ κατὰ τὴν βασιλείαν, 6, 2, 14.

Συγχορηγεῖν τινι, ſubſidiis, commeatibus adjuvare aliquem, 4, 46, 5. 5, 55, 1.

Συγχρᾶν; Ἀχαιοῖς καὶ τῇ τούτων πίστει συνέχρησαν πρὸς τὴν τῶν καιρῶν ἐξαγωγήν, 2, 39, 4. *n. ex conſentiente codicum ſcriptura, pro qua συνεχρήσαντο correxi. Conſtanter enim in Medio vel in Paſſ. uſurpatur hoc verbum, quod vel* ſimul uti *ſignificat, vel nude* uti. *ἕως μὲν συνεχρῶντο τῇ τῶν Ῥωμ. συμμαχίᾳ*, 1, 8, 1. *συγχρησθῆναι*, 2, 32, 7. *ἅμα συγχρησάμενος συναγωνιστῇ τῷ ποταμῷ καὶ τοῖς θηρίοις*, 3, 14, 5. *συγχρώμενοι πρὸς τὴν ἀδικίαν ταῖς τῶν Καφαλληνίων ναυσὶν*, 4, 6, 2. *συγχρώμενοι ταῖς τῶν τόπων ὀχυρότησι*, 5, 69, 9. *συμψεύδονται καὶ συγχρῶνται πάντες οἱ μόναρχοι τῷ τῆς βασιλείας ὀνόματι*, 6, 3, 10. *τοῖς ἰδίοις καιροῖς συγχρώμενος*, 18, 34, 6.

συγχρήσασθαί τι παρά τινος exponitur etiam utendum corro-

corrogare aliquid, commodato accipere, *in illa phraſi*, παρὰ Ταραντίνων συγχρησάμενοι πεντηκοντόρους, 1, 20, 14.

Σύγχρους τινὶ, ejusdem coloris cum aliqua re, 3, 46, 6.

Συγχύειν τὸν πόλεμον, *ut* συγχεῖν *vel* συγχέαι, conflare bellum; ἤδη συνέβαινε συγκεχῦσθαι τὸν πόλεμον, 28, 15, 6.

Σύγχυσις, ἡ, καὶ ταραχὴ, confuſio, perturbatio, 14, 5, 8. 30, 13, 7.

Συγχωρεῖν τοῖς παρακαλουμένοις, concedere poſtulata, conditiones, 4, 29, 3. 14, 2, 5.

Συγχώρημα, τὸ, conceſſio, qua aliquid alicui ceditur, traditur, 5, 67, 8. τὰ συγχωρήματα, 28, 17, 7. κατὰ τὸ τῶν Ἀχαιῶν συγχώρημα, 4, 6, 5. *tum* poteſtas, facultas, quæ alicui datur faciendi aliquid; διὰ τῆς συγκλήτου γίγνεται τὸ συγχώρημα τοῖς τιμηταῖς, 6, 13, 3. συγχώρημα λαβεῖν παρά τινος, facultatem, poteſtatem accipere ab aliquo *aliquid faciendi*, 4, 73, 10. *cum Infin.* 4, 80, 12. *cum* περὶ *præpoſ.* λαβεῖν συγχ. περὶ πρεσβείας, legationem mittendi, 1, 85, 3. 4, 72, 3.

Συζευγνύναι; νῆες συνεζευγμέναι πρὸς ἀλλήλας, inter ſe junctæ, 8, 6, 2.

Συζυγεῖν, *verbum tacticum*, in eodem ζυγῷ ſtare, *id eſt*, in eadem linea transverſa; συζυγοῦντας καὶ συστοιχοῦντας διαμένειν, ſervare ordines ſecundum παραστάτας & ἐπιβάτας, 10, 21, 7. *n.*

Σῦκον, τὸ, ficus. σῦκα, 16, 24, 5 & 9.

Συλλαλεῖν τινι, 4, 22, 8. συλλαλήσαντες αὐτοὶ ἑαυτοῖς, 1, 43, 1.

Συλλαμβάνειν; συνελάβοντο τῆς καταλύσεως τοῦ τυράννου *ex vulgata olim lect.* 10, 25, 3. *pro qua* συνεπελάβοντο *ex Suida adoptavi.* (*Ibi in Nota infra contextum corrige,* συνεπελάβοντο, & συνελάβοντο, *pro* συνεπελάβετο, & συνελάβετο.) πλεῖστα συνελάβετο πρὸς *perperam dubant edd. vett. cum codd. nonnullis, pro* συνεβάλετο, 3, 10, 7.

Συλλήβδην, ut verbo complectar, ut verbo dicam, denique, in ſumma, in univerſum; καλλίστας δυναστείας καὶ συλλήβδην περιωρισμένας ὑπὸ τῆς Φύσεως, 15, 6, 5. ἀγενέστατοι, καὶ συλλήβδην ἀφρονέστατοι πάντων, 15, 10, 5. συλλήβδην πᾶν, 2, 35, 3. 4, 21, 4. (*ubi rectius delebitur comma poſt* συλλήβδην) 1, 74, 4. 10, 2, 1. συλλήβδην οὐδέποτε 1, 82, 8. κακῶν παραίτιος καὶ συλλήβδην ἀπωλείας, malorum cauſſa atque etiam in univerſum perniciei, 18, 24, 3. ἡ καθόλου καὶ συλλήβδην οἰκονομία τῶν γεγονότων, univerſa adminiſtratio rerum omnia complectens, 1, 4, 3.

Σύλληψις, ἡ, comprehenſio; τῶν ἡγεμόνων, 1, 85, 6. τῆς νεώς, 1, 46, 9.

Συλλογίζεσθαι, συλλογίσασθαι, 1) re-

1) reputare ſecum, cogitare; *cum Accuſ.* 1, 44, 1. 1, 63, 8. 3, 61, 2. 3, 81, 12. *Sic Vat. & Flor.* τχῦτα συνορῶν καὶ συλλογιζόμενος, *rectè, pro ſimplici* λογιζ. 4, 71, 1. 2) excogitare, capere conſilium; συνελογίσατο παρ' ἑαυτῷ περὶ τῆς προδοσίας συλλογισμὸν βαρβαρικὸν, 3, 98, 3. *Seq.* διότι, 1, 26, 10. 1, 32, 2. 3) conjicere, intelligere, *cum Accuſ.* 1, 60, 4. 2, 26, 4. συλλογιζόμενος ἐκ τῶν εἰκότων, conjectura rem adſecutus, 3, 93, 3. συλλογίσασθαι τὸ μέλλον ἐκ τῶν ἤδη γεγονότων, 9, 30, 8.

Paſſiv. ἦν αὐτῷ συλλελογισμένον, *ſeq. infin.* conſtitutum ei erat, 14, 4, 4.

Συλλογισμὸς, ὁ, conſilium; συλλογισμ. βαρβαρικὸς, 3, 98, 3. (*cf.* συλλογίζεσθαι.) τὸν προεστῶτα ἐν πολέμῳ δυνάμεως χειρώσασθαι κατὰ τὰς ἐπιβολὰς καὶ συλλογισμοὺς, hoſtilium copiarum ducem vincere conſiliis & ſolerter cogitatis, rationibus ſolerter initis, 3, 81, 11. εἰδεχθὴς κατὰ τὴν ἔμφασιν, καὶ ἐκ συλλογισμοῦ οὐ βελτίων ὑπάρχων, nec melior ingenio, judicio, conſilio, 37, 2, 1. *Hiſtoria deſiderat* τὸν ἀπολογισμὸν ἀληθῆ μετ' ἀποδείξεως καὶ τῶν ἑκάστοις παρεπομένων συλλογισμοῖς, cum explicatione rationum & conſiliorum ad rem quamque pertinentium, 10, 24, 8. *ſi modo ſatis emendata ſcriptura.*

Σύλλογος, ὁ, colloquium, conventus, 5, 75, 1. 10, 42, 5. (*ubi i. q.* σύνοδος *vs. præc.*) 17, 3, 2. 18, 19, 1. 18, 20, 5. 22, 22, 12.

Συλλυπεῖσθαί τινι, 7, 3, 2.

Συμβαίνειν, accidere, evenire; ἐκ τούτου πολλὰ συνέβη τῶν χρησίμων αὐτῷ, 3, 51, 11. αἱ κακοπάθειαι αἱ συμβᾶσαι ἡμῖν, 5, 59, 7. *n.* ἡ συμβαίνουσα (τῷ ὄχλῳ) ἀκρασία, intemperantia quæ accidebat, quæ propria erat, familiaris multitudini, 1, 66, 6. ἡτοιμασμένων αὐτῷ τῶν πρὸς τὸν πλοῦν ἐκ πλείονος χρόνου πρὸς τὸ συμβαῖνον, in caſum qui incidere poſſet, 2, 69, 11. ἠγωνία τὸ συμβησόμενον, timebat eventum, 1, 44, 5. ἐξ οὗ συνέβη, *cum accuſ. & infin.* quo factum eſt, 1, 18, 10. *& ſæpe alias.*

Familiariſſimus præſertim Polybio eſt pleonaſticus quidam uſus verbi συμβαίνει, συνέβη, *ſequente infinitivo verbi principalis, ut* 1, 22, 3. 1, 32, 2. 3, 61, 5. *&c. In qua loquendi forma notetur conſtructio cum Dativo caſu, qui a verbo* συμβαίνει *pendet, pro Accuſativo ad infinitivum aliàs referendo; v. c.* οἷς συμβαίνει μὴ μακρὰν ἀπὸ Μασσαλίας ἔχειν τὴν οἴκησιν, 2, 32, 1. τούτοις συμβαίνει μὴ πολὺ διεστάναι τῶν ἐθνῶν *&c.* 5, 44, 8. *n.* ᾧ συνέβαινε ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ περιέχεσθαι, 5, 46, 12. *Adde* 1, 37, 10. *n.*

συμβαίνειν εἰς τὸν πόλεμον, ad belli ſocietatem jungere ſe, ſimul

ſimul bellum ſuſcipere, 29, 3; 7. *n. ni συνεμβαίνειν legendum, quemadmodum correxi* 16, 26, 6. *n. ubi pari ratione συμβαίνειν εὐγενῶς εἰς τὴν ἀπέχθειαν ἅμα Ῥοδίοις legebatur. Rurſus συμβεβηκότες de* pluribus in unum congredientibus & jungentibus ſe ad bellum adverſus aliquem *habemus* 9, 30, 9. *ubi quidem non ſatis integra eſt oratio vulgata. Dicitur etiam συμβαίνειν πρὸς τοὺς πολεμίους*, congredi, confligere cum hoſtibus, *ſi vera ſcriptura* 11, 24, 6. *τῷ τοῖς χρησιμωτάτοις πρὸς τοὺς ἀχρειοτάτους τῶν πολεμίων συμβεβηκέναι; ubi quidem συμβεβληκέναι correctum voluit Scaliger.*

συμβαίνειν perperam vulgo pro συμμένειν legebatur, 4, 9, 3. *n. Et συμβεβηκότων pro συμβεβιωκότων*, 10, 3, 1. & 10, 9, 3. *Pro μεγάλα δὲ συμβάλλεσθαι πεποίηκε, quod dant libri*, 3, 36, 3. *n. fortaſſe συμβάλλεσθαι συμβέβηκε legendum; ſic ſane in præt. etiam habes, Ἀσίαν κεῖσθαι συμβέβηκε*, 3, 37, 4. *ubi præſens pro præterito exſpectaſſes. Conf.* συμβατός.

Συμβάλλειν; 1) *συμβαλεῖν πρὸς μάχην τοῖς ὑπεναντίοις*, congredi, confligere cum hoſte, 10, 37, 4. *εἰς μάχην*, 3, 56, 6. *Et nude συμβάλλειν τοῖς πολεμίοις, ἀλλήλοις &c.* 1, 9, 7. 1, 12, 3. 1, 19, 8. 1, 25, 4. 3, 111, 1. 4, 7, 9. *Etiam de navali pugna, συνέβαλλον τοῖς τῶν Ἀχαιῶν σκάφεσι*, 2, 10, 1. *Et prorſus abſolute, συμβάλλειν*, pugnare, confligere, prælium committere, 3, 110, 2. *ſic αἱ πρῶται συμβαλοῦσαι νῆες*, 1, 23, 7. *συμβεβληκέναι πρὸς τοὺς πολ. pro συμβεβηκέναι legendum putavit Scaliger*, 11, 24, 6. *cf. συμβαίνειν.* 2) conjicere, perſpicere, intelligere; *μὴ δύνασθαι συμβαλεῖν*, 11, 13, 2. 3) *συμβάλλειν τινὰ*, committere cum aliquo, *ex* 9, 18. *citat Erneſtius, quod nobis eſt cap.* 19. *libri* 9. *ubi nihil tale invenio, nec locus ille nunc occurrit.*

συμβάλλεσθαι, conferre, prodeſſe; *μεγάλα, βραχύ τι, τινὶ εἴς τι*, 2, 13, 1. 1, 2, 8. 1, 55, 4. *πρός τι*, 1, 5, 4. 1, 47, 1. 3, 36, 3. *&c. διὰ τὸ πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ἴδιόν τι συμβεβλῆσθαι τοὺς καιρούς*, 2, 37, 4. 5, 107, 5. *Ἀμίλκας πλεῖστα συνεβάλετο πρὸς τὴν σύστασιν τοῦ πολέμου*, 3, 10, 7. *n. ubi alii vulgo συνελάβετο.*

Συμβασιλεύειν *τῷ ἀδελφῷ*, 30, 2, 4.

(Σύμβασις, ἡ, pax; *nempe ſic editum erat ex Vrſini ingenio*, 21, 8, 6. *pro* ἔκβασις.)

Συμβατικὸς; *συμβατικὴ διάθεσις*, proclivitas ad compoſitionem, 17, 9, 4.

Συμβατὸς; *μὴ συμβατὸν ἐστιν αὐτῷ ποιεῖν τοῦτο*, non cadit in illum, non eſt in ejus poteſtate hoc facere, 9, 2, 4. *cf. συμβαίνειν.*

Συμβε-

Συμβαλὴς γιγνόμενος, telis confixus, telis obrutus, 1, 40, 13. *n.*

Συμβιοῦν, familiariter vivere cum quo; *συμβιώσαντες Ἀρκεσίλᾳ τῷ Φιλοσόφῳ*, 10, 25, 2 & 4. *συμβιβιωκότες αὐτῷ*, 10, 3, 1. & 10, 9, 3. *ex Suida, pro συμβεβηκότες, quod utroque loco dabant codd. Polybiani.*

Συμβίωσις, ἡ, convictus, 5, 81, 2. *μετά τινος*, 32, 11, 10.

Συμβιωτὴς, ὁ, vitæ comes, ſodalis, contubernalis, 8, 12, 3.

Συμβοηθεῖν, 4, 69, 4.

Συμβόλαιον, τὸ; *συμβόλαια ἰδιωτικὰ*, contractus inter privatos de re pecuniaria, 20, 6, 1. *περὶ συμβολαίων ἀμφισβητοῦντες*, de re pecuniaria litigantes, de pecunia quæ e ſyngrapha debetur, 24, 1, 11. *n.*

Σύμβολον; *συγκλεισθεὶς εἰς τὴν κατὰ τὸ σύμβολον δικαιοδοσίαν*, ex jure condicto, ex jure compacto, 24, 1, 2. *n. τὸ δίκαιον ἐκλαβεῖν παρὰ τῶν Ἀθηναίων κατὰ τὸ πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς σύμβολον*, ſecundum pactum quod eis cum Achæis intercedit, 32, 17, 3.

Συμβουλεύεσθαί τινι, conſilia cum aliquo communicare, 2, 46, 2.

Συμβουλία, ἡ, conſilium, 5, 12, 6. 5, 49, 2. 21, 8, 11.

Σύμβουλος, ὁ, conſiliarius, conſultor, 14, 3, 7. *συμβ. γέγονε τοῦ πολέμου*, belli ſuaſor fuerat, 35, 4, 8. publici concilii particeps, 14, 9, 7. *σύμβουλοι καὶ πρεσβευταὶ in exercitu Romano*, 6, 35, 4. *n. Conf. Adn. ad* 40, 9, 1.

Συμμαχικὸς; *ἐπιτάττειν τοῖς συμμαχικοῖς τὸ δοκοῦν*, 6, 12, 6. *συμμαχικὴ αἵρεσις*, ſocialis animus, 9, 23, 7.

Συμμαχικῶς, tamquam ſocii, ſocialiter; *οὐ συμμαχικῶς, ἀλλὰ δεσποτικῶς*, *Fr. gr.* 81.

Συμμαχὶς, ἡ; *συμμαχίδες πόλεις*, 1, 83, 1. 2, 46, 2. 4, 25, 1. (*ubi abeſt ſubſtantivum.*) 5, 17, 9. 5, 102, 8. 6, 21, 4.

Συμμένειν, *i. q.* μένειν, manere, eodem loco manere, 1, 27, 9. 1, 47, 4. 4, 10, 3. (*ubi mendoſe alii* συμβαίνειν.)

Συμμεταδιδόναι τινὶ τῆς ἐπιβολῆς, conſilium cum aliquo communicare, 5, 36, 2. *περὶ τῶν ἐνεστώτων*, 23, 14, 7. *Et ſubintellecto genit.* πράγματος *vel* ὑπὲρ τοῦ πράγματος, rem cum aliquo communicare, 4, 5, 9. 12, 16, 6.

Συμμεταπίπτειν τινὶ, ſimul cum aliquo mutari, 9, 23, 8. *Sic aἱ προαιρέσεις τῶν ὑποταττομένων ἅμα τοῖς τῶν προεστώτων μεταβολαῖς συμπίπτουσι, ſcribe* συμμεταπίπτουσι, 10, 36, 7. *n. Conf.* μεταπίπτειν; *& verbum ſeq.*

Συμμετατίθεσθαι; *notione activa*, (τὸν θυρεὸν *vel* τὸ σῶμα σὺν τῷ θυρεῷ) πρὸς τὸν καιρὸν τῆς πληγῆς, in omnem partem unde ictus minatur convertere ſubinde ſcutum, *vel* ſe cum ſcuto convertere, 18, 13, 7. *Paſſive & reciproce*, ταῖς πραγμάτων μεταβολαῖς συμμετατίθεσθαι, una cum tempo-

temporum mutatione mutari ipſum, & varie ſe flectere ac convertere, 9, 23, 4. (*cf.* *συμμεταπιπτ.*) *Adde Adn. ad* 18, 16, 7.

Συμμετρεῖσθαι πρὸς λόγον τὰ διανύσματα, cum temporis ratione commetiri itinera conficienda, 9, 15, 3.

Συμμετρία, ἡ τῶν κλιμάκων, commenſuratio, juſta menſura, 9, 19, 5. **τὴν αὐτὴν τηρεῖν συμμετρίαν**, 9, 20, 2.

Σύμμετρος, modicus, idoneus, probabilis; **τριβὴν ἐν τοῖς πολεμικοῖς ἔχων σύμμετρον**, 1, 32, 1. **ἐν ἀποστήματι συμμέτρῳ**, 1, 33, 6. 2, 25, 4. **λαβὼν σύμμετρον ἀπόστημα**, 5, 73, 5. **σιβυνίοις ἐοίκασι συμμέτροις**, mediocribus venabulis, 6, 23, 9. **μετὰ συμμέτρου δυνάμεως**, 10, 42, 2. *Proprie conſtruitur cum* **πρὸς** *praepoſ. & notat id quod* commenſum eſt & aptum ad id de quo agitur; *ſic* **ἠφίεσαν λίθους συμμέτρους πρὸς τὸ φεύγειν ἐκ τῆς πρώρας τοὺς ἀγωνιζομένους**, lapides emittebat ſatis magnos ad pellendos de prora pugnantes, 8, 8, 1. **διάστημα σύμμετρον ὑπάρχον πρὸς τὴν ἐπιβολήν**, 8, 15, 4.

Συμμέτρως, dimenſa ratione, adcommodate; **κεχρημένοι τῇ πορείᾳ συμμέτρως ὥστε μηδεμίαν ἐπίστασιν γενέσθαι**, 8, 30, 13.

Συμμιγνύναι τινί, convenire aliquem colloquendi cauſſa, 1, 31, 5. 2, 11, 11. 2, 48, 8. 10, 37, 7. pervenire ad aliquem, conjungere ſe alicui, 1, 19, 2 & 4. 1, 60, 8. 3, 96, 9. 3, 97, 4. 4, 23, 2. incidere in aliquem, 5, 15, 4. 10, 31, 12. **συμμίξαι τοῖς πολεμίοις**, manum conſerere cum hoſte, 1, 9, 4. *Eundem uſum ex* 3, 18. *citat Erneſtius, ubi non occurrit.* **ποίοις τόποις συμμικτέον τοῖς ὑπεναντίοις**, quo loco occurrendum ſit hoſti, 3, 41, 8. *n. Duas lectiones,* **συμμίξαντες & προσμίξαντες**, *perperam in unam* **συμπροσμίξαντες** *contraxit Caſaub.* 4, 16, 7. *Adde mox* **συμμύειν**.

Συμμίσγειν, *i. q. praeced.* **κατὰ πορείαν συνέμισγον τοῖς ὑπεναντίοις**, in hoſtes incidebant, 10, 49, 6.

Συμμισεῖν τοῖς φίλοις τοὺς ἐχθροὺς, 1, 14, 4.

Συμμύειν, connivere, oculos claudere; **ἵνα συμμύσαντες πειθαρχῶσιν** *correxi* 31, 8, 8. *n. pro vulgato* **συμμίξαντες**.

Συμπάθεια, ἡ; **μετὰ μεγάλης φαντασίας καὶ συμπαθείας**, *Fr. gr.* 134. **ἡ συμπάθεια τῶν χαλκωμάτων**, 22, 11, 12.

Συμπαθὴς; **συμπαθεῖς ποιεῖν τοὺς ἀναγινώσκοντας τοῖς λεγομένοις**, 2, 56, 7. **συμπαθεῖς ποιῆσαι τοὺς παρακαλουμένους**, ſuos adfectus in eos transfundere quos hortabatur, 10, 14, 10. — „*niſi legendum* **συμπειθῆ**." *Ern.* **τίς οὐκ ἂν συμπαθὴς γένοιτο κατὰ τὴν διήγησιν**, quis non adficiatur ad hanc narrationem,

15,

15, 9, 3. *συμπαθὴς γενόμενος*, misericordia tactus, 10, 18, 8. 8, 22, 9.

Συμπαιανίζειν, simul ululatum tollere, 2, 29, 6. *Conf. simplex.*

Συμπαιδεύεσθαι; *βίᾳ καὶ θυμῷ συμπεπαιδευμένος*, violentiæ & iræ adsuetus a puero, innutritus, 6, 44, 9.

Συμπαρακαλεῖν *τινι τὰς δυνάμεις*, una cum aliquo hortari milites, 5, 83, 3.

Συμπαραλαμβάνειν, simul adsumere, 2, 10, 1.

Συμπαραπλεῖν, a latere navigare, 5, 68, 9.

Συμπαρασκευάζειν *τινὶ ὠφελείας*, adjuvare aliquem in paranda præda, prædam alicui conciliare, 4, 3, 8.

Συμπαρατιθέναι, *in acie*, a latere aliorum locare, a latere eis adjungere, 2, 66, 7.

Συμπαρεῖναι, simul adesse, præsentem esse, 5, 5, 8. 5, 15, 6. *τινὶ*, una adesse cum aliquo, 9, 25, 6. *πᾶσιν*, ubique adesse, rebus omnibus præsentem interesse, 9, 26, 5.

Σύμπας; *ἡ σύμπασα ἀργία*, 3, 81, 4. *&c. Vide* πᾶς.

Συμπάσχειν *ταῖς τινος ἀτυχίαις*, 4, 7, 3. *τοῖς τῆς πατρίδος πράγμασιν ἀληθινῶς συμπάσχειν*, 15, 19, 4.

Συμπατεῖν, conculcare; (*ut* καταπατεῖν.) *συνεπατήθησαν*, 1, 34, 7. 3, 65, 7 *&* 10. 4, 58, 8 *&* 10. 14, 4, 10.

Συμπείθειν, *i. q.* πείθειν, 5, 38, 1. *Pass. συμπειθόμενος ποιεῖν τι*, qui sibi persuaderi, se adduci passus est, 17, 13, 4.

Συμπέμπειν; *συμπέμψαι τοὺς ἑπομένους*, reprimere *hostes* insequentes, 9, 9, 3. *n.*

Συμπεριλαμβάνειν *τι τῇ ὑποθέσει*, simul comprehendere, 8, 13, 4. *συμπεριελήφθησαν ταῖς συνθήκαις ex ing. citra necessitatem ediderat Vrsin.* 26, 6, 12. *pro* περιελήφθησαν.

Συμπεριποιεῖν *τινι τὴν ἀρχήν*, in parando regno adjuvare aliquem, 3, 49, 9. *cf. συγκατασκευάζειν.*

Συμπεριστέλλειν *τὰς ἁμαρτίας*, tegere, occultare peccata, 10, 25, 9. *cf.* περιστ.

Συμπεριφέρεσθαι, συμπερινεχθῆναι, 1) *cum Dat. rei*, mente & intelligentia adsequi aliquid, capere, intelligere, perspectum habere, tenere; *τοῖς λεγομένοις*, 3, 10, 2. 3, 34, 3. *τῇ τῶν ιβ' ζώων οἰκονομίᾳ*, 9, 15, 7 *&* 14. *τοῖς παραγγελλομένοις*, nosse, satis didicisse imperata facere, 10, 21, 9. *i. q. κρατεῖν τοῦ &c. ibid.* 2) *cum Dat. pers.* sequi, comitari, adsectari aliquem, adhærere alicui. *πλείστους ἔχει τοὺς θεραπεύοντας καὶ συμπεριφερομένους αὐτῷ*, 2, 17, 12. *ἐπιδεξίως ὁμιλεῖν τοῖς συμπεριφερομένοις*, solerter se gerere cum eis quorum consuetudine utuntur, qui cum eis vivunt, 4, 35, 7. *Absol. ἀναγκασθέντες συμπεριφέρεσθαι, scil. τοῖς ἄλλοις*, aliorum exemplum sequi, 5, 15, 2. *conf. συγκατα-φέρεσθαι.*

Συμπεριφορὰ, ἡ; 1) indulgen-

tia; *συγγνώμην τοῖς ἀπόροις ἢ συμπεριφορὰν οὐδ' ἡντινοῦν ἐπ' οὐδενὶ τῶν πραττομένων διδόντες*, *de lenitate in exigendis tributis*, 1, 72, 2. *συμπεριφορᾶς τυγχάνειν*, indulgentiam invenire, indulgenter tractari, 24, 2, 10. *Eodem pertinet notio* obsequentiæ, *vel* adcommodationis ad aliorum captum, *de qua monuit Vptonus in Ind. ad Arriani Epict. & Heynius ad Epict. cap.* 16. *quos duumviros hoc nomine jam laudavit Ernestus.* 2) familiaris conversatio, familiaritas; *ἡ μετ' ἡμέρων συμπεριφορὰ*, 5, 26, 15. 5, 37, 2. 32, 9, 5 & 6. *i. q. σύστασις ibid.* 25. 4. — „*Ad hanc maxime significationem pertinentia exempla habet Cl. Wesselingius ad Diodor. T. I. p.* 233." *Ern.* — *Confer verbum præced.*

Συμπίπτειν, 1) coincidere, concurrere, *varia ratione*; *αἱ πλευραὶ (τοῦ τριγώνου) αἱ συμπίπτουσαι πρὸς ἀλλήλας*, quæ se contingunt, 2, 14, 5. *τῶν ὁδῶν ἐνταῦθα συμπιπτουσῶν*, viæ omnes ibi coëunt, conincidunt, 10, 28, 7. *συμπίπτουσιν ἀλλήλοις*, miscentur invicem *diversi greges*, 12, 4, 10 & 13. *συμπεσεῖν ἐπὶ τὴν ὑπερβολήν*, *diversis viis* simul cum aliis pervenire ad summitatem collium, sibi occurrere, 41, 69, 1. 5, 52, 7. *De exercitibus diversarum partium*, *συμπεσεῖν ἀλλήλοις*, inter se concurrere, 1, 45, 8. 3, 73, 6. *συμπιπτουσῶν τῶν νεῶν*, quum inter se colliderentur, implicarentur naves, *dum raptim conversione in angusto loco facta recipere se vellent*, 1, 50, 3. *ἐντίοι συμπίπτοντες τοῖς ὑποζυγίοις*, a fronte occurrentes jumentis, irruentes in jumenta, 3, 51, 5.

2) accidere, evenire, *ficus συμβαίνειν*; *ὃ καὶ νῦν τοῖς κατὰ τὴν Αἰτωλίαν συμπεσοῦσιν*, 22, 14, 11. *τούτου δὲ συμπεσόντος*, quo facto, 3, 69, 11. *Qua notione etiam pleonastice*, *sicut συμβαίνει*, *cum aliis verbis in infinitivo positis jungitur*, *ut μεγάλην συνέπεσε γενέσθαι ταραχήν*, 1, 53, 4. 3, 107, 4. *Adde* 31, 22, 3.

3) accidere *ad genua alicujus*; *συνέπεσε τῷ στρατηγῷ πρὸς τὰ γόνατα*, 39, 3, 1.

Συμπλανᾶσθαι ταῖς ἀγνοίαις τῶν συγγραφέων, decipi erroribus & peccatis historicorum, 3, 21, 10.

Συμπλέκειν, *ἀλλήλαις τὰς πράξεις*, inter se implicare, 5, 31, 4. & *in pass. συνεπλάκησαν ἀλλήλαις αἱ πράξεις*, 1, 27, 3. 5, 105, 4 & 9. *συμπλέκειν τινὶ τὰς χεῖρας*, manum alicui jungere, amicitiam contrahere, 2, 45, 2. 2, 47, 6. *συμπλέκοντες τὰς χεῖρας*, junctis manibus, mutua opera, 5, 104, 1.

συμπλέκεσθαι, *in Pass. τοῖς πολεμίοις*, manus conferere, confligere, *cum hoste*, 3, 69, 13. *κατατειράζειν καὶ συμπλέ-*

συμπλέκεσθαι, 2, 65, 13. συνεπλέκοντο καὶ διηγωνίζ. τοῖς πολεμίοις, 1, 28, 2. 4, 58, 6. ἐκ τῶν χειρῶν συμπλεκόμενοι τοῖς πολεμ. nudis manibus conflictantes, 16, 33, 3. n. συνεπλάκησαν, 3, 73, 1. συμπλακέντες, 2, 51, 3. πρὸς τὴν οὐραγίαν συμπλέκεσθαι, 4, 11, 7. ἐμάχοντο συμπλεκόμενοι κατ' ἄνδρα, 3, 115, 3. συμπλεκόμενα σκάφη, 1, 23, 6.

συμπλέκεσθαι καὶ μεμψιμοιρεῖν τινι verbis altercari, contendere cum quo, & querelas contra eum proferre, 17, 8, 3.

Συμπληροῦν; συμπληρῶσαι ναῦς, 1, 36, 9. 3, 96, 8.

Συμπλήρωσις; ἡ ἔξωθεν συμπλ. τῆς εὐδαιμονίας, acceſſio opulentiæ extrinſecus adveniens, 5, 90, 4.

Συμπλοκή; 1) ἡ ἁπάντων πρὸς ἅπαντα, rerum geſtarum connexio, complicatio inter ſe, 1, 4, 11. 4, 28, 4 ſq. cf. 1, 3, 3 ſqq. ἡ συμπλοκὴ, ſcil. τῶν νεῶν, 1, 28, 11. eſt implicatio, conſtrictio, illigatio navium hoſtilium ope corvi, quod συνδεῖν τοῖς κόραξι dicit 1, 27, 12. Sed 2) alias, ἡ συμπλοκὴ & αἱ συμπλοκαὶ, (etiam τῶν νεῶν, ut 1, 27, 12. 1, 28, 3.) ſunt, cum ad manus venitur, conflictus, contentio, prælium, 1, 15, 3 & 7 & 11. 1, 42, 13. 3, 18, 1. 3, 73, 3. 5, 14, 4. 5, 23, 9. 6, 25, 4. 23, 2, 15. ὁλοσχερεστέρα συμπλοκὴ, diſting. ab ἀκροβολισμῷ, 1, 40, 11. συμπλοκαὶ συνεχεῖς ἐγίγνοντο ἐπὶ τῶν ἔργων, continuæ dimicationes, continua prælia, 10, 31, 9. τῆς συμπλοκῆς ἐκ χειρὸς καὶ κατ' ἄνδρα γιγνομένης, cominus & viritim, 4, 58, 7.

Συμπνεῖν, conſpirare, concordes eſſe; συμπνεύσαντες καὶ μιᾷ γνώμῃ χρώμενοι, 30, 2, 8.

Συμπολιτεύεσθαι; πόλεις συμπολιτευόμεναι μεθ' ἑαυτῶν, 2, 43, 1. μετὰ τῶν Αἰτωλῶν, 17, 3, 12. μετὰ τῶν Ἀχαιῶν, 23, 8, 9. ſic intellige μετ' αὐτῶν, ſcil. τῶν Λακεδαιμ. 2, 43, 1.

Συμπολιτεία, ἡ ἐθνικὴ, populorum vel univerſæ gentis conſociatio in unam rempub. 2, 44, 5. μετέχειν τῆς συμπολιτείας 2, 41, 12 ſq. ἡ συμπολ. τῶν Ἀχαιῶν, commune Achæorum, 3, 5, 6. &c. τῶν Αἰτωλῶν, 4, 25, 7. τῶν Βυζαντίων, 17, 2, 4.

Συμπορεύεσθαι, convenire, congregari; de ſenatu, 6, 16, 4. 29, 9, 6. εἰς τὰς παναγύρεις, 4, 62, 2. συμπορεύεσθαι, congredi ad colloquium; abſolute, 15, 5, 10. 39, 1, 12. τινὶ, 18, 17, 5. πρός τινα εἰς λόγους, 15, 6, 1. πρὸς ἀλλήλους εἰς σύλλογον, 5, 75, 1.

Συμποτικὸς, compotationum amans, 31, 21, 8.

Συμπράττειν τινὶ, facere cum aliquo, 28, 7, 1 & 5. &c. τινὶ τὰ κατὰ τὴν ὁδοῦν, adjuvare aliquem ad vel in, 33, 5, 7. συμπράττειν (τινὶ) ὑπὲρ τῶν παρακαλουμένων, curare

ut ſatisfiat poſtulatis alicujus, 28, 7, 2.

Συμπροπίπτειν τινὶ, una exire, una abire cum aliquo, 31, 22, 1.

(**Συμπροσμίξαι**; *συμπροσμίξαντες τῇ Πύλῳ perperam edebatur inde a Caſaub.* 4, 16, 7. *n. pro συμμιξ. vel προσμιξ.*)

Σύμπτωμα, τὸ, caſus, eventus, res incidens; *τηρῶν τὸ προειρημένον σύμπτωμα*, exſpectans dum fieret id quod dixi, *ſcil. ut tranſitus pateret per fluvium incidente certo vento*, 1, 75, 8. *regio nomen habens ἀπ' αὐτοῦ τοῦ συμπτώματος*, a re quæ ibi accidit, 3, 49, 5. *τὸ περὶ τὸν ἀέρα σύμπτωμα*, 3, 108, 9. *κατὰ σύμπτωμα*, caſu, forte fortuna, 5, 24, 2. *ἀδήλου τοῦ συμπτώματος ὑπάρχοντος*, quum incertus ſit *ſortis* eventus, 6, 38, 4. *Sed præſertim* triſtis eventus, calamitas, *ibid.* 6, 38, 4. 1, 35, 2 & 7. 1, 55, 3. 2, 7, 11. 2, 24, 1. 3, 106, 5. *τοῖς μεγίστοις συμπτώμασι παλαίειν*, 2, 57, 8. *ἀεὶ τὰ μείζω τῶν προσδοκωμένων κακῶν λήθην ποιεῖ τῶν ἐλαττόνων συμπτωμάτων*, 30, 5, 3.

Σύμπτωσις, ἡ, *τῶν ποταμῶν πρὸς ἀλλήλους*, 3, 49, 6. *τῶν ὀρῶν*, 2, 14, 8. *τοῦ Ἀπενν. πρὸς τὰς Ἄλπεις*, 2, 16, 1. concurſus, primus conflictus, 1, 57, 7. 3, 65, 7 & 10. 5, 85, 1. 11, 13, 1.

Συμφανὴς, conſpicuus; *συμφανεῖς γενόμενοι τοῖς πολεμίοις*, 2, 25, 5. *συμφανές ἐστι*, perſpicuum eſt, 2, 24, 1. 6, 4, 1. 10, 5, 10. 11, 5, 1. 12, 25, 6.

Συμφέρον, τὸ, utilitas, commodum; *οὐ ταὐτό ἐστι συμφέρον σοὶ καὶ ἐμοί*, 17, 14, 10. *ἐναντίως ἄγειν τὸ συμφέρον ἀλλήλοις*, 2, 41, 9. *ἐπὶ ταὐτὸ συμφέρον ἄγειν τοὺς Πελοποννησίους*, 2, 37, 9. *ταῖς τοῦ συμφέροντος ψήφοις μετρεῖν τὰς φιλίας*, 2, 47, 5. *τὰ ἐκ τῆς βοηθείας συμφέροντα*, 1, 11, 1. *Hujus Comparativus eſſe poteſt συμφερώτερος, ſi vera lectio codicis Bav.* 3, 8, 9. *n. pro quo ex aliis συμφορώτερον πρᾶγμα adoptavi. cf. σύμφορος, & 5*, 49, 6. *n. Ac ſane in συμφερώτερον conſentiebant libri omnes* 2, 50, 11. *n. ubi tamen Erneſtus haud dubie συμφορώτερον ait legendum.*

Συμφερόντως κεχείρικε τὰ πράγματα, ex utilitate reip. adminiſtravit, 3, 107, 8. **ὃν** (πόλεμον) **ταχέως καὶ συμφερόντως ἐπετέλεσαν**, ex utilitate ſua, 1, 65, 2.

Συμφεύγειν, εἰς τὰς πόλεις, confugere, 4, 64, 8.

Συμφθείρεσθαι, una perire, 6, 5, 6.

Συμφορεῖν; *πρεσβεῖαι συμφορούσαι στεφάνους αὐτῷ*, 22, 24, 1.

Σύμφορος; *συμφορώτερον*, 2, 50, 11. *n. ubi tamen vulgo omnes συμφερωτ. Vide ſupra, in συμφέρον, & conf.* 3, 8, 9. *n. συμφορώτερα λέγειν*, 5, 49, 5. *n.* 22, 5, 9.

Συμ-

Συμφράττειν, τὰς σαρίσσας, denſare, conſerere haſtas, 2, 69, 9. *quæ* πύκνωσις τῶν σαρισσῶν *dicitur*, 18, 13, 3. συμφράττειν, *abſol.* & συμφράττειν τοῖς ὅπλοις, teſtudinem facere, conſertis ſcutis ſeſe tegere, 10, 14, 12. 4, 64, 7. *Quod pluribus verbis explicatur*, τοὺς θυρεοὺς ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ποιήσαντες συνέφραξαν, &c. 28, 12, 3. *Conf.* συνασπίζειν.

Συμφρονεῖν, 1) conſentire, idem ſentire; *abſolute*, 2, 22, 1. 2, 38, 9. 2, 39, 6. 2, 41, 1 & 11. 3, 40, 8. ταὐτὰ, 6, 46, 8. συμφρ. ἀλλήλοις, εἰς τὸ συντελεῖν, 4, 60, 4. ἐπί τινι πράγματι, 3, 2, 8. ἐπὶ δόλῳ, 3, 52, 3. πρὸς τοὺς φίλους περὶ τούτων, 4, 81, 3. 2) deliberare: συμφρονήσας ὃ δέον ἦν ποιεῖν, 18, 9, 2. *Sic* συμφρονήσαντες *fortaſſe* 7, 16, 3. 18, 26, 7. & *alibi paſſim, non male exponetur* re in commune deliberata; *poterit tamen etiam ſatis eſſe* communi conſenſu.

Συμφρόνησις, ἡ, concordia, 2, 37, 8.

Συμφυὴς; τὰ τούτοις συμφυῆ, & συμφυὲς κακὸν, quod ex hoc naſcitur, cognatum, *ut, tyrannis naſcens e monarchia*, 6, 4, 6 & 8. συμφυεῖς κακίαι, 6, 10, 7.

Συμφυλάττεσθαι, una cuſtodire, *ex uno cod. Aug. editum erat* 5, 104, 2. *invitis ceteris.*

Συμφῦναι; ἔτη συμφῦναι τὴν ὑπάρχουσαν κατάστασιν τοῖς Πελοποννησίοις, (*opponitur* κίνησις καὶ μετάστασις,) coaleſcat, firmior indices fiat præſens ſtatus Peloponneſi, 4, 32, 9. — „συμφῦναί τινι *dicuntur*, quæ perpetua & immutabilia ſunt, *ut Latini* inſita *dicunt*, & *Ioſephus VI. 3, 2.* σύμφυτον δικαιοσύνην, conſtans juſtitiæ ſtudium.“ *Ern.*

Συμφωνεῖν περί τινος, convenire, paciſci de aliqua re, 2, 15, 5. ὡς ἂν συμφωνήσωμεν, quemadmodum inter nos convenerit, 7, 9, 11.

Συμφωνία, ἡ; μετὰ κερατίου καὶ συμφωνίας, 26, 10, 5.

Σύμφωνος, concinens, conſentiens, concordans; σύμφωνος ἦν τούτοις, conſentiebat cum his, 30, 8, 7. συμφώνους γενέσθαι περὶ τῶν ἀντιλεγομένων, 17, 9, 5. ὁμολογούμενον καὶ σύμφωνον ἑαυτὸν κατασκευάσας κατὰ τὸν βίον, conſtantem ſibi ſe præſtare, 32, 11, 8. σύμφωνα ἀγγεῖα, ſibi reſpondentia, ſibi ſimilia, 10, 44, 9.

σύμφωνόν ἐστι τούτοις πρὸς ἐκείνους, conſentiunt inter ſe, 6, 36, 5. περὶ τούτου ἐγένετο πᾶσι σύμφωνον, 24, 4, 8. 29, 2, 9.

Συμψαύειν; συμψαυόντων ἀλλήλοις τῶν σχημάτων, tangentibus ſe mutuo figuris, 6, 29, 3, συμψαύοντες τοῖχοι, 8, 6, 4.

Συμψεύδεσθαι καὶ συγχρῆσθαι τῷ τῆς βασιλείας ὀνόματι, fallere nomine regis, falſo uti regis nomine, 6, 3, 10. — „*de iis qui reges ſe appellant*,

lant, ſunłque tyranni potius.“ Ern.

Σύμψηφος, qui ſuffragatur; *σύμψηφον τοῖς ὄχλοις τοιῶν ἑαυτὸν*, ad militaris turbæ judicium adcommodans ſuam ſententiam, 3, 90, 6.

Συμψοφεῖν τοῖς ὅπλοις, concrepare armis, 1, 34, 2. *συμψ. τοὺς θυρεοὺς ταῖς μαχαίραις*, pulſare ſcuta gladiis, 11, 30, 1. 15, 12, 8.

Σὺν, *præpoſ. per ellipſin omiſſa*, 3, 113, 9. 3, 117, 8. 4, 50, 7. 5, 23, 8. *σὺν δύο*, *i. q. ἀνὰ δύο*, 8, 6, 2.

Συναγανακτεῖν τινι ἐπί τινι, 2, 59, 5. 4, 7, 3. 4, 76, 5. 6, 6, 6.

Συναγαπᾶν τοῖς φίλοις τοὺς φίλους, 1, 14, 4.

Συνάγειν, 1) colligere *fructus*, 12, 2, 5. 2) in arctum, in anguſtius, brevius ſpatium contrahere; *τὴν πόλιν*, 5, 93, 5. *τὴν ἀγορὰν καὶ τὸ ταμιεῖον*, 6, 32, 4. *συνηγμένος ταῖς ὕλαις τόπος*, locus ob ſilvas anguſtus, 5, 7, 10. *ὁ αὐλὼν συνάγεται εἰς στενὸν ὑπὸ τῶν ὀρῶν*, 5, 45, 9. *Hinc* 3) *translate, τῆς ὥρας συναγούσης ἅπαντας*, hora diei in arctum cogente omnes, prementе, urgente, *ſcil. ut de receptu cogitarent.* 5, 24, 1. (*cf. συγκλείειν.*) *εἰς τοῦτο συνήγοντο τῇ σιτοδείᾳ, ὥστε &c.* eo redigebantur fame, 1, 18, 10. *συναγόμενοι τῷ λιμῷ*, fame preſſi, 1, 18, 7. *ὑπὸ τοῦ λιμοῦ*, 1, 84, 9. 4) *συνάγειν τινί*, congredi cum hoſte cominus, 11, 18, 4.

Συναγείρειν τοὺς συμμάχους, congregare, convocare, 2, 18, 7.

Συναγελάζεσθαι, congregari, 6, 5, 7.

Συνάγκεια, ἡ, convallis, 18, 14, 5. *alii συναγκία.*

Συναγωγή, ἡ, *τῶν ὄχλων*, convocatio populi, 4, 7, 6. *τοῦ σίτου*, meſſis, 1, 17, 9. *χρημάτων*, corrogatio pecuniæ, *de præfecto redituum*, 27, 12, 2.

Συναγωνιᾶν, una timere, timere cum altero, timere ſuis; *τῶν μὲν ἰδίων (dum Rhodanum flumen trajiciunt Pœni) συναγωνιώντων καὶ παρακαλούντων μετὰ κραυγῆς*, 3, 43, 8. *Sed ibi Caſaubonus:* quum & ſuos Pœni adclamationibus fautis adjuvarent, vocesque alta adhortarentur. *Sic & Erneſtus συναγωνιᾷν* adjuvare *interpretatur; — „ſed pro συναγωνιώντων (ait) ibi ſcribendum συναγωνιζόντων, ut habet ed. pr. Baſ. & ms. Auguſt. Ceterum, verbum ſic dici, non abhorret ab analogia, cum & ἀγωνιᾶν pro* certare *dixerit Iſocrates, auctore Suida, & ἀγωνία pro ἀγὼν dicatur.“*

Συναγώνισμα, *τὸ*, *πρός τι*, adjumentum, 10, 43, 2.

Συναγωνιστής, ὁ, adjutor; *λαβὼν συναγωνιστὴν πρὸς τοῦτο Ἐδεκῶνα*, 3, 34, 2. *συναγων. ἀπροφάσιστος*, promtiſſimus & certiſſimus, 10, 34, 9. *συναγωνιστῇ χρησάμενος τῷ ποταμῷ*, 3, 14, 5.

Συνᾴδειν, conſentire; *ταῦτα συν-*

συνᾴδειν ἀλλήλοις οὐ δύναται, 1, 15, 9.

Συναθροίζειν; *συναθροισθέντες οἱ τῶν Ἀλοβρίγων ἡγεμόνες, ἱκανὸν τὸ πλῆθος, προκατελάβοντο τοὺς εὐκαίρους τόπους*, 3, 50, 3. *n. ἀθροίσαντες*, *Vrb. Vat. & Flor.*

Συνανεῖν τινι, probare dicta alicujus, adſentiri ei, 1, 67, 11. *ὀλίγοι ἦσαν οἱ συνανοῦντες μὴ παραβαίνειν τὰς ὁμολογίας*, qui adſentiebantur, probabant, non violandum eſſe fœdus, 15, 2, 2.

Συναιρεῖν, contrahere; *ὁ περίβολος τῆς πόλεως οὐ πλείων εἴκοσι σταδίων ὑπῆρχε τὸ πρότερον, νῦν δὲ καὶ μᾶλλον ἔτι συνῄρηται*, in arctius contractus eſt murus, 10, 11, 4.

Συναισθάνεσθαι, *ſeq. accuſ. & infin. i. q. ſimplex*, intelligere, 5, 72, 5.

Συνακμάζειν *ταῖς ὁρμαῖς πρός τι*, magno ardore adgredi rem, 16, 28, 1. *συνηκμακυῖα τῷ βίῳ καὶ τῇ τύχῃ τοῦ Σκιπ.* vitam & fortunam florentem Scipionis participaverat, 32, 12, 3.

Συνακοντίζειν, *i. q. ἀκοντίζειν*, telis confodere, 1, 34, 7. 1, 40, 12. 1, 43, 6. 15, 33, 6. *n. (ubi tamen συνακόντησαν pro συνηκόντισαν legendum.)*

Συνκλαλάζειν, clamorem militarem tollere, 1, 34, 2. 2, 69, 7. 15, 12, 8. 18, 8, 1.

Συνάλλαγμα, *τὸ*; *συναλλάγματα*, negotia inter homines mutua, contractus, *tum* lites ex contractibus natæ, controverſiæ pecuniariæ, 23, 2, 11 & 17. *διήκουε τῶν κατὰ τὴν ἀγορὰν γενομένων συναλλαγμάτων*, 26, 10, 7. *κριταὶ τῶν δημοσίου καὶ τῶν ἰδιωτικῶν συναλλαγμάτων*, 6, 17, 7. *n. κατὰ τὰς οὐσίας ἐνδεδεμένοι εἰς πολλὰ τῶν βιωτικῶν συναλλαγμάτων*, 13, 1, 3. *n.*

Συναμφότερος, uterque ſimul; *σχεδίαι δύο, πλάτος ἔχουσαι τὸ συναμφότερον πεντήκοντα πόδας*, 3, 46, 1.

Συνάμφω, *οἱ*, uterque ſimul, utrique ſimul, 1, 63, 5. 2, 24, 4 & 11. 2, 65, 9.

Συναναγκάζειν, *i. q. ἀναγκάζειν*, 2, 31, 9. 3, 111, 4. *&c.*

Συνανεδέχεσθαι *τὸν ἐνεστῶτα κίνδυνον εὐψύχως*, comitem periculi *vel* pugnæ ſe præbere, 16, 5, 6.

Συναναίγειν, abducere, *vel* jubere aliquem *ἀναχωρῆσαι*, *i. e.* jubere ſecedere; *συναναχθέντες εἰς τὴν Σίκκαν*, Siccam abducti, quum univerſi (prout juſſi erant) Siccam ſe recepiſſent, 1, 66, 10. *coll. vs.* 6.

Συναναιρεῖν *τινα τινὶ*, aliquem ſimul cum altero e medio tollere, 5, 11, 5.

Συνανακάμπτειν, reverti cum aliquo, 8, 29, 6.

Συνανακομίζειν; *συνανακομίεσθαι τοῖς Ἀμφικτυόσι τοὺς νόμους*, adjuturos ſeſe Amphictyones in inſtauratione legum, in reſtituendis legibus, 4, 25, 8.

Συνανταναπληροῦν *τι τινὶ*, aliquid aliqua re compenſare, 23, 18, 7.

Συνανασώζειν *τινὶ χώραν ἢ πόλιν*,

λιν, operam ſuam alicui conferre ad recipiendos agros vel urbem, 3, 77, 6. 4, 25, 6.

Συναναφέρειν τὴν ἀρχὴν, ſimul conferre principia, initiorum ſimul meminiſſe, 5, 32, 4.

Συνανθεῖν, ſimul florere, *vel nude* florere; *Athenienſium* reſpublica τῇ Θεμιστοκλέους ἀρετῇ συνανθήσασα, ſimul cum Themiſtoclis virtute floruit, *vel* virtute, per virtutem Themiſt. floruit, 6, 44, 2.

Συναντᾶν, occurrere, advenire, convenire; προσλαβὼν τὰ συνηντηκότα τῶν πλοίων, 1, 52, 6. συναντᾶν πρὸς τὰς ὑπερβολὰς, 3, 93, 9. εἰς Κεφαλληνίαν, 5, 3, 3. τὰ συναντώμενα παρ' αὐτοῦ, quæ *illis* ab eo occurriſſent, *i. e.* quo pacto ille excepiſſet poſtulatum, & quid reſpondiſſet, 22, 7, 14.

Συναποφαίνεσθαι; συναποφηνάμενος αὐτοῖς ἄγειν τὴν ἡσυχίαν, ſententiæ eorum accedens, adſentiens eis, ſimul cum eis pronuncians, otium eſſe agendum, 4, 31, 5. *Sic pro* συναποφῆναι τὸ πέμπειν πρὸς Καικιλ. 40, 5, 2. *corrige* συναποφήναντο πέμπειν, quod in mittendam legationem conſenſiſſet.

Συναποχωρεῖν πρός τινα, cum aliquo ad aliquem deficere, 20, 10, 5.

Συνάπτειν, 1) *notione Activa*, conjungere, connectere, τὶ τινὶ, 1, 13, 8. 1, 73, 5. 3, 3, 3. 4, 2, 1. τὶ πρός τι, 1, 75, 4. 4, 65, 12. *Adde* 3, 17, 1. 2) *notione Neutrali vel Reciproca*, pervenire, accedere &c. *Abſol.* συνάψαντος τοῦ χρόνου, cum tempus adeſſet, 2, 2, 8. 4, 27, 1. τοῦ καιροῦ, 6, 36, 1. τοῦ χειμῶνος, 2, 54, 13. τῆς ὥρας, 10, 40, 12. διὰ τὸ συνάπτειν τὴν τῆς πλειάδος δύσιν, 3, 54, 1, εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον συνῆψαν, eodem tempore advenerunt, adpropinquarunt, 3, 19, 2. *Cum Dat.* συνάπτειν τοῖς ἄκροις, ad ſummitates montium pervenire, pertingere. 3, 93, 5. 5, 41, 7. συνάψαι τοῖς πολεμίοις, conſequi, attingere hoſtem, 3, 83, 6. *ſic* συνάψας τοῖς ἱππεῦσι, 3, 53, 6. *rurſus* συνῆψαν τοῖς αὐτῶν ἱππεῦσι, equitatui ſuo ſe adjunxerunt, cum equit. ſe conjunxerunt, 5, 14, 4. *Rurſus vero* συνάπτειν τοῖς πολεμίοις, adgredi hoſtem, impetum facere in hoſtem, 1, 76, 2. *ubi intelligitur* συνάπτειν εἰς τὰς χεῖρας, *quæ poſteriora verba adjiciuntur* 1, 76, 6. γεωλόφοι συνάπτοντες τῷ ποταμῷ, pertinentes ad fluvium, 3, 67, 9. *Et de Tempore*, τῶν καιρῶν τούτων συναπτόντων τοῖς ἐφ' ἡμῶν ἱστορεῖσθαι μέλλουσι, 2, 71, 2. 6, 58, 1. ᾧ (*ſcil.* τῷ Λιβυκῷ πολέμῳ) συνάπτει τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν πραχθέντα, 1, 13, 3. *n. i. q.* συνεχῆ ἐστι, *ibid.* *Cum* πρὸς *Præpoſ.* συνάπτειν πρός τινα, propius accedere, haud longe abeſſe, 3, 84, 1. πρὸς τὴν παρεμβολὴν, (*de jumentis quæ a via aberraverant*) in caſtra

caſtra pervenire, 3, 53, 10. *ſic* οἱ ἀπὸ τῆς οὐραγίας ἀσφαλῶς συνῆψαν πρὸς τὸ στρατόπεδον, 5, 14, 7. οὗ συνάπτει τὰ Γαλατικὰ πεδία πρὸς τὴν ἄλλην Ἰταλίαν, ubi reliquam contingunt Italiam, 3, 86, 2. ὄρος συνάπτον πρὸς τὰ Δρέπανα, 1, 55, 7.

συνάπτον; εἰς συνάπτον ἥκειν ἀλλήλοις, *de duabus aciebus*, adpropinquare ſibi invicem, intra teli jactum venire, 1, 76, 2. *n.*

In Medio; συνάπτεσθαι τοῦ καιροῦ, prehendere occaſionem, 15, 28, 8.

συνάπτειν, *notione* concurrendi, adgrediendi hoſtem, *editum vulgo erat ex Bav.* 3, 115, 7. *ubi nos ex reliquorum codicum conſenſu* συμπίπτειν *edidimus. Pro* συνάγειν *legendum* συνάπτειν *ſuſpicatus eſt Erneſt.* 11, 18, 4. *n.*

Συναρμόζειν; συναρμοσθέντες κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον, 1, 26, 16.

Συναρπάζειν, corripere, comprehendere *aliquem*, 5, 41, 9.

Συνάρχειν; *vide* συνάρχων.

Συναρχία; αἱ συναρχίαι, magiſtratuum conſeſſus *vel* conventus, *apud Meſſenios*, 4, 4, 2. *apud Achæos*, 27, 2, 11. 38, 5, 4 *ſq. Conf.* συνάρχων.

Συνάρχων, ὁ, collega, *imperatoris*, 1, 53, 1. *M. Silanus,* συνάρχων *Scipionis*, 10, 6, 7. collega conſulis, 3, 70, 2. *Magiſter equitum vocatur* ὁ συνάρχων *dictatoris*, 3, 88, 7 & 9. 3, 90, 6. 3, 94, 9. *cf. c.* 87, 9. *Prætor Achæorum in conſilium adhibet* τοὺς συνάρχοντας, 24, 12, 6. *quos Erneſtus eosdem putavit cum* ταῖς συναρχίαις.

Συνασπίζειν, conſerere ſcuta, confertim ſtare, 4, 64, 6 *ſq.* 12, 21, 3 & 7.

Συναύξειν, augere, τὰς δυνάμεις, 10, 35, 5. συναυξῆσαι καὶ ἐκτραγῳδῆσαι τὰς ἐπιτυχίας, *verbis & triumphi adparatu* augere & amplificare, illuſtriores reddere res bene geſtas, 6, 15, 7. συναύξειν τινά, honore augere aliquem, 32, 5, 7.

Συναύξησις, ἡ, incrementum (*reip. Romanæ,*) 1, 6, 3.

Συναφή, ἡ, commiſſio, junctura, conjunctio *ferri cum haſtili*, ἡ τοῦ βέλους πρὸς τὸ ξύλον, 6, 23, 11. ἡ συναφὴ τῶν μισθοφόρων καὶ τῶν ἱππέων, locus ubi ſe contingunt, 12, 18, 10.

Συναφιέναι τοὺς παρ' αὐτοῦ, ſuos pariter emittere *in pugnam*, 11, 12, 7.

Συνδεῖν, colligare, conſtringere; οἱ κόρακες συνδέουσι τὰς ναῦς, 1, 22, 9. συνδεῖν τοῖς κόραξι τοὺς ἐγγίσαντας, 1, 27, 12. συνδεδέσθαι, 1, 23, 10.

Σύνδενδρος νῆσος, 12, 4, 2.

Συνδεσμεύειν ξύλα, 3, 42, 8.

Συνδιακομίζεσθαι, ſimul trajici *per fluvium*, 3, 43, 4.

Συνδιαλαβεῖν περί τινος, una deliberare de, 16, 25, 1. συνδιαλαβόντες εἰς τὰς χεῖρας, 2, 33, 5. *n. ex lect. cod. Bav. ubi*

ubi nos cum aliis συνδραμόντες.

Συνδιανεύειν; πάντη συνδιανευόντων τῶν ὀργάνων, in omnes partes ſpectabant corvi, 1, 23, 10. τῇ διανοίᾳ χρὴ συνδιανεύειν καὶ συρρέπειν ἐπὶ τοὺς τόπους, cogitatione convertere ſe verſus loca ipſa, eaque ſpectare, 3, 38, 5.

Συνδιανοεῖσθαί τινι περί τινος, cum aliquo cogitare, deliberare, conſultare de re, 2, 54, 14. 3, 68, 15. συνδιανοηθῆναι, πῶς ἂν *&c.* 31, 20, 7.

Συνδιατηρεῖν, una cuſtodire, 2, 58, 3.

Συνδιατρίβειν μετὰ τοῦ βασιλέως ἐν τοῖς ὑπαίθροις, expeditionis ſocium eſſe regi, 4, 77, 1. 4, 87, 2.

Συνδιαφυλάττειν τινὶ τὴν ἀρχήν, aliquem in cuſtodiendo ſervandoque regno juvare, 7, 3, 7. conſervare alicui regnum, 31, 19, 11.

Συνδιοικεῖν *an legendum pro* συνοικεῖν, 6, 2, 14? *n.*

Συνδιώκειν, *i. q.* διώκειν, perſequi, 1, 17, 13. 1, 19, 4. 5, 14, 6. *&c. Paſſ.* συνεδιώχθησαν εἰς τὴν πόλιν, 1, 8, 2.

Συνδοκεῖ αὐτῷ, pariter ei placet, conſentit ille probatque, 1, 62, 8.

Συνδρομή, ἡ; συνδρομαὶ, concurſus ſeditioſi, 1, 67, 2. 1, 69, 11.

Συνδυάζειν τινὶ, ſocietatem cum aliquo facere, 4, 38, 6. συνδυάζειν οὐκ ἐβούλοντο, nolebant ſe arctius jungere, 30, 5, 8.

Συνεγγίζειν, *i. q.* ἐγγίζειν, 1, 23, 8. 3, 69, 13. *&c.*

Σύνεγγυς, prope, *cum dat.* 1, 49, 5. 1, 74, 14. 3, 60, 10. 3, 61, 1. *&c. Sic & ſcribendum* 1, 21, 10. *&* 1, 30, 15. *ubi perperam* συνεγγὺς, *acute editum. Cum genit.* ἐπεὶ δὲ σύνεγγυς αὐτῶν ἦσαν, prope ſe invicem, 1, 51, 1.

Συνεδρεία, ἡ, μετὰ τῶν φίλων, deliberatio cum amicis, 18, 37, 2. *ubi* συνεδρία *dabant mssti.*

Συνεδρεύειν, una deliberare, concilium agere, 2, 26, 4. 5, 102, 8. 40, 4, 5. τινὶ, cum aliquo coire ad deliberandum, *Ern.* 3, 68, 15. *ubi rectius Caſaub.* aſſiduum adeſſe; *nempe* adſidere *ad lectum ægroti.*

Συνεδριακὴ πολιτεία καὶ δημοκρατική, quæ publici concilii opera regitur, 31, 12, 12.

Συνέδριον, τὸ, *de* ſenatu *Romano*, 1, 11, 1. 3, 9, 4. 3, 20, 3. 6, 15, 7. οἱ τοῦ συνεδρίου, ſenatores, 33, 1, 4. *de* ſenatu *Carthag.* 1, 31, 8. 3, 33, 4. *de* concilio *imperatoris*, 36, 4, 4. τὸ συνεδρ. τῶν Ἀμφικτυόνων, 40, 6, 6. τὰ τῶν Πυθαγορείων συνέδρια, ſcholæ Pythagoreorum, 2, 39, 1.

Σύνεδρος, ὁ, conſiliarius, concilii particeps, 3, 20, 8. οἱ τῶν συμμάχων σύνεδροι, a ſociis ad colloquendum & ad deliberandum inter ſe miſſi, 5, 102, 9. 5, 103, 1. κατασφάξας ἐν τῷ Φακῷ τοὺς συνέδρους, 31, 25, 2.

Συνεθίζειν τινὰ τινὶ; αἷς ἔδει συνεῖθίσθαι τοὺς ἱππεῖς, ad quos

quos (*motus*) oportet exercitatos esse equites, 10, 21, 1.

Συνειδέναι σφίσι τὰ πεπραγμένα, sibi conscium esse, 1, 84, 11. 30, 8, 6. 15, 3, 2. *n.* (*cf.* συνιδεῖν.) μηδὲν αὐτῷ συνειδὼς μοχθηρὸν, 30, 7, 8. εἰδὼς ἑαυτῷ κακῶς κεχειρικότι, 25, 8, 6. οὐδὲν αὐτοῖς συνειδότες ἀλλότριον βουλομένοις Ῥωμαίων, 27, 13, 13. *Sic correxi*, συνήδει πολλάκις αὐτῷ διεσφαλμένῳ, 4, 14, 3. *n. pro vulgato* διεσφαλμένα. συνειδέναι τοῖς σφετέροις πράγμασι πεπτωκόσι, 1, 62, 7. συνειδέναι τινὶ τὰς ἐπιβολὰς, 4, 22, 7.

Συνείκειν, *i. q.* ἔκειν, cedere, 5, 71, 10. τῷ καιρῷ, 32, 19, 8.

Συνεῖναι; οἱ συνόντες, familiares, 4, 24, 2.

Συνεισπεῖν τινι (*ut* συνηγορεῖν) caussam, partes alicujus defendere, 23, 8, 13.

Συνείρειν, connectere *legendo*, uno spiritu legere *quinque versus*, 10, 47, 9.

Συνεισπίπτειν εἰς τὴν πόλιν, simul irrumpere, 4, 71, 12.

Συνεκβάλλειν τινί τινα, aliquem in ejiciendo altero adjuvare, 3, 49, 10. 7, 4, 2.

Συνεκκαίειν τινα, ad bellum incitare, incendere aliquem, 3, 14, 3.

Συνεκκαλεῖσθαί τινα πρὸς τὴν χρείαν, ad prælium simul fortiter ineundum excitare aliquem, 18, 2, 11.

Συνεκπληροῦν, τὰς ὁρμὰς τῶν δυνάμεων, indulgere cupiditati, 3, 78, 5. τὸ ἐλπιτὲς, (*i. q.* ἐκπληροῦν) supplere, 16, 28, 2. τὸ καταλειφθὲν ἐν ἐπαγγελίᾳ, explere fidem promissorum, 32, 9, 1. συνεκπληροῦν τῇ διανοίᾳ καὶ τῇ τόλμῃ τὴν ἐπιβολὴν, rem susceptam prudenter & fortiter perficere; *nempe* periculum, quod conjunctum est cum incepto, compensare & vincere studere tanto majori & cautione & fortitudine, 14, 4, 3.

Συνεκποιεῖσθαι, ταῖς ἐξ αὐτῆς τῆς χώρας χορηγίαις, contentum esse, satis habere, 6, 49, 7. *cf.* ἐκποιεῖσθαι.

Συνεκτρέχειν; τῆς τύχης αὐτῷ συνεκδρομούσης, fortuna ipsum juvante, 10, 40, 6. ὧν οὐδὲν αὐτῷ συνεξέδραμε, nihil ei successit, 12, 13, 5. σπανίοις τοῦτο συνεξέδραμε κατὰ τὸν βίον, paucis contigit, 5, 33, 7.

Συνεκχύνειν; τῇ πρώτῃ εἰσαγγελίᾳ συνεκχυθέντες, ad primum nuncium effuse adcurrerunt, exierunt, 9, 9, 7. συνεκχυθεὶς τοῖς ἑαυτοῦ μισθοφόροις, simul cum mercenariis citato cursu persecutus hostem, effusus in hostem, 11, 14, 7.

Συνελαύνειν; συνηλάθησαν ἕως εἰς τοὺς ἐπιπέδους τόπους, compulsi, propulsi sunt, 28, 5, 6. ὑπ' Ἀχαιοῦ συνελαθεὶς εἰς τὴν πατρῴαν ἀρχὴν, intra paterni regni fines compulsus, 4, 48, 2.

Συνελθεῖν, *vide* συνέρχεσθαι.

Συνεμβαίνειν, τοῖς Καρχηδονίοις εἰς τὴν θάλασσαν, pariter mare ingredi, pariter maritima tractare, mari bellum susci-

pere

pere cum Pœnis, 1, 20, 7. — *ἐμβαίνειν τὴν θαλ. eſt* maritima tractare. *Romani nolebant, Carthaginienſes ſolos mare tenere.“ Ern.* — *συνεμβαίνειν (τινὶ) εἰς τὸν πόλεμον*, bellum pariter ſuſcipere, belli ſocietatem inire cum aliquo, 29, 3, 8. *Sic videtur etiam legendum* 29, 3, 7. *n. pro συμβαίνειν. Et ſic ex conjecℓ. pro συμβαίνειν edidi* 16, 26, 6. *n. συνεμβαίνειν εἰς τὴν ἀπέχθειαν (Φιλίππου) ἅμα Ῥοδίοις.*

Συνεμβάλλειν ὁμόσε τοῖς Λίτωλοῖς εἰς τὴν Ἀχαΐαν, 4, 16, 10.

Συνενθουσιᾷν; *θεάτρου ἐπειλημμένος συνενθουσιῶντος*, concionem nactus ſecum furentem, 38, 4, 7.

Συνενοῦν; *τὸ τῆς προκατασκευῆς οἰκεῖον συνενώσωμεν, ſic corrupte vulgo omnes*, 2, 14, 1. *pro συσσώσωμεν, quod haud cunctanter in contextum recipi debebat.*

Συνεξαίρειν; *συνεξῆραι μετὰ τῆς ἀποικίας*, ſimul exire, proficiſci cum colonia, 12, 5, 8. *i. q. συνεξελθεῖν, coll. ibid. vs.* 7. *τὸ τῶν Κελτῶν πλῆθος συνεξῃρκὸς τῶν Καρχ. ἐλπίσι, ed. Caſaub.* 3, 68, 8. *n. quod interpretatus ille erat*, Galli ad ſpem Carthaginienſium ſublatis animis; *& Erneſtus*, ſpe fortunæ Pœnorum elatus. — „*Sed dubitant* (ait idem *Erneſtus*,) *de hac lectione: in qua ſi vitium eſt, legendum συνεπῃρμὸς, pro συνεπῃρμένος, quod centies ſic dicitur.*“ — *Vide noſtram Adnot. ad l. c.*

Συνεξαιρεῖν; 1) juvare aliquem in expugnanda urbe; *βοηθῶν Προυσίᾳ συνεξεῖλον τοὺς Κιανούς*, 17, 4, 7. 2) *συνεξαιρ. τινὰ τινὶ*, una cum aliquo ſervare aliquem, liberare periculo, 5, 11, 5. *cf. ἐξαιρεῖν.*

Συνεξακολουθεῖ *αὐτῷ ὄνειδος παρὰ τοῖς εὖ φρονοῦσι*, vituperio excipitur, 2, 7. 3. *ἔλεος παρὰ τῶν Ἑλλήνων*, miſerentur ejus Græci, 2, 58, 11. *συγκατάθεσις*, 2, 58, 11. *τοῦτό μοι συνεξακολούθησε*, hoc conſecutus ſum, hoc mihi contigit, 3, 63, 11. 17, 14, 15. 17, 15, 5. *συνεξηκολούθει αὐτῷ ἀσέλγεια*, inerat ei, 37, 2, 4. *Et, vulgata notione, τὰ συνεξακολουθοῦντα τούτοις*, quæ conſequuntur, ſequuntur hæc, 3, 109, 9. 3, 55, 3. *τὰ τέλη (ſcil. τῶν πραγμάτων) συνεξακολουθεῖ ταῖς Ῥωμαίων προθέσεσι*, ſequuntur, reſpondent, 18, 15, 12. *Conf. ἐξακολουθεῖν.*

Συνεξαμαρτάνειν *τοῖς ἀσεβήμασί τινος*, paria ſcelera cum aliquo committere, 5, 11, 1.

Συνεξανιστάναι; *συνεξαναστῆναι τοῖς καιροῖς, (ſcil. κατὰ τοῦ Φιλίππου,)* ſimul cum tempore, *i. e.* oblata opportunitate, inſurgere *contra Philippum*, 16, 9, 4. *αὐδενὸς συνεξανισταμένου, ſcil. αὐτοῖς*, quum nemo ſe ſocium inſurrectionis eis adderet, 5, 39, 4. *Conf.* 3, 68, 8. *n. &* 3, 34, 9. *n. Adde συνεξίστασθαι.*

Συν-

Συνεξαποστέλλειν τινὰ 16, 21, 6. οἱ ἅμα τούτῳ συνεξαποσταλησόμενοι φίλοι, 23, 14, 11.

Συνεξεγείρειν; συνεξεγερθέντες διὰ τὴν σφετέραν βλάβην, proprio damno excitati, 4, 47, 3.

Συνεξίστασθαί τινι εὐθύμως, paratum ſe oſtendere ad pugnandum cum aliquo, 3, 34, 9. *n.* 5, 39, 4. *n.* *Conf.* 3, 68, 8. *n.* *Adde* συνεξανίστασθαι.

Συνεξομοιοῦν; συνεξομοιοῦσθαι πεφύκαμεν πάντες ἄνθρωποι τῷ περιέχοντι, adſimilari, conſimiles fieri coelo ſub quo habitamus, 4, 21, 1. συνεξομοιωθέντος τούτου τοῖς πρότερον, quum hic ſimilis eſſet prioribus, ſuperiorum exemplum ſequeretur, 31, 26, 4.

Συνεξορμᾶν τινι, ſimul exire cum quo, 1, 47, 7. 8, 21, 6.

Συνεπαγωνίζεσθαι; ἐπιμετρούσης καὶ συνεπαγωνιζομένης τοῖς γεγονόσι τῆς τύχης, (*ſcil.* κατὰ Ῥωμαίων) præter ea quæ jam acciderunt, nova certamina Romanis ciente fortuna, *i. e.* nova mala inducente, 3, 118, 6.

Συνεπανορθοῦν πόλιν ἐπτακυῖαν, juvare, erigere, inſtaurare, 30, 18, 4.

Συνεπεμβαίνειν ταῖς ἀτυχίαις τινός, inſultare calamitati alicujus, calamitate alicujus abuti ad addendam adflicto adflictionem, 30, 9, 21. συνεπεμβαίνειν τοῖς κατ' ἀλλήλων καιροῖς, temporibus uti in mutuam perniciem, adverſis rebus ſuis invicem inſidiari inſultareque, 20, 11, 7. — *Imitatio Demoſthenis, qui Mid. p. 138.* ἐπεμβαίνειν τοῖς καιροῖς *dixit.*" *Ern.*

Συνεπιβαίνειν, ſimul adſcendere *ſcalas;* πολλῶν ἅμα συνεπιβαινόντων, 10, 13, 8.

Συνεπιβάλλειν; ὅσα συνεπιβάλλει τοῖς ὑφ' ἡμῶν γραφομένοις, quæ coincidunt, incidunt in tempora, quorum res nos ſcribimus, 2, 56, 4. κατά γε τὰς ὁλοσχερεῖς διαφορὰς συνεπιβάλλειν καὶ φέρειν ἐπὶ τῇ διανοίᾳ τὸ λεγόμενον, *corrupta* (*ut videtur*) *oratio, cujus ſententia eſt,* ſaltem quoad majores terræ diviſiones cogitatione transferre ſe velut in rem præſentem oportet, & res, quæ narrantur ad ea loca referre quibus geſtæ ſunt, 3, 38, 4. *n.*

Συνεπιδεικνύναι, *i. q.* ἐπιδεικν. indicare; οἱ τόποι οἱ διὰ τοῦ λόγου συνεπιδεικνύμενοι, 3, 38, 5.

Συνεπιδιδόναι τινὶ ἑαυτόν, dare, adjungere ſe alicui, 32, 10, 5. εἰς τί, operam ſuam alicui tribuere ad aliquid, ſocium ſe præbere, 32, 21, 10. 7, 16, 2.

(Συνεπιδράττεσθαι τὸν φθόνον, ſimul conſciſcere ſibi invidiam, *ex* 9, 10. *citavit Ern. ſed ibi eſt* προσεπιδραττ. *vs.* 6. *non* συνεπιδρ.)

Συνεπικυροῦν, confirmare, ratum facere, τὸ δόγμα, 4, 30, 2. τὰς ὁμολογίας, 22, 7, 3. τὸ προβεβουλευμένον, 6, 16, 2.

Συνεπιλαμβάνεσθαι, adjuvare, *cum dat. perſ.* 5, 90, 2, *absque*

que regimine, ἐὰν μὲν ἡ τύχη συνεπιλαμβάνηται, *intellige* αὐτοῖς, 2, 49, 7. *cum dat. perſ. & gen. rei*, θεὸς αὐτοῖς συνεπελάβετο τῆς σωτηρίας, 11, 24, 8. *cum ſolo genit. rei*, συνεπιλαμβάνεσθαι τῶν πραγμάτων, 1, 70, 8. *ubi poteſt ex præcedd. intelligi dativus* σφίσι, *& cum Caſaub. verti*, in ſocietatem conſiliorum venire; *ſed* 10, 19, 9. *ad* συνεπιλήψονται τῶν πραγμάτων *nullus intelligi dativus debet, & eſt* in curam rerum, in curam belli incumbent. συνεπιλαβέσθαι τῆς αὐτοῦ τε καὶ τῶν φίλων σωτηρίας, ſuam & amicorum ſalutem curare, *vel, intellecto dative* ἑαυτῷ, ſecum illam curare & adjuvare; *ſic &* 15, 28. *Sic ad* συνεπιλαμβανόμενοι τῶν διαλύσεων, 22, 12, 1. *intelligi poteſt* τοῖς Αἰτωλοῖς, adjuvare compoſitionem, *vel* adjuvare Ætolos ad pacem impetrandam. βοηθεῖν καὶ συνεπιλαβέσθαι (*ſcil.* αὐτῷ) τοῦ καιροῦ, ut cum ipſo uteretur tempore, 15, 3, 7. συνεπελάβοντο (*ſcil.* τῷ Ἀράτῳ) τῆς καταλύσεως τοῦ τυράννου, Aratum opera ſua juverunt in evertendo tyranno, 10, 25, 3. *(ubi in Nota infra contextum corrige* συνεπελάβοντο, *& ſυνελάβοντο, pro* ετο.)

Συνεπιμαρτυρεῖν τινι, teſtimonium exhibere alicui, dicta alicujus confirmare, 26, 9, 4.

Συνεπινοεῖν, πῶς καὶ τίνι τρόπῳ *&c.* conſilium cum aliquo inire, rationem excogitare, 8, 17, 2.

Συνεπισημαίνεσθαι, notare *in partem deteriorem*, reprehendere, improbare, 4, 24, 5. *cf.* ἐπισημαίν.

Συνεπισπάσασθαί τι, temere & importune attrahere & in medium proferre aliquid, 26, 3, 13. συνεπισπάσασθαι τοὺς ἰδίους πολίτας πρὸς τὴν ἑαυτοῦ γνώμην, πρὸς τὴν Περσέως συμμαχίαν, 30, 6, 7 *ſq.* ἡ Καπύη μεταθεμένη συνεπεσπάσατο καὶ τὰς ἄλλας πόλεις, *Spicil. ex lib. 7.*

Συνεπισπεύδειν; ὁ δὲ ἐκέλευε τοὺς κρατίστους συνεπισπεῦσαι τὰς ἁμάξας, *Suidas in* συνεπισπ. *quod fragmentum inter Polybiana retulit Valeſ.*

Συνεπιστῆσαι; *vide* συνεφιστάναι, *&* συνεφιστάνειν.

Συνεπισχύειν τινὶ, partes alicujus tueri, adjuvare aliquem, vires ſuas conjungere cum quo, 6, 6, 10. 18, 24, 11. 18, 26, 6. 20, 5, 13. 25, 1, 12. 26, 3, 6. 32, 1, 3. τῶν πλεονεξίαις τινός, inſervire, juvare cupiditatem alicujus, 28, 5, 5. (τινὶ) κατά τινος, 6, 8, 1.

Συνεπιτείνειν, τὴν ὀργὴν τινος, augere, 3, 13, 1.

Συνεπιτίθεσθαι, ſimul adgredi, invadere aliquem, 1, 31, 2. 2, 3, 6. 2, 45, 4. 2, 49, 8. 3, 49, 10. 3, 65, 11. 3, 97, 3. 4, 14, 8. συνεπιτίθεσθαι τοῖς καιροῖς, (*i. q.* ἐπιτίθεσθαί τινι σὺν τοῖς καιροῖς, *vel* ἐν καιρῷ, *quod eſt* 2, 45, 4.) 3, 15, 10. 5, 87, 2. 5, 105, 8. τοῖς πράγμασί τινος, alicu-

alicujus res invadere, 5, 78, 4. τῇ τῶν Λακεδαιμονίων ἀγνοίᾳ καὶ τῷ τῶν συμμάχων πρὸς αὐτοὺς μίσει, 6, 43, 4.

Συνεπιψηφίζειν τὰ κατὰ τὰς διαλύσεις, ratas habere pacis conditiones, 22, 15, 1.

Συνεργάζεσθαί τινι, opus facere cum quo, 34, 10, 13 *sq.*

Συνεργεῖν τινι, adjuvare aliquem, 1, 48, 1. 18, 7, 5. 1, 70, 5. τὸ αὐτόματον συνήργησεν αὐτοῖς πρὸς τὴν ἐνεστῶσαν χρείαν, 3, 97, 5. πολλὰ συνεργεῖ ἡ ἁρμογὴ τῶν ὅπλων εἰς τὴν χρείαν, 11, 9, 1. *συνήργουν vulgo in* συνηγόρουν *erat corruptum*, 2, 6 10.

Συνέργημα, τὸ, quidquid adjuvat ad finem in agendo & perficiendo, 2, 42, 4. 5, 36, 9. πρός τι, adjumentum, auxilium, 3, 99, 9. 15, 27, 1. 23, 2, 3. τὰ ἐνεργήματα καὶ συνεργήματα, 30, 4, 13.

Συνεργία, ἡ, *alii* συνέργεια, adjumentum, auxilium opus facientium cum aliis, 8, 35, 10.

Συνεργὸς, ὁ, συνεργὸν λαβεῖν τινα, 1, 7, 8. κεχρημένος αὐτῷ συνεργῷ πρὸς πολλὰ, 23, 2, 4. ἡ συνεργὸς; ἔχων γυναῖκα, πρὸς πᾶσαν ἐπιβολὴν εὐφυῆ συνεργὸν, 6, 2, 10. *Neutr.* συνεργὰ πλείω, 1, 81, 10. δύο συνεργοῖς χρωμένη τοῖς ἰσχυροτάτοις, 2, 38, 8.

Συνερείδειν; τὰ θηρία συνήρεισε τοῖς ἐναντίοις, elephanti in adversos impetum, impressionem fecerunt, 5, 84, 2. Μακεδόνων συνερεισάντων τοῖς βαρβάροις, *Fr. gr.* 84. 2. συνήρεισαν οὕτως ὥστε συνερεῖσαι πρὸς ἀλλήλους, *de phalange densata in acie*, ut conferti incumberent alii aliis, cohærerent invicem, 12, 21, 3. *cf.* 18, 12, 6.

Συνέρχεσθαι; συνελθεῖν τινι εἰς λόγους, 1, 78, 4. 5, 102, 7. εἰς τὰς χεῖρας, *idem*. congredi cum aliquo colloquii causa, 1, 78, 6.

ἅμα τῷ συνελθεῖν αὐτὸν ἀναγόμενον, 16, 2, 5. *ex lect. mss. torum, quam in* συνιδεῖν *cum Bayf. mutavit Casaub.*

Σύνεσις, ἡ ἐγκατοικοῦσα ταῖς ἑκάστων ψυχαῖς, *i. q.* συναίσθησις) 18, 26, 13. *n.*

Συνετὸς; οἱ συνετώτατοι, *de latinarum literarum* peritissimis, 3, 22, 3.

Συνετῶς βουλευσάμενος, prudenter, 1, 36. 2.

Συνεφεδρεύειν τοῖς ἄλλοις, in subsidiis manere, 1, 27, 9. præsidio esse, tutari, 2, 12, 8. τοῖς καιροῖς, (*i. q.* ἐφεδρ.) insidiari temporibus, omni occasioni intentum esse, 31, 13, 6.

Συνεφιστάναι; τοὺς φιλοπευστοῦντας συνεπιστῆσαι περὶ τούτων, eos qui discendi cupidi sunt attentos reddere ad hæc, *vel potius*, docere hæc, ad harum rerum notitiam perducere, 3, 59, 6. συνεπιστήσας αὐτὸν (*i. q.* ἑαυτὸν) ἐπὶ τοῦτο, qui attente considerâverit, qui expenderit hoc 11, 19, 2. *Cum nudo Accus. rei*, συνεπιστῆσαι τὸ παρακείμενον, 2, 58, 13. ad id quod proximum est advertere ani-

animum, *interprete Caſaubono: ſed ſic, ſi cetera recte habent, videtur deſiderari præpoſ.* ἐπὶ *ad* τὸ παρακείμενον; *ad verbum vero intelligitur accuſ.* ἑαυτὸν *aut* τὴν διάνοιαν (*conf.* ἐπιστῆσαι.) *niſi* συνεπιστῆσαι *h. l. eſt* docere, *ſicut* συνιστάνειν, *quod vide.*

καταφανές ἐστι τοῖς βραχέα συνεπιστήσασι, *ſcil.* ἑαυτοὺς, 4, 40, 10. ἐπὶ τὰ λεγόμενα συνεπιστήσαντες, animum advertentes, 3, 9, 4. *Adde verbum ſeq.*

(συνεφίστασθαι. πολιορκίαν περὶ τὴν πόλιν *ex mendoſa lectione* 5, 66, 1. *temere huc retulit Erneſtus.*)

Συνεφιστάνειν; 1) attentum reddere, τοὺς ἀναγινώσκοντας, 10, 41, 6. 2) attendere; οἱ βουλόμενοι συνεφιστάνειν, *ſcil.* ἑαυτοὺς, 4, 8, 8. οἱ ἐφιστάνοντες τοῖς ὑπομνήμασι, qui attente legerint libros, *vel* nude, lectores, 9, 2, 7. 7, 13, 2. συμβαίνει τοῖς βουλομένοις συνεφιστάναι καὶ τοῦ χωρίου τὸ μέγεθος, 6, 32, 2. *n.* (*cf.* 4, 8, 8.) — „Intelligere *vertitur; ſed hoc ſignificare id verbum non poteſt, eſtque potius* attendere, *& refertur ad* βουλομένοις, qui volent attendere; *tum* συμβαίνει *ſignificat* iis datur, contingit, *vel excidit verbum.*“ *Ern.*

Συνέχεια, ἡ, aſſiduitas; τῶν ἀκροβολισμῶν, 5, 100, 2. τῇ συνεχείᾳ τῶν ἀνδρῶν ἐτηροῦντο οἱ τόποι, 8, 17, 5. *n.*

Συνέχειν, continere, cohibere, retinere, conſtringere, *& ſimilia;* τὴν δύναμιν συνεῖχεν ἐν τῷ χάρακι, 10, 39, 1. τοὺς πολιτικοὺς ἐν ἀποστήματι συνεῖχε, urbanas copias ex aliquo intervallo continuit, retinuit, 1, 9, 4. τὸ πλεῖστον μέρος τῆς δυνάμεως συνεῖχεν ἐπ' αὐτὸν, (*i. q.* ἐφ' ἑαυτὸν,) ſecum retinuit, 3, 101, 8. τοῖς ἀδήλοις Φόβοις τὰ πλήθη συνέχειν, 6, 56, 11. τὸ πολίτευμα ἐν δημοκρατίᾳ συνέχειν, remp. in populari ſtatu retinere, ſervare, 2, 41, 6. τοῦτο συνέχει τὰ Ῥωμαίων πράγματα, hæc res continet, ſuſtinet, ſervat Romanam remp. 6, 56, 7. συνέχειν τὰ κατὰ Σικελίαν, continere, retinere, ſervare, tueri, 1, 17, 3. συνέχειν τὴν ἐξουσίαν, retinere poteſtatem, 39, 2, 13. συνέχεσθαι τοῖς πολέμοις, in arctum cogi, conſtringi, premi bellis, *vel* retineri, diſtineri, 1, 7, 9. τῷ λιμῷ συνεσχηντο, fame conſtricti, preſſi, confecti erant, 3, 62, 4. *Sic* συνεχομένων τῷ λιμῷ *ex cod. Bav. editum erat* 1, 18, 7. *pro* συναγομένων; *vide* συνάγειν. συνέβαινε αὐτοὺς ἐκ πολλῶν χρόνων ἐν ἀκαταπαύστοις στάσεσι συνεσχῆσθαι, 4, 17, 4. *ubi delenda utique videtur præpoſ.* ἐν, *quæ e præcedentis vocabuli terminatione temere adhæſit.*

Particip. τὸ συνέχον, *abſol.* quod præcipuum, quod maximum eſt, quod rem ipſam vel

vel caput cauſſæ continet, 2, 12, 3. 2, 52, 4. 3, 51, 13. 8, 4, 3. 10, 45, 4. 15, 2, 3. 21, 13, 9. *Et Plur. τὰ συνέχοντα τεθεωρημένα*, quæ ſunt præcipua perſpexiſſe, 6, 46, 6. *Cum genit. τὸ συνέχον τῆς προτροπῆς*, præcipuum argumentum cohortationis, 4, 5, 5. *τῆς ἐννοίας τῆς ἐν ταῖς συνθήκαις*, 3, 29, 9. *τῶν ὁμολογηθέντων*, 10, 38, 5. *τῆς ἐκκλησίας*, caput rei agendæ, in concione, 28, 4, 2. *τὰ συνέχοντα τοῦ δόγμα-* 18, 27, 2. *τῶν ἐγγράπτων*, 3, 27, 1. *ἐν τούτοις κεῖται τὸ συνέχον τῆς σωτηρίας*, his rebus maxime continetur ſalus, hæ res præcipuæ ſunt ſaluris cauſſæ, 10, 47, 11. *τὸ συνέχον τῆς ὁρμῆς αὐτοῦ ἦν, ὅτι &c.* præcipua cauſſa quæ eum impellebat, 18, 22, 3. *τὸ συνέχον αὐτοῖς τῆς ὑπομονῆς τοῦ πολέμου*, præcipua cauſſa conſtantiæ eorum, 4, 51, 1.

Συνεχής, proxime ſequens, contiguus, continuus; *πᾶς ὁ συνεχὴς λόγος*, conſequens omnis oratio, 1, 5, 5. *συνεχεῖς τούτοις*, proximi his, finitimi, 2, 16, 3. *ἐξ πύργους τοὺς συνεχεῖς τῷ προειρημένῳ κατέβαλον*, 1, 42, 9. *ex emend. Caſaub. pro τῶν προειρημένων. τὸ συνεχὲς τούτῳ*, quod proxime ſequitur, *vel* ſecutum eſt, 2, 63, 1. 3, 3, 3. *τὸ συνεχὲς τῆς διηγήσεως*, ſeries narrationis, id quod proxime ſequitur in ſerie narrationis, 3, 39, 1. *πρὸς τὸ συνεχὲς*, in poſterum, 1, 72, 6. *πράττειν τὸ συνεχὲς*, facere id quod conſequens eſt, pergere in exſequendo incepto, 4, 81, 8. *ubi Erneſtus intellexit*, quod proximum eſt facere, cum præcipuum non poſſis. *κατὰ τὸ συνεχὲς*; *de loco & ſitu*, continuo tractu, 2, 14, 4 & 6. *De tempore; ᾧ κατὰ τὸ συνεχὲς ὑποδείξομεν*, poſt quæ proxime, ſtatim, docebimus, 3, 2, 6. *n. τούτοις κατὰ τὸ συνεχὲς*, 7, 18, 6. *κατὰ τὸ συνεχὲς τῆς προκατασκευῆς ἤκομεν ἐπὶ &c.* in ſerie rerum in Præparatione exponendarum pervenimus ad, 2, 37, 2. *εἶχετο κατὰ τὸ συνεχὲς τῶν ἑξῆς*, continuo ad alia perrexit, 2, 54, 8. *κατὰ τὸ συνεχὲς ἐπολιόρκουν*, continuo, ſine mora, 2, 2, 7. *n.* (*ubi Caſaub.* ſine intermiſſione.) *μετὰ ταῦτα κατὰ τὸ συνεχὲς ἐπολέμουν πρὸς Αἰτωλούς*, *Valeſius* aſſidue; *rectius fuerit* continuo, ſtatim, 20, 4, 4. *n. ſic & ibid. vs. 2. n. ubi* paulatim *vertit Valeſius. Sed* 2, 40, 6. *αὐξανόμενον κατὰ τὸ συνεχὲς τὸ ἔθνος, eſt*, continuis incrementis aucta gens. *Sic, ἀπὸ τούτου κατὰ τὸ συνεχὲς καὶ κατὰ τὸ γένος βασιλευθέντες*, continua ſtirpis ejusdem ſerie, 2, 41, 5. *Et, μετὰ ταῦτα τῶν κατὰ μέρος ἔργων κατὰ τὸ συνεχὲς ἐπιψαύοντες*, continua ſerie, 1, 2, 8. *Sic rurſus, κατὰ τὸ συνεχὲς ἐν στρατιωτικῷ βίῳ διεγεγόνει, haud dubie eſt* continue, aſſidue, 16, 21, 1.

Συνεχῶς, *de tempore*, aſſidue, continue; *de loco & ſitu*, continuo tractu, 2, 14, 6. *i. q.* κατὰ τὸ συνεχὲς, *ibid.*

Συνηγορῶν τινι, partes alicujus dicendo juvare, verba facere pro quo, ſuffragari alicui, 4, 34, 8. 23, 7, 7. 26, 3, 3. συνηγόρουν *perperam editum erat* 2, 6, 10. *n. pro* συνήργουν.

Συνήθεια, ἡ, uſus, habitus; τοσαύτης δεῖται ἐμπειρίας καὶ συνηθείας, 1, 42, 7. conſuetudo, familiaritas, 32, 9, 5. πρός τινα, 1, 43, 4. 31, 22, 3. συνήθειαν ἔχειν τῇ πολιτείᾳ, adſuetum eſſe huic formæ reipub. 40, 10, 2. convivium; τῆς συνηθείας ἐλκυσθείσης, 31, 21, 8. *niſi* τῆς συνουσίας *legendum, qua emendatione tamen nil opus eſſe videtur.* κατὰ συνηθείας, ſecundum ſodalitates, 35, 4, 14.

Συνήθης, *de re* uſu cognita & familiari; γνώριμος καὶ συνήθης, 1, 3, 7. (*ubi i. q.* πρόχειρος, *vs.* 8.) 4, 8, 8. 4, 20, 8. 6, 41, 5. *De homine*, adſuetus; *cum Infin.* συνήθεις ἐκ τῶν κατὰ Σικελ. ἀγώνων ὑποχωρεῖν καὶ ἐκ μεταβολῆς ἐγχειρεῖν, 1, 74, 9. *Cum Dativo rei*, 3, 54, 6. 3, 79, 5. 5, 64, 5.

Συνηχεῖν, concinere, 2, 29, 6.

Συνθεᾶσθαι, *i. q. ſimplex*; συνθεασάμενος, videns, conſpicatus, 1, 25, 1. 1, 40, 7. 4, 54, 3. 15, 13, 7.

Συνθεωρεῖν, i. q. *ſimplex*, videre, perſpicere, 1, 9, 3. 1, 15, 4. 1, 23, 5. 1, 32, 2. 1, 65, 7. 1, 68, 6. 1, 75, 8. 3, 11, 1 *&c. Paſſivum*; ὧν ἐκ παρεθέσεως συνθεωρουμένων καὶ συγκρινομένων, 3, 32, 5. τὰ φυσικῶς συντεθεωρημένα περὶ τοῦτο, 4, 20, 3. *In Med.* τοῦτο καλῶς συνθεωρούμενοι οἱ Καρχηδόνιοι, 7, 4, 8. *niſi eſt mendoſa ſcriptura, ex duabus diverſis lectionibus*, συνθεώμενοι, *&* συνθεωροῦντες, *contracta*, 7, 4, 8. *n.*

Συνθήκη, ἡ, ἄνισος, inæqualis, iniqua conditio, 12, 16, 12. αἱ συνθῆκαι, conditiones pacis & fœderis, fœdus: συνθήκας ποιεῖσθαι ἐφ' ᾧ *&c.* 1, 16, 9. πρός τινα, 1, 17, 6. αἷς τὰς τοιαύτας συνθήκας ἀναγόμενοι τοὺς βασιλέας, 32, 11, 5. γραφεισῶν δ' ἐπὶ τούτοις τῶν συνθηκῶν 33, 11, 9. *ubi mendoſe vulgo* γραφεισῶν δὲ τούτοις.

Σύνθημα, τὸ, ſignum de quo convenit inter partes; τοῖς ἐν τῇ πόλει συνέθετο, ὅταν αὐτοῖς ἄρῃ τὸ σύνθημα *&c.* 5, 22, 2. τὸ σύνθημα τὸν καιρὸν τῆς ἐπιθέσεως ἐδήλωσε, 1, 45, 5. σημῆναι διὰ τῶν συνθημάτων, *in pugna navali*, 1, 50, 8. ἀρθέντος τοῦ συνθήματος, 1, 27, 10. 1, 51, 1. 5, 21, 2. *&c. conf.* ἀποδιδόναι. σύνθημα ἁπλοῦν καὶ διπλοῦν, 9, 17, 9. συνθήματα *quibus utuntur in* ταῖς πυρσείαις, 10, 43, 6. *ſqq.* τὸ νυκτερινὸν σύνθημα, teſſera militaris, 6, 34, 7. συνθήματα λαβὼν καὶ πίστεις πρὸς Νικόμαχον, 8, 17, 9. *&* 8, 19, 8. *id eſt*, literas συνθήματι.

ματικῶς ſcriptas, *ut patet e cap.* 19, 4. τὸ τῆς Φιλίας σύνθημα ποιεῖν, amicitiæ teſſeram dare, 29, 11, 3. *i. e.* dextram porrigere & comiter ſalutare, *coll. vs.* 6,

Συνθηματικός; συνθηματικὰ γράμματα, 8, 18, 9. *Conf. voc. ab. ſeq.*

Συνθηματικῶς; ἐπιστολαὶ συνθηματικῶς γεγραμμέναι, literæ iis notis ſcriptæ de quibus convenerat, 8, 19, 4. *n. ubi in Adnot. pro* confer c. 19, 4. & Adnot. *corrige*, confer c. 18, 9. & Adnot.

Συνθραύειν, confringere; *Paſſiv.* συνθραύεσθαι, 8, 7, 11.

Συνθύειν; εἰς τοὺς ἀγῶνας ἐξαποστέλλειν τοὺς συνθύοντας, participes ſacrorum ad ſolenne feſtum mittere, 4, 49, 3.

Συνιδεῖν, perſpicere, intelligere, 1, 4, 6. 3, 6, 9. 6, 4, 12. *&c.* conſpicere, videre, cognoſcere, 3, 66, 3. 1, 23, 3. 1, 25, 2, 3, 66, 3. 12, 4, 4 *&c.*

συνιδόντας αὐτοῖς *vel* σφίσι, *ſi vera lectio, i. q.* συνειδότας, conſcii ſibi, 5, 11, 8. *n.* 15, 3, 2. *n.*

Συνιέναι, (*ab* εἶμι, *eo*) coire, congredi; εἰς μάχην συνιέναι τοῖς πολεμίοις, 10, 7, 6. 5, 54, 1. *n.* εἰς τὰς χεῖρας συνιέναι τοῖς πολεμ. 11, 24, 3.

Συνιέναι, συνίημι; διὰ τὸ μηδέν πω συνεικέναι τῶν ἐν Ἰταλίᾳ γεγονότων, 5, 101, 2. *n.*

Συνιστάναι, 1) collocare; εὐθέως αὐτοὺς συνίστα, ſtatim eos in aciem collocavit, 3, 43, 11. συνέστησε τούτους εἰς Φάρον, Pharum hos collocavit, 3, 18, 2. 2) συστῆσαί τινι τινὰ, adjungere alicui aliquem *operæ ſocium*, 7, 16, 2. συστῆσαί τινι τοὺς μισθοφόρους, adjungere, adtribuere, tradere alicui mercenarios *ut eis præſit*, 5, 94, 1. δυνάμεις, exercitum tradere alicui, 2, 1, 5. συστήσας αὐτοῖς *vel* μετ' αὐτῶν καθηγεμόνας, viæ duces illis adjungens, 3, 42, 6. 3, 41, 9. 15, 5, 5. ἡγεμόνα, ducem illis conſtituens, adjungens, 16, 9, 1. 20, 3, 7. 3) *Rurſus* συστῆσαί τινα τινὶ, commendare alicui aliquem, (*ſicut* συνιστάνειν) 31, 20, 9. 31, 22, 12. *Sic* τούτους μὲν συνέστησε Γαΐῳ, 10, 18, 2. *cum Erneſto vertere poſſis*, curæ Caji mandavit; *ſed nec incommode Caſaubonus*, hos Cajo tradidit, *ex eo uſu quem num. 2. vidimus.*

Aor. 2. συστῆναι; 1) congredi cum *hoſte*, συστάντες τοῖς Ῥωμαίοις, 14, 8, 9. ὁμόσε συστάντες τοῖς παροῦσι, cum præſenti adverſa fortuna congreſſi, 30, 7, 3. *n. ex noſtra conject. pro mendoſo* στήσαντες. 2) συστῆναί τινι, adjungere ſe alicui, ſocietatem cum aliquo jungere, 4, 1, 6. *conf.* σύστασις. 3) συνέστη αὐτοῖς πόλεμος, conflatum illis eſt, ortum, ſuſceptum eſt bellum, 3, 2, 1. ὁ συστὰς Εὐμένει πρὸς τὸν Προυσίαν πόλεμος, 3, 3, 6. τοῦ πολέμου τοῦ Περσικοῦ συστάντος, orto bello Perſico, 27, 13, 8. *cf. vs.* 11. *conf.* σύστασις. ἀγῶνος συστάντος παρτε-

καρτεροῦ, atrox oritur, conferitur pugna, 1, 27, 11. *conf. mox* συνεστάναι.

Præt. συνεστηκέναι, συνεστάνω; 1) διὰ τὸ περὶ τῆς ἐλευθερίας συνεστάναι τὸν ἅλον ἀγῶνα, ortum, commissum, confertum esse certamen, 2, 69, 1. διὰ τὸ περὶ τῶν ὅλων ἑκατέροις συνεστάναι τὸν κίνδυνον, 11, 24, 4. *n. (ubi perperam vulgo* συνιστάναι.) 2) συνεστῶσαι σπεῖραι, ordine, firmiter stantes; an, confertim stantes? προσδεξάμενοι ἀκεραίους ἅμα καὶ συνεστώσας τὰς σπείρας, 2, 68, 8. συνεστηκυῖα χιών, nix firma, solida, gelu concreta, 3, 55, 2. 3) τὸ τῶν Κελτῶν πλῆθος συνεστηκὸς ταῖς τῶν Καρχηδονίων ἐλπίσι, multitudo quæ se adjunxerat spei Carthaginiensium, 3, 68, 8. *n. ubi corrupte* συνέξηκὸς *dant vett. libri, quod & ex* συνεξεστηκὸς *oriri potuit. Cf.* συνεξιστάναι.

In Medio; συνίστασθαι, constituere, instituere, parare; *varia ratione;* συστήσασθαι μισθοφόρους, conscribere, parare milites mercenarios, 4, 60, 2 & 5 & 9. ναυτικὰς δυνάμεις, copias navales, 1, 25, 5. 2, 1, 2. δυναστείαν, parare sibi imperium, 2, 13, 3. τὰ κατὰ τὴν Ἰταλίαν, &c. constituere, componere res, pacare Italiam, &c. 1, 5, 2. (*coll.* 1, 12, 7.) 2, 1, 1. (*coll.* 2, 1, 5. *ubi est* καταστήσασθαι) 2, 18, 5. 3, 2, 3. συστήσασθαι πόλεμον, parare, instituere, suscipere bellum, 2, 1, 1, 3, 17, 5. & *sæpe alias.* τὸν κίνδυνον, committere, suscipere prælium, 11, 31, 5. ἔργα καὶ πολιορκίαν, 1, 30, 5. 1, 38, 8. 1, 42, 7. 5, 71, 5. &c. πρᾶξιν ἐπί τινα, moliri proditionem, 5, 96, 4. συνεστήσατο πρᾶξιν τοιαύτην, hujusmodi dolum molitus est, 3, 50, 7. 4, 18, 1. συστήσασθαι λόγον ὑπέρ τινος, instituere sermonem de re quadam, 3, 2, 6. δικαιολογίαν, 20, 9, 7. συστήσεσθαι πρὸς τὴν τούτων ἐπιμέλειαν πιστοὺς ἄνδρας, se constituturum fidos homines, 10, 18, 15. *Videndum an satis emendata oratio fit* 35, 2, 7. *n.* εἰ μὴ συστήσονται καὶ τεύξονται τῆς ἁρμοζούσης κολάσεως οἱ πεπολεμηκότες, *ubi ego quidem, utrumque verbum ad eundem nominativum* πεπολεμηκότες *referens,* συστήσονται *interpretatus sum* in ordinem cogentur; *sed sic requiri videtur passivum* συσταθήσονται. *Casaubonus, ad* συστήσονται *nominativum* Ῥωμαῖοι *intelligens, interpretatus* est, nisi res in tuto collocarent Romani; *Reiskius*, nisi ambo mutuo consentiant & pro uno viro causam communem propugnent.

In Passivo; προφανὴς ἦν ὁ μέλλων ἀγὼν ἐκ τῆς ἑκατέρων συνίστασθαι φιλοτιμίας, 1, 26, 3. ὁ συσταθεὶς, qui eis adjunctus erat comes, 15, 5, 6. (*cf. ibid. vs.* 5.) τῇ συγκλήτῳ συσταθῆναι, coram senatu

ſenatu ſiſtere ſe & ſeſe ei commendare, 33, 16, 2. *παρεῖναι συσταθησόμενος αὐτῷ καὶ κοινωνήσων παντὸς ἔργου*, veniſſe, ut coram eo ſe ſiſteret, ut ſe ei commendaret, *vel*, ſeſe cum eo conjuncturus, arma cum illo ſociaturus, amicitiam cum eo junctūrus, 1, 78, 7. *n. Prat. paſſ. notione activa, vel notione Medii; μὴ πρᾶξιν ἔχῃ συνεστα-μένος κατὰ τῆς πόλεως*, ne proditionem eſſet molitus, 4, 71, 6.

Συνιστάνειν, 1) producere aliquem in conſpectum alterius, eique commendare, 4, 82, 5. *συνιστάνειν ἑαυτὸν τοῖς πολλοῖς*, commendare ſe multitudini, 32, 15, 8. 2) *cum accuſ. rei*, ob oculos ponere, docere, exponere; *συνίστανε τὴν ἐξακολουθήσασαν εὔνοιαν σφίσι παρὰ τῶν Αἰτωλῶν*, 4, 5, 6. *ubi idem valet ac ὑπὸ τὴν ὄψιν ἐτίθει, vs.* 5. *τὴν κτῆσιν*, docere, demonſtrare, jus dominii, 28, 17, 6. 5, 67, 9. *Sic & ſeq. conjunctione ὅτι*, 3, 108, 4. *Conf. συνιστάναι.*

Συνίστωρ καὶ μάρτυρ, conſcius & teſtis, 28, 17, 13. 30, 8, 1.

Συννεύειν πρὸς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν, ad eamdem ſummam ſpectare, tendere, 3, 32, 7.

Σύννευσις, ἡ τῶν πόλεων πρὸς ἀλλήλας, conſpiratio, concordia, 2, 40, 5.

Συννεφὴς, nubibus obductus, nubilus; ἀὴρ, 9, 16, 3. νὺξ, 9, 15, 12.

Συννοεῖν, cogitare, conſiderare, reputare; *cum accuſ. rei*, 1, 48, 3. *ſq. ὅτι*, 1, 30, 9. intelligere, cogitando adſequi, cognoſcere, *cum accuſ. rei*, 1, 48, 6. 4, 64, 6. 8, 22, 6. *τινὰ*, agnoſcere aliquem, 8, 22, 2.

Σύννομος; *σύννομοι λίθοι*, lapides eadem lege, *i. e.* eadem menſura, cæſi & poſiti, *Spicileg. lib. 8. num.* 2, 1. *n.*

Σύνοδος, ἡ, conventus *Achæorum; vide Ind. hiſtor. in* Achæi. *ἡ δευτέρα σύνοδος, quæ memoratur* 24, 12, 12. *videtur indicare, quotannis duos fuiſſe legitimos atque certo ſtatoque tempore habitos Achæorum conventus; (τὰς καθηκούσας συνόδους) videndumque, an ἡ πρώτη ἀγορὰ, cujus fit mentio* 28, 7, 3. *ſit* prior, *(nam idem ſonat ἀγορὰ atque σύνοδος) ſicut hæc δευτέρα eſt* poſterior. *conf. ἀγορὰ, & πρῶτος, ubi aliam habes interpretationem.*

Συνοικεῖν τινι, habitare cum quo, 6, 2, 14. *ut συνδιοικεῖν ibi legendum.*

Συνοικειοῦν τὰ ἀγνοούμενα τοῖς γνωριζομένοις, ignota cum notis conferre & componere, ut illa ex his intelligantur, 5, 21, 5. *συνοικειοῦσθαί τινι τοῖς ὅλοις*, omnium rerum ſocietatem inire cum quo, quovis modo conjungere ſe cum quo, 22, 3, 8.

Συνοικία, ἡ; *αἱ κατὰ τὴν χώραν συνοικίαι*, agrorum vici, habitationes in agris, 16, 11, 1.

Συνοικίζειν τὴν θυγατέρα τινὶ,

collocare alicui filiam, 10, 19, 6. τοὺς δούλους ταῖς τῶν δεσποτῶν γυναιξὶ, 16, 13, 1. συνοικίζειν πόλιν, instaurare urbem, 2, 55, 7. 4, 25, 4. 5, 90, 3. τοὺς Λυσιμαχείς κατάγειν καὶ συνοικίζειν, Lyſimachenſes in patriam reſtituere & urbem eorum inſtaurare, 18, 34, 7.

Συνοικισμὸς, ὁ, inſtauratio *urbis*, 4, 33, 7.

Σύνοικος; σύνοικοί εἰσιν οὗτοι ἐκείνοις πρὸς ἄρκτον, vicini, finitimi, 34, 9, 2.

Συνομηρεύειν ἅμα τινὶ, ſimul obſidem eſſe cum quo, 21, 9, 9.

Συνομολογεῖσθαι; αἱ συνθῆκαι αἱ συνωμολογημέναι ὑπὸ Λουτατίου, pacis conditiones conceſſæ, initæ, a Lutatio, 2, 21, 2.

Συνοξύνειν, *i. q. ſimplex*, acuere; κέντρον συνωξυσμένον, 6, 22, 4.

Συνόπτεσθαι perſpicere, τὰ ὅλα, 1, 4, 7. 1, 12, 7. *Paſſiv.* συνώφθη, perſpectum, intellectum eſt, 6, 49, 6.

Σύνοπτος, qui eſt in conſpectu, *cum dat. perſ.* 2, 28, 9. 7, 17, 4. 11, 20, 9.

Συνορᾶν, *i. q.* ἑρᾶν, (*ut* συνιδεῖν, συνθρᾶσθαι *&c.*) videre, conſpicari, 1, 28, 7.

Συνοργίζεσθαί τινι, iram alicujus participare, & iuvare, 3, 31, 9. 22, 14, 4.

Συνορεῖν, finitimum eſſe; ἡ συνοροῦσα χώρα, 1, 8, 1. οἱ συνοροῦντες (ταῖς ἑαυτοῦ σατραπείαις) δυνάσται, 5, 55, 1. ἡ συνοροῦσα τούτοις Μακεδονία, 5, 188, 2.

Συνορμεῖν τινι, ſimul cum aliis ſtationem habere in mari, in ancoris ſtare, in portum adpellere, 5, 68, 6. 5, 110, 2. 5, 101, 1. *n. ubi perperam vulgo* συνορμίσαντα *pro* συνορμήσαντα *legebatur; viciſſim* συνορμήσας *corrupte pro* συνορμίσας *editum* 14, 10, 10. *n.*

Συνορμίζειν, τὸν στόλον, naves in ſtatione locare, in portum ſubducere, 3, 96, 14. 5, 3, 5. (*ubi eſt* τὰς ναῦς συνορμίσας, τάφρῳ καὶ χάρακι περιέβαλε.) 14, 10, 10. *n. ubi perperam vulgo* συνορμήσας. *Adde Adn. ad* 5, 101, 1.

Συνουσία, ἡ, 1) familiare colloquium, converſatio, 10, 35, 2. 2) convivium, 4, 20, 10. 5, 15, 3. 5, 26, 8. 8, 22, 8. 8, 29, 4. 20, 11, 3. 3) coitus, conſuetudo venerea, 6, 6, 2. 6, 7, 7.

Σύνοψις, ἡ, conſpectus; καταστρατοπεδεῦσαι τοῖς Καρχηδονίοις ἐν συνόψει, 14, 10, 3. ἐν συνόψει ἀλλήλων, 40, 5, 6. ἐπιτηδειότατος τόπος εἰς σύνοψιν τοῦ στρατηγοῦ, commodiſſimus ad proſpectum, quo omnia maxime in conſpectu eſſent imperatoris, 6, 27, 1. ὑπὸ μίαν σύνοψιν ἀγαγεῖν τοῖς ἐντυγχάνουσι τὸν χειρισμὸν τῆς τύχης, 1, 4, 1.

Σύνταγμα, τὸ; 1) ordinatio *reipublicæ*; τὸ Λακωνικὸν κατάστημα καὶ σύνταγμα, 6, 50, 2. 2) corpus quodvis militum; (*conf.* σύστημα) τὸ παρ' Ἀγγίβου σύνταγμα τῶν ἱππέων

ἱππέων, equitatus Hannibalis, 9, 3, 9. τὰ συντάγματα τῶν ἱππέων Ἀχαϊκῶν, equitum corpora, 10, 25, 6. τοῦτο τὸ σύστημα, hæc manus militum, *ſcil. tres manipuli, qui efficiunt cohortem*, 11, 23, 1.

Σύνταξις, ἡ; 1) diſpoſitio, ordo aciei, acies; *de claſſe*, ἡ ὅλη σύνταξις τῶν πολεμίων, 1, 21, 10. *de pedeſtri exercitu, velut de Illyriis, catervatim vel manipulatim pugnare ſolitis*, τὸ βάρος τῆς συντάξεως, 2, 3, 5. 2, 68, 9. τὸ τῆς συντάξεως ἰδίωμα, 2, 68, 5. μετὰ πολεμικῆς συντάξεως ἄπραικτοι, κατ' ἰδίαν πραικτικοὶ, in acie ſtantes cum aliis, 4, 8, 9. 2) compoſitio, expoſitio, ſcriptio; ἄγγραπτον ποιεῖν τὴν σύνταξιν τῆς δικαιολογίας, 30, 4, 11. ἡ τῶν κατὰ μέρος σύνταξις, expoſitio, narratio rerum particularium, 8, 4, 5 & 11. ἡ τῶν καθόλου πραγμάτων σύνταξις, hiſtoria univerſalis, 1, 4, 2. *Et nude*, ἡ σύνταξις, ſcriptio, ſcriptum, liber; *præſertim*, opus hiſtoricum, hiſtoria, 1, 3, 2. 3, 1, 1. 4, 2, 1. 8, 4, 5. 8, 11, 1. *n.* αἱ πρὸ τοῦ συντάξεις, libri ſuperiores, 11, 2, 3. *Fr. gr.* 121. 3) pactum, conventio; κατὰ τὴν σύνταξιν, prout convenerat, 5, 3, 3. 8, 18, 5. τὰ χρήματα τὰ κατὰ τὰς συντάξεις ὁμολογηθέντα, 5, 95, 1. *Et metonym.* ſtipendium, tributum, vectigal, quod ex pacto penditur; σύνταξιν τελεῖν τινι, 22, 27, 2. *i. q.* Φόρον, *ibid.*

Συνταράττειν, turbare; τὰ στίφη τῶν πολεμίων, 2, 68, 4. τὸν πόλεμον, concitare bellum, 4, 14, 4. *cf.* συγχεῖν. — „*Sic* ταράσσειν *apud Demoſth. de Cor. p. 334. &* turbatores belli *Liv. II. 16.*“ *Ern.*

Συντάττειν; 1) ordinare; συνέταξε τοὺς ὄχλους, ordinavit, centuriavit, 11, 10, 9. τοὺς πολιτικοὺς ἱππεῖς, 1, 73, 2. *Et in Paſſivo;* ἔφοδος συντεταγμένη, impetus in hoſtem ordinata acie factus, 3, 19, 5. τὸ συντεταγμένον, inſtructa acies, 2, 29, 1. 2) *cum dat. perſ.* jubere, mandare, præcipere, 3, 50, 9. 5, 16, 4 *ſq.* 8, 21, 9. 8, 29, 2. 8, 33, 4. 32, 13, 9 & 12. *Fragm. gr.* 120. *Et in præt. Paſſivo, notione activa*, ἃ τι συνετέταχτο αὐτῷ Σκιπίων περὶ τῶν χρημάτων, 32, 13, 7. 3) componere, conſcribere; ὑπομνηματισμοὺς περὶ τῶν ἰδίων πράξεων, 2, 40, 4. *Conf.* συντάττεσθαι.

συντάξειν τὴν Φαντασίαν, *quod dabant libri* 16, 8, 3. *in* συναύξειν *mutavit Caſaub.*

In Med. συντάττεσθαι, συντάξασθαι; 1) mandare, jubere, mandatum dare; 8, 26, 5. *ubi tamen etiam intelligere poſſis* πρὸς αὐτοὺς, pactus cum eis, conſtituit cum eis. (*Vide mox num.* 3. & συντάττειν *num.* 2.) 2) componere, conſcribere *librum*,

βίβλον, 1, 3, 9. 3, 1, 2. συντάττεσθαι ὑπὲρ τοιούτων, de talibus ſcribere, 9, 2, 2. 3) conſtituere, pacifci cum aliquo; τινὶ *ſeq. inf.* 9, 18, 1. πρὸς ἀλλήλους, 3, 67, 1. πρός τινα *ſeq. inf.* 5, 92, 7. 4, 15, 6. πρός τινα ὅσους δαήσει &c. 4, 15, 4. ἡμέραν πρός τινα, 9, 17, 1. *Hinc in Paſſivo;* ὁ συνταχθεὶς τόπος, locus de quo convenerat, 9, 17, 2. τὸ συνταχθὲν, 8, 30, 10. 9, 18, 4. κατὰ τὸ συντεταγμένον, 3, 42, 9. 3, 43, 6. 5, 22, 11. 8, 31, 10. 11, 27, 3.

Συντείνειν, tendere; ὅσα συντείνει πρὸς τὸ διασώζειν, 16, 12, 9.

Συντέλεια, ἡ, 1) effectio, perfectio *inſtituti*, finis; *opp.* ἡ ἐπιβολὴ, 1, 3, 3. ἢ ἡ ἀρχὴ, 3, 1, 5. καταστροφὴ καὶ συντέλεια, 3, 1, 9. ἡ τῶν προκειμένων συντ. 6, 15, 2. πρὸς τὴν ἐπίνοιαν ὥρμησαν, καὶ πρὸς τὴν συντέλειαν ἐξίκοντο τῆς τῶν ὅλων ἀρχῆς, 1, 3, 10. τὴν συντέλειαν ἔχειν, perfici, ad effectum, ad perfectionem & finem perduci, 1, 4, 3. τοιαύτην ἔσχε προκοπὴν καὶ συντέλειαν τοῦτο τὸ μέρος, 2, 37, 10. αὐξανόμενον κατὰ τὸ συνεχὲς, εἰς ταύτην συντέλειαν ἦλθε, ad hanc perfectionem, 2, 40, 6. συντελείας τυγχάνει ἡ πρόθεσις, 15, 23, 10. συντέλειαν ἐπιθεῖναι vel ἐπιθέσθαι τοῖς ἔργοις, 11, 33, 7. 39, 2, 2. *n.* συντέλειαν λαμβάνει ὁ πόλεμος, 4, 28, 3 & 5. ὁ κίνδυνος, finitur prælium, 18, 10, 1. τὸ τεῖχος, 8, 35, 10. τοῦργον, 8, 36, 11. τὸ πρᾶγμα, 22, 12, 13. τούτων (σκαφῶν) τὴν συντέλειαν ἐν τριμήνῳ λαβόντων, 1, 38, 6. *Sic* συντέλειαν ἔλαφε *ſcripſi cum Reiskio*, 9, 27, 9. *n. pro vulgato* πολυτέλειαν, *quod tamen teneri fortaſſe debuerat.* δεῖ γίγνεσθαι διέξοδον καὶ συντέλειαν τῶν πρὸς ἀλλήλους, finem faciendum litium, 28, 2, 2.

2) ἡ συντέλεια, commune, *id eſt*, urbes quæ in commune conferunt pecunias, milites &c. τῆς συντελείας πατρικῆς ὑποστράτηγος, 5, 94, 1, *cf.* συντελικόν.

Συντελεῖν, 1) perficere, peragere; τὴν ἐπίνοιαν, 4, 81, 3. τὰς συνόδους καὶ τὰ διαβούλια συντελεῖν ἐν κοινῷ ἱερῷ, conventus agere, 2, 39, 6. *Et in Paſſ.* συντελεῖτο ὁ κίνδυνος, committebatur prælium, 2, 69, 1. ἅμα τῷ συντελεσθῆναι τὰς νῆας, 1, 21, 3. τὰ συντελούμενα, quæ fiunt, 3, 112, 8. quæ agebantur, gerebantur, 4, 18, 6. *Fortaſſe* ἐν τοῖς συντελουμένοις *legendum pro* τελουμένοις, 2, 56, 16. 2) conferre *tributa*, τὰς κοινὰς εἰσφορὰς τοῖς Ἀχαιοῖς συντελεῖν, 4, 60, 4. πόλις συντελοῦσα εἰς Ἀρκαδίαν, *ex conjecł.* 4, 77, 10. *n.* πολλὰ πρὸς ἐπανόρθωσιν τοῦ βίου συντελέσοντα, *ſic legendum videtur* 1, 35, 1. *n. pro* συντελεσθέντα. συντελεῖ ἐπιθέσθαι *corrupte editum erat*

39,

39, 2, 2. *pro* συντέλειαν ἐπιθέσθαι.

In Med. συντελέσασθαι, perficere *propoſitum*, gerere *rem*, 1, 9, 6. 1, 70, 8. *&c. Et in præt. Paſſ. notione activa.* ἤδη δ' αὐτοῦ συντετελεσμένου τὰ κατὰ τὰς Θήβας, 5, 100, 9.

(Συντέλεσις; τῇ τῶν τειχῶν συντελέσει, *quod erat in mſstis* 23, 7, 6. *n. in* καθαιρέσει *mutavit Vrſinus.*)

Συντελικὲν, τὸ, — „contributi, *ut Livius appellat*, qui eadem pendunt in unum Commune tributa, 40, 3, 4. *conf.* συντέλεια, *num.* 2. *&* συντελεῖν, *num.* 2.

Συντερμονεῖν χώρα τινὶ, conterminum eſſe, 1, 6, 4. 2, 21, 9. 4, 30, 3. 5, 55, 2 5, 92, 9. 11, 11, 6.

Συντηρεῖν, τὰ πρὸς τὴν κοινὴν πολιτείαν δίκαια, ſimul ſervare, 4, 60, 10. τὴν γνώμην παρ' ἑαυτῷ, animo premere, 31, 6, 5.

Συντιθέναι τινὶ τὶ, 1) tradere alicui aliquid curandum, *& præſertim* perferendum, 28, 18, 3. συνθεὶς Ἀντιπάτρῳ τὰ τούτων ὁστᾶ, 5, 10, 4. *n.* συνθεὶς τὴν ἐπιστολὴν ἀλείπτῃ τινὶ, 27, 6, 1. 8, 19, 4. 2) συνέθεσαν, 28, 15, 4. *i. q.* συνίεσαν, *vel* συνέβαλον, intelligebant, colligebant, conjiciebant. *In eamdem ſententiam Suidas:* Συνέθηκεν· ὑπέλαβεν, ὑπενόησε. Τοῦτο συνέθηκεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐκ λογισμῶν ἔπασε τὸ γινόμενον. *quod ipſum Fragmentum fortaſſe e Polybio ductum eſt.*

Σύντομος, brevis, compendioſus; ὁδὸς, 78, 6. celer; σύντομον ποιούμενος τὴν ἀνάβασιν, raptim conſcendit colles, 18, 7, 1. συντομωτέρα παρουσία, celerior adventus, 11, 1, 1.

Συντόμως, brevi tempore, celeriter, 8, 18, 7. — „*Sic & Ioſeph. Ant. VII. 9, 7. cf. Weſſeling. ad Diod. T. I. p.* 106.“ *Ern.*

Σύντονος πορεία, citatum iter, 5, 47, 4. προσβολὴ, acris impreſſio, 33, 8, 8.

Συντόνως; προῆγε συντόνως, citato itinere, 5, 7, 6. ἐχρῆτο τῇ πορείᾳ συντόνως, 8, 28, 4.

Συντρέχειν, concurrere; 1) amice concurrere, contingere; τῆς τῶν ὄχλων ὁρμῆς συντρεχούσης εἰς τὸ, 4, 48, 10. τοιαύτης συνδραμούσης προθυμίας αὐτῷ, 8, 17, 6. ἑκατέρων τούτων ὁμοῦ συντρεχόντων εἰς μίαν ψυχὴν, 6, 48, 4. οἱ χρόνοι συντρέχουσι, 4, 2, 2. συνδραμόντων περὶ τοὺς αὐτοὺς καιρούς, quum duæ res eodem tempore eveniunt, in idem tempus incidunt, 5, 94, 9. κατὰ τὴν πρόθεσιν συντρέχει αὐτῷ τὰ πράγματα, res ei proſpere ſuccedunt, 3, 43, 11. ἵνα συνδράμῃ τὰ τοῦ βίου πρὸς τὸ τὴν πρόθεσιν ἐπὶ τέλος ἀγαγεῖν, ut ſuppetat vita, 3, 5, 7. *Conf.* συνεκτρέχειν. 2) hoſtiliter concurrere; συνδραμόντες εἰς τὰς χεῖρας, *ex plerorumque veterum codd. conſenſu*, 2, 33, 5. *n. ubi* συνδιαλαβόντες *habet Bav.* συνδραμόντων ἐπ' αὐτοὺς τῶν ὁμοεθνῶν, 2, 7, 6.

Συν-

Συνεχῶς, *de tempore*, aſſidue, continue; *de loco & ſitu*, continuo tractu, 2, 14, 6. *i. q.* κατὰ τὸ συνεχὲς, *ibid.*

Συνηγορεῖν τινι, partes alicujus dicendo juvare, verba facere pro quo, ſuffragari alicui, 4, 34, 8. 23, 7, 7. 26, 3, 3. συνηγόρουν *perperam editum erat* 2, 6, 10. *n. pro* συνήργουν.

Συνήθεια, ἡ, uſus, habitus; πολλῆς δεῖται ἐμπειρίας καὶ συνηθείας, 1, 42, 7. conſuetudo, familiaritas, 32, 9, 5. πρός τινα, 1, 43, 4. 31, 22, 3. συνήθειαν ἔχειν τῇ πολιτείᾳ, adſuetum eſſe huic formæ reipub. 40, 10, 2. convivium; τῆς συνηθείας ἐλκυσθείσης, 31, 21, 8. *niſi* τῆς συνουσίας *legendum, qua emendatione tamen nil opus eſſe videtur.* κατὰ συνηθείας, ſecundum ſodalitates, 35, 4, 14.

Συνήθης, *de re* uſu cognita & familiari; γνώριμος καὶ συνήθης, 1, 3, 7. (*ubi i. q.* πρόχειρος, *vs.* 8.) 4, 8, 8. 4, 20, 8. 6, 41, 5. *De homine*, adſuetus; *cum Infin.* συνήθεις ἐκ τῶν κατὰ Σικελ. ἀγώνων ὑποχωρεῖν καὶ ἐκ μεταβολῆς ἐγχειρεῖν, 1, 74, 9. *Cum Dativo rei*, 3, 54, 6. 3, 79, 5. 5, 64, 5.

Συνηχεῖν, concinere, 2, 29, 6.

Συνθεᾶσθαι, *i. q. ſimplex*; συνθεασάμενος, videns, conſpicatus, 1, 25, 1. 1, 40, 7. 4, 54, 3. 15, 13, 7.

Συνθεωρεῖν, i. q. *ſimplex*, videre, perſpicere, 1, 9, 3. 1, 15, 4. 1, 23, 5. 1, 32, 2. 1, 65, 7. 1, 68, 6. 1, 75, 8. 3, 11, 1 *&c. Paſſivum*; ὧν ἐκ παραθέσεως συνθεωρουμένων καὶ συγκρινομένων, 3, 32, 5. τὰ φυσικῶς συντεθεωρημένα περὶ τοῦτο, 4, 20, 3. *In Med.* τοῦτο καλῶς συνθεωρούμενοι οἱ Καρχηδόνιοι, 7, 4, 8. *niſi eſt mendoſa ſcriptura, ex duabus diverſis lectionibus*, συνθεώμενοι, *&* συνθεωροῦντες, *contracta*, 7, 4, 8. *n.*

Συνθήκη, ἡ, ἄνισος, inæqualis, iniqua conditio, 12, 16, 12. αἱ συνθῆκαι, conditiones pacis & fœderis, fœdus: συνθήκας ποιεῖσθαι ἐφ' ᾧ *&c.* 1, 16, 9. πρός τινα, 1, 17, 6. εἰς τὰς τοιαύτας συνθήκας ἐπαναγόμενοι τοὺς βασιλέας, 32, 11, 5. γραφεισῶν δ' ἐπὶ τούτοις τῶν συνθηκῶν 33, 11, 9. *ubi mendoſe vulgo* γραφεισῶν δὲ τούτοις.

Σύνθημα, τὸ, ſignum de quo convenit inter partes; τοῖς ἐν τῇ πόλει συνέθετο, ὅταν αὐτοῖς ἄρῃ τὸ σύνθημα *&c.* 5, 22, 2. τὸ σύνθημα τὸν κυρίως τῆς ἐπιθέσεως ἐδήλωσε, 1, 45, 5. σημήνας διὰ τῶν συνθημάτων, *in pugna navali*, 1, 50, 8. ἀρθέντος τοῦ συνθήματος, 1, 27, 10. 1, 51, 1. 5, 21, 2. *&c. conf.* ἀποδιδόναι. σύνθημα ἁπλοῦν καὶ διπλοῦν, 9, 17, 9. συνθήματα *quibus utuntur in* ταῖς πυρσείαις, 10, 43, 6. *ſqq.* τὸ νυκτερινὸν σύνθημα, teſſera militaris, 6, 34, 7. συνθήματα λαβὼν καὶ πίστεις πρὸς Νικόμαχον, 8, 17, 9. *&* 8, 19, 8. *id eſt*, liceas συνθηματι-

ματικῶς ſcriptas, *ut patet e cap.* 19, 4. τὸ τῆς Φιλίας σύνθημα ποιεῖν, amicitiæ teſſeram dare, 29, 11, 3. *i. e.* dextram porrigere & comiter ſalutare, *coll. vs.* 6,

Συνθηματικός; συνθηματικὰ γράμματα, 8, 18, 9. *Conf. voc. ab. ſeq.*

Συνθηματικῶς; ἐπιστολαὶ συνθηματικῶς γεγραμμέναι, literæ iis notis ſcriptæ de quibus convenerat, 8, 19, 4. *n. ubi in Adnot. pro* confer c. 19, 4. & Adnot. *corrige*, confer c. 18, 9. & Adnot.

Συνθραύειν, confringere; *Paſſiv.* συνθραύεσθαι, 8, 7, 11.

Συνθύειν; εἰς τοὺς ἀγῶνας ἐξαποστέλλειν τοὺς συνθύοντας, participes ſacrorum ad ſolenne feſtum mittere, 4, 49, 3.

Συνιδεῖν, perſpicere, intelligere, 1, 4, 6. 3, 6, 9. 6, 4, 12. *&c.* conſpicere, videre, cognoſcere, 3, 66, 3. 1, 23, 3. 1, 25, 2, 3, 66, 3. 12, 4, 4 *&c.*

συνιδόντας αὐτοῖς vel σφίσι, *ſi vera lectio, i. q.* συνειδότας, conſcii ſibi, 5, 11, 8. *n.* 15, 3, 2. *n.*

Συνιέναι, (*ab* εἶμι, *eo*) coire, congredi; εἰς μάχην συνιέναι τοῖς πολεμίοις, 10, 7, 6. 5, 54, 1. *n.* εἰς τὰς χεῖρας συνιέναι τοῖς πολεμ. 11, 24, 3.

Συνιέναια, συνίημι; διὰ τὸ μηδέν πω συνειεῖναι τῶν ἐν Ἰταλίᾳ γεγονότων, 5, 101, 2. *n.*

Συνιστάναι, 1) collocare; εὐθέως αὐτοὺς συνίστα, ſtatim eos in aciem collocavit, 3, 43, 11. συνέστησε τούτους εἰς Φάρον, Pharum hos collocavit, 3, 18, 2. 2) συστῆσαί τινι τινα, adjungere alicui aliquem *operæ ſocium*, 7, 16, 2. συστῆσαί τινι τοὺς μισθοφόρους, adjungere, adtribuere, tradere alicui mercenarios *ut eis præſit*, 5, 94, 1. δυνάμεις, exercitum tradere alicui, 2, 1, 5. συστήσας αὐτοῖς vel μετ' αὐτῶν καθηγεμόνας, viæ duces illis adjungens, 3, 42, 6. 3, 41, 9. 15, 5, 5. ἡγεμόνα, ducem illis conſtituens, adjungens, 16, 9, 1. 20, 3, 7. 3) *Rurſus* συστῆσαί τινα τινὶ, commendare alicui aliquem, (*ſicut* συνιστάνειν) 31, 20, 9. 31, 22, 12. *Sic* τούτους μὲν συνέστησε Γαΐῳ, 10, 18, 2. *cum Erneſto vertere poſſis*, curæ Caji mandavit; *ſed nec incommode Caſaubonus*, hos Cajo tradidit, *ex eo uſu quem num. 2. vidimus.*

Aor. 2. συστῆναι; 1) congredi cum *hoſte*, συστάντες τοῖς Ῥωμαίοις, 14, 8, 9. ὁμόσε συστάντες τοῖς παροῦσι, cum præſenti adverſa fortuna congreſſi, 30, 7, 3. *n. ex noſtra conject. pro mendoſo* στήσαντες. 2) συστῆναί τινι, adjungere ſe alicui, ſocietatem cum aliquo jungere, 4, 1, 6. *conf.* σύστασις. 3) συνέστη αὐτοῖς πόλεμος, conflatum illis eſt, ortum, ſuſceptum eſt bellum, 3, 2, 1. ὁ συστὰς Εὐμένει πρὸς τὸν Προυσίαν πόλεμος, 3, 3, 6. τοῦ πολέμου τοῦ Περσικοῦ συστάντος, orto bello Perſico, 27, 13, 8. *cf. vs.* 11. *conf.* σύστασις. ἀγῶνος συστάντος παρτε-

καρτερῶ, atrox oritur, conſeritur pugna, 1, 27, 11. *conf. mox* συνεστάναι.

Præt. συνεστηκέναι, συνιστάνω; 1) διὰ τὸ περὶ τῆς ἐλευθερίας συνεστάναι τὸν ἅλον ἀγῶνα, ortum, commiſſum, conſertum eſſe certamen, 2, 69, 1. διὰ τὸ περὶ τῶν ὅλων ἑκατέροις συνεστάναι τὸν κίνδυνον, 11, 24, 4. *n. (ubi perperam vulgo* συνιστάναι.) 2) συνεστῶσαι σπεῖραι, ordine, firmiter ſtantes; *an*, confertim ſtantes? προσδεξάμενοι ἀκροβολίους ἅμα καὶ συνεστώσας τὰς σπείρας, 2, 68, 8. συνεστηκυῖα χιὼν, nix firma, ſolida, gelu concreta, 3, 55, 2. 3) τὸ τῶν Κελτῶν πλῆθος συνεστηκὸς ταῖς τῶν Καρχηδονίων ἐλπίσι, multitudo quæ ſe adjunxerat ſpei Carthaginienſium, 3, 68, 8. *n. ubi corrupte* συνέξηκὸς *dant vett. libri, quod & ex* συνεξεστηκὸς *oriri potuit. Cf.* συνεξιστάναι.

In Medio; συνίστασθαι, conſtituere, inſtituere, parare; *varia ratione;* συστήσασθαι μισθοφόρους, conſcribere, parare milites mercenarios, 4, 60, 2 & 5 & 9. ναυτικὰς δυνάμεις, copias navales, 1, 25, 5. 2, 1, 2. δυναστείαν, parare ſibi imperium, 2, 13, 3. τὰ κατὰ τὴν Ἰταλίαν, &c. conſtituere, componere res, pacare Italiam, &c. 1, 5, 2. (*coll.* 1, 12, 7.) 2, 1, 1. (*coll.* 2, 1, 5. *ubi eſt* καταστήσασθαι) 2, 18, 5. 3, 2, 3. συστήσασθαι πόλεμον, parare, inſtituere, ſuſcipere bellum, 2, 1, 1, 3, 17, 5. & *ſæpe alias.* τὸν κίνδυνον, committere, ſuſcipere prælium, 11, 31, 5. ἔργα καὶ πολιορκίαν, 1, 30, 5. 1, 38, 8. 1, 42, 7. 5, 71, 5. &c. πρᾶξιν ἐπί τινα, moliri proditionem, 5, 96, 4. συνεστήσατο πρᾶξιν τοιαύτην, hujusmodi dolum molitus eſt, 3, 50, 7. 4, 18, 1. συστήσασθαι λόγον ὑπέρ τινος, inſtituere ſermonem de re quadam, 3, 2, 6. δικαιολογίαν, 20, 9, 7. συστήσεσθαι πρὸς τὴν τούτων ἐπιμέλειαν πιστοὺς ἄνδρας, ſe conſtituturum fidos homines, 10, 18, 15. *Videndum an ſatis emendata oratio ſit* 35, 2, 7. *n.* εἰ μὴ συστήσονται καὶ τεύξονται τῆς ἁρμοζούσης κολάσεως οἱ πεπολεμηκότες, *ubi ego quidem, utrumque verbum ad eundem nominativum* πεπολεμηκότες *referens,* συστήσονται *interpretatus ſum* in ordinem cogentur; *ſed ſic requiri videtur paſſivum* συσταθήσονται. *Caſaubonus, ad* συστήσονται *nominativum* Ῥωμαῖοι *intelligens, interpretatus* eſt, niſi res in tuto collocarent Romani; *Reiskius*, niſi ambo mutuo conſentiant & pro uno viro cauſam communem propugnent.

In Paſſivo; προφανὴς ἦν ὁ μέλλων ἀγὼν ἐκ τῆς ἑκατέρων συνίστασθαι φιλοτιμίας, 1, 26, 3. ὁ συσταθεὶς, qui *eis* adjunctus erat comes, 15, 5, 6. (*cf. ibid. vs.* 5.) τῇ συγκλήτῳ συσταθῆναι, coram ſenatu

ſenatu ſiſtere ſe & ſeſe ei commendare, 33, 16, 2. παρεῖναι συσταθησόμενος αὐτῷ καὶ κοινωνήσων παντὸς ἔργου, veniſſe, ut coram eo ſe ſiſteret, ut ſe ei commendaret, *vel*, ſeſe cum eo conjuncturus, arma cum illo ſociaturus, amicitiam cum eo juncturus, 1, 78, 7. *n. Prat. paſſ. notione activa, vel notione Medii;* μὴ πρᾶξιν ἔχῃ συνεσταμένος κατὰ τῆς πόλεως, ne proditionem eſſet molitus, 4, 71, 6.

Συνιστάνειν, 1) producere aliquem in conſpectum alterius, eique commendare, 4, 82, 5. συνιστάνειν ἑαυτὸν τοῖς πολλοῖς, commendare ſe multitudini, 32, 15, 8. 2) *cum accuſ. rei*, ob oculos ponere, docere, exponere; συνίστανε τὴν ἐξακολουθήσασαν εὔνοιαν σφίσι παρὰ τῶν Αἰτωλῶν, 4, 5, 6. *ubi idem valet ac* ὑπὸ τὴν ὄψιν ἐτίθει, *vs.* 5. τὴν κτῆσιν, docere, demonſtrare, jus dominii, 28, 17, 6. 5, 67, 9. *Sic & ſeq. conjunctione* ὅτι, 3, 108, 4. *Conf.* συνιστάναι.

Συνίστωρ καὶ μάρτυρ, conſcius & teſtis, 28, 17, 13. 30, 8, 1.

Συννεύειν πρὸς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν, ad eamdem ſummam ſpectare, tendere, 3, 32, 7.

Σύννευσις, ἡ τῶν πόλεων πρὸς ἀλλήλας, conſpiratio, concordia, 2, 40, 5.

Συννεφὴς, nubibus obductus, nubilus; ἀὴρ, 9, 16, 3. νὺξ, 9, 15, 12.

Συννοεῖν, cogitare, conſiderare, reputare; *cum accuſ. rei*, 1, 48, 3. *ſq.* ὅτι, 1, 30, 9. intelligere, cogitando adſequi, cognoſcere, *cum accuſ. rei*, 1, 48, 6. 4, 64, 6. 8, 22, 6. τινὰ, agnoſcere aliquem, 8, 22, 2.

Σύννομος; σύννομοι λίθοι, lapides eadem lege, *i. e.* eadem menſura, cæſi & poſiti, *Spicileg. lib. 8. num.* 2, 1. *n.*

Σύνοδος, ἡ, conventus *Achæorum; vide Ind. hiſtor. in* Achæi. ἡ δευτέρα σύνοδος, *quæ memoratur* 24, 12, 12. *videtur indicare, quotannis duos fuiſſe legitimos atque certo ſtatoque tempore habitos Achæorum conventus;* (τὰς καθηκούσας συνόδους) *videndumque, an* ἡ πρώτη ἀγορὰ, *cujus ſit mentio* 28, 7, 3. *ſit* prior, (*nam idem ſonat* ἀγορὰ *atque* σύνοδος) *ſicut hæc* δευτέρα *eſt* poſterior. *conf.* ἀγορὰ, & πρῶτος, *ubi aliam habes interpretationem.*

Συνοικεῖν τινι, habitare cum quo, 6, 2, 14. *ni* συνδιοικεῖν *ibi legendum.*

Συνοικειοῦν τὰ ἀγνοούμενα τοῖς γνωριζομένοις, ignota cum notis conferre & componere, ut illa ex his intelligantur, 5, 21, 5. συνοικειοῦσθαί τινι τοῖς ὅλοις, omnium rerum ſocietatem inire cum quo, quovis modo conjungere ſe cum quo, 22, 3, 8.

Συνοικία, ἡ; αἱ κατὰ τὴν χώραν συνοικίαι, agrorum vici, habitationes in agris, 16, 11, 1.

Συνοικίζειν τὴν θυγατέρα τινὶ,

collocare alicui filiam, 10, 19, 6. τοὺς δούλους ταῖς τῶν δεσποτῶν γυναιξὶ, 16, 13, 1. συνοικίζειν πόλιν, instaurare urbem, 2, 55, 7. 4, 25, 4. 5, 90, 3. τοὺς Λυσιμαχείς κατάγειν καὶ συνοικίζειν, Lysimachenſes in patriam reſtituere & urbem eorum inſtaurare, 18, 34, 7.

Συνοικισμὸς, ὁ, inſtauratio *urbis*, 4, 33, 7.

Σύνοικος; σύνοικοί εἰσιν οὗτοι ἐκείνοις πρὸς ἄρχοντον, vicini, finitimi, 34, 9, 2.

Συνομηρεύειν ἅμα τινὶ, ſimul obſidem eſſe cum quo, 21, 9, 9.

Συνομολογεῖσθαι; αἱ συνθῆκαι αἱ συνωμολογημέναι ὑπὸ Λουτατίου, pacis conditiones conceſſæ, initæ, a Lutatio, 2, 21, 2.

Συνοξύνειν, *i. q. ſimplex*, acuere; κέντρον συνωξυσμένον, 6, 22, 4.

Συνόπτεσθαι perſpicere, τὰ ὅλα, 1, 4, 7. 1, 12, 7. *Paſſiv.* συνώφθη, perſpectum, intellectum eſt, 6, 49, 6.

Σύνοπτος, qui eſt in conſpectu, *cum dat. perſ.* 2, 28, 9. 7, 17, 4. 11, 20, 9.

Συνορᾶν, *i. q.* ἑρᾶν, (*ut* συνιδεῖν, συνθεᾶσθαι *&c.*) videre, conſpicari, 1, 28, 7.

Συνοργίζεσθαί τινι, iram alicujus participare, & iuvare, 3, 31, 9. 22, 14, 4.

Συνορεῖν, finitimum eſſe; ἡ συνοροῦσα χώρα, 1, 8, 1. οἱ συνοροῦντες (τοῖς ἑαυτοῦ σατραπείαις) δυνάσται, 5, 55, 1. ἡ συνοροῦσα τούτοις Μακεδονία, 5, 188, 2.

Συνορμεῖν τινι, ſimul cum aliis ſtationem habere in mari, in ancoris ſtare, in portum adpellere, 5, 68, 6. 5, 110, 2. 5, 101, 1. *n. ubi perperam vulgo* συνορμίσαντα *pro* συνορμήσαντα *legebatur; viciſſim* συνορμήσας *corrupte pro* συνορμίσας *editum* 14, 10, 10. *n.*

Συνορμίζειν, τὸν στόλον, naves in ſtatione locare, in portum ſubducere, 3, 96, 14. 5, 3, 5. (*ubi eſt* τὰς ναῦς συνορμίσας, τάφρῳ καὶ χάρακι περιέβαλε.) 14, 10, 10. *n. ubi perperam vulgo* συνορμήσας. *Adde Adn. ad* 5, 101, 1.

Συνουσία, ἡ, 1) familiare colloquium, converſatio, 10, 35, 2. 2) convivium, 4, 20, 10. 5, 15, 3. 5, 26, 15. 8, 22, 8. 8, 29, 4. 20, 11, 5. 3) coitus, conſuetudo venerea, 6, 6, 2. 6, 7, 7.

Σύνοψις, ἡ, conſpectus; καταστρατοπεδεῦσαι τοῖς Καρχηδονίοις ἐν συνόψει, 14, 10, 3. ἐν συνόψει ἀλλήλων, 40, 5, 6. ἐπιτηδειότατος τόπος εἰς σύνοψιν τοῦ στρατηγοῦ, commodiſſimus ad proſpectum, quo omnia maxime in conſpectu eſſent imperatoris, 6, 27, 1. ὑπὸ μίαν σύνοψιν ἀγαγεῖν τοῖς ἐντυγχάνουσι τὸν χειρισμὸν τῆς τύχης, 1, 4, 1.

Σύνταγμα, τὸ; 1) ordinatio *reipublicæ*; τὸ Λακωνικὸν κατάστημα καὶ σύνταγμα, 6, 50, 2. 2) corpus quodvis militum; (*conf.* σύστημα) τὸ παρ' Ἀννίβου σύνταγμα τῶν ἱππέων

ἱππέων, equitatus Hannibalis, 9, 3, 9. τὰ συντάγματα τῶν ἱππέων Ἀχαϊκῶν, equitum corpora, 10, 25, 6. τοῦτο τὸ σύστημα, hæc manus militum, *ſcil. tres manipuli, qui efficiunt cohortem*, 11, 23, 1.

Σύνταξις, ἡ; 1) diſpoſitio, ordo aciei, acies; *de claſſe*, ἡ ὅλη σύνταξις τῶν πολεμίων, 1, 21, 10. *de pedeſtri exercitu, velut de Illyriis, catervatim vel manipulatim pugnare ſolitis*, τὸ βάρος τῆς συντάξεως, 2, 3, 5. 2, 68, 9. τὸ τῆς συντάξεως ἰδίωμα, 2, 68, 5. μετὰ πολεμικῆς συντάξεως ἄπραικτοι, κατ' ἰδίαν πραικτικοὶ, in acie ſtantes cum aliis, 4, 8, 9. 2) compoſitio, expoſitio, ſcriptio; ἄγγραπτον ποιεῖν τὴν σύνταξιν τῆς διπλωλογίας, 30, 4, 11. ἡ τῶν κατὰ μέρος σύνταξις, expoſitio, narratio rerum particularium, 8, 4, 5 & 11. ἡ τῶν καθόλου πραγμάτων σύνταξις, hiſtoria univerſalis, 1, 4, 2. *Et nude*, ἡ σύνταξις, ſcriptio, ſcriptum, liber; *præſertim*, opus hiſtoricum, hiſtoria, 1, 3, 2. 3, 1, 1. 4, 2, 1. 8, 4, 5. 8, 11, 1. *n.* αἱ πρὸ τοῦ συντάξεις, libri ſuperiores, 11, 2, 3. *Fr. gr.* 121. 3) pactum, conventio; κατὰ τὴν σύνταξιν, prout convenerat, 5, 3, 3. 8, 18, 5. τὰ χρήματα τὰ κατὰ τὰς συντάξεις ὁμολογηθέντα, 5, 95, 1. *Et metonym.* ſtipendium, tributum, vectigal, quod ex pacto penditur; σύνταξιν τελεῖν τινι, 22, 27, 2. *i. q.* Φόρον, *ibid.*

Συνταράττειν, turbare; τὰ στίφη τῶν πολεμίων, 2, 68, 4. τὸν πόλεμον, concitare bellum, 4, 14, 4. *cf.* συγχεῖν. — „*Sic* ταράσσειν *apud Demoſth. de Cor. p.* 334. & turbatores belli *Liv. II.* 16.“ *Ern.*

Συντάττειν; 1) ordinare; συνέταξε τοὺς ὄχλους, ordinavit, centuriavit, 11, 10, 9. τοὺς πολιτικοὺς ἱππεῖς, 1, 73, 2. *Et in Paſſivo;* ἔφοδος συντεταγμένη, impetus in hoſtem ordinata acie factus, 3, 19, 5. τὸ συντεταγμένον, inſtructa acies, 2, 29, 1. 2) *cum dat. perſ.* jubere, mandare, præcipere, 3, 50, 9. 5, 16, 4 *ſq.* 8, 21, 9. 8, 29, 2. 8, 33, 4. 32, 13, 9 & 12. *Fragm. gr.* 120. *Et in præt. Paſſivo, notione activa*, ἔτι συνετέτακτο αὐτῷ Σκιπίων περὶ τῶν χρημάτων, 32, 13, 7. 3) componere, conſcribere; ὑπομνηματισμοὺς περὶ τῶν ἰδίων πράξεων, 2, 40, 4. *Conf.* συντάττεσθαι.

συντάξειν τὴν Φαντασίαν, *quod dabant libri* 16, 8, 3. *in* συναύξειν *mutavit Caſaub.*

In Med. συντάττεσθαι, συντάξασθαι; 1) mandare, jubere, mandatum dare; 8, 26, 5. *ubi tamen etiam intelligere poſſis* πρὸς αὐτούς, pactus cum eis, conſtituit cum eis. (*Vide mox num.* 3. & συντάττειν *num.* 2.) 2) componere, conſcribere *librum*,

βίβλον, 1, 3, 9. 3, 1, 2. συντάττεσθαι ὑπὲρ τοιούτων, de talibus ſcribere, 9, 2, 2. 3) conſtituere, paciſci cum aliquo; τινὶ *ſeq. inf.* 9, 18, 1. πρὸς ἀλλήλους, 3, 67, 1. πρός τινα *ſeq. inf.* 5, 92, 7. 4, 15, 6. πρός τινα ὅσους δείσει &c. 4, 15, 4. ἡμέραν πρός τινα, 9, 17, 1. *Hinc in Paſſivo;* ὁ συνταχθεὶς τόπος, locus de quo convenerat, 9, 17, 2. τὸ συνταχθὲν, 8, 30, 10. 9, 18, 4. κατὰ τὸ συντεταγμένον, 3, 42, 9. 3, 43, 6. 5, 22, 11. 8, 31, 10. 11, 27, 3.

Συντείνειν, tendere; ὅσα συντείνει πρὸς τὸ διασώζειν, 16, 12, 9.

Συντέλεια, ἡ, 1) effectio, perfectio *inſtituti*, finis; *opp.* ἡ ἐπιβολὴ, 1, 3, 3. ἡ ἀρχὴ, 3, 1, 5. καταστροφὴ καὶ συντέλεια, 3, 1, 9. ἡ τῶν προκειμένων συντ. 6, 15, 2. πρὸς τὴν ἐπίνοιαν ὥρμησαν, καὶ πρὸς τὴν συντέλειαν ἐξίκοντο τῆς τῶν ὅλων ἀρχῆς, 1, 3, 10. τὴν συντέλειαν ἔχειν, perfici, ad effectum, ad perfectionem & finem perduci, 1, 4, 3. τοιαύτην ἔσχε προκοπὴν καὶ συντέλειαν τοῦτο τὸ μέρος, 2, 37, 10. αὐξανόμενον κατὰ τὸ συνεχὲς, εἰς ταύτην συντέλειαν ἦλθε, ad hanc perfectionem, 2, 40, 6. συντελείας τυγχάνει ἡ πρόθεσις, 15, 23, 10. συντέλειαν ἐπιθεῖναι *vel* ἐπιθέσθαι τοῖς ἔργοις, 11, 33, 7. 39, 2, 2. *n.* συντέλειαν λαμβάνει ὁ πόλεμος, 4, 28, 3 & 5. ὁ κίνδυνος, finitur prælium, 18, 10, 1. τὸ τεῖχος, 8, 35, 10. τοῦργον, 8, 36, 11. τὸ πρᾶγμα, 22, 12, 13. τούτων (σκαφῶν) τὴν συντέλειαν ἐν τριμήνῳ λαβόντων, 1, 38, 6. *Sic* συντέλειαν ἔλαφε *ſcripſi cum Reiskio*, 9, 27, 9. *n. pro vulgato* πολυτέλειαν, *quod tamen teneri fortaſſe debuerat.* δεῖ γίγνεσθαι διέξοδον καὶ συντέλειαν τῶν πρὸς ἀλλήλους, finem faciendum litium, 28, 2, 2.

2) ἡ συντέλεια, commune, *id eſt*, urbes quæ in commune conferunt pecunias, milites &c. τῆς συντελείας πατρικῆς ὑποστράτηγος, 5, 94, 1, *cf.* συντελικόν.

Συντελεῖν, 1) perficere, peragere; τὴν ἐπίνοιαν, 4, 81, 3. τὰς συνόδους καὶ τὰ διαβούλια συντελεῖν ἐν κοινῷ ἱερῷ, conventus agere, 2, 39, 6. *Et in Paſſ.* συνετελεῖτο ὁ κίνδυνος, committebatur prælium, 2, 69, 1. ἅμα τῷ συντελεσθῆναι τὰς νῆας, 1, 21, 3. τὰ συντελούμενα, quæ fiunt, 3, 112, 8. quæ agebantur, gerebantur, 4, 18, 6. *Fortaſſe* ἐν τοῖς συντελουμένοις *legendum pro* τελουμένοις, 2, 56, 16. 2) conferre *tributa*, τὰς κοινὰς εἰσφορὰς τοῖς Ἀχαιοῖς συντελεῖν, 4, 60, 4. πόλις συντελοῦσα εἰς Ἀρκαδίαν, *ex conject.* 4, 77, 10. *n.* πολλὰ πρὸς ἐπανόρθωσιν τοῦ βίου συντελέσοντα, *ſic legendum videtur* 1, 35, 1. *n. pro* συντελεσθέντα. συντελεῖ ἐπιθέσθαι *corrupte editum erat*

39,

39, 2, 2. *pro* συντέλειαν ἐπιθέσθαι.

In Med. συντελέσασθαι, perficere *propoſitum*, gerere *rem*, 1, 9, 6. 1, 70, 8. *&c. Et in præt. Paſſ. notione activa.* ἤδη δ' αὐτοῦ συντετελεσμένου τὰ κατὰ τὰς Θήβας, 5, 100, 9.

(Συντέλεσις; τῇ τῶν τειχῶν συντελέσει, *quod erat in mſstis* 23, 7, 6. *n. in* καθαιρέσει *mutavit Vrſinus.*)

Συντελικὲν, τὸ, — „contributi, *ut Livius appellat*, qui eadem pendunt in unum Commune tributa, 40, 3, 4. *conf.* συντέλεια, *num.* 2. *&* συντελεῖν, *num.* 2.

Συντερμονεῖν χώρᾳ τινὶ, conterminum eſſe, 1, 6, 4. 2, 21, 9. 4, 30, 3. 5, 55, 2 5, 92, 9. 11, 11, 6.

Συντηρεῖν, τὰ πρὸς τὴν κοινὴν πολιτείαν δίκαια, ſimul ſervare, 4, 60, 10. τὴν γνώμην παρ' ἑαυτῷ, animo premere, 31, 6, 5.

Συντιθέναι τινὶ τὶ, 1) tradere alicui aliquid curandum, *&* *præſertim* perferendum, 28, 18, 3. συνθεὶς Ἀντιπάτρῳ τὰ τούτων ὁστᾶ, 5, 10, 4. *n.* συνθεὶς τὴν ἐπιστολὴν ἀλείπτῃ τινὶ, 27, 6, 1. 8, 19, 4. 2) συνέθεσαν, 28, 15, 4. *i. q.* συνίεσαν, *vel* συνέβαλον, intelligebant, colligebant, conjiciebant. *In eamdem ſententiam Suidas:* Συνέθηκεν· ὑπέλαβεν, ὑπενόησε. Τοῦτο συνέθηκεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐκ λογισμῶν ἔπαισε τὸ γινόμενον. *quod ipſum Fragmentum fortaſſe e Polybio ductum eſt.*

Σύντομος, brevis, compendioſus; ὁδὸς, 78, 6. celer; σύντομον ποιούμενος τὴν ἀνάβασιν, raptim conſcendit colles, 18, 7, 1. συντομωτέρα παρουσία, celerior adventus, 11, 1, 1.

Συντόμως, brevi tempore, celeriter, 8, 18, 7. — „*Sic & Ioſeph. Ant. VII. 9, 7. cf. Weſſeling. ad Diod. T. I. p.* 106." *Ern.*

Σύντονος πορεία, citatum iter, 5, 47, 4. προσβολὴ, acris impreſſio, 33, 8, 8.

Συντόνως; προῆγε συντόνως, citato itinere, 5, 7, 6. ἐχρῆτο τῇ πορείᾳ συντόνως, 8, 28, 4.

Συντρέχειν, concurrere; 1) amice concurrere, contingere; τῆς τῶν ὄχλων ὁρμῆς συντρεχούσης εἰς τὸ, 4, 48, 10. τοιαύτης συνδραμούσης προθυμίας αὐτῷ, 8, 17, 6. ἑκατέρων τούτων ὁμοῦ συντρεχόντων εἰς μίαν ψυχὴν, 6, 48, 4. οἱ χρόνοι συντρέχουσι, 4, 2, 2. συνδραμόντων περὶ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς, quum duæ res eodem tempore eveniunt, in idem tempus incidunt, 5, 94, 9. κατὰ τὴν πρόθεσιν συντρέχει αὐτῷ τὰ πράγματα, res ei proſpere ſuccedunt, 3, 43, 11. ἵνα συνδράμῃ τὰ τοῦ βίου πρὸς τὸ τὴν πρόθεσιν ἐπὶ τέλος ἀγαγεῖν, ut ſuppetat vita, 3, 5, 7. *Conf.* συνεκτρέχειν. 2) hoſtiliter concurrere; συνδραμόντες εἰς τὰς χεῖρας, *ex plerorumque veterum codd. conſenſu*, 2, 33, 3. *n. ubi* συνδιαλαβόντες *habet Bav.* συνδραμόντων ἐπ' αὐτοὺς τῶν ὁμοεθνῶν, 2, 7, 6.

Συν-

Συντρίβειν τινὰ, frangere opes & auctoritatem alicujus, 26, 3, 6. frangere animum, terrere, 26, 3, 14. 29, 5, 3. cædere *hoſtem*, 5, 47, 1. 5, 95, 11. *Paſſiv.* συντρίβεσθαι, συντριβῆναι, animo frangi, 5, 58, 13. *ſcil.* τῇ διανοίᾳ, *quod adjicitur*, 21, 10, 2. 31, 8, 11.

Συντροφία, ἡ, convictus, 6, 5, 10.

Σύντροφος, ὁ, τοῦ βασιλέως, cum rege educatus, 5, 9, 4. 31, 21, 2. τῆς Βάρκα τόλμης, 1, 74, 9. τὴν μουσικὴν σύντροφον ποιεῖν τοῖς παισὶν, muſicæ ſtudio innutrire pueros, 4, 20, 7.

Συντυχία, ἡ, caſus fortuitus; κατά τινα σωτυχίαν, forte, 10, 32, 3.

Συνυπακούειν, *i. q.* ὑπακούειν, obedire, parere, morem gerere; οὐχ οἷός τ' ἦν ἐθελοντὴς συνυπακούειν, 25, 9, 7. τινὶ, 5, 56, 9. 21, 2, 4. πρός τι, in aliqua re, 1, 66. 7. τινὶ, εἰς τὰ μέτρια τῶν ἀξιουμένων, æquis poſtulatis alicujus morem gerere, 26, 1, 2. οὐδενὸς συνυπακούοντος, quum *provocationi hoſtium ad pugnam* nemo morem gereret, quum nemo ea moveretur, 9, 3, 2.

Συνυπάρχειν, *i. q.* ὑπάρχειν, eſſe; μεταξὺ τῶν ἴλῶν ἑκάστης συνυπάρχειν δεῖ διάστημα, 28, 18, 3.

Συνυπερβάλλειν τινὶ τὸν Ταῦρον, una cum aliquo ſuperare, 4, 48, 6.

Συνυποδεικνύειν ἢ συνυποδεικνύναι, *i. q.* ὑποδεικνύναι, oſtendere, demonſtrare, docere, *abſolute*, viam & rationem docere, 17, 15, 12. συνυποδεικτέον ἔῃ τὴν Φύσιν αὐτῶν, 5, 21, 4.

Συνυποκρίνεσθαι, *i. q.* ὑποκρίνειν. ſimulare, ſimulatione uti; („*ut dixit etiam Ioſeph. XV.* 7, 5." *Ern.*) 3, 52, 6. 5, 24, 11. 5, 49, 7. 5, 102, 6. συνυποκρίνεσθαί τινι, 3, 92, 5. πρὸς τὸ παρὸν ἁρμοζόμενοι καὶ συνυποκρινόμενοι, 3, 31, 7.

Συνυπονοεῖν, ſuſpicari, cogitare, intelligere, 4, 24, 2.

Συνυποπτεύειν; οὐδεὶς συνυπώπτευσε τὸ γιγνόμενον, 14, 4, 8.

Συνυφίστασθαί τινι πάντα, omnia ſuſcipere ac ferre cum aliquo & pro illo, 4, 32, 7.

Συνωθεῖν; συνωθοῦντο πρὸς τὸν ποταμὸν, 3, 74, 2. 5, 84, 7.

Συνωμία, ἡ; αἱ συνωμίαι, interſcaplia *tauri*, 12, 25, 3. *n.* (*ubi corrupte* συνομοσίας *dabat cod. Peir.*)

Συνωμοσία, conjuratio, 1, 70, 6, 5, 2, 8. 6, 13, 4. *cf. vocab. præc.*

Συνωμότης, ὁ, καὶ κοινωνὸς τῆς τόλμης, 15, 27, 5.

Συνώνυμος ποταμὸς τῇ πόλει, (*i. q.* ὁμώνυμος,) ejusdem nominis, 9, 27, 5.

Συνωνύμως; (*i. q.* ὁμωνύμως) ἀπὸ τῆς χρείας ταύτης συνωνύμως καὶ τὸ ἔθνος προσαγορεύουσι, *de Balearibus*, 3, 33, 11.

Συναρὶς, ἡ, carpentum, bigæ, eſſeda

esseda *Gallorum*, 2, 23, 4. 2, 28, 5. *συνωρὶς ἐλεφάντων*, 31, 3, 11.

Συοφορβὸς, ὁ, subulcus, 12, 4, 6.

Σύριγξ, ἡ, cuniculus, meatus sub terra effossus, 22, 11, 8. *Fragm. gr.* 129. *σύριγγες κατάστεγοι*, fossæ contectæ, 9, 41, 9. Σύριγξ, fornicata ambulatio *Alexandriæ*, 15, 30, 6. 15, 31, 3.

Συριγμὸς, ὁ, sibilus; *συριγμοὶ καὶ χλευασμοὶ*, 30, 20, 6.

Συρρεῖν; *συρρεόντων ὑδάτων εἰς τὸν ποταμὸν*, 10, 48, 4.

Συρρέπειν *τῇ διανοίᾳ ἐπὶ τοὺς τόπους*, 3, 38, 5.

Σύρροια, ἡ, confluentia; *κατὰ τὰς συρροίας τοῦ Ἀδόα καὶ Πάδου*, 2, 32, 2.

Σύρρους *τῷ Πόντῳ*, *Mœotis lacus* cum Ponto confluens, 4, 40, 9. *λίμνη σύρρους τῇ θαλάττῃ*, 10, 10, 12.

Συρρύειν; *τετηκὸς καὶ συνερρυηκὸς ἀργύριον*, 11, 24, 11.

Σύρρυσις, ἡ *τῶν ὄμβρων*, 9, 43, 5.

Συρτὸς; *ἡ συρτὴ βῶλος ἡ ἀργυρῖτις*, gleba argentaria quæ amnibus devehitur, 34, 9, 10.

Συρφετώδης *ὄχλος*, mixta vulgi turba, 4, 75, 5.

Συσκοτάζειν; *συσκοτάζοντος ἔρτι τοῦ θεοῦ*, cœlo vesperascente, 31, 21, 9. *n.*

Συσσαίνεσθαι; *συνεσαίνοντο ταύτῃ διαλέκτῳ*, hac dialecto delectabantur, 1, 80, 6. *n.*

Συσσίτιον, *τὸ*, sodalitas comessantium, convivium publicum, 20, 6, 6.

Συσσώζειν, 1) una servare ab interitu; *συσσώζειν τοῖς ἀναιτίοις τοὺς δοκοῦντας ἀδικεῖν*, 5, 11, 5. *ubi opponitur συναιρεῖν.* 2) *i. q. σώζειν*, servare, conservare, tueri; *aut* juvare aliquem in tuenda aliqua re; *σφᾶς αὐτοὺς καὶ τὰς πόλεις*, 5, 104, 1. *τὴν ἀρχήν τινος*, 6, 6, 11. *συσσώζειν τινὶ τὴν βασιλείαν*, 15, 20, 2. 3) observare, tenere; *τὰς δασύτητας καὶ ψιλότητας &c. in legendo & pronunciando*, 10, 47, 10. *Sic ἵνα τὸ τῆς προκατασκευῆς οἰκεῖον συσσώσωμεν*, 2, 14, 1. *n.*

Συστάδην *μάχεσθαι*, conferta acie cominus pugnare, stataria pugnam edere, 3, 73, 8. (*opponitur σποράδην, cf.* 3, 72, 10.) *Ῥωμαῖοι τὴν μάχην ἐκ χειρὸς ποιοῦνται καὶ συστάδην*, 13, 3, 7. *coll. vs.* 4 *sqq. ἡ ἐξ ὁμολόγου καὶ συστάδην μάχη*, stataria pugna, quæ fit collato pede, 11, 32, 7. *Fr. gr.* 54.

Σύστασις, ἡ; 1) institutio, prima constitutio, ortus; *ἡ σύστασις τῆς Ῥωμαίων πολιτείας*, 1, 4, 13. *est* prima institutio, ortus, fundatio reip. Romanæ, *a qua distinguitur ἡ αὔξησις*, *i. e.* incrementa ejusdem; *cf. ibid. vs.* 11 *sq. κατὰ Φύσιν εἰληφέναι τὴν τε σύστασιν καὶ τὴν αὔξησιν*, 6, 4, 13. *ἡ σύστασις τοῦ πολέμου*, conflatio, ortus belli, 3, 10, 7. *σύστασις ἐπιβουλῆς*, structio insidiarum, 6, 7, 8. *κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς σύστασιν*, secundum primum institutum, secun-

ſecundum id quod initio ſecum conſtituit, 9, 22, 6. *pro quo eſt* κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς στάσιν, 16, 34, 11. *n. niſi & hic* σύστασιν *legendum, quod tamen non neceſſarium.* ἀπὸ ταύτης τῆς συστάσεως, *ex lectione codicis Bav. (pro* ἐνστάσεως) 20, 11, 9. ab hoc initio. ὁ Εὐφράτης τὴν ἀρχὴν λαμβάνει τῆς συστάσεως ἐξ Ἀρμενίας, initium ortus ſui capit, *i. e.* primum ortum ſuum ducit, initium ſuum habet, 9, 43, 1.

2) ſtatus, conſtitutio, ratio; ἡ σύστασις τῆς πολιτείας, forma, conſtitutio reip. 6, 43, 5. 6, 47, 1. 6, 51, 5.

3) conjunctio, conciliatio, contractio amicitiæ, 1, 78, 2. & amicitia *jam* juncta & conſtituta, πρός τινα, 3, 78, 2. 4, 82, 3. 20, 5, 14. 27, 13, 1 & 8. 29, 8, 7. σύστασις πατρικὴ πρὸς τοὺς Καρχηδ. paterna amicitia, 1, 78, 1. συστάσεις προγονικαὶ πρὸς τὴν βασιλείαν, avita (*aut ſaltem* paterna) amicitia, conjunctio cum regia familia, 25, 7, 6.

4) ἐθνικαὶ συστάσεις, *i. q.* συστήματα ἐθνῶν, gentium concilia, civitatum fœdere junctarum corpora, gentium communia, 30, 10, 6. κατ' ἐθνικὰς συστάσεις, communi plurium populorum nomine, (*opp.* κατ' ἰδίαν) 24, 1, 3.

Συστέλλεσθαι, συσταλῆναι, metu comprimi, conſternari, 5, 15, 8. 24, 5, 13.

Σύστημα, τό; 1) corpus *militum*, manus militum; τὸ σύστημα τῶν μισθοφόρων, 1, 81, 11. τὸ σύστημα ἐκεῖνο (Κελτῶν) 2, 7, 6. ὁλοσχερές τι σύστημα τῶν βαρβάρων, 3, 53, 6. τὸ προειρημένον σύστημα, 3, 74, 8. *eſt manus decem millium militum, qui ſervatis ordinibus ex infelici prælio ſe receperant; cf. vs.* 6. οἱ Κελτασταὶ καὶ τὰ ἄλλα ἐπιφανέστατα συστήματα, *in exercitu Philippi*, 5, 26, 8. τὸ τῆς Φάλαγγος σύστημα, 5, 53, 3. 11, 12, 1. οἱ Μακεδόνες καὶ τὰ λοιπὰ συστήματα, *in exercitu regum Ægypti*, 15, 26, 8 *ſq.* τὸ Ἄγημα, κράτιστον εἶναι δοκοῦν σύστημα τῶν ἱππέων, 31, 3, 8. *Adde* 16, 19, 7. 2) corpus hominum in civili ſocietate viventium, 6, 4, 5. 6, 5, 10. τὸ τῶν Ἀχαιῶν σύστημα, fœderata resp. Achæorum, corpus Achæorum, 2, 41, 15. 4. 60, 10. ἦν τι σύστημα τῶν ἐπὶ Θράκης Ἑλλήνων, 9, 28, 2. *Tum &* ratio & conſtitutio *reipublicæ*; κάλλιστον σύστημα πολιτείας, 6, 11, 3. δημοκρατίας ἀληθινῆς σύστημα παρὰ τοῖς Ἀχαιοῖς ὑπῆρχε, democratica conſtitutio, ratio reip. 2, 38, 6. 3) ἱερέων σύστημα, collegium ſacerdotum, 21, 10, 11. 4) ζώων συστήματα, diverſi greges, 12, 4, 10. τὰ βασιλικὰ συστήματα τῶν ἱπποτροφιῶν vel ἱπποτροφείων, varia equorum armenta quæ pro rege aluntur, 10, 27, 2.

Συστοι-

Συστοιχεῖν, *verbum tacticum*, eumdem verſum, *id eſt*, eumdem ordinem in longitudinem ſervare in acie, 10, 21, 7. *cf.* συζυγεῖν.

Σύστοιχος; τὰ λοιπὰ ἦν τούτοις ὅμοια καὶ σύστοιχα, congruentia, apta, convenientia, 13, 8, 1.

Συστολή, ἡ, parſimonia & diligentia in adminiſtranda re pecuniaria, 27, 12, 4.

Συστρατεύειν τινὶ *vel* τινί, 3, 60, 12. 3, 66, 7. 5, 50, 4. συστρατεύεσθαι, συστρατεύεσθαι, *idem*, 2, 19, 2. 3, 67, 1. 3, 99, 2.

Σύστρεμμα, τὸ, concurſus hominum, 1, 45, 10. globus, caterva, 4, 58, 4. κατὰ συστρέμματα, catervatim, 35, 4, 14.

Συστρέφεσθαι, coire, coitiones facere, conglobari, tumultuari, 1, 33, 4. 2, 64, 6. συστραφέντες, facto globo, 1, 48, 5. 3, 65, 11. 3, 84, 13. 5, 36, 5. συστραφέντες ἐπ' αὐτὸν, impetum una facientes in eum, 3, 5, 3. συνεστραμμένοι, conferti, conglobati, 3, 90, 2.

Συστροφή, ἡ, τῶν νέων, coitio tumultuoſa juvenum, 4, 34, 6. τοῦ ὄμβρου, imbris impetus, vehementia, 3, 74, 5. συστροφὴ ἐξαίσιος κατὰ τὸν ἀέρα, contrahens ſeſe, ingruens tempeſtas horrenda, 11, 24, 9.

Συστροφία, ἡ, (*i. q.* συστρέφεσθαι) conjunctus plurium impetus adverſus unum, 24, 2, 2. *n.*

Συχνὸς; συχνὸν χρυσίον, magna auri vis, 22, 21, 8.

Σφάγια, τὰ, victimæ; σφάγια παρηνέγκαν τῆς πόλεως κύκλῳ, 4, 21, 9. ἐπὶ τῶν σφαγίων τοὺς ὅρκους ἐδίδοσαν ἀλλήλοις, 4, 17, 11. (*i. e.* ἀψάμενοι τῶν ἱερῶν, *ut ait* 3, 11, 7.)

Σφαγιάζεσθαι, victimas cædere, 16, 31, 7.

Σφαδάζειν, palpitare ut moribundus, 34, 3, 5.

Σφαιρομαχεῖν, pila ludere, 16, 21, 6.

Σφαῖρα; ἐσφαιρωμένοι γρόσφοι, jacula prælata, 10, 20, 3. *Idem verbum habes apud Dionem, in M. Antonin. Lib. LXXI. c. 29.* σιδήριον οὐδενὶ αὐτῶν (τῶν ἀθλητῶν) ὀξὺ ἔδωκαν, ἀλλὰ καὶ ἀμβλέσιν, ὥστερ ἐσφαιρωμένοις, πάντας ἐμάχοντο.

Σφαλερὸς, periculoſus; πάντων σφαλερώτατον, 3, 110, 4.

Σφάλλειν; τί τὸ σφάλλον ἐστὶν τοὺς ταῖς φάλαγξι χρωμένους, quid eſt quod eos fallit, quod facit ut labantur, ut ſpe excidant, ut cladem accipiant, 18, 14, 1. τῶν κατὰ πόλεμον κινδύνων τοὺς πλείους καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν σφάλλουσιν αἱ τῶν τόπων διαφοραὶ, 5, 21, 6. *ubi videndum an ſatis emendata & integra ſit oratio; quæ ſi ſana eſt, erit* τῶν κινδύνων *per metonymiam pro* τῶν κινδυνευόντων *accipiendum; &*, τοῦτο σφάλλει τοὺς κινδύνους, *ſonabit*, hoc fraudi eſt in prœliis. τοῦτο ἔσφηλε τὰς

τὰς ἐπιβολὰς αὐτῶν, hoc conſilia iſtorum labefactavit, corruere fecit, 4, 51, 7. *Sic* ἔσφηλε, *(ſi vera ſcriptura,) ſcil.* τὴν βασιλείαν, labefactavit regnum, in periculum adduxit, 16, 21, 5. *n.* ἔσφηλε τοὺς ὑπεναντίους πολλάκις διὰ τὴν ἰδίαν ἀγχίνοιαν, in fraudem illexit, cladem eis attulit, 10, 33, 2. σφῆλαι καὶ ἡττῆσαι τοὺς Ἕλληνας, proſternere & vincere, 40, 5, 9.

σφάλλεσθαι, corruere, prolabi, 1, 76, 8. labi, in calamitatem incidere, cladem pati; ἀναδρομὴ γίγνοιτο, καὶ σφαλοίμεθα, *Fr. gr.* 14. παρ' ὀλίγον σφάλλεται τὰ μεγάλα τῶν πραγμάτων, infeliciter cadunt, *ibid.* μεγάλως ἐσφάλη, in gravem calamitatem incidit, cladem accepit, *ibid.* ἐμπεσὼν εἰς ἐνέδραν ἐσφάλη, 4, 59, 3. 15, 16, 5. ἔμελλε τοῦ δέοντος σφαλήσεσθαι, neceſſe erat ut male rem gereret, 3, 70, 8. τοῖς ὅλοις σφαλῆναι, capitali clade adfici, omnia perdere, 1, 43, 8. *coll. vs.* 7. 3, 105, 5. 10, 17, 4. 11, 2, 10. ἔν τισι σφάλλονται, nonnulla parum proſpere eis cedunt, 1, 37, 7. *ubi opp.* ἐν πολλοῖς μὲν κατορθοῦσι. κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ἐσφαλμένοι, victi, 1, 31, 4.

Σφαλμᾶν, prolabi; οὐ μὴν ὀλοσχερῶς ἐσφάλμησεν (ὁ ἵππος,) 35, 5, 2.

Σφενδονήτης, ὁ, 3, 33, 11. σφενδονῆται Κύρτιοι, 5, 52, 5. 5, 53, 9.

Σφετερίζεσθαι, σφετερίσασθαι, ad ſe rapere, 2, 19, 4. ſibi adſerere, ſibi retinere, 4, 6, 5. 4, 33, 8. 18, 34, 5. *Etiam de eis quæ proprio jure emta ſunt,* ſuum facere, ſibi adquirere; ὃ μεγάλων ὠνησάμενοι χρημάτων ἐσφετερίσαντο, 4, 50, 3.

Σφέτερος, *de prima perſona;* τῇ σφετέρᾳ γενναιότητι νενίκαμεν, noſtra virtute, 2, 31, 6. *In ſecunda perſona intellexit Caſaub.* σφετέρων πατρίδων, 11, 5, 3. *n. ubi tamen rectius de prima perſona rurſus accipitur, coll. vs.* 6. *De tertia perſ. ſing.* ſuus; τὸ σφέτερον ἀναγκαιότερον τίθεσθαι τοῦ κοινοῦ, 4, 61, 5. *Vide* 2, 35, 8. 7, 14, 3. 22, 24, 5. ὀεδιὼς μή τι περὶ τὸ σφέτερον αὐτῷ ναυτικὸν συμβῇ, 14, 10, 7. *n. ex conſtanti librorum ſcriptura, a qua ut diſcederem non ſatis fuiſſe cauſſæ intelligo.*

Σφηνίσκος, ὁ, præacutus palus; ξύλα εἰς σφηνίσκων λόγον, 5, 89, 6. *n.*

Σφηνοῦν, cuneum adigere, firmiter infigere; εἰς τούτων τὸ μέσον ἐσφήνωτο πτερύγια τρία ξύλινα 27, 9, 4.

Σφραγίς, ἡ, 6, 56, 13. 16, 22, 2 & 11. σφραγῖδα ἐπιβάλλεσθαι, 24, 4, 10. *& vs.* 15. *n.*

Σχαστηρία, ἡ, trochlea laxatoria, cuius ope, quod ſuſpenſum eſt, ſubito demitti & deiici poteſt, 8, 7, 10. 8, 8, 3.

Σχεδία, ἡ, ratis, 3, 42, 8. 3, 46, 1 *ſqq.* εἰς σχεδίας καθάρμοζε τῷ ποταμῷ εἰς Οἰνιάδας, 4, 65, 4. *n.*

Σχε-

Σχεδιάζειν, temere ac negligenter ſcribere vel dicere, 12, 4, 4. σχεδιάζειν τοῖς κοινοῖς πράγμασι, negligenter verſari in negotiis publicis, 23, 9, 12. πάντα ἐσχεδιάσθαι, *Fr. gr.* 64.

Σχετλιάζειν, conqueri, lamentari; *abſol.* 1, 81, 1. 4, 45, 8. τι, 1, 55, 3. ἐπί τινι, *ibid.* & 5, 26, 6.

Σχῆμα, τὸ, τρίγωνον, figura triangularis, 1, 42, 3. οὐ κατὰ σχῆμα φέρειν τι, (*i. q.* οὐκ εὐσχημόνως) immodice ferre aliquid, & non uti decet, 3, 85, 9. 5, 56, 1.

Σχίζειν; σχίζεται εἰς δύο μέρη ἡ ῥύσις τοῦ ποταμοῦ, 2, 16, 11.

Σχολάζειν καὶ ῥᾳθυμεῖν, 11, 25, 7.

Σχολῇ, lente, 8, 30, 11. ſilentio *interpretatus erat Caſaub.*

Σώζειν; ἐσώθησαν εἰς τὰς πόλεις, fugiendo in urbes ſervati ſunt, 3, 117, 2. σωθῆναι πρὸς τοὺς ἀναγκαίους, ſalvum ad ſuos redire, 6, 58, 5. σώζεσθαι ὑπό τινος, *formula ſolennis in foederibus, velut* 7, 9, 5 & 7. *Abſol.* σώζονται, ſuperſunt, vivunt, 6, 9, 4. *Adde* σαοῦν.

Σῶμα, τὸ; σώματα, corpora, 1, 37, 1. 1, 86, 6. homines, 4, 73, 6. 4, 75, 2. 5, 17, 2. 22, 22, 9. *Sigillatim uſurpari amat de* eis qui in bello capiuntur; πολλῶν σωμάτων ἐγένοντο ἐγκρατεῖς, 1, 19, 15. 1, 29, 7. σώματα ληφθέντα ζωγρεία, 1, 61, 8. κύριος γενόμενος χρημάτων πολλῶν καὶ σωμάτων καὶ κατασκευῆς, 3, 17, 10. τὰ εἰς τὰς δουλείας ἀγόμενα σώματα, 4, 38, 4. σώματα δουλικὰ καὶ ἐλεύθερα, *ſcil. ubi bello capti utrique*, 2, 6, 6. τὰ δουλικὰ τῶν σωμάτων, *i. q.* οἱ δοῦλοι, 1, 85, 1. *Denique nude* τὰ σώματα, *i. q.* οἱ δοῦλοι, ſervi, 18, 18, 6.

Σωματασκεῖν, exercitationibus corporis uti, 6, 47, 8.

Σωματικὸς; σωματικὴ ῥώμη, 6, 5, 7. δύναμις, 8, 12, 9. 10, 41, 6. ἀσθένεια, 4, 5, 1. κατὰ τὴν σωματικὴν χρείαν δυνατός, 21, 7, 4. πρὸς πᾶσαν σωματικὴν χρείαν εὔτακτος, 26, 5, 6. σωματικαὶ ἐπιθυμίαι, 37, 2, 4.

Σωματοειδὴς ἱστορία, quæ unum quaſi corpus efficit, quæ res tractat inter ſe nexas, 1, 3, 4. οἱονεὶ σωματοειδῆ ποιήσας τὴν τοῦ βασιλέως προαίρεσιν, quæ ad hujus regis ſtudia & mores pertinent in unam ſummam & in unum veluti corpus contrahens, 14, 12, 5.

Σωματοποιεῖν, τὸ ἔθνος, τὸν ἄνδρα, τὴν βασιλείαν, firmiorem, potentiorem reddere, omnibus rebus augere, 2, 45, 6. 16, 1, 9. 22, 26, 1. 26, 5, 10. 31, 6, 3. (*ubi opp.* ἐλαττοῦν) 32, 23, 5. προσλαμβάνειν καὶ σωματοπ. τὰς ψυχάς, recreare & confirmare animos, 3, 90, 4. ἡ τύχη τὰς πράξεις τοῦ Σκιπίωνος ἀσωματοποίει, auxit, majores reddidit, *Fr. hiſt.* 58. — „σωματοποιεῖσθαι τὰς αἰτίας, alere & augere cauſſas.“ *Ern.*

ſcil. ex 40, 1, 2. *ubi tamen haud dubie corrupta eſt oratio, ut monui in Adn.* πᾶσαν ἐλπίδα σωματοποιεῖν καὶ προσδέχεσθαι, *vertunt* ſpem alere, *Fr. gr.* 123. *Adde Fr. gr.* 124-127.

Σωρεύειν; σωρευομένη γῆ, 16, 11, 4. αἰγιαλὸς σεσωρευμένος νεκρῶν, 16, 8, 9.

Σωρηδὸν διεφθείροντο, cumulatim, 1, 34, 5.

Σωφρονικὸς, moderatus, modeſtus, 23, 18, 2.

T.

Τὰ, *artic. plur. neutr. Ad* τὰ μὲν, *infertur* ἃ δὲ, *pro* τὰ δὲ 5, 38, 1. 5, 54, 11. *conf.* ὁ.

Satis notus & pervulgatus eſt uſus articuli τὰ *per ellipſin nominis* πράγματα *vel* ἔργα; *præſertim ſequente præpoſ.* κατὰ, *v. c.* τὰ κατὰ τὴν ἀρχὴν διεξῆγε, 1, 9, 6. τούτῳ τὰ κατὰ τὸν στόλον ἐνεχείρισαν, 1, 56, 1. *&c. conf.* κατὰ, *&* χειρίζειν. *ſed nec minus frequenter cum genit. v. c.* τὰ τῶν Καρχηδονίων ἀνέκυψε, 1, 55, 1. τοὺς τὰ τῶν Καρχ. αἱρουμένους, 8, 9, 12. *ubi perperam vulgo aberat* τά.) πάντα ἀφεὶς τὰ τοῦ πολέμου, 5, 102, 8. *& id genus alia bene multa, quæ nunc non moramur. Illum uſum notemus, Polybio admodum familiarem, quo articulus ille* τὰ *prorſus abundare videri poteſt, ut* τὰ *cum genitivo nominis nihil fere aliud valeat quam ipſum nomen. Sic* τὰ τῆς τύχης *idem eſt ac* ἡ τύχη, 2, 49, 8. 2, 50, 12. 3, 5, 7. *n.* 15, 8, 3. τὰ τοῦ βίου, *idem ac* ὁ βίος, 3, 5, 7. τὰ τῆς ἐπιβολῆς, *i. q.* ἡ ἐπιβολὴ, *ibid.* τὰ τοῦ πολέμου ἐπεκύρωτο, decretum eſt bellum, 7, 5, 5. προὔβαινε τὰ τῆς νυκτὸς, καὶ τὰ τῆς ἐλπίδος ἀκέραια διέμενε, 8, 29, 9. (*i. q.* ἡ νὺξ, ἡ ἐλπίς. *Et ſic etiam in ſing.* τὸ τῆς ἡμέρας, 11, 22, 9. τὸ τῆς νυκτὸς, 15, 30, 2.) τὰ τῆς ἀλλοτριότητος, 2, 44, 1. τὰ τῆς ἐνδείας, 9, 44, 3. *Ea ratione Caſaubonus,* 14, 7, 2. *n. cum libri* νείμας τῶν λαφύρων *darent,* τὰ τῶν λαφύρων *correxit; & nos,* 3, 81, 6. *n. cum mendoſe vulgo legeretur* διὰ τὴν πρὸς τὰς τῶν ἀφροδισίων ὁρμὰς, *ſcripſiſſe Polybium putavimus* διὰ τὴν πρὸς τὰ τῶν ἀφροδισίων ὁρμήν. *Quod vero* ἀπομέριζονται τὰ τῶν ἄνδρων *vulgo dederunt omnes* 10, 16, 2. *n. haud dubie corruptum pronunciari debuit: nam in ſuperioribus quidem exemplis,* τὰ *cum ſuo genitivo intelligi quodam modo poteſt,* ea quæ pertinent ad rem, quæ proficiſcuntur ab ea re, *aut aliquid ſimile; at* τὰ τῶν ἀνδρῶν *quo pacto pro* οἱ ἄνδρες *dici in illa connexione potuerit, ne ratio quidem ulla excogitari poteſt.*

Τάγμα, τὸ, *i. q.* σπεῖρα *&* σημαία, ordo, manipulus, *in legione Romana,* 6, 24, 5 *ſqq.*

ſed

ſed uſum habet hoc nomen magis generalem. ἐπὶ τὰ τάγματα διαδιδόναι τοὺς ἐαλωκότας εἰς Φυλακήν, per ordines *s.* manipulos (*nunc quidem de Pœnorum ordinibus agitur*) diſtribuere, 3, 85, 3. ἀθρόοι κατὰ τάγμα συνησπικότες, (*in exercitu Philippi*) 4, 64, 6. κατ' ἄνδρα καὶ κατὰ τάγμα ἠμείβοντο πρὸς ἑαυτούς, (*acies Achæorum & Spartanorum*) 2, 69, 5. τὰ μέσα τῶν Ἰβήρων καὶ Κελτῶν τάγματα, 3, 113, 8. τὸ τῶν ἱππέων τάγμα, *Vat. Flor. Bav.* 3, 101, 11. *ubi ex Aug.* σύνταγμα *editum, quod vide.* ἡ ἐπιβολὴ τοῦ τάγματος, 3, 100, 6. *n.*

Τάδε; ἐπὶ τάδε, *cum genit.* cis, 3, 34, 4. 3, 35, 4. 3, 97, 5. 4, 48, 3 & 7. 22, 27, 11. *ubi opp.* ἐπέκεινα.

Ταινία, ἡ, dorſum tumuli ſub aqua longe procurrens in mare, 4, 41, 2 & 8. — „*Vide Weſſeling. ad Diodor. T. I. p. 36.*“ *Ern.*

Τακτὸς, quod imperatum eſt, de quo convenit, certus, definitus; τακτὸν μέτρον, 3, 100, 6. τακτὴ ἡμέρα, certus nurus dierum, 29, 11, 8.

Ταλαιπωρεῖν δεινῶς, miſerrime adfici, 3, 60, 3. ὑπὸ τοῦ λιμοῦ, 32, 25, 14.

Ταλαιπωρία, ἡ, ærumna & moleſtia *e labore*, 2, 25, 10. 3, 14, 1. ἡ ἐν τοῖς ἔργοις ταλαιπ. 3, 17, 8. ἡ περὶ τὰς ταφρείας, 6, 42, 2.

Ταλαιπώρως, cum magna difficultate, 3, 51, 9.

Τάλαντον, τὸ, *de pondere*, 4, 56, 3. *de pecuniæ ſumma, vide Ind. hiſtor. voc. Talentum.* ἀργυρίου τάλαντα Εὐβοϊκὰ, 15, 18, 7. 21, 14, 4. *&c.*

Ταλαντιαῖος λιθοβόλος, 9, 41, 8. *n.* ταλαντιαία κτῆσις, 24, 4, 3.

Ταμίας, ὁ, τῶν ἀνέμων, 34, 2, 5. 34, 11, 20.

Ταμιεῖον, 6, 13, 1. τὸ τῶν ἀγορανόμων, 3, 26, 1.

Ταντάλειος τιμωρία, 4, 45, 6.

Ταξιάρχης, ὁ, centurio, 6, 24, 3. *n.*

Ταξίαρχος, ὁ, *idem*, 6, 24, 1 *ſqq.*

Τάξις, ἡ. 1) ordo, diſpoſitio, ſitus; ἡ σύμπασα σχέσις καὶ τάξις τῆς οἰκουμένης, 1, 4, 6. ἡ τοῦ περιέχοντος ἡμᾶς διάρεσις καὶ τάξις, 3, 36, 6. ἡ Φύσις καὶ τάξις τῶν τόπων, ſitus locorum, 5, 21, 4. παραπορευομένων τάξει *dant libri*, ordine incedentibus, 10, 30, 9. *n. pro quo* ἐν τάξει *edidit Caſaub.* 2) *ſigillatim* ἡ τάξις, & αἱ τάξεις, diſpoſitio aciei, inſtructio & ordinatio acici; & *ipſa* acies, 9, 20, 4. *n.* 1, 23, 3. 1, 26, 10 & 16. 2, 3, 2. 2, 28, 2 & 6. 2, 29, 4. 2, 69, 8. 3, 72, 11. 3, 109, 2. 3) τάξις, *i. q.* τάγμα, ſinguli manipuli *vel* ordines militum, *in acie, aut extra aciem*, 6, 30, 5 *ſq.* (*unde nomen* ὁ ταξιάρχης, centurio, ordinis ductor.) αἱ τάξεις αἱ ἐφεστηκυῖαι, 1, 19, 10. αἱ τῶν Φαλαγγιτῶν τάξεις, 5, 83, 2. μένοντες κατὰ

κατὰ τὰς τάξεις, in ſuis ordinibus manentes, ordines ſervantes, 10, 16, 3. *n. (ubi perperam* πράξεις *dabant codd.)* οὐδεὶς ἀπολείπει τὰς τάξεις, 10, 16, 9. 4) locus quem quis occupat, *non ſolum in acie, ſed in re quacumque*, partes quas quis ſuſtinet, vices quibus fungitur; τὴν πρώτην ἔδωκε τάξιν Διογένει, 10, 29, 5. τάξιν μὲν οὐκ ἔνεμον, certum locum in agmine non habuerunt, *ibid.* ἔλαβε τὴν εὐώνυμον τῆς ὅλης δυνάμεως τάξιν, 1, 50, 5. εἶχον τὴν ἐξ ὑπερδεξίου τάξιν οἱ λέμβοι, 3, 43, 3. βάσεως τάξιν τοῦ ἐρύματος λαμβάνει ἡ παραλία, 2, 14, 11. καταντικρὺ τάξιν ἔχων, 4, 3, 7. ἐφεδρείας ἔχοντες τάξιν, 2, 24, 9. 3, 45, 5. μαστὸς ὃς ἅμα μὲν ἀκροτόλεως, ἅμα δὲ σκοπῆς εὐφυοῦς λαμβάνει τάξιν, 1, 56, 6. οὐ γὰρ ἱστορίας, ἀλλὰ κουρεακῆς λιλιᾶς ἐμοὶ δοκοῦσι τάξιν ἔχειν καὶ δύναμιν τὰ τοιαῦτα συγγράμματα, 3, 20, 5. 5) ἡ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν τάξις, modeſtia in vultu, 26, 5, 6.

περὶ τούτων πεποιημένοι τὴν ὅλην τάξιν, de his (*ſcil. de rebus geſtis populorum, civitatum, principum virorum*) totum hoc opus, ſcriptionem, hiſtoriam hanc, compoſuimus, 9, 1, 5. *n. ubi vocab.* τάξιν *ex* σύνταξιν *truncatum utique videtur. Pro* πράξεως, 6, 51, 4. *n. fortaſſe* τάξεως *erat ſcribendum, hac notione, ut* τάξις *ibi fuerit* conſtitutio, forma reipublicæ. *Sic* πράξεις *pro* τάξεις *dediſſe codices* 10, 16, 3. *paulo ante monitum eſt. Alio errore*, 1, 59, 8. *n. omnes vulgò* τάξεως *pro* ταχέως *dederant.*

Ταπεινὸς, humilis conditionis, infirmæ ſortis homo, 25, 8, 1. de ſordido, humili habitu, 14, 1, 13. brevis, parvus; κανὼν τῷ πλάτει ταπεινότερος, regula minus lata, 12, 7, 1. (*ubi idem valet* ταπεινότερος *atque* ἐλάττων, *quod præcedit.*) ταπεινὸν αὐτὸν (*i. q.* ἑαυτὸν) ποιήσας, 8, 21, 8. ad humilem conditionem compoſitus *vertit Caſaubonus; poſſis vero etiam intelligere*, minorem ſtaturam ſimulavit. ταπεινὸς ποταμὸς, fluvius tenui, humili aqua fluens, 9, 43, 3 & 6.

Ταπεινοῦν τὸ συμβεβηκὸς, verbis rem minuere, 3, 85, 7. 6, 15, 7. τὴν ὑπεροχήν τινος, deprimere, frangere potentiam, 9, 29, 11. ταπεινοῦν αὐτοὺς ταῖς ψυχαῖς, frangere animos, 3, 116, 8. 29, 6, 9. ταπεινοῦσθαι, frangi animo, 4, 80, 3. 30, 17, 12.

Ταπείνωσις, ἡ, τῆς πόλεως, depreſſio, imminutio potentiæ, 9, 33, 10.

Ταραντῖνοι, Tarentini equites, 4, 77, 7. *n.* 16, 18, 7. *conf. Ind. hiſtor.*

Ταραχὴ, ἡ; ἐμφύλιοι ταραχαὶ, *de bello Pœnorum Africo*, 3, 9, 9. καταλύσασθαι τὴν ταραχὴν, ſedare tumultum, 3, 10, 1.

Τα-

Ταραχώδης, tumultu & confuſione plenus; τεταραχωδέστερος, 4, 58, 4.

Τάριχος, ὁ, ſalſamentum piſcium; κεράμιον ταρίχων Ποντικῶν, 31, 24, 2.

Ταρσὸς, ὁ, palmula remi, remus; τοὺς ταρσοὺς ἀποβάλλειν, (*in pugna navali,*) 3, 96, 4. θραύειν, 1, 50, 3. παραλύειν, detergere remos, 16, 4, 5. παρασύρειν, *idem*, 16, 4, 14. νῆες παραλελυμέναι τοὺς δεξιοὺς ταρσούς, naves quibus ademti ſunt ad dextram ordines remorum, 8, 6, 2. *Et collective*, ὁ ταρσὸς, *i. q.* ὁ στοῖχος τῶν κωπῶν, verſus *vel* ordo remorum; ἀπέβαλε τὸν δεξιὸν ταρσὸν τῆς νεώς, 16, 3, 12. *n.*

Τάττειν; locare, conſtituere, *&c.* τάττειν τὰ στρατόπεδα, aciem inſtruere, 2, 27, 4. πόλις τεττομένη ὑπὸ Ῥωμαίων, urbs ſubjecta Romanis, in poteſtate Romanor. 3, 16, 3. 17, 11, 4. μετ' Αἰτωλῶν, ſocia Ætolorum, 17, 3, 11. οἱ ὑπ' αὐτὸν τεττόμενοι, qui ejus imperio parebant, 5, 65, 7. 8, 18, 1. *&c.* οἱ ἐπὶ τἀναντία τεττόμενοι, qui a parte adverſa ſtant, adverſarii, hoſtes, 15, 10, 7. *Sed* τεταγμένος ἐπὶ τῶν πραγμάτων, rebus præfectus, 3, 12, 5. 3, 69, 4. ἐπὶ τῆς πόλεως, 1, 45, 1. ἐπὶ τῶν δυνάμεων, 1, 24, 3. 1, 49, 4. ἐφ' ἡγεμονίας, 2, 67, 5. *&* *in activo*, ἐφ' ὧν ἐτετάχει Φίλωνα, 5, 65, 7. ὁ πρὸς τοῖς γράμμασι τεταγμένος, qui erat a cura epiſtolarum, 15, 27, 7. οἱ ἐπὶ τοῦτο τὸ μέρος ταχθέντες, quibus hoc negotium erat mandatum, ad hoc negotium curandum conſtituti, 5, 63, 4. *Et cum* ἐπὶ *&* *dativo caſu*, ὁ ἐπὶ τούτοις τεταγμένος, his (*navibus militibusque*) præfectus, 1, 44, 1. *Qua ratione fortaſſe* διὰ τῶν ἐπὶ ταῖς Κεγχρεαῖς τεταγμένων *legendum* 2, 60, 8. *n. pro* πεπραγμένων.

τεταγμένος, *abſolute*, *eſt* firmus, ſtabilis, certus, definitus; (*conf.* ταχτὸς;) ἐστηνιῶν καὶ τεταγμένη χρεία τοῦ θυρεοῦ, 6, 25, 10. τεταγμένη θεωρία, (*oppoſ.* ἄστατος) 6, 57, 2. *Nempe ab illo uſu verbi* τάττειν *vel* τάττεσθαι, *quo ſignificat* conſtituere, definire, *veluti diem, locum, &c. v. c.* τάξας ἡμέραν, 3, 61, 10. ταξάμενος ἡμέραν, 3, 99, 1. ταξαμ. ἡμερ. πρὸς τὸν Φίλ. 18, 19, 1. 8, 27, 11. ταξάμενοι *ſeq. infin.* conſtituentes inter ſe, 17, 7, 7. 17, 9, 3. 39, 1, 12. τάττεσθαι πρός τινα περί τινος, 5, 91, 3. *&* *cum Dativo*, οἱ ἔσωθεν αὐτῷ ταξάμενοι, qui ex oppidanis cum eo pacti erant, cum eo conſtituerant, *ſcil. συγκινηθῆναι, ſimul ſe motus cituros intra urbem, &* *arma capturos*, 2, 59, 8. *n.* *Hinc* ὁ τεταγμένος καιρὸς, 17, 1, 1. ὁ ταχθεὶς τόπος, 17, 9, 3. *Conf.* συντάττεσθαι.

οὐδέπω δυνάμενοι τάξασθαι τὸ συμβαῖνον, cum nondum

dum poſſent certo ſecum ſtatuere quid rei eſſet, 8, 32, 10. *n.*

Ταυρόκολλα, ἡ, gluten taurinum, *i. e. e cornibus taurorum coctum*, 6, 23, 3.

Ταύτῃ; *τὸ πλάτος οὐ πάντῃ ταύτῃ ταυτὸν dabant libri* 4, 39, 4. *n. Delevi ταύτῃ, quod tamen in πάντως fortaſſe debuerat mutari.*

Ταυτολογεῖν περί τινος, de re quadam dicere quæ jam dicta ſunt ab aliis, 1, 1, 3. *ὑπὲρ τῶν ὁμολογουμένων*, 1, 79, 7.

Τάφος, ὁ, tumulus ſepulcralis, 9, 17, 2 & 6. *μετὰ τὸν τάφον τῆς Αἰμιλίας*, poſt Æmiliæ ſepulturam, 32, 12, 6.

Τάχα, *i. q.* ταχέως, celeriter, brevi, 18, 20, 9.

Ταχέως, celeriter, 1, 60, 10. brevi, facile, 1, 61, 6. *οὐ ταχέως*, non facile, 16, 25, 8. 24, 1, 1. *Pro τάχα, i. e.* fortaſſe, *poſitum ait Erneſtus Legat. XXIII. quæ nobis eſt* 21, 12, 7. *at ibi verba ταχέως ἂν αὐτὸν ἐπιτυχεῖν percommode Caſaubonus*, facile ipſum quæ vellet fuiſſe conſecuturum, *vertit. Porro Leg. XLIV. id eſt*, 23, 13, 8. *pariter ταχέως pro τάχα poſitum contendit idem Erneſtus, neſcio quid ſpectans; eſt ibi ταχέως πυθόμενος τὰ γεγονότα*, celeriter, ſtatim cognovit *τάχεως pro corrupto τάξεως correxi*, 1, 59, 8. *n.*

Ταχίστην; *τὴν ταχίστην*, quam primùm, 1, 33, 4.

Τάχυναυτεῖν, 1, 23, 8. 1, 26, 10. 1, 46, 10. 1, 51, 4 *ſq.* 16, 4, 4.

Ταχυτλοεῖν, 3, 95, 6.

Τε, *particula. Ad τε interdum infertur δὲ, pro iterato τε; vide Adn. ad* 4, 74, 8. *& ad* 1, 13, 6.

τε & γε perperam confuſæ a librariis, 2, 32, 2. *n.* 4, 38, 12. *n.*

Τέγος, τὸ; *ἐπὶ τὸ τέγος ἀναβάντες*, tectum conſcendentes, *alii vulgo στέγος*, 5, 76, 4. *τῶν ἐπὶ τέγους ἀπὸ σώματος εἰργασμένων*, 12, 13, 2. *n. ubi ἀπὸ τέγους dabat codex Peireſc. quod defendens Erneſtus: „ἀπὸ τέγους, ait, mulier* e fornice *vel* lupanari; *nec neceſſe eſt corrigere cum Valeſio ἐπὶ τέγους. Vide Caſaub. ad Suet. Cæſum, c. 57.*

Τεθαρρηκότως, confidenter, 2, 10, 7. 9, 9, 8. *cf. κατατεθαρρ.*

Τέθριππον, τὸ, *ſcil.* ἅρμα, 5, 39, 3. 31, 3, 11.

Τειχήρης, mœnibus incluſus, qui intra mœnia tenere ſe cogitur, 21, 8, 6. *τειχήρεις καταστήσαντες αὐτούς*, mœnibus eos includentes, intra muros compellentes, 4, 55, 4. — *„Eſt verbum Thucydidis; unde & Ioſephus ſumſit Ant. V. 1, 5. Vſus eſt etiam aliquoties Diodorus.“ Ern.*

Τειχίζειν τὴν πόλιν, urbem muro cingere, 5, 93, 5.

Τειχισμός, ὁ, exſtructio muri, 5, 93, 5.

Τεῖχος; *vide* χεῖλος.

(Τείχωμα; *corrupte libri omnes* χρη-

χρησάμενος δὲ τοῖς τειχώμασι dubant 4, 63, 2. pro τοῖς τε χώμασι.)

Τεκμαίρεσθαι; τοῦτο δ' ἄν τις τεκμήραιτο ἐκ τούτου, 26, 10, 12. τοῦ περὶ Καλλικρ. μίσους οὕτως ἄν τις τεκμήραιτο, 30, 20, 2. *Rurſus* τεκμαίρεσθαι ἔκ τινος, 2, 27, 8. 3, 38, 4. τεκμαίρεσθαί τι στοχαζόμενον ἐκ τούτου, 9, 21, 6.

Τεκταίνεσθαι, ligna fabricari, 10, 20, 6.

Τελεῖν; τὰ τελούμενα, effecta, facta; *diſtinguuntur* a ταῖς αἰτίαις καὶ προαιρέσεσι τῶν πραττόντων, 2, 56, 16. *ni* συντελουμ. *legendum.*

Τέλειος, integer, 1, 4, 8. (*ubi opp.* διερριμμένα μέρη.) Τέλειος ἀνὴρ εἰς τὸν πραγματικὸν τρόπον, perfectus, conſummatus ad tractanda negotia, 4, 8, 1. τὸν πραγματικὸν τρόπον ὑπέφαινε τέλειον, 24, 5, 5. (*conf.* ὑποφαίνειν.) τέλειος ἀνὴρ, perfectæ ætatis vir, *cui opp.* παιδίον νήπιον, 5, 29, 2.

Τελειοῦν, τῆς τοῦ τείχους κατασκευῆς τετελειωμένης, 8, 36, 2. τετελειωμένα μυρτίδες, perfectæ, maturæ, 12, 2, 3.

Τελείως, *i. q.* τελέως, prorſus, admodum, valde; τελείως σύνεγγύς εἰσιν, 2, 27, 3. τελείως καταφθείρονται, 6, 37, 4. τελείως μειρακιώδης, 16.

Τελεσιουργεῖν, perficere *rem*; 5, 4, 10. *Fr. gr.* 128. τελεσιουργεῖσθαι τὴν διαλυσιν, pacem confici, 21, 2, 11.

Τελεσιούργημα, τὸ, abſolutio, ultimus finis & fructus operis, 3, 4, 12.

Τελεσιουργὸς, ὁ, effector, 2, 40, 2.

Τελευταῖον, poſtremo, 3, 13, 1. *n.*

Τελευταῖος; μέχρι τῆς τελευταίας, *ſcil.* ἡμέρας, 23, 18, 2.

Τελευτᾶν; ἐν χειρῶν νόμῳ τελευτῆσαι τὸν βίον, 2, 28, 10.

Τελέως; *vide* τελείως & τέως.

Τέλμα, τὸ, locus cœnoſus & paluſtris, lacuna, 10, 14, 13. 5, 46, 11. βαπτιζόμενοι καὶ καταβυθίζοντες ἐν τοῖς τέλμασι, 5, 47, 2.

Τέλος, τὸ, 1) finis; ἐπὶ τέλος ἄγειν, perficere, abſolvere, 3, 5, 7. *n.* 3, 5, 8. 3, 40, 3. 4, 8, 3. 6, 16, 4. ἀκόλουθον τὸ τέλος ἐξέβη τοῦ κινδύνου ταῖς ἐπιβολαῖς, 4, 11, 9. τὰ τέλη συνεξακολουθεῖ ταῖς Ῥωμαίων προθέσεσι, 18, 15, 12. ἀμφίδοξα τὰ τέλη τῶν κινδύνων αὐτοῖς ἀπέβαινε, 18, 11, 11. τὸ τέλος τῶν ἰδίων πραγμάτων ἀμαυρῶσαι, finem, exitum, *i. e.* gloriam rerum geſtarum obſcurare, 22, 5, 11. *n.* μηδὲν ἔστω τέλος, πλὴν ἐπὶ κήρυκι καὶ γραμματεῖ, nullum negotium perficiatur, perfectum habeatur, ratum ſit, 3, 22, 8. *n.* 2) vectigal; τέλος πράττειν τινά, 4, 47, 1. 3) pars phalangis; τὰ πρῶτα τέλη τῶν Φαλαγγιτῶν, 11, 15, 2. τὴν Φάλαγγα

λαγγα κατὰ τέλη στειρηδὸν ἐν διαστήμασιν ἐπέστησε, 11, 12, 6. *n.*

τέλος, *adverbialiter*, tandem, ad extremum, 1, 15, 7 *ſq.* 5, 4, 12. *&c. ſic &* 25, 5, 8. *ni rectius ibi* prorſus, omnino, *intelligatur, ut* 4, 34, 1. *n.* κατὰ τὸ τέλος, *ſi vera ſcriptura*, prorſus, omnino, 11, 15, 8. *n. Familiaris Polybio præſertim dictio* εἰς τέλος, prorſus, omnino; *v. c.* εἰς τέλος ἀβλαβὴς, 1, 20, 7. ἄπειρος, 1, 20, 10. ἀγνοούμενος, 3, 36, 3. ἀπηλλοτριωμένος, 2, 50, 5. ὀλιγωρήσαντες, 4, 21, 5. 4, 84, 1. ἄπρακτον, 1, 48, 4. 11, 24, 2. ἀδύνατος, 24, 5, 8. εἰς τέλος ἐκωλύθησαν, 1, 20, 16. μηδενὶ πιστεύειν εἰς τέλος, omnino nemini, prorſus nemini credere, 8, 2. 2. εἰς τέλος ἀπέστη, 12, 27, 3. τινὰς μὲν εἰς τέλος ἀναιρῶν, τινὰς δὲ φυγαδεύων, 15, 21, 2. οὐδ' εἰς τέλος, omnino non; (*ſicut* οὐχ ὅλως, 20, 5, 10. *& alibi*;) οὐδ' εἰς τέλος ἐδυνήθησαν, εἰ μὴ, omnino non potuiſſent, niſi *&c.* 18, 18, 6. *ſic & eamdem dictionem*, 1, 11, 1. omnino non *interpretatur Erneſtus; cujus loci ſententiam mihi non ſatis perſpectam eſſe profeſſus ſum in Adnot.*

Τελώνης, ὁ; *per contemtum*, ἐπὶ τούτοις σεμνύνεσθαι ἐφ' οἷς ἂν καὶ τελώνης σεμνυνθείη ἢ βάναυσος, 12, 13, 9.

Τέμενος, τὸ, locus ſacer; *latius patet quam* ἱερὸν, 5, 10, 7.

Τέμνειν τὴν γῆν, vaſtare agros, 9, 28, 6.

Τέναγος, τὸ, palus, lacuna; (*i. q.* τέλμα,) λίμνη καὶ τέναγος, 4, 42, 6. 5, 45, 10. τεναγέσιν ἐκ θαλάττης ἠσφαλισμένη πόλις, 1, 42, 7. 1, 46, 9.

Τεναγώδης, *non tam* limoſus, cœnoſus *verti debet, quam* vadoſus, locus qui vado transiri poteſt, 1, 75, 8. 4, 42, 4. τεναγώδεις καὶ στερεοὶ οἱ κατὰ τὴν ὁδὸν τόποι, 3, 79, 1. τεναγώδης καὶ βαθὺ λίμνη, 10, 8, 7.

Τερατεία, ἡ, jactatio rerum mirabilium, 2, 58, 12. 2, 59, 3. 3, 58, 9. 15, 34, 1. πολλὴν διατίθενται τερατείαν, multa mirabilia narrant, 2, 17, 6. 7, 7, 1. μετὰ τερατείας, cum magna pompa, cum oſtentatione, cum multis tragœdiis, 33, 14, 2.

Τερατεύεσθαι, mirabilia crepare, tragœdias ciere, 2, 56, 10. 2, 59, 3.

Τερηδὼν, ὁ, teredo, 6, 10, 3.

Τέριον *vel* τέριτον, *corruptam vocem*, 4, 62, 1. *n. in* πεδίον *mutavi ex conject.*

Τερπνὸς; τὸ τερπνὸν ἐκ τῆς ἱστορίας λαβεῖν, 1, 4, 11.

Τέρψις, ἡ; τῆς τέρψεως στοχάζεσθαι τῶν ἀναγνωσομένων, 9, 2, 6.

Τεταρταῖος ὤν, quum quatuor dierum iter confeciſſet, 3, 52, 2.

Τετολμηκότως, audacter, confidenter, 1, 23, 5. 9, 4, 2. 16, 33, 1.

Τετρά-

Τετράγωνος τόπος, 6, 27, 2. ξύλα πεύκινα τετράγωνα, trabes piceæ, 5, 89, 1.

Τετράμηνος, quatuor menſium; τετράμηνοι ἀνοχαὶ, 18, 22, 5. ſic & 5, 66, 2. *ex emend. Caſaub. pro corrupto* τετραμμένος. *Pariter pro* τετραμμένῳ, 4, 8, 8. τετραμήνῳ *ſuſpicatus erat Valeſius; ſed ibi* γεγραμμ. *fuit corrigendum.*

Τετράπεδος τῷ πλάτει, quatuor pedes latus, 8, 6, 4.

Τετράπλεθρον, τὸ, quatuor jugera, quadringenti pedes, 6, 27, 2.

Τετραποδητὶ, quadrupedum more, manibus pedibusque, 5, 60, 7.

Τετράπολις, ἡ, quatuor urbes in Cio inſula, 16, 41, 7.

Τετράπους λεία, pecora abducta, 1, 29, 7. 4, 75, 7.

Τετρατυργία, ἡ, *nomen proprium* loci, quatuor turres habentis, 31, 26, 11. *n.*

Τετραφαλαγγία, ἡ, phalanx in quatuor cohortes vel agmina diſtributa, 12, 20, 7.

Τετρήρης, ἡ, quadriremis, 1, 47, 5 & 7. 5, 62, 3. 16, 7, 2. 16, 31, 3.

Τετρηρικαὶ πλοῖα, 2, 10, 5.

Τεῦχος, τὸ, (*i. q.* ἀγγεῖον) vas, 10, 44, 11.

Τεχνητικὸς; τεχνητικὴ ἀσωτία, (*niſi* τεχνιτικὴ *legendum, a* τεχνίτης,) artificioſa laſcivia, 32, 20, 9.

Τεχνικὸς; τύχη τις πανοῦργος καὶ τεχνικὴ, 40, 5, 8. τεχνικόν τι, aſtute factum, 16, 6, 6. τεχνικώτατον ἔργον, exquiſita arte elaboratum, 4, 78, 5.

Τεχνίτης, ὁ; artifex *quilibet; ὥσπερ ἀγαθοῦ τεχνίτου ἐπίγραμμα, τῶν ἔργων ἕν τι προενεγκάμενοι*, 6, 58, 1. 26, 10, 3. *Fr. hiſt.* 59. *οἱ περὶ τὸν Διόνυσον τεχνῖται*, 16, 21, 8. — „*ſunt* hiſtriones; *Ciceroni & Livio* artifices ſcenici. *Imitatus eſt Diodorus IV, 5. & alibi. Vide nos in Clave Cicer. in* Artifices, *& Cl. Weſſel. ad Diod. l. c.*“ *Ern. Sic nude οἱ τεχνῖται*, 6, 47, 8. 30, 13, 2.

Τέως, 1) donec, (*i. q.* τέως ἕως,) 18, 6, 4. *n.* 2) adhuc, usque ad hoc tempus; *τὰ ἄκρα τῶν Ἀλπεων ἀοίκητα τέως ἐστὶ*, 2, 5, 10. *n. ubi non opus erat ſolicitare vulgatam ſcripturam.* Τέως δ' ἐκπεσόντος, 2, 59, 8. *n. ex conſentiente librorum ſcriptura, quæ mutari a nobis non debuit*, tum quidem, hac quidem vice expulſus eſt; *conf. Adn. ad* 18, 6, 4. *& ibi pro* II, 58, 8. *corrige* II, 59, 8.

Perperam τέως *dabant libri, pro* τελέως, 4, 56, 9. *n.*

Τήβεννα, ἡ, toga, 26, 10, 6. 30, 16, 3. τηβ. λαμπρὰ, toga candida, 10, 4, 8. τήκειν; τετηκὸς ἀργύριον, 11, 24, 11.

Τῇδε; τῇδέ πῃ, hac parte, hac in re, 4, 8, 6. 6, 50, 4. 8, 34, 4. 12, 11, 4. ᾗδε γὰρ καὶ τῇδέ που, 3, 108, 3. *n.*

Τήλινος, τήλινον μύρον, unguentum ex fœno græco, 31, 4, 2.

Τηνικάδε, tunc, 16, 11, 6. τὸ

τηνικάδε, 10, 28, 5. 16, 30, 7.

Τηνικαῦτα; τοτηνικαῦτα δὲ, vel τὸ τηνικαῦτα δὲ, 1, 40, 6. 11, 22, 10.

Τηρεῖν, custodire *urbem*, in præsidio esse, 1, 53, 5. conservare; *in formula fœderis*, ὁ δῆμος τῶν Αἰτωλῶν τὴν ἀρχὴν τῶν Ῥωμαίων τηρείτω, 22, 15, 2. exspectare; εὐδίαν, 1, 60, 8. πλοῦν, 4, 57, 2. τὸ σύμπτωμα, 1, 75, 8. νύκτα ἀσέληνον, 7, 16, 3. τηρεῖν πρός τι, intentum esse alicui rei *interpretatur Ernestius; nempe* 3, 9, 7. *n. legitur* τηρῶν ἀεὶ πρὸς ἐπίθεσιν, *ubi tamen intercidisse videtur nomen* καιρὸν, tempus exspectans, tempus observans. *Habemus tamen pariter* τηρῶν *absolute positum*, ἐτήρει βουλόμενος διακωλύειν τοὺς πλέοντας, exspectavit, opportunitatem observavit, 1, 53, 7. *Sic* 1, 54, 5. μεταξὺ τῶν στόλων ἐτήρει, καὶ προσεῖχε τὸν νοῦν ἀμφοτέροις. *Sed* & τηρεῖν *cum accus.* observare *vertitur; v. c.* τὴν τῶν ὑπεναντίων ἔφοδον, 2, 23, 5. (*ubi tamen pariter* exspectare *intelligere possis.*) τὴν σύνοδον, observare tempus concilii, 5, 94, 3. *Et* τηρεῖν τὴν πίστιν; servare fidem, 6, 56, 13. 10, 37, 9. τὸ καθῆκον, 6, 56, 14.

Τήρησις, ἡ; οἱ κτησάμενοι πρὸς τὴν τήρησιν, οἱ δ' ἕτοιμα παραλαβόντες πρὸς τὴν ἀπώλειαν εὐφυεῖς εἰσὶ, 6, 59, 5.

Τί, *vide* τὶς.

Τιθέναι, πληγὴν ἐπὶ πληγῇ, ictum ictui addere, frequentare ictus, 1, 57, 1. θεῖναι νόμον, legem ferre, sancire; πάντων τῶν τοιούτων ὁ δῆμος γίγνεται κύριος, καὶ θεῖναι, καὶ μὴ, 6, 16, 3. τὸν Ἡρακλέα τὸν Ὀλυμπίων ἀγῶνα θεῖναι, instituisse, 12, 26, 2. εἰς ἀνανδρίαν τιθέασι τὰ τοιαῦτα τῶν ἐγκλημάτων, ignaviæ loco habent, in ignaviæ criminibus ponunt, 6, 37, 10.

Hinc θετέον; ἡγεμόνα θετέον ἄριστον Ἀμίλκαν τῶν τότε γεγονέναι, 1, 64, 6. αἰτίαν τούτου θετέον ἐκεῖνο, 3, 7, 1. 3, 12, 2. μερίδα θετέα τῷ προεστῶτι, pars tribuenda præsidi, 8, 12, 7.

In Medio; τίθεσθαι στήλην, ponere, statuere columnam, 25, 1, 2. εἰρήνην, συνθήκας πρός τινα, pacem, fœdus facere cum quo, 5, 4, 7. 1, 11, 7. &c. ὅρκον, τὰς πίστεις, πρός τινα, 7, 9, 1. 5, 60, 10. τίθεσθαι τὰ πρός τινα, lites cum aliquo componere, 5, 60, 9. *Sic* τίθεσθαι τὰ πράγματα, componere bellum, 8, 23, 5. ἐν μεγάλῳ τίθεσθαί τι, 3, 97, 4. 6, 9, 5. οὐκ ἐν μικρῷ τίθεσθαί τι, 9, 13, 8. ἐν πλείστῳ τίθεσθαί τι, 40, 4, 6. πάντα ἐν ἐλάττονι τίθεσθαι τούτου, omnia minoris pendere, huic postponere, 4, 6, 12. 5, 71, 4. οὐδεμίαν πρόνοιαν τίθεσθαί τινος, 12, 28, 6. ἐν καλῷ θέσθαι τὰ πράγματα, *i. q.* καλῶς, recte componere, in tuto, in salvo collocare, 2, 22,

22, 10. *σὺν καλῷ τιθέμενοι τὴν τόλμαν*, laudi ſibi ducentes, 1, 81, 9.

Τιμᾶν *προδότην*, honore & præmiis adficere, 3, 69, 4. 3, 99, 6. *In Med. ἐτιμήσαντο τὰς οἰκίας*, æſtimarunt pretia domorum, 2, 62, 7. *Paſſiv. ὑπὸ τὰς τετρακοσίας δραχμὰς τετιμημένοι*, cenſi, 6, 19, 2. *ὑπὲρ τὰς μυρ. δρ. τιμώμενοι*, 6, 23, 5.

Τίμημα, *τὸ, τῆς ἀξίας*, æſtimatio pretii, 2, 62, 7. *τῆς ἀδικίας*, litis, 6, 14, 6.

Τίμησις, *ἡ*, cenſus, facultates, bona; *οὐσης τῆς ὅλης τιμήσεως, ὑπὲρ ἑξήκοντα τάλαντα*, 32, 14, 3. *niſi τίμησις intelligenda* æſtimatio *ſ.* valor, *ſcil. τῆς οὐσίας vel τῶν ὑπαρχόντων, quæ nomina præceſſerunt. ἡ τοῦ διαφόρου τίμησις*, æſtimatio pecuniæ, 6, 45, 4. *n.*

Τιμητὴς, *ὁ*, cenſor *apud Rom.* 6, 13, 3. 6, 17, 2 *&* 4. 6, 20, 9. 6, 53, 7.

Τίμιον, *τὸ*; *τὰ τίμια*, honores; *ἐκκλειόμενος τῶν ἐν τῇ πολιτείᾳ τιμίων*, 6, 9, 8. *n. πᾶσιν ἡμᾶς ἠμείψαντο τοῖς τιμίοις καὶ Φιλανθρώποις*, 12, 5, 3. *ἄλλα λυσιτελῆ καὶ τίμια*, 33, 3, 1.

Τιμωρεῖν, *cum dat.* ulciſci, *τοῖς ἠτυχηκόσι*, 1, 81, 1. *cum accuſ.* punire, occidere; *τιμωρῶν τὸν προδότην ἢ τύραννον*, 2, 56, 15. — „*qua forma activa & alii, ut Diodorus & Dio Caſſius, pro* τιμωρεῖσθαι, *uſi ſunt.*“ *Ern.*

In Med. τιμωρεῖσθαι, τιμωρήσασθαί τινα, punire, 1, 88, 5. cruciare; *τιμωρησάμενοι πικρῶς καθεῖλον*, 1, 86, 6. 1, 81; 4. (*i. q. αἰκισάμενοι*, 1, 80, 4.)

Τιμωρία, *ἡ*, ſupplicium, pœna; *διὰ τῆς εἰς ἐκείνους τιμωρίας*, 1, 7, 12. cruciatus, 1, 10, 4. 9, 29, 4. *ἡ ὑπερβολὴ τῆς κατ' ἀλλήλων τιμωρίας*, 1, 86, 7.

Τιμωρὸς, *ὁ*, cruciator, carnifex, 2, 58, 8.

Τὶς, *pro πᾶς τις*, quilibet, quicunque; *καί τι γένος ἀκανθῶν*, 3, 71, 4.

τὶ cum genit. (conf. ἓν in εἷς.) *ἢ μὴ ποιῆσαί τι τῶν δεόντων, ἢ μηδὲν παθεῖν δεινὸν*, 5, 98, 4. *τῶν εἰθισμένων τι ἐποίησαν*, 4, 16, 2. 4, 34, 1. *καινοτομήσαντές τι τῶν πρὸς ἀσέβειαν*, 1, 79, 8. *λέγειν τι τῶν συμφερόντων*, 9, 32, 10. 26, 3, 2. (*cui analogum illud, πολλὰ τῶν χρησίμων, pro πολλὰ χρήσιμα*, 3, 51, 11.)

πᾶν τι, 3, 11, 9. *n.* 24, 10, 6. *πολύ τι*, 1, 4, 8. 1, 88, 7. 3, 98, 2. 6, 52, 8. 12, 8, 1. 32, 10, 7. *παντελῶς βραχύ τι*, 1, 4, 10. *τὸ μὲν τῇ θαλάττῃ, (alii τὸ μέν τι θαλάττῃ,) τὸ δέ τι καὶ λίμνῃ περιεχομένη πόλις*, 1, 73, 4.

τὶ ſubinde per ellipſin omiſſum; vide loca collecta ad 1, 42, 9. *quibus adde hæc: ζητῶν ἀφορμὴν τοῦ πράττειν, ſcil. τὶ*, 3, 69, 8. *coll.* 3, 60, 13. 3, 70, 10. *οὐκ ἔστι τῶν αἰσχρῶν ὃ παραλέλοιπεν*, 8, 13, 1. *coll.* 1, 81, 9. *Adde porro* 10, 10, 5. *n.* 10, 45, 8. *n.* 21, 3, 4 *&c.*

Τίς;

Τίς; τί ἔτι προσθῆσα τοῖς ὑποκειμένοις περιγενήσεται τῶν ἐχθρῶν οὐκ ἔχει, 3, 109, 10. *Neutr. plur.* τίνα δεῖ προορᾶσθαι, 1, 65, 7. ἐκ τίνων ὁρμηθέντες, quibus ab initiis profecti, 1, 12, 9.

Τιτρώσκειν, τρῶσαι, *de nave navim* vulnerante *facto in eam impetu*, 2, 10, 4. *n.* 16, 3, 6. 15, 2, 12.

Τοιοῦτος, *cum articulo conſtrui amat*; τὰς τοιαύτας πίστεις, 8, 2, 5. τοιαύτην ἔλαβε τὴν ἀρχήν, 2, 46, 7. *n.* τῷ τοιούτῳ τρόπῳ, 1, 59, 8. 1, 66, 8. 1, 69, 11. 1, 79, 8. *Conf. tamen* 3, 109, 13. *n.* 4, 14, 3. *n.* 4, 67, 5. *n. Adde* 1, 75, 7. *n.* 5, 20, 10.

εἰς αἵματος ἀναγωγὴν καί τινα τοιαύτην διάθεσιν, & hujusmodi aliquam, *vel* cum hac conjunctam, corporis adfectionem, 2, 70, 6. *n. ubi in Adnot. alia ejusdem uſus exempla colliguntur; quibus adde* 16, 11, 2. γέφυρα καὶ τὴν τοιαύτην ἑτοιμάσας παρασκευήν. *Pro illo vero*, ἀλείπτην τινὰ καὶ τοιοῦτον ἄνθρωπον, 27, 6, 9. *fortaſſe ſcribendum* ἀλείπτην καί τινα τοιοῦτον ἄνθρωπον.

μὴ τοιαύτην ποιεῖσθαι σπουδὴν - - ἡλίκην &c. 3, 94, 9. τοιούτῳ δὲ μᾶλλον *adoptari fortaſſe debebat ex Vat. cum juis & Vrb. pro* καὶ οὕτω δὲ, 3, 92, 3. *n. Pro corrupto* τοιαύτην ἃ, *perſpecte* τοιαύτην τινὰ *reſtituit Caſaub.* 3, 47, 9.

Τοῖχος, ὁ, latus *navis*, 8, 6, 2 & 4. paries; murus *conclavis*; τὰ κατὰ καιροὺς ὑπομνηματιζόμενα εἰς τοὺς τοίχους, 5, 33, 5. *n.* ἕως τῶν τοιχῶν, *de muris urbis, per errorem erat editum* 2, 64, 3. *pro* τειχῶν.

Τοιχωρύχος, ὁ, murorum ſubfoſſor, 13, 6, 4.

Τοχὰς, ἡ, ſcrofa, 12, 4, 8.

Τόλμα, ἡ, 1, 44, 4. 1, 46, 6. *&c.*

Τολμᾶν; πολλάκις τὸ τολμᾶν περιττὸν εἰς ἄνοιαν καὶ εἰς τὸ μηδὲν καταντᾶν ἔωθεν, 4, 34, 2. *Interdum per* ſuſtinere *commodiſſime exponitur*; *v. c.* οὐδαμῶς εἶχεν τούτους τολμῶντες διὰ τὴν προθυμίαν, 1, 45, 11. *ſic &* 4, 54, 3.

Τολμηρὸς; σὺν νῷ τολμηρότατος, 15, 35, 6.

Τολμηρῶς; τολμηρότερον ἐγχειρεῖν τοῖς πράγμασι, 1, 17, 7.

Τοξοτὶς, ἡ; αἱ διὰ τοῦ τείχους τοξοτίδες, 8, 9, 3. *cf. c.* 7, 6.

Τόπος, ὁ; ἵππου τόπος, locus equorum, locus collocandis equis, 6, 27, 5. ὁ μὲν εἰς ἀγορὰν γίγνεται τόπος; ὁ δ' ἕτερος τῷ ταμίᾳ καὶ τοῖς χορηγίαις, 6, 31, 1. μένειν ἐπὶ τόπου, 4, 72, 5. τὸ δίκαιον αὐτοῖς ἐπὶ τόπου διεξάγεται, in loco, 4, 73, 8. εἰς τοὺς κατ' Ἰβηρίαν τόπους, 2, 1, 5. νεύει πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἑλλάδα τόπους, 10, 1, 2. ἐρύματα, τόποι, πόλεις, 23, 11, 4. μὴ καταλείποντο σφίσι τόπου ἑλέσθαι,

ἐλέους, 1, 88, 2. ἕνα τόπον ἀγωνίᾳν Φησι, τὸν κατὰ τοὺς Ῥοδίους, una in parte ſe anxium eſſe, 22, 2, 2.

Perperam paſſim omiſſum vocab. τόπος *a librariis*; 2, 17, 8. *n.* 3, 50, 3. *n.* 3, 110, 2. *n.* 8, 16, 10. *n.* 18, 17, 3. *n. Cum aliis vocibus paſſim temere confunditur & permutatur; cum* τρόπος, 4, 70, 9. *n.* 5, 60, 8. *n.* 7, 15, 5. *n.* 8, 27, 2. *n.* 9, 13, 8. *n. cum* πότος, 8, 29, 1 *&* 4. *cum* πόντος, 4, 40, 4. *Sed quod pro* ποταμὸν, 8, 28, 6. τόπον *ſcribendum videri dixeram, retractavi in Adn. ad eumdem loc.*

Τορευτὴς, ὁ, cælator, 26, 10, 3.

Τοσοῦτος; *Cum artic.* ἐκ τῶν τοσούτων σκύλων, 3, 87, 3.

Τοὔπισθεν, *vide* ὄπισθεν.

Τότε; ἦγε τοὺς χρόνους τότε τὸ τῶν Ἀχαιῶν ἔθνος, 5, 1, 1. *n.* (*ubi alii omittunt* τὸ, *alii* τότε.) ἓν ἦν ἓν καὶ τότε τὸ πραχθὲν, 5, 11, 1. *ex veterum codd. ſcriptura, pro* καὶ τὸ τότε πραχθέν. *Subinde* τότε *confunditur aut confundi viſum eſt cum* ποτὲ, *quod vide.*

Τοτὲ μὲν, ἔστι δ' ὅτε, 3, 17, 8. *n.*

Τραγικὸς; τραγικὴ ὕλη, tragica materia, fabulæ a tragicis poëtis tractatæ, 2, 16, 14. τραγικὴ Φαντασία, miſerabilis adſpectus, 5, 48, 9. τραγικὴ εἴσοδος, introitus multa pompa, multo faſtu celebratus, 5, 26, 9.

Τραγῳδεῖν; τὴν ὠμότητα, graviſſimis verbis depingere, tragico more exaggerare, 7, 7, 2.

Τραγῳδία; ἡ τοιαύτη τραγῳδία, hujusmodi tragœdia, *ſcil. rerum terribilium opinio*, 6, 56, 11.

Τραγῳδιογράφος, ὁ, 2, 17, 6. 3, 48, 8.

Τραυῶς, manifeſte, certo, liquido, clare, 4, 78, 4.

Τράπεζα, ἡ τῆς θεοῦ, 4, 35, 4. προσκυνεῖν καὶ λιταρεῖν τὰς τραπέζας καὶ τοὺς βωμοὺς, 32, 25, 7. δευτέρᾳ τράπεζα, ſecundæ menſæ, 39, 2, 11.

Τραπεζίτης, ὁ, 32, 13, 6 *ſq.*

Τραῦμα, τὸ, vulnus; τραύμασι βιαίοις περιπίπτειν, 2, 69, 1. *ſic & corrigendum* 2, 57, 7. *n. ubi corrupte vulgo* πράγμασι. *De* vulnere navis, 16, 4, 12.

Τραυματίας, ὁ. vulneratus, 3, 66, 9. 3, 88, 2. 5, 4, 13. 10, 31, 9. 10, 32, 5.

Τραχύνεσθαι πρός τινα, exaſperari in aliquem, 2, 21, 3.

Τραχὺς; ἡ τραχεῖα τῆς Ἀπολλωνιάτιδος, 5, 52, 5. ῥάχει δυσβάτῳ καὶ τραχείᾳ, *ſic corrigendum pro vulgato* τραχεῖ, 5, 69, 1.

Τραχύτης, ἡ; αἱ τῶν τόπων τραχύτητες, 10, 30, 1. 3, 60, 3.

Τρεῖν, perforare; τρῆσαι τὰ ἀγγεῖα, 10, 44, 7.

Τρέπειν; *Paſſiv.* τρέπεσθαι πρὸς τὸν ἀξιωματικὸν λόγον, ad preces ſe convertere, 20, 9, 9. ἐτήρει Φιλοτίμως ἀμφοτέρους τοὺς τόπους, καὶ μᾶλλον ἐπὶ τὸν τῆς ἀναβολῆς ἐτρέ-

ἐτρέπετο καιρὸν, 1, 55, 10. *n.* τέτραπται εἰς τὴν Λιβύην, (*i. q.* ἔστραται, κέκλιται, νεύει) 1, 42, 6. *ſic* τετραμμένος, 2, 14, 4. 5, 19, 5. 9, 27, 5.

In Med. τρέψασθαι, in fugam vertere, 1, 17, 10. 1, 19, 9. 1, 34, 4. 1, 36, 11. 2, 3, 6. *&c. Hinc Paſſ.* τραπῆναι, in fugam verti, *paſſim.*

Τρέφειν; ἡ θρέψασα, patria, 4, 17, 12. 11, 28, 6. 13, 6, 5.

Τρέχειν τὴν ἐσχάτην, 1, 87, 3. *n.* 18, 35, 6. *n.*

Τρῆμα, τὸ, foramen, 1, 22, 6. 22, 11, 16 *ſq.* τρῆμα ποιεῖν ἐν τῇ πέτρᾳ, *Fr. gr.* 129.

Τριακονθήμερος, 5, 28, 1. 21, 10, 12. 22, 26, 13.

Τριακονταμναῖος λίθος, 9, 41, 8.

Τριακοντάκωπον, *ſcil.* πλοῖον, actuaria navis triginta remorum, 22, 26, 13.

Τριάριοι, οἱ; *vide Lex. Hiſtor. in* Triarii.

Τρίβειν τὸν πόλεμον, in longum ducere, 2, 63, 4. adterere, vexare; τῶν στρατιωτῶν τετριμμένων ὑπὸ τῆς κακοπαθείας, 10, 13, 11. *n.* — „*niſi* τετρυμένοι *legendum.*“ *Ern.*

Τριβή, ἡ; 1) mora; τριβὴν λαμβάνει ὁ πόλεμος, in longum ducitur, 1, 20, 9. 3, 78, 5. 2) uſus, exercitatio; τὰ μὲν ἐκ τριβῆς, τὰ δ' ἐξ ἱστορίας, τὰ δὲ κατ' ἐμπειρίαν μεθοδικὴν θεωρεῖται, 9, 14, 1. καὶ Φύσει καὶ τριβῇ, 22, 21, 2. τριβὴ ἄλογος στρατιωτικὴ, 1, 84, 6. τριβὴν ἐν πράγμασιν ἔχειν, 33, 8, 6. σύμμετρον τριβὴν ἔχειν ἐν τοῖς πολεμικοῖς, 11, 32, 1. 5, 68, 5. 7, 15, 2. — „*Imitatus eſt Diodorus, ſed cum genitivo,* XVI, 15. *&c.*“ *Ern.*

Τρίβολος, ὁ, tribulus; τριβόλους σιδηροῦς κατασπεῖραι, ferreos murices ſpargere; *Spicil. ex lib.* 39. *num.* 2.

Τρίγωνον, τὸ, 2, 14, 7.

Τρίγωνος; τρίγωνον σχῆμα, figura triquetra, 1, 42, 3.

Τριγωνοειδὴς, 2, 14, 4 *&* 8.

Τριημιολία, ἡ, *navigii genus,* 16, 2, 10. *n.* 16, 3, 4 *et* 14. 16, 7, 1 *et* 3. — „*Vide* ἡμιολία, *&* *Scheff. de R. N.* 73. *qui ſcribit* τριηρημιολία, *&* *interpretatur* hemioliam cum tribus ordinibus. *De ſcriptura & re vid. Weſſeling. ad Diodor. XX,* 93. *ubi libri pariter habent* τριημιολ.“ *Ern.*

Τριηραρχεῖν πεντήρους, penteri præfectum eſſe, 16, 5, 1.

Τριήραρχος, uni triremi præfectus, 1, 50, 4. *&* *alibi; ſed &* triremium vel claſſis præfectus, 1, 44, 1. 2, 1, 9. *n. qui aliis eſt* ὁ ναύαρχος, *quod vide.*

Τριήρης, ἡ, triremis, *&* *generatim* navis longa, navis bellica, *Adn. ad V.* 89, 1. (*conf.* τριηραρχεῖν.) τριήρεις *in navibus apertis numerantur,* 16, 2, 10. *n. Conf. Ind. hiſtor. in* Triremis.

Τρίκλινον, τὸ, triclinium, 31, 4, 3.

Τριμήναιον, *vide* τρίμηνον.

Τρίμηνον, τὸ, trimeſtre; τριμήνου

νου μισθοδοτῆσαι vel σιτομετρῆσαι τὴν δύναμιν, 5, 1, 12. n. (ubi τριμηνιαίου dabant codd. Aug. & Paris. A.) 15, 18, 6. παρὰ τρίμηνον ἔχειν τὸ διαφέρον, tribus menſibus differre, 12, 12, 1. ἐν τριμήνῳ, 1, 38, 6.

Τριόβολον, τὸ, tres oboli, 34, 8, 8.

Τριόρχης, ὁ, *de homine laſcivo*, 12, 15, 2. n. *ex Timæo.*

Τρίπεδος, tripedalis, 6, 22, 2.

Τρίπηχυς; τριπήχεις καταπέλται, catapultæ quæ tela emittunt trium cubitorum, 5, 88, 7. n.

Τρισπαίδεκα ἔτη *vulgo edebatur* 2, 18, 9. n. *pro* τριακαίδεκα.

Τριταῖος; πρὸς ἣν (χώραν) τριταῖος ἐκ τῶν Καφυῶν διανύσας, triduo, tertiis caſtris, pervenit, 4, 70, 5. τριταίας οὔσης τῆς προσαγγελίας, tertius dies erat ab adiato nuncio, 3, 86, 6. παραγέγονε τριταῖος ἀπὸ Κυρήνης, ante triduum advenerat, 15, 33, 11.

Τριττὸς; κατὰ τριττοὺς τόπους, (*i. q.* τρεῖς) 1, 48, 4. 5, 52, 1.

Τριφαλαγγία, ἡ, ἐπάλληλος, 12, 18, 5. *Conf.* ἐπάλληλος. τριφαλ. παράλληλος, 6, 40, 11.

Τρίχωμα, τὸ, capillus animalis, 34, 10, 8.

Τρόπαιον, τὸ; τροπαίων ἐπ' αὐτὸν βλεπόντων ἐπλήρωσε τὴν Πελοπόννησον, 4, 8, 5.

Τροπὴ, ἡ, 1) fuga; τροπὴν ἰσχυρὰν ποιεῖν τῶν πολεμίων, 1, 9, 8. τὸ τῆς τροπῆς ἐμπόδιον, 15, 14, 1. 2) τροπαὶ χειμεριναὶ, ſolſtitium hibernum, 3, 72, 3. θερινὰ καὶ χειμ. 9, 15, 2.

Τροπικὸς; οἱ τροπικοὶ κύκλοι, *T. V. p.* 26 & 28.

Τρόπος, ὁ; ὁ τοιοῦτος τρόπος, totum illud genus, tota illa ratio, 6, 56, 10. ὁ τῆς πραγματικῆς ἱστορίας τρόπος, hiſtoriæ illud genus, quod in exponendis rebus geſtis verſatur, 1, 2, 8. ὁ γενεαλογικὸς τρόπος, 9, 1, 4. ἀνὴρ τέλειος εἰς τὸν πραγματικὸν τρόπον, vir perfectus in hoc genere quod in tractandis negotiis cernitur, 4, 8, 1. 24, 5, 5. 12, 15, 8. 13, 3, 1. 26, 5, 6. ὁ τῆς παρακλήσεως τρόπος, genus hortatorium, cohortatio, 3, 109, 6. ὁ μοναρχικὸς τρόπος, *ſcil.* τῆς πολιτείας, monarchicum genus, monarchica forma reipub. 6, 10, 4. ἔστι τρόπος εὐθεώρητος περὶ τοῦτο, facilis ratio, 9, 15, 15.

κατὰ τρόπον χειρίζειν τὰ πράγματα, recte & ordine, recta ratione, 3, 7, 6. κατὰ πάντα τρόπον, quovis modo, omnibus modis, omnino, 1, 87, 4. 1, 88, 11. 4, 83, 2. ἐκ παντὸς τρόπου, *idem*, 3, 101, 3. κατ' οὐδένα τρόπον, nullo modo, 4, 84, 8. 8, 27, 2.

πρὸς τρόπον, gratus, exoptatus; πρὸς τρόπον αὐτῷ γενομένης τῆς ἐπαγγελίας, 8, 19, 2. n. ubi πρὸς τρόπων *Suidas; & fortaſſe* πρὸς τρόπου *legendum.*

τρόπος *vocab. ſubinde confuſum & permutatum cum* τόπος; *vide* τόπος.

Τρο-

Τροφεὺς, ὁ, educator, 31, 20, 3. 31, 21, 1.

Τροφὴ ἐκ παίδων κακὴ, prava educatio, 1, 81, 10.

Τροφὸς, ἡ, nutrix, 16, 31, 2.

Τροχάζειν ἐν τοῖς ὅπλοις, decurrere in armis, *genus exercitationis militaris*, 10, 20, 2.

Τροχιλία, ἡ, trochlea, 1, 22, 5. 8, 6, 5 *ſq.*

Τροχὸς, ὁ, rota *figuli*, 12, 15, 6. 15, 35, 2.

Τρύειν; adterere, vexare, exhaurire; τετρυμένοι, 1, 71, 3. *n.* 1, 11, 2. *n.* (*ubi alii* τετρυχωμένοι.) πράγματα τετρυμένα, 1, 62, 7. *n. conf.* τρίβειν, & τρυχοῦν.

Τρυπᾶν, terebrare, perforare, 22, 11, 15.

Τρυφὴ, ἡ; τρυφῆς ἢ περιουσίας χάριν, animi cauſſa, præter rationem, 4, 21, 1.

Τρυχοῦν; τετρυχωμένοι ὑπὸ τῶν πολέμων, exhauſti, 1, 11, 2. *n. cf.* τρύειν.

Τρώγειν; δύο τρώγομεν ἀδελφοὶ, una edimus, una nutrimur, 32, 9, 9.

Τυγχάνειν; τὸ πρᾶγμα τυγχάνει πολλῆς ἀμφισβητήσεως, multam habet dubitationem, 4, 34, 8. οὐχ ὡς ἔτυχε, haud vulgari modo, haud parum, 1, 8, 1. μικρὰ καὶ αὐ τυχοῦσαι πράξεις, 1, 25, 6. λιτὴν (ἑσθῆτα) καὶ τὴν τυχοῦσαν ἀναλαβὼν, 8, 21, 8. *ubi perperam vulgo aberat articulus* τήν. *cf.* 1, 42, 12. 1, 53, 6. 3, 99, 8. &c. τὸ τυχὸν, parum, 4, 40, 7. τυχὸν, *adverb. vide infra ſuo loco.*

Τύλος, ὁ, clavus ligneus, cuneus, *Fr. gr.* 129.

Τύπος, ὁ, 1) figura, ſignum, effigies, imago; γραφαὶ καὶ τύποι, 9, 10, 2. προστηθίδια καὶ τύποι, 22, 20, 6. *Spicileg. ex lib. 21.* 2) adumbratio, brevis formula, breve & generale quoddam mandatum, præſcriptum; ἐννοίας καὶ τύπους ἔγγιστα τῆς ἀληθείας, 4, 38, 12. δόντες τοὺς τύπους τούτους ὑπὲρ τῆς ὅλης διοικήσεως, 22, 7, 9. ὡς τύπῳ, ſummatim ſi ſpectes, 9, 15, 15.

Τύπος, τὸ; τὰ τύπη τῶν ἱματίων, 1, 48, 9. *n.* rectius τὰ στύπη, *quod vide.*

Τύπτειν, ferire, *veluti gladio non ſolum cæſim, ſed & punctim*, 2, 33, 6. *item lapidibus*, τοῖς λίθοις, 3, 53, 4.

Τυραννεῖν, & τυραννεύειν; *cum gen.* ὁ τῆς Καρυνείας τυραννεύων, *vulgo* τυραννῶν *ex Bav.* 2, 41, 14. *n.* τετυραννηκότα Ἀργείων, 2, 59, 1. τὰς μὲν πόλεις ἐμφρούρους γενέσθαι, τὰς δὲ καὶ τυραννεῖσθαι, 2, 41, 10. τυραννουμένην τὴν πατρίδα, 2, 43, 3.

Τύρβη; ἡ λεγομένη τύρβη, 1, 67, 3.

Τυφλώττειν περί τι, 2, 61, 12.

Τύφος, ὁ, *vel* τῦπος, ſtupidus faſtus, 3, 81, 9. τύφου πλήρης, 16, 22, 4.

Τυφοῦσθαι; ἀγνοεῖ καὶ τετύφωται, errat & ſtolidus eſt, 3, 81, 1. *n.* — „*Vox Demoſthenica, de Cor. & in Midiam;* ſtultum, dementem eſſe, imperitum. *cf. Interprr. ad 1 Tim. 6.*“ *Ern.*

Τύχη,

Τύχη, ἡ; *vide Ind. hist. in* Τύχη. τὰ τῆς τύχης, *vide* τά. καθαπερανεὶ τύχη τις πανοῦργος καὶ τεχνικὴ ἀντέρειδε πρὸς τὴν ἄνοιαν, 40, 5, 8. τῶν ὑπεναντίων κρείττων, τῆς δὲ τύχης ἥττων γέγονε, 9, 8, 13. εἰς θεοὺς καὶ τύχας ἀναφέρουσι τὰς αἰτίας, 10, 5, 8.

τῆς αὐτῆς τύχης πεῖραν λαβεῖν, 28, 9, 7. *n. ubi voc.* τύχης *desiderabatur vulgo.* (*cf.* 29, 3, 10.) *Pariter videndum an* 9, 8, 13. *desideretur vocab.* τύχης, *ubi conf. Adn.*

Vocabula τύχη *&* ψυχὴ *passim a librariis inter se permutata; vide* 3, 9, 7. *n. & loca ibi in Adnot. citata; adde Adn. ad* 1, 13, 12.

Τυχικὸς; τυχικὸν σύμπτωμα, fortuitus casus, 9, 6, 5.

Τυχικῶς πως, forte fortuna, 28, 7, 1.

Τυχὸν, fortasse; τυχὸν ἴσως εἴποι τις ἄν, 2, 58, 9. 12, 11, 2.

Τυχόντως, temere; μὴ τυχόντως χρῆσθαι ταῖς ἐπιβολαῖς, 38, 4, 11.

Υ.

Ὑβρίζειν, injuriose, contumeliose tractare, injuriam facere, 10, 7, 3. 11, 6, 6.

Ὕβρις, ἡ, insolentia, contumelia, injuria; 3, 3, 5. 6, 18, 5. 22, 24, 2. ἀδικίαι καὶ ὕβρεις, 10, 37, 8. ὕβρεις καὶ παρανομίαι, 11, 6, 7. αἱ τῶν γυναικῶν ὕβρεις, stupra, 6, 8, 5.

Ὑβριστικῶς, contumeliose, 1, 70. 5. 10, 6, 3.

Ὑγεία, ἡ, 32, 14, 12.

Ὑγιάζειν, sanare; ὑγιασθεὶς, sanatus, *ex vulnere*, 3, 70, 5.

Ὑγιαίνειν; οἱ ὑγιαίνοντες, qui sanæ mentis erant, 28, 15, 12. *opp.* οἱ κινηταὶ καὶ καχέκται, *ibid.*

Ὑγιὴς, verus; ὑγιὲς, οὐχ ὑγιές ἐστι, τὸ λεγόμενον, 10, 2, 4. 9, 22, 10.

Ὑγρὸν, τὸ, aqua, 3, 46, 7 & 12. 3, 79, 10. 3, 84, 9. 4, 39, 7 & 9. ἡ παράθεσις τῶν ὑγρῶν, *in hydropicis*, 13, 2, 6.

Ὑδρεία, ἡ, aquatio, 2, 9, 2. 3, 112, 4. τὴν ὑδρείαν ἀποτέρω μικρὸν εἶχε, 15, 6, 2. — „aquatio paullo longius aberat; *in quo* μικρὸν *Latinismum sapit, quem non refugit Polybius.*" *Ern.*

Ὑδρεῖον, τὸ, aquarum receptaculum, 34, 2, 6.

Ὑδρεύεσθαι, aquari, 2, 9, 3. 3, 112, 3.

Ὑδρίας, ὁ, hydria; ὑδρίαι, *in turribus oppugnantium*, 9, 41, 5.

Ὑδρόῤῥοια, ἡ, aquæductus, 4, 57, 8.

Ὑδρωπικὸς, 13, 2, 6.

Υἱοποιεῖσθαι, adoptare, 37, 3, 5.

Ὑλακτεῖν τινὰ, adlatrare aliquem, infestare maledictis, *opponitur adulanti*,) 16, 24, 6.

Ὕλη, ἡ; ὕλη ξηρὰ καὶ παντοδαπὴ, *e qua fallæ lampades*, 3, 93,

3, 93, 4. ὕλης ἐμπιπραμένης, 94, 2, 16. *non verti debebat* ſylva incenſa, *ſed* materia, *vel* lignis incenſis. τραγικὴ ὕλη, 2, 16, 14. *conf.* τραγικός.

Ὑλοφόρος καὶ δενδροφόρος, ſylvoſus, ſylvas progignens, *de monte*, 3, 55, 9.

Ὑλώδης τόπος, 3, 18, 10. 3, 71, 2 *ſq.*

Ὑπάγειν, ſuccedere *in acie, pugnæ conſerendæ cauſa*, 11, 16, 1. *n.*

Ὑπαίθριος; ἄγαλμα ὑπαίθριον ὄν, quod ſub dio eſt, 16, 12, 3.

Ὕπαιθρος, (*i. q.* ὑπαίθριος.) παραχειμασία, hibernatio ſub dio, in caſtris, 3, 87, 2. ὕπαιθροι δυνάμεις, 1, 82, 14.

τὰ ὕπαιθρα, quæ ſub dio ſunt, aperta loca, *quibus in hiſtoria bellorum opponuntur* urbes & caſtella; *de cujus vocabuli uſu multa collegit Caſaub. in Comment. ad* 1, 12, 4. ἀντιποιεῖσθαι τῶν ὑπαίθρων, educere exercitum ex oppidis in caſtra ad bellum aperto marte gerendum, 1, 12, 4. 1, 15, 4. 1, 30, 6. 4, 8, 5. κρατῆσαι τῶν ὑπαίθρων, aperta loca in poteſtate habere agros vindicare ab hoſte, 1, 40, 6. 1, 55, 2. 3, 79, 2. 15, 8, 5. τῶν ὑπαίθρων ἐκχωρεῖν, 1, 15, 7 & 10. 9, 3, 6. μάχεσθαι συνεχῶς ἐν τοῖς ὑπαίθροις, τὰς δὲ πόλεις σπανίως ἀναιρεῖν καὶ καταφθείρειν, 17, 3, 4. ἡ ἐν ὑπαίθροις οἰκονομία, belli adminiſtratio, 6, 12, 5. *Rurſus* ἐν τοῖς ὑπαίθροις, in bello, in caſtris, 6, 12, 7. 6, 34, 3. πρῶτον εἰς ὕπαιθρον ἐξελήλυθὼς, primum in bellum profectus, 10, 3, 4.

Ὑπαλλάττειν τινά, alia cum aliis permutare, 5, 8, 9.

Ὑπανδρος γυνὴ, maritata, 10, 26, 3.

Ὑπαρ καὶ μεθ' ἡμέραν, vigilans, (*opp.* κατὰ τὸν ὕπνον,) 10, 5, 5.

Ὑπαρξις, ἡ, bona, res familiaris, 2, 17, 11. 10, 25, 5. 16, 34, 8.

Ὑπάρχειν; οἱ ὑπάρχοντες, qui nunc ſunt, 10, 17, 12. *ubi opponuntur* οἱ προγενόμενοι, qui ante fuerant. *Sed alibi* τὸ ὑπάρχον, id quod jam eſt & adhuc fuit, *opponitur ei quod deinde adjicitur, ut* 13, 6, 8. *n. Fr. gr.* 82. *&c.*

τὰ ὑπάρχοντα, *i. q.* ἡ ὕπαρξις; τὰ ἴδια ὑπάρχοντα, 4, 3, 1. ἁρπαγαὶ ὑπαρχόντων, 4, 17, 4.

Ὕπαρχος, ὁ, minoris ordinis dux vel præfectus, dux vel præfectus qui ſub alterius eſt imperio, 5, 70, 10. *Sic cod. Vrſ.* 11, 27, 1. *pro* ἔπαρχος *vel* ἵππαρχος.

οἱ Καρχηδονίων ὕπαρχοι, qui ſub Pœnorum ſunt imperio, 7, 9, 5. *n.*

Ὑπασπιστὴς, ὁ, 5, 27, 3. 16, 18, 7.

Ὕπατος; στρατηγὸς ὕπατος, conſul, 1, 52, 5. 6, 14, 2. *de Flaminino imperatore proconſ.* 18, 29, 5. οἱ τὰς ὑπάτους ἀρχὰς ἔχοντες, conſules, 2, 11, 1. τὴν ὕπατον ἀρχὴν εἰληφὼς, vir conſularis,

ris, 3, 40, 9. *Conf. Ind. hiſt. in* Conſul.

Ὑπείδεσθαι, *cum acc. perſ. vel rei*, ſuſpicari, ſuſpectum habere, 1, 66, 6. 1, 79, 8. 3, 8, 4. 31, 12, 7. ὑπιδόμενος τὴν κοινὴν φήμην τῶν Γαλατῶν, ſuſpectos habens Galatas ob pervulgatam de eis famam, 2, 7, 5. — „*Sic & Philo, Ioſephus, Diodorus, & alii.*“ *Ern.*

Ὑπεναντίος; οἱ ὑπεναντίοι, hoſtes, 1, 11, 14. (*i. q.* πολέμιοι, *ibid.*) 1, 12, 3. 1, 19, 5. 18, 6, 7 *ſq. & perſæpe aliàs.*

Ὑπὲρ, *præpoſ. cum Genit.* 1) *i. q.* περὶ, *cum qua & paſſim confunditur & permutatur;* ἱστορεῖν ὑπὲρ αὐτῶν, 1, 13, 7. *n.* διαλθεῖν ὑπὲρ, 1, 13, 10. γράφειν ὑπὲρ, 1, 14, 1. ὑπὲρ ἧς ῥητέον, 1, 64, 2. ὑπὲρ ἐκείνων ποιήσομεν τὴν ἐξήγησιν, 5, 30, 8. αἱ ὑπὲρ τῶν ἐν ᾅδου διαλήψεις, 6, 56, 12. *n. Hinc correxi* τὰ προσπίπτοντα ὑπὲρ τοῦ Φιλίππου, 5, 18, 5. *n. ubi perperam vulgo omnes* ὑπό. ἐνατενίζει θροῦς ὑπὲρ τοῦ τὸν Λυκοῦργον ἐκπέμπειν, 5, 17, 5. ὑπὲρ ὧν, 12, 15, 9. *vertitur* propterea; *ubi tamen pariter debebat*, quibus de rebus. ὁ ὑπὲρ τῆς ἱστορίας ἔπαινος, laus hiſtoriæ, 1, 1, 1. 2) pro; *v. c.* ὑπὲρ τῆς ἐναντίας γνώμης ὑπάρχειν, 3, 110, 3. εἰς τὸν ὑπὲρ τῶν ὅλων κίνδυνον συγκαταβαίνειν, 3, 89, 8. *n.* ὑπὲρ τῆς Φιλίας ἔθετο πρὸς αὐτοὺς πίστεις, 3, 67, 7. ἵνα ὑπὲρ τούτων (pro his, loco horum) κομίσωνται τοὺς αὐτῶν ὁμήρους, *ibid. n. ubi perperam vulgo omnes* παρὰ τούτων τοῦτο ἀπεφήνατο ὑπὲρ παντὸς τοῦ συνεδρίου, pro univerſo concilio, nomine concilii, 21, 14, 9. *Sic* ὑπὲρ ἧς, *ſcil.* πρεσβείας, Κλεόστρατος ἐποιεῖτο τοὺς λόγους, 28, 16, 4. (*conf.* χρηματισμός.)

ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας προκινδυνεύειν, 9, 38, 4. *n. ex conjecł. pro* περὶ, *quod præferebant omnes.* 3) quoad, reſpectu, in; τούτοις πειθαρχεῖν ὑπὲρ τῶν παραγγελλομένων, 3, 4, 3.

cum Accuſ. 1) præ; κατεφθείροντο ὑπὲρ τοὺς ἄλλους οἱ Κελτοὶ, præ ceteris, 3, 79, 8. 2) ſuper; ὑπερίσχειν τὰς κεφαλὰς ὑπὲρ τὸ ὑγρὸν, 3, 84, 9. οἱ πυρσοὶ αἰρόμενοι ὑπὲρ ταῦτα, *ſcil.* τὰ παραφράγματα, 10, 46, 3. *n. ubi* περὶ *dabant mssti & edit. Herv. quod in* παρὰ *mutavit Caſaub.*

Perperam vulgo omnes ὑπὲρ τὴν παρώρειαν ὑποστέλλαντες, 4, 12, 4. *pro* ὑπό.

Ὑπεράγειν τινὸς καὶ διαφέρειν, præſtare, antecellere, 11, 13, 5. *n. Suidas:* ὑπεράγοντα· ὑπερέχοντα; *ſed exemplum citat, ubi cum accuſ. conſtruitur, notatque* eminere ſtatura ſupra caput alterius.

Ὑπεραίρειν, ὑπεραῖραι, ſuperare, trajicere, *montem, ut* τὰς Ἄλπεις, 2, 23, 1. 3, 47, 5. *mare;* τὸ πέλαγος, 1, 28, 1. 1, 47, 2. promontorium ſuperare,

perare, circumvehi, 1, 54, 7. *& ſuperato promontorio*, ulterius provehi, trajicere, *ut*, κάμψαντες τὸν Πάχυνον, ὑπερῆραν εἰς Ἔκνομον, 1, 25, 8.

τὰ ὑπεραίροντα τὴν κοινὴν συνήθειαν, quæ ſuperant, excedunt communem conſuetudinem, 15, 16, 1. 27, 16, 2. τὸ ὑπερῶον, exceſſus, quod ſupra modum eſt, 16, 12, 9 & 11. ἡ τῶν Ἀβυδηνῶν τόλμα ὑπερῆρε τὴν Φωκικὴν ἀπόνοιαν, ſuperavit, 16, 32, 1. ὑπεραίρας τὸν καιρὸν, qui exceſſit tempus, 9, 14, 11.

In re Tactica; ὑπεραίρας τὸ λαιὸν τῶν πολεμίων νεῶν, circumductis navibus ſuis circa lævum cornu hoſtium, 1, 50, 6. *Sic in pedeſtri pugna*, τοὺς κατὰ κέρας ὑπερᾴρειν, cornu hoſtium ſuperare, *ut a latere eum adgrediaris*, 11, 14, 6. ὑπεραίροντες τοὺς προτεταγμένους τῶν ἰδίων καὶ πρὸς τὰ κέρατα προσπίπτοντες τοῖς Ῥωμαίοις, circa ſuos, qui ante ſtabant, circumgreſſi, a latere invadebant Romanos, 3, 73, 7. τοῖς δ' Ἰλλυριοῖς ὑπεραίρας, (*ſcil. peltaſtas ſuos, qui a fronte oppoſiti erant hoſti,*) ἐκ πλαγίων ἐπεισεῖτο τὴν ἔφοδον, circumductis Illyriis (*circa peltaſtas ſuos*) a latere invaſit hoſtem, 5, 23, 3. *Adde* 5, 85, 3. 11, 1, 7.

Ὑπεραλγὴς ὤν, valde dolens *oculis*, 3, 79, 12. *n.*

Ὑπεράνω; οἱ ὑπεράνω πλεονασμοὶ, nimia copia, nimia repetitio & frequentatio rerum earumdem, 12, 24, 1.

Ὑπερασπίζειν τινὰ, tegere, defendere, 6, 39, 6.

Ὑπερβαίνειν τὰς συνθήκας, transgredi, violare, 3, 26, 4. σπανίως τοῦθ' ὑπερβαίνουσι, raro excedunt hoc *pretium*, 2, 15, 6. ὑπερβαίνειν τινα, ſuperare, anteire aliquem, 33, 12, 10. τί τινι, aliquid aliqua re, 12, 13, 1. ὑπερβαίνειν τὸ πτῶμα, *vel* τῷ πτώματι, ſuperare ruinam *muri*, transſcendere rudera, 5, 4, 10.

Ὑπερβάλλειν, τὰς Ἄλπεις, &c. ſuperare *montem*, 2, 23, 5. 3, 39, 10. 3, 41, 6. 3, 90, 7. 5, 52, 3. 5. 70, 6. ὑπερβάλλειν ταῖς ἀκρολοφίαις, *quod dabant libri* 18, 2, 5. *n. corruptum putavi, & in* ἐπιβάλλειν *mutavi.*

ὑπερβάλλουσα ὁρμὴ, ſingulare, mirum ſtudium, 1, 45, 3. ἀψυλλεια, 2, 15, 2. χαρὰ, 3, 96, 6.

In Med. notione activa; ὑπερβαλλόμενοι τὴν περὶ Κρότωνα παραβδομένην Φήμην, 7, 1, 1.

Ὑπερβαλόντως ἐδυσχρηστεῖτο, mirum in modum, quam maxime, 16, 24, 4. εὐπορεῖτο, 5, 43, 8.

Ὑπέρβασις, ἡ τῶν λέμβων, traductio, trajectio per iſthmum, 4, 19, 8. *n. niſi* ὑπερβίβασις *legendum conf. verb. ſeq.*

Ὑπερβιβάζειν τὰς ναῦς ἐκ τοῦ λιμένος εἰς τὴν νότιον πλευράν, transducere, transvehere 8, 36, 9. *cf. voc. præced.*

Ὑπερβολὴ, ἡ, 1) trajectio, trajectus,

jectus, *maris; εἰς Τάραντα ἐποιεῖτο τὴν ὑπερβολήν*, 10, 1, 8. *montis; ἡ ὑπερβολὴ τῶν Ἄλπεων ἐπίπονος*, 3, 34, 6. 3, 47, 6. *ἡ ὑπερβολή, vel αἱ ὑπερβολαί*, transitus montis, loca quibus conscendi mons & superari solet, 3, 39, 10. 3, 49, 4. 3, 50, 5. 4, 11, 5 *sq.* 4, 69, 1. 10, 39, 8. *Exponitur etiam* montium juga, loca montana, saltus, 3, 60, 3 *&* 5. 5, 52, 7. summitas collium, 18, 7, 3.

2) mirus modus, mira magnitudo rei, superans id quod in eo genere fieri consuevit; *διὰ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ συμβάντος*, 1, 37, 1. *ὑπερβολὴ γέγονε παρανομίας*, 7, 7, 4. *ὑπερβολῇ προθυμίας δέχεσθαί τι*, 3, 99, 4. *καθ' ὑπερβολὴν εὐφυὴς, ὠμὸς*, 3, 92, 10. 9, 22, 8. *ἐξ ὑπερβολῆς αὔξειν τι*, mirum in modum augere, 8, 17, 8. *διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς χαρᾶς*, 18, 29, 11. *ὑπερβολὴν χαρᾶς &c. οὐκ ἀπολείπειν, vel οὐ καταλείπειν*, modum omnem superare, adeo lætari *&c.* ut nihil supra, 1, 36, 1. 6, 56, 8. 15, 16, 1. 16, 18, 2. 16, 23, 4. 16, 25, 6. 17, 12, 4. *ὑπερβολαὶ πάγων*, mira, nimia frigora, 9, 16, 3.

3) dilatio, mora; *μηδεμίαν ὑπερβολὴν ποιησάμενοι*, 14, 9, 8.

Perperam passim ὑπερβολὴ aut ὑπερβολαὶ dederant mssti, pro *ὑποβολὴ & ὑποβολαὶ*, 3, 104, 4. *n.* 9, 24, 3. *n.* 15, 2, 12. *n.* (*ubi in Addenda not. sub finem, pro* V, 104, 4. *corrige* III, 104, 4.)

Ὑπερβολικός, modum excedens, nimius; *ὑπερβολικὴ εὐχαριστία*, 18, 29, 13.

Ὑπερβολικῶς, 2, 62, 9. 5, 32, 2. *μικρῷ ὑπερβολικώτερον εἰπεῖν*, 7, 12, 8. 28, 15, 10.

Ὑπεργέμειν παντοδαπῆς ὠφελείας, 4, 75, 8.

Ὑπεργίγνεσθαι, *vide* ὑπογίγνεσθαι.

Ὑπερδέξιος; *τόπος ὑπερδέξιος τῶν πολεμίων*, locus superior, 1, 30, 7. 2, 3, 4. 3, 92, 11. *&c. ὑπερδέξιος ἐγεγόνει τοῦ τῶν πολεμίων κέρατος, Casaub.* ultra hostilis aciei cornu progressus, superior illi extitit; *vide an rectius sit*; lateri hostium e superiori loco imminuit, 11, 15, 3. *Διὸ, ὑπερδέξιοι τῶν πολεμίων ἐγίγνοντο*, 10, 30, 7. *ὑπερδέξιοι γίγνονται τοῦ τείχους*, superiores evadunt muris, superiores stant muris, 8, 6, 9. *ἐξ ὑπερδεξίου*, e loco superiore, 2, 3, 6. 2, 30, 9. *&c. in flumine ἐξ ὑπερδεξίου ἐστὶ* ab ea parte unde descendit flumen, 3, 43, 3.

τοῖς Καρχηδονίοις ὑπερδέξιος ἦν ἡ χρεία, Pœnis omnia favebant, omnia prospera erant, 3, 73, 2. *τῷ πολέμῳ ὑπερδέξιος*, bello superior, 5, 102, 3. *τοῖς δικαίοις*, superior jure, caussa, 27, 4, 2.

Ὑπερέχειν; 1) superiorem esse; *ἡ παραλία ὑπερέχει τῆς εὐθείας* 500 *σταδίοις*, 34, 6, 8. *Absol. πολὺ ὑπερεῖχον*, longe vincebant *in disceptando*, 29, 9, 11.

9, 11. πλήθει, 2, 38, 3. ταῖς οὐσίαις, 6, 9, 5. οἱ ὑπερέχοντες, potentiores, 28, 4, 9. 30, 4, 17. 2) ὑπερέχειν τὰς χεῖρας τινὸς, defendere, 15, 31, 11.

Ὑπερηφανεῖν, abſol. inſolentem eſſe, 6, 10, 8. ἑαυτὸν, jactare ſe, 5, 33, 8. *n.*

Ὑπερηφανία, ἡ, 6, 18, 5. 15, 25, 6.

Ὑπερηφάνως ὁμιλεῖν, 16, 34, 6.

Ὑπέρθεσις, ἡ, dilatio, procraſtinatio, rejectio in aliud tempus, *&c.* 3, 112, 4. 21, 3, 7. 22, 22, 9. ὑπέρθεσιν ἔσχε τὸ διαβούλιον, dilata eſt deliberatio, 2, 51, 7. εἰς ὑπέρθεσιν ἤγαγε τὸ διαβούλιον, effecit ut differretur deliberatio, 23, 9, 12. τὸ διαβούλιον ἔλαβε ὑπέρθεσιν ἐπὶ τοὺς δέκα, rejicitur ad decemviros, 18, 25, 7.

ἡ ὑπέρθεσις τῆς ἐπιβολῆς, *ſi vera lectio* 30, 5, 10. *eſt* magnitudo & contentio ſtudii in ea re. *vide Adn. ad h. l.*

Ὑπερισθμεῖν, (*i. q.* διϊσθμεῖν, ὑπερνεολκεῖν, ὑπερβιβάζειν τὰς ναῦς,) 4, 19, 9. *n. ex vulgata lect. ſed præſtat* ὑπερισθμίσας, *quod dant Vat. & Flor. Conf. verb. ſeq.*

Ὑπερισθμίζειν τὰ πλοῖα, 5, 101, 4. *Fr. gr.* 132. 4, 19, 9. *n. Conf. verbum præced.*

Ὑπερίσχειν τὰς κεφαλὰς ὑπὲρ τὸ ὑγρὸν, 3, 84, 9.

Ὑπερκεῖσθαι; οἱ ὑπερκείμενοι τῆς Μακεδονίας βάρβαροι, 4, 29, 1. 5, 44, 10. τὰ ὑπερκείμενα χρημνὰ, 10, 30, 2.

Ὑπερκερᾶν τοὺς πολεμίους, aciem ultra hoſtium cornua extendere, cornua hoſtium circumire, a latere cingere hoſtem, 11, 25, 5. *Sic &* 11, 1, 5. *invitis nostis ediderat Caſaub. pro* περικερᾶν, *quod idem ſignificat.*

Ὑπερμέρασις, ἡ, 1, 27, 5. 11, 23, 8. *Cf. verb. præc.*

Ὑπερκυβιστᾶν, præcipitem ſe dare, nimium facere, 28, 6, 6. *n.*

Ὑπερνεολκεῖν, naves machinis transducere, transvehere per iſthmum a mari ad mare, 8, 36, 3. *cf.* ὑπερισθμίζειν.

Ὑπερον, τὸ, piſtillum, 1, 22, 7. — „*Vide ad Pollux. VII.* 107.“ *Ern.*

Ὑπεροπτικῶς; ὑπεροπτικώτερον χρῆσθαι τοῖς φίλοις, inſolentius tractare, 5, 46, 6.

Ὑπεροχὴ, ἡ, eminentia, tumulus, 3, 104, 3. αἱ τῶν βουνῶν ὑπεροχαὶ, ſummitates collium, 10, 10, 10. αἱ κατὰ τὸν Λαβὸν ὑπεροχαὶ, ſummum jugum Labi montis, 10, 31, 1.

ἡ ὑπεροχὴ τῆς δυναστείας, eminentia, faſtigium potentiæ, 1, 2, 7. 5, 45, 1. *Et nude* ἡ ὑπεροχὴ, potentia, imperium, poteſtas; 1, 64, 1. 6, 9, 4. 9, 29, 11. ἡ Ῥωμαίων ὑπεροχὴ, Romanum imperium, 25, 9, 3. φυλάττειν τὰς ὑπεροχὰς, conſervare, tueri imperia, 10, 36, 5. (*i. q.* τὰς ἀρχὰς, *ibid.* ἐφάμιλλος ὑπεροχὴ αὐτῶν, (*Hannibalis & Magonis,*) par fere imperium, dignitas, poteſtas, 9, 26, 5. honor, dignatio,

tio, existimatio, 23, 14, 10. *n.* *οἱ ἐν ὑπεροχαῖς ὄντες περὶ τὴν αὐλὴν*, 5, 41, 3. *ὁ ταῖς ὑπεροχαῖς παρεπόμενος φθόνος*, 7, 8, 4. *ὁ βασιλεὺς ξενισθεὶς τὴν ὑπεροχὴν*, miratus auctoritatem quam sibi sumsit Popilius, imperiosum sermonem imperiosumque factum, 29, 11, 6. *n.*

Ὑπεραίειν, superare; *τὸ γεγονὸς ὑπερεπαίρει τῇ δεινότητι πάσας τὰς προειρημένας πράξεις*, 14, 5, 14. — „*Demosthenica phrasis.*“ *Ern.*

Ὑπερτερὴς, quod super caput eminet, prælatus; *ὑπερτερέσι θωρακίοις · σκεπάσαντες*, 8, 6, 4. quod super caput transit; *βέλη ὑπερτερῆ*, 8, 7, 3. *βέλη ὑπερτερῆ τῶν πρωτοστατῶν φερόμενα*, 18, 13, 3. — „*Sic Diodor. XIV.* 23. *βολὰς τῶν βελῶν ὑπερτερεῖς dixit, ubi vid. Wesseling. qui hunc locum non prætermisit.*“ *Ern.*

Ὑπερρίπτειν, superne defluere, effluere, redundare, 4, 39, 8.

Ὑπερτείνειν τοὺς πρὸ ἑαυτῶν, latitudine superare, porrigi ultra, 1, 26, 15.

Ὑπερτίθεσθαι, 1) superare, antecellere, *τινὰ τινὶ*, aliquem aliqua re, 2, 63, 3. 10, 40, 9. 15, 4, 12. *τινὰ κατά τι*, 17, 17, 3. 18, 38, 8. 30, 9, 1. *τὴν τοῦ πατρὸς προαίρεσιν οὐχ οἷόν τ' ἦν ὑπερθέσθαι, τοῖς δὲ πράγμασιν ὑπερεθέμην, scil. αὐτὸν*, studium & voluntatem patris superare non potui, rebus gestis eum (*scil. patrem*) superavi, 22, 3, 6. 2) superare, trajicere *montem*, 34, 13, 4. *trans fluvium* transjicere conjuges & liberos, *ὑπερθέσθαι πέραν τοῦ ποταμοῦ*, 22, 22, 9. 3) differre; *ὑπερτίθεσθαι καὶ καταμέλλειν*, 4, 30, 2. *πῶς τοῦτο συνέβη γενέσθαι, κατὰ τὸ παρὸν ὑπερθησόμεθα, scil. ἐξαγγέλλειν, quod verbum mox sequitur*, 4, 87, 12. *ὑπερτιθέμενοι*, 10, 30, 7. *vertimus* dilata pauliſper pugna; *ubi Casaubonus*, ulterius progressi. *παρεῖλκον ὑπερτιθέμενοι τὴν ταχθεῖσαν ἡμέραν*, differentes (*nempe*, ad colloquium venire,) protrahebant definitam diem, 5, 29, 3. *ὑπερτίθεσθαι τὸ διαβούλιον ἐπὶ τὴν σύγκλητον*, deliberationem (*vel* rem ad deliberandum propositam) rejicere ad senatum, 18, 30, 9. *ὑπερθεμένης δὲ τῆς συγκλήτου τὸ διαβούλιον*, sed dum senatus moras nectit, 30, 19, 2.

Ὑπερφρονεῖν, efferri animo, animios sibi spiritus sumere, 6, 18, 7. 10, 40, 8.

Ὑπερφυὴς βία τῶν ἐλεφάντων, 1, 34, 7.

Ὑπερχαρὴς, supra modum lætus, 1, 44, 5. 8, 19, 2.

Ὑπέχειν λόγον τινὶ ἐπί τινος, rationem reddere alicui coram aliquo, 18, 35, 3. *ἐφ' ἑκάστοις*, de omnibus rebus, super omnibus, 24, 2, 1. *δίκας ὑπέχειν τῶν γεγονότων ἀδικημάτων ἐν ἴσῳ κριτηρίῳ*, 16, 27, 2. 5, 42, 6. 16, 34, 3. 20, 6, 3. *ὑπέχειν θανάτου*

κρίσιν, capitis judicium ſubire, 12, 8, 5.

Ὑπηρεσία, ἡ, *abſtr. pro concreto*, miniſterium, *pro* miniſtris; ἡ κατὰ θάλατταν ὑπηρεσία, miniſtri nautici, 9, 109, 1. αἱ ὑπηρεσίαι *ſunt* remiges & quidquid ad miniſterium nauticum pertinet; ναῦς ταῖς ὑπηρεσίαις ἐξηρτυμένη, 1, 25, 3. n. *Latius patet quam* διακονία. 15, 25, 4.

Ὑπνοῦν, ὑπνῶσαι, ſomnum capere, 3, 81, 5.

Ὑπὸ, *præpoſ. Cum Genit.* αὐτοὶ ὑπ' αὐτῶν (*i. q.* ὑπ' ἀλλήλων) βαπτιζόμενοι, 5, 47, 2. ὑπὸ τοῦ θυμοῦ καὶ τῆς ἀλογιστίας εἰκῇ προσπίπτοντες, præ ira, ex ira, ob iram, 2, 30, 4. *Conf. Adn. ad* 2, 19, 10. ὁ ὑπὸ Ῥωμαίων Φόβος, *perperam vulgo pro* ἀπὸ; *vide infra, in* Φόβος.

Cum Dativo; τραφέντες ὑπὸ τοιούτοις, educati ſub talibus hominibus, 6, 7, 2. n. *ubi maluerit aliquis* ὑπὸ τοιούτων, *ſed ferri vulgatum debuit. cf.* 10, 25, 1. εἶχε μάχαιραν ὑΦ' αὐτῷ παρεσκευασμένος, ſub ſe, *i. e.* ſub veſte, 8, 22, 6. ἐντὸς τοῦ θανοῦ ὑπὸ ταῖς αὐτῶν ἀσφαλείαις ἦσαν, ſuis munimentis, poſt ſua munimenta tuti, 1, 57, 8.

Cum Accuſat. 1) pone, poſt, *item*, ſub tutamen; *vel* ſub tutamine; ὑπὸ τὰ θηρία τεταγμένοι, 5, 85, 3. ὁ ὑπὸ ταῖς τῶν χιλιάρχων σκηναῖς ὄπισθεν τόπος ὑποπεπτωκὼς, 6, 31, 1. τὸ τῶν ὑποζυγίων πλῆθος ὑπὸ τοὺς παρατεταγμένους ὑποσταλὲς, 6, 40, 14. ὑποστείλας αὐτὸν ὑπὸ τὸ τοῦ Φάλαγγος κέρας, ὑπὸ 15, 2. τὴν ἀποχώρησιν 11, τὴν Φάλαγγα πεποιημένος, 5, 84, 8. 11, 22, 9. 3, 65, 7. 3, 83, 3. καταΦυγὼν ὑπὸ τὴν αὐτῶν παρεμβολὴν, 11, 21, 5. *ubi* ἐπὶ *exſpectaſſes*, ad caſtra ſua; *ſed* ὑπὸ *ſignificare poteſt* ſub tutamen, *ut* poſt vallum *tuti eſſent; quamquam hac notione commodius ſaltem videri debebat* ὑπὸ τὸν χάρακα, *quam* ὑπὸ τὴν παρεμβολήν. ὁ πυλὼν ὁ ὑπὸ τὰς Ἡμαιδὰς πύλας, 8, 27, 7. n. *Vide ſupra in* πυλών.

2) ſub; *cum Accuſ. pro dativo, ut* οἱ ὑπ' αὐτὸν τεταγμένοι, *pro* ὑπ' αὐτῷ, *& alia hujuſmodi ſatis pervulgata. Sic* τραφεὶς καὶ παιδευθεὶς ὑπὸ Κλέανδρον, ſub Cleandro enutritus & educatus, 10, 25, 1. *pro quo habemus dativum caſum cum eodem verbo* τραφέντες, 6, 7, 2. *Eadem ratione*, θεώμενος ὑπὸ τὴν ὄψιν, ſub oculis ſuis videns, 1, 26, 9. *& ſimilia.*

3) ſub, *de tempore, ubi nomen in accuſ. cum præpoſ.* ὑπὸ *poſitum, latine in Ablativo caſu abſque præpoſ. commodiſſime effertur.* ὑπ' αὐτοὺς τοὺς καιροὺς, eo ipſo tempore; ſub, per id ipſum tempus, 16, 15, 8. ὑπὸ τὸν Ἀριστομένειον πόλεμον, tempore belli Ariſtomenici, bello Ariſtomenico, 4, 33, 5. ὑπὸ τὸ ψύχος, frigidiuſculo aëre, dum adhuc frigidior eſt aër, 5, 56,

56, 10. ὑπὸ τὸν θυμὸν, recenti irae, fervente adhuc ira, 2, 19, 10. n. 5, 76, 3. ὑπὸ τὴν ἀναπνοὴν, uno ſpiritu, 10, 47, 9. n. ὑπὸ τὴν ἑωθινὴν, primo mane, 1, 53, 4. 1, 60, 6. 3, 43, 1. 3, 67, 9. ὑπὸ τὴν ὡραίαν, ſub æſtatem, prima æſtate, 3, 16, 7. &c. *Quo in genere ſæpe perperam* ἐπὶ *pro* ὑπὸ *poſuerunt librarii; vide Adn. ad* 3, 41, 2. *& ad* 3, 83, 7. *& loca ibi citata; conf. ſupra in* ἐπί.

Alibi ὑπὸ *perperam vulgo pro* ἐπὶ *poſitum; veluti* ἵνα συμφανὲς ὑπ' αὐτῶν γένηται τῶν ἔργων, ex ipſis rebus perſpicuum, 2, 24, 1. *ubi quidem ferri utcumque* ὑπὸ *potuit, ſed Polybianus uſus* ἐπὶ *ubique requirere videtur; conf.* 10, 5, 10. *& alia loca collecta ad* ἐπὶ *praepoſ. cum Genit. num.* 1. *Sic pro* ὑπόκειται, 3, 59, 4. *fortaſſe* ἐπίκειται *legendum, aut* ὑπέρκειται; *nam & pro* ὑπὲρ *paſſim mendoſe* ὑπὸ *vulgo ſcribebatur, velut* 5, 18, 3. n. 12, 5, 9. n. *Adde* 23, 14, 12. n. *& conf.* ὑπερβολή.

Ὑποβάλλειν, 1) τινὰ τοῖς θηρίοις, objicere, 1, 82, 2. *ſic* τοῖς ὄχλοις, populi invidiae & poteſtati objicere, 15, 21, 2. (*cf.* παραβάλλειν.) ὑποβάλλειν τὴν πατρίδα ὑπὸ τὴν τῶν πλείονων δυναμένων ἐξουσίαν, 17, 15, 3. 2) poſt alios locare; τοὺς πελταστὰς ὑπέβαλε τοῖς ἀγωνιζομένοις, 5, 23, 3. n. ni ἐπέβαλε *legendum, ut* 1, 26, 13 *& 15. & alibi.*

ὑποβάλλεσθαι θεμέλιον τυραννίδος, ponere fundamentum, 13, 6, 2. ὑπεβάλοντο διαπράζειν *mendoſe olim*, 2, 7, 7. n. *pro* ἐπεβάλοντο.

Ὑποβολή, ἡ, 1) occultatio militum in loco depreſſo inſidiarum cauſſa, 3, 105, 1. *Et ipſe* locus aptus ad occultandum militem in inſidiis locatum, 3, 104, 5. n. (*ubi perperam vulgo* ὑπερβολή.) *Hinc* ἐξ ὑποβολῆς, ex inſidiis, 15, 2, 12. n. 2) ſuggeſtio, monitum; (*ut* ὑπόθεσις *&* ὑποθήκη;) αἱ τῶν περιστάσεων καὶ τῶν φίλων ὑποβολαί, 9, 24, 3. n. *ubi quidem corrupte codices* ὑπερβολαὶ *dabant, ſicut* 15, 2, 12.

Ὑποβολιμαῖος, ſuppoſititius, 2, 55, 9.

Ὑποβρύχιος; ὑποβρύχια ἐγένετο τὰ πλοῖα, undis obruebantur, mergebantur *tempeſtate*, 1, 37, 2.

Ὑπόγειος; ὑπόγειοι ἰχθύες, 34, 10, 4.

Ὑπογίγνεσθαι, ſuboriri, ſubnaſci, ſubeſſe; ὑπεγένετο φιλική τις διάθεσις, 2, 44, 1. ὑπογίγνεται αὐτοῖς συνήθεια, 6, 5, 10. ἐξ ὧν ὑπογίγνεταί τις ἔννοια παρ' ἑκάστῳ τοῦ καθήκοντος, 6, 6, 7. ὑπεγεγονει τις ζῆλος, 11, 8, 4. *ubi mendoſe* ὑπερεγεγόνει *Suid. in* ζῆλος. ὑπογενομένης τοῖς βίοις χορηγίας, ſuppetunt omnia ad victum neceſſaria, 4, 75, 6.

Ὑπογράφειν, infra ſcribere, ſcriptum exhibere exemplum *formulae* foederis, 3, 22, 3.

αἷς (συνθήκαις) ὑπογεγράφθαι τὴν ἀρχὴν τοιαύτην, 12, 10, 3. n. (ubi ἐπιγεγραφθ. correxerunt alii; Reiskius idem esse ὑπογεγρ. ac προγεγράφθαι docuit.) κρίσεις ἃς ἦσαν πρότερον αὐτοῖς ἔτι ὑπογραμμένοι, sententiæ quibus subscripserant, quas scripto contra eos consignaverant? probarant, *Ernestus*; 23, 2, 6. n.

ὑπογράφειν, describere, depingere; τὰ τῶν τόπων ἰδιώματα, 2, 14, 3. 3, 47, 9. *Hinc* ὑπογράφειν ἐλπίδας τινί, spem alicui ostendere, proponere, 5, 36, 1 *sq.* 5, 62, 1. 7, 2, 3. 10, 35, 2. 14, 7, 3.

Ὑπογραφή, ἡ, τῶν τόπων, descriptio locorum, 5, 21, 7. color, *in pictura*, 6, 33, 5.

Ὑπόδειγμα, τὸ, exemplum, 3, 111, 6. 6, 54, 6. ὑπόδειγμα τῷ πλήθει ποιῶν ἑαυτόν, 3, 17, 8. documentum, specimen, 9, 30, 2. ὑπόδειγμα ποιεῖσθαι τῆς ἑαυτοῦ προαιρέσεως, *Fr. gr.* 101.

Ὑποδεικνύειν, ὑποδεικνύναι, innuere, significare, 10, 18, 13. indicare, significare, ostendere, demonstrare, docere, ob oculos ponere, 2, 49, 1 & 10. 2, 50, 1. 2, 67, 4. 3, 2, 6. 3, 6, 1. 4, 64, 2. 10, 24, 2. 15, 5, 5 *sq.* 27, 8, 1. (ubi pro sententia dicere in concilio *vertit Casaub.*) ταῦτα ὑποδείξας τοῖς πολλοῖς, ista (*exercitia*) cum monstrasset multitudini, cum præivisset, 10, 21, 9. ostendere, *i. q.* promittere, ἡ ὑποδεικνυμένη ἀσφάλεια, 1, 79, 8. παλαιὰς ἐλπίδας ὑποδεικνύειν, spem ostendere, 2, 70, 7. 4, 87, 10. πρὸς πᾶν ἑτοίμως διέκειντο τὸ κατὰ Ῥωμαίων ὑποδεικνύμενον, parati ad omnes occasiones, quæ sese ostenderent, bellum inferendi, aut nocendi Romanis, 3, 13, 2.

ὑποδεικνύειν τὴν ἐναντίαν ἔμφασιν, contrariam speciem præ se ferre, 2, 47, 10. *Et unde* ὑποδεικνύειν *sc.* ἑαυτὸν, *vel* τὴν ἔμφασιν, monstrare se, speciem præbere, præ se ferre, 2, 39, 12. n. *Sic* ὑποδείξας διότι μέλλει *&c.* 5, 46, 9. & *sequente* ὡς *cum participio*, 11, 12, 4. 14, 3, 4. 22, 8, 6.

Ὑποδεικτέος τρόπος ἔχει *&c.* demonstranda, indicanda ratio est, 3, 36, 5.

Ὑποδειλιᾶν τὸν πόλεμον, reformidare, 35, 3, 4. — „Forte ἀποδειλιᾶν; *nec tamen alienum est ab analogia.*“ *Ern.*

Ὑπόδεσις, ἡ, *collective*, calceamenta, 3, 49, 12.

Ὑποδεσμὸς, ὁ, calceamentum, calceus, 11, 9, 4.

Ὑποδέχεσθαι, excipere, urbe *vel* hospitio recipere, 22, 26, 7 & 15. 23, 1, 7. *&c. Sic* ἄσμενος ὑποδεξάμενος ἐφιλανθρώπει τοὺς ἄνδρας *recepi ex Bav. pro vulgato* ἀποδεξ.

ὑποδεχόμενον ὅτι Φόρους δώσει *invitis msstis editum erat* 27, 8, 2. *pro* ἐπιδεχόμενον.

Ὑποδοχὴ, ἡ, epulæ quibus quis excipitur, 5, 14, 10. *coll. vs.* 8. 31, 21, 4. ὑποδοχὴν αὐτῶν

τῶν ἐποιήσατο μεγαλομερῆ, epulis magnifice eos excepit, 28, 17, 1.

πρὸς τοῦτο τὸ μέρος καλὴν ὑποδοχὴν εἶχε τὴν μετὰ τοῦ πατρὸς συμβίωσιν, 32, 11, 10. n. adjumentum, perfugium, *Erneſtus;* ſtimulum, *Valeſ.*

συνέβη μεγάλην ὑποδοχὴν γενέσθαι τοῦ Σκιπίωνος, valde laudari, probari, 35, 4, 13. *ex lect. olim vulgata; ad quam monuit Erneſtus, — „ſic & Ioſephus Ant. VIII. 2, 8. ubi tamen tres codd. ἀποδ.“ — Nos l. c. ἀποδοχὴν cum Reiskio corrigere non dubitavimus.*

Ὑποδύεσθαι τὴν πρᾶξιν, ſubire negotium, conſilium faciendi *belli* ſuſcipere, 2, 21, 9. n.

Ὑποζύγιον, τὸ; ὁμόσε τοῖς Φορτίοις πολλὰ τῶν ὑποζυγίων, 3, 51, 4. n.

Ὑποζωννύειν ναῦς, ſuccingere naves, *i. e.* inſtruere, parare, 27, 3, 3.

Ὑπόθεσις, ἡ, 1) materia, argumentum *operis, libri, diſputationis, deliberationis,* 1, 2, 1. 1, 5, 3. 3, 1, 8. 28, 11, 11. 51, 12, 5. ὑπόθεσιν διδόναι τινί, materiam proponere alicui in qua ſe exerceat, argumentum proponere in quo ſpecimen edat, 13, 4, 1. ἀποδιδόναι ὑπόθεσιν τῆς ἰδίας αἱρέσεως, argumentum reddere, exhibere, ſpecimen edere, 24, 5, 13.

2) id quod ſupponitur vel ſupponebatur, prima poſita, initium unde aliquis progreditur, primus rei ſtatus; αἱ ἀρχαὶ καὶ αἱ ὑποθέσεις, 1, 15, 11. αἱ πρώται ὑποθέσεις, 1, 15, 9. *coll. vs.* 7. (*cf. ibid. vs.* 7. *& vide infra in* ὑποτίθεσθαι.) ὁρμηθεὶς ἀπὸ τοιαύτης ὑποθέσεως, a talibus initiis profectus, 12, 15, 7. ἐκ ταπεινῆς ὑποθέσεως ὁρμηθεὶς, ab humili initio profectus, 15, 35, 2. κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς ὑπόθεσιν, 18, 12, 2, *vertunt* ut quidem vetus inſtitutum erat; *ſed vide, ne ſit* ex primis poſitis, *id eſt, ſi ſeparatim ferrum ſpectes & contum, quæ ſunt materia & prima poſita, e quibus conflat ſariſſa.* τῆς ὑποθέσεως τῆς αὐτῆς μενούσης, manente eodem rerum ſtatu, 8, 1, 5. *Poteſt huc referri illa dictio,* τὸν Ἄρατον ἐκβαλεῖν ἐκ τῆς ὑποθέσεως, Aratum de ſtatu dejicere, 4, 82, 6. *niſi ex alio ejuſdem nominis uſu, quem mox videbimus,* ὑπόθεσις *h. l. intelligi debet* conſilium, præpoſitum *Achæorum prætorem creandi Aratum.*

3) ſententia quam quis proponit in medium, *vel* ſubgerit alteri; (*conf.* ὑποτίθεσθαι.) προτεθείσης τῆς ὑποθέσεως, probata, cum plauſu accepta ſententia quæ ab his propoſita erat, 28, 14, 5. *Hinc* monitum, præceptum; *quæſ* ſuggeſtio; quod quis alteri ſuggerit; κατὰ τὰς ἐντολὰς τὰς Ἀράτου καὶ τὰς ὑποθέσεις, 2, 48, 8. κατὰ τὰς ὑποθέσεις τὰς Ἀράτου, 2, 52, 6. τῶν συνόντων εἰώθασιν εἶναι τὰς τοιαύ-

τοιαύτας ὑποθέσεις, 4, 24, 2. κατὰ τὰς τοῦ πατρὸς ὑποθέσεις, 3, 14, 10. *n. ubi* ὑποθήκας *dant Vat. & Flor. quod vide.*

4) *fere i. q.* πρόθεσις, *&* αἵρεσις; conſilium, inſtitutum, ratio, ſecta, *&c.* τὴν ὑπόθεσιν τηρεῖν, ſervare propoſitum, inſtitutum, 5, 5, 5. κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς ὑπόθεσιν, pro conſilio ſemel capto, propoſiti initio ſuſcepti memor, 3, 94, 4. (*De eadem dictione, quæ recurrit* 18, 12, 2. *vide ſupra, ſub num.* 2.) κατασκέψασθαι τὴν τῶν ὑπεναντίων ἐπίνοιαν καὶ τὴν ὅλην ὑπόθεσιν, totam rationem, 3, 50, 6. πρὸς ταύτην ἁρμοζόμενοι τὴν ὑπόθεσιν, ad hanc rationem conſilia ſua referentes, 3, 16, 1. 3, 50, 7. 4, 76, 3. τὸ τῆς ὑποθέσεως λαμπρὸν μὴ καταβάλλειν, propoſiti, inſtituti ſui gloriam non abjicere, 22, 6, 1. ταύτης τῆς ὑποθέσεως, harum partium, 21, 4, 4. ταύτης τῆς ὑποθέσεως προεστῶτες, harum partium principes, 31, 8, 12. ἀχαϊκωτέρα αὕτη ἡ ὑπόθεσις, Achæis acceptior eſt hæc ratio, acceptiores eis ſunt hæ partes, 26, 2, 4. ἀπονεύειν ἐπ' ἐκείνην τὴν ὑπόθεσιν, ad illas partes tranſire, 26, 2, 7.

Ὑποθήκη, ἡ, *i. q.* ὑπόθεσις, *ea notione de qua num.* 3. *diximus*, ſuggeſtio, monitum, præceptum, 3, 14, 10. *n. ex lect. codd. Vat. & Flor.*

Ὑπόθυψις, ἡ, fomes, incentivum, incitamentum, 6, 59, 4. *conf.* ὑποτύφειν.

Ὑποικουρεῖσθαι, latitare, occultum eſſe: ὑποικουρουμένης παρ' αὐτῷ τῆς ὀργῆς, 4, 49, 4. ἡ ὑποικουρουμένη ἀτοπία ἐν αὐτοῖς, 3, 11, 3.

Ὑποκαθῆσθαι; ὑποκαθημένης ἐκ τούτων αὐτῷ τῆς ὀργῆς, ira præcordiis inſidente, 4, 29, 7.

Ὑποκαθιέναι; *vide* ὑποκαθέσθαι.

Ὑποκαθίζειν, in inſidiis ſedere; κλέπτης ὑποκαθίσας, 12, 4, 14.

Ὑποκαθέσθαι; βουληθεὶς μηδὲν ἀλλότριον ὑποκαθέσθαι, μηδὲ δυσμενὲς μηδὲν ἀπολιπεῖν τῇ βασιλείᾳ, 24, 8, 8. *ubi vide Adnot. Si vera ſcriptura, erit Aor. 2. med. verbi* ὑποκαθιέναι, *& poterit ſignificare*, ſubmittere contra ſe, ſcil. ut aliquis ſe demittat & occultet. *Quod vero in Adnotatione ad l. c. dixi, apud Suidam verbum hoc* ὑποκαθέσθαι *exponi* latere in inſidiis, *& eam notionem confirmari exemplo ex veteri ſcriptore adlato; deceptus ſum errore editionis Küſterianæ, in qua verbum quidem* ὑποκαθέζεσθαι, *non* ὑποκαθέσθαι, *exponitur* τὸ ἐγκρύπτεσθαι; *ſed ſtatim ibidem hoc adjicitur exemplum:* ἀγγελάντων τῶν διοπτήρων, ἀνέδραν ὑποκαθέσθαι ἐπὶ τοῖς λασίοις, *id eſt*, cum autem ſpeculatores nunciaſſent, inſidias in locis ſylvoſis delitescere. *At nunc demum principes*

ipſam editionem Suidæ Mediolanenſem evolvens, video ibi utrobique, tam in ipſo exemplo, quam in titulo, ὑποκαθέζεσθαι ſcriptum, non ὑποκαθέδθαι. Quare eam quidem partem Adnotationis prædictæ deletam velim.

Ὑποκάτω, ſubtus, inferne, 3, 55, 2.

Ὑποκεῖσθαι; ὁ ὑποκείμενος ποταμὸς, fluvius qui a tergo eſt, 3, 74, 2. *Sic quod vulgo legitur* 5, 59, 4, κειμένης αὐτῆς (τῆς πόλεως) ἐπὶ θαλάττῃ, - - ὄρος ὑπέκειται παμμέγεθες, *ſi vera ſcriptura, intelligi debet* poſt urbem ſitus eſt mons; *verumtamen* ἐπίκειται *ibi malim, aut* ὑπέρκειται. πᾶσι τοῖς οὖσιν ὑπόκειται Φθορὰ, propoſitus eſt, manet interitus, 6, 57, 1. τοῦτο πᾶσιν ὑπόκειται παθεῖν, in omnes cadere hæc calamitas poteſt, 2, 58, 10. τὰ ἕλκη, Φθείροντα τὸ συνεχὲς, οὐκ ἰσχει παῦλαν, ἕως ἂν ἀΦανίσῃ τὸ ὑποκείμενον, *ſcil.* σῶμα, ſubjectum corpus, — *an* ſubjectam omnem carnem, *nempe usque ad oſſa?* 1, 81, 6.

ὑποκείμενος, præjacens, ſubjectus, ſuppoſitus, præſens; οἱ ὑποκείμενοι καιροὶ, tempora de quibus nunc agitur, 2, 63, 6. προσπαρασκευάζειν ἀεὶ τοῖς ὑποκειμένοις ἔργοις, operibus jam poſitis, jam confectis, nova ſemper adjicere, 1, 42, 9. τούτων παρὰ τῆς ὅλης γῆς ὑποκειμένων, his ita poſitis, 3, 37, 1. ἀΦαιρεῖν τὰ βαρύτατα τῶν ὑποκειμένων ἐπιταγμάτων, tollere graviſſimas earum conditionum quæ jam latæ, quæ jam propoſitæ ſunt, 15, 8, 11. μένειν ἐπὶ τῆς ὑποκειμένης γνώμης, 1, 40, 5.

τὰ ὑποκείμενα, præſens rerum ſtatus; εὐδοκεῖσθαι τοῖς ὑποκειμένοις, 3, 31, 6. ἀσχάλλειν τοῖς ὑποκειμ. præſentem rerum ſtatum odiſſe, 11, 29, 1. 3, 31, 6. κινῆσαί τι τῶν ὑποκειμένων, mutare quidquam eorum quæ transacta ſunt, 23, 10, 8. μένειν ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων, in eodem ſtatu manere, 1, 19, 6. 2, 49, 2. (*i. q.* ἐπὶ τῶν αὐτῶν, 1, 18, 6.) nil movere, 2, 51, 1. in fide manere, 1, 43, 5.

ὑποκειμένης αὐτῷ τῆς ὀργῆς *vulgo legebatur* 4, 29, 7. *pro* ὑποκαθημένης.

Ὑποκολακεύειν; ὑποκολακευόμενοι, adulationibus corrupti, 6, 18, 5.

Ὑποκρίνεσθαι; ὑποκρίνονται τὴν ἡσυχίαν ἄγειν, 2, 49, 7. ὑποκριθεὶς ὡς πεπεισμένος, 5, 25, 7. ὑπεκρίνετο τὸν οὐ δυνάμενον, ſimulavit ſe non poſſe, 15, 26, 2. ὑπεκρίνετο μετὰ τῶν γελωτοποιῶν, hiſtrionem agebat, 31, 4, 8.

Ὑπόκρισις, ἡ, pronunciationis temperatio quoad vocis varietates, geſtus *&c.* 10, 47, 10. καθ' ὑπόκρισιν, ſimulate, in ſpeciem, 35, 2, 13.

Ὑποκρούειν τινὰ, obſtrepere alicui, interpellare quem, interfari, contra dicere, obgerere, 17, 4, 3. m.

Ὑπο-

Ὑπολαμβάνειν, putare, 1, 4, 6. *& ſæpe aliàs.* ſermonem excipere, reſpondere, (*cf.* μεταλαμβάνειν,) 4, 85, 4. 15, 8, 1. *Suidas:* ὑπολαβὼν· ἀποκριθείς.

Ὑπολείπειν; *Med. notione activa;* οὐχ ὑπολειπόμενοι τόπον ταῖς σκέψεσι, 2, 33, 7. οὐδὲν πλεονέκτημα οὐδενὶ, 2, 38, 8.

Paſſiv. ὑπολειπόμενος μυρίους, relicta ei ſunt decem millia, relictus eſt cum, 1, 29, 9. σκάφη, 2, 12, 2.

Ὑπολογίζεσθαι τὴν τιμὴν ἐκ τῶν ὀψωνίων, deductionem facere pretii a ſtipendiis, 6, 39, 15.

Ὑπόλοιπος, reliquus; ὑπόλοιποι ἐλπίδες, 1, 39, 8.

Ὑπομειδιάσαι σαρδόνιον, 17, 7, 6.

Ὑπομένειν, τὴν πολιορκίαν, 1, 24, 11. τὸν πόλεμον, 4, 84, 9. ὑπέμειναν Φόρους ἐνεγκεῖν, 2, 43, 6. τὸ προστατόμενον, imperata facere, patienter ferre, 5, 107, 3. ὑπέμειναν Ῥωμαίοις τὸ προστατόμενον, 15, 20, 7. πᾶν ὑπομένειν ἐφ' ᾧ μὴ &c. 1, 31, 8. πᾶν ὑπομενοῦσιν, omnia in ſe recepturos, omnia facturos, 22, 7, 14. *Athenienſes* πᾶν γένος ὑπέμενον ψηφισμάτων, omne genus decretorum ſibi obtrudi paſſi ſunt, *vel potius,* facere ſuſtinuerunt, non puduit eos ſciſcere, 5, 106, 8. *ſic* πᾶν ὑπέμενον ποιεῖν, omnia facere ſuſtinuerunt, auſi, non veriti ſunt, 1, 84, 12. *Et abſol.* οὐχ ὑπομένουσι, non ſuſtinent facere, 3, 48, 4. τοῖς διὰ τὴν πρὸς τὸ ζῆν ἐπιθυμίαν ὑπομένουσι φεύγειν, 3, 63, 6. *ubi corrupte vulgo* οἰομένοις φεύγειν. *Cum Particip.* οὐδ' ἀκούοντες ὑπομένειν ἐδύναντο τὸ βάρος τῶν ἐπιταγμ. ne audire quidem ſuſtinere potuerunt, 1, 31, 5. ὑπέμενε τραυμάτων πλῆθος ἀναδεχόμενος, 6, 55, 2.

ἡ κόλασις ὑπομένει αὐτὸν, manet cum pœna, 1, 81, 3. (*ſicut* ὑπόκειται, *quod vide.*)

τὴν ἔφοδον τῶν θηρίων ὑπομεῖναι, 1, 74, 5. *non male; ſed verius fuerit* μεῖναι, *quod habent vetuſtiſſimi codd. Vat. Flor. Vrb.* ὑπομένειν, *pro* ἐπιμένειν, ſubſiſtere, manere, morari, *perperam editum erat ex Bav.* 3, 50, 5. *n. Sic* οὐδένα χρόνον ὑπομείνας, *mendoſum videtur,* 8, 17, 9. *n. & in* ἐπιμείνας *mutandum,* nulla interpoſita mora.

Ὑπόμνημα, τὸ; ὑπομνήματα, commentarii hiſtorici, hiſtoriæ monumenta, 8, 12, 11. 9, 1, 3. 12, 27, 3 *ſq. Sic de Polybii* hiſtoria, 1, 1, 1. *n.* 1, 35, 6. 3, 32, 4. 9, 2, 7. libellus in quo res quæcumque memoriæ cauſſa conſignatæ ſunt, *quod noſtro idiomate* in memoire *dicimus,* 24, 2, 5. τὰ περὶ τῶν Στρατηγικῶν ὑπομνήματα *ſcripſit Æneas,* 10, 44, 1. ὑπομνήματα, 18, 16, 3. *dicuntur quæ prius* βασιλικὰ γράμματα, ſcripta regia.

Ὑπομνηματίζεσθαι, commemorare,

rare, memoriæ cauſſa breviter perſcribere, 5, 33, 5.

Ὑπομνηματισμός, ὁ, *i. q.* τὰ ὑπομνήματα, commentarius hiſtoricus, 2, 40, 4. & ſcriptum quodcumque memoriæ cauſſa conſignatum, 24, 2, 4. *ſq.* 26, 7, 5.

Ὑπόμνησις, ἡ, commemoratio *vel* memoria rerum præteritarum, 1, 1, 2. 3, 31, 6.

Ὑπομονή, ἡ, τοῦ πολέμου, conſtantia in tolerando bello, 4, 51, 1. ἡ τῆς μαχαίρας ὑπομονὴ τῶν πληγῶν, firmitas gladii adverſus ictus, ut non diffiliat, 15, 15, 8.

Ὑπονοεῖν, *non ſolum* ſuſpicari *denotat, ſed &* intelligere, animadvertere, 4, 66, 1. *n.* 4, 77, 7.

Ὑπόνοια, ἡ; ἐν ὑπονοίᾳ ἦσαν χαίροντες, ſuſpecti erant ut gaudentes, 5, 15, 1. παρὰ τὴν ὑπόνοιαν, præter opinionem, 1, 60, 1. κατ' ὑπόνοιαν, recte; ἐπ' ὀνόματος μὲν οὐδενὸς ἐποιήσατο κατηγορίαν, κατ' ὑπόνοιαν δὲ πολλῶν, 28, 4, 5.

Ὑπόνομος, ὁ, via ſubterranea & occulta, *per quam ad aquandum deſcendebant obſeſſi*, 5, 71, 9. canalis ſubterraneus aquam deferens, 10, 28, 2 & 4 & 6. — „*Ioſeph. Ant. VII.* 9, 6. ὀρύγμασιν ὑπονόμοις, *ubi* ὀρύγμασιν *forte eſt gloſſa; quamquam &* ἕλκος ὑπόνομον dicitur. & τόπος ὑπόνομος, *apud Diodorum; codex Vat. habet* ὀρυγμ. καὶ ὑπονόμοις." *Ern.*

Ὑποπεπτωκότως καὶ ταπεινῶς, demiſſe & humiliter *locuti ſunt, orarunt*, 35, 2, 13.

Ὑποπίπτειν, incidere, accidere; τὰ ὑποπίπτοντα, quæ accidunt, quæ incidunt, 1, 68, 3. 20, 9, 10. 31, 21, 7. τὰ περὶ Κυναιθέων ὑποπίπτοντα, quæ Cynæthenſibus acciderunt, 4, 21, 12. ὅταν ὁ καιρὸς ὑποπέσῃ, incidente tempore, 10, 17, 1 & 5. βοηθεῖν τοῖς ὑποπίπτουσι καιροῖς, 3, 88, 8. ὑποπίπτει χρεία τις, incidit uſus aliquis, 31, 13, 8. ὑπὸ τὸν αὐτὸν ὑποπεπτωκότες καιρὸν, qui in idem tempus, in eandem fortunam inciderunt, 2, 58, 14. οἱ ὑποπίπτοντες, obvii, qui ſub pedes cadunt, 3, 86, 11.

ὑποπεπτωκέναι, *in præter.* eſſe poſt aliud; ὁ ὑπὸ τὰς σκηνὰς ὄπισθεν ὑποπεπτωκὼς τόπος, qui poſt illa tentoria a tergo eſt locus, 6, 31, 1. *Et* eſſe ſub alio, ſubjectum eſſe; *veluti*, planities ſubjecta eſt monti, ὑποπεπτώκει τοῖς προειρημένοις ὄρεσι, 3, 54, 2. ὑποπεπτωκέναι τοῖς πολεμίοις τοῖς κατέχουσι τὰς παρωρείας, ſubjectum eſſe hoſtibus, infra hoſtes ſtare, telis eorum obnoxium, 12, 20, 5.

πάνυ ὑποπίπτειν *mendoſe ſcribebatur* 12, 14, 5. *n.* πρὸ ὑποπτεύειν.

Ὑποπτεύειν; *vide verbum modo præcedens.* πᾶν ἄν τι κατὰ τοῦ πέλας ὑποπτεύσας, omnia ſuſpecta habens in altero, 8, 22, 2. *Conf.* κατὰ *præpoſ. cum Genit.*

Ὑπό-

Ὑπόπτως ἔχειν πρός τινα, ſuſpectum aliquem habere, 3, 11, 3.

Ὑποῤῥεῖν τὰ τείχη, 22, 11, 4.

Ὑπόσπονδος, qui fidem dedit & accepit, 3, 85, 1 *ſq.* ὑπόσπονδον ἀφιέναι τινά, fide data dimittere aliquem, 4, 63, 3 & 8. 22, 13, 9. ὑπόσπονδον ἀπελθεῖν, 2, 58, 5. 22, 12, 14. παραδιδόναι ἑαυτὸν ὑπόσπονδον, 3, 84, 14. — „*Modus loquendi Thucydideus, ut* 1, 63. *ubi vide Interprr.*" *Ern.* — ἐκέλευσε τοὺς τεθνεῶτας ὑποσπόνδους, 5, 86, 4. *n. ubi* ὑπόσπονδος *omnino ſcribendum putem.*

Ὑπόστασις, ἡ, 1) fundamentum, principium *tractationis; ſive* ſubjectum, argumentum; καλλίστην ὑπόστασιν ὑπολαμβάνοντες εἶναι ταύτην, 4, 2, 1. *n. cf. Adn. ad* 1, 5, 3. — „principium hiſtoriæ tradendæ ſive argumenti tractandi; *vide Caſaub. ad* 1, 5. *qui tamen bene monet, etiam de* argumento *ipſo dici, ut* ὑπόθεσιν, *& ſic paſſim dixiſſe Diodorum; qui haud dubie e Polybio, ut alia, ſumſit.*" *Ern.* — *conf.* ὑφίστασθαι. 2) conſtantia (*in bello* tolerando, in reſiſtendo,) fiducia; 4, 50, 10. (*ubi æquivalet* τῇ ὑπομονῇ τοῦ πολέμου, *cap.* 51, 1.) *ſic* ὑπόστασις καὶ τόλμα, 6, 55, 2. *ubi pariter præceſſit* ὑπέμενε. 3) αἱ ὑποστάσεις, ſedimenta, 34, 9, 10. ἡ πεμπτη ὑπόστασις, quod quinto ſubſedit, *ibid. vs.* 11.

Ὑποστατικῶς, conſtanter, confidenter, 5, 16, 4.

Ὑποστέλλειν, ἑαυτὸν, recipere ſe, occultare ſe; ὑπό τινα ὀφρὺν, poſt tumulum, 7, 17, 1. ὑπὸ τὸ τῆς Φάλαγγος κέρας. 11, 15, 2. ὑπὸ τὴν Ῥωμαίων σκέπην, ſub Romanorum tutelam, 1, 16, 10. ὑπὸ τὴν παρώρειαν, ſub montis radicem ſe recipere, monti ſe adplicare, 4, 12, 4. *ubi perperam, vulgo omnes* ὑπὲρ *pro* ὑπό. *Et per ellipſin pronominis reciproci,* τὸ τῶν ὑποζυγίων πλῆθος ὑπὸ τοὺς παρατεταγμένους ὑπεστάλκει, 6, 40, 14. ὑπὸ τὸν λόφον, 10, 32, 3. *Et notione Activa,* ὑπό τινα βουνὸν ὑπεστάλκει τοὺς ἱππεῖς, 11, 21, 2. 3, 83, 3. 5, 13, 5.

Ὑποστροφή, ἡ; ἐξ ὑποστροφῆς, facta converſione, converſi, converſo agmine, 2, 25, 3. 3, 14, 5. 5, 45, 3. 5, 48, 2. *&c.*

Ὑποτάττειν τινὰ ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς προδοσίας, in proditorum numerum aliquem referre, proditorem adpellare, 17, 15, 4. ἑκάστῃ διαφορᾷ τοῦ περιέχοντος ὑποτάττειν τοὺς ἐπὶ τῆς γῆς τόπους, ſingula terræ loca cogitatione ſubjicere convenienti plagæ cœli, ad convenientem plagam cœli referre, 3, 36, 7. *n.*

οἱ ὑποτασσόμενοι, οἱ ὑποτεταγμένοι, qui ſub alicujus imperio ſunt, *ſive milites, ut* 3, 13, 8. 10, 22, 3. *ſive cives quicumque,* ſubditi, ſubjecti, *ut* 8, 18, 3. 10, 19, 7. *&c.*

Ὑπο-

Ὑποτελεῖν Φόρον τινὶ, pendere tributum, 22, 7, 8. 22, 27, 2.

Ὑποτέμνειν; *in Med.* ὑπετέμετο τὰς αὐτῶν ὁρμὰς, impetus, ardorem eorum incidit, inhibuit, repreſſit, 18, 21, 1. οἱ Ἰτυκαῖοι ὑπετέμοντο τὴν ἐπίνοιαν τῶν Καρχηδ. Uticenſes præripuerant Pœnis inventum, conſilii meritum & gratiam, 36, 1, 1. *Et in Præt. Paſſiv. notione Activa*, ὑποτετμημένος πάσας αὐτῶν τὰς ἀφελείας, qui omnes eis præcidit, ademit prædæ faciendæ opportunitates, 18, 21, 1.

Ὑποτίθεσθαι, 1) initio ponere, ponere, ſubjicere veluti initium & fundamentum eis quæ ſequuntur; ὑποθησόμεθα ταύτην ἀρχὴν τῆς βίβλου (*vel* ταύτης ἀρχὴν τῆς βίβλου) τὴν πρώτην διάβασιν &c. 1, 5, 1. ἀρχὰς ὑποτιθέμεθα τῆς πραγματείας τὸν συμμαχικὸν πόλεμον, 3, 1, 1. οὓς νικῶντας ὑπέθετο, quos victores prius poſuerat, finxerat, fecerat, 1, 15, 7. *pro quo mox vs.* 8. *eſt* ὑπεστήσατο; *& deinde* ὑπόθεσις *vs.* 9. 2) ὑποτίθεσθαί τι τινὶ, proponere alicui aliquid, ſubgerere, ſubjicere monendo docendove, 1, 22, 3. (*cf.* ὑπόθεσις *&* ὑποθήκη.) 3, 41, 8. *n.*

Temere ὑποτιθέμενος *ediderat Caſaub.* 5, 38, 10. *pro* προτιθέμενος.

Ὑποτρέπειν, permittere curæ alicujus, 10, 27, 2. *n.* — „*In promtu eſt corrigere* ἐπιτρ.“ *Er n. Et ſic correxi.* (*in Add. not. ad l. c. lin.* 5. *pro* ἐπιτετάχθαι, *quod peccarunt operæ,* ἐπιστετράφθαι *repone.*)

Ὑποτρέχειν; ὑπέδραμέ τις ἔννοια καὶ πιθανότης τοῖς ἀνθρώποις ὡς ἀπολωλότος τοῦ Ἀττάλου, 16, 6, 10. ὑπέτρεχέ τις ἔννοια (*ſcil.* αὐτοῖς) τῆς τῶν Καρχηδονίων παρουσίας, 8, 33, 12. *Et cum Accuſ. perſ.* ἀπελπισμὸς ὑπέδραμε τοὺς ἀνθρώπους, 31, 8, 11. *Rurſus ſubintellecto caſu perſ.* καί τις ἦλθος αὐτῶν ὑποτρέχει, 9, 10, 7. *ubi teneri quidem* αὐτῶν *poteſt; ſed & e duabus diverſis lectionibus,* αὐτὸν *&* αὐτῷ, *quarum altera alteri ſuperſcripta erat, potuit* αὐτῶν *per errorem oriri. Et Imperſonaliter, omiſſo ſimul caſu perſonæ;* διότι ὑπέδραμε. (*ſcil.* ἐμοὶ *vel* ἐμὲ, *nempe* ἡ δόξα, *aut aliquid ſimile,*) οὕτω ῥᾳδίαν ἔσεσθαι τὴν διήγησιν, 14, 12, 5.

Ὑπότροχος, rotas ſubtus habens, rotis mobilis; πορεῖα ὑπότροχα, 8, 36, 11. *n.* — „*Vſus eadem voce Diodorus XX,* 91.“ *Er n.* — *Adde eumdem Diodor. XX,* 48.

Ὑποτυποῦν, adumbrare, delineare, ſumma capita præcipere, ſummatim præſcribere; ταῦτα ὑπετυπώθη κεφαλαιωδῶς περὶ τῶν διαλύσεων, 22, 13, 6. *conf.* τύπος.

Ὑποτύφειν, ſuccendere, accendere; οἷον ὑποθύψας τὴν διαβολὴν, 5, 52, 3. *n. conf.* ὑπόθυψις.

Ὑπούλως διακεῖσθαι, exulcerato animo,

animo, infenſum eſſe, occulta odia alere, 10, 35, 6.

Ὑπουργεῖν ἑτοίμως, miniſterio prompte fungi, 5, 36, 4.

Ὑπουργὸς, ὁ, miniſter, 30, 8, 4. ὑπουργοὶ τῶν οἰκοδόμων, operam miniſtrantes architectis, 5, 89, 3.

Ὑποφαίνειν; *Active*, πραότητα καὶ βάθος ὑπέφαινε ἐλευθέριον, præ ſe tulit, 27, 10, 3. τὸν πραγματικὸν τρόπον ὑπέφαινε τέλειον, prudentiam in rebus gerendis præ ſe ferebat conſummatam, 24, 5, 5. (*conf.* τέλειος.) *Neutraliter*; ὑποφαινούσης τῆς ἡμέρας, illuceſcente die, 1, 53, 5. τὰ τῆς ἐαρινῆς ὥρας ὑπέφαινε, adpetebat vernum tempus, 14, 2, 1. 25, 4, 2. *Paſſivum*; elucere; ἡ ὑποφαινομένη ἐκ τῶν πράξεων ἀγχίνοια, 2, 36, 2.

Ὑπόφασις; *corrupte* ὡς ὑπόφασιν *dabant libri*, 9, 37, 1. *pro* ὡς οὗτοί φασιν.

Ὑποφέρειν, ferre, tolerare; τὰς τῆς τύχης μεταβολὰς, 1, 1, 2. τὸν πόλεμον, 2, 49, 2. τὸν ἐπιῤῥαπισμὸν τῶν ὄχλων, 2, 64, 4. τὴν παλαιπωρίαν, 3, 54, 6. τὴν ἀλογίαν, 5, 107, 7.

Quod ὑποφέρειν τι τινὶ, objicere, excipere *interpretatur Erneſtus, ex mendoſa ſcriptura ductum eſt, quæ libros* omnes obſederat, ὑποίσειν, *pro* ἐποίσειν, 9, 20, 5. *n. Quod vero idem* ὑποφέρεσθαι πᾶσαν μνήμην, diligenter admonere, *ex Leg.* 93. *citavit, nusquam invenitur; ſed corrupte* πᾶσαν ὑπενέγκασθαι μηχανὴν *editum erat* 30, 2, 2. *pro* εἰσενέγκασθαι, *quod recte dedit Bav.*

Ὑποχείριος; ὑποχείριον γίγνεσθαι τοῖς πολεμίοις, 1, 20, 15. 1, 28, 14. τὸ σφέτερον στρατόπεδον ποιῆσαι τοῖς πολεμίοις, 1, 54, 4. ὑποχείριον ἔχειν τινὰ, captivum tenere, 1, 21, 8. *&*, in ſua poteſtate habere *juvenem regem, i. e.* ad nutum ſuum gubernare eum, 5, 45, 7.

Ὑπόχρεος, ὑπόχρεως; ὁ δῆμος ὑπόχρεώς ἐστι τῇ συγκλήτῳ, obnoxius eſt ſenatui, pendet e ſenatus voluntate, 6, 17, 1. ὑπόχρεών τινα ποιεῖσθαι πρὸς πᾶν τὸ παρακαλούμενον, devincire ſibi aliquem beneficio, & paratum reddere ad præſtanda omnia poſtulata, 4, 51, 2. ὑπόχρεοι χάριτι νομίζουσιν εἶναι τοῖς Μακεδόσι, putant ſe beneficio devinctos eſſe Macedonibus, 9, 29, 7. τῇ μεγίστῃ χάριτι γεγονότες ὑπόχρεοι, *ſcil.* ἐκείνοις, 22, 2, 10.

ὑπόχρεων πεποιημένα τὴν οὐσίαν, æs alienum contraxiſſe, 27, 6, 12.

Ὑποχωρεῖν, cedere, recipere ſe, fugam capeſſere, 5, 85, 10. 16, 4, 5. *&c. ſic* 3, 69, 11. *n. ubi alii* ἀπεχώρουν.

Ὑποχώρησις, ἡ, receptus, fuga, 1, 28, 9. ὑποχωρήσεις πεδιναὶ, fuga in locis planis, 1, 34, 8.

Ὑποψία, ἡ; τὰ κατὰ τὴν Αἰτωλίαν ἐν ὑποψίαις ἦν πρὸς ἀλλήλους, 28, 4, 13.

Ὕπτιος,

Ὑπτιος, ſupinus; τὰ ὅπλα ὕπτια τιθέναι πρὸς τὴν γῆν, 3, 71, 4.

Ὑπώρεια, ἡ, montium radices, imi montium colles; ταῖς ὑπωρείαις ἀντιπαράγειν τοῖς πολεμίοις, 1, 77, 4.

Ὑς ἄγριος, 8, 28, 10. 8, 31, 6. & *nude* ὗς, *ſubintellecto* ἄγριος, 8, 31, 4 & 8. *ſic* κυνηγετεῖν τὸν ὗν, 31, 22, 3. *ubi* τὸν υἱὸν *dabant libri.* ὗς θαλάττιος, 34, 8, 2.

Ὑσσὸς, ὁ, pilum, 1, 40, 12. 6, 23, 8 *ſqq.* & *vs.* 16.

Ὑστερεῖν, (*i. q.* καθυστερεῖν) τοῦ καιροῦ, ſero venire, 2, 11, 3. 9, 14, 9. τῶν λέμβων, lembos non adſequi, 5, 101, 4.

Ὕστερον; ἡμέραις ὕστερον τρισὶ τῆς ἀναζυγῆς, 3, 49, 1. τετάρτῳ ὕστερον ἔτει τούτου στρατηγοῦντος, quarto anno ab hujus prætura, 2, 43, 3. *n.*

Ὕστερος; κατὰ τοὺς ὑστέρους τῶν κατ' Ἀλέξανδρον καιρῶν, 2, 41, 9. (*ubi fortaſſe* καιροὺς *legend. pro* καιρῶν.)

Ὑφαιρεῖσθαί τινας πόλεις, ſubtrahere urbes nonnullas *imperio regis*, 21, 10, 4. τοῦτο ὑφείλοντο πρῶτον, hanc primam exceptionem fecerunt, *ſcil.* de poſtulatis Romanorum, de conditionibus quas eis tulerant Romani, 22, 12, 15. *Conf. vocab. ſeq. ſcil. citra quam ſe non fuerant tradituri*, 22, 12, 15.

Ὑφαίρεσιν ποιεῖσθαι τῶν ὑποκειμένων, diminuere gravitatem conditionum jam ante latarum, 15, 8, 13. *coll. vs.* 11.

Ὑφαλος πληγὴ, cum navis ea parte vulneratur, quæ ſub aqua eſt, 16, 3, 2. ὑφαλα τραύματα διδόναι, 16, 4, 12.

Ὑφάπτειν, τὴν ὕλην, ſuccendere, ignem ſubdere, 11, 5, 4.

Ὕφασμα, τὸ, tela, textura, velum, aulæum, veſtes; αἱ τῶν ὑφασμάτων ἰδιότητες καὶ ποικιλίαι, 12, 24, 3. ὑφάσματα χρυσᾶ, veſtes auro textæ, *Fr. hiſt.* 47.

Ὑφήγησις, ἡ, inſtitutio; κατὰ τὴν ὑφήγησιν τὴν Ἀλεξάνδρου, ex Alexandri inſtituto, 10, 27, 3.

Ὑφιστάναι, ſiſtere; ὑπέστησε τὴν ἑαυτοῦ ναῦν ἀντίπρωρον τοῖς πολεμίοις, ſtitit ſuam navem, ſubſtitit cum ſua navi, prora in hoſtem converſa, 1, 50, 6.

ὑποστῆναι τοὺς ὑπεναντίους γενναίως, fortiter reſiſtere, ſuſtinere impetum hoſtis, 1, 17, 12. ἐκ μεταβολῆς ὑποστῆναι, converſis equis ſubſiſtere, *ſc.* ad reſiſtendum hoſti, 1, 76, 7. ὑποστὰς, gradum ſiſtens, ſubſiſtens, 9, 7, 7. ὑποστῆναι γενναίως τὸν πόλεμον, bellum fortiter ſuſtinere, 1, 6, 7. τὴν ἔφοδον τῶν βαρβάρων, 9, 35, 1. οὗτος μόνος ὑπέστη (*ſcil.* αὐτῷ) τὴν χρείαν ταύτην, ſolus ille hanc operam ſuſcepit, præſtitit ei, 15, 31, 6. τῷ πλήθει ὑπέστη δέος, metus ſubiit multitudinem, 11, 30, 2.

τὰ ὑφεστῶτα, res ſuſceptæ, curæ alicujus commiſſæ; εὐδὲν κατὰ λόγον διοικεῖν τῶν ὑφεστώτων, 6, 14, 5.

ὑφίστασθαι; 1) ſtare, & ſuſtinere *impetum*, reſiſtere; ὑφίστασθαι καὶ μένειν τὰς ἐπιφορὰς τῶν ἀλκιμωτάτων ζώων, 6, 6, 8. *Et abſol.* ἀνδρωδῶς ὑφίστασθαι, 4, 80, 5. 2) ſuſcipere *argumentum tractandum*, ὑποθέσεις στενὰς ὑποστήσασθαι, 7, 7, 6. ſuſcipere, promittere *aliquid præſtandum*; ὑφίσταντο παρέξειν πεντήρη κατηρτισμένην, 1, 59, 7. 3) *i. q.* ὑποτίθεσθαι; ὑφίστασθαι ἀρχὰς ψευδεῖς, falſa initia ponere, 3, 48, 9. (*i. q.* ψευδεῖς ὑποθέσεις λαμβάνειν, *ibid. vs.* 8.) οὓς ἡττημένους ὑπεστήσατο, quos victos ſupposuerat, quos victos fecerat *vel* finxerat narrando, 1, 15, 8.

Ὑφορᾶσθαι, metuere; *ſeq. μὴ conjunct.* 3, 18, 8. *ſeq. accuſ. perſ. vel rei*, 3, 74, 5. 3, 78, 8.

Ὑφορμεῖν, ſtationem habere, 3, 19, 8. 34, 3, 1.

Ὑψοῦν ἄνθρωπον, 5, 26, 12. *opp.* ταπεινοῦν, *ibid.*

Φ.

Φαιὸς, fuſcus, ſubniger, pullus; φαιὰ ἱμάτια, pullæ, ſordidæ veſtes, 30, 4, 5.

Φαίνεσθαι; τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ φαίνεται καὶ γίγνεται, 11, 29, 11.

ἁπλοῦς λόγος καὶ φαινόμενος, clara, perſpicua ratio, 17, 1, 12. πολὺν ἔχουσι λόγον καὶ φαινόμενον ὑπὲρ τῶν κατ' αὐτούς, multa & evidentia dicere pro ſua cauſſa poſſunt, 17, 14, 5. γνοίη δ' ἄν τις ἐκ τοῦ φαινομένου παιδικῶς τὸ λεγόμενον, ex ratione vel pueris perſpicua, 9, 21, 9. *n.*

τὸ φαινόμενον, id quod cuique videtur, ſententia; λέγειν τὸ φαινόμενον, dicere ſuam ſententiam, 5, 41, 6. 5, 51, 5. 21, 8, 4. 22, 1, 7. αὐτὸ λέγειν τὸ φαινόμενον, plane dicere ſuam ſententiam quæcumque illa ſit, 7, 11, 4. οὔτε λέγειν οὔτε γράφειν δύνανται τὸ φαινόμενον, neque eloqui libere ea quæ ipſis videntur neque ſcribere poſſunt, 8, 10, 8. ἐρῶ γὰρ τὸ φαινόμενον, dicam quod ſentio, 9, 36, 6.

τὸ φαινόμενον, adſpectus cœli, cœli ſpectaculum; ἐὰν μή τις ἐπὶ τοῦ φαινομένου τῇ τῶν δώδεκα ζωδίων τάξει συμπεριφέρηται, niſi quis in cœli adſpectu notam habeat duodecim ſignorum ordinem, 9, 15, 7. *n.* τὰ φαινόμενα, aſtronomia ſphærica; τὰ φαινόμενα πεπολυπραγμονηκέναι, operam aſtronomiæ dediſſe, 9, 15, 7.

Φαλαγγηδὸν, tota ſimul acie, 3, 115, 12. *ubi opp.* κατ' ἄνδρα καὶ κατὰ σπείρας. in acie, 4, 8, 10. *ubi opp.* χωρὶς παρατάξεως.

Φαλαγγίτης, ὁ, 18, 15, 9. οἱ Φαλαγγῖται *diſtinguuntur a* τοῖς ϑωρακίταις & ψιλοῖς, 4, 12, 12. *ſic* 11, 11, 4. τὰ τῶν Φαλαγγιτῶν συστήματα, 11, 12, 1.

Φαλαγγιτικὸς; Φαλαγγιτικὴ σπείρα, 18, 11, 10.

Φάλαγξ

Φάλαγξ, ἡ; *vide Ind. hiſtor. in* Phalanx; *& conf.* τέλος, ἐπάλληλος, παράλληλος, διΦαλαγγία, τριΦαλ. τετραΦαλαγγ.

ἡ Φάλαγξ, de legionibus ſive gravi armatura Romanorum, 3, 73, 7. *coll. vs.* 6.

Φάλαρα, τὰ, 6, 39, 3.

Φανερὸς γενόμενος ὅτι συνῆκε τὸ ῥηθὲν, 10, 18, 14. ἐπὶ ταύτης ὄντες Φανεροὶ γένησθε τῆς προαιρέσεως, 22, 2, 9. ἐκ τοῦ Φανεροῦ ἀναλαμβάνειν τὸν πόλεμον, palam ſuſcipere bellum, 2, 46, 1.

Φαντασία, ἡ, ſpecies; τῇ τοῦ γεγονότος εὐτυχήματος Φαντασίᾳ καταπλήξάμενοι αὐτοὺς, 1, 37, 5. τὸ παράδοξον τῆς τῶν ζώων Φαντασίας, 3, 53, 8. κατὰ τὴν πρώτην Φαντασίαν, ad primum adſpectum, ubi primum adparuit, 11, 27, 7. τραγικὴ τοῦ ῥεύματος Φαντασία, miſerabilis facies, ſpecies, fluvii, *cadavera vehentis*, 5, 48, 9. ἡ διὰ τῶν λόγων Φαντασία, (*opp.* τὰ κατ' ἀλήθειαν) 22, 2, 7. δουλεύειν τῇ τῶν ἐκτὸς Φαντασίᾳ, καὶ παρόπτεσθαι τὴν ἀλήθειαν, externæ ſpeciei, famæ publicæ inſervire, 30, 17, 4. συναύξειν τὴν Φαντασίαν τῆς νίκης, ſpeciem, opinionem victoriæ, 16, 8, 3. Φαντασία ἐστὶ τοῦτο, ſpecies inanis hæc eſt, nonniſi in ſpeciem fit hoc, 17, 11, 8. Φαντασία περὶ αὐτόν ἐστιν ὡς ἔχοντα &c. videtur ille hominibus habere, opinio de eo eſt, *Fr. gr.* 139. Φαντασίαν τοιαύτην ἔχειν, 8, 15, 3. Φαντασίαν ἐλάττω ἔχειν, 18, 29, 2. Φαντασίαν μείζω ἔλκειν, majorem ſpeciem oſtentare, 32, 20, 5. Φαντασ. ἐΦίλκεσθαι ὡς *cum particip.* ſpeciem ſibi conciliare alicujus rei, 23, 9, 12. 25, 9, 5. Φαντ. ποιῶν τοῖς ὑπεναντίοις ὡς τοῦτο πράττων, ſpeciem præbens, 14, 2, 4. μεγάλην ἐποιεῖτο Φαντασίαν, magnam impreſſionem *ſua oratione* fecit *in animos audientium*, 29, 9, 15. Φαντασίαν ποιεῖν καὶ προσδοκίαν, ſpeciem magnam præbere, & excitare exſpectationem, 17, 10, 7. Φαντ. περιεποιήσατο παρὰ τοῖς πολλοῖς, magnam famam ſibi comparavit, magnam de ſe opinionem excitavit, 25, 8, 2.

ἡ κατὰ τὴν εὐγένειαν Φαντασία, ſplendor generis, 32, 12, 6. κατὰ τὸ συνεχὲς ἐν στρατιωτικῷ βίῳ διεγεγόνει μετὰ Φαντασίας, 16, 21, 1. *vertitur* cum ſplendore; *poſſis etiam intelligere*, cum magna hominum de ipſo opinione; *ſed perinde eſt* μετὰ τῆς ἐπαχθεστάτης Φαντασίας, 15, 25, 5. Φαραγγώδης, abruptus, præruptus, confragoſus; παρά τινι δυσσυνόπτῳ καὶ Φαραγγώδει ποταμῷ, apud fluvium cujus alveus abrupta ripa continebatur, qui adeo ægre conſpici e longinquo poterat, 8, 26, 6.

Φάραγξ, ἡ, abrupta, confragoſa vallis, 7, 15, 8. 10, 30, 4. δύσβατος καὶ κρημνώδης, 3, 52, 8. ἀπρόσιτος, 9, 27, 6. ὑλώδης, 8, 15, 5. Φάραγγι κοίλῃ

κοίλῃ καὶ ὑσβάτῳ διεζευγμένη Seleucia Pieria, 5, 59, 6.

Φαρμακεία, ἡ, veneficium, 6, 13, 4. 40, 3, 7.

Φάσις, ἡ; 1) *a verbo* Φημί, *i. q.* ἀπόφασις, dictio, enunciatio, pronunciatum, affirmatio; τὸ ἐν ἐπαγγελίᾳ καὶ Φάσει μόνον εἰρημένον ἡμῖν, quod nude enunciavimus, quod diximus absque demonſtratione, 7, 13, 2. *coll. vs.* 5. *n. Hoc vocabulo eadem ratione Ariſtoteles utitur, cum aliàs, v. c. Ethic. VI. 9. tum eo loco quem poſt Budæum citavit H. Stephanus in Theſ. ex Ethic. VI. 11.* δεῖ προσέχειν τῶν ἐμπείρων καὶ πρεσβυτέρων ἢ Φρονίμων ταῖς ἀναποδείκτοις Φάσεσι καὶ δόξαις, οὐχ ἧττον τῶν ἀποδείξεων. *Adde Sext. Emp. Pyrrh. I.* 192.

2) Φάσις, *a verbo* Φάινω, ſignificatio per ſignum quod datur alteri; τὴν Φάσιν ἀκριβῆ ποιεῖν, ſignificationem adcurate dare, 10, 46, 3. *n. ubi temere* Φαῦσιν *erat editum.*

Φάτνωμα, τὸ, lacunar, laquear, 10, 27, 10. *n.* — „*Sicut apud Latinos* lacunar *dicitur ab depreſſis loculis in tali tecto, qui formam lacuum habent; ſic Græcis* Φάτναι & Φατνώματα, *a ſimilitudine* præſepis.“ *Ern.*

Φαῦλος, ἀστυγείτων, pravus, malus vicinus, 4, 45, 1. πλοῖα Φαῦλα ταῖς κατασκευαῖς, naves male fabrefactæ, 1, 22, 3. πολιτεία Φαύλη, reſp. vitioſa, prava, male conſtituta, 6, 47, 4. *opp.* σπουδαία, *ib. vs.* 3. *Alibi commode vertitur* levis, frivolus, ignavus, ſtultus, ſtolidus; τίς οὕτως ὑπάρχει Φαῦλος ἢ ῥᾳθυμος τῶν ἀνθρώπων, 1, 1, 5. Φαῦλος ἡγεμών, ſtultus belli dux, *qui ſua conſilia tegere nequit*, 13, 3, 6. *homo*, Φαυλότατον τῶν ζώων, tardiſſimum, ſtultiſſimum, 17, 15, 15. *opp.* πανουργότατον, *ibid. Fortunam pro cauſſa citare*, Φαῦλον, ſtultum *eſt*, 2, 38, 5. (*ſic Eurip. Androm.* 380. Φαῦλος, οὐ σοφός.) *aut*, hominis eſt levis & vani, *coll.* 18, 11, 5. *adde* 10, 5, 8.

Φαυλότης, ἡ, ingenii levitas, tarditas; *rerum cauſſas non perſpicere* ἢ διὰ Φαυλότητα Φύσεως, ἢ δι' ἀπειρίαν καὶ ῥᾳθυμίαν, 10, 5, 8. *conf. voc. præc.*

(Φαῦσις, — „ſignificatio per lucem, ut faces.“ *Ern. ſcil. ex ſcriptura temere ab Vrſino & Caſaub. invecta*, 10, 46, 3. *n. pro* Φάσις, *quod vide.*)

Φελλὸς, ὁ, ſuber, 10, 44, 3 *ſqq.*

Φέρειν; πολέμους ἀνεπαγγέλτους Φέροντες πολλοῖς, bella inferentes, 4, 16, 4. πληγὴν ἐπὶ πληγῇ Φέροντες, 2, 33, 6. εἰς μέγαν ἐνηνοχέναι κινδυνον τὴν Ῥωμαίων ἡγεμονίαν, in magnum periculum adduxiſſe, 22, 14, 7. ἡ Εὐρώπη μηδέποτε ἐνήνοχε τοιοῦτον ἄνδρα, tulit, genuit, 8, 11, 1. ἡ πλατεῖα Φέρουσα ἐκ τοῦ λιμένος εἰς τὴν ἔξω θάλατταν, via ducens ad mare, 8, 36, 9. ἡ πύλη Φέρουσα ἐπὶ τὸν

τὸν λιμένα, qua itur, 8, 32, 6. 10, 12, 3. 16, 17, 1. ἄγειν καὶ φέρειν, *vide ſupra in* ἄγειν, *num.* 1. τοὺς Ἕλληνας φέρειν καὶ λεηλατεῖν, 30, 14, 2. *Inde in Paſſivo,* καθόλου φερόμενα τὰ κατὰ τὴν Κύπρον, vaſtata omnia in Cypro, 29, 11, 10. *n.*

Φέρειν τὰ πράγματα ἐπί τινα, rei ſummam, imperium deferre alicui, 2, 50, 6. Φέρειν τὴν αἰτίαν ἐπί τινα, culpam in aliquem conferre, 33, 5, 2. τὴν ὀργὴν φέρειν ἐπὶ τοὺς Αἰτωλούς, iram ſuam in Ætolos (*ſcil.* in univerſum Ætolorum populum) vertere, 22, 14, 8. Φέρειν τὴν ὀνομασίαν (προδότου) ἐπὶ τοὺς τοιούτους, nomen hoc eis tribuere, 17, 15, 2. *i. q.* ἐπιφέρειν αὐτοῖς, *ibid. vs.* 1. τῇ διανοίᾳ φέρειν τι ἐπί τι, referre aliquid ad aliquid, 3, 36, 7. *n.* Φέρειν ἐπὶ τῇ διανοίᾳ τὸ λεγόμενον, 3, 38, 4. *n. niſi, transpoſita præpoſitione* ἐπὶ, *legendum* ἐπιφέρειν τῇ διανοίᾳ τὸ λεγόμενον, *ſcil.* ταῖς τοῦ περιέχοντος διαφοραῖς, *quod idem valebit ac* ἐπὶ τὰς διαφοράς, *ut intelligitur ex* 17, 15, 2. *coll. cum vs.* 1.

Φέρειν τινὶ τοὺς ἀπολογισμούς, adferre, explicare rationes, 1, 32, 4. τούτων τοιαύτας ἔφερον ἀποδείξεις, adtulerunt, protulerunt, 12, 5, 5. ἵνα μὴ πόρρωθεν τὰ παραδείγματα φέρωμεν, 17, 13, 7.

Φέροντες παντὶ τῷ στρατεύματι πρὸς αὐτὸν Ἀκραγαντα προσήρεισαν, 1, 17, 8. *n.* — „magna vi, ſummo ſtudio. *De hac vi hujus participii in primis bene Hemſterh. ad Lucian. T. I. p. 349. Et plane conſentio Viro maximo, id ita interdum poni, ut ſalvo ſenſu abeſſe non poſſit; cujus generis loca & ipſe plura notavi, in iisque hic Polybianus numerandus videtur, etſi illud* ſumma ope *ſua ſponte intelligitur. Ceterum non ſemper propriam vim habere, aut addere aliquid ſententiæ, id ipſum quoque & obſervavi & credo: cujus generis loca ſpectabat Perizonius ad Ælian. Var. Hiſt. VIII. 14. tolemque puto eſſe & illum apud Diodor. in Excerpt. de Vit. & Virtut. pag. 586. edit. Weſſel.* ταύτην ἅπασαν τὴν κατασκευὴν -- Φέρων ἐδωρήσατο τῇ μητρί. *Nam Polybius, ex quo ſua ibi ſumſit Diodorus, idem narrans, dixit,* ταύτην τὴν περιοκὴν ἅπασαν -- ἐδωρήσατο τῇ μητρί.“ *Ern.* — (*At in iſto quidem Diodori loco,* Φέρων ἐδωρήσατο *manifeſte idem valet ac* Φέρε καὶ ἐδωρήσατο.)

Paſſive; Φέρεσθαι. vehi, navigare; ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος ἐπί τινα τόπον, 10, 1, 5. ποταμὸς Φερόμενος ἐξ ὑπερδεξίων τόπων, 4, 70, 7. ἐπί τι, (*vel* ἐπί τινι,) propenſum eſſe ad aliquid, 1, 19, 7. *n.* πᾶσιν ἄδηλος ἦν ἐπὶ τί Φέρεται, καὶ ἐπὶ ποίας ὑπάρχει γνώμης, quo tenderet, quid moli-

retur, 5, 26, 6. πάντων φερομένων ἐπὶ τὸ πειθαρχεῖν τοῖς παραγγελλομένοις, cum omnes eo inclinarent, in hanc ſententiam irent, parendum eſſe poſtulatis, 36, 3, 6. ἠδυνάτουν συμβαλεῖν ἐπὶ τί φερόμενος τοὺς περὶ τούτων ποιεῖται λόγους, quid ſpectans, quo tendens, 8, 36, 7. ἐπὶ στόμα φερόμενος ἐν πᾶσι, ad gulam omnia referens, 12, 9, 4.

Med. πολλὰ πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ἐνεγκάμενος, (*i. q.* προσενεγκάμενος *vel* προσενεγκ.) quum in eam ſententiam multa protuliſſet, adtuliſſet, 11, 31, 2.

Φαρέπακος, patiens laborum, 3, 71, 10. 3, 79, 5.

Φέρετρον, τὸ, feretrum, 8, 31, 4.

Φέρνη, ἡ, dos, 18, 18, 6. ἐν Φέρνῃ λαβεῖν χώραν, 28, 17, 9. διαλύειν τὴν Φέρνην, 32, 8, 4.

Φεύγειν τὰ χρέα, *vel* διὰ τὰ χρέα, 26, 5, 1. *n.* ἀφ' ὧν ἕκαστος ἔφυγε, 26, 5, 2. *n.*

Φευκτὸς, 6, 47, 1 *ſq. cf.* αἱρετός.

Φεύξιμος τόπος, locus quo quis fugere poteſt, perfugium, 13, 6, 9. *cf.* Φύξιμος.

Φεψάλυξ, ſcintilla; ἀποσκοτούμενοι ὑπὸ τῆς φερομένης λιγνύος καὶ τῶν φεψαλύγων, 1, 48, 6.

Φήμη, ἡ, ἐπ' ἀρετῇ, fama virtutis, 6, 52, 11. ἐπὶ καλοκἀγαθίᾳ, 6, 2, 15. 32, 12, 10. φήμαις ἀρχαίαις ἐνδεδεμένος, antiquis traditionibus, narrationibus, fabulis deditus, 12, 3, 2. ἡ ἐκ τῆς Πυθίας φήμη, Pythiæ oracula, 10, 2, 11. φθαίνειν; μὴ φθάσαι τὸ πρῶτον ἐκβαλόντας βέλος &c. 3, 65, 7. *n.*

Φθινοπωρινὴ ἰσημερία, æquinoctium autumnale, 4, 37, 2.

Φθίσις, ἡ, interitus, declinatio ad interitum, 6, 51, 4.

Φθονεῖν τινι τινός, 6, 58, 5. *n.* 11, 7, 8. παρ' αὐτοῖς τοῖς διδοῦσι φθονηθείς, 13, 2, 5.

Φθόνος, ὁ; χωρὶς ὀργῆς ἢ φθόνου, 6, 9, 11.

Φθορὰ, ἡ; 6, 9, 11. *ubi opp.* ἡ αὔξησις.

Φθόρος, ὁ, cædes; πολὺς ἐγίγνετο φθόρος τῶν Καρχηδονίων, 3, 51, 3.

Φιάλη, ἡ, 6, 39, 3.

ΦιαληΦόρος, ὁ & ἡ, *nomen ſacerdotis apud Locros*, 12, 5, 9 *ſqq.*

Φιλανθρωπεῖν τινα, comiter, benigne compellare & tractare aliquem, 3, 76, 2. 1, 81, 8. 11, 26, 5. (*ubi* Φιλανθρωπεύειν *præfert unus codex.*) 21, 2, 3. Φιλανθρωπηθείς, humaniter exceptus, 39, 3, 2.

Φιλανθρωπία, ἡ, humanitas; εἰς τινα, 1, 79, 8. ἡ γενομένη πρός τινα, 1, 79, 11. Φιλανθρωπίαν προσάγειν τινι, 1, 81, 8. πολλὰ τῶν εἰς Φιλανθρωπίαν ἡκόντων, 28, 15, 2. ἡ διὰ τῶν λόγων Φιλανθρωπία, 8, 15, 11. ἀνανεώσασθαι τὰς πατρικὰς Φιλανθρωπίας καὶ ξενίας, jura amicitiæ & hoſpitii, 33, 16, 2. τοιούτων τυγχάνει Φιλανθρωπιῶν, 15, 19, 5. *n.* & 30, 3, 6. *niſi utrobique* Φιλανθρώπων *legendum, quod tamen non pertinacius contenderim;*

ſed

ſed ſic haud dubie corrigi debet 28, 15, 10. *ubi perperam vulgo editur, & imprudentibus nobis in noſtrum quoque irrepſit exemplum,* πάντων τυχόντας τῶν Φιλανθρωπιῶν, *pro* Φιλανθρώπων. *Conf. mox ſub* Φιλάνθρωπος.

Φιλανθρωπίνως ἀποδεχθεὶς, (*ſive* ὑποδεχθεὶς *legendum*) 33, 16, 3.

Φιλάνθρωπος; τὰ Φιλάνθρωπα, beneficia, humanitatis & amicitiæ officia, amicitia; ἀπολαθόμενος τῶν προειρημένων Φιλανθρώπων, 2, 60, 6. πᾶσιν ἡμᾶς ἡμείψαντο τοῖς τιμίοις καὶ Φιλανθρώποις, 12, 5, 3. τεύξεσθαι πάντων τῶν Φιλανθρώπων ὑπὸ Ῥωμ. 10, 38, 3. τὰ Φιλάνθρωπα ἀνανεώσασθαι πρός τινα, renovare amicitiam, 4, 26, 8. 25, 6, 7. 28, 14, 7. ἡ τῶν Φιλανθρώπων ἀνανέωσις, (*i. q.* τῆς Φιλίας,) 28, 1, 7 *ſq. coll.* 28, 2, 2. συγκαταβαίνειν εἰς πάντα τὰ Φιλάνθρωπα, 5, 66, 2. τὴν πολιτείαν καὶ τὰ λοιπὰ Φιλάνθρωπα &c. 12, 12, 5. *Conf.* Φιλανθρωπία.

Φιλανθρώπως διακεῖσθαι πρός τινα, 1, 68, 13.

Φιλαπεχθὴς, *de homine*, rixoſus, inimicitiis indulgens, 12, 25, 6. Φιλαπεχθὴς κατηγορία, acerba, odioſa accuſatio, 5, 28, 4. Φιλαπεχθεῖς λόγοι, aſperi ſermones, 32, 1, 2.

Φιλαπεχθῶς κατηγορεῖν τινος, odioſe, 32, 20, 3.

Φιλαργυρία, ἡ, avaritia, 9, 25, 4.

Φιλάργυρος, 9, 22, 8. 9, 25, 1. 9, 26, 11.

Φιλαρχεῖν, 6, 9, 6.

Φιλαρχία, ἡ, 6, 49, 3. 6, 57, 6 *ſq.*

Φίλαρχος; Φιλαρχότατος, 6, 48, 8.

Φιλεῖν; τοῦτο πέφυκε καὶ Φιλεῖ συμβαίνειν κατὰ Φύσιν, 4, 2, 10, *Adde* 11, 13, 6. *n.*

Φιλελεύθερος, liberalis; στάσιμον ἔχουσί τι καὶ Φιλελεύθερον, 4, 30, 5. τὸ Φιλελευθ. αὐτῶν καὶ γεννάδον, 2, 55, 9.

Φιλέραστος, non alienus ab amore, *ex Valeſii verſione*, 24, 5, 7.

Φιληδεῖν τροφῇ τινι, delectari, 34, 10, 4.

Φιλήδονος, voluptatibus deditus, 40, 6, 11.

Φιληκοεῖν; οἱ Φιλικοοῦντες, *idem quod vocab. ſequens*, 3, 57, 4.

Φιλήκοος, hiſtoriarum ſtudioſus, ſtudioſus lector hiſtoriarum, 4, 40, 1. 32, 9, 1. *præſertim* qui voluptatem magis, quam utilitatem quærit in legendis hiſtoriis, 7, 7, 8. 9, 1, 4. *diſtinguitur a* Φιλομαθοῦντι, *qui fructum doctrinæ quærit.*)

Φιλικὸς; Φιλικὴ κοινωνία πραγμάτων, 2, 37, 10. Φιλικὴ καὶ κοινωνικὴ διάθεσις, 2, 44, 1.

Φιλικῶς ἔχειν πρός τινα, 4, 32, 4.

Φίλιος, amicus; *adjective, de perſonis uſurpatur, ſicut* Φιλικὸς *de rebus;* παρεισελθόντες εἰς Φίλιοι, 1, 7, 3. Φίλιος ἢ πολέμιος, 16, 19, 3. 29, 11, 3. — „*Sic & apud Lyſiam, Orat. II. pag.* 50.“ *Ern.*

Φιλογύνης, Φιλογύναιος, Φιλόγυνος,

γυνος, mulieroſus, 10, 19, 3. n.

Φιλοδοξεῖν, gloriam quærere & ſibi parare, 24, 9, 3 & 6. ἀληθινῶς, 35, 4, 12. πεφιλοδοξηκὼς ἐν αὐτῇ Σικελίᾳ καθάπερ ἐν ὑγυβάφῳ, 12, 23, 7. Φιλοδοξεῖν σωφροσύνῃ, temperantiæ laudem quærere, 32, 14, 10. Φιλοδ. εἰς τοὺς Ἕλληνας, gloriam quærere ex beneficiis in Græcos collatis, 1, 16, 10. cf. 7, 8, 6.

Φιλοδοξία, ἡ, famæ & gloriæ captatio, 3, 104, 1. 26, 2, 8. 32, 15, 12. n.

Φιλόδοξος; Φιλοδοξότατος, 32, 23, 5. εἰς τοὺς Ἕλληνας, 7, 8, 6. conf. Φιλοδοξεῖν.

Φιλοζωεῖν, vitæ amore duci; παρὰ τὸ δέον, 11, 2, 11. παρὰ τὸ καθῆκον, 30, 7, 8. πρὸς ἀπεγνωσμένας ἐλπίδας, 30, 8, 3.

Φιλοζωία, ἡ, nimius & intempeſtivus vitæ amor, 15, 10, 5.

Φιλοίκειος; τὸ Φιλοίκειον, amor erga ſuos, 32, 14, 9.

Φιλοκινδύνως καὶ προθύμως διακεῖσθαι, 3, 92, 5.

Φιλομαθεῖν; οἱ Φιλομαθοῦντες, diſcendi cupidi, 1, 13, 9. 1, 65, 9. 7, 7, 8. 9, 2, 5. περί τινων, 3, 59, 4. cf. Φιλήκοος.

Φιλονεικεῖν περί τινος, pertinaciter contendere, 5, 93, 8. 26, 1, 3.

Φιλονεικία, ἡ, eximium in re aliqua ſtudium, (quod aliàs eſt Φιλοτιμία) contentio; πᾶσαν προσενέγκασθαι Φιλονεικίαν εἰς τὸ διαλῦσαι τὸν πόλεμον, 4, 49, 2. κατέπαυσε τὴν Φιλονεικίαν αὐτῶν, contentionem eorum ſedavit, ſuſtulit, 5, 93, 9. pro quo eſt Φιλοτιμία, ibid. vs. 4.

Φιλόνεικος, contentioſus; καὶ Φιλότιμος καὶ Φιλόπρωτος, Fr. gr. 115. τὸ Φιλόνεικον τῶν ἀνθρώπων, contentioſum ingenium, Fr. gr. 30.

Φιλοξενία, ἡ, hoſpitalitas, Arcadum, 4, 20, 1. Pro Φιλοξενίᾳ vero, 32, 15, 12. n. utique Φιλοδοξίᾳ videtur ſcribendum.

Φιλόπατρις, patriæ amans, 1, 14, 4.

Φιλοπευστεῖν, curioſum eſſe in cognoſcendo, hiſtoriarum cupidum, 3, 59, 6. (i. q. Φιλομαθεῖν, & Φιλήκοον εἶναι.)

Φιλοποιεῖσθαί τινα, conciliare ſibi aliquem, 3, 42, 2. 32, 5, 7. n.

Φιλοπονία, ἡ, induſtria, 8, 12, 6. 10, 5, 9.

Φιλοπόνως, laborioſe, magno ſtudio, diligenter, 18, 1, 13. Φιλοπονώτατα ἀξιοῦν, diligentiſſime, operoſiſſime rogare, (quod aliàs eſt Φιλοτιμότατα,) 10, 41, 3.

Φιλόπρωτος, principatus cupidus, Fr. gr. 115.

Φίλος πρῶτος, 1, 44, 1. οἱ ἐγγιστα Φίλοι, 9, 24, 2.

Φιλοσοφεῖν, 12, 28, 2.

Φιλοσόφημα, τὸ, ſcriptum philoſophicum, de Homeri poëſi, 34, 4, 4.

Φιλοστέφανος; Φιλοστέφανοι ἀγῶνες, 12, 26, 5. ex Euripide.

Φιλοστεφανοῦν περὶ τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶνας, 7, 10, 2. Φιλοστεφανῶν καὶ Φιλοδοξῶν εἰς τοὺς

τοὺς Ἕλληνας, 1, 16, 10. *cf.* Φιλοδοξεῖν.

Φιλοστοργεῖν, amare, tenero adfectu proſequi; διαφερόντως ἐπεφιλοστοργήκει τὴν παρθένον, 5, 74, 5.

Φιλοστοργία, 9, 13, 2. 23, 18, 3. πρὸς τὴν πατρίδα, 16, 17, 8. πρὸς ἀλλήλους, 32, 11, 1.

Φιλοτεχνεῖν, πρὸς τοὺς τεχνίτας, cum artificibus de ipſorum arte diſſerere, *aut* de arte cum eis contendere, 26, 10, 3. ἀντιμηχανᾶσθαι καὶ Φιλοτεχνεῖν, artificiis uti *adverſus oppugnantes & eorum opera*, 16, 30, 2. — „*Dio-dorus* Φιλοτεχνίαν & δόλον *jungit*, III, 37.“ *Ern.*

Φιλοτιμεῖσθαι; Φιλοτιμηθῆναι πρὸς τοῦτο τὸ μέρος, in hanc partem ſtudium ſuum contuliſſe, 1, 4, 2.

Φιλοτιμία, ἡ, καὶ σπουδὴ, ſtudium, conatus, contentio, induſtria, 1, 45, 11. 1, 26, 3. 2, 53, 4. 3, 98, 7. περί τι, 5, 71, 6. ὑπέρ τινος, 1, 52, 4. Φιλοτιμίαν παρέχεσθαι τοῖς συμμάχοις, ſtudioſe, enixe operam navare ſociis, 2, 42, 6. Φιλοτιμία πρὸς ἀλλήλους, æmulatio, 3, 104, 1. ἡ πρὸς ἀλλήλους Φιλοτιμία καὶ στάσις, 4, 87, 7. ὁρμὴ καὶ Φιλοτιμία πρὸς τὰ καλὰ τῶν ἔργων, 6, 55, 4. *Iungitur* ὀργῇ, *& videtur eſſe* ulciſcendi cupido, 33, 12, 5. ἀμφισβήτησις, Φιλοτιμία, ὀργὴ, 5, 93, 4. *pro quibus deinde una voce dicitur* Φιλονεικία, *ibid. vs.* 9. αἱ Φιλοτιμίαι τῶν συγγραφέων, 3, 21, 10. partium ſtudia, *cum favent alicui populo in rebus ſcribendis contra veritatem.*

Φιλότιμος, ſtudioſus, diligens; Φιλοτιμότατος περὶ τὰναγκαῖα, 9, 20, 6. *n.* ἐμμελέστερος καὶ Φιλοτιμότερος, *ibid. vs.* 9.

Φιλοτίμως, τηρεῖν, diligenter cuſtodire, 1, 55, 10. κοσμεῖν, ſtudioſe ornare, 6, 53, 6. ἐξετάσαι, 15, 27, 7. ὑποδεικνύναι, adcurate monſtrare, 15, 5, 6. τὰς χεῖρας διέχειν, omni ſtudio in dirimendum bellum incumbere, 4, 52, 1. Φιλοτίμως ἔχειν πρὸς τὸ πρᾶγμα τὰ ὅλα, ſtudio ardere, 3, 70, 1. *ſic* Φιλοτ. διακεῖσθαι πρὸς τὸν κίνδυνον, 3, 65, 7. Φιλοτιμότερον (*ſic corrige, pro* Φιλοτιμωτ. *cf.* 9, 20, 6. *n.*) ἐπισκέψασθαι, diligentius inſpicere, 22, 5, 8. Φιλοτίμως διακείμενοι, 11, 5, 7. *ſunt* ſtudio ardentes perſequendi & continuandi belli, obſtinati, *ut vertit Caſaub.* Φιλοτίμως διέκειντο πρὸς τὸ περιγενέσθαι τῶν Καρχηδονίων, 15, 3, 2. *Rurſus* οἱ Φιλοτιμότερον διακείμενοι, 9, 37, 1. *videntur eſſe*, qui nimio ſtudio contrariarum partium ducuntur; *ubi Caſaubonus*, ſeveriores cenſores *interpretans*, *intellexit* qui nimis adcurate hæc dijudicant. Φιλοτιμότερον τοῦ δέοντος διακεῖσθαι πρὸς τὴν εἰρήνην, 4, 32, 1.

Φιλόφιλος, amicorum ſtudioſus, qui amicos & ſocios patriæ colit, 1, 14, 4.

Φιλοφρονεῖσθαί τινα, amice complecti, 22, 1, 9.

Φιλοφροσύνη, ἡ μετ' ἀλλήλων, ſtudium benevolentiæ ſibi mutuo demonſtrandæ, gratulatione mutua & donis mutuo miſſis, 1, 36, 1. 2, 57, 7.

Φιλοχωρῆσαι τοῖς τόποις, agrorum & locorum bonitate capi, 4, 46, 1.

Φλὲψ; αἱ Φλέβες τῆς πηγῆς, 34, 9, 7.

Φλεγμαίνειν, ardere, fervere; Φλεγμαίνοντος τότε τοῦ πάθους, *de recenti luctu*, 3, 86, 6.

Φλιαὶ, ἡ; αἱ Φλιαὶ τῶν νεῶν, poſtes templorum, *in quibus reperit hoſpitii publice inſtituti titulum*, 12, 12, 2. *n.*

Φλοιὸς, ὁ, cortex arboris, *quem in fame comederunt Petelini*, 7, 1, 3.

Φόβος, ὁ, περισσῶς τινι ἀπό τινος, 3, 16, 2. ὁ ἀπὸ Γαλατῶν, 2, 35, 9. 2, 23, 3. ὁ ἀπὸ τοῦ τυράννου, 2, 59, 8. *Sic correxi* τὸν ἀπὸ Ῥωμαίων Φόβον προσανατεινόμενος, *pro vulgato* ὑπὸ, 26, 3, 14. *Sic rectè*, τὸν ἀπὸ τούτων τῶν τόπων Φόβον ἀνατεινόμενος, 9, 22, 5. *Legitur quidem vulgo, in noſtro etiam exemplo*, τὸν ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν ἐπικρεμάμενον τῇ χώρᾳ Φόβον, 13, 7, 4. *&* μεγάλου ὑπὸ τῶν Γαλατῶν ἐπικρεμαμένου κινδύνου τῇ βασιλείᾳ, 30, 17, 12. *unde aliquis tenendam pariter præpoſitionem* ὑπὸ, 26, 3, 14. *contendere poſſit: at, ſi modo vera ſcriptura duobus locis modo citatis, diverſa fuerit ratio, pendebitque* ὑπὸ *non a nomine* Φόβον, *aut* κίνδυνον, *ſed a verbo* ἐπικρέμασθαι. *Imo vero ſuſpecta eisdem his locis* ὑπὸ *præpoſitio debet, quoniam cum eodem verbo* ἐπικρέμασθαι *conſtructum rurſus* ἀπὸ *conſentientibus libris omnibus legimus* 2, 13, 5. διὰ τὸν ἀπὸ τῶν Κελτῶν Φόβον ἐπικρέμασθαι τοῖς σφετέροις πράγμασι. *Conf.* ἐπικρεμῶν.

Φόβον ἐνεργάζεσθαί τινι, *vide* ἐνεργαζ. *Sic & legendum pro ſimplici* ἐργαζ. 3, 51, 13. *n.* συνέβη ψευδῶς γενέσθαι τὸν ὅλον Φόβον περὶ αὐτὸν, *Erneſtus cum Caſaub. per metonymiam interpretatur* totum illum nuncium gravem qui terrorem attulerat, 5, 110, 7. *at ibi quidem propria & primitiva notione accipiendum illud vocab.* falſo timor iſte *vel* terror invaſerat eum; *cf.* περὶ *præpoſ. cum Accuſ. Sed alibi paſſim per Metonymiam varios ſignificatus induit hoc nomen: veluti* belli terrores, bellum; μήτε Φόβον ὑφορώμενοι, neque belli terrores metuentes, 4, 33, 2. ἀποστρεψάμενοι τὸν ἐφεστῶτα Φόβον, avertentes imminens bellum, 35, 3, 9. *Sic* ἀπὸ τούτου τοῦ Φόβου, μετὰ τοῦτον τὸν Φόβον *dicit*, 2, 18, 9. 2, 21, 7. *de bellis Gallicis, de Gallorum invaſionibus in ditionem Romanorum loquens, plane ut Livius*, ab hoc tumultu. κατεπλάγησαν

σαν τὸν Φόβον, metuebant tumultum, 5, 50, 6. n. *Item* ſpectaculum terrificum, adparatus terribilis; τὸ πλῆθος ὑπέστη δέος ὑπὸ τοῦ περιῆ Φόβου, 11, 30, 2.

Φοινίκεος; Φοινικοῦς τῷ χρώματι, *de fructu loti arboris*, 12, 2, 4. Φοινικῆ σημαία, vexillum puhicum, rubrum, 6, 41, 7.

Φοινικικὸς, Punicus; Φοινικικὸν στρατήγημα, 3, 78, 1.

Φοινίκιος, *idem quod* Φοινίκεος; πτερὰ Φοινίκια, *in galea*, 6, 23, 12.

Φοινικὶς, ἡ, puniceum, rubrum paludamentum, 2, 66, 11.

Φοινικιστὶ διαλέγεσθαι, punice, punico ſermone, 1, 80, 6.

Φοινικοβάλανος, ὁ, palmula, 12, 2, 6. 26, 10, 9.

Φορὰ, ἡ, καὶ βία τοῦ ἀνέμου, impetus, 1, 48, 2. τοῦ ῥεύματος, 4, 43, 3. τοῦ πλήθους, ſtudium erga candidatos, 10, 4, 3. ἄλογος Φορὰ, male ſanus impetus, 30, 2, 4.

Φορεῖν, ὁράτα, 6, 23, 16. μάχαιραν, 6, 22, 1.

Φορεῖον, τὸ, lectica, 31, 3, 18.

Φόρημα, τὸ, geſtatio; πρώτη χώρα τοῦ Φορήματος, primus locus inter eos qui geſtant aliquid, 8, 31, 7.

Φορμὸς, ὁ, corbis, calathus; Φορμοὶ ἀχύροις σεσαγμένοι, 1, 19, 13.

Φορολογεῖν τινα, tributa exigere ab aliquo, 1, 8, 1.

Φόρος, ὁ, tributum; Φόρον ὑποτελεῖν τινι, 22, 7, 8. 22, 27, 2. κατὰ Φόρους, per penſiones *annuas*, 18, 27, 7.

Φορὸς ἄνεμος, vehemens, (*cf.* Φορὰ.) 1, 60, 6. 31, 23, 8.

Φορτηγὸς, ἡ, *ſcil.* ναῦς, navis oneraria, 1, 52, 6. 5, 68, 4. 14, 10, 10.

Φορτικὸς; Φορτικὸν, grave, arrogans, odioſum, 16, 26, 2.

Φορτικῶς καταρχεσθαι τῆς ὁμιλίας, ſuperbe, arroganter, 17, 1, 10. Φορτικῶς ἑαυτὸν ἐγκωμιάζειν, 5, 49, 4.

Φράκτης; (*an* Φρακτὴς, *vel* Φρακτίτης?) στελγίδα χρυσῆν ἑκάστῳ τῶν Φρακτῶν ἐδεδώρητο, 26, 7, 10. n. *Corruptam vocem judicarunt omnes interpretes; nec tamen ſatis liquet.*

Φράττειν, τὸν ποταμὸν, obſtruere, 5, 22, 6. τὴν προθυμίαν ἀνανταγωνίστῳ σθένει Φραξάμενοι, animorum alacritatem invicto robore munientes, *Fr. gr.* 57.

Φρέαρ, τὸ; ἐς τὸ Φρέαρ ἀπωθεῖν, 9, 38, 2. ῥίπτειν ἑαυτοὺς εἰς τὰ Φρέατα, 40, 3, 7.

Φρεατία, ἡ, puteus effoſſus, 10, 28, 2 & 5. — „*Hac forma dixit & Xenophon. Hiſt. Gr. pag. 481.*“ *Ern.*

Φρεατοτύπαι, *Fr. gr.* 135. n.

Φρονεῖν; εὖ Φρονῶν, prudens, 2, 7, 3.

Φρόνημα, τὸ, 1) *in bonam partem*; animus, animi impetus & ardor; Φρόνημα καὶ θάρσος παριστάναι ταῖς δυνάμεσι, 5, 83, 5. τοῖς Φρονήμασιν ἔμενον, 5, 93, 3. 2) *in partem deteriorem*, ſuperbia, ferocia; Φρόνημα μέγιστον ἔχειν, ſuperbiſſimum eſſe, 2, 4, 6. τὸ τῶν Αἰτωλῶν Φρόνημα

μα &c. *per metonym.* feroces Aeoli, 4, 64, 8.

Φρονηματίζεσθαι, ſpiritus ſibi ſumere, πέρα τοῦ δέοντος, 38, 1, 8. πεφρονηματισμένος, inflatus, arrogans, magnos ſibi ſpiritus ſumens, 1, 68, 7. 2, 3, 3. 5, 78, 3. 24, 10, 8. Φρονηματιζόμενοι ἐπὶ τοῖς γεγονόσι, 22, 8, 8. Φρονηματισθέντες ἐκ τοῦ προτερήματος, 5, 107, 3.

Φρονηματισμὸς, ὁ, ſuperbia, *Fr. gr.* 136.

Φροντίζειν; κοινῇ μὲν πειρᾶσθαι φροντίζειν ἵνα &c. 2, 8, 8.

Φρουρὰ, ἡ; *vide infra, in* Φρουρός.

Φρούραρχος, ὁ, præfectus præſidii, 22, 25, 1.

Φρουρεῖν πόλιν, *differt a* παραφυλάττειν, 17, 4, 6. *cf.* παραφυλ.

Φρουρὸς, ὁ; οἱ Φρουροὶ, præſidium urbis, milites præſidiarii; ἐκβαλὼν τοὺς Φρουροὺς ἐκ τῶν χωρίων, 2, 54, 3. *n. ubi Vat. cum ſuis,* τὰς Φρουρὰς, *bene, ſic* τὴν Φρουρὰν ἐξάγειν, 22, 25, 1. &c.

Φυγαδεία, ἡ, exſilium, abitus *vel* ejectio in exſilium, 6, 14, 7.

Φυγαδεύειν, 1) in exſilium ejicere, 4, 35, 5. 13, 6, 6. 15, 21, 2. οἱ πεφυγαδευμένοι, *Fr. gr.* 85. 2) in exſilio vivere, 10, 25, 1.

Φυγαδικὸς; οἱ Φυγαδικοὶ, qui in exſilio fuerant, 23, 10, 6.

Φυγαδοθήρ, ὁ, exſulum venator, exſulum inquiſitor & perſecutor, 9, 29, 3. *n. (ubi in Adnot. ſcribe* Φυγαδοθῆρας *per circumfl. pro* Φυγαδοθήρας.)

Φυγὴ, ἡ, *active*, ejectio in exſilium, 4, 17, 4. *ſic* Φυγαὶ, 4, 81, 13.

Φυγομαχεῖν, detrectare pugnam, 3, 90, 10. 3, 91, 10. 3, 107, 6. 10, 7, 7. 11, 16, 5. 18, 14, 12.

Φυγοπονία, ἡ, 3, 79, 4.

Φυγόπονος, 40, 6, 10.

Φύειν; πόθεν ἔφυ ὁ πόλεμος, unde ortum, 3, 6, 9. διὰ τὸ μὴ δύνασθαι φῦναι προστάτην, exiſtere, 2, 39, 12. ἄνδρας ἔγγιστα θεοῖς πεφυκότας, 22, 6, 9. τοῦτο πέφυκε (fieri poteſt, facile fit, *aut* ſæpe factum eſt) καὶ! φιλεῖ συμβαίνειν κατὰ φύσιν, 4, 2, 10. πόσα συμβάλλεσθαι πέφυκε &c. conferre ſua natura poteſt & debet, 1, 2, 8. *ſic* 3, 36, 3. *ubi mendoſe libri* πεπολίηκε *dabant. Adde* 18, 24, 3.

πεφυκὼς καλῶς, nobili genere natus, 3, 87, 6, *n. ſic* ἔφυ καλῶς, 10, 25, 1. & πεφυκέναι καὶ τετράφθαι καλῶς, 12, 13, 4. *Sed* εὖ πεφυκὼς πρός τι, egregie a natura comparatus; *v. c.* πρὸς τὸ θάρσος ἐμβαλεῖν, 10, 14, 10. πρὸς τὰς πολεμικὰς χρείας, 25, 9, 2. *quin &* πρὸς τὸ κακὸν, 13, 4, 3. *Et cum dativo caſu,* πρὸς τοῦτῳ εὖ πεφυκὼς, 9, 29, 10. *n. ni* πρὸς τοῦτο *ibi corrigendum, quod verum videtur.*

Φύεσθαι; Φύεται ἐκ τῶν τυχόντων πολλάκις τὰ μέγιστα τῶν πραγμάτων, 3, 7, 7. &c.

Φυλά-

Φυλάκειον, τὸ, cuſtodia, cuſtodum *quaternio*, 6, 33, 6 *ſq.* 6, 35, 6. 6, 36, 7.

Φυλακεῖον, τὸ; *idem*; τὰ Φυλακεῖα, ſtationes, 5, 75, 10. 5, 76, 3. *cf.* Φυλάκιον.

Φυλακή, ἡ, præſidium *urbis*, 1, 7, 6. cautio, 10, 36, 1. Φυλακὴν παραγγέλλουσι πᾶσι, *i. e.* παραγγέλλουσι προσέχειν αὐτοῖς καὶ φυλάττεσθαι, 5, 98, 8. Φυλακαὶ νυκτερινὰι *in caſtris Romanis*, *lib. 6. cap. 35. toto*, *& ſeq.*

Φυλάκιον, τὸ, 1) *i. q.* Φυλάκειον *&* Φυλακεῖον, ſtatio, cuſtodis, *ante caſtra*, 10, 30, 6. 2) *i. q.* Φυλακτήριον, caſtellum, propugnaculum, *Fr. gr.* 137.

Φυλακτέον; οὐδὲν οὕτω Φυλακτέον καὶ ζητητέον, ὡς τὰς αἰτίας τῶν συμβαινόντων, obſervandum; *rectius fortaſſe*, cavendum, 3, 7, 7.

Φυλακτήριον, τὸ, propugnaculum, caſtellum, munimentum ante caſtra vel urbem, in quo locatur præſidium vel ſtatio militum, 8, 17, 5. *cf.* Φυλάκιον.

Φυλακτικῶς ἕκαστα χειρίζειν, cum cura, diligenter, ſolicite, 6, 8, 3. Φυλακτικώτερον χρῆσθαι ταῖς προνομαῖς, cautius, 1, 18, 1. 3, 102, 11.

Φυλλὰς, ἡ, congeries frondium, frondes, 14, 1, 6 *ſq.*

Φῦλον, τὸ, *latius patet quam* ἔθνος; *vide Adn. ad* 1, 10, 2. *& ad* 11, 19, 3. πᾶν τὸ Φῦλον Γαλατικὸν, Gallica natio, 2, 33, 2. πλείστων ἀνθρώπων Φῦλον, 3, 48, 7. τὸ ἐπιχώριον Φῦλον, 34, 14, 2. (*ubi* Φῦλον *corrige*, *pro* Φύλον.) πολύ τι Φῦλον ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος ἐπιῤῥέον ὁρῶ, magnum hominum (*literatorum*) numerum confluere video, 32, 10, 7.

Φῦμα, τὸ, tuber, ulcus, 1, 81, 5. 11, 25, 2.

Φύξιμος, *i. q.* Φεύξιμος, *quod vide*; Φύξιμον οὐδὲν, nullus perfugii locus, 9, 29, 4.

Φύρδην, promiſcue; ἀγιαλὸς Φύρδην σεσωρευμένος νεκρῶν, 16, 8, 9. absque ordine & conſilio; Φύρδην πάντα ἐπράττετο, 30, 14, 6.

Φυσᾶν, flare; *de vento*, 1, 48, 5. *n.* inflare tibiam, 30, 13, 8. οὐκ ἄξιος τὸ ἱερὸν πῦρ Φυσᾶν, *de impudico*, 12, 13, 1. *n.*

Φυσικῶς συντεθεωρημένα, apte ad naturam excogitata, 4, 20, 3. Φυσικῶς καὶ ἀκατασκεύως συνίσταται μοναρχία, naturâ, ſine arte, 6, 4, 7.

Φύσις, ἡ; ὃ Φύσιν ἔχει γενέσθαι, quod fieri amat, ut eſt natura hominum, 2, 21, 3. αἱ Φύσεις ἐλέγχονται ὑπὸ τῶν ὑποστάσεων, cognoſcuntur, probantur ingenia, 9, 22, 9. 9, 23, 4. τῇ Φύσει, ſua natura, 5, 1, 7. *n.* 5, 39, 6. ἠναγκάζετο καρτερεῖν καὶ φέρειν τὰ παρὰ Φύσιν, 10, 26, 6.

ὁ κατὰ Φύσιν πατὴρ, 3, 9, 6. 32, 11, 10. 32, 12, 1. (*opp.* κατὰ ἔθεσιν.) υἱὸς, 3, 12, 3. 4, 2, 5. 18, 18, 9. 30, 2, 6. 31, 21, 6. ἀδελφὸς, 11, 2, 3. μετήλλαξε κατὰ Φύσιν, 30, 19, 2. κατὰ Φύσιν αὐτοῖς ἐπέβα-

ἐπέβαλε συσσώζειν αὐτῷ τὴν βασιλείαν, jure naturæ debebant regnum ejus tueri, 15, 20, 2.

Φυτὸν, τὸ; φυτὰ, arbuſcula, arborum plantæ, 17, 6, 4. *Metaph. de neſcio quo animomorum vitio;* παρ' οἷς ἔφυ τοῦτο τὸ φυτὸν, 13, 2, 8.

Φωνὴ, ἡ; πᾶσαν προῖσθαι φωνὴν, 13, 7, 10. *&c. Vide in* προϊέναι. τὴν αὐτὴν φωνὴν προῖσται ἐμοὶ, eadem loquitur quæ ego, 22, 3, 2. ἀναβοᾷν μεγάλῃ τῇ φωνῇ, 15, 29, 11.

Φωρᾶν; πεφωραμένος ἐπὶ πράξει, deprehenſus in facinore, 6, 56, 15. ἐφωράθησαν, *cum particip.* 30, 7, 6. φωραθεὶς, convictus, 33, 3, 2.

Φῶς, τὸ; ἅμα τῷ φωτὶ, prima luce, 1, 45, 6. 11, 27, 1 *&* 5. *&c.*

Φωτίζειν, τὴν ὄψεσιν τινὸς, ſententiam alicujus patefacere, aperire, 23, 3, 10. *n.* γράμματα ἑαλωκότα καὶ πεφωτισμένα, literæ interceptæ & in lucem prolatæ, 30, 8, 1.

X.

Χαιρετισμὸς, ὁ; ſalutatio, ſalutandi officium; περὶ τὰς κρίσεις καὶ τοὺς χαιρετισμοὺς ἐσπούδαζον *juvenes Romani*, 32, 15, 8.

Χαλαρῶς ἐνήρμοσται ἡ ἐπιδορατὶς τῷ δόρατι, leviter infixum ſpiculum, ita ut facile laxetur, 34, 3, 5.

Χάλασμα, τὸ, καὶ διάστασις ἀλλήλων, ſpatium, intervallum inter milites in acie ſtantes, 18, 13, 8.

Χαλινὸς, ὁ; οὐ μόνον τὸν χαλινὸν προσδέξασθαι, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀναβάτην, 21, 12, 9.

Χαλινοῦν τοὺς ἵππους, 10, 32, 6. ἡ κεχαλινωμένη ἵππος, frenatus equitatus, *in exercitu Hannibalis, qui στάσιμος* eſt, *& diſtinguitur a Numidis equitibus*, 3, 65, 6.

Χαλκάσπιδες, 2, 66, 5. *n.* 4, 67, 6. 4, 69, 4 *ſq.*

Χαλκεύειν, æs vel ferrum cudere, 10, 20, 6.

Χαλκουργεῖον, τὸ, æris officina, 12, 1, 4.

Χαλκοῦς, ὁ, *ſubſtant.* æneus nummus, 5, 26, 23.

Χαλκοῦς, *adject.* χαλκοῦς ταῦρος, 12, 25, 1 *ſqq.* χαλκοῦν νόμισμα, 5, 89, 2.

Χάλκωμα, τὸ, tabula ænea, 3, 26, 1. 3, 33, 18. lamina ærea, 6, 23, 14. vas æneum, 22, 11, 10 *&* 12.

Χαμαιπετὴς; χαμαιπετῇ δένδρα, humiles arbores, 13, 10, 7.

Χαμαίτυπος, ὁ, pathicus, ſcortum maſculinum, 8, 11, 11. *ex Theopompo.*

Χαρὰ, ἡ; *vide* ὑπερβολή. μεγίστης χαρᾶς κάλλιστον θρίαμβον καταγων, 11, 33, 7. *n. ex vulgata olim lectione; nos* μετὰ μεγίστης χαρᾶς *correximus; Reiskius* μεστὸς χαρᾶς. ἐὰν μὴ διδῷ Φ' τάλαντα μετὰ μεγάλης χαρᾶς, *forſ.* χάριτος, 22, 17, 12. *n.*

Χαράδρα, ἡ, *i. q.* φάραγξ, via cava & ſalebroſa per montes, 3, 53, 5. *coll. c.* 52, 8. χαράδρα

ῥάδρα χαμαίῤῥους, via a torrente excavata, 10, 30, 2 *ſq. & vs.* 9.

Χαρακοποιΐα, ἡ, munitio caſtrorum foſſa & vallo, 5, 2, 5. 6, 34, 1.

Χαρακτὴρ, ὁ, nota *tabulæ* inſcripta; ξυλήφια βραχέα ἔχοντα χαρακτῆρα, 6, 35, 7. 6, 36, 7. (*i. q.* ἐπιγραφὴ, 6, 34, 12.) nota qua ſignatur pecunia, *& inde per metaph.* χαρακτὴρ νομιστευόμενος παρὰ τοῖς Αἰτωλοῖς, pravus mos uſitatus apud Ætolos, quem nemo celat, cujus neminem pudet; *velut* prava moneta quæ pro legitima apud eos valet, 18, 7, 7.

Χαράκωμα, τὸ, vallum, 9, 3, 2. διπλοῦν, 10, 31, 8.

Χάραξ, ὁ, vallus, 18, 1, 1 *ſqq.* vallum, 1, 29, 3. 8, 34, 3 *&* 5. 8, 35, 4. *&c.* caſtra, 1, 80, 11. 3, 45, 5. *& ſæpe alias.*

Χαράσσειν, χαράττειν; τὸ χαραχθὲν νόμισμα, ſignata pecunia, 10, 27, 13.

Χαρίζεσθαι, τί τινὶ, dono dare, 16, 24, 9. τῷ θυμῷ, indulgere iræ, 16, 1, 2. κεχαρισμένον αὐτῷ, gratum illi, 22, 2, 6.

χαρίζομενοι *corrige*, καὶ δοκοῦντες εὐεργετεῖν, gradum facientes, indulgentes, *pro vulgato* χειρίζ. 31, 18, 7. *n.*

Χάριν; ὧν χάριν, quam ob cauſſam, 31, 9, 4. χάριν τῶν συγγεγραφότων, propter ſcriptores, ſcriptorum culpa, 1, 64, 3. χάριν τοῦ, ut, ea fine ſit, 5, 88, 6. 5, 103, 2 *&c.*

Χάρις, ἡ; μεγάλην εἶδέναι χάριν πᾶσι τοῖς θεοῖς, *ſcil.* χρῆναι, 30, 2, 8. *n. ex Vrſini emend. cum* μεγ. εἶναι χάριν *darent mſſti, quod vel teneri fortaſſe debebat, vel in* ἔχειν *mutari; ſic* 5, 104, 1. μεγάλην χάριν ἔχειν τοῖς θεοῖς.

ἐν χάριτι καὶ ὑπερᾷ λαμβάνειν, beneficii & muneris loco accipere, 1, 31, 6. ἐν χάριτι ἀντιδωρεῖσθαι, referendæ gratiæ cauſſa viciſſim donare, 3, 28, 3.

μετὰ χάριτος *duobus modis dicitur;* 1) *active, de gratia inita apud alterum, ubi verti poteſt* beneficii loco, in gratiam accipientis, gratum facturus alteri; ἐθέλοντι καὶ μετὰ χάριτος παραδόντας τὴν πόλιν, Galli Romam urbem reddiderunt Romanis libenter & beneficii loco, cum gratia apud Romanos inita, 2, 22, 5. ὁ Εὐμένης ἔδωκε Προυσίᾳ μετὰ μεγάλης χάριτος, magni beneficii loco, in magnam accipientis gratiam, 26, 6, 7. ὑπέσχητο βοηθήσειν μετὰ μεγάλης χάριτος, pollicitus eſt auxilio ſe eis venturum magni beneficii loco, in magnam ipſorum gratiam, 22, 18, 3. *ubi perinde fere eſt, ac* ὑπέσχητο, *an ad* βοηθήσειν *referas verba* μετὰ μεγ. χαρ. *Sententia perſpicue hæc eſt,* videri voluit in magnam eorum gratiam, & magni beneficii loco in eos collati ſe opem eis laturum; *ſed nimirum (quod mox adjicit ſcriptor)*

ſuam maxime utilitatem ſpectavit, inſperatum lucrum eam rem putans. 2) *paſſive*, de gratia quam habemus alteri, *ubi verti poteſt*, beneficii loco ſibi ducens ſi res accipiatur; *ſic* μετὰ μεγάλης χάριτος ἥξειν τοὺς Ἀχαιοὺς καταπεφευγότας ἐπὶ Ῥωμαίους, Achæos venturos & confugituros ad Romanos cum magna gratia, *i. e.* magno ſibi beneficio ducturos ſi modo licitum fuerit ſibi confugere ad Romanos, magnam Romanis gratiam habituros ſi modo ab eis benigne recepti fuerint, 24, 10, 10. *ubi commode ad ſententiam Caſaubonus vertit*, cum multis precibus Romam, velut ad perfugium ſuum, venturos Achæos. *Eodem modo accipiendum illud videtur*, αἱ μὲν ἑκόντες αὐτῷ προσέθεντο καὶ μετὰ χάριτος, aliæ civitates ſponte ſe ei adjunxerunt, & cum gratia, *id eſt*, orantes ut in fidem acciperentur, beneficii loco ſibi ducentes ſi receptæ eſſent, 5, 77, 3. (*ubi tamen pariter active intelligere poſſis*, gratiam apud eum inituræ.) ἐὰν μὴ διδῷ μετὰ μεγάλης χάριτος (*ſic enim utique pro* χαρᾶς *legendum videtur*) nisi dederit cum magna gratia, magno beneficio ſibi ducens ſi benigne accipiatur hæc ſumma, 22, 17, 12.

πρὸς χάριν ὁμιλεῖν τινι, adulari, 15, 21, 2. 16, 21, 9. πρὸς χάριν ἀκούειν, audire quæ jucunda ſunt, 11, 5, 10.

Χαριστήριον; χαριστήρια θύειν τοῖς θεοῖς τῶν εὐτυχημάτων, 21, 1, 2.

Χαυνοῦσθαι, vano tumore inflari, intumeſcere, 6, 57, 7. 16, 21, 12.

Χεῖλος, τὸ, ripa fluminis, 3, 14, 6. 3, 43, 8. 10, 49, 4. margo foſſæ, 8, 35, 5. *n.* 10, 31, 8. 11, 15, 7. ora vaſis, 10, 44, 11 *ſq.* τὰ χείλη τοῦ πίθου, labia, ora dolii, 22, 11, 17. τὸ χεῖλος, lingula terræ, *lacum a mari intercipiens*, 10, 10, 13.

Perperam τεῖχος *pro* χεῖλος *dabant libri*, 8, 35, 5. 10, 44, 11 *ſq.*

Χειμάδιον, τὸ, hiberna; εἰς χειμάδιον *fortaſſe legendum ſuſpicatus eram*, 5, 50, 6. *n. pro* ἱμάτιον, *quod vide. Vocabulum* χειμάδιον *apud Strabonem, præter locum in Adn. noſtris citatum, rurſus habes lib. XVI. p.* 743.

Χειμάζειν, hiemare, 2, 54, 5. *n. ex lectione codd. nonnullorum, ubi ex aliis recepi* παραχειμάζ. *quod eſt verbum Polybio familiarius. Habemus tamen rurſus,* Ἄτταλος χειμάζων ἐν Ἐλατείᾳ, 27, 15, 2. *Et videtur* παραχειμάζειν *magis de exercitu dici,* χειμάζειν *de ſingulis hominibus.*

χειμάζεσθαι, tempeſtate vexari, *& metaph.* magnis incommodis agitari, 3, 102, 5.

Χειμάῤῥους, ὁ, *ſubſt.* torrens, 4, 41, 9. 40, 5, 2. *&c.*

Χειμάῤῥους, *adject.* χειμ. ποταμὸς, 4, 70, 7. χαράδρα χειμάῤῥους, 10, 30, 2.

Χειμα-

Χειμασία, ἡ, hiberna, 2, 54, 14. 2, 65, 1. 3, 94, 7. 3, 105, 11.

Χειμασκεῖν, exerceri per hiemem, 3, 70, 4.

Χειμερινός; χειμερινὰ ἀνατολαὶ, 5, 22, 3. τροπαὶ, 3, 72, 3. 4, 67, 7. 5, 51, 1. δύσεις, 1, 42, 6. 3, 47, 2. 4, 77, 8. 16, 16, 5 & 8. χειμερινοὶ ὄμβροι, 9, 43, 5.

Χειμών, ὁ, tempeſtas, 1, 54, 6 & 8. 1, 60, 7 *ſq. Conf. Ind. hiſtor. in* Naufragium.

Χείρ, ἡ; τὰς χεῖρας ἀποκόπτειν, 1, 80, 11. 1, 81, 4. διέχειν, diſtinere ad dirimendos litigantes, 4, 52, 1. ἐκτείνειν τινι, extendere, porrigere, *contrahendæ amicitiæ cauſſa*, 10, 34, 6. πρός τινα, *idem*, 2, 47, 2. 15, 23, 8. ἐπί τι, (*i. q.* ἐγχειρεῖν *vel* ἐπιχειρεῖν τινι) adgredi, ſuſcipere aliquid, 1, 3, 7. ἐξαίρειν, tollere, *ſuppliciter orando*, 3, 84, 10. ἐπιβάλλειν τινὶ, manus injicere, invadere, 3, 2, 8 *ſq.* προσφέρειν ἑαυτῷ, manus inferre alicui, cædere, occidere, 3, 79, 4. 4, 76, 5. 2, 30, 9. 2, 67, 3. 3, 115, 4. 4, 81, 9. 7, 2, 4. συμπλέκειν τινὶ, amicitiam cum quo contrahere, 2, 45, 2. 2, 47, 6.

χειρῶν ἀδίκων ἄρχειν, injuſta vi, bello injuſto laceſſere aliquem, 2, 45, 6. 2, 56, 14. κατάρχειν, *Fr. hiſt.* 57.

χεὶρ, & χεῖρες, *per metonym.* homines opus facientes, miniſtrantes, & *figillatim*, pugnantes, militum manus; *item* vis, robur. μεγάλην ἐλπίδα καὶ χεῖρα προσειληφότες, magnum robur, magnam auxiliorum manum, 1, 44, 7. αἱ ἄρισται χεῖρες, fortiſſimæ copiæ, 1, 26, 5. ταύταις ταῖς χερσὶ πιστεύσαντες, 3, 10, 6. χειρῶν πλῆθος, hominum multitudo in uſum militiæ, 3, 89, 9. ἄφθονοι χορηγίαι καὶ χεῖρες, 3, 79, 3. *n.* (*ubi perperam vulgo* χρείας, *pro* χεῖρας.) ἓν σοφὸν βούλευμα τὰς πολλὰς χεῖρας νικᾷ, 1, 35, 4. ὁ πλέονας ἔχων χεῖρας, qui numeroſiorem habet familiam, qui plures præſto ſibi habet manus, 12, 4, 13.

ἀνὰ χεῖρας ἔχειν τινα, familiariter converſari cum quo, 21, 4, 5. *conf. mox* εἰς τὰς χεῖρας.

εἰς τὰς χεῖρας παραγίγνεσθαι, *ſcil.* τινὶ, familiariter congredi, converſari, colloqui cum quo, 1, 32, 4. *n.* εἰς τὰς χεῖρας ἐλθεῖν τινι, *idem*, 5, 37, 11. συνελθεῖν, 1, 78, 6. εἰς τὰς χεῖρας διδόναι ἑαυτόν τινι, credere ſe alicui, audere familiariter cum eo congredi, 5, 52, 7. 4, 29, 2. εἰς τὰς χεῖρας λαμβάνειν τινὰ, ſeducere aliquem ut privatim cum eo colloquaris, prenſare manum, ſeorſim, privatim cum aliquo agere, 1, 70, 2. 4, 82, 4. 5, 1, 9. 7, 4, 4. 8, 25, 3. 22, 12, 9. συνάπτειν, συνιέναι εἰς τὰς χεῖρας τοῖς πολεμίοις, manus conſerere cum hoſte, 1, 76, 6. 11, 24, 3. εἰς τὰς χεῖρας συντρέχειν, concurrere *ad pugnam*, 2, 33, 5.

ἐκ χειρὸς; 1) *de Tempore*, continuo, ſtatim, e veſtigio, 3, 60, 6. 5, 41, 7. 5, 62, 7. *n.* (*ubi in verſ. lat. pro* totis viribus, *ſcribe*, e veſtigio, *vel* protinus.) 6, 8, 2. 10, 13, 5. 10, 19, 6. 17, 17, 2. 2) 2) *de Loco & Spatio*; e proximo, e veſtigio, cominus; ἐκ χειρὸς τῶν ἱππέων ἐπικειμένων αὐτοῖς, 1, 76, 8. (*ubi in lat. verſ. adjicienda verba*, e veſtigio.) ἡ ἐκ χειρὸς καὶ συστάδην μάχη, ubi pede collato pugnatur cominus, 13, 3, 4 & 7. (*non* ἐκηβόλοις βέλεσι, *ibid. vs.* 4.) τῆς συμπλοκῆς ἐκ χειρὸς καὶ κατ' ἄνδρα γιγνομένης, 4, 58, 7. 10, 31, 9. 15, 13, 1. *Adde* 2, 30, 6. *n.* ἐκ χειρὸς, *opp.* ἀπὸ δυοῖν σταδίοιν, 10, 12, 6. *Sic* 23, 13, 11. *opponuntur* ἐκ χειρὸς *&* μακρὰν, *quorum utrumque ibi pariter* de tempore & de loco *poteſt intelligi; quemadmodum &* 5, 103, 3. τῆς κοινολογίας ἐκ χειρὸς γιγνομένης, *pariter intelligi poteſt*, ut e proximo inter ſe communicarent, *vel*, ut quamprimum inter ſe colloquium haberent. 3) ἡ ἐκ χειρὸς βία *eſt* vis aperta; *cui opponitur dolus*, 9, 4, 6 *ſq.*

ἐν χερσὶν εἶναι, in proximo, ad manus eſſe; ἅτε τῶν ἱππέων ἐν χερσὶν ὄντων, quum equites cervicibus imminerent *fugientium*, 15, 14, 8. ἐν χερσὶν εἶναι τῶν πολεμίων, proxime hoſtes eſſe, jam pæne manus conſertas habere, 11, 15, 7. τὰ ἐν χερσὶν ὄντα, res præſentes, *Fr. gr.* 47.

ἐν χειρῶν νόμῳ διαφθαρῆναι, 1, 34, 5. 1, 82, 2. τελευτῆσαι τὸν βίον, 2, 28, 10. μεταβάλλειν τὸν βίον, 3, 63, 5. 3, 116, 9. καταστρέφειν τὸν βίον, 11, 2, 1. πίπτειν, 4, 58. 9. προπίπτειν, *aut rurſus* πίπτειν, 1, 57, 8. *n.* (*ubi perperam vulgo* περιπίπτειν.) in pugna cadere, cadere pugnantem, cæſi. *Et active*, τοὺς ἄνδρας κατ' αὐτὸν τὸν κίνδυνον ἐν χειρῶν νόμῳ διέφθειρε, 5, 111, 6. *Monuit Erneſtius*: „ἐν χειρῶν νόμῳ perire *dici eos*, qui cæduntur, qui ictu gladii aut haſtæ pereunt. *Id quia fit (inquit) fere in prælio, licet etiam interdum vertere*, in acie; *ſed proprie hæc differunt, ut patet e* 4, 58, 9. *ubi Alexander Ætolus dicitur* cecidiſſe ἐν χειρῶν νόμῳ κατ' αὐτὸν τὸν κίνδυνον, interfectus armis in ipſa pugna. [*Nempe alii*, in fuga cæſi, *pariter* ἐν χειρῶν νόμῳ periiſſe *dicuntur*, 1, 34, 5.] *Apud Thucydidem (ſic pergit Erneſtius) eſt* III, 66. ἐν χερσὶν, *quod & ipſum verti poteſt* in prælio: *nam &* ἐν χερσὶν εἶναι *apud eum eſt* pugnare, *ibid. c.* 108. *&* εἰς χεῖρας ἰέναι, conſerere manus."

μετὰ χεῖρας ἔχειν τὰς μάστιγας, manibus tenere, 15, 27, 9.

ὑπὸ τὰς τῶν ἐχθρῶν χεῖρας πίπτειν, in hoſtium poteſtatem venire, 8, 20, 8.

Χειρι-

Χειρίζειν, tractare, administrare; ἐχείριζον τὸ πλῆθος στρατιωτικῶς, tractarunt, *i. e.* formarunt, exercuerunt ad militiam, 5, 63, 14. τοσούτους ἀγῶνας χειρίσας, 10, 33, 2. πραγματικῶς ἕκαστα χειρίζων, 2, 43, 9. τὰ ὅλα χειρίζειν, 10. 24, 3. ῥᾳδίαν κατὰ τρόπον χειρίσαι, 3, 7, 6. καλῶς χειρίζειν τὰς πράξεις, 1, 75, 1. χειρίζειν τὰ κατὰ τὴν ἀρχήν, administrare provinciam, 2, 13, 1. τὰ κατὰ τὴν Σικελίαν, 1, 20, 4. τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν, res in Hiſpania adminiſtrare, 2, 36, 1. 3, 8, 4. τὰ κατὰ τὰς νομάς, 12, 4, 5. τὰ κατὰ τὸν Ἀντίοχον, 8, 18, 9. τὰ κατὰ τὴν Μεσσήνην, 24, 5, 2 &c.

Hinc correxi, τῷ τὰ κατὰ Βρεττίαν χειρίζοντι, 9, 25, 1. *n. ubi deſiderabatur* τὰ *articulus.* ἐχείριζε τὸ (*malim* τὰ) κατὰ τὴν ἐξαποστολήν, *pro* ἐχειρίζετο κατὰ, 1, 66, 4. *n.*

Paſſiv. πῶς χειρίζεται τὰ κατὰ τὰς παρεμβολάς, *ex emend. Caſaub. pro* χειρίζει, *quod dabant libri*, 15, 4, 4. τὰ κατὰ τὴν Μεσσήνην χειρισθήσεσθαι κατὰ τὴν αὐτοῦ βούλησιν, *ſic ſcribe* 24, 5, 14. *pro vulgato* ἐγχειρισθ. *Sed pro* χειριζόμενοι, 31, 18, 7. χαριζόμενοι *reponendum.*

Χειρισμός, ὁ, tractatio, adminiſtratio; modus rei explicandæ, quo *ſcriptor utitur*, tractatio argumenti, 15, 34, 3. 40, 6, 4. *ſic* ὁ χειρισμὸς καὶ ἡ οἰκονομία, 5, 31, 7. χειρισμὸς τῶν πραγμάτων, adminiſtratio rerum, 5, 26, 4. 15, 34, 3. ἡ περὶ τὰς παρατάξεις οἰκονομία καὶ χειρισμός, 10, 23, 1. ἑκάστων ποιούμενος παραπλήσιον τὸν χειρισμὸν, omnia ſimili modo *atque antea* adminiſtrans, 3, 104, 7. ὁ κατὰ μέρος χειρισμός, rerum ſingularum adminiſtratio, 2, 35, 3. οὐχ οὕτω τῷ πλήθει τῶν χρημάτων, ὡς τῷ καιρῷ τῆς δόσεως, καὶ τῷ χειρισμῷ τῆς χάριτος, ratione qua uſus eſt in tribuendis beneficiis, 32, 14, 1. κατὰ τὸν χειρισμὸν, in ipſa exſecutione operis, 10, 44, 9. 10, 45, 6. τὸν χειρισμὸν τῶν δογμάτων ἐπιτελοῦσιν οἱ ὕπατοι, exſecutionem ſenatusconſultorum curant conſules, 6, 12, 3. ὁ χειρισμὸς τῆς τύχης, adminiſtratio fortunæ, ratio qua Fortuna adminiſtrat & gerit res, 1, 4, 1.

Pro χειρισμὸς *plerique codd. perperam dant* χωρισμὸς, 15, 34, 3. *n. Eodem modo corruptam putavi librorum ſcripturam*, μετὰ τὸν τούτων χωρισμὸν, 10, 35, 5. *n. eamque in* χειρισμὸν *mutavi*, his ita adminiſtratis; *ubi tamen vide Adn. Conf. adn. ad* 1, 28, 4. *ubi quidem vulgata lectio* χωρισμὸν *defendi poteſt ex vs.* 3. *ſed viciſſim etiam ipſum verbum* κεχωρισμένου *occaſionem præbere potuit librariis vocabulum* χειρισμὸν *in* χωρισμὸν *corrumpendi, quem in errorem*

alias etiam pronos illos fuiſſe videmus.

Χειριστὴς, ὁ, τοῦ πράγματος, adminiſtrator, qui rei gerendæ præeſt, 3, 98, 8. ὃν μὲν συνεργὸς, ὃν δὲ καὶ χειριστὴς, 3, 4, 13. οἱ ἀπὸ Μακεδονίας ἐπιστάται καὶ χειρισταὶ, adminiſtratores rerum, negotiorum procuratores, 5, 26, 5.

Χειρόγραφον, τὸ, 30, 8, 4.

Χειροκρατία, ἡ, ſtatus reipubl. ubi violentia dominatur, ubi vis pro jure valet, 6, 9, 7 *ſq.* — „ *Ita eſt & Diodor. Exc. Leg. XXXVI. pag. 634. (ubi tamen editur* χειροκρατία) *& p. 608. edit. Weſſel.*“ Ern.

Χειροκρατικὸς τρόπος τῆς πολιτείας, 6, 10, 4. *idemque* θηριώδης, *ibid.*

Χεῖρον; μὴ χεῖρον, non minus; ἵνα ἀνυψίλεια ᾖ τοῖς ἀνδράσι, μὴ χεῖρον δὲ τοῖς ὑποζυγίοις, 3, 121, 10.

Χειροποίητος, manu, arte factus, (*opp.* Φυσικὸς) 1, 75, 4. *præcipue de munitionibus*, 4, 64, 9. 5, 59, 9. 5, 69, 2. 6, 42, 2. 7, 15, 12. *Metaph.* χειροποίητος αἰτία, *i. q.* ψευδὴς, fictum crimen, 5, 41, 3.

Χειροποιήτως, hominum manu, opera humana, 10, 10, 12.

Χειροτέχνης, ὁ, opifex, 10, 17, 6 *ſqq.* 13, 4, 4.

Χειροτονεῖν, ſententiam dicere *in concilio*, 9, 30, 5.

Χειροτονία, ἡ; χειροτονίας προτεθείσης αὐτοῖς, cum rogarentur ſuffragia, ſententiæ, 29, 4, 1.

Χειροῦσθαι, *in Med.* ſub poteſtatem redigere; χειρωσάμενος τὴν νῆσον, 5, 4, 1. χειροῦσθαι τὸ τῶν Ἀχαιῶν ἔθνος, 21, 2, 5.

Χελώνη χαστρὶς, ἡ, teſtudo complendis foſſis, quæ regit egerentes aut aggerentes terram, 9, 41, 1 *ſqq.* 10, 31, 8. *coll. vs.* 10.

Χερρόνησίζειν; πόλις χερρονησίζουσα τῇ θέσει, urbs in mare porrecta, peninſulæ formam habens, 1, 73, 4. ὄρος χερρονησίζον, 10, 10, 5.

Χέρσος, ἡ, terra continens, 1, 21, 2. 3, 46, 6. 3, 95, 3. 4, 41, 6.

Χθαμαλερὸς; χθαμαλερώτερος λόφος, depreſſior collis, 10, 10, 7.

Χιτὼν, ὁ; ἀφιέναι μετὰ χιτῶνος, cum ſingulis tunicis dimittere, 1, 85, 4.

Χιτωνίσκος, ὁ; χιτωνίσκοι λινοῦ περιπόρφυροι, 3, 114, 4.

Χλευάζειν, irridere, ludificari; τοὺς μὲν διέσυρε χλευάζων, 4, 3, 13.

Χλευασμὸς, ὁ, 8, 8, 5. 17, 6, 5. 30, 20, 6.

Χόνδρος, ὁ, alica, far, 12, 2, 5.

Χορεύειν τοὺς ἀγῶνας, ſolennes, ſaltationes inſtituere, 4, 20, 9.

Χορηγεῖν, ſuppeditare; *cum Accuſ. perſ. & Dat. rei*; ἐχορήγει τὸ στρατόπεδον τοῖς ἐπιτηδείοις, 3, 68, 8. 3, 49, 11. 3, 52, 7. (*ubi intelligendus caſus perſ.* αὐτούς) *ſic* χρήμασι χορηγήσειν (*ſc.* αὐτὸν) πρὸς πάσας τὰς ἐπιβολὰς, 5, 42, 7. θρέμμασι χορηγοῦντες, 3, 52, 7. ἡ Μηδία τούτοις τοῖς ζώοις ἅπασαν χορηγεῖ τὴν Ἀσίαν 10, 27,

s. n. *Et cum Dat. perf. & Accuſ. rei*, χορηγεῖν αὐτοῖς μηδὲν, 22, 26, 2. *Et cum Dat. perf. abſque Accuſ. rei*, χορηγῶν τινι, (*nempe* χορηγίαν *aut* χορήγια, *vel* τὰ ἐπιτήδεια,) commeatus ſuppeditare alicui; χορηγῶν ταῖς ἐν Σικελίᾳ δυνάμεσι, 1, 62, 2. χορηγοῦντες τοῖς πολεμίοις, 1, 83, 7. χορηγεῖν Κλεομένει, 2, 51, 2. *ſic* χορηγῶν ἀεὶ τούτοις εἰς τὰ ἐπείγοντα τῶν πραγμάτων, 1, 16, 10.

Paſſive; οὔτε σῖτος δύναται χορηγεῖσθαι τοῖς στρατοπέδοις, 6, 15, 4. χορηγεῖσθαι τοῖς ἀναγκαίοις ἐκ θαλάττης, 3, 75, 3. σίτῳ χορηγηθῆναι, *ſcil.* ὑπὸ Πτολεμαίου, 9, 44, 1. *Et per metaph.* πολλαῖς ἀΦορμαῖς ἐκ Φύσεως κεχορηγημένος πρὸς πραγμάτων κατάκτησιν, 4, 77, 2.

Χορηγεῖον, τὸ, *rectius* χορήγιον; *plur.* τὰ χορηγεῖα, *rectius* χορήγια, omne commeatuum genus; *vide* 1, 17, 5. n. 1, 18, 5. 18, 24, 5. (*ubi commode* opes, divitiæ, *vertitur*, omne adparatuum genus.) τὰς παρασκευὰς καὶ τὰ χορήγια παρακομίζειν τοῖς στρατοπέδοις, *Fr. gr.* 138.

Paſſim hoc vocab. reſtituendum Polybio; ſic 15, 31, 4. n. *pro vulgato* χορηγιῶν *corrige*, τῶν χορηγίων ἂν ἔχουσι πάντων. *Et* 32, 11, 7. n. *reſcribe*, μετακομισθέντων εἰς τὴν Ῥώμην χορηγίων. *Et* 3, 89, 9. n. ἀκατάτρικτα χορήγια,

Χορηγία, ἡ, adparatus, copia; τῶν ἀναγκαίων, rerum neceſſariarum, 1, 18, 9. (*ubi etiam exponi poteſt* ſubvectio rerum neceſſariarum; *quemadmodum* 1, 59, 6. ἀποκλείσαντες τὰ στρατόπεδα τῆς κατὰ θάλατταν χορηγίας.) τῶν βελῶν καὶ τῶν ἄλλων πρὸς τὴν χρείαν ἐπιτηδείων, 4, 71, 10. ἡ τοῦ βίου χορηγία, res familiaris, bona, reditus, 32, 12, 6. *ſic* ἡ ἐκ τοῦ βίου χορηγία, reditus ex bonis ad parandas vitæ commoditates, 11, 8, 5. κατὰ τὸν ἴδιον βίον οὐ περιττεύων τῇ χορηγίᾳ, 18, 18, 5. ὅστις πολυτελέστερον ζῇ τῆς κατὰ τὴν ἰδίαν ὕπαρξιν χορηγίας, 10, 25, 5. *ſic nude* ἡ χορηγία, opes, divitiæ, 6, 2, 13. (*ubi quidem* liberalitatem, munificentiam, *cum Valeſio interpretatur Erneſtus.*) *pariter* ἡ λοιπὴ χορηγία, 12, 4, 8. *eſt* opulentia, copia commoditatum vitæ. *Sigillatim* χορηγία *eſt* pecunia ad faciendos ſumtus bellicos, 1, 59, 6. 1, 72, 6. 10, 19, 2.

αἱ χορηγίαι, ſubſidia vel præſidia quælibet ad res gerendas neceſſaria, 1, 3, 9. *ſigillatim*, commeatus, 1, 16, 6. 1, 71, 6. & 3, 17, 11. (*quibus duobus poſterioribus locis* ἡ τῶν χορηγιῶν διάθεσις *vel* παράθεσις & pecuniæ adparatum *comprehendit*, & horrea granaria, *ſicut* τῆς χορηγίας παραθέσεις 10, 19, 2. pecuniæ adparatum *denotat.*) 3, 97, 3. 6, 15, 4. &c. πλείστας χορηγίας ἑτοιμάζειν τῇ πόλει,

plurimos reditus parare, 1, 72, 5. *αἱ εἰς τοῦτο τὸ μέρος χορηγίαι, quibus abundabat regio, sunt* variæ materiæ *conficiendis operibus* necessariæ, 9, 41, 10. *sic αἱ χορηγίαι, quas Scipio ipse curat ut suppetant fabris reliquisque opificibus*, 10, 20, 5. *videtur intelligendus* adparatus materiarum, *quibus cuique generi opificum opus erat.* — *Conf.* χορηγεῖον, χορήγιον.

Χορηγὸς, ὁ, qui sumtus præbet, 2. 44, 3. 8, 9, 2.

Χόρτασμα, τὸ, omne graminis & pabuli genus; τὰ χορτάσματα πάντα κατεφθαρκέναι τοὺς Ῥωμαίους, 9, 4, 3.

Χορτολογία, ἡ, pabulatio, 18, 5, 1. 22, 22, 12.

Χοῦν, a χόω; *vide* χωννύειν.

Χοῦς, ὁ, terra adgestitia, 4, 40, 7. 4, 41, 3 & 7. 22, 11, 8. χοῦν ἔφερον ἐπιπάσαντες, (*vel* ἐπὶ πάσας, *scil.* τὰς σχεδίας,) 3, 46, 6. τοῦ χοὸς ἀνασωρευομένου *ex conject. edidi*, 8, 35, 5. *n. ubi fortasse rectius fuerit* τοῦ χοῦ; *sed a recto casu* ὁ χοῦς *genitivum pariter* τοῦ χοὸς *formatum video in loco, quem ex Nonno protulit Henr. Stephanus in Thesauro*, ἐκ χοὸς ἀνδρόγονοιο, ex humo unde ortum suum homo traxit: *eademque ratione apud Hesychium legimus*, χοΐ, *i. q.* χώματι.

Χρᾶν, oraculum edere, oraculo respondere; χρῆσαι τὸν θεὸν αὐτοῖς, 8, 30, 7. χρῆσθαι, χρήσασθαι; *vide infra.*

Χρεία, ἡ, 1) usus, opera, auxilium; τὰ κατεπείγοντα πρὸς τὴν χρείαν, ad usum necessaria, 1, 21, 4. & *nude* τὰ πρὸς τὴν χρείαν, 1, 52, 7. τοῦτο παραποδίζει τὴν τῶν ὅπλων χρείαν, impedit armorum usum, 2, 28, 8. ἡ τοῦ σαυρωτῆρος χρεία, 6, 25, 9. ἡ Γαλατικὴ μάχαιρα, 3, 114, 3. οἱ θυρεοὶ ἑστηκυῖαν ἔχουσι τὴν χρείαν, certum usum habent, 6, 25, 10. οὗ (*spiculi quod hastæ præfigitur*) τὴν ἔνδεσιν καὶ τὴν χρείαν οὕτως ἀσφαλίζονται βεβαίως, 6, 23, 11. *n. ex vulgata olim lectione, pro qua* κατὰ τὴν χρείαν *scripsi*, (*ut sit idem ac* κατὰ τὸν τῆς χρείας καιρὸν, 8, 7, 8. *aut* κατὰ τὸν χειρισμὸν, 10, 44, 9. 10, 45, 6.) *sed restitutam librorum lectionem* καὶ τὴν χρείαν *velim, ut in Adn. significavi.* χρείαν παρέχειν, 3, 97, 4. & παρέχεσθαι, usum, operam præstare; *vide in* παρέχεσθαι, & *conf. infra, num.* 4. αἱ γεγενημέναι χρεῖαι ἐξ αὐτῶν, 1, 67, 12. ἀνωφελὴς ἐκ τῆς ἀναγνώσεως χρεία, inutilis opera, inutilis usus, *id est*, nullius usus, 1, 57, 3. ἐναργὴς ἡ ἐξ αὐτοῦ χρεία ἐγένετο, manifesta fuit opera quam ille præstitit, auxilium quod ille adtulit, 10, 11, 7. utilitas *commode vertitur*, 10, 24, 3.

2) χρεία ἐστὶ τούτου, opus est hac re, 5, 109, 1. οὐκ ἔτι λόγων, ἀλλ' ἔργων ἐστὶν ἡ χρεία, 3, 111, 10. πολλὴν ἐπισκέψεως χρείαν ἔχει ταῦτα,

ταῦτα; multa circumſpectione opus habent, 9, 12, 1. ἐπιστάσεως χρείαν ἔχει τὸ γιγνόμενον, 28, 6, 1.

3) negotium *quodvis*, factum, res gerenda *vel* geſta, qua quis operam præſtat alteri; οἱ ἐπὶ τὴν αὐτὴν χρείαν ἐξαπεσταλμένοι, ad idem negotium (*ſcil.* ad ſpeculandum) emiſſi, 3, 45, 2. τὸ πραχθὲν ὑπ' αὐτοῦ περὶ τὴν χρείαν ταύτην, quæ in hoc negotio ei mandato, in hac expeditione, geſſit, 1, 75, 4. δοῦναι ἑαυτὸν εἰς τὴν χρείαν, negotium ſuſcipere, 8, 18, 11. μετὰ τὴν χρείαν ταύτην, hac re geſta, poſt hanc operam præſtitam, 1, 46, 1. *ſic* διὰ τὴν προειρημ. χρείαν, 10, 3, 7. μεταστήσασθαί τινα ἀπὸ τῆς χρείας, ſubmovere aliquem a negotiis, a cura rerum, a munere, 4, 87, 9. λυμαίνεσθαι τὰς τοῦ βασιλέως χρείας, corrumpere, impedire, irrita reddere regis negotia, res regis, 5, 2, 8. τῆς χρείας ἐπιτελουμένης, dum negotium ſuſcipitur, dum res geritur, 2, 49, 9.

4) *Præſertim de* πολεμικῇ *quæ dicitur* χρείᾳ, 10, 24, 1. 6, 24, 7. *nudum etiam vocab.* χρεία *frequentatur, denotatque* operam bello præſtitam, rem bello geſtam, genus pugnandi, *&* ipſam pugnam, prælium. *Vide* 2, 29, 1. 2, 33, 5. 8. 3, 33, 11. *n. Sic* ἐπιφανεστάτην παρέχεσθαι χρείαν, egregiam operam præſtare *ſcil. in prælio, i. e.* egregie pugnare, 1, 78, 11. *ſic* ἐκπρεπῆ ποιουμένων τὴν χρείαν τῶν ἱππέων, 2, 69, 1. διαφέρουσαν συνέβαινε γίγνεσθαι τὴν ἐξ ἀμφοῖν χρείαν, 2, 69, 4. *cf.* 1, 67, 12. αἱ κατὰ μέρος χρεῖαι, minora prælia, 1, 84, 7 *ſq. & alibi.* ἀπὸ ταύτης τῆς χρείας, hac re geſta, poſt hanc pugnam, *après cette affaire*, 5, 13, 7. ἐπειδὰν γένηταί τις χρεία, ubi factum eſt prælium, 6, 39, 2. ἐν ταῖς χρείαις, 6, 23, 11. *n. vertitur* inter utendum, *rectius* in conflictibus, in pugnis. τοῖς Καρχηδονίοις συνέβαινε ὑπερδέξιον γίγνεσθαι τὴν χρείαν, Pœni prælio erant ſuperiores, 3, 73, 2. ἡ βαρβαρικὴ χρεία, *i. q.* μάχη, pugnandi genus barbarorum, *Fr. gr.* 12. ἡ ἐμβατικὴ χρεία, militia navalis, 3, 95, 5. (*i. q.* ἡ κατὰ θάλατταν, 6, 52, 1.) ἡ ἐν τῇ γῇ χρεία, militia terreſtris, pedeſtris, 32, 2, 3.

Χρεωκοπία, ἡ, *Fr. hiſt.* 68.

Χρῆμα, τὸ; μέγα τι γεγονέναι χρῆμα τὸν Ἀγαθοκλέα, 12, 15, 8.

Χρηματίζειν, *abſol.* audientiam præbere, reſponſa dare adeuntibus, negotia publica tractare, 5, 81, 5. χρηματίσας περὶ τῶν μελλόντων, collatis conſiliis de eis quæ agenda ſupererant, 2, 54, 4. *coll. vs.* 14. χρηματίσαι τοῖς πρεσβευταῖς, audire legatos, operam dare legatis, 3, 66, 6. 5, 24, 11. 5, 63, 7. 16, 25, 4.

κατ' ἰδίαν χρηματίζειν τοῖς φίλοις, privatim agere, conferre, colloqui cum amicis, 5, 56, 8.

βασιλέα χρηματίζειν, regium titulum ſumere, regem adpellari, 5, 57, 2 & 5. 30, 2, 4.

χρηματίζεσθαί τινα, pecuniam exprimere alicui, 32, 21, 15. — „*Sic fere Ioſeph. XVI.* 10, 1.“ *Ern.*

Χρηματισμός, ὁ, 1) auditio legatorum & reſponſum eis datum; αἱ ἐντεύξεις τῶν πρεσβειῶν καὶ οἱ χρηματισμοὶ, 28, 14, 10. *ſed &* ipſorum legatorum oratio & tractatio negotiorum; ὑπὲρ ἧς (πρεσβείας) Κλεόστρατος ἐποιεῖτο τὸν χρηματισμὸν καὶ τοὺς λόγους, cujus legationis nomine negotia tractabat & verba faciebat, 28, 16, 4. *i. q.* ἧς ἡγεῖτο, & ἧς προειστήκει.

2) οἱ χρηματισμοὶ, rationes adquirendæ pecuniæ, augendæ rei familiaris, 6, 56, 1. ὁ ἀπὸ τοῦ κρατ. χρηματισμὸς, honeſta ratio, 6, 56, 3.

Χρηματιστικὸς πυλών, veſtibulum, atrium, ubi publica negotia tractat rex & publice reſponſa dat, 15, 31, 2. χρηματιστικὴ σκηνὴ, tentorium ubi rex reſponſa dat, conſilium habet, *&c.* prætorium, 5, 81, 5.

Χρῆσθαι τοῖς πράγμασι ὡς ποτ' αὐτῷ δοκεῖ συμφέρειν, 1, 33, 5. πῶς δεῖ, 1, 29, 6. εἰκῇ καὶ ἀσκόπως, 4, 14, 6. *&c. Verbum* χρήσασθαι *excidiſſe videtur ad* τοῖς πράγμασιν. 2, 64, 6. *n.* χρησάμενος τοῖς χώμασιν ἐνεργῶς, 4, 63, 2. ῥᾳδίως χρῆσθαι τῇ πολιορκίᾳ, facilem obſidionem habere, 2, 10, 7. χρῆσθαι ἑαυτῷ τολμηρῶς, fortiter ſe gerere, 2, 1, 8. ἀκακώτερον ἢ στρατηγικώτερον, imprudentius, incautius, non prout imperatorem decet, 10, 32, 7. αὐτός που κέχρημαι λέγων οὕτως, *&c.* locum hunc communem uſurpavi ut dicerem, 12, 7, 3. *n. quemadmodum latine dicimus,* ut hoc utar.

Χρήσιμος, commodus, idoneus, ſolers, ad uſum aptus; φίλοι χρησιμώτατοι, amici maxime idonei, ſolertes, 24, 3, 8. *n.* δύναμις χρησίμη καὶ γεγυμνασμένη διαφερόντως, 3, 35, 8. ἔχων γυναῖκα χρησίμην τὰ τ' ἄλλα καὶ πρὸς πᾶσαν ἐπιβολὴν εὐφυῆ συνεργὸν, 6, 2, 11.

Χρῆσις, ἡ, βιβλίων, commodatio, 32, 9, 4.

Χρονίζειν, morari, diutius morari; μεχρονικὼς ἐν τῇ Ῥώμῃ, 33, 16, 6.

Χρόνιος πολιορκία, diuturna, 1, 17, 9. 4, 71, 5.

Χρονισμός, ὁ, duratio, 1, 56, 3. ἐπιτηδειότης πρὸς ἀσφάλειαν στρατοπέδων καὶ χρονισμόν, opportunitas *loci* ad ſecuritatem caſtrorum & ad diuturnitatem commorationis; — „*h. e. ut eodem loco diu caſtra manere poſſint, nec deficiant quæ exercitui neceſſaria ſunt.*“ *Ern.*

Χρονογραφία, ἡ, 5, 33, 5.

Χρόνος,

Χρόνος, ὁ, *nonnumquam idem quod* καιρὸς, *v. c.* κατέλαβεν αὐτὸν οὗτος ὁ χρόνος, 21, 10, 13. *coll. vs.* 12. (*conf.* καιρός.) οὕτως ἄγουσι τοὺς χρόνους, ſic agunt, ſic putant, computant tempora, 5, 1, 1. χρόνον δοῦναι, moram concedere, 6, 17, 5. οὐδένα χρόνον μείνας, nullam moram faciens, 2, 54, 1. ὁ τοῦ μέλλειν χρόνος, mora, 3, 112, 5. *n.* χρόνου γιγνομένου, cum diutius duraret res, 15, 28, 4. χρόνον ἔχει ἡ δύναμις τοῦ φαρμάκου, moram facit, non niſi procedente tempore exſerit vim ſuam venenum, 8, 14, 3.

κατὰ βραχὺ τῷ χρόνῳ, paulatim, procedente tempore, 4, 70, 7. *ſic nude* τῷ χρόνῳ, 3, 89, 3. διὰ τὸν χρόνον, diuturnitate temporis, 2, 21, 2. διὰ χρόνου, poſt longum intervallum, 1, 66, 10. τοσούτους χρόνους, tam diu, per tam longum tempus, 3, 64, 4. πολλῶν χρόνων, (*i. q.* ἐκ πολλῶν χρόνων) jam diu, a longo tempore, 3, 85, 9. *n.* 3, 90, 7. τὸν πρῶτον χρόνον, prius, antea, 1, 66, 7. *n.* *ni* τὸν πρὸ τοῦ *legendum.*

Χρυσεῖον σύφυες, aurifodina dives, 34, 10, 10. τὰ χρυσεῖα, 3, 57, 3.

Χρυσόπους; χρυσόπουν Φοιβεῖον, 31, 3, 18.

Χρυσὸς; *vide Ind. hiſtor. in* Aurum.

Χρυσοστέφανος; χρυσοστέφανοι ἱππεῖς, 31, 3, 6.

Χρυσοῦς, ὁ, numus aureus, 1, 66, 6. 4, 46, 3. 24, 1, 7. χρυσοῦς ἐπίσημος, 4, 56, 3.

Χρυσοφάλαροι ἱππεῖς, 31, 3, 6 *ſq.*

Χρυσοχοεῖον, τὸ, officina aurifabri, 26, 10, 3.

Χρύσωμα, τὸ; χρυσώματα, aurea vaſa, 31, 3, 16 *ſq.*

Χρῶμα, τὸ, color. χρώμασι διαφέρομεν ἀλλήλων, 4, 21, 2.

Χρωματογραφία, ἡ, pictura, 5, 33, 5. *n. ex lect. olim vulgata, ubi nos ex aliis codd.* χρονογραφ, edidimus.

Χρώς, ὁ. *Neſcio quid ſpectarit H. Stephanus, quidve fraudi fuerit ei, in Theſ. Gr. Ling. ſub hoc vocabulo ſcribenti, apud Polybium legi hæcce verba;* εὐτύχημα μέγα τὸ τὸν χρῶτα τοιοῦτον φῦναι ἔχοντα, ὥστε μὴ διαφθείρας τοὺς συγκαθεύδοντας. *Nihil tale apud noſtrum quidem Polybium legere me memini.*

Χυδαῖος λαλιὰ, vulgaris ſermo, 14, 7, 8.

Χύδην ἐρριμμένα ὅπλα, paſſim, promiſcue, 15, 14, 2.

Χῶμα, τὸ, agger, 1, 47, 5. 4, 63, 2. *Et fere i. q.* χοῦς, terra ponti ingeſta, qua fiebat ut pons aggeri eſſet ſimilis, 3, 46, 7 *ſq.*

Χωνεία, ἡ, fuſio *metalli*, 34, 10, 12.

Χωνεύειν, conflare, fundere *metallum*, 34, 9, 11.

Χωννύειν, adgeſta humo obturare *vel* complere; χωννύειν τὸ στόμα τοῦ λιμένος, 1, 47, 3. τὰς φρεατίας, 10, 28, 5. χώννυται, χωσθήσεται ὁ Πόντος,

Πόντος, 4, 40, 4 & 8. 4, 42, 6. *Et* complere *foſſas rebus quibuſcumque;* χώσας Φορμοῖς ἀχύρων σεσαγμένοις τὰς τάφρους, 1, 19, 13. *Adde* χωστός.

Χώρα, ἡ; 1) regio; τὸν ἀπὸ τῆς χώρας πόλεμον ἐκφέρειν, 4, 26, 2. *n.* 4, 30, 2. 40, 8, 8. οἱ κατὰ χώραν, 1, 72, 3. *n. non modo* ruſticani *ſunt, quemadmodum cum Caſaub. interpretatus eſt Ern. ſed promiſcue* incolæ regionis *Pœnis ſubjectæ, tam agrorum quam urbium.* 2) locus qualiscumque quem quisque occupat; κατὰ χώραν μένειν, ſuo loco manere, non moveri, 3, 46, 9. 4, 72, 4. 8, 32, 3. 8, 36, 13. 10, 32, 1, σὺ, τὴν ἐμὴν χώραν καταλαβὼν, εἶπον, tu, in locum concedens meum, dic, 15, 8, 10. τὴν ἐπισφαλεστάτην εἶχον χώραν, periculoſiſſimo loco erant, 2, 29, 2. ἡ χώρα μεγάλως συνεβάλετο αὐτοῖς, locus quo ſtabant, *in mari*, 1, 51, 4. τὴν πρώτην ἔχων χώραν τοῦ Φορήματος, 8, 31, 7, 3) *de* muneribus & dignitatibus; ἐλλείπουσιν αἱ χῶραι, vacua ſunt loca, munera, gradus honorum, *les places ſont vacantes*, 35, 4, 4. οἱ τὰς μεγίστας χώρας ἔχοντες, qui ſummos dignitatum gradus tenebant, 1, 43, 1. — „*Imitatus eſt Ioſephus, Ant. VI.* 10, 1. χώρα ἀμείνων, gradus honoris altior; *ante dixerat* τάξιν.“ *Ern.*

Χωρεῖν; τὰ πράγματα χωρεῖ κατὰ λόγον, ex voto ſuccedunt, 28, 15, 12. ταῦτα καλῶς κατὰ νοῦν ἔχοντα αὐτῷ, 10, 15, 4. ὁμόσε χωρεῖν, *vide* ὁμόσε.

Χωρίζειν καὶ διαιρεῖν τὰς πράξεις, ſeparare atque diſtinguere, *in hiſtoria ſcribenda*, 5, 31, 4. χωρίζουσι τὰ κατὰ τὰς νομὰς *temere & invitis auctis editum erat* 12, 4, 5. *pro* χειρίζουσι.

Paſſiv. χωρίζεσθαι, χωρισθῆναι, abire, diſcedere; *abſol.* 3, 94, 9. εἰς Χαλκίδα, 5, 2, 8. ἐπὶ τῆς Ἰωνίας, 33, 10, 8. τινὸς, ab aliquo, 5, 111, 2. ἐκ τοῦ χάρακος, 3, 90, 2. *Rurſus abſolute*, ſeparari, ſegregari, *de hominibus qui antea permixti & confuſi erant*, 10, 17, 6. ἀπ' αὐτῶν, *pro* ἀφ' ἑαυτῶν *vel* ἀπ' ἀλλήλων, dirimi, in diverſa trahi, *de civitatibus quæ fœdere inter ſe junctæ erant*, 10, 41, 9. (*i. q.* διαλυθῆναι, *c.* 40, 5. & διασπασθῆναι, 4, 1, 5.) *Rurſus* ἐχωρίσθησαν ἀπ' ἀλλήλων, diremti ſunt, a ſe invicem diſceſſerunt *pugnantes, ingruente nocte*, 3, 110, 7. *mulier* κεχωρισμένη ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς, ſeparata, repudiata a marito, 32, 12, 7.

Tropice; πολὺ κεχωρισμένος τῆς Ῥωμαϊκῆς αἱρέσεως, longe alienus a more & inſtituto Romano, 32, 9, 11. πολύ τι κεχωρισμένος ἁπάσης ἀδικίας, 32, 21, 10. — „*Simile eſt Hebr.* 7. κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν.“ *Ern.* πολὺ κεχωρισμ.

τῆς

τῆς στρατηγικῆς δυνάμεως, longe aberat ab imperatoria virtute, 39, 1, 1.

Χωρίον, τὸ, locus quicunque, v. c. ſylvoſus, 3, 71, 2. χωρίον νησίζον, locus ubi fluvius inſulam facit, 3, 42, 7. Sigillatim, caſtellum, oppidum, 2, 54, 3. (ubi pro ſynonymo ponitur Φρούριον,) 4, 61, 7. 4, 75, 2. & ſæpe aliàs.

Χωρὶς, adverbialiter, (per ellipſin genitivi ἀλλήλων) ſeparatim, ſeorſim, 6, 26, 3. χωρὶς μὲν - - χωρὶς δὲ, 5, 89, 8.

Χωρὶς, præpoſ. cum Genit. χωρὶς ἀλλήλων, ſeorſim a ſe invicem habuerunt caſtra, 3, 103, 8. χωρὶς τῶν ἄλλων, præter reliqua, ut reliqua taceam, 6, 56, 13. χωρὶς τῶν ὀνομάτων, exceptis nominibus propriis, 6, 46, 10. ſic 14, 12, 6. & 8. χωρὶς τοῦ πλήθους, abſque, non conſulta, inſcia multitudine, 2, 21, 4. (opp. μετὰ τῆς αὐτοῦ γνώμης.)

Χωρισμὸς, ὁ, diſceſſus; μετὰ τὸν Ἀντιγόνου χωρισμὸν, 5, 16, 6. 9, 5, 3. ſeparatio, diviſio, diſtributio, ſi vera lectio librorum, 1, 28, 4. n. quæ tamen in χειρισμὸν utique mutanda videtur. Vide χειρισμὸς, ubi & alia loca citantur, quibus confuſa & permutata inter ſe ſunt iſta vocabula.

Χωρογραφία, ἡ, 34, 1, 4.

Χωρογραφεῖν τὴν Εὐρώπην, 34, 5, 1. (Strabonis verbum, non Polybii.)

Χῶρος, ὁ, locus, ſpatium; ποιήσας ἐν βραχεῖ χώρῳ τὴν ὅλην δύναμιν, in brevi ſpatio totum colloçans exercitum, 11, 1, 3.

Χωστὸς; χωστὴ καὶ στενὴ πάροδος, agitus arte factus ex adgeſta terra, 4, 61, 7.

Χωστρὶς χελώνη; vide ſupra in χελώνη.

Ψ.

Ψαύειν; ἐπὶ καθαλαίων ψαύειν τῶν πράξεων, ſummatim attingere, 1, 13, 8. 3, 32, 5. (conf. ἐπιψαύειν.) τῶν καλῶν ἔργων ἁψάμενοι μὲν πολλοὶ, τολμῶσι δ' ὀλίγοι ψαύειν, 18, 36, 1.

Ψεκτὸς, vituperandus, 3, 4, 1 & 7.

Ψέλλιον, τὸ, armilla, 10, 18, 6. n.

Ψεύδειν τινὰ τῆς ἐλπίδος, fruſtrari ſpem alicujus, 17, 11, 11. ἐψευσμένοι τῶν ἐλπίδων, 4, 51, 9.

Ψευδεπίγραφος, falſo nomen gerens, 24, 5, 5.

Ψευδεπίτροπος, falſi nominis tutor, 15, 25, 1 & 3.

Ψευδὴς, falſus; αἱ πρῶται ὑποθέσεις ψευδεῖς, 1, 15, 9 & 11. πολλὰ ἱστορεῖν ψευδῆ, 12, 8, 1. ψευδὴς αἰτία, falſum, fictum crimen, 5, 41, 3.

Ψευδαγραφεῖν, falſa ſcribere, 12, 8, 6. 16, 14, 8.

Ψευδοδοξεῖν, falſa opinari, falſas opiniones habere, 16, 12, 11.

Ψευδοδοξάζειν, idem, 10, 2, 3.

Ψευδολογεῖν, falſa narrare, 3, 47, 6.

Ψευδο-

Ψευδολογία, ἡ, fabuloſæ narrationes, mendacia, 4, 42, 7.

Ψευδολόγος, ὁ, mendax, 32, 8, 9.

Ψευδοποιεῖν τὰς ἀποφάσεις τινὸς, mendacii arguere dicta alicujus, 12, 25, 4. τὰ τῶν ἄλλων ψευδοποιεῖν καὶ ταπεινοῦν, aliorum facta mendaciis obſcurare, *vel* falſa pronunciare, & deprimere, 30, 4, 13.

Ψεῦδος, τὸ; τὸ δ' ἐστὶ ψεῦδος, falſum hoc eſt, 10, 11, 4. ψεῦδος εἰσέφερε τὸ ὅλον, mera mendacia concinnavit, 2, 58, 12. ψεῦδος ἀπίθανον, *ibid.* δύο τρόποι ψεύδους, 12, 7, 4 *ſq. n.*

Ψευδῶς ἐγένετο ὁ φόβος περὶ αὐτὸν, temere, ſine cauſſa inceſſerat eum hic timor, 5, 110, 7. ψευδῶς συγκαταφέρεσθαι τῇ δόξῃ, temere adſentiri opinioni, 10, 5, 9.

Ψηλαφᾶν, τὸν ὖν, manu contrectare, 8, 31, 8. πᾶσαν ἐπίνοιαν, omnes conſiliorum vias ſcrutari, expendere, ponderare, 8, 18, 4.

Ψηφίζειν, calculos ſubducere, calculare *in abaco*, 5, 26, 13.

Ψήφισμα, τὸ; προσφέρειν ψήφισμα, decretum proponere & deliberationi ſubjicere, 29, 9, 10.

Ψῆφος, ἡ; ταῖς τοῦ συμφέροντος ψήφοις μετρεῖν πάντα, 2, 47, 5. αἱ ἐπὶ τῶν ἀβακίων ψῆφοι, 5, 26, 13.

Ψιθυρίζειν (τινὶ) πρὸς τὴν ἀκοὴν ἄττα δή ποτ' οὖν, ſuſurrare aliquid in aures alicui, 15, 27, 10.

Ψιλὸς τόπος, locus nudus, abſque arboribus aut virgultis, 8, 55, 9. 3, 71, 1 *ſq.* (*i. q.* οὐχ ὑλώδης) 3, 104, 4. τὰ θηρία ψιλὰ τῶν Ἰνδῶν, elephantes rectoribus ſuis deſtituti, 11, 1, 12. οἱ ψιλοὶ, levis armatura, 3, 104, 4 & 6. & *ſæpe aliàs.*

Ψιλότης, ἡ, ſpiritus lenis in græcorum verborum pronunciatione, 10, 47, 10.

Ψιλοῦν, nudare; ψιλωθέντα κέρατα, latera aciei nudata *equitum præſidio*, 3, 73, 7. 5, 85, 6. 15, 12, 2. ἐψιλωμένος τοῖχος νεώς, latus navis nudatum *remis*, 8, 6, 2.

Ψιλῶς, nude, mere, ſimpliciter; ψιλῶς κατὰ τὴν προαίρεσιν, *opp.* τὸ ἀποτέλεσμα, 2, 39, 11. αἱ ψιλῶς ἐξ αὐτῶν τῶν ἀγωνισμάτων διαλήψεις, judicium quod ex ipſis per ſe certaminibus formari poteſt *de imperiorum ſtatu*, 3, 4, 4. ψιλῶς τὸν ὑπὲρ αὐτῆς τῆς Ῥωμαίων πολιτείας ποιησόμεθα λόγον, *quum ad illa tempora pervenerimus, quibus res Romanæ miſceri cœperunt rebus reliquorum omnium populorum, tunc demum* de Romanæ reipubl. conſtitutione nude per ſe verba faciemus, (*id eſt*, ex profeſſo, non ut eam diſputationem immiſceamus hiſtoriæ rerum geſtarum,) *eamque diſputationem hiſtoriæ illorum temporum præmittemus*, 3, 118, 11. πῶς ἐνδέχεται, ψιλῶς αὐτὰς καθ' αὑτὰς ἀναγνόντας τὰς Σικελικὰς ἢ τὰς Ἰβηρικὰς πράξεις γνῶναι τὸ μέγεθος τῶν γεγονότων, ſolas res per

per ſe res Siculas, ſeparatim *ab hiſtoria rerum in aliis terræ partibus geſtarum*, 8, 4, 3. ῥητέον τῆς διαβάσεως αἰτίαν ψιλῶς, trajectionis illius cauſa nude per ſe eſt explicanda, *ſcil.* non ut rurſus rerum quarumque ad illam cauſſam pertinentium cauſſæ & rationes pariter aperiantur exponanturque, 1, 5, 3. *n.*

Ψόφος, ὁ, παρηλλαγμένος, inconditus clamor, 14, 5, 12. ἀντήχουν τὰ χαλκώματα διὰ τὸν ἐκτὸς ψόφον, 22, 11, 12.

Ψυχαγωγεῖν τινα, delinire, demulcere aliquem, blandiri alicui, 4, 82, 4. 7, 4, 4. 10, 35, 2. 24, 3, 8. *Fr. gr.* 139. oblectare *lectores*, 2, 56, 11. ad ſui amorem perlicere, adlicere, 8, 25, 5. πείθει αὐτὸν, ἐλπίσι μεγάλαις ψυχαγωγήσας, magnis promiſſis inductum, ſolicitatum, 5, 50, 11. *Sic ſequente* ὥστε; ἐψυχαγώγησάν τινα ὥστε συναποχωρῆσαι μεθ' ἑαυτῶν, ſolicitaverant, blanditiis & promiſſis perlexerant, induxerant ut *&c.* 13, 8, 3. *Paſſiv.* ἐψυχαγωγημένος, benignitate illius caprus, 28, 15, 4. ψυχαγωγηθέντες, deliniti, 1, 79, 8.

Ψυχαγωγία, ἡ, oblectatio, *de venatione*, 32, 15, 5.

Ψυχὴ, ἡ; ἥττᾶν τὰς ψυχὰς τῶν ὑπεναντίων, 1, 75, 3. *&c. Vide in* ἥττᾶν. κατέπληξε ταῖς ψυχαῖς τοὺς Ῥωμ. *vel* τὰς ψυχὰς τῶν Ῥωμ. 3, 116, 9. *n.* αἱ ἀπηλγηκυῖαι ψυχαὶ τῶν δυνάμεων, 1, 35, 5. ἄνεσις ταῖς ψυχαῖς, 2, 20, 5. ταῖς ψυχαῖς θαῤῥεῖν, 14, 7, 5. βαθεῖς ταῖς ψυχαῖς, 6, 24, 9. παραμένειν ταῖς ψυχαῖς, animis durare, reſiſtere, 2, 30, 7.

μία ψυχὴ, unus homo, unius hominis ingenium, 8, 5, 3. εἷς ἀνὴρ καὶ μία ψυχὴ, 8, 9, 7. 9, 22, 1 & 6. 6, 48, 4. (*pro quo eſt* εἷς ἄνθρωπος καὶ μία γνώμη, 1, 35, 5.) ὀλίγοι τινές εἰσι ψυχαὶ, αἱ *&c.* rara reperias ingenia quæ, 18, 24, 4.

ψυχὴ, vita; παραβάλλεσθαι τῇ ψυχῇ. 28, 9, 4. κύριος γενόμενος ἅμα τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, 40, 12, 6.

Ψυχικὸς; ψυχικὴ τόλμα, σωματικὴ ῥώμη, animi audacia, 6, 5, 7. (*pro quibus* 6, 7, 3. τὰς σωματικὰς καὶ θυμικὰς δυνάμεις *dicit.*) ψυχικαὶ ὁρμαὶ, σωματικὴ δύναμις, 8, 12, 9.

Ψυχομαχεῖν, *dicitur de iis*, qui, cum viribus amplius non valeant, animis tamen & ira in bello perſiſtunt pugnantque, nec cedere volunt, 1, 58, 7. 1, 59, 1. 6, 52, 7. μένουσι ψυχομαχοῦντες μέχρι τῆς ἐσχάτης ἐλπίδος, 10, 39, 7. *Conf.* θυμομαχεῖν.

Ψυχομαχία, ἡ, 1, 59, 6. *vide verbum præced.*

Ψῦχος, τὸ; ὑπὸ τὸ ψῦχος, dum frigidior adhuc eſt aër, 5, 56, 10.

Ψυχρότης, ἡ τοῦ περιέχοντος, 4, 21, 1.

Ψωμὸς, ὁ, fruſtum, bucca, 31, 4, 6.

Ψώρα,

Ψώρα, ἡ, ſcabies, 3, 88, 1. *cf.* λιμόψωρος.

Ω.

Ὦδε γὰρ καὶ τῇδέ που, 3, 108, 3. *n.*

Ὠθισμὸς, ὁ, preſſio in turba, *jungitur* πνιγμῷ, 4, 58, 9.

(Ὀλιγώρως, *mendoſe ſcriptum, pro* ὀλιγώρως, *quod reponendum*, 5, 91, 4.

Ὠμὸς, crudelis, 9, 22, 8. ὠμότατος, 9, 23, 2. crudus, non coctus: ὠμὴ πίττα, 5, 89, 6.

Ὠμότης, ἡ, 9, 24, 8. 9, 26, 8.

Ὥρα, ἡ, tempus; λέγειν ὥρα περὶ τῶν προκειμένων, 1, 13, 1. *De* Anni tempore; ἤδη τῆς ὥρας καταπειγούσης, διάλυον εἰς παραχειμασίαν τὰς δυνάμεις, 3, 99, 9. ἅμα τῷ τὴν ὥραν μεταβάλλειν, ſtatim ut anni tempus mutatum eſt, *nempe, hieme cedente veri*, 3, 78, 6. ἡ θερινὴ ὥρα, æſtas, 5, 91, 1. ἡ ἐαρινὴ ὥρα, ver, 2, 12, 3. 2, 54, 5. 2, 64, 1. 3, 34, 6. 3, 77, 1. 5, 79, 1. 14, 2, 1. *Sed & nude*, τῆς ὥρας ἐπιγενομένης, redeunte vere, 2, 9, 2. 2, 34, 3. *quibus locis poſſis tamen etiam generatim accipere*, redeunte, adpetente anni tempore *navigandi, aut, copias educendi.* „*Vide Valken. ad Eurip. Phœniſſ. p.* 294. *qui dubitat, ſimpliciter de* vere *dici.*“ *Ern.*

De Diei tempore; τῆς ὥρας συναγούσης, συγκλειούσης αὐτοὺς, 5, 24, 1. 17, 7, 3. 17, 9, 2. (*vide iſta verba.*) τῇ ὥρᾳ προσαναπένειν, tempus extrahere, aliquanto ſerius rem facere, 11, 22, 3. *n.* ἐν ὥρᾳ, in tempore, mature *curare corpus*, 1, 12, 2. 17, 9, 3. 18, 2, 4. *n.* κατ' ὥραν, *idem*, 1, 45, 4. 9, 8, 3, πολλῆς ὥρας, 5, 8, 3. *n.* — de veſpera, ſero diei, *Sic Ioſephus Ant. VIII.* 4, 3. ἐπὶ πολλὴν ὥραν. *Bene illuſtrat Reiskius.*“ *Ern.* — *Nos*, multo die, die jam multum provecto: *nam, ut de* ſero admodum diei, *de* ſera veſpera *accipiamus, vetat connexio; quippe eodem adhuc die vicinos vicos diripuerunt, & plurimam prædam fecerunt; vide* 5, 8, 4 *ſqq.*

Ὡραῖος; ἐπὶ τὴν ὡραίαν, ineunte vere, 3, 16, 7. 3, 41, 2. *n.*

Ὠρέγεσθαι τῆς στρατείας, cupere expeditionem ſuſcipere, 5, 54, 3.

Ὡρισμένως, definita ratione, 10, 46, 10.

Ὡς, *initio periodi*, namque *interpretatur Caſaub.* 3, 81, 1. *Ac novimus quidem illum uſum hujus particulæ, qua valet* itaque, prorſus, *interdum etiam* nam, namque: *at hoc utique loco ſcabri aliquid habet oratio, ſi ſic accipias; & ea ratione frigide prorſus ſtabunt verba illa,* οὐ γὰρ εἰκὸς ἄλλως εἰπεῖν, *in quæ terminatur ſuperius caput; quæ verba ſi ad ſequentia trahas, recte fluet oratio:* οὐ γὰρ εἰκὸς ἄλλως εἰπεῖν. ὡς, ἐπεὶ τις οἴεται κυριώτερόν τι &c.

ἀγνοεῖ

ἀγνοεῖ καὶ τετύφωται; *ut particula* ὡς *referatur ad præcedentem vocem* ἄλλως, *hac ſententia:* neque enim aliter dicere fas eſt, quam, *vel niſi errare & ſtolidum eſſe ſi quis* putet *&c. Sic particula* ὡς, *ad* οὐκ ἄλλως *relata, idem valebit ac* ἢ, *eadem prorſus ratione, qua poſt* μᾶλλον *cum negatione, pro particula* ἢ, *eamdem particulam* ὡς *frequentatam a Polybio videmus; v. c.* μηδενὶ παθήκειν μᾶλλον ὡς ἐκείνῳ, 7, 4, 5. οὐδενὸς μᾶλλον προενοεῖτο ὡς τῆς αὐτοῦ σωτηρίας, 11, 2, 9. *Quo & pertinet* 3, 12, 5. *n. ubi haud dubie legendum* οὐδενὸς μᾶλλον φροντίζειν ὡς τοῦ λανθάνειν. *Conf. ſupra in* μᾶλλον.

ὡς εἰπεῖν, ut dicam quod res eſt, ut ſic dicam, propemodum dixerim, 1, 66, 10. 1, 67, 9. 3, 49, 7. 3, 109, 4. 5, 31, 6. *Et* ὡς ἔπος εἰπεῖν, 1, 1, 2. 2, 21, 8. 5, 33, 7. 6, 58, 7.

ὡς, *pro* ὅτι *poſitum, cum Infinitivo conſtructum pro indicativo,* 12, 23, 7. *n.* 15, 2, 8. *Poſt* ὡς *pro* ὅτι *poſitum, ubi interjectis nonnullis verbis ſuſpenſa eſt oratio, repetitur ante verbum particula* διότι, 5, 104, 3. *cf. Adnot. ad* 12, 23, 7. *Adde Adn. ad* 15, 2, 8.

ὡς, circiter, 1, 19, 5. 1, 33, 2. 1, 42, 5 *ſq. &c.* ὡς ἄν, circiter, 1, 46, 3. 1, 67, 13. ὡς ἂν αὐτοῖς φαίνηται, quocumque modo ipſis vitum fuerit, 28, 15, 8. *ubi* ὡς ἂν *dabant mſſti.*

ὡς πάττον, ut primum, cum primum, 1, 66, 1.

ὡς ἄλλως, 15, 10, 3. *n.* (*i. q.* ἄλλως πως, 15, 11, 5.) ὡς ἄν εἰ *cum Optat.* 1, 4, 7. *conf. mox* ὡσανεί. ὡς ἐπί, *cum accuſat.* verſus, 1, 21, 4. 1, 29, 1. 4, 24, 9. *&c. Conf. ſupra, in* ἐπὶ *cum genit. num.* 5. *& Adn. ad* 1, 19, 4. ὡς πρὸς, verſus, 1, 29, 2. 3, 19, 7. 3, 23, 1 *ſq. &c.* παρασκευὰς ἐποιεῖτο ὡς πρὸς μάχην, 3, 68, 14. ὡς ἀνδρομήκους ὕψους, 8, 7, 6. *n.*

ὡς, *pro* πρὸς, ad; *ut,* ὡς τὸν υἱὸν, 4, 51, 5. *ſic* 1, 67, 12. 1, 83, 7. 4, 67, 8. 11, 25, 10. 11, 26, 5. 32, 25, 4. — „*Vide nos ad Xenoph. Memor. II.* 7, 2.“ *Ern.*

ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ut plurimum, 2, 15, 6. ὡς νῦν, *i. q. nudum* νῦν, 15, 7, 4. *n.* νῦν δ' ὡς, 3, 68, 4.

ὡς *excidit, ob ſimilem terminationem vocis præcedentis,* 4, 58, 2. *n. ſic* 11, 25, 1. *n. de quo loco conf. ſupra, in* μᾶλλον. *Perperam dant libri vett.* ὡς εἰς τὸν χάραξα, *pro* ἕως εἰς τὸν χαρ. 1, 19, 4. *n.*

Ὡσανεὶ, 1) circiter, 2, 16, 14. *ſicut* ὡς, *&* ὡς ἄν. 2) veluti, quaſi, 1, 46, 11. 2, 14, 7. 2, 20, 7. 3, 15, 3. 12, 28, 6. *n.* 14, 5, 3.

Ὥσπερ ἐπίτηδες; *vide in* ἐπίτηδες. ὥσπερ οὐκ αὐτὸν τὸν Φόβον ἱκανὸν ὄντα *&c.* 11, 14, 7.

Ὥστε; *sequente participio pro infinitivo, ubi praecessit participium;* φθονοῦντας ἐπὶ τοσοῦτον τοῖς Ἀχαιοῖς, ὥστε βεβαιοῦντας αὐτῷ τὴν παράληψιν, 2, 46, 2.

Ὠτακουστεῖν, rumusculos colligere, 31, 21, 1.

Ὠτακουστής, ὁ, rumusculos captans, speculator, 16, 37, 1.

Ὠφέλεια, ἡ ἐκ τοῦ πολέμου, præda bello facta, 1, 20, 1. *&* *nudum pariter nomen* ὠφέλεια *tantum non constanter eadem notione frequentat Polybius: vide* 2, 3, 8. 2, 22, 5. 3, 86, 10. *&c.* οἱ ἐκτὸς παρεπόμενοι τὰ στρατόπεδα τῆς ὠφελείας χάριν, 3, 82, 8. *sunt* qui castra sequuntur prædæ caussa, *nempe, ut prædam emant a militibus vel ab imperatore, & inde lucrum capiant; quare ibi quidem interpretari etiam possis* lucri caussa. *Sed rursus* ἡ κατὰ θάλατταν ὠφέλεια, præda mari acta, 2, 8, 8. Quæ privatis cedit, ὠφέλεια *dicitur*, quæ ad publicum pertinet, τὰ λάφυρα, 3, 17, 7. χώρα γέμουσα ὠφελείας, regio dives præda, 3, 80, 3. [illegible] ἡ ἐκ τῆς χώρας ὠφέλεια [illegible]da ex agris abacta, [illegible] agrorum, 2, 11, 14 [illegible] παντοδαπὴ ὠφέλεια, [illegible] 5, 8, 8. *non verti debui*[illegible] silia varii generis, *ut Er*[illegible] *fecit, (apud quem opera* [illegible] *errore citatur* 4, 7.) omne genus prædæ; *cf.* 2, 8. *Usurpatur pariter in plur.* αἱ ὠφέλειαι, 1, 20, 1. 13, 2, 3. 3, 86. 10. 10, 16, 4. ἐκπαθεῖς ὄντες πρὸς τὰς ὠφελείας, 3, 51, 11.

FINIS LEXICI POLYBIANI TOTIUSQUE OPERIS.
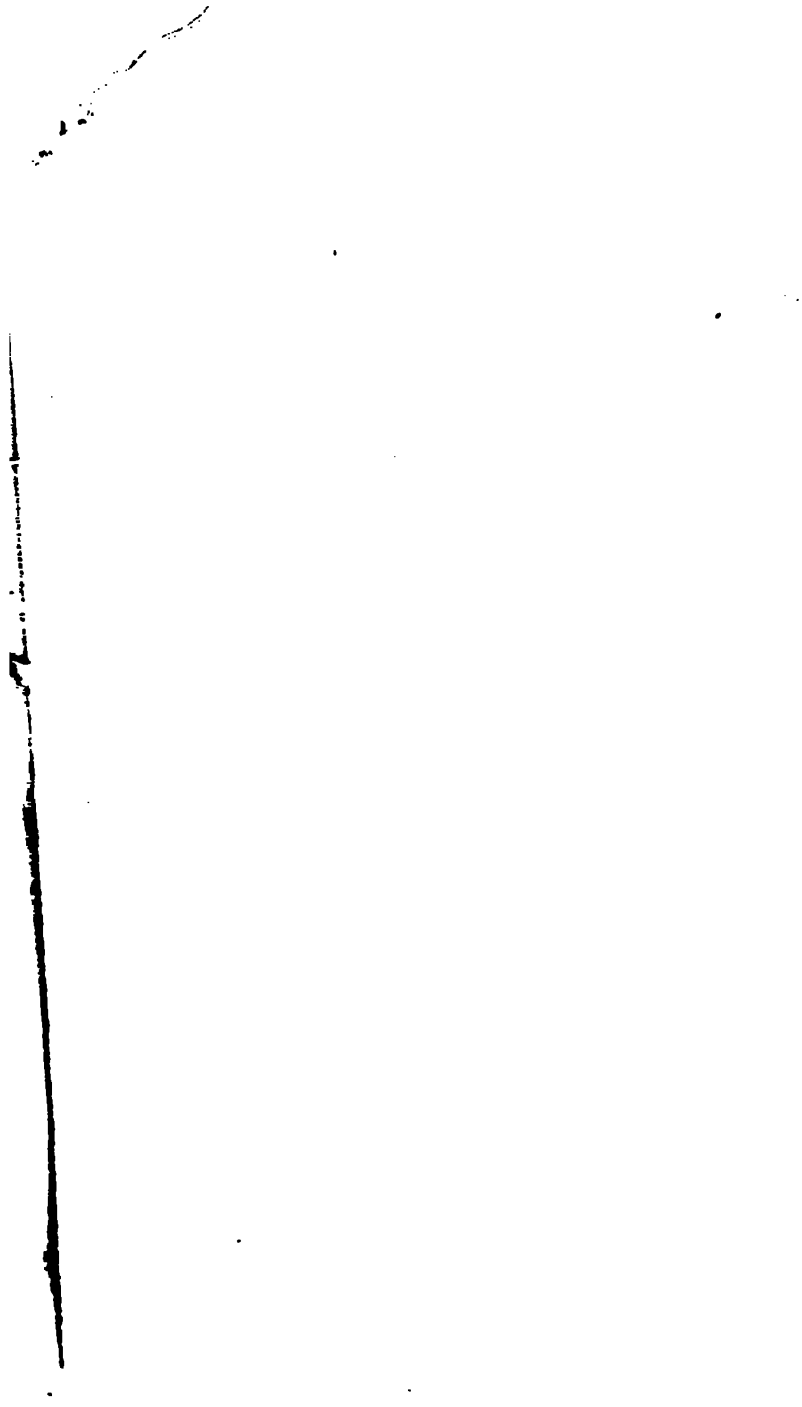
SOLI DEO GLORIA!